Giới thiệu

Giữa thuở hồng hoang hạo hãn, khi Bất Chu Sơn còn nguy nga sừng sững, chống đỡ cả đất trời, Vu tộc chính là bá chủ tuyệt đối của đại địa.

Dưới chân ngọn thần sơn, các bộ lạc Vu tộc hùng mạnh như sao trời vây quanh mặt trăng, khí huyết ngút trời, uy thế kinh thiên động địa.

Giữa lòng đại bản doanh của một chủng tộc chỉ tôn Bàn Cổ, không kính thiên địa, tồn tại một Đại Vu đặc biệt tên gọi Vu Nguyên.

Hắn là một linh hồn xuyên việt từ thời hiện đại, nhập vào thân xác của Đại Vu cuối cùng được dựng dục từ huyết trì của Vu tộc.

Nhưng trớ trêu thay, khi hắn ra đời, huyết trì đã gần cạn kiệt, khiến hắn mang trong mình khuyết điểm tiên thiên, bản nguyên bất túc.

So với các Đại Vu khác như Hình Thiên, Khoa Phụ, Cửu Phượng, thực lực và tiềm năng của hắn chỉ như đom đóm so với trăng rằm, trở thành "Đại Vu yếu nhất" trong lịch sử.

Mang trong mình tâm tính cẩn trọng của người hiện đại và sự am tường về kết cục bi thảm của Vu Yêu Lượng Kiếp, Lâm Nguyên (tên thật của người xuyên việt) quyết định sẽ "nằm im" tu hành, tránh xa mọi tranh đoạt, quyết không đi theo con đường lỗ mãng, hiếu chiến của Vu tộc.

May mắn cho hắn, thời điểm hắn xuyên việt vẫn còn rất sớm, Hồng Quân chưa thành Thánh, Tử Tiêu Cung chưa giảng đạo, còn một khoảng thời gian dài đằng đẵng trước khi đại kiếp bùng nổ.

Niềm an ủi duy nhất của hắn là một hệ thống mang tên "Hệ Phụ Trợ Thống", tuy nhiên hệ thống này ban đầu có vẻ vô cùng "gân gà".

Nó chỉ ban cho hắn một kỹ năng duy nhất là "Viện Trợ Cường Lực", có khả năng tăng gấp đôi phòng ngự cho bản thân và đồng đội bị thương nặng nhất.

Một kỹ năng chỉ hữu dụng khi đã cận kề cái chết, hoàn toàn trái ngược với triết lý sinh tồn của Lâm Nguyên.

Thế nhưng, số phận không cho phép hắn an phận.

Đến kỳ "Vu Tộc Thú Liệp" – một hoạt động viễn chinh định kỳ để thị uy với vạn tộc hồng hoang – Lâm Nguyên bị bắt buộc phải dẫn một đội tiểu Vu trẻ tuổi ra ngoài chinh chiến.

Với bản tính cẩn trọng, hắn cố tình chọn một bộ lạc Yêu tộc trông có vẻ yếu ớt là Lang Bái bộ để làm mục tiêu.

Chính trong trận chiến đầu tiên này, khi hắn dễ dàng một quyền miểu sát hai thủ lĩnh của đối phương, hệ thống đã hé lộ công năng thực sự của nó.

Việc tiêu diệt kẻ địch mang lại điểm kinh nghiệm, giúp kỹ năng thăng cấp và mở khóa những năng lực mới.

Quan trọng hơn cả, hắn nhận được kỹ năng thứ hai mang tính bước ngoặt: "Cộng Hưởng".

Kỹ năng này cho phép hắn trói buộc với một sinh linh bất kỳ và hưởng một phần tốc độ tu luyện của đối phương.

Một kế hoạch táo bạo lập tức hình thành trong đầu Lâm Nguyên.

Hắn tìm đến Tổ Vu Hậu Thổ, một trong những tồn tại đỉnh cao nhất của Vu tộc, giả vờ thỉnh giáo đạo pháp và bí mật trói buộc kỹ năng "Cộng Hưởng" lên người nàng.

Ngay lập tức, tốc độ tu luyện của Lâm Nguyên tăng vọt hàng ngàn, hàng vạn lần.

Những bình cảnh tu luyện vốn tưởng chừng không thể vượt qua nay lại dễ dàng bị phá vỡ.

Trải qua vạn năm bế quan khổ tu, hắn đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đến tầng thứ tư, nhục thân đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sự đột phá này một lần nữa kích hoạt hệ thống, mang đến cho hắn một món quà còn kinh người hơn: kỹ năng "Bổ Thiên".

Kỹ năng này có khả năng cướp đoạt bản nguyên của kẻ địch để bù đắp cho khuyết điểm tiên thiên của chính mình.

Con đường để trở thành một Đại Vu hoàn chỉnh, không còn yếu thế so với bất kỳ ai, đã mở ra trước mắt hắn.

Ngay sau đó, trong một cuộc đi săn khác, Lâm Nguyên và Cửu Phượng bị ba đại yêu Đại La Kim Tiên mai phục.

Tại đây, hắn đã không còn che giấu thực lực.

Kích hoạt kỹ năng "Viện Trợ Cường Lực" đã thăng cấp, hắn bùng nổ chiến lực gấp mười hai lần, không chỉ cho bản thân mà còn cho cả Cửu Phượng.

Sức mạnh kinh hoàng đó đã giúp hắn tồi khô lạp hủ, chém giết hai đại yêu, đánh cho kẻ còn lại trọng thương bỏ chạy.

Sau trận chiến, kỹ năng "Bổ Thiên" lần đầu được kích hoạt, hấp thu bản nguyên của kẻ địch, chữa lành hoàn toàn khuyết tật bẩm sinh của hắn.

Từ đây, danh xưng "Đại Vu yếu nhất" đã vĩnh viễn trở thành quá khứ.

Lâm Nguyên, một Đại Vu toàn thịnh mang linh hồn hiện đại và sở

hữu hệ thống nghịch thiên, đã chân chính bước lên vũ đài hồng hoang, bắt đầu con đường trở thành một tồn tại mà ngay cả Thánh nhân cũng phải kiêng dè.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 1

Hồng Hoang mênh mông, Bất Chu Sơn sừng sững vờn quanh ức vạn đạo vận, uy áp bàng bạc lan tỏa, sừng sững giữa đất trời.

Từng bộ lạc Vu tộc như sao vây quanh trăng, quần tụ dưới chân Bất Chu Sơn, khí tức khủng bố vô tận khuếch tán.

Từng vị cường giả Vu tộc bước đi trên đại địa, huyết khí thịnh vượng như biển, xông thẳng lên trời cao.

Đây chính là đại bản doanh của Vu tộc trong Hồng Hoang.

Lúc này, trong một ngôi nhà đá hoành tráng được xây bằng những tảng đá khổng lồ tại một bộ lạc, một Đại Vu mở mắt tỉnh lại sau khi tu hành, bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài tự nhủ: "Chẳng hổ là Đại Vu yếu nhất Vu tộc, tốc độ tu luyện này quá chậm.

Tuy đã rất lợi hại so với Vu tộc bình thường, nhưng hoàn toàn không xứng với thân phận của ta." Lâm Nguyên có chút bất lực.

Đúng vậy, hắn là một người xuyên không, hơn nữa còn xuyên vào thân thể của một Đại Vu Vu tộc.

Thân phận của vị Đại Vu này không hề đơn giản, thậm chí nhìn khắp cả Vu tộc cũng có thể nói là một tồn tại có địa vị đặc thù, là vị Đại Vu cuối cùng được thai nghén từ huyết trì của Vu tộc.

Nhưng khi huyết trì thai nghén hắn, máu trong ao đã gần như cạn kiệt, vì thế khi hắn ra đời, trực tiếp trở thành kẻ yếu nhất trong tất cả các Đại Vu!

So với tiểu Vu bình thường thì mạnh hơn, nhưng cũng chỉ có thế.

Tiên thiên thiếu hụt, bản nguyên không đủ, không chỉ thực lực yếu mà tiềm năng trưởng thành cũng không thể so sánh với các Đại Vu

khác.

Cho nên tuy cũng được gọi là "Đại Vu", nhưng luôn có cảm giác danh không xứng với thực. "Cũng may, thời điểm ta xuyên không không tệ, còn một khoảng thời gian rất dài nữa mới đến lúc Vu Yêu Lượng Kiếp bùng nổ, tạm thời không có nguy hiểm gì." Lâm Nguyên tự an ủi mình trong lòng.

Sau khi xuyên đến Vu tộc, hắn đã dò hỏi một chút, phát hiện thời kỳ mình đang ở chính là thời đại sơ sinh của Vu tộc.

Lúc này, Hồng Quân còn chưa thành Thánh, Tử Tiêu Cung giảng đạo cũng chưa diễn ra, còn rất lâu nữa Vu Yêu Lượng Kiếp mới bùng nổ.

Lâm Nguyên lúc này có thể nói là thở phào nhẹ nhõm.

Hồng Hoang quá hung hiểm!

Kim Tiên không bằng chó, Đại La đầy đất đi.

Lượng kiếp một khi bùng nổ, trừ phi thành Thánh, nếu không không ai có thể trốn tránh.

Với một Đại Vu yếu nhất như hắn, nếu tham gia vào lượng kiếp, chết thế nào cũng không biết. "Nhưng, dù vậy cũng không thể lơ là.

Hiện tại là lúc Vu tộc vừa mới ra đời, chinh chiến bốn phương, xác lập địa vị bá chủ của mình, xung đột với các phe phái rất lớn." "Nếu sơ sẩy một chút, không chừng sẽ phải bỏ mạng dưới tay một yêu nghiệt nào đó." "Cho nên, nhất định không được lơi lỏng, phải dùng hết mọi sức lực, tăng cường tu vi, nâng cao thực lực, và quan trọng nhất là phải cẩn thận!

Nhất định phải cẩu!

Tuyệt đối không được học theo cái tính lỗ mãng, bốc đồng của Vu

tộc!" Lâm Nguyên tự cảnh báo mình trong lòng.

Vu tộc không kính trời, không sợ đất, chỉ tôn Bàn Cổ, có thể nói là một chủng tộc không biết sợ hãi, trong máu chảy dòng máu chiến đấu, dù đối mặt với đối thủ mạnh hơn mình cũng không hề lùi bước, không sợ chết.

Nhưng mặt khác của việc không sợ hãi và hiếu chiến chính là lỗ mãng, bốc đồng.

Đối mặt với đối thủ mình căn bản không thể chiến thắng mà vẫn gào thét xông lên, không phải tìm chết thì là gì?

Cẩu lại tu hành mới là chính đạo! "Tiếp theo nghiên cứu hệ thống một chút." Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, trước mắt liền hiện ra một màn sáng, là một khung giao diện rất sơ sài, bên trong cũng chỉ có một dòng chữ đáng thương: 【Kỹ năng phụ trợ: Cường Lực Viên Hộ LV1 (0/100)】 Đúng vậy, hắn cũng có hệ thống!

Chỉ tiếc là, hệ thống này thật sự khiến người ta không biết nói gì, không giống những thứ yêu diễm tiện hóa khác, nó mộc mạc đến mức không thể tả, tên cũng đơn giản, gọi là 【Hệ Phụ Trợ Thống】.

Hơn nữa hệ thống hiện tại cũng chỉ tặng cho một kỹ năng là Cường Lực Viên Hộ.

Cái gọi là Cường Lực Viên Hộ, chính là khi gần ký chủ có đồng đội, hắn và đồng đội bị thương nặng nhất, lực phòng ngự sẽ đồng thời tăng lên gấp đôi.

Tuy nói là có chút tác dụng, nhưng nhìn thế nào cũng thấy gân gà.

Đã trọng thương rồi, lực phòng ngự có tăng thêm gấp đôi, dù có thể chống đỡ kẻ địch thêm một lúc, nhưng cũng khó mà dựa vào đó để lật ngược tình thế, chẳng qua là sống thêm được một chút mà thôi.

Lâm Nguyên nội tâm kiên định cho rằng, hệ thống này chắc chắn

sẽ không đơn giản như vậy, khẳng định còn có nhiều điều thần bí hơn mà mình chưa khám phá ra.

Vì vậy, sau khi có được hệ thống, chỉ cần có thời gian là hắn lại nghiên cứu.

Nhưng đến bây giờ, vẫn không có một chút manh mối nào.

Làm thế nào để có được kỹ năng mới?

Kỹ năng làm thế nào để thăng cấp?

Tất cả những điều này đều chìm trong sương mù, bất kể hắn nghiên cứu thế nào, hệ thống đều không có phản ứng.

Nhưng Lâm Nguyên cũng không vội.

Hồng Hoang không tính năm tháng.

Hiện tại cách trận chiến cuối cùng của Vu Yêu còn một khoảng thời gian rất dài, và trong khoảng thời gian dài đằng đẵng đó, Vu tộc sẽ dần dần trỗi dậy, trở thành bá chủ Hồng Hoang, đối đầu ngang ngửa với Yêu tộc thiên đình.

Chỉ cần không dính vào trận chiến cuối cùng hung hiểm và khủng bố nhất, ở trong một chủng tộc bá chủ như vậy, an toàn của hắn vẫn rất được đảm bảo, hoàn toàn có thể tùy ý mình, chậm rãi tu hành.

Chỉ cần không ra ngoài tìm chết, an tâm cẩu trong bộ lạc là được.

Thời gian dài đằng đẵng này, đủ để hắn tu hành, nghiên cứu.

Lúc này, tâm thần Lâm Nguyên liền chìm đắm vào hệ thống, bắt đầu tìm tòi.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, cũng không biết đã qua bao lâu, dưới chân Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Vu tộc rộng lớn, bỗng nhiên có một giọng nói hùng tráng uy nghiêm vang lên. "Vu tộc nghe lệnh, vì để dương oai hùng của Vu tộc ta, chấn nhiếp khắp nơi trong Hồng

Hoang, hôm nay khởi động cuộc đi săn của Vu tộc.

Đại Vu dẫn đội, quét sạch kẻ bất thần, tru sát kẻ phản nghịch!" Lâm Nguyên nghe thấy âm thanh, mở mắt ra, bấm ngón tay tính toán, trên mặt lập tức hiện lên một nụ cười khổ.

Cuộc đi săn của Vu tộc là một loại nhiệm vụ định kỳ, mỗi lần đều có một số lượng Đại Vu nhất định dẫn đội, quét sạch các thế lực, trấn áp những kẻ bất thần trong Hồng Hoang.

Tính thời gian, lần này đến lượt hắn, cần phải dẫn dắt các tiểu Vu trẻ tuổi trong Vu tộc ra ngoài chinh chiến giết chóc.

Đối với loại nhiệm vụ này, Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không từ chối, nếu không sẽ trở thành kẻ khác biệt trong toàn bộ Vu tộc, đó không phải là chuyện tốt.

Hắn liền đứng dậy bước ra ngoài.

Bên ngoài, bộ lạc Vu tộc mênh mông tráng lệ, trải dài trăm vạn dặm, từng luồng huyết khí to lớn xông thẳng lên trời, xé toạc mây xanh.

Khí tức khủng bố vô cùng cuồn cuộn, khiến cho nguyên khí đất trời hỗn loạn, ngay cả hư không Hồng Hoang vốn đã ổn định đến cực hạn dường như cũng rung chuyển từng trận.

Tiếng gầm vang vọng, tiếng hò hét chiến đấu vang lên, từng vị cường giả Vu tộc vung vẩy vũ khí trong tay, chiến ý trong mắt bùng cháy, ngửa mặt lên trời gầm lớn, chấn động vô tận sông núi.

Có thể thấy đã có hơn mười đội ngũ thành hình, người dẫn đội đều là những cường giả Đại Vu lừng lẫy trong Hồng Hoang.

Hình Thiên vẫn chưa chiến đấu với Thiên Đế, đầu lâu vẫn còn nguyên vẹn, thân thể cao lớn, tóc đen rậm rạp, hai mắt sáng như sao, tay cầm chiến phủ cán dài, ngạo nghễ đứng dưới thương khung.

Khoa Phụ, tóc tai bù xù, hai mắt sắc bén bức người, từng khối cơ bắp cuồn cuộn đáng sợ, như từng con cầu long quấn quanh người, tràn đầy sức mạnh bùng nổ.

Cửu Phượng một thân hắc y, dung nhan tuyệt thế, tuy đôi mắt cũng sắc bén, nhưng lại có một vẻ tú mỹ mà Vu tộc bình thường không có, khiến cho cả đất trời đều sáng bừng lên... ...Mà ở chính giữa, chính là người chủ trì cuộc đi săn lần này của Vu tộc, Tổ Vu Chúc Cửu Âm!

Thân thể khổng lồ trải dài vạn dặm, cuộn mình trên không trung, một tia uy áp nặng như núi non, khiến hư không Hồng Hoang cũng phải kẽo kẹt, như muốn sụp đổ.

Thân hình của y là người đầu rồng, toàn thân đỏ rực như lửa, vảy lấp lánh, hai con ngươi còn chói mắt hơn cả thái dương tinh chí tôn trên bầu trời Hồng Hoang. "Đây chính là Hồng Hoang a." Lâm Nguyên trong lòng cảm khái.

Hoang sơ, sử thi, mênh mông...

Tất cả những từ ngữ tráng lệ dường như đều khó có thể hình dung được cảnh tượng thịnh vượng trước mắt, từng vị cường giả kia lay động trời đất, như muốn bất hủ cùng nhật nguyệt. "A a, là Vu Nguyên à." "Tiểu gia hỏa, lần này đến lượt ngươi rồi, dẫn đội cho tốt, đừng làm mất mặt Vu tộc." "....." Lâm Nguyên vừa ra ngoài, các Đại Vu khác liền cảm ứng được khí tức của hắn, nối tiếp nhau cười chào hỏi, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên đều mang theo một vẻ cưng chiều và quan tâm. 【Vu Nguyên】 là tên của hắn trong Vu tộc.

Các Đại Vu đều được sinh ra từ huyết trì của Vu tộc, không có cha mẹ, vì thế các Đại Vu sinh ra từ huyết trì đều coi nhau như anh chị em.

Là vị Đại Vu cuối cùng, các Đại Vu khác tự nhiên coi Lâm Nguyên

như em út, ai nấy đều yêu thương.

Hơn nữa vì tiên thiên thiếu hụt, thực lực yếu hơn các Đại Vu khác, điều này khiến cho các Đại Vu kia càng thêm quan tâm chiếu cố Lâm Nguyên, đúng nghĩa là một "đoàn sủng".

Đối với những sự quan tâm này, Lâm Nguyên trong lòng cũng có chút ấm áp, liền cười đáp lại.

Mà trước mặt Lâm Nguyên, những cường giả trẻ tuổi của Vu tộc thực hiện nhiệm vụ lần này cũng đã tập hợp lại, có thiếu niên Vu tộc ngây ngô, cũng có thiếu nữ Vu tộc hoạt bát xinh đẹp.

Bọn họ nhìn Lâm Nguyên, trong mắt đều là vẻ kính sợ sùng kính, Đại Vu yếu nhất cũng là Đại Vu, trong Vu tộc vẫn có địa vị tôn sùng.

Mà nghĩ đến nhiệm vụ lần này, đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc này, trong mắt liền tràn đầy hưng phấn, ai nấy đều hừng hực muốn thử, có chút không thể chờ đợi được.

Còn có một số người tính tình nghịch ngợm, đã bắt đầu xì xào bàn tán. "Các ngươi nói xem, lần này chúng ta sẽ đi quét sạch những bộ lạc nào?" "Ha ha ha, tự nhiên là càng mạnh càng tốt, ta muốn đi giết mấy con Cùng Kỳ." "Ta đối với Thao Thiết có hứng thú hơn, da Thao Thiết có thể chế tác túi không gian, rất hữu dụng." "Nghe nói đầu của Cửu Đầu Điểu sau khi ướp, hương vị ngon nhất." "....." Lâm Nguyên nghe những lời xì xào này, khóe miệng giật giật.

Cùng Kỳ?

Thao Thiết?

Đây đều là những hung thú cực kỳ khủng bố trong Hồng Hoang, huyết mạch truyền thừa lại cũng hung hãn vô cùng.

Nhưng nghĩ lại, trong Hồng Hoang, còn có ai hung hãn hơn Vu tộc sao!

Chương 2

Mặc kệ ngươi là hung thú đại yêu gì, trong mắt Vu tộc, cũng không khác gì thức ăn!

Là người dẫn đội, Lâm Nguyên biết trách nhiệm của mình, sau khi mang đám tiểu gia hỏa này ra ngoài, phải mang về đầy đủ không thiếu một ai.

Dân số Vu tộc không nhiều, mỗi người đều rất quý giá, không thể lãng phí một người nào.

Hơn nữa, hắn càng hiểu rõ cục diện Hồng Hoang, hiện tại là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, linh khí dồi dào, trên đại địa cường giả đầy rẫy.

Dù là Vu tộc thiên phú dị bẩm, cũng phải cẩn thận từng li từng tí, không được có một chút lơ là, nếu không hậu quả khó lường.

Lâm Nguyên không nghĩ ngợi, đã đưa ra quyết định.

Lát nữa tìm một bộ lạc Hồng Hoang yếu một chút là đủ rồi, đứa nào dám làm càn, đánh gãy chân nó! "Im miệng!" Lúc này, ánh mắt Lâm Nguyên lạnh băng quét qua đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc, uy áp khủng bố lan tỏa ra, lập tức đám tiểu gia hỏa đang xì xào đều giật mình, vội vàng đứng thẳng, nhe răng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, ngây ngô cười với hắn.

Thấy vậy, Lâm Nguyên coi như là hài lòng, liền gật đầu, nói: "Xuất phát!" Hắn sải bước lớn, đi về phía cuối đại địa, các thiếu niên thiếu nữ Vu tộc khác thấy vậy, cũng vội vàng sải bước, ầm ầm đạp lên mặt đất, đuổi theo.

Đương nhiên, với tu vi của họ cũng có thể ngự không phi hành,

nhưng Vu tộc dường như thích chạy trên đại địa Hồng Hoang vô tận hơn, toàn thân đều toát ra khí chất cuồng dã, ngang tàng.

Ầm ầm ầm ~~~~ Các đội săn khác, lúc này cũng lần lượt xuất phát, đi về các hướng khác nhau.

Nơi nào Vu tộc đi qua, bất kể là hung thú đáng sợ, hay là dị tộc cường đại, tất cả đều run rẩy, không ai dám trêu chọc, phủ phục trên mặt đất, cúi đầu lạy.

Nhưng, khi thời gian trôi qua, đi được mấy chục vạn dặm, các bộ lạc trên đại địa Hồng Hoang kia, đối với Vu tộc kính sợ, đã giảm đi rất nhiều, thậm chí có kẻ còn dám phóng ra địch ý.

Đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc đã sớm không nhịn được, muốn ra tay, nhưng nhìn thấy thần sắc lạnh lùng của Lâm Nguyên, không ai dám tự ý hành động, đều ngoan ngoãn đi theo sau hắn.

Lâm Nguyên lúc này cũng đang phiền não, hắn đã tìm được mấy bộ lạc rồi, nhưng trông đều rất nguy hiểm, vì thế đều bỏ qua.

Trong Hồng Hoang tìm một bộ lạc yếu một chút cũng thật khó.

Đột nhiên, mắt hắn sáng lên.

Phía trước, trên một thảo nguyên rộng lớn, từng luồng khí tanh hôi lan tỏa.

Lang vàng đi lại, chiếm cứ cả thảo nguyên, mênh mông vô cùng.

Trên người mỗi con cự lang, còn có một con bái hai chân sau teo lại, chỉ có hai chân trước "bái".

Rõ ràng là bộ lạc được tạo thành từ hai loại hung thú Lang và Bái. "Đây chính là mục tiêu của các ngươi, quét sạch bọn chúng, không chừa một mống." Lúc này, ánh mắt Lâm Nguyên lạnh băng, uy áp cuồn cuộn phóng ra, uy năng của Đại Vu cuồn cuộn giữa đất trời,

tiếng gầm vang lên.

Nghe những lời này, lập tức, tất cả thiếu niên thiếu nữ Vu tộc đều ánh mắt hưng phấn, nhìn về phía bộ lạc khổng lồ phía trước.

Trong bộ lạc Lang Bái, ở chính giữa, có một tế đàn khổng lồ, được xây bằng xương trắng của các loại hung thú.

Trên một số xương cốt, còn dính máu thịt đỏ tươi, tí tách nhỏ máu xuống dưới, cực kỳ hung tàn đẫm máu.

Một con cự lang màu vàng to như quả núi nhỏ nằm dưới tế đàn, bên cạnh một con lão bái thân hình nhỏ hơn rất nhiều, lúc này đang cầm một miếng thịt hung thú không rõ tên, ngấu nghiến, toàn thân đẫm máu tươi.

Con cự lang vàng ngẩng đầu, nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn quá bàng bạc hùng vĩ, nơi đây cách Bất Chu Sơn cực kỳ xa xôi, nhưng vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng, uy năng đáng sợ kia, dường như cũng có thể truyền đến.

Trong mắt nó, không khỏi hiện lên một tia lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Nghe nói, gần đây đám Vu tộc kia ngày càng kiêu ngạo, đang điên cuồng quét sạch các bộ lạc Yêu tộc quanh Bất Chu Sơn." Lão bái một ngụm nuốt miếng thịt, cười lạnh nói: "Chỉ là một đám man di mà thôi, dù có chút thực lực, nhưng nếu muốn đối địch với toàn bộ Hồng Hoang, sớm muộn cũng chỉ có một con đường chết!

Bất Chu Sơn là xương sống của Hồng Hoang, hội tụ vô tận nguyên khí, các bộ lạc tụ tập ở đây nhiều vô kể?

Một tộc quần của chúng nó, có thể quét sạch được sao?

Ta thấy, đám man di này sớm muộn cũng sẽ diệt vong!" Con cự lang vàng nghe vậy, cũng cười lên, trong mắt hiện lên một tia hung tàn, vươn chiếc lưỡi đỏ tươi, liếm liếm môi mình. "Ta đã ăn rất nhiều

hung thú, cũng không biết hương vị của Vu tộc thế nào, nếu đám Đại Vu kia quét tới đây, ta ngược lại muốn nếm thử hương vị." Hiện tại chính là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, Vu tộc vừa mới trỗi dậy, nhiều bộ lạc trong lòng đối với Vu tộc không có sự kính sợ thực sự, thậm chí còn muốn phản săn giết.

Con lão ẩu kia cười nói: "Chờ đi, sẽ có cơ hội.

Nếu Vu tộc dốc toàn lực của cả bộ lạc đến công, chúng ta khẳng định lập tức đầu hàng, dù sao chúng ta cách đại bản doanh của Yêu tộc quá xa.

Nhưng bọn chúng quá ngu xuẩn, hừ, phân tán sức mạnh của mình thành hàng trăm ngàn phần, đi săn theo kiểu lưới rộng.

Ta không tin sức mạnh của cả bộ lạc chúng ta hợp lại, còn không bằng một tiểu đội của Vu tộc." Đột nhiên, chính vào lúc này!

Ầm!

Một luồng uy áp khủng bố bùng phát, bao phủ phương viên mười vạn dặm, đất trời lập tức tối sầm lại, vô tận nguyên khí hỗn loạn, thảo nguyên rộng lớn cũng ầm ầm rung chuyển.

Một giọng nói lạnh băng, như sấm sét trên trời giáng xuống, nổ tung bên tai con cự lang vàng và lão bái. "Có bằng được hay không, thử là biết." Lông của con cự lang vàng dựng đứng, nó đột ngột đứng dậy, hai mắt nhìn chằm chằm về phía xa.

Lão bái miếng thịt trong tay rơi xuống đất, đồng tử co rút mạnh, kinh hãi nhìn về nơi phát ra âm thanh.

Cuối thảo nguyên.

Sát khí ngút trời bốc lên, tựa như một biển lớn mênh mông nhấn chìm cả thảo nguyên, từng bóng người đáng sợ xuất hiện, chính là đội săn của Vu tộc. "Bọn chúng thật sự đến rồi!" Con cự lang vàng hét

lớn. "Hừ, sợ gì?

Kẻ dẫn đầu chẳng qua là một Đại Vu, chúng ta liên thủ, chưa chắc đã thua hắn!" Lão bái sắc mặt âm trầm đến mức có thể vắt ra nước.

Là hai thủ lĩnh của bộ lạc Lang Bái, cảnh giới của chúng không yếu, đã đạt đến tầng thứ Thái Ất Kim Tiên, trong Hồng Hoang cũng coi như là có một chút chiến lực.

Lúc này, con lão bái kia liền hét lớn: "Đại Vu Vu tộc!

Nếu ngươi bây giờ lui đi, chúng ta không tìm ngươi gây phiền phức!

Nếu không đừng trách bộ lạc Lang Bái chúng ta không khách khí!" Lâm Nguyên tuy là Đại Vu yếu nhất, nhưng cũng không để đối thủ tầng thứ Thái Ất Kim Tiên vào mắt, lạnh nhạt nói: "Khách khí hay không khách khí, các ngươi đều phải chết." Lão bái cười lớn: "Tốt, tốt, tốt, ta thật muốn xem, Vu tộc rốt cuộc mạnh đến đâu!" Ầm!

Một luồng uy áp khủng bố bùng phát, lão bái nhảy một cái, đáp xuống lưng con cự lang vàng, trên người đột nhiên hiện ra từng đường vân màu máu, lan ra, khắc lên người con cự lang vàng. "Hống!" Con cự lang vàng ngửa mặt lên trời gầm thét, khí tức trong nháy mắt trở nên cuồng bạo, thực lực vào lúc này lại tăng vọt, khiến cho thảo nguyên rộng lớn cũng ầm ầm rung chuyển, đất trời gầm vang, thương khung biến sắc.

Từng sợi lông vàng óng, lấp lánh ánh sáng chói mắt, hàm răng nanh trắng như tuyết lại như kiếm bản rộng, toát ra khí vị lạnh lẽo, móng vuốt cũng sắc bén vô cùng, xé rách hư không.

Chính là cái gọi là lang bái vi gian!

Lang và Bái hai loại hung thú, một khi kết hợp, chiến lực không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, mà sẽ xảy ra một

loại biến chất, thập phần khủng bố. "Hống!" Con cự lang vàng gầm lên, thần sắc đắc ý mà hung tàn, cuồng phong cuồn cuộn giữa đất trời, nó đột nhiên đạp bốn chân, như tia chớp lao về phía Lâm Nguyên, miệng máu há to, gió tanh bức người.

Những thiếu niên thiếu nữ Vu tộc không sợ trời không sợ đất kia, lúc này cũng giật mình, khí thế thật mạnh!

Hung uy tứ tán, sát khí ngút trời!

Chương 3

Đối với điều này, Lâm Nguyên lại không có động tác gì khác, chỉ đơn giản tung một quyền về phía trước.

Lập tức, toàn thân sức mạnh được điều động, như hồng lưu cuồn cuộn tuôn ra, huyết khí ngút trời bốc lên, còn kèm theo sát khí ngút trời, theo cú đấm này cuồng bạo trút ra, trực tiếp đánh ra một luồng quyền quang cái thế dài đến mười vạn trượng, va chạm với thể kết hợp lang bái đang lao tới.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn trời long đất lở.

Thể kết hợp lang bái, giữa không trung nổ thành vạn mảnh!

Máu thịt bay tung tóe!

Một quyền miểu sát!

Một cái đầu lâu của lão bái, lăn lóc bay ra ngoài, trong mắt còn lưu lại thần sắc không thể tin được, "Một Đại Vu của Vu tộc... mạnh đến vậy sao?" Trong lòng nó hối hận dâng trào, cảm thấy thực sự đã coi thường Vu tộc cường đại, nhưng đã vô dụng, ý niệm cuối cùng này lướt qua não hải, liền triệt để chết.

Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh.

Bất kể có phải yếu nhất hay không, Đại Vu chính là Đại Vu.

Một bộ lạc Lang Bái nho nhỏ, còn chưa phải là đối thủ của hắn.

Không để ý đến tiếng hoan hô của đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc, Lâm Nguyên thần sắc lạnh nhạt vẫy tay, nói: "Sân khấu tiếp theo thuộc về các ngươi." "Ha ha ha, tốt." "Giết, giết, quét sạch mọi dị

tộc!" "Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!" Một đám Vu tộc la hét ầm ĩ, sải bước chân lớn, ầm ầm lao vào thảo nguyên.

Mà chính vào lúc này, bên tai Lâm Nguyên, đột nhiên có tiếng hệ thống vang lên. 【Đinh, chúc mừng ký chủ, thành công đánh giết đối thủ, nhận được 100 điểm kinh nghiệm, có thể thăng cấp kỹ năng, có thăng cấp không?】 Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng khẽ động, lập tức nói: "Thăng cấp." 【Đinh, chúc mừng ký chủ, thăng cấp thành công.】 【Kỹ năng phụ trợ: Cường Lực Viên Trợ LV2 (0/1000)】 【Giới thiệu: Trong phạm vi, có thể cùng với đội ngũ bị thương nặng nhất, nhận được tăng phúc phòng ngự gấp bốn lần, tăng phúc chiến lực gấp bốn lần.】 Lâm Nguyên thấy vậy, sắc mặt không đổi, trong lòng lại là kinh hỉ.

Cấp độ kỹ năng quả nhiên đã tăng lên!

Vừa rồi đánh giết hai cao thủ cấp bậc Thái Ất Kim Tiên của bộ lạc Lang Bái, nhận được điểm kinh nghiệm, kỹ năng liền thăng cấp, xem ra, kỹ năng hệ thống hẳn là có liên quan đến việc có đánh giết kẻ địch hay không.

Quả nhiên, ngay sau đó, tiếng hệ thống tiếp tục vang lên. 【Đinh, chúc mừng ký chủ, hoàn thành lần đầu tiên giết địch!

Nhận được kỹ năng mới "Cộng Hưởng", cấp bậc LV1 (0/500).】 【Có thể trói buộc một sinh linh, chia sẻ năm mươi phần trăm tốc độ tu luyện của người đó, có thể tùy thời trói buộc, tùy thời giải trừ.】 Nghe đến đây, Lâm Nguyên không khỏi tinh thần chấn động.

Kỹ năng này có chút nghịch thiên a!

Nếu hắn có thể trói buộc Hậu Thổ các Tổ Vu, chẳng phải là có thể sở hữu một nửa tốc độ tu hành của các Tổ Vu này sao?

Tổ Vu, đó là hóa thân từ mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ,

thiên phú dị bẩm, thực lực đáng sợ, là tồn tại thực sự đứng trên đỉnh kim tự tháp của Hồng Hoang hiện tại.

Sở hữu một nửa tốc độ tu hành của họ, nghĩ thôi đã khiến người ta nổi da gà, quá khủng bố.

Hơn nữa, kỹ năng này mới LV1, nếu sau này thăng cấp, sẽ trưởng thành đến mức độ nào?

Lâm Nguyên chấn phấn, lần đi săn này của Vu tộc, thu hoạch quả thật to lớn, cuối cùng cũng coi như hiểu được cách sử dụng hệ thống.

Hắn không khỏi nhìn về các hướng khác, mắt sáng lên.

Các bộ lạc Yêu tộc xung quanh, hình như vẫn còn mấy cái, đều nằm trong phạm vi năng lực của hắn.

Hay là, lại đi quét sạch mấy lần nữa?

Ầm ầm ầm!!!

Trên thảo nguyên rộng lớn, tiếng nổ không ngừng, đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc như một dòng lũ bùn đá xông vào doanh địa của bộ lạc Lang Bái, không gì cản nổi.

Những con yêu lang hung tàn đáng sợ, những con yêu bái âm hiểm giảo hoạt, căn bản không phải là đối thủ của thiếu niên thiếu nữ Vu tộc, dưới nhục thân cường hãn của Vu tộc, chúng lần lượt vẫn lạc.

Không mất bao lâu, bộ lạc khổng lồ này đã bị chém giết sạch sẽ.

Máu tươi nhuộm đỏ thảo nguyên, mùi máu tanh xông lên trời, những thi thể khổng lồ nằm la liệt trên mặt đất, lại một bộ lạc Yêu tộc có địch ý với Vu tộc đã tan thành mây khói. "Hống!" Tất cả Vu tộc đều phát ra tiếng gầm cuồng dã, máu chiến vẫn đang sôi trào.

Lâm Nguyên thấy vậy ngược lại có chút bình tĩnh lại. "Tuyệt đối không thể bị hệ thống làm choáng váng!" "Tuy nói chỉ cần chém giết

kẻ địch là có thể thăng cấp kỹ năng, nhưng phải tìm đối thủ trong phạm vi năng lực của ta." "Hồng Hoang rộng lớn, khắp nơi đều có hiểm nguy, tuyệt đối không thể lơ là." Thấy đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc đã triệt để kết thúc chiến đấu, nhưng vẫn vô cùng phấn khích, Lâm Nguyên lạnh lùng quát: "Đều kích động cái gì?

Lúc chiến đấu quan trọng nhất là giữ bình tĩnh!

Tuyệt đối không được để sự bốc đồng chiến đấu làm nhiễu loạn lý trí của mình!

Tất cả im lặng cho ta, tiếp theo ta sẽ trọng điểm khảo sát tâm thái chiến đấu của các ngươi!" Cùng với âm thanh, còn có một luồng uy áp bàng bạc cuồn cuộn ra ngoài, bao phủ thảo nguyên vô tận, tiếng gầm ngút trời, thương khung rung chuyển.

Đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc đang phấn khích lập tức giật mình, vội vàng bịt miệng, đều ngoan ngoãn đứng thẳng, mắt to chớp chớp.

Vừa rồi bọn họ đã tận mắt nhìn thấy cảnh Lâm Nguyên một quyền đánh chết hai tộc trưởng, trong lòng đối với Lâm Nguyên càng thêm tôn kính, không ai dám mạo phạm.

Dù là một số kẻ cứng đầu, cũng trở nên nghe lời hơn nhiều.

Lâm Nguyên gật đầu, coi như là hài lòng, phân phó bọn họ thu dọn chiến trường một chút, liền lại xuất phát, tìm kiếm bộ lạc Yêu tộc mới.

Lâm Nguyên vẫn duy trì sự cẩn thận trước đó, nếu gặp phải một số bộ lạc Yêu tộc cường đại, không nói hai lời quay đầu bỏ đi, tuyệt không trêu chọc.

Cẩu, vĩnh viễn là vị trí số một.

Đám Vu tộc đã sớm ngứa ngáy trong lòng, hận không thể gặp bộ

lạc nào là xông lên chiến đấu, nhưng Lâm Nguyên không lên tiếng, đều chỉ có thể nhẫn nại.

Cuối cùng, sau khi vượt qua một dãy núi mênh mông, phía trước đột nhiên có vô cùng Canh Kim kiếm khí xông lên trời, trong một khu rừng rộng lớn, từng con cự hổ màu trắng bạc đi lại. "Bộ lạc Canh Kim Hổ?" Lâm Nguyên thấy vậy dừng lại.

Cảm tri của Vu tộc rất nhạy bén, trong cảm tri của hắn, sức mạnh của bộ lạc này, dường như tương đương với bộ lạc Lang Bái, có thể mạnh hơn một chút, nhưng cũng mạnh có hạn. "Chính là nó!" Lập tức, Lâm Nguyên trong lòng quyết đoán, đối với đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc sau lưng lạnh giọng nói: "Tiếp theo, bộ lạc này chính là mục tiêu đi săn của các ngươi!

Nhưng, lần này nội dung ta trọng điểm khảo sát, sẽ không phải là số lượng kẻ địch các ngươi đánh giết, mà là xem trong chiến đấu các ngươi có cẩn thận hay không!

Gặp đối thủ cường đại, không được lỗ mãng xông lên, thấy chiêu thức cường đại, không được luôn dùng nhục thân cứng rắn chống đỡ, phải học cách né tránh!

Sau một trận chiến, ai bị thương nhẹ nhất, trạng thái tốt nhất, người đó là người chiến thắng!" Đối với Vu tộc, Lâm Nguyên cũng có vài phần tình cảm, vì thế muốn cải tạo một chút tính cách quá cuồng nhiệt hiếu chiến của họ.

Hiếu chiến không phải là nhược điểm, nhưng quá cực đoan thì có vấn đề.

Ví dụ như trong trận chiến với bộ lạc Lang Bái vừa rồi, khi những con cự lang kia cắn xé tới, đám Vu tộc này đều không né tránh, ha ha cười lớn, trực tiếp dùng nhục thân cứng rắn chống đỡ.

Tuy cũng làm gãy mấy chiếc răng của cự lang, nhưng bản thân cũng bị thương.

Đây hoàn toàn là hành vi không cần thiết.

Hồng Hoang quá nguy hiểm, cường địch tầng tầng lớp lớp, đối đãi mỗi trận chiến đều phải cẩn thận, dễ dàng để mình rơi vào hiểm cảnh, đó chính là tự tìm đường chết.

Chương 4

Nghe những lời này, đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc trong lòng tự nhiên có chút không phục, nhưng vừa nghĩ đây là lời của "Đại Vu" nói, liền không có ý định phản đối.

Vu Nguyên đại nhân là cường giả thực sự của Vu tộc!

Nếu ngài ấy đã nói như vậy, nhất định là chính xác!

Chúng ta nghe không hiểu, chỉ có thể nói là đầu óc không được tốt lắm.

Nếu đã như vậy, vậy thì đừng nghĩ nhiều, Vu Nguyên đại nhân nói thế nào, chúng ta làm thế đó.

Không thể không nói, đây có thể cũng là một ưu điểm của Vu tộc, không có âm mưu quỷ kế, tính cách đơn giản trực tiếp, liền khiến cho họ càng thêm nghe lời.

Thấy không ai phản đối, Lâm Nguyên càng thêm hài lòng, khóe miệng còn lộ ra một nụ cười, nói: "Được rồi, đừng đứng ngây ra đó nữa, ra tay đi." Lời này vừa dứt, lập tức đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc liền ai nấy đều kích động, gào thét ầm ĩ, ầm ầm từ trên núi lao xuống khu rừng phía dưới.

Đại địa rung chuyển, núi non chao đảo!

Khu rừng rộng lớn kia cũng rung chuyển, cả bộ lạc Canh Kim Hổ đều kinh hãi, lập tức có một con cự hổ trắng bạc ngẩng đầu phát ra một tiếng hổ gầm kinh thiên. "Địch tấn công, địch tấn công!" Ầm ầm một tiếng!

Bộ lạc Canh Kim Hổ rộng lớn đều hành động mạnh mẽ, từng con cự hổ xông ra, toàn thân đều tỏa ra kiếm khí chói mắt, như tia chớp

lao ra, nghênh đón Vu tộc.

Hai dòng lũ, trong nháy mắt va chạm vào nhau, ngay sau đó liền có sóng máu dâng lên trời cao, cuộc chém giết thảm liệt trong nháy mắt triển khai, đất trời vì thế mà rung chuyển. "Hống!" Thiếu niên Vu tộc gầm lên, một quyền đánh nổ một con cự hổ trắng bạc, ngay sau đó từ hướng khác, kiếm khí trắng bạc dày đặc bắn tới.

Theo phong cách chiến đấu ban đầu của Vu tộc, đối mặt với chiêu thức như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không né tránh, nhưng bây giờ lại nghiêng người, né qua kiếm khí, sau đó nhảy một cái, đánh nổ một con cự hổ khác.

Mệnh lệnh của Lâm Nguyên, đều đang được tuân thủ nghiêm ngặt.

Ầm!

Đột nhiên, ở sâu trong bộ lạc Canh Kim Hổ này, một luồng khí tức khủng bố xông lên trời, khuấy động mây gió, lại tỏa ra khí tức của Thái Ất Kim Tiên viên mãn. "Hống, là ai?!" Một tiếng gầm giận dữ, cuồn cuộn khắp trời đất mười phương, trong hư không hiện ra một con cự hổ trắng bạc khổng lồ, quanh thân từng luồng kiếm khí khủng bố vờn quanh, khủng bố vô cùng. "Ồ?" Lâm Nguyên hơi kinh ngạc, không ngờ trong bộ lạc Canh Kim Hổ này, lại có một tồn tại Thái Ất Kim Tiên viên mãn, điều này có chút bất ngờ, mạnh hơn bộ lạc Lang Bái trước đó rất nhiều.

Keng!

Ngay sau đó, lại có một luồng kiếm khí xông lên trời, bên cạnh con cự lang trắng bạc kia, lại hiện ra một thanh cự kiếm, sắc bén vô cùng, xuyên thủng hư không.

Từng trận uy áp của Tiên thiên linh bảo, cuồn cuộn khuếch tán.

"Đây là...

Tiên thiên trung phẩm linh bảo?!!" Lâm Nguyên đồng tử co rút.

Hiện tại là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, trên đại địa Hồng Hoang, thần căn đầy đất, linh bảo tầng tầng lớp lớp, tài nguyên phong phú đến đáng sợ, khắp nơi đều là bảo vật, hoàn toàn không phải hậu thế có thể so sánh.

Nhưng dù vậy, một tộc trưởng của bộ lạc Canh Kim Hổ không quá mạnh, lại nắm giữ một kiện Tiên thiên trung phẩm linh bảo, cũng đủ kinh người.

Chỉ cần là linh bảo, dính một chữ "Tiên thiên", liền vô cùng khủng bố, sở hữu sức mạnh cường đại, huống chi còn là trung phẩm.

Tộc trưởng bộ lạc Canh Kim Lang này bản thân cảnh giới đã là Thái Ất Kim Tiên viên mãn, hiện tại lại nắm giữ một kiện vũ khí khủng bố như vậy, chiến lực chắc chắn sẽ được nâng lên một mức độ đáng sợ.

Lâm Nguyên lúc này sắc mặt cũng ngưng trọng hơn nhiều.

Tuy hắn đã đủ cẩn thận, nhưng vẫn gặp phải một khúc xương khó gặm.

Ai có thể ngờ, một bộ lạc Canh Kim Lang nho nhỏ, cũng có cường giả như vậy?

Chỉ có thể nói, Hồng Hoang quá khủng bố, cường giả thực sự quá nhiều. "Hống, Vu tộc, chết!" Con cự hổ trắng bạc kia trong mắt hung quang tứ xạ, thấy Lâm Nguyên liền lộ ra địch ý sâu sắc, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm lớn, vô tận phong vân cuồn cuộn kéo đến.

Yêu tộc trời sinh đã đối địch với Vu tộc, gặp nhau là đỏ mắt.

Việc đã đến nước này, phải liều một phen.

Dù tính cách có hơi cẩu, nhưng Lâm Nguyên cũng không thiếu dũng khí, đối mặt với con cự hổ này, hắn ánh mắt sắc bén, "Chiến trước rồi nói!" Ầm!

Huyết khí bàng bạc ngút trời bốc lên, Lâm Nguyên một bước bước ra, vượt qua sườn núi, đạp lên hư không, như tia chớp lao đến trước mặt con cự hổ trắng bạc kia, tung một quyền.

Tộc trưởng Canh Kim Hổ thấy vậy, gầm lên một tiếng, vội vàng giơ vuốt nghênh đón, tu vi Thái Ất Kim Tiên viên mãn hoàn toàn thúc giục, trên vuốt hổ vờn quanh vô cùng đạo vận, khí lạnh bức người.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn, dù tộc trưởng Canh Kim Hổ toàn lực đối địch, dưới sức mạnh khủng bố của nhục thân Vu tộc, vẫn bị đánh bay ra ngoài, móng vuốt cũng biến dạng.

Lâm Nguyên thấy vậy, trong mắt lóe lên một tia sắc bén, lao ra nhanh hơn, hắn quyết định không cho tộc trưởng Canh Kim Hổ chút thời gian phản ứng nào, dùng thế sét đánh, đánh chết nó, tránh để nó sử dụng Tiên thiên trung phẩm linh bảo Canh Kim Kiếm.

Ầm ầm ầm!!!

Trong nháy mắt, trên trời cao, huyết khí cuồn cuộn, dày đặc đều là bóng quyền, Lâm Nguyên trong khoảnh khắc này, đã tung ra không biết bao nhiêu quyền, cuồng bạo vô biên, hư không cũng bị đánh cho rung chuyển.

Tộc trưởng Canh Kim Hổ gắng sức chống đỡ, nhưng lại rất chật vật, trên người lập tức có thêm không biết bao nhiêu vết thương, xương cốt răng rắc, gãy không biết bao nhiêu chiếc, trong nháy mắt đã trọng thương. "Gào..." Nó gầm lên, vừa tức vừa vội.

Quá tức người rồi!

Phong cách hành sự của vị Vu tộc này, không giống Vu tộc bình thường chút nào, quá âm hiểm, không cho nó cơ hội sử dụng Canh Kim Kiếm, chỉ có thể bị động chịu đòn!

Mắt thấy mình sắp bị đánh chết, tộc trưởng Canh Kim Hổ cũng hoảng rồi, trong mắt đột nhiên lóe lên một tia tàn nhẫn, mạnh mẽ cắn vào lưỡi mình, phun ra một ngụm máu tươi.

Ầm!

Máu tươi bùng cháy, trong nháy mắt, đã thiết lập liên hệ với Canh Kim Kiếm kia, ngay sau đó keng một tiếng, kiếm quang xông lên trời, xé toạc khung trời, kiếm khí trắng bạc cuồn cuộn khắp đất trời! "Hống, Vu tộc, chết đi!" Tộc trưởng Canh Kim Hổ hưng phấn gầm lớn, vừa rồi nó thi triển là một loại cấm kỵ pháp môn, huyết luyện chi thuật, có thể vào thời khắc khẩn cấp nhất, trong nháy mắt thúc giục linh bảo của bản thân.

Keng!

Canh Kim Kiếm kêu vang, trong nháy mắt bay đến, chém ra từng luồng kiếm khí to lớn, tung hoành trời cao, tất cả đều lao về phía Lâm Nguyên, mỗi một luồng kiếm khí đều sắc bén đáng sợ.

Lâm Nguyên đồng tử co rút, cảm nhận được uy lực của những luồng kiếm khí này, liền trái phải né tránh, nhưng dù vậy, vẫn bị một luồng kiếm khí sượt qua.

Xoẹt một tiếng!

Dù là nhục thân cứng rắn khủng bố của Vu tộc, cũng xuất hiện một vết máu đáng sợ.

Ầm!

Lúc này, Canh Kim Kiếm bạo động, càng thêm khủng bố, dưới sự thúc giục của tộc trưởng Canh Kim Hổ, chém ra nhiều kiếm khí hơn,

dày đặc, phong tỏa trời đất mười phương, không cho Lâm Nguyên cơ hội né tránh. "Vu tộc đều phải chết, giết ngươi xong, những người khác ta một người cũng không tha!" Tộc trưởng Canh Kim Hổ gầm lên, trong mắt đỏ ngầu, tràn đầy bạo lệ và hung tàn.

Chương 5

Nghe những lời này, Lâm Nguyên ánh mắt lạnh băng.

Dám uy hiếp hắn, tìm chết!

Lúc này, Lâm Nguyên nhớ đến kỹ năng hệ thống, Cường Lực Phòng Ngự, có thể trong phạm vi, cùng với đồng đội bị thương nặng nhất, tăng lên bốn lần phòng ngự, bốn lần chiến lực.

Mắt thấy những luồng kiếm khí dày đặc kia ập tới, Lâm Nguyên không chút do dự, trong lòng hét khẽ: "Hệ thống, thúc giục kỹ năng!" Ầm một tiếng!

Chỉ trong nháy mắt, một luồng sức mạnh khủng bố liền cuồn cuộn ra, quấn quanh người hắn, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, chiếu sáng vô tận thương khung.

Đồng thời, trên chiến trường kia, một Vu tộc bị thương nặng nhất đang giao chiến với bộ lạc Canh Kim Hổ, cũng xuất hiện cảnh tượng tương tự, được ánh sáng bao phủ.

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên đã cảm nhận rõ ràng, lực phòng ngự và chiến đấu lực của mình tăng vọt, xảy ra biến chất, tăng lên trọn vẹn bốn lần.

Hắn là Đại Vu!

Bản thân chiến lực đã dị thường khủng bố, trên cơ sở này còn tăng thêm bốn lần, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Keng keng keng!!!

Ngay sau đó, chỉ nghe một loạt tiếng nổ lớn, những luồng kiếm khí dày đặc mà Canh Kim Kiếm chém ra, tất cả đều đánh lên người hắn, tia lửa bắn tung tóe.

Tuy nhiên, Canh Kim kiếm khí vô cùng sắc bén, lại không gây ra chút tổn thương nào cho nhục thân của hắn, chỉ để lại từng vệt trắng, tất cả đều bị bật ra.

Tròng mắt của tộc trưởng Canh Kim Hổ sắp lồi ra ngoài, kinh hãi đến cực điểm, hét lên: "Làm sao có thể!" Trước đó một luồng kiếm khí, còn có thể để lại một vết máu đáng sợ trên người Lâm Nguyên.

Bây giờ vô cùng kiếm khí chém qua, lại chỉ có vài vệt trắng!

Tình huống gì vậy! "Không có gì là không thể." Lâm Nguyên tự nhiên không thể giải thích cho tộc trưởng Canh Kim Lang, cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mình, cười dài một tiếng, liền một bước bước ra, đến trước mặt tộc trưởng Canh Kim Lang.

Hắn không chỉ lực phòng ngự tăng lên, chiến lực cũng tăng lên, vì thế tốc độ nhanh hơn trước đó rất nhiều, tộc trưởng Canh Kim Lang căn bản không phản ứng kịp. "Chết!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, giơ tay tung một quyền.

Bốn lần chiến lực, bùng nổ!

Ầm!

Sức mạnh cuồn cuộn, cuồng bạo tuôn ra, hóa thành một luồng quyền quang khủng bố dài đến mấy chục vạn trượng, như hồng lưu nhấn chìm tộc trưởng Canh Kim Lang.

Tộc trưởng Canh Kim Hổ gắng sức chống đỡ, nhưng cuối cùng vẫn là tuyệt vọng thảm thiết một tiếng, dưới sức mạnh khủng bố này mà vỡ nát.

Tộc trưởng chết, Canh Kim Kiếm cũng trở thành vật vô chủ, ngừng tấn công, bị Lâm Nguyên một tay nắm lấy.

Phía dưới, đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc thấy cảnh này, lại không có vẻ gì là ngạc nhiên, chỉ cảm thấy là điều hiển nhiên, Đại Vu

chính là nên mạnh như vậy!

Thiếu niên Vu tộc có chiến lực, phòng ngự đều được tăng lên kia, thì vô cùng hưng phấn, ha ha cười lớn nói: "Ta thật mạnh a, sao chiến lực lại đột nhiên tăng vọt vậy?

Chẳng lẽ ta chính là thiên tài tuyệt thế vạn người có một trong Vu tộc?!

Ha ha, ha ha ha!" "Ngươi nghĩ nhiều rồi." Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng không nói nên lời.

Sau đó hắn nhìn thoáng qua chiến trường, phát hiện sau khi tộc trưởng chết, sĩ khí của bộ lạc Canh Kim Lang tổn thất nặng nề, đã không còn là đối thủ của Vu tộc, liền không can thiệp, mặc cho đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc chiến đấu.

Mà chính vào lúc này, tiếng hệ thống đột nhiên vang lên. 【Đinh, chúc mừng ký chủ, chém giết tộc trưởng Canh Kim Hổ, nhận được 3000 điểm kinh nghiệm, có thể thăng cấp kỹ năng, xin hỏi có thăng cấp không?】 Lâm Nguyên nghe xong, không chút do dự, quả quyết nói: "Thăng cấp!" 【Đinh, thăng cấp thành công.】 Nghe thấy âm thanh này, Lâm Nguyên hài lòng gật đầu, lập tức mở bảng hệ thống. .....

Bảng cá nhân .....

Ký chủ: Lâm Nguyên Điểm kinh nghiệm: 500 Kỹ năng: 【Cường Lực Viên Hộ LV3 (0/10000): Trong phạm vi, có thể cùng đồng đội bị thương nặng nhất, cùng tăng tám lần phòng ngự, tám lần chiến lực】 【Cộng Hưởng LV2 (0/5000): Có thể trói buộc một sinh linh, chia sẻ một trăm phần trăm tốc độ tu luyện của người đó, có thể tùy thời trói buộc, tùy thời giải trừ】 .....

Sau khi xem xong, mắt Lâm Nguyên đều sáng lên.

Quả nhiên!

Suy đoán của mình là chính xác.

Đánh giết kẻ địch, kỹ năng liền có thể thăng cấp.

Hơn nữa, hai kỹ năng này, đều rất nghịch thiên a.

Cường Lực Viên Hộ thăng cấp đến LV3, có thể tăng tám lần phòng ngự và chiến lực, đây trong chiến đấu chính là một lá bài tẩy kinh thiên, một khi lật ra, có thể dễ dàng xoay chuyển cục diện.

Cộng Hưởng thì càng khủng bố hơn, sau khi trói buộc sinh linh, chia sẻ một trăm phần trăm tốc độ tu luyện, nếu trói buộc một vị Tổ Vu, tốc độ tu luyện của hắn, chẳng phải là giống như Tổ Vu sao?

Như vậy, cái gì mà "Đại Vu yếu nhất", hoàn toàn không còn quan hệ, hắn có thể một bước trở thành người có thiên phú tu luyện mạnh nhất Vu tộc!

Về phần điểm kinh nghiệm, lần này chém giết tộc trưởng Canh Kim Hổ xong, nhận được 2000 điểm, thăng cấp Cường Lực Viên Hộ dùng hết 1000 điểm, thăng cấp Cộng Hưởng dùng hết 500 điểm, vì thế chỉ còn lại 500 điểm.

Lúc này, Lâm Nguyên nhìn xuống chiến trường phía dưới, chọn ra một số đối thủ tương đối mạnh, tự mình tru sát.

Nhưng lần này nhận được điểm kinh nghiệm lại không nhiều, tổng cộng lại chỉ có 300 điểm.

Thấy vậy, Lâm Nguyên lắc đầu, xem ra cần phải chém giết đối thủ mạnh hơn mới có thể nhận được đủ điểm kinh nghiệm.

Mà tiếp theo hai kỹ năng này, muốn thăng cấp, một cái cần 10000 điểm kinh nghiệm, một cái cần 5000 điểm kinh nghiệm, đều không phải là con số nhỏ.

Hắn nghĩ nghĩ, không bị những lợi ích này làm choáng váng, quyết định vẫn là cẩu một chút, sau khi diệt xong bộ lạc Canh Kim Lang, liền quay về Vu tộc.

Dù sao, kỹ năng Cộng Hưởng đã có thể chia sẻ một trăm phần trăm tốc độ tu luyện, sau khi trở về, chỉ cần trói buộc một vị Tổ Vu, là có thể ung dung tu luyện.

Hồng Hoang không tính năm tháng, chỉ cần có đủ thời gian, hắn tự nhiên có thể trưởng thành, ra ngoài mạo hiểm làm gì? 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, hệ thống mở nhiệm vụ mới.】 【Trong vòng một trăm năm, tiêu diệt một bộ lạc lớn, thưởng một kỹ năng mới.】 Chính vào lúc này, tiếng hệ thống vang lên, tràn đầy sự cám dỗ vô tận.

Kỹ năng Cộng Hưởng đã thập phần nghịch thiên rồi, nếu là kỹ năng mới, có phải sẽ càng khủng bố hơn không?

Lâm Nguyên lại sắc mặt không đổi, hỏi: "Không hoàn thành nhiệm vụ có bị trừng phạt không?" 【Không có】 Nghe những lời này, Lâm Nguyên lập tức nói: "Ta từ chối." Nói đùa!

Một bộ lạc Yêu tộc lớn, trong tộc thấp nhất cũng có một vị Đại La Yêu Vương trấn giữ!

Đi tiêu diệt bọn họ, chẳng phải là tìm chết sao?

Dù có kỹ năng mới, cũng không đi!

Hắn muốn cẩu trong bộ lạc Vu tộc, an tâm tu hành.

Hệ thống: "....." Ký chủ không theo lẽ thường a.

Vì thế, qua một lát, tiếng hệ thống lại vang lên.

Chương 6

【Tiêu diệt một bộ lạc lớn, thưởng một kỹ năng mới, thời gian không giới hạn.】 Nghe những lời này, Lâm Nguyên cười.

Như vậy mới đúng chứ.

Thời gian không giới hạn, tự nhiên là chờ hắn tu luyện đến mức có thể dễ dàng đối phó Đại La Yêu Vương, sở hữu ưu thế tuyệt đối rồi mới đi thực hiện.

Như vậy, nhiệm vụ này coi như có thể chấp nhận.

Lúc này Lâm Nguyên ha ha cười nói: "Nhiệm vụ này, ta nhận." Sau khi chém giết tộc trưởng Canh Kim Hổ cùng mấy cường giả, bộ lạc Canh Kim Hổ không còn sức chống cự, rất nhanh đã bị tiêu diệt triệt để, không còn một ai.

Đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc tuy có bị thương, nhưng không có bất kỳ thương vong nào, hơn nữa dù là người bị thương, vẫn cứ là sinh long hoạt hổ.

Bọn họ hò hét một tiếng, liền ầm ầm lao vào bảo khố của bộ lạc Canh Kim Hổ, vét sạch tất cả trân tàng của bộ lạc Yêu tộc này.

Nhưng, họ không chiếm làm của riêng, mà rất thành thật giao nộp cho Lâm Nguyên.

Tính cách Vu tộc cuồng dã, mỗi người đều là chiến sĩ bẩm sinh, đồng thời cũng cực kỳ tôn trọng cường giả.

Bọn họ vốn đã rất sùng kính Lâm Nguyên, sau khi thấy Lâm Nguyên gọn gàng dứt khoát chém giết Canh Kim Hổ, trong lòng càng thêm kính sợ, tự nhiên ai nấy đều ngoan ngoãn, không dám mạo phạm.

Lâm Nguyên rất hài lòng, liếc nhìn những chiến lợi phẩm kia, có

binh khí cường đại, có linh dược kinh người, có kỳ bảo thần bí, coi như là cực kỳ phong phú.

Dù sao đây là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, giữa đất trời linh căn vô số, linh bảo đầy đất, dù chỉ là một bộ lạc Canh Kim Hổ, vẫn tích lũy được lượng lớn bảo vật.

Nhưng đối với Vu tộc cấp bậc của hắn mà nói, những bảo bối này không có sức hấp dẫn quá lớn, liền vẫy vẫy tay, để đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc kia tự chia nhau.

Lập tức tiếng hoan hô vang vọng khắp trời.

Sau khi tiêu diệt bộ lạc Canh Kim Hổ, nhiệm vụ đi săn lần này cũng coi như là hoàn thành.

Tuy có thể tiếp tục săn giết, và chỉ cần săn giết nhiều cường giả hơn là có thể nhận được nhiều điểm kinh nghiệm hơn, có thể để hệ thống nâng cấp hai kỹ năng nghịch thiên kia, nhưng Lâm Nguyên vẫn quả quyết quyết định quay về đại bản doanh.

Hồng Hoang hung hiểm!

Dù cẩn thận vô cùng, cũng sẽ gặp phải bất ngờ, ví dụ như bộ lạc Canh Kim Hổ lần này, hắn không ngờ tộc trưởng bộ lạc này lại có một kiện Tiên thiên trung phẩm linh bảo.

Nếu không có kỹ năng hệ thống, hắn nói không chừng sẽ phải chịu thiệt lớn.

Vì thế Lâm Nguyên không muốn mạo hiểm nữa, trong ánh mắt chưa thỏa mãn của đám thiếu niên thiếu nữ Vu tộc, dẫn họ quay về đại bản doanh, sau khi hoàn thành giao tiếp với người chủ trì cuộc đi săn lần này là Chúc Cửu Âm, liền quay về nơi ở của mình.

Chúc Cửu Âm cuộn mình trên thương khung, toát ra uy năng khủng bố vô cùng, toàn thân đỏ rực, mỗi một miếng vảy đều lấp lánh

thần quang, sát khí lan tỏa, cũng có đạo vận trùng trùng.

Tuy nhiên, nhìn bóng lưng rời đi của Lâm Nguyên, trong mắt y lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Tính cách của tiểu gia hỏa này có phải là quá ổn trọng một chút không...

Y trước đó đã nghe nói, mỗi lần đi săn của Vu tộc, Lâm Nguyên tuyệt đối là người quay về sớm nhất, chưa bao giờ mạo hiểm.

Nhưng nghĩ lại, trong mắt Chúc Cửu Âm lộ ra một nụ cười.

Trong Vu tộc có một tiểu gia hỏa ổn trọng cẩn thận như vậy, thực ra cũng không tệ.

Mà Lâm Nguyên sau khi quay về nơi ở, liền ngồi xếp bằng xuống, lòng bàn tay lật một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một thanh trường kiếm toát ra khí tức sắc bén.

Chính là thu hoạch lớn nhất của cuộc đi săn lần này.

Tiên thiên trung phẩm linh bảo.

Canh Kim Kiếm!

Trường kiếm lạnh lẽo, mỗi một tấc đều lan tỏa khí tức sắc bén, Canh Kim chi khí nồng đậm, lưỡi kiếm như thể có thể cắt cả hư không, toát ra uy năng nhiếp hồn đoạt phách.

Đối với uy lực của kiện linh bảo này, Lâm Nguyên coi như là ký ức còn mới, trước khi thúc giục kỹ năng hệ thống, chỉ nhẹ nhàng một nhát, đã có thể để lại một vết máu khổng lồ trên người hắn.

Xoẹt!

Lâm Nguyên thuận tay vung một cái, lập tức có một luồng kiếm khí bay ra, cắt đôi một tảng đá Bất Chu Sơn cực kỳ cứng rắn đặt trong phòng, vết cắt phẳng như gương.

Đá Bất Chu Sơn là những tảng đá lăn xuống từ trên núi Bất Chu Sơn, cực kỳ cứng rắn, đồng thời hình thù kỳ quái, rất có tính thưởng thức, vì thế nhiều Vu tộc sẽ nhặt về trang trí nhà cửa.

Tuy chỉ là một số đá vụn, nhưng vì vờn quanh một tia uy áp cực kỳ mỏng manh của Bất Chu Sơn, tảng đá này cực kỳ cứng rắn, tiểu Vu bình thường cũng rất khó đánh vỡ.

Canh Kim Kiếm có thể một kiếm cắt đôi, tuyệt đối coi như là dị thường khủng bố. "Lợi hại!" Lâm Nguyên tán thưởng.

Nhưng rất nhanh lại cảm thấy tiếc nuối, Vu tộc không có nguyên thần, vì thế không thể tế luyện bảo bối này.

Hắn chỉ có thể cầm thanh Canh Kim Kiếm này làm vũ khí cận chiến thi triển.

Tuy vẫn có uy lực không tồi, nhưng chắc chắn không thể kích phát ra toàn bộ sức mạnh của nó. "Vũ khí cận chiến cũng không tệ, đặc điểm chủ yếu nhất của thanh kiếm này chính là sắc bén, với siêu cường nhục thân của Vu tộc ta khống chế, chắc chắn có thể phát huy ra uy lực kinh người." Lâm Nguyên an ủi mình.

Vấn đề duy nhất là, Vu tộc thường ưa chuộng vũ khí nặng, như búa lớn chống trời, gậy răng sói trăm trượng, động một cái là phá núi hủy nhạc, diệt yêu diệt thú.

Hắn cầm một thanh trường kiếm thon dài lấp lánh như vậy, có chút không hợp với phong cách của Vu tộc a.

Lâm Nguyên lắc đầu, có chút bất lực.

Hắn coi như là trên con đường "Vu tộc phi điển hình" này càng đi càng xa.

Ông ~~~ Đột nhiên, chính vào lúc này, một miếng cốt bài ở eo hắn lóe lên, một luồng thông tin hình thành, xông vào não hải Lâm Nguyên.

"Nhiệm vụ đi săn hoàn thành, điểm chiến công 3000." Khóe miệng Lâm Nguyên lộ ra nụ cười.

Điểm chiến công!

Đây là một phương thức tính toán chiến công trong Vu tộc, mỗi người hoàn thành nhiệm vụ chỉ định, đều sẽ được phát điểm chiến công.

Mà công dụng của điểm chiến công, thì cực kỳ nghịch thiên.

Hắn có thể đến bảo khố của Vu tộc để đổi các loại thiên tài địa bảo, thiên tủy địa tủy, linh căn linh dược, linh bảo kỳ bảo!

Bảo khố của Vu tộc, đó là một nơi dị thường khủng bố, bên trong có tất cả trân tàng của Vu tộc, các loại bảo bối nhiều đến đáng sợ, chỉ có không nghĩ tới, không có không tìm được.

Dù là Tiệt giáo, Xiển giáo của hậu thế vào thời kỳ toàn thịnh, nếu Thánh nhân không ra tay, bộ sưu tập của họ so với bảo khố của Vu tộc, e rằng cũng là tiểu vu gặp đại vu.

Vì thời đại quá đặc thù.

Hiện tại là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, thiên địa Hồng Hoang chính là lúc phồn thịnh nhất, bảo vật nhiều đến đáng sợ, Vu tộc lại là thế lực mạnh nhất một phương, dưới sự thu gom toàn lực, thu hoạch khó có thể tưởng tượng! "Hiện tại điểm chiến công còn không nhiều, hơn nữa Vu tộc còn đang điên cuồng quét sạch các thế lực quanh Bất Chu Sơn, đang dần dần làm đầy bảo khố.

Cho nên, cũng không cần vội đi đổi." "Để sau một chút, đợi khi điểm chiến công nhiều hơn, bảo tàng trong bảo khố ước chừng cũng nhiều hơn, lúc đó đi đổi mới có thể nhận được lợi ích lớn nhất." Nhìn mấy lần điểm chiến công trên cốt bài, Lâm Nguyên hài lòng cất nó đi.

Lần đi săn của Vu tộc này, thu hoạch to lớn a!

Chương 7

Sau đó, hắn liền đứng dậy, bước ra khỏi nơi ở.

Tiếp theo, tự nhiên là phải nghĩ cách, tiếp cận Tổ Vu, thúc giục kỹ năng 【Cộng Hưởng】, chia sẻ tốc độ tu luyện của họ.

Mười hai Tổ Vu của Vu tộc được hóa thành từ mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ, mỗi người đều phi thường xuất chúng, nắm giữ sức mạnh vĩ đại áp đảo trời đất, chỉ cần nhấc tay nhấc chân là cả Hồng Hoang run rẩy!

Việc phải thông qua kỹ năng Cộng Hưởng để ràng buộc với Tổ Vu nào cũng khiến Lâm Nguyên khá đau đầu.

Rốt cuộc, mỗi một Tổ Vu đều rất nghịch thiên.

Cuối cùng, sau một hồi suy nghĩ, hắn vẫn quyết định ràng buộc với Hậu Thổ.

Dù sao thì theo những gì hắn biết, ở hậu thế, Hậu Thổ chính là người đã thân hóa Lục đạo luân hồi, một tồn tại sở hữu công đức gần bằng Thánh nhân.

Tuy cuối cùng Hậu Thổ dường như đã thân tử, nhưng thành tựu như vậy tuyệt đối đứng hàng đầu trong mười hai Tổ Vu, cũng gián tiếp chứng minh sự phi thường của nàng!

Ràng buộc với Hậu Thổ chắc chắn không thiệt.

Ngay lập tức, Lâm Nguyên đi thẳng đến bộ lạc của Hậu Thổ, nói rằng có khúc mắc trong tu hành cần thỉnh giáo Hậu Thổ Tổ Vu.

Hắn là một Đại Vu, tồn tại chỉ đứng sau Tổ Vu trong Vu tộc, địa vị đương nhiên đặc thù, rất nhanh đã được triệu kiến.

Lâm Nguyên thuận miệng hỏi vài câu về những khó khăn gặp phải trong tu luyện, Hậu Thổ không nghi ngờ gì, lập tức kiên nhẫn trả lời, thậm chí còn tỏ ra vô cùng tán thưởng.

Đứa trẻ này thật không tệ!

Mấy Vu tộc khác, đầu óc toàn là cơ bắp, hoàn toàn không biết suy ngẫm, chỉ dựa vào bản năng để tu hành, nâng cao sức mạnh của mình.

Người có thể tĩnh tâm, chuyên tâm nghiên cứu, tìm tòi những khúc mắc trong tu hành như thế này ở Vu tộc quả thực quá hiếm.

Một Vu tộc chịu động não như vậy, quả thực là bảo bối.

Hậu Thổ càng nhìn Lâm Nguyên càng hài lòng, cuối cùng cười khích lệ: "Vu Nguyên, ngươi làm rất tốt, sau này gặp vấn đề, phải suy nghĩ nhiều hơn, thỉnh giáo các Tổ Vu.

Tuy thiên phú bẩm sinh của ngươi không đủ, nhưng chỉ cần hậu thiên đủ nỗ lực, tương lai nhất định sẽ có thành tựu." Lâm Nguyên lập tức ra vẻ một học sinh ngoan ngoãn, liên tục gật đầu, khiến Hậu Thổ cười tủm tỉm.

Nhưng nàng đâu biết, lúc này, tâm tư của Lâm Nguyên hoàn toàn không đặt vào những vấn đề tu luyện đó, mà đang thầm hét lên trong lòng, kích hoạt kỹ năng 【Cộng Hưởng】.

Ùm ~~~ Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên cảm nhận được mình và Hậu Thổ đã thiết lập một mối liên kết kỳ diệu.

Dĩ nhiên, mối liên kết này chỉ có mình hắn nhận ra, Hậu Thổ hoàn toàn không hay biết.

Lòng hắn phấn chấn, lập tức cáo từ, trở về nơi ở của mình bắt đầu tu hành.

Sau đó… Rầm!

Toàn bộ nhục thân của hắn đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ, huyết khí vô tận bốc lên ngùn ngụt, tựa như một đại dương mênh mông nhấn chìm căn nhà của hắn, cuồn cuộn gào thét, phát ra những tiếng nổ kinh hoàng.

Tu vi của hắn vào khoảnh khắc này vận chuyển với tốc độ tối đa, điên cuồng tăng vọt.

Nếu như nói, tốc độ tu luyện ban đầu của hắn là "1", thì bây giờ tốc độ tu luyện là "10000", tăng lên gấp hàng nghìn vạn lần, điên cuồng bùng nổ!

"Đây là tốc độ tu hành của Tổ Vu sao?" Lâm Nguyên trong lòng chấn động.

Hắn bẩm sinh khiếm khuyết, tu hành luôn gặp khó khăn, thường bế quan rất lâu mà tu vi không hề nhích lên một chút nào, cảm giác đầy trì trệ, giống như đi trong đầm lầy, mỗi bước đều nặng nề vô cùng, lảo đảo chật vật.

Nhưng bây giờ, đã hoàn toàn khác!

Tựa như thoáng chốc đã thoát khỏi đầm lầy, bước lên con đường lớn bằng phẳng, rộng rãi, rồi sau lưng lại mọc ra một đôi cánh, có thể bay lượn trên bầu trời, vượt qua những dãy núi nguy nga trùng điệp.

Thoát khỏi gông xiềng, một bước lên trời!

Cảm giác này thực sự khiến người ta tràn ngập niềm vui sướng vô tận, khiến Lâm Nguyên chỉ muốn ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, trút ra hết những uất ức, phiền muộn đã kìm nén bấy lâu trong lòng.

Không hổ là Tổ Vu, tốc độ tu hành này quả thực quá kinh khủng, hoàn toàn vượt ngoài sức tưởng tượng, thảo nào mười hai Tổ Vu đều nghịch thiên như vậy, thiên phú này mạnh đến mức khiến người ta sợ hãi!

“Cửu Chuyển Huyền Công, vận chuyển!” Lâm Nguyên gầm nhẹ.

Cửu Chuyển Huyền Công là công pháp tiêu chuẩn của Vu tộc, là công pháp đỉnh cao trong Hồng Hoang, hầu như mỗi một Vu tộc đều tu hành môn công pháp này.

Công pháp này chủ yếu rèn luyện nhục thân, tổng cộng có chín chuyển, mỗi một chuyển trôi qua, tu vi nhục thân sẽ có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Ngay cả “Bát Cửu Huyền Công” rất nổi tiếng ở hậu thế cũng chỉ là hàng nhái kém chất lượng của Cửu Chuyển Huyền Công mà thôi.

Hiện giờ, Lâm Nguyên đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến đỉnh phong của chuyển thứ hai, đã lâu không thể tiến thêm, bị kẹt ở một bình cảnh, không có một chút dấu hiệu nào của sự đột phá.

Nhưng vào khoảnh khắc này, mọi chuyện đã khác.

Khí huyết trong cơ thể hắn gào thét như rồng, vận hành trong kinh mạch huyệt khiếu, trong nháy mắt đã vận chuyển được chín chín tám mươi mốt chu thiên, mỗi một chu thiên vận chuyển, khí tức của hắn lại tăng cường thêm một phần, đợi đến khi tám mươi mốt chu thiên này vận hành xong, khí thế của hắn cũng đã tăng lên đến một đỉnh điểm.

Tựa như nham thạch nóng chảy đã âm thầm vận hành hàng ức vạn năm dưới tầng nham thạch rộng lớn, cuối cùng tích lũy đủ sức mạnh, đột nhiên xé toạc tầng đá vô tận, phun trào từ miệng núi lửa, dung nham mang theo tro bụi núi lửa vô tận, tỏa ra mùi lưu huỳnh, xé rách mây trời!

Rầm!

Tu vi của Lâm Nguyên, vào khoảnh khắc này đã phá vỡ bình cảnh, trực tiếp từ Cửu Chuyển Huyền Công chuyển thứ hai, đột phá đến

Cửu Chuyển Huyền Công chuyển thứ ba.

Khí huyết cuồng bạo bao trùm trời đất, sát khí vô tận phun trào lên không trung, nhục thân của Lâm Nguyên như một lò luyện, vào khoảnh khắc này được đốt cháy, hừng hực bùng lên!

"Vậy mà lại đột phá nhanh như vậy, nếu theo tốc độ tu hành ban đầu, cho dù tu hành thêm mười vạn năm nữa, ta cũng không thể đột phá đến chuyển thứ ba." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Tuy rằng tâm thái của hắn rất tốt, dù trở thành Đại Vu yếu nhất của Vu tộc, vẫn an tâm cẩu mình trong đại bản doanh tu hành, không kiêu căng không nóng vội.

Nhưng sâu trong lòng, hắn vẫn có chút khó chịu, cái cảm giác đã dốc hết toàn lực mà tiến bộ chỉ có một chút, khiến người ta khá bất lực.

Nhưng bây giờ đã khác.

Sau khi ràng buộc với Hậu Thổ, sở hữu tốc độ tu hành của Tổ Vu, tốc độ tăng tiến thực lực không nói là độc bá toàn bộ Vu tộc, cũng không sai biệt lắm.

Hoàn toàn là một cuộc lột xác kinh thiên như cá chép hóa rồng, kỹ năng 【Cộng Hưởng】 này quả thực là nghịch thiên, có nó, Lâm Nguyên cũng không khác gì những sinh linh có căn nguyên khủng bố nhất.

"Tuy nhiên, ta không thể sinh lòng cuồng ngạo." "Mặc dù sở hữu tốc độ tu hành của Tổ Vu, nhưng ta hiện tại mới là Cửu Chuyển Huyền Công chuyển thứ ba, vẫn còn rất yếu, ở Hồng Hoang rộng lớn này, thực lực vẫn chưa đủ." "Ừm, khoảng thời gian tiếp theo, cứ toàn lực tu hành là được." "Không vắt kiệt hoàn toàn tiềm năng tu hành của ta, tuyệt đối không dừng lại!" Ánh mắt Lâm Nguyên kiên định, hắn

quyết định sẽ theo đuổi cẩu đạo đến cùng, dù sao không có việc gì cần thiết, tuyệt đối không ra khỏi cửa một bước, toàn tâm toàn ý, dũng mãnh tiến lên.

Chìm đắm trong tu hành, liền hoàn toàn quên mất sự trôi đi của thời gian, Lâm Nguyên không ngừng vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công, nhục thân tỏa ra từng trận khí tức kinh khủng, điên cuồng hấp thu linh khí, sát khí giữa thiên địa.

Đây là thời kỳ đầu của Vu Yêu Lượng Kiếp, Bất Chu Sơn vẫn chưa bị đâm gãy, linh khí thiên địa Hồng Hoang dồi dào, có thể nói mỗi một nơi đều là thánh địa tu hành.

Mà dưới chân Bất Chu Sơn này, lại càng là thánh địa trong thánh địa, về cơ bản không cần lo lắng vấn đề tiêu hao, có thể thỏa thích hấp thu.

Không bao lâu sau, phía trên nơi ở của hắn đã hình thành một vòng xoáy linh khí khổng lồ có đường kính đến trăm vạn trượng, che khuất nửa bầu trời, từng đạo lôi đình thô to lượn lờ trong đó, tiếng nổ không ngừng, dòng lũ linh lực kinh khủng không ngừng rót vào cơ thể Lâm Nguyên, hòa vào kết cấu nhục thân nhỏ bé nhất của hắn.

Những người khác trong Vu tộc thấy cảnh này đều vô cùng kinh ngạc.

Vu Nguyên không phải bẩm sinh khiếm khuyết sao?

Sao lúc tu hành, cảnh tượng lại kinh khủng như vậy?

Thậm chí một số Tổ Vu như Hậu Thổ cũng đều hướng ánh mắt về phía này.

Chương 8

Một số Vu tộc không khỏi suy đoán, có lẽ là Vu Nguyên trong lần đi săn của Vu tộc lần này đã nhận được lợi ích gì đó, vì vậy đã nâng cao tốc độ tu hành của mình.

Tuy nhiên, bất kể là lợi ích gì, tốc độ tu hành e rằng cũng chỉ có thể tăng lên nhất thời, chỉ cần qua một khoảng thời gian, tốc độ tu hành này chắc chắn sẽ trở lại bình thường.

Nhưng rất nhanh, họ liền kinh hãi.

Bởi vì vòng xoáy linh khí kia không những không tiêu tan, ngược lại còn ngày càng lớn mạnh, khủng bố vô biên, đậm đặc đến cực hạn, từng đạo lôi đình lượn lờ, lay động càn khôn.

"Đây...

đây còn là Vu Nguyên sao?" Rất nhiều Vu tộc chấn động.

Một năm.

Hai năm.

Mười năm.

Trăm năm.

Ngàn năm.

Vạn năm...

Thời gian trôi đi, Lâm Nguyên vẫn duy trì trạng thái tu hành kinh người như vậy, trong nháy mắt, đã qua vạn năm.

Tất cả Vu tộc từ kinh ngạc ban đầu, đều đã trở nên tê dại, đến cuối cùng hoàn toàn coi đó là chuyện thường.

Và đúng vào ngày này.

Rầm!

Lâm Nguyên đang tu luyện, trong cơ thể truyền ra một tiếng nổ tựa như trời đất khai tịch, khí tức hỗn độn vô tận cuồn cuộn dâng lên, nhấn chìm cả người hắn.

Một tầng chướng ngại vô hình đã bị phá vỡ!

Nhục thân của hắn bắt đầu một cuộc lột xác kinh người, những hạt vi lạp nhỏ bé nhất của nhục thân cũng bắt đầu phát sáng, tỏa ra một loại đạo vận gần như vĩnh hằng, bất hủ.

Thiên địa nổ vang, cảm tri của Lâm Nguyên vào khoảnh khắc này kéo dài vô hạn, cả người dường như muốn hòa làm một thể với Hồng Hoang này.

Mặc dù hắn không có linh hồn, không có cách nào ngộ đạo, nhưng cảm giác hòa làm một thể với Hồng Hoang này khiến hắn như cá gặp nước.

Dù không thể lĩnh ngộ những quy tắc đại đạo đó, nhưng dựa vào bản năng của mình, dường như có thể hoàn toàn thích ứng, không bị ảnh hưởng.

Mỗi một sợi lông tơ, mỗi một sợi tóc, mỗi một giọt máu tươi của hắn đều xảy ra chất biến, phù văn như biển, khắc sâu vào trong, đạo vận cuồn cuộn sôi trào.

Cơ thể khẽ động.

Rầm một tiếng!

Hư không Hồng Hoang đều chấn động, tựa như sắp sụp đổ, không chịu nổi sức mạnh vĩ đại đó.

“Cửu Chuyển Huyền Công chuyển thứ tư, tu luyện thành công.”

Lâm Nguyên mở mắt ra, con ngươi sâu thẳm, tựa như vũ trụ vô tận, bao la vạn vật.

Sau khi ràng buộc với Hậu Thổ, với tốc độ tu luyện giống như Hậu Thổ, tiêu tốn một vạn năm thời gian, hắn cuối cùng đã từ chuyển thứ ba đột phá đến chuyển thứ tư.

Và nhục thân của hắn cũng nước chảy thành sông, đạt đến cấp bậc Đại La Kim Tiên, thăng hoa đến cực điểm, xảy ra sự lột xác ở tầng lớp căn bản, chiến lực bùng nổ!

Hiện tại một giọt máu tươi của hắn, e rằng cũng đủ để hủy diệt một tiểu thiên thế giới.

Một sợi tóc cũng có thể cắt đứt càn khôn, chia lìa âm dương.

Trong lúc con ngươi đóng mở, mang một loại uy nghiêm khó tả, khiến người ta kính sợ, khiến người ta run rẩy, khiến người ta sợ hãi.

Đến cấp bậc này, dù nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng được coi là một tồn tại cấp tiểu bá chủ.

"Tuy nhiên, so với Đại Vu cùng cấp, vẫn còn có khoảng cách." Sau khi cảm nhận tình trạng cơ thể của mình, Lâm Nguyên thở dài.

Hắn chỉ có tốc độ tu luyện sánh ngang với Hậu Thổ, vấn đề bẩm sinh khiếm khuyết lại không hề được giải quyết.

Vì vậy, cho dù đã đột phá đến Huyền Công chuyển thứ tư, so với Đại Vu cùng cấp, chiến lực của hắn e rằng cũng chỉ bằng một nửa của những Đại Vu đó.

Ở cùng cảnh giới, hắn vẫn là Đại Vu yếu nhất.

Đối với điều này, Lâm Nguyên cũng bất lực, chỉ đành cười khổ.

Đột nhiên, đúng lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên. 【Đinh, phát hiện chủ nhân đột phá đến Huyền Công chuyển thứ tư, tất cả kỹ

năng phụ trợ tăng cấp +1】【Cường Lực Viện Trợ LV4(0/30000): Trong phạm vi, có thể tự chủ lựa chọn đối tượng để ràng buộc.

Đồng thời, cho dù không có đồng đội, cũng có thể kích hoạt.

Kỹ năng một khi kích hoạt, tăng mười hai lần phòng ngự, mười hai lần chiến lực.】【Cộng Hưởng LV3(0/50000): Có thể ràng buộc một sinh linh, chia sẻ một trăm năm mươi phần trăm tốc độ tu luyện của đối phương, có thể tùy lúc ràng buộc, tùy lúc giải trừ.】Lâm Nguyên nghe xong, không khỏi kinh ngạc vui mừng.

Đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh!

Hai kỹ năng nghịch thiên của hệ thống, cấp bậc vậy mà đều đã tăng lên.

Cường Lực Viện Trợ cho dù không có đồng đội cũng có thể kích hoạt, như vậy, cho dù hắn có bẩm sinh khiếm khuyết, cũng căn bản không thành vấn đề, hắn có thể tùy lúc bộc phát ra mười hai lần chiến lực của bản thân!

Khi hắn bộc phát ra mười hai lần chiến lực, cho dù là Đại Vu cùng cảnh giới, cũng không thể là đối thủ của hắn.

Còn nữa, kỹ năng Cộng Hưởng cũng tăng lên rất đáng sợ.

Hắn đã từng trải nghiệm tốc độ tu luyện của Hậu Thổ, nhanh đến kinh người, mà bây giờ lại có thể chia sẻ một trăm năm mươi phần trăm, cũng có nghĩa là tốc độ tu luyện của hắn sẽ còn nhanh hơn cả Tổ Vu như Hậu Thổ!

Quả thực kinh khủng!

Năng lực phụ trợ của cái Hệ Phụ Trợ Thống này, kinh khủng đến đáng sợ.

Tuy nhiên, vẫn chưa hết.

Giọng nói của hệ thống rất nhanh lại vang lên. 【Đinh, phát hiện chủ nhân đột phá đến Huyền Công chuyển thứ tư, thưởng kỹ năng mới Bổ Thiên LV1.】 【Đạo của trời, lấy chỗ thừa mà bù chỗ thiếu.

Một khi kích hoạt kỹ năng này trong chiến đấu, có xác suất nhỏ có thể cướp đoạt bản nguyên của đối thủ, tu bổ và nâng cao bản nguyên của bản thân.】 Lâm Nguyên nghe xong, vẻ mặt không đổi, nhưng trong lòng lại dậy sóng, chấn động đến cực điểm.

Dù với tâm thái bình tĩnh của hắn, lúc này cũng không nhịn được mà kích động.

"Kỹ năng này vậy mà có thể tu bổ và nâng cao bản nguyên của ta!" Nỗi đau lớn nhất của Lâm Nguyên không nghi ngờ gì chính là bản nguyên bẩm sinh khiếm khuyết.

Vì bản nguyên khuyết tổn, chiến lực của hắn yếu nhất trong cùng cấp.

Tốc độ tu hành của hắn cũng là chậm nhất trong các Đại Vu.

Bỏ ra mười phần nỗ lực, thu hoạch thường chỉ có một phần.

Chương 9

Trong trường hợp không có hệ thống, thậm chí ngay cả tiểu Vu mạnh hơn một chút cũng có thể so sánh với hắn.

Hắn không vì điều này mà nản lòng thoái chí, vẫn nỗ lực tu hành, toàn lực nâng cao thực lực của mình, nhưng trong lúc nghỉ ngơi tu luyện, cũng không tránh khỏi có chút bất lực.

Bây giờ kỹ năng 【Bổ Thiên】 này lại cho hắn khả năng bù đắp bản nguyên, điều này sao có thể không khiến Lâm Nguyên vui mừng?

Giờ phút này, hắn chỉ muốn lập tức xông ra ngoài, quét sạch tất cả các bộ lạc Yêu tộc xung quanh Bất Chu Sơn, đánh giết đối thủ, thu hoạch bản nguyên của chúng, bù đắp cho bản thân.

Nhưng hắn rất nhanh đã bình tĩnh lại, không thể để năng lực nghịch thiên của kỹ năng này làm choáng váng đầu óc.

Các cường giả Yêu tộc đó đâu phải dễ dàng đánh giết?

Tuy hiện tại thực lực của hắn đã tăng vọt, Huyền Công đã đến chuyển thứ tư, đột phá đến cấp độ nhục thân Đại La, nhưng đối mặt với bất kỳ cuộc chém giết nào cũng phải bàn bạc kỹ lưỡng, đảm bảo vạn vô nhất thất rồi mới hành động!

"Ta đã tu luyện một vạn năm.

Trong một vạn năm này, với phong cách của Vu tộc, chắc chắn đã quét sạch gần hết khu vực xung quanh.

Mức độ hiểu biết về những bộ lạc đó chắc chắn cũng đã tăng lên.

Lát nữa sẽ ra ngoài tìm các Đại Vu khác tìm hiểu thông tin, xem họ có biết bộ lạc Yêu tộc nào phù hợp với thực lực hiện tại của ta không." Lâm Nguyên xoa tay, hăm hở, lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

Nhưng chưa đi được mấy bước, bên ngoài đã có một giọng nói uy nghiêm vang lên: "Cuộc đi săn lần thứ ba nghìn bốn trăm mười sáu của Vu tộc bắt đầu!

Lần này mỗi đội đều do hai Đại Vu dẫn dắt!" Lâm Nguyên nghe xong, không khỏi cười: "Thật là trùng hợp, tính thời gian thì lần này đến lượt ta xuất động rồi.

Chỉ là tại sao mỗi đội đều phải do hai Đại Vu dẫn dắt?" Lòng mang nghi hoặc, hắn bước ra khỏi nơi ở.

Bên ngoài, Bất Chu Sơn nguy nga sừng sững giữa trời đất, tỏa ra uy áp bàng bạc, vương vấn ức vạn đạo vận, linh khí cuồn cuộn như biển, thể hiện muôn vàn khí tượng của Hồng Hoang.

Sâu trong bộ lạc Vu tộc, một bóng người đáng sợ đứng sừng sững.

Y có sáu chân, mỗi chân đều đỏ rực như lửa, to như núi, sau lưng có bốn đôi cánh khổng lồ, che trời lấp đất, chỉ cần khẽ vỗ là đã cuộn lên cơn cuồng phong lay động càn khôn.

Khuôn mặt y là một mảng hỗn độn, bao phủ trong sương mù mờ ảo, không có ngũ quan, nhưng ai cũng có thể cảm nhận được một luồng uy nghiêm nhiếp hồn đoạt phách từ khuôn mặt hỗn độn đó.

Xung quanh y, từng trận dao động không gian gợn sóng như mặt hồ, toàn bộ không gian Hồng Hoang kiên cố vô cùng, xung quanh y, dường như đều trở nên vô cùng thuần phục.

Đây chính là một trong Mười hai Tổ Vu, Đế Giang!

Cũng là người chủ trì cuộc đi săn lần này của Vu tộc.

Chỉ nghe giọng nói uy nghiêm của y nói: "Vạn năm thời gian, trong nháy mắt đã qua.

Gần Bất Chu Sơn, các bộ lạc Yêu tộc đã cơ bản bị quét sạch, chỉ còn lại vài khúc xương cứng.

Vì vậy, trong cuộc đi săn lần này, ta quyết định sẽ hạ gục nốt mấy khúc xương cứng cuối cùng này!

Không chừa một ai!

Do đó, mỗi đội đi săn sẽ do hai Đại Vu dẫn dắt, hợp lực xuất kích!" Lâm Nguyên nghe xong, lòng kinh ngạc.

Bộ lạc lớn?

Xung quanh Bất Chu Sơn, vậy mà chỉ còn lại một số bộ lạc Yêu tộc lớn?

Hiệu suất của Vu tộc này có phải là hơi cao quá không!

Mới có một vạn năm thôi, vậy mà đã quét sạch gần hết các bộ lạc Yêu tộc vô tận đó rồi.

Lập tức hắn nghe xong, cả người đều cạn lời.

Vận may này có phải là hơi tệ không... hoàn toàn không có chuẩn bị.

Trong các bộ lạc Yêu tộc lớn, ít nhất cũng có một tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, thực lực mạnh mẽ khó mà tưởng tượng, tuyệt đối không phải dễ dàng công phá!

Dù có hai Đại Vu dẫn đội, vẫn rất nguy hiểm.

Ngay lập tức, Lâm Nguyên chỉ muốn tìm một lý do để trốn tránh.

Nhưng cũng chỉ là nghĩ vậy thôi, tính cách của hắn tuy ổn trọng, nhưng gặp chuyện cũng không sợ chuyện.

Cuộc đi săn của Vu tộc là trách nhiệm của mỗi một Đại Vu, các Đại Vu khác không một ai từ chối, là một thành viên của Đại Vu, hắn

tự nhiên cũng không thể trốn tránh.

"Thôi vậy, nhân cơ hội lần này, đánh giết một số đối thủ mạnh mẽ để bù đắp bản nguyên.

Đối thủ càng mạnh, hiệu quả bù đắp bản nguyên chắc chắn cũng càng mạnh." Trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia sắc bén.

Hắn của hiện tại, nhục thân đã là Đại La!

Cũng không phải là kẻ yếu.

Thời gian tiếp theo, Đế Giang liền phân phối các Đại Vu, đồng đội lần này của Lâm Nguyên là Đại Vu Cửu Phượng.

Cửu Phượng dung nhan tuyệt mỹ, trong Vu tộc có thể nói là nhất nhì, gần như chỉ thua Tổ Vu Hậu Thổ, một thân hắc y, thần sắc lạnh lùng, mang một vẻ lãnh đạm cự người ngàn dặm.

Nhưng đối mặt với Lâm Nguyên, khóe miệng Cửu Phượng lại lộ ra ý cười, tựa như băng sơn tan chảy, băng giá tiêu tan, khiến trời đất cũng sáng lên một phần.

Nàng đối với Lâm Nguyên vô cùng yêu thương, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên đều mang một vẻ cưng chiều.

Dù sao Lâm Nguyên cũng là Đại Vu được sinh ra cuối cùng, trong lòng Cửu Phượng, Lâm Nguyên chính là em trai út của nàng, hơn nữa còn bẩm sinh bản nguyên tổn hại, điều này càng khiến người ta đau lòng.

Tuy gần đây, trong Vu tộc luôn truyền ngôn Lâm Nguyên tu luyện thiên phú kinh người, rất có thể không thua gì Tổ Vu… nhưng Cửu Phượng không hề để tâm, bất kể thiên phú tu luyện của Lâm Nguyên ra sao, thực lực ra sao, nàng làm chị gái này cũng phải đứng trước Lâm Nguyên, che gió chắn mưa cho hắn.

Vu Nguyên đệ đệ vốn đã chịu rất nhiều khổ, bây giờ tự nhiên không thể để hắn chịu thêm dù chỉ một phần tủi thân!

Ngay lập tức, Cửu Phượng đến trước mặt Lâm Nguyên, nói: "Vu Nguyên đệ đệ, thực lực của các bộ lạc Yêu tộc lớn phi thường, ít nhất đều có một tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, cuộc đi săn lần này có thể nói là vô cùng hung hiểm." "Lát nữa chiến đấu, ngươi đừng quá xông xáo, mọi việc cứ để tỷ tỷ ta lo, biết chưa?" Lâm Nguyên cười đáp một tiếng vâng.

Nhưng trong lòng cũng có chút bất lực, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy Cửu Phượng yêu thương hắn có chút quá rồi, nhưng cũng không có cách nào, đã quen rồi.

Thực ra, nói một cách nghiêm túc, ở cùng cảnh giới, chiến lực của Vu tộc tương đối mạnh mẽ, cho dù hắn là Đại Vu yếu nhất, vẫn có thể chiến một trận với cường giả Yêu tộc.

"Xuất phát!" Lúc này, Đế Giang hét lớn một tiếng, dưới chân Bất Chu Sơn, gió nổi mây vần, trời đất biến sắc.

Rầm rầm rầm rầm!!!!

Trong nháy mắt, từng đội đi săn của Vu tộc, dưới sự dẫn dắt của các Đại Vu, khí thế ngút trời, ầm ầm đạp lên vùng đất vô tận, xông về phía xa, khiến lòng người run rẩy.

"Chúng ta cũng xuất phát thôi." Cửu Phượng và Lâm Nguyên cũng chọn một hướng, rời khỏi đại bản doanh của Vu tộc, tiến vào sâu trong Hồng Hoang.

"Mục tiêu lần này của chúng ta là một bộ lạc Yêu tộc lớn ở hướng đông nam, cách đại bản doanh ba nghìn sáu trăm vạn dặm.

Lần đi săn trước, Đại Vu dẫn đội đã phát hiện ra bộ lạc này, nhưng vì trước đó đã chinh chiến quá nhiều lần, trên người có thương

tích, đã không thể chinh phạt, nên đành phải rút lui.” Cửu Phượng biết trong một vạn năm qua, Lâm Nguyên luôn bế quan, không biết tình hình bên ngoài, vì vậy trên đường liền giới thiệu cho Lâm Nguyên về mục tiêu lần này.

“Trong bộ lạc đó có những yêu quái gì?” Lâm Nguyên tò mò hỏi.

Chương 10

Cửu Phượng lắc đầu nói: “Dù sao cũng là bộ lạc lớn, đến quá gần sẽ bị phát hiện, Đại Vu kia trước đây chỉ nhìn từ xa một cái rồi rút lui.” “Hắn chỉ mơ hồ thấy, trong bộ lạc Yêu tộc đó, có lực lượng âm dương sôi trào, sóng lớn ngút trời, đồng thời cũng có biển lửa sôi trào, vô cùng thần dị.” Lâm Nguyên nghe vậy không khỏi kinh ngạc.

Trong các bộ lạc Yêu tộc lớn, thủ lĩnh thường là những sinh linh đáng sợ cấp Đại La Kim Tiên.

Những sinh linh đến cấp bậc này đã có thể tham ngộ pháp tắc Hồng Hoang.

Mà lực lượng pháp tắc có thể điều động sức mạnh vô tận, một khi nắm giữ, chiến lực sẽ tăng vọt, hoàn thành những việc không thể tưởng tượng, có thể nói là tiêu chí của cường giả đỉnh phong.

Âm dương giao hội, thủy hỏa tương tế, dị tượng kinh khủng như vậy, tuyệt đối có liên quan đến một loại pháp tắc đáng sợ nào đó, từ đó cho thấy nội tình của bộ lạc Yêu tộc kia, bên trong chắc chắn có cường giả đáng sợ.

“Phải cẩn thận.” Sâu trong đáy mắt Lâm Nguyên thoáng qua một tia ngưng trọng.

Rầm rầm rầm ~~~ Dưới sự dẫn dắt của hắn và Cửu Phượng, đội đi săn Vu tộc này tốc độ rất nhanh, băng núi vượt sông, ngang qua vùng đất vô tận, ngày càng gần với bộ lạc lớn kia.

Nhưng đúng lúc họ đi qua một hẻm núi khổng lồ, Cửu Phượng đột nhiên dừng lại, trong mắt lóe lên một tia sắc bén, quát lớn: “Tất cả Vu tộc, đề phòng!” Lâm Nguyên phản ứng nhanh nhất, rầm một tiếng, huyết khí vô tận bốc lên, hóa thành một tấm khiên phòng hộ, bao bọc

tất cả Vu tộc bên trong.

Rầm!

Ngay sau đó, một tiếng nổ kinh hoàng làm rung chuyển hẻm núi, hư không đột nhiên vỡ nát, từ trong đó thò ra một bàn chân lớn phủ đầy lông vàng, hung hăng đạp về phía Cửu Phượng.

Bên cạnh Lâm Nguyên, hư không cũng vỡ tan như gương, khí tức kinh khủng vô tận như thủy triều tràn ra, một cái đuôi trắng khổng lồ uyển chuyển như tiên tử, tạo ra tiếng xé gió thê lương, quất về phía Lâm Nguyên.

Uy năng đáng sợ cuồn cuộn lan ra, hẻm núi khổng lồ này lặng lẽ hóa thành tro bụi, vùng đất mênh mông căn bản không chịu nổi uy áp này, rầm một tiếng sụp xuống thành một lòng chảo khổng lồ rộng vạn dặm, trời long đất lở, mười phương chấn hủy.

Lực lượng pháp tắc nồng đậm hung hãn, khuấy động sức mạnh Hồng Hoang mênh mông, từ bốn phương tám hướng áp bức tới, khiến người ta không thể trốn, không thể tránh.

Đánh lén!

Đây là cuộc đánh lén của Yêu tộc cấp Đại La Kim Tiên!

Trong đầu Lâm Nguyên, ý niệm này lóe lên như tia chớp, da đầu tê dại.

"A……" Tuy nhiên, đúng lúc này, Cửu Phượng đột nhiên ngửa mặt lên trời hú dài.

Phía sau nàng đột nhiên hiện ra một hư ảnh khổng lồ, chính là một trong Mười hai Tổ Vu, Huyền Minh Tổ Vu, lấp đầy bầu trời, rộng lớn vô biên, mặt người thân chim, hai tai mỗi bên treo một con rắn xanh.

Hư ảnh vừa thành hình, đã có dao động pháp tắc nồng đậm lan ra,

giữa thiên địa hiện ra vô số sợi mưa mờ mịt, đan vào nhau thành một khung cảnh khói mưa mông lung tuyệt đẹp.

Sau đó, ức vạn sợi mưa đột nhiên rung lên, mỗi một sợi mưa vào khoảnh khắc này dường như đều hóa thành lưỡi dao sắc bén, chém về phía bàn chân phủ lông vàng và cái đuôi trắng khổng lồ kia.

Chỉ trong nháy mắt.

Xoẹt!

Dao động pháp tắc vỡ nát!

Bàn chân phủ lông vàng máu tươi đầm đìa!

Cái đuôi trắng hiện ra ức vạn vết máu ngang dọc chằng chịt!

Cuộc đánh lén này, trong nháy mắt bị hóa giải!

Ức vạn sợi mưa cắt xé, không gì cản nổi!

Hai tiếng gầm giận dữ thê lương đồng thời vang lên, ngay sau đó hư không rầm một tiếng vỡ nát, hai cao thủ đánh lén lần này cuối cùng cũng hiện thân, chính là một con vượn vàng khổng lồ và một con mãng xà trắng, đều tỏa ra uy áp cấp Đại La Kim Tiên, thân hình lóe lên, đã xuất hiện ở nơi xa, ánh mắt nhìn Cửu Phượng mang theo sự kinh hãi nồng đậm.

Lâm Nguyên thì nhìn mà kinh ngạc.

Không phải kinh ngạc vì bị vượn vàng, mãng xà trắng đánh lén.

Mà là kinh ngạc vì chiến pháp của Cửu Phượng.

"Pháp tắc?" "Lại là pháp tắc!" Lòng hắn chấn động, hoàn toàn không ngờ Cửu Phượng lại có thể điều động lực lượng pháp tắc, Vu tộc không có nguyên thần, không có cách nào tham ngộ đại đạo, làm sao có thể điều động lực lượng pháp tắc?

Vu tộc nắm giữ lực lượng pháp tắc, điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng!

Nhưng hắn không biết.

Tinh huyết Bàn Cổ là tinh hoa sau khi Bàn Cổ đại thần vẫn lạc, bên trong trời sinh đã thai nghén pháp tắc kinh thiên.

Khi mười hai giọt tinh hoa này diễn hóa thành Mười hai Tổ Vu, lực lượng pháp tắc đó tự nhiên cũng dung nhập vào huyết nhục của Vu tộc, trở thành sức mạnh có thể tùy lúc sử dụng.

Ví dụ như Đế Giang, nhục thân dung hợp pháp tắc không gian, liền diễn hóa ra chiến pháp không gian đặc thù.

Lại ví dụ như Chúc Cửu Âm, nhục thân dung hợp pháp tắc thời gian, cuối cùng liền diễn hóa ra chiến pháp thời gian.

Vân vân.

Mười hai Tổ Vu, mỗi người đều có sở trường riêng.

Và có một số Đại Vu, được hóa thành từ tinh huyết của Tổ Vu.

Cửu Phượng chính là do tinh huyết của Tổ Vu Huyền Minh hóa thành!

Huyền Minh khống chế vũ chi pháp tắc, băng chi pháp tắc.

Cửu Phượng tự nhiên cũng có thể sử dụng hai loại lực lượng pháp tắc này.

Trong chốc lát, ánh mắt Lâm Nguyên nhìn Cửu Phượng tràn ngập sự ngưỡng mộ, lực lượng pháp tắc a, đây là thứ tốt thật sự, có thể nâng cao chiến lực cực lớn!

Nhưng mà, hắn hoàn toàn không thể tham ngộ, căn bản không thể ứng dụng, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

“Gào, giết!” Lúc này, ở phía xa, vượn vàng sau khi bị đẩy lui, cuối cùng đã bình tĩnh lại sau cơn kinh ngạc, trong lòng không khỏi tức giận, toàn thân tỏa ra kim quang chói mắt, một lần nữa lao về phía Cửu Phượng.

Mãng xà trắng cũng rầm một tiếng, bề mặt cơ thể hiện ra vô tận phù văn, vương vấn ức vạn lực lượng pháp tắc, tu vi Đại La Kim Tiên dao động cuồn cuộn lan ra, lay động trời đất, xông về phía Cửu Phượng.

Chúng đều rất phẫn nộ.

Trong mấy vạn năm qua, Vu tộc luôn quét sạch các bộ lạc Yêu tộc xung quanh, các bộ lạc Yêu tộc sao có thể mặc cho chúng quét sạch?

Tự nhiên cũng có phản kích!

Lần này, chính là một cuộc phản công được lên kế hoạch cẩn thận, mai phục trên con đường mà Vu tộc phải đi qua, tiến hành đánh lén, cố gắng trong thời gian ngắn nhất, tiêu diệt Đại Vu.

Nhưng chúng làm sao cũng không ngờ.

Hai Đại La liên thủ, vậy mà lại bị Cửu Phượng đẩy lui trong một chiêu!

Đây quả thực là một sự sỉ nhục!

Cho dù là Yêu tộc vốn xảo quyệt, lúc này cũng có chút không nhịn được, vượn vàng và mãng xà trắng đồng thời tiến công, trong mắt sát khí đằng đằng, huy động lực lượng pháp tắc, điên cuồng tấn công Cửu Phượng.

“Tự mình dâng đến cửa, ngược lại đỡ cho ta phải đi tìm các ngươi!” Cửu Phượng lại không sợ, ngược lại còn tỏ ra một vẻ bá khí, quát: “Đệ đệ, ngươi không cần ra tay, cứ đứng một bên xem, hai con yêu tộc này đều giao cho ta!” Nhưng trong mắt Lâm Nguyên lại lộ ra

một tia trầm tư.

Trước đó Cửu Phượng đã nói, trong bộ lạc Yêu tộc lớn kia, có dị tượng âm dương giao hội, thủy hỏa tương tế, hiển nhiên là có liên quan đến thủy hỏa pháp tắc.

Nhưng pháp tắc mà vượn vàng và mãng xà trắng này thể hiện ra lại không hề liên quan đến thủy hỏa pháp tắc.

Chương 11

Điều này cho thấy, trong bóng tối có thể còn có địch nhân!

Hắn sinh tính ổn trọng, lúc này không tỏ ra gì, nhưng đã ngầm đề phòng.

Rầm!

Cuộc chiến giữa Cửu Phượng và vượn vàng, mãng xà trắng bùng nổ trong nháy mắt, đây là cuộc chiến thuộc về Đại La, vô cùng kinh khủng, một tia dao động chiến đấu cũng đủ để phá nát núi sông.

Lâm Nguyên biết nguy hiểm, lập tức hộ tống một đám cao thủ Vu tộc rời khỏi chiến trường, an trí họ ở một nơi an toàn rồi mới quay lại.

Hắn tự nhiên không thể để Cửu Phượng một mình đối mặt với cường địch.

Nhưng khi Lâm Nguyên đến chiến trường, lại phát hiện, tuy là một chọi hai, nhưng Cửu Phượng lại đang áp đảo đối phương, vô cùng bá đạo.

Giữa thiên địa, ức vạn sợi mưa mờ ảo, vô cùng mỹ lệ, nhưng cũng tỏa ra sát cơ vô tận, quấn vào nhau, bao phủ về phía trước.

Nơi đi qua, hư không vỡ nát, núi sông sụp đổ.

Trên người vượn vàng và mãng xà trắng, vết thương ngày càng nhiều.

"Gào!" Vượn vàng gầm lên, thúc giục lực lượng pháp tắc, bao bọc quanh nắm đấm, mạnh mẽ đấm về phía trước, mãng xà trắng cũng thân thể chuyển động, quấn về phía Cửu Phượng.

Cửu Phượng lúc này đưa tay quệt một cái vào hư không, đột nhiên có khí tức băng hàn vô tận lan ra, tiếng rắc rắc không ngừng, lại có băng giá không ngừng lan ra ngưng kết.

Trong nháy mắt, đã hóa thành một thanh kiếm băng màu xanh thẫm, bị Cửu Phượng nắm trong tay.

Nàng cầm kiếm khẽ vạch một đường trong hư không, khí tức sắc bén băng hàn bùng phát, một nắm đấm của vượn vàng liền bị chặt đứt ngang cổ tay, tiếp đó lại một nhát chém, lại chặt đứt một đoạn đuôi của mãng xà trắng.

"Đại Vu khống chế pháp tắc, quả thực biến thái." Lâm Nguyên kinh ngạc.

Đồng thời trong lòng đối với lực lượng pháp tắc, lại càng thêm khao khát, cũng không biết có cơ hội nắm giữ sức mạnh như vậy không.

"Xem ra trận chiến này không cần ta ra tay, Cửu Phượng cũng có thể đánh bại chúng." "Nhưng mà, ta luôn cảm thấy có gì đó không đúng." "Sự việc dường như không đơn giản như vậy." Lâm Nguyên khẽ nhíu mày, cảm tri lan ra, huyết khí vận chuyển đến hai mắt, hai con mắt tỏa ra ánh sáng như mặt trời, quan sát núi sông vô tận.

Sau đó, đột nhiên!

Lâm Nguyên cảm giác được, ở phía xa, có một luồng khí tức đang bay đến với tốc độ cực nhanh, nhanh đến khó tưởng tượng, trong nháy mắt đã xuyên thấu hư không vô tận.

"Cẩn thận!" Lâm Nguyên hét lớn.

Cửu Phượng lúc này cũng nhạy bén nhận ra sự bất thường, hú dài một tiếng, ức vạn sợi mưa gần như bùng cháy, bùng phát ra sức mạnh kinh khủng, đẩy lùi vượn vàng và mãng xà trắng.

Tiếp đó, nàng hai tay cầm kiếm băng, thúc giục băng chi pháp tắc, mạnh mẽ chém về phía trước.

Giữa thiên địa, đột nhiên xuất hiện một thanh cự kiếm băng khổng lồ dài đến ngàn vạn trượng, xé mây trời, phá càn khôn, chém cường địch!

Thần uy của Đại Vu, thể hiện không sót một chút nào!

Bóng người kia cũng cảm nhận được uy hiếp, đột nhiên dừng lại, phát ra một tiếng kêu cực kỳ chói tai.

Trong hư không, đột nhiên hiện ra một biển cả mênh mông, sóng cao mười vạn trượng, cuộn lên trời cao, đồng thời lại hiện ra một biển lửa vô tận, ngọn lửa hừng hực ngút trời.

Lực lượng của nước và lửa sôi trào, hình thành một con cự long màu xanh thẫm, một con cự long màu đỏ rực, gào thét bay lên, va chạm dữ dội với thanh cự kiếm băng trăm vạn trượng kia.

Rầm!

Một tiếng nổ lớn như trời sập bùng phát, dao động năng lượng vô tận cuồn cuộn lan ra, cuồng phong dữ dội, núi cao sụp đổ, bầu trời sụp xuống, hư không đều lóe lên ánh sáng hỗn độn, dường như muốn quay về hỗn độn.

Mãi đến lúc này, bóng người kia mới hiện thân.

Toàn thân đỏ rực, đạo văn xanh thẫm xen kẽ, có chín đầu, đôi cánh mở ra, che trời lấp đất, chính là một con chim chín đầu!

Dao động huyết mạch nồng đậm lan ra, bao trùm trời đất.

Cảm nhận được luồng dao động này, Cửu Phượng lập tức hiểu rõ lai lịch của người này, dung nhan lạnh băng nói: “Hậu duệ của Cửu Anh sao?

Chỉ bằng mấy người các ngươi, muốn mai phục ta, còn xa lắm!" Cửu Anh, một trong mười đại yêu thánh của Yêu tộc, khủng bố vô biên.

Chim chín đầu là hậu duệ của Cửu Anh, tự nhiên cũng vô cùng đáng sợ.

Nhưng mà, đối mặt với cao thủ như vậy, Cửu Phượng lại không hề sợ hãi, ngược lại còn tỏ ra một vẻ khinh thường, bá khí mười phần, phảng phất như chim chín đầu chỉ là con kiến bên đường.

"Không hổ là Vu tộc, quả nhiên kiêu ngạo như xưa, ba đại cao thủ đỉnh tiêm của Yêu tộc chúng ta liên thủ, lẽ nào còn không chế ngự được một mình ngươi?

Chết đi cho ta!" Chim chín đầu cười điên cuồng, giọng nói chói tai, đôi cánh vừa động, liền lao về phía Cửu Phượng.

Vượn vàng, mãng xà trắng thấy có viện trợ mạnh mẽ đến, cũng tinh thần đại chấn, vào khoảnh khắc này đồng thời xông lên, từ hai bên trái phải bao vây Cửu Phượng.

Ba chiến lực cấp Đại La liên thủ, thực sự kinh khủng.

Chỉ thấy trên bầu trời, dao động pháp tắc vô tận sôi trào, khí tức kinh khủng bao trùm, bốn bóng người khổng lồ đan xen, khiến khu vực này trở nên hỗn loạn, địa hỏa thủy phong hung hãn, tựa như muốn quay về hỗn độn.

Vượn vàng và mãng xà trắng biết không phải là đối thủ của Cửu Phượng, vì vậy chỉ ở bên cạnh kiềm chế, do chim chín đầu chủ công, lực lượng thủy hỏa đan xen, không ngừng xông về phía Cửu Phượng.

Nhưng mà, cho dù như vậy, Cửu Phượng vẫn kinh khủng vô cùng, nhấc tay nhấc chân, ức vạn sợi mưa đan xen, cự kiếm băng tung hoành, lại có thể một chọi ba, không hề rơi vào thế hạ phong!

“A, chết tiệt!

Giết cho ta!” Chim chín đầu nổi giận, nó không tin ba người liên thủ còn không đối phó được Cửu Phượng, rầm một tiếng, lực lượng pháp tắc bùng cháy, điên cuồng tấn công.

Thủy hỏa cuồn cuộn, bao trùm bầu trời.

Vượn vàng và mãng xà trắng cũng gầm lên, vào khoảnh khắc này phát điên, chúng đã chuẩn bị cho trận chiến này rất lâu, quyết không cho phép mình thất bại.

“Giết!” Cửu Phượng lạnh lùng quát, không lùi một bước, sau đó lại chủ động tấn công.

Rầm!

Hai bên lại một lần nữa va chạm, lực lượng pháp tắc mênh mông xông lên bầu trời, xé rách thanh minh, càn khôn đều đang kịch liệt run rẩy, tựa như sắp sụp đổ.

Lâm Nguyên thấy vậy, không hề do dự, thân thể nhảy lên, liền xông lên trời cao, gia nhập vào cuộc chiến.

Cửu Phượng lo lắng, giận dữ quát: “Ngươi đến đây làm gì?

Mau quay về!” Nàng lo lắng cho Lâm Nguyên, sợ hắn gặp nguy hiểm.

Mặc dù Lâm Nguyên là Đại Vu, thực lực không hề yếu, nhưng tình yêu thương của Cửu Phượng đối với Lâm Nguyên là phát ra từ nội tâm, vì vậy khiến tình cảm lấn át lý trí, không muốn hắn mạo hiểm bất cứ điều gì.

“Cửu Phượng tỷ tỷ, cứ yên tâm, ta không phải kẻ yếu.” Lâm Nguyên cười dài, lòng bàn tay lật một cái, Canh Kim Kiếm đã ở trong tay, tay cầm tiên thiên trung phẩm linh bảo, chém về phía vượn vàng

và mãng xà trắng.

Mặc dù chưa luyện hóa thanh sát kiếm này, nhưng bản thân Canh Kim Kiếm này đã vô cùng sắc bén, khiến hắn trong chiến đấu được gia tăng sức mạnh rất lớn.

"Ngươi đến nộp mạng à!" Vượn vàng gầm lên, mỗi một sợi lông đều phát sáng, tựa như bùng cháy, bao bọc lực lượng pháp tắc kinh khủng, hung hăng đấm một cái vào Canh Kim Kiếm, phát ra một tiếng vang lớn.

Ngay sau đó, trên nắm đấm của nó bị chém một vết máu, máu tươi đầm đìa, nhưng Lâm Nguyên cũng bị đẩy lùi, thậm chí trên người còn xuất hiện những vết thương chi chít.

Ở cùng cảnh giới, Vu tộc đáng lẽ phải chiếm ưu thế tuyệt đối.

Chương 12

Nhưng Lâm Nguyên bẩm sinh khiếm khuyết, vì vậy chỉ đánh ngang tay với vượn vàng.

Mãng xà trắng thấy vậy, trong mắt lóe lên ánh sáng âm lãnh, có một viện quân như Lâm Nguyên gia nhập, ảnh hưởng đến cục diện chiến đấu quá lớn, phải giải quyết nhanh chóng.

Ùm ~~~ Cơ thể nó phát sáng, đuôi vốn đã bị gãy, nhưng lúc này huyết nhục nhúc nhích, lại mọc lại, sau đó bao bọc dao động pháp tắc, lại hung hăng quất về phía Lâm Nguyên, hư không nổ tung!

"Xem ra dựa vào chiến lực thực sự, muốn dễ dàng đánh bại Đại La, vẫn còn rất khó." Lâm Nguyên lắc đầu.

Sau đó, trong mắt hắn lóe lên một tia sắc bén.

Nếu đã không thể nghiền nát, vậy cũng chỉ có thể sử dụng kỹ năng.

Ngay lập tức, hắn không do dự, kích hoạt kỹ năng: 【Cường Lực Viên Hộ】.

Kỹ năng cấp bốn, một khi kích hoạt, trong phạm vi, sẽ đồng thời tăng mười hai lần phòng ngự, mười hai lần chiến lực cho bản thân và đồng đội bị thương nặng nhất!

Mà hiện tại, đồng đội của Lâm Nguyên chỉ có Cửu Phượng.

Vì vậy, rầm!

Chỉ trong nháy mắt, khí tức của Lâm Nguyên bùng nổ, lực phòng ngự tăng mười hai lần, lực chiến đấu tăng mười hai lần, nhục thân phát sáng, tỏa ra huyết khí ngút trời, tựa như biển cả, nhấn chìm trời cao, bao trùm vạn phương.

“Đây……” Bên kia, Cửu Phượng đang giao đấu với chim chín đầu, cũng lập tức cảm nhận được khí tức của mình bùng nổ, chiến lực toàn diện tăng lên, tăng cường vô hạn.

Điều này quá đột ngột!

Trong lòng Cửu Phượng dâng lên sóng lớn, nhìn về phía Lâm Nguyên, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, đây là năng lực của Vu Nguyên đệ đệ sao?

Lại có thể giúp nàng tăng chiến lực!

Tuy nhiên, Cửu Phượng cũng là người có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, rất nhanh đã bình tĩnh lại, bất kể tình huống thế nào, việc cấp bách bây giờ là phải chém giết đối thủ.

Vì vậy, nàng hú dài một tiếng, lao về phía chim chín đầu.

Còn bên kia, Lâm Nguyên tay cầm Canh Kim Kiếm, thúc giục sức mạnh mười hai lần, chém vào đuôi của mãng xà trắng, chỉ vừa tiếp xúc, đã chém đứt cái đuôi đó, tiếp đó bước một bước, thân thể như quỷ mị, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt mãng xà trắng, giơ nắm đấm lên, thúc giục sức mạnh huyết nhục thuần túy nhất, một quyền đấm xuống.

Mãng xà trắng toàn thân lạnh toát, vảy dựng đứng, chỉ cảm nhận được một luồng uy hiếp tử vong đáng sợ, chỉ thấy nắm đấm kia không ngừng phóng đại trong mắt mình, nó muốn né tránh, nhưng không làm được, quá nhanh, căn bản không né được, chỉ có thể trơ mắt nhìn, nhìn nắm đấm kia đấm vào đầu mình.

Rầm!

Một tiếng nổ, đầu lâu của mãng xà trắng vỡ nát!

Lâm Nguyên không dừng tay, Canh Kim Kiếm chém ra ức vạn kiếm quang, bao phủ hư không, nghiền nát triệt để cả thần hồn còn sót

lại của mãng xà trắng, không chừa một chút nào.

Trong nháy mắt, mãng xà trắng thân tử, Đại La đạo tiêu.

Nghiền nát, vô địch!

Giây phút đó, chiến trường đều yên lặng một phần, vượn vàng, chim chín đầu, đều kinh hãi.

Lâm Nguyên thì bình tĩnh như thường, lớn tiếng nói: "Cửu Phượng tỷ tỷ, chim chín đầu giao cho tỷ, vượn vàng ta đối phó!" Một bước bước ra, xông về phía vượn vàng.

"Gào!" Vượn vàng gầm lên, lúc này trong mắt có giận, có kinh, có sợ, không hề dám sơ suất, đốt cháy lực lượng pháp tắc, mạnh mẽ một quyền đấm về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên căn bản không né tránh, dưới sự gia trì của mười hai lần chiến lực, sức mạnh của hắn sớm đã nghiêng trời lệch đất, cũng tương tự một quyền nghênh đón, cứng rắn đối đầu với pháp tắc của vượn vàng.

Rầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ, pháp tắc của vượn vàng vỡ nát, sức mạnh vô tận hỗn loạn, nắm đấm kia lập tức nổ tan thành bột.

"A……" Vượn vàng phát ra tiếng gầm thê lương.

Giờ phút này, nó kinh hoàng, vừa rồi không phải là một cú đấm đơn giản, mà là đã điều động lực lượng pháp tắc, dưới sự gia trì của Đại La pháp tắc, có sức mạnh khó tưởng.

Nhưng kết quả Lâm Nguyên lại lấy lực phá pháp, dùng sức mạnh thuần túy nhất, đấm nát Đại La pháp tắc, đây là loại quái thai gì?

Vu tộc này sao đột nhiên lại đáng sợ như vậy?

Vượn vàng chỉ muốn hét lên.

Nó toàn thân lông tóc dựng đứng, nghĩ đến cái chết của mãng xà trắng, vào khoảnh khắc này lại không dám tiếp tục chiến đấu, quay đầu bỏ chạy.

Nhưng mà, Lâm Nguyên sẽ không cho nó cơ hội này, một bước đuổi kịp, đưa tay ra tóm, liền tóm được đầu của vượn vàng, tiếp đó ánh mắt lạnh lùng, Canh Kim Kiếm trong tay vung một cái.

Xoẹt!

Vượn vàng trực tiếp bị hắn chém đầu!

Dưới sự gia trì của mười hai lần chiến lực, chiến lực của Lâm Nguyên vượt xa Đại Vu, đủ để nghiền ép Đại La!

Lúc này, chim chín đầu lại không kịp kinh ngạc, vì vấn đề nó gặp phải còn lớn hơn.

Cửu Phượng lúc này chiến lực cũng tăng cường mười hai lần, trực tiếp áp đảo chim chín đầu.

Nhấc tay, ức vạn sợi mưa phát sáng, uy lực mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, từ bốn phương tám hướng ép về phía chim chín đầu, xoẹt một tiếng, liền để lại trên người nó ức vạn vết máu.

"Quái vật, các ngươi đều là quái vật!" Chim chín đầu thê lương hét lớn, tâm thần sắp sụp đổ.

Đột nhiên một cái, chiến lực nghiêng trời lệch đất bùng nổ, quả thực đã phá vỡ quy tắc!

Điều này không hợp lẽ thường!

Điều này vi phạm thiên đạo!

Trên đại lục Hồng Hoang, sao lại có chuyện nghịch thiên như vậy?

Chim chín đầu chỉ muốn phát điên, sắp nổ tung.

Vốn dĩ, một cuộc tập kích như vậy, cho dù không thể thành công, với thực lực của chúng, cũng có thể toàn thân trở ra.

Nhưng mà, ai có thể ngờ?

Vượn vàng và mãng xà trắng lại đều chết trong nháy mắt, thương vong thảm trọng!

"Lệ ~~~" Chim chín đầu hú dài.

Giờ phút này, nó cũng không quan tâm nhiều như vậy nữa, trong đầu chỉ còn lại một ý niệm.

Chạy!

Chạy càng xa càng tốt!

Nó bất chấp tất cả, điên cuồng đốt cháy tinh huyết của mình, nhục thân rầm một tiếng phun ra ngọn lửa đỏ rực vô tận, thậm chí cả pháp tắc thủy hỏa vương vấn quanh thân nó cũng bắt đầu hừng hực bùng cháy.

Sức mạnh của nó, dưới sự thúc giục bất chấp tất cả như vậy, cũng bùng nổ, sau đó mạnh mẽ vỗ cánh, liền liều mạng chạy về phía xa.

Tốc độ của chim chín đầu cực nhanh, chỉ lóe lên đã không thấy bóng dáng, Cửu Phượng vốn định đuổi theo, cân nhắc một chút tốc độ hai bên, phát hiện mình rất khó đuổi kịp.

Chương 13

Dù sao lúc này chim chín đầu cũng đang đốt cháy tinh huyết và pháp tắc, chiến lực lại một lần nữa bùng nổ, hơn nữa lại là Yêu tộc thuộc loại phi hành, tốc độ trời sinh kinh người.

Lâm Nguyên tuy sở hữu mười hai lần chiến lực gia trì, nhưng trạng thái này không thể duy trì quá lâu, hơn nữa không chừng phía trước còn có cạm bẫy, vì vậy cũng đành phải từ bỏ.

Phải nói rằng, đây là một điểm yếu của Vu tộc, tốc độ tương đối chậm, không thể so sánh với Yêu tộc.

E rằng chỉ có Đế Giang, người có nhục thân dung nhập pháp tắc không gian, mới có thể sánh ngang thậm chí vượt qua tốc độ của Yêu tộc.

Đương nhiên, chiến đấu đến mức độ này, đuổi hay không thực ra cũng không thành vấn đề.

Chim chín đầu gần như đã đốt cháy sinh mệnh, sau trận chiến này, về cơ bản không thể hồi phục, tổn thất thảm trọng, so với chiến tử cũng không khác bao nhiêu.

Ngay sau đó, cuộc chiến kết thúc, Lâm Nguyên và Cửu Phượng đều thu liễm dao động tu vi của mình, hạ xuống mặt đất.

Cửu Phượng nhớ lại lúc chiến đấu vừa rồi, chiến lực tuyệt thế mà Lâm Nguyên đột nhiên bộc phát, trong mắt không khỏi lóe lên những tia sáng kỳ lạ.

Nàng làm sao cũng không ngờ, Lâm Nguyên bình thường không hề nổi bật, chiến lực thực sự lại kinh khủng đến vậy!

Dù vượn vàng, mãng xà trắng đã bị thương trong trận chiến trước,

nhưng dù sao cũng là tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, vẫn sở hữu chiến lực cực kỳ mạnh mẽ.

Lâm Nguyên lại có thể trong nháy mắt, tiêu diệt hai tồn tại kinh khủng này, nghiền nát, không gì cản nổi, chiến lực như vậy dù nhìn khắp tất cả các Đại Vu, cũng đủ để xếp hạng hàng đầu.

Cái gì mà "Đại Vu yếu nhất", hoàn toàn là nói bậy.

Hơn nữa, điều kinh khủng hơn là, Lâm Nguyên lại có thể giúp nàng cũng tăng chiến lực!

Cũng không biết đây là chiến kỹ gì, thực sự quá nghịch thiên, quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng!

Cảm nhận sức mạnh trong cơ thể, trong lòng Cửu Phượng thậm chí còn có một sự thôi thúc, muốn so tài với Tổ Vu một phen, xem thử thực lực hai bên chênh lệch ra sao.

Trong lòng Cửu Phượng, dâng lên sự tò mò vô hạn, muốn hỏi, nhưng suy đi nghĩ lại, cuối cùng nàng lại không hỏi gì cả.

Đây chắc chắn là bí mật của Lâm Nguyên, nàng không muốn dò hỏi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Cửu Phượng càng thêm cảm khái.

Phải biết rằng, Lâm Nguyên là bẩm sinh khiếm khuyết a!

Trong tình huống bẩm sinh khiếm khuyết, còn có thể sở hữu chiến lực như vậy, phát triển ra năng lực như vậy, chỉ có thể nói minh thiên phú của Lâm Nguyên, mạnh đến mức độ hãi hùng.

Tuyệt đối là thiên tư tung hoành!

Thiên tài tuyệt thế thực sự!

Mặc dù nàng cũng là người nổi bật trong số các Đại Vu, nhưng vào khoảnh khắc này, trước mặt Lâm Nguyên, nàng thậm chí còn có

cảm giác tự ti mặc cảm.

Nhớ lại lúc ban đầu, nàng còn luôn yêu cầu Lâm Nguyên tránh đi, đừng xen vào cuộc chiến của mình, mặt Cửu Phượng đều hơi ửng hồng.

Mất mặt quá.

Lúc đó, Vu Nguyên đệ đệ nhất định đang cười thầm ta trong lòng.

Vu tộc sùng kính cường giả nhất, lúc này, ánh mắt Cửu Phượng nhìn Lâm Nguyên đã có sự khác biệt, nếu trước đây là cưng chiều, thì bây giờ là một sự "tôn trọng" phát ra từ nội tâm, một sự kính trọng đối với cường giả.

Nhìn Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh xử lý vết thương trên người, giữa hai hàng lông mày lộ ra vẻ kiên nghị, cho dù đã trải qua cuộc chiến đẫm máu tàn khốc như vậy, vẫn trấn định như thường, không biết vì sao, tim Cửu Phượng khẽ rung động.

Một ý niệm như tia chớp, lướt qua não hải của nàng.

"Vu Nguyên đệ đệ, hình như...

đã lớn rồi nhỉ." Còn lúc này, Lâm Nguyên thì đang tập trung vào bản thân, không để ý đến bên ngoài.

Bởi vì, trong quá trình đánh giết hai Đại La vừa rồi, kỹ năng 【Bổ Thiên】 đã được kích hoạt, rút ra một phần bản nguyên, bổ sung vào cơ thể mình.

Bản nguyên của hắn, đang được bù đắp!

Rầm một tiếng!

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy trong cơ thể mình như có một ngọn núi lửa phun trào, huyết nhục, tạng phủ, xương cốt, vào khoảnh khắc này đồng loạt xảy ra lột xác, thăng hoa đến cực điểm.

Tựa như một sa mạc khô cằn, đột nhiên đón nhận một trận mưa rào, kích hoạt sinh cơ, vô tận cây cỏ xuyên qua mặt đất, sinh trưởng mạnh mẽ, trong nháy mắt, sa mạc tĩnh mịch, đã hóa thành biển rừng mênh mông vô biên.

Nhục thân của Lâm Nguyên, vào khoảnh khắc này xảy ra sự thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Sức mạnh đang tăng trưởng, ngộ tính đang tăng cường, tất cả đều đang lột xác, trời đất trước mắt, dường như cũng đã trở nên khác biệt, rõ ràng hơn, thân thiết hơn.

Thậm chí, hắn còn có thể mơ hồ cảm nhận được, trong Bất Chu Sơn kia, có một luồng sức mạnh, đang phát ra một loại tiếng gọi đối với hắn, thương lương mà mênh mông, rộng lớn như biển, vĩ đại như núi.

Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ hóa thành.

Luồng sức mạnh này, tự nhiên là ý chí còn sót lại của Bàn Cổ, Vu tộc là hậu duệ huyết mạch của Bàn Cổ, chỉ có những người có thiên phú nhất, mới có thể cảm nhận được dao động này.

Giờ phút này, Lâm Nguyên đã hiểu ra.

Bản nguyên của hắn, đã thực sự được tu bổ, và từ bây giờ, hắn không còn là Vu tộc bẩm sinh khiếm khuyết, mà là một Đại Vu của Vu tộc danh xứng với thực!

Và đúng lúc này, giọng nói của hệ thống cũng vang lên. 【Đinh, chúc mừng chủ nhân, đã đánh giết hai cường giả Yêu tộc cấp Đại La Kim Tiên, mỗi một cường giả Yêu tộc thưởng 50000 điểm kinh nghiệm, tổng cộng thưởng 100000 điểm kinh nghiệm.】【Đinh, chúc mừng chủ nhân, đã đánh giết Đại La Yêu tộc, tiêu diệt bộ lạc lớn, hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, nhận được kỹ năng mới Thiết

Tượng.】【Thiết Tượng LV1(0/1000): Có thể dùng các loại dược liệu để rèn luyện thành binh khí, cấp kỹ năng càng cao, binh khí rèn ra càng mạnh.】Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng cũng khá hài lòng. 10 vạn điểm kinh nghiệm, đủ để hắn nâng cấp cả hai kỹ năng【Cường Lực Viên Hộ】và【Cộng Hưởng】lên một cấp nữa.

Hơn nữa, còn nhận được một kỹ năng mới!

Thiết Tượng.

Kỹ năng này thoạt nhìn có vẻ khá bình thường, nhưng suy nghĩ kỹ, thực ra rất kinh khủng.

Nếu sau này cấp kỹ năng tăng lên, không chừng có thể rèn ra một số vũ khí nghịch thiên.

Hắn không có nguyên thần, không thể sử dụng linh bảo, nếu có thể rèn ra vũ khí mạnh mẽ, sẽ rất phù hợp cho hắn sử dụng.

Ngay lập tức, hắn suy nghĩ một chút, phân phối điểm kinh nghiệm, chia đều cho ba kỹ năng.

Sau đó tâm niệm vừa động, mở bảng điều khiển... .....Bảng cá nhân.....

Chủ nhân: Lâm Nguyên Kinh nghiệm: 9500 Kỹ năng:【Cường Lực Viện Trợ LV5(0/10 vạn): Trong phạm vi, có thể tự chủ lựa chọn đối tượng để ràng buộc.

Đồng thời, cho dù không có đồng đội, cũng có thể kích hoạt.

Kỹ năng một khi kích hoạt, tăng hai mươi lần phòng ngự, hai mươi lần chiến lực.】【Cộng Hưởng LV4(0/15 vạn): Có thể ràng buộc một sinh linh, chia sẻ hai trăm phần trăm tốc độ tu luyện của đối phương, có thể tùy lúc ràng buộc, tùy lúc giải trừ.】【Thiết Tượng LV3(0/10 vạn): Có thể lợi dụng dược liệu, rèn ra vũ khí đỉnh tiêm, không cần luyện hóa như linh bảo, mà có thể do nhục thân của Vu tộc

trực tiếp thúc giục.】 .....

“Nâng cấp rất lớn.” Lâm Nguyên phấn chấn.

Lần này 10 vạn điểm kinh nghiệm, dùng hết 3 vạn, nâng kỹ năng Cường Lực Viện Trợ từ cấp 4 lên cấp 5, một khi kích hoạt, lại có thể tăng hai mươi lần chiến lực, hai mươi lần phòng ngự!

Chương 14

Kỹ năng Cộng Hưởng, dùng 5 vạn điểm kinh nghiệm, từ cấp 3 lên cấp 4, đã có thể chia sẻ hai trăm phần trăm tốc độ tu luyện.

Kinh ngạc nhất là kỹ năng Thiết Tượng!

Dùng 1 vạn 1 nghìn điểm kinh nghiệm, nâng lên cấp 3, vũ khí rèn ra có thể trực tiếp thúc giục, hoàn toàn không cần luyện hóa như linh bảo.

Phải biết rằng, tuy trong tay hắn có một thanh Canh Kim Kiếm, nhưng vì không có nguyên thần, nên chỉ có thể dùng làm vũ khí cận chiến, căn bản không thể phát huy hết toàn bộ sức mạnh của nó.

Bây giờ có kỹ năng Thiết Tượng này, sẽ không còn phải lo lắng về vấn đề này nữa.

"Tiếc thật, kinh nghiệm không nhiều, chỉ còn lại 9500, không thể tiếp tục nâng cấp kỹ năng." Nhìn trên bảng điều khiển chỉ còn lại 9500 điểm kinh nghiệm, Lâm Nguyên cảm nhận sâu sắc rằng, điểm kinh nghiệm hoàn toàn không đủ dùng.

Vừa có 10 vạn, một lúc đã dùng hết.

Thời gian tiếp theo, Cửu Phượng và Lâm Nguyên nghỉ ngơi một lát, sau đó dẫn đội săn của Vu tộc đến bộ lạc Cửu Đầu Điểu.

Lũ Cửu Đầu Điểu đã chạy trốn, bộ lạc hoàn toàn không phòng bị, bọn họ rất thuận lợi công vào, tiêu diệt toàn bộ, mở bảo khố, thu gom tất cả bảo vật.

Phải nói, không hổ là một bộ lạc lớn, kho tàng bên trong vô cùng phong phú, có vô số bảo vật, thậm chí còn có linh căn linh dược cấp Tiên thiên.

Sau một hồi vơ vét, cả đoàn mang theo thi thể của Hoàng Kim Viên và Bạch Mãng trở về bộ lạc.

Thi thể Đại La Kim Tiên có thể nói toàn thân là bảo vật, so với Tiên thiên linh bảo cũng không hề thua kém, xem như là thu hoạch quan trọng nhất của chuyến đi săn lần này!

Tuy nhiên, khi vừa đi được nửa đường, Hồng Hoang xảy ra biến cố lớn!

Ở nơi xa xôi vô tận trên cao, đột nhiên có một luồng dao động kinh khủng vô cùng bộc phát, cuồn cuộn lan ra, quét sạch cả Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều bị bao phủ trong một tầng uy áp khủng khiếp.

Hồng Hoang rộng lớn dường như cũng vì thế mà rung chuyển một trận!

Vô số đại năng đáng sợ vào khoảnh khắc này đều mở mắt, kinh ngạc nhìn cảnh tượng đó, từng đạo ý chí đáng sợ chấn động kinh thiên, va chạm trong hư không vô tận. "Đây là dao động gì, thật mạnh, thật kinh khủng." "Ta cảm thấy một loại sợ hãi!" "Trước luồng khí tức này, chúng sinh đều là sâu kiến!" "..." Đại địa Hồng Hoang mênh mông, đại năng vô số, nhưng vào lúc này tất cả đều cảm thấy một nỗi sợ hãi.

Ngay cả Vu tộc trời không sợ, đất không sợ, đối mặt với luồng khí tức cường đại này, trong mắt cũng hiện lên một tia ngưng trọng.

Quá kinh khủng.

Lâm Nguyên và Cửu Phượng cũng dừng lại, kinh ngạc nhìn về phía xa.

Sau đó, một tiếng nổ long trời lở đất vang lên!

Giữa trời đất, mỗi một tấc không gian, lại có những cánh hoa rực rỡ rơi xuống, có tiếng tiên nhạc tuyệt diệu vô cùng vang lên, dị tượng

vạn nghìn.

Trên mặt đất, từng đóa kim liên nở rộ, cam tuyền phun trào, cây cỏ sinh trưởng.

Vô tận đạo vận, từ nơi cao xa đó lan tỏa ra, khuếch tán khắp Hồng Hoang mênh mông, dung nhập vào mỗi tảng đá, mỗi ngọn cây.

Linh khí mênh mông cũng vào lúc này sôi trào lên, trở nên hoạt bát, thân thiện, dễ hấp thu hơn trước.

Một số sinh linh yếu ớt sau khi tiếp xúc với những luồng đạo vận này, lập tức xảy ra sự tiến hóa kinh thiên động địa, cảnh giới tăng vọt, từ một phàm linh bình thường nhất, nhảy vọt trở thành sinh linh cấp tiên.

Trong phút chốc, trong Hồng Hoang mênh mông, không biết bao nhiêu sinh linh phủ phục trên đất, thành kính và sợ hãi, khấu đầu về phía bầu trời.

Thấy từng cảnh tượng này, Lâm Nguyên suy nghĩ về các sự kiện lớn trong Hồng Hoang, trong lòng lóe lên một ý niệm như tia chớp: "Thời điểm này, lẽ nào là Hồng Quân thành Thánh?" Quả nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, một giọng nói lãnh đạm, cao xa, hùng vĩ, dường như không có bất kỳ tình cảm nào, trực tiếp đại diện cho tiếng nói của Đại Đạo, đồng thời vang lên bên tai vô tận chúng sinh Hồng Hoang. "Cao ngọa Cửu Trùng Vân, bồ đoàn Đạo chân.

Thiên địa Huyền Hoàng ngoại, ngô đương Chưởng Giáo Tôn." "Ta là Hồng Quân, hôm nay chứng đạo thành Thánh, cảm thấy Thiên Đạo mờ mịt, chúng sinh khó giải, muốn thuật Đạo ở Tử Tiêu, truyền pháp ở Thiên Ngoại." "Một vạn năm sau, ta sẽ giảng thuật pháp môn chứng đạo thành Thánh trong Tử Tiêu Cung, sinh linh có duyên, đều có thể đến." Lời vừa dứt, Hồng Hoang sôi trào!

Tất cả đại năng đều kinh ngạc, vô cùng kích động.

Thành Thánh!

Hóa ra luồng dao động đáng sợ vừa rồi, là Hồng Quân thành Thánh!

Hơn nữa, Hồng Quân còn sẽ truyền thụ pháp môn thành Thánh tại Tử Tiêu Cung sau một vạn năm nữa.

Hồng Hoang đã sinh ra vô tận năm tháng, càng thai nghén ra vô tận cường giả, nhưng những cường giả này đi đến đỉnh phong rồi, lại phát hiện không còn đường để đi, không ai có thể tiến thêm một bước.

Nay lại có người mở ra con đường mới, tìm ra phương pháp thành Thánh!

Lập tức những đại năng đỉnh tiêm này đều phấn khích, gần như không chút do dự, liền bắt đầu hành động, hướng về Tử Tiêu Cung.

Đương nhiên, cũng có người nghi ngờ, cho rằng trong đó có thể có âm mưu.

Nhưng đây là số rất ít.

Bởi vì, chỉ cần là đại năng đỉnh tiêm nhất, đều có thể cảm nhận được sức mạnh mênh mông ẩn chứa trong luồng dao động vừa rồi.

Nếu thật sự có ý đồ gì, Hồng Quân căn bản không cần âm mưu gì, chỉ dựa vào sức mạnh tuyệt đối, đã đủ để trấn áp vạn phương.

Dù ngươi thực lực ngút trời, cũng không thể phản kháng.

Lâm Nguyên nghe thấy lời của Hồng Quân, trong lòng cũng khẽ động, Tử Tiêu Cung truyền đạo a, đây chính là sự kiện lớn của Hồng Hoang.

Nhưng hắn chỉ nghĩ vậy thôi, rồi không có ý định đi nữa.

Không còn cách nào khác.

Hồng Quân truyền đạo, cần lĩnh ngộ sự huyền diệu của pháp tắc vận chuyển, mà Vu tộc căn bản không có nguyên thần, đi trên một con đường tu hành khác, hai bên hoàn toàn không liên quan.

Hắn có đi cũng sẽ không có thu hoạch gì.

Hơn nữa, buổi truyền đạo ở Tử Tiêu Cung này, cơ bản sẽ tập hợp tất cả đại năng của Hồng Hoang lại, ở nơi như vậy, một chút sơ sẩy cũng có thể mất mạng.

Với tính cách cẩn thận của Lâm Nguyên, tự nhiên không muốn mạo hiểm, nếu từ buổi truyền đạo ở Tử Tiêu Cung không thể nhận được lợi ích gì, vậy thì thà về bộ lạc, tiếp tục an tâm tu hành.

Đồng thời, còn có một nguyên nhân quan trọng.

Pháp môn Trảm Tam Thi thành Thánh mà Hồng Quân truyền thụ trong lần truyền đạo này ở Tử Tiêu Cung, dường như cũng không phải là con đường thông thiên chân chính, bên trong có rất nhiều âm mưu. "Hồng Quân thành Thánh, Hồng Hoang biến động lớn, một thời đại sóng cả tráng lệ sắp đến rồi." Cuối cùng, Lâm Nguyên trong lòng sinh ra cảm khái.

Hắn cảm thấy một sự cấp bách.

Trong một thời đại như vậy, chỉ có thực lực mới là căn bản.

Hắn cần phải khiến bản thân trở nên mạnh hơn nữa!

Sau khi trở về bộ lạc, báo cáo tình hình chuyến đi săn lần này cho người chủ trì là Đế Giang, biểu hiện của Lâm Nguyên trong trận chiến lập tức gây chấn động toàn bộ Vu tộc.

Tất cả mọi người đều không ngờ Lâm Nguyên lại có thực lực đáng sợ như vậy, hoàn toàn thay đổi cái nhìn về "Đại Vu yếu nhất".

Tổ Vu Hậu Thổ, người luôn rất tán thưởng Lâm Nguyên, càng nói rõ hơn: chưa bao giờ có Đại Vu yếu nhất, chỉ xem bản thân ngươi có nỗ lực hay không.

Vu tộc tu luyện vốn thô phóng, thích nâng cao bản thân trong chiến đấu, không đặc biệt động não suy nghĩ các vấn đề tu luyện.

Chương 15

Nhưng khi thấy một Đại Vu yếu nhất như Lâm Nguyên lại có thể sở hữu thực lực kinh khủng như vậy, suy nghĩ trong lòng rất nhiều Vu tộc đã có sự thay đổi lớn, bắt đầu dành nhiều tâm tư hơn cho việc tu hành.

Vô hình trung, khí chất của cả Vu tộc, đều vì Lâm Nguyên mà có một chút thay đổi.

Và xét thấy trong nhiệm vụ đi săn lần này, Lâm Nguyên biểu hiện vô cùng xuất sắc, giết chết hai tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, Đế Giang sau một hồi cân nhắc, liền thưởng cho Lâm Nguyên đủ năm vạn chiến công.

Cộng với ba nghìn chiến công có được trước đó, trong tay Lâm Nguyên đã có năm vạn ba nghìn chiến công, đây là một con số vô cùng đáng sợ, chỉ có Đại Vu đỉnh tiêm nhất mới có thể sở hữu.

Về điều này, Lâm Nguyên cũng rất vui mừng.

Một khoản chiến công như vậy, đủ để hắn tùy ý lựa chọn ba món bảo vật dưới cấp Tiên thiên trung phẩm trong bảo khố Vu tộc! "Vừa hay, ta có được kỹ năng Thiết Tượng, hoàn toàn có thể tìm được dược liệu thích hợp trong bảo khố Vu tộc, luyện chế một món vũ khí phù hợp với mình." Đã có quyết định, Lâm Nguyên cũng không chần chừ, lập tức đến bảo khố Vu tộc, sau khi trình chiến công của mình cho Vu tộc gác cửa, liền tiến vào bên trong.

Bảo khố Vu tộc được xây dựng vô cùng hùng vĩ, có một cánh cửa đồng khổng lồ, trên đó có tầng tầng ánh sáng cấm chế lấp lánh, sau khi Vu tộc gác cửa mở ra, Lâm Nguyên mới có thể tiến vào.

Mà khi tiến vào cửa lớn, thấy cảnh tượng trước mắt, dù là người

lạnh lùng trấn tĩnh như Lâm Nguyên, cũng phải trợn tròn mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc vô hạn.

Trước mắt căn bản không phải là bảo khố, mà là một mảnh trời đất mênh mông!

Phóng mắt nhìn ra, không gian này vô cùng vô tận, căn bản không thấy điểm cuối, rộng lớn vô biên, tỏa ra từng trận khí tức Hồng Hoang, càng được bao phủ trong một tầng ánh sáng dịu nhẹ.

Mà khi hắn nhìn rõ cảnh vật trong mảnh trời đất mênh mông này, trong lòng càng dấy lên sóng to gió lớn.

Không còn cách nào khác, cảnh tượng trước mắt này, thực sự quá chấn động.

Từng cây linh căn, linh dược, cứ như rác rưởi, bị vứt bừa bãi trên mặt đất, chất thành từng ngọn núi lớn.

Nếu phẩm chất không cao, thì cũng thôi đi.

Nhưng vấn đề là, phẩm chất của những linh căn linh dược này đều phi thường, ít nhất cũng có vạn năm dược linh, Lâm Nguyên thậm chí còn nhìn thấy cả Tiên thiên linh căn trong từng đống "núi dược liệu" đó.

Linh khí nồng đậm, từ bên trong những linh căn, linh dược này lan ra, đan xen vào nhau, hóa thành từng cơn bão nối trời liền đất, tỏa ra hương thơm nồng nàn, trong đó thậm chí còn sinh ra cả dược linh.

Ngoài ra.

Hắn còn thấy đủ loại Tiên thiên linh bảo, cũng bị vứt bừa bãi trên đất như rác.

Những bảo vật cùng cấp với "Canh Kim Kiếm", cúi xuống là nhặt được, đi vài bước là thấy mấy món, cũng giống như những linh căn

linh dược kia, chất thành núi. "Kho tàng trong bảo khố Vu tộc, cũng quá kinh khủng rồi.

Đây chính là nội tình của một tộc bá chủ Hồng Hoang sao?

Quả thực khiến người ta run rẩy!

Dù là Thánh nhân, e rằng cũng không thể sở hữu nhiều bảo vật như vậy." Lâm Nguyên lần này coi như được mở rộng tầm mắt.

Mặc dù trước đó, hắn đã chuẩn bị tâm lý, nhưng cảnh tượng trong bảo khố vẫn mang lại cho hắn một cú sốc không gì sánh bằng.

Giàu!

Giàu chảy mỡ!

Tuy nhiên, rất nhanh, Lâm Nguyên đã bình tĩnh lại.

Bảo vật tuy nhiều, nhưng hắn chỉ có thể chọn ba món.

Vì vậy, cần phải lựa chọn cẩn thận.

Ngay lập tức, Lâm Nguyên liền đi dạo trong bảo khố, không bỏ qua một góc nào.

Gặp Tiên thiên linh bảo, Lâm Nguyên trực tiếp bỏ qua, dù sao hắn đã xuyên không thành Vu tộc, không có nguyên thần, Tiên thiên linh bảo dù quý giá đến đâu, cũng vô dụng với hắn.

Hắn nghĩ một lát, quyết định trước tiên phải chọn dược liệu phù hợp, có thể dùng kỹ năng Thiết Tượng để rèn thành vũ khí hữu dụng.

Với mục tiêu đó, Lâm Nguyên nhanh chóng phát hiện ra một khối Hỗn Nguyên Đồng Mẫu lớn bằng cối xay ở một góc, mắt hắn liền sáng lên.

Khối đồng mẫu này lấp lánh ánh sáng chói mắt, bề mặt khắc đầy đạo văn chi chít, vô cùng cứng rắn, khó bị phá hủy, là dược liệu luyện

khí hàng đầu. "Chính là nó, ta có thể dùng khối đồng mẫu này rèn một cái chùy đồng.

Vu tộc, phải dùng chùy, ha ha." Lâm Nguyên lật tay, liền thu khối đồng mẫu này vào lòng.

Tiếp theo, hắn tiếp tục đi, trong từng đống núi dược liệu, tìm thấy một đống 【Tinh Sa】, là tinh hoa còn lại sau khi các vì sao từ ngoài Hồng Hoang rơi xuống, mỗi hạt Tinh Sa, trước khi chết đều là một ngôi sao, vô cùng thần dị. "Thứ này có thể dùng để rèn một bộ phòng cụ, Tinh Thần Áo Giáp, tăng cường đáng kể lực phòng ngự của ta." Lâm Nguyên lật tay thu nó đi.

Cuối cùng, hắn lại tìm được một cây Tiên thiên trung phẩm linh căn 【Chu Quả】, một khi chín, dùng xong có thể tăng cường sức mạnh nhục thân, cố bản bồi nguyên, rất có lợi cho việc tu hành. "Chính là ba món bảo bối này.

Tiếc thật, với chiến công hiện tại của ta, nhiều nhất cũng chỉ có thể chọn bảo vật cấp Tiên thiên trung phẩm." Sau khi chọn xong, Lâm Nguyên nhìn vào bảo khố khổng lồ của Vu tộc, vẫn thèm thuồng.

Bảo vật bên trong quá nhiều.

Đặc biệt là ở sâu bên trong, hắn có thể thấy từng đạo bảo quang, còn rực rỡ hơn cả mặt trời, chắc chắn là kỳ trân hiếm có.

Xem ra, sau này phải thực hiện nhiều nhiệm vụ hơn, kiếm thêm chút chiến công.

Sức hấp dẫn của bảo vật Vu tộc, thực sự quá lớn. "Được rồi, tiếp theo, bắt đầu rèn vũ khí thuộc về ta!" Cuối cùng, Lâm Nguyên mang theo ba món bảo vật, sải bước ra khỏi bảo khố Vu tộc, trở về nơi ở của mình.

Kỹ năng 【Thiết Tượng】 sau khi lên đến cấp ba, trong đầu Lâm

Nguyên tự nhiên có thêm nhiều kiến thức về rèn đúc.

Hắn trở về nơi ở của mình, lập tức ngồi xếp bằng, lật tay lấy ra Hỗn Nguyên Đồng Mẫu.

Một luồng huyết khí cổ xưa du tẩu trong cơ thể hắn, uyển chuyển như du long, xuyên qua cơ thể mà ra, lại hóa thành một lò luyện máu khổng lồ, cao mười trượng, nằm ngang trước mặt.

Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, Hỗn Nguyên Đồng Mẫu liền bay vào trong lò luyện máu.

Tiếp theo, hắn hai tay kết ấn, từng đạo pháp quyết thành hình, tỏa ra dao động khủng khiếp, ấn lên lò luyện máu, trong nháy mắt liền thấy ngọn lửa đỏ rực hừng hực hình thành bên ngoài lò.

Dưới ngọn lửa thiêu đốt này, Hỗn Nguyên Đồng Mẫu trong lò luyện máu bắt đầu dần dần tan chảy, hóa thành nước đồng đỏ rực, cuồn cuộn không ngừng.

Tu vi Đại Vu của Lâm Nguyên được thúc đẩy hoàn toàn, toàn bộ tinh thần đều tập trung vào việc rèn luyện vũ khí, thời gian bất tri bất giác trôi qua, trong nháy mắt đã là sáu nghìn năm.

Nước đồng đỏ rực đang sôi trào, đột nhiên có vô tận phù văn hiện ra, lấp lánh ánh sáng chói mắt, kết hợp với nhau, hóa thành hình dạng một cây chùy đồng khổng lồ, đột nhiên thành hình.

Ầm!

Khoảnh khắc tiếp theo, một luồng khí tức kinh khủng vô cùng bùng phát, chùy đồng lại phun ra một cột sáng đỏ rực khổng lồ, phá vỡ mái nhà, xông thẳng lên mây.

Kỳ bảo xuất thế, dị tượng ngút trời! "Thành công rồi." Lâm Nguyên đưa tay ra hiệu, lò luyện đỏ rực kia lập tức nổ tung, chùy đồng hóa thành một luồng lưu quang, bay vào tay hắn, lập tức hắn và

chùy đồng đã thiết lập một mối liên hệ kỳ diệu.

Chương 16

Hắn có thể cảm nhận được, trong cây chùy đồng này, dường như ẩn chứa sức mạnh sâu như biển, hơn nữa căn bản không cần dùng nguyên thần tế luyện, chỉ cần dùng sức mạnh nhục thân thuần túy, là có thể phát huy toàn bộ. "Đây...

đây là vũ khí gì?" Đúng lúc này, bên ngoài phòng, một giọng nữ kinh ngạc truyền đến.

Lâm Nguyên nghe tiếng nhìn lại, phát hiện người đến lại là Cửu Phượng.

Hóa ra, từ sau lần đi săn của Vu tộc đó, Cửu Phượng vẫn luôn chú ý đến Lâm Nguyên.

Chỉ có điều, sau khi trở về bộ lạc Vu tộc, Lâm Nguyên cứ ở trong phòng tu luyện, không bước ra ngoài một bước, nàng dù muốn đến thăm, cũng không có cơ hội.

Lần này, Lâm Nguyên rèn vũ khí thành công, kích phát ra dị tượng kinh thiên, bị Cửu Phượng nhìn thấy, lập tức đến ngay, liền thấy được cây chùy đồng trong tay Lâm Nguyên.

Lập tức, trong lòng nàng dấy lên sóng to vạn trượng.

Cửu Phượng dù sao cũng là Đại Vu, tự nhiên có thể cảm nhận được, thứ Lâm Nguyên rèn ra không phải là linh bảo, mà là một loại vũ khí, hơn nữa từ uy năng kinh khủng tỏa ra, uy lực của nó không hề thua kém linh bảo.

Trong Hồng Hoang, linh bảo vô số, mỗi món đều có sức mạnh kinh người.

Nhưng Vu tộc không có nguyên thần, đều không thể sử dụng, vì

vậy chỉ có thể đứng nhìn mà than thở, đây có thể nói là nỗi uất kết trong lòng mỗi một Vu tộc.

Nhưng bây giờ Cửu Phượng thấy được gì?

Vũ khí Lâm Nguyên rèn ra, lại có phẩm chất không thua kém linh bảo!

Cửu Phượng trong lòng chấn động đến cực điểm, đôi mắt đẹp cũng trợn to, nhìn cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn không dám tin, điều này quả thực đã phá vỡ thông lệ!

Thân thể nàng run rẩy, nghĩ đến rất nhiều điều.

Nếu Lâm Nguyên thật sự tìm ra được một con đường rèn vũ khí sánh ngang với linh bảo, vậy thì đối với toàn bộ Vu tộc mà nói, sẽ có ý nghĩa khó có thể tưởng tượng.

Điều này có thể nâng cao thực lực tổng thể của Vu tộc lên một bậc.

Vào khoảnh khắc này, ánh mắt Cửu Phượng nhìn Lâm Nguyên đã thay đổi, thậm chí còn tràn đầy một loại kính sợ.

Rõ ràng tiên thiên có khiếm khuyết, lại có thể sở hữu chiến lực khủng khiếp nghiền ép Đại La Kim Tiên, bây giờ lại còn đạt được thành tựu kinh người trên con đường rèn đúc, đây là một thiên tài như thế nào?

Lâm Nguyên tự nhiên không thể nói cho Cửu Phượng biết tất cả đều là công lao của kỹ năng hệ thống, liền mỉm cười nói: "Nhàn rỗi không có việc gì, muốn rèn một món vũ khí phù hợp với mình, bây giờ xem ra, kết quả cũng không tệ." Cửu Phượng kinh ngạc nói: "Đâu chỉ không tệ, Vu Nguyên đệ đệ, nếu như sự tìm tòi của đệ hoàn toàn thành thục, cả Vu tộc ta đều có thể nhờ đó mà tiến thêm một bước, đây là một sự biến cách kinh người!" Cửu Phượng dù sao cũng là Đại

Vu, nhãn lực phi phàm, lập tức nhìn ra được viễn cảnh đáng sợ của con đường rèn đúc của Lâm Nguyên.

Ngay lập tức, Cửu Phượng liền ở lại trong phòng, cùng Lâm Nguyên thảo luận, Lâm Nguyên cũng không giấu giếm, dù sao Cửu Phượng đối với hắn thật sự không tệ, biết gì nói nấy, nói không giấu diếm.

Nhưng vấn đề là, những gì Lâm Nguyên nói vô cùng sâu xa, dù là Cửu Phượng, cũng cần phải tốn rất nhiều thời gian mới có thể hiểu được một chút.

Điều này cũng khiến Cửu Phượng trong lòng càng thêm cảm khái: Vu Nguyên đệ đệ không hổ là tuyệt thế thiên kiêu trong Vu tộc!

Ánh mắt nhìn Lâm Nguyên, thậm chí còn có một tia sùng bái.

Ở lại một lúc, Cửu Phượng biết không thể tiếp tục làm phiền Lâm Nguyên nữa, đành phải lưu luyến rời đi.

Mà Lâm Nguyên thì tiếp tục bắt đầu rèn đúc, lần này lật tay lấy ra【Tinh Sa】, chuẩn bị dùng Tinh Sa này rèn một bộ Tinh Thần Áo Giáp làm phòng cụ.

Quá trình vô cùng thuận lợi, bốn nghìn năm sau, cùng với một luồng dao động đáng sợ, trong nhà của Lâm Nguyên, một bộ áo giáp lấp lánh ánh sao rực rỡ đã thành hình.

Bộ áo giáp này, mỗi một tấc đều lấp lánh ánh kim loại lạnh lẽo, trên đó đầy những gai nhọn, dữ tợn và âm u, những văn lạc bí ẩn màu vàng sẫm khắc trên đó, càng tăng thêm một vẻ bí ẩn.

Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, bộ áo giáp này liền kêu một tiếng "cạch", phân giải thành mấy trăm mảnh, giống như có sinh mệnh, từng mảnh bay ra, bao phủ lên người hắn.

Trong nháy mắt, toàn thân hắn trên dưới, mỗi một tấc, đều được

bao phủ dưới sự phòng ngự của áo giáp, không một chút sơ hở, hòa làm một thể, cho người ta một cảm giác không thể lay chuyển.

Tay cầm cự chùy!

Thân khoác trọng giáp!

Cộng thêm đôi mắt lạnh lùng, sát khí sôi trào.

Lâm Nguyên lúc này, thật sự đã có một loại khí chất hung hãn và cuồng dã thuộc về Vu tộc, quả thực giống như Hỗn Độn Thần Ma trong truyền thuyết, khiến người ta kính sợ. "Vạn năm rèn đúc, vũ khí và phòng cụ thích hợp nhất với ta, cuối cùng đã được chế tạo ra.

Chiến lực của ta sẽ vì thế mà tăng vọt một đoạn dài!" Cảm nhận hai món kỳ bảo này, Lâm Nguyên trong lòng phấn chấn.

Mà đúng lúc này, ở ngoài Hồng Hoang thiên ngoại, một giọng nói phiêu miểu, cao xa, lãnh đạm, đột nhiên vang lên bên tai ức ức vạn chúng sinh. "Kỳ hạn vạn năm đã đến, Tử Tiêu Cung truyền đạo, bắt đầu từ hôm nay." Lâm Nguyên nghe thấy giọng nói cao xa lãnh đạm của Hồng Quân, trong lòng rất bình tĩnh.

Tử Tiêu Cung truyền đạo là sự kiện lớn của Hồng Hoang, nhưng không liên quan đến Vu tộc, bọn họ không có nguyên thần, hoàn toàn nghe không hiểu, nên hoàn toàn không cần thiết phải tham gia.

Tiếp theo, Lâm Nguyên quyết định chuyên tâm tu hành, nâng cao cảnh giới của mình thêm một chút, từ khi bước vào Huyền Công đệ tứ chuyển, tu vi của hắn đã đình trệ rất lâu.

Tuy nhiên, đúng lúc này, giọng nói của hệ thống bỗng nhiên vang lên. 【Đinh!

Phát hiện Hồng Quân truyền đạo bắt đầu, hệ thống phát hành nhiệm vụ mới.】 【Nhiệm vụ một: Đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, thưởng kỹ năng mới x1.】 【Nhiệm vụ hai: Du lịch Hồng Hoang,

thưởng kỹ năng mới x1.】 Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng suy nghĩ.

Trước hết, Tử Tiêu Cung truyền đạo, chắc chắn sẽ không đi.

Nếu phải chọn, chỉ có thể chọn nhiệm vụ hai.

Nhưng, dù các đại thần thông giả của Hồng Hoang đều đã đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, trong Hồng Hoang mênh mông vẫn còn vô số hung hiểm, ra ngoài du lịch, quá nguy hiểm.

Đây không phải là chuyện Lâm Nguyên thích.

Không có sự chắc chắn tuyệt đối, có thể đảm bảo an toàn tuyệt đối cho mình, hắn sẽ không ra ngoài.

Nhưng, cứ thế từ bỏ hai nhiệm vụ này, cũng rất đáng tiếc.

Dù sao cũng sẽ được thưởng một kỹ năng mới!

Kỹ năng của hệ thống, cái nào cũng nghịch thiên, bỏ lỡ một cái, Lâm Nguyên sẽ đau lòng rất lâu.

Lâm Nguyên suy nghĩ một lát, trong lòng đột nhiên khẽ động, hỏi: "Hệ thống, đến Bất Chu Sơn, có được tính là du lịch Hồng Hoang không?" Hệ thống lập tức trả lời: "Bất Chu Sơn là cột sống của Hồng Hoang, trụ cột của trời đất, là một trong những địa điểm tiêu biểu nhất của Hồng Hoang, du lịch Bất Chu Sơn, tự nhiên được tính là du lịch Hồng Hoang." Lâm Nguyên cười lên, lập tức nói: "Vậy nhiệm vụ này, ta nhận, chọn nhiệm vụ hai, du lịch Hồng Hoang!" Hắn trong lòng vui vẻ.

Lần này coi như đã lách được luật của hệ thống, Bất Chu Sơn là lãnh địa của Vu tộc, đến Bất Chu Sơn du lịch, sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

Ngay lập tức, Lâm Nguyên liền đứng dậy, cũng không chần chừ,

đi ra khỏi nơi ở, thẳng tiến đến Bất Chu Sơn.

Mặc dù đối với Vu tộc mà nói, Bất Chu Sơn không có hung hiểm, nhưng cũng không phải có thể dễ dàng leo lên, bởi vì trên Bất Chu Sơn có uy áp của Bàn Cổ!

Dù là hậu duệ của Bàn Cổ, uy áp của Bàn Cổ này vẫn là một thử thách, muốn chống lại luồng uy áp đáng sợ này để leo núi, độ khó cực cao.

Nhưng đối với Lâm Nguyên mà nói, chỉ cần không có nguy hiểm, một chút khó khăn, căn bản không đáng kể.

Vút!

Hắn thúc đẩy tu vi của mình, hóa thành một luồng lưu quang, bay về phía Bất Chu Sơn.

Chương 17

Nay hắn đã bổ sung đủ bản nguyên, là một Đại Vu hoàn chỉnh, Cửu Chuyển Huyền Công cũng đã tu hành đến đệ tứ chuyển, tu vi như vậy một khi bộc phát toàn bộ tốc độ, lập tức kinh thiên động địa.

Trong bộ lạc Vu tộc, rất nhiều người chỉ thấy lưu quang lóe lên, Lâm Nguyên đã không còn tung tích, những Vu tộc đó trong lòng đều không khỏi kinh hãi: "Đây là Đại Vu đỉnh tiêm nào đang xuất hành vậy?" Bọn họ lại không biết, người xuất hành chính là cái gọi là "Đại Vu yếu nhất".

Rất nhanh, Lâm Nguyên đã đến chân núi Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn thực sự quá nguy nga hùng vĩ, nhìn về phía trước, sừng sững trước mắt không phải là một ngọn núi, mà là một bức tường nối liền trời và đất!

Nhìn sang trái, không thấy điểm cuối, nhìn sang phải, cũng không thấy điểm cuối, nhìn lên trên, càng chỉ thấy sương trắng mênh mông.

Ngọn núi hùng vĩ, sừng sững giữa trời đất, làm người ta kinh tâm động phách!

Một luồng uy năng đáng sợ, từ trong thân núi hùng vĩ này tỏa ra, dù ở chân núi, Lâm Nguyên cũng cảm thấy vai mình trĩu xuống, gần như muốn quỳ xuống đất.

Nhưng Huyền Công trong cơ thể hắn vừa vận chuyển, liền triệt tiêu luồng áp lực này, đứng thẳng trở lại. "Đây chính là Bất Chu Sơn a, bây giờ bắt đầu leo.

Uy áp của Bàn Cổ trong Bất Chu Sơn này, cũng có thể dùng để rèn luyện thân thể của mình.

Cứ coi chuyến du lịch này như một loại tu hành vậy." Lâm Nguyên hít sâu một hơi, lập tức bắt đầu leo lên.

Ầm!

Khi hắn bắt đầu leo, luồng uy áp của Bàn Cổ lập tức trở nên nặng hơn trăm lần, hung hăng nện vào người hắn.

Nhưng Lâm Nguyên nghiến răng, lại cứng rắn chịu đựng, ánh mắt kiên nghị, leo lên trên.

Một dặm.

Hai dặm.

Ba dặm.

Trăm dặm.

Vạn dặm.

Mười vạn dặm.

Trăm vạn dặm...

Càng lên cao, uy áp đó càng nặng, đến cuối cùng, Lâm Nguyên chỉ cảm thấy mỗi một tấc máu thịt của mình dường như đều nặng hơn vô số lần.

Nhưng hắn lại biết, như vậy vẫn còn tốt!

Bởi vì hắn là Vu tộc, nên uy áp của Bàn Cổ này đã suy yếu đi không biết bao nhiêu lần.

Nếu là sinh linh của các chủng tộc khác đến đây, uy áp phải chịu e rằng còn đáng sợ hơn hắn vô số lần.

Lâm Nguyên nghiến răng, không bỏ cuộc, huyết khí toàn thân sôi trào, tu vi Đại Vu được thúc đẩy, Huyền Công tứ chuyển cuồng bạo vận hành, duy trì ở trạng thái đỉnh thịnh nhất.

Cuối cùng, không biết qua bao lâu, Lâm Nguyên thấy phía trên tầm mắt, xuất hiện một cái đài lớn, vô biên vô tế, giống như một mảnh đại lục rộng lớn.

Hắn một tay bám vào mép, lật người lên, sau đó liền nằm trên cái đài lớn này, thở hổn hển.

Hắn biết, đây hẳn là sườn núi Bất Chu Sơn, sườn núi hơi lõm vào giữa, so với cả Bất Chu Sơn, chỉ là một góc không đáng kể, nhưng dù là không đáng kể, cũng đã hình thành một cái đài rộng lớn như đại lục, có thể cho người ta tạm thời nghỉ ngơi.

Mà đúng lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên. 【Đinh, chúc mừng túc chủ, nhiệm vụ du lịch Hồng Hoang, viên mãn hoàn thành.】 【Thưởng túc chủ điểm kinh nghiệm 50000.】 【Thưởng túc chủ kỹ năng mới: Khoáng Công LV1 (0/5000), kèm theo một cái xẻng đào.】 【Giới thiệu kỹ năng: Kỹ năng Khoáng Công, có thể tiến hành khai quật ở những nơi khác nhau, có thể khai quật được các loại bảo vật chôn dưới lòng đất.

Cấp độ kỹ năng càng cao, xác suất đào được bảo vật càng lớn.】 "Kỹ năng này cũng thú vị đấy." Nghe hệ thống giới thiệu, Lâm Nguyên không khỏi cười, trước là Thiết Tượng, bây giờ lại là Khoáng Công, hắn ngày càng toàn năng.

Đương nhiên, Lâm Nguyên cũng biết, tuy tên nghe có vẻ bình thường, nhưng chỉ cần là kỹ năng của hệ thống, chắc chắn sẽ nghịch thiên.

Hắn suy nghĩ một lát, liền nói: "Hệ thống, đem 5 vạn điểm kinh nghiệm được thưởng này, toàn bộ dùng cho kỹ năng Khoáng Công." 【Đinh, tuân lệnh!】 Lâm Nguyên chỉ cảm thấy trên bảng điều khiển ánh sáng lóe lên, kỹ năng Khoáng Công từ cấp 1 đã lên cấp 3, tức thì có một luồng kiến thức mênh mông như biển cả tràn vào não hắn,

được tiêu hóa ngay lập tức.

Lập tức, Lâm Nguyên liền nắm giữ vô tận kiến thức liên quan đến đào khoáng, hơn nữa không phải là kiến thức sách vở chết, mà là kinh nghiệm thực tiễn có thể áp dụng hoàn hảo.

Sau đó, ánh mắt hắn nhìn vạn vật trời đất cũng có sự khác biệt.

Ví dụ như cái đài hắn đang đứng, trước kia không nhìn ra được gì, bây giờ lại mơ hồ cảm nhận được khí mạch lưu động bên trong.

Hơn nữa, rất nhanh, Lâm Nguyên còn phát hiện ra một nơi đặc biệt.

Nơi đó mơ hồ có một loại dao động yếu ớt tỏa ra, ảnh hưởng đến tình trạng địa chất bề mặt.

Dù là Tổ Vu, Yêu Thánh đỉnh tiêm, đối mặt với tình hình như vậy, cũng tuyệt đối không nhìn ra được vấn đề gì, nhưng trong cảm nhận của Lâm Nguyên lúc này, điểm dị thường này lại vô cùng nổi bật. "Thú vị đấy, đào thử xem sao." Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, trên tay liền xuất hiện một cái xẻng lấp lánh ánh vàng, chính là do hệ thống tặng kèm.

Đi đến nơi đặc biệt đó, Lâm Nguyên bắt đầu đào xuống, không lâu sau liền đào ra một đường hầm sâu hun hút chéo xuống dưới.

Sau khi đào được khoảng trăm dặm.

Oong một tiếng!

Cái xẻng lấp lánh ánh vàng lại va phải một tầng cấm chế.

Đào thêm một cái nữa.

Rầm rắc!

Tầng cấm chế cổ xưa này lại xuất hiện một lỗ hổng, bị hắn đào vỡ, lộ ra một lối đi lớn bằng một người, mơ hồ có bảo quang tỏa ra.

"Đào được bảo vật rồi!" Lâm Nguyên trong lòng vui mừng, lập tức tiến vào trong cấm chế, đó là một không gian rộng một trượng vuông, trung tâm đặt một mảnh vỡ lấp lánh ánh sáng ngọc thạch, và một giọt tủy dịch lưu chuyển ánh sáng mộng ảo.

Đặc biệt là giọt tủy dịch đó, mơ hồ tạo ra một mối liên hệ cực kỳ mật thiết với huyết mạch của Lâm Nguyên, giống như tiếng gọi cổ xưa từ nguồn cội của sinh mệnh, khiến người ta vô cùng thân thiết.

Lâm Nguyên cẩn thận quan sát một hồi, phát hiện không có nguy hiểm, mới đưa tay ra, tiếp xúc với hai vật này.

Ngay khoảnh khắc tiếp xúc, liền có hai luồng thông tin khổng lồ tràn vào não, ghi lại thông tin cụ thể của hai món đồ này.

Sau khi Lâm Nguyên tiêu hóa xong, liền rơi vào trạng thái chấn động hồi lâu.

Sau đó, cả người đều bị niềm vui cuồng nhiệt nhấn chìm.

Không phải tâm chí hắn không kiên định, mà là hai thứ này, quá nghịch thiên.

Dù là Tổ Vu đến đây, cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Không vì gì khác, hai thứ này lại là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp và Bàn Cổ Ngọc Tủy!

Tạo Hóa Ngọc Điệp, đó chính là Hỗn Độn Chí Bảo, tồn tại có cấp bậc cao hơn cả Tiên thiên chí bảo.

Bên trong ghi lại ba nghìn Đại Đạo.

Chương 18

Hồng Quân sở dĩ có thể thành Thánh, chính là vì có được một mảnh vỡ lớn nhất của Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Sự quý giá của vật này, có thể tưởng tượng được!

Mà Bàn Cổ Ngọc Tủy, lai lịch cũng kinh người, là một giọt tủy dịch của Bàn Cổ.

Thứ này, chỉ cần luyện hóa, lực lượng huyết mạch sẽ tăng lên một đoạn dài, xảy ra sự lột xác về bản chất, thực sự thực hiện sự tiến hóa và thăng hoa ở cấp độ sinh mệnh. "Thu hoạch lớn a!" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hắn không ngờ, sử dụng kỹ năng Khoáng Công này, lại đào ra được hai món đồ kinh người như vậy.

Oong~~~ Đúng lúc này, dường như cảm nhận được huyết mạch trong cơ thể Lâm Nguyên, giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy kia lại tự động phát sáng, bay về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, biết đây là sự hấp dẫn lẫn nhau giữa huyết mạch Bàn Cổ.

Bất Chu Sơn có thể nói là đại bản doanh của Vu tộc, lại có uy áp của Bàn Cổ, dù là cường giả đỉnh tiêm, cũng rất khó đến đây, vì vậy vô cùng an toàn.

Lâm Nguyên không chút do dự, quyết định ngay tại đây luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy, xem hiệu quả thế nào.

Hắn mở miệng, trực tiếp nuốt giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy này vào bụng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ầm!

Một luồng sức mạnh kinh khủng vô cùng, lập tức bùng nổ trong cơ thể hắn, giống như biển sao vỡ đê, lại giống như Hồng Hoang sụp đổ, trong cơ thể xảy ra biến hóa kinh thiên động địa.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy toàn bộ lực lượng huyết mạch của mình vào lúc này như bùng cháy dữ dội, bộc phát ra dao động sức mạnh kinh người, quét sạch mười phương.

Sau đó, mạnh lên, mạnh lên, không ngừng mạnh lên!

Cuối cùng, trong một tiếng nổ lớn, Lâm Nguyên sơ bộ luyện hóa được giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy này, lực lượng huyết mạch trong nháy mắt nồng đậm đến mức khó có thể tưởng tượng.

Tư chất, ngộ tính của hắn vào lúc này tăng vọt một cách bùng nổ.

Sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể, cũng xảy ra sự thay đổi lớn, tăng cường không biết bao nhiêu lần.

Sau đó, chỉ trong nháy mắt, Cửu Chuyển Huyền Công đã bị kẹt trong bình cảnh rất lâu, khi vận hành, lập tức trở nên trôi chảy hơn vô số lần, phá vỡ tầng chướng ngại đó.

Tu vi của hắn trực tiếp tăng vọt, từ Huyền Công tứ chuyển sơ kỳ, lên đến Huyền Công tứ chuyển trung kỳ, tương đương với cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ. "Tư chất như vậy, so với Đại Vu đỉnh tiêm nhất, cũng không hề thua kém." Cảm nhận sự thay đổi trong cơ thể, Lâm Nguyên vô cùng hài lòng.

Luyện hóa giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy này, lợi ích hắn nhận được quả thực kinh thiên.

Không chỉ là tu vi tăng lên, mà là sự tăng lên về bản chất, điều này có nghĩa là tiềm năng tu hành của hắn đã mạnh hơn trước hàng trăm hàng nghìn lần, tương lai có thể đi xa hơn.

Hơn nữa, một điểm quan trọng hơn là, hắn chỉ mới sơ bộ luyện hóa, hắn có thể cảm nhận được, vẫn còn một luồng sức mạnh khổng lồ khó có thể tưởng tượng, ẩn giấu trong nhục thân của hắn.

Nếu luyện hóa triệt để, có thể tăng lên đến mức nào?

Khó có thể tưởng tượng! "Chỉ tiếc là, tuy đã luyện hóa được một chút Bàn Cổ Ngọc Tủy, nhưng ta cầm một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại không có cách nào." Lâm Nguyên nhìn mảnh vỡ đó, có chút khổ não.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, thuộc loại linh bảo.

Muốn luyện hóa, phải có nguyên thần.

Nhưng, hắn không có nguyên thần a!

Làm sao luyện hóa? "Thứ này là một trong những bảo vật đỉnh tiêm nhất của Hồng Hoang, Hồng Quân còn phải dựa vào nó để thành Thánh, lẽ nào ta sau khi có được, chỉ có thể đứng nhìn như vậy?" Lâm Nguyên có chút phiền não.

Lâm Nguyên cất mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, đi ra khỏi không gian cấm chế này.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi.

Phía trên sườn núi Bất Chu Sơn, uy áp của Bàn Cổ đột nhiên mạnh lên một đoạn dài, hắn có thể cảm nhận được, với tu vi hiện tại của mình, tuyệt đối không thể chịu nổi. "Thôi, về nhà." Lâm Nguyên đưa ra quyết định, quay người xuống núi.

Dù sao nhiệm vụ du lịch Hồng Hoang lần này đã hoàn thành, hơn nữa cũng không có cách nào tiếp tục leo Bất Chu Sơn.

Mà sau khi trở về nơi ở của mình, Lâm Nguyên không lãng phí một chút thời gian nào, bắt đầu tu hành.

Hiện nay, Hồng Quân đã thành Thánh, truyền đạo tại Tử Tiêu Cung, trong những năm tháng tiếp theo, từng vị đại thần thông giả sẽ lần lượt thể hiện uy năng vô cùng.

Toàn bộ Hồng Hoang, sẽ đón nhận một đoạn năm tháng sóng cả tráng lệ.

Vu Yêu Lượng Kiếp sẽ diễn hóa đến thời khắc nồng đậm nhất tại đây!

Trong bối cảnh đó, Lâm Nguyên luôn có một cảm giác cấp bách, không muốn lãng phí một chút thời gian nào.

Bởi vì, chỉ có trở thành cường giả đỉnh tiêm, mới có thể không bị ảnh hưởng bởi ngoại giới trong những năm tháng động loạn.

Nếu không, cuối cùng sẽ hóa thành tro bụi.

Khi tu hành, Lâm Nguyên đồng thời lo liệu nhiều việc, Cửu Chuyển Huyền Công, Thiết Tượng, Khoáng Công, các phương diện tu vi đều không bị bỏ lại.

Sau đó, Lâm Nguyên phát hiện ra một điểm đáng kinh ngạc!

Chủ yếu là kỹ năng 【Thiết Tượng】, theo thời gian hắn rèn đúc càng lâu, độ thành thạo càng cao, kỹ năng này lại có thưởng điểm kinh nghiệm!

Trước kia hắn đều phải thông qua chiến đấu mới có thể nhận được điểm kinh nghiệm, nhưng chiến đấu vô cùng hung hiểm, Lâm Nguyên một chút cũng không muốn mạo hiểm.

Bây giờ, không cần chiến đấu, lại có thể nhận được điểm kinh nghiệm!

Dù phương pháp này thu thập điểm kinh nghiệm có chậm hơn một chút, Lâm Nguyên vẫn không chút do dự, đặt phần lớn tinh lực vào

việc rèn đúc.

Không mạo hiểm, lại còn được lợi, cớ sao không làm?

Thời gian trôi qua.

Dưới sự tu hành chuyên tâm của Lâm Nguyên, kỹ năng Thiết Tượng cuối cùng cũng nhận đủ điểm kinh nghiệm, từ cấp 3 lên cấp 4.

Sau đó, một luồng thông tin tràn vào não Lâm Nguyên, lập tức khiến hắn kinh ngạc trợn tròn mắt. "Kỹ năng Thiết Tượng, không chỉ có thể rèn vũ khí, còn có thể rèn nhục thân?" "Coi nhục thân như vũ khí, không ngừng rèn luyện, cuối cùng rèn ra thân thể chí cường, bất hủ bất hoại!" Kỹ năng Thiết Tượng lại có một sự tiến hóa như vậy, là điều Lâm Nguyên hoàn toàn không ngờ tới, trong lòng có chút mong đợi, nếu không ngừng rèn luyện, nhục thân sẽ mạnh đến mức nào?

Lâm Nguyên không chần chừ, lập tức thúc đẩy kỹ năng Thiết Tượng, hai tay kết ấn, từng pháp quyết đánh ra, ấn lên cơ thể mình, chi chít, lên đến hàng trăm vạn.

Khi tất cả pháp quyết được đánh ra, vô số ấn ký này lập tức liền thành một thể, ầm một tiếng, bốc lên ngọn lửa huyết khí cuồn cuộn.

Nhục thân của Lâm Nguyên vào lúc này xảy ra biến hóa, từ mỗi lỗ chân lông phun ra khí tức nóng rực, giống như hóa thành một lò thần vĩnh hằng, huyết khí hừng hực cháy.

Chương 19

Trong sự thiêu đốt đáng sợ này, tất cả tạp chất trong nhục thân hắn đều bị rèn luyện ra ngoài.

Đồng thời, ở nơi sâu nhất của nhục thân, những kết cấu không hài hòa cũng dần dần thay đổi, hình thành tổ chức hoàn mỹ và viên mãn nhất.

Bắt đầu từ những hạt nhục thân nhỏ nhất, từ trong ra ngoài, xảy ra sự lột xác căn bản nhất.

Sau khi bổ sung bản nguyên, nâng cao huyết mạch, nhục thân của Lâm Nguyên đã sớm trở nên cực kỳ mạnh mẽ, cơ bản không có tì vết gì.

Nhưng, dưới sự rèn luyện của kỹ năng Thiết Tượng, hắn vẫn có sự lột xác.

Điều này khiến Lâm Nguyên cũng phải kinh ngạc, việc rèn luyện nhục thân này, thực sự là nghịch thiên.

Sau một phen tu hành như vậy, chiến lực của hắn e rằng sẽ lại có một bước nâng cao mới!

Theo thời gian trôi qua, sự rèn luyện này cũng dần dần đạt đến cực hạn, nhưng vào một ngày, đột nhiên, ầm một tiếng, toàn bộ nhục thân của Lâm Nguyên đều bùng cháy.

Ở nơi sâu nhất của cơ thể, từng điểm mảnh vỡ lấp lánh, lan tỏa ra một luồng sức mạnh thần dị cổ xưa, lan khắp toàn thân.

Cứ như thể sự thiêu đốt vô tận này, đã mở ra một loại gông xiềng nào đó, giải phóng ra một thứ gì đó kinh người!

Lâm Nguyên kinh ngạc, vội vàng quan sát.

Sau đó, trong lòng hắn dấy lên sóng to gió lớn. "Đây... lại là mảnh vỡ nguyên thần!" Không sai, thứ lấp lánh như những vì sao trong cơ thể hắn, lại là vô tận mảnh vỡ nguyên thần.

Lâm Nguyên không thể nào ngờ được, cơ thể của mình lại xuất hiện cảnh tượng như vậy.

Ngay lập tức, hắn liền thử liên hệ với những mảnh vỡ nguyên thần này, kết quả chỉ cần tâm niệm vừa động, những mảnh vỡ nguyên thần này liền gào thét bay ra, như cánh tay chỉ huy. "Trong cơ thể ta, lại sinh ra nguyên thần!

Điều này quá khó tin!

Vu tộc lại cũng có thể có nguyên thần sao?" Lâm Nguyên trong lòng chấn động vô cùng.

Tuy nhiên, suy nghĩ kỹ một chút, hắn liền hiểu ra sự ảo diệu trong đó. "Phải rồi, thực ra mỗi một Vu tộc, đều nên có nguyên thần.

Chỉ có điều, nguyên thần này đã dung nhập vào nhục thân, hóa thành vô tận mảnh vỡ, không thể sử dụng." "Mà ta thông qua việc rèn luyện nhục thân, đã mở ra gông xiềng, giải phóng những nguyên thần đã dung nhập vào nhục thân ra, từ nay về sau, liền có thể điều động sức mạnh của nguyên thần." Vào khoảnh khắc này, Lâm Nguyên không khỏi phấn chấn.

Nguyên thần a!

Một khi sở hữu nguyên thần, thì có thể tham ngộ pháp tắc, luyện hóa linh bảo, thực lực của hắn sẽ xảy ra biến hóa kinh thiên động địa!

Đây tuyệt đối là một sự lột xác không thể tưởng tượng nổi!

Vút!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên lật tay, Tạo Hóa Ngọc Điệp liền xuất

hiện trong tay, hắn muốn thử xem có thể dùng sức mạnh nguyên thần mới sinh ra này, luyện hóa Tạo Hóa Ngọc Điệp hay không.

Ầm!

Thúc đẩy vô tận mảnh vỡ nguyên thần, mênh mông tràn ra, dũng mãnh tiến vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, chỉ trong nháy mắt, ngọc điệp liền tỏa ra ánh sáng chói mắt, vô tận đạo vận lan tỏa, tiếp đó càng có một luồng thông tin mênh mông tràn vào não Lâm Nguyên. "Lại thật sự luyện hóa thành công!" Vẻ mặt Lâm Nguyên không đổi, nhưng trong lòng lại là một niềm vui cuồng nhiệt, vội vàng tham ngộ thông tin trong não.

Sau đó, Lâm Nguyên lại một lần nữa chấn động.

Bởi vì, mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp này, lại là một trong những mảnh chính, bên trong tồn tại pháp tắc Đại Đạo sâu như biển cả, mười pháp tắc đứng đầu trong ba nghìn Đại Đạo, tất cả đều ở trong đó!

Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Nhân Quả... những pháp tắc Đại Đạo đỉnh tiêm nhất, cứ như vậy hiện ra trước mắt Lâm Nguyên không sót một thứ gì.

Những pháp tắc này, dù là trong mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân cũng không có, là những thứ đỉnh tiêm nhất.

Không còn nghi ngờ gì nữa, mảnh chính trước mắt này, giá trị to lớn, thậm chí còn vượt qua cả Tiên thiên chí bảo!

Tuyệt đối là thu hoạch kinh thiên!

Lâm Nguyên hoàn toàn không ngờ, lại có thể nhận được một chí bảo như vậy!

Cùng lúc đó, trong Tạo Hóa Ngọc Điệp này, còn ghi lại một môn công pháp.

Cửu Chuyển Nguyên Công!

Môn công pháp này, tương tự như Cửu Chuyển Huyền Công.

Chỉ có điều, Cửu Chuyển Huyền Công là tu luyện nhục thân.

Còn Cửu Chuyển Nguyên Công là tu luyện nguyên thần!

Từng đợt tin vui, không ngừng va đập vào tâm thần Lâm Nguyên, đối mặt với những điều này, dù là hắn, cũng rất khó giữ được bình tĩnh, hít sâu vài hơi, mới trấn định lại được. "Tâm thần không thể loạn." "Trước tiên xem thử ba nghìn Đại Đạo kia, ta có thể tham ngộ được không." Sự chú ý của Lâm Nguyên lúc này, đều đặt trên ba nghìn Đại Đạo.

Ba nghìn Đại Đạo, đó chính là sức mạnh mà Hỗn Độn Thần Ma nắm giữ trước khi Hồng Hoang khai tịch.

Trong truyền thuyết, mỗi một Hỗn Độn Thần Ma, đều sở hữu sức mạnh vô tận.

Mà bọn họ sở dĩ mạnh mẽ như vậy, chính là vì đã nắm giữ ba nghìn Đại Đạo!

Bàn Cổ Đại Thần, càng học được toàn bộ ba nghìn Đại Đạo!

Bây giờ, Hồng Quân đang truyền đạo tại Tử Tiêu Cung.

Nếu lấy pháp tắc Đại Đạo mà ông ta truyền dạy so với ba nghìn Đại Đạo này, thì giống như đom đóm so với trăng rằm, hai bên hoàn toàn không phải là tồn tại cùng một đẳng cấp!

Lâm Nguyên tuy không đến Tử Tiêu Cung, nhưng thu hoạch của hắn bây giờ, thậm chí đã hoàn toàn vượt qua Hồng Quân, cái gì mà Tử Tiêu Cung truyền đạo, lúc này trước mặt hắn, hoàn toàn trở thành một trò cười!

Tuy nhiên, Lâm Nguyên rất nhanh liền phát hiện, với trình độ

nguyên thần hiện tại của mình, căn bản không có cách nào tham ngộ, dù sao nguyên thần của hắn có thể nói là vừa mới sinh ra.

Ít nhất cũng phải tu hành đến tầng thứ Kim Tiên, mới có thể bắt đầu tham ngộ những pháp tắc này.

Lâm Nguyên cũng không hoảng.

Dù sao, nguyên thần đã sinh ra, thì có thể trở nên mạnh mẽ.

Thời gian, hắn có rất nhiều, hoàn toàn có thể từ từ tu hành. "Cửu Chuyển Nguyên Công là một môn công pháp chuyên tu nguyên thần, tiếp theo sẽ tu hành môn công pháp này, nâng cao sức mạnh nguyên thần của ta lên đến tầng thứ đủ cao." Ánh mắt Lâm Nguyên kiên định.

Để khiến nguyên thần của mình trở nên mạnh mẽ hơn, có thể tham ngộ pháp tắc, luyện hóa linh bảo, Lâm Nguyên chính thức bắt đầu tu hành Cửu Chuyển Nguyên Công.

Chương 20

Tâm niệm vừa động, công pháp vận chuyển, ức vạn mảnh vỡ nguyên thần trong cơ thể hắn lập tức phát sáng, tỏa ra dao động kinh người, không ngừng biến cường.

Hơn nữa, trong quá trình tu luyện, những mảnh vỡ nguyên thần đó còn từ nơi sâu nhất của nhục thân bay ra, dung hợp với nhau.

Mỗi khi mảnh vỡ nguyên thần dung hợp, mảnh vỡ mới đều sẽ có uy năng mạnh mẽ hơn.

Điều này khiến Lâm Nguyên trong lòng vui mừng, đây rõ ràng là một quá trình phục hồi, nếu kiên trì tiếp tục, ức vạn mảnh vỡ nguyên thần trong cơ thể hắn cuối cùng sẽ có một ngày hóa thành một thể thống nhất, sinh ra một nguyên thần chân chính!

Hơn nữa, cùng với việc mảnh vỡ nguyên thần không ngừng dung hợp, Lâm Nguyên cũng dần dần cảm nhận được sự thay đổi của mình.

Hắn có thể cảm nhận được các loại đạo vận tỏa ra từ trời đất Hồng Hoang, từ nhật nguyệt tinh thần, đến sông núi cây cỏ, mỗi một sự vật trong mắt hắn, đều trở nên khác biệt.

Hắn dường như có thể cảm nhận được quy luật Đại Đạo ẩn chứa trong đó, nhìn thấy sự huyền ảo sâu xa đang chi phối sự vận hành của vạn sự vạn vật phía sau, thấu hiểu bản chất của nó, lĩnh ngộ căn nguyên của nó.

Đây là một trải nghiệm cực kỳ tuyệt diệu.

Giống như từ một khu rừng u ám đầy sương mù, đến một thảo nguyên rộng lớn có tầm nhìn thoáng đãng, ánh nắng rực rỡ, mênh

mông vô tận.

Trước kia Lâm Nguyên vận dụng các loại sức mạnh, đều là dựa vào bản năng của mình, biết nó là vậy nhưng không biết tại sao nó lại vậy, chỉ có một thân chiến lực mạnh mẽ, nhưng ở những chỗ tinh vi nhỏ bé, lại có rất nhiều tì vết.

Bây giờ, đã dần dần bù đắp được khuyết điểm này. "Tuy nhiên, tu hành vẫn quá chậm." Cùng với việc tu hành, Lâm Nguyên nhíu mày, phát hiện ra một vấn đề rất lớn.

Mặc dù vận chuyển Cửu Chuyển Nguyên Công, mảnh vỡ nguyên thần bắt đầu phục hồi, nhưng quá trình này chậm đến đáng sợ.

Cảm giác này vô cùng khó chịu, rõ ràng có thể cảm nhận được, mỗi một lần tiến bộ, mỗi một chút nâng cao, đều có thể khiến bản thân xảy ra biến hóa kinh thiên động địa.

Nhưng tốc độ tu hành này lại không thể tăng lên được, uyển chuyển như rùa bò, trong lòng tuy lo lắng, nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể kiên nhẫn, từ từ mà chịu đựng.

Hơn nữa tất cả những điều này, dường như là... do tư chất không đủ! "Ai bảo ta là Vu tộc chứ." Lâm Nguyên có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù thông qua kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện nhục thân, mở ra gông xiềng, giải phóng ra nguyên thần.

Nhưng nguyên thần này không phải là hoàn chỉnh, mà là ức vạn mảnh vỡ nguyên thần.

Một nguyên thần hoàn chỉnh, vỡ thành ức vạn mảnh, còn có thể yêu cầu gì nữa?

Lâm Nguyên bây giờ có thể tham ngộ, có thể tu hành, đã là rất tốt rồi. "Theo tốc độ này, ta muốn tu hành đến cảnh giới Kim Tiên, không biết còn phải mất bao lâu, một triệu năm?

Mười triệu năm?

Hiệu suất quá thấp." Lâm Nguyên suy tư.

Lúc này, hắn tự nhiên nghĩ đến kỹ năng 【Cộng Hưởng】, chỉ cần ràng buộc một đối tượng đặc biệt, là có thể chia sẻ tốc độ tu hành của người đó.

Nhưng, bây giờ hắn đang tu hành nguyên thần, mà Vu tộc không có nguyên thần, trước kia ràng buộc Hậu Thổ, đối với hắn bây giờ hoàn toàn không có tác dụng.

Muốn tăng tốc độ, chỉ có thể ràng buộc các chủng tộc khác.

Mà muốn ràng buộc các chủng tộc khác, thì phải rời khỏi lãnh địa Vu tộc.

Hồng Hoang rộng lớn, khắp nơi hung hiểm, chuyến đi này không chừng sẽ gặp phải phiền phức rất lớn.

Nhưng Lâm Nguyên trong lòng chỉ do dự một lát, trong mắt liền lóe lên một tia quả quyết. "Thôi, vì tu hành, cứ ra ngoài một chuyến vậy." Hắn tuy hành sự ổn trọng, nhưng không phải là người nhát gan sợ việc.

Nếu một việc phải làm, vậy thì Lâm Nguyên tự nhiên dám nghênh đón khó khăn mà tiến lên! "Hơn nữa, nếu đã muốn ràng buộc một đối tượng, thì cứ làm một vố lớn!" "Hiện nay trong Hồng Hoang, Hồng Quân đang giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, tất cả mọi người đều có thể đến nghe giảng, ta hoàn toàn cũng có thể đến Tử Tiêu Cung, sau đó trực tiếp ràng buộc Hồng Quân." "Tư chất tu hành của Hồng Quân, tuyệt đối là đệ nhất Hồng Hoang, chỉ cần ràng buộc ông ta, còn lo tốc độ tu hành không đủ sao?" Ánh mắt Lâm Nguyên sắc bén.

Rất khó tưởng tượng, sau khi ràng buộc Hồng Quân, hắn sẽ xảy ra biến hóa như thế nào!

Dù sao, Hồng Quân là tồn tại đầu tiên chứng đạo thành Thánh trong Hồng Hoang, Lục Thánh của Hồng Hoang tương lai đều phải tôn xưng Hồng Quân một tiếng lão sư.

Tu vi của ông ta sâu thẳm, tư chất nghịch thiên, khí vận hùng vĩ, mưu tính sâu xa, tất cả đều đứng trên đỉnh cao của Hồng Hoang, là tồn tại vĩ đại kinh khủng thực sự đứng trên đỉnh kim tự tháp.

Đột nhiên, đúng lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên. 【Đinh, phát hiện túc chủ đang cố gắng đến Tử Tiêu Cung, xin hỏi có chấp nhận nhiệm vụ của hệ thống không?】 【Nội dung nhiệm vụ: Đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, thưởng kỹ năng mới ×1.】 "Nhiệm vụ này vẫn còn?" Lâm Nguyên có chút ngạc nhiên.

Nhiệm vụ đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, là nhiệm vụ được phát hành trước đó, lúc đó hệ thống phát hành hai nhiệm vụ, hắn đã chọn nhiệm vụ hai du lịch Hồng Hoang, sau đó đến Bất Chu Sơn.

Không ngờ nhiệm vụ đầu tiên này vẫn còn, hơn nữa còn nhảy ra vào lúc này.

Lâm Nguyên suy nghĩ một chút, trong lòng liền hiểu ra, lúc đó hắn chỉ chọn nhiệm vụ hai, nhưng không từ chối nhiệm vụ một, chắc hẳn chính vì vậy, nhiệm vụ này mới vẫn tồn tại.

Đây coi như là niềm vui bất ngờ, tự dưng có thêm một kỹ năng mới, Lâm Nguyên trong lòng cũng vui mừng, dù sao mỗi một kỹ năng của hệ thống đều nghịch thiên đến cực điểm.

Ngay lập tức không chút do dự nói: "Nhiệm vụ này, ta nhận." Lâm Nguyên là người có tính cách quyết đoán, đã quyết định thì sẽ không trì hoãn, sau khi nhận nhiệm vụ liền rời khỏi nơi ở, đi gặp Hậu Thổ Tổ Vu.

Dù sao lần này cũng phải đi xa, không biết sẽ rời đi bao lâu, vẫn

nên báo cáo với trong tộc một tiếng.

Đây cũng không phải chuyện gì to tát, nên có thể tùy tiện tìm một vị Tổ Vu báo cáo, Lâm Nguyên tự nhiên chọn người quen thuộc nhất là Hậu Thổ.

Nghe xong dự định của Lâm Nguyên, Hậu Thổ có chút kinh ngạc: "Vu tộc không có nguyên thần, ngươi đến đó nghe giảng sẽ không thu hoạch được gì đâu." Lâm Nguyên mỉm cười, nói: "Hồng Hoang rộng lớn, cường giả vô số.

Lần này Tử Tiêu Cung truyền đạo, e rằng tất cả đại thần thông giả đều sẽ đến.

Vì vậy ta muốn đi mở mang tầm mắt, ngắm nhìn phong thái của cường giả trong Hồng Hoang bao la." Hậu Thổ nghe vậy, vừa kinh ngạc vừa vui mừng, nói: "Không ngờ ngươi lại có tâm tư như vậy.

Vu tộc chúng ta không kính trời không kính đất, chỉ tôn Bàn Cổ, sinh tính kiêu ngạo, đây không phải là chuyện xấu.

Nhưng có một số Vu tộc lại vì thế mà sinh lòng tự đại, vô cùng tự mãn, xem thường anh hùng thiên hạ, hoàn toàn không thèm tìm hiểu tình hình bên ngoài.

Điều này đã hình thành một luồng khí xấu.

Ngươi có thể trong bối cảnh như vậy mà lại muốn ra ngoài mở mang tầm mắt, thật sự rất hiếm có." Hậu Thổ càng lúc càng tán thưởng Lâm Nguyên, chỉ cảm thấy hậu bối này quả thực hoàn mỹ, tu hành cần mẫn, không kiêu không vội, có cốt khí nhưng không ngạo khí, quả thật là người nổi bật nhất trong thế hệ trẻ của Vu tộc.

"Vu tộc ta có thiên kiêu như vậy, lo gì không thể đại hưng?" Hậu Thổ thầm cảm thán.

"..." Lâm Nguyên lại im lặng một lúc, Hậu Thổ hình như đã hiểu

lầm gì đó?

Hắn chỉ là tiện miệng tìm một cái cớ mà thôi.

Ngay sau đó, Hậu Thổ liền đồng ý với hành động của Lâm Nguyên, Lâm Nguyên cũng không trì hoãn nữa, lập tức rời khỏi lãnh địa Vu tộc, khí huyết toàn thân cuộn trào, bay vút lên trời.

Tử Tiêu Cung nằm sâu trong tinh không Hồng Hoang, muốn đến đó cần phải xuyên qua ba mươi ba tầng trời.

Ba mươi ba tầng trời cao vô tận, là từng tầng từng tầng cương phong lôi hỏa, hung hiểm vô cùng, sinh linh bình thường đến đây sẽ bị giết chết ngay lập tức.

Chương 21

Keng keng keng!!!

Lâm Nguyên vừa đến bầu trời cao vô ngần này, liền có hàng tỷ lưỡi đao gió như dao găm bay tới, chém vào người hắn, phát ra một chuỗi âm thanh kim loại va chạm.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên chỉ cần một ý niệm, bề mặt cơ thể liền hiện lên một tầng thanh quang mờ ảo, chặn hết tất cả lưỡi đao gió bên ngoài, bản thân không hề tổn hại.

"Không hổ là một trong những tuyệt địa nổi danh Hồng Hoang, uy lực của cương phong này, khi đạt đến đỉnh điểm, e rằng ngay cả tiên nhân bình thường cũng không chống đỡ nổi, phải thân tử đạo tiêu." Lâm Nguyên thầm tán thưởng.

Ầm!

Hắn nhục thân phát sáng, tiếp tục bay lên cao hơn, sức mạnh nhục thân được thúc đẩy, huyết khí vô tận cuồn cuộn, giống như một biển huyết khí mênh mông lao lên trời, cảnh tượng vô cùng tráng lệ.

Kiếp nạn ba mươi ba tầng trời này, đối với người khác tự nhiên là hung hiểm vô cùng, nhưng Lâm Nguyên hiện đã là Huyền Công tứ chuyển trung kỳ, nhục thân mạnh mẽ đến mức khó tin, tự nhiên không hề sợ hãi.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Đột nhiên, hư không nổ tung, trong tầng cương phong mênh mông kia, cảm ứng được có sinh linh khổng lồ xâm nhập, tức thì sinh ra hàng tỷ thần lôi, dày đặc, mỗi tia đều to bằng thùng nước, nào là Thái Ất thần lôi, Điều Thiên thần lôi, tất cả đều ở trong đó, giống như một

biển sấm sét tráng lệ, nuốt chửng Lâm Nguyên.

Đồng thời, trên bầu trời vô ngần này, còn sinh ra vô số thần hỏa, hừng hực bốc cháy, dường như muốn đốt cháy cả pháp tắc, hủy diệt thương khung, nào là ngũ hành chi hỏa, âm dương chi hỏa, đủ các loại, tụ lại một chỗ, hình thành một biển lửa mênh mông, cùng với đại dương sấm sét kia cùng nhau tấn công Lâm Nguyên.

Đây là uy lực của thiên địa Hồng Hoang!

Thiên tai kiếp nạn thực sự!

Toàn bộ không gian đều tỏa ra khí tức hủy diệt, khiến người ta sinh lòng sợ hãi vô tận.

Ở tầng dưới của lớp cương phong lôi hỏa, cũng có một số sinh linh Hồng Hoang đang thu thập lôi tinh, phong tủy để luyện chế pháp bảo, tăng tiến tu vi.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy trên bầu trời cao xa hơn, sấm sét sôi trào, biển lửa cuộn dâng, gần như lấp đầy nửa bầu trời, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ.

Lập tức tất cả mọi người đều kinh hãi, là ai gan lớn như vậy, dám tiến vào nơi cao tầng như thế?

Đây không phải là tìm chết sao?

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, bọn họ bỗng trừng lớn mắt.

Chỉ thấy trong biển sấm, biển lửa đó, một bóng người thần sắc bình tĩnh, chỉ duỗi hai tay ra, xé về hai phía.

Xoẹt một tiếng!

Hư không vô tận bị đôi tay kia mạnh mẽ xé toạc ra một vết nứt dài đến mười vạn dặm, thương khung rung chuyển dữ dội, trong cơn

rung chuyển đó, tất cả sấm sét, biển lửa, toàn bộ đều tắt ngấm.

"Hít..." Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây là đại năng cấp bậc nào?

Mà Lâm Nguyên sau khi làm xong tất cả những điều này, lại như thể vừa làm một việc nhỏ không đáng kể, bước một bước, tiếp tục bay vút lên trời.

Trên con đường phía trước vẫn còn trở ngại, nhưng đều bị hắn dễ dàng đánh tan, cuối cùng, hắn không biết đã bay lên bao cao, rồi đột nhiên xuyên qua một lớp màng mỏng, lập tức đến được tinh không Hồng Hoang.

"Ra rồi." Lâm Nguyên trong lòng khẽ động.

Sau đó, hắn quay đầu nhìn lại.

Cái nhìn này, ngay cả hắn, trong mắt cũng lộ ra một tia chấn động.

Chỉ thấy ở cuối tầm mắt của hắn, là một thế giới khổng lồ khó có thể tưởng tượng, chính là Hồng Hoang vô ngần kia, tỏa ra một loại khí tức kinh khủng khiến linh hồn người ta cũng phải run rẩy.

Mà trên mảnh đại lục Hồng Hoang này, lại được bao phủ bởi một lớp màng mỏng, bên ngoài lớp màng mỏng đó, có những luồng khí hỗn độn mờ nhạt.

Luồng khí hỗn độn đó không ngừng va chạm vào lớp màng mỏng, giữa lúc hai thứ va chạm, lại có hàng tỷ thế giới vi trần bị hủy diệt, cảnh tượng dị thường đáng sợ.

Trong lớp thai mô kia, còn có vô số đại thiên thế giới, trung thiên thế giới, tiểu thiên thế giới, mỗi một thế giới đều rộng lớn mênh mông, cổ xưa tráng lệ, dựa vào bên trong lớp thai mô này, không bị khí hỗn độn va chạm.

“Đây chính là Hồng Hoang, lớp màng mỏng kia, hẳn là đại địa thai mô, bảo vệ toàn bộ Hồng Hoang tồn tại, còn kia, hẳn là khí hỗn độn đáng sợ nhất!” Các loại kiến thức trong đầu Lâm Nguyên cuộn trào lên, khiến hắn lập tức hiểu rõ cảnh tượng trước mắt.

Đột nhiên, đúng lúc này, một luồng khí hỗn độn dường như cảm ứng được sự tồn tại của Lâm Nguyên, lại bay về phía hắn, đâm vào nhục thân của hắn.

Lâm Nguyên vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công, bề mặt cơ thể tức thì tỏa ra một lớp ánh sáng rực rỡ, khí huyết trong cơ thể gầm vang, toàn thân giống như một lò thần vĩnh hằng.

Hắn trong mắt lóe lên một tia sắc bén, không hề né tránh, mà dùng nhục thân để đối kháng với luồng khí hỗn độn này, hắn muốn thử xem luồng khí hỗn độn này có bao nhiêu cân lượng.

Ầm!

Khoảnh khắc va chạm, một tiếng nổ vang như tinh không vỡ vụn vang lên, dù là trong chân không tuyệt đối, đạo âm vẫn vang vọng, truyền đi rất xa.

Thân thể Lâm Nguyên run lên, lớp ánh sáng bao phủ bề mặt cơ thể bị xé rách, khí hỗn độn lại như dao găm, cắt ra một vết máu nông trên nhục thân của hắn.

“Mạnh thật.” Lâm Nguyên kinh ngạc, luồng khí hỗn độn này lại có thể đột phá phòng ngự của hắn, cho dù là Thái Ất Kim Tiên, đối mặt với đòn tấn công như vậy, e rằng cũng phải thân tử đạo tiêu.

Ong~~~ Mà đúng lúc này, đột nhiên, trong cơ thể hắn, một luồng sức mạnh cực kỳ cường đại tuôn ra, tràn đến vết thương, trong nháy mắt đã chữa lành vết thương, khôi phục như cũ.

“Đây là sức mạnh của Bàn Cổ ngọc tủy!” Lâm Nguyên bất ngờ,

sau đó hắn đột ngột ngẩng đầu, nhìn về những luồng khí hỗn độn sâu trong tinh không, mắt cũng sáng lên.

"Khí hỗn độn, lại có thể giúp ta luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy?" Sau khi nhận được Bàn Cổ ngọc tủy từ Bất Chu Sơn và luyện hóa sơ bộ nó, sức mạnh còn lại của Bàn Cổ ngọc tủy vẫn luôn ẩn sâu trong cơ thể Lâm Nguyên, không có động tĩnh gì.

Lâm Nguyên đã thử rất nhiều cách, đều không thể tiếp tục luyện hóa.

Không ngờ sau khi đến tinh không Hồng Hoang này, nhờ khí hỗn độn, lại khiến Bàn Cổ ngọc tủy tiến thêm một bước lớn, đây tuyệt đối là niềm vui bất ngờ.

Nghĩ lại, là do uy lực của khí hỗn độn quá mạnh, trước đây nhục thân của hắn quá kinh khủng, những thứ bình thường đã rất khó gây tổn thương, không thể khiến nó đạt đến giới hạn.

Vì vậy, muốn luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy, khó như lên trời.

Bây giờ khí hỗn độn khiến nhục thân hắn đối mặt với uy hiếp, tiềm lực tự nhiên được kích phát, tu hành tự nhiên cũng thuận lợi hơn rất nhiều.

"Rất tốt, trong quá trình di chuyển, ta sẽ tận dụng khí hỗn độn để tu hành." Lâm Nguyên lập tức bay về phía sâu trong tinh không Hồng Hoang.

Gặp những luồng khí hỗn độn vắt ngang trong tinh không, hắn cũng không né tránh, mặc cho nhục thân va chạm với chúng.

Trong những lần va chạm kịch liệt đó, sức mạnh của Bàn Cổ ngọc tủy từng đợt từng đợt tuôn ra, không ngừng tăng cường nhục thân, nâng cao huyết mạch của hắn, tiến bộ rất lớn.

Tuy nhiên, về sau, uy lực của khí hỗn độn ngày càng lớn, số lượng

cũng nhiều hơn, thường là một đám dày đặc hung hăng lao tới, đối mặt với tình hình như vậy, cho dù là Lâm Nguyên với nhục thân Đại La Huyền Công tứ chuyển, cũng phải tạm thời tránh né, không dám tiếp xúc quá nhiều.

"Tinh không Hồng Hoang quả thật hung hiểm!

Xem ra, việc Hồng Quân đặt nơi truyền đạo ở sâu trong tinh không Hồng Hoang này, cũng có mục đích nhất định.

Chỉ có sinh linh cấp bậc Đại La Kim Tiên mới có thể vượt qua những trở ngại này, cho nên nói đây thực chất là một loại sàng lọc, chỉ có cường giả đỉnh tiêm mới có thể đến nghe đạo." Lâm Nguyên trong lòng sinh ra một loại giác ngộ.

Lâm Nguyên vẫn không quên chính sự của mình, dùng khí hỗn độn tu hành, lúc nào cũng được, nhưng nghe giảng ở Tử Tiêu Cung, lại phải tranh thủ thời gian.

Lúc này hắn tăng tốc, xuyên qua từng vùng tinh không, vượt qua những vùng tối tăm rộng lớn, cuối cùng không lâu sau đó, đã đến nơi Tử Tiêu Cung tọa lạc.

Nhìn ra xa, Tử Tiêu Cung này nằm ngang trong vũ trụ tinh không, lan tỏa hàng tỷ đạo vận, tử quang mênh mông vô tận tinh không, còn có tiên âm vô tận vang vọng, thần thánh và to lớn, vĩ đại và sâu thẳm, thể hiện hết sự huyền bí của đạo trường Hồng Quân.

Điều kinh người hơn là, bên ngoài Tử Tiêu Cung này, lại có vô số khí hỗn độn cuộn trào, tụ lại thành một biển, từng cơn sóng lớn ngút trời, phát ra từng trận gầm rú khiến người ta tim đập nhanh, thời không vì thế mà rung chuyển.

"Đạo trường của Hồng Quân, quả nhiên không tầm thường." Lâm Nguyên kinh ngạc, cảnh tượng này tuy không bằng Bất Chu Sơn,

nhưng so với các động thiên phúc địa khác trong Hồng Hoang, lại vượt xa rất nhiều.

Chương 22

Lúc này, bên ngoài cổng lớn của Tử Tiêu Cung, có từng bóng người cường đại vô biên, uy áp che lấp nhật nguyệt, dường như khiến càn khôn vũ trụ cũng phải vỡ nát, sừng sững đứng đó.

Đây chính là những vị đại thần thông giả trong Hồng Hoang.

Tử Tiêu Cung chưa mở cửa, buổi giảng đạo chưa chính thức bắt đầu, nên những người này đều đang đợi ở bên ngoài.

Lâm Nguyên thấy cảnh này, trong lòng cũng sinh ra hứng thú nồng đậm, hầu hết các cường giả đời sau của Hồng Hoang, e rằng đều đã tụ tập ở đây.

"Ba người ở đằng kia, hẳn là Tam Thanh nhỉ." "Còn có Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Hồng Vân lão tổ..." Từng nhân vật lớn, cứ thế xuất hiện trước mắt Lâm Nguyên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần sắc uy nghiêm trầm ngưng, ít nói ít cười, trên đầu có khánh vân vạn mẫu cuộn trào, toàn thân lượn lờ đạo đạo thải hà, tuy chưa thành thánh, nhưng khí tượng vẫn vạn thiên, khiến người ta kính sợ.

Thông Thiên giáo chủ đầu đội kim quang ngũ sắc, chân đạp từng đóa hồng liên, mắt mở ra khép lại, giống như một tia chớp xẹt qua tinh không Hồng Hoang, chiếu sáng vô tận khí hỗn độn, khí chất sắc bén bức người, vô cùng đáng sợ.

Lão Tử thì khác, trên mặt không có biểu cảm, không nhìn ra bất kỳ cảm xúc nào, dường như siêu thoát bên ngoài vũ trụ, nhưng lại là người khiến người ta sợ hãi nhất trong Tam Thanh.

Tam Thanh lúc này vẫn chưa có mâu thuẫn gì, quan hệ với nhau

rất tốt, đều tụ tập một chỗ, xung quanh trống ra một khoảng lớn, không ai dám trêu chọc.

Bên kia, còn có Côn Bằng, lúc này hiện ra dáng vẻ đại bàng, đôi cánh dang rộng, lưng gánh trời xanh, rộng lớn vô biên, thân hình to lớn mênh mông, phảng phất như một mảnh đại lục.

Còn có Trấn Nguyên Tử, Địa tiên chi tổ, pháp lực hùng hậu, còn có người tốt bụng Hồng Vân lão tổ, mặt luôn tươi cười.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai vị thánh nhân của Tây phương giáo, thì co ro một bên, dường như quan hệ với tất cả mọi người đều không tốt lắm.

Còn có Nữ Oa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất... vân vân và vân vân...

"Đều là truyền thuyết cả." Lâm Nguyên trong lòng dâng lên cảm khái vô tận, những người này trong những năm tháng tương lai, sẽ trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, tạo ra vô tận truyền thuyết, diễn dịch từng hồi bi hoan ly hợp.

Hồng Hoang rộng lớn, lịch sử vô tận, bọn họ có thể coi là nhóm nhỏ đứng trên đỉnh kim tự tháp, vận mệnh của cả Hồng Hoang đều sẽ vì bọn họ mà thay đổi.

Lâm Nguyên cảm nhận được một cách chân thực chưa từng có, mình đã thực sự đến một thế giới Hồng Hoang hùng vĩ, tiếp xúc gần gũi với những tồn tại trong truyền thuyết này.

Tuy nhiên, so với những nhân vật đỉnh tiêm này, bên ngoài Tử Tiêu Cung, còn có một người, thực lực tuy không phải đỉnh tiêm, nhưng cảm giác tồn tại lại rất mạnh.

Đó chính là Đông Vương Công do chí dương bản nguyên hóa thành, toàn thân đỏ rực, khí tức nóng bỏng, bên cạnh vây quanh hơn

mười vị thần thông giả, thần tình nịnh nọt, đang tâng bốc y.

Đông Vương Công thần sắc say sưa, rất hưởng thụ điều này.

Nhưng Lâm Nguyên lại quan sát thấy, những vị đại thần thông giả đang tâng bốc kia, sâu trong đáy mắt đều có một tia không cam lòng, dường như là bị Đông Vương Công ép buộc đến.

Lâm Nguyên lập tức hiểu ra: "Nghe nói Đông Vương Công người này, do chí dương bản nguyên hóa thành, tính cách đặc biệt ngông cuồng nóng nảy, lại còn tự cao tự đại, cực kỳ sĩ diện." Lâm Nguyên hành sự khiêm tốn, có thể không gây chuyện thì không gây chuyện, lúc này liền thu hồi ánh mắt, từ một bên khác bay về phía Tử Tiêu Cung.

Hắn lại không biết, ngay khoảnh khắc hắn đến Tử Tiêu Cung, đã bị những vị đại thần thông giả này chú ý đến, khi hắn quan sát những vị đại thần thông giả này, những vị đại thần thông giả kia cũng vì thân phận của hắn mà kinh ngạc.

"Một Vu tộc, cũng đến nghe đạo sao?" Ai cũng biết, Vu tộc không có nguyên thần, đến nghe đạo, có thể học được cái gì?

Lập tức rất nhiều người đều lắc đầu, nhưng nghĩ lại, chuyện này dường như cũng khá phù hợp với phong cách của Vu tộc, không có đầu óc mà, tự nhiên sẽ làm chuyện ngu xuẩn.

Lập tức khóe miệng rất nhiều người đều lộ ra một tia trào phúng.

Đối mặt với những điều này, Lâm Nguyên không hề để ý, hắn đến đây là để trói buộc Hồng Quân, đợi sau khi trói buộc tốc độ tu hành của Hồng Quân, còn cần nghe đạo gì nữa?

Trực tiếp đi tham ngộ ba ngàn đại đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tuy nhiên, ngay lúc hắn chuẩn bị tìm một chỗ, yên tĩnh chờ đợi cổng Tử Tiêu Cung mở, một tiếng cười truyền đến: "Thú vị, không ngờ lại có thể gặp một Vu tộc ở đây, các ngươi Vu tộc người nào

người nấy toàn thân cơ bắp, rất thích hợp để làm phu kiệu cho ta." Người nói chính là Đông Vương Công, y cười tủm tỉm nói: "Tiểu gia hỏa, ta là Đông Vương Công, một thân thực lực không nói là tung hoành Hồng Hoang, cũng gần như vậy, qua đây làm phu kiệu cho ta, đảm bảo sẽ có chỗ tốt cho ngươi." Nói xong, y vẫy tay với Lâm Nguyên.

Mười mấy vị đại thần thông giả bên cạnh y, nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ hả hê, xem ra lại có một kẻ xui xẻo bị Đông Vương Công để mắt đến, sắp trở thành một thành viên trong số bọn họ, trở thành nô lệ, bị Đông Vương Công sai khiến, không bao giờ được tự do nữa.

Lâm Nguyên nghe xong, con ngươi hơi nheo lại.

Lâm Nguyên không ngờ rằng, hắn hành sự đã đủ khiêm tốn, phiền phức vẫn tìm đến cửa.

Hắn tuy ổn trọng, nhưng chưa bao giờ sợ chuyện, lúc này thản nhiên nói: "Đông Vương Công, ngươi chắc chắn muốn gây sự với ta chứ?

Đến lúc đó đừng hối hận." Đông Vương Công nghe vậy, ha ha cười lớn, nói: "Thú vị, thú vị, từ khi nào một tên Vu tộc nhỏ bé, cũng dám ngông cuồng như vậy trước mặt ta?" Ánh mắt y đột nhiên lạnh đi, khí tức thuần dương toàn thân cuồn cuộn tuôn ra, mênh mông khắp tinh không vô ngần, uy áp kinh khủng như núi đổ biển gầm hung hăng lao tới, ép về phía Lâm Nguyên.

"Ta thật muốn xem, ngươi có bao nhiêu thực lực, mà còn vô lễ với ta như vậy!" Đông Vương Công quát lên, trong khoảnh khắc này, uy năng của y bùng nổ, kinh khủng vô biên.

Những người khác thấy vậy, vẻ mặt đều rất lãnh đạm, không hề để ý đến chuyện ở đây, mục đích của bọn họ đến đây chỉ có một, đó là nghe Hồng Quân truyền đạo, tự nhiên sẽ không quản chuyện bao

đồng.

Lâm Nguyên thần tình bình tĩnh, tâm niệm khẽ động, toàn thân liền phát ra ánh sáng nhàn nhạt, uy áp kinh khủng của Đông Vương Công ầm ầm lao tới, tiếp xúc với luồng quang mang mờ ảo này, lập tức tan biến.

Luồng uy áp này, so với khí hỗn độn, hoàn toàn chỉ là gãi ngứa, không hề có chút uy hiếp nào.

Đông Vương Công sắc mặt hơi biến đổi.

Hắn không ngờ rằng, Vu tộc trước mắt này lại dễ dàng đỡ được một chiêu của hắn như vậy, xem ra tên này cũng không phải là hạng yếu đuối gì.

Nhưng Đông Vương Công trước nay luôn cực kỳ tự tin vào bản thân, không những không vì thế mà lùi bước, ngược lại còn cảm thấy bị mạo phạm, càng thêm tức giận.

Ầm!

Khí tức chí dương vô cùng từ trong cơ thể y cuồn cuộn phun ra, trong tinh không mênh mông này giống như một vầng mặt trời đang từ từ mọc lên, rực rỡ chói mắt, nóng bỏng vô cùng.

Y lạnh lùng nói: "Vu tộc nhỏ bé, lại còn dám phản kháng, quả thật là không biết sống chết, sau khi ta bắt được ngươi, nhất định sẽ khiến ngươi hối hận khi đến thế giới này." Trong lúc nói chuyện, Đông Vương Công đột nhiên ra tay, đưa tay về phía trước hung hăng ấn một cái, khí tức chí dương chí cương vô cùng mênh mông tuôn ra, lại hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ, cuồn cuộn ép về phía Lâm Nguyên.

Nơi nó đi qua, hư không sụp đổ, thậm chí cả khí hỗn độn cũng bắt đầu tan chảy.

Lâm Nguyên lúc này một thân thực lực, đã sớm nghiêng trời lệch

đất, Huyền Công tứ chuyển, nhục thân Đại La, lại có huyết mạch Đại Vu đỉnh tiêm, cho dù so với Tổ Vu, cũng không kém quá nhiều.

Vu tộc trước nay luôn cường hãn, vô địch trong cùng cảnh giới, trước đây khi hắn còn là Đại Vu yếu nhất, đã có thể sánh ngang với Đại La cùng cấp.

Bây giờ tu vi, huyết mạch của hắn đồng thời thăng cấp, cho dù đối mặt với cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh tiêm như Đông Vương Công, cũng không hề sợ hãi.

Lúc này Lâm Nguyên liền bước một bước ra, dùng sức mạnh nhục thân thuần túy, điều động khí huyết vô tận, tung một quyền về phía trước, va chạm mạnh với vầng mặt trời nóng bỏng kia.

Ầm!!!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, mặt trời đột nhiên vỡ nát, mà quyền quang cái thế của Lâm Nguyên vẫn còn đó, cuồn cuộn tiến về phía trước, một đòn đánh trúng vào mặt Đông Vương Công.

"A..." Đông Vương Công kêu thảm một tiếng, hắn chỉ cảm thấy mình như bị một ngọn núi lớn, đột nhiên đâm sầm vào, mắt nổ đom đóm, cả người "ầm" một tiếng liền bay ngược ra ngoài.

Một bên mặt, sưng vù lên, bầm tím vô cùng.

Trong khoảnh khắc này, bên ngoài Tử Tiêu Cung, ba ngàn đại thần thông giả dày đặc, đều hướng ánh mắt về đây, có chút kinh ngạc.

Không ai ngờ được cảnh này, Vu tộc này lại một quyền đánh bay Đông Vương Công, thực lực mạnh mẽ thật!

Hắn không phải là Tổ Vu, sao lại cường hãn như vậy?

Đông Vương Công sĩ diện nhất, cảm nhận được những ánh mắt đó, gần như muốn phát điên, hắn làm sao cũng không ngờ, vừa giao

thủ, lại chịu thiệt lớn như vậy.

Một quyền đánh vào mặt, đây quả thực là một trò cười lớn, sau này hắn nhất định sẽ trở thành trò cười trong giới đại thần thông giả Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Đông Vương Công gần như muốn phát điên, gầm lên: "Tặc tử Vu tộc, ngươi to gan!

Chương 23

Hôm nay không nghiền xương ngươi thành tro, ta quyết không bỏ qua!" Ầm!

Đông Vương Công nổi giận, lập tức bùng phát ra khí tức kinh khủng vô cùng, chấn động tinh hải, từng đạo thần văn chí dương lan ra, bao phủ toàn thân.

Hắn toàn thân đều bao phủ trong ngọn lửa vô tận, giống như thần lửa, sức mạnh pháp tắc kinh khủng được thúc đẩy, khiến tinh không biến sắc, thậm chí còn có từng đạo thần lôi chí dương, sinh ra trong ngọn lửa cuồn cuộn, nổ tung đùng đoàng, chấn tai nhức óc.

"Chết!" Y gầm lớn, lúc này không hề nương tay, toàn lực xuất kích, ngọn lửa đỏ rực tràn ngập tinh không, ngưng tụ thành hàng trăm vạn mặt trời dày đặc, đồng thời lao về phía trước, càn quét hư không vô ngần.

Một đòn này ra tay, rất nhiều người biến sắc, Đông Vương Công trong số các đại thần thông giả, được coi là cực kỳ cường đại, nếu không cũng không thể ép buộc những đại thần thông giả yếu hơn kia bán mạng cho y.

Lúc này không quản ngại gì, liều mạng thi triển, lập tức thể hiện ra uy năng kinh thiên động địa.

Đương nhiên, những người như Tam Thanh, Nữ Oa, thần sắc đều rất lãnh đạm, thậm chí lười biếng liếc nhìn nơi này, hoàn toàn không quan tâm đến tình hình ở đây.

Đối mặt với một đòn kinh khủng như vậy, khóe miệng Lâm Nguyên lộ ra một nụ cười, cũng không tệ, Đông Vương Công coi như là một đối thủ không tồi, có thể dùng để kiểm tra tu vi của hắn.

“Sức mạnh huyết mạch, khởi động.” Lúc này, hắn thầm quát trong lòng.

Ầm một tiếng!

Sau khi luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy từ Bất Chu Sơn, lại dùng khí hỗn độn rèn luyện nhục thân trong tinh không Hồng Hoang, sức mạnh huyết mạch đã được nâng cao, vào lúc này, bị Lâm Nguyên kích hoạt hoàn toàn.

Sau lưng hắn, lập tức hiện ra một bóng người cao lớn, to lớn vô biên, lấp đầy tinh không, nhìn khuôn mặt, chính là Lâm Nguyên, chấn động tinh không, khiến biển cả do khí hỗn độn tạo thành cũng từng đợt sôi trào.

Cảnh này, lập tức khiến nhiều người chấn động, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Sức mạnh huyết mạch như vậy... mạnh quá!” “Trong Vu tộc, ngoài mười hai Tổ Vu ra, đây e rằng là kẻ mạnh nhất!” “Người này là ai?

Sao ta trước đây chưa từng nghe nói?” “...” Rất nhiều đại thần thông giả đều vô cùng kinh ngạc.

Ầm ầm ầm ầm~~~~ Mà đúng lúc này, ở sâu trong tinh không Hồng Hoang, đột nhiên có từng luồng sát khí kinh khủng cuồn cuộn lao tới, mỗi luồng đều to lớn vô cùng, lập tức bao quanh người Lâm Nguyên, khiến uy năng của Lâm Nguyên lại tăng thêm một phần.

Điều này khiến nhiều người trong lòng giật thót, Vu tộc giỏi nhất trong việc sử dụng sát khí, mà trong tinh không Hồng Hoang có rất nhiều sát khí, tương truyền là do Hung Thú Lượng Kiếp tạo thành, còn có thuyết nói là có Hỗn Độn thần ma vẫn lạc ở sâu trong tinh không.

Nhưng dù thế nào, sát khí này quả thực tồn tại, lúc này bị Lâm Nguyên hấp thu, lập tức hình thành quy mô khó có thể tưởng tượng, uy năng bùng nổ tăng lên.

Tất cả những điều này nói thì chậm, nhưng thực ra đều xảy ra trong nháy mắt, đối mặt với hàng trăm vạn mặt trời rực rỡ, Lâm Nguyên bước một bước về phía trước, đưa tay ấn xuống, một tay che trời.

Ầm ầm!

Bóng người cao lớn sau lưng hắn, cũng hạ một chưởng xuống, sức mạnh mênh mông như tinh hải cuồn cuộn lao xuống, chỉ một đòn đã nghiền nát hàng trăm vạn mặt trời kia.

"Đây...

đây..." Đông Vương Công hoàn toàn ngây người, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Hắn biết, lần này, có lẽ hắn đã chọc phải một kẻ cứng cựa rồi.

Bên cạnh hắn, mười mấy vị đại thần thông giả, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó là mừng như điên, vô cùng khoái trá, có thể thấy Đông Vương Công chịu thiệt, trong lòng bọn họ vô cùng sung sướng.

"Đông Vương Công." Lúc này Lâm Nguyên lên tiếng, giọng nói hùng vĩ mà lãnh đạm, nắm quyền ấn, ấn xuống, một luồng đại lực bàng bạc lập tức đánh vào ngực Đông Vương Công, khiến lồng ngực đó lõm xuống, hoàn toàn vỡ nát, cả người Đông Vương Công cũng bị đánh bay, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

"Ngươi không phải muốn xem ta có bao nhiêu thực lực sao?

Bây giờ liền cho ngươi xem cho kỹ." Lâm Nguyên lại bước một bước, đến trước mặt Đông Vương Công, đột nhiên tung một cước quét ngang qua, đá vào eo Đông Vương Công, khiến nơi đó "rắc" một

tiếng, hoàn toàn gãy lìa.

"A..." Đông Vương Công kêu thảm, sắc mặt trở nên trắng bệch, trán đầy mồ hôi lạnh.

"Đạo hữu, có gì từ từ nói, mọi việc đều có thể thương lượng." Đông Vương Công lập tức cầu xin tha thứ, không chút khí phách, hiện tại trong mắt hắn toàn là sợ hãi, đã bị Lâm Nguyên đánh cho sợ rồi.

Lâm Nguyên mặt lạnh như băng, không hề để ý, lại tung một quyền, đấm vào mặt Đông Vương Công, "ầm" một tiếng, cả đầu hắn lõm xuống một nửa, răng bay ra hết.

Tiếp đó, Lâm Nguyên càng không dừng tay, giơ tay lên, liền tung ra đòn tấn công như cuồng phong bão vũ, một lúc đánh ra trăm vạn quyền, quyền nào quyền nấy đều giáng xuống người Đông Vương Công.

Đông Vương Công vốn định chống cự, nhưng trước thế công kinh khủng này, hắn giống như một chiếc thuyền lá giữa biển lớn, hoàn toàn không có sức phản kháng.

Chỉ có thể trở thành bao cát, mặc cho Lâm Nguyên đánh đập.

"Đạo hữu, ta sai rồi, ngươi tha cho ta đi..." Đến cuối cùng, Đông Vương Công gần như bị đánh khóc, thực sự quá thảm, khắp người hắn, không còn một mảnh xương nào lành lặn.

Nếu sớm biết Lâm Nguyên kinh khủng như vậy, cho hắn một vạn lá gan, cũng không dám đi trêu chọc người này, ai biết một Vu tộc đột nhiên xuất hiện, lại biến thái như vậy!

Các đại thần thông giả khác, thấy cảnh này, cũng đều tê cả da đầu, lặng lẽ kéo giãn khoảng cách với Lâm Nguyên, không dám lại gần, đây chính là một sát tinh, không thể trêu chọc!

Thậm chí, ngay cả Tam Thanh, Nữ Oa, cũng hướng ánh mắt về

đây, hơi kinh ngạc.

Ầm ầm!

Đột nhiên, đúng lúc này, ở sâu trong Tử Tiêu Cung, có đạo vận vô cùng như biển, phun trào ra, mênh mông khắp tinh không.

Cổng lớn của Tử Tiêu Cung tỏa ra ánh sáng chói mắt, đột ngột mở ra, hiện ra một vùng hư không mênh mông, trong hư không đó, đặt từng chiếc bồ đoàn.

Đặc biệt là ở nơi sâu nhất, có sáu chiếc bồ đoàn, lấp lánh ánh sáng phi phàm, lan tỏa từng trận khí tức sâu thẳm, lập tức khiến tất cả các đại thần thông giả ở đây, trong lòng sinh ra một loại cảm ứng.

"Nếu có thể chiếm được một trong sáu chiếc bồ đoàn này, nhất định sẽ có lợi ích kinh thiên!" Vút một tiếng!

Lúc này, Tam Thanh lao vào đầu tiên, chiếm ba chiếc bồ đoàn đầu tiên, ba người họ liên thủ với nhau, tu vi cường hãn, hiếm có địch thủ, không ai dám tranh giành.

Tiếp theo là Nữ Oa và Phục Hy, chiếm chiếc bồ đoàn thứ tư, vốn dĩ Nữ Oa muốn Phục Hy cũng ngồi xuống, không ngờ Phục Hy lại lắc đầu, cho rằng mình không có tư cách đó, chỉ đứng sau Nữ Oa, bảo vệ Nữ Oa.

Tiếp đó, Hồng Vân và Côn Bằng lao vào, chiếm chiếc thứ năm và thứ sáu.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy sau cùng, thấy cảnh này, lập tức bất lực, nhưng lại không muốn từ bỏ, liền tiến lên cầu xin, nói hai người họ cầu đạo gian khổ thế nào, Hồng Vân không biết nghĩ gì, lại nhường chỗ ngồi cho Chuẩn Đề.

Trấn Nguyên đại tiên thấy cảnh này, cả người đều ngơ ngác, lão hữu nhà mình đây là tình huống gì?

Sáu chiếc bồ đoàn này vừa nhìn đã biết là cơ duyên kinh thiên, lại cứ thế tùy tiện nhường đi!

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn thấy Chuẩn Đề chiếm một chiếc bồ đoàn, tự nhiên cũng không muốn từ bỏ, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Côn Bằng lão tổ, trực tiếp uy hiếp, nói y là hạng thấp sinh noãn hóa, không xứng ngồi ở đây.

Phối hợp với Chuẩn Đề, lại mạnh mẽ đánh Côn Bằng lão tổ rơi xuống.

Côn Bằng lão tổ không còn cách nào, trong lòng đại hận, ghi hận cả ba người Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Hồng Vân.

Sau khi sáu chiếc bồ đoàn này bị chiếm, những người khác cũng lần lượt bắt đầu tìm chỗ ngồi của mình, trong chốc lát, trong Tử Tiêu Cung, ba ngàn đại thần thông giả đều tranh nhau.

Ai cũng biết, những chỗ ngồi này, chắc chắn càng ở phía trước, lợi ích càng lớn!

Tuy nhiên, chỉ có một người không hề quan tâm đến những điều này, đó chính là Lâm Nguyên.

Hắn đến đây, không phải để nghe đạo, mà là để trói buộc Hồng Quân, ngồi ở đâu cũng không thành vấn đề, lúc này vẫn vô cùng nhàn nhã, từng quyền từng quyền đánh đập Đông Vương Công.

Đông Vương Công lần này thật sự khóc rồi, mắt trơ trơ nhìn từng vị đại thần thông giả lao vào, chiếm bồ đoàn, vị trí còn lại ngày càng tệ, trong lòng gần như sắp sụp đổ.

Quá thảm, với tu vi của y, thực ra có thể chiếm được vị trí tốt hơn một chút, nhưng bây giờ bị Lâm Nguyên làm chậm trễ, không còn hy vọng gì nữa, đây là thánh nhân truyền đạo đấy!

Chương 24

Y khó có thể tưởng tượng, mình rốt cuộc đã bỏ lỡ cái gì.

Đông Vương Công lúc này, gần như cảm nhận được một nỗi đau xé lòng.

"Đạo hữu, đạo hữu, cầu xin ngươi tha cho ta đi, ta thật sự biết sai rồi, sau này ta không dám ngông cuồng nữa, nhất định sẽ thành thật làm người." Đông Vương Công khổ sở cầu xin, thậm chí cuối cùng còn quỳ xuống, người sĩ diện nhất như y, lúc này một chút sĩ diện cũng không cần nữa, chỉ cầu Lâm Nguyên tha cho.

Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không tha cho y, hắn thực ra muốn đánh chết Đông Vương Công, chỉ là không ngờ đánh lâu như vậy, Đông Vương Công vẫn chưa chết!

Phải nói rằng, Đông Vương Công cũng có chút thực lực.

Lúc này, Lâm Nguyên quyết định khởi động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, bùng nổ mười hai lần chiến lực, triệt để đánh chết Đông Vương Công!

Ầm ầm!

Nhưng đột nhiên, cổng lớn của Tử Tiêu Cung rung chuyển, sắp đóng lại.

Thấy vậy, Lâm Nguyên cũng không có cách nào, nếu chậm trễ nữa, chính mình cũng không vào được, lúc này liền thu tay, lạnh lùng nói: "Sau này gặp ngươi một lần, đánh ngươi một lần." Nói xong, vút một tiếng, hóa thành một luồng lưu quang, lao vào trong Tử Tiêu Cung.

Đông Vương Công như được đại xá, sau đó vội vàng cũng lao vào,

nhưng sau khi lao vào, phát hiện tất cả bồ đoàn đều đã bị chiếm, chỉ còn lại một chiếc ở góc xa nhất, vị trí tệ nhất.

"Phụt!" Đông Vương Công tức đến mức trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, suýt nữa ngất đi.

Đợi đến khi tất cả các đại thần thông giả tiến vào bên trong hư không cung điện, cổng lớn của Tử Tiêu Cung liền đóng lại.

Ở nơi cao nhất, một đạo nhân có dung mạo kỳ cổ đang ngồi xếp bằng, lượn lờ hàng tỷ đạo vận, sau lưng có vô cùng dị tượng cuộn trào, tỏa ra uy năng sâu như biển.

Người này chính là Hồng Quân.

Y thản nhiên liếc nhìn mọi người một cái, cũng không nói nhiều, liền bắt đầu giảng thuật chí lý của trời đất.

Chỉ trong nháy mắt, trong hư không đại điện, liền có tiếng tiên nhạc vang lên, dị tượng vô cùng hiện ra, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tiên quang rực rỡ, pháp tắc phân minh.

Tất cả mọi người trên mặt đều lộ ra vẻ say mê, chìm vào cảnh giới ngộ đạo sâu sắc, chỉ cảm thấy những nghi hoặc trước đây trên con đường tu đạo, tất cả đều được giải đáp.

Tu vi của bọn họ vốn đã đình trệ từ lâu, cũng vào lúc này từng bước tăng lên, tiến về phía cảnh giới đáng sợ hơn.

Đặc biệt là những người đang ngồi trên sáu chiếc bồ đoàn thánh vị kia, lợi ích nhận được là lớn nhất, dường như giọng nói của Hồng Quân cũng rõ ràng hơn không ít.

Tuy nhiên, đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên lại không hề để tâm.

Hắn hiện tại có nguyên thần, thực ra đã có thể nghe hiểu một

phần.

Nhưng mà, một là nguyên thần quá yếu, hai là vị trí cũng không tốt.

Cho nên, lợi ích nhận được có hạn, hoàn toàn không thể so sánh với những người khác.

Hiện tại tâm tư của hắn hoàn toàn không đặt vào việc nghe đạo, mà là tâm niệm khẽ động, khởi động kỹ năng 【Cộng Hưởng】, cộng hưởng tốc độ tu luyện của Hồng Quân.

Lúc này kỹ năng Cộng Hưởng đã đạt đến cấp 4, có thể cộng hưởng 200% tốc độ tu hành của đối tượng.

Vì vậy, chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên cảm giác trời đất trước mắt mình đều đã thay đổi.

Dù cách xa, nhưng mỗi một từ của Hồng Quân, hắn đều có thể nghe rõ ràng, hoàn toàn lĩnh ngộ ý nghĩa trong đó, và còn có thể suy một ra ba.

Các loại cảm ngộ đại đạo, giống như có sinh mệnh, tranh nhau chui vào đầu hắn, không lúc nào ngơi nghỉ.

Hàng tỷ mảnh vỡ nguyên thần của hắn, đều vào lúc này phát sáng, lấp lánh ánh sáng chói mắt, tỏa ra dao động nguyên thần cực kỳ đáng sợ, giống như một biển lớn đang cuộn trào sóng dữ.

Lúc này, Lâm Nguyên có một cảm giác.

Không phải hắn đang cảm ngộ đại đạo pháp tắc!

Mà là đại đạo pháp tắc sau khi tự mình tắm rửa sạch sẽ, chủ động đưa mình đến trước mặt hắn, dùng ánh mắt đầy mong đợi nhìn hắn, hy vọng hắn có thể hưởng dụng mình.

Trải nghiệm này thật sự quá tuyệt vời, Lâm Nguyên không khỏi

kinh ngạc, tốc độ tu hành của Hồng Quân quả thật đáng sợ, không hổ là tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp với các sinh linh khác.

Hơn nữa, hắn hiện tại cộng hưởng là 200% tốc độ tu hành, cho nên thực ra hiện tại hắn, tốc độ tu hành vượt qua Hồng Quân hắn một lần, còn kinh khủng hơn cả Hồng Quân!

"Những gì Hồng Quân đang giảng thuật bây giờ, dường như không có gì huyền ảo, ta có Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau này hoàn toàn có thể tham ngộ những thứ có tầng thứ cao hơn, hoàn toàn không cần nghe." "Kỹ năng 【Cộng Hưởng】 rời khỏi một khoảng cách nhất định, sẽ không thể sử dụng.

Ta phải trân trọng thời gian ở gần Hồng Quân này, tranh thủ khoảng thời gian này tu hành những thứ thực sự quan trọng!" "Điểm yếu lớn nhất của ta hiện nay, không nghi ngờ gì chính là nguyên thần, vì vậy nên tận dụng thời gian này, nâng cao cường độ nguyên thần của mình, cố gắng tu hành đến tầng thứ cao hơn!" Lâm Nguyên vào lúc này không bị những cảm ngộ tu hành kinh khủng làm choáng váng đầu óc, mà là vô cùng bình tĩnh phân tích cục diện.

Lúc này hắn quyết định từ bỏ việc nghe đạo ở chỗ Hồng Quân, tu hành Cửu Chuyển Nguyên Công của mình.

Ầm một tiếng!

Vừa vận hành, hàng tỷ mảnh vỡ nguyên thần trong cơ thể hắn liền phát sáng, sôi trào lên, với một tốc độ khó có thể tưởng tượng, đang nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Cộng hưởng 200% tốc độ tu hành của Hồng Quân, không phải chuyện đùa, bất kể tu luyện cái gì, đều là tiến bộ vượt bậc, nguyên thần lấp lánh, tầng thứ không ngừng tăng cao.

Lâm Nguyên chìm đắm trong loại tu hành này, không cảm nhận được thời gian trôi qua, trong nháy mắt, đã là một vạn năm trôi qua, nguyên thần trong cơ thể hắn đột nhiên chấn động.

Ầm!

Vô cùng mảnh vỡ nguyên thần dung hợp, dần dần hóa thành một bóng người mờ ảo, có một hình thái đại thể hoàn mỹ, và một luồng khí tức kinh khủng càng bùng phát ra.

Cửu Chuyển Nguyên Công của hắn, vào lúc này đệ nhị chuyển công thành, nguyên thần được nâng cao cực đại, tương đương với tồn tại cấp bậc Kim Tiên, hoàn thành một sự lột xác vô cùng quan trọng.

Từ bây giờ, hắn có thể thực sự dựa vào chính mình để lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc!

Đồng thời, cũng có thể bắt đầu tu hành tham ngộ ba ngàn đại đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Còn có thể luyện hóa các loại linh bảo.

Tóm lại, có vô cùng lợi ích!

"Quả không hổ là Hồng Quân, tốc độ tu hành này quả thật đáng sợ, còn mạnh hơn không ít so với lúc ta trói buộc Hậu Thổ Tổ Vu." Lâm Nguyên mở mắt ra.

Một vạn năm, đã tu hành đến Kim Tiên!

Tốc độ như vậy, quả thực xưa nay hiếm có.

Lâm Nguyên nhìn vị đạo nhân có dung mạo kỳ lạ ở nơi cao nhất, đều cảm thấy ông ta càng thêm thuận mắt, tu hành dễ dàng như ăn cơm uống nước thế này, mang lại niềm vui vô hạn.

Ong~~~ Mà đúng lúc này, đạo vận quanh thân Hồng Quân sôi trào, giọng nói dần dần nhỏ đi, từng vị đại thần thông giả chìm đắm trong

cảnh giới ngộ đạo, tất cả đều mở mắt ra.

Hồng Quân lãnh đạm nói: "Lần giảng đạo đầu tiên ở Tử Tiêu Cung kết thúc, ba vạn năm sau, sẽ mở lần giảng đạo thứ hai.

Các vị đạo hữu không có việc gì, xin mời rời đi." Mọi người nghe vậy, trên mặt đều lộ ra vẻ tiếc nuối nồng đậm, không nỡ, việc Hồng Quân giảng đạo mang lại cho họ lợi ích quá lớn.

Tuy nhiên, bọn họ đều không dám chọc giận Hồng Quân, lúc này từng người một đều vô cùng cung kính đứng dậy, hành lễ với Hồng Quân, nói: "Đa tạ lão sư truyền đạo giải hoặc," sau đó không dám trì hoãn, lần lượt rời đi.

Lâm Nguyên cũng tiếc nuối, sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, sẽ không thể trói buộc Hồng Quân.

Nhưng may là ba vạn năm sau, còn có lần giảng đạo thứ hai, có thể đến lần nữa.

Lúc này hắn cũng rời đi.

Chương 25

Mà đúng lúc này, giọng nói của hệ thống đột nhiên vang lên. [Đinh, chúc mừng ký chủ, hoàn thành nhiệm vụ nghe giảng tại Tử Tiêu Cung, thưởng kỹ năng Ẩn Nặc LV1(0/5000).] [Giới thiệu kỹ năng: Có thể ẩn giấu hoàn hảo khí tức bản thân, sau khi tăng cấp thậm chí có thể ngăn chặn sự truy tìm của nhân quả, sự dò xét của Thiên Đạo.] Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng mừng rỡ, ẩn giấu khí tức bản thân, đây quả là thần kỹ, kỹ năng như vậy tuyệt đối có thể phát huy tác dụng to lớn.

Tiềm hành ẩn nấp, thăm dò tình báo, đánh lén giết địch, trốn tránh cường địch, vân vân và vân vân, có vô cùng ứng dụng.

Hơn nữa, so với các kỹ năng khác, kỹ năng này không nghi ngờ gì là phù hợp nhất với tính cách của Lâm Nguyên!

Vì vậy ngay lập tức đã được Lâm Nguyên yêu thích!

"Tu hành ở Hồng Hoang, học cách ẩn giấu bản thân, mới là vương đạo!" Lâm Nguyên trong lòng vui vẻ nghĩ.

Mà đúng lúc này, Lâm Nguyên đột nhiên chú ý đến Đông Vương Công, chỉ thấy Đông Vương Công lúc này không những không vì việc chiếm một chỗ ngồi tệ nhất khi nghe đạo ở Tử Tiêu Cung mà buồn bã, ngược lại còn lén lén lút lút, trên mặt lộ ra một vẻ vui mừng, cảnh tượng bất thường này, lập tức thu hút sự chú ý của Lâm Nguyên.

"Kỳ lạ, tại sao Đông Vương Công lại có biểu cảm như vậy?

Đằng sau này nhất định có nguyên do gì đó!

Vừa hay, mới nhận được kỹ năng Ẩn Nặc này, liền dùng hắn để thử nghiệm xem sao." Lâm Nguyên cười.

Ong~~~ Sau khi tiến vào tinh không Hồng Hoang, Lâm Nguyên liền khởi động kỹ năng Ẩn Nặc, sau đó trên người liền bao phủ một tầng khí tức huyền diệu, dường như ẩn đi cả người hắn.

Hắn cảm nhận khí tức của Đông Vương Công, đuổi theo.

Đông Vương Công lúc này sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, lại bay về hướng Đông Hải.

Khi đang di chuyển nhanh trong tinh không, vẻ mặt kích động, vô cùng hưng phấn, còn không ngừng tự nói: "Ha ha, ta hiểu rồi, cuối cùng cũng hiểu rồi!" "Thì ra cấm chế đó, có thể giải khai như vậy!

Nghe đạo ở chỗ Hồng Quân lão sư một vạn năm, quả thật thu hoạch to lớn!

Cũng không biết trong cấm chế đó, rốt cuộc có cái gì!" Vừa nói, Đông Vương Công vừa tăng tốc.

"Cấm chế?" Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng càng thêm tò mò, bám sát sau lưng Đông Vương Công.

Dưới tác dụng của kỹ năng Ẩn Nặc, hắn cách Đông Vương Công rất gần, nhưng một chút cũng không bị phát hiện.

Đồng thời, hắn cũng không trì hoãn thời gian, khởi động kỹ năng【Cộng Hưởng】, trói buộc Đông Vương Công, vừa theo dõi, vừa bắt đầu tu hành.

Hắn đã tu hành đến cảnh giới Kim Tiên, có thể tham ngộ ba ngàn đại đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, lần này hắn lựa chọn một chút, quyết định tu hành Lực chi pháp tắc!

Lực chi pháp tắc, xếp hạng thứ nhất trong ba ngàn đại đạo, vô cùng đáng sợ.

Cái gọi là "Lực" này, không phải là sức mạnh, mà là một loại lực

trên khái niệm, sức mạnh thời gian, sức mạnh không gian, sức mạnh vận mệnh, sức mạnh nhân quả, đều là một loại của Lực chi pháp tắc.

Bao la vạn vật, bao trùm vô tận.

Bản chất của vạn vật trời đất, đều có thể nói là một loại lực!

Sức mạnh mạnh mẽ nhất mà Bàn Cổ đại thần năm xưa nắm giữ, chính là Lực chi đại đạo!

Lực chi đại đạo, là sự tiến cấp của Lực chi pháp tắc.

Lực chi pháp tắc tu hành đến viên mãn, mới có thể bắt đầu tham ngộ Lực chi đại đạo.

Trên đường không có chuyện gì, không lâu sau, Đông Vương Công đã đến một vùng biển không người ở Đông Hải mênh mông của Hồng Hoang.

Nhìn ra xa, nơi đây sóng biếc vạn dặm, trời xanh trong vắt, mây trắng từng cụm, vô cùng yên tĩnh dễ chịu, thể hiện phong cảnh tuyệt mỹ của Hồng Hoang.

Đông Vương Công lại không hề để tâm đến những cảnh sắc này, đến một nơi, đột nhiên nắm quyền tung về phía trước.

Ầm ầm một tiếng!

Hư không chấn động mạnh!

Trước mặt y, xuất hiện một lớp màn trong suốt, tỏa ra uy năng vô cùng mạnh mẽ, khiến người ta hoàn toàn không có cách nào đột phá vào trong.

Đông Vương Công lại cười lớn: "Ha ha, trước đây ta không có cách nào với ngươi, bây giờ còn không có cách sao?

Chỉ cần một vạn năm, ta sẽ phá vỡ ngươi!" Trong lúc nói chuyện, Đông Vương Công đột nhiên kết ấn, ấn về phía trước.

Một đạo ấn quyết bay ra, lao vào lớp màn trong suốt kia, lập tức kích phát ra ánh sáng vô cùng rực rỡ, toàn bộ cấm chế đều hơi rung chuyển một chút.

Đông Vương Công càng không dừng tay, thần sắc cũng trở nên nghiêm túc, ngồi xếp bằng xuống, chí dương bản nguyên trong cơ thể cuồn cuộn bốc cháy, thúc đẩy toàn bộ pháp lực của mình, bắt đầu phá cấm!

Vùng biển mênh mông này, dưới nhiệt độ nóng bỏng đó, cũng bắt đầu bốc hơi, hóa thành sương trắng cuồn cuộn, bốc lên, lại ngưng tụ thành mây đen, sấm chớp vang dội.

Một vùng đất yên tĩnh hòa bình, trong nháy mắt mây đen dày đặc, sóng lớn ngút trời.

Lâm Nguyên nghe Đông Vương Công nói phải tốn một vạn năm mới có thể phá vỡ cấm chế, lập tức yên tâm ở một bên, tiếp tục tu hành Lực chi pháp tắc.

Tốc độ tu hành của Đông Vương Công thực ra không thấp, nhưng so với Hồng Quân, lập tức là một trời một vực, khiến Lâm Nguyên cảm thấy có chút không quen.

Tuy nhiên, muỗi nhỏ cũng là thịt.

Lâm Nguyên không vì thế mà bị ảnh hưởng, ngược lại là toàn lực tham ngộ.

Hồng Hoang không ghi năm tháng, chìm đắm trong tu hành, thời gian trôi qua rất nhanh, một vạn năm sau, toàn thân Lâm Nguyên bùng phát ra một luồng khí tức kinh khủng, chính là đã tu hành Lực chi pháp tắc đến mức độ 5%.

Một thân tu vi thực lực vì thế mà tăng vọt!

Mà đúng lúc này, bên ngoài cũng truyền ra một tiếng nổ lớn, đánh

thức Lâm Nguyên khỏi trạng thái tu hành, mở mắt ra, nhìn về phía cấm chế kia.

Lại thấy Đông Vương Công sau khi tốn một vạn năm, cuối cùng cũng phá được một lỗ nhỏ trên cấm chế này, bên trong lộ ra một hòn đảo rộng lớn vô biên, linh khí phun trào ra.

Đông Vương Công lúc này hình tượng cực kỳ thảm hại, cả người đều gầy đi, như da bọc xương, nhưng hiện tại lại hưng phấn đến cực điểm, ha ha cười điên cuồng.

"Cuối cùng cũng mở được!

Hòn đảo này tuyệt đối là động thiên phúc địa đỉnh tiêm của Hồng Hoang!

Bên trong nhất định có vô cùng bảo vật!

Có được nó, ta sẽ thực lực đại tiến!

Hừ, tặc tử Vu tộc, sau này ta sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là hối hận!" Đông Vương Công hoàn toàn không thể chờ đợi được, lập tức lao vào trong.

Sau đó, vừa lao vào bên trong, cả người y đều run rẩy!

Kích động đến run rẩy!

"Đây...

đây..." "Ta rốt cuộc đã nhận được cơ duyên lớn cấp bậc nào vậy?!" Giọng của Đông Vương Công đều đang run rẩy.

Lúc này, hoàn toàn không thể giữ bình tĩnh.

Nhìn ra xa, hòn đảo khổng lồ này, rộng lớn vô biên, xanh um tươi tốt, linh khí giữa trời đất nồng đậm đến khó có thể tưởng tượng, hít một hơi, giống như sắp xảy ra lột xác.

Chương 26

Mà trên mặt đất kia, giữa các dãy núi, từng cây linh dược mọc lên, lấp lánh ánh sáng rực rỡ, trong đó lại có rất nhiều là tiên thiên linh căn, tiên thiên linh dược!

Đặc biệt là ở nơi sâu hơn, còn có khí tức đáng sợ hơn truyền đến.

Nghĩ lại, bên trong đó chắc chắn có bảo vật kinh người hơn!

"Ha ha, ha ha ha ha, nắm giữ hòn đảo này, nếu dùng làm đạo trường, ta quả thực tiên thiên lập ở thế bất bại!

Các loại bảo vật trong đây, càng có thể giúp ta tu hành đến cảnh giới cực cao!

Có nó, cho dù là vị trí đỉnh phong của Hồng Hoang, ta cũng có thể tranh đoạt một phen!

Ha ha, thiên đạo giúp ta, thiên đạo giúp ta a!" Đông Vương Công cười lớn, bị niềm vui bất ngờ vô tận nhấn chìm, hưng phấn đến cực điểm.

Tuy nhiên, y lại không biết, Lâm Nguyên đang ở ngay sau lưng y.

Đã Đông Vương Công dốc hết sức lực, phá vỡ tiên thiên cấm chế của hòn đảo này, hắn tự nhiên không thể khách sáo, phải nhận hết.

Lâm Nguyên cười, lập tức không do dự, khởi động Lực chi pháp tắc, bao quanh nắm đấm, một luồng uy năng kinh khủng đột nhiên xông lên trời, thậm chí tiên thiên cấm chế cũng đột nhiên rung chuyển mạnh!

Đông Vương Công kinh ngạc, cảm nhận được luồng khí tức kinh khủng này, nhưng hoàn toàn không kịp phản ứng, một nắm đấm khổng lồ, đã hung hăng đánh vào đầu y.

Bốp!

Một tiếng nổ lớn, dù Đông Vương Công tu vi cao siêu, cũng là trước mắt tối sầm, sau đó liền ngất đi, "bịch" một tiếng, ngã mạnh xuống đất.

"Bảo vật trong hòn đảo này rất nhiều, vào sâu bên trong xem sao." Giải quyết xong Đông Vương Công, Lâm Nguyên liền bay đến trung tâm của hòn đảo.

Sau đó, hắn liền thấy ở đây có một cây tùng đang bén rễ, chỉ là ở giữa bị chém đứt, cả cây trông rất tàn tạ.

Lâm Nguyên dùng sức mạnh nguyên thần, chạm vào cây tùng này, lập tức có một luồng thông tin lao vào não hắn, sau đó Lâm Nguyên lập tức trợn tròn mắt.

"Đây... lại là Tiên thiên ngũ châm tùng!

Đây là một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang!" Trong lòng Lâm Nguyên, không khỏi dấy lên sóng lớn ngập trời.

Hồng Hoang thập đại linh căn, mỗi một cây đều có uy năng kinh thiên động địa, thậm chí cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng là do thập đại linh căn thai nghén mà ra.

Cây Tiên thiên ngũ châm tùng trước mắt này, cho dù không biết vì lý do gì mà bị tàn phá, cũng tuyệt đối vô cùng quý giá, là bảo vật đỉnh tiêm thực sự!

Lâm Nguyên kích động, hoàn toàn không ngờ, lại có thu hoạch lớn như vậy.

Sau đó, hắn lại chú ý thấy, dưới cây tùng này, còn có một vũng nước, lấp lánh ánh sáng mờ ảo.

Chỉ cần nhìn một cái, Lâm Nguyên liền nhận ra, "Đây là Tam

quang thần thủy!" Tam quang thần thủy, là một tên gọi chung.

Lần lượt là Nhật quang thần thủy màu vàng kim, Nguyệt quang thần thủy màu bạc, và Tinh quang thần thủy màu tím.

Tinh quang thần thủy, có thể ăn mòn chân linh thức niệm, Nguyệt quang thần thủy, có thể ăn mòn nguyên thần hồn phách, Nhật quang thần thủy, càng có thể tiêu ma huyết tinh cốt nhục.

Mỗi loại thần thủy đều có độc tính vô cùng mạnh, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng sợ như cọp.

Nhưng điều kỳ diệu là, nếu hợp ba loại thần thủy này lại, thì lại hóa thành một loại thánh dược giải độc.

Sinh tử nhân, nhục bạch cốt, nhìn khắp Hồng Hoang, không gì sánh bằng.

Nói là thánh dược chữa thương đệ nhất Hồng Hoang cũng không ngoa.

Loại thần thủy này ở Hồng Hoang được tính bằng "giọt", mỗi giọt đều vô cùng quý giá, và nghe nói là do Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm giữ, muốn có được, phải dùng bảo vật đỉnh tiêm để trao đổi.

Mà Tam quang thần thủy trước mắt, lại có cả một vũng, vậy là có bao nhiêu giọt?

"Thu hoạch lớn a." Lâm Nguyên lúc này, thực sự cảm nhận được, theo dõi Đông Vương Công là một quyết định đúng đắn.

Nếu không, làm sao có thể có được vật nghịch thiên như vậy?

Vút!

Lúc này, Lâm Nguyên không chút do dự, đưa tay ra, liền thu toàn bộ Tam quang thần thủy.

Sau khi tu hành đến cảnh giới Kim Tiên, hắn đã có thể mở ra một

phương tiểu thế giới trong cơ thể, cất giữ các loại vật phẩm, lúc này liền thu Tam quang thần thủy vào trong đó.

Đồng thời, cây Tiên thiên ngũ châm tùng kia, càng không thể bỏ qua.

Tuy nhiên, sau khi thu Tam quang thần thủy, Lâm Nguyên lại phát hiện điều bất thường.

Ở đáy vũng nước, lại có mười hai viên châu, lấp lánh ánh sáng mờ ảo, trong mỗi viên châu, dường như đều ẩn chứa một phương thế giới.

Lâm Nguyên dùng sức mạnh nguyên thần, hơi luyện hóa một chút, liền có một luồng thông tin lao vào não.

Sau khi tiêu hóa luồng thông tin này, Lâm Nguyên trong lòng lại vui mừng.

"Đây lại là Định hải thần châu!" Định hải thần châu cũng là linh bảo kinh người nổi danh Hồng Hoang, đời sau đại đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo là Triệu Công Minh có hai mươi bốn viên.

Dựa vào hai mươi bốn viên Định hải thần châu này, Triệu Công Minh không nói là vô địch, cũng gần như vậy, thậm chí có thể đối đầu với Nhiên Đăng đạo nhân cảnh giới Chuẩn Thánh!

Còn nữa, tương truyền Định hải thần châu có ba mươi sáu viên, nếu ba mươi sáu viên hợp nhất, thì có thể trở thành tiên thiên cực phẩm linh bảo, có uy năng vô tận.

Hơn nữa, nếu ba mươi sáu viên Định hải thần châu tụ đủ, lại dung hợp với một kiện linh bảo khác tên là Càn Khôn Xích, thậm chí có thể khai thiên lập địa, diễn hóa thế giới!

Không nghi ngờ gì, đây cũng là một vật quý giá.

Lúc này, Lâm Nguyên tự nhiên không khách khí, thu vào túi.

Thời gian tiếp theo, Lâm Nguyên nhìn hòn đảo này, khóe miệng lộ ra một nụ cười, cũng vơ vét sạch sẽ vô số linh căn mọc trên đảo, đào đi hết.

Sau đó, mới thong thả rời đi.

Không biết qua bao lâu, Đông Vương Công tỉnh lại sau cơn hôn mê.

Vừa tỉnh, liền đau đớn rên rỉ một tiếng, ôm đầu nói: "Đau quá, chuyện gì vậy, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì..." Nói đến đây, cả người y đột nhiên nhảy dựng lên, tỉnh táo lại.

"Có người đánh lén ta!" Y hiểu ra điều này, trong lòng lập tức hoảng hốt, vội vàng nhìn về phía hòn đảo phía trước.

Sau đó, Đông Vương Công liền thấy, nơi vốn là bảo địa đầy linh căn, lúc này lỗ chỗ, tất cả những vật quý giá, đều đã bị vơ vét đi.

Cả người y ngây dại, sau đó thân thể cũng run rẩy, ôm một tia hy vọng cuối cùng, điên cuồng bay đến trung tâm đảo, nhưng đập vào mắt, vẫn là một vùng lỗ chỗ, không còn gì cả.

"Linh căn của ta, linh bảo của ta, hết rồi, hết rồi..." Đông Vương Công run run môi, vẻ mặt trên mặt như khóc như cười, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, "phụt" một tiếng, phun ra một ngụm máu đen, rồi cứ thế ngất lịm đi.

Lâm Nguyên trở về Vu tộc, không có cách nào ràng buộc với các đại thần thông giả khác, tốc độ tu hành Cửu Chuyển Nguyên Công lập tức chậm lại.

Hắn suy tư một lát, quyết định đợi đến khi Tử Tiêu Cung giảng đạo lần nữa mới đi tu hành Nguyên Thần, còn hiện tại sẽ dồn phần lớn tinh lực vào tu vi nhục thân.

Và không còn nghi ngờ gì nữa, phương pháp tốt nhất để nâng cao tu vi nhục thân, ngoài Cửu Chuyển Huyền Công ra, chính là kỹ năng【Thiết Tượng】.

Chương 27

Dùng kỹ năng này không ngừng rèn luyện nhục thân, có thể khiến cường độ thân thể của hắn tăng lên đến mức không thể tưởng tượng nổi!

"Nguyên Thần của ta tham ngộ chính là Lực chi pháp tắc, nếu lại sở hữu một thân thể cường hãn tuyệt luân, thậm chí vượt qua cả nhục thân của Vu tộc, pháp tắc kết hợp với nhục thân, chiến lực nhất định có thể tăng vọt đến một trình độ rất đáng sợ." Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên ngồi xếp bằng, lập tức thôi động kỹ năng Thiết Tượng, bắt đầu rèn luyện nhục thân của mình.

Hắn đã thu thập vô số linh căn linh dược, các loại thiên tài địa bảo trong hòn đảo mà Đông Vương Công phát hiện, lúc này cũng phát huy tác dụng.

Hắn chọn ra một lượng lớn linh căn linh dược, vận dụng kỹ năng Thiết Tượng, trực tiếp luyện vào trong cơ thể mình, khiến hiệu suất rèn luyện trở nên cao hơn.

Trong quá trình rèn luyện này, nhục thân ngày càng mạnh mẽ, hơn nữa còn nhận được rất nhiều điểm kinh nghiệm.

Thời gian như nước chảy, thoáng chốc đã vạn năm trôi qua.

Hôm nay Lâm Nguyên đang tu hành, âm thanh hệ thống đột nhiên vang lên. 【Đinh, chúc mừng ký chủ, trải qua vạn năm rèn luyện, nhận đủ điểm kinh nghiệm, kỹ năng Thiết Tượng từ cấp 4 tăng lên cấp 5.】 【Giới thiệu kỹ năng: Có thể rèn luyện binh khí, có thể rèn luyện nhục thân, đồng thời cũng có thể rèn luyện nhục thân cho người khác.】 Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng kinh ngạc.

Kỹ năng Thiết Tượng này sau khi thăng cấp lại có thể rèn luyện

nhục thân cho người khác?!!

Lập tức, Lâm Nguyên không khỏi phấn chấn lên, nghĩ đến những người Vu tộc khác.

Kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện nhục thân cho Vu tộc, có thể giải phóng toàn bộ mảnh vỡ Nguyên Thần ẩn sâu trong nhục thân, giúp họ sở hữu Nguyên Thần chi lực, tham ngộ pháp tắc, luyện hóa linh bảo.

Chỉ cần hắn rèn luyện nhục thân cho những người Vu tộc khác, vậy là có thể nâng cao sức mạnh của toàn bộ Vu tộc trên phương diện tổng thể.

Vốn đã sở hữu nhục thân vô địch, lại thêm khả năng vận dụng Nguyên Thần, Vu tộc sẽ thật sự trở thành một chủng tộc hoàn mỹ!

Đến lúc đó, trong Hồng Hoang còn ai là đối thủ?

Mà Vu tộc càng cường đại, hắn với tư cách là một thành viên của Vu tộc, không nghi ngờ gì cũng sẽ càng an toàn!

"Chuyện tốt, đúng là chuyện tốt!" Lâm Nguyên vui mừng.

Vốn tính cẩn trọng, hắn tự nhiên biết, trong Hồng Hoang rộng lớn này, muốn chỉ dựa vào chính mình để đảm bảo an toàn tuyệt đối, quả thực khó như lên trời.

Chỉ có dựa vào thế lực lớn thực sự, mới có thể ung dung đối phó với các loại tai kiếp.

Thêm vào đó Vu tộc đối với hắn cũng không tệ, vì vậy Lâm Nguyên lúc này không chút do dự, liền quyết định sẽ rèn luyện nhục thân cho các Vu tộc khác, khiến họ thực sự lột xác!

Vút!

Lâm Nguyên đứng dậy, rời khỏi nơi ở, suy tư một lát, cuối cùng tìm đến Hậu Thổ Tổ Vu.

Hậu Thổ Tổ Vu là người tán thưởng hắn nhất, hơn nữa tính cách tương đối cũng cởi mở hơn.

Hắn bèn đi thẳng vào vấn đề: "Tổ Vu, những năm nay ta vẫn luôn nghiên cứu đạo rèn đúc vũ khí, nay đã có chút thu hoạch." Hậu Thổ Tổ Vu cười nói: "Ta nghe nha đầu Cửu Phượng nhắc qua, nó còn nói ngươi là kỳ tài tuyệt thế trăm triệu người mới có một, vũ khí rèn đúc ra thậm chí có sức mạnh không thua gì linh bảo." Lâm Nguyên nói: "Đây chỉ là một phương diện nhỏ nhặt không đáng kể." Hậu Thổ kinh ngạc nói: "Có thể rèn đúc ra vũ khí sánh ngang linh bảo mà cũng không đáng kể?" Nàng bị lời của Lâm Nguyên làm cho kinh ngạc, sánh ngang linh bảo mà còn không đáng kể?

Lâm Nguyên mỉm cười, cũng không giải thích, chỉ nói: "Tổ Vu xin hãy nhìn." Nói rồi, hắn phóng ra một luồng Nguyên Thần chi lực, mênh mông như biển cả, trong nháy mắt cộng hưởng với trời đất, vô cùng đại đạo pháp tắc ngưng tụ thành thực chất, hóa thành xiềng xích trật tự, loảng xoảng vũ động, tạo thành một cảnh tượng kinh người.

Hậu Thổ vốn còn rất bình tĩnh, khi thấy cảnh này, đôi mắt đẹp bỗng trợn to, dù cho là tâm chí của nàng, vào lúc này cũng hoàn toàn thất thố, đột ngột đứng dậy, khí tức kinh khủng bùng phát, bao trùm toàn bộ doanh địa Vu tộc.

"Nguyên Thần chi lực!" Nàng hét lên.

Đầu óc Hậu Thổ nổ vang, dấy lên sóng lớn vạn trượng, chỉ cảm thấy cả người đều mơ màng, trong mắt toàn là vẻ không thể tin nổi, kinh hãi đến cực điểm, thân thể mềm mại cũng run rẩy.

"Ngươi… ngươi lại có thể sở hữu Nguyên Thần chi lực, làm sao làm được vậy?" Hậu Thổ run giọng hỏi.

Là một Tổ Vu, nàng biết nhiều hơn Vu tộc bình thường rất nhiều.

Vì vậy, nàng tự nhiên hiểu rõ, Vu tộc thực ra có Nguyên Thần, nhưng đều ẩn giấu ở nơi sâu nhất trong nhục thân, dung hợp làm một với cơ thể, căn bản không thể giải thoát.

Không ngờ, bây giờ Lâm Nguyên lại có thể phóng ra Nguyên Thần!

Điều này quá không thể tưởng tượng nổi!

Nếu phương pháp của Lâm Nguyên có thể sao chép, đối với toàn bộ Vu tộc mà nói, ý nghĩa thật khó mà tưởng tượng!

Lâm Nguyên sớm đã đoán được Hậu Thổ sẽ có phản ứng này, cười nói: "Đây chính là thứ ta nghiên cứu tìm tòi ra, ta phát hiện dùng đạo rèn đúc, rèn luyện nhục thân, có thể phá vỡ gông xiềng, giải phóng Nguyên Thần của Vu tộc." "Bản thân ta đã thành công rồi." "Và ta bây giờ đến tìm ngài, chính là muốn thử một phen, xem có thể giải phóng Nguyên Thần của các Vu tộc khác hay không." Hậu Thổ phải tốn rất nhiều công sức mới bình tĩnh lại được, nghe lời của Lâm Nguyên, nàng không chút do dự, quả quyết đến đáng sợ.

"Không vấn đề!

Từ bây giờ, ta mặc cho ngươi thi triển, muốn giày vò ta thế nào cũng được!

Chỉ cần ngươi có thể giải phóng Nguyên Thần ra, ta có chết cũng cam lòng!" Thật sự có thể giải phóng Nguyên Thần, đối với Vu tộc mà nói, lợi ích quá lớn!

Hậu Thổ nguyện ý vì nó mà trả giá mọi thứ!

Lâm Nguyên mỉm cười, Hậu Thổ quả nhiên đã đồng ý, sau đó sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói: "Nếu Tổ Vu đã đồng ý, vậy chúng ta cũng không trì hoãn nữa, bây giờ bắt đầu thôi." Trong lúc nói chuyện, Lâm Nguyên liền ngồi xếp bằng xuống, Hậu Thổ Tổ Vu

thì ngồi đối diện hắn, Lâm Nguyên hai tay kết ấn, từng đạo ấn quyết đánh ra, dày đặc như mạng nhện, đủ mấy chục triệu cái.

Hậu Thổ không hề phản kháng, quả nhiên như lời nàng nói trước đó, mặc cho Lâm Nguyên thi triển.

Điều này thực ra vô cùng nguy hiểm, nếu Lâm Nguyên có ý đồ xấu, thậm chí có thể thông qua một số thủ đoạn, hoàn toàn khống chế Hậu Thổ lúc này.

Nhưng Hậu Thổ lại hoàn toàn tin tưởng Lâm Nguyên, không chút phòng bị.

Thời gian trôi đi, thoáng chốc lại là vạn năm, Lâm Nguyên cũng không biết đã rèn luyện trên người Hậu Thổ bao nhiêu năm, cuối cùng cũng đến ngày này.

Ầm!

Trên người Hậu Thổ, những ấn quyết tích lũy trong những năm qua, số lượng dày đặc đến hàng tỷ cái, vào lúc này toàn bộ đều phát sáng, lập tức dung hợp lại với nhau, hóa thành ngọn lửa hừng hực.

Ngọn lửa này thiêu đốt thân thể Hậu Thổ, đi thẳng đến nơi nhỏ bé nhất trong nhục thân, thay đổi cả kết cấu vi mô nhất, rồi sau đó phá vỡ lớp gông xiềng cuối cùng trói buộc Nguyên Thần.

Ầm ầm!

Lập tức có hàng tỷ mảnh vỡ Nguyên Thần ào ạt lao ra, một luồng Nguyên Thần chi lực mênh mông hùng vĩ xông thẳng lên trời, càn quét chín tầng mây, chấn động toàn bộ Vu tộc.

“Thành công rồi!” Lâm Nguyên vui mừng khôn xiết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!!!!

Mà ngay lúc này, động tĩnh bên phía Hậu Thổ cũng đã thu hút sự

chú ý của các Tổ Vu khác, từng đạo khí tức kinh khủng được phóng ra, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cộng Công, Chúc Dung… toàn bộ đều ầm ầm lao đến, mỗi một bóng người đều vĩ đại rộng lớn, tỏa ra uy năng kinh khủng vô biên.

"Hậu Thổ, xảy ra chuyện gì vậy?

Trong cơ thể ngươi sao lại trào ra một luồng Nguyên Thần chi lực?" Một đám Tổ Vu vội vàng hỏi, mắt trợn tròn.

Hậu Thổ mở mắt ra, cảm nhận được Nguyên Thần trong cơ thể mình, bèn mỉm cười nói: "Nói ra thì dài dòng, tất cả đều phải cảm tạ Vu Nguyên." Nói rồi, nàng liền kể lại chi tiết chuyện Lâm Nguyên rèn luyện nhục thân cho mình.

Đợi đến khi Hậu Thổ Tổ Vu nói xong, khu vực này trở nên yên tĩnh.

Sau đó, Lâm Nguyên lập tức cảm nhận được, là những ánh mắt nóng bỏng đến mức khó mà tưởng tượng, kích động đến cực điểm, trong nháy mắt nhìn về phía hắn.

Thập Nhị Tổ Vu với tư cách là người thống lĩnh toàn bộ Vu tộc, không phải là kẻ ngu xuẩn, cũng biết rõ yếu thế của bản thân.

Không có Nguyên Thần, trong rất nhiều tình huống sẽ phải chịu thiệt.

Ví dụ như trong âm mưu tính toán, có rất nhiều thiếu sót, thường sẽ rơi vào cạm bẫy của người khác.

Chương 28

Càng không cần phải nói đến việc tham ngộ pháp tắc, luyện hóa linh bảo.

Trong bảo khố của Vu tộc không biết đã tích trữ bao nhiêu linh bảo, nhưng lại chỉ có thể vứt ở đó như rác, không có ai có thể sử dụng, nghĩ đến cũng là một tổn thất to lớn.

Mà ngay lúc này, họ đột nhiên nghe được Lâm Nguyên lại có thể giúp Vu tộc rèn luyện ra Nguyên Thần, tâm tình kích động đến mức nào, cũng có thể tưởng tượng được.

Không một ai trong số họ ngờ rằng, Đại Vu yếu nhất năm xưa, lại mang đến cho Vu tộc sự thay đổi to lớn như vậy!

Một khi Vu tộc có thể sở hữu Nguyên Thần, chiến lực của họ đều sẽ tăng vọt một đoạn dài!

Hơn nữa không phải là sức mạnh cá thể tăng lên, mà là sức mạnh tổng thể của cả tộc đàn tăng lên!

Lợi ích này khó mà tưởng tượng, cống hiến của Lâm Nguyên đối với toàn bộ Vu tộc, lúc này đủ để sánh ngang với bất kỳ ai trong số họ.

Vu tộc có thể chào đón một thiên kiêu tuyệt thế như vậy, quả thực là khí vận nghịch thiên.

"Bàn Cổ đại thần, ngài thấy không?

Hậu duệ huyết mạch của ngài, lại tạo nên kỳ tích vĩ đại như vậy!

Thế quật khởi của Vu tộc chúng ta, sẽ không còn gì có thể ngăn cản!" Đến cuối cùng, Đế Giang thậm chí kích động đến mức nước mắt lưng tròng, ầm một tiếng quỳ sụp xuống đất, khấu đầu về phía

Bất Chu Sơn.

Các Tổ Vu khác cũng không khá hơn bao nhiêu, có người cười ha hả, có người vỗ mạnh vào vai Lâm Nguyên, có người vút một tiếng bay lên trời cao, điên cuồng gào thét, "Sướng, sướng quá đi mất!" Cảnh tượng này, quả thực có thể gọi là bầy ma múa loạn, khiến Lâm Nguyên nhìn cũng ngây người, Hậu Thổ thấy dáng vẻ của hắn, mím môi cười, nói: "Mấy vị huynh trưởng của ta đều như vậy, hễ kích động là mất hết cả hình tượng." Lâm Nguyên mỉm cười, cũng không để ý, ngược lại còn khá thích, Vu tộc trước nay vẫn luôn vui thì cười lớn, buồn thì khóc to, giận thì mắng chửi, có một sự thẳng thắn sảng khoái.

Đột nhiên, ngay lúc này.

Phía ngoài Hồng Hoang, một giọng nói hùng vĩ lãnh đạm, đột nhiên vang lên bên tai tất cả sinh linh Hồng Hoang.

"Tử Tiêu Cung giảng đạo lần thứ hai, bây giờ bắt đầu." "Chúng sinh hữu duyên, có thể đến nghe đạo." Nghe thấy âm thanh này, Lâm Nguyên có chút kích động, lần giảng đạo thứ hai cuối cùng cũng đến, hắn lại có thể qua đó ràng buộc với Hồng Quân tu hành rồi.

Hậu Thổ đã biết Lâm Nguyên sinh ra Nguyên Thần, nghe thấy âm thanh này, bèn cười nói: "Hồng Quân giảng đạo, không phải chuyện nhỏ, ngươi đừng trì hoãn, bây giờ qua đó đi." Lâm Nguyên gật đầu: "Được." Các Tổ Vu khác nghe thấy, đều không dám trì hoãn Lâm Nguyên, vội vàng nói: "Ngươi mau đi, ngươi mau đi, đừng lo cho chúng ta, nâng cao thực lực bản thân mới là quan trọng." Những Tổ Vu như Chúc Dung, Cộng Công, trên mặt càng lộ vẻ lo lắng, "Vu Nguyên qua đó nghe đạo, gặp nguy hiểm thì làm sao?

Hay là chúng ta đều qua đó làm người hộ đạo cho nó đi." Lời này vừa ra, một đám Tổ Vu mắt sáng lên, liên tục nói: "Có lý, có lý." Lâm

Nguyên nghe xong, nghĩ đến cảnh tượng Thập Nhị Tổ Vu đi theo sau lưng mình, có chút tê dại da đầu, vội vàng cười khổ từ chối, sau đó vút một tiếng, bay vút lên trời.

Rồi sau đó nhảy vọt ba mươi ba tầng trời, xuyên qua màng đại địa, thẳng đến sâu trong tinh không, không lâu sau, đã đến bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Lúc này rất nhiều đại thần thông giả đều tụ tập ngoài cửa.

Lâm Nguyên còn gặp lại người quen là Đông Vương Công, khác với vẻ kiêu ngạo cuồng vọng trước kia, bây giờ cả người Đông Vương Công đều toát ra một luồng khí tức sa sút, rụt rè co rúm, vô cùng kín đáo.

Tiến vào Tử Tiêu Cung, Lâm Nguyên thuận lợi ràng buộc với Hồng Quân, bắt đầu tham ngộ Cửu Chuyển Nguyên Công, toàn bộ quá trình vô cùng thuận lợi, không có sóng gió gì.

Đồng thời, hắn cũng đang tham ngộ Lực chi pháp tắc, trước đó đã rèn luyện nhục thân vạn năm trong Vu tộc, cường độ nhục thân tăng lên đáng kể, bây giờ tự nhiên phải bổ sung điểm yếu về phương diện pháp tắc.

Thời gian như nước chảy, thoáng chốc lại là vạn năm trôi qua, sau khi ràng buộc với Hồng Quân, tiến bộ của Lâm Nguyên trên Lực chi pháp tắc thần tốc, từ năm phần trăm đến hai mươi phần trăm, đã xảy ra một sự biến đổi về chất!

"Hiện tại, ta luyện hóa tủy Bàn Cổ, lực huyết mạch sánh ngang với Đại Vu đỉnh cao nhất." "Huyền Công tứ chuyển, lại rèn luyện nhục thân vạn năm, nhục thân chi cường, ước chừng đủ để sánh ngang với Đại La Kim Tiên đỉnh cao nhất." "Đồng thời Nguyên Thần chi lực đản sinh, sau khi ràng buộc Hồng Quân, dùng Nguyên Thần tham ngộ Lực chi pháp tắc, đạt đến trình độ hai mươi phần trăm." "Ba

thứ kết hợp, thực lực của ta, cũng không biết đã đạt đến trình độ nào.” “Mà nếu trên cơ sở này, lại thôi động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, tăng cường mười hai lần phòng ngự, mười hai lần chiến lực, vậy thì quả thực không thể tưởng tượng nổi.” Lâm Nguyên trong lòng vô cùng hài lòng.

Khi mới xuyên không, hắn chẳng qua chỉ là Đại Vu yếu nhất, nhưng hiện tại thực lực của hắn đã đủ để kinh thiên động địa.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng tuyệt đối được xem là cường giả, hơn nữa còn là một nhóm nhỏ đứng trên đỉnh kim tự tháp.

“Lần giảng đạo này kết thúc, các vị đạo hữu, xin hãy chờ lần giảng đạo thứ ba.

Lần giảng đạo thứ ba, ta sẽ truyền thụ pháp thành Thánh!” Cuối cùng, Hồng Quân có dung mạo kỳ lạ kết thúc lần giảng đạo này, rất nhiều đại thần thông giả cũng lần lượt rời đi.

Lâm Nguyên tuy không nỡ, nhưng cũng đành phải rời đi.

Sau khi rời đi, Lâm Nguyên không có việc gì khác, tự nhiên trực tiếp quay về Vu tộc.

Tuy nhiên, ngay khi hắn đang bay về đại bản doanh của Vu tộc, trên đường lại gặp được Tam Thanh, ba người này cùng nhau, nhanh như gió cuốn, bay về hướng Bất Chu Sơn.

“Họ định làm gì?” Lâm Nguyên ngạc nhiên, nhưng nghĩ rằng cuộc gặp gỡ này có thể chỉ là một sự trùng hợp, bèn không để ý nữa, tiếp tục lên đường.

Nhưng không lâu sau khi Tam Thanh đi qua, hắn lại thấy hai người đi cùng nhau, chính là Nữ Oa và Phục Hy, cũng đều bay về hướng Bất Chu Sơn.

“Hửm?” Lâm Nguyên vốn nhạy bén, lần này lập tức biết có

chuyện không ổn, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, đều là những đại thần thông giả đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang.

Lúc này lại đều đi về cùng một hướng, phía trước chắc chắn có thứ gì đó đã thu hút họ!

Ngay lập tức, ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên, suy tư một lát, trực tiếp thôi động kỹ năng 【Ẩn Nặc】, đi theo.

Sau đó, trên đường, hắn lại thấy rất nhiều người bay tới, có Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử, có Hồng Vân, có hai vị đại đế của Yêu tộc là Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, vân vân.

Lần này Lâm Nguyên càng kinh ngạc hơn, tình huống gì đây?

Đây đều là những sinh linh đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang, dậm một chân là cả Hồng Hoang đều phải rung chuyển ba lần.

Như Tam Thanh, Nữ Oa, tương lai đều có thể chứng đạo thành Thánh!

Những tồn tại kinh khủng như vậy, lại cùng tụ tập một nơi, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Nguyên đi theo suốt đường, cuối cùng phát hiện, nhóm người này đều đến Bất Chu Sơn, chống lại uy áp của Bàn Cổ, đến một nơi trên Bất Chu Sơn, rồi ở đó chờ đợi.

Lâm Nguyên cũng theo lên, đến nơi đó nhìn một cái, khi thấy thứ mà họ đang chờ đợi, trong lòng lập tức sáng tỏ.

Thì ra là vậy!

Chẳng trách đám người này lại rầm rộ như vậy!

Trên Bất Chu Sơn, linh quang lấp lánh.

Chính là một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng là vật cực kỳ nghịch thiên, sau khi bảy quả hồ lô của nó kết thành và chín muồi, mỗi quả đều phát huy thần diệu khó mà tưởng tượng.

Ví dụ, trong dòng thời gian nguyên bản của Hồng Hoang, quả hồ lô màu tím vàng sẽ bị Lão Tử lấy được, bên trong ẩn chứa âm dương nhị khí, bất kỳ sinh linh nào rơi vào trong đó, chỉ một lúc ba khắc sẽ hóa thành nước mủ!

Quả hồ lô màu đỏ rực, bị Hồng Vân lấy được, cuối cùng luyện hóa thành Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, một khi tế ra, trăm vạn hồng sa phun trào, có thể diệt hồn nát thể, uy lực vô cùng.

Quả hồ lô màu vàng, sẽ bị Lục Áp lấy được, cuối cùng tế luyện thành Trảm Tiên Phi Đao, trong Phong Thần Lượng Kiếp, một câu "Bảo bối xin hãy xoay người", không biết đã khiến bao nhiêu người nghe tin đã sợ mất mật.

Thậm chí cả dây hồ lô, cuối cùng cũng bị lợi dụng, Nữ Oa lấy nó đi để tạo ra con người, sau này trực tiếp hóa thành công đức chí bảo!

Tóm lại, sự quý giá của Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này, khó mà tưởng tượng.

Đương nhiên, đây không phải là điều quan trọng nhất, Hồng Hoang rộng lớn, linh bảo vô số, có người phát hiện rồi tranh đoạt, là chuyện rất bình thường.

Nhưng đó phải là vật vô chủ mới được!

Bất Chu Sơn là lãnh địa của Vu tộc.

Gốc Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này, tự nhiên cũng là vật thuộc về Vu tộc.

Chuyện này là thiên kinh địa nghĩa.

Chương 29

Tam Thanh, Đế Tuấn và những người khác, nghênh ngang tiến vào lãnh địa Vu tộc, cướp đoạt bảo vật của Vu tộc, bất kể nhìn từ góc độ nào, cũng thực sự có chút ngông cuồng.

Ong ~~~ Ngay lúc này, trên Bất Chu Sơn, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng phát sáng, bảy quả hồ lô bảy màu sắc, đều tỏa ra đạo vận vô cùng, đã sắp chín muồi.

Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác, từng người một đều ánh mắt mong chờ, tích thế chờ phát động, hiển nhiên một khi hồ lô chín, họ sẽ tranh đoạt, triển khai một trận đại chiến.

Tuy nhiên, ngay khi họ chuẩn bị hành động.

Ầm!

Một luồng khí tức kinh khủng bùng phát, Lâm Nguyên hiện thân.

Mọi người vốn đang chờ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng chín, Lâm Nguyên đột nhiên hiện thân, đều giật mình kinh hãi, họ là những đại thần thông giả đỉnh cao của Hồng Hoang, có người ở đây mà trước đó lại không hề phát giác!

Mà khi nhìn rõ hình dạng của Lâm Nguyên, mọi người càng thêm chấn động, Hồng Vân kinh hô: "Ngươi là người Vu tộc nghe đạo ở Tử Tiêu Cung!" Lời này vừa ra.

Tam Thanh và những người khác cũng lập tức nhớ ra.

Trước đó Lâm Nguyên ở cửa Tử Tiêu Cung đánh tơi bời Đông Vương Công, gây ra một trận chấn động không nhỏ, họ đều chưa quên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn tính kiêu ngạo nhất, Lâm Nguyên ẩn

nấp bên cạnh mà y không hề phát hiện, trong lòng lập tức có chút không vui, bèn lạnh lùng cất lời: "Ngươi là Vu tộc, trốn ở một bên rình mò bọn ta, có mục đích gì?" Lâm Nguyên nghe vậy, cười lạnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn này cũng thật hay, phải biết đây là lãnh địa của Vu tộc, ở lãnh địa của Vu tộc chất vấn một người Vu tộc tại sao lại rình mò họ, quả thực buồn cười.

Hắn bèn nhàn nhạt nói: "Chư vị, Bất Chu Sơn này là lãnh địa của Vu tộc ta, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng càng là chí bảo của Vu tộc ta, các ngươi không hỏi mà lấy, là trộm cắp!

Ta nghĩ, vẫn nên dừng tay thì hơn!" Lời này vừa ra, mọi người biến sắc.

Như người tốt Hồng Vân, trên mặt cũng lộ ra vẻ lúng túng, không thể không nói, lời chất vấn của Lâm Nguyên rất có sức nặng, họ xuất hiện ở đây, quả thực không chiếm được lý.

Nhưng Hồng Hoang hiển nhiên không phải là nơi giảng đạo lý, mà là thực lực vi tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhàn nhạt liếc Lâm Nguyên một cái, lãnh đạm nói: "Cho dù bọn ta không hỏi mà đi, ngươi lại có thể làm gì?

Mau cút đi, nếu không đừng trách ta không khách khí." Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền quay đi, không thèm nhìn Lâm Nguyên thêm một lần nào nữa, trong lòng y, Lâm Nguyên chỉ là một con kiến, y tính tình kiêu ngạo, tuyệt đối không muốn nói thêm một lời nào.

Lâm Nguyên nhàn nhạt nói: "Ta lại muốn xem xem, ngươi có thể không khách khí như thế nào." Nguyên Thủy Thiên Tôn con ngươi hơi híp lại, liếc Lâm Nguyên một cái, cũng không nói gì, đột nhiên ra tay, giơ tay liền hướng Lâm Nguyên mạnh mẽ ấn xuống.

Đây là Bất Chu Sơn, có uy áp của Bàn Cổ tồn tại, tuy nhiên

Nguyên Thủy Thiên Tôn là do Nguyên Thần của Bàn Cổ hóa thành, bị ảnh hưởng không lớn.

Y một chưởng ấn xuống, lập tức trời đất nổ vang, hàng tỷ đạo tắc hiện ra, đan xen thành một mảng, sấm chớp vang dội, dị tượng vạn nghìn, Bất Chu Sơn cũng ầm ầm vang lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này, đã tu hành đến tầng Đại La Kim Tiên viên mãn, đứng sừng sững trên đỉnh Hồng Hoang, tu vi cường hãn đến mức khó mà tưởng tượng, kinh thiên động địa.

Đối với điều này, Lâm Nguyên lại rất điềm nhiên, hắn cũng muốn xem xem, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại chưa thành Thánh này, có mấy phần cân lượng.

Hắn tâm niệm vừa động, lập tức huyết mạch chi lực trong cơ thể sôi trào, vô tận huyết khí xông lên trời, như một biển cả mênh mông nhấn chìm mười phương, đồng thời Cửu Chuyển Huyền Công thôi động, lực lượng nhục thân Đại La, vào lúc này toàn diện bùng nổ, sức mạnh cực kỳ thuần túy, cuồn cuộn tuôn ra, ngưng tụ trên nắm đấm, một quyền oanh ra.

Một quyền này, trong nháy mắt liền cùng một chưởng kia của Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh mẽ va chạm.

Ầm!

Sau đó, đi cùng với một tiếng nổ kinh thiên động địa, hàng tỷ đạo tắc quấn quanh bàn tay của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ầm một tiếng nổ tung, cả bàn tay đều bị đẩy lùi.

Lâm Nguyên thì an toàn vô sự.

"Ngươi... tìm chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nổi giận, y tính cách kiêu ngạo nhất, kết quả lại bị một tên Vu tộc vô danh chặn được một chưởng, điều này quả thực khiến y không thể dung thứ.

“Chỉ là Vu tộc, chỉ có nhục thân, không có Nguyên Thần, không thể lĩnh ngộ sự ảo diệu của pháp tắc vận chuyển, cũng muốn chống lại ta, quả thực không biết sống chết.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng quát một tiếng, giơ tay lên, lập tức bàn tay phát sáng, thôi động Ngọc Thanh pháp tắc mà mình đã lĩnh ngộ khi nghe đạo ở Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy trên Bất Chu Sơn, đột nhiên thanh quang đại thịnh, phù văn như biển, thần liên trật tự cuồn cuộn, Ngọc Thanh pháp tắc ngưng tụ thành thực chất, lại hóa thành một thanh lợi kiếm, xé rách hư không, mạnh mẽ chém về phía Lâm Nguyên.

Loại pháp tắc chi lực này, một khi thực sự thôi động, uy lực thật sự kinh thiên động địa, dưới uy lực kinh khủng đó, cả ngọn Bất Chu Sơn, đều ầm ầm chấn động.

Thiên địa nguyên khí cuồn cuộn, Hồng Hoang càn khôn bạo loạn, vô tận sinh linh vào lúc này đều cảm nhận được một luồng khí tức áp bức, run rẩy, quỳ rạp trên đất.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Phục Hy và những người khác, trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, kéo giãn khoảng cách với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Ha ha ha, ngươi có pháp tắc, ta lại không có sao?” Lâm Nguyên cười lớn.

Hắn tâm niệm vừa động, lập tức thôi động Lực chi pháp tắc đã lĩnh ngộ đến trình độ hai mươi phần trăm, đây là lực lượng khái niệm, đại biểu cho tập hợp của tất cả sức mạnh trên thế gian!

Cảnh giới Nguyên Thần của hắn không bằng Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ là Kim Tiên, mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tu hành đến tầng Đại La Kim Tiên viên mãn.

Đơn thuần về độ sâu của pháp tắc, chắc chắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Nhưng Lâm Nguyên không chỉ có pháp tắc chi lực.

Hắn thôi động Lực chi pháp tắc, bao quanh nắm đấm của mình, sức mạnh bắt nguồn từ nhục thân của Vu tộc, vào lúc này toàn diện thôi động, nhục thân cộng pháp tắc, hai loại sức mạnh không nên cùng tồn tại, lúc này lại dung hợp hoàn hảo, lập tức bùng phát.

Sau đó, Lâm Nguyên liền vung quyền, hung hãn va chạm với thanh Ngọc Thanh đạo kiếm kia.

Rắc!

Một tiếng nổ trời long đất lở, dưới nắm đấm của Lâm Nguyên, thanh Ngọc Thanh đạo kiếm kia lại ầm một tiếng nổ thành vạn mảnh, hoàn toàn vỡ nát.

Một đòn, đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Sức mạnh như núi lở biển gầm, tiếp tục tràn về phía trước, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn loạng choạng lùi lại, không thể tin được hét lớn: "Pháp tắc, một tên Vu tộc như ngươi, cũng có thể sử dụng pháp tắc!" Trên mặt y, không còn giữ được vẻ cao ngạo lãnh đạm nữa, tràn đầy vẻ kinh hãi.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Vân và những người khác, trong đầu cũng ầm một tiếng, cuộn trào.

Trong mắt mọi người đều lộ ra ánh mắt không thể tin nổi.

Vu tộc lại có thể khống chế pháp tắc chi lực!

Giờ phút này, trong lòng họ, thậm chí sinh ra một tia sợ hãi.

Sự cường hãn của Vu tộc, sớm đã được mọi người công nhận.

Nhưng vì không có Nguyên Thần, nên họ không quá kiêng kỵ.

Nhưng bây giờ, một người Vu tộc sở hữu Nguyên Thần, lại xuất hiện!

Nội dung mà điều này đại diện, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Hừ, cho dù có thể sử dụng pháp tắc, ai thắng ai bại, vẫn chưa biết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, mắt như muốn phun lửa, y tuyệt đối không cho phép mình thất bại.

Ầm!

Khí tức kinh khủng bùng phát, trời đất biến sắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuồng bạo, muốn toàn lực ra tay.

Tuy nhiên, lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất khẽ cất lời, "Chư vị, Hồ Lô Đằng sắp chín rồi, thật sự muốn vì kẻ này mà trì hoãn thời gian sao?

Mấy người chúng ta cùng lên đi." Lời này vừa ra, lập tức Đế Tuấn, Thái Thanh Lão Tử, ánh mắt liền lóe lên, Hồng Vân, Nữ Oa, tuy cảm thấy không ổn, nhưng cũng không phản đối.

Lâm Nguyên nghe vậy, khóe miệng lại có một tia cười, từ từ nhếch lên, nụ cười của hắn, không biết vì sao, khiến trong lòng mọi người đều lạnh toát.

Chương 30

"Ai nói, ta chỉ có một mình?" Tiếng nói vừa dứt.

Ầm!

Trên không Bất Chu Sơn, Đế Giang hiện thân, toàn thân đỏ rực, sáu chân bốn cánh, mặt mũi bị sương mù hỗn độn bao phủ, to lớn vô biên, che kín bầu trời.

Cú Mang hiện ra, toàn thân thanh quang rực rỡ, thân chim mặt người, chân đạp hai con rồng, ánh mắt lãnh đạm, nhìn xuống.

Chúc Cửu Âm, thân thể trải dài ngang trời, thân mình đỏ tươi, như máu đọng, long uy mênh mông trời đất.

Chúc Dung, đầu thú thân người, vảy đỏ lấp lánh ánh sáng lạnh, dưới chân hai con hỏa long gầm thét, quấn quanh ngọn lửa vô tận, đứng trên bầu trời, lạnh lùng nhìn xuống...

Còn có Huyền Minh, Hậu Thổ, Cộng Công, Thiên Ngô, Hạo Thu, Cường Lương, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi, lúc này mười hai vị Tổ Vu của Vu tộc, đồng thời hiện thân!

Bầu trời cuộn trào, Bất Chu Sơn chấn động, mười hai tồn tại kinh khủng hội tụ cùng nhau, đồng thời bùng phát uy năng kinh thiên, quả thực muốn chấn động cả Hồng Hoang.

Lâm Nguyên tính cách cẩn thận, sao có thể để mình rơi vào hiểm cảnh?

Sớm đã khi vào Vu tộc, hắn đã nói chuyện này cho các Tổ Vu.

Lúc này, toàn bộ đều giáng lâm.

Trong một thoáng, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đông Hoàng Thái

Nhất và những người khác, đồng tử đều co rụt lại, sống lưng cũng sinh ra một luồng khí lạnh.

Ở thời đại hiện tại, Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác, đều chưa chứng đạo thành Thánh, tu vi thậm chí còn chưa đạt đến tầng Chuẩn Thánh.

Ví dụ như Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện tại chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Chỉ đến sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba, tu vi của họ mới thực sự đột phá mạnh mẽ, từ đó bước lên đỉnh Hồng Hoang, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân siêu việt vạn kiếp.

Mà lúc này Thập Nhị Tổ Vu lại mỗi người đều sở hữu nhục thân kinh khủng cấp Chuẩn Thánh, hơn nữa còn có thể vận dụng pháp tắc chi lực cực mạnh, chiến lực kinh khủng đến cực hạn.

Vì vậy, khi Huyền Minh Tổ Vu xuất hiện, Tam Thanh, Đế Tuấn và những người khác, đồng thời cảm nhận được một luồng uy hiếp mãnh liệt.

Linh giác của họ quá nhạy bén, lập tức biết được người trước mắt sở hữu sức mạnh khó mà tưởng tượng!

Tuy nhiên, những người này cũng đều là cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang, tự nhiên không thể vì thế mà sinh lòng sợ hãi, sau cơn kinh ngạc ban đầu, ánh mắt đều trở nên lạnh lẽo.

"Ta cứ tưởng là ai, hóa ra là Huyền Minh Tổ Vu.

Ngươi ta đều do Bàn Cổ hóa thành, có thể nói là cùng chung nguồn gốc, hà tất vì chút chuyện nhỏ mà đánh sống đánh chết?" Thái Thanh Lão Tử lúc này lên tiếng, y mặt không biểu cảm, giọng điệu không một chút gợn sóng, ánh mắt cũng bình tĩnh, nhàn nhạt nhìn Huyền Minh Tổ Vu.

Nhưng chính thái độ như vậy, lại khiến người ta bất giác sinh lòng kính sợ.

Trong Tam Thanh, Lão Tử mạnh nhất!

Thực lực của y có thể nói là sâu không lường được!

"Các ngươi không chỉ dòm ngó linh căn trên Bất Chu Sơn của Vu tộc ta, mà còn uy hiếp hậu bối kiệt xuất kinh diễm nhất của Vu tộc ta, tất cả những điều này vừa rồi ta ở bên cạnh đã thấy rõ ràng." "Bây giờ thì hay rồi, dùng lời lẽ như cùng chung nguồn gốc để kéo quan hệ, thật sự nghĩ chúng ta Vu tộc là kẻ ngốc sao?" Huyền Minh Tổ Vu hoàn toàn không để ý đến lời ngụy biện của Thái Thanh Lão Tử, lạnh lùng nói: "Lập tức cút khỏi đây, ta sẽ không tìm phiền phức các ngươi, nếu không chắc chắn sẽ khiến các ngươi sống không bằng chết." Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đế Tuấn và những người khác biến sắc, mặt mày rất khó coi, Huyền Minh Tổ Vu một chút cũng không khách khí, lời nói mạnh mẽ đáng sợ, hoàn toàn không cho họ chút mặt mũi nào.

Họ cũng là cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang, bất kể đến nơi nào, người khác đối đãi với họ đều cẩn thận, kính sợ đến cực điểm, không ngờ ở Vu tộc lại bị đối xử như vậy.

Dù là người lãnh đạm như Thái Thanh Lão Tử, lúc này cũng có chút tức giận, lạnh lùng nói: "Huyền Minh Tổ Vu, lúc trước tiểu bối kia không hiểu chuyện, gây khó dễ cho bọn ta, cũng thôi đi.

Bây giờ ngươi cũng nhất định phải gây khó dễ cho chúng ta sao?" Huyền Minh cười lớn: "Tiểu bối?

Tiểu bối trong miệng ngươi, lại có thể đánh bại cả Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Còn ép các ngươi phải liên thủ đối địch nữa đấy!" "Hơn nữa, gây

khó dễ cho các ngươi thì sao?

Mặt mũi ngươi rất lớn sao?

Xâm phạm lãnh địa Vu tộc ta, dòm ngó kỳ bảo của Vu tộc ta, cho các ngươi một cơ hội tự mình cút đi, đã là sự nhân từ lớn nhất của ta rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn giận không thể át, gầm lên: "Yêu phụ, dám nhục mạ ta!

Ngươi tìm chết!" Ầm!

Một luồng uy năng kinh khủng bùng phát, bao trùm Hồng Hoang vô tận, Nguyên Thủy Thiên Tôn tính tình cao ngạo, làm sao có thể chịu đựng sự sỉ nhục như vậy?

Khí tức Đại La Kim Tiên viên mãn như sôi trào, xông thẳng lên trời, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, thậm chí thẳng đến tinh không Hồng Hoang!

Huyền Minh sắc mặt lãnh đạm, nhưng trên không Bất Chu Sơn, hàng tỷ sợi mưa cuồn cuộn, một luồng pháp tắc chi lực đáng sợ mênh mông, sức mạnh toàn thân nàng đã hoàn toàn thôi động, nhục thân cũng tỏa ra ánh sáng chói mắt, khiến hư không Hồng Hoang cực kỳ kiên cố cũng một trận nổ vang.

Thấy hai bên sắp đại chiến, Thái Thanh Lão Tử tiến lên một bước, nói: "Nhị đệ, trận chiến này giao cho ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn rất tôn kính Lão Tử, nghe vậy đành phải dừng lại, nhưng vẫn tức giận nói: "Đại huynh, nhất định phải cho ta dạy dỗ con yêu phụ này một trận!" Thái Thanh Lão Tử bình tĩnh nói: "Yên tâm." Vút!

Tiếng nói vừa dứt, thân hình Thái Thanh Lão Tử đột nhiên biến mất, khi xuất hiện lần nữa, lại đã đến trước mặt Huyền Minh, giơ tay một chưởng vỗ vào mặt Huyền Minh.

Một đòn này, cực kỳ đột ngột, hoàn toàn không thấy một chút dấu

hiệu nào, khiến Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử và những người khác đều giật mình, trong lòng sinh ra một sự kiêng kỵ sâu sắc.

Thực lực của Thái Thanh Lão Tử thật mạnh!

Dù là họ, cũng không thể nắm bắt được quỹ đạo hành động của y!

Trong nhóm người này, cảnh giới của Thái Thanh Lão Tử e rằng là cao nhất!

Lâm Nguyên cũng kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại, vào thời điểm này, Thái Thanh Lão Tử chắc hẳn vẫn chưa phải là đối thủ của Tổ Vu.

Quả nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, trên bầu trời, hàng tỷ sợi mưa đột nhiên chấn động, mạnh mẽ căng thẳng, hóa thành từng thanh trường kiếm, khí thế sắc bén xông trời.

Hàng tỷ thanh thần kiếm đan xen vào nhau, sau đó dung hợp, hóa thành một thanh kiếm nước mưa dài bằng lòng bàn tay, trong suốt như pha lê, vút một tiếng bay ra, lại hậu phát tiên chí, chém vào lòng bàn tay của Thái Thanh Lão Tử.

Keng!

Một tiếng nổ lớn.

Kiếm nước mưa vỡ nát, nhưng lòng bàn tay của Thái Thanh Lão Tử cũng máu tươi đầm đìa.

Huyền Minh càng không cho Thái Thanh Lão Tử thời gian phản ứng, lạnh lùng quát: "Ngươi nghĩ tốc độ của ngươi rất nhanh sao?

Nhìn cho kỹ, cái gì mới gọi là tốc độ!" Ầm!

Nhục thân của Huyền Minh phát sáng, bên trong thân thể to lớn vô biên, huyết khí sôi trào, như một biển cả mênh mông bốc cháy, dấy lên

sóng lớn vô biên.

Trong sự cuộn trào kịch liệt này, vô tận sức mạnh mênh mông dâng lên, gào thét tuôn ra, ngưng tụ trên nắm đấm thanh tú của Huyền Minh, một quyền oanh ra.

Thái Thanh Lão Tử kinh hãi, không nghĩ ngợi thân thể liền cấp tốc lùi lại, nhưng căn bản không kịp, nắm đấm thanh tú kia, đã trực tiếp ấn lên trán y.

Bốp!

Một tiếng trầm đục, Thái Thanh Lão Tử bay ngược ra ngoài, trên trán máu tươi đầm đìa.

"Hít..." Đế Tuấn và những người khác hít một hơi khí lạnh, cảm thấy sau lưng một trận lạnh buốt, cuộc giao đấu ngắn ngủi vừa rồi, lại vô cùng hung hiểm, sức mạnh nhục thân kinh khủng của Huyền Minh, quả thực khiến người ta không thể chống cự.

Không thể không nói, Thập Nhị Tổ Vu ai nấy đều thiên phú dị bẩm, nhục thân mạnh mẽ đáng sợ, một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, quả thực kinh khủng đến cực điểm.

Ầm!

Huyền Minh vỗ cánh, càng không cho Thái Thanh Lão Tử bất kỳ cơ hội thở dốc nào, nhanh như chớp lao về phía trước.

Chương 31

Nàng nhục thân thôi động pháp tắc chi lực, trên bầu trời đột nhiên mây đen cuồn cuộn, lại bao phủ cả một ngọn Bất Chu Sơn, mưa lớn vô tận trút xuống như thác đổ, như thể bị đập thẳng xuống.

Gió cuồng nổi lên, sấm chớp vang dội, trời đất u ám, phương trời đất này như thể trở thành lãnh địa của Huyền Minh, vô tận sức mạnh hội tụ đến, bị Huyền Minh thôi động, oanh kích về phía Thái Thanh Lão Tử.

"Tổ Vu quả nhiên cường hãn." Lâm Nguyên kinh ngạc, nhục thân cấp Chuẩn Thánh, lại còn ẩn chứa pháp tắc chi lực, một khi phát huy sức mạnh thực sự, đối với Tam Thanh và những người khác hiện tại, sẽ có ưu thế áp đảo.

Mưa lớn cuồn cuộn, theo cú đấm của Huyền Minh, ngưng tụ thành từng nắm đấm khổng lồ như núi, toàn thân đen kịt, lấp lánh ánh sáng lạnh của nước, trải khắp hư không, số lượng đủ hàng tỷ, như muốn đánh nổ cả trời đất này, nghiền nát cả càn khôn này, cuồng bạo lao ra, từ bốn phương tám hướng cùng lúc oanh kích về phía Thái Thanh Lão Tử.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tê dại da đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ theo bản năng lùi lại, kéo giãn khoảng cách với Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác, cũng đều cảm thấy một luồng khí lạnh, liếc nhìn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sắp chín kia, đều nghĩ: món đồ này có lẽ không lấy được rồi.

"A..." Lúc này, Thái Thanh Lão Tử gầm lớn, mái tóc dài đều cuồng loạn bay múa, không còn giữ được vẻ ung dung, lãnh đạm nhìn xuống

nhân gian như trước nữa.

Y cảm nhận được uy hiếp, uy hiếp thực sự!

Ầm ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, vào lúc này, Thái Thanh Lão Tử không chút do dự tế ra bảo vật bản mệnh của mình, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp.

Chỉ trong nháy mắt, một tòa bảo tháp huyền hoàng khổng lồ hiện ra, rộng lớn vô biên, cao chọc trời sao Hồng Hoang, vô cùng huyền hoàng mẫu khí sôi trào, như thác nước từ trên trời đổ xuống, tỏa ra ánh sáng huyền hoàng chói mắt, bao bọc Thái Thanh Lão Tử bên trong.

Hàng tỷ quyền nặng nề oanh kích lên bảo tháp huyền hoàng, vô tận huyền hoàng mẫu khí lập tức cuồn cuộn, lại có thể chặn đứng được tất cả, mà Thái Thanh Lão Tử bên trong không hề hấn gì, một chút thương tích cũng không có!

"Hửm?" Huyền Minh kinh ngạc.

Lâm Nguyên cũng đồng tử co lại.

Lại là kiện bảo vật này!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp này, là công đức chí bảo, lực phòng ngự mạnh mẽ đến cực điểm, có nó có thể nói là tiên thiên đứng ở thế bất bại.

"Dựa vào linh bảo, tuy có chút không vẻ vang, nhưng lúc này cũng không thể quan tâm nhiều như vậy." Thái Thanh Lão Tử được bảo tháp bao bọc, lạnh lùng nói: "Huyền Minh, có bảo vật này trong tay, ta vĩnh hằng bất bại, còn ngươi thì không giống vậy, tiếp tục đánh nữa, chắc chắn sẽ kiệt sức, bị thương, nếu không muốn bị ta đánh chết, vẫn nên mang theo hậu bối Vu tộc của ngươi, mau chóng rời đi thì hơn." "Thật sao?" Huyền Minh rất mạnh mẽ, hoàn toàn không để ý,

vào lúc này hét dài, toàn lực thôi động sức mạnh nhục thân của mình, pháp tắc chi lực cũng sôi trào, hai thứ dung hợp, chiến lực bùng nổ.

"Vũ chi pháp tắc, giết địch!" Nàng một mái tóc dài tung bay, chiến khí sôi trào, tiếng sát phạt vang vọng ba mươi ba tầng trời, giơ tay lên càn khôn đảo lộn, tinh không ngoài Hồng Hoang bạo động, lại có từng viên thiên thạch bay tới.

Mỗi một viên thiên thạch đều bốc cháy, ngọn lửa đỏ rực trời, chiếu sáng trời đất, hội tụ lại, hình thành một trận mưa thiên thạch, khí tức hủy diệt xuyên qua ba mươi ba tầng trời, xuyên qua màng đại địa, tầng cương phong lôi hỏa, mạnh mẽ rơi xuống.

"Đây cũng là Vũ chi pháp tắc?" Hồng Vân thất thanh hét lớn, tròng mắt gần như lồi ra, vô cùng chấn kinh.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác cũng đều mơ màng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, trên mặt càng lộ ra vẻ lo lắng sâu sắc.

Dù là Lâm Nguyên, cũng bị làm mới nhận thức, Vũ chi pháp tắc lại còn có cách dùng như vậy!

Tuy nhiên, bất kể thế nào, đều có thể cảm nhận được, vùng tinh vực mênh mông do những thiên thạch Hồng Hoang này hội tụ lại, uy lực mạnh mẽ khó mà tưởng tượng.

Dù là Thái Thanh Lão Tử, sắc mặt cũng hơi thay đổi, nhưng y lại đủ tự tin, bèn lạnh lùng quát: "Linh Lung bảo tháp, huyền hoàng mẫu khí, phòng ngự!" Y hai tay mạnh mẽ ấn về phía trước, Thái Thanh pháp lực rót vào tháp, lập tức vô tận huyền hoàng mẫu khí sôi trào, mênh mông một mảng, trải rộng trên không Bất Chu Sơn, như một biển huyền hoàng.

Mưa thiên thạch rơi xuống, trực tiếp va chạm với nó, như sao băng từ trời rơi xuống biển cả, trong nháy mắt dấy lên sóng lớn vô biên, sóng thần xông trời, nhấn chìm bầu trời.

Bất Chu Sơn nguy nga, vào lúc này dường như cũng chấn động, khí tức kinh khủng vô cùng lan tỏa ra, trời đất Hồng Hoang chấn động, vô tận sinh linh run rẩy.

Vùng đất này như muốn hóa thành hỗn độn, một mảng mờ mịt, không thấy gì cả, chỉ có tiếng nổ kịch liệt, sức mạnh sôi trào, kinh khủng vô biên.

Mọi người đều chăm chú nhìn, đợi đến khi mọi thứ kết thúc, liền nghe thấy, dưới vô tận huyền hoàng mẫu khí, một giọng nói nhàn nhạt truyền ra.

"Huyền Minh, chiêu số này của ngươi vẫn chưa đủ mạnh." Bảo tháp lấp lánh, hiện ra lần nữa, Thái Thanh Lão Tử bên trong lại không bị ảnh hưởng gì, vạt áo cũng không rung động một chút nào, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đã chặn đứng toàn bộ công kích của Huyền Minh!

Huyền Minh kinh ngạc, ngay sau đó sắc mặt không khỏi lạnh đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, thì cười lên, liên tục khen ngợi: "Bảo tháp của đại huynh, quả nhiên phi phàm, lực phòng ngự kinh thế, tiên thiên đứng ở thế bất bại." Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở phào nhẹ nhõm, xem ra uy hiếp của Huyền Minh Tổ Vu này, không quá lớn.

Họ vẫn có thể cướp đoạt Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Lâm Nguyên thấy vậy, lạnh lùng nói: "Đắc ý cái gì, cho dù có cái mai rùa che chở, Tổ Vu của Vu tộc ta, vẫn có thể đánh nổ các ngươi!" Lời này vừa ra, mọi người chế nhạo, cho rằng Lâm Nguyên chẳng qua

là chết cũng không nhận thua.

Nhưng họ lại không biết, lúc này, Lâm Nguyên đã thầm hô trong lòng: "Hệ thống, thôi động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ." 【Đinh, tuân lệnh!】 Ong~~ Một luồng dao động huyền diệu lan tỏa ra.

Kỹ năng Cường Lực Viên Hộ được kích hoạt.

Ràng buộc Huyền Minh.

Mười hai lần chiến lực, mười hai lần phòng ngự, bùng nổ!

Thái Thanh Lão Tử thôi động Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, dù Huyền Minh toàn lực tấn công, cũng không thể phá vỡ được phòng ngự của y dù chỉ một chút, điều này khiến Huyền Minh một trận phiền não.

Nàng đang suy nghĩ đối sách, thì đột nhiên cảm nhận được, sức mạnh của bản thân lại bùng nổ!

Sự tăng cường sức mạnh này quá kinh khủng, chỉ trong nháy mắt đã tăng lên đến một tầng thứ khó mà tưởng tượng, Huyền Minh chỉ cảm thấy hiện tại mình có thể đánh nổ cả trời đất này!

Đây là một sự tăng cường toàn diện, quả thực như đột phá vào một lĩnh vực khác, thậm chí việc vận dụng pháp tắc của nàng, cũng được tăng cường rất lớn.

Huyền Minh trong lòng chấn kinh, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía Lâm Nguyên, quả nhiên nàng thấy Lâm Nguyên gật đầu với mình, trong nháy mắt này, Huyền Minh hiểu ra tất cả.

"Là Vu Nguyên!" "Trước đó nha đầu Cửu Phượng nói với ta, Vu Nguyên lĩnh ngộ được một kỹ năng rất đáng sợ, có thể khiến chiến lực của nó trong nháy mắt tăng vọt mười mấy lần." "Lúc đó ta nghe còn không tin, không ngờ lại là thật!

Hơn nữa, không chỉ có thể tác dụng trên cao thủ cấp Đại Vu, ngay cả Tổ Vu như ta, cũng có thể tăng cường!" "Đây là năng lực kinh khủng đến mức nào?" Huyền Minh trong lòng dấy lên sóng lớn ngập trời, vô cùng chấn động, thậm chí quên cả việc tấn công Thái Thanh Lão Tử, nàng nhìn về phía Lâm Nguyên, một lần nữa làm mới nhận thức về Lâm Nguyên.

"Vốn là Đại Vu yếu nhất, nhưng hiện tại thực lực, lại có thể đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn Đại La Kim Tiên viên mãn!" "Còn phát minh ra phương pháp rèn đúc, có thể từ sâu trong nhục thân rèn luyện ra Nguyên Thần của Vu tộc ta, nâng cao chiến lực tổng thể của Vu tộc ta." "Càng có thuật phụ trợ có thể trong thời gian ngắn, tăng cường cực lớn chiến lực của chiến hữu phe mình." "Vu tộc ta, rốt cuộc đã xuất hiện một quái thai như thế nào?" Huyền Minh lúc này, bị chấn động sâu sắc, mắt trợn tròn, nhất thời thất thần.

Thái Thanh Lão Tử thấy cảnh này, lại tưởng rằng Huyền Minh bị Linh Lung Bảo Tháp của mình trị đến mức không còn chút khí thế nào, khuôn mặt vốn không biểu cảm, cũng nhếch lên một nụ cười tự đắc.

Y nhàn nhạt cười nói: "Huyền Minh Tổ Vu, sự việc đã đến nước này, chúng ta cũng không muốn gây khó dễ cho ngươi, chỉ cần có thể để bọn ta yên tâm hái dây Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này, bọn ta tuyệt đối sẽ không mạo phạm Vu tộc." Huyền Minh nghe vậy, hoàn hồn lại.

Lúc này chiến lực toàn thân nàng quả thực sôi trào, nghe thấy lời của Thái Thanh Lão Tử, lập tức cười lạnh một tiếng, đến bây giờ mà còn dám uy hiếp nàng, tìm chết sao?

"Thái Thanh Lão Tử, nhìn cho kỹ đây!" Huyền Minh lập tức hét dài một tiếng, mái tóc xanh tung bay trong không trung, nhục thân phát sáng, vô cùng pháp tắc đạo văn biến đổi nhanh chóng, chói mắt hơn

mặt trời trên trời hàng tỷ lần.

Nàng đột nhiên duỗi ra một bàn tay ngọc ngà, ấn vào hư không.

Mười hai lần chiến lực, toàn bộ bùng nổ!

Nhục thân, pháp tắc, dung hợp làm một, câu thông ra sức mạnh mạnh nhất lúc này!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn ầm ầm, ở nơi xa xôi vô cùng, sâu trong tinh không Hồng Hoang, đột nhiên có từng ngôi sao khổng lồ hiện ra, tiếng nổ vang vọng Hồng Hoang, nhanh chóng lao tới.

Vô cùng tinh thần, hội tụ lại, xuyên qua màng đại địa, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, dưới sự triệu hoán của Huyền Minh, hình thành một trận mưa sao diệt thế, thẳng tắp oanh kích về phía Thái Thanh Lão Tử.

Trên những ngôi sao kia, thậm chí còn quấn quanh một chút khí hỗn độn mỏng manh!

Khí hỗn độn này cường hãn, là một trong những thứ hung hiểm nhất trong tinh không Hồng Hoang, mà bây giờ lại bị kéo động, trở thành sát chiêu của Huyền Minh, oanh sát đến.

Trời đất chấn động, mười phương bạo loạn!

Tất cả mọi người kinh hãi biến sắc.

Cảnh tượng này quá kinh khủng, trước đó chẳng qua chỉ là mưa thiên thạch, bây giờ lại là một trận mưa sao diệt thế mênh mông, uy lực của nó tăng hơn mười lần!

Chương 32

Thái Thanh Lão Tử cũng toàn thân chấn động, trong mắt hiện lên nỗi sợ hãi sâu sắc, chỉ cảm thấy trên sống lưng có một luồng khí lạnh bốc lên, thẳng lên đỉnh đầu.

Tình huống gì đây!

Dù là cường giả theo đuổi tâm tính như y, Thái Sơn sụp đổ trước mắt cũng không biến sắc, lúc này trong lòng cũng gần như sụp đổ.

Điều này hoàn toàn không hợp lẽ thường!

Tổ Vu vốn đã mạnh mẽ đến cực hạn, sao lại có thể đột ngột bùng nổ một đoạn chiến lực kinh khủng như vậy?

Chẳng lẽ Huyền Minh trước đó đã che giấu thực lực của mình?

Tuy nhiên, lúc này cũng không thể quan tâm nhiều như vậy, Thái Thanh Lão Tử cũng là người quả quyết, lúc này thê lương hét lớn một tiếng, gần như là đốt cháy tu vi, khiến Thái Thanh pháp lực của mình sôi trào, điên cuồng rót vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Linh Lung Bảo Tháp ong một tiếng, tỏa ra ánh sáng huyền hoàng mênh mông, bao phủ trời đất, vô cùng huyền hoàng mẫu khí như từng con rồng lớn cuồn cuộn, đan xen lại với nhau, hóa thành một biển cả mênh mông, chắn phía trên Thái Thanh Lão Tử, uy năng tăng đến cực hạn.

Mà ngay lúc này, trận mưa sao diệt thế giáng xuống, hung hãn va chạm với huyền hoàng mẫu khí, chỉ nghe một tiếng nổ lớn như trời long đất lở, hư không nổ tung!

Kéo theo cả Bất Chu Sơn cũng ầm ầm rung chuyển dữ dội!

Khoảnh khắc tiếp theo, Bất Chu Sơn phát sáng, vô cùng uy áp của Bàn Cổ sôi trào, tất cả mọi người đều cảm thấy một áp lực đáng sợ, dưới áp lực đáng sợ này, dư chấn của trận chiến mới không gây ra hậu quả hủy diệt.

Nếu không, vùng đất rộng hàng tỷ dặm, đều sẽ sụp đổ!

Ầm ầm!

Cuối cùng, chỉ có thể nói Huyền Hoàng Bảo Tháp không hổ là hậu thiên công đức phòng ngự chí bảo, lại có thể chặn đứng được chiêu này!

Nhưng, vẫn có dư lực, tiến vào trong tháp, dù chỉ là dư lực, Thái Thanh Lão Tử cũng thân thể chấn động, mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân xương cốt kêu răng rắc, không biết đã gãy bao nhiêu cái.

Linh khí trong cơ thể bạo loạn, bị va chạm hủy diệt!

Khí tức của y, lập tức suy yếu, trực tiếp bị trọng thương!

"Chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt!" Thái Thanh Lão Tử tức giận đến mức mất bình tĩnh, với tư cách là người đứng đầu Tam Thanh, y làm sao từng chịu thiệt lớn như vậy?

Trước đây cả Hồng Hoang, người thực sự có thể áp chế y, cũng chỉ có Hồng Quân mà thôi!

"Huyền Minh, món nợ này ta ghi nhớ!

Sau này ta nhất định sẽ đòi lại!" Thái Thanh Lão Tử tóc tai bù xù, thê lương hét lớn một tiếng, thôi động Huyền Hoàng Bảo Tháp, mạnh mẽ phá không bỏ chạy.

"Đại huynh chạy rồi?" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nhìn nhau, sau đó không ai nói thêm gì, co cẳng bỏ chạy,

thân thể chỉ lóe lên, đã biến mất không còn tăm hơi, thần tốc tuyệt luân.

Công phu chạy trốn của họ, xứng đáng hàng đầu.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này, cũng một trận tê dại da đầu.

Quá kinh khủng!

Thái Thanh Lão Tử có Huyền Hoàng Bảo Tháp, lại còn bị một đòn đánh thành trọng thương, Huyền Minh này rốt cuộc là biến thái gì?

"Chạy!" Họ cũng gầm nhẹ một tiếng, gần như là liều mạng, chạy trối chết về phía xa.

Sợ rồi, thật sự sợ rồi!

Họ cảm nhận được rõ ràng sự chênh lệch to lớn khó mà tưởng tượng giữa mình và Huyền Minh!

Huyền Minh thấy vậy, lạnh lùng nói: "Ta cho các ngươi đi rồi sao?" Trong lúc nói chuyện, một chưởng vỗ về phía trước.

Ầm ầm một tiếng, trời đất đảo lộn!

Vô cùng sợi mưa cuồn cuộn, hóa thành một tấm lưới lớn che trời, tỏa ra khí tức sắc bén, hung hãn bao phủ về phía trước.

Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng tế ra Hỗn Độn Chung, Hỗn Độn Chung này giống như Huyền Hoàng Bảo Tháp, cũng là bảo vật phòng ngự đỉnh cao, lực phòng ngự cử thế vô song.

Keng!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, cái chuông lớn tràn ngập khí hỗn độn này đã bị đánh cho vang lớn, lăn lộn bay ra, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn bên trong miệng lớn phun máu.

“Chạy đi!” Họ gầm lớn, chật vật đến cực điểm, vô cùng uất ức, liều mạng thôi động Hỗn Độn Chung, vút một tiếng, tăng tốc độ đến cực hạn, lập tức phá không bỏ chạy.

“Hừ!” Thấy vậy, Huyền Minh không truy đuổi, tuy chiến lực tăng vọt, nhưng so với Thái Thanh Lão Tử, Đế Tuấn và những người khác, tốc độ vẫn có chút chênh lệch.

Rất khó đuổi kịp.

Tuy nhiên, lần này cũng coi như cho họ một bài học cực kỳ sâu sắc.

Lúc này, trên Bất Chu Sơn, quả thực một mảnh tĩnh lặng.

Nữ Oa và những người khác thấy Huyền Minh ba chiêu hai thức đã đánh lui Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt đều hiện lên một tia kính sợ.

Vu tộc quả thực cường hãn đến cực điểm!

Hồng Vân cảm thấy Vu tộc có chút bá đạo, trong lòng bất mãn, còn chuẩn bị mở miệng nói, Trấn Nguyên Tử lo đến nhảy dựng lên, một tay bịt miệng y, xám xịt bỏ chạy, không dám thở mạnh một hơi.

Đùa sao, một vị Tổ Vu đã đáng sợ như vậy, mà Vu tộc lại có mười hai vị Tổ Vu, một khi toàn bộ ra tay, tất cả mọi người đều phải chết!

Họ trước đó cũng không có hành động thất lễ, vì vậy Huyền Minh chỉ nhàn nhạt liếc họ một cái, liền không quá để ý, trên sân chỉ còn lại Nữ Oa và Phục Hy.

Nữ Oa do dự một lúc, lúc này lựa chọn an toàn nhất tự nhiên là quay người bỏ chạy, nhưng nàng có thể cảm nhận được, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng kia và Cửu Thiên Tức Nhưỡng bên dưới, tương lai đối với nàng có tác dụng lớn, dù thế nào cũng không muốn từ bỏ, cắn

răng, tiến lên cúi người chào.

Nàng thông minh như băng tuyết, liếc mắt một cái liền biết, Huyền Minh tuy mạnh, nhưng người thực sự có thể làm chủ ở đây, vẫn là Lâm Nguyên.

Bởi vì nhìn thái độ của Huyền Minh đối với Lâm Nguyên trước đó, không phải là thái độ của một trưởng bối đối với hậu bối, mà là một thái độ vô cùng dựa dẫm, vô cùng tin tưởng.

Nàng bèn ôn nhu cất lời: "Huyền Minh Tổ Vu, còn có vị Vu tộc tiểu hữu này, trước đó không mời mà đến, có nhiều mạo phạm, thực sự xin lỗi.

Tuy nhiên dây Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này và Cửu Thiên Tức Nhưỡng bên dưới, đối với ta có tác dụng cực lớn, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào để có được, không biết hai vị có thể đồng ý không?" Huyền Minh nghe vậy, liền nhìn về phía Lâm Nguyên, nói: "Hồ Lô Đằng là ngươi phát hiện, tự nhiên là của ngươi, nên ngươi quyết định." Nữ Oa nghe vậy, trong lòng thầm nghĩ quả nhiên!

Vị Đại Vu trước mắt này ở trong Vu tộc địa vị, không hề tầm thường!

Nàng không khỏi tràn đầy mong đợi nhìn về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên tự nhiên biết Nữ Oa cầu dây hồ lô này và Cửu Thiên Tức Nhưỡng là để sau này nặn đất tạo người, hơn nữa bản thân Nữ Oa cũng không phải là hạng người ngang ngược bá đạo như Tam Thanh, trong các Thánh nhân được coi là tính tình rất tốt, kết một thiện duyên với nàng, cũng có chút lợi ích.

Lâm Nguyên bèn trầm ngâm một lát, rồi nói: "Chỉ cần ngươi lập lời thề Thiên Đạo, nợ ta một đại nhân quả, tương lai phải giúp ta làm một việc!

Ta liền có thể làm chủ, cho ngươi mang đi dây hồ lô đó và Cửu Thiên Tức Nhưỡng bên dưới!

Đương nhiên, việc này sẽ không liên quan đến an toàn tính mạng." Nữ Oa sau khi tạo người, liền có thể công đức thành Thánh.

Một đại nhân quả của một Thánh nhân.

Nghĩ thôi cũng thấy kinh khủng.

Tuyệt đối kinh người!

Chương 33

Nữ Oa nghe vậy, trong lòng không nghi ngờ, không khỏi vui mừng phấn chấn.

Nàng nghiêm mặt nói: “Điều kiện của tiểu hữu, ta đồng ý, tuyệt đối sẽ không có chút chiết khấu nào.” Nói xong, nàng trực tiếp lập lời thề Thiên Đạo, vô cùng quả quyết.

Sự ràng buộc của lời thề Thiên Đạo rất kinh khủng, đối với Thánh nhân cũng có ảnh hưởng to lớn, Nữ Oa làm như vậy, thể hiện quyết tâm kinh người của nàng.

Lâm Nguyên mỉm cười, nói: “Rất tốt, hai thứ này, ngươi đều có thể lấy đi.

Tuy nhiên, hiện tại mấy quả hồ lô kia đều chưa chín, đợi đến khi hồ lô chín, ngươi mới có thể lấy đi dây hồ lô và Cửu Thiên Tức Nhưỡng bên dưới.” Nữ Oa sau khi nhận được lời hứa của Lâm Nguyên, lòng vô cùng thỏa mãn, cùng Phục Hy rời đi.

Huyền Minh gật đầu với Lâm Nguyên, cũng phá không rời khỏi.

Thập Nhị Tổ Vu phải trấn áp sát khí và trọc khí bên dưới Bàn Cổ Điện, không thể rời đi quá lâu, chuyện đã giải quyết xong, tự nhiên sẽ không trì hoãn.

Một cuộc tranh chấp, cứ thế được giải quyết một cách hoàn mỹ. "Ha ha, đây quả là một trải nghiệm thú vị.

Ai mà ngờ được, Thánh nhân của sau này, hôm nay cũng bị ta đánh cho một trận.

Hai vị chúa tể của Yêu tộc Thiên đình, cũng bị Huyền Minh đánh cho chạy trối chết." Lâm Nguyên có chút cảm khái.

Chẳng biết từ lúc nào, hắn đã từ Đại Vu yếu nhất Vu tộc, thăng lên đến tầng lớp đỉnh cao của Hồng Hoang hiện tại!

Sau đó, Lâm Nguyên liền nhìn về phía Tiên thiên hồ lô đằng, ngồi xếp bằng xuống, vừa tu hành, vừa chờ đợi dây hồ lô này trưởng thành.

Ầm ầm ầm ~~~ Trên Bất Chu Sơn, uy áp của Bàn Cổ bùng nổ, một áp lực cực kỳ đáng sợ từ bốn phương tám hướng ép lên người Lâm Nguyên.

Nếu là trước kia, đây là một phiền toái rất lớn, nhưng bây giờ nhục thân của Lâm Nguyên đã được Bàn Cổ ngọc tủy tăng cường, lại thêm tu hành Lực chi pháp tắc, năng lực chịu đựng đã tăng lên đáng kể.

Uy áp vô cùng khủng bố của Bàn Cổ, ảnh hưởng đến hắn cũng đã suy yếu đi rất nhiều. "Nhân lúc này, có thể rèn luyện nhục thân một chút." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Công dụng của uy áp Bàn Cổ cũng tương tự như dòng khí Hỗn Độn, cũng có thể mài giũa nhục thân, khiến cho lực lượng Bàn Cổ ngọc tủy vẫn còn tích tụ trong cơ thể Lâm Nguyên lại được luyện hóa thêm một phần.

Trong tu hành, thời gian trôi qua không hay biết.

Trong nháy mắt, lại mấy nghìn năm trôi qua, đột nhiên Lâm Nguyên cảm nhận được một luồng dao động cực kỳ mãnh liệt, không khỏi mở bừng hai mắt.

Thì ra Tiên thiên hồ lô đằng đã trưởng thành!

Một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang này đột nhiên bộc phát ra linh lực ngút trời, bao trùm Bất Chu Sơn, mỗi một chiếc lá đều lóe lên đạo vận vô cùng, huyền ảo đến cực điểm.

Đặc biệt là bảy quả hồ lô trên đó, lóe lên những màu sắc khác nhau, có màu đỏ rực, có màu xanh biếc, có màu trắng như ngọc, đẹp đẽ động lòng người như trong mộng ảo.

Phốc một tiếng!

Một quả hồ lô màu tím vàng đột nhiên từ trên dây hồ lô rơi xuống, tỏa ra ánh sáng tím vàng vô tận, chiếu rọi cả đất trời một vùng huy hoàng.

Trên dòng thời gian ban đầu, quả hồ lô này sẽ bị Thái Thượng Lão Quân lấy đi, uy lực vô cùng khủng bố, có thể dễ dàng biến người ta thành một vũng máu đặc!

Ông ~~~ Sau đó, lại có một quả hồ lô màu đỏ rực rơi xuống.

Vốn dĩ, quả hồ lô này sẽ thuộc về Hồng Vân, được luyện chế thành Cửu Cửu Hồng Vân Tán Phách hồ lô, một khi tung ra, cát đỏ đầy trời, diệt thần sát ma, không gì cản nổi.

Tiếp theo, còn có hồ lô Chiêu Yêu màu vàng, Trảm Tiên hồ lô màu vàng, v.v.

Lâm Nguyên thấy vậy, trong lòng cũng vô cùng vui mừng, phen này thu hoạch kinh người, mấy quả hồ lô này quả nào cũng lợi hại hơn quả nấy, tuyệt đối đều là linh bảo đỉnh cấp nhất.

Bá!

Hắn lập tức không chút khách khí, đem những linh bảo vốn nên thuộc về các đại năng đỉnh cao nhất Hồng Hoang này thu hết vào túi mình.

Ông ~~~ Cuối cùng, trên Tiên thiên hồ lô đằng có một quả hồ lô màu xanh, lượn lờ khí tức thần bí, từ trên dây hồ lô rơi xuống, tỏa ra một hương vị phi phàm.

Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, cuốn lấy nó, cầm trong tay, một luồng nguyên thần chi lực tuôn ra, luyện hóa nó, lập tức có một luồng thông tin tràn vào trong đầu hắn. "Đây là...

Ngộ đạo hồ lô?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Quả hồ lô màu xanh này, lại có thể giúp người ta tiến vào cảnh giới ngộ đạo, dễ dàng hơn trong việc tham ngộ đại đạo pháp tắc. "Chí bảo a!" Lâm Nguyên mừng rỡ.

Hắn bây giờ tuy nói là có nguyên thần, nhưng nguyên thần này tương đối mà nói vẫn còn rất yếu, nếu không có cách nào trói buộc với đại năng như Hồng Quân, tốc độ tu luyện sẽ cực kỳ chậm.

Nhưng có Ngộ đạo hồ lô này, việc tu hành sau này sẽ thuận lợi hơn rất nhiều, cho dù trong một số tình huống đặc thù, không thể trói buộc người khác, cũng có thể có tốc độ tu hành không tệ.

Đây tuyệt đối là một kiện bảo vật thích hợp nhất với Lâm Nguyên lúc này!

Thu hoạch cực lớn!

Lâm Nguyên cũng không ngờ rằng, quả hồ lô cuối cùng mà Tiên thiên hồ lô đẳng kết ra lại phi phàm đến vậy.

Lập tức, Lâm Nguyên liền cẩn thận cất quả hồ lô này đi, sau đó hắn nhìn về phía dây hồ lô, vì hồ lô đều đã được hái xuống, dây hồ lô này đã có xu hướng khô héo.

Ánh sáng trên lá cây cũng đã ảm đạm đi rất nhiều. "Bây giờ có thể để Nữ Oa đem dây hồ lô này đi rồi." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Đang chuẩn bị liên lạc với Nữ Oa, thì đúng lúc này, từ ngoài trời bỗng truyền đến một giọng nói phiêu diêu đạm mạc. "Tử Tiêu Cung lần thứ ba giảng đạo, bây giờ bắt đầu!" Lâm Nguyên nghe xong, tinh thần chấn động.

Lần thứ ba giảng đạo!

Lần thứ ba giảng đạo tại Tử Tiêu Cung không phải chuyện tầm thường, sẽ có rất nhiều đại sự kiện xảy ra.

Đầu tiên, Hồng Quân sẽ giảng thuật phương pháp thành Thánh!

Tiếp theo, còn sẽ thu Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn làm đồ đệ.

Sau đó, còn sẽ ban xuống bảy đạo Hồng Mông Tử Khí.

Tại Hồng Hoang, muốn chứng đạo thành Thánh, không có Hồng Mông Tử Khí, cho dù có tu vi thông thiên, cũng không thể làm được.

Cuối cùng, Hồng Quân còn sẽ phân phát bảo vật tại Phân Bảo Nhai.

Nói tóm lại, sẽ có vô số đại sự kiện.

Lâm Nguyên cũng không chần chừ, vút lên trời cao, thẳng tiến đến Tử Tiêu Cung.

Sâu trong tinh không Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung nguy nga sừng sững, xung quanh là dòng khí Hỗn Độn vô tận cuồn cuộn, như đại dương dâng lên sóng lớn ngút trời, nhưng lại không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến Tử Tiêu Cung.

Sau khi Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, các đại năng giả đều dùng tốc độ nhanh nhất nhanh chóng đến, lúc này đã tụ tập trong cung, Lâm Nguyên cũng ở trong số đó.

Chương 34

Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, khi thấy Lâm Nguyên, nghĩ đến thảm bại trước đó tại Bất Chu Sơn, sắc mặt đều rất không tự nhiên.

Tuy nhiên, sau khi chứng kiến chiến lực của Vu tộc, bọn họ đối với Lâm Nguyên đều có sự kiêng dè rất lớn, cũng không dám ra tay hãm hại Lâm Nguyên.

Bọn họ đều coi Lâm Nguyên như không khí, như thể không nhìn thấy, trực tiếp bỏ qua.

Ngược lại, Nữ Oa bước tới, hỏi Lâm Nguyên về tình hình của Tiên thiên hồ lô đằng, biết được dây hồ lô đã trưởng thành, nàng vui mừng khôn xiết, vội vàng cam đoan lại với Lâm Nguyên một lần nữa, nói rằng chỉ cần có được dây hồ lô và Cửu Thiên Tức Nhưỡng, sau này bất kể việc gì, chỉ cần có phân phó, nhất định sẽ làm.

Lâm Nguyên mỉm cười, đối với Nữ Oa cũng coi như hài lòng.

Không lâu sau, các đại năng đã vào chỗ, buổi giảng đạo bắt đầu.

Lâm Nguyên lại không có chút hứng thú nào với việc nghe giảng, mà trực tiếp sử dụng kỹ năng 【Cộng Hưởng】, trói buộc Hồng Quân, bắt đầu tham ngộ Lực chi pháp tắc.

Trong khoảnh khắc trói buộc, tốc độ tu luyện của hắn tăng vọt, việc tham ngộ Lực chi pháp tắc trở nên vô cùng thuận lợi, các loại nghi vấn khó khăn đều được giải quyết dễ dàng, tiến độ kinh người.

Mà Hồng Quân sau một hồi giảng đạo, cuối cùng cũng nói đến ba phương pháp thành Thánh.

Hắn dung mạo kỳ cổ, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, quanh thân

lượn lờ ức vạn đạo vận, bình tĩnh mở miệng: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là cảnh giới chí cao, vạn kiếp bất diệt, nhân quả bất nhiễm, siêu thoát trần thế, vĩnh thế bất hủ, dù cho thiên địa hủy hoại, Hồng Hoang sụp đổ, vẫn trường tồn." "Đại đạo ba nghìn, đạo nào cũng có thể chứng Hỗn Nguyên." "Nhưng tổng kết lại, có thể chia thành ba con đường." "Một là dùng sức mạnh chứng đạo, dùng uy lực vô thượng phá vỡ gông cùm Hỗn Nguyên, chứng đạo thành Thánh.

Pháp này cực khó, gần như không thể thành công, nhưng một khi thành tựu, thực lực cũng mạnh mẽ nhất." "Hai là trảm tam thi chứng đạo, chém đi thiện thi, ác thi, chấp niệm chi thi, dùng tiên thiên linh bảo làm vật ký thác, chứng đạo thành Thánh." "Ba là công đức chứng đạo, mang theo lực lượng công đức vô thượng, chứng đạo thành Thánh." "....." Hồng Quân nói xong, lại giải thích chi tiết từng con đường chứng đạo, âm thanh đại đạo vang lên, trong Tử Tiêu Cung dị tượng liên tiếp xuất hiện, vạn ngàn dị tượng.

Mọi người nghe như si như say, không biết thời gian trôi qua.

Trong lòng nhiều người cũng nảy sinh hùng tâm, muốn giống như Hồng Quân, chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Truyền xong phương pháp thành Thánh, Hồng Quân liền tuyên bố lần giảng đạo này kết thúc, đồng thời đạm mạc nói: "Ta có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, lần lượt ban cho Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đạo cuối cùng ban cho Hồng Vân." Nói xong, Hồng Quân phất tay, lập tức có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí bay ra, rơi vào tay bảy người này.

Mỗi một đạo Hồng Mông Tử Khí, đều lóe lên ánh sáng tím huyền diệu, lưu chuyển đạo vận vô cùng, vừa nhìn đã biết là tuyệt thế thánh phẩm.

Ngay cả Lâm Nguyên cũng phải mở mắt, tỉnh lại từ trong tu luyện.

Hắn trong lòng biết, Hồng Mông Tử Khí này là vật quan trọng nhất để chứng đạo thành Thánh, không có tử khí, thì đừng hòng thành Thánh.

Thánh vị, vào lúc này thực ra đã được định sẵn.

Trong Tử Tiêu Cung cũng xôn xao, trong mắt tất cả các đại năng đều lộ ra vẻ hâm mộ vô cùng.

Đặc biệt là Côn Bằng, lúc này cúi đầu xuống, trong mắt lóe lên sự phẫn hận vô cùng, trong lòng gào thét: "Đạo tử khí này vốn nên có một phần là của ta, của ta!" Hắn trước đó đã giành được một trong sáu vị trí đầu, không ngờ Hồng Vân lại nhường chỗ cho Tiếp Dẫn, dẫn đến cuối cùng hắn lại bị Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người liên thủ đánh bay xuống.

Bây giờ, Hồng Vân người đã nhường chỗ, lại nhận được đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy.

Nhưng mà, hắn lại không có gì cả!

Nếu hắn có thể giữ được vị trí đó, đạo Hồng Mông Tử Khí này chắc chắn có phần của hắn!

Lúc này, trong lòng Côn Bằng vô số suy nghĩ cuộn trào, ánh mắt cũng càng lúc càng trở nên u ám lạnh lẽo.

Lâm Nguyên ở vị trí cuối cùng, quan sát phản ứng của các đại năng, lập tức chú ý đến cảnh này, trong lòng khẽ động: "Côn Bằng chắc hẳn đã chuẩn bị ra tay với Hồng Vân rồi." "Ta truyền đạo đã xong, cảm nhận được sự huyền diệu của Thiên đạo vận chuyển, muốn từ trong các ngươi, chọn ra người ưu tú làm đồ đệ." Lúc này, Hồng Quân lại đạm mạc mở miệng. "Bàn Cổ khai thiên, tạo nên Hồng Hoang, công đức vô cùng vĩ đại, khó có thể đong đếm.

Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, bản thân đã có đại

công đức, ta muốn thu ba người làm chân truyền đệ tử." Lời này vừa ra, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ ba người vừa kinh ngạc vừa vui mừng, vội vàng đứng dậy từ bồ đoàn, cung kính hành lễ nói: "Bái kiến Hồng Quân sư tôn." Mọi người thấy vậy, vô cùng hâm mộ. "Ừm." Hồng Quân gật đầu, lập tức phất tay, liền có ba kiện bảo vật bay ra, lóe lên dao động vô cùng đáng sợ, chấn động cả Tử Tiêu Cung. "Thái Cực Đồ, có uy lực định địa thủy hỏa phong, hóa âm dương ngũ hành chi lực, lý thiên đạo huyền cơ chi công, bao la đại thiên vạn tượng chi năng, là khai thiên chí bảo, nay ban cho Thái Thanh Lão Tử." Một bức đồ quyển lóe lên hào quang ngũ sắc, thụy khí cửu sắc, lưu động sức mạnh thái cực mênh mông, cứ thế bay ra, rơi vào tay Thái Thanh Lão Tử.

"Bàn Cổ Phiên, có uy lực xé rách hồng mông hỗn độn, nghiền nát chư thiên thời không, tạo hóa vô cực chi đạo, thống ngự vạn pháp áo nghĩa chi công, khai mở thiên địa hoàn vũ chi năng, ban cho Nguyên Thủy Thiên Tôn." Ầm ầm!

Một lá cờ lớn lóe lên ánh sáng hỗn độn, phá không mà ra, rơi vào tay Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Trận Đồ, thần uy ngút trời, một khi phát động, dù là vạn kiếp thần tiên, cũng khó thoát kiếp nạn, nay ban cho Thông Thiên." Keng!

Tiếng kiếm minh chấn động thế gian, vang vọng tinh không Hồng Hoang, bốn thanh lợi kiếm lóe lên ánh sáng sát phạt vô cùng bay ra, kèm theo một phương kiếm trận đồ, rơi vào tay Thông Thiên Giáo Chủ.

Mọi người thấy vậy, trong lòng vô cùng hâm mộ ghen tị, ba kiện này đều là tiên thiên chí bảo a!

Bây giờ, toàn bộ đều thuộc về Tam Thanh.

Có ba kiện tiên thiên chí bảo này trong tay, chiến lực của Tam

Thanh không biết sẽ tăng vọt bao nhiêu lần.

Sắc mặt Lâm Nguyên lại không buồn không vui, mấy kiện tiên thiên chí bảo đó không lấy được, nhưng sau này Hồng Quân còn lại vô số bảo vật, sẽ được phân phát cho mọi người ở Phân Bảo Nham, đến lúc đó tự nhiên có thể chọn lựa vài món tốt.

Trong thời gian tiếp theo, Hồng Quân lại thu Nữ Oa làm nội môn đệ tử, và ban cho chí bảo chứng hôn Hồng Tú Cầu.

Lại thu Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn làm ngoại môn đệ tử, nhưng đối đãi với họ rất qua loa, rõ ràng có hai người, nhưng chỉ ban cho một kiện Thập nhị phẩm công đức kim liên, dùng để trấn áp khí vận.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều rất bất đắc dĩ, nhưng đối mặt với Hồng Quân, tự nhiên không dám mạo phạm, đành phải ngoan ngoãn nhận lấy, nhưng đều có vẻ hơi tiu nghỉu.

Sau đó, Hồng Quân còn phong Đông Vương Công làm thủ lĩnh của nam tiên trong thiên hạ, ban cho tiên thiên cực phẩm linh bảo Long đầu quải trượng.

Phong Tây Vương Mẫu làm thủ lĩnh của nữ tiên trong thiên hạ, ban cho tiên thiên cực phẩm linh bảo Tịnh Thủy Bát Vu.

Đông Vương Công trong mấy lần giảng đạo trước đều gặp phải trắc trở lớn, bị Lâm Nguyên liên tiếp tính kế, vốn dĩ hắn là do chí dương bản nguyên hóa thành, tính cách kiêu ngạo phóng túng nhất, nhưng thời gian này lại trở nên trầm mặc ít nói, vô cùng lạc lõng.

Bây giờ đột nhiên nghe thấy Hồng Quân lại phong hắn làm thủ lĩnh nam tiên thiên hạ, lại còn ban cho tiên thiên cực phẩm linh bảo, lập tức cả người đều bị niềm vui sướng tột độ đánh trúng, cố gắng kìm nén niềm vui trong lòng, trên mặt làm ra vẻ trang nghiêm, nhận lấy pháp bảo.

Mân mê Long đầu quải trượng, Đông Vương Công nhìn về phía Lâm Nguyên đang ngồi ở một góc khác, trong mắt lóe lên ánh sáng âm lãnh, hắn sẽ không quên sự sỉ nhục mà Lâm Nguyên đã gây ra cho hắn! "Món nhân quả này, ta nhất định sẽ bắt ngươi phải trả lại!" Hắn trong lòng hung tợn nghĩ.

Tiên thiên cực phẩm linh bảo trong tay, chiến lực của hắn không biết sẽ tăng vọt bao nhiêu, lúc này nhìn Lâm Nguyên, giống như nhìn một con kiến hôi, có thể dễ dàng nghiền nát!

Tuy nhiên, Đông Vương Công cũng không dám ở trong trường hợp này lập tức ra tay với Lâm Nguyên, đành phải đè nén địch ý trong lòng, chuẩn bị chờ thời cơ, sẽ báo thù sau.

Hồng Quân thu đồ đệ xong, ban cho chí bảo xong, nhìn quanh chúng đại năng, đạm mạc mở miệng: "Ta tuy thu đồ, ban chí bảo, nhưng thiên đạo vận chuyển, vạn linh đều có cơ duyên.

Ta có Phân Bảo Nham, trên đó có vô cùng linh bảo, các ngươi có thể tự đến lấy." Nói xong, trong Tử Tiêu Cung rộng lớn vô biên này, ở nơi sâu nhất đột nhiên hiện ra một tảng đá khổng lồ.

Tuy nói là nham thạch, nhưng diện tích lại vô cùng rộng lớn, tỏa ra uy áp còn khủng bố hơn cả các vì sao Hồng Hoang vô số lần, ép cho hư không không ngừng vặn vẹo.

Bảo quang vô tận, trên Phân Bảo Nham đó lấp lánh, rõ ràng là từng kiện linh bảo.

Mọi người thấy vậy, mắt đều trợn tròn, nhìn chằm chằm, hô hấp cũng trở nên dồn dập, vô cùng kích động.

Không ngờ!

Bọn họ lại cũng có cơ duyên!

Trước đó bọn họ còn tưởng rằng sau khi Hồng Quân thu đồ ban

bảo, bọn họ sẽ chẳng được chút lợi lộc nào! "Đi đi." Theo lời Hồng Quân, ầm một tiếng, Tử Tiêu Cung chấn động, chúng đại năng lúc này hoàn toàn không còn để ý đến hình tượng nữa, tranh nhau xông về phía Phân Bảo Nham.

Lâm Nguyên cũng mắt sáng lên, đối mặt với cơ duyên như vậy, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua, lập tức bá một tiếng, lực lượng nhục thân được thúc đẩy, nhanh như gió cuốn điện xẹt, xông về phía Phân Bảo Nham.

Ầm!

Chương 35

Tu vi của Lâm Nguyên lúc này sâu dày khó có thể tưởng tượng, Huyền công tứ chuyển được thúc đẩy, huyết mạch chi lực sôi trào, trực tiếp hình thành một biển huyết khí, bao trùm Tử Tiêu Cung.

Hắn như một con cự thú Hồng Hoang xuất hành, thanh thế ngút trời, rõ ràng vị trí ở cuối cùng, nhưng trong nháy mắt, đã vượt qua từng đại năng giả, xông lên phía trước nhất.

Mọi người thấy Vu tộc mạnh mẽ cuồng dã này, đều kinh ngạc, rồi lại sốt ruột, từng người một liều mạng tăng tốc, muốn đuổi kịp Lâm Nguyên.

Nhưng đều rất nhanh bị Lâm Nguyên bỏ lại phía sau. "Tên man tử này!" Bọn họ tức đến điên người, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Đến Phân Bảo Nham, ánh mắt Lâm Nguyên như điện, quét khắp tám hướng.

Trên Phân Bảo Nham, linh bảo vô số, khiến người ta hoa cả mắt, hơn nữa mỗi một kiện đều có uy lực kinh người, chi chít, xếp thành hàng trên đó.

Lâm Nguyên biết, sau Phân Bảo Nham này, có Hồng Quân đang nhìn, không thể quá phận, một người chỉ có thể chọn lựa số lượng có hạn.

Hắn lập tức tìm kiếm, ánh mắt quét qua từng kiện linh bảo, rất nhanh liền dừng lại trên một lá cờ lớn lóe lên ánh sáng xanh, khi vung lên, kim quang ức vạn đạo, ở giữa còn hiện ra một viên xá lợi tử. "Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!" Lâm Nguyên trong lòng khẽ động.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, đây chính là một trong Tiên thiên ngũ

phương kỳ.

Còn có thơ tán rằng: Vạn đạo kim quang ẩn thượng hạ, Tam thừa huyền diệu nhập tây phương.

Yếu tri xá lợi vô cùng diệu, trị đắc phiên thiên ấn miểu mang.

Có thể nói, trong số các tiên thiên cực phẩm linh bảo, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này cũng được xếp vào hàng đầu.

Hơn nữa, trong truyền thuyết, chỉ cần thu thập đủ tiên thiên ngũ phương kỳ, còn sẽ sinh ra biến hóa không thể tưởng tượng, nói cách khác Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này còn có tính trưởng thành vô hạn!

Bảo vật như vậy, Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không bỏ qua, trong mắt lóe lên vẻ quả quyết, đưa tay ra chộp lấy.

Thế nhưng, đúng lúc này, bên cạnh lại có tiếng cười truyền đến: "Tiểu hữu, vật này có duyên với ta, mong ngươi hãy nhường nó cho chúng ta đi." Nói xong, một luồng pháp lực mênh mông tuôn ra, chắn ngang phía trước, lại chặn được Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên quay đầu nhìn lại, phát hiện người nói chuyện, mặt vàng người gầy, chính là Chuẩn Đề, kẻ tâm đen và giỏi tính kế nhất trong Hồng Hoang.

Bên cạnh hắn, một người mặt mày sầu khổ, tự nhiên chính là Tiếp Dẫn đạo nhân.

Lúc này, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người, nhìn chằm chằm vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, đặc biệt là viên xá lợi tử trong ức vạn đạo kim quang kia, ánh mắt đều vô cùng nóng bỏng.

Bọn họ tuy được Nguyên Thủy Thiên Tôn thu làm ngoại môn đệ tử, nhưng chỉ được ban cho một kiện Thập nhị phẩm công đức kim liên, so với Tam Thanh, Nữ Oa thì hoàn toàn không thể sánh bằng.

Vì thế, lòng khao khát bảo vật của họ cực kỳ mãnh liệt.

Bây giờ đột nhiên nhìn thấy Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, lại càng cảm thấy lá cờ này dường như đặc biệt phù hợp với con đường tu hành của mình.

Dưới sự kết hợp của hai yếu tố, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đối với Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đã là thế tất phải có, dù cho Lâm Nguyên phát hiện trước, họ cũng quyết định sẽ cướp thẳng!

Cưỡng đoạt!

Sĩ diện gì đó, hoàn toàn không quan trọng!

Lâm Nguyên thấy người đến là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, liền biết bọn họ đối với Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua, trong dòng thời gian ban đầu, lá cờ bảo này chính là của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Hắn tự nhiên sẽ không nhường, nghe hai người nói lá cờ bảo này có duyên với họ, liền nhàn nhạt nói: "Bất luận có duyên hay không, vật này đều là ta nhìn trúng trước, các ngươi muốn cướp sao?" Chuẩn Đề cười gượng vài tiếng, nói: "Đạo hữu, lời này của ngươi nói ra cũng khó nghe quá, chúng ta cùng nghe đạo dưới trướng Hồng Quân lão sư, cũng coi như có chút tình nghĩa, chẳng qua chỉ là một lá cờ thôi mà, chẳng lẽ không thể nhường cho chúng ta sao?" Lâm Nguyên bình tĩnh nói: "Ta nhất quyết không nhường, các ngươi lại có thể làm gì?" Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt trầm xuống, nói: "Đạo hữu, ngươi quá đáng rồi!" Lâm Nguyên cười lạnh vài tiếng, không thèm để ý nữa, đi thẳng đến lấy Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Chuẩn Đề đạo nhân giận dữ hét lên: "Đạo hữu, xem ra ngươi đang ép chúng ta phải ra tay, nếu đã như vậy, thì cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể so tài một phen." Ầm!

Nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân lại đưa tay ra, đột nhiên ấn một cái về phía Lâm Nguyên.

Trong hư không, chợt hiện ra một cây bồ đề sáu lá lấp lánh, xào xạc vang lên, lưu chuyển ánh sáng huy hoàng, mang theo vô cùng đạo vận, gào thét lao về phía Lâm Nguyên.

Mỗi một chiếc lá, mép lá đều lóe lên ánh sáng sắc bén, cực kỳ lăng lệ, mang theo uy thế vô song, trong nháy mắt ngay cả cả Phân Bảo Nham cũng rung động!

Chuẩn Đề đạo nhân là do một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang là cây bồ đề hóa thành, ra tay liền có phản ứng phi thường, ánh sáng bồ đề lấp lánh, dường như muốn khiến người ta rơi vào cảnh giới tịch diệt, không thể phản kháng.

Cảnh này, cũng không thu hút quá nhiều sự chú ý, vì lúc này Phân Bảo Nham rất hỗn loạn, sự chú ý của mọi người đều đổ dồn vào những linh bảo kia, không rảnh để ý đến chuyện khác.

Lâm Nguyên trong mắt thoáng qua một tia sắc bén, nếu Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cứ nhất quyết gây khó dễ cho hắn, vậy hắn cũng chỉ đành ra tay.

Ầm một tiếng, lực lượng nhục thân được thúc đẩy, mang theo Lực chi pháp tắc, một quyền đánh vào cây bồ đề kia, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, cây bồ đề trực tiếp nổ tung! "Hửm?" Chuẩn Đề đạo nhân kinh ngạc, không ngờ Lâm Nguyên lại có tu vi như vậy, một đòn vừa rồi của hắn, hoàn toàn không hề nương tay, cao thủ Đại La Kim Tiên viên mãn bình thường cũng phải chịu thiệt lớn. "Dám ra tay với ta, vậy thì phải chuẩn bị trả giá đắt." Lâm Nguyên lúc này lộ ra một tia bá đạo và cường thế chỉ thuộc về Vu tộc, đã giao thủ, hắn sẽ không còn giữ lại, ầm một tiếng xông đến trước mặt Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề toàn thân lông tóc dựng đứng, thần giác nhạy bén của

hắn mách bảo hắn lúc này có nguy hiểm cực lớn đang đến gần, lập tức không nghĩ ngợi liền nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời trước người vô cùng Phật quang lấp lánh, từng thế giới nhỏ sinh diệt bất định, hình thành một không gian mênh mông, trong sát na có khoảng cách vô tận, dùng để phòng ngự.

Động tác của Lâm Nguyên lại đơn giản vô cùng, huyết mạch chi lực sôi trào, Lực chi pháp tắc bao quanh, tu vi toàn bộ được thúc đẩy, lại là một quyền hung hăng đánh ra.

Ầm!

Thế giới vô tận đó lập tức bị đánh nát thành phấn vụn, quyền lực bàng bạc mênh mông gào thét lao ra, hung hăng một cú đánh vào mặt Chuẩn Đề, phát ra tiếng rắc một tiếng, xương mặt vỡ nát, má sưng lên, bay ngược ra ngoài. "Ngươi... tìm chết!" Tiếp Dẫn đạo nhân thấy vậy đại nộ, hắn là do một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang là hoa sen hóa thành, lúc này hét dài một tiếng, hai tay kết ấn, đột nhiên ấn về phía trước.

Ầm!

Một đóa sen khổng lồ đột nhiên hiện ra dưới chân Lâm Nguyên, cánh hoa khép lại, lượn lờ vô số pháp tắc văn lý, giống như một cái lồng giam, trong nháy mắt giam hắn vào trong.

Lực lượng tịch diệt vô tận gào thét, giống như từng lưỡi dao chém vào người Lâm Nguyên, cực kỳ đáng sợ, cho dù là các vì sao Hồng Hoang cũng có thể dễ dàng nghiền nát.

Hai người này ra tay, thấy không ổn, liền đồng thời tấn công, liên thủ áp chế, lại không có một chút xấu hổ nào.

Chuẩn Đề đạo nhân bị Lâm Nguyên một quyền đánh vào mặt, vô cùng phẫn hận, hắn địa vị chí tôn, hiếm có người dám mạo phạm, lại

bị người ta đối xử như vậy, cuồng nộ vô cùng, lúc này thấy Lâm Nguyên bị giam cầm, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh, giơ tay lên một đạo Phật quang lấp lánh bay ra, lan tỏa lực lượng tịch diệt, hung hăng đánh ra.

Đây là Tịch Diệt Phật Quang, một trong những thần thông có sức sát thương mạnh nhất của Chuẩn Đề đạo nhân, hắn không chút do dự thi triển ra, rõ ràng là đã hạ sát thủ.

Trong chốc lát, Lâm Nguyên dường như rơi vào tuyệt cảnh, bị hoa sen giam cầm, chỉ có thể mặc cho Phật quang đó đánh tới, không thể né tránh.

Phật quang đi qua nơi nào, mọi thứ đều tịch diệt, quả thực không ai có thể cản được.

Ầm!

Thế nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, Lâm Nguyên toàn thân chấn động, một luồng sức mạnh cuồng bạo bùng phát, lại ầm một tiếng chống đỡ đóa sen đến nổ tung, bắn ra tứ phía.

Tiếp theo, ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, nắm đấm mang theo Lực chi pháp tắc, đột nhiên đánh ra, cứng rắn đối đầu với Tịch Diệt Phật Quang, chỉ một cú đã đánh nát nó thành phấn vụn. "Ngươi..." Chuẩn Đề đạo nhân đại kinh thất sắc, hắn không ngờ Lâm Nguyên lại mạnh mẽ đến vậy. "Chẳng trách không cho chúng ta mặt mũi, thì ra có mấy phần thực lực.

Nhưng vậy thì sao?

Hai người chúng ta liên thủ, trừ Hồng Quân lão sư ra, trong thiên hạ ai có thể chống lại?" Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này hét lớn.

Chương 36

Hắn và Chuẩn Đề dù sao cũng là tồn tại có thể chứng đạo thành Thánh, thực lực mạnh mẽ, thiên tư cao siêu, không thể tưởng tượng.

Côn Bằng cũng là đại thần thông giả có tiếng tăm lừng lẫy trong Hồng Hoang, nhưng lúc trước khi tranh giành vị trí, hai người liên thủ, dễ dàng đã đánh bay hắn.

Côn Bằng trong lòng phẫn hận, trong lòng chỉ nghĩ đến việc tìm Hồng Vân báo thù, nhưng lại chưa từng nghĩ đến việc gây phiền phức cho Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chính là vì biết mình căn bản không phải đối thủ.

Càng không cần phải nói lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã được Hồng Quân thu làm ngoại môn đệ tử, sở hữu Thập nhị phẩm công đức kim liên, thực lực lại tiến thêm một bước, càng thêm khủng bố. "Giết!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đồng thời hét lớn, tấn công về phía Lâm Nguyên.

Đơn đả độc đấu, chưa bao giờ nằm trong sự cân nhắc của họ, một khi ra tay, liền là liên thủ, muốn khiến đối thủ không có chút sức phản kháng nào, dụng tâm độc ác, hiếm có người bì kịp. "Cường lực viện trợ, mở!" Đối mặt với cảnh này, Lâm Nguyên không chút do dự, thúc đẩy kỹ năng của hệ thống, cho dù không có đồng đội, kỹ năng này hiện tại cũng có thể thúc đẩy, thi triển lên chính mình.

Với thực lực hiện tại của hắn, cho dù Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn liên thủ, cũng có thể chống lại, nhưng nếu muốn nghiền ép họ như chẻ tre, thì cũng có chút khó khăn.

Vì thế, Lâm Nguyên liền trực tiếp sử dụng lá bài tẩy của mình.

Ầm!

Một tiếng nổ vang, phòng ngự gấp mười hai lần, chiến lực gấp mười hai lần, đồng thời bùng nổ!

Lâm Nguyên toàn thân phát sáng, huyết quang ức vạn đạo, xông thẳng lên trời, khiến cả Tử Tiêu Cung cũng rung động.

Hắn một quyền đánh ra, bá tuyệt thiên địa, Phân Bảo Nham cũng rung động dữ dội, chỉ một cú đã ấn vào mặt Chuẩn Đề, một lần nữa đánh bay hắn.

Ông ~~ Tiếp theo, hắn lật tay, lấy ra vũ khí Hỗn Nguyên đồng chùy mà mình đã rèn trước đó, một tay vung lên, mang theo huyết khí vô tận, hung hăng một cú đánh về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân lông tóc dựng đứng, con ngươi đột nhiên co lại, hét lên một tiếng quái dị, không nghĩ ngợi liền tế ra Thập nhị phẩm công đức kim liên, ánh sáng vàng rực rỡ ngút trời, phòng ngự phía trước.

Đồng chùy gào thét, hung hăng một cú rơi xuống Thập nhị phẩm công đức kim liên.

Ầm!!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang trời, Thập nhị phẩm công đức kim liên không sao cả, đã phòng ngự được, nhưng luồng sức mạnh khủng bố như biển sao vỡ đê gào thét tuôn ra, xuyên qua Thập nhị phẩm công đức kim liên, tác động lên người Tiếp Dẫn đạo nhân, ầm một tiếng, đã nổ tung hắn thành vạn mảnh, hóa thành xương tan thịt nát.

Đạo quang lấp lánh, chỉ trong chốc lát, Tiếp Dẫn đạo nhân đã ngưng tụ lại, nhưng sắc mặt tái nhợt, rõ ràng là đã bị trọng thương.

Hắn nhìn Lâm Nguyên như nhìn một con quái vật, làm sao cũng không ngờ rằng, Vu tộc trước mắt này lại có thực lực khủng bố như vậy.

Hắn và Chuẩn Đề đều đã toàn lực ra tay, kết quả lại trong nháy mắt đã bị trấn áp!

Thực lực như vậy, khủng bố đến mức nào?

Khó có thể tưởng tượng!

Trong chốc lát, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân, đều dâng lên nỗi sợ hãi vô cùng, đạo tâm bị bao phủ bởi một tầng bóng ma sâu thẳm. "Đây là loại yêu nghiệt gì vậy?" Hắn trong lòng run rẩy, nhìn thoáng qua Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, trong mắt lộ ra vẻ giãy giụa, một lúc sau, hung hăng cắn răng, nói với Chuẩn Đề: "Chúng ta đi." Nói xong, chật vật bỏ chạy.

Chuẩn Đề đạo nhân má gần như nát vụn, hình tượng thê thảm, so với Tiếp Dẫn đạo nhân còn thảm hơn.

Hắn trong lòng sắp nổ tung, cuồng nộ đến cực điểm, hắn chưa bao giờ chịu thiệt lớn như vậy!

Nhưng thực lực của Lâm Nguyên, rõ ràng cũng đã dọa sợ hắn, cho dù trong lòng có tức giận ngút trời, lúc này cũng không dám nói thêm gì nữa, chỉ có thể xám xịt rời đi, vô cùng khuất nhục.

Lâm Nguyên thấy vậy, cũng không tiếp tục truy kích, nơi này dù sao cũng là đạo trường của Hồng Quân, cũng không nên làm loạn quá mức, thu liễm dao động tu vi, lấy Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ xuống.

Trong thời gian tiếp theo, hắn lại thu thập hơn mười kiện linh bảo trung phẩm, hạ phẩm, còn có một số linh căn, liền không tìm thấy thứ gì tốt hơn nữa.

Mà đến lúc này, cả Phân Bảo Nham về cơ bản cũng đã bị vơ vét sạch sẽ. "Các ngươi đều đã có thu hoạch, cơ duyên của ta, cũng từ đây mà tan hết.

Từ hôm nay trở đi, ta sẽ hợp đạo, dung hợp với Thiên đạo, từ nay

về sau, nếu không phải Hồng Hoang đại thế biến động, sẽ không ra khỏi Tử Tiêu Cung một bước." Lúc này giọng nói của Hồng Quân đột nhiên vang lên, không vui không buồn, sau đó mọi người liền nhìn thấy, ở nơi cao nhất, đạo vận vô tận lan tỏa, Hồng Quân toàn thân bị bao phủ trong một quả cầu ánh sáng chói mắt, dần dần biến mất. "Hửm?" Nghe thấy âm thanh này, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Thân hợp Thiên đạo?

Mọi người đều đã nghe đạo ở Tử Tiêu Cung rất lâu, tự nhiên hiểu rõ ý nghĩa trong đó, lập tức sắc mặt nghiêm túc, hướng Hồng Quân hành lễ: "Chúc mừng lão sư, nguyện lão sư ngày sau càng tiến thêm một bước, đắc chứng vô thượng đạo quả." Trong chốc lát, lòng mọi người có chút không nỡ, dù sao Hồng Quân truyền đạo ba lần, phân bảo cho mọi người, đối với họ đều có đại ân, lúc này thân hợp Thiên đạo, sau này rất khó gặp lại.

Nhưng nhiều hơn lại là sự hưng phấn!

Hồng Quân giống như một ngọn núi cao sừng sững, đè nặng lên lòng tất cả mọi người, mang lại cho họ áp lực vô hạn.

Sau khi hợp đạo, sẽ không dễ dàng ra khỏi Tử Tiêu Cung một bước, từ đó về sau, họ cũng không còn sự ràng buộc thực sự, biển rộng mặc cá lội, trời cao mặc chim bay.

Nghĩ đến Hồng Hoang rộng lớn, lòng mọi người một mảnh nóng rực, trong mắt nhiều đại năng đều có dục vọng nhảy múa, muốn dựa vào thực lực của mình, tạo nên công nghiệp bất thế.

Lâm Nguyên lạnh lùng quan sát, biết rằng trong thời gian tới, Hồng Hoang sẽ thực sự chào đón một giai đoạn sóng gió hùng tráng, có vô hạn những màn kịch đặc sắc được trình diễn.

Cùng với sự biến mất của Hồng Quân, mọi người cũng lần lượt

rời khỏi Tử Tiêu Cung, mỗi người một ngả, bay vào trong tinh không Hồng Hoang.

Lâm Nguyên cũng rời đi, chuẩn bị trở về Vu tộc, tiếp tục tu hành.

Tuy nhiên, hắn vừa định rời đi, Đông Vương Công lại chặn hắn lại.

Lúc này Đông Vương Công có thể nói là vô cùng đắc ý, trước đó tuy không giành được vị trí tốt, nhưng hắn làm sao cũng không ngờ rằng, lại được Hồng Quân phong làm thủ lĩnh của nam tiên trong thiên hạ.

Hơn nữa, còn được ban cho tiên thiên cực phẩm linh bảo Long đầu quải trượng!

Cơ duyên ngút trời như vậy, trực tiếp khiến tu vi của hắn tăng vọt!

Hắn vốn là do chí dương bản nguyên hóa thành, tính cách cuồng ngạo phóng túng, trước đó là vì liên tiếp gặp phải trắc trở lớn, nên mới trầm lắng xuống, lúc này thực lực đại tiến, lập tức lại cảm thấy mình ổn rồi. "Hắc hắc, Vu Nguyên, ngươi muốn cứ thế rời đi sao?

Trước đó tại cửa Tử Tiêu Cung sỉ nhục ta, hôm nay ta nhất định sẽ trả lại gấp trăm lần!" Đông Vương Công cầm Long đầu quải trượng, hung tợn nói.

Lâm Nguyên sắc mặt ngạc nhiên, trước đó trên Phân Bảo Nham, hắn đã đánh lui Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, động tĩnh chiến đấu rất lớn, chẳng lẽ Đông Vương Công này không nhìn thấy sao?

Còn dám chặn hắn?

Hắn lại không biết, Đông Vương Công trời sinh tính cách như vậy, cuồng ngạo đến cực điểm, mắt không có ai.

Thấy Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn bị đánh bại, chỉ cho rằng hai người họ hữu danh vô thực, nếu là mình ra tay, tự nhiên có thể trong nháy mắt trấn áp Lâm Nguyên!

Đặc biệt là trong tay có Long đầu quải trượng là tiên thiên cực phẩm linh bảo, càng tăng thêm lòng tin cho hắn.

Lâm Nguyên nghĩ đến trước đó chính vì Đông Vương Công, mới có được Tiên thiên ngũ châm tùng, Tam quang thần thủy, mười hai viên Định hải thần châu cùng vô số linh căn, trong lòng đối với Đông Vương Công cũng không có sát ý gì, liền lắc đầu nói: "Ngươi vẫn nên đi đi, đừng chọc ta, nếu không ta sẽ không khách khí đâu." Đông Vương Công ha ha cười lớn nói: "Ngươi không khách khí thì có thể làm gì?

Tưởng ta là hai tên hàng dỏm Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn kia sao?

Xem chiêu!" Nói xong, Đông Vương Công đột nhiên ra tay.

Hắn vung Long đầu quải trượng, đánh về phía trước.

Chương 37

Cây gậy này lập tức bộc phát ra một luồng uy áp khủng bố, bao trùm biển sao, thân thể biến hóa, lại hóa thành một con rồng khổng lồ nhe nanh múa vuốt, gầm gừ lao về phía Lâm Nguyên.

Con rồng khổng lồ, chắn ngang tinh không, một luồng dư ba lan ra, những ngôi sao Hồng Hoang ở xa xa đều không ngừng nổ tung, uy năng cực kỳ khủng bố, khiến người ta sinh lòng lạnh lẽo vô tận.

Lâm Nguyên thấy vậy, trực tiếp lật tay, lấy ra Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Đông Vương Công cười khẩy, "Ngươi một tên Vu tộc, nguyên thần còn không có, cũng muốn dùng linh bảo đối địch?

Thật là..." Lời nói đến một nửa, Đông Vương Công đột nhiên dừng lại, mắt trợn to, lộ ra vẻ kinh hãi.

Chỉ thấy Lâm Nguyên phất tay, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nghênh không bành trướng, che kín tinh không, ức vạn đạo kim quang đột nhiên hiện ra, chiếu sáng tinh không đen kịt, uy năng mênh mông bùng nổ.

Tình hình như vậy, chỉ có thực sự luyện hóa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, mới có thể thể hiện ra!

Trong lòng Đông Vương Công dâng lên sóng lớn vô cùng, không dám tin, kinh hãi đến cực điểm, đây là tình huống gì, một tên Vu tộc từ lúc nào có thể sử dụng linh bảo rồi?

Điều này không hợp lẽ thường!

Tuy nhiên, bây giờ căn bản không phải lúc kinh ngạc, Lâm Nguyên vừa ra tay, trong ức vạn đạo kim quang đó, liền hiện ra một viên xá lợi

tử, giống như mặt trời rực rỡ.

Cùng với việc Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ vung lên, viên xá lợi tử này ánh sáng rực rỡ gấp trăm lần, đột nhiên phun ra một luồng quang thúc đáng sợ, hung hăng va chạm với con rồng khổng lồ kia.

Ầm!!

Tinh không bạo động!

Hai bên va chạm vào nhau, trực tiếp dấy lên sóng linh lực ngút trời, cuốn phăng tinh không mênh mông, con rồng khổng lồ kêu lên một tiếng, trực tiếp bị đánh lui, máu tươi đầm đìa.

Đông Vương Công cũng thân thể chấn động, chịu phản phệ, sắc mặt trước tiên là một trận tái nhợt, rồi lại một trận đỏ bừng, biến ảo không ngừng, thực sự không nhịn được, cuối cùng phốc một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra. "Chết tiệt, cho dù ngươi có thể sử dụng linh bảo thì sao?

Ta vẫn nghiền ép ngươi!" Đông Vương Công hét lớn.

Hắn không tin mình lại không trấn áp được một tên Vu tộc!

Ầm!

Sức mạnh khủng bố cuộn trào, Đông Vương Công thúc đẩy chí dương bản nguyên trong cơ thể mình, lập tức truyền vào Long đầu quải trượng, toàn lực thúc đẩy kiện tiên thiên cực phẩm linh bảo này. "Ta Đông Vương Công, được Hồng Quân đích thân phong, là thủ lĩnh của nam tiên trong thiên hạ, tại đây hiệu lệnh thiên hạ quần tiên, sức mạnh hội tụ, trợ ta giết địch!" Sau đó, hắn lại hét lớn một tiếng.

Ông ~~~ Long đầu quải trượng của hắn phát sáng.

Trong tinh không Hồng Hoang, chợt hiện ra những điểm sáng li ti, sức mạnh vô tận tuôn đến, nhập vào trong gậy, khiến sức mạnh của

Đông Vương Công lại lần nữa tăng vọt, đạt đến một đỉnh cao mới. "Hửm?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Luồng sức mạnh này, dường như là một thứ gì đó tương tự như hương hỏa chi lực, hội tụ sức mạnh của nam tiên trong thiên hạ, gia trì lên bản thân.

Xem ra đây là thủ đoạn mà Đông Vương Công có được sau khi được phong làm thủ lĩnh nam tiên, chẳng trách hắn dám kiêu ngạo như vậy, thì ra là có lá bài tẩy như thế! "Ha ha ha, Vu Nguyên, mặc cho ngươi thủ đoạn thông thiên, chiến lực chấn động thế gian, ở trước mặt ta cũng không đáng xem, hôm nay nhất định sẽ khiến ngươi phải trả lại nhân quả ngày trước, gấp trăm lần trả lại!" Đông Vương Công cười lớn.

Trong khoảnh khắc này, hắn cảm thấy vô cùng phấn chấn, toàn thân trên dưới dường như đều tràn đầy sức mạnh bùng nổ, mạnh mẽ chưa từng có, giống như đã trở thành chúa tể của Hồng Hoang. "Giết!" Đông Vương Công hét lớn, hai tay cầm Long đầu quải trượng, đánh về phía trước. "Hống!" Con rồng khổng lồ gầm thét, so với trước đó mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, lại một lần nữa xông ra, há cái miệng lớn như chậu máu, sức mạnh vô tận sôi trào, cắn về phía Lâm Nguyên. "Hừ!" Lâm Nguyên hừ lạnh một tiếng, không né không tránh, trực tiếp thúc đẩy kỹ năng Cường lực viện trợ, chiến lực lại một lần nữa bùng nổ gấp mười hai lần, đột ngột truyền sức mạnh của mình vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Ầm!

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ lúc này cứ như là đang bốc cháy, quang diễm ngút trời, kim quang vô tận, chấn động vô tận tinh không Hồng Hoang, thậm chí ngay cả dòng khí Hỗn Độn cũng trực tiếp bị nghiền nát.

Lâm Nguyên cầm Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, coi nó như một cây gậy, vung mạnh, hung hăng một cú quất vào thân con rồng khổng lồ kia, sức mạnh hoàn toàn bùng nổ.

Ầm ầm!

Biển sao sôi trào!

Con rồng khổng lồ thống khổ gầm lên, thân thể to lớn trực tiếp ảm đạm xuống, gần như nát vụn! "A..." Đông Vương Công lại càng hét thảm, một luồng sức mạnh như núi đổ biển gầm ập đến, thân thể trực tiếp bay ngược ra ngoài, đâm nát mấy ngôi sao Hồng Hoang. "Giết!" Lâm Nguyên lúc này không hề dừng lại, trực tiếp xông lên, giơ tay lên liền là từng quyền từng quyền đánh ra, trong nháy mắt tinh không toàn là ảnh quyền, chi chít, tính bằng ức vạn.

Đông Vương Công thê lương hét thảm, bị coi như bao cát, xương cốt nát vụn, huyết nhục nổ tung, cuối cùng ầm một tiếng, trực tiếp bị đánh nổ, thân thể nổ thành vô số mảnh.

Hắn thần hồn sắp khóc ra nước mắt, quá thảm, tình huống gì đây, mình là thủ lĩnh nam tiên, còn có tiên thiên cực phẩm linh bảo Long đầu quải trượng, sao lại bị đánh bại, bị đánh tơi bời như vậy?

Đánh đến cuối cùng, Đông Vương Công thực sự không chịu nổi nữa, cầu xin Lâm Nguyên tha mạng, dù hắn sinh tính cuồng ngạo, nhưng lúc này cũng là uất ức vô cùng mà phải phục mềm.

Lâm Nguyên cũng không đuổi cùng giết tận, chỉ lạnh lùng nói: "Sau này nếu còn dám kiêu ngạo, sẽ không chỉ đơn giản là đánh ngươi một trận đâu." Đông Vương Công vâng vâng dạ dạ, không dám phản bác, thái độ vô cùng hèn mọn, so với trước đó có thể nói là một trời một vực.

Lâm Nguyên thấy vậy, cũng dừng tay, quay trở về Vu tộc.

Gặp phải Đông Vương Công, chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ, tiếp theo hắn còn có chính sự phải làm, đó chính là tu hành.

Bây giờ hắn tu hành có nhiều phương diện.

Một là Cửu Chuyển Huyền Công, tu hành nhục thân, đồng thời cố gắng luyện hóa thêm nhiều Bàn Cổ ngọc tủy.

Một là Cửu Chuyển Nguyên Công, nâng cao nguyên thần, bây giờ tuy không thể trói buộc Hồng Quân, nhưng hắn trước đó đã có được Ngộ đạo hồ lô, nhờ vào Ngộ đạo hồ lô này, cũng có thể tiếp tục duy trì tốc độ tu hành cực cao.

Cuối cùng tự nhiên là kỹ năng của hệ thống.

Trong khoảng thời gian này, hắn liên tục đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đông Vương Công và những người khác, nhận được một khoản điểm kinh nghiệm không nhỏ, đã có thể dùng để nâng cấp kỹ năng.

Cấp độ kỹ năng được nâng cao, tổng hợp chiến lực của hắn sẽ tăng lên theo.

Ngoài ra hắn còn phải giúp các Tổ Vu của Vu tộc giải phóng nguyên thần của mình, một khi nguyên thần được giải phóng, chiến lực của Tổ Vu sẽ có một bước tiến dài.

Nói tóm lại, có rất nhiều việc phải làm.

Tuy nhiên, ngay khi Lâm Nguyên chuẩn bị từ từ thực hiện, vào ngày này, một tin tức chấn động, đột nhiên truyền khắp cả Hồng Hoang, làm rung động thiên hạ quần tiên.

Yêu tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, lại tìm thấy được Thiên đình đang ẩn giấu.

Thế là, hai vị Yêu tộc đại đế này, trực tiếp dựa vào Thiên đình, lập

nên Yêu tộc.

Vô số Yêu tộc trong thiên địa Hồng Hoang nghe tin mà đến, trong nhất thời Yêu tộc Thiên đình anh hùng tụ hội, phát triển như một quả cầu tuyết lăn.

Sau đó, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất còn mời được Côn Bằng, khiến hắn trở thành Yêu sư của Yêu tộc, vào chủ Hồng Hoang Thiên đình, sáng lập ra văn tự Yêu tộc, hiệu xưng là Côn Bằng Yêu Sư.

Yêu tộc từ đó trở thành bá chủ Hồng Hoang, xưng tôn tam giới.

Chương 38

Hồng Hoang vì thế mà sôi trào!

Thiên hạ chú mục!

Thập nhị Tổ Vu của Vu tộc thấy vậy, cũng không cam chịu lạc hậu, cũng lập tộc, hiệu xưng là Vu tộc, chấn động vô tận Hồng Hoang, lại một thế lực cấp bá chủ Hồng Hoang nữa, cứ thế hiện thân.

Trong nhất thời, Hồng Hoang phong ba nổi lên, Yêu tộc, Vu tộc gần như chia đôi thiên hạ, đối đầu lẫn nhau. "Vu Yêu cùng tồn tại, tương lai tất định sẽ sinh ra vô cùng tranh chấp, Hồng Hoang rộng lớn, e rằng sẽ lại một lần nữa nghênh đón một trận hạo kiếp a." Một số đại năng không nhịn được than thở.

Nhiều người đều nhớ đến Hung thú lượng kiếp trước đó, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tranh bá, đánh đến trời long đất lở, không biết bao nhiêu sinh linh bị tiêu diệt.

Vu Yêu hai tộc, xét về thực lực, so với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc e rằng còn khủng bố hơn, một khi tranh đấu xảy ra, phạm vi hạo kiếp lan rộng, sẽ khó có thể tưởng tượng.

Thế lớn hùng vĩ, cứ thế giáng lâm.

Lâm Nguyên ở trong Vu tộc, có thể nói là đang ở trung tâm của thời đại phong vân, cảm nhận càng thêm sâu sắc, trong lòng càng sinh ra cảm giác cấp bách: Vu Yêu đại chiến, không chứng đạo thành Thánh, thì không thể tránh được tai kiếp, hắn phải càng thêm nỗ lực tu hành mới được.

Đúng lúc này, Lâm Nguyên không khỏi nghĩ đến chuyện của Hồng Vân.

Hồng Vân trên người có đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy, tuy bản thân thực lực mạnh mẽ, nhưng người thèm muốn cũng cực nhiều.

Côn Bằng Yêu Sư lúc này ước chừng đã sắp ra tay rồi, hai bên một khi xung đột, Hồng Vân căn bản không phải đối thủ. "Đây đúng là một cơ hội tốt." Lâm Nguyên ánh mắt lóe lên, lập tức rời khỏi Vu tộc, tìm kiếm tung tích của Hồng Vân.

Quá trình này cũng thuận lợi, vì Hồng Vân cũng không cố ý che giấu hành tung của mình, rất dễ dàng tìm thấy.

Sau khi tìm thấy Hồng Vân, Lâm Nguyên liền mở kỹ năng 【Ẩn Nặc】, che giấu khí tức của mình, bám theo sau Hồng Vân.

Cứ thế qua một thời gian, khi Hồng Vân rời khỏi động phủ tu hành của mình, ung dung tự tại, du ngoạn Hồng Hoang, thì ầm một tiếng, bầu trời nổ tung!

Trên trời cao, một thân ảnh vô cùng khủng bố hiện ra, lưng gánh trời xanh, to lớn vô biên, cánh như mây che trời, chính là Côn Bằng Yêu Sư.

Hơn nữa, bên cạnh Côn Bằng Yêu Sư, còn có hai đại cường giả dưới trướng hắn: Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ cũng là những cường giả hàng đầu!

Hồng Vân thấy vậy, cảm nhận được địch ý của Côn Bằng Yêu Sư, trong lòng kinh hãi, hỏi: "Côn Bằng đạo hữu, ngươi cản ta là vì chuyện gì?" Côn Bằng Yêu Sư âm u nói: "Hắc hắc, ngày đó ở Tử Tiêu Cung giảng đạo, ngươi nhường chỗ cho Tiếp Dẫn, liên lụy cả ta cũng bị đánh hạ khỏi bồ đoàn thánh vị.

Mối thù cản đường này, ngươi nói ta đến làm gì?" Hồng Vân mờ mịt không hiểu, "Ngươi bị đánh hạ khỏi chỗ ngồi, có liên quan gì đến ta?" Côn Bằng sắc mặt âm trầm nói: "Nghĩ không thông, thì đừng nghĩ

nữa.

Khai Minh Thú, Lục Ngô, giết cho ta!" "Hống!" Hai vị cường giả Yêu tộc đỉnh cao nhận được lệnh của Côn Bằng Yêu Sư, trực tiếp ra tay với Hồng Vân.

Côn Bằng cũng giang đôi cánh che trời, lao về phía Hồng Vân.

Một trận đại chiến, trong nháy mắt bùng nổ!

Hồng Vân tuy mạnh mẽ, nhưng lúc này lại chỉ có một mình, hơn nữa thực lực của Côn Bằng nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng là hàng đầu, vì thế rất nhanh đã rơi vào thế hạ phong.

Hắn muốn chạy trốn, nhưng tốc độ của Côn Bằng thì sao?

Dù thế nào cũng không trốn thoát!

Trong thời gian ngắn, Hồng Vân dùng hết mọi cách, nhưng vẫn dần dần bị dồn vào tuyệt cảnh.

Trong mắt hắn, hiện lên vẻ tuyệt vọng, thảm thiết cười nói: "Không ngờ ta Hồng Vân cả đời làm việc thiện, kết quả lại có kết cục thế này, ha ha, ha ha, ha ha ha." Hồng Vân cười thảm ba tiếng, sau đó trong mắt chợt hiện lên một tia điên cuồng, lật tay liền lấy ra Hồng Mông Tử Khí mà Hồng Quân ban cho, hét lớn một tiếng: "Nổ cho ta!" Ầm một tiếng!

Hồng Vân trực tiếp tự bạo!

Đất đai trong phạm vi ức vạn dặm, trực tiếp sụp đổ, uy lực vô cùng khủng bố đó, trực tiếp dấy lên cơn bão hủy diệt vô tận giữa thiên địa, bao trùm bầu trời.

Thậm chí ngay cả Hồng Mông Tử Khí, lúc này cũng bị nổ đứt, thành tám đoạn.

Côn Bằng Yêu Sư, Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ đều sắc mặt

đại biến, vội vàng né tránh, nhưng dù vậy, cũng bị va chạm, toàn bộ đều bị thương.

Côn Bằng Yêu Sư chịu va chạm đầu tiên, bị thương nặng nhất.

Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ thấy Côn Bằng bị thương, đều rất lo lắng, vội vàng tiến lên xem xét.

Nhưng Côn Bằng lại giận dữ hét lên: "Không cần quan tâm ta, mau đi lấy Hồng Mông Tử Khí kia về đây!" Sự quý giá của Hồng Mông Tử Khí, khó có thể tưởng tượng, chuyến đi này của Côn Bằng Yêu Sư, báo thù chỉ là thứ yếu, mục đích căn bản vẫn là Hồng Mông Tử Khí.

Thấy Hồng Vân tự bạo, còn mang theo cả đoạn Hồng Mông Tử Khí đó, trực tiếp nổ nó thành tám đoạn, Côn Bằng sắp tức hộc máu.

Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ nhận được lệnh của Côn Bằng, vội vàng xông về phía nơi Hồng Vân tự bạo, nơi đó có ánh sáng tím lấp lánh, thụy khí ức vạn đạo, Hồng Mông Tử Khí đang lơ lửng trong không trung.

Tuy nhiên, ngay khi họ xông đến nửa đường, bá!

Giữa không trung, chợt có một bóng người lóe lên.

Tiếp theo, tám đạo Hồng Mông Tử Khí, toàn bộ biến mất!

Trong nháy mắt, Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ toàn bộ đều ngây ngẩn: "Hồng Mông Tử Khí đâu?" Côn Bằng lại càng trợn trừng mắt, cả người đều ngơ ngác.

Qua một lúc lâu, mới bùng phát ra một tiếng gầm giận dữ điên cuồng. "Là ai, dám cướp chí bảo của ta!!"...

Lúc này, ở một không gian khác, một bóng người lóe lên, Lâm Nguyên hiện thân.

Trên tay hắn, tám đạo Hồng Mông Tử Khí đang lấp lánh.

Tám đoạn Hồng Mông Tử Khí lấp lánh, lan tỏa đạo vận vô tận, Lâm Nguyên nắm chúng trong tay, lập tức cảm thấy vô số cảm ngộ từ trong đầu tuôn ra.

Cả người hắn trong khoảnh khắc này gần như lập tức rơi vào cảnh giới ngộ đạo, thiên địa trước mắt cũng trở nên rõ ràng hơn không ít, các loại đại đạo pháp tắc trở nên vô cùng thân thiết.

Lâm Nguyên lập tức kinh ngạc.

Hắn biết Hồng Mông Tử Khí là thánh vật đỉnh cao, nhưng không ngờ lại thần kỳ đến vậy, có thể giúp hắn ngộ đạo!

Hơn nữa, có Hồng Mông Tử Khí này trong tay, hắn có thể cảm nhận được hiệu suất ngộ đạo của mình đã tăng lên không biết bao nhiêu lần, tuy không thể so sánh với lúc dùng kỹ năng【Cộng Hưởng】 trói buộc Hồng Quân, nhưng nhìn khắp cả Hồng Hoang, hiệu suất tu hành như vậy, ước chừng cũng đủ để xếp vào hàng đầu. "Không hổ là Hồng Mông Tử Khí có thể giúp người thành Thánh a!" Lâm Nguyên tán thán.

Cả Hồng Hoang, cũng chỉ có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, trừ đạo trong tay hắn bị đánh gãy thành tám đoạn, mỗi một đạo khác đều tạo nên một vị Thiên đạo Thánh nhân!

Thánh vật như vậy quả thực phi thường, bây giờ sau khi có được, sẽ mang lại cho Lâm Nguyên lợi ích to lớn, việc tu hành nguyên thần của hắn sẽ không còn bất kỳ điểm yếu nào nữa.

Đây là thu hoạch to lớn!

Lần này bám theo Hồng Vân, coi như là đã bám theo đúng người. "A..." Côn Bằng thấy có người cướp đi tám đoạn Hồng Mông Tử Khí, sắp phát điên, mắt cũng trở nên đỏ ngầu, hét lên một cách thảm thiết:

"Là ai, là ai?

Lăn ra đây cho ta!

Dám cướp Hồng Mông Tử Khí của ta, ta sẽ băm ngươi ra thành vạn mảnh!

Lăn ra đây cho ta a!" Nói xong, Côn Bằng lại càng phát cuồng, ầm một tiếng thân hình bành trướng, gần như lấp đầy cả vùng trời đất này, sau lưng hiện ra một biển đen mênh mông, sóng lớn ngút trời, dâng lên ức vạn con sóng khổng lồ, rung chuyển trời đất, uy áp khủng bố lan tỏa tám phương.

Chương 39

"Phá cho ta!" Hắn hét lớn, ầm ầm một tiếng, biển đen đó rung động, lan tỏa sức mạnh hủy diệt vô tận, lại trực tiếp phá hủy cả vùng không gian có quy tắc cực kỳ vững chắc này của thiên địa Hồng Hoang, địa hỏa thủy phong hung hãn, ánh sáng hỗn độn lấp lánh, đáng sợ đến cực điểm.

Canh Kim lão tổ, Quỳ Thủy lão tổ đều biến sắc, giống như bị thái dương tinh chí tôn thiêu đốt, liều mạng lùi lại, tránh xa Côn Bằng đang phát điên. "Yêu sư quá đáng sợ rồi." Bọn họ nhìn thấy vùng thiên địa tan vỡ kia, sắc mặt đều tái nhợt, nhìn nhau, trong mắt đều là sự sợ hãi.

Lâm Nguyên lúc này, lại bình tĩnh đến cực điểm, hắn thúc đẩy kỹ năng 【Ẩn Nặc】, cho dù là Tam Thanh ở đây, cũng đừng hòng phát hiện ra chút nào, huống chi là Côn Bằng?

Trước khi Côn Bằng phát điên, hắn đã lui ra rất xa, thấy Côn Bằng lúc này gần như sụp đổ, Lâm Nguyên mỉm cười, thân hình lóe lên, liền bay về phía Vu tộc.

Hồng Mông Tử Khí đã đến tay, những chuyện khác cũng không cần quan tâm nữa.

Cứ để Côn Bằng tiếp tục sụp đổ ở đây đi.

Trên đường không có chuyện gì, Lâm Nguyên thuận lợi trở về nơi ở của mình trong Vu tộc, liền lật tay, lấy ra tám đoạn Hồng Mông Tử Khí, đồng thời tâm niệm khẽ động, một trong bảy tiên thiên hồ lô là Ngộ đạo hồ lô màu xanh, cũng xuất hiện bên cạnh hắn.

Ông ~~~ Tám đoạn Hồng Mông Tử Khí cùng Ngộ đạo hồ lô đồng thời tỏa sáng, lập tức có đạo vận vô tận bùng phát, quấn quanh không

gian này, trong nháy mắt biến nơi đây thành một động thiên phúc địa đỉnh cao nhất.

Ở trong nơi này, nguyên thần liền tỏa ra sức sống kinh người, cảm ngộ thiên địa pháp tắc không biết đã trở nên dễ dàng hơn bao nhiêu. "Đã có được hai món bảo bối như vậy, thời gian tới ta sẽ tu hành nguyên thần, nâng cao tu vi nguyên thần, tham ngộ Lực chi pháp tắc đã có được từ Tạo hóa ngọc điệp." Lâm Nguyên suy nghĩ một lúc, liền rất dễ dàng đưa ra quyết định, lập tức nhắm hai mắt lại, chìm đắm trong cảnh giới ngộ đạo, trong đầu sự huyền ảo của Lực chi pháp tắc không ngừng cuộn trào.

Trước đó, trong lần giảng đạo thứ ba tại Tử Tiêu Cung, Lâm Nguyên đã trói buộc Hồng Quân tu hành, sự tham ngộ Lực chi pháp tắc đã đạt đến mức độ ba mươi phần trăm.

Sau khi giải trừ trói buộc, tốc độ tham ngộ của hắn đột ngột giảm mạnh, cho dù muốn tăng thêm một phần trăm, cũng khó như lên trời, về cơ bản có thể nói là rơi vào tình trạng đình trệ.

Nhưng bây giờ, tốc độ tu hành đình trệ này, lập tức tăng vọt, có thể dùng từ "tăng tốc điên cuồng" để hình dung!

Ba mươi mốt phần trăm.

Ba mươi hai phần trăm.

Ba mươi ba phần trăm...

Ba mươi chín phần trăm...

Dù càng về sau, việc tham ngộ Lực chi pháp tắc càng khó, nhưng Lâm Nguyên dưới sự bao bọc của Hồng Mông Tử Khí và Ngộ đạo hồ lô, nguyên thần thanh minh, gần như không gặp phải bất kỳ bình cảnh nào.

Cuối cùng, ầm!

Vào ngày này, sau vạn năm, toàn thân Lâm Nguyên đột nhiên bùng phát ra một luồng khí tức vô cùng khủng bố, cứ như là có một loại khí thế muốn xé rách thời không, phá diệt Hồng Hoang, nghiền nát Hỗn Độn!

Phía sau lưng hắn, thậm chí còn mơ hồ hiện ra một bóng người, bá tuyệt vạn cổ, bóng người đó vô cùng khủng bố, nhưng bị bao phủ trong sương mù hỗn độn, căn bản không nhìn rõ hình dạng.

Trong khoảnh khắc này, sự tham ngộ của hắn đối với Lực chi pháp tắc, đã đạt đến bốn mươi phần trăm!

Lại lên một bậc thang mới!

Và trong lúc tu vi của Lâm Nguyên ở đây đang tiến triển vượt bậc, cục diện trong Hồng Hoang cũng bắt đầu thay đổi một cách dữ dội.

Ngoài ba mươi ba tầng trời của Hồng Hoang, trong hư không vô tận đó, Thiên đình của Yêu tộc tráng lệ đến cực hạn, như muốn đè sập vạn cổ chư thiên, sừng sững!

Nhật nguyệt tinh thần ở trước Thiên đình của Yêu tộc này, cũng giống như hạt bụi nhỏ bé, Thiên đình rộng lớn tỏa ra một loại uy năng trấn áp tất cả vô cùng khủng bố.

Rồi ở nơi sâu nhất của Yêu tộc Thiên đình, ầm một tiếng!

Một luồng khí tức vô cùng khủng bố bùng phát, hóa thành một cột sáng khổng lồ có đường kính trăm vạn dặm, phá tan trời cao, xuyên qua tinh không Hồng Hoang ức vạn dặm, rung chuyển vô tận tinh thần.

Hồng Hoang rộng lớn, trong khoảnh khắc này dường như cũng rung động một chút, gần như tất cả các đại năng đều cảm ứng được luồng dao động khủng bố này, lần lượt mở mắt, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Từng đạo ý niệm khổng lồ, giống như những con rồng lớn va chạm trong hư không, tiến hành giao lưu. "Xảy ra chuyện gì vậy?" "Bên phía Yêu tộc... khí thế thật mạnh!" "Thật sự khủng bố." "....." Không biết bao nhiêu đại năng Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này ánh mắt đều trở nên sâu thẳm và đáng sợ, ánh mắt xuyên thấu hư không vô tận.

Mà ở sâu trong Yêu tộc Thiên đình, giữa luồng khí tức khủng bố cuồn cuộn như biển cả, hai bóng người uy nghi hiện ra, đứng sóng vai ở đó, gương mặt lộ ra vẻ uy nghiêm vô tận.

Đế hoàng chi khí cuồn cuộn lan rộng, bao trùm vô tận Hồng Hoang, dưới sự áp bức của luồng khí tức khủng bố này, không biết bao nhiêu sinh linh run rẩy, run rẩy quỳ rạp trên đất.

Mà trên đỉnh đầu của họ, còn lơ lửng một chiếc chuông lớn, lượn lờ khí hỗn độn, to lớn vô biên, nhật nguyệt tinh thần giống như hạt bụi trôi nổi cuồn cuộn xung quanh nó. "Ta Đế Tuấn!" "Ta Đông Hoàng Thái Nhất!" Sau đó, hai thân ảnh khủng bố, giọng nói mang theo sự mạc nhiên và uy nghiêm vô tận, truyền khắp vô tận Hồng Hoang, giống như sấm sét nổ vang bên tai những đại năng đó. "Hôm nay đặt chân đến cảnh giới Chuẩn Thánh, luyện hóa chưởng khống tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung!

Yêu tộc dưới trướng chúng ta, sẽ là thủ lĩnh của vạn tộc Hồng Hoang, độc tôn Hồng Hoang, là chúa tể của Hồng Hoang!" "Các ngươi, có ai không phục?" Giọng nói như sấm sét của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, được vô số đại thần thông giả nghe thấy.

Trải qua ba lần giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, tu vi của các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều có bước tiến dài, thực lực trở nên ngày càng khủng bố, tự nhiên cũng sinh ra ngạo khí.

Nghe thấy lời của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, rất nhiều người đều lộ vẻ bất mãn, nhưng khi nghĩ đến thực lực của Yêu tộc, lại không nói gì thêm.

Phải biết rằng, Yêu tộc không chỉ có hai sinh linh đỉnh tiêm là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mà là một tộc quần vô cùng khổng lồ với vô số cao thủ.

Hơn nữa, trong tay họ còn nắm giữ Hỗn Độn Chung, một kiện tiên thiên chí bảo!

Hai sinh linh đỉnh tiêm, một kiện tiên thiên chí bảo, cộng thêm vô số cường giả, lại chiếm cứ Thiên đình của Hồng Hoang, có ưu thế vô cùng về mặt địa lợi.

Không thể không nói, Yêu tộc ngày nay quả thực đã hùng mạnh đến đỉnh điểm, nói muốn độc tôn tam giới, xưng bá Hồng Hoang, cũng không có gì sai cả.

Bọn họ có thực lực đó.

Các đại thần thông giả khác, ví dụ như Tam Thanh, Nữ Oa, v.v., tuy thực lực bản thân đủ mạnh mẽ, nhưng dưới trướng dù sao cũng không có một tộc quần khổng lồ trải khắp tam giới như vậy.

Vì thế, vào khoảnh khắc này, toàn bộ Hồng Hoang đều im lặng, nhiều đại thần thông giả tuy trong lòng ấm ức, nhưng cũng không dám nói nhiều.

Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra!

Hướng Vu tộc, đột nhiên có một giọng nói khí tráng sơn hà, bá đạo vô biên vang lên, thẳng đến ba mươi ba tầng trời, chấn vỡ không ít tinh thần trên bầu trời sao Hồng Hoang.

“Yêu tộc các ngươi là cái thá gì?

Vu tộc ta chưa lên tiếng, đã muốn độc tôn tam giới?

Thật nực cười!" Cùng với giọng nói này, tại nơi sâu trong Vu tộc, một tiếng "oành" vang lên, một luồng khí tức khủng bố bộc phát, một thân ảnh nguy nga hiện ra, toàn thân đỏ rực, sáu chân bốn cánh, tràn ngập thiên địa, vĩ ngạn vô biên.

Chính là Đế Giang Tổ Vu trong mười hai Tổ Vu!

Xung quanh y, từng vết nứt không gian hiện ra, lan ra vô cùng xa, toàn bộ không gian Hồng Hoang đều vì sự xuất hiện của y mà chấn động, run rẩy, như muốn thần phục dưới chân.

Đây chính là không gian pháp tắc mà Đế Giang nắm giữ!

Gương mặt Đế Giang bị bao phủ trong một tầng hỗn độn, nhưng vẫn toát ra một cỗ bá khí và sự kiệt ngạo đặc hữu của Vu tộc, không kính trời đất, không lạy Hồng Quân, chỉ tôn Bàn Cổ!

Một Yêu tộc cỏn con mà cũng muốn cưỡi lên đầu Vu tộc, đúng là si tâm vọng tưởng.

"Đại ca nói phải, chỉ là mấy con chim, có tư cách gì xưng bá Hồng Hoang, đã hỏi qua Vu tộc chúng ta chưa?" Lại một giọng nói khác cất lên tiếng cười ngông cuồng.

Chương 40

Khí tức khủng bố vô biên như biển lớn cuộn trào, lửa cháy ngút trời, gần như thiêu xuyên ba mươi ba tầng trời, chiếu rọi Hồng Hoang một màu đỏ rực.

Một thân ảnh hiện ra, đầu thú mình người, thân mặc vảy đỏ, tai xỏ rắn lửa, chân đạp hoả long, chính là Hỏa chi Tổ Vu, Chúc Dung!

Rầm rầm rầm ~~~ Khoảnh khắc tiếp theo, tại nơi sâu trong Vu tộc, lại có những thân ảnh hùng vĩ vô biên hiện ra, đầu trăn mình người, thân mặc vảy đen, chân đạp hắc long, tay quấn thanh mãng, nơi y đứng có đại dương đen vô tận cuộn trào, sóng dữ cao ức vạn trượng.

Thủy chi Tổ Vu, Cộng Công!

"Nếu muốn xưng bá Hồng Hoang, Vu tộc ta là người đầu tiên không đồng ý!" Y lạnh lùng lên tiếng, toàn thân toát ra một loại khí chất lạnh lẽo đến cực điểm, như muốn đóng băng vạn cổ thời không.

Trong khoảnh khắc, cả Hồng Hoang rộng lớn đều rơi vào tĩnh lặng.

Không ai ngờ rằng, vào thời khắc huy hoàng nhất của Yêu tộc, Vu tộc lại nhảy ra, và xem biểu hiện của Vu tộc, dường như không hề thua kém Yêu tộc chút nào.

Nhiều đại năng khi thấy thân ảnh Tổ Vu nguy nga sừng sững trong Vu tộc, sắc mặt đều trở nên tái nhợt, quá khủng bố, nhục thân khủng khiếp đó khiến người ta trong lòng nảy sinh tuyệt vọng, không thể chiến thắng.

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Từng luồng khí tức khủng bố bộc phát.

Câu Mang, xanh biếc như trúc, thân chim mặt người, chân cưỡi hai con rồng, chưởng khống Mộc đạo pháp tắc, mang theo sinh cơ vô tận, hiện thân.

Nhục Thu, mặt người thân hổ, mình mặc vảy vàng, nách mọc hai cánh, tai trái xỏ rắn, chân cưỡi hai con rồng, vận chuyển Kim chi pháp tắc, sát khí vô cùng ngút trời, xé rách vạn cổ thương khung.

Huyền Minh, mặt người thân chim, hai bên tai treo một con rắn xanh, chân đạp hai con rắn xanh, xung quanh lượn lờ ức vạn sợi mưa, sau lưng còn có cảnh tượng hồng thủy ngút trời khủng bố.

Hậu Thổ, thân người đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm đẳng xà, trầm ngưng nặng nề, đại địa cùng nàng liên kết, Thổ chi pháp tắc lay động thập phương.

Cường Lương, miệng ngậm rắn, tay nắm rắn, đầu hổ mình người, bốn móng, khuỷu tay dài, vừa xuất hiện đã là sấm sét như biển, ức vạn tia chớp tung hoành, kiếp số khí tức động chư thiên.

Chúc Cửu Âm, đầu người thân rồng, toàn thân đỏ rực, xung quanh là những mảnh vỡ thời gian bay múa, như thể đang đứng ở quá khứ, hiện tại, tương lai, trong ba trọng thời không.

Thiên Ngô, tám đầu mặt người, thân hổ tám đuôi, gió lộng ức vạn dặm, chính là Phong chi Tổ Vu.

Hấp Tư, mặt người thân chim, tai treo rắn xanh, tay cầm rắn đỏ, Điện chi Tổ Vu.

Xa Bỉ Thi, mặt người thân thú, hai tai tựa chó, tai treo rắn xanh, độc khí vô cùng tràn ngập càn khôn, ức vạn độc trùng vây quanh, chính là kẻ chưởng khống Độc chi pháp tắc! …… Trong chốc lát,

mười hai Tổ Vu của Vu tộc, vào khoảnh khắc này lại toàn bộ hiện thân, sừng sững nơi sâu trong lòng Vu tộc.

Đây là một cảnh tượng chấn động!

Thân hình họ cao lớn, vươn tận trời xanh, vĩ ngạn vô biên, lại còn chưởng khống pháp tắc, đứng cùng nhau, khí thế giao hòa, quả thực lay động cả Hồng Hoang, khiến bầu trời cuồn cuộn, phong vân biến sắc, vô tận tinh không run rẩy.

Khí thế khủng bố đó xông ra khỏi bầu trời sao, ngay cả Thiên đình của Yêu tộc, vào khoảnh khắc này dường như cũng run lên.

Quá khủng bố!

Mười hai Tổ Vu, đây là lần đầu tiên đồng thời xuất hiện.

Tất cả đại năng Hồng Hoang đều kinh hãi, trong mắt lộ vẻ hoảng sợ, đầu óc ong ong, họ biết Vu tộc mạnh mẽ, nhưng khi sự mạnh mẽ này thực sự xuất hiện trước mặt họ, vẫn không khỏi run rẩy.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa và những người khác, vào khoảnh khắc này không khỏi nhớ lại cảnh tượng ở Bất Chu Sơn trước kia, lúc đó Vu tộc chỉ xuất động một Tổ Vu là Huyền Minh, đã đuổi bọn họ đi!

Vào khoảnh khắc này, tất cả mọi người không nhịn được nhớ lại thời kỳ hung thú lượng kiếp trước kia, ngay cả ba tộc đỉnh phong Long, Phượng, Kỳ Lân thời đó, so với Vu tộc hiện tại, cũng chỉ đến thế mà thôi!

Lâm Nguyên ngẩng đầu nhìn cảnh tượng này, trong lòng càng thêm trào dâng.

Hùng vĩ, sử thi, tráng lệ... tất cả từ ngữ đều khó có thể hình dung cảnh tượng trước mắt, đây mới là Hồng Hoang, cường giả như mặt trời chói lọi trên trời cao, rực rỡ chói mắt.

Trong Thiên đình Yêu tộc, sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều trở nên khó coi, họ cũng không ngờ Vu tộc lại nhảy ra, làm mất mặt họ.

Đặc biệt là khi họ cũng nghĩ đến nỗi khuất nhục phải chịu ở Bất Chu Sơn trước đây, sắc mặt càng trở nên âm trầm, cả Thiên đình Yêu tộc rộng lớn đều vì tâm trạng của họ thay đổi mà chấn động ầm ầm, như sắp tan rã.

Tuy nhiên, hiện tại cũng không phải lúc xung đột.

Họ có thể nhìn ra, thực lực của Vu tộc này không hề thua kém Yêu tộc, nếu chỉ vì tranh chấp hơn thua nhất thời mà gây chiến tranh, sẽ lợi bất cập hại.

Ngay lập tức Đế Tuấn lạnh lùng lên tiếng, giọng nói truyền khắp Hồng Hoang.

"Rốt cuộc ai có thể xưng bá Hồng Hoang, ngày sau tự sẽ rõ." Nói xong, thân ảnh của y và Đông Hoàng Thái Nhất đều ẩn đi.

Đế Giang và những người khác thấy vậy, cũng đều cười lạnh một tiếng, quay trở lại Bàn Cổ Điện trấn áp sát khí đại địa.

Một cơn khủng hoảng chực chờ bùng nổ, dường như đã được hóa giải.

Nhưng vào khoảnh khắc này, tất cả đại năng Hồng Hoang đều cảm nhận được, Hồng Hoang vốn yên bình, đã không biết từ lúc nào, xuất hiện từng tia từng sợi lượng kiếp sát khí…… "Yêu tộc lập Thiên đình, chắc chắn sẽ chinh chiến bốn phương, tất sẽ nảy sinh xung đột kịch liệt với các đại chủng tộc Hồng Hoang, Hồng Hoang sắp tới sẽ đón nhận một thời kỳ sóng gió tráng lệ, đồng thời cũng sẽ trở nên nguy hiểm hơn." Trong Vu tộc, Lâm Nguyên lặng lẽ suy nghĩ về cục thế Hồng Hoang, cuối cùng đưa ra kết luận.

Tiếp tục cẩu!

Chỉ có ở trong Vu tộc, mới là an toàn tuyệt đối.

Mặc dù thực lực hiện tại của hắn đã vô cùng khủng bố, trước đó thậm chí còn đánh bại cả Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đó đều là những vị Thánh nhân tương lai.

Nhưng bây giờ lần giảng đạo thứ ba tại Tử Tiêu Cung đã kết thúc, toàn bộ Hồng Hoang đều nghênh đón một thời kỳ phát triển như vũ bão.

Cảnh giới thực lực của các đại năng Hồng Hoang, không lúc nào là không tăng lên.

Ai biết được lần sau gặp mặt, sức mạnh của họ sẽ tăng lên đến mức độ nào?

Lâm Nguyên quyết định, phải toàn tâm toàn ý tu hành, chỉ có sức mạnh tuyệt đối mới có thể thực sự bảo vệ được sự bình an của chính mình.

"Trước đó tu hành nguyên thần, đã tham ngộ Lực chi pháp tắc đến trình độ bốn mươi phần trăm." "Bây giờ thì tu hành nhục thân vậy, cố gắng nâng Cửu Chuyển Huyền Công từ đệ tứ chuyển trung kỳ lên đệ tứ chuyển đại viên mãn." Lâm Nguyên suy nghĩ một lát, liền đứng dậy rời khỏi nơi ở, đi đến Bất Chu Sơn.

Hắn chuẩn bị mượn uy áp Bàn Cổ của Bất Chu Sơn để rèn luyện nhục thân, luyện hóa phần Bàn Cổ ngọc tủy chưa luyện hóa trong cơ thể.

Vốn dĩ có thể đến tinh không Hồng Hoang mượn dòng khí hỗn độn tu hành cũng được, nhưng hiệu quả uy áp Bàn Cổ của Bất Chu Sơn thực ra cũng không tệ, và quan trọng nhất là vô cùng an toàn.

Đối với Lâm Nguyên trời sinh cẩn thận mà nói, chọn cái nào, tự

nhiên không cần phải nói cũng biết.

Trước đây Lâm Nguyên đến Bất Chu Sơn, chỉ có thể đến được sườn núi.

Còn hiện tại tu vi của hắn đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, vì thế không ngừng leo lên trên, trực tiếp đến vị trí ba phần tư ngọn núi, khoanh chân ngồi xuống.

Ầm!

Uy áp Bàn Cổ khủng bố vô cùng như ức vạn ngôi sao nặng trịch hung hăng đè xuống người Lâm Nguyên, khiến nhục thân hắn đột ngột trầm xuống.

Nhưng Lâm Nguyên chỉ cần tâm niệm vừa động, Cửu Chuyển Huyền Công trong cơ thể liền vận chuyển, nhục thân tỏa ra thần quang vô tận, huyết khí ngút trời dâng lên, chống lại uy áp.

Dù vậy, cơ thể hắn vẫn hơi run rẩy.

Da thịt nứt ra, từng giọt máu rỉ ra, thậm chí xương cốt cũng kêu răng rắc, nội tạng trong cơ thể cũng đang chấn động, mọi bộ phận của cơ thể đều đang chịu đựng áp lực nặng nề không gì sánh bằng.

Chương 41

Lâm Nguyên không hề để tâm đến áp lực cực hạn này, ánh mắt kiên định, gắng sức tu hành.

Ầm ầm ầm ~~~ Không lâu sau, sức mạnh của khối Bàn Cổ ngọc tủy trong cơ thể hắn đột nhiên dung nhập một chút vào thân thể, toàn diện nâng cao sức mạnh của hắn.

Lâm Nguyên lập tức tinh thần phấn chấn, cố gắng hơn nữa.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua, chớp mắt đã mấy nghìn năm.

Nhục thân Lâm Nguyên vang lên một tiếng nổ lớn, bảo huy vô cùng xông thẳng lên trời, Cửu Chuyển Huyền Công từ đệ tứ chuyển trung kỳ đã đạt đến đệ tứ chuyển đại viên mãn.

Huyết mạch chi lực càng có sự tăng trưởng vượt bậc, ngày càng tiếp cận huyết mạch cấp Tổ Vu.

"Với tu vi nguyên thần chưởng khống bốn mươi phần trăm Lực chi pháp tắc, cộng thêm tu vi nhục thân tứ chuyển đại viên mãn, tổng hợp chiến lực, không biết so với Chuẩn Thánh thì thế nào?" Cảm nhận sức mạnh như biển cả cuộn trào trong cơ thể, Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Trong khoảng thời gian này, trong Hồng Hoang chắc hẳn đã có rất nhiều tồn tại khủng bố đột phá đến tầng thứ Chuẩn Thánh, thực lực đã có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trong đại thế sóng gió tráng lệ này, Lâm Nguyên cũng không còn là Đại Vu yếu nhất ngày xưa, ngay cả khi không dựa vào kỹ năng hệ thống, cũng đã có chiến lực tương đương với những tồn tại đỉnh tiêm này.

Đột nhiên, đúng lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên. 【Đinh, hệ thống phát hiện Vu tộc thú liệp sắp được mở lại, ban bố nhiệm vụ mới.】 【Nội dung nhiệm vụ: Chém giết Yêu tộc Yêu Thánh, thời gian không giới hạn.】 【Hoàn thành nhiệm vụ, thưởng một kỹ năng mới.】 Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng khẽ động.

Vu tộc thú liệp lại sắp mở lại rồi sao?

Hắn tính toán thời gian, lần Vu tộc thú liệp này, hình như lại đến lượt hắn xuất động.

Lâm Nguyên không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ.

Nhiệm vụ như Vu tộc thú liệp không có cách nào từ chối, hắn chỉ có thể tạm thời kết thúc tu hành của mình.

Sau đó, Lâm Nguyên mới chú ý đến nhiệm vụ mới mà hệ thống ban bố.

Thấy nhiệm vụ là chém giết Yêu Thánh, Lâm Nguyên gần như không cần suy nghĩ, đã chuẩn bị từ chối.

Đùa sao, mỗi một Yêu Thánh của Yêu tộc đều là sinh linh khủng bố bá tuyệt thiên địa, hiện tại có lẽ đều đã bước chân vào tầng thứ Chuẩn Thánh, không chừng trong tay còn có linh bảo lợi hại gì đó.

Hắn không muốn đi mạo hiểm!

Nhưng ngay sau đó hắn chú ý thấy nhiệm vụ này lại không có bất kỳ giới hạn thời gian nào, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười.

Xem ra hệ thống này dường như đã nắm rõ tính cách của hắn, đã tạo ra một hình thức nhiệm vụ đặc biệt riêng cho hắn, sợ hắn không nhận.

“Nếu nhiệm vụ này không giới hạn thời gian, vậy ta nhận vậy.”

Lâm Nguyên nói. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ, nhận nhiệm vụ thành công!】 Hệ thống vội vàng đáp lại, như sợ Lâm Nguyên đổi ý.

Lâm Nguyên biết Vu tộc thú liệp sắp bắt đầu, cũng không tiếp tục tu hành nữa, mà đứng dậy đi xuống núi.

Quả nhiên!

Lâm Nguyên vừa đến chân núi, liền có một giọng nói như sấm nổ vang lên bên tai tất cả Vu tộc.

"Vu tộc thú liệp bắt đầu!

Các tộc nhân nghe lệnh!

Dưới sự dẫn dắt của các Đại Vu, tiến đến vùng lân cận lãnh địa Vu tộc ta, quét sạch kẻ bất thần, tru sát phản nghịch, dương oai hùng của Vu tộc ta!" Lần này người chủ trì Vu tộc thú liệp là Cường Lương Tổ Vu.

Y miệng ngậm rắn, tay nắm rắn, đầu hổ mình người, bốn móng, khuỷu tay dài, xung quanh vô cùng sấm sét cuộn trào, hình thành một biển sấm mênh mông, cực kỳ khủng bố.

Đây là một tồn tại chưởng khống Lôi điện pháp tắc, thực lực khủng bố, trong số mười hai Tổ Vu cũng là người nổi bật, dù sao sấm sét trời sinh đã có sức mạnh sát phạt vô tận!

Ầm ầm ầm!!!

Mà ngay khi lời của Cường Lương vừa dứt, toàn bộ lãnh địa Vu tộc kéo dài bất tận, rộng lớn vô biên, đều sôi trào.

Tất cả Vu tộc đều gầm thét, chiến ý bùng cháy, huyết khí xông thẳng lên trời, xé rách mây xanh!

Càn khôn vì thế mà biến sắc, sơn hà vì thế mà thất sắc!

Trước đó ở Thiên đình Yêu tộc, thái độ kiêu ngạo ngông cuồng

của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã khiến nhiều Vu tộc trong lòng nảy sinh một cỗ tức giận, bây giờ đều muốn nhân cơ hội Vu tộc thú liệp này, thể hiện uy hùng của Vu tộc.

Nói đơn giản, chính là khoe cơ bắp.

"Ha ha ha, tốt!" Cường Lương thấy vậy, rất hài lòng, cất tiếng cười lớn.

"Lần Vu tộc thú liệp này, đội ngũ phân phối như sau…" Sau đó, vẻ mặt y trở nên nghiêm túc, bắt đầu phân phối nhiệm vụ.

Lâm Nguyên đứng một bên nghe, đợi đến khi Cường Lương nói đến tên mình, trên mặt hiện ra một tia ngạc nhiên.

Lần này đồng đội của hắn lại không đổi, vẫn là người quen cũ, chính là Đại Vu Cửu Phượng.

"Thật là trùng hợp." Lâm Nguyên không khỏi bật cười.

Một cuộc đi săn của Vu tộc như thế này, có thể có một người quen cũ làm đồng đội, cũng không tệ.

Vì đã từng thực hiện nhiệm vụ trước đây, sự phối hợp của hai bên rất ăn ý, như vậy thực lực của nhau đều có thể bộc phát hoàn toàn, cũng sẽ an toàn hơn!

Cửu Phượng nghe vậy, biết mình và Lâm Nguyên một đội, cũng không cảm thấy bất ngờ, ngay sau đó là một trận vui mừng.

Vốn dĩ nàng thuộc loại mỹ nhân băng sơn, đối xử với ai cũng mặt lạnh như băng, dẫn đến tuy có dung nhan tuyệt thế, nhưng trong Vu tộc cũng không có mấy Vu dám theo đuổi nàng.

Tuy nhiên, hiện tại trên mặt lại nở nụ cười rạng rỡ, trời đất xung quanh dường như cũng sáng lên một phần, khiến một số Vu tộc bên cạnh nhìn đến ngẩn người.

Ban đầu, Lâm Nguyên vẫn là Đại Vu yếu nhất, nàng đều xem Lâm Nguyên như một tiểu đệ đệ.

Nhưng sau đó Lâm Nguyên lại quật khởi trong thời gian cực ngắn, không chỉ tu vi tăng vọt, còn nắm giữ đủ loại năng lực khủng bố, có thể nâng cao thực lực của mình trên chiến trường, có thể dùng búa rèn ra nguyên thần cho Vu tộc, vân vân, từng chuyện từng việc, cứ như là đều giống như truyền kỳ.

Hoàn toàn không giống một Vu tộc có thể làm được.

Đến nỗi bây giờ, khi Cửu Phượng nhìn Lâm Nguyên, trong ánh mắt đều có một loại sùng kính, càng có một loại tự hào mãnh liệt.

Nghe được có thể cùng đội với Lâm Nguyên, Cửu Phượng tự nhiên là vui đến cực điểm.

Lúc này, Cường Lương dõng dạc tuyên bố lần Vu tộc thú liệp này chính thức bắt đầu, lập tức một đám Đại Vu như Khoa Phụ, Hình Thiên đều sải bước, ầm ầm lao ra ngoài lãnh địa Vu tộc.

Lâm Nguyên và Cửu Phượng hội hợp, ngay lập tức định ra một phương hướng, cũng xuất phát.

"Lần Vu tộc thú liệp này có lẽ sẽ nguy hiểm hơn nhiều so với trước đây." Trên đường đi, sắc mặt Cửu Phượng có chút ngưng trọng, "Những năm gần đây, giữa chúng ta và Yêu tộc đã xảy ra nhiều lần ma sát, mâu thuẫn trở nên sâu sắc hơn." "Chúng ta thường xuyên đến các bộ lạc Yêu tộc để đi săn, nhưng những Yêu tộc đó cũng sẽ xâm nhập lãnh địa của chúng ta để tàn sát cướp bóc." "Hơn nữa, Yêu tộc đều rất giảo hoạt, có lúc chúng đánh không lại, liền sẽ dùng đủ loại âm mưu quỷ kế, ví dụ như mai phục, cạm bẫy, v.v., để dụ giết Vu tộc." "Cho nên, Vu Nguyên đệ đệ, lần này nhất định phải cẩn thận." Lâm Nguyên nghe xong, sắc mặt cũng nghiêm lại.

Những năm này hắn vẫn luôn tu hành trong Vu tộc, đối với cục thế bên ngoài quả thực không hiểu rõ như Cửu Phượng, vì thế vội vàng hỏi: "Nếu đã như vậy, những Yêu Thánh của Yêu tộc đó có ra tay không?" Hiện tại, đối thủ có thể thực sự uy hiếp được hắn, trong Hồng Hoang thực ra đã không còn nhiều, trong Yêu tộc ngoài Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất ra, chính là những Yêu Thánh đó.

Cửu Phượng không khỏi bật cười: "Yêu tộc Yêu Thánh địa vị cao quý, hiện tại đều tụ tập trong Thiên đình Yêu tộc, giống như các Tổ Vu của chúng ta đều ở trong Bàn Cổ Điện vậy, sẽ không dễ dàng ra tay đâu." Lâm Nguyên nghe Yêu Thánh sẽ không xuất hiện, trong lòng thả lỏng một chút, cười nói: "Vậy thì tốt rồi." Cửu Phượng quan sát sắc mặt Lâm Nguyên, trong lòng lại đột nhiên khẽ động: "Sao Vu Nguyên đệ đệ nghe Yêu Thánh không ra tay, liền không lo lắng mấy nữa?

Chẳng lẽ thực lực hiện tại của hắn, chỉ e ngại Yêu Thánh của Yêu tộc thôi sao?

Phải biết rằng, dưới Yêu Thánh của Yêu tộc, cũng có vô số cường giả, những tồn tại ở tầng thứ Đại La Kim Tiên viên mãn, đều vô cùng khủng bố." Nghĩ đến đây, tim Cửu Phượng đập thình thịch: "Điều này chỉ có thể nói lên một điều, đó là thực lực của Vu Nguyên đệ đệ, lại có một bước tiến vượt bậc!

Chương 42

E rằng có thể dễ dàng đánh bại đối thủ dưới Yêu Thánh rồi." Trước đó ở Bất Chu Sơn, Lâm Nguyên ra tay đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong Tử Tiêu Cung, Lâm Nguyên ra tay đánh bại Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, người chứng kiến không nhiều, cũng sẽ không tùy tiện truyền ra ngoài.

Vì thế, Cửu Phượng không biết chiến tích của Lâm Nguyên.

Nhưng hiện tại, lại từ lời nói và cử chỉ của Lâm Nguyên, suy đoán ra được một chút, lập tức cảm thấy chấn động.

Vu Nguyên không hổ là tuyệt thế thiên kiêu trong Yêu tộc!

Lâm Nguyên tự nhiên không biết Cửu Phượng đang nghĩ gì, mà sắc mặt cảnh giác quan sát xung quanh, càng có nguyên thần chi lực mênh mông tỏa ra, quét qua hư không Hồng Hoang.

Dưới sự dò xét như vậy, bất kể là ai, cũng đừng hòng ẩn nấp.

Cứ như vậy đi một mạch, không lâu sau đã rời khỏi lãnh địa Vu tộc, đi sâu vào vùng đất hoang man của Hồng Hoang, ở nơi sâu hơn, chính là nơi cư trú của Yêu tộc và các dị tộc khác.

Mà ngay khi hai người đến trên bầu trời một dãy núi khổng lồ, Lâm Nguyên đột nhiên dừng lại, trong mắt bắn ra hai luồng ánh mắt sắc bén đến cực điểm, xuyên thủng hư không!

"Cút ra đây, ta đã phát hiện ngươi rồi." Hắn lạnh lùng lên tiếng.

Cửu Phượng giật mình kinh hãi, vội vàng nhìn xung quanh, nhưng lại không phát hiện ra gì cả.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, một tiếng cười mang theo ý tàn nhẫn vang lên.

“Ha ha, không ngờ đấy, tiểu tử nhà ngươi lại có thể phát giác được tung tích của ta.” Lời vừa dứt, Ầm!

Trên trời cao, bầu trời bỗng nhiên nổ tung, ngay sau đó có vô cùng ngọn lửa tựa như chất lỏng từ trong những vết nứt vô tận chảy ra, rơi xuống mặt đất.

Trong nháy mắt, sơn hà tráng lệ vô biên rộng lớn phía dưới, lại tan chảy, hóa thành nham thạch nóng chảy cuồn cuộn, sức mạnh nóng bỏng lan ra, chảy về tứ phía.

Vùng đất hoang vu, hóa thành một biển nham thạch.

Vô số sinh linh, vào khoảnh khắc này đều bị thiêu chảy dưới nhiệt độ cao khủng khiếp, thi cốt không còn.

Khí tức khủng bố như biển cả từ nơi bầu trời vỡ nát quét ra, từ từ ngưng tụ thành một thân ảnh.

Đây là một sinh linh giống như hạc, nhưng chỉ có một chân, lông vũ màu xanh lấp lánh thần quang, trên đó có từng đường vân thần bí màu đỏ rực, mỏ chim màu trắng, hai mắt hung tàn và bạo ngược.

Một cỗ uy áp khó có thể tưởng tượng từ cơ thể nó bộc phát ra, khuấy động càn khôn, nghịch loạn âm dương, cỗ uy áp này đã vượt qua Đại La Kim Tiên thông thường, đạt đến một cảnh giới khác, đó chính là Chuẩn Thánh!

Sinh linh trước mắt, chính là một sinh linh cấp bậc Chuẩn Thánh!

Đồng tử Cửu Phượng co rụt lại, nhận ra nó, lạnh giọng nói: “Yêu Thánh, Tất Phương!” Tất Phương, một trong mười đại Yêu Thánh của Yêu tộc, một tồn tại khủng bố có hung danh chấn nhiếp Hồng Hoang.

Cửu Phượng trước đó còn nói tất cả Yêu Thánh đều ở trong Thiên đình Yêu tộc, nhưng không ngờ, một Yêu Thánh lại đột nhiên xuất

hiện ngay trước mắt nàng!

Vút!

Sắc mặt nàng trở nên vô cùng ngưng trọng, thân hình lóe lên, đã chắn trước mặt Lâm Nguyên, trầm giọng nói: "Vu Nguyên đệ đệ, ngươi là tuyệt thế thiên kiêu vạn cổ không có của Yêu tộc ta!

Tuyệt đối không thể xảy ra bất kỳ vấn đề gì!

Yêu Thánh không phải tầm thường, trừ phi Tổ Vu ra tay, chúng ta đều không phải đối thủ.

Ngươi đi trước, ta đến cản nó!" Trên trời cao, Tất Phương nghe thấy lời này, tàn nhẫn cười một tiếng, nói: "Tiểu nha đầu, đừng ra vẻ nữa.

Ngươi có biết ta, một Yêu Thánh đường đường, tại sao lại xuất hiện ở đây không?

Mục đích, chính là vì người đứng sau lưng ngươi!" "Ha ha, một Vu tộc, lại có thể đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, một tồn tại như vậy, là một mối đe dọa cực lớn, Yêu tộc ta dù thế nào cũng phải trừ khử." Cửu Phượng nghe xong, trong lòng càng lạnh.

Tất Phương này lại sớm đã nhắm vào Lâm Nguyên!

Yêu tộc giảo hoạt!

Lập tức, ánh mắt nàng càng thêm kiên định, lần này bất kể phải trả giá nào, cũng phải để Lâm Nguyên thoát ra ngoài.

Tuy nhiên, Cửu Phượng rất nhanh liền phát hiện, đối mặt với Yêu Thánh Tất Phương đột nhiên xuất hiện, Lâm Nguyên lại không hề động đậy, hoàn toàn không có ý định bỏ chạy.

Cửu Phượng lập tức sốt ruột, kêu lên: "Vu Nguyên đệ đệ, Vu tộc chúng ta tuy không sợ cường địch, nhưng cũng không phải là lỗ mãng,

ngươi nhất định phải chạy trốn!" Lâm Nguyên lắc đầu, lại còn thong dong cười một tiếng, nói: "Tại sao phải chạy chứ?

Một Yêu Thánh, cố gắng một chút, không chừng có thể giết được." Cửu Phượng nghe Lâm Nguyên lại nói có thể giết được Tất Phương, không khỏi ngẩn người, nghi ngờ mình nghe nhầm, đó là tồn tại cấp Yêu Thánh, đã đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trong quá trình đi săn của Vu tộc những năm nay, Yêu Thánh của Yêu tộc cũng đã thể hiện uy năng của mình, trừ phi là Tổ Vu ra tay, nếu không Đại Vu bình thường rất khó đối kháng.

Yêu Thánh Tất Phương lại càng nheo mắt lại, toàn thân toát ra một luồng yêu khí bạo ngược đáng sợ, cười gằn nói: "Ta nghe thấy cái gì vậy?" "Một Đại Vu nhỏ bé, cũng dám cuồng vọng như vậy sao?" Ánh mắt Lâm Nguyên bình tĩnh.

Tính cách hắn ổn trọng, trước khi nguy hiểm đến, có thể tránh thì sẽ cố gắng hết sức để tránh.

Nhưng khi nguy hiểm thực sự đến, hắn cũng sẽ không khiếp sợ nhu nhược mà chạy trốn, mà có dũng khí dám chiến một trận!

Hơn nữa, hiện tại hắn có nhiều át chủ bài, cũng không chắc sẽ không đánh thắng được Tất Phương này.

"Tốt!" Tất Phương thấy thần tình của Lâm Nguyên, càng thêm khó chịu, trong mắt vẻ bạo ngược cuộn trào, hét lên: "Vậy ta sẽ xem xem, ngươi rốt cuộc mạnh đến đâu." Ầm!

Tất Phương đột nhiên động, vỗ cánh, cuộn lên ngọn lửa vô cùng, giữa không trung hóa thành một biển lửa ngút trời, cuồn cuộn dâng trào, hung hăng nhấn chìm hai người Lâm Nguyên và Cửu Phượng.

Tất Phương lĩnh ngộ chính là pháp tắc hệ Hỏa, một khi thúc giục, mặt đất cháy đỏ ức vạn dặm, cực kỳ khủng bố, nhiệt lượng nóng

bỏng đó gần như muốn thiêu hủy hư không, điên cuồng cuộn trào.

Cửu Phượng kiều xích một tiếng, toàn thân vô số sợi mưa cuộn trào, bao phủ quanh mình, hóa thành phòng ngự.

Thủy khắc Hỏa!

Pháp tắc mà nàng nắm giữ, vừa khéo có hiệu quả khắc chế nhất định đối với Tất Phương.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, chỉ nghe một tiếng ầm vang, khi biển lửa ngút trời quét tới, ức vạn sợi mưa quanh thân Cửu Phượng trong nháy mắt bốc hơi thành sương trắng, sau đó hoàn toàn biến mất.

Thân thể Cửu Phượng cũng kêu xèo xèo, nhiều nơi xuất hiện vết cháy đen, Đại Vu pháp lực vận chuyển, huyết mạch chi lực dâng trào, cũng khó mà chống cự.

Khi Hỏa mạnh đến một mức độ nhất định, cũng có thể khắc Thủy!

Cửu Phượng cắn răng, không cam lòng thất bại, hét giận một tiếng, "oành" một tiếng, thúc đẩy Vũ chi pháp tắc đến cực điểm.

Lập tức bầu trời mây đen dày đặc, như biển cả cuồn cuộn, trời đất trong nháy mắt tối sầm lại, ngay sau đó ức vạn cơn mưa bão như thác nước hỗn độn trút xuống, muốn dập tắt biển lửa.

Tuy nhiên, biển lửa hung dữ, cuộn trào ngưng tụ thành vạn con hỏa long, đồng thời bay lên trời, chỉ cần cắn một phát vào đám mây đen đó, lập tức thiêu hủy vô cùng thủy khí, trời đất trống không.

Thân thể Cửu Phượng run lên, bị phản phệ, lảo đảo một cái, suýt nữa ngã xuống.

"Ha ha, chỉ là Đại Vu mà thôi, cũng dám cuồng vọng trước mặt ta sao?

Trừ phi Tổ Vu của các ngươi đến, nếu không đều là đường chết.” Tất Phương cười lớn.

Ầm ầm ầm!!!

Hắn càng mạnh mẽ vỗ cánh, ngọn lửa vô tận gần như sôi trào, Hỏa đạo pháp tắc lại ngưng tụ thành từng sợi xiềng xích trật tự, kêu loảng xoảng, khóa chặt thập phương.

Trên người Tất Phương, những đường vân màu đỏ rực đều phát sáng, lan tỏa đạo vận vô cùng, giao dung với thiên địa pháp tắc, câu động hỏa lực vô tận.

Đất đai hoang vu nứt ra, địa hỏa phun trào, nham thạch bay lên không.

Chương 43

Tinh thần Hồng Hoang lấp lánh, thiên hỏa giáng thế, gào thét cuộn trào.

Thậm chí cả Thái Dương Tinh chí tôn, lúc đó cũng có vô cùng Thái Dương Chân Hỏa gào thét, mênh mông ba mươi ba tầng trời, bị Tất Phương hấp thu đến.

Tất cả những thứ này, đều hội tụ lại một chỗ, hình thành biển lửa diệt thế, cuồng bạo tiến lên, cuồn cuộn dâng trào, muốn triệt để nhấn chìm Lâm Nguyên và Cửu Phượng tại đây.

Vào khoảnh khắc này, pháp lực Chuẩn Thánh hiển lộ không thể nghi ngờ, dao động đáng sợ đó lan ra, thậm chí chấn động cả Hồng Hoang vô tận, nhiều đại năng đều mở mắt, nhìn về phía này.

"Chết hết đi!" Tất Phương gầm lớn.

Ầm!

Ánh sáng đỏ rực chiếu sáng trời đất, lửa cháy rực rỡ, vô cùng huy hoàng, sức mạnh của Tất Phương vào khoảnh khắc này đã được nâng lên đến mức độ cực kỳ khủng bố.

Sắc mặt Cửu Phượng tái nhợt, nhưng rất nhanh chuyển thành chiến ý bùng cháy, Vu tộc chưa bao giờ sợ chết, dù bại, cũng phải chiến đấu đến cùng.

Lâm Nguyên lại có sắc mặt bình tĩnh.

Hắn thần tình lãnh đạm, đối mặt với biển lửa hung dữ đang ập đến, hắn chỉ làm một động tác đơn giản, giơ nắm đấm, đấm về phía trước một cái.

Cú đấm này, huyết mạch chi lực sôi trào, sánh ngang với huyết

mạch của Đại Vu đỉnh tiêm nhất sôi trào, như rồng giận gào thét, từ nơi sâu nhất trong cơ thể hắn cuộn trào ra, vây quanh nắm đấm.

Lực chi pháp tắc bùng cháy, bốn mươi phần trăm Lực chi pháp tắc, hóa thành vật hữu hình, lấp lánh thanh quang mông lung, như những sợi xích thần bằng thanh kim, cũng xoay quanh nắm đấm.

Sức mạnh nhục thân, sức mạnh nguyên thần, vào khoảnh khắc này, được Lâm Nguyên đồng thời thúc đẩy đến đỉnh phong, sau đó dung hợp làm một, không phân biệt nhau, theo cú đấm tung ra, tất cả sức mạnh, toàn bộ bộc phát.

Thế là, nắm đấm và biển lửa va chạm.

Ầm!!!!!!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa như tinh không vỡ nát, một luồng quyền quang mênh mông, như biển sao cuồn cuộn, ầm ầm va chạm với biển lửa vô tận, khoảnh khắc va chạm, sức mạnh vô cùng vô tận đó, liền phá hủy tất cả, cái gì thiên hỏa, địa hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, toàn bộ vỡ nát.

Biển lửa rộng lớn, trong nháy mắt tan vỡ.

Thậm chí cả một phương không gian Hồng Hoang đó, cũng đột nhiên nổ tung, địa hỏa thủy phong cuộn trào, hỗn độn quang lấp lánh, vô số thế giới sinh diệt, sinh ra từng cơn bão nguyên khí khủng bố.

Sức mạnh kinh khủng đó, thậm chí còn chưa tiêu hao hết, tiếp tục cuồn cuộn tiến lên, đánh vào người Tất Phương.

"A……" Tất Phương hét thảm, cơ thể bị đánh bay ra ngoài, máu tươi bắn tung tóe, nhục thân gần như nổ tung.

Một quyền!

Chỉ một quyền duy nhất!

Lâm Nguyên liền đánh cho Tất Phương cấp Chuẩn Thánh trọng thương!

"Hít……" Cửu Phượng vốn là mỹ nhân tuyệt thế, nhưng vào khoảnh khắc này hoàn toàn không thể để ý đến hình tượng, hít một ngụm khí lạnh, trong đôi mắt đẹp là sự kinh ngạc vô cùng.

Lại có thể…… mạnh như vậy?!!!

"A…… Chết tiệt, chết tiệt!" Lúc này, ở xa, Tất Phương gầm lên giận dữ, "oành" một tiếng, ngọn lửa vô tận từ trong cơ thể nó phun ra, dưới sự thiêu đốt của biển lửa này, vết thương trên cơ thể nó lại nhanh chóng hồi phục.

Uy năng của Chuẩn Thánh, thần quỷ khó lường.

"Ngươi, một Đại Vu nhỏ bé, lại có thực lực như vậy, ta quả đã coi thường ngươi!

Nhưng vậy thì sao chứ?

Ta là Yêu Thánh của Yêu tộc, tất sẽ tru sát ngươi!" Tất Phương hét lên.

"Vậy thì đến đi." Lâm Nguyên thần tình bình tĩnh.

Giờ phút này, trong con ngươi của hắn, cũng có chiến ý cuộn trào.

Ầm!

Hắn bước ra một bước, không cho Tất Phương bất kỳ cơ hội chuẩn bị nào, đạp vỡ hư không, trong nháy mắt liền đến trước mặt Tất Phương, lại một quyền nữa đấm xuống.

"Chuẩn Thánh pháp tắc, Sát!" Tất Phương hét lên một tiếng.

Ông!

Biến hóa khủng bố xảy ra, những đường vân đỏ rực trên người

nó, bỗng nhiên phát sáng, rời khỏi cơ thể, lượn lờ trong hư không, lập tức lao về phía Lâm Nguyên.

Ông ~~~~ Những đường vân đỏ rực lấp lánh, trong hư không uyển chuyển như rồng bay, gào thét lao về phía Lâm Nguyên và Cửu Phượng, lan tỏa uy năng cực kỳ đáng sợ, thiêu đốt càn khôn, thiêu diệt hư không.

Đây đều là pháp tắc cụ tượng hóa, hơn nữa là pháp tắc cấp bậc Chuẩn Thánh, sức mạnh đã tăng lên không biết bao nhiêu lần, khủng bố hơn trước rất nhiều, khiến người ta run rẩy.

Hơn nữa, trong quá trình gào thét lao tới, những đường vân đỏ rực này lại xảy ra biến hóa kinh người.

Hỏa quang lóe lên, có đường vân phóng đại, lại hóa thành một con hỏa long khổng lồ toàn thân lượn lờ lửa cháy, nhe nanh múa vuốt, lao về phía Lâm Nguyên và Cửu Phượng cắn xé.

Có đường vân hóa thành một con hỏa nha, oa oa kêu lớn, phun ra vô cùng Thái Dương Chân Hỏa, một biển lửa hừng hực cứ thế cuồn cuộn tuôn ra, sức phá hoại kinh người.

Còn có những đường vân hóa thành sư tử lửa, hổ lửa, báo lửa... v.v. những sinh linh đáng sợ, hội tụ lại một chỗ, hình thành một cơn thủy triều vạn linh cuồng loạn, tràn ngập trời đất, một mắt không nhìn thấy điểm cuối, cuồn cuộn sát đến, khí thế thiên quân vạn mã cùng nhau xung kích xé rách mây trời, khiến linh hồn người ta cũng phải run rẩy.

Chuẩn Thánh pháp tắc này rõ ràng chỉ do một sinh linh thúc đẩy, nhưng lại như diễn biến thành một thế giới sinh linh mênh mông, dùng sức mạnh vĩ đại của vô tận sinh linh dung hợp lại một chỗ, sát diệt cường địch.

Uy áp này là khủng bố vô cùng.

Chỉ có thể nói, không hổ là tồn tại cấp Chuẩn Thánh, sau khi bước vào cảnh giới này, chiến lực quả thực đã tăng lên đến một cảnh địa không thể tưởng tượng, khủng bố hơn Đại La Kim Tiên viên mãn vô số lần.

Hơn nữa Tất Phương này chỉ là một Yêu Thánh.

Thiên tư của Yêu Thánh so với những đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang, thua kém rất nhiều.

Một Yêu Thánh như vậy sau khi đột phá đến Chuẩn Thánh đã trở nên khủng bố như thế, rất khó tưởng tượng những đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, v.v., sau khi đột phá đến tầng thứ Chuẩn Thánh, sẽ xảy ra biến hóa như thế nào.

Hồng Hoang vào thời điểm này có thể coi là đã thực sự bước vào một đại thời đại huy hoàng rực rỡ, sau khi Tử Tiêu Cung giảng đạo, cảnh giới tu vi của tất cả sinh linh đều tăng vọt, nghĩ thôi cũng khiến người ta run rẩy.

"Sát!" Đối mặt với áp lực khủng bố này, Lâm Nguyên lại không hề sợ hãi, cảnh giới nguyên thần của hắn vốn đã đạt đến tầng thứ Kim Tiên viên mãn, và đã lĩnh ngộ được bốn mươi phần trăm Lực chi pháp tắc.

Tu vi nhục thân của hắn càng khủng bố hơn, luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy, thức tỉnh huyết mạch chi lực đỉnh tiêm, và còn dùng kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện không biết bao lâu, sớm đã xảy ra biến hóa về chất.

Lúc này về mặt cảnh giới tuy không bằng Tất Phương.

Nhưng tổng hợp chiến lực lại vô cùng khủng bố.

"Oành" một tiếng, toàn thân hắn bộc phát uy áp khủng bố, giơ tay

lấy ra chiếc Hỗn Nguyên Cự Chùy đã rèn trước đó bằng kỹ năng Thiết Tượng, sức mạnh nhục thân toàn bộ thúc đẩy, trong nháy mắt uyển chuyển như một người khổng lồ Hồng Hoang thực sự, cơ bắp cuồn cuộn, tràn đầy một hương vị cuồng dã mạnh mẽ, chiến khí ngút trời, kinh nhiếp càn khôn.

Hắn tay cầm cự chùy, thúc đẩy toàn bộ sức mạnh của bản thân, vây quanh Lực chi pháp tắc, đột nhiên vung ngang về phía trước, liền va chạm mạnh với ức vạn sinh linh Hỏa đạo.

Ầm!

Chương 44

Vô tận sinh linh Hỏa đạo lập tức tan thành tro bụi hơn nửa, nhưng Lâm Nguyên cũng chịu một lực phản chấn, lùi lại một bước, thậm chí trên Hỗn Nguyên Đồng Chùy còn xuất hiện vết nứt.

"Ngươi... thật là một Đại Vu giỏi!" Tất Phương thấy vậy kinh hãi, không ngờ mình đã thúc đẩy Chuẩn Thánh pháp tắc, đối phương lại vẫn có thể đánh ngang tay với mình, hơn nữa còn có vẻ chiếm thế thượng phong.

"Chết tiệt, trận chiến này chắc chắn không thể tru sát được người này, hơn nữa nơi này cách lãnh địa Vu tộc không xa, nếu bọn họ cầu viện, nhiều cao thủ Vu tộc kéo đến, ta sẽ xong đời." "Phải chạy!" Tâm niệm Tất Phương lóe lên, trong mắt lóe qua một tia quyết đoán, vốn dĩ lần tập kích này nó đã tỉ mỉ lên kế hoạch rất lâu, nhưng không ngờ lại đánh giá sai chiến lực của Lâm Nguyên, dẫn đến mọi công sức đổ sông đổ biển.

Vút!

Tất Phương đột nhiên dang cánh, đôi cánh đó che trời lấp đất, khí tức pháp tắc cuồn cuộn lan ra, lại là Phong chi pháp tắc, chỉ cần một cái vỗ cánh, đã bay vút ra ngoài, xuất hiện ở cuối chân trời, biến thành một chấm đen nhỏ.

"Hỏng bét, nó muốn chạy!" Cửu Phượng kinh hô.

Vu tộc không giỏi về tốc độ, trước đây gặp cao thủ Yêu tộc, dù có thể đánh bại, nhưng cuối cùng thường không thể vây giết được, để chúng chạy thoát.

Hiện tại có lẽ lại sắp diễn ra cảnh tượng như vậy.

“Nó không thoát được đâu!” Lâm Nguyên lạnh lùng lên tiếng.

“Hệ thống, kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, khởi động!” Hắn lạnh lùng ra lệnh trong lòng.

Ầm!

Một luồng khí tức khủng bố bộc phát, chiến lực, phòng ngự của Lâm Nguyên, tăng lên mười hai lần.

Đồng thời, chiến lực, phòng ngự của Cửu Phượng, cũng tăng lên mười hai lần, với chiến lực hiện tại của nàng, đã có thể hoàn toàn nghiền ép Tất Phương.

Vút!

Tiếp đó, Lâm Nguyên sải bước cuồng bôn, đạp lên hư không, gây ra từng trận nổ lớn, như thiên thạch gầm rú, tốc độ lại không chậm hơn Tất Phương bao nhiêu, rất nhanh đã đuổi kịp.

Tốc độ của Vu tộc không được, là vì không có nguyên thần, khó lĩnh ngộ các loại pháp tắc, chỉ có thể dựa vào bản năng thiên phú để vận dụng.

Lâm Nguyên lại khác, sớm đã có nguyên thần, Lực chi pháp tắc lại là lực trên khái niệm, tập hợp tất cả sức mạnh thế gian, tốc độ cũng là một loại sức mạnh, hắn trên con đường tốc độ, cũng đã có lĩnh ngộ sâu sắc.

Ầm!

Lâm Nguyên lao đi, không gian Hồng Hoang trước mặt hắn như tấm gương vỡ tan, trong nháy mắt, lại đuổi đến sau lưng Tất Phương.

“Ngươi… ngươi sao lại…” Tất Phương cảm giác được dao động khủng bố sau lưng, quay đầu lại nhìn, lập tức kinh hãi thất sắc.

Lâm Nguyên lúc này, quả thực đã hóa thân thành một tồn tại ở

tầng thứ khác, mạnh hơn nó không biết bao nhiêu lần, chỉ riêng khí thế đã gây ra áp chế toàn diện đối với nó!

Chuyện gì thế này!

Tình huống gì đây!

Tại sao chiến lực của tên này lại có thể trong nháy mắt xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy?

Tất Phương gần như sắp phát điên, vào khoảnh khắc này cảm thấy một nỗi sợ hãi, một nỗi sợ hãi cực lớn.

Vút vút!

Nó liều mạng vỗ cánh, muốn nhanh hơn, nhanh hơn nữa, thoát khỏi nanh vuốt của con quái vật sau lưng.

"Ngươi không thoát được đâu." Lâm Nguyên lạnh lùng lên tiếng, "Dám tập kích ta, vậy thì phải trả giá, cái giá đó chính là tính mạng của ngươi." Trong lúc nói chuyện, lòng bàn tay Lâm Nguyên lật một cái, tiên thiên cực phẩm linh bảo Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ hiện ra, kim quang ức vạn đạo, chiếu sáng cả Hồng Hoang vô tận, trong đó một viên xá lợi tử uyển chuyển như mặt trời.

Ầm!

Pháp lực khổng lồ của Lâm Nguyên rót vào trong lá cờ, lá cờ lớn này lập tức phình to giữa không trung, sau đó Lâm Nguyên vung mạnh, lập tức ức vạn kim quang hợp nhất, gào thét bay ra.

"A……" Tất Phương hét lớn, lông tóc dựng đứng, liều mạng chống cự, toàn thân văn lộ đỏ rực lan tràn, hóa thành một phương thế giới Hỏa đạo, chắn ngang trước người.

Nhưng vô dụng, "xoẹt" một tiếng, luồng sáng vàng đó xuyên thủng thế giới, tiếp đó xuyên thủng cơ thể nó, phá diệt nhục thân, hủy

diệt linh hồn, trong nháy mắt tiêu diệt nó.

"Ngươi… ngươi lại giết ta…" Mắt Tất Phương trợn trừng, trong mắt có sự mê man, có sự không dám tin, không thể tin mình ngay cả chạy cũng không chạy được, đã chết trong tay Lâm Nguyên.

Trong mắt nó hiện lên sự hối hận vô cùng, nhưng đã vô dụng, sinh cơ nhanh chóng tiêu tan, cuối cùng "phịch" một tiếng, rơi xuống đất, triệt để vẫn lạc.

"Chuẩn Thánh…" Lâm Nguyên sừng sững trên trời cao, nhìn xuống thi thể khổng lồ của Tất Phương bên dưới, con ngươi thâm thúy, đây là tồn tại khủng bố cấp Chuẩn Thánh đầu tiên hắn giết được. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ, tiêu diệt một Yêu Thánh, hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, thưởng kỹ năng mới Trù Sư LV1 (0/5000).】 【Kỹ năng Trù Sư, có thể nấu nướng mọi sinh linh thế gian, chế biến ra món ăn cực kỳ mỹ vị, có thể trích xuất hai mươi phần trăm cảm ngộ pháp tắc của nó, dung nhập vào bản thân.】 Lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên, Lâm Nguyên nghe giới thiệu xong, trong lòng kinh ngạc.

Kỹ năng Trù Sư này nghe có vẻ bình thường, nhưng xem giới thiệu của nó, thì thực sự quá khủng bố, mỹ vị thì không nói, lại có thể trích xuất cảm ngộ pháp tắc!

Năng lực này quá nghịch thiên, cảm ngộ pháp tắc đều cần dựa vào chính mình để lĩnh ngộ, hoàn toàn không thể cướp đoạt từ nơi khác, nhưng kỹ năng Trù Sư này lại có thể làm được điều đó.

Thử nghĩ xem, chỉ cần có kỹ năng này, giết vô số sinh linh, đem chúng đi nấu nướng, là có thể nhận được pháp tắc trong cơ thể chúng, lâu dần, tích lũy lại, cảm ngộ pháp tắc của bản thân sẽ đạt đến tầng thứ nào?

Không thể tưởng tượng!

“Kỹ năng hệ thống cho, càng ngày càng nghịch thiên.” Lâm Nguyên thầm nghĩ. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ, chém giết một Yêu Thánh, thưởng 50000 điểm kinh nghiệm.】 Lúc này, giọng nói của hệ thống lại vang lên, lần này là điểm kinh nghiệm, 5 vạn điểm, tuyệt đối là một con số khổng lồ.

Lâm Nguyên nghĩ đến sự khủng bố của kỹ năng Trù Sư, ngay lập tức không do dự, dùng toàn bộ 5 vạn điểm kỹ năng này vào kỹ năng đó, nâng cấp kỹ năng Trù Sư từ cấp 1 lên cấp 4. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ, kỹ năng Trù Sư đã được nâng lên cấp 4.】 【Trù Sư LV4 (0/100000): Có thể nấu nướng mọi sinh linh thế gian, chế biến ra món ăn cực kỳ mỹ vị, và có thể trích xuất một trăm phần trăm cảm ngộ pháp tắc của mục tiêu, dung nhập vào bản thân.】 “Lợi hại!” Lâm Nguyên nghe giới thiệu, trong lòng phấn chấn.

Trước đó chỉ có thể trích xuất hai mươi phần trăm cảm ngộ pháp tắc, hiện tại sau khi nâng cấp lên cấp 4, lại có thể trích xuất một trăm phần trăm!

Điều này chẳng phải nói, hiện tại hắn chỉ cần giết một cường giả, là có thể thu được toàn bộ tu vi pháp tắc của người đó sao?

Điều này quá khủng bố!

Hiện tại, trong lòng hắn đều dâng lên một ý niệm mãnh liệt, muốn lập tức xông lên Thiên đình, oanh sát toàn bộ các Yêu Thánh đó.

Tuy nhiên, ý niệm này vừa xuất hiện, đã bị Lâm Nguyên dập tắt.

Thực lực của Yêu tộc Thiên đình hiện nay khủng bố khó lường, tuyệt không phải có thể dễ dàng công phá, đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cả hai đều đã đột phá vào tầng thứ Chuẩn Thánh, chấp chưởng tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối là tầng thứ đỉnh phong của Hồng Hoang hiện nay.

Lúc này, Cửu Phượng từ phía sau đuổi đến, thấy thi thể khổng lồ của Tất Phương nằm ngang trên mặt đất, trong lòng lập tức dấy lên sóng to gió lớn, đôi mắt đẹp trợn tròn.

"Vu Nguyên đệ đệ, ngươi… ngươi lại thật sự giết được Tất Phương?" Cửu Phượng trong lòng cảm thấy vô cùng chấn động.

Vừa rồi nàng đã giao thủ với Tất Phương, biết rõ sự khủng bố của Yêu Thánh cấp Chuẩn Thánh, loại uy áp nồng đậm đó cứ như là khiến người ta nghẹt thở.

Nhưng không ngờ, Lâm Nguyên không chỉ có thể áp chế nó một cách vững chắc, mà còn có thể giết chết nó!

Đánh bại một Yêu Thánh dễ, nhưng giết chết thì khó hơn không biết bao nhiêu lần, dù sao Yêu Thánh sẽ chạy, hơn nữa tốc độ của những cường giả Yêu tộc này, một người còn nhanh hơn một người.

Lâm Nguyên có thể làm được điều này, chứng tỏ thực lực của hắn lại có một sự thay đổi nghiêng trời lệch đất, vượt xa nàng, đã đến một tầng thứ hoàn toàn mới.

"Thực lực hiện tại của Vu Nguyên đệ đệ, trong Vu tộc chúng ta, e rằng đã vượt qua tất cả Đại Vu, chỉ sau mười hai Tổ Vu, là đệ nhất nhân dưới Tổ Vu đúng với tên gọi." Cửu Phượng chấn động nghĩ thầm.

Nàng nhìn về phía Lâm Nguyên, trong đôi mắt đẹp hiện lên sự sùng kính vô tận, ai có thể ngờ, Đại Vu yếu nhất của Vu tộc ngày xưa, lại có thể trưởng thành đến tầng thứ này?

Chương 45

Vu tộc là tộc coi trọng huyết mạch nhất, huyết mạch chi lực càng mạnh, thành tựu tương lai cũng càng cao.

Như Tổ Vu, do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, trời sinh đã khủng bố vô biên.

Đại Vu là do huyết trì và tinh huyết của Tổ Vu thai nghén, thì đã kém hơn một bậc.

Xuất thân của Vu Nguyên lại càng thấp nhất, là do huyết trì sắp khô cạn thai nghén, có khiếm khuyết bẩm sinh.

Theo lý mà nói, xuất thân như vậy tất định thành tựu bình thường.

Ai có thể ngờ, Vu Nguyên lại lần lượt phá vỡ hạn chế huyết mạch này, tạo ra nhiều kỳ tích như vậy?!

Cửu Phượng chính vì hiểu rõ điều này, mới biết tất cả những gì Vu Nguyên làm được hiện tại kinh người đến mức nào, đối với Lâm Nguyên sinh ra sự kính nể và sùng bái vô cùng.

Lâm Nguyên lúc này sự chú ý lại chỉ đặt trên thi thể Tất Phương, không để ý đến sự kinh ngạc của Cửu Phượng, dù sao cũng đã quen rồi, chỉ cười nói: "Nếu đã giết được một Yêu Thánh, lần Vu tộc thú liệp này cũng coi như có chút thành tích, chúng ta về Vu tộc thôi." Cửu Phượng tự nhiên không phản đối, liền gật đầu.

Lâm Nguyên vác thi thể Tất Phương lên, liền sải bước, ầm ầm như gió cuốn điện giật trở về hậu viện nơi ở của mình, sau đó hối hả lấy ra rất nhiều thần tài, bắt đầu dùng kỹ năng Thiết Tượng rèn các loại nồi, niêu, xoong, chảo khổng lồ, tiếng đinh đinh đang đang không dứt, rất nhanh các loại dụng cụ nhà bếp đã thành hình.

Tiếp đó, hắn bắc một cái nồi lớn, há miệng thổi một cái, lập tức dưới đáy nồi bùng lên một đống thần hỏa, sau đó hắn lại đưa tay ra vẫy, thiên địa nguyên khí cuồng dũng kéo đến, hóa thành linh dịch vô cùng, lấp lánh ánh sáng, rơi vào trong nồi, không lâu sau đã bị ngọn lửa lớn hừng hực kia đun sôi, nhiệt độ tăng lên đến đỉnh điểm.

Lâm Nguyên đem thi thể Tất Phương lột da bỏ lông, làm sạch sẽ, "phịch" một tiếng liền ném vào nồi lớn.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, kỹ năng Trù Sư trong đầu cuộn trào, hai tay kết ấn, lập tức từng đạo ấn quyết đánh ra, bay vào trong nồi, dung nhập vào huyết nhục của Tất Phương.

Cửu Phượng đứng một bên nhìn những thao tác của Lâm Nguyên, đôi mắt đẹp trợn to, thầm nghĩ: "Vu Nguyên đệ đệ đây là đang… nấu nướng?" Nàng dở khóc dở cười, vừa rồi thấy Lâm Nguyên hối hả muốn vội vã trở về Vu tộc, còn tưởng là có chuyện gì, kết quả… lại là để ăn.

Nhưng nghĩ đến đây, nhìn huyết nhục Tất Phương đang cuồn cuộn trong nồi, Cửu Phượng lại không khỏi mong chờ.

"Huyết nhục của Chuẩn Thánh, ăn không biết mùi vị thế nào nhỉ." Không lâu sau, trong nồi lớn liền có từng trận hương thơm lan tỏa ra ngoài.

Cửu Phượng ngửi thấy mùi hương đó, lập tức cả người chấn động.

Thơm quá!

Cơn thèm ăn của nàng, vào khoảnh khắc này cứ như là bị khơi dậy hoàn toàn, căn bản không thể kiềm chế, chỉ hận không thể lập tức xông lên, ăn cho đã miệng.

"Đây… đây là sao vậy…" Cửu Phượng trong lòng kinh ngạc, nàng

dù sao cũng là Đại Vu, sức tự chủ rất khủng bố, nhưng lúc này lại không thể kiềm chế được cơn thèm ăn của mình.

Mà theo hương thơm lan tỏa ra, cả Vu tộc cũng chấn động, một trận đại loạn, không biết bao nhiêu Vu tộc bị hấp dẫn, không tự chủ được mà đến bên ngoài nơi ở của Lâm Nguyên.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên hiện nay có thể nói là tồn tại quan trọng nhất trong cả Vu tộc ngoài các Tổ Vu ra, dù sao hắn có thể rèn luyện ra nguyên thần cho Vu tộc!

Thậm chí có thể nói, trong tâm trí của mười hai Tổ Vu, ngay cả chính bản thân họ, e rằng cũng không quan trọng bằng Lâm Nguyên.

Vì thế mười hai Tổ Vu sớm đã nghiêm lệnh, trong Vu tộc nếu không có việc quan trọng, không ai được phép làm phiền Lâm Nguyên.

Kẻ dám vi phạm, giết!

Đây là thiết luật, không ai được phép vi phạm.

Vì thế, những Vu tộc đó tuy nói đã đến bên ngoài nơi ở của Lâm Nguyên, nhưng lại đều không dám đến gần, tuy nói bị mùi hương đó khơi dậy vô tận cơn thèm ăn, nhưng cũng chỉ dám mắt đăm đăm nhìn.

Thậm chí, không lâu sau, mùi hương này lan tỏa, mười hai Tổ Vu trong Bàn Cổ Điện cũng bị chấn động.

"Đây… đây là mùi vị gì, thơm quá!" "Dường như là từ nơi ở của Vu Nguyên truyền đến." "Kỳ lạ, kỳ lạ!

Chẳng lẽ là Vu Nguyên tu hành, xảy ra vấn đề gì?" "Đi, đi xem sao." "……" Một đám Tổ Vu trao đổi, cuối cùng quyết định phái Hậu Thổ, Huyền Minh, hai vị Tổ Vu quen thuộc nhất với Lâm Nguyên ra ngoài.

Hậu Thổ, Huyền Minh cũng lo lắng, vội vàng đi ra khỏi Bàn Cổ

Điện, đến bên ngoài nơi ở của Lâm Nguyên, thấy một đám Vu tộc đen kịt ngoài căn nhà, đều giật mình.

"Các ngươi làm gì vậy?" Huyền Minh quát hỏi.

"Muốn ăn thịt." Khoa Phụ rất thật thà, cũng không che giấu, ồm ồm lên tiếng.

Huyền Minh dở khóc dở cười.

Nhưng ngửi thấy mùi hương đó, cũng biết đám Vu tộc này quả thực không thể chống lại sự cám dỗ này, liền phất tay, "Đi hết đi, nhịn một chút." Nói xong, một trận mưa lớn gào thét, ức vạn sợi mưa cuốn lấy những Vu tộc này, từng người một đều bị ném đi rất xa.

Hậu Thổ và Huyền Minh là Tổ Vu, tự nhiên không cần tuân thủ lệnh cấm đó, liền đi vào hậu viện nơi ở, sau đó liền thấy Cửu Phượng lúc này cũng giống như những Vu tộc ngoài cửa, mắt đăm đăm nhìn, nhưng thứ nàng nhìn chằm chằm là cái nồi lớn giữa sân.

Trong nồi lớn, huyết nhục óng ánh cuồn cuộn.

Hương thơm chính là từ cái nồi lớn này lan tỏa ra.

Hậu Thổ và Huyền Minh cảm nhận một chút khí tức của huyết nhục đó, lập tức đều giật mình, cứ như là mắt trợn tròn, miệng há hốc.

"Đây… luồng khí tức này… đây không phải là Yêu Thánh Tất Phương của Yêu tộc sao?" "Lại bị nấu rồi?" Hai vị Tổ Vu lập tức kinh ngạc, đôi mắt đẹp trợn to, phong cách của Vu tộc rất cuồng dã, nhưng Yêu Thánh này… họ quả thực là lần đầu tiên thấy.

Hơn nữa, thủ pháp này cũng quả thực thuần thục!

Nhãn lực của họ phi phàm, chỉ cần một cái liếc mắt là có thể nhìn ra, từng đạo ấn quyết của Lâm Nguyên đánh ra, đều rơi vào những bộ

vị quan trọng của huyết nhục Tất Phương.

Mỗi một đạo ấn quyết rơi xuống, huyết nhục đó dường như từ bản chất đã xảy ra biến hóa, hương thơm vô cùng lan tỏa ra, tất cả dinh dưỡng nội tại đều được giải phóng.

Lập tức, ngay cả Hậu Thổ và Huyền Minh, đều cảm thấy Tất Phương có chút đáng thương, một Yêu Thánh đường đường, lại bị nấu chín, hơn nữa… còn ngon như vậy.

Sau đó khoảnh khắc tiếp theo, hai vị Tổ Vu mím môi, nhìn nhau một cái, vô cùng ăn ý không rời đi, mà ở lại trong sân này.

Thời gian trôi qua, sau một hồi nấu nướng của Lâm Nguyên, cuối cùng nồi thịt Tất Phương cũng đã được hầm xong, hắn nhẹ nhàng vung tay, liền mở nắp nồi.

Lập tức một cỗ hương thơm nồng nàn hơn trước vô số lần càng hung mãnh tuôn ra.

Sau đó Lâm Nguyên liền nghe thấy ba tiếng nuốt nước bọt đều tăm tắp.

Lâm Nguyên quay đầu lại, liền thấy Cửu Phượng, Huyền Minh, Hậu Thổ, bốn người nhìn nhau, sắc mặt ba nữ bình tĩnh, thần sắc lãnh đạm, không có gì bất thường.

Tuy nhiên, trong lòng họ lại sắp sụp đổ, quá mất mặt rồi, lại… lại không nhịn được, nuốt nước bọt, còn là trước mặt một hậu bối Vu tộc.

Nhưng thực sự không trách họ được.

Thơm quá!Đơn giản là vượt qua cả tưởng tượng, họ chưa bao giờ nghĩ rằng, thức ăn sau một hồi nấu nướng, lại có thể đạt đến trình độ như vậy.

Lâm Nguyên chỉ mỉm cười, chỉ có hắn biết, kỹ năng Trù Sư cấp 4 khủng bố đến mức nào, biểu hiện này của Hậu Thổ và Huyền Minh, thực sự là quá bình thường.

Hắn cũng không giấu giếm, liền hào phóng mời ba nàng thưởng thức.

Ba nàng nghe vậy, lập tức mắt sáng lên, đến lúc này, còn để ý đến cái gì ngượng ngùng hay không ngượng ngùng nữa, gần như không có bất kỳ do dự nào, "oành" một tiếng liền xông đến trước nồi lớn.

Hậu Thổ, Huyền Minh còn hơi chú ý hình tượng một chút, dù sao cũng là Tổ Vu, phải giữ thể diện, Cửu Phượng thì không quan tâm nhiều như vậy, đưa tay ra liền vớ một miếng lớn, đôi môi đỏ mọng khẽ mở, cũng không thấy có động tác gì, đã ăn hết.

Tiếp đó đưa tay như bay, lại ăn thêm một miếng nữa.

Hậu Thổ, Huyền Minh vốn còn cố giữ, thấy vậy cũng sốt ruột, liền cũng ăn như gió cuốn mây tan, những ý niệm như giữ gìn hình tượng gì đó, hoàn toàn ném ra sau đầu.

Lâm Nguyên mỉm cười, thấy thức ăn mình nấu ra, bị người ta tranh giành như vậy, trong lòng có một cảm giác thành tựu nồng nàn.

Tuy nhiên, chính hắn cũng phải thử một phen, liền nhẹ nhàng đẩy cái nồi lớn đó, dù ba nàng đều đang ăn như gió cuốn mây tan, nhưng Lâm Nguyên vẫn giành được một miếng lớn.

Chương 46

Sau khi ăn xong, Lâm Nguyên lập tức cảm giác một luồng năng lượng bàng bạc trong cơ thể hắn nổ tung, gần như không có trở ngại gì mà dung nhập vào thân thể.

Hơn nữa, đây còn không phải là quan trọng nhất.

Quan trọng nhất là trong huyết nhục đó ẩn chứa vô cùng cảm ngộ pháp tắc, "ầm" một tiếng liền tràn vào trong não hắn, chính là Hỏa chi pháp tắc, Phong chi pháp tắc.

Đây là hai loại pháp tắc mà Tất Phương cảm ngộ được, là thành tựu cả đời tu hành mà có, giờ phút này toàn bộ trong nháy mắt, dung nhập vào tu vi nguyên thần của Lâm Nguyên.

"Quả nhiên, kỹ năng này quả thực khủng bố!" Lâm Nguyên trong lòng tán thưởng, liền khoanh chân ngồi xuống, tiêu hóa cỗ cảm ngộ này.

Không lâu sau, cảm ngộ Hỏa chi pháp tắc liền đạt đến trình độ bốn mươi phần trăm, cảm ngộ Phong chi pháp tắc cũng đạt đến trình độ ba mươi phần trăm.

Tất Phương tu hành hai loại pháp tắc này, tham ngộ cũng không nhiều, vì thế dù là dung hợp một trăm phần trăm, cũng chỉ đạt đến trình độ hiện tại.

Mà bên kia, Huyền Minh và Cửu Phượng đều không có nguyên thần, tự nhiên không thể cảm ngộ pháp tắc, nhưng Hậu Thổ lại đã được Lâm Nguyên khai mở nguyên thần.

Nàng rất nhanh liền nhận ra biến hóa, cảm ngộ Hỏa chi pháp tắc và Phong chi pháp tắc tràn vào, cực đại nâng cao tu vi nguyên thần của

nàng.

“Đây…” Hậu Thổ trong lòng dấy lên sóng to gió lớn, vô cùng chấn động, hoàn toàn không ngờ việc nấu nướng của Lâm Nguyên ngoài mỹ vị ra, lại còn có hiệu quả nghịch thiên như vậy.

Ngay lập tức nàng cũng không quan tâm đến những thứ khác nữa, cũng giống như Lâm Nguyên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tiêu hóa cỗ cảm ngộ này.

Cuối cùng khi nàng mở mắt ra, cũng giống như Lâm Nguyên, Hỏa chi pháp tắc tham ngộ đến trình độ bốn mươi phần trăm, Phong chi pháp tắc tham ngộ đến trình độ ba mươi phần trăm.

“Vu Nguyên, đây là kỹ năng mới ngươi nghiên cứu ra sao?

Quá nghịch thiên rồi!Đơn giản là vượt qua cả tưởng tượng.” Nàng chấn động nói.

Cửu Phượng, Huyền Minh ngạc nhiên, không hiểu Hậu Thổ nói gì.

Hậu Thổ liền giải thích một phen.

Lập tức, đôi mắt đẹp của Cửu Phượng, Huyền Minh đều trợn to, vô cùng chấn động.

“Đây… sau một hồi nấu nướng, lại có thể khiến người ta dung hợp pháp tắc?” “Đây là năng lực khủng bố gì vậy?” Huyền Minh là Tổ Vu, kiến thức rộng rãi, nhưng lúc này cũng khó có thể tin được, loại năng lực này nàng nghe cũng chưa từng nghe qua.

Cửu Phượng thì không cần phải nói, cứ như là ngây như phỗng.

Lâm Nguyên tự nhiên không thể giải thích quá nhiều, chỉ qua loa cho qua, cười nói: “Cũng không có gì, chỉ là một chút nghiên cứu nhỏ lúc rảnh rỗi thôi.” Hậu Thổ, Huyền Minh, Cửu Phượng nghe vậy, đều

sắp cạn lời, nếu đây cũng tính là nghiên cứu nhỏ, vậy thì việc tu hành của bọn họ bao năm nay tính là gì?

Nhưng lời này do Lâm Nguyên nói ra, bọn họ cũng chỉ đành phục.

Mà Huyền Minh lại còn nghĩ xa hơn.

Hiện nay Lâm Nguyên đã có thể giúp Tổ Vu phá vỡ gông xiềng, khai mở nguyên thần.

Nhưng, nguyên thần của Vu tộc là ức vạn mảnh vỡ, dù có được khai mở, tốc độ tu hành cũng rất chậm, hoàn toàn không thể so với những sinh linh như Yêu tộc.

Thực sự muốn chờ đến khi nguyên thần này phát huy tác dụng, còn phải đợi đến không biết bao nhiêu năm sau.

Nhưng, hiện tại đã khác!

Năng lực mà Lâm Nguyên hiện tại nắm giữ, có thể giúp Vu tộc nhanh chóng nâng cao tu vi nguyên thần!

Nếu, nếu Vu tộc bọn họ sau khi khai mở nguyên thần, lại đi săn đủ những Yêu Thánh như Tất Phương, để Lâm Nguyên đi nấu nướng, vậy kết quả sẽ như thế nào?

"Vu tộc đại hưng!" Hậu Thổ chấn động nghĩ thầm.

Sau khi xử lý xong con Tất Phương kia, Cửu Phượng, Huyền Minh, Hậu Thổ lần lượt rời đi, còn Lâm Nguyên thì trong quá trình này đã trói buộc với Tổ Vu Hậu Thổ, bắt đầu tu hành nhục thân.

Mặc dù hiện tại lực lượng huyết mạch của hắn đã có thể sánh ngang với Đại Vu đỉnh tiêm nhất, nhưng so với Tổ Vu vẫn còn kém một chút, vì vậy tu luyện nhục thân mà trói buộc với Hậu Thổ thì hiệu suất sẽ cao hơn.

Sau một hồi tu hành, Cửu Chuyển Huyền Công của hắn cuối cùng

cũng đột phá từ đệ tứ chuyển, đạt đến đệ ngũ chuyển sơ giai, nhục thân cường đại, e rằng đủ để sánh ngang với sinh linh cấp bậc Chuẩn Thánh.

Đương nhiên, là Chuẩn Thánh ngoài Vu tộc.

Mà sau khi tu vi nhục thân đột phá một đại cảnh giới đạt tới đệ ngũ chuyển, cho dù trói buộc với Hậu Thổ, tốc độ tăng trưởng tu vi nhục thân của Lâm Nguyên cũng chậm lại rất nhiều.

Hắn suy nghĩ một hồi, quyết định tiếp theo sẽ tiếp tục đào sâu kỹ năng Thiết Tượng.

Dù sao kỹ năng này chỉ cần không ngừng rèn luyện là sẽ có điểm kinh nghiệm cuồn cuộn không dứt.

Lần này, hắn không rèn luyện bản thân, mà trực tiếp đi đến điện Bàn Cổ, diện kiến Thập Nhị Tổ Vu, chuẩn bị dùng kỹ năng Thiết Tượng để giải phóng toàn bộ nguyên thần của mười một vị Tổ Vu còn lại.

"Ha ha ha, chúng ta cuối cùng cũng đợi được đến ngày này!

Cũng không biết cảm giác có nguyên thần sẽ như thế nào!" Đế Giang và các Tổ Vu khác nghe vậy thì vô cùng vui mừng.

Trước đó các loại sự vụ bận rộn, Lâm Nguyên phải đến Tử Tiêu Cung nghe giảng đạo, mà Yêu tộc lập nên Thiên Đình, bọn họ càng phải đối kháng với chúng, nên vẫn chưa có thời gian rảnh.

Hơn nữa bọn họ biết Lâm Nguyên vẫn luôn tu hành.

Hiện tại Lâm Nguyên ở Vu tộc chính là cục cưng bảo bối, đã là tu hành thì không ai dám quấy rầy, sợ ảnh hưởng đến tiến cảnh tu vi của hắn, vì vậy không ai chủ động nhắc tới.

Bây giờ Lâm Nguyên đến, chủ động tỏ ý muốn giúp bọn họ giải

phóng nguyên thần, Đế Giang và các Tổ Vu khác tự nhiên vô cùng phấn chấn.

"Bây giờ bắt đầu đi, ta một lần chỉ có thể rèn đúc một người, không biết mấy vị Tổ Vu ai muốn trước?" Lâm Nguyên cười hỏi.

"Ta đến, ta đến trước!" "Hừ, tiểu tử ngươi, ta lớn hơn ngươi, ta đến trước!" "Lớn hơn ta thì sao?

Có bản lĩnh thì đánh một trận, xem ai mạnh hơn!" "…" Lời Lâm Nguyên vừa dứt, mười một vị Tổ Vu lập tức tranh cãi ầm ĩ, mặt đỏ tai hồng, đến cuối cùng thậm chí còn xắn tay áo, trừng mắt nhìn nhau, sắp đánh nhau đến nơi.

Thậm chí cả đại ca Đế Giang cũng hăng hái, hai mắt phấn khích, chen vào hò hét: "Được, được, đánh một trận, ai mạnh người đó trước!" Thấy cảnh tượng hỗn loạn này, Lâm Nguyên bật cười, không ngờ Thập Nhị Tổ Vu hủy thiên diệt địa lại có một mặt như vậy.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng bình thường.

Thập Nhị Tổ Vu này do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, tình cảm giữa họ như anh chị em, quan hệ cực tốt, riêng tư tự nhiên sẽ có lúc đùa giỡn ầm ĩ.

Chỉ là sau này bị tính kế, mới có chuyện Chúc Dung, Cộng Công tranh đấu, húc gãy Bất Chu Sơn, nếu không hai vị Tổ Vu này tuyệt đối sẽ không xung đột với nhau.

Thấy đám người này thật sự sắp đánh nhau, Hậu Thổ nổi giận, kiều quát: "Tất cả im miệng cho ta!" Hậu Thổ là người nhỏ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, được cưng chiều nhất, đồng thời nàng làm việc cũng vô cùng nghiêm túc, tỉ mỉ, khiến cho các anh chị này cũng có chút sợ nàng, lần này nàng nổi giận, tất cả lập tức im bặt, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều cười gượng mấy tiếng.

“Hậu Thổ muội muội đừng nóng giận, bọn ta cũng chỉ là đùa giỡn thôi.” Đế Giang cười làm lành.

Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp vẫn lạnh băng.

Nàng suy nghĩ một chút rồi nói: “Cứ theo thứ tự tuổi tác đi, Đế Giang đại ca, huynh là người đầu tiên.” “Được, được, như vậy tốt nhất.” Các Tổ Vu khác nghe vậy, vội vàng gật đầu như gà mổ thóc.

Lâm Nguyên đứng một bên xem kịch vui, không ngờ đám Tổ Vu này lại có bộ dạng như vậy.

Sau đó hắn lại nghĩ đến Vu Yêu Lượng Kiếp trong dòng thời gian nguyên bản, Thập Nhị Tổ Vu cuối cùng đều sẽ vẫn lạc, ngay cả Hậu Thổ cũng thân hóa Lục đạo luân hồi, hoàn toàn mất đi tự chủ, trong lòng không khỏi có chút cảm thán.

“Vu Nguyên, bắt đầu đi.” Lúc này, Đế Giang đi đến trước mặt Lâm Nguyên.

“Được.” Lâm Nguyên hoàn hồn, gật đầu, lập tức ngồi xếp bằng trước mặt Đế Giang, thúc giục kỹ năng Thiết Tượng, đánh ra từng đạo ấn quyết, trong nháy mắt đã có hàng ức đạo, khắc lên người Đế Giang.

Hiện tại tu vi của hắn càng thêm sâu dày, kỹ năng Thiết Tượng cũng càng thêm thành thạo, vì vậy toàn bộ quá trình thuận lợi hơn trước rất nhiều.

Chương 47

Thời gian trôi qua, một tiếng nổ lớn vang lên, một luồng lực lượng nguyên thần vô cùng khủng bố từ trong cơ thể Đế Giang bộc phát, quét ngang điện Bàn Cổ, tựa như một cơn bão.

"Ta có nguyên thần rồi!" Đế Giang cảm nhận một phen, vui mừng như điên, "Không ngờ, ta lại thật sự có thể có nguyên thần!" Các Tổ Vu khác thấy vậy, ánh mắt càng thêm nóng rực.

"Không vội, từ từ sẽ đến." Lâm Nguyên mỉm cười.

Thế là, trong khoảng thời gian tiếp theo, hắn thúc giục kỹ năng Thiết Tượng, lần lượt giải phóng toàn bộ mảnh vỡ nguyên thần của tất cả các Tổ Vu, khiến cho tất cả bọn họ đều sở hữu nguyên thần.

Quá trình này tuy không có gì khó khăn, nhưng cũng cực kỳ hao tổn tinh lực, cho dù là với tu vi của Lâm Nguyên cũng cảm thấy có chút không chịu nổi.

Nhưng thu hoạch cũng rất lớn, kỹ năng Thiết Tượng trải qua một lần rèn luyện khủng bố như vậy, nhận được một lượng điểm kinh nghiệm khổng lồ, có thể tiếp tục thăng cấp.

"Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, từ đây đã hoàn toàn sở hữu nguyên thần." Lâm Nguyên nhìn về phía những thân ảnh đang tỏa ra khí tức khủng bố trong điện Bàn Cổ, lòng dâng trào cảm xúc, có một cảm giác thành tựu to lớn.

Đây thực sự là một kỳ tích!

Vu tộc vốn đã sở hữu nhục thân vô địch, bây giờ lại có thêm nguyên thần, tương lai sẽ khủng bố đến mức nào?

Đơn giản là không thể tưởng tượng!

“Thập Nhị Tổ Vu hợp lại, có thể thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Đại trận khởi động, ngay cả Thánh nhân cũng phải kiêng dè!” “Bây giờ Thập Nhị Tổ Vu đều đã có nguyên thần, hơn nữa bọn họ dù sao cũng là Tổ Vu, nguyên thần có thể nói là rất cường đại, tốc độ tu luyện tuyệt đối không chậm.

Nếu dùng nguyên thần này tu luyện pháp Trảm Tam Thi, chẳng phải là sẽ có bốn mươi tám vị tồn tại cấp Tổ Vu sao?

Có thể thúc đẩy bốn tòa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!” Nghĩ đến tình hình tương lai, Lâm Nguyên vô cùng mong đợi.

Vu tộc càng cường đại, hắn càng an toàn!

Một tòa Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã có thể đối kháng, thậm chí vượt qua Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Yêu tộc.

Vu tộc có thể thúc đẩy bốn tòa Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tuyệt đối là an toàn đến cực điểm!

Hơn nữa, đây còn chưa phải là điều quan trọng nhất.

“Sau khi Vu tộc có nguyên thần, thần trí sẽ sáng suốt, không dễ bị các loại sát khí, trọc khí xâm nhiễm, cho dù là sát khí, trọc khí đã có sẵn trong cơ thể cũng sẽ bị họ bài trừ ra ngoài.” “Như vậy, cũng sẽ không nóng nảy dễ giận như trước.” “Người khác muốn tính kế Vu tộc, chắc chắn sẽ phải chịu thiệt lớn!” Lâm Nguyên phấn khích nghĩ thầm.

Khi Vu tộc bắt đầu trở nên tinh ranh, thế giới này đã không còn gì có thể cản bước họ.

Cho dù tương lai Tam Thanh chứng đạo thành công, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng thành Thánh, đối mặt với Vu tộc khổng lồ sau khi trưởng thành, e rằng cũng sẽ cảm thấy vô cùng đau đầu.

“Vu Nguyên, ngươi là đại công thần của Vu tộc ta!” Sau khi bình tĩnh lại từ sự hưng phấn khi khai mở nguyên thần, ánh mắt của Thập Nhị Tổ Vu đều đổ dồn vào Lâm Nguyên, ai nấy đều cười nói: “Bọn ta từ sớm đã thương nghị rồi, đối với đại công thần như ngươi, quả thực đã không còn gì có thể ban thưởng, bởi vì bất kỳ phần thưởng nào cũng không đủ tư cách!” “Vì vậy, bọn ta quyết định, mở cửa bảo khố Vu tộc cho ngươi!” “Từ bây giờ, ngươi không cần bất kỳ chiến công nào, bảo khố Vu tộc ngươi muốn vào thì vào, muốn lấy gì thì lấy.” Lâm Nguyên nghe vậy, không khỏi kinh ngạc.

Bảo khố Vu tộc hắn đã từng đến một lần, bảo vật trong đó nhiều vô kể, khó có thể tưởng tượng, là do cả Vu tộc tích lũy qua vô số vạn năm.

Cho dù là Thánh nhân nhìn thấy, e rằng cũng phải đỏ mắt.

Vô số linh căn linh bảo, cứ như rác rưởi vứt vào trong, chất thành núi, không ai biết bên trong rốt cuộc có bao nhiêu bảo vật khổng lồ.

Mà bây giờ, bảo khố đáng sợ như vậy, lại hoàn toàn mở cửa cho hắn?

“Đa tạ các vị Tổ Vu!” Lâm Nguyên lập tức cảm tạ, khóe miệng cũng lộ ra một nụ cười.

“Ha ha, đây đều là ngươi xứng đáng được nhận, cảm tạ cái gì.” Một đám Tổ Vu đồng loạt cười lớn.

Lâm Nguyên mỉm cười, lập tức cáo từ các vị Tổ Vu, rời khỏi điện Bàn Cổ, sau đó hắn cũng không trì hoãn, trực tiếp tiến vào bảo khố Vu tộc, lựa chọn các loại thần tài.

Mặc dù bảo khố Vu tộc này đã hoàn toàn mở cửa cho hắn, nhưng Lâm Nguyên cũng không điên cuồng vơ vét, mà chỉ thu thập những linh căn linh bảo phù hợp với mình.

Hắn quyết định lợi dụng những thứ này để nâng cấp kỹ năng Thiết Tượng một lần nữa, tích lũy thêm kinh nghiệm.

Sau khi lựa chọn xong, Lâm Nguyên trở về nơi ở của mình, bắt đầu rèn luyện những thần tài đó, đúc ra mấy món vũ khí kinh người.

Sau một hồi rèn luyện như vậy, kỹ năng Thiết Tượng của hắn cuối cùng cũng tích lũy đủ điểm kinh nghiệm, có thể thăng cấp.

"Hệ thống, thăng cấp!" Lâm Nguyên lập tức không do dự hô lên. 【Ting, tuân lệnh!】【Chúc mừng ký chủ, kỹ năng Thiết Tượng từ cấp 5 lên cấp 6.】【Thiết Tượng LV6 (0/300000): Có thể rèn luyện binh khí, rèn luyện nhục thân, cũng có thể rèn luyện nhục thân cho người khác.

Đồng thời, cũng có thể rèn luyện nguyên thần.】 "Lại có thể rèn luyện nguyên thần!" Lâm Nguyên nghe thấy âm thanh của hệ thống, trong lòng chấn động, không ngờ kỹ năng Thiết Tượng sau khi lên cấp 6 lại xảy ra biến hóa kinh người như vậy.

Phải biết, nguyên thần khác với nhục thân, càng tinh vi hơn, càng yếu ớt hơn, một khi có tổn hại gì, hậu quả khó lường.

Cho dù là những đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang tu luyện nguyên thần, cũng phải hết sức cẩn thận.

Kết quả, bây giờ kỹ năng Thiết Tượng này lại có thể rèn luyện nguyên thần!

Nghĩ thôi cũng thấy khủng bố.

Hơn nữa, sau khi kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện một vật, vật đó lập tức sẽ trở nên vô cùng cường đại.

Nguyên thần sau khi trải qua một phen rèn luyện, sẽ biến thành bộ dạng gì?

Khó có thể tưởng tượng!

"Hiện tại huyết mạch nhục thân của ta vốn đã đạt đến cấp bậc Đại Vu đỉnh tiêm, lại trói buộc với Tổ Vu, tu vi tiến triển vô cùng nhanh chóng." "Tu vi nguyên thần có Hồ lô Ngộ Đạo, Hồng Mông Tử Khí trợ giúp, tốc độ tu luyện cũng không tệ." "Nhưng so với tu vi nhục thân thì vẫn kém hơn rất nhiều." "Bởi vì về bản chất, ngoài Tổ Vu ra, nguyên thần của Vu tộc đều tương đối yếu, có thể nói là thiên tư bình thường." "Bây giờ có kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện nguyên thần, chẳng phải là có thể thực sự thay đổi tư chất nguyên thần của ta sao?" Giờ phút này, Lâm Nguyên vô cùng phấn chấn.

Sau khi nguyên thần được rèn luyện, thực sự cường đại lên, hắn sẽ không còn bất kỳ điểm yếu nào nữa.

"Được rồi, tiếp theo sẽ dùng kỹ năng Thiết Tượng này, rèn luyện nguyên thần!" Lâm Nguyên đưa ra quyết định. … … … Một bên khác.

Trong điện Bàn Cổ, sau khi Thập Nhị Tổ Vu khai mở nguyên thần, trải qua một thời gian tham ngộ, cũng đã hoàn toàn quen thuộc.

Hơn nữa, bọn họ còn phát hiện, sau khi có nguyên thần, việc trấn áp sát khí dưới điện Bàn Cổ trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Trước kia bọn họ gần như không thể rời đi một khắc, nhưng bây giờ đồng thời thúc đẩy pháp lực trấn áp xuống, lại có thể trấn áp cứng rắn toàn bộ sát khí trong điện Bàn Cổ một thời gian, khiến nó khó có thể bạo động.

"Không ngờ, sau khi có nguyên thần, lại có một niềm vui bất ngờ như vậy." Đế Giang cười rộ lên, "Lần này, chúng ta đều có thể tự do hành động." "Không lâu trước đây, Cửu Phượng có nói với ta, nàng cùng Vu Nguyên đi ra ngoài, kết quả gặp phải một Yêu Thánh tập kích." Lúc này, Huyền Minh đột nhiên u ám lên tiếng, "Thiên Đình của Yêu tộc, lại muốn diệt sát thiên kiêu của Vu tộc ta." Lời này vừa ra,

điện Bàn Cổ lặng đi.

Ngay lập tức, tất cả các Tổ Vu đều nổi giận.

“Lại có chuyện này?

Huyền Minh, sao ngươi không nói sớm?!” Chúc Dung tức giận quát.

Huyền Minh lắc đầu nói: “Nói rồi thì có thể làm gì?

Lúc đó tất cả các Tổ Vu chúng ta đều phải trấn áp điện Bàn Cổ, làm sao có thể đòi lại công đạo cho Vu Nguyên?” “Hơn nữa, Vu Nguyên cũng không chịu thiệt, đã chém giết Yêu Thánh kia rồi, mùi hương thơm ngát mà lần trước chúng ta ngửi được chính là do hắn nấu Yêu Thánh kia tạo thành.” Đám Tổ Vu đang nổi giận đùng đùng, nghe thấy lời này, không khỏi ngẩn ra, sắc mặt đều trở nên đặc sắc, cảm giác như không thể duy trì được ngọn lửa giận của mình.

Hay cho một tên!

Một Yêu Thánh đó, lại bị nấu chín!

Phong cách này còn cuồng dã hơn cả bọn họ.

Chương 48

"Tuy chuyện này Vu Nguyên không chịu thiệt, nhưng Vu tộc chúng ta cũng không thể cứ thế cho qua.

Hừ, đám Yêu tộc kia lập Thiên Đình, muốn làm bá chủ Hồng Hoang, rất là kiêu ngạo, bây giờ lại còn bắt nạt đến thiên kiêu của Vu tộc ta, thật sự cho rằng Vu tộc chúng ta không có người sao?" Cuối cùng, Đế Giang lạnh lùng lên tiếng, trong mắt hiện lên sát khí, "Nếu bây giờ đã có thể trấn áp sát khí dưới điện Bàn Cổ một thời gian, vậy thì tất cả ra ngoài gặp gỡ cái Thiên Đình chó má kia đi, xem thử Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất kia, rốt cuộc có phải như lời bọn chúng nói, có thể độc bá Hồng Hoang hay không." "Được!" Một đám Tổ Vu lập tức phấn chấn, xoa tay mài nắm đấm, "Phải như vậy, bắt nạt thiên kiêu của Vu tộc ta, nhất định phải khiến Yêu tộc trả lại gấp vạn lần!" "Vu Nguyên giúp chúng ta khai mở nguyên thần, công lao vĩ đại như vậy, chỉ một cái bảo khố Vu tộc căn bản không xứng.

Chúng ta sẽ đi đánh sập Thiên Đình cho hắn, xả giận cho hắn, ha ha." Đế Giang nghe vậy, biết không có Tổ Vu nào phản đối, lập tức đứng dậy, ánh mắt trở nên sắc bén, một luồng chiến ý khủng bố mênh mông như biển cả dâng lên, khiến trời đất oanh minh, Vu tộc chấn động.

"Tất cả Tổ Vu nghe lệnh!" Hắn lớn tiếng hô.

"Bọn ta nghe lệnh!" Mười một vị Tổ Vu đứng dậy, thần sắc đều trở nên nghiêm túc, tất cả đều gầm nhẹ.

"Yêu tộc kiêu ngạo, lại âm mưu tập kích thiên kiêu của tộc ta, tội không thể tha!" Khí thế của Đế Giang dâng cao, cuồng bạo đến đỉnh điểm, sau đó phát ra một tiếng gầm vang trời: "Ta lệnh cho các ngươi

tức khắc suất lĩnh toàn bộ đại quân Vu tộc, dốc toàn bộ lực lượng, xông lên Thiên Đình, đánh sập Yêu tộc!" Tất cả thành viên Vu tộc nghe Thập Nhị Tổ Vu nói muốn đi công đánh Thiên Đình, lập tức sôi trào.

Những năm qua, xung đột giữa Vu tộc và Yêu tộc không ngừng, bọn họ sớm đã ngứa mắt Yêu tộc rồi.

Hơn nữa Vu tộc sinh tính hiếu chiến, công đánh Thiên Đình chính là một trận chiến dịch to lớn chưa từng có, không một Vu tộc nào có thể từ chối sự cám dỗ như vậy.

Trong thời gian ngắn nhất, tất cả Vu tộc đều tập kết, đến trước điện Bàn Cổ, đông nghịt, nhìn không thấy điểm cuối, chiến ý xé rách ba mươi ba tầng trời.

Lâm Nguyên vốn đang dùng kỹ năng Thiết Tượng rèn luyện nguyên thần, biết được Thập Nhị Tổ Vu lại vì hắn mà muốn cùng Yêu tộc quyết một trận tử chiến, ngẩn người một lúc.

Trận thế này cũng quá khủng bố rồi, bình thường bị xâm hại rồi phản kích, đều là lượng sức mà làm, kết quả bên Vu tộc lại trực tiếp dốc toàn bộ lực lượng!

Nhưng trong lòng hắn cũng dâng lên một luồng hơi ấm, Thập Nhị Tổ Vu làm như vậy là thực sự coi hắn là một thành viên quan trọng trong Vu tộc, nếu không tuyệt đối sẽ không như thế.

"Thiên Đình Yêu tộc rất mạnh, giao chiến như vậy thực ra rất không thích hợp.

Nhưng thôi vậy, lần này cứ cùng Thập Nhị Tổ Vu nhiệt huyết một trận đi." Lâm Nguyên thầm nghĩ, trong mắt hiện lên chiến ý nồng đậm.

Thập Nhị Tổ Vu đều hiện ra chân thân của mình, to lớn vô biên,

tràn ngập trời đất, cao vút vào mây trời, tỏa ra một luồng uy áp nồng đậm cổ xưa, mênh mông khắp bát hoang.

Bọn họ thần sắc lạnh băng, nhìn xuống vô tận chiến sĩ Vu tộc đông nghịt phía dưới, lạnh lùng quát: "Nhị lang môn, đã chuẩn bị đánh sập Thiên Đình chưa?" Vô số chiến sĩ Vu tộc chiến ý sôi trào, đồng loạt gầm lên: "Chiến, chiến, chiến!" Vô số tiếng gầm chiến đấu hội tụ lại, hình thành một sức mạnh khổng lồ, chấn động khiến đại địa vô biên rung chuyển ầm ầm, bầu trời cuồn cuộn oanh minh, phong vân biến sắc.

"Ha ha ha, tốt, cùng bọn ta chinh chiến Thiên Đình!" Thập Nhị Tổ Vu cất tiếng cười lớn, chiến ý ngút trời.

Rầm rầm!

Bọn họ đột nhiên động, một bước bước ra, xông vào bầu trời, muốn xuyên qua ba mươi ba tầng trời, xông vào ngoại thiên, đánh vào Thiên Đình Yêu tộc.

Hư không Hồng Hoang không chịu nổi uy áp huyết khí khủng bố của Tổ Vu, rung chuyển ầm ầm, gần như muốn nứt ra.

Lớp cương phong lôi hỏa vốn là mối đe dọa lớn đối với tất cả sinh linh, dưới một cú va chạm của Thập Nhị Tổ Vu, nổ tung, lôi đình tiêu tan, cương phong biến mất, thời không vỡ nát.

Vô số chiến sĩ Vu tộc theo sau Thập Nhị Tổ Vu, như một dòng lũ cuồn cuộn, quét ngang trời cao, nhấn chìm bầu trời.

Bọn họ thân hình cao lớn, huyết khí dồi dào, hội tụ lại, chật ních hư không, như một biển máu vô biên vô tận, khiến người ta kinh hãi, khiến người ta rùng mình.

Vô số đại năng trong Hồng Hoang đều cảm nhận được luồng khí tức khủng bố này, sắc mặt đều kinh hãi.

“Đây… chuyện gì vậy, Vu tộc lại dốc toàn bộ lực lượng?” “Thập Nhị Tổ Vu không phải phải trấn áp điện Bàn Cổ sao?

Sao lại xuất động toàn bộ?” “Bọn họ đây là… muốn đánh lên Thiên Đình Yêu tộc à!” “Chẳng lẽ giữa Vu tộc và Yêu tộc sắp triển khai một trận đại quyết chiến sao?” “…” Một đám đại năng Hồng Hoang tê cả da đầu, chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng, xộc thẳng lên não.

Trận thế này quá kinh người.

Những người như Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đều chấn động.

“Chuyện gì vậy… theo tình hình phát triển hiện tại của hai tộc Vu Yêu, không nên đột nhiên nổi lên một trận đại chiến như vậy, điều này không hợp lẽ thường.” Phục Hy giỏi suy diễn nhất càng nhíu chặt mày, trăm mối không có lời giải, y thử bói toán, lại đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, bị phản phệ.

“Đây…” Phục Hy chấn kinh, kinh hãi.

Vừa rồi y nhìn thấy tương lai là một mảnh hỗn độn.

Thiên cơ Hồng Hoang đã loạn!

Vu tộc đột nhiên xuất chiến, hành động nhanh như chớp, đại quân hùng hậu không lâu sau đã xông đến bên ngoài Thiên Đình Yêu tộc.

Tướng sĩ giữ cửa Thiên Đình Yêu tộc đột nhiên thấy phía trước xuất hiện vô tận đại quân, sợ đến hồn bay phách lạc, không nghĩ ngợi gì liền phát ra một tiếng hét thảm thiết: “Địch tập, địch tập!” Lôi Tổ Vu Cường Lương trong Thập Nhị Tổ Vu thấy vậy, ha ha cười lớn, đột nhiên vung nắm đấm về phía trước.

Rầm rầm!

Vô số lôi đình tuôn ra, hội tụ thành từng đạo lôi điện thô to, thần uy ngút trời, khiến hư không kịch chiến, chỉ một phát đã đánh nát cổng Thiên Đình.

"Nhị lang môn của Vu tộc, xông lên cho ta!" Đế Giang gầm lớn một tiếng, là người đầu tiên dẫn đầu xông vào Thiên Đình Yêu tộc hùng vĩ.

"Giết!" Vu tộc lập tức cuồng bạo, chiến sĩ Vu tộc đông nghịt như dòng lũ cuồn cuộn gào thét, xông vào Thiên Đình, gặp địch thì chém, thấy Yêu tộc thì giết.

"Đây chính là cách tác chiến của Vu tộc." Lâm Nguyên xem mà tán thưởng.

Không có âm mưu quỷ kế gì, cũng không câu nệ hành quân bố trận, chỉ là dùng thực lực tuyệt đối, càn quét ra ngoài, quét sạch mọi trở ngại phía trước.

Thoạt nhìn không có chương pháp gì, thực tế lại có một loại trí tuệ thực sự, trước thực lực tuyệt đối đó, tất cả đều là hư ảo!

"Hống!" Trong Thiên Đình, đột nhiên có một chi đại quân Yêu tộc xuất hiện, do một cường giả đỉnh tiêm Yêu tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên dẫn đầu, xông về phía Vu tộc.

"Ha ha, các ngươi đến để nộp mạng à?" Độc Tổ Vu Xa Bỉ Thi thấy vậy cười lớn, sau đó hít mạnh một hơi, lồng ngực phồng cao, rồi lại mạnh mẽ thở ra, lập tức phun ra một đám mây độc màu xanh biếc, bao trùm chiến trường.

"A…" Đại quân Yêu tộc kia lập tức hét thảm, trong nháy mắt, đã có đủ ba vạn chiến sĩ Yêu tộc hóa thành một vũng máu mủ, ngay cả thần hồn cũng tan chảy, thực sự thần hồn câu diệt.

Những nơi khác cũng đều là tình hình tương tự.

Binh phong Vu tộc đi đến đâu, thế như chẻ tre, gần như không có gì có thể chống cự.

Toàn bộ Thiên Đình Yêu tộc, khắp nơi lửa đạn, chìm trong cảnh tận thế.

"Thập Nhị Tổ Vu!" Nhưng đúng lúc này, tại nơi sâu trong Thiên Đình Yêu tộc, đột nhiên có một tiếng gầm giận dữ vang lên, chấn động cửu thiên, khiến tinh thần Hồng Hoang ngoài cõi cũng run rẩy, như muốn rơi xuống.

"Các ngươi dám tiến công Thiên Đình Yêu tộc của ta, gan lớn thật, hôm nay các ngươi đừng hòng ai trốn thoát, tất cả đều phải chết ở đây!

Ta sẽ khiến các ngươi có đi không có về!" Trong lúc nói chuyện, nơi sâu trong Thiên Đình Yêu tộc, vô lượng ánh sáng bộc phát, hư không kịch liệt rung chuyển, hai thân ảnh khủng bố lửa giận ngút trời, một bước bước ra, đã đến giữa đại quân, giơ tay che trời lấp đất, mạnh mẽ ấn xuống đại quân Vu tộc, sát cơ lay động cửu trọng thiên, khiến vô tận hư không vỡ nát.

Yêu tộc Đại Đế, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hiện thân!

"Ha ha ha, Yêu Đế, các ngươi cuối cùng cũng xuất hiện." Đế Giang cười lớn, thấy Đế Tuấn vươn tay ấn xuống đại quân Vu tộc, toàn thân y phát sáng, khí thế bùng nổ, cũng mạnh mẽ vươn ra một bàn tay to, nghênh đón đối phương.

Rầm!

Hai bàn tay to va chạm, kích phát ra sóng dao động kinh thiên, lay động Thiên Đình.

"Phạm vào Thiên Đình của ta, đây là tử tội.

Đế Giang, ngươi căn bản không biết hậu quả của việc ngươi làm

là gì!

Ngày sau chọc giận đại Vu tộc, sẽ tan thành tro bụi, thi cốt không còn!" Đế Tuấn lạnh lùng lên tiếng, trong ánh mắt toàn là sát cơ.

Y cùng Đông Hoàng Thái Nhất, hiện tại đều đã đột phá đến cấp bậc Chuẩn Thánh, tu vi đạt đến đỉnh phong, trong tay còn có Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung.

Vốn tưởng rằng đủ để uy hiếp vạn tộc, không ngờ mới qua không bao lâu, Thiên Đình Yêu tộc đã bị đánh tới cửa, điều này không thể nhịn được nữa.

Chương 49

Bất kể thế nào, đám Vu tộc này, đều phải giết hết!

Phải giết cho chúng đại bại!

Phải đánh cho chúng đau, đánh cho chúng ám ảnh cả đời!

"Vậy thì đến đây!" Đế Giang cất tiếng cười lớn, sau đó ánh mắt y đột nhiên lạnh đi, rầm một tiếng, tu vi toàn bộ bùng nổ, xông về phía Đế Tuấn, muốn cùng Yêu tộc Thiên Đế này quyết chiến!

"Xem ta diệt ngươi thế nào!" Đế Tuấn lạnh lùng quát, toàn thân đột nhiên có vô cùng liệt diễm dâng lên, diễn hóa thành một vầng mặt trời, liệt diễm hừng hực, trực tiếp cùng Đế Giang va chạm.

"Yêu Thánh của Yêu tộc ta đâu?" Một bên khác, Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn.

Rầm rầm rầm rầm rầm! !!!

Trong Thiên Đình Yêu tộc, từng đạo thân ảnh khủng bố hiện ra, chính là mười một vị Yêu Thánh của Yêu tộc, Cùng Kỳ, Cửu Anh, Kế Mông, Trùng Minh Điểu, v.v., lại toàn bộ đều phóng ra khí tức Chuẩn Thánh.

Tất Phương vì tập kích Lâm Nguyên mà bị tiêu diệt, nên mười hai Yêu Thánh ban đầu hiện chỉ còn lại mười một vị.

"Giết!" Bọn chúng gầm lớn, bùng nổ khí tức Chuẩn Thánh khủng bố, xông về phía các Tổ Vu.

Nhất thời, trong Thiên Đình Yêu tộc, dao động chiến đấu khủng bố đến cực điểm, từng vị cường giả khủng bố che lấp nhật nguyệt, uy hiếp tinh không, vào khoảnh khắc này kịch liệt va chạm.

Thập Nhị Tổ Vu vô cùng khủng bố, mỗi một vị nhục thân đều sánh ngang Chuẩn Thánh, hơn nữa mỗi người còn chưởng khống pháp tắc, đặc biệt là hiện tại được Lâm Nguyên khai mở nguyên thần, lúc chiến đấu càng thêm linh hoạt, điều này khiến cho chiến lực của bọn họ được bộc phát đến mức tối đa, khiến người ta run rẩy.

Nhưng Yêu Thánh của Yêu tộc cũng không phải dạng vừa, sau khi qua Tử Tiêu Cung giảng đạo, mỗi một vị đều đã bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, tu vi hùng hậu, hơn nữa đều từ Phân Bảo Nham nhận được linh bảo kinh người, những linh bảo này cũng cực đại tăng cường chiến lực của bọn họ, cho dù là Tổ Vu, cũng không thể xem thường.

Đặc biệt là Côn Bằng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, tu vi của ba cường giả này là khủng bố nhất, đối chiến cùng cảnh giới, thậm chí không thua kém Tổ Vu.

Trong lúc nhất thời, hai bên đối đầu, lại duy trì được một thế cân bằng, khó phân thắng bại.

Đại quân Vu tộc và đại quân Yêu tộc cũng xông vào nhau, cá thể chiến đấu của Vu tộc vô cùng cường đại, nhưng số lượng Yêu tộc lại nhiều hơn, chiến thuật biển người vô cùng khủng bố.

Rầm rầm!

Trong lúc đại chiến, Thiên Đình Yêu tộc càng rung chuyển dữ dội, mỗi một tấc không gian đều bùng nổ ánh sáng chói mắt, từng tầng đại trận triển khai, tỏa ra từng luồng lực lượng gia trì, rơi xuống người Yêu tộc.

Dù sao đây cũng là đại bản doanh của Yêu tộc!

Mặc dù hiện tại Yêu tộc còn chưa có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng Thiên Đình Yêu tộc này cũng là vật phi phàm, có thể gia

trì cho bọn họ ở một mức độ nhất định.

"Hà Đồ, Lạc Thư!" Đột nhiên, đúng lúc này, Đế Tuấn hét lớn một tiếng, tế ra hai món Tiên thiên cực phẩm linh bảo của mình.

Ong ~~~ Hà Đồ hóa thành một dải ngân hà mênh mông, trực tiếp bao vây Đế Giang, trong Lạc Thư, từng phù hiệu thần bí dâng lên, tràn ngập ý vị thần bí vô tận, từng cái một nhanh chóng khắc lên người Đế Giang, sau đó uy năng đột nhiên bộc phát.

Rầm rầm rầm rầm! !!

Thân thể Tổ Vu kiên cố không thể phá hủy của Đế Giang, lại từng tấc nổ tung, máu tươi đầm đìa.

"Ha ha ha, Đế Giang, chịu chết đi!" Đế Tuấn cười lớn, tu vi Chuẩn Thánh thúc đẩy Tiên thiên cực phẩm linh bảo, uy lực không thể tưởng tượng.

"Đừng hòng!" Đế Giang gầm giận, nhục thân phát sáng, vô tận huyết khí sôi trào, uy lực khủng bố mênh mông, khiến cả Thiên Đình rung chuyển, dải ngân hà do Hà Đồ hóa thành cũng rung động, sắp bị giãy thoát.

Ong ~~~ Quanh thân Đế Giang, càng có vô số mảnh vỡ không gian hiện ra, mỗi một mảnh đều được xem là vật sắc bén nhất thế gian, điên cuồng cắt xé, vô tận tinh thần trong dải ngân hà nhanh chóng tan biến, nhanh chóng ảm đạm đi.

"Hừ, đã bị ta vây khốn, ngươi còn muốn trốn sao?" Đế Tuấn cười lạnh.

Sau đó y hít sâu một hơi, hai mắt đột nhiên trở nên chói lòa, hai tay kết ấn, mạnh mẽ ấn vào hư không, phát ra một tiếng gầm chấn động tinh không bao la.

"Thái Dương Ấn!" Rầm rầm!

Thái Dương Tinh chí tôn của Hồng Hoang đột nhiên bạo động.

Đế Tuấn sinh ra từ Thái Dương Tinh này, có mối liên hệ thần diệu với nó, hiện tại lại có thể thúc đẩy sức mạnh của ngôi sao khủng bố này!

Phải biết, đây là thiên thể khủng bố nhất trong Hồng Hoang, do mắt của Bàn Cổ diễn hóa mà thành, thần hỏa bên trong khủng bố, có thể thiêu rụi tất cả.

Sâu trong hư không, Thái Dương Tinh bạo động, vô tận liệt diễm cuồn cuộn, mênh mông hàng ức dặm, gào thét lao xuống, hung hãn oanh kích lên thân thể Đế Giang.

Rầm một tiếng, nhục thân cường hãn của Đế Giang nổ tung, bị trọng thương.

Thực ra, không phải chiến lực của Đế Giang không bằng Đế Tuấn, mà là Đế Tuấn chiếm quá nhiều ưu thế, có Thiên Đình Yêu tộc gia trì, có Tiên thiên linh bảo hộ vệ, lại có thể dùng sức mạnh của Thái Dương Tinh.

Tất cả những điều này cộng lại, khiến cho chiến lực của y trong đại bản doanh này khủng bố đến một mức độ khó có thể tưởng tượng.

Nếu đổi lại là Đế Giang ở điện Bàn Cổ, cũng sẽ có uy thế như vậy.

Đây chính là sự nguy hiểm của việc công đánh đại bản doanh!

"Đế Giang, nếu ngươi chết đi, các Tổ Vu khác tất sẽ thảm bại, toàn bộ Vu tộc các ngươi, sau trận chiến này, sẽ đón nhận một trường hạo kiếp thực sự." Đế Tuấn cất tiếng cười lớn, giờ phút này cảm thấy vô cùng khoái ý, bởi vì y đột nhiên phát hiện, mình đã có được một cơ hội lớn, một cơ hội có thể tiêu diệt Vu tộc!

Hiện tại trong Hồng Hoang, ngoài Vu tộc ra đã không còn chủng tộc nào có thể tranh phong với Yêu tộc, nếu Vu tộc bị diệt, y sẽ thực sự trở thành chúa tể Tam giới.

Một khi ngày đó đến, quyền thế của y sẽ không thể tưởng tượng!

"Ha ha, ngươi cho rằng ngươi thắng rồi sao?" Đế Giang lúc này lại không có chút hoảng hốt nào, ngược lại rất bình tĩnh, thậm chí khóe miệng còn lộ ra một nụ cười lạnh.

Đế Tuấn thấy vậy nhíu mày, cảm thấy có chút bất an, nhưng rất nhanh đã hừ lạnh một tiếng, "Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng!" Trong lúc nói chuyện, y mạnh mẽ thúc đẩy Hà Đồ, Lạc Thư, đồng thời triệu hoán thêm nhiều Thái Dương Chân Hỏa hơn, chuẩn bị triệt để oanh sát Đế Giang.

Đế Giang là người mạnh nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Hiện tại, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn Côn Bằng, cùng mười một Yêu Thánh khác, mượn sức mạnh của Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, đang quấn lấy mười một Tổ Vu còn lại.

Nếu y có thể trọng thương Đế Giang, sẽ có thể rảnh tay, gia nhập vào chiến cục bên kia.

Sau khi có thêm một chiến lực như y, chiến cục vốn đang cân bằng sẽ có sự thay đổi trời long đất lở, phe Yêu tộc sẽ hoàn toàn chiếm thế thượng phong.

Đến lúc đó, Vu tộc chắc chắn sẽ tử thương thảm trọng.

Vì vậy, điểm mấu chốt nhất của trận chiến này, chính là hiện tại!

Y phải tiêu diệt Đế Giang!

"Giết cho ta!" Đế Tuấn gầm lớn, giờ phút này không hề giữ lại, thúc đẩy toàn bộ tu vi của mình.

Tuy nhiên, đúng lúc này, một giọng nói vang lên trong chiến trường.

"Cường lực viên trợ, khởi động." Cường lực viên trợ, có thể trong chiến đấu, trói buộc một đồng đội chỉ định, tăng mười hai lần chiến lực, mười hai lần phòng ngự.

Thế là, một luồng sức mạnh mênh mông, trực tiếp rơi xuống người Đế Giang.

Rầm một tiếng, khí tức khủng bố bộc phát, chiến lực của Đế Giang, tăng vọt mười hai lần!

Rầm một tiếng, khí tức của Đế Giang tăng vọt, chiến lực bùng nổ gấp mười hai lần, quả thực đã đạt đến một tầng thứ không thể tưởng tượng, khủng bố vô biên.

Chương 50

Xoẹt!

Y chỉ cần dùng sức, liền xé toạc dải ngân hà đang trói buộc mình.

Rầm!

Tiếp theo, huyết khí nhục thân bộc phát, những phù hiệu Lạc Thư thần bí khắc trên người y lần lượt nổ tung, toàn bộ đều tan biến.

Tiếp theo, Đế Giang tung ra một quyền.

Quyền quang mênh mông hàng ức dặm, tức khắc dập tắt toàn bộ Thái Dương Chân Hỏa!

Đế Giang vào giờ khắc này, quả thực là vô địch thiên hạ, thế như chẻ tre.

Trong đầu Đế Tuấn nổi lên sóng to gió lớn, không thể tin nổi, kinh hãi hét lớn: "Tình huống gì vậy?

Chiến lực của ngươi sao lại đột nhiên tăng vọt nhiều như thế?" Đế Giang cười gằn nói: "Chết rồi thì từ từ mà suy nghĩ." Rầm!

Đế Giang một bước bước ra, đã xông đến trước mặt Đế Tuấn, động tác rất đơn giản, vung nắm đấm mạnh mẽ đấm tới, nhưng lần này Đế Tuấn không thể chống đỡ được nữa, cả người bay ngang ra ngoài.

Tất cả những điều này, tự nhiên đều là do Lâm Nguyên.

Sau khi trận chiến Vu Yêu trở nên gay cấn, hắn vẫn luôn bình tĩnh quan sát cục diện chiến trường, biết rằng điểm mấu chốt của trận chiến nằm ở Đế Giang.

Thế là, hắn không chút do dự, thúc giục kỹ năng Cường Lực Viên

Hộ, vào thời khắc quan trọng nhất, khiến chiến lực của Đế Giang tăng vọt, đánh bại Đế Tuấn.

Quả nhiên!

Chiêu này, trong nháy mắt đã thay đổi cục diện chiến trường, tạo nên một cuộc lật ngược kinh thiên động địa.

Rầm!

Đế Giang xông lên, đấm từng quyền tới, Đế Tuấn cho dù đã bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, trong tay còn có Tiên thiên cực phẩm linh bảo, cũng chỉ có thể chống đỡ một cách chật vật, vô cùng thảm hại.

Dưới sự gia trì của chiến lực gấp mười hai lần, Đế Giang quá khủng bố, căn bản không thể có ai là đối thủ của y.

Trong vài chiêu, sau khi trọng thương Đế Tuấn, Đế Giang liền không quan tâm y nữa, mà lại một bước bước ra, đến với chiến cục của các Tổ Vu khác cùng Đông Hoàng Thái Nhất.

Có sự tham gia của y, chiến cục vốn đang cân bằng, lập tức nghiêng về một phía, Yêu tộc căn bản không thể là đối thủ, lập tức rơi vào thế yếu tuyệt đối.

"A…" Côn Bằng gầm giận, thân hình lắc một cái hóa thành thân Đại Bằng, cánh như mây che trời, to lớn vô biên, huyết khí mênh mông, thậm chí không yếu hơn Vu tộc bao nhiêu.

Y chiến đấu đến cuồng bạo, thân thể khổng lồ lao về phía Vu tộc.

Nhưng giờ khắc này Đế Giang gia nhập, một quyền đấm ra, Côn Bằng lập tức bị đánh bay, không có sức chống cự, tiếp theo là Lôi Tổ Vu Cường Lương xông qua, ức vạn lôi điện giáng xuống, Côn Bằng trong nháy mắt máu thịt be bét.

Tình hình tương tự, nhanh chóng xảy ra.

Từng Yêu Thánh, vốn đang kịch liệt chiến đấu, nhưng Đế Giang đột nhiên ra tay, một chiêu hạ xuống, bọn chúng liền bị thương, tiếp theo Tổ Vu xông lên, trực tiếp có thể áp chế bọn chúng.

Vốn dĩ chiến lực của bọn chúng không bằng Tổ Vu, chẳng qua vì có Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác kìm hãm, mới miễn cưỡng chống cự.

Bây giờ thì hoàn toàn không chống đỡ nổi, chỉ trong chốc lát, đã lần lượt bị trọng thương.

Cùng Kỳ thổ huyết, Kế Mông toàn thân bốc cháy, Cửu Anh bị chém rơi năm sáu cái đầu… Từng Yêu Thánh, đều vô cùng thê thảm.

"Chết tiệt, chết tiệt!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy cảnh này, phẫn nộ như điên.

Y làm sao cũng không ngờ, vốn dĩ bọn họ còn chiếm ưu thế, kết quả trong nháy mắt, lại rơi vào cục diện như vậy.

Bị người ta công đánh vào đại bản doanh của mình thì thôi, kết quả bây giờ bọn họ lại còn thua, thảm bại!

Đối với Yêu tộc mà nói, đây căn bản là kết cục không thể chấp nhận được.

"Hết cách rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất liếc nhìn Đế Tuấn, Côn Bằng đang bị trọng thương, nghiến răng một cái, tế ra Hỗn Độn Chung.

Rầm!

Vô cùng Hỗn Độn chi khí dồi dào, Hỗn Độn Chung lập tức phình to, lại bao phủ tất cả mọi người vào trong, sau đó lực phòng ngự vô tận bộc phát, ngăn cản Đế Giang và những người khác ở bên ngoài.

"Ha ha, cho dù các ngươi có bảo vật phòng ngự này thì sao?

Vẫn đánh nát các ngươi!" Đế Giang cười lớn.

Đùng!

Thập Nhị Tổ Vu đồng thời ra tay, vận dụng toàn bộ sức mạnh, hung hãn oanh kích lên Hỗn Độn Chung, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Hỗn Độn Chung lóe sáng, chống đỡ được tất cả các đòn tấn công này, bản thân không hề tổn hại.

Nhưng, lực lượng kinh khủng đó, cũng có một phần xuyên qua Hỗn Độn Chung, oanh kích lên người Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn ở bên trong.

Luồng sức mạnh này tuy đã suy yếu đi rất nhiều lần, nhưng bọn họ vốn đã trọng thương, nên rất khó chống đỡ.

"Đến nơi sâu trong Thiên Đình tạm lánh đi." Cuối cùng, Đế Tuấn lên tiếng, sắc mặt âm trầm.

Lời này vừa ra, sắc mặt của tất cả Yêu tộc đều thay đổi, cảm thấy vô hạn không cam lòng, vô hạn khuất nhục, ai nấy đều siết chặt nắm đấm.

"Chết tiệt, chẳng lẽ thật sự phải như vậy sao?

Yêu tộc đường đường của ta, lại rơi vào tình cảnh này?" một Yêu Thánh gầm giận.

"Hừ, không thì sao?" Yêu sư Côn Bằng lạnh lùng hỏi lại.

Yêu Thánh kia lập tức nghẹn lời, sau đó liền im lặng.

Quả thực, nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn họ sớm muộn cũng bị Tổ Vu công phá!

"Cũng chỉ có thể như vậy." Đông Hoàng Thái Nhất thở dài, thúc giục Hỗn Độn Chung, rầm một tiếng, uy năng chí bảo bộc phát, lại

lập tức phá vỡ sự ngăn cản của các Tổ Vu, bay vào nơi sâu trong Thiên Đình.

Sau đó, ong ~~~ Vô cùng ánh sáng bộc phát, tại nơi sâu trong Thiên Đình, ẩn hiện một cái đầu lâu khổng lồ, bao phủ toàn bộ Yêu tộc, tỏa ra khí tức khủng bố vô biên.

"Đây là… đầu cốt của Bàn Cổ đại thần?" Đế Giang kinh ngạc.

Các Tổ Vu khác cũng đều kinh ngạc, sau đó đã hiểu ra.

Xem ra, đây chính là bí mật của Thiên Đình.

Thiên Đình sở dĩ là Thiên Đình, là bởi vì nó do đầu cốt của Bàn Cổ hóa thành!

Lập tức Thập Nhị Tổ Vu đều nhíu mày sâu.

Đầu cốt Bàn Cổ không phải là Hỗn Độn Chung có thể so sánh, có nó ở đây, bọn họ bất kể thế nào cũng không thể công phá, phàm là dính đến hai chữ "Bàn Cổ", đều có sự khủng bố lớn lao.

Cho dù là vây khốn, cũng phải tốn thời gian rất dài, mà Thập Nhị Tổ Vu còn phải trấn áp điện Bàn Cổ, căn bản không thể lãng phí nhiều thời gian như vậy.

"Trận chiến này, đến đây là kết thúc đi, ha ha, cũng coi như cho đám Yêu tộc này một bài học sâu sắc." Cuối cùng, Đế Giang liếc nhìn Thiên Đình hùng vĩ này một cái, đột nhiên cười, "Nhưng mà, trước khi rời khỏi đây, kho báu vô số năm của Yêu tộc, không thể bỏ qua." Đầu cốt Bàn Cổ bao phủ, chỉ là một khu vực không lớn, những nơi khác đều không nằm trong phạm vi che phủ, trong những tòa cung điện đó, đều có vô tận bảo vật.

Chương 51

"Đế Giang, ngươi thật độc ác!" Trong đầu cốt Bàn Cổ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác nghe thấy lời này, gần như tức đến nổ mắt.

"Ha ha, đây chính là Vu tộc." Đế Giang cười lớn.

Rầm rầm!

Khắc sau, tất cả Vu tộc xuất động, như gió cuốn mây tan, trực tiếp vơ vét sạch sẽ cả Thiên Đình Yêu tộc, sau đó nghênh ngang rời đi, trở về Vu tộc của mình.

Kết quả của trận chiến này, không lâu sau cũng lan ra như một cơn bão, lập tức toàn bộ Hồng Hoang sôi trào, tất cả các đại năng đều kinh hãi thất sắc.

"Yêu tộc cường thịnh đến mức nào?

Có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng những cường giả tuyệt thế này, có Hỗn Độn Chung, Hà Đồ, Lạc Thư các chí bảo, lại còn ở trong đại bản doanh của mình, kết quả lại bị đánh bại!" "Khủng bố, quá khủng bố, sức mạnh của Vu tộc từ lúc nào đã mạnh đến mức độ này?" "Cho dù là Hung Thú Lượng Kiếp trước kia, ba tộc Long Phượng Kỳ Lân, e rằng cũng không khủng bố bằng Vu tộc hiện tại, không hổ là chủng tộc do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành." "Từ nay về sau, đại thế Hồng Hoang e rằng đều sẽ vì thế mà thay đổi." "…" Từng vị đại năng giả Hồng Hoang, đều chấn động đến cực điểm, ý niệm khổng lồ dò ra, va chạm trong hư không, trao đổi với nhau, đều cảm thấy một sự kiêng kỵ nồng đậm.

Vốn dĩ những đại năng giả này sau khi qua Tử Tiêu Cung giảng đạo thực lực tăng vọt, hành động cũng trở nên ngông cuồng tùy ý hơn

nhiều.

Nhưng bây giờ rất nhiều đại năng lập tức thu liễm uy phong của mình, đối với Vu tộc thực sự có một loại sợ hãi, rất sợ chọc phải chủng tộc đáng sợ này.

Mà những đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang, ví dụ như Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, thì đều rơi vào sự hoang mang sâu sắc.

Bọn họ tương lai đều là những tồn tại có thể chứng đạo thành Thánh, vì vậy trong cõi u minh đối với đại cục Hồng Hoang có sự cảm nhận đủ rõ ràng.

Nhưng bây giờ bọn họ đều rơi vào sự tự nghi ngờ sâu sắc.

"Kỳ lạ, kỳ lạ thật.

Nếu theo quỹ đạo phát triển bình thường, thực lực của hai tộc Vu Yêu nên gần như ngang nhau, hơn nữa còn cần một thời gian rất lâu mới thực sự bùng nổ đại chiến." "Nhưng bây giờ, không chỉ đại chiến bùng nổ trước thời hạn, thực lực của Vu tộc còn có ưu thế áp đảo đối với Yêu tộc, lại còn đánh bại Yêu tộc ngay tại đại bản doanh của chúng!" "Rốt cuộc là sao vậy?" Nhưng mà, tuy nghi hoặc, nhưng bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, vì vậy chỉ có thể lắc đầu, tiếp tục tu hành.

Thế là trong thời gian tiếp theo, Hồng Hoang cũng khôi phục lại một sự bình tĩnh nhất định.

Lâm Nguyên cũng yên tĩnh ở trong Vu tộc, tiếp tục tu hành.

Và trong lúc thời gian trôi nhanh, đột nhiên có một ngày, tại nơi sâu trong Hồng Hoang, có một luồng dao động đáng sợ bùng nổ, quét ngang chư thiên tinh vũ, lay động vô ngần Hồng Hoang.

Quá khủng bố, khiến người ta cảm thấy vô cùng ngạt thở, như có một vị sinh linh thần thánh và vĩ đại nhất từ trong giấc ngủ sâu tỉnh

lại, khiến người ta sợ hãi, run rẩy, thần phục.

Vô cùng vinh quang lấp lánh, chiếu sáng trời đất, càng có thiên âm mênh mông quét qua, linh khí của cả thiên địa Hồng Hoang đều trở nên hoạt bát, thân thiện hơn, vô tận đạo vận từ nơi bùng nổ dao động đáng sợ đó, cuồn cuộn lan ra ngoài, gần như bao phủ cả Hồng Hoang.

Tắm mình trong vinh quang và đạo vận này, không biết bao nhiêu sinh linh ngu muội trong đầu linh quang khai mở, từ đó có trí tuệ, bắt đầu tu hành.

Mà nhiều sinh linh hơn thì lại sinh ra một loại sùng kính từ tận đáy lòng, hướng về nơi bùng nổ dao động mà khấu đầu, thành kính và kính sợ.

"Luồng dao động này… là có người thành Thánh!" Lâm Nguyên cũng từ trong tu hành bị kinh tỉnh, cảm nhận được luồng dao động này, trong mắt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, "Xem luồng khí tức này, là thuộc về Nữ Oa.

Nhưng Nữ Oa thành Thánh, cần Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và Cửu Thiên Tức Nhưỡng để tạo người, ta còn chưa đưa hai món đồ này cho nàng mà!

Không có hai món đồ này, nàng lại cũng chứng đạo thành công sao?

Chuyện gì vậy?" Lâm Nguyên đối với dòng thời gian nguyên bản của Hồng Hoang vẫn có sự hiểu biết nhất định, Nữ Oa thành Thánh dựa vào công đức tạo người, nhưng bây giờ hai vật tạo người quan trọng nhất là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và Cửu Thiên Tức Nhưỡng đều không có, chẳng lẽ nàng cũng tạo người thành công rồi sao?

Điều này rất kỳ lạ, đại thế trong Hồng Hoang, lại xảy ra những biến động nhỏ!

Lâm Nguyên chìm vào suy tư, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra nguyên do.

"Thôi vậy, bất kể nguyên nhân là gì, Nữ Oa cuối cùng cũng đã chứng đạo thành Thánh!" "Mà Nữ Oa thành Thánh, Hồng Hoang cũng sẽ vì thế mà mở ra thời đại Thánh nhân, sau này Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, e rằng cũng sẽ lần lượt chứng đạo thành công." "Cục diện Hồng Hoang rộng lớn này, trở nên phức tạp hơn rồi." Lúc này trong lòng Lâm Nguyên, cũng không khỏi cảm thấy một chút áp lực.

Thánh nhân quá cường đại, vạn kiếp bất hủ, siêu nhiên hồng trần, cho dù là Vu tộc, Yêu tộc hiện tại, cũng không phải là đối thủ của Thánh nhân, ngược lại, sau này Vu Yêu Lượng Kiếp, sau lưng nói không chừng sẽ có Thánh nhân tính kế.

Tương lai cục diện mà Vu tộc phải đối mặt sẽ càng thêm rối rắm phức tạp, cũng càng thêm nguy hiểm!

"Bất luận ngoại giới biến hóa thế nào, thực lực bản thân mới là căn bản, tu hành thôi!" Cuối cùng, Lâm Nguyên tự nhủ, nhắm mắt lại, một lần nữa lao vào tu hành.

Cùng lúc đó, trong Thiên Đình Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm nhận được luồng khí tức này.

Không lâu trước đó, Thập Nhị Tổ Vu đánh lên Thiên Đình, lại đánh cho bọn họ đại bại, khiến bọn họ phải co rút trong Thiên Đình, mới miễn cưỡng thoát được kiếp này.

Nhưng cho dù như vậy, Thiên Đình rộng lớn cũng bị Vu tộc vơ vét sạch sẽ, tổn thất thảm trọng.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều uất ức đến cực điểm, thời gian này tâm trạng có thể nói là vô cùng tồi tệ, cả Thiên Đình đều bao trùm trong một bầu không khí âm u và áp bức.

Nhưng bây giờ cảm nhận được luồng khí tức thánh đạo đó, hai vị Yêu Đế đột nhiên chấn động, sau đó mắt mở to, hiện lên sự vui mừng vô hạn.

"Đây là Nữ Oa!

Nữ Oa của Yêu tộc ta chứng đạo thành Thánh!

Đạt đến cảnh giới của Hồng Quân lão sư!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chìm trong sự kích động vô cùng, Nữ Oa cũng là một thành viên quan trọng trong Yêu tộc, Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, cũng sẽ khiến thực lực Yêu tộc của họ tăng lên một tầng thứ không thể tưởng tượng!

"Ha ha, ha ha ha, không ngờ, Yêu tộc ta lại sinh ra một vị Thánh nhân!

So với thành tựu như vậy, việc Vu tộc trước đó đánh phá Thiên Đình của ta, có đáng là gì?" Đế Tuấn cười lớn, quét sạch âm u.

"Đúng vậy, trận chiến trước đó, khiến rất nhiều chủng tộc Hồng Hoang coi thường chúng ta, bây giờ ta thật muốn xem, ai còn dám khinh thị chúng ta!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng có cảm giác ngẩng mày thổ khí, vô cùng phấn chấn.

"Bẩm báo Thiên Đế, Phục Hy đến thăm, muốn mượn Hà Đồ, Lạc Thư xem một chút." Đột nhiên, đúng lúc này, có người truyền báo.

Phục Hy, cũng là cường giả Yêu tộc, nhưng vẫn luôn ở cùng Nữ Oa.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe thấy, đều rất kinh ngạc, bọn họ biết Phục Hy là đại năng tuyệt đỉnh, lập tức không dám chậm trễ, vội vàng ra đón.

Sau một hồi hàn huyên, Phục Hy cười nói: "Thiên Đế, ta muốn mượn Hà Đồ, Lạc Thư xem một chút, để hoàn thiện đại đạo của ta,

làm báo đáp, ta có thể lập cho Thiên Đình Yêu tộc một đại trận, tên là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận." "Nếu ta suy diễn không có vấn đề, một khi đại trận khởi động, cho dù là Thánh nhân ra tay, e rằng cũng có thể chống lại một hai." Lời này vừa ra, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức chấn động.

Đại trận có thể chống lại Thánh nhân?

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nghe thấy lời của Phục Hy, trong đầu vang lên tiếng nổ, vô cùng chấn động, Phục Hy nói có thật không?

Thật sự có đại trận có thể chống lại Thánh nhân sao?

Phục Hy thấy thần sắc kinh ngạc của hai người, cũng không nói nhiều, mỉm cười chờ đợi.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bình tĩnh lại, bắt đầu suy nghĩ, Hà Đồ, Lạc Thư là trọng bảo trong tay bọn họ, tự nhiên không thể dễ dàng cho mượn.

Nhưng Phục Hy là cường giả tuyệt đỉnh trong Yêu tộc, quan trọng hơn là Phục Hy còn là huynh trưởng của Nữ Oa, hai thân phận này chồng lên nhau, khiến bọn họ bất kể thế nào cũng không thể đắc tội Phục Hy, nếu không đối với sự thống trị của bọn họ, là một tổn thất to lớn.

Hơn nữa, bất kể Phục Hy nói là thật hay giả, chỉ cần có một tia khả năng, thực ra cũng đáng để thử một phen, đại trận chống lại Thánh nhân mà, một khi có được đại trận đó, thực lực của Thiên Đình Yêu tộc có thể tăng vọt đến mức nào?

Không thể tưởng tượng!

Trong đầu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong nháy mắt đã xoay chuyển vô số ý niệm, sau đó lập tức đưa ra quyết định, "Phục

Hy, Hà Đồ, Lạc Thư này, chúng ta cho huynh mượn!" Trong lúc nói chuyện, Đế Tuấn không hề do dự, lấy ra Hà Đồ, Lạc Thư, giao cho Phục Hy.

Phục Hy nhận lấy, cúi đầu quan sát, trong hai món dị bảo này, dường như ẩn chứa vô cùng trí tuệ, y chỉ liếc một cái, trong mắt liền lộ ra vẻ say mê, như muốn chìm đắm vào trong đó.

Nhưng Phục Hy vẫn dùng ý chí lực cực lớn để giữ mình tỉnh táo, cười nói: "Còn phiền hai vị chuẩn bị cho ta một nơi tu luyện, ta sẽ tham ngộ ngay tại Thiên Đình này." Đế Tuấn nghe lời này, thầm thở phào nhẹ nhõm, Phục Hy tham ngộ Hà Đồ, Lạc Thư trong Thiên Đình này, bọn họ sẽ không sợ Phục Hy cuỗm đi hai món bảo vật này.

Y vội vàng nói: "Không vấn đề gì, mời đi theo ta." Hai người dẫn Phục Hy vào một đài lộ thiên sâu trong Thiên Đình, đài lộ thiên này tựa như một đài quan sát sao, đứng ở đây với những vì sao trên trời Hồng Hoang gần như trong tầm tay.

Hơn nữa quan trọng hơn là ở đây các loại đại đạo pháp tắc, dường như đều trở nên rõ ràng hơn không ít, tu hành càng dễ dàng tiến vào cảnh giới ngộ đạo.

Chương 52

Đây là một bảo địa tu hành của Thiên Đình Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã đồng ý giúp Phục Hy, tự nhiên là làm người tốt đến cùng, trực tiếp cho y một nơi tốt nhất.

"Đa tạ hai vị." Liếc nhìn đài lộ thiên này, Phục Hy hài lòng gật đầu, lập tức không thể chờ đợi mà đi lên, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tham ngộ Hà Đồ, Lạc Thư.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không quấy rầy, đều lặng lẽ rời đi.

Tâm thần của Phục Hy chìm đắm trong Hà Đồ, Lạc Thư, toàn thân lan tỏa đạo vận nồng đậm, chỉ trong chốc lát đã tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Y là một trong những đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang, ngộ tính cực mạnh, phi thường, chỉ trong nháy mắt đã nhìn thấu không biết bao nhiêu bí ẩn trong Hà Đồ, Lạc Thư.

Ong một tiếng!

Hai món dị bảo này lại đồng thời phát sáng, bùng nổ thần quang ngút trời, xuyên qua tinh không Hồng Hoang, từng phù hiệu thần bí từ hai món linh bảo này bay ra, khắc lên hư không, lấp lánh như những vì sao.

Mà khi những phù hiệu đó xuất hiện, tâm thần của Phục Hy liền bị chúng lôi kéo, trong cõi u minh liền thiết lập một mối liên hệ thần bí với tinh không Hồng Hoang.

"Quả nhiên như ta suy diễn trước đó, tinh không Hồng Hoang này thực ra chính là một đại trận hùng vĩ diệu đến đỉnh điểm!" "Tham

thấu quy luật vận hành giữa các vì sao, sẽ có thể điều động sức mạnh của chúng một cách hoàn hảo, bùng nổ ra uy lực kinh thiên." "Diệu, diệu quá!" Phục Hy chìm đắm trong cảm ngộ, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng vô hạn, giờ phút này y là một người cầu đạo thuần túy, nghe đạo thì vui, không hề che giấu cảm xúc của mình.

Rầm rầm rầm ~~~ Thời gian trôi qua, cùng với sự tham ngộ ngày càng sâu của Phục Hy, cả Thiên Đình đều không ngừng rung chuyển, những vì sao trên trời ầm ầm chuyển động, không ngừng có tinh lực khủng bố mênh mông giáng xuống.

Vô cùng tinh lực đó, có cái nóng rực như lửa, có cái lạnh như băng, có cái trắng như tuyết, có cái đen như mực, có hàng ức vạn loại tính chất khác nhau, đan xen vào nhau, hội tụ lại, hoàn toàn nhấn chìm Phục Hy.

Cái đài lộ thiên đó, lúc này đã trở thành một đại dương tinh quang, rực rỡ và lộng lẫy, nhưng đồng thời cũng tỏa ra một loại khí tức vô cùng nguy hiểm.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều bị kinh động, nhìn thấy cảnh này, tấm tắc khen ngợi.

"Tuy Hà Đồ, Lạc Thư này là bảo vật bạn sinh của ta, nhưng không thể không nói, ta chưa hề khai quật hết ảo diệu của chúng.

Đến tay Phục Hy, chúng mới thực sự thể hiện được sự sắc bén của mình." Đế Tuấn tán thưởng.

"Yêu tộc ta quả thực là nhân kiệt xuất hiện lớp lớp, trước có Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, bây giờ lại có Phục Hy này, ngộ tính nghịch thiên." Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng đắc ý.

Thời gian tiếp tục trôi đi, không biết qua bao lâu, đột nhiên chỉ nghe rầm một tiếng nổ lớn, tại nơi sâu trong Thiên Đình, đột nhiên có

phù hiệu Tiên thiên lục thập tứ quái xông lên trời, mỗi một phù hiệu đều như mặt trời rực rỡ chói mắt, khắc lên tinh không.

Mà những phù hiệu này, đan xen với phù hiệu thần bí trong Hà Đồ, Lạc Thư, lập tức bùng nổ một luồng sức mạnh đáng sợ, xông vào tinh không Hồng Hoang, cùng với vô tận tinh thần lập tức cấu trúc nên một mối liên hệ cực kỳ chặt chẽ.

Sau đó, tinh không bạo động!

Rầm rầm rầm ~~~ Trong tinh không Hồng Hoang mênh mông, những thái cổ tinh thần kia, toàn bộ đều bùng nổ khí tức khủng bố, mênh mông hàng ức vạn dặm tinh không, vô cùng đạo lực, đan xen vào nhau.

Trong khoảnh khắc đó, sức mạnh bùng nổ từ tinh không này, khiến cả Hồng Hoang dường như cũng rung chuyển một chút, Thiên Đình rộng lớn này, càng giống như sắp nổ tung.

Hàng ức vạn Yêu tộc trong Thiên Đình, thậm chí cả những cường giả cấp Yêu Thánh, cũng đều run rẩy, trong lòng dâng lên một nỗi sợ hãi.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, vút một tiếng, bay ra khỏi Thiên Đình, đến đài lộ thiên.

Lúc này, dao động khủng bố đó, từ từ lắng xuống, tinh quang quanh thân Phục Hy cũng dần dần tan đi, y mỉm cười, vươn tay phẩy nhẹ, Hà Đồ, Lạc Thư lập tức bay về tay Đế Tuấn.

"Một phen tham ngộ, ta đã có chút tâm đắc, có được tâm đắc này, con đường đại đạo của ta sẽ càng thêm thuận lợi." Phục Hy cười cười, "Hai tòa đại trận ta tham ngộ ra này, xem như là lễ tạ ơn." Trong lúc nói chuyện, Phục Hy vươn ngón tay ra điểm một cái.

Hai đạo linh quang lập tức bay vào trong đầu Đế Tuấn, Đông

Hoàng Thái Nhất.

Bọn họ cảm nhận được hai đạo linh quang này là thông tin thuần túy, vì vậy không hề phòng ngự, sau đó liền cảm giác được vô cùng thông tin nổ tung trong đầu.

Khi luồng thông tin này tiêu hóa xong, tâm thần của hai vị Yêu tộc Thiên Đế oanh minh, mắt đều mở to, vô cùng chấn động, không thể giữ được bình tĩnh.

"Hỗn Nguyên Hà Lạc, Chu Thiên Tinh Đấu… thế gian lại có đại trận tinh diệu như vậy!" "Ha ha, ha ha ha, có hai tòa đại trận này, Thiên Đình Yêu tộc của ta sẽ đạt đến hoàn mỹ, không còn ai có thể công phá được nữa!

Vu tộc cũng không được!" Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận được sáng tạo dựa trên việc mô phỏng địa lý sơn xuyên của thời đại Hồng Hoang, bên trong bao hàm sâm la vạn tượng, núi sông hồ biển, nhật nguyệt tinh thần không gì không có, vô cùng khủng khiếp.

Điểm đáng sợ hơn cả là một khi đã tiến vào trong trận, kẻ đó sẽ không còn cảm giác được thời gian trôi qua, bãi bể nương dâu, thời gian thay đổi, một sát na đã là ức vạn năm, khó lòng thoát khỏi.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại càng đáng sợ hơn, tòa đại trận này hô ứng với ức vạn thái cổ tinh thần trong bầu trời sao Hồng Hoang.

Muốn thi triển tòa trận này, trước tiên cần luyện chế ba trăm sáu mươi lăm lá Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, sau đó luyện thêm một vạn bốn ngàn tám trăm lá Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tương ứng với ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chính và một vạn bốn ngàn tám trăm ngôi sao phụ.

Mỗi lá tinh thần phiên đều phải có một cường giả Yêu tộc trấn

giữ.

Tiếp đó cần triệu tập ức vạn cường giả Yêu tộc, mỗi người đại diện cho một ngôi sao, bao quanh các tinh thần chủ phó như lá xanh nâng đỡ cành cây.

Cuối cùng, cần có Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất – hai vị tuyệt đỉnh cường giả Yêu tộc làm trận nhãn, đại diện cho Thái Dương tinh và Thái Âm tinh để thống lĩnh đại trận hạo hãn này.

Như thế, tòa đại trận này có thể dung hợp sức mạnh của các vì sao cùng sức mạnh của ức vạn thần ma thành một thể, tạo ra sự biến đổi về chất, hóa thành sức mạnh hạo hãn thực sự để tru sát mọi cường địch.

Cấu tứ hoành tráng, quy mô bàng đại, uy lực hạo hãn khôn lường như vậy quả thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Phục Hy từng nói tòa đại trận này có khả năng đối kháng với sức mạnh của Thánh nhân, quả không phải lời nói suông.

"Có hai tòa đại trận này, Vu tộc sẽ không còn là đối thủ của chúng ta nữa, Yêu tộc ta vẫn là chủng tộc bá chủ đệ nhất Hồng Hoang!" Đế Tuấn hào khí ngất trời, cả người vô cùng phấn chấn.

Trước đó Thiên đình Yêu tộc bị Vu tộc đánh phá, hắn đã trầm uất suốt một thời gian dài.

Sau đó Nữ Oa thành Thánh khiến Đế Tuấn phấn chấn đôi chút, nhưng cũng có hạn, vì Nữ Oa và Yêu tộc vốn dĩ luôn có sự xa cách.

Nhưng bây giờ đã khác, hai tòa đại trận này thực sự nằm trong tay hắn, không bao lâu nữa có thể bố trí xong, đây mới chính là sức mạnh mà hắn có thể tự mình nắm giữ!

Sở hữu sức mạnh khủng khiếp như vậy, Đế Tuấn tự nhiên hào khí vạn trượng, lấy lại sự tự tin.

“Tất cả những sỉ nhục mà Vu tộc mang lại trước đây, chúng ta nhất định sẽ báo thù gấp trăm lần, ngàn lần, vạn lần!” Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng lóe lên tia lạnh lẽo.

“Truyền lệnh của ta, từ hôm nay trở đi, Thiên đình tiếp tục khuếch trương, chinh phục Hồng Hoang, thu phục tất cả thần ma trong thiên hạ vào dưới trướng Thiên đình!” Cuối cùng, Đế Tuấn quát lớn một tiếng vang dội khắp Thiên đình, ý chí chiến đấu của hắn lại bùng cháy dữ dội, một lần nữa bắt đầu công cuộc khuếch trương mạnh mẽ để độc bá Hồng Hoang!

Mệnh lệnh vừa ban xuống, Thiên đình Yêu tộc khổng lồ lập tức như một con thái cổ cự thú thức tỉnh, vô số yêu tộc đều hành động.

Hồng Hoang một lần nữa nghênh đón thế cục biến động.

Ở phía bên kia, trong Vu tộc, Lâm Nguyên hoàn toàn không để ý đến những thay đổi bên ngoài, hắn vẫn thong dong tu hành.

Nhục thân của hắn đã bảng định với Tổ Vu nên có tốc độ tu hành đỉnh cao, Cửu Chuyển Huyền Công không ngừng mạnh lên, hiện tại đang tiến dần đến trung giai của đệ ngũ chuyển.

Về phần Nguyên thần, nhờ có Hồng Mông Tử Khí và Ngộ Đạo Hồ Lô giúp đỡ, đồng thời kỹ năng Thiết Tượng sau khi đột phá cấp 6 đã có thể rèn luyện Nguyên thần, giúp tốc độ tu luyện gia tăng.

Kết hợp ba yếu tố này, dù không dùng kỹ năng Cộng Hưởng để bảng định với người khác, tu vi Nguyên thần của hắn vẫn thăng tiến rất nhanh, hiện đã sắp chạm tới cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Trong lúc rảnh rỗi, Lâm Nguyên cũng tìm cơ hội để bản thân thư giãn, vì tu hành cần sự kết hợp giữa lao động và nghỉ ngơi, nếu quá căng thẳng sẽ phản tác dụng.

Kết quả là khi đi dạo trong Vu tộc, đám tộc nhân nhìn hắn bằng

ánh mắt cuồng nhiệt và sùng bái vô hạn, thậm chí có nhiều tiểu Vu chạy đến muốn bái hắn làm sư phụ.

Vu tộc vốn không kính thiên địa, chỉ tôn thờ Bàn Cổ, việc họ muốn bái sư gần như là không tưởng, nhưng những kỳ tích Lâm Nguyên tạo ra trong những năm qua đã chinh phục tất cả mọi người.

Mỗi một tộc nhân Vu tộc đều coi Lâm Nguyên là tuyệt thế thiên kiêu thực sự.

Các Đại Vu cũng đối xử với Lâm Nguyên vô cùng nhiệt tình, vừa thấy hắn là kéo đi săn bắn, uống rượu.

Một khi say khướt là họ lại dời núi lấp sông, tiện tay đấm một cái cũng khiến đại địa lún xuống, vô cùng cuồng dã.

Thậm chí đôi khi các Tổ Vu trong điện Bàn Cổ cũng triệu hoán Lâm Nguyên qua, không phải để huấn thị mà là để thỉnh giáo.

Chương 53

Hiện tại các Tổ Vu đều đang tu hành Nguyên thần, mà trong cả Vu tộc, tu vi Nguyên thần của Lâm Nguyên có thể nói là thâm hậu nhất, hắn là uy quyền tuyệt đối trong lĩnh vực này.

Nói tóm lại, một cách vô thức, Lâm Nguyên đã trở thành nhân vật nòng cốt của toàn bộ Vu tộc, địa vị hiện tại cao đến mức e rằng so với Tổ Vu cũng chẳng kém là bao.

Nhiều tộc nhân Vu tộc tin rằng thành tựu tương lai của Lâm Nguyên sẽ vượt qua cả Tổ Vu!

Đối mặt với sự nhiệt tình thái quá này, ngay cả Lâm Nguyên cũng có chút không chịu nổi, cuối cùng hắn đành phải chạy lên núi Bất Chu để được yên tĩnh một mình.

Độc hành một mình, hắn tự nhiên không để bản thân chịu thiệt thòi, liền kích hoạt kỹ năng Trù Sư, lấy ra một số nguyên liệu mỹ vị từ không gian bên trong để bắt đầu nấu nướng.

Những nguyên liệu này đều là hắn lấy từ kho báu của Vu tộc, có linh căn linh dược, cũng có đủ loại thịt thú tiên mỹ của các loài đỉnh tiêm hung thú.

Sau một hồi nấu nướng, chẳng mấy chốc, trên núi Bất Chu đã tỏa ra mùi thơm ngào ngạt lan tận chín tầng mây.

Đúng lúc này, trên không trung có hai vị nữ thần đi ngang qua, ngửi thấy mùi vị này liền dừng lại, cánh mũi khẽ động, đồng thanh thốt lên: “Thật thơm!” “Đây là mùi vị gì vậy?

Chúng ta là sinh linh sinh ra từ Thái Âm tinh, bẩm sinh tâm cảnh không dính bụi trần, vậy mà nơi trần thế lại có thứ có thể dụ hoặc

được chúng ta sao?" Một vị nữ thần nghi hoặc hỏi.

"Chúng ta xuống xem thử đi." Vị nữ thần còn lại háo hức.

"Được rồi." Vị nữ thần kia gật đầu.

Hai vị nữ thần đáp xuống núi Bất Chu.

Ngọn núi này có uy áp của Bàn Cổ cực kỳ đáng sợ, nhưng họ lại có thể chống chọi được, hiển nhiên tu vi rất thâm hậu.

Lâm Nguyên cảm nhận được khí tức, ngẩng đầu nhìn lên, lập tức thấy trước mặt xuất hiện hai vị nữ thần.

Dung nhan của họ đẹp đến mức kinh diễm, khiến thiên địa đều mất đi màu sắc, dường như chứa đựng tất cả những gì tốt đẹp nhất trên thế gian.

Hắn có chút bất ngờ, nhưng chỉ liếc qua một cái rồi không thèm để ý nữa.

Hồng nhan họa thủy!

Bất kể ở đâu, mỹ nữ đều là đồng nghĩa với rắc rối.

Lâm Nguyên tính tình ổn định, tuyệt đối không muốn rước lấy phiền phức, nên tốt nhất là có thể ngó lơ thì cứ ngó lơ.

"Hắn vậy mà không thèm để ý đến chúng ta!" Hai vị nữ thần trong lòng kinh ngạc.

Họ hiểu rõ dung nhan của mình đẹp thế nào, chỉ cần là người khác giới thì khó lòng kháng cự được sự quyến rũ đó.

"Chẳng lẽ vì khác chủng tộc sao?

Nghe nói Vu tộc đều thích những kẻ vạm vỡ cơ bắp." Hai vị nữ thần thầm nghĩ.

Tuy nhiên họ cũng không quá bận tâm chuyện đó, mục tiêu của họ

là món ngon trước mặt Lâm Nguyên.

Một vị nữ thần tiến lên, mỉm cười hỏi: "Vị đạo hữu này, chúng ta tình cờ đi ngang qua núi Bất Chu thì bị mùi hương này thu hút.

Không ngờ trong Hồng Hoang lại có kỹ nghệ nấu nướng tinh diệu đến thế.

Không biết đạo hữu có thể cho chị em chúng ta nếm thử một chút không, chúng ta nhất định sẽ hậu tạ." Khi nói những lời này, mắt nàng sáng rực lên, ánh nhìn dán chặt vào nồi lớn.

Vị nữ thần còn lại biểu hiện cũng chẳng khá hơn bao nhiêu.

"Xem ra đây là hai kẻ ham ăn rồi." Lâm Nguyên nghe lời vị nữ thần nói liền đưa ra phán đoán.

Hắn cũng không phải kẻ hẹp hòi, nhàn nhạt gật đầu nói: "Ăn đi." Hai vị nữ thần nghe vậy liền lao tới ngay lập tức.

Sau một hồi lâu, hai vị nữ thần nhìn cái nồi lớn sạch bách không còn một giọt nước canh, mặt không khỏi đỏ bừng, chỉ muốn che mặt mà chạy.

Thật là xấu hổ chết đi được, vừa nãy chẳng hiểu sao ban đầu chỉ định nếm thử, giữ ý ăn một hai miếng, kết quả cuối cùng lại ăn như gió cuốn mây tan, chén sạch sành sanh.

"Đạo hữu, thật sự ngại quá." Một vị nữ thần mím môi, giọng nhỏ hẳn đi, "Món ăn của huynh quá ngon, nhất thời muội không nhịn được nên..." Nói đến đây, má nàng ửng hồng, không nói tiếp được nữa.

"Không sao, hai người mà nhịn được mới là không bình thường đấy." Lâm Nguyên nhàn nhạt cười.

Đây là món ăn hắn dùng kỹ năng Trù Sư nấu ra, dù là Thánh nhân đến đây e rằng cũng phải động tâm.

Lâm Nguyên lười rước họa vào thân, không muốn dây dưa quá nhiều với hai vị nữ thần này, liền xua xua tay, quay người rời khỏi núi Bất Chu.

Hai vị nữ thần kinh ngạc, nhan sắc của họ mỹ lệ như vậy, bất kể sinh linh nào thấy cũng sẽ rung động, vậy mà tên Vu tộc này không chỉ lúc đầu thờ ơ, giờ còn cứ thế mà bỏ đi.

"Một tên Vu tộc thú vị." Một vị nữ thần nghĩ thầm.

"Gu của Vu tộc chắc chắn khác với sinh linh bình thường, đa phần là thích thân hình vạm vỡ thôi." Vị nữ thần kia thầm suy đoán.

Lâm Nguyên trở về nơi ở của mình.

Khoảng thời gian này có thể nói là khá nhàn nhã, ngày tháng thong dong, một mặt thực lực không ngừng tăng tiến, mặt khác cũng không có sóng gió gì lớn.

Có được điều này cũng liên quan mật thiết đến bản thân hắn.

Vu tộc vốn cực kỳ hiếu chiến, không lúc nào chịu ngồi yên.

Nếu theo đúng quỹ tích bình thường, vùng lân cận Vu tộc đáng lẽ đã khói lửa ngợp trời, chinh phạt kịch liệt với Yêu tộc.

Nhưng kể từ khi hắn khai mở Nguyên thần cho Thập Nhị Tổ Vu, trí tuệ của họ tăng lên, sự ảnh hưởng của sát khí giảm đi, tính tình cũng ôn hòa hơn nhiều.

Chính vì thế, tần suất Vu tộc giao chiến với các chủng tộc khác giảm hẳn, họ ít khi can thiệp vào chuyện bên ngoài Hồng Hoang, chỉ tập trung âm thầm phát triển.

Có thể nói, cục diện hiện tại là do chính tay Lâm Nguyên tạo ra.

Hắn vô cùng hài lòng với điều này.

Tu hành thì phải như vậy chứ, đánh đánh giết giết có gì hay đâu.

Tuy nhiên, đại thế Hồng Hoang sẽ không vì cá nhân Lâm Nguyên mà thay đổi.

Theo thời gian trôi qua, dị biến đột ngột nảy sinh!

Vào ngày hôm đó, tại sâu trong Hồng Hoang, trên không trung của một dãy núi hùng vĩ, đột nhiên có một luồng khí tức khủng khiếp bùng phát, làm chấn động trời đất bao la.

"Ta là Đông Vương Công, được Hồng Quân đích thân phong làm người đứng đầu nam tiên thiên hạ.

Để duy trì trật tự Hồng Hoang, tạo phúc cho chúng sinh, nay ta lập nên Thiên đình, ta chính là Thiên chủ." Một giọng nói oai nghiêm vang khắp Hồng Hoang, làm chấn động vô số sinh linh.

Nhiều đại năng mở mắt ra, nghi hoặc nhìn về phía sâu trong Hồng Hoang.

"Đó là...

Đông Vương Công?

Đúng rồi, khi giảng đạo ở cung Tử Tiêu, Hồng Quân lão sư quả thực đã phong hắn làm thủ lĩnh nam tiên!" "Đông Vương Công lập Thiên đình, chẳng lẽ đứng sau là mệnh lệnh của Hồng Quân lão sư?" "Có lẽ so với Thiên đình Yêu tộc, Đông Vương Công mới là chính thống!" Trong nhất thời, Hồng Hoang xôn xao.

Đông Vương Công vốn là kẻ đầy dã tâm, tuy nhiều lần gặp trắc trở vì Lâm Nguyên nhưng không hề suy sụp hoàn toàn.

Chương 54

Những năm qua, một mặt hắn nỗ lực tu hành, thành công đột phá vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Mặt khác, hắn không ngừng lợi dụng thân phận "thủ lĩnh nam tiên" để lôi kéo một lượng lớn đại năng Hồng Hoang, hình thành nên một thế lực khổng lồ.

Hơn nữa, những năm qua Thiên đình Yêu tộc liên tục khuếch trương mạnh mẽ, gây ra sự phản cảm cho nhiều đại năng, vì thế họ cũng đầu nhập dưới trướng Đông Vương Công.

Dần dần, thế lực của Đông Vương Công đạt đến đỉnh cao.

Hắn nhân cơ hội này lập nên Thiên đình, khiến Hồng Hoang sôi sục, thậm chí có nhiều đại năng trực tiếp tìm đến đầu quân, làm thế lực của hắn càng thêm lớn mạnh.

"Đáng ghét, tên Đông Vương Công đó chẳng qua chỉ là một tên hề!

Vậy mà cũng dám tranh phong với Yêu tộc ta!

Vu tộc thì thôi đi, dù sao thực lực của họ cũng mạnh thật, nhưng Đông Vương Công là cái thớ gì chứ?!" Ở Thiên đình Yêu tộc, Đế Tuấn nghe tin Đông Vương Công tự lập Thiên đình thì nổi trận lôi đình.

"Hừ, đại ca, việc Đông Vương Công lập Thiên đình chính là sự khiêu khích đối với chúng ta!

Nếu không nhổ tận gốc, uy tín của Yêu tộc ta sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng!

Chúng ta nhất định phải tiêu diệt hắn!" Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng, trong mắt tràn đầy sát cơ.

“Ngươi nói đúng, bọn hắn thật sự tưởng Thiên đình chúng ta bị Vu tộc đánh phá một lần là dễ bắt nạt sao?

Hiện nay Thiên đình Yêu tộc nắm giữ hai tuyệt thế đại trận là Hỗn Nguyên Hà Lạc và Chu Thiên Tinh Đấu, thực lực đã sớm khác xưa.

Kẻ này tự lập Thiên đình chính là tự tìm đường chết, chúng ta sẽ cho hắn biết hậu quả!” Đế Tuấn nghiến răng.

Việc Vu tộc đánh phá Thiên đình luôn là nỗi nhục lớn của hắn, nhưng vì Vu tộc quá mạnh, dù thực lực Yêu tộc hiện tại tăng vọt hắn cũng không dám khinh suất khiêu khích.

Chính vì thế, trong lòng hắn luôn có một ngọn lửa giận kìm nén không có chỗ phát tiết.

Nay Đông Vương Công tự lập Thiên đình không nghi ngờ gì đã chạm vào dây thần kinh nhạy cảm nhất của hắn.

Bất kể phải trả giá thế nào, hắn cũng phải tiêu diệt triệt để, thề không bỏ qua.

Thế là, vào ngày hôm ấy, tại Thiên đình Yêu tộc, giọng nói uy nghiêm của Đế Tuấn mang theo sự phẫn nộ như sấm truyền khắp toàn bộ Yêu tộc, làm chấn động ba mươi ba tầng trời.

“Yêu tộc nghe lệnh!” “Hạ giới Đông Vương Công đại nghịch bất đạo, tự lập Thiên đình, xâm phạm uy nghiêm Yêu tộc ta, tuyệt đối không thể nương tay.” “Ta lệnh cho các ngươi, huy động toàn bộ đại quân Yêu tộc, thập đại Yêu Thánh, ức vạn thần ma, dốc toàn lực tiến đánh hạ giới, san bằng Thiên đình của Đông Vương Công từ trên xuống dưới, không chừa một tên!” Tiếng lệnh vừa phát ra, Thiên đình chấn động, Yêu tộc sục sôi.

Tất cả chiến binh Yêu tộc lúc này mắt đỏ ngầu, ý chí chiến đấu dâng cao.

Ức vạn tiếng hô vang dội cùng lúc: "Rõ!" Vốn dĩ Tất Phương là một trong thập đại Yêu Thánh, sau khi bị Lâm Nguyên chém giết, thập đại Yêu Thánh chỉ còn lại chín người.

Nhưng Đế Tuấn không muốn thấy cảnh này nên đã chọn ra một người mạnh nhất trong số các cường giả Yêu tộc để làm Yêu Thánh mới, dù thực lực thực tế có yếu hơn một chút.

Không lâu sau, sát khí từ Thiên đình Yêu tộc xông thẳng lên trời, vô số Yêu tộc hội tụ trong thời gian ngắn nhất thành một đại quân hùng hậu.

Dưới sự dẫn dắt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, họ lao xuống hạ giới với tốc độ nhanh nhất, giống như một dòng thác sao khổng lồ nghiền nát ba mươi ba tầng trời.

Cảnh tượng hạo hãn, hùng tráng đó khiến những sinh linh Hồng Hoang chứng kiến đều kinh hồn bạt vía, cảm thấy sợ hãi từ tận linh hồn.

Quá mạnh mẽ.

Đại quân Yêu tộc thực sự lấp đầy trời đất, dày đặc không đếm xuể, số lượng ức vạn, nhìn không thấy điểm dừng, giống như những ngôi sao trên trời.

"Hồng Hoang lại sắp loạn rồi, trận đại chiến này không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh ngã xuống." Một vị đại năng chứng kiến cảnh này, giọng nói run rẩy.

Chẳng mấy chốc, đại quân hạo hãn này đã đến trước Thiên đình của Đông Vương Công.

Giọng nói của Đế Tuấn như sấm sét mang theo sát khí vô tận nổ vang trên không trung: "Nghịch tặc Đông Vương Công, còn không mau ra đây nhận cái chết?!" Trong sâu thẳm thần sơn, Đông Vương

Công nghe tiếng Đế Tuấn liền lập tức bay ra.

Theo sau hắn là vô số đại năng Hồng Hoang cũng lao ra, khí thế hùng tráng không hề kém cạnh đại quân Yêu tộc bao nhiêu.

Cái danh "thủ lĩnh nam tiên thiên hạ" vẫn có sức triệu tập rất lớn, vì đây là danh hiệu do đích thân Hồng Quân phong tặng.

Trong lần giảng đạo ở cung Tử Tiêu, vô số đại năng đã tôn sùng Hồng Quân đến cực điểm, lời nói của Hồng Quân đương nhiên có uy nghiêm tối cao.

Hai bên lập tức đối đầu căng thẳng.

Đông Vương Công râu tóc trắng phơ, tay cầm Long Đầu Quải Trượng do Hồng Quân ban cho, bản nguyên chí dương trên người sục sôi, mang theo vẻ uy nghiêm hạo đại.

Hắn không phải kẻ ngu, biết mình lập Thiên đình thì Yêu tộc chắc chắn không phục và sẽ đem quân đến đánh, nên từ lâu đã chuẩn bị sẵn sàng.

Lúc này hắn ha ha cười lớn: "Đế Tuấn, ngươi có biết ta là thủ lĩnh nam tiên do đích thân Hồng Quân lão sư phong tặng không?

Ngươi nói ta là nghịch tặc, chẳng lẽ ngươi không phục Hồng Quân lão sư sao?" Những lời này có thể nói là vô cùng thâm độc, vừa mở miệng đã đẩy Đế Tuấn vào thế yếu về mặt đạo nghĩa, thể hiện tâm cơ âm hiểm của Đông Vương Công.

Quả nhiên, những đại năng Hồng Hoang sau khi nghe xong đều gật đầu tán đồng, thủ lĩnh nam tiên do Hồng Quân đích thân phong, sao có thể là nghịch tặc được?

Thậm chí trong đại quân Yêu tộc, một số yêu tộc cũng bắt đầu nảy sinh tạp niệm.

Sắc mặt Đế Tuấn sa sầm lại, không ngờ Đông Vương Công lại có lời lẽ sắc bén như vậy, khiến hắn nhất thời rơi vào thế bí.

Đúng lúc này, một người lướt tới bên cạnh hắn, chính là Yêu sư Côn Bằng – một kẻ gian hùng mưu mô bậc nhất trong Yêu tộc.

Lúc này lão cười lớn: "Đông Vương Công, ngươi nói vậy là sai rồi!

Hồng Quân lão sư đúng là phong ngươi làm thủ lĩnh nam tiên, nhưng lão sư không phong ngươi làm Thiên chủ!" "Ngôi vị chúa tể Thiên đình thuộc về Yêu hoàng của Yêu tộc ta.

Ngươi mượn danh nghĩa thủ lĩnh nam tiên để cổ hoặc chúng nhân, mưu đồ trở thành chúa tể Hồng Hoang để thỏa mãn dã tâm của mình.

Ngươi không chỉ phụ lòng tốt của Hồng Quân lão sư mà còn gây ra sát kiếp trong Hồng Hoang.

Ngươi không phải nghịch tặc thì ai là nghịch tặc?" "Ta khuyên ngươi nên sớm đầu hàng, nếu không với hành vi này, chắc chắn sẽ tự chuốc lấy diệt vong!" Những lời này vô cùng lăng lệ, lập tức phản đòn, lấy lại ưu thế đạo nghĩa cho phe Yêu tộc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thầm khen ngợi: "Không hổ là Yêu sư của Yêu tộc ta, trí tuệ phi phàm." Đông Vương Công không phải kẻ sâu sắc mưu mẹo, nhất thời không tìm được lời nào để phản bác, sắc mặt trở nên âm trầm.

Hắn quát lớn: "Nói bậy bạ!

Các ngươi chính là tâm hư, bị dã tâm che mờ lý trí, đối diện với mệnh lệnh của Hồng Quân lão sư mà cũng dám làm trái, dám phản nghịch!" "Binh tướng Thiên đình nghe lệnh, giết cho ta!

Tiêu diệt toàn bộ đại quân Yêu tộc này!

Yêu tộc chẳng là cái thá gì cả, trước đây đã bị Vu tộc đánh bại rồi, giờ còn dám tới đây công kích chúng ta, đúng là tự lượng sức mình.

Theo ta giết cho chúng không còn manh giáp!" Đông Vương Công gầm lên, bản nguyên chí dương quanh thân sục sôi, tỏa ra ức vạn thần quang rực rỡ và cuồng bạo.

Hắn vung Long Đầu Quải Trượng trực tiếp lao lên.

Bản nguyên chí dương này dù khiến tính cách Đông Vương Công thiên về bạo táo, nhưng cũng ban cho hắn sự dũng mãnh, luôn xông pha trận mạc không bao giờ lùi bước.

Điều này cũng khiến Đông Vương Công có một sức hút cá nhân nhất định, khiến người ta nguyện ý đi theo.

Lúc này hắn dẫn đầu xông sát, những đại năng Hồng Hoang phía sau hắn lập tức sôi sục nhiệt huyết, chiến ý bùng nổ, đồng thanh hô lớn: "Giết!" Oanh oanh oanh!!!

Vô số luồng khí tức khủng khiếp xuyên thấu trời đất, quân đoàn của Đông Vương Công khí thế ngút trời lao thẳng vào đại quân Yêu tộc.

Chương 55

"Giết!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy tự nhiên không chút do dự, cũng hét lớn một tiếng.

Tức thì Thập đại Yêu Thánh cùng ức vạn đại quân Yêu tộc cũng xông lên.

Hai dòng thác khủng khiếp va chạm dữ dội ngay trên bầu trời cao của Hồng Hoang.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa, ngay khoảnh khắc va chạm, hai bên đã lao vào cuộc chém giết kịch liệt, bầu trời lập tức bị nhuộm đỏ bởi máu.

Xác thần ma rơi xuống như mưa từ thiên không, chất chồng trên mặt đất.

Chỉ trong thoáng chốc, thi cốt đã chất cao như núi, vô cùng thảm khốc.

Đây là một trận chiến thực sự hạo hãn, cuộc giao phong mạnh nhất của hai thế lực khổng lồ, dù so với lần Vu tộc tấn công Thiên đình trước đây cũng chẳng kém là bao.

"Ha ha ha, giết!" Trong trận chiến, Đông Vương Công tuy râu tóc trắng phơ nhưng lại giống như một vị mãnh tướng vô song, tay cầm Long Đầu Quải Trượng tung hoành ngang dọc, oanh sát vô số kẻ địch.

Ngay cả những cường giả cấp Yêu Thánh khi đối mặt với hắn cũng không chịu nổi một kích, bị quải trượng đánh bay, xương cốt toàn thân vỡ nát.

Thực lực của Đông Vương Công sau bao năm tu hành đã đạt đến

cấp độ đáng sợ, bước chân vào cảnh giới Chuẩn Thánh, cường giả thông thường tuyệt đối không phải đối thủ của hắn.

"Giết!" Đám đại năng Hồng Hoang đi theo thấy cảnh này cũng tinh thần đại chấn, thi nhau xông lên.

Bên phía Đông Vương Công tuy số lượng không bằng Yêu tộc, nhưng lực lượng cao tầng lại vô cùng hung mãnh.

Nhiều đại năng trong số đó từng vào cung Tử Tiêu nghe đạo.

Những năm qua Yêu tộc liên tục khuếch trương mạnh mẽ, chiến đấu với vạn tộc khiến nhiều cường giả trong Hồng Hoang căm ghét Yêu tộc, từ đó quy thuận Đông Vương Công.

Một chủng tộc hay một cường giả đơn lẻ đối mặt với Yêu tộc đương nhiên không đáng nhắc tới, nhưng khi sức mạnh của vô số chủng tộc hội tụ lại thì vô cùng đáng kể.

Vì thế, trong lúc giao tranh, bên Đông Vương Công vậy mà lại chiếm được ưu thế!

Những cường giả cấp đại năng đó tấn công tới tấp, cường giả Yêu tộc bình thường không phải đối thủ.

Ngay cả khi đối đầu với Yêu Thánh, đơn đấu không lại nhưng khi họ kéo cả bầy vào hội đồng thì vẫn có thể áp đảo được Yêu Thánh.

"Đáng ghét!" Đế Tuấn thấy vậy thần sắc trở nên hung tợn, không ngờ một tên Đông Vương Công hèn mọn mà cũng đạt đến mức độ này sao?

"Đông Vương Công, ngươi được lắm, ta sẽ cho ngươi thấy sức mạnh thực sự của Yêu tộc ta." Trong cơn giận dữ, Đế Tuấn kết ấn bằng cả hai tay, nhấn mạnh vào hư không, đồng thời phát ra một tiếng quát làm chấn động tám phương: "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, mở!" Tiếng nói vừa dứt.

Oanh!

Một tòa đại trận khổng lồ vô biên đột ngột triển khai, từng sợi khí tức hỗn độn bốc lên, bên trong hiện ra cảnh tượng núi sông hùng vĩ của Hồng Hoang, sông hồ biển cả, chim thú cá sâu, tất cả hiện ra rõ mồn một.

Vừa xuất hiện, nó đã bao trọn Đông Vương Công cùng đám đại năng Hồng Hoang vào trong, ngay sau đó sát cơ kinh thiên bộc phát, phủ đầu đánh xuống nhóm người Đông Vương Công.

Oanh!

Với Hà Đồ và Lạc Thư làm trung tâm, sau khi Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận triển khai, lập tức phát ra uy năng kinh thiên động địa, chấn động càn khôn, uy hiếp bát hoang.

Bên trong đại trận rộng lớn vô biên, mỗi tấc không gian đều tràn ngập ánh sáng đạo văn dày đặc, vạn vật trong trời đất dường như đều biến thành vũ khí công kích, sát cơ ngập tràn.

Một ngọn núi khổng lồ đột ngột bay lên, đâm sầm vào một vị đại năng.

Chưa đợi vị đó kịp phản ứng, tiếp sau đó là hàng vạn ngọn núi lớn khác rít gào lao tới, liên tục nện xuống người hắn.

Cuối cùng, vị đại năng đó chỉ kịp thét lên một tiếng thảm thiết, thân thể nổ tung dưới những đòn tấn công cuồng bạo, hồn phi phách tán.

“Tê...” Đám đại năng Hồng Hoang bị hút vào đại trận đều hít sâu một hơi khí lạnh, cảm thấy da đầu tê dại.

Uy lực của tòa đại trận này quá khủng khiếp, gần như không thể chống đỡ.

“Chư vị đừng sợ!

Yêu tộc chẳng có gì ghê gớm cả, trước đây Vu tộc có thể đánh nát Thiên đình của chúng, giờ chúng ta cũng có thể oanh sát sạch sành sanh bọn chúng!

Chiến, chiến, chiến!” Lúc này Đông Vương Công lại càng thêm cuồng bạo, không chút sợ hãi.

Bản nguyên chí dương sục sôi, rót vào Long Đầu Quải Trượng, trong thoáng chốc tỏa ra ánh sáng chói mắt.

“Pháp lực Chuẩn Thánh, linh bảo cực phẩm, mở cho ta!” Đông Vương Công quát lớn một tiếng, tay cầm Long Đầu Quải Trượng đập mạnh lên thiên không, lập tức một nguồn sức mạnh mang tính hủy diệt tuôn trào hạo hãn.

Quá kinh khủng, nguồn sức mạnh đó dường như có khả năng thiêu rụi cả chư thiên, khiến ngay cả những đại năng đứng sau Đông Vương Công cũng phải rùng mình kinh hãi.

Nếu ở bên ngoài, một đòn như vậy có thể dễ dàng nhấn chìm ức vạn dặm núi sông, đập nát các vì sao cổ xưa trên bầu trời, đây chính là sức mạnh đỉnh phong của Hồng Hoang.

Một tiếng nổ vang dội, tòa đại trận rung chuyển dữ dội, bầu trời lập tức nứt ra một lỗ hổng lớn.

Các đại năng hớn hở vui mừng, nhưng ngay khoảnh khắc sau thần sắc họ đều thay đổi.

Bởi vì xung quanh lỗ hổng đó, vô số văn lạc lóe sáng, khí hỗn nguyên lan tỏa, chỉ trong chớp mắt lỗ hổng đã hoàn toàn được sửa chữa, khôi phục như cũ.

Tòa đại trận này vậy mà có khả năng tự phục hồi, đòn tấn công bá tuyệt thiên địa của Đông Vương Công cũng có thể dễ dàng chống đỡ

được.

"Đông Vương Công, đừng vùng vẫy vô ích nữa, đã vào trận của ta thì tất cả các ngươi đều phải chết." Giọng nói của Đế Tuấn lúc này vang dội như sấm trong đại trận: "Tiếp theo đây, ngươi sẽ tận mắt chứng kiến cái Thiên đình của mình bị hủy diệt từng chút một như thế nào." Giọng nói còn vang vọng thì trong đại trận vô tận thần quang xông thẳng lên trời, trời đất núi sông, vạn sự vạn vật bên trong đều bộc phát uy năng đáng sợ, tấn công vào đám đại năng.

Núi lớn, sông dài, biển rộng, cỏ cây, chim thú, cá sâu... tất cả đều hóa thành sát cơ thuần túy nhất, bộc phát ra sức mạnh sát phạt cấp bậc Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh, tàn phá khắp trời đất.

Đám đại năng dưới trướng Đông Vương Công gầm thét, thi triển đủ loại thần thông thuật pháp, kích hoạt các loại linh bảo.

Trong nhất thời linh lực đầy trời, hào quang rực rỡ không dứt.

Tuy nhiên, trong cuộc va chạm đó, đám đại năng lại rơi vào thế hạ phong.

Dưới sự càn quét của nguồn sức mạnh đó, từng người một ngã xuống, tiếng thét thảm thiết vang lên liên hồi.

Đông Vương Công cuồng nộ, tay cầm Long Đầu Quải Trượng tung hoành xông sát, cố gắng thoát khỏi đại trận nhưng vô dụng.

Trong trận này, lực tấn công là vô tận, giống như không bao giờ có điểm dừng.

Vừa đánh nát một ngọn núi thì phía sau đã có một vạn ngọn núi khác ập tới.

Dù hắn có dốc hết toàn lực cũng khó lòng đối kháng.

Ngay cả hắn còn như vậy, huống chi là đám đại năng dưới

trướng.

Chỉ trong thời gian ngắn, không biết bao nhiêu người đã ngã xuống, máu tươi nhuộm đỏ núi sông, thi thể nằm la liệt trên mặt đất.

"Đế Tuấn, ngươi có biết làm vậy sẽ có hậu quả gì không?

Ta là thủ lĩnh nam tiên do đích thân Hồng Quân lão sư phong tặng, ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Đông Vương Công hét lớn.

Đây là quân bài tẩy mạnh nhất mà Đông Vương Công tự nhận.

Chương 56

Hắn nghĩ rằng với danh nghĩa thủ lĩnh nam tiên, Hồng Quân chắc chắn rất ưu ái mình, khi gặp nguy hiểm đến tính mạng, Hồng Quân nhất định sẽ ra tay cứu giúp.

"Ha, Đông Vương Công, đến giờ mà ngươi vẫn chưa hiểu sao?

Hồng Quân lão sư sẽ không ra tay đâu, Người cao ngạo ngự trên chín tầng mây, sao có thể quan tâm đến những chuyện phàm tục này?" Từ bên ngoài đại trận truyền vào tiếng cười lạnh của Đế Tuấn.

Đồng thời hắn cũng không nương tay, gia tăng uy năng của đại trận, liên tục oanh sát các đại năng.

Đông Vương Công nghiến răng, không tin lời Đế Tuấn, tiếp tục chống trả Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Nhưng thời gian trôi qua đã lâu, hắn vẫn không đợi được bất kỳ phản ứng nào từ Hồng Quân.

Đến lúc này, ngay cả Đông Vương Công cũng hiểu ra, Hồng Quân thực sự không hề quan tâm đến hắn, nếu không vào lúc này bất luận thế nào cũng phải hiện thân rồi.

Đông Vương Công không khỏi tuyệt vọng.

"A..." Hắn gầm lên: "Đế Tuấn, có bản lĩnh thì ngươi xuống đây trực tiếp đấu với ta một trận!" Từ bên ngoài trận truyền vào giọng nói lãnh đạm: "Ngươi tưởng ngươi là ai?

Muốn ta đích thân ra tay, ngươi chưa đủ tư cách, cứ chết trong đại trận này đi." Tiếng nói vừa dứt.

Ong!

Trong đại trận đột nhiên bùng lên một nguồn sức mạnh đáng sợ, dường như có liên quan đến thời gian, đánh mạnh vào người Đông Vương Công.

Chỉ trong thoáng chốc, Đông Vương Công cảm nhận được sinh mệnh lực của mình trôi đi nhanh chóng, cả người già đi với tốc độ chóng mặt, ngay cả bản nguyên chí dương cũng không ngừng cạn kiệt.

"Đây là... sức mạnh liên quan đến thời gian?" Sắc mặt Đông Vương Công trắng bệch, không ngờ trong đại trận này còn có sức mạnh kinh khủng đến thế, làm sao mà chống đỡ được?

Nhìn đám đại năng xung quanh gần như đã chết sạch, Đông Vương Công hoàn toàn tuyệt vọng.

"Đáng chết, nếu tòa đảo Bồng Lai tiên mà ta phát hiện lúc trước không bị kẻ nào đó hớt tay trên, thì giờ đã có một đường lui để rút lui thong thả rồi." "Nhưng bây giờ, chẳng còn cơ hội nào nữa." Đông Vương Công cười thảm một tiếng.

Đến tận bây giờ, hắn vẫn không biết kẻ hớt tay trên cơ duyên của mình rốt cuộc là ai, nhưng hắn cảm nhận được chính vì mất đi cơ duyên đó mà hắn mới rơi vào cảnh không còn đường lui như hiện tại.

"Nếu đã vậy thì cùng chết đi!" Cuối cùng, Đông Vương Công gầm lên một tiếng, mái tóc trắng dựng ngược lên, ánh mắt hung tợn đến cực điểm, điên cuồng kích hoạt bản nguyên chí dương đến mức đỉnh phong.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Oanh!

Cả người Đông Vương Công nổ tung, tự bạo.

Một nguồn sức mạnh khủng khiếp như cơn bão diệt thế bùng phát

trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, chấn động cả trời đất.

Núi sông chim thú bên trong đều bị nghiền nát tan tành.

Tòa đại trận khổng lồ rung chuyển mãnh liệt, rồi nứt ra một khe lớn.

Ánh sáng từ Hà Đồ và Lạc Thư đều mờ nhạt đi.

Những kẻ chủ trì đại trận, ngoài Đế Tuấn ra còn có nhiều yêu tộc khác đều đồng loạt kêu rên một tiếng, thất khiếu chảy máu, bị phản phệ cực nặng.

"Đáng chết, tên này vậy mà lại tự bạo!" Đế Tuấn không khỏi tức giận, sắc mặt sa sầm hẳn đi.

Cú tự bạo của Đông Vương Công khiến Yêu tộc chịu tổn thất nặng nề, thậm chí hắn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị phản phệ.

"Ha ha, đại huynh đừng giận." Đông Hoàng Thái Nhất an ủi, "Dù sao trận này chúng ta cũng đã thắng, loại bỏ được một mối đe dọa lớn." Đế Tuấn nghe vậy gật đầu: "Cũng đúng.

Đông Vương Công thực lực vốn không quá mạnh, nhưng cái danh thủ lĩnh nam tiên đó quả thật có chút mị lực, thu hút được nhiều đại năng về dưới trướng.

Giờ hắn tự bạo thì mối lo này cũng được dẹp bỏ." Lúc này, Yêu sư Côn Bằng ở bên cạnh suy nghĩ một lát rồi lên tiếng: "Hai vị Thiên đế, trận chiến này có lẽ vẫn còn có thể lợi dụng thêm chút nữa." Đế Tuấn ngạc nhiên hỏi: "Ý ngươi là sao?" Côn Bằng mỉm cười nói: "Chúng ta có thể tung tin rằng sau trận chiến với Đông Vương Công, Yêu tộc ta tổn thất thảm trọng, thực lực suy giảm nghiêm trọng.

Vu tộc vốn có xung đột lớn với chúng ta, nghe tin này chắc chắn sẽ không kìm lòng được mà ra tay tấn công.

Đến lúc đó, chúng ta sẽ kích hoạt Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận...” Nói đến đây, Côn Bằng dừng lại, những lời tiếp theo không cần nói cũng đủ hiểu.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận họ đã luyện tập nhiều lần, uy lực mạnh mẽ thế nào ai cũng rõ.

Một khi kích hoạt, Vu tộc chắc chắn sẽ thương vong nặng nề.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều vô cùng tán thưởng, ha ha cười lớn nói: “Yêu sư, ngươi đúng là trí giả của Yêu tộc ta!

Được, cứ làm theo lời ngươi nói!” Thế là thời gian sau đó, đại quân Yêu tộc rút quân về Thiên đình.

Đồng thời, một tin tức cũng lan truyền khắp Hồng Hoang rằng sau trận chiến này, Yêu tộc chịu tổn thất cực kỳ nặng nề, binh hùng tướng mạnh hy sinh vô số, thực lực suy giảm lớn.

Cả Hồng Hoang xôn xao, nhiều nơi bàn tán xôn xao.

Mọi người đều không ngờ Đông Vương Công vừa mới lập Thiên đình đã bị tiêu diệt ngay lập tức.

Trong điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu tự nhiên cũng sớm nhận được tin tức, vì Vu tộc cũng có nhiều bộ tộc phụ thuộc, tai mắt rải rác khắp Hồng Hoang nên tin tức rất nhạy bén.

“Đại huynh, chúng ta ra tay thôi!

Đây là cơ hội ngàn năm có một!” Chúc Dung vô cùng phấn khởi, không thể chờ đợi thêm: “Thực lực Yêu tộc suy giảm, chúng ta có thể một lần nữa đánh lên Thiên đình, biết đâu có thể tiêu diệt sạch bọn chúng luôn!” Nếu là trước đây, khi chưa khai mở Nguyên thần, lời nói này của Chúc Dung chắc chắn sẽ nhận được sự đồng tình ngay lập tức, và toàn bộ Vu tộc sẽ hành động ngay.

Nhưng hiện tại, khi đề nghị này được đưa ra, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lại vô cùng bình tĩnh, không hề nóng vội mà rơi vào trầm tư.

"Chúng ta đều đã giao chiến với Yêu tộc, thực lực của chúng không hề nhỏ, trái lại còn rất mạnh.

Ngày đó chúng ta dốc toàn lực còn không tiêu diệt được chúng." Hậu Thổ Tổ Vu trầm ngâm một lát rồi nói: "Thực lực của Đông Vương Công so với Yêu tộc thì kém xa.

Dù có tiêu diệt được họ thì Yêu tộc cũng chỉ tổn thất nhất định chứ chưa đến mức thương gân động cốt." Đế Giang nghe vậy gật đầu: "Lời này có lý, ta cảm thấy chuyện này đứng sau có lẽ là âm mưu gì đó, là cái bẫy Yêu tộc đặc biệt giăng ra cho chúng ta." Chúc Dung nắm giữ hỏa chi pháp tắc, tính tình nóng nảy nhất, dù đã mở Nguyên thần cũng không thích động não, nghe vậy giật mình: "Thật sao?" Đế Giang cười nói: "Thật giả hư thực, ai mà nói chắc được?

Hiện tại tất cả mới chỉ là suy đoán." Hắn suy nghĩ một lát rồi trầm giọng nói: "Bất luận tin tức này là thật hay giả, Vu tộc ta đều không tham gia vào vũng nước đục này.

Hiện nay Vu tộc ta đang phát triển hưng thịnh, thực lực không ngừng tăng lên, hà tất phải khinh suất động binh?

Bất kể bên ngoài phát triển thế nào, chúng ta cứ mặc kệ, cứ ở đây yên tâm tu hành." Lời này vừa nói ra, các Tổ Vu đều gật đầu: "Đại huynh nói đúng, kệ bọn chúng, chúng ta cứ tự mình tu hành là được." Vu tộc bị sát khí xâm nhiễm nên cực kỳ hiếu chiến, nhưng sau khi khai mở Nguyên thần, sát khí trong cơ thể họ ngày càng ít đi, họ cũng trở nên lý trí và bình tĩnh hơn.

Vì vậy, họ nhanh chóng đưa ra quyết định không can dự vào chuyện của Thiên đình Yêu tộc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác sau khi trở về Thiên đình vẫn luôn chờ đợi Vu tộc tấn công để có dịp đại sát tứ phương, nhưng phát hiện Vu tộc mãi không có động tĩnh gì, ai nấy đều hậm hực.

Chuyện gì thế này, phong cách hành sự này không giống Vu tộc chút nào, sao họ lại nhịn được nhỉ?

Ngay cả Yêu sư Côn Bằng cũng bắt đầu nghi ngờ bản thân, không biết có phải kế sách của mình có vấn đề gì không.

Trong cung Tử Tiêu, Hồng Quân đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, quanh thân có ức vạn đạo vận lóe sáng.

Người đang tham ngộ đại đạo, bên cạnh còn có một mảnh vỡ Ngọc Điệp trôi nổi.

Người giống như một pho tượng đất, sẽ cứ ngồi mãi như vậy không nhúc nhích cho đến tận ngày mạt kiếp.

Nhưng vào lúc này, Hồng Quân lại cử động, mở mắt ra.

Chương 57

Trong đôi mắt đạm mạc như chính Thiên đạo hiện lên một tia nghi hoặc.

"Kỳ lạ..." "Trong suy diễn của ta, sau khi Yêu tộc tiêu diệt Đông Vương Công, Vu tộc sẽ lập tức ra tay, Vu Yêu đại chiến bùng nổ.

Vậy mà bây giờ Vu tộc lại không động thủ?" "Đại thế Hồng Hoang vậy mà xuất hiện một tia biến động?!!" Trong mắt Hồng Quân thoáng hiện vẻ bất ngờ, người không ngờ suy diễn của mình lại có sai sót.

Chuyện này trước đây gần như là không thể xảy ra.

Điều này khiến sự phát triển của sự việc vượt ra ngoài kế hoạch của người.

Tuy nhiên Hồng Quân trầm tư một lát, đôi mắt lại trở nên vô cảm.

"Đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi, dù xuất hiện một hai điểm biến hóa thì đã sao?

Giữa Vu và Yêu tất sẽ có một trận chiến, lượng kiếp lần này cuối cùng cũng sẽ triển khai." Hồng Quân đạm mạc nghĩ thầm, rồi lại dồn sự chú ý vào tu hành, một lần nữa bất động như tượng gỗ, dường như thực sự siêu thoát khỏi cõi hồng trần.

"Quả nhiên các Tổ Vu không hề ra tay." Ở phía bên kia, Lâm Nguyên tại nơi ở của mình vẫn luôn quan sát hành động của Vu tộc.

Thấy họ không động tĩnh gì, hắn hài lòng gật đầu.

Hắn vất vả khai mở Nguyên thần cho Vu tộc rốt cuộc cũng có hiệu quả.

Một cách vô hình, phong cách hành sự của toàn bộ Vu tộc đã có sự thay đổi lớn.

Có thể nói hiện nay toàn bộ Vu tộc đang dần chuyển đổi theo tính cách của hắn, từ thô bạo hiếu chiến trở nên ổn định, cẩn trọng.

Nếu là trước đây, có lẽ lúc này Vu và Yêu đã đánh nhau sập trời rồi.

Đột nhiên, đúng lúc này, tiếng hệ thống vang lên. 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, nhiệm vụ mới đã được phát hành.

Hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận thưởng một kỹ năng mới.】【Nội dung nhiệm vụ: Thụ nghiệp giải hoặc, giúp đỡ các tộc nhân Vu tộc giải đáp những nghi vấn trong tu hành, thúc đẩy tiến độ tu vi của họ.】"Ồ, lại có nhiệm vụ mới à?" Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, nghe nội dung nhiệm vụ xong liền không nhịn được mà mỉm cười.

Nếu là đi du lịch Hồng Hoang hay đánh giết Yêu Thánh gì đó, hắn có lẽ còn do dự, nhưng dạy bảo Vu tộc thì hắn chẳng có vấn đề gì.

Quan trọng nhất là an toàn!

Dạy bảo Vu tộc tuyệt đối không có bất kỳ nguy hiểm nào, nhiệm vụ này có thể nói là cực kỳ phù hợp với tính cách của hắn.

Hơn nữa, tu vi của Lâm Nguyên hiện nay đã đạt đến một cấp độ rất cao.

Hắn còn nắm giữ nhiều kỹ năng như Thiết Tượng, Trù Sư, Khoáng Công... tất cả đều rất nghịch thiên và đạt trình độ cao.

Việc dạy bảo Vu tộc đối với hắn thực sự là một chuyện đơn giản, không có gì khó khăn.

"Nhiệm vụ này ta nhận!" Ngay lập tức Lâm Nguyên hành động, rời khỏi nơi ở, dựng một đài cao và thông báo cho tất cả Vu tộc rằng

hắn sẽ truyền thụ một số tâm đắc tu hành của bản thân, ai hứng thú đều có thể đến nghe.

Khi tin tức này lan ra, toàn bộ Vu tộc xôn xao.

Lãnh thổ Vu tộc cực kỳ rộng lớn, nhưng ngay cả những tộc nhân cách xa ức vạn dặm khi nghe Lâm Nguyên sắp truyền đạo cũng không dám chậm trễ, tức tốc tìm đến.

Những năm qua, Lâm Nguyên từ một Đại Vu yếu nhất lột xác thành Đại Vu đỉnh tiêm, lại còn giúp Vu tộc khai mở Nguyên thần, uy vọng của hắn đã đạt đến mức cực cao, nên các tộc nhân đều vô cùng kính trọng hắn.

Việc hắn giảng đạo không ai nghi ngờ nửa lời.

Thậm chí vào ngày giảng đạo, Lâm Nguyên đứng trên đài cao nhìn xuống thấy cả Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ... những Đại Vu nổi tiếng đều ngoan ngoãn ngồi xếp bằng như những học trò hiền lành.

Phóng tầm mắt ra xa, trước đài cao là đám đông dày đặc, không biết bao nhiêu tộc nhân Vu tộc đã tìm đến, ai nấy đều mở to mắt mong chờ nhìn hắn.

"Ta cứ tưởng sẽ có kẻ nghi ngờ rồi đến gây sự chứ." Thấy cảnh này Lâm Nguyên không khỏi bật cười, những chuyện trong tưởng tượng đã không xảy ra.

Dù tính cách Vu tộc có lỗ mãng, nóng nảy, nhưng đứng trước Lâm Nguyên họ không ai dám mạo phạm, đều giữ thái độ kính trọng nhất.

"Tu hành của Vu tộc chủ yếu tập trung vào nhục thân, công pháp là Cửu Chuyển Huyền Công.

Trước đây tu hành chủ yếu dựa vào việc không ngừng chiến đấu để kích phát tiềm lực, thực lực theo đó mà tăng lên.

Tuy đó cũng là một con đường tốt, nhưng không tránh khỏi có phần thô thiển...” Ngay sau đó Lâm Nguyên bắt đầu giảng giải.

Sự hiểu biết của hắn về Cửu Chuyển Huyền Công đã đạt đến mức cực kỳ sâu sắc, quan trọng hơn là hắn luôn dùng kỹ năng Thiết Tượng để rèn luyện nhục thân, nên sự thấu hiểu về cơ thể Vu tộc cũng đạt đến trình độ cao siêu.

Kết hợp hai yếu tố này lại, kiến thức về nhục thân Vu tộc của Lâm Nguyên sâu rộng như biển cả, đừng nói là Đại Vu, ngay cả Tổ Vu cũng chưa chắc bì kịp.

Hơn nữa hắn đã khai mở Nguyên thần, trí tuệ cao thâm, khi giảng giải không hề dùng những từ ngữ súc tích khó hiểu mà dùng ngôn ngữ đời thường, cách thức đơn giản thông tục nhất để diễn giải những điều huyền bí nhất.

Hắn chỉ giúp Thập Nhị Tổ Vu mở Nguyên thần, các tộc nhân khác vẫn là Vu tộc bình thường, khả năng thấu hiểu không quá mạnh, nếu giảng cao siêu quá họ sẽ không hiểu nổi.

Nhưng qua lời giảng của Lâm Nguyên, những nghi hoặc trong lòng họ lập tức được tháo gỡ, vô số người thu hoạch được lợi ích cực lớn, thậm chí ngay trong lúc nghe giảng đã có nhiều người trực tiếp đột phá!

Trong nhất thời, ánh mắt các tộc nhân nhìn Lâm Nguyên càng thêm cuồng nhiệt.

Ngay cả Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu khác khi nghe cũng rơi vào trầm tư, cảm thấy lờ mờ hiểu ra nhiều điều, con đường tu hành trở nên suôn sẻ hơn hẳn.

“Thật đáng sợ, sự hiểu biết của Vu Nguyên đệ đệ về tu hành nhục thân vậy mà đã đạt đến độ sâu này, đây đã là cấp độ của Tổ Vu rồi

nhỉ.” Cửu Phượng kinh hãi nghĩ.

“Trước đây ta luôn coi mình là hậu khởi chi tú trong Vu tộc, cả tộc e rằng chỉ có vài người bì được với ta.

Giờ xem ra ta đúng là ngu xuẩn, cảnh giới của Vu Nguyên đã vượt xa ta rồi, ta không bằng đệ ấy.” Hình Thiên vốn tính kiêu ngạo, lúc này trong lòng cũng không khỏi thở dài.

Còn có Khoa Phụ, Tương Liễu và các Đại Vu khác cũng đều bị thuyết phục hoàn toàn.

Cuối cùng, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu đang trấn áp sát khí trong điện Bàn Cổ cũng bị thu hút, họ dùng thính lực của mình để nghe Lâm Nguyên truyền đạo.

Khi nghe được những nội dung đó, ngay cả họ cũng không khỏi kinh thán.

“So với Vu Nguyên, sức mạnh của chúng ta tuy lớn hơn, vận hành pháp tắc cũng mạnh mẽ hơn, nhưng ở những chi tiết tinh vi tế nhị thì lại thua xa.” “Đúng vậy, trước đây chúng ta tu hành chủ yếu dựa vào thiên phú và bản năng, tự nhiên mà mạnh lên.

Đó là một sự may mắn nhưng cũng là một hạn chế.

Vu Nguyên từ Đại Vu yếu nhất trưởng thành đến nay, sự thấu hiểu về Vu tộc có lẽ còn sâu sắc hơn cả chúng ta.” Đám Tổ Vu thi nhau tán thưởng.

Hiện tại họ đã có Nguyên thần, trí tuệ cao thâm nên càng nghe ra được cái hay trong những điều Lâm Nguyên truyền thụ, ai nấy đều nghe đến mê mẩn.

“...Được rồi, đó là tất cả những gì ta muốn nói, lần sau có cơ hội ta sẽ lại chia sẻ tâm đắc của mình.” Sau đúng ba năm, Lâm Nguyên mới dừng việc truyền đạo.

Đám Vu tộc phía dưới như sừng sờ tỉnh mộng, lúc này nét mặt họ đều trở nên nghiêm túc, đồng loạt đứng dậy hành lễ với Lâm Nguyên: "Tạ Vu Nguyên Đại Vu đã giải hoặc cho chúng ta." Nếu nói trước đây sự kính trọng của họ dành cho Lâm Nguyên đến từ thực lực của hắn, thì nay là từ tận đáy lòng, hắn đã nhận được sự tôn sùng chân chính của các tộc nhân.

Lâm Nguyên cũng thấy hài lòng, phẩy phẩy tay rồi trở về nơi ở, đúng lúc đó tiếng hệ thống vang lên. 【Đinh!

Chương 58

Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận thưởng một kỹ năng đặc thù.】【Kỹ năng này là kỹ năng đặc thù, không thể thăng cấp.】【Kỹ năng: Lữ Hành Giả.

Tặng cho ký chủ một chú ếch xanh nhỏ, có thể thay thế ký chủ đi du lịch khắp Hồng Hoang.

Mỗi khi đến một nơi, nó sẽ gửi cho ký chủ bưu thiếp và đặc sản địa phương.】Tiếng hệ thống vừa dứt, một luồng sáng lóe lên, một chú ếch xanh rơi xuống đất, kêu "ộp ộp", đôi mắt tròn xoe nhìn Lâm Nguyên đầy vẻ thân cận.

"Ồ, lại có kỹ năng như vậy sao?" Lâm Nguyên nghe xong thì khá vui mừng.

Hắn tính tình cẩn trọng, luôn ở trong phạm vi núi Bất Chu không muốn ra ngoài đi lại, nhưng đôi khi cũng muốn xem thế giới bên ngoài thế nào.

Có một chú ếch thế này cũng là một trải nghiệm không tồi.

"Ha ha, đi đi." Ngay lập tức Lâm Nguyên cười phẩy tay.

"ộp ộp." Chú ếch xanh kêu hai tiếng, đột nhiên nhảy vọt ra, trong không trung xuất hiện một vòng xoáy, nó nhảy vào đó rồi biến mất.

Lâm Nguyên biết chú ếch đã đi du hành nên cũng không để ý, dù sao đây cũng là sinh vật do hệ thống tặng, chắc chắn không tầm thường.

"Không biết chú ếch này sẽ mang về cho ta đặc sản gì đây?" Lúc này Lâm Nguyên không khỏi có chút mong đợi.

Ong ~~~ Trong nơi ở của Lâm Nguyên, ánh sáng Nguyên thần rực

rỡ, hùng hồn và dày đặc như một đại dương bao la, tạo cảm giác thâm sâu khôn lường.

Quanh thân hắn có tám luồng Hồng Mông Tử Khí trôi nổi, tỏa ra ánh tím chói mắt, vô tận đạo vận tuôn trào từ đó.

Đồng thời còn có một cái hồ lô màu xanh, chính là Ngộ Đạo Hồ Lô kết ra từ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, đang phun nuốt đạo vận lấp đầy không gian.

Dưới sự gia trì của hai đại thánh vật này, các pháp tắc trời đất đều trở nên rõ ràng hơn nhiều, Lực Chi Pháp Tắc mà Lâm Nguyên đang tham ngộ không ngừng tăng tiến.

Cùng lúc đó, hắn vận hành Cửu Chuyển Nguyên Công để tu luyện Nguyên thần, tốc độ cũng không ngừng thăng tiến.

Tốc độ tu hành này chỉ có thể dùng từ khủng khiếp để hình dung, không kém gì khi bảng định với Hồng Quân là bao.

Tuy nhiên, mọi chuyện vẫn chưa kết thúc.

Ong ~~~ Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, nguồn sức mạnh Nguyên thần hạo hãn ngưng tụ thành một cái búa khổng lồ, rồi nện mạnh vào ức vạn mảnh vỡ Nguyên thần sâu trong cơ thể.

Oanh!

Dưới cú nện của chiếc búa khổng lồ, một số mảnh vỡ Nguyên thần nổ tung, nhưng nhiều hơn thế là những mảnh khác giống như những khối sắt bị đập bay tạp chất, trở nên cô đọng hơn.

Oanh oanh oanh oanh oanh!!!

Đập nện Nguyên thần mang lại nỗi đau thấu xương, nhưng Lâm Nguyên vẫn thản nhiên như không, búa này tiếp búa kia nện xuống Nguyên thần của chính mình.

Đây chính là năng lực mới sau khi kỹ năng Thiết Tượng đột phá: Rèn luyện Nguyên thần!

Là một thành viên Vu tộc, Nguyên thần bẩm sinh của hắn khá yếu, nhưng thông qua kỹ năng Thiết Tượng này, hắn có thể thực sự thoát thai hoán cốt.

So với nhục thân, tu vi Nguyên thần cũng vô cùng quan trọng.

Vì vậy trong quá trình tu hành, Lâm Nguyên chưa bao giờ lơi là việc rèn luyện phương diện này.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã mấy ngàn năm nữa lại trôi qua.

Một tiếng nổ lớn vang dội!

Sâu trong nhục thân của Lâm Nguyên, ức vạn mảnh vỡ Nguyên thần đồng loạt phát sáng, bắt đầu dung hợp với nhau, cuối cùng ngưng tụ thành một bóng hình.

Vốn dĩ Lâm Nguyên đã ngưng tụ được một bóng mờ mông lung, nhưng giờ đây bóng hình này đã trở nên ngưng thực hơn rất nhiều, chẳng khác gì Nguyên thần thực thụ.

Giống như đã tạo ra một sự biến đổi về chất!

"Nguyên thần của ta về bản chất đã thăng thêm một cấp độ." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

"Tham ngộ!" Lập tức hắn lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp ra, bắt đầu tham ngộ các đại đạo khác bên trong.

Trước đây hắn tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc trong ba ngàn đại đạo, và hiện nay Lực Chi Pháp Tắc đã đạt đến mức năm mươi phần trăm.

Bây giờ hắn bắt đầu tham ngộ cái khác, chọn lấy Không Gian Pháp Tắc để tăng tốc độ cho mình.

Vừa bắt đầu tham ngộ, Lâm Nguyên lập tức cảm thấy quá trình

diễn ra vô cùng suôn sẻ.

Hồng Mông Tử Khí phát sáng rực rỡ, bao phủ lấy Lâm Nguyên, Ngộ Đạo Hồ Lô cũng phun ra đạo vận bao trùm lấy hắn.

Dưới sự hỗ trợ của hai thứ này, Nguyên thần vốn đã được lột xác có khả năng tham ngộ tăng vọt.

Một phần trăm.

Hai phần trăm.

Năm phần trăm.

Mười phần trăm...

Hai mươi phần trăm.

Chỉ mới năm ngàn năm trôi qua, sự thấu hiểu của hắn về Không Gian Pháp Tắc đã đạt đến hai mươi phần trăm, tiến độ kinh người.

"Nay tu vi Nguyên thần của ta dù không bằng đỉnh với người khác cũng đã có tốc độ tu hành rất tốt rồi." Lâm Nguyên vô cùng hài lòng.

Hơn nữa những năm qua tu luyện, Cửu Chuyển Nguyên Công của hắn cũng đạt đến đệ tam chuyển, tương đương cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

"Với Nguyên thần thế này, sau này khi điều khiển linh bảo, uy lực cũng sẽ mạnh mẽ hơn." Lúc này Lâm Nguyên nghĩ tới mấy món linh bảo trong tay mình.

Trong đó mạnh nhất chắc chắn là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, một khi kích hoạt uy lực sẽ vô cùng kinh người.

Ngoài ra còn có mười hai viên Định Hải Thần Châu cũng không kém cạnh bao nhiêu, nếu dung hợp với hai mươi bốn viên khác cùng Càn Khôn Xích thì thậm chí có thể diễn hóa chư thiên thế giới.

“ộp, ộp.” Đột nhiên, đúng lúc này, tiếng ếch kêu vang lên.

Trên không trung nơi ở của Lâm Nguyên xuất hiện một vòng xoáy, một chú ếch xanh nhảy vào, trên lưng có đeo một cái bọc.

“Ồ, chú ếch về rồi sao?” Lâm Nguyên mừng rỡ.

Chú ếch này đi du hành Hồng Hoang chắc cũng ngót nghét vạn năm, giờ cuối cùng cũng về, xem chừng còn mang theo thứ gì đó.

“ộp, ộp.” Quả nhiên chú ếch nhảy nhót mấy cái, cái bọc trên lưng lập tức bung ra, rồi một chiếc đại ấn rơi xuống, lăn mấy vòng trên đất.

Lâm Nguyên cầm chiếc đại ấn trong tay, lập tức cảm nhận được nguồn sức mạnh khủng khiếp hạo hãn như biển cả bên trong, đồng thời một luồng thông tin tràn vào não bộ.

“Không Động Ấn!” Ngay lập tức Lâm Nguyên chấn động, nét mặt không đổi nhưng trong lòng dậy sóng dữ dội, vô cùng kinh ngạc: “Đây chẳng phải là Không Động Ấn – chí bảo trấn áp khí vận Nhân giáo của Thái Thanh Lão Tử sao?!” Không Động Ấn, đây là bảo vật của Thái Thanh Lão Tử, có công dụng cực lớn và then chốt, là một trong những vật phẩm quan trọng để sau này người cai quản Nhân tộc.

Lâm Nguyên không ngờ chú ếch lại có thể kiếm về thứ này.

Đây đúng là một thu hoạch kinh thiên động địa!

“Cái thằng nhóc này lợi hại thật.” Lâm Nguyên tán thưởng, mân mê Không Động Ấn trong tay, có cảm giác yêu thích không rời, dù sao đây cũng là linh bảo đỉnh tiêm.

Chương 59

Ở một phía khác.

Thái Thanh Lão Tử đang tham ngộ, chuẩn bị chứng đạo thành Thánh.

Trong lòng người mơ hồ đã có cảm ngộ, cảm giác sắp đâm thủng được lớp màn mỏng đó.

Nhưng vào khoảnh khắc này, chẳng hiểu sao người đột nhiên bừng tỉnh khỏi tu luyện, trong lòng dâng lên một cảm giác trống rỗng, cực kỳ u uất, như thể một thứ gì đó vô cùng quan trọng vừa bị ai đó cướp mất.

"Chuyện gì thế này?" Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, đầy vẻ mê hoặc không hiểu nổi.

"Tại sao ta lại có cảm giác như vừa mất đi một vật vô cùng quan trọng?

Điều này thật không bình thường, với cảnh giới như ta, phàm là tâm có cảm ứng, ắt hẳn phải có nguyên do." Thái Thanh Lão Tổ trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, hai tay kết ấn, từng luồng Thái Thanh khí lan tỏa ra, lơ lửng trong hư không trước mặt, hóa thành những phù hiệu thần bí.

"Thái Thanh Thôi Diễn!" Y khẽ quát một tiếng, pháp lực hạo hãn như biển cả thúc động, tức thì những phù hiệu thần bí kia đều phát sáng, rực rỡ hơn cả ánh mặt trời trên cao.

Thái Thanh Lão Tổ lúc này đã tu hành đến cảnh giới Chuẩn Thánh, khoảng cách đến khi chứng đạo thành Thánh không còn xa, tu vi cường hãn đến mức khó có thể tưởng tượng, đạo thôi diễn tự nhiên

cũng đạt tới một cảnh giới cực kỳ cao thâm.

Tuy không thể so bì với Phục Hy, người giỏi nhất đạo này, nhưng cũng tuyệt đối không thể coi thường.

Dù sao, Thái Thanh pháp tắc mà y tham ngộ, ở mức độ nào đó cũng đại diện cho những quy luật đỉnh cao giữa thiên địa.

Quan trọng hơn, y là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, vốn dĩ trí tuệ cao thâm, vô cùng mẫn cảm với đại thế Hồng Hoang và những diễn biến tế vi của nó.

Ong ong ~~~ Những phù hiệu thần bí phát sáng, phi tốc sắp xếp tổ hợp trong hư không, tỏa ra khí tức thần bí.

Từng bức họa thiểm qua, trong đó hiện lên cảnh Nữ Oa nặn đất tạo người, chứng đạo thành Thánh, rồi Nhân tộc không ngừng lớn mạnh giữa Hồng Hoang mang mang.

Sau đó, trong những hình ảnh chấp chới ấy, y thấy chính mình lập giáo dựa trên Nhân tộc, tìm thấy cơ duyên thành Thánh.

Nhưng đến đây, hình ảnh bỗng chốc trở nên hỗn độn, giống như một đầm nước trong bỗng biến thành vũng bùn vẩn đục, không còn nhìn rõ được gì nữa.

"Cái này... cái này..." Thái Thanh Lão Tử run rẩy, mắt trợn trừng, môi run lẩy bẩy: "Đây là việc liên quan đến cơ duyên thành Thánh của ta mà, sao tự nhiên lại trở nên vẩn đục không chịu nổi thế này?

Chẳng lẽ có kẻ đã nẫng tay trên, cướp đi vật phẩm mấu chốt giúp ta chứng đạo thành Thánh?" Thái Thanh Lão Tử hành sự vốn luôn đạm mạc thâm trầm, ít khi có dao động cảm xúc, bất kể gặp chuyện gì mặt vẫn không đổi sắc.

Nhưng lúc này, thần tình y đã biến đổi, sự phẫn nộ vô cùng trào dâng, cơn thịnh nộ ngút trời như muốn thiêu rụi cả vùng Hồng Hoang

này, cuối cùng hóa thành một tiếng gầm thét.

"A!" "Đáng chết, đáng chết, đáng chết!" "Gần như dám cướp đoạt cơ duyên thành Thánh của ta, bất kể ngươi là ai, ta cũng phải lôi ngươi ra, băm vằm thành muôn mảnh, khiến ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh!" "Dù có phải đánh nát tinh không Hồng Hoang, đập tan vùng đất hạo hãn này, ta cũng phải tìm ra ngươi.

Kẻ đoạn đường chứng đạo của người khác, đại thù này dù có tát cạn nước Đông Hải cũng không rửa sạch được!" Thái Thanh Lão Tổ gào thét điên cuồng, đôi mắt đỏ ngầu, thần sắc dữ tợn vô cùng.

Một luồng khí tức khủng bố bộc phát từ thân thể y, lan tỏa khắp phương viên ức vạn dặm.

Tất cả trong phạm vi này, từ thần sơn đại nhạc đến vô tận sinh linh, từ loài sâu kiến nhỏ bé đến tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, thảy đều tan biến tan tành dưới sức mạnh khủng bố ấy, thi cốt không còn.

Ở một phía khác, trong Thiên đình của Yêu tộc, ức vạn yêu tộc thần ma sĩ khí cao ngất, chiến ý bừng bừng.

Mỗi bước đi của chúng đều đầy uy phong, khí tức vô tận đan xen tạo thành một đại dương chiến ý bao trùm tinh không, vô cùng tráng lệ.

Những năm qua, kể từ sau khi công phá Thiên đình do Đông Vương Công lập nên, thế lực Yêu tộc có thể nói đã đạt đến cực hạn.

Binh phong chỉ đến đâu, không ai dám phạm, từng đại tộc Hồng Hoang không ngừng quy thuận, thậm chí có cả những đại năng Hồng Hoang tìm đến Thiên đình để hiệu mệnh, khiến thế lực Thiên đình ngày càng lớn mạnh.

Chuyện Vu tộc từng công phá Thiên đình năm xưa dường như đã bị lãng quên, khí thế Yêu tộc lại thịnh trị, mỗi một thành viên Yêu tộc

đều dã tâm bừng bừng, muốn đi công thành lược địa, kiến công lập nghiệp, tạo dựng một vương triều Yêu tộc vĩ đại, đẩy thế lực của tộc mình lên đỉnh cao.

Tuy nhiên, sâu trong Thiên đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lại không khỏi phiền não.

"Tin tức đã tung ra lâu như vậy, lũ Vu tộc kia vẫn không có phản ứng gì sao?" Đế Tuấn thắc mắc: "Chuyện này không bình thường.

Lũ Vu tộc chỉ có cơ bắp mà không có não kia, nghe tin ta và Thái Nhất bị trọng thương mà lại có thể nhẫn nhịn được sao?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng bách tư bất đắc kỳ giải: "Đệ cũng thấy không bình thường, quá kỳ lạ.

Chẳng lẽ bọn chúng đang âm thầm bày ra âm mưu gì?" Trong đại điện, Yêu sư Côn Bằng cũng rơi vào trầm tư.

Kế sách giả vờ trọng thương để dẫn dụ Vu tộc này là do y nghĩ ra.

Hiện giờ kế sách chưa có hiệu quả, điều này ít nhiều ảnh hưởng đến địa vị của y tại Thiên đình.

Dù thế nào đi nữa, y cũng không thể để chuyện này cứ thế kết thúc không đầu không đuôi.

"Hai vị Bệ hạ." Côn Bằng Yêu sư trầm tư một lúc rồi bước lên hành lễ: "Sự tình phản thường tất có nguyên do.

Vu tộc mãi không ra tay, tuyệt đối không thể coi thường.

Biết đâu bọn chúng đang âm thầm phát triển sức mạnh, đợi thời cơ thích hợp sẽ giáng một đòn sấm sét.

Đến lúc đó, nếu chúng ta không chuẩn bị gì, hậu quả sẽ rất đáng sợ.

Vì vậy, bất luận thế nào, chúng ta cũng phải nắm quyền chủ động,

không thể để Vu tộc hành sự theo ý muốn của bọn chúng." Những năm này, Côn Bằng Yêu sư đã bắt đầu sáng tạo ra văn tự Yêu tộc, cộng thêm thực lực khủng bố của bản thân, địa vị tại Thiên đình ngày càng vững chắc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rất coi trọng những kiến nghị của y.

Nghe Côn Bằng nói vậy, Đế Tuấn vội hỏi: "Không biết Yêu sư có cách gì?" Côn Bằng Yêu sư khẽ mỉm cười: "Bất kể Vu tộc có biến hóa gì, ta tin rằng Vu tộc vẫn là Vu tộc, tính cách của bọn chúng sẽ không thay đổi.

Cái gọi là Vu tộc, không kính trời, không lạy đất, chỉ tôn kính Bàn Cổ, ngay cả Hồng Quân Lão Tổ cũng chẳng coi ra gì, tính cách vốn ngông cuồng phóng túng, bá đạo điên cuồng.

Với phong cách hành sự như vậy, chúng ta chỉ cần phái một vị Yêu Thánh qua đó khiêu khích.

Ta nghĩ, bất kể bọn chúng có mưu đồ gì cũng sẽ không nhịn nổi mà ra tay.

Mà thời nay đã khác xưa, chúng ta đang nắm giữ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực tăng vọt.

Đợi khi Vu tộc đánh tới, chúng ta cứ thong thả mà tiếp đón." Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe xong đều trầm ngâm.

Kế sách này của Côn Bằng có thể nói là cực kỳ tinh diệu, nhìn kiểu gì cũng thấy tính khả thi rất cao.

Tuy nhiên, cả hai lúc này đều không hẹn mà cùng nhớ lại thảm kịch Vu tộc công phá Thiên đình trước đây.

Bây giờ chủ động khiêu khích, một khi khai chiến sẽ là cuộc chiến sinh tử, chiến tranh giữa các tộc, hậu quả sẽ vô cùng khủng bố.

Nhưng nghĩ đến việc hiện giờ mình đang nắm giữ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại tràn đầy tự tin.

Có đại trận này trong tay, còn sợ gì nữa?

"Được!" Một lát sau, trong mắt Đế Tuấn xẹt qua sát cơ sắc lạnh, quả quyết nói: "Cứ theo kế của Yêu sư, chúng ta chủ động chiến một trận!" Sau khi Lâm Nguyên nhận được Không Động Ấn từ chỗ ếch du hành, hắn liền dùng nguyên thần chi lực để luyện hóa, triệt để nắm giữ món linh bảo này, biến nó thành một trong những quân bài tẩy của mình.

Con ếch du hành kêu lên hai tiếng "oa oa", một vòng xoáy đột ngột xuất hiện trong hư không, nó nhảy phắt vào rồi biến mất tăm hơi, khiến Lâm Nguyên một phen bất lực.

Cái gã nhỏ con này đúng là có một trái tim yêu tự do, chẳng chịu ở nhà thêm lúc nào, khoảnh khắc này con ếch nhỏ cứ như một đứa con trai nghịch ngợm khiến người ta không yên lòng.

Nhưng Lâm Nguyên cũng biết, dù con ếch này đi du ngoạn khắp Hồng Hoang nhưng sẽ không gặp nguy hiểm, nên hắn cũng không quá lo lắng.

Tiếp theo, hắn lại lao đầu vào tu hành.

Lúc này tu vi nguyên thần của hắn đã đạt tới cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, hơn nữa nhờ tu hành Cửu Chuyển Nguyên Công, nguyên thần cường hoành khủng bố không kém gì các Đại La Kim Tiên thông thường.

Chương 60

Dù sao, Cửu Chuyển Nguyên Công là công pháp khủng bố kế thừa từ Tạo Hóa Ngọc Diệp, ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng từng tu hành qua, sự cao thâm và huyền diệu của nó là điều hiển nhiên, ít nhất cũng mạnh hơn nhiều so với những cảm ngộ đại đạo mà Hồng Quân truyền thụ ở Tử Tiêu Cung.

Ong ong ~~~ Hồng Mông Tử Khí phát quang, Ngộ Đạo Hồ Lô chìm nổi, hai món chí bảo ngộ đạo bao quanh Lâm Nguyên, khiến nơi này của hắn như thể một thánh địa tu hành đỉnh cấp nhất, các quy tắc đại đạo đều hiển hiện rõ ràng.

Nguyên thần Lâm Nguyên phát sáng, lúc này giống như mặt trời rực rỡ lấp lánh, tỏa ra ánh sáng chói mắt, ngày càng trở nên chân thực, mang lại cảm giác sống động như thật.

Thậm chí, ngay lúc này, Lâm Nguyên cảm nhận được linh giác của mình cũng ngày càng nhạy bén hơn!

Vu tộc vốn có khả năng cảm tri tương đương yếu ớt, tuy cũng có trực giác bản năng đối với nguy hiểm như dã thú, nhưng khi đối mặt với tình huống phức tạp thì không bằng những sinh linh có nguyên thần.

Điều này khiến Vu tộc trong những thế cục phức tạp thường đưa ra những quyết định quá mức bốc đồng, hành sự dựa theo bản năng, kết quả cuối cùng thường rất tệ hại.

Nhưng giờ đây sau khi khai tịch ra nguyên thần, Lâm Nguyên phát hiện nhược điểm này dần được bù đắp, các loại cảm tri ngày càng nhạy bén, không dễ bị ngoại giới mê hoặc.

Hắn vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công, chìm đắm trong đạo

cảnh, cảm tri nguyên thần dường như đang mở rộng vô hạn, xuyên qua nơi ở của mình, bay vọt lên, lan tỏa hướng về bát hoang thiên địa.

Đây là một trải nghiệm cực kỳ tuyệt vời, vạn vật thiên địa dường như đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, từ sông núi trăng sao hùng vĩ cho đến những hạt bụi kiến cỏ nhỏ bé đều không thoát khỏi cảm tri của hắn.

Hắn đang định tiến hành cảm nhận sâu sắc hơn trong trạng thái này thì đột nhiên, dị biến nảy sinh, nguyên thần Lâm Nguyên bất chợt cảm thấy một cơn đau như kim châm.

"Hửm?" Cả người hắn bừng tỉnh, đôi mắt hốt nhiên mở ra, hai luồng mục quang sắc lẹm xuyên thấu hư không, khí thế quanh thân vọt lên, chấn động thiên địa.

Uỳnh!

Cũng ngay lúc đó, phía trên nơi ở của hắn, hư không đột ngột vỡ tan, một luồng sức mạnh hạo hãn như biển cả cuồng bạo xông ra, giáng mạnh xuống phía hắn.

Đó là một biển lửa mênh mông, bừng bừng thiêu đốt, mang theo uy năng không gì sánh kịp, chỉ trong chớp mắt đã thiêu sụp hư không, sắc đỏ chói mắt nhuộm cả trời đất thành một màu huyết hồng.

Rõ ràng, đây là một vụ tập kích!

Có kẻ ngay tại đại bản doanh của Vu tộc mà dám tập kích Lâm Nguyên!

"Hừ!" Lâm Nguyên hừ lạnh một tiếng, đứng phắt dậy, khí huyết quanh thân cuộn trào, vung tay đấm ra một quyền.

Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển, Lực chi pháp tắc quấn quanh, trực tiếp va chạm với biển lửa mênh mông kia.

Uỳnh!

Một tiếng nổ lớn như trời long đất lở vang lên, biển lửa hạo hãn kia thế mà lại bị một quyền của Lâm Nguyên đánh nổ tung.

"Ha ha ha, cũng có chút bản lĩnh đấy!" Từ sau hư không vụn vỡ truyền đến một tràng cười cuồng vọng, tiếp đó một luồng sát cơ tuyệt thế bộc phát, kiếm quang lóe lên soi sáng đất trời, kiếm mang đỏ rực dài vạn trượng xé rách hư không, chém thẳng xuống!

Đây là một món linh bảo, thần uy hãi hùng, uy lực khủng bố, lực sát thương đạt tới cực hạn, gần như có thể chém đứt cả pháp tắc, bổ thẳng xuống đỉnh đầu Lâm Nguyên.

Trong nhất thời, ngay cả Lâm Nguyên cũng cảm thấy lông tơ dựng đứng, một cảm giác nguy cơ ập đến, nếu bị nhát kiếm này chém trúng thì hậu quả khó lường.

Nhưng hắn tuy kinh ngạc mà không loạn, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, "vút" một tiếng, hắn đã di chuyển ngang qua, không gian dao động lấp lánh, trong nháy mắt đã xuất hiện ở nơi cách đó mấy chục vạn trượng.

Không gian pháp tắc!

Đây là một loại pháp tắc khác mà hắn tham ngộ được trong những năm qua bên cạnh Lực chi pháp tắc, một khi thúc động thì thần tốc kinh người, sát na xuyên không phá vân.

Uỳnh!

Nhát kiếm đỏ rực vạn trượng kia chém vào khoảng không, rạch một đường vực sâu trên đại địa.

"Dám đến đại bản doanh Vu tộc ta tập kích ám sát, gan ngươi cũng lớn đấy." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, hắn không ngờ lại có kẻ dám ám sát mình, sát cơ trong lòng lúc này có thể nói là đậm đặc đến

đỉnh điểm.

Phải biết rằng, hắn vốn tính tình ổn trọng, điều coi trọng nhất chính là sự an toàn của bản thân, một khi có kẻ đe dọa đến mình, bất luận thế nào hắn cũng phải tiêu diệt kẻ đó!

"Hừ, Vu tộc các ngươi nhiều lần quấy nhiễu Yêu tộc ta, ám sát một hai thiên tài thì có xá gì?

Lúc này Thập Nhị Tổ Vu đều đang ở trong điện Bàn Cổ, các Đại Vu khác thì ở xa nơi này, chỉ dựa vào một mình ngươi thì căn bản không phải đối thủ của ta, ta chỉ cần trong vòng mười chiêu là có thể giết chết ngươi!" Giọng nói dữ tợn vang lên từ nơi hư không vỡ nát, một thân ảnh to lớn nhảy ra, hệt như một con Tất Phương, quanh thân bao phủ liệt diễm, khí tức khủng bố.

"Ngươi giết đại huynh ta, mối thù này hôm nay ta sẽ báo!" Con Tất Phương này gầm lớn, uỳnh một tiếng vỗ cánh lao về phía Lâm Nguyên, quanh thân còn có một thanh cự kiếm đỏ rực bao quanh, kiếm quang kinh thiên, hiển nhiên là một món linh bảo kinh người.

"Hóa ra là một con yêu tộc." Lâm Nguyên cười lạnh, trước kia khi hắn ở cùng Cửu Phượng đã từng giết chết một tôn Yêu Thánh Tất Phương, nhiều Yêu Thánh vốn đại diện cho một tộc quần, chắc hẳn Tất Phương cũng như vậy, nên giờ lại lòi ra một con thế này.

Hơn nữa thực lực của nó cũng không hề yếu, đáng sợ hơn là nó đã luyện hóa được một món linh bảo, e rằng đã đạt tới cấp bậc Tiên Thiên Thượng Phẩm, tăng cường đáng kể chiến lực, hèn gì dám đến tập kích!

"Đã đến thì đừng hòng về nữa." Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, trong lúc giơ tay, hắn mạnh mẽ thúc động một phương đại ấn.

Ầm ầm một tiếng, trời đất chấn động dữ dội, hiện ra một ngọn

thần sơn uy nghi, trấn áp mười phương, đập thẳng xuống đầu con Tất Phương kia.

Chính là linh bảo hắn vừa nhận được: Không Động Ấn!

Tất Phương vốn đang sát khí bừng bừng, thấy vậy không khỏi đại kinh, vội lệ quát một tiếng, thanh cự kiếm đỏ rực trong tay tỏa ra kiếm quang ngút trời, chém ngược lên không trung va chạm với Không Động Ấn.

Đương!

Chỉ nghe một tiếng vang lớn, dưới sự trấn áp của Không Động Ấn, món linh bảo mà nó vốn cậy nhờ đã trực tiếp đứt đoạn từ giữa, hóa thành hai khúc.

"Điều này không thể nào!" Tất Phương lông tóc dựng đứng, ánh mắt kinh hãi.

Uỳnh!

Lúc này Lâm Nguyên đã lao lên, trong lúc giơ tay, nắm đấm tựa như mặt trời rực rỡ soi sáng đất trời, đấm thẳng vào đầu Tất Phương, trường không chấn động, càn khôn kích đãng!

Tất Phương thấy quyền kia đấm tới, nổi cả da gà, vỗ cánh bay nhanh để né tránh, thân hình vẽ ra những quỹ đạo cực kỳ phức tạp trên không trung.

Nhưng vô ích.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, quyền này của Lâm Nguyên đã nện trúng ngực Tất Phương, xuyên thủng cơ thể nó, máu tươi bắn tung tóe.

"A..." Tất Phương thảm thiết kêu gào.

Lâm Nguyên ánh mắt bình tĩnh, thừa thắng xông lên, khí huyết

quanh thân phát quang như biển cả nhấn chìm đại địa, hắn rút nắm đấm lại rồi tiếp tục đấm ra.

Trong nháy mắt, trên trời cao chi chít những quyền ảnh.

Lâm Nguyên trong một thoáng đã đấm ra một triệu quyền, đánh nổ hư không, phá diệt tất cả, sức mạnh vô tận khiến trời đất đảo lộn, toàn bộ dội xuống thân thể Tất Phương.

Tất Phương gắng gượng chống đỡ nhưng hiệu quả chẳng đáng là bao, chỉ trong chớp mắt, xương cốt quanh thân nó đã vỡ vụn, huyết nhục nát bấy, nguyên thần cũng bị tổn thương, rơi vào cảnh hấp hối.

"Đáng chết!" Tất Phương trong lòng chửi bới ầm ĩ, khoảnh khắc này hối hận đến cực điểm.

Nó đến đây là theo mệnh lệnh của Đế Tuấn để tập sát Lâm Nguyên, mượn cớ đó khiêu khích Vu tộc, nhưng nó không ngờ Lâm Nguyên lại khủng bố như vậy.

Phải biết rằng lần này nó đến đây có một món Tiên Thiên Thượng Phẩm linh bảo trong tay, có món bảo vật này lẽ ra phải vạn vô nhất thất mới đúng!

Ai ngờ Vu tộc cũng có thể thúc động linh bảo, hơn nữa phẩm chất linh bảo của đối phương còn mạnh hơn của nó không biết bao nhiêu lần, chỉ một chiêu đã bị trấn áp.

Sau đó nó trực tiếp rơi vào thế hạ phong, lâm vào cảnh bị động chịu đòn.

Giờ thì sắp bị đánh chết rồi!

Tất cả những chuyện này từ khi bắt đầu đến giờ e rằng chưa đầy mười hơi thở.

Chương 61

“Rốt cuộc là ai tập kích ai đây?” Tất Phương trong lòng sắp sụp đổ, lúc này nó chẳng còn màng đến nhiệm vụ gì nữa, chỉ muốn bỏ chạy.

Trong khi gắng gượng chống đỡ đòn tấn công của Lâm Nguyên, nó quát lớn một tiếng.

“Thái Dương Chi Dực!” Uỳnh!

Dứt lời, sau lưng Tất Phương đột ngột triển khai một đôi hỏa dực khổng lồ, chỉ cần vỗ nhẹ một cái, thân hình đã như tia chớp biến mất tại chỗ.

Đây chính là chỗ dựa khiến nó dám đến Vu tộc!

Đôi lông vũ này là do Đế Tuấn ban xuống, được diễn hóa từ hai sợi lông vũ chân chính trên người Đế Tuấn, một khi thúc động sẽ mang theo vài phần uy năng của thuật Kim Ô Hóa Hồng.

Phải biết rằng Kim Ô Hóa Hồng chi thuật ở khắp Hồng Hoang có thể xếp vào hàng top đầu, là thần thông loại tốc độ đỉnh cao.

Đôi cánh vũ dực này khủng bố ra sao có thể thấy rõ qua đó.

“Muốn chạy sao?” Thấy vậy, Lâm Nguyên lại rất bình tĩnh, chỉ có trong đôi mắt lấp lánh sát cơ lạnh lẽo.

Hắn bước ra một bước, thân hình biến mất, khi xuất hiện trở lại thế mà đã tới trước mặt Tất Phương.

“Ngươi...” Tất Phương đại hãi.

Thúc động Thái Dương Chi Dực mà Lâm Nguyên vẫn có thể đuổi kịp sao?

Chuyện gì thế này?

Lâm Nguyên vừa rồi chính là thúc động không gian pháp tắc, dù tốc độ của Tất Phương có kinh người đến đâu cũng không thể chạy thoát.

Nhưng lúc này hắn tự nhiên sẽ không nói nhiều mà chỉ giơ tay ấn xuống.

"Không Động Ấn!" Ầm ầm!

Không Động Ấn lúc này tỏa ra thần quang ngút trời, xuyên thấu thiên địa, vĩ lực mang mang tuôn ra trấn áp mười phương, nện thẳng xuống Tất Phương.

Trong dòng thời gian gốc, đây vốn là bảo vật dùng để trấn áp khí vận Nhân giáo của Thái Thanh Lão Tử, uy lực mạnh mẽ khó có thể tưởng tượng.

Dù Tất Phương này cảnh giới cao thâm, đạt đến tu vi Yêu Thánh nhưng cũng không chống đỡ nổi, kêu thảm một tiếng rồi trực tiếp hóa thành một đống thịt nát dưới Không Động Ấn.

"Lâm Nguyên, ngươi giết ta, hậu quả thế nào ngươi có biết không?" Nguyên thần Tất Phương hiện ra, chưa tan biến hẳn, đôi mắt hung tợn trừng trừng nhìn Lâm Nguyên, tràn đầy thù hận vô biên.

"Chết đi." Lâm Nguyên chẳng thèm để ý, thúc động Không Động Ấn trấn áp xuống lần nữa.

Tu vi Yêu Thánh cực kỳ khó giết, nhưng trước món chí bảo khủng bố này cũng không thể chống đỡ, nguyên thần uỳnh một tiếng nổ tung.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Cùng lúc đó, sâu trong doanh trại Vu tộc, từng luồng khí tức khủng bố bộc phát, thương khung cuộn trào, phong vân biến sắc.

Từng vị Đại Vu đều cảm tri được động tĩnh ở chỗ Lâm Nguyên, điên cuồng lao tới.

Đồng thời, sâu trong điện Bàn Cổ càng có thêm những khí tức đáng sợ vô biên trỗi dậy, sát khí ngút trời chấn động càn khôn, ngay cả những thái cổ tinh thần trong tinh không Hồng Hoang ngoài ba mươi ba tầng trời cũng đang rung chuyển bần bật.

Những thân ảnh nguy nga hiện ra, chính là Thập Nhị Tổ Vu.

Họ đều đang trong lúc tu hành, cảm tri được dao động chiến đấu khủng bố bên ngoài nên mới xuất hiện, nhất là khi nhận ra nơi phát ra dao động là chỗ ở của Lâm Nguyên thì càng thêm lo lắng.

"Kẻ nào dám xâm nhập lãnh địa Vu tộc ta?" Chúc Dung gầm nộ, giọng nói ầm ầm như sấm rền, núi Bất Chu dường như cũng đang rung chuyển, khí tức Tổ Vu cuồng bạo xông thẳng lên thiên ngoại, khuấy đảo tinh không Hồng Hoang.

Các Tổ Vu khác cũng phẫn nộ, lần lượt lao tới chỗ Lâm Nguyên.

Trong lòng họ, Lâm Nguyên hiện giờ là người quan trọng nhất Vu tộc, không thể để xảy ra bất cứ nguy hiểm nào.

"Bẩm cáo các vị Tổ Vu, có một tôn Yêu Thánh đến ám sát đệ, đã bị đệ tiêu diệt." Lâm Nguyên thu hồi Không Động Ấn, thu liễm tu vi dao động của mình, mỉm cười nói.

"Đã làm thịt rồi sao?" Thập Nhị Tổ Vu và các Đại Vu lao tới đều kinh ngạc, vội vàng nhìn quanh, quả nhiên thấy trên mặt đất có một đống thịt nát.

Trong nhất thời, những người vốn đang nộ hỏa đầy trời, vô cùng lo lắng đều sững lại, trợn tròn mắt nhìn nhau, chẳng biết nói gì cho phải, cảm giác như cảm xúc bị ngắt quãng nửa chừng.

"Vu Nguyên, đệ làm rất tốt.

Không ngờ thực lực của đệ đã thăng tiến đến mức này, có thể diệt sát một tôn Yêu Thánh trong thời gian ngắn như vậy." Một lúc lâu sau, Đế Giang mới khẽ ho một tiếng rồi mở lời.

Những người khác nghe thấy vậy cũng phản ứng lại, lần lượt gật đầu.

"Phải đó, chúng ta ở trong điện Bàn Cổ tu hành, từ lúc cảm tri được dao động chiến đấu đến khi lao ra cũng chỉ mất một lát, thế mà đệ đã kết thúc chiến đấu rồi!" "Gọn gàng dứt khoát như vậy đã đánh chết một tôn Yêu Thánh, Vu Nguyên, tu vi của đệ e rằng đã không kém bọn ta bao nhiêu rồi." "Lợi hại, lợi hại!" "..." Đám Tổ Vu mồm năm miệng mười nói, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên đều tràn đầy sự tán thưởng.

Còn các Đại Vu thì đều kính sợ, họ cũng từng giao thủ với Yêu Thánh, biết rõ sự khủng bố của chúng, không ngờ Lâm Nguyên lại giết chết được một con!

"Được rồi, chuyện này đã kết thúc thì không nói nhiều nữa." Một lúc sau, Đế Giang ngăn mọi người bàn tán, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, sát khí cuộn trào, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đối với Yêu tộc kia, bọn ta vốn vẫn luôn không thèm để ý.

Thế nhưng không ngờ lũ gia hỏa này lại càng thêm kiêu ngạo, dám đến tận đại bản doanh tập kích!

Đây là khiêu khích!" "Nếu thực lực Lâm Nguyên kém một chút, chuyện này có lẽ đã có một kết cục khác, Vu tộc chúng ta sẽ mất đi một vị tuyệt thế thiên kiêu!" Đế Giang nói đến đây, sát khí trong mắt bừng bừng: "Chuyện này, bất luận thế nào cũng phải cho Yêu tộc một bài học!" Lâm Nguyên có thể nói là nghịch lân của toàn bộ Vu tộc, vậy mà giờ đây ngay tại đại bản doanh lại bị ám sát, tất cả Vu tộc đều nộ hỏa ngút trời, sát khí nồng nặc.

Nghe những lời đầy sát khí của Đế Giang, đám Đại Vu, Tổ Vu không một ai phản đối, đồng thanh hô lớn: "Giết, giết, giết!" Tuy nhiên, Thập Nhị Tổ Vu hiện giờ dù sao cũng đã khai tịch nguyên thần, trí tuệ thông suốt, cũng có thể nhận ra sự bất thường trong chuyện này.

"Yêu tộc trước đó đã tung tin rằng trong quá trình tấn công Đông Vương Công đã bị trọng thương.

Sau khi chúng ta không có động tĩnh gì, chúng lại đột ngột phái một tôn Yêu Thánh đến ám sát.

Nhìn thế nào thì chuyện này cũng có âm mưu, mọi hành vi của Yêu tộc dường như đều muốn chủ động khai chiến với chúng ta." Hậu Thổ hơi nhíu mày: "Rốt cuộc là có điều gì khiến chúng có chỗ dựa như vậy để muốn khai chiến với chúng ta?" "Chuyện này cũng không cần nghĩ quá nhiều." Đế Giang xua tay, ánh mắt thâm thúy: "Cho dù chúng có thể mời ra vị Yêu tộc Thánh nhân kia thì đã sao?

Đừng quên, cách đây không lâu, chúng ta đã luyện thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Vừa dứt lời, Hậu Thổ không khỏi mỉm cười.

Các Tổ Vu khác cũng cười ha hả.

"Đúng, bất kể Yêu tộc có thủ đoạn gì, chúng ta cùng thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đều có thể đánh tan!

Dù có không địch lại, bảo toàn tính mạng cũng không thành vấn đề." Lâm Nguyên nghe các Tổ Vu muốn đánh lên Thiên đình, vốn định khuyên ngăn, nhưng nghe đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thì tâm niệm khẽ động, không mở lời nữa.

"Các Tổ Vu thế mà đã luyện thành tòa đại trận này rồi!

Nếu đã vậy, lần này bất kể Yêu tộc có âm mưu gì cũng đừng hòng

đắc thế.” Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là đại trận do Thập Nhị Tổ Vu thúc động tinh huyết Bàn Cổ, ngưng tụ sát khí thiên địa để thi triển, là một môn sát trận cái thế.

Môn sát trận này có thể ngưng tụ ra chân thân Bàn Cổ, sở hữu uy lực vô cùng khủng bố.

Trong dòng thời gian gốc, vào trận quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp, các Tổ Vu chỉ với phiên bản Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khiếm khuyết đã có thể đánh ngang ngửa với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Hiện giờ Thập Nhị Tổ Vu không thiếu một ai, thi triển phiên bản hoàn chỉnh, uy lực rốt cuộc đạt đến mức độ nào thì ngay cả Lâm Nguyên cũng không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, một điểm quan trọng hơn là hiện nay Thập Nhị Tổ Vu đều có nguyên thần, trong tình huống có nguyên thần mà thúc động môn sát trận này, biết đâu uy lực sẽ còn mạnh mẽ hơn nữa!

“Tốt!

Chúng Vu nghe lệnh, Yêu tộc kiêu ngạo, dám phái Yêu Thánh ám sát thiên kiêu tộc ta, tội không thể tha!

Chương 62

Hôm nay hãy theo bọn ta đánh lên Thiên đình, trút bỏ cơn giận này!" Đế Giang thấy không còn ai phản đối liền quát lớn một tiếng.

Các Tổ Vu, Đại Vu khác vào lúc này cũng chiến ý sục sôi, sát ý ngút trời, nắm đấm nện mạnh vào ngực mình, gào lớn: "Giết!" Tiếng của họ hội tụ lại tựa như ức vạn tiếng sấm nổ, chấn động Hồng Hoang, sát ý vô tận kia xé toạc mây mù!

Trong Hồng Hoang, vô số đại năng lúc này đều cảm nhận được một luồng sát ý kinh thiên, cơ thể đều run lên, mở mắt ra, thần sắc kinh nghi bất định.

"Luồng sát khí này... thật đáng sợ!

Đã xảy ra chuyện gì?

Hồng Hoang lại sắp đón nhận một trận đại chiến như thời Hung Thú Lượng Kiếp sao?" Tại Thiên đình Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sóng vai ngồi trên ngai vàng Thiên Đế cao ngất.

Trong đại điện là những nhân vật quan trọng của Yêu tộc như Yêu sư Côn Bằng, các Yêu Thánh như Gia Đa.

"Tại sao Tất Phương vẫn chưa có tin tức gì truyền về?

Lần ám sát này, ta đã đặc biệt ban cho nó một món Tiên Thiên Thượng Phẩm linh bảo cùng với Thái Dương Chi Dực, dù nhiệm vụ thất bại cũng có thể ung dung trốn thoát, không lý nào lại không có tin tức!" Đế Tuấn cau mày, cảm thấy kỳ quái.

"Đại huynh đừng lo lắng, đệ tin rằng Tất Phương có thể làm tốt chuyện này!

Thực lực của nó tuy không bằng người anh đã bị giết trước đó,

nhưng với hàng loạt bảo vật gia trì, nó có thể đứng ở thế bất bại." Đông Hoàng Thái Nhất cười nói.

"Hy vọng là vậy, dù sao cũng là trọng thần Yêu tộc ta, nếu có sơ suất gì ta thật khó lòng yên tâm." Đế Tuấn thở dài.

Dưới đại điện, đám người Côn Bằng nghe vậy, cảm nhận được sự coi trọng của Thiên Đế đối với mình, ai nấy đều lộ vẻ cảm động, vội vàng tiến lên bày tỏ lòng trung thành, tuyên bố vì đại nghiệp Yêu tộc, dù có phải nhảy vào dầu sôi lửa bỏng cũng không từ nan.

Quân thần hòa hợp, trên dưới một lòng.

Tất nhiên, trong lòng họ thực sự nghĩ gì thì không ai biết được.

Uỳnh!

Đột nhiên, đúng lúc này, một cái bọc lớn đẫm máu từ bên ngoài lao vút tới, rơi phịch xuống giữa đại điện, phát ra một tiếng nổ lớn.

"Ha ha ha, Đế Tuấn, đây là món quà ta tặng ngươi, xem xem có thích không." Cùng lúc đó, một giọng nói thô mộc cuồng phóng vang rền truyền đến, chấn động vô số cung điện của Thiên đình.

Cái bọc bung ra, lộ ra một đống thịt nát, tỏa ra từng luồng khí tức nóng rực.

Sắc mặt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cùng đám Yêu Thánh đồng loạt biến đổi.

Tuy đã thành một đống thịt nát nhưng họ đều có thể cảm nhận được luồng khí tức đó, đó rõ ràng chính là Tất Phương!

"Vu tộc, các ngươi tìm chết!" Đế Tuấn tức thì gầm nộ, uy năng vô cùng khủng bố bộc phát xông thẳng lên trời, thậm chí xuyên thủng cả tòa đại điện này, Thái Dương Chân Hỏa cuộn trào như biển cả.

"Dám giết trọng thần Thiên đình ta, ta và các ngươi không chết

không thôi!" Đế Tuấn lộ ra vẻ cuồng nộ nghiến răng nghiến lợi, nhưng trong lòng lại đại hỉ: Vu tộc quả nhiên trúng kế, chủ động lộ diện rồi!

Uỳnh một cái, y liền bay vọt ra ngoài.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cùng các Yêu Thánh khác cũng lần lượt theo sau.

Không lâu sau, họ đã ra đến bên ngoài Thiên đình.

Tại đó, từng vị Vu tộc nguy nga đứng sừng sững, sát khí lan tỏa bao trùm thương khung rộng lớn vô ngần, trong mắt ai nấy đều lấp lánh sát ý lạnh lẽo.

Ba mươi ba tầng trời dường như không chịu nổi luồng áp lực đáng sợ này, đang nứt toác, sụp đổ, càn khôn chấn động, thương khung oanh minh.

Trong Thiên đình, đám đại quân Yêu tộc dù đã dày dạn kinh nghiệm chiến trường, dưới uy thế khủng bố của Vu tộc cũng đều tái mét mặt mày, cảm thấy một sự sợ hãi tột độ.

"Đế Giang, tại sao ngươi lại dẫn đầu Vu tộc đến Thiên đình ta?

Thật sự coi Yêu tộc ta dễ bắt nạt sao?" Đế Tuấn nghĩa chính từ nghiêm, giọng nói như sấm rền vang khắp thiên ngoại.

"Đừng có nói nhảm nhiều thế, lũ Yêu tộc các ngươi chẳng phải muốn đánh nhau sao?

Vậy thì lên đi." Đế Giang lên tiếng, bá khí ngút trời, với tư thế cuồng dã, căn bản không thèm nói nhiều với Đế Tuấn.

Y bước ra một bước, không gian pháp tắc lấp lánh, hư không tầng tầng vỡ nát, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Đế Tuấn.

Khí huyết oanh minh, một quyền nện thẳng vào đầu Đế Tuấn.

“Ngươi tìm chết!” Đế Tuấn quát nộ, Thái Dương Chân Hỏa quanh thân cuộn trào như hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ, thế mà không tránh không né, cũng tung ra một quyền đối kháng trực tiếp với Đế Giang.

Uỳnh!

Trên không Thiên đình tức thì vang lên một tiếng nổ vang dội, truyền khắp ba mươi ba tầng trời, một cơn bão sức mạnh vô cùng đáng sợ bộc phát kinh thiên.

Ầm ầm ầm ~~~ Dưới sự quét qua của cơn bão sức mạnh kinh khủng đó, Thiên đình rộng lớn rung chuyển dữ dội, vô số cung điện bị chấn động rồi nổ tung giữa không trung.

Thậm chí còn có nhiều chiến sĩ Yêu tộc kêu thảm thiết, cơ thể nổ tung vì không chịu nổi sự va chạm sức mạnh kinh hoàng này.

Ngược lại phía Vu tộc, do nhục thân đều dị thường cường hoành nên không chịu ảnh hưởng quá lớn.

Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, cơ thể lảo đảo một chút, tuy không lùi bước nhưng khóe miệng lại rỉ ra một vệt máu.

Chỉ là do được bao phủ trong quầng sáng rực rỡ nên không bị người khác phát hiện ra rằng thực tế y đã rơi vào thế hạ phong trong cuộc đọ sức sức mạnh thuần túy này.

“Tên Đế Giang này so với trận chiến trước đã mạnh lên rất nhiều!

Thực lực Vu tộc sao lại thăng tiến nhanh thế này?

Thậm chí còn nhanh hơn cả ta!” Đế Tuấn trong lòng kinh nghi bất định.

Phải biết rằng y từng nghe Hồng Quân giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, lại có nguyên thần, theo lý mà nói tốc độ thăng tiến thực lực phải

nhanh hơn Tổ Vu mới đúng, kết quả lại ngược lại!

"Hừ, bất kể thế nào, dù các Tổ Vu có thực lực cá nhân mạnh đến đâu, giờ đây đã đến Thiên đình thì đừng hòng thoát khỏi cái chết!" Ánh mắt Đế Tuấn lạnh lùng, sát cơ sâm lãnh hiện lên.

Y không muốn dây dưa với bọn Đế Giang nữa mà quyết định tung ra quân bài tẩy cuối cùng, lập tức quát lớn: "Cái gọi là Tổ Vu cũng chỉ có vậy thôi.

Hôm nay đã đến đây thì đừng hòng một tên nào chạy thoát, thảy đều ở lại Thiên đình ta đi!

Các tướng sĩ Yêu tộc nghe lệnh, kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Côn Bằng Yêu sư, Gia Đa Yêu Thánh cùng các cường giả Yêu tộc đông nghịt, cộng lại có tới ức vạn, lúc này thảy đều ở trong Thiên đình.

Nhìn xa tựa như đại dương vô tận, nghe thấy tiếng hiệu lệnh của Đế Tuấn liền đồng thanh hô vang: "Tuân lệnh!" Uỳnh!

Trong nháy mắt, ức vạn luồng uy năng bộc phát, chấn động thiên địa.

Xoạt xoạt ~~~ Mười đại Yêu Thánh cùng các cường giả Yêu tộc khác, tổng cộng ba trăm sáu mươi vị sinh linh khủng bố, đồng thời rút ra một cây đại phiên, mạnh mẽ rung lắc, chấn động tinh không.

Một vạn bốn nghìn tám trăm cường giả Yêu tộc yếu hơn một chút thì thảy đều lấy ra một cây tiểu phiên, thúc động tu vi hòa làm một thể, tỏa ra thần quang ngút trời.

Trong nháy mắt, khung xương của đại trận hạo hãn đã hình thành, vô tận thần quang rực rỡ xuyên thấu thiên địa chư thiên vạn giới, hô ứng với vô tận tinh tú trên tinh không hạo hãn.

Tinh quang như biển cả cuồn cuộn đổ xuống, trực tiếp nhấn chìm

Thiên đình, bao phủ toàn bộ không gian rộng lớn này.

Sau đó, ức vạn tướng sĩ Yêu tộc cũng thúc động công pháp, trong chớp mắt hòa nhập vào tòa đại trận này, tựa như đắp thêm huyết nhục vào khung xương.

Chương 63

Trong tinh không vô tận kia, từng ngôi sao đều lấp lánh, một luồng tinh lực bành trướng hơn đổ xuống, hòa quyện với ức vạn thần ma.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thì bước ra, tiến vào trận nhãn của đại trận.

Một người đại diện cho Thái Dương tinh, một người đại diện cho Thái Âm tinh, thần quang ức vạn trượng rực rỡ lóa mắt.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận từ đó thành hình!

Từ lúc bố trí trận pháp đến khi thành hình, cả quá trình diễn ra nhanh như chớp, hiển nhiên là đã thao luyện không biết bao nhiêu lần cho thuần thục!

Uỳnh một tiếng, uy năng vô tận bộc phát, phạm vi bao quát của đại trận gần như vô hạn.

Tựa như nơi nào có ánh sao chiếu tới, nơi đó uy thần đại trận sẽ lan tỏa.

Thiên hạ địa thượng, lục hợp bát hoang, Hồng Hoang vô ngần, tinh không vô tận, thảy đều nằm dưới sự bao phủ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Sự hùng vĩ và tráng lệ đạt đến cực hạn, gần như muốn chấn động cả thời không vạn cổ.

Khoảnh khắc này, vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều cảm thấy tim đập thình thình, từng vị đại năng đều bàng hoàng mở mắt, kinh hãi nhìn về phía Thiên đình, tâm thần rúng động, thất thanh kêu lên: "Đây là đại trận gì, sao lại cường hoành đến thế này?" "Ha ha ha, Vu tộc, xem đại trận này của ta thế nào?

Các tướng sĩ Yêu tộc của ta thế nào?" Đế Tuấn lúc này có thể nói là đắc ý tột cùng, không nhịn được cười vang sảng khoái.

"Hèn gì Yêu tộc nhiều lần khiêu khích chúng ta, muốn dẫn dụ chúng ta đánh lên Thiên đình, hóa ra là từ lúc nào đó đã nắm giữ được sát trận hạo hãn như thế này!" Sắc mặt Đế Giang cùng các Tổ Vu đều trở nên ngưng trọng.

Tinh lực vô tận sôi trào nhấn chìm hoàn toàn khu vực bọn họ đang đứng, luồng áp lực khủng bố kia khiến người ta phải run rẩy.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Lâm Nguyên cũng tự nhủ, trong khoảnh khắc này đã hiểu ra mọi chuyện, không ngờ Yêu tộc đã luyện thành tòa đại trận này, sự cường hoành của nó quả nhiên danh bất hư truyền.

Tuy nhiên, dù đại trận này đáng sợ nhưng trên mặt Đế Giang và các Tổ Vu cũng không hề có vẻ sợ hãi, y lạnh lùng quát: "Đây chính là chỗ dựa của các ngươi sao?

Ta thấy cũng chỉ có vậy thôi!" "Ha ha ha, sắp chết đến nơi còn mạnh miệng có ích gì?" Đế Tuấn cười lớn.

Lúc này, việc chủ trì tòa trận pháp này khiến y cảm nhận được sức mạnh của mình đang tăng vọt vô hạn, ngay cả khi có một vị Thánh nhân đến đây y cũng dám tiến lên chiến một trận.

Cảm giác đó khiến y vô cùng đắm say.

"Bây giờ, hãy để các ngươi thấy uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận." Giọng Đế Tuấn vang vọng khắp Hồng Hoang, làm rung chuyển cả những thái cổ tinh thần.

Y giơ tay chỉ về phía Đế Giang, tức thì tinh quang sôi trào, ngưng tụ thành một con Chân Long, một con Chân Hoàng và một con Kỳ Lân, ngửa mặt gầm vang rồi lao về phía đám người Đế Giang.

Ầm ầm!

Không gian Hồng Hoang vụn vỡ, không gì có thể ngăn cản đòn đánh cái thế này.

Đế Giang quát nộ, bước ra một bước, trong lúc giơ tay đã tạo ra ức vạn cơn bão không gian, những mảnh vụn không gian sắc lẹm đến cực điểm xoay tròn lao ra.

Chúc Dung cũng gầm lên, thần hỏa ngút trời thiêu sụp thời không, lao về phía ba con cự thú tinh quang.

Các Tổ Vu khác cũng lần lượt ra tay, sát khí khủng bố ngút trời, uy lực hạo hãn cuộn trào, trên không Thiên đình diễn ra một cuộc va chạm kinh thiên.

Uỳnh!

Tất cả ở đây dường như đều bị hủy diệt, không gian vụn vỡ, thời gian không tồn tại, địa hỏa thủy phong cuộn trào, tinh không bị xé toạc một vệt nứt dài ức vạn dặm, Hồng Hoang rộng lớn dường như cũng bị rung chuyển một cái.

Long, Phượng, Kỳ Lân vốn là bá chủ thời Hung Thú Lượng Kiếp, lúc này được ngưng tụ từ tinh quang đậm đặc, gần như thể hiện rõ uy năng của Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, thậm chí còn cường hãn hơn, khủng bố vô biên.

Đòn tấn công của Thập Nhị Tổ Vu trong cuộc va chạm này thế mà lại bị đánh nổ tung, nhục thân vô địch của họ cũng bị chấn động phải lùi bước, rơi vào thế hạ phong.

"Thập Nhị Tổ Vu, hôm nay ta sẽ tru sát toàn bộ các ngươi tại đây!" Đế Tuấn càng thêm khoái ý, nghĩ đến nỗi nhục nhã khi bị Vu tộc phá tan Thiên đình trước đây, giờ đây có thể nghiền nát đối phương, y gần như muốn ngửa mặt lên trời hú dài, điên cuồng thúc động Chu

Thiên Tinh Đấu Đại Trận, từng luồng sát quang lấp lánh thảy đều nhắm vào Vu tộc.

"Uy lực của tòa trận pháp này đúng là không thể coi thường." Sau một hồi thăm dò, Đế Giang tuy bị chấn lùi nhưng vẫn rất bình tĩnh, trong đôi mắt sát khí cuộn trào nhiếp nhân tâm phách, y hô lớn: "Chỉ là, các ngươi có trận pháp, chẳng lẽ bọn ta không có sao?!" "Hửm?" Đế Tuấn nghe lời Đế Giang nói, trong lòng cảm thấy bất an.

Vu tộc thế mà cũng nắm giữ một môn trận pháp sao?

Bất luận thế nào cũng không thể để chúng có cơ hội thi triển!

"Giết!" Đế Tuấn quát lớn, thúc động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Từ sâu trong tinh không, từng ngôi thái cổ tinh thần khổng lồ ầm ầm chuyển động, tinh lực vô tận hạo hãn xuyên qua ức vạn tầng không gian, hóa thành các loại dị thú khủng bố như Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Tham Lang... hội tụ lại như một dòng thác lao về phía Thập Nhị Tổ Vu.

Đế Giang lại căn bản không quan tâm đến những thứ đó, khí huyết quanh thân cuộn trào ngút trời nhấn chìm tinh không, y quát lớn: "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng!" Dứt lời, uỳnh một tiếng, trong cơ thể y hiện ra một giọt tinh huyết tỏa ra huyết mang soi sáng vũ trụ.

Tinh huyết Bàn Cổ được thúc động, rực sáng thiên địa, chấn động trường không.

Những người khác như Chúc Dung, Cộng Công, Hậu Thổ, Huyền Minh, Xa Bỉ Thi, Cường Lương lúc này cũng đồng loạt thúc động, hô lớn: "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng!" Uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh!

Từng vị Tổ Vu vào lúc này, cơ thể đồng loạt bùng nổ, hóa thành mười hai giọt tinh huyết chói mắt, khí huyết như biển bừng bừng thiêu đốt, mạnh mẽ va chạm vào nhau, hòa làm một.

Uỳnh một tiếng nổ lớn, thiên địa rung chuyển dữ dội, một luồng uy năng kinh thiên đột ngột quét qua như bão tố, tàn phá khắp thiên hạ địa thượng.

Đám Thanh Long, Bạch Hổ lao tới kêu thảm một tiếng rồi lần lượt nổ tung.

"Đây là cái gì?" Đế Tuấn rùng mình, càng lúc càng bất an.

Y quát lên một tiếng lệ, một lần nữa điên cuồng thúc động Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ức vạn tinh thần cuồn cuộn, tinh lực hạo hãn hóa thành một trận mưa sao diệt thế trút xuống Thập Nhị Tổ Vu.

Tuy nhiên, một khi tuyệt thế hung trận như Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bắt đầu khởi động thì rất khó bị ngắt quãng.

Mười hai giọt tinh huyết va chạm dung hợp đã hoàn thành trong nháy mắt, sau đó một luồng uy năng đáng sợ hơn bộc phát.

Không gian vô tận này rung chuyển bần bật, dường như không chịu nổi áp lực đáng sợ đó.

Trong màn huyết khí vô tận, một thân ảnh nguy nga đến mức khó có thể tưởng tượng ngưng tụ ra, cao vút tới tận thiên ngoại.

Thiên đình đứng trước mặt người đó trông thật nhỏ bé, như một món đồ chơi trẻ con, khổng lồ vô biên, vĩ ngạn vô biên.

Cơ thể người đó to lớn đến mức nhật nguyệt tinh thần cũng chỉ có thể xoay quanh những sợi tóc.

Đôi mắt sâu thẳm như tinh không, chứa đựng mọi thứ trên đời, có thể nhìn thấu mọi màn sương mù.

Khí tức của người đó lan tỏa khiến chư thiên vạn giới chấn động, Hồng Hoang hạo hãn rên rỉ, ngay cả đại đạo pháp tắc dường như cũng đang sụp đổ vì không chịu nổi.

Chỉ riêng việc đứng trên Thiên đình, quần thể kiến trúc hạo hãn này đã không ngừng sụp đổ, tan rã, oanh minh không ngớt.

Chấn cổ thước kim, uy áp vạn cổ, bất cứ từ ngữ nào cũng khó có thể hình dung nổi một phần vạn của thân ảnh vĩ ngạn này.

Cứ như thể người đó đứng đây chính là đại diện cho tập hợp của tất cả những gì vĩ đại nhất thế gian.

"Khí tức này..." Đồng tử Đế Tuấn co rụt lại, trong mắt hiện lên một vẻ hãi hùng sâu sắc, không dám tin gào lên: "Đây là Bàn Cổ, chân thân Bàn Cổ!

Các ngươi thế mà có thể ngưng tụ ra chân thân Bàn Cổ!" Uỳnh.

Thân ảnh nguy nga kia khẽ giơ tay, bàn tay rộng lớn vô biên như một bầu trời, lướt nhẹ qua phía trên Thiên đình, trận mưa sao diệt thế kia trong nháy mắt đã bị phá diệt.

"Không sai, đây chính là chân thân Bàn Cổ." Giọng nói lãnh đạm hòa quyện của Thập Nhị Tổ Vu truyền ra từ chân thân Bàn Cổ: "Đế Tuấn, giờ hãy xem Chu Thiên của các ngươi lợi hại, hay chân thân Bàn Cổ của bọn ta cường hoành hơn.

Chương 64

Rìu tới!" Ầm ầm một tiếng!

Giữa trời đất, trên đại địa Hồng Hoang hạo hãn, khắp nơi đều có sát khí nồng đậm như cự long thăng đằng, xuyên qua ba mươi ba tầng trời tìm đến trước mặt chân thân Bàn Cổ.

Sát khí giao hòa hình thành một chiếc cự phủ, được chân thân Bàn Cổ nắm chặt trong tay.

Đế Tuấn lúc này cũng thoát khỏi kinh ngạc, bình tĩnh lại, y cười gằn: "Dù là chân thân Bàn Cổ thì đã sao?

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của ta hội tụ sức mạnh của ức vạn thần ma, điều động vĩ lực tinh không hạo hãn, bao quát thiên địa, áp chế quá khứ tương lai, chắc chắn sẽ trấn áp được các ngươi!" Y quát lớn: "Ức vạn thần ma nghe lệnh, dốc toàn lực thúc động tu vi cho ta, triệu hoán vĩ lực tinh thần, tru sát kẻ này!" Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng Yêu sư đồng thanh hô lớn: "Lĩnh mệnh!" Uỳnh!

Họ thúc động toàn bộ pháp lực bản thân, mạnh mẽ rót vào những cây đại phiên đã luyện chế.

Trong nháy mắt, ức vạn luồng tinh mang ngút trời lập tức kiến lập liên hệ chặt chẽ nhất với vô tận tinh thần.

Tinh không Hồng Hoang bạo động!

Từng ngôi thái cổ tinh thần dường như bùng cháy, tỏa ra quang hoa rực rỡ hơn trước gấp nhiều lần, thiên địa vũ trụ thảy đều bị soi sáng đến trắng xóa.

Uy năng hạo hãn quét qua vô tận Hồng Hoang, từng vị đại năng đều bị chấn động, kinh hãi nhìn về phía Thiên đình: "Uy năng thật

mạnh mẽ, đại trận này của Yêu tộc quá khủng bố." Uy năng của chân thân Bàn Cổ có phần nội liễm hơn, tuy cũng chấn thế nhưng phạm vi ảnh hưởng không quá rộng.

Nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thì khác, tinh lực sôi trào, Hồng Hoang rộng lớn đều nằm dưới ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần.

Lúc này, mỗi tấc đất đều được bao phủ trong ánh sao chói mắt, trắng xóa một vùng, nhiều sinh linh không thể mở mắt dưới ánh sáng cực mạnh này, lòng đầy sợ hãi, phủ phục xuống đất lạy lục kinh hãi.

"Giết!" Đế Tuấn gầm lớn, vào khoảnh khắc này đã thúc động toàn bộ uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ức vạn thần ma cộng thêm vĩ lực của ức vạn tinh thần hội tụ làm một, hình thành một dòng thác tinh quang dài ức vạn dặm xé toạc vạn cổ, nghiền nát càn khôn, áp chế cả đại đạo pháp tắc mà quét tới.

E rằng những trận chiến trong đại kiếp Tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân trước đây cũng không thể so bì được với quy mô hiện tại.

Quá khủng bố, dòng thác tinh quang đó gần như đủ sức hủy diệt tất cả, không gian vô tận tan biến, những nơi nó đi qua đại đạo pháp tắc đều biến thành hỗn độn.

Sức mạnh của ức vạn tinh thần đan xen mang theo ức vạn tầng thuộc tính sức mạnh, lúc này thảy đều hỗn dung thành một trạng thái khó có thể tưởng tượng nổi.

Luồng sức mạnh hạo hãn này hoàn toàn là danh từ thay thế cho sự hủy diệt, từng vị đại năng Hồng Hoang cảm tri được khí tức đó cơ thể đều run rẩy, nảy sinh một nỗi sợ hãi bản năng.

Ngay cả Lâm Nguyên cũng kinh ngạc, không hổ là đại trận trấn tộc của Yêu tộc, sự khủng bố và hạo hãn của Chu Thiên Tinh Đấu

Đại Trận này nếu nhìn vào dòng sông lịch sử Hồng Hoang thì hiếm có trận pháp nào bì kịp.

Đôi mắt chân thân Bàn Cổ sâu thẳm, hiện giờ chân thân Bàn Cổ do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ ra dường như không chỉ có nhục thân, mà còn có thêm một tia linh tính như thể có nguyên thần.

Đối mặt với đòn đánh hủy diệt thiên địa này, người đó vô cùng bình tĩnh, chẳng những không né tránh mà còn bước tới một bước khiến thiên địa vũ trụ rung chuyển, khẽ quát: "Giết!" Tay cầm cự phủ, chém thẳng về phía trước.

Phủ quang xé toạc vũ trụ, soi sáng càn khôn, trực tiếp va chạm trực diện với dòng thác tinh quang kia.

Uỳnh!

Như thể trời đất đại phá diệt, lại tựa như lượng kiếp bộc phát, một tiếng nổ vang rền lan đến tận cùng thiên địa vũ trụ và tám phương Hồng Hoang đột ngột trỗi dậy.

Dòng thác tinh quang hạo hãn kia chỉ cầm cự được một thoáng liền uỳnh một tiếng vỡ tan, hóa thành cơn mưa sao đầy trời tan biến vào vũ trụ, không còn sót lại chút gì.

Đế Tuấn thấy đòn dốc toàn lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thế mà không thể ngăn cản đối phương mảy may, tâm thần chấn động, thất thanh gào lên: "Điều này không thể nào!" Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng Yêu sư cùng đám Yêu Thánh cũng thảy đều tâm thần chấn động, không dám tin nhìn cảnh tượng này.

Tòa trận pháp khủng bố hội tụ sức mạnh ức vạn thần ma, điều động vĩ lực chư thiên tinh thần thế mà cứ thế bị phá tan sao?

Sức mạnh Vu tộc đã cường hoành đến mức này rồi sao?

Trong lòng họ không khỏi dâng lên sự sợ hãi.

Cảm giác này giống như từ thiên đường rơi xuống địa ngục, ban đầu họ tràn đầy tự tin, cho rằng đã vô địch khắp thiên hạ địa thượng, ai ngờ khoảnh khắc sau đã phải chịu đòn giáng nặng nề như vậy.

Thực lực hai bên căn bản không cùng một đẳng cấp, có một khoảng cách xa vời vợi như trời với đất.

"Cứ thế này thì đánh đấm gì nữa?" Côn Bằng Yêu sư cơ thể run rẩy, lúc này dâng lên một nỗi kinh hoàng sâu sắc, gần như muốn thoát khỏi đại trận để bỏ chạy ngay lập tức.

"A..." Đế Tuấn gào thét, trong mắt cuộn trào sự bất cam mãnh liệt: "Ta không tin, ta không tin!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của ta thế mà lại không đánh lại Vu tộc các ngươi sao?!" Uỳnh!

Y một lần nữa thúc động đại trận, ức vạn tinh thần ầm ầm chuyển động, tinh lực vô tận sôi trào.

Lúc này Thiên đình cũng đang không ngừng tan rã vì không chịu nổi uy năng đáng sợ đó.

"Đừng giãy giụa nữa." Chân thân Bàn Cổ lạnh mạc lên tiếng: "Ngoan ngoãn chịu chết đi." Uỳnh!

Người đó cầm cự phủ, lại một nhát búa chém xuống.

Một đạo phủ quang xé toạc vạn cổ, chém đứt tất cả, giáng thẳng xuống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chỉ nghe tiếng nổ ầm ầm liên tiếp, tòa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hùng vĩ hạo hãn đã bị xé toạc một vết nứt kinh hoàng.

Vô số thần ma thảm thiết gào thét, nổ tung thành những đám sương máu giữa không trung.

Đòn này ít nhất có ba phần mười Yêu tộc mất mạng, máu tươi

tuôn trào cuồn cuộn như biển cả nhấn chìm Thiên đình.

Mùi máu tanh nồng nặc xông thẳng lên tinh không, thảm liệt đến cực điểm.

"Chúng ta không phải đối thủ." Đế Tuấn trong mắt hiện lên vẻ tuyệt vọng, chỉ cảm thấy một sự bi lương.

Thiên đình Yêu tộc sắp bị Vu tộc công phá lần thứ hai sao?

Hơn nữa lần này, e rằng dù có Hỗn Độn Chung và Thiên đình do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành cũng khó lòng chống đỡ được, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận quá mức khủng bố.

Uỳnh!

Chân thân Bàn Cổ quanh thân sát khí cuộn trào, ánh mắt lạnh lẽo, đối mặt với Yêu tộc không hề có chút thương hại, chỉ có sát cơ nồng đậm nhất.

Lũ Yêu tộc này hết lần này đến lần khác khiêu khích, lại luôn hổ thị đam đam với Vu tộc, giờ có cơ hội tự nhiên không thể buông tha, phải trừ khử đối thủ này.

Ong!

Cự phủ trong tay người đó phát quang, lần này thúc động sức mạnh còn đáng sợ hơn.

Một đạo phủ quang bay ra xé rách trời đất, chém về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đế Tuấn cười thảm, Đông Hoàng Thái Nhất cùng những người khác lòng nguội lạnh, ức vạn yêu tộc thần ma thảy đều run rẩy, ánh mắt đầy kinh hoàng.

Những đại năng Hồng Hoang đang theo dõi cảnh này cũng thót tim, trong đầu hiện lên một ý nghĩ: "Chẳng lẽ Yêu tộc hôm nay sẽ bị diệt

tộc sao?" Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

Phía trên Thiên đình, từ một nơi vô cùng cao xa, đột nhiên có tử khí cuộn trào tuôn ra, một luồng uy áp hoàng hoàng lan tỏa.

Giữa đám tử khí, một đạo nhân có diện mạo cổ quái bước ra.

Người đó thần sắc đạm mạc, không chút biểu cảm, đưa ngón tay ra điểm nhẹ một cái.

Tức thì một luồng tử quang bay ra va chạm với cự phủ.

Một tiếng "đương" vang rền, thế mà lại đánh bật được cự phủ, ngăn cản đòn đánh này.

Chương 65

"Hồng Quân lão sư!" Đế Tuấn vui mừng reo lên.

Lão giả có diện mạo cổ quái này chính là Hồng Quân.

Không ngờ vào thời khắc mấu chốt nhất này Hồng Quân lại xuất hiện.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng Yêu sư cùng những người khác cũng vừa mừng vừa sợ, lập tức cùng Đế Tuấn cúi mình hành lễ, hô lớn: "Bái kiến Hồng Quân lão sư." "Hồng Quân sao?" Lâm Nguyên nhíu mày, hắn không ngờ vào thời khắc then chốt này Hồng Quân lại xuất hiện.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng bình thường, đằng sau Vu Yêu Lượng Kiếp ít nhiều đều có bóng dáng của Hồng Quân, có lẽ cả cuộc lượng kiếp này đều do lão âm thầm mưu tính, nếu quỹ đạo bị chệch hướng, lão tự nhiên sẽ xuất hiện.

"Hồng Quân, ngươi muốn can thiệp vào cuộc chiến giữa bọn ta và Vu tộc sao?" Chân thân Bàn Cổ vô cùng cường thế, giọng nói hùng vĩ như sấm rền cuồn cuộn khắp tinh không, khiến tai người ta muốn nổ tung.

Những người khác đối mặt với Hồng Quân có lẽ sẽ run rẩy sợ hãi, nhưng các Tổ Vu thì không.

Họ chỉ tôn kính Bàn Cổ, đối mặt với Hồng Quân không có chút sợ hãi nào.

"Chư vị Tổ Vu đạo hữu, ta đến đây là muốn làm một thuyết khách." Thần sắc Hồng Quân đạm mạc, giọng điệu cũng như không có chút cảm xúc nào, không hề thăng trầm: "Vu Yêu các ngươi tranh

đấu, sát khí bao trùm tam giới, không biết đã tạo ra bao nhiêu sát kiếp, đối với Hồng Hoang mà nói không có lợi gì, chỉ toàn điều hại.

Vì vậy, ta muốn hai tộc Vu Yêu tạm thời đình chiến trong mười nguyên hội.

Ta tin rằng mười nguyên hội là đủ để các ngươi buông bỏ tranh chấp, chung sống hòa bình." "Chó má!" Thập Nhị Tổ Vu hiện giờ không còn như xưa, thảy đều đã ngưng tụ nguyên thần, trí tuệ thông suốt, nhìn một cái đã thấu hành vi thiên vị của Hồng Quân.

Họ quát mắng: "Trước đó Yêu tộc phái Yêu Thánh tập sát thiên kiêu tộc ta, sao ngươi không xuất hiện?

Khi Yêu tộc thúc động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chiếm ưu thế, sao ngươi không xuất hiện?

Giờ khi bọn ta thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sắp diệt được Yêu tộc thì ngươi lại xuất hiện, nói cái gì mà đình chiến mười nguyên hội, ngươi coi bọn ta là lũ ngốc sao?

Dù ngươi là Hồng Quân, thiên vị như vậy cũng đừng hòng khiến người ta tâm phục, mau xéo đi cho rảnh, bằng không chém cả ngươi luôn!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy liền quát lớn: "Gỗn xược, dám vô lễ với Hồng Quân lão sư!" Thập Nhị Tổ Vu cười lớn: "Lũ bại tướng dưới tay, các ngươi còn mặt mũi nào nói chuyện trước mặt ta?" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tức đến đỏ mặt tía tai, trừng mắt giận dữ.

Hồng Quân thần tình vẫn không có chút dao động nào, mặc nhiên nói: "Thập Nhị Tổ Vu, các ngươi muốn làm trái ý ta sao?" Từ nơi vô cùng cao xa, tử khí lan tỏa, uy năng Thánh nhân cuồn cuộn bộc phát, tinh không run rẩy, Hồng Hoang chấn động.

Ánh mắt Hồng Quân đạm mạc, nhưng luồng uy áp Thánh nhân kia

đã trỗi dậy mãnh liệt.

Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều cảm thấy thót tim, ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng rùng mình, biết rằng Hồng Quân đã nổi giận.

Thánh nhân nổi giận, vũ trụ nhuốm máu.

Chân thân Bàn Cổ lại đứng sừng sững uy nghi, không hề dao động chút nào.

Cơ thể hùng vĩ tỏa ra khí cơ bất hủ, hiên ngang vĩ ngạn nhiếp nhân tâm phách, đôi mắt sâu thẳm cuộn trào sát cơ.

"Ngươi tính là cái thứ gì?" Thập Nhị Tổ Vu lạnh lùng lên tiếng: "Bày đặt cái vẻ cao cao tại thượng đó, thật sự tưởng bọn ta sợ ngươi sao?

Hôm nay ngươi giúp Yêu tộc thì chính là đại địch của bọn ta, Vu tộc đối đãi với kẻ thù từ trước đến nay đều đuổi cùng giết tận!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều một phen kinh hãi.

Vu tộc này cường thế đến mức khó có thể tưởng tượng, đó là Hồng Quân đấy, thế mà dám liên tiếp buông lời đe dọa.

Tuy nhiên, đây cũng là chuyện tốt, chọc giận Hồng Quân tuyệt đối là tự tìm đường chết.

Nghĩ đến đây, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thầm mừng rỡ: Vu tộc sắp tiêu đời rồi!

Đúng là phong hồi lộ chuyển, ban đầu họ đã nắm chắc phần bại, ai ngờ lúc mấu chốt Hồng Quân lại xuất hiện, Vu tộc còn tự tìm cái chết mà trêu chọc Hồng Quân, một đại địch tuyệt thế thế là tự dưng biến mất.

Trong đôi mắt đạm mạc của Hồng Quân, cuối cùng cũng có một

tia cảm xúc dao động cuộn trào, rõ ràng là đã bị Thập Nhị Tổ Vu thực sự chọc giận.

Từ khi ông ta thành Thánh đến nay, vẫn chưa từng có ai dám vô lễ trước mặt ông ta như vậy.

"Thập Nhị Tổ Vu, ta nể mặt các ngươi là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần hóa ra, cho nên đối với các ngươi luôn vô cùng khách khí, nhưng các ngươi đã không biết trân trọng, vậy ta cũng chỉ đành thay Bàn Cổ đại thần giáo huấn các ngươi một phen." Hồng Quân lạnh lùng lên tiếng.

Ầm!

Tử khí vô biên cuộn trào, Hồng Quân đưa ra một bàn tay lớn, chộp lấy Bàn Cổ chân thân.

Bàn tay đó quấn quanh tử khí, phóng thích thánh uy, phi tốc phóng đại trong tinh không, chỉ trong nháy mắt đã lớn bằng một nửa Hồng Hoang.

Trong tinh không Hồng Hoang, từng đạo luồng khí Hỗn Độn cuộn trào, rơi vào bàn tay lớn đó lập tức giống như băng tuyết gặp ánh mặt trời, nháy mắt tan biến.

Địa màng rung động, trong khoảnh khắc này, có đến hàng ngàn hàng vạn Trung Thiên, Đại Thiên thế giới dưới uy năng khủng bố đó mà phá diệt, hóa thành hỗn độn.

Bàn tay này đến từ nơi sâu thẳm của tinh không, hoành quán ức ức vạn dặm, khủng bố vô biên, làm lay động đạo tắc, vạn cổ thời không dường như đều nằm dưới nó, cảnh tượng cực kỳ đáng sợ.

Tại Hồng Hoang, tất cả đại năng nhìn thấy cảnh này đều run rẩy, trong lòng trào dâng một sự sợ hãi, cảm nhận được một luồng khí cơ khiến người ta nổi da gà.

“Mạnh quá, đây chính là Hồng Quân sao?

Đây là uy năng của Thánh nhân sao?” “Ta cảm thấy, dưới bàn tay lớn này, mình chỉ là một con kiến hôi!” “Thật quá khủng bố, loại sức mạnh này giản trực là không thể kháng cự, đây có lẽ là sức mạnh mạnh nhất từng xuất hiện kể từ khi khai thiên tích địa đến nay!” “Đây mới thực sự là đại chiến hào hùng!

Đã hoàn toàn vượt qua Long Phượng Kỳ Lân cùng Hung Thú lượng kiếp, Hồng Quân ra tay, Thánh nhân hiển uy, không phải sẽ đánh nổ luôn cả Hồng Hoang đấy chứ?” “...” Lúc này, tất cả đại năng trong Hồng Hoang đều chiến lật.

Dưới luồng áp lực hạo hãn đó, họ cảm thấy thần hồn mình như muốn nổ tung.

Nữ Oa vừa chứng đạo thành Thánh không lâu cũng nhìn về hướng đó, trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia ngưng trọng: “Đây chính là sức mạnh của Hồng Quân lão sư sao?

Ta có thể cảm nhận được, nó cao hơn ta không chỉ một tầng thứ.” Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề... trong mắt càng lộ ra sự hâm mộ mãnh liệt: “Không biết đến khi nào ta mới có thể đạt tới cảnh giới này!” Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng các đại năng khác cũng đều mao cốt tủng nhiên.

Lúc này, Hồng Hoang rộng lớn dường như đều bao trùm dưới luồng uy áp khủng bố này, run lẩy bẩy.

Đây chính là thánh uy, là uy phong của Hồng Quân.

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu lúc này trong lòng cũng cảm thấy một luồng áp lực khổng lồ, Bàn Cổ chân thân to lớn kia dường như đang rạn nứt, sắp sửa sụp đổ.

Đối mặt với tồn tại ở tầng thứ như Hồng Quân, ngay cả Bàn Cổ chân thân dường như cũng không địch lại.

Tuy nhiên, Thập Nhị Tổ Vu lại không hề chịu thua, ngược lại vẫn bộc phát hào tình chiến thiên đấu địa, ngửa mặt lên trời gầm dài, tráng chí sục sôi, khí thôn ức vạn dặm sơn hà.

"Sát!" Họ gào lớn, Bàn Cổ chân thân ầm ầm chuyển động.

"Haha, Hồng Quân, thật sự tưởng rằng ngươi vô địch sao?" Ở bên cạnh, Lâm Nguyên nhìn cảnh này, khóe miệng nhếch lên một tia cười lạnh, ánh mắt băng giá.

Một khi Hồng Quân công phá Bàn Cổ chân thân, Vu tộc tất sẽ gặp thảm bại, dưới tổ lật sao còn trứng lành?

Đến lúc đó, cảnh ngộ của Lâm Nguyên chắc chắn cũng sẽ thê thảm.

Cho nên, dù thế nào đi nữa, Vu tộc cũng không thể bại!

Cho dù đối thủ là Hồng Quân cũng không thể bại!

Đây chính là ý chí của Lâm Nguyên!

"Kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, kích hoạt!" Hắn hét thầm trong lòng.

Thập Nhị Tổ Vu thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đã hoàn toàn dung làm một thể, có thể nói hiện tại họ chính là một người.

Mà kỹ năng Cường Lực Viên Hộ có thể liên kết đồng đội, khiến họ bộc phát gấp mười hai lần chiến lực, gấp mười hai lần phòng ngự.

Chương 66

Vì thế, vào thời khắc then chốt này, Lâm Nguyên không hề do dự sử dụng, chỉ trong nháy mắt, một luồng sức mạnh hạo hãn liền nhập vào trong cơ thể Bàn Cổ chân thân.

Ầm!

Nháy mắt, khí tức của Bàn Cổ chân thân bùng nổ, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời cảm nhận được sự biến hóa này, vì đã có kinh nghiệm trước đó, họ đồng thời hiểu ra.

"Đây là năng lực của Vu Nguyên!

Sau khi mười hai Tổ Vu chúng ta dung hợp thành Bàn Cổ chân thân, năng lực này thế mà vẫn có tác dụng, có thể tăng cường chiến lực của chúng ta!" Thập Nhị Tổ Vu chấn kinh trong lòng.

Phải biết rằng, lúc này họ đều đã đạt tới cảnh giới cực hạn, mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng, e rằng đã đủ để kháng hành tồn tại cấp Thánh nhân rồi.

Sức mạnh cường đại như vậy mà Lâm Nguyên thúc động kỹ năng vẫn có thể tăng cường gấp mười hai lần, điều này thật quá khủng bố, vượt xa tưởng tượng, thực sự là nghịch thiên.

Nhưng hiện tại rõ ràng không phải lúc nghĩ về những thứ này, Thập Nhị Tổ Vu cảm nhận sức mạnh bàng bạc cuộn trào trong cơ thể, chiến ý rực cháy, ngửa mặt lên trời gầm lớn.

"Hống!" Bàn Cổ chân thân vào khắc này bộc phát ra ức vạn trượng thần quang, chiếu sáng tinh không, khí tức không ngừng tăng vọt, tăng vọt, tăng vọt, trong nháy mắt chính là gấp mười hai lần chiến lực, mười hai lần phòng ngự.

Thập Nhị Tổ Vu cũng cảm nhận được Bàn Cổ chân thân đã thay đổi, mạnh đến cực hạn, thậm chí xảy ra biến chất, trong u minh dường như có một loại năng lực mới.

"Phủ lai!" (Rìu đến!) Họ đồng thanh hét lớn.

Ong ong ~~~~ Trong nháy mắt, thiên địa chấn động dữ dội.

Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Lão Tử, Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất thế mà đồng thời bộc phát vạn trượng thần quang, thoát khỏi chủ nhân của mình, bay vọt lên trời, lao thẳng về phía Bàn Cổ chân thân.

"Chuyện gì thế này?

Quay lại cho ta!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh hãi khôn cùng, thấy chí bảo của mình bay mất liền gào lên giận dữ, liều mạng thúc động lạc ấn trong đó muốn triệu hồi về.

Nhưng vô dụng, ba kiện Tiên thiên chí bảo này lúc này tỏa sáng vô cùng, uy năng sôi trào, nháy mắt đã bay mất, xông đến trước mặt Bàn Cổ chân thân, giống như muốn quay về vòng tay của chủ nhân cũ.

Ầm!

Chúng thế mà cùng phát quang, lần lượt hóa thành cán rìu, mặt rìu, lưỡi rìu, dung hợp lại với nhau thành một cây thần phủ khổng lồ, nháy mắt bộc phát uy năng ngợp trời.

Tam đại Tiên thiên chí bảo tụ hội, Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ tái hiện!

Từ lúc Lâm Nguyên thúc động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ cho đến khi Khai Thiên Thần Phủ ngưng tụ, tất cả đều chỉ diễn ra trong tích tắc, nói thì chậm nhưng thực tế đã hoàn thành trong chớp mắt.

Keng!

Bàn Cổ chân thân chộp lấy, đại cười nói: "Rìu tốt!" Trong khi nói, liền hướng về bàn tay lớn của Hồng Quân mà chém một nhát, một đạo phủ quang thông thiên xé rách vũ trụ, trực tiếp va chạm với nó.

Ầm!!!!!

Một tiếng nổ kinh khủng vang động Hồng Hoang bùng phát, tinh không Hồng Hoang vô tận nháy mắt có hàng ngàn vạn tinh tú nổ tung, hóa thành bụi bặm, triệt để tan biến.

Cơn bão sức mạnh kinh hoàng quét qua ức ức vạn dặm tinh không, khí tức hủy diệt hạo hãn, xé rách thời không, biến tinh không vô tận đó thành một mảnh hỗn độn.

Vũ trụ chấn động, Hồng Hoang run rẩy, dưới sự dao động sức mạnh đáng sợ này, tất cả dường như đều sắp bị hủy diệt.

Bàn tay lớn của Hồng Quân nháy mắt nổ nát, hơn nữa đạo phủ quang hạo hãn đó còn tiếp tục lao tới, chém lên bản thể của ông ta, tạo thành một vết thương khổng lồ, máu tươi tuôn trào.

"Thế mà có thể làm ta bị thương?" Trong mắt Hồng Quân lộ ra vẻ không thể tin được, sau đó đại nộ, thúc động toàn bộ tu vi, hung hãn oanh kích trở lại, va chạm với Bàn Cổ chân thân.

Thậm chí trong vĩ lực hạo hãn đó còn có sức mạnh Thiên Đạo cuộn trào.

Bàn Cổ chân thân tuy mạnh nhưng đối thủ dù sao cũng là Hồng Quân, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, Khai Thiên Thần Phủ do Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung ngưng tụ thành nổ tung, hóa thành ba đạo lưu quang lần lượt bay về tay chủ nhân cũ.

Mà Bàn Cổ chân thân cũng ầm một tiếng, một trận dao động, thế mà giải thể, trở lại thành Thập Nhị Tổ Vu.

Yêu tộc Thiên Đình càng nằm ở trung tâm chiến đấu, chịu xung kích mang tính hủy diệt, kiến trúc sụp đổ đến chín phần, vô tận Yêu tộc thần ma mất mạng trong trận chiến này, thi cốt chất thành núi, máu tươi tụ thành biển, khí tức thảm liệt ngút trời.

"Đáng chết!" Hồng Quân nộ hống, sắc mặt khó coi.

Ông ta có thể cảm nhận được mình thế mà đã trọng thương!

"Yêu tộc của ta..." Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thì càng thảm hại hơn, nhìn thấy tình hình trước mắt, trong lòng cảm thấy bi lương.

Yêu tộc sau trận chiến này có thể nói là thực sự thương gân động cốt, cường giả ngã xuống quá nhiều, không biết bao lâu mới có thể khôi phục lại.

"Thánh nhân quả thực danh bất hư truyền." Thập Nhị Tổ Vu đều thổ huyết, trên thân thể đầy những vết rạn nứt, máu tươi đầm đìa, cũng đã bị trọng thương.

Sau một trận chiến.

Vu tộc, Yêu tộc, Hồng Quân đều đồng thời trọng thương, chịu tổn thất to lớn.

Tuy nhiên, nhìn chung thì bên Vu tộc vẫn đạt được lợi ích lớn nhất, dù sao lần này đối tượng giao thủ của họ là một vị Thánh nhân, thế mà lại có thể khiến một vị Thánh nhân bị trọng thương, đây quả thực là kỳ tích thực sự, không thể tin nổi, vượt xa tưởng tượng.

Sau trận này, uy danh của Vu tộc sẽ lên đến đỉnh điểm!

Nhưng Hồng Quân kia tuy trọng thương nhưng lại thân dung Thiên Đạo, chỉ trong nháy mắt khí tức đã không ngừng tăng vọt, đã khôi phục lại tầng thứ cực cao.

Thánh uy hạo hãn một lần nữa tràn ngập tinh không.

“Các vị Tổ Vu, trận chiến này tiếp tục nữa thì đối với Vu tộc chúng ta có hại không lợi.

Dù sao cũng đã đánh nát Yêu tộc, đạt được mục tiêu đề ra, chi bằng rút lui.” Lâm Nguyên thấy cảnh tam bại câu thương này liền biết chiến đấu đến đây là lúc nên dừng lại, nếu không e rằng cả Vu tộc đều bị đánh sạch.

Dù sao Hồng Quân cũng không dễ dàng giết chết như vậy, thân dung Thiên Đạo giản trực là một kỹ năng nghịch thiên, có năng lực này thì đã lập vào thế bất bại rồi.

“Được.” Đế Giang và những người khác trầm ngâm hồi lâu đều gật đầu, nghe theo đề nghị của Lâm Nguyên.

Thứ nhất, vì lúc này họ đều có nguyên thần, sẽ không đánh đến mức đỏ mắt mà bất chấp tất cả, mà luôn duy trì lý trí.

Thứ hai, Lâm Nguyên trong lòng họ có phân lượng cực trọng.

Trận chiến hôm nay nếu không có Lâm Nguyên thúc động năng lực đặc thù đó, họ đối mặt với Hồng Quân e rằng thực sự phải chịu thiệt thòi lớn.

Lâm Nguyên đã nói dừng chiến, họ tự nhiên nghe theo.

“Hahaha, Hồng Quân lão nhi, thực lực của ngươi cũng chỉ có thế thôi, Thánh nhân cái gì, thối hoắc, ngoan ngoãn cút về Tử Tiêu Cung mà dưỡng thương đi.” Cuối cùng, Đế Giang cười vang, trực tiếp cùng các Tổ Vu khác dẫn theo tất cả Vu tộc hạo hạo đãng đãng rời khỏi Thiên Đình, quay về địa bàn Vu tộc, cực kỳ dứt khoát.

“Hừ!” Ánh mắt Hồng Quân âm lãnh, sát cơ đã nồng đậm đến cực điểm, nhưng nhìn Vu tộc rút lui, ông ta lại không có bất kỳ hành động nào, bởi vì...

ông ta sợ rồi.

Vừa rồi ông ta thực sự đã sợ, vốn dĩ ông ta tưởng rằng ở Hồng Hoang mình là vô địch, ai ngờ được vừa rồi thế mà lại bị trọng thương!

Hơn nữa còn có một nguyên nhân quan trọng.

Vu tộc là tinh huyết của Bàn Cổ hóa ra, thuộc về Bàn Cổ chính tông, cả Hồng Hoang đều là do Bàn Cổ đại thần khai tịch ra, nếu ông ta hủy diệt Vu tộc, nhất định phải gánh chịu nhân quả không thể lường trước.

Đến lúc đó, ngay cả thân dung Thiên Đạo e rằng cũng phải thân tử đạo tiêu.

Cho nên, muốn nhổ cỏ tận gốc Vu tộc này, căn bản không thể tự tay hành động.

Chương 67

Hồng Quân vì thế cũng không ngăn cản, nghĩ đến trận chiến thảm liệt này, trong lòng ông ta nghiến răng nghiến lợi: "Vu tộc, được lắm Vu tộc!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác tự nhiên cũng không dám truy kích, họ nhìn Thiên Đình tan hoang, nhìn đống thi cốt như núi, sắc mặt thê lương, giống như già đi vạn năm trong nháy mắt.

"Bại rồi, chúng ta lần này triệt triệt để để thảm bại." Đế Tuấn cười thảm, quay người cô độc đi về phía Thiên Đình, cả người hiện lên một vẻ mục khí, thân hình đã còng xuống.

Các Yêu Thánh, chiến sĩ Yêu tộc khác cũng một phen thê lương, một chủng tộc cường thịnh như vậy, trải qua trận chiến này có thể nói là bị đánh gãy xương sống, con đường quật khởi bị đứt đoạn.

Sau khi trận chiến kết thúc, tin tức giống như một cơn bão quét sạch Hồng Hoang rộng lớn, nhìn thấy kết cục cuối cùng, tất cả đại năng trong Hồng Hoang đều tâm thần chấn động, kinh hãi vô cùng.

Thiên hạ sôi sục!

Hồng Hoang rộng lớn một mảnh xôn xao!

Giống như gặp phải siêu cấp đại địa chấn, vô số sinh linh đều chấn động đến cực điểm!

"Sức mạnh của Vu tộc thế mà đã khủng bố đến mức này sao?

Đó là Hồng Quân lão sư mà!

Ước mơ của ta là chứng đạo thành Thánh, đạt tới cảnh giới của Hồng Quân lão sư, nhưng hiện tại Hồng Quân lão sư lại bị đánh bại..." Thái Thanh Lão Tử ánh mắt mờ mịt, chỉ cảm thấy tâm thần

mình vào khắc này chịu xung kích to lớn, đạo tâm đều có xu hướng tan vỡ.

Thánh nhân vạn kiếp bất hủ, siêu nhiên trên trần thế, nhưng thì sao chứ, hiện tại chẳng phải vẫn bị Vu tộc đánh nổ sao?

Trọng thương lùi bước, Vu tộc hiên ngang quay về mà không dám truy kích.

"Hồng Quân không còn vô địch nữa." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lẩm bẩm tự nhủ.

Trước đó, Hồng Quân trong lòng tất cả đại năng Hồng Hoang đều là cao cao tại thượng, vĩnh hằng vô địch, không có ai là đối thủ của ông ta.

Tử Tiêu Cung truyền đạo càng khắc sâu địa vị của Hồng Quân, ba lần truyền đạo khiến hầu như tất cả mọi người đều tâm phục khẩu phục, không có ai dám làm trái.

Nhưng hiện tại, vòng hào quang vô địch này đã trực tiếp bị Vu tộc phá vỡ, mười hai giọt tinh huyết Bàn Cổ hóa thành Thập Nhị Tổ Vu thế mà có thể mạnh mẽ đến mức độ này!

"Thập Nhị Tổ Vu là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần hóa ra, mà ta là nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa ra.

Nếu Thập Nhị Tổ Vu có thể mạnh mẽ như vậy, xét về tình về lý, ta cũng sẽ không yếu hơn bao nhiêu." Trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ nảy ra một ý nghĩ đại nghịch bất đạo.

Tâm thần ông ta rung động, chỉ cảm thấy rất hưng phấn, giống như nhìn thấy một con đường mới, trong mắt ông ta, Hồng Quân không còn cao không thể với tới như vậy nữa.

"Vu tộc có thể, chẳng lẽ ta không thể sao?

Hoặc có lẽ một ngày nào đó, ta cũng có thể làm được điều này." Thông Thiên Giáo Chủ phấn chấn trong lòng, vốn dĩ ông ta chỉ muốn thành Thánh, nhưng lúc này suy nghĩ đã thay đổi.

Thành Thánh đã trở thành một mục tiêu mang tính giai đoạn, mục tiêu xa hơn là phải mạnh hơn Hồng Quân, mạnh hơn Vu tộc!

Đó mới là điều nên theo đuổi!

"Con đường Thánh nhân không phải là điểm dừng." Mà Nữ Oa đã chứng đạo thành Thánh thì tiến hành suy nghĩ sâu sắc hơn, trong đôi mắt đẹp có vô số phù hiệu đại đạo cuộn trào, ánh sáng trí tuệ lấp lánh.

"Hoặc có lẽ, ta nên thay đổi tâm thái của mình một chút." Nàng lẩm bẩm tự nhủ, khí tức quanh thân ẩn ẩn có sự thay đổi.

Tổ Vu ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, rìu chém Hồng Quân khiến ông ta trọng thương, cảnh tượng này đã mang lại xung kích quá lớn cho mọi người, vô hình trung thay đổi rất nhiều thứ, ảnh hưởng vô cùng thâm viễn.

Ngoài trừ mấy vị tồn tại đỉnh tiêm ra, sau trận Vu Yêu chiến này, cả Hồng Hoang cũng thực sự nhận ra thực lực hung hãn của Vu tộc, ngay cả những đại năng Hồng Hoang đó cũng đều run rẩy, cảm thấy kính sợ.

Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn... những đại năng đỉnh tiêm vốn vô cùng cao ngạo, nay đối đãi với Vu tộc cũng thêm một phần ngưng trọng, căn bản không dám khinh thị.

Vu tộc này mạnh hơn tưởng tượng rất nhiều.

Lại có một số người thay đổi cách nhìn về Yêu tộc.

Họ cảm thấy Yêu tộc tuy chiếm cứ Ba Mươi Ba Tầng Trời nhưng cũng không mạnh như vậy, không phải là không thể lay chuyển.

Nhất thời lòng người dao động, đại chiến tuy kết thúc nhưng Hồng Hoang vẫn ngầm sóng cuộn gió bão.

Sau khi Lâm Nguyên cùng Thập Nhị Tổ Vu quay về Vu tộc liền trở nên thấp điệu, trận chiến này Vu tộc tổn thất cũng rất lớn, Thập Nhị Tổ Vu đều trọng thương.

Họ đều quay về trong Bàn Cổ đại điện bắt đầu tu hành, khôi phục thương thế.

May mà Thập Nhị Tổ Vu đều đã khai tịch ra nguyên thần, thương thế này tuy nghiêm trọng nhưng khôi phục lại thì không có vấn đề gì lớn, chỉ cần tốn chút thời gian mà thôi.

Trong bảo khố Vu tộc thu thập vô số linh căn linh dược, đều là loại đỉnh tiêm, cũng có thể đem ra dùng.

Dưới sự gia trì của những thứ này, Thập Nhị Tổ Vu không những không để lại di chứng gì, mà sau khi khôi phục hoàn toàn, hấp thu kinh nghiệm chiến đấu lần này, nói không chừng còn trở nên mạnh mẽ hơn.

Sau trận chiến này, họ cũng cảm nhận được một luồng áp lực.

Thiên Đình không đáng lo.

Nhưng Hồng Quân kia lại là một rắc rối lớn, đặc biệt là sau khi trọng thương thế mà có thể khôi phục nhanh như vậy, nháy mắt đã đạt tới thời kỳ đỉnh cao.

Kẻ địch như vậy thật quá khủng bố, nếu Hồng Quân thực sự hạ quyết tâm gây khó dễ cho họ, đến cuối cùng e rằng cả Vu tộc đều bị đánh sạch.

"Chúng ta còn phải trở nên mạnh hơn nữa mới được!" Trong lòng Đế Giang và những người khác đều nghĩ như vậy, ánh mắt trở nên vô cùng kiên định.

Sau khi có nguyên thần, suy nghĩ của họ đều trở nên sâu xa hơn, không còn quá bạo táo mà thêm một phần trầm tĩnh.

"Đây mới là thu hoạch lớn nhất của trận chiến này!" Nhận thấy sự thay đổi tâm thái của Thập Nhị Tổ Vu, Lâm Nguyên hài lòng gật đầu.

Hồng Hoang quá hung hiểm, vùi đầu tu hành nâng cao thực lực của mình mới là vương đạo.

"Ta cũng phải tu hành thôi." Ngay sau đó, hắn cũng tiến vào trạng thái tu hành.

Nhục thân tu vi, nguyên thần tu vi, kỹ năng hệ thống, Tiên thiên linh bảo... các loại năng lực đều không ngừng rèn luyện, nâng cao, khiến bản thân không ngừng mạnh lên.

Ở một diễn biến khác, trong Thiên Đình một bầu không khí ảm đạm.

Sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều chịu xung kích to lớn, hùng tâm tiêu tan, ở sâu trong đại điện suốt ngày dùng tiên tửu giải sầu, hầu như không màng thế sự.

Sự vụ Thiên Đình đều giao cho người khác xử lý, hiện tại quản lý cả Yêu tộc đều hỗn loạn một mảnh.

Hơn nữa những Yêu tộc đó hiện tại cũng chịu đả kích nặng nề, từng kẻ không có tâm trí làm việc, suốt ngày giống như Đế Tuấn, sống những ngày đồi phế.

Vốn dĩ là một đại thế lực đang hừng hực khí thế, hiện tại lại hiện ra một cảnh tượng già nua, giống như một vương triều mạt vận.

Cũng có những người có tầm nhìn khuyên ngăn, muốn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phấn chấn trở lại, nhưng đều bị đuổi ra ngoài, điều đi những chức vị ngoài lề.

“Yêu tộc, xong rồi!” Một trung thần Yêu tộc than thở, vô cùng thống khổ.

“Haha, hai vị Thiên Đế cần gì phải đồi tang như vậy?

Ta thấy Yêu tộc chưa hẳn đã thua, trước đó chẳng qua là sức mạnh chưa được phát huy triệt để mà thôi.” Đúng lúc này, Phục Hy đang tu hành tham ngộ đại đạo trong Thiên Đình bước ra, trên mặt mang theo nụ cười, hiến kế cho Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

“Phục Hy đạo hữu à, ngươi đừng nói nữa.” Đế Tuấn có chút thiếu kiên nhẫn, “Hiện tại Thiên Đình còn sức mạnh gì chưa phát huy ra?

Chương 68

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đều bị phá rồi!

Thậm chí khi đó Hồng Quân lão sư ra tay còn bị trọng thương!

Vu tộc đó dù sao cũng là Bàn Cổ chính tông, quả thực là cường đại, Yêu tộc chúng ta dù thế nào cũng không phải là đối thủ." "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sở dĩ thất bại chẳng qua là vì có một khuyết hãm mà thôi." Phục Hy cười nói: "Hai vị Thiên Đế có biết, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có hai trận nhãn, một là Thái Dương tinh, một là Thái Âm tinh.

Hai vị đều là sinh linh sinh ra từ Thái Dương tinh, lần lượt chủ trì một tòa trận nhãn, tuy rằng cũng có thể thúc động đại trận nhưng không những không phát huy được toàn bộ uy lực mà ngược lại còn khiến sức mạnh đó có chút tỳ vết, uy năng giảm xuống." Lời này vừa nói ra, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vốn đang say khướt bỗng nhiên mở to mắt, bắn ra ánh mắt sắc lẹm, nhìn chằm chằm Phục Hy.

"Đạo hữu, lời ngươi nói có thật không?" Phục Hy mỉm cười: "Ta cần gì phải lừa dối hai vị?

Hiện tại chỉ cần tìm được tồn tại có thể chủ trì trận nhãn Thái Âm tinh, uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ tăng lên mấy bậc!

Đến lúc đó còn sợ gì Vu tộc nữa?" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều kích động hẳn lên.

Trước đó họ không thấy hy vọng nên mới đồi tang, nhưng hai vị này đều là những sinh linh đầy dã tâm, lúc này có được một chút hy vọng liền lập tức muốn nắm bắt lấy.

"Xin đạo hữu chỉ giáo cho!" Cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái

Nhất đều vội vàng lên tiếng.

“Trên Thái Âm tinh có hai vị nữ thần, một tên Hi Hòa, một tên Thường Hi.

Nếu bệ hạ có thể cưới hai vị nữ thần này, lập làm Đế hậu, mệnh cho họ chủ trì trận nhãn Thái Âm tinh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, uy năng của đại trận này chưa hẳn đã không thể kháng hành với Vu tộc.” Phục Hy cười nói: “Ta nguyện vì bệ hạ đến Thái Âm tinh cầu thân.” “Haha, tốt, tốt lắm.

Đạo hữu, ngươi đúng là đại công thần của Yêu tộc ta!” Đế Tuấn đại hỷ.

Lúc này ông ta quét sạch vẻ đồi phế, một lần nữa phấn chấn trở lại.

Ở một hướng khác, Lâm Nguyên ngoài việc tu luyện cũng thường dạo chơi trong lãnh địa Vu tộc, thỉnh thoảng quay lại núi Bất Chu dùng kỹ năng trù nghệ nấu nướng một phen.

Hai vị nữ thần từng bị mỹ thực thu hút trước đó vẫn luôn lưu luyến hương vị này nên thường xuyên ghé qua, lâu dần hai bên cũng trở nên quen thuộc.

Lâm Nguyên dù sao cũng không phải kẻ hẹp hòi, họ muốn ăn thì hắn cũng tùy tiện cho họ ăn.

Đồng thời hắn cũng biết được thân phận của hai vị nữ thần này, chính là Thường Hi và Hi Hòa của Thái Âm tinh.

“Trong dòng thời gian nguyên bản, hai người này dường như đều trở thành Đế hậu của Đế Tuấn, chấp chưởng Thiên Đình.” Trong lòng Lâm Nguyên khẽ động, ánh mắt thoáng hiện sự suy tư.

Một ngày nọ, sau khi ăn xong ba người ngồi tán gẫu, Hi Hòa liền nhắc đến Đế Tuấn, dù sao Đế Tuấn cũng sinh ra từ Thái Dương tinh,

họ sinh ra từ Thái Âm tinh nên đối với Đế Tuấn họ cũng có vài phần tò mò.

"Nghe nói Đế Tuấn là Yêu tộc Thiên Đế, tướng mạo rất khôi ngô đấy, ở Yêu tộc nói một là một, tu vi cũng kinh thiên động địa." Hi Hòa cười nói.

Thường Hi cũng tò mò hỏi: "Vu Nguyên, nghe nói các ngươi thời gian trước đã đại chiến một trận với Yêu tộc, Đế Tuấn đó là nhân vật thế nào?" Hai vị nữ thần hiện giờ đối với Lâm Nguyên vô cùng tín nhiệm, xem hắn như hảo hữu.

"Đế Tuấn à, hạng hữu danh vô thực (thảo bao) thôi, chí lớn tài mọn." Lâm Nguyên lắc đầu nói: "Khi chiếm ưu thế thì đắc ý vênh váo, khi rơi vào thế hạ phong thì đồi tang lạc phách, không có khí khái bách chiết bất nạo.

Tuy tu vi cũng không tệ nhưng phóng tầm mắt ra Hồng Hoang rộng lớn thì cũng không đáng nhắc tới, không đáng để bàn luận nhiều." "Hình như cũng đúng." Hi Hòa, Thường Hi nghe xong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ trầm tư, "Nghe nói thời gian gần đây sau khi Yêu tộc đại bại, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất suốt ngày say xỉn, không quản sự nữa." Nghĩ đến đây, hai vị nữ thần đối với Đế Tuấn liền không còn hứng thú gì nữa.

Người đàn ông như vậy, dù có sức mạnh ngợp trời, quyền thế ngợp trời thì họ cũng không thèm để vào mắt.

Thường Hi, Hi Hòa đàm đạo với Lâm Nguyên một lúc rồi cáo từ.

Đồng thời họ cũng lấy ra một số lễ vật, chính là một ít vỏ và hoa của cây Nguyệt Quế trên Thái Âm tinh.

Cây Nguyệt Quế là một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang, là bảo vật cùng tầng thứ với Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Tiên Thiên Ngũ

Châm Tùng... vô cùng trân quý.

Vỏ Nguyệt Quế làm hương liệu có kỳ hiệu, có thể khiến thực vật sinh ra một loại biến chất, giống như linh đan bảo dược, giúp thể chất con người lột xác, tu vi thăng tiến.

Hoa Nguyệt Quế cũng phi đồng phàm hưởng, có thể trợ giúp người ngộ đạo, trong hương thơm lan tỏa đó đạo tâm liền nhập tĩnh, hiệu suất tu luyện tăng lên đáng kể.

Hai thứ này có thể nói là ngang ngửa với thiên tài địa bảo đỉnh tiêm.

Thường Hi, Hi Hòa đã ăn rất nhiều lần đồ Lâm Nguyên nấu, coi như là có qua có lại.

Lâm Nguyên cũng không khách khí, thu hết lại rồi phẩy tay rời khỏi núi Bất Chu.

Hi Hòa thấy Lâm Nguyên mỗi lần đều đi dứt khoát như vậy, liền hờn dỗi nói: "Cái tên này thật chẳng biết phong tình gì cả, hai đại mỹ nữ chúng ta ở đây mà hắn chẳng thèm nói thêm câu nào." Thường Hi mỉm cười: "Thôi mà, chẳng phải chính vì điểm này mà chúng ta mới thường xuyên tới tìm hắn sao?" Hi Hòa nghĩ lại rồi cười: "Cũng đúng." Hai người họ vốn có dung nhan kinh thế, các sinh linh khác vừa thấy đã vồn vã nịnh nọt, khiến họ phiền không chịu nổi.

Chỉ có Lâm Nguyên đối đãi với họ như bạn bè bình thường, khiến họ rất thoải mái, vì vậy hai bên đi lại mới dần nhiều lên.

"Được rồi, chúng ta về thôi." Thường Hi và Hi Hòa cùng thúc động pháp lực bay lên trời quay về Thái Âm tinh.

"Hai vị nữ thần, Phục Hy cầu kiến." Quay về Thái Âm tinh không lâu, Thường Hi và Hi Hòa đã nghe thấy giọng nói từ bên ngoài.

Nghe là Phục Hy, hai vị nữ thần không dám chậm trễ, liền gặp

mặt tại một cung điện.

Dù sao Phục Hy cũng tinh thông đạo bói toán, ở Yêu tộc là một người nổi tiếng có trí tuệ cao thâm, rất được các Yêu tộc kính trọng.

Hơn nữa hiện tại Phục Hy lại càng khác biệt, muội muội Nữ Oa chứng đạo thành Thánh khiến thân phận địa vị của ông ta trở nên tôn quý hơn nhiều.

"Hai vị nữ thần, ta tới đây là đại diện cho Đế Tuấn muốn cầu thân với hai vị." Phục Hy vừa ngồi xuống liền cười ha hả nói: "Bệ hạ nghe danh hai vị nữ thần dung nhan tuyệt thế, phẩm hạnh hiền thục, đã ngưỡng mộ từ lâu nhưng không dám mạo muội đến bái phỏng, suy nghĩ hồi lâu mới nhờ ta làm sứ giả hôn nhân đứng ra nói giúp.

Bệ hạ cùng hai vị nữ thần nương nương đều là những tuyệt thế cường giả của Yêu tộc, lại kẻ sinh ra từ Thái Dương tinh, người sinh ra từ Thái Âm tinh, quả là một đôi trời định." Hi Hòa, Thường Hi nghe vậy liền nhíu mày, nhìn nhau một cái, đồng thời nghĩ đến những lời Lâm Nguyên nói trước đó, sắc mặt đồng thời lạnh xuống.

Đế Tuấn chỉ là hạng hữu danh vô thực, không đời nào gả cho hắn!

"Phục Hy đạo hữu, chị em ta không có ý định thành thân, xin mời về cho." Thường Hi đạm mạc lên tiếng.

Phục Hy ngẩn ra, cảm thấy khó hiểu.

Đế Tuấn là Yêu tộc Thiên Đế, hiển hách biết bao?

Tại sao hiện tại ông ta tới cầu thân mà hai vị nữ thần này lại có vẻ không vui như vậy?

"Hai vị nữ thần nương nương..." Phục Hy vội vàng lên tiếng nhưng chỉ mới nói được vài chữ đã bị Hi Hòa cắt ngang.

"Chúng ta không có hứng thú với việc này, Phục Hy đạo hữu, bất

kể ngươi nói gì chúng ta cũng sẽ không thay đổi ý định đâu, mời về cho." Nàng lạnh lùng nói.

Thấy thái độ của Thường Hi và Hi Hòa kiên quyết như vậy, Phục Hy cũng đành bất lực, không tiện nói thêm, chỉ đành cáo từ.

"Chuyện này là thế nào?

Ta cũng đã thôi diễn qua việc này, theo lý mà nói thì không nên xảy ra trắc trở như vậy chứ." Phục Hy thắc mắc.

Ông ta nghĩ mãi không ra nhưng cũng không còn cách nào, đành quay về Yêu tộc Thiên Đình bẩm báo lại sự việc.

"Cái gì, hai người phụ nữ đó thế mà lại từ chối lời cầu thân của trẫm?!!" Đế Tuấn nháy mắt đại nộ, sắc mặt trở nên xanh mét, tức giận nói: "Thật là vô lý!

Họ tính là cái thứ gì chứ, ta thân chinh mời Phục Hy đạo hữu đi cầu thân, coi trọng như vậy mà lại dám từ chối ta?!!" Lúc này ông ta còn phẫn nộ hơn cả khi bị Vu tộc đánh bại.

Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc cũng lạnh lẽo: "Đại huynh là Yêu tộc Thiên Đế, chúa tể Hồng Hoang, địa vị hiển hách biết bao?

Cầu thân với hai người phụ nữ đó là cho họ cơ hội, thế mà không biết trân trọng!" "Hai vị bệ hạ bớt giận." Phục Hy khổ tiếu, "Ta thấy việc này chắc chắn có uẩn khúc gì đó, theo như ta thôi diễn ban đầu thì Thường Hi và Hi Hòa lẽ ra phải rất vui vẻ đồng ý mới đúng.

Hai vị nữ thần này cực kỳ quan trọng đối với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không thể xem nhẹ.

Chúng ta nên nghĩ cách khác." Sau một hồi nổi giận, Đế Tuấn cũng bình tĩnh lại, nghe vậy liền hỏi: "Kế tiếp phải làm sao?" Phục Hy trầm ngâm một lát rồi nói: "Ta đi cầu thân thất bại, nhưng nếu để muội muội của ta đi, nói không chừng sẽ thành công." "Nữ Oa nương

nương?" Nghe lời này, sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nháy mắt trở nên trịnh trọng, "Vì chuyện này mà làm phiền Nữ Oa nương nương liệu có quá bất tiện không?" Nữ Oa đã chứng đạo thành Thánh, đạt tới cảnh giới Thánh nhân, dù là Thiên Đế nhưng đối với Nữ Oa, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng kính trọng.

Chương 69

“Haha, không sao.” Phục Hy cười nói: “Đây cũng chỉ là chuyện nhỏ, muội muội của ta chắc sẽ nghe lời ta thôi.

Tuy nhiên chuyện này cũng không thể quá vội vàng, đợi qua một thời gian nữa rồi đi sẽ tốt hơn.” “Ừm, vậy chuyện này xin bái thác đạo hữu.” Cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều trầm giọng nói.

“Là một thành viên của Yêu tộc, đây là điều ta nên làm.” Phục Hy cười nói, sau đó cáo từ.

Sau chuyện này, Yêu tộc Thiên Đình cũng khôi phục lại sự bình tĩnh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không còn đối phế như trước mà bắt đầu cai trị trở lại.

Yêu tộc chịu trọng thương dưới sự dẫn dắt của hai vị Thiên Đế cũng dần dần bắt đầu khôi phục.

Lúc này ở hạ giới, Trấn Nguyên Tử vẫn luôn tìm kiếm tung tích của hảo hữu Hồng Vân.

Ông đã mất liên lạc với Hồng Vân rất lâu, trong lòng vô cùng lo lắng nên đã tìm khắp Hồng Hoang, lúc này cuối cùng cũng tìm được một chút manh mối.

“Ở đây...

ở đây có khí tức của hảo hữu!” Ông đến một nơi hoang dã, cảm ứng được tàn tích của Hồng Vân tại đây, cả người giống như bị búa tạ đập trúng, thân thể run lên, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Hảo hữu, chẳng lẽ huynh... huynh...” Môi ông run rẩy, ánh mắt run lẩy bẩy, không dám nghĩ tiếp nữa.

Nghĩ đến những năm tháng cùng Hồng Vân ngao du Hồng Hoang, hỗ trợ lẫn nhau, lòng Trấn Nguyên Tử đau như kim châm.

"A..." Ông ngửa mặt lên trời gào lớn, trong vòng ức vạn dặm đều chấn động.

"Hồng Vân, huynh yên tâm, bất kể là ai đã giết huynh, ta cũng sẽ báo thù cho huynh!

Nợ máu phải trả bằng máu!" Trấn Nguyên Tử tóc tai bù xù, cả người như điên dại.

"Địa Thư, tìm kiếm tàn tích đại địa, phản chiếu cảnh cũ, hiện ra cho ta!" Trấn Nguyên Tử hét lớn, tế ra một cuốn sách khổng lồ tỏa ra đạo vận vô tận.

Đây chính là Tiên thiên cực phẩm linh bảo Địa Thư trong tay Trấn Nguyên Tử, lúc này tỏa ra ánh sáng chói mắt bao trùm mảnh đất này, tạo ra liên kết chặt chẽ.

Ong một tiếng!

Vô số hình ảnh từ trên Địa Thư chiếu ra, lướt qua cực nhanh, chẳng mấy chốc đã đến lúc Côn Bằng mai phục Hồng Vân, ép Hồng Vân phải tự bạo.

"Côn!

Bằng!" Trấn Nguyên Tử thấy cảnh này đôi mắt đỏ ngầu, nghiến răng nghiến lợi: "Hóa ra là ngươi!

Chính ngươi đã giết hảo hữu của ta!

Ta nhất định phải khiến ngươi tan xương nát thịt!" Ầm!

Quanh thân Trấn Nguyên Tử bùng phát khí thế ngợp trời, lao vọt lên cao hóa thành một đạo hồng quang kinh thế, hướng thẳng về Yêu tộc Thiên Đình.

Sau khi Côn Bằng Yêu Sư vào Thiên Đình liền luôn lợi dụng tài nguyên khổng lồ của Thiên Đình để tu hành, nâng cao cảnh giới.

Đặc biệt là khi ông ta sáng tạo ra văn tự Yêu tộc, được tôn là "Yêu tộc chi sư", từ đó đạt được lợi ích cực lớn, tu vi cường hãn trong Thiên Đình chỉ kém Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy nhiên sau khi đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, tiến độ tu vi của ông ta đã chậm lại không ít.

"Tu hành thật khó, khó như lên trời vậy!" Một ngày nọ, Côn Bằng kết thúc tu hành, không nhịn được cảm khái.

Ông ta không khỏi nhớ đến Hồng Vân, nếu ngày đó thành công đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân thì hiện tại tu hành chắc chắn sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Nói không chừng còn có thể tìm được cơ duyên chứng đạo thành Thánh!

"Khá hận!

Cũng không biết rốt cuộc là kẻ nào đã cướp mất Hồng Mông Tử Khí!

Nếu để ta biết được, nhất định phải khiến ngươi sống không bằng chết!" Mỗi lần nghĩ đến kẻ cướp mất Hồng Mông Tử Khí, Côn Bằng lại nghiến răng nghiến lợi.

Ông ta cực khổ theo dõi Hồng Vân, chờ đợi rất lâu mới tìm được cơ hội, hao tốn cái giá khổng lồ mới giết được hắn.

Kết quả đến cuối cùng, quả ngọt lại bị kẻ khác hái mất, bản thân không những chẳng được ích lợi gì mà còn mang thương tích đầy mình, đúng là xui xẻo đến cực điểm.

Nghĩ đến chí bảo như Hồng Mông Tử Khí mà lại lướt qua mình,

Côn Bằng Yêu Sư hận đến mức muốn thổ huyết!

Đột nhiên, đúng lúc này ở bên ngoài Thiên Đình bỗng nhiên xuất hiện một luồng khí tức khủng bố, hạo hãn khắp thiên thượng địa hạ, đồng thời một giọng nói mang theo sự giận dữ vô cùng vang dội cửu thiên.

"Côn Bằng, ngươi cút ra đây cho ta!" Côn Bằng Yêu Sư nhíu mày, mặt hiện lên vẻ âm hiểm: "Ta là Yêu Sư của Thiên Đình, kẻ nào dám chạy đến đây la hét với ta?" Vút!

Ông ta hóa thành một đạo lưu quang bay ra khỏi cung điện, nhìn về phía nguồn gốc của giọng nói, lập tức thấy Trấn Nguyên Tử tóc tai bù xù, mắt đỏ rực, nộ hỏa ngập trời.

Côn Bằng lập tức rùng mình, ông ta biết Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân là hảo hữu, hiện tại Trấn Nguyên Tử đột nhiên tìm đến cửa như vậy thì chỉ có một lý do: Chuyện ông ta phục sát Hồng Vân đã bại lộ!

"Côn Bằng!

Ngươi thật độc ác!

Hồng Vân lão hữu của ta ở Hồng Hoang này luôn đối xử tốt với mọi người, thế mà ngươi lại phục sát huynh ấy!

Ta nhất định phải băm ngươi ra vạn mảnh để tế linh hồn lão hữu trên trời!" Trấn Nguyên Tử nộ hống.

"Hahaha, đối xử tốt cái gì chứ?

Ngày đó khi nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, nếu hắn không nhường chỗ ngồi thì ta làm sao bị người ta đánh rơi khỏi bồ đoàn?

Hồng Vân với ta có thù cản đường tu đạo, ta giết hắn là thiên kinh địa nghĩa!" Côn Bằng dù sao cũng là Yêu Sư Thiên Đình, vị cao quyền trọng, tu vi lại khủng bố vô biên nên căn bản không thèm che giấu,

nghe Trấn Nguyên Tử nói xong liền trực tiếp thừa nhận.

Lúc này Thiên Đình cũng chấn động, nhiều thiên binh thiên tướng xuất động, ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng sinh lòng tò mò nhìn về phía này.

Tuy nhiên đây là chuyện riêng của Côn Bằng Yêu Sư, họ là Thiên Đế địa vị tôn sùng nên cũng không định can thiệp, chỉ đứng một bên xem kịch.

"Tốt, tốt, tốt cho một câu thiên kinh địa nghĩa!

Côn Bằng Yêu Sư, ngươi đúng là độc ác đến cực điểm!

Hôm nay ta sẽ chém ngươi!" Trấn Nguyên Tử cuồng nộ, ầm một tiếng uy năng bùng phát, trực tiếp lao về phía Côn Bằng mà giết tới, Địa Thư lấp lánh bắn ra từng đạo quang thúc khổng lồ.

"Sợ ngươi chắc?" Côn Bằng cười lạnh, thân hình lay chuyển hóa thành đại bằng, cánh rộng như mây che trời, hạo hãn vô tận, cơ thể cuộn trào sức mạnh như biển lớn.

Ầm!

Cánh của ông ta mạnh mẽ vỗ một cái lập tức dấy lên cuồng phong ức vạn dặm, va chạm với những đạo quang thúc đó, nháy mắt đã làm chúng tan biến.

Tiếp đó cả cơ thể ông ta nhanh như chớp lao đến trước mặt Trấn Nguyên Tử, cơ thể đồ sộ ầm ầm tông tới, không gian chấn động dữ dội.

Tu vi Chuẩn Thánh hạo hãn kích động thiên thượng địa hạ, Thiên Đình rộng lớn đều chấn động, tinh không Hồng Hoang cũng run rẩy, uy năng của Côn Bằng bùng phát làm lay chuyển chư thiên vạn giới.

Trấn Nguyên Tử ong một tiếng tế ra Địa Thư, lập tức một đạo

ánh sáng mờ ảo bao trùm lấy ông, giống như đại địa Hồng Hoang hạo hãn đang hiện ra trước mặt.

Chương 70

Ầm!

Cơ thể khổng lồ của Côn Bằng tông vào người Trấn Nguyên Tử tạo ra một tiếng nổ kinh thiên, Trấn Nguyên Tử bất động nhưng Côn Bằng lại bị đánh bay ra ngoài.

Sự việc này làm chấn động Thiên Đình.

Vô số thiên binh thiên tướng đều lộ vẻ kinh ngạc.

"Phòng ngự thật đáng kinh ngạc!

Sức mạnh của Côn Bằng Yêu Sư ở Thiên Đình có thể nói là đứng đầu, nhát tông này không ai chịu nổi, vậy mà Trấn Nguyên Tử lại phòng ngự được!" "Tu vi của người này cũng thật khủng bố." "Loại phòng ngự này e rằng phóng tầm mắt khắp Hồng Hoang cũng đứng hàng đầu." "..." Trong Thiên Đình vô số cường giả nghị luận, ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng lộ vẻ tán thưởng, phòng ngự này dường như đã có vài phần phong thái của Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Địa Thư của ta là linh bảo bản sinh, do địa màng hóa thành, một khi tế ra sẽ có sức mạnh đại địa Hồng Hoang gia trì, ngươi vĩnh viễn không thể phá được!" Trấn Nguyên Tử mắt đỏ ngầu, bao trùm trong ánh sáng Địa Thư, bất chấp tất cả liều mạng giết về phía Côn Bằng, không cần phòng ngự mà toàn bộ đều là chiêu thức tiến công.

Từng chiêu đại thần thông được Trấn Nguyên Tử thi triển, trên không trung Thiên Đình sức mạnh hủy diệt bùng nổ làm người ta kinh hồn bạt vía.

Tu vi của Trấn Nguyên Tử không hề kém Côn Bằng, lúc này dưới

sự tấn công cuồng bạo, Côn Bằng thế mà có chút chống đỡ không nổi, liên tục lùi bước.

"Đáng chết, nếu không có cái mai rùa này thì ngươi sao có thể là đối thủ của ta!" Côn Bằng nghiến răng cảm thấy vô cùng khó nhằn, phòng ngự của Trấn Nguyên Tử quá khủng bố, căn bản không làm bị thương đối phương được.

"Tướng sĩ Thiên Đình nghe lệnh, kết trận cho ta, vây khốn kẻ này!" Cuối cùng Côn Bằng không còn cách nào khác, hét lớn một tiếng.

Ầm!

Mệnh lệnh vừa ban ra, lập tức vô số tướng sĩ Thiên Đình hành động, giống như một dòng thác ập tới kết thành từng tòa đại trận, khí tức sát phạt ngợp trời bùng phát.

Thiên Đình tuy bị Vu tộc đánh cho tàn tạ nhưng dù sao cũng là bá chủ Hồng Hoang, vẫn còn nội hàm khủng bố, lúc này vẫn sở hữu sức mạnh đáng sợ.

Một khi Côn Bằng Yêu Sư sử dụng sức mạnh Thiên Đình liền lập tức chiếm ưu thế.

"Hahaha, Côn Bằng, ngươi nhớ kỹ đây là lần đầu tiên!

Lần này coi như cho ngươi một bài học, sau này ta sẽ thường xuyên đến tìm ngươi!" Trấn Nguyên Tử thấy tình hình không ổn cũng biết nếu tiếp tục e rằng sẽ bị kẹt lại Thiên Đình.

Hơn nữa hiện tại hai cao thủ khủng bố nhất là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vẫn chưa ra tay, một khi hai người này ra tay thì hậu quả khó lường.

Ông cũng không phải kẻ lỗ mãng, ngay sau đó vút một tiếng hóa thành đạo lưu quang bay xuống hạ giới.

“Côn Bằng, rửa sạch cổ mà chờ đi, ta nhất định sẽ báo thù cho Hồng Vân lão hữu!” Người tuy đã đi nhưng giọng nói đầy oán hận vẫn vang vọng khắp Thiên Đình.

“Tên này...” Sắc mặt Côn Bằng Yêu Sư âm trầm, bị người ta tìm đến tận cửa khiêu khích như vậy quả thực là mất sạch mặt mũi, lúc này sát cơ của ông ta đối với Trấn Nguyên Tử đã nồng đậm đến cực điểm.

Ông ta không chút suy nghĩ liền cầu kiến Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, muốn họ phái đại quân đi tiêu diệt triệt để Trấn Nguyên Tử.

Tuy nhiên Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ đến thực lực của Trấn Nguyên Tử nên đã không đồng ý.

Tu vi của Trấn Nguyên Tử rất khủng bố, xét khắp Hồng Hoang cũng thuộc hàng đỉnh tiêm, biết đâu còn có vài người bạn chí cốt cùng đẳng cấp.

Hơn nữa khả năng phòng ngự của Địa Thư thực sự quá đáng sợ, dù muốn giết cũng không dễ dàng, rất dễ để ông ta trốn thoát.

Yêu tộc là một đại thế lực, đối mặt với một kẻ độc hành như vậy mà cưỡng ép khai chiến sẽ phải chịu tổn thất rất lớn.

Chỉ nói riêng việc nếu Trấn Nguyên Tử quyết tâm ẩn nấp để săn sát thì với tu vi của mình, ông ta đủ sức thần xuất quỷ một giết chết không biết bao nhiêu cao thủ Yêu tộc.

Cho nên sau khi cân nhắc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều có sự kiêng dè, không muốn can thiệp vào chuyện này, chỉ để Côn Bằng Yêu Sư tự giải quyết.

“Hừ, ta tận tâm tận lực vì Thiên Đình, các ngươi lại không quản sống chết của ta!” Côn Bằng Yêu Sư thấy thái độ kiên định của Đế

Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng không khỏi oán hận, nảy sinh cảm xúc bất mãn với hai vị Thiên Đế.

Tuy nhiên ông ta bản tính lão gian cự hoạt nên che giấu cảm xúc rất tốt, không nói gì thêm mà trực tiếp cáo từ rời đi.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không để ý, tiếp tục dồn tinh lực vào việc cai trị Yêu tộc.

Những năm tháng tiếp theo không xảy ra đại sự gì đáng kể, mọi thứ trở nên bình tĩnh, Yêu tộc và Vu tộc chỉ có những xung đột nhỏ lẻ, không có đại chiến.

Nếu thực sự phải nói có sự kiện quan trọng nào thì đó chính là sự lớn mạnh của Nhân tộc.

Nữ Oa vê đất tạo người, chủng tộc này lúc mới bắt đầu còn yếu ớt đáng thương nhưng tiềm lực lại rất cao, hiện tại phát triển khá tốt, phạm vi thế lực không ngừng mở rộng, dần dần đứng vững chân trong Hồng Hoang.

Trong quá trình mở rộng thế lực, Nhân tộc cũng xảy ra một số xung đột với Yêu tộc, Vu tộc... nhưng hầu hết thời gian Nhân tộc đều nhẫn nhịn, vì họ vẫn còn yếu.

Trong quá trình đó, Yêu tộc lại phát hiện ra thịt của Nhân tộc thế mà lại ngon bất thường, ngon hơn bất kỳ loại dã thú nào khác.

Yêu tộc vốn tính tình tàn bạo xảo quyệt, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không có sự ước thúc nào, vì vậy khi biết được điều này nhiều Yêu tộc đã lấy việc săn giết Nhân tộc làm niềm vui.

Thậm chí có một số Yêu tộc bắt đầu nuôi nhốt Nhân tộc như gia súc, đợi đến độ tuổi nhất định thì trực tiếp giết thịt.

Nhân tộc dù sao cũng là chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo ra, lúc đầu Yêu tộc còn kiêng dè, làm những việc này một cách lén lút.

Nhưng sau đó họ phát hiện Nữ Oa đối với tất cả những chuyện này dường như rất đạm mạc, không hề quan tâm, thế là gan họ mới dần lớn lên, sau này quả thực là ngang nhiên không kiêng sợ.

"Khởi bẩm bệ hạ." Ngày hôm nay, một trong các Yêu Thánh của Yêu tộc là Bạch Trạch bỗng nhiên lên điện, mặt mang vẻ vui mừng, "Yêu tộc ở hạ giới của chúng ta đã tìm ra cách để khắc chế Vu tộc!" Đế Tuấn đang xử lý chính sự nghe Bạch Trạch bẩm báo liền giật mình, vội vàng hỏi: "Cách gì, nói mau!" Bạch Trạch đáp: "Một số Yêu tộc ở hạ giới nuôi nhốt Nhân tộc, dùng máu thịt linh hồn Nhân tộc để tế luyện linh bảo.

Sau đó họ phát hiện ra trong khi chiến đấu với Vu tộc, vũ khí chứa đựng oán niệm của Nhân tộc thế mà lại có tác dụng khắc chế cực lớn đối với nhục thân của Vu tộc!

Giống như là thiên địch của Vu tộc vậy!" "Cái gì, còn có chuyện như vậy sao?" Đế Tuấn kinh ngạc, "Ngươi đã đích thân kiểm chứng chưa, chuyện này rốt cuộc là thật hay giả?" Bạch Trạch thần sắc trịnh trọng nói: "Thần đã đích thân xuống hạ giới kiểm chứng, những Yêu tộc đó không hề nói dối!" Trong khi nói, ông ta dâng lên một miếng ngọc giản ghi chép chi tiết tình hình Yêu tộc lợi dụng oán niệm Nhân tộc để luyện chế vũ khí.

"Haha, hahaha, Vu tộc, trời muốn diệt các ngươi mà!

Thế mà lại để chúng ta phát hiện ra tử huyệt này!" Đế Tuấn nhận lấy ngọc giản, sau khi xem xong hiểu rõ tiền căn hậu quả không khỏi tinh thần phấn chấn, cười lớn.

Đối với Vu tộc ông ta cực kỳ thù hận, hiện tại biết được cách để đối phó với họ quả thực là mừng rỡ quá đỗi, tâm trạng vô cùng kích động và hưng phấn.

"Bạch Trạch!

Ta hiện tại ra lệnh cho ngươi, có thể dẫn theo một trợ thủ, ngay bây giờ xuống hạ giới dùng Nhân tộc đó luyện chế Đồ Vu Kiếm!

Hãy chuẩn bị trong bóng tối, đợi đến một ngày trận chiến của chúng ta với Vu tộc lại nổ ra, sẽ dùng Đồ Vu Kiếm này cho chúng một vố đau!

Nhớ kỹ chuyện này tốt nhất nên tiến hành bí mật, đừng để Vu tộc dễ dàng phát hiện!" Sau khi bình tĩnh lại, Đế Tuấn suy nghĩ một hồi rồi đưa ra quyết định, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh lẽo đầy sát cơ.

"Tuân lệnh!" Bạch Trạch cúi người, ánh mắt cũng đầy hưng phấn.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng bên cạnh nghe thấy có thủ đoạn đối phó Vu tộc tự nhiên cũng hưng phấn, nhưng lúc này cũng nhíu mày cảm thấy một sự bất an.

"Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo ra, chúng ta dùng Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, nếu gây ra sự phẫn nộ của Nữ Oa nương nương thì hậu quả khôn lường." Đế Tuấn nghe đến đây không nhịn được cười: "Nhị đệ, chuyện này đệ không cần lo lắng.

Thánh nhân là tồn tại thế nào?

Cao cao tại thượng, không bao giờ để ý đến chuyện hồng trần, những thứ này bà ấy tuyệt đối sẽ không quan tâm.

Chúng ta chỉ cần không làm Nhân tộc diệt vong, không làm Nhân tộc tuyệt diệt thì cứ tùy tiện mà làm, sẽ không có hậu họa gì đâu." Đông Hoàng Thái Nhất thở dài: "Hy vọng là như vậy." Đế Tuấn cười lớn vỗ vai ông ta, sau đó nhìn về phía Bạch Trạch dặn dò: "Chuyện này nhất định phải làm cho tốt, biết chưa?" Bạch Trạch cúi người: "Thần nhất định sẽ kiệt tẫn toàn lực!" Nói xong liền quay người rời khỏi đại điện đi xuống hạ giới.

Trong Vu tộc, Lâm Nguyên sau khi chia tay Thường Hi và Hi Hòa

ở núi Bất Chu liền quay về nơi ở của mình bắt đầu tu hành trở lại.

Hắn tu hành luôn rất cần mẫn, xét khắp Vu tộc hiếm có ai bì kịp, bởi vì Lâm Nguyên hiểu sâu sắc rằng thực lực mới là căn bản ở thế giới Hồng Hoang này.

Chương 71

Hiện tại biến số ở Hồng Hoang quá nhiều, tương lai là một thời đại thực sự sóng gió, sẽ có từng đại sự kiện nối tiếp nhau diễn ra.

Không có thực lực nhất định sẽ trở thành tro bụi trong đại kiếp hủy thiên diệt địa đó.

Đặc biệt là hiện tại Lâm Nguyên cũng không còn là nhân vật nhỏ bé gì nữa, địa vị trong Vu tộc thậm chí có thể nói là quan trọng hơn cả Tổ Vu.

Trong mấy trận đại chiến trước đó hắn cũng đóng vai trò then chốt, thậm chí từng chém chết một vị Yêu Thánh.

Chiến tích như vậy, thực lực như vậy từ lâu đã truyền khắp Hồng Hoang, danh hiệu của hắn cũng đã lọt vào tai mỗi một vị đại thần thông giả.

Đạt đến địa vị như thế, khi gặp đại sự kiện dù muốn trốn cũng trốn không thoát, chỉ có thể trực diện đối phó, vì vậy cần có thực lực tuyệt đối để đánh nổ tất cả!

"Hệ thống, mở bảng cá nhân." Sau một hồi tu hành, Lâm Nguyên ra lệnh cho hệ thống. 【Đinh, tuân lệnh. 】 .....

Bảng cá nhân .....

Ký chủ: Lâm Nguyên Kinh nghiệm: 6 vạn Nhục thân tu vi: Đại La Kim Tiên (Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ năm trung kỳ) Nguyên thần tu vi: Thái Ất Kim Tiên (Cửu Chuyển Nguyên Công tầng thứ tư sơ kỳ) Tham ngộ pháp tắc: Lực chi pháp tắc (50%), Không gian pháp tắc (20%), Hỏa chi pháp tắc (30%), Phong chi pháp tắc (20%) Linh căn kỳ vật: Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và các hồ

lô, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, 8 đoạn Hồng Mông Tử Khí Linh bảo: Mảnh vỡ chính Tạo Hóa Ngọc Điệp, Tam Quang Thần Thủy, 12 viên Định Hải Thần Châu, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Không Động Ấn, Hỗn Nguyên Đồng Chùy Kỹ năng: 【Cộng Hưởng LV4 (0/15 vạn): Có thể liên kết với một sinh linh, cộng hưởng 200% tốc độ tu luyện của họ, có thể liên kết hoặc hủy liên kết bất cứ lúc nào. 】 【Cường Lực Viên Hộ LV5 (0/10 vạn): Trong phạm vi nhất định, có thể tự chủ lựa chọn đối tượng để liên kết.

Đồng thời, dù không có đồng đội vẫn có thể thúc động.

Một khi thúc động kỹ năng, tăng 20 lần phòng ngự, 20 lần chiến lực. 】 【Thiết Tượng LV6 (0/30 vạn): Có thể rèn luyện binh khí, rèn luyện nhục thân, cũng có thể rèn luyện nhục thân cho người khác.

Đồng thời cũng có thể rèn luyện nguyên thần. 】 【Trù Sư LV4 (0/10 vạn): Có thể nấu nướng mọi sinh linh trên thế gian, tạo ra mỹ vị cực hạn, đồng thời có thể trích xuất 100% cảm ngộ pháp tắc từ mục tiêu để dung nhập vào bản thân. 】 【Lữ Hành Giả: Kỹ năng đặc biệt, tặng ký chủ một chú ếch con, có thể thay ký chủ du ngoạn Hồng Hoang, mỗi khi đến một địa danh đều sẽ gửi bưu thiếp và đặc sản về cho ký chủ. 】 .....

"Hiện tại tu vi của ta đã đạt tới một loại bình cảnh, dù có liên kết với Tổ Vu thì tốc độ tu hành cũng chậm đi không ít.

Đương nhiên bình cảnh này chỉ là tương đối, so với Đại Vu bình thường ta vẫn mạnh hơn rất nhiều.

Ước tính tu hành thêm vài vạn năm nữa là có thể đột phá." Nhìn các số liệu trên bảng hệ thống, Lâm Nguyên tổng thể cảm thấy rất mãn ý.

Hiện tại nhục thân tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, mà hắn lại là người đã luyện hóa nhục thân Vu tộc từ tủy ngọc

Bàn Cổ, chiến lực bộc phát hoàn toàn có thể nghiền ép các Đại La Kim Tiên khác, đánh một trận với Chuẩn Thánh.

Nguyên thần tu vi tuy chỉ mới là Thái Ất Kim Tiên nhưng phối hợp với Lực chi pháp tắc mà hắn tham ngộ, cộng thêm sức mạnh nhục thân, lực lượng có thể bộc phát là khó có thể tưởng tượng.

Còn về uy lực của Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ và các linh bảo khác thì tự nhiên không cần bàn cãi.

Nếu cộng thêm các loại kỹ năng, ví dụ như Cường Lực Viên Hộ bộc phát 20 lần chiến lực, hiện tại chiến lực của hắn đã đạt tới tầng thứ không thể tin nổi, e rằng đối mặt với Tổ Vu cũng có thể kháng cự một hai phần.

Sức mạnh như vậy đã có thể coi là chính thức đứng ở đỉnh cao Hồng Hoang, sánh ngang với các đại thần thông giả thực thụ, thiên hạ đều có thể đi được!

"Tốt, tiếp tục tu hành, lần này hãy nâng cao tu vi nguyên thần của mình!" Lâm Nguyên ngồi xếp bằng, tâm niệm động một cái, Hồng Mông Tử Khí liền hiện ra, chiếc hồ lô màu xanh có thể trợ giúp ngộ đạo cũng xuất hiện quay quanh cơ thể Lâm Nguyên.

Ong ~~~~ Đạo vận vô cùng lan tỏa ra xung quanh, nháy mắt biến nơi này thành một thánh địa tu hành.

Trong môi trường như vậy Lâm Nguyên rất nhanh đã tiến vào trạng thái ngộ đạo, đủ loại cảm ngộ pháp tắc không ngừng hiện lên trong não bộ.

Nguyên thần của hắn phát sáng, hiển lộ hào quang vô dữ luân bỉ, rực rỡ huy hoàng, bàng bạc hạo hãn, mỗi một khắc đều có ức vạn ý niệm trầm phù, thôi diễn, suy ngẫm.

Ầm ầm!!

Trong khi ức vạn ý niệm trong nguyên thần đó đang suy ngẫm, thế mà lại hình thành nên sấm sét chớp giật, tia điện chằng chịt, mỗi đạo đều dài vạn trượng, trực tiếp tạo thành một biển lôi điện lấp lánh ngay trên đầu Lâm Nguyên, tỏa ra uy năng vô cùng đáng sợ.

Nếu không phải vì nơi ở của Vu tộc vốn đã cực kỳ rộng lớn và kiên cố, thì chỉ riêng việc tu hành như thế này thôi cũng đủ để hủy hoại sơn hà vô tận.

Trong quá trình đó, tu vi của Lâm Nguyên cũng không ngừng tiến về phía trước.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

Ong ~~~~ Linh bảo Không Động Ấn của Lâm Nguyên vào khắc này đột nhiên bộc phát thần quang ngút trời, vô số ánh kim quang từ trong Không Động Ấn tuôn ra xối xả.

Trong mỗi một hạt kim quang dường như đều ẩn chứa tiếng tụng niệm thành kính của ức vạn con người, hoành đại và hạo hãn, tràn đầy sức mạnh vô tận.

Những luồng kim quang hạo hạo đãng đãng này tuôn ra liền lao thẳng về phía nguyên thần của Lâm Nguyên.

"Hửm?" Lâm Nguyên nháy mắt nhận ra điểm này, nguyên thần ngay lập tức phát quang để ngăn cách luồng sức mạnh hạo hãn này ra, sau đó còn đưa ra một tia nguyên thần chi lực để thăm dò.

Lập tức một dòng thông tin tràn vào não bộ khiến hắn nháy mắt hiểu ra bản chất của luồng kim quang này.

"Đây...

đây thế mà lại là khí vận chi lực của Nhân tộc!" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Những luồng kim quang hạo hãn này hóa ra chính là khí vận chi lực của Nhân tộc, khi hắn tu hành nguyên thần, luồng sức mạnh nguyên thần hạo hãn tỏa ra đã tự nhiên dẫn động luồng sức mạnh này.

"Đúng rồi, trong dòng thời gian nguyên bản, Không Động Ấn chính là trọng bảo trấn áp khí vận Nhân tộc của Thái Thanh Lão Tử, thứ này tự nhiên có tác dụng tụ tập khí vận Nhân tộc." "Hiện tại ta lại là chủ nhân của Không Động Ấn này, khí vận chi lực của Nhân tộc tự nhiên cũng do ta sử dụng." Trong nháy mắt Lâm Nguyên đã hiểu ra tất cả, không khỏi kích động.

Khí vận chi lực không phải là loại sức mạnh tầm thường, nó vô cùng hữu ích, có thể gọi là vạn năng, ít nhất có thể khiến tiến độ tu vi nguyên thần của hắn tăng lên đáng kể!

Hơn nữa luồng khí vận chi lực này còn vô cùng đặc biệt, nó hội tụ khí vận của cả một Nhân tộc, số lượng bàng bạc của nó đã đủ để mang lại sự giúp đỡ rất lớn cho hắn.

"Phải rồi, sau khi Nữ Oa vê đất tạo người chứng đạo thành Thánh, Nhân tộc không ngừng phát triển lớn mạnh, hiện tại đã có thể sản sinh ra đủ khí vận, thế là luồng khí vận chi lực này liền rơi vào tay ta." Lâm Nguyên không khỏi phấn chấn, đúng là một thu hoạch khổng lồ ngoài ý muốn.

Khí vận chi lực tương tự như công đức chi lực, là một loại sức mạnh vạn năng, có thể dùng để tu hành, cũng có thể dùng để tôi luyện bảo vật.

Hiện tại, điểm yếu của Lâm Nguyên chính là tu vi nguyên thần, vì vậy hắn không chút do dự, lập tức dùng nguyên thần hấp thu luồng khí vận chi lực bàng bạc này.

Oanh một tiếng!

Kim quang vô tận từ trong Không Động Ấn tuôn ra, cuồng bạo nhập vào nguyên thần của Lâm Nguyên, khiến nguyên thần hắn lập tức tỏa ra ức vạn thần quang.

"Luyện hóa!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng trong lòng, ngay khắc này hắn thúc động Cửu Chuyển Nguyên Công.

Nguyên thần giống như một con Thao Thiết, cực kỳ nhanh chóng thôn phệ luyện hóa khí vận chi lực kia.

Trong quá trình luyện hóa, nguyên thần của Lâm Nguyên không ngừng lớn mạnh, tốc độ nhanh hơn trước kia quá nhiều!

Các loại cảm ngộ pháp tắc như triều dâng, không ngừng tuôn ra, khiến hắn hiểu biết về thiên địa vạn vật ngày càng sâu sắc.

Tốc độ tu hành này, so với lúc ở Tử Tiêu Cung dùng kỹ năng Cộng Hưởng liên kết với Hồng Quân còn nhanh hơn nhiều.

"Không hổ là khí vận mênh mông của cả một chủng tộc tích tụ lại!" Lâm Nguyên thầm tán thán trong lòng.

Hắn không dám phân tâm dù chỉ một chút, toàn thần quán chú vào việc tu hành luyện hóa.

Chương 72

Cửu Chuyển Nguyên Công của hắn không ngừng thăng tiến, từ đệ tứ chuyển sơ kỳ đến trung kỳ, rồi từ trung kỳ đến hậu kỳ.

Cuối cùng, một hơi phá vỡ tầng bình chướng, đột phá vào đệ ngũ chuyển.

Ngay sau đó, tu vi cảnh giới của hắn rốt cuộc cũng phá vỡ bình cảnh, từ Thái Ất Kim Tiên đột phá lên cấp độ Đại La Kim Tiên, tu vi nguyên thần xảy ra sự biến hóa long trời lở đất.

Oanh!

Một luồng nguyên thần chi lực bàng bạc bộc phát, chấn động thiên địa.

Uy áp thuộc về Đại La Kim Tiên cuồn cuộn khuếch tán, khiến thương khung oanh minh, bát phương rung chuyển.

"Cuối cùng, nguyên thần cũng đột phá đến cấp độ Đại La Kim Tiên rồi!" Lâm Nguyên vô cùng phấn chấn.

Sau khi đột phá đến cảnh giới này, tốc độ tham ngộ pháp tắc của hắn tăng vọt trong nháy mắt, Lực chi pháp tắc, Không gian pháp tắc...

đều trở nên vô cùng thuận lợi.

Hơn nữa, khi thúc động linh bảo, uy lực phát huy ra cũng tăng mạnh.

Chiến lực tổng thể có thể nói là tiến triển vượt bậc.

Nguyên thần chi lực cuồn cuộn lan tỏa, trong nháy mắt, vạn lý sơn hà đại địa đều hiện ra rõ nét trong não hải hắn.

Từ những ngọn núi khổng lồ cao chọc trời, những hồ nước lớn

như biển cả, đến một nhành cỏ ven đường hay một hạt bụi nhỏ, tất cả đều nằm trong cảm nhận của hắn.

Nguyên thần ấy vàng óng ánh, đã không còn khác biệt gì so với người thật, lưu chuyển hà quang, tinh oánh thông thấu, thấu phát ra một loại ý vị Đại La tự tại, bất hủ bất hoại.

Tuy nhiên, sau một màn đột phá này, khí vận chi lực tích lũy trong Không Động Ấn cũng đã tiêu hao gần hết.

Lâm Nguyên bất đắc dĩ, chỉ đành dừng việc tu hành lại.

"Xem ra nhân tộc quật khởi cũng có giúp ích cho tu hành của ta." Lâm Nguyên tự nhủ.

Hắn biết rõ tương lai của nhân tộc, thời kỳ ban đầu vô cùng yếu ớt, phải gian nan cầu sinh giữa Hồng Hoang mênh mông, sau này còn gặp phải một trận đại kiếp kinh thiên.

Nếu trận kiếp nạn đó xảy ra khiến nhân tộc cận kề diệt vong, khí vận chi lực sinh ra trong Không Động Ấn không biết sẽ suy giảm đến mức nào, khi đó hắn cũng chẳng thể dựa vào nó để tu hành được nữa.

"Được rồi, tiếp theo phải chú ý một chút mới được." Lâm Nguyên ánh mắt thâm thúy.

Tuy rằng nếu không cần thiết hắn tuyệt đối sẽ không mạo hiểm, nhưng nếu chuyện này liên quan đến tiến độ tu vi của mình thì lại là chuyện hoàn toàn khác.

Thời gian tiếp theo, Lâm Nguyên củng cố tu vi, dùng nguyên thần cấp độ Đại La Kim Tiên tham ngộ Lực chi pháp tắc và Không gian pháp tắc.

Đồng thời, hắn cũng không dồn toàn bộ tinh lực vào tu hành nguyên thần mà còn tôi luyện các loại kỹ năng.

Thiết Tượng, Trù Nghệ... chỉ cần không ngừng huấn luyện đều có thể nhận được điểm kinh nghiệm liên miên bất tuyệt để thăng cấp.

Mỗi một kỹ năng đều có tác dụng cực kỳ nghịch thiên, hắn tự nhiên sẽ dành một phần lớn tinh lực vào đó.

Trong quá trình này, hắn còn dùng kỹ năng Thiết Tượng để giúp các Đại Vu trong tộc như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ tôi luyện nguyên thần.

Cửu Phượng, Hình Thiên vì thế mà cảm kích Lâm Nguyên đến cực điểm.

Họ đều rất kích động, bởi vì sau khi khai mở nguyên thần, các phương diện tu hành đột nhiên trở nên thuận lợi hơn rất nhiều, tốc độ tăng trưởng thực lực cũng tăng vọt.

Quan trọng hơn là, sau khi có nguyên thần, bọn họ hành sự bớt đi một phần nóng nảy mãng phu, thêm vào một chút bình tĩnh trí tuệ.

"Vu tộc ta thật may mắn khi có thể sinh ra một tuyệt thế kiêu tử như Vu Nguyên." Thập Nhị Tổ Vu khi đang chữa thương tại Bàn Cổ Điện, nhìn thấy những thay đổi mà Lâm Nguyên mang lại cho Vu tộc, đều không nhịn được mà cảm thán, trong lòng đối với Lâm Nguyên nảy sinh sự kính phục.

"Rất lâu trước đây, Vu tộc ta tuy hùng mạnh vô song, nhưng bây giờ nghĩ lại, thực ra lúc đó chúng ta cũng rất nguy hiểm.

Cách hành sự quá mức lỗ mãng, xung động, thậm chí có thể nói là khát máu.

Cứ như vậy chắc chắn sẽ bị sát khí che mắt, dẫn đến hậu quả khôn lường." Hậu Thổ cảm khái nói: "Nếu không có Lâm Nguyên giúp chúng ta khai mở nguyên thần, có lẽ chẳng ai nhận ra điều này." "Phải, giờ có nguyên thần rồi, nhìn nhận mọi việc đều thấy khác

hẳn.” Các Tổ Vu khác nhao nhao gật đầu.

Hồng Hoang không ghi năm tháng, thời gian như dòng trường hà cuồn cuộn trôi đi.

Trong những ngày yên bình này, tu vi của Lâm Nguyên cũng không ngừng thâm hậu.

Một ngày nọ, đột nhiên trong hư không hiện lên một vòng xoáy, sau đó là tiếng kêu “Oa oa” truyền đến, Oa tể (con ếch nhỏ) đeo một cái túi nhỏ trở về.

Lâm Nguyên có chút bất ngờ, xoa đầu chú ếch nhỏ, trong lòng khá vui vẻ.

Cái thứ này cứ ra ngoài là đi biệt tăm, đôi khi cũng thấy nhớ.

“Oa, oa.” Oa tể thân mật cọ cọ vào lòng bàn tay Lâm Nguyên, sau đó thúc động một luồng sức mạnh vô hình, mở cái túi sau lưng ra, như muốn dâng bảo vật mà đưa cho Lâm Nguyên một quả trái cây.

“Ân, đây là...

Hoàng Trung Lý?!!!” Lâm Nguyên vừa tiếp lấy, một luồng tin tức lập tức tràn vào não hải hắn.

Sắc mặt hắn không đổi nhưng trong lòng đã dậy sóng dữ dội.

Quả trái cây trước mắt vàng óng ánh, bên trên có vô số hoa văn đại đạo, tỏa ra từng trận hương thơm, hách nhiên chính là quả của Hoàng Trung Lý – một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn.

Chỉ riêng một quả này thôi đã ẩn chứa pháp lực của một vị Đại La Kim Tiên!

Con Oa tể này lại có thể tìm về thứ nghịch thiên như vậy sao?

Chẳng lẽ trong lúc đi du lịch, nó đã tìm thấy nơi ở của cây Hoàng Trung Lý?

Nếu đi theo chỉ dẫn của nó, chẳng phải hắn có thể tìm được gốc linh căn này sao?

Trong nháy mắt, Lâm Nguyên không thể ngồi yên được nữa, hắn trở nên kích động.

Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn, mỗi một gốc đều có tác dụng nghịch thiên, nếu có được thì lợi ích vô cùng!

Ngay lúc này, tiếng hệ thống vang lên. [Đinh, kiểm tra thấy ký chủ phát hiện tung tích Hoàng Trung Lý, hệ thống phát hành nhiệm vụ mới.] [Nội dung nhiệm vụ: Tìm được bản thể Hoàng Trung Lý, phần thưởng là một kỹ năng mới.] Nghe thấy hệ thống phát nhiệm vụ, Lâm Nguyên vui mừng khôn xiết.

Mỗi kỹ năng phần thưởng đều vô cùng kinh người, mang lại sự giúp đỡ to lớn cho hắn.

Hơn nữa nhiệm vụ này không giới hạn thời gian, Lâm Nguyên không do dự, trực tiếp đáp: "Ta nhận." [Đinh, chúc mừng ký chủ tiếp nhận nhiệm vụ thành công.] "Oa tể, ngươi còn nhớ ngươi tìm thấy quả này ở đâu không?" Lâm Nguyên hỏi.

"Oa, oa." Oa tể đáp lại, truyền ra một luồng dao động tinh thần, hình thành một bản đồ Hồng Hoang mênh mông trong não hải Lâm Nguyên.

Trên đó đánh dấu một điểm sáng nằm ở Đông Hải, chính là nơi nó phát hiện ra Hoàng Trung Lý.

"Làm tốt lắm!" Lâm Nguyên khen ngợi một câu.

Bản đồ này rất chi tiết, có nó, cơ bản có thể thuận lợi tìm được địa điểm kia.

Tuy nhiên, Bất Chu Sơn nơi Vu tộc cư ngụ nằm sâu trong nội lục, cách Đông Hải xa vô tận, chuyến đi này không biết phải kinh qua bao

nhiêu núi sông, nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm.

Chương 73

Phải biết rằng hiện tại Yêu tộc thù địch Vu tộc rất nặng, gặp phải một hai vị Yêu Thánh thì Lâm Nguyên còn đối phó được, nhưng nếu gặp một lúc bảy tám hay mười vị thì coi như xong đời.

Khả năng này tuy nhỏ, nếu là người khác có lẽ không quan tâm, nhưng Lâm Nguyên thì khác, tính cách hắn vốn ổn trọng, dù chỉ có một phần vạn khả năng hắn cũng sẽ không mạo hiểm.

"Cần phải nghĩ một cách vạn vô nhất thất mới được." Lâm Nguyên suy tư một lát, cuối cùng đưa ra quyết định.

Hắn đứng dậy đến Bàn Cổ Điện, giải thích nguyên do, chuẩn bị mời Thập Nhị Tổ Vu cùng lên đường hộ pháp cho mình.

Có Thập Nhị Tổ Vu ở đây, dù Thánh nhân có xuất hiện ra tay với hắn thì cũng tuyệt đối an toàn.

Đế Giang và các Tổ Vu nghe xong không chút do dự mà đồng ý ngay.

Địa vị của Lâm Nguyên trong lòng họ gần như đã là người đứng đầu Vu tộc, chút chuyện nhỏ này đương nhiên không từ chối.

Từ sau trận đại chiến Vu - Yêu lần trước đã trôi qua rất lâu, vết thương trên người họ cũng sớm bình phục.

Hơn nữa nhờ khai mở nguyên thần, sát khí trong Bàn Cổ Điện cũng bị trấn áp chặt chẽ, rời đi một thời gian ngắn cũng không có hậu họa gì.

"Vu Nguyên, đệ thực sự hết lần này đến lần khác khiến chúng ta kinh ngạc đấy, lại có thể tìm được tung tích Hoàng Trung Lý.

Nếu lấy được thì lợi ích là khôn lường." Đế Giang ha ha cười nói.

Thập Đại Linh Căn, dù là đối với Vu tộc giàu nứt đố đổ vách thì đó cũng là bảo vật có thể ngộ không thể cầu, dù có phải đánh vỡ đầu cũng phải tranh đoạt.

Loại thiên tài địa bảo cấp bậc này cơ bản là đỉnh tiêm của Hồng Hoang, bất kỳ sinh linh nào cũng không thể từ chối, thậm chí ngay cả Hồng Quân e rằng cũng phải đỏ mắt.

Bởi vì những người như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều là do linh căn Hồng Hoang hóa hình, hiện tại đều đã chứng đạo thành Thánh.

Mỗi gốc linh căn đều có hiệu năng khó có thể tưởng tượng, một khi có được có thể tạo ra vô số cường giả, dùng làm bảo vật trấn tộc.

"Không có mấy vị huynh trưởng giúp đỡ, đệ cũng không dám đi tìm đâu." Lâm Nguyên mỉm cười.

Cả nhóm không chậm trễ, lập tức xuất phát, dưới sự dẫn dắt của Lâm Nguyên lao thẳng về phía Đông Hải.

Hồng Hoang bao la, dù là Kim Tiên muốn từ nội lục đến Đông Hải cũng phải mất hàng chục, hàng trăm năm.

Nhưng Đế Giang là Tổ Vu của không gian và tốc độ, các Tổ Vu khác tu vi cũng đạt tới tầng thứ thâm hậu, cho nên chỉ mất ba ngày bọn họ đã tới Đông Hải.

Thập Nhị Tổ Vu không hề che giấu hành tung, lập tức thu hút sự chú ý của Long tộc cũng như nhiều đại thần thông giả đang ẩn tu tại đây.

"Tại sao Thập Nhị Tổ Vu lại cùng đến đây?

Chẳng lẽ muốn đánh chiếm Long cung của ta sao?" Dưới đáy Đông Hải, đám Long tộc run bần bật, ánh mắt sợ hãi.

Tuy rằng thời kỳ Hung thú lượng kiếp, Long tộc là bá chủ Hồng

Hoang, nhưng sau trận lượng kiếp đó, thực lực Long tộc đã suy yếu không biết bao nhiêu.

Hiện tại căn bản không phải đối thủ của Tổ Vu!

"Thập Nhị Tổ Vu cùng đến Đông Hải, mục đích là gì?" Một số đại thần thông giả cũng nghi hoặc bất định, lập tức có người âm thầm bám theo sau Thập Nhị Tổ Vu.

Đông Hải Long tộc cũng phái đi một số binh tướng lén lút đi theo.

"Hắc hắc, phía sau có thêm vài cái đuôi rồi." Chúc Dung cười lạnh.

Tổ Vu là tu vi cỡ nào?

Hành động của những kẻ đó bị bọn họ phát giác trong nháy mắt.

"Đừng nhiều chuyện, tìm Hoàng Trung Lý trước đã." Đế Giang nói.

Nếu là trước kia, khi chưa khai mở nguyên thần, với phong cách hành sự của Vu tộc thì lúc này đã đánh nhau rồi, nhưng bây giờ họ bình tĩnh lý trí hơn nhiều, cũng chẳng buồn để ý đến những vai phụ này.

Oanh oanh oanh ~~~ Một nhóm Tổ Vu sải bước trên Đông Hải bao la, dâng lên từng đợt sóng lớn, tiếng oanh minh như sấm, trời động đất chuyển, thấu phát ra uy năng vô tận.

Lâm Nguyên cũng đi theo giữa họ, so với Thập Nhị Tổ Vu, tuy hắn không phát ra uy năng gì nhưng ẩn ẩn khí thế đã không hề thua kém.

Tu vi của hắn đã không còn cách Tổ Vu bao xa nữa.

"Đến rồi." Khi đến một vùng biển xanh biếc mênh mông, Lâm Nguyên lên tiếng dừng lại.

“Ân, ở đây chẳng có gì cả.” Các Tổ Vu khác nhìn thấy đều lấy làm lạ.

“Ở đây hẳn là có Tiên thiên cấm chế tồn tại, cho nên người ngoài không thể phát giác.” Lâm Nguyên mỉm cười, khoảnh khắc tiếp theo ánh mắt ngưng tụ, một luồng nguyên thần chi lực bàng bạc như bão tố oanh nhiên quét sạch ra tứ diện bát phương.

Oanh oanh!

Trong nháy mắt, phía trước cách đó chừng bốn năm mươi dặm, hư không như sóng nước khẽ lay động, sau đó một bức màn Tiên thiên cấm chế khổng lồ lộ ra.

Cấm chế đó mênh mông, bên trên khắc ghi vô số văn lạc phức tạp thần bí, lưu chuyển sức mạnh cường đại tới cực điểm, dường như hòa làm một thể với thiên địa đại đạo, kiên cố không thể phá vỡ.

“Hoàng Trung Lý chắc hẳn nằm trong cấm chế này!

Tuy nhiên, loại Tiên thiên cấm chế này vốn rất khó giải khai, e rằng phải cần đến tồn tại cấp Chuẩn Thánh tinh thông cấm chế chi đạo mới làm được.” Lâm Nguyên không khỏi nhíu mày.

Hắn nghĩ tới Trận chi đại đạo ghi lại trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, có lẽ bây giờ nên tham ngộ một chút rồi mới giải cấm chế thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

“Cáp cáp cáp, cần gì phải phiền phức như vậy.” Chúc Dung đại cười, khí thế toàn thân bùng nổ, biển lửa ngút trời bốc lên, trong nháy mắt bốc hơi nước biển trong vòng trăm vạn dặm, hình thành một hố sâu khổng lồ giữa biển.

Quanh thân lão lửa cháy hừng hực, những ngọn lửa đó hình thành từng đạo văn lạc thần bí chảy trôi trong hư không, vô cùng khủng khiếp, liên tục thiêu rụi hư không.

“Chỉ là một đạo cấm chế mà thôi, trực tiếp đập nát là được.” Chúc Dung gầm lớn một tiếng, sức mạnh cuồng bạo triệt để bộc phát, một quyền trực tiếp nện mạnh lên Tiên thiên cấm chế.

Tiếng oanh minh vang trời, đạo cấm chế nhìn có vẻ kiên cố kia lập tức rung chuyển dữ dội.

Oanh!

Tiếng nổ kinh thiên bộc phát, gần như truyền khắp Đông Hải, gây ra những trận sóng thần vô tận, khiến vùng biển rộng lớn này chấn động kịch liệt.

“Tê...” Những kẻ bám theo phía sau như Long tộc và các đại thần thông giả đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Đám Tổ Vu này đúng là bạo lực thật, đối mặt với Tiên thiên cấm chế mà dám trực tiếp dùng sức mạnh đối kháng!

Tuy nhiên, điều bọn họ quan tâm hơn chính là thứ bên trong cấm chế đó.

Không biết Thập Nhị Tổ Vu làm sao tìm được nơi này, bọn họ vốn là địa đầu xà ở Đông Hải mà trước đây chưa từng phát hiện ra nơi này có cấm chế.

“Phàm là nơi có Tiên thiên cấm chế thì đều có trọng bảo, chẳng lẽ bên trong có bảo vật kinh thế nào sao?” Đám Long tộc và đại thần thông giả lúc này ánh mắt đều lóe lên tia tham lam.

Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh Chúc Dung dùng sức mạnh phá cấm chế cũng giật mình, sau đó không khỏi mỉm cười, chỉ có thể nói: Đúng là phong cách Tổ Vu!

Các Tổ Vu khác thấy vậy cũng cười lớn.

“Đúng, mấy cái cấm chế rách này cần gì phải hóa giải?

Cứ đập nát là xong!” Oanh!

Đế Giang cũng lắc mình hiện ra thân hình cao chọc trời, hai tay hung hăng ấn mạnh vào hư không.

Chương 74

Nhất thời vô số quang mang pháp tắc bùng lên, ngưng tụ thành ức vạn mảnh vỡ không gian hóa thành bão tố, gào thét lao ra đâm mạnh vào cấm chế.

Rắc rắc!

Cường Lương triệu hoán ra một đám mây sấm sét mênh mông, ức vạn đạo lôi điện lượn lờ bên trong, trong nháy mắt những tia sét thô như cột đình chớp giật chói mắt, dày đặc bổ xuống cấm chế.

Keng!

Hao Thu hú dài một tiếng, Canh Kim sát khí ngút trời, khí lăng lệ xé toạc thiên địa, trong hư không ngưng tụ ra ức vạn thanh tuyệt thế thần kiếm, phong mang nuốt nhả, như một dòng lũ lao thẳng vào cấm chế...

Nhất thời, Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt ra tay, mỗi người thi triển sát chiêu đắc ý của mình, liên tục oanh kích vào Tiên thiên cấm chế.

Trên Đông Hải, những làn sóng hủy diệt hình thành, cuồn cuộn lan ra tứ phía.

Hư không sụp đổ hóa thành hỗn độn, địa hỏa thủy phong hung hãn cuộn trào, nhiều thế giới sinh ra rồi lại diệt vong ngay lập tức.

Những cảnh tượng này vô cùng khủng khiếp, uy năng của Thập Nhị Tổ Vu vào lúc này hoàn toàn hiển lộ, thực sự sở hữu vĩ lực hủy thiên diệt địa.

"A..." Một số tên Long tộc đứng gần kêu thảm một tiếng, dù đã đạt đến tu vi Thái Ất Kim Tiên nhưng dưới dư ba đó cũng nổ tung thành một đám sương máu.

“Vút!” Những kẻ khác đều dựng tóc gáy, da đầu tê dại, thúc động toàn bộ sức mạnh điên cuồng tháo chạy ra sau như chạy nạn, không ai dám lại gần.

“Quá khủng khiếp, đây chính là sức mạnh của Tổ Vu sao? hèn gì bọn họ đánh bại được Thiên Đình!” Một đám người sắc mặt trắng bệch, sau khi dừng lại ở nơi cực xa vẫn còn sợ hãi không thôi.

Oanh rắc!

Dưới sự oanh kích của Thập Nhị Tổ Vu, Tiên thiên cấm chế dù mạnh đến đâu cũng không trụ vững được, trong nháy mắt xuất hiện vô số vết nứt dày đặc, khoảnh khắc tiếp theo oanh một tiếng nổ nát, lộ ra thế giới bên trong.

“Xong rồi sao?” Lâm Nguyên kinh ngạc.

Trước đây hắn cũng từng đến Đông Hải một lần, lúc đó là đi theo Đông Vương Công.

Để giải khai Tiên thiên cấm chế trên hòn đảo mà ông ta tìm thấy, Đông Vương Công đã phải tốn tận vạn năm!

Nhưng hiện tại, đạo cấm chế trước mắt này mạnh hơn cái của Đông Vương Công không ít, vậy mà Thập Nhị Tổ Vu lại phá tan chỉ trong chớp mắt.

Hiệu suất này thật kinh thiên!

Ong ong ong ~~~ Lúc này, sự vật phía sau cấm chế hoàn toàn hiện ra, linh khí mênh mông vô tận như dòng lũ cuộn trào.

Đó là một hòn đảo.

Thập Nhị Tổ Vu cũng là những người kiến đa thức quảng, nhưng khi nhìn thấy hòn đảo này, mắt bọn họ đều trợn tròn, trong mắt lộ ra vẻ chấn kinh: “Đây là tiên đảo gì vậy!” Ở phía xa, các cao thủ Long

tộc và đại thần thông giả cũng trợn mắt hốc mồm, không thể tin nổi: "Thế gian này lại còn có bảo địa như vậy sao?" Lâm Nguyên tuy giữ được bình tĩnh nhưng trong lòng cũng chấn động.

Phóng mắt nhìn tới, trên hòn đảo phía trước, núi non trùng điệp, rừng rậm kéo dài, bên sườn núi hay ven sông lớn, từng gốc linh căn sinh trưởng, tỏa ra hào quang rực rỡ.

Mỗi gốc linh dược đều không biết đã sinh trưởng bao nhiêu năm, thuộc về loại dược vương, thần dược thực thụ!

Điều quan trọng hơn là ở giữa còn có rất nhiều Tiên thiên linh căn, chúng phổ biến như rau cải ngoài chợ, cứ thế rải rác khắp nơi.

Ở trung tâm hòn đảo là một cái cây khổng lồ che trời, bên trên treo đầy những quả lý vàng óng, chính là Hoàng Trung Lý – một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn!

"Lần này thu hoạch lớn rồi, không ngờ lại gặp được hòn thần đảo như thế này!" Đế Giang cười lớn.

"Đây chắc hẳn là Bồng Lai tiên đảo trong truyền thuyết rồi." Hậu Thổ dường như nhớ ra điều gì đó, đôi mắt sáng rực.

Các Tổ Vu khác cũng kích động, linh căn linh dược thì chẳng ai chê nhiều, hòn đảo này đầy rẫy khắp nơi, nếu đem sử dụng thì có thể khiến thực lực tổng thể của Vu tộc tăng lên một bậc.

Hơn nữa linh khí trên đảo vô cùng sung túc, chắc chắn bên dưới có rất nhiều linh mạch đỉnh tiêm tồn tại.

Có linh mạch như vậy, hòn đảo này mãi mãi là thánh địa tu hành!

"Các vị huynh trưởng." Lâm Nguyên chằm chằm nhìn Bồng Lai tiên đảo một hồi, đột nhiên lên tiếng: "Chỉ hái linh căn linh dược thì hơi lãng phí.

Theo đệ thấy, chi bằng trực tiếp mang cả hòn đảo này về Vu tộc chúng ta thì sao?" Thập Nhị Tổ Vu nghe vậy đều giật mình.

Ngay cả những Tổ Vu vốn có phong cách hành sự dũng mãnh cũng phải trợn tròn mắt trước ý tưởng này.

Khá lắm, cái này cũng quá mạnh bạo rồi, muốn bốc cả hòn đảo mang về...

Tuy nhiên, nghe qua thì sao mà hợp khẩu vị bọn họ thế không biết?

"Cáp cáp, ý hay, ý hay lắm!" Đế Giang cười vang chấn thiên: "Đồ tốt thì nên mang hết về, không được lãng phí một chút nào." Vút!

Lão lao thẳng xuống đáy biển, đến phần đế của Bồng Lai tiên đảo, vươn hai tay bám chặt lấy, sau đó ra sức lay động, gầm lên: "Lên cho ta!" Oanh long!

Bồng Lai tiên đảo khổng lồ chấn động một cái, thần quang vô tận ngút trời, gốc Hoàng Trung Lý khổng lồ cũng rung chuyển dữ dội, trên đảo hiện lên vô số thần văn.

Loại tiên đảo này có thể nói là động thiên phúc địa thực thụ, không dễ di chuyển như vậy.

Đế Giang lúc này đã gặp phải một chút trở lực.

Nhưng ngay sau đó, mười một vị Tổ Vu khác cũng lần lượt lặn xuống biển, dang rộng cánh tay ôm lấy phần đế của hòn đảo, đồng thanh hô lớn, ra sức lay động.

Oanh!

Cho dù Bồng Lai tiên đảo có kiên cố đến đâu, lần này cũng không trụ được nữa.

Giữa tiếng sóng gầm thét cuồng loạn, hòn đảo bị Thập Nhị Tổ Vu trực tiếp nhổ lên, khiêng bổng lên không trung.

Khoảnh khắc này, các cường giả Long tộc và đại thần thông giả đứng xem đều trợn mắt hốc mồm, chấn động khôn tả.

"Mấy lão Tổ Vu này... cũng quá dũng mãnh rồi, hòn tiên đảo lớn như vậy mà dám khiêng đi luôn, cần phải có sức mạnh khổng lồ đến mức nào chứ?" Những đại thần thông giả cư ngụ ở Đông Hải đều vô cùng chấn kinh.

Nhãn lực của bọn họ phi phàm, tự nhiên nhìn ra được Bồng Lai tiên đảo là một động thiên phúc địa thực thụ.

Loại động thiên phúc địa đỉnh tiêm do thiên địa sinh ra này, lại còn to lớn như vậy, chắc chắn là cực kỳ nặng nề, dù là tu hành đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng chưa chắc lay động nổi.

Vậy mà Thập Nhị Tổ Vu nhìn qua có vẻ nhẹ nhàng khiêng đi, tu vi thể hiện trong đó nếu nghĩ kỹ lại khiến người ta phải run rẩy.

"Sức mạnh của Vu tộc đã cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi rồi." Đám đại thần thông giả cảm thán.

Vút!

Đột nhiên mấy đạo lưu quang từ dưới biển bay ra, lao thẳng về phía hòn đảo Bồng Lai khổng lồ, mỗi đạo lưu quang đều tỏa ra khí tức cường đại.

Đó hách nhiên là mấy con rồng thuần huyết, mỗi con đều đạt đến tu vi Đại La Kim Tiên, thân rồng thon dài khỏe khoắn, tốc độ kinh người, trong nháy mắt đã đến phía trên tiên đảo, vươn long trảo vồ lấy những linh căn linh dược kia.

Trong mắt chúng tràn ngập vẻ tham lam nồng đậm.

Long tộc vốn thích thu thập các loại bảo vật, linh căn linh dược trên đảo Bồng Lai lại quý giá tới cực hạn.

Hơn nữa hiện tại Thập Nhị Tổ Vu đang khiêng hòn đảo này, chắc hẳn hành động cũng bị hạn chế.

Chương 75

Tổng hợp nhiều yếu tố, mấy con rồng thuần huyết này quyết định liều một phen để cướp lấy chút đồ mang về.

"Các ngươi chán sống rồi!" Đế Giang giận dữ.

Chỉ có Vu tộc đi cướp đồ của kẻ khác chứ chưa ai dám cướp đồ của Vu tộc.

Dù đang khiêng đảo, lão vẫn nhẹ nhàng buông một tay ra, chộp về phía thương khung.

Oanh long!

Không gian pháp tắc được thúc động, hư không trong vòng trăm vạn dặm lập tức ngưng kết, mấy con rồng thuần huyết kia đột ngột bị giam cầm giữa hư không, không thể di chuyển dù chỉ một chút.

Bọn chúng điên cuồng thúc động sức mạnh hòng thoát ra nhưng không có tác dụng gì, trong mắt cuối cùng lộ ra vẻ sợ hãi, muốn cầu xin nhưng không thể mở miệng.

"Cáp cáp cáp, mấy nhóc con, xuống đây cho ta, vừa hay mang về nấu canh." Đế Giang cười lớn, lại giơ tay chộp một cái, hư không trăm vạn dặm lập tức sụp đổ vào giữa, thu nhỏ lại thành một khối bằng nắm tay, mấy con rồng thuần huyết bị phong ấn bên trong như côn trùng trong hổ phách.

Hô hô ~~~ Hư không trăm vạn dặm đột nhiên biến mất, hình thành một lỗ hổng khổng lồ, không khí từ những nơi khác tràn vào lỗ hổng này, lập tức tạo thành những luồng cuồng phong che trời lấp đất, tiếng rít như sấm, dâng lên sóng thần ngập trời.

"Mạnh quá." Những đại thần thông giả khác thấy cảnh này đều da

đầu tê dại.

Ban đầu họ cũng muốn ra tay cướp đoạt, nhưng giờ đều dập tắt ý định đó.

"Vu tộc vốn dĩ đã giàu nứt đố đổ vách, những năm qua không biết đã vơ vét bao nhiêu bảo vật, giờ lại có thêm hòn đảo lớn như thế này, nội hàm e rằng sẽ càng thêm hùng hậu." Trong mắt họ đều lộ ra vẻ hâm mộ sâu sắc.

Đây chính là bá chủ Hồng Hoang, nội hàm thâm hậu đến mức không thể tưởng tượng!

Sau một màn răn đe này, Thập Nhị Tổ Vu không gặp phải bất kỳ sự cản trở nào nữa, cùng với Lâm Nguyên thuận lợi trở về Vu tộc.

"Vu Nguyên, tiên đảo này có thể nói là thánh địa tu hành đỉnh tiêm nhất, tặng cho đệ đấy, sau này hãy tu hành ở đây!

Trong kho báu của Vu tộc còn rất nhiều linh căn linh dược vứt xó ở đó cũng hơi phí, khi nào đệ rảnh có thể mang hết ra trồng trên hòn đảo này." Thập Nhị Tổ Vu đặt hòn đảo Bồng Lai khổng lồ ngay cạnh nơi ở của Vu Nguyên.

Tiên đảo này tuy quý giá nhưng không ai trong số họ có ý định chiếm làm của riêng.

Lâm Nguyên có chút bất ngờ, không ngờ mấy vị huynh trưởng lại hào phóng như vậy.

Phải biết rằng trên đảo Bồng Lai còn có một gốc Hoàng Trung Lý thuộc Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn!

Kết quả là họ đưa hết cho hắn.

"Đa tạ các vị huynh trưởng." Trong lòng hắn dâng lên một luồng ấm áp, mỉm cười nói.

Sau đó một ý tưởng nảy ra trong đầu, hắn nói tiếp: "Trong đảo Bồng Lai có Hoàng Trung Lý, có rất nhiều linh căn linh dược, trước đó Đế Giang huynh trưởng còn bắt được mấy con rồng thuần huyết, những thứ này đều có thể dùng làm nguyên liệu nấu ăn.

Hay là để đệ làm chủ, mở một bữa tiệc Bồng Lai Thịnh Hội, mọi người thấy sao?" Nghe thấy vậy, mắt Thập Nhị Tổ Vu sáng rực lên.

Danh tiếng trù nghệ của Lâm Nguyên trong Vu tộc hiện tại gần như còn vang dội hơn cả danh hiệu Tổ Vu, chỉ cần ai đã từng ăn qua thì không một người nào có thể quên được.

Tuy nhiên phần lớn thời gian Lâm Nguyên đều tu hành, rất ít khi trổ tài, mọi người dù thèm nhỏ dãi cũng không có cách nào.

Bây giờ Lâm Nguyên lại chủ động muốn tổ chức đại yến tiệc, đây quả là niềm vui bất ngờ, Thập Nhị Tổ Vu làm sao có thể từ chối?

Từng người một đều hưng phấn đến cực điểm.

"Cáp cáp cáp, mở yến hội là tốt nhất, mọi người tụ tập lại một chỗ cho vui." Đế Giang cười lớn.

Chúc Dung, Cộng Công... cũng tranh nhau biểu thị đồng ý, sợ Lâm Nguyên đổi ý.

"Được, vậy đệ đi chuẩn bị ngay đây." Lâm Nguyên làm việc cũng rất lôi thôi lếch thếch.

Hắn lấy mấy con rồng thuần huyết từ chỗ Đế Giang, rồi lùng sục trên đảo Bồng Lai một hồi lâu tìm kiếm những linh căn linh dược thích hợp, cuối cùng còn hái rất nhiều quả Hoàng Trung Lý.

Trong quá trình này, tin tức về Bồng Lai Thịnh Hội lan khắp Vu tộc.

Nhất thời cả Vu tộc rúng động, đủ loại Đại Vu, tiểu Vu...

đều ào ào kéo tới, mắt trợn tròn háo hức mong chờ.

Một số Đại Vu cảm thấy đi tay không thì không ổn, chuyên môn chạy ra ngoài săn rất nhiều hung thú Hồng Hoang mang tới.

Lâm Nguyên tự nhiên đều nhận hết, coi như một loại nguyên liệu.

Chẳng mấy chốc, từng món ăn hảo hạng được dâng lên.

Đông đảo Vu tộc tụ tập lại với nhau ăn uống linh đình, uống rượu say sưa.

Khi hứng chí dâng cao, họ còn xuống sân nhảy những điệu nhảy hoang dã hùng tráng.

Cuối cùng, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng bị cuốn vào niềm vui, lần lượt xuống sân.

Đế Giang vỗ bụng mình, cất giọng gầm vang một đoạn cổ dao thương mang hoang dã: "Bàn Cổ khai thiên hề, hỗn độn mang mang...

Thanh trọc phân biệt hề, Hồng Hoang thương thương..." Chúc Dung gào lớn phun lửa lên trời, Cộng Công triệu hoán vạn con thủy long đan xen quanh người, Cường Lương cũng thúc động lôi điện pháp tắc, từng tiếng sấm vang dội hòa nhịp cùng Đế Giang.

Hậu Thổ, Huyền Minh cười tươi rạng rỡ, đôi mắt lúng liếng, nhảy một điệu múa của Vu tộc.

Tư thế múa phóng khoáng nhiệt tình, toát lên sức sống và sự năng động dồi dào.

Các Tổ Vu và Đại Vu khác cũng náo loạn thành một đoàn.

Lâm Nguyên mỉm cười nhìn cảnh này.

Giữa những ngày tu hành dài đằng đẵng và khô khan, thỉnh thoảng trải nghiệm những cảnh tượng náo nhiệt như thế này cũng là một loại tận hưởng.

Rất lâu sau, phía chân trời phương Đông hiện lên ánh rạng đông.

Yến hội đã diễn ra suốt một đêm, đám Vu tộc tuy lưu luyến không rời nhưng cũng đành lần lượt cáo từ ra về.

Lâm Nguyên khoanh chân ngồi dưới gốc Hoàng Trung Lý, lật tay một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một quả lý, chính là quả Hoàng Trung Lý.

"Bây giờ, tiếp tục tu hành thôi." Lâm Nguyên tự nhủ.

Mỗi quả Hoàng Trung Lý đều ẩn chứa pháp lực tương đương với một vị Đại La Kim Tiên, có trợ lực vô song đối với việc tu hành.

Lâm Nguyên há miệng nuốt xuống một quả, lập tức cảm nhận được một luồng pháp lực bàng bạc nổ tung trong cơ thể, điên cuồng tuôn về tứ chi bách hài.

Ngay khắc này, tu vi nhục thân và nguyên thần của hắn đồng thời bắt đầu tăng trưởng.

"Không hổ là quả của linh căn!" Lâm Nguyên tán thán.

Quả Hoàng Trung Lý này lại có thể đồng thời tăng tiến tu vi nhục thân và nguyên thần, có thể gọi là vạn năng, chỉ có thần dược đỉnh tiêm thực thụ mới làm được điều này.

Oanh oanh!

Ngay lập tức Lâm Nguyên thu liễm tâm thần, toàn tâm toàn ý luyện hóa sức mạnh này.

Chương 76

Cửu Chuyển Nguyên Công và Cửu Chuyển Huyền Công đồng thời thúc động, luồng sức mạnh bàng bạc nhanh chóng bị hấp thu.

Nhưng chuyện này chưa dừng lại.

Lâm Nguyên lật tay, lại lấy ra một quả nữa uống xuống.

Cây Hoàng Trung Lý này kết rất nhiều quả.

Sau khi luyện hóa xong, Lâm Nguyên tiếp tục.

Cuối cùng hắn một hơi luyện hóa tận mười ba quả mới dừng lại, tương đương với việc luyện hóa mười ba vị Đại La Kim Tiên trong thời gian này!

Tu vi của hắn tăng vọt, tu vi nhục thân từ Huyền Công đệ ngũ chuyển trung kỳ lên đến hậu kỳ, tu vi nguyên thần từ đệ tứ chuyển sơ kỳ lên trung kỳ.

"Hiện tại sức mạnh và tu vi nhục thân của ta có thể coi là cấp độ Đại La Kim Tiên đỉnh phong, còn tu vi nguyên thần là cấp độ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ." Lâm Nguyên không khỏi rất hài lòng.

Theo tốc độ tu hành bình thường, hắn muốn đạt tới bước này phải mất hàng vạn năm, vậy mà giờ đã hoàn thành trong nháy mắt.

Đây chính là cái hay của linh căn!

Không như vậy thì cũng chẳng xứng danh một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn. [Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng kỹ năng phụ trợ: Luyện Đan.] [Luyện Đan LV1 (0/1 vạn): Có thể dùng các loại dược liệu để luyện chế ra các loại đan dược.] Ngay lúc này, tiếng hệ thống vang lên.

“Kỹ năng này cũng không tệ.” Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Trên đảo Bồng Lai và trong kho báu Vu tộc có rất nhiều thiên tài địa bảo cũng như dược liệu quý hiếm, cho nên hắn không thiếu nguyên liệu luyện đan.

Giờ nắm giữ kỹ năng này, chắc chắn có thể luyện ra nhiều tuyệt thế đại đan!

Ở một diễn biến khác, Yêu Thánh Bạch Trạch sau khi phụng mệnh Đế Tuấn hạ giới, đã chọn một bộ lạc nhân tộc, tàn sát sạch sẽ, lấy máu tươi và oán niệm của họ để tế luyện ra một thanh huyết sắc trường kiếm.

Keng!

Thanh huyết kiếm phát ra một tiếng kêu vang, bên trong truyền ra tiếng gào thét thê lương của vô số nhân tộc, huyết quang chiếu rọi thiên không, biến cả bầu trời thành một màu đỏ máu.

“Thanh kiếm này được tế luyện sau khi tàn sát tận chín triệu nhân tộc, trong đó thậm chí còn có vài vị Kim Tiên.” Bạch Trạch vô cùng mãn ý nhìn thanh kiếm này: “Không biết uy lực thực sự thế nào, liệu có giống như lời những tên yêu tộc khác nói là có tác dụng khắc chế cực lớn đối với Vu tộc không, giờ phải đi thử nghiệm một chút mới được.” Vút!

Lão hóa thành một đạo lưu quang rời đi, nhanh chóng tìm được một bộ lạc Vu tộc quy mô lớn.

Trong bộ lạc này hách nhiên có một vị Đại Vu!

Vị Đại Vu này tuy không bằng Hình Thiên hay Cửu Phượng, nhưng cũng có thực lực kinh người, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

“Vu tộc, cút ra đây cho ta!” Bạch Trạch vừa đến nơi liền lạnh lùng quát lớn, giải phóng yêu khí cuồn cuộn che lấp thương khung, bầu trời

lập tức trở nên u ám.

Sâu trong doanh trại Vu tộc cách đó vài chục dặm, vị Đại Vu kia nghe thấy tiếng quát và cảm ứng được yêu khí thì giật mình: "Có Yêu tộc dám đến tìm phiền phức?" Lão lập tức nổi giận.

Trong hai trận đại chiến Vu - Yêu, Yêu tộc đều thảm bại, cái lũ bại tướng này lại dám tới khiêu khích, đúng là chán sống!

Vút!

Vị Đại Vu bay ra, khí huyết bành trướng như biển cả cuộn trào giữa hư không, lão nộ quát: "Yêu tộc ở đâu tới đây khiêu khích Vu tộc ta, muốn chết sao?!" Bạch Trạch thần sắc đạm mạc, cũng không nói nhiều, tay cầm thanh huyết kiếm chém ra một đạo huyết sắc kiếm quang dài vạn trượng hướng về vị Đại Vu.

Vị Đại Vu thấy vậy, không biết vì sao trong lòng thoáng qua một tia bất an, không dám lỗ mãng chống đỡ, thân hình lóe lên tránh sang một bên.

Nhưng ngay khắc tiếp theo, vút một tiếng, lại thêm một đạo kiếm quang lăng lệ chém tới, thời cơ nắm bắt vô cùng chính xác khiến lão không thể tránh né.

Vị Đại Vu không còn cách nào, gầm lên một tiếng, chọn dùng nhục thân để ngạnh kháng.

Nhục thân Vu tộc cường hãn, có thể nói là vô địch cùng cấp.

Xuy lạp!

Tuy nhiên chỉ trong nháy mắt, đạo huyết kiếm quang này dễ dàng xuyên thấu phòng ngự của vị Đại Vu, như chẻ tre, lập tức chém đứt một cánh tay của lão.

"Quả nhiên phi đồng phàm hưởng!" Ánh mắt Bạch Trạch sáng lên.

Thanh Đồ Vu Kiếm này quả nhiên có hiệu quả khắc chế cực mạnh đối với nhục thân Vu tộc!

Đây mới chỉ là dùng chín triệu nhân tộc tế luyện ra, nếu sau này dùng nhiều nhân tộc hơn, uy lực Đồ Vu Kiếm chẳng phải sẽ còn mạnh hơn nữa sao?

"A..." Vị Đại Vu gầm lên giận dữ.

Lão không thể tin nổi nhục thân cường hãn của mình lại không chống đỡ nổi một kiếm của đối phương.

Đôi mắt lão trở nên đỏ ngầu, gào thét lao tới.

"Chết đi." Bạch Trạch cười lạnh.

Lão là cao thủ cấp bậc Yêu Thánh, tu vi mạnh hơn vị Đại Vu này quá nhiều, lúc này ra tay chỉ vài chiêu đã chém chết đối phương.

Tiếp đó lão cúi xuống nhìn, trong mắt thoáng qua tia tàn nhẫn, tàn phá cả bộ lạc Vu tộc bên dưới, nam nữ già trẻ không chừa một ai, sau đó mới bay vút lên trời trở về Thiên Đình.

"Bệ hạ." Sau khi gặp Đế Tuấn, Bạch Trạch hành lễ, dâng lên Đồ Vu Kiếm: "Thần đã thử nghiệm rồi, những tên tiểu yêu đó không nói dối, Đồ Vu Kiếm này thực sự có hiệu quả khắc chế cực mạnh đối với nhục thân Vu tộc!" "Thật sao?

Vậy thì tốt quá!" Đế Tuấn không khỏi cuồng hỉ.

Thời gian qua hắn vẫn luôn chú ý chuyện này, giờ có được đáp án, hắn kích động đến cực điểm.

"Vu tộc ơi Vu tộc, lần này hãy xem ta báo thù tuyết hận thế nào!" Đế Tuấn cảm thấy vô cùng khoái ý, cuối cùng đã tìm được một thủ đoạn lăng lệ để khắc chế Vu tộc.

"Truyền lệnh của ta!" Đế Tuấn lập tức lạnh lùng quát: "Bạch

Trạch, từ bây giờ ngươi hãy chọn thêm hai vị Yêu Thánh hạ giới chính thức bắt đầu luyện chế Đồ Vu Kiếm!

Bất chấp mọi giá cũng phải luyện ra thanh Đồ Vu Kiếm thực sự cường đại, tranh thủ khiến Thập Nhị Tổ Vu cũng phải trọng thương." "Thần tuân mệnh!" Bạch Trạch thần sắc trịnh trọng đáp lời.

Ngay sau đó lão điểm danh Cùng Kỳ và Cửu Anh – hai vị Yêu Thánh có thực lực cường hãn.

Ba vị Yêu Thánh cùng hạ giới, đồng thời dẫn theo rất nhiều yêu binh yêu tướng lao thẳng đến nơi tụ cư của nhân tộc.

Tại Oa Hoàng Cung, Nữ Oa đang khoanh chân ngồi thiền tu hành, quanh thân bao phủ bởi đạo vận vô cùng, khí tức Thánh nhân cuồn cuộn lan tỏa chấn động Hồng Hoang.

Đột nhiên Nữ Oa cảm thấy tâm huyết dâng trào, có cảm ứng, liền mở mắt ra.

"Nhân tộc của ta sắp gặp phải một đại kiếp." Trong lòng nàng nảy sinh cảm ứng, ngay sau đó đôi mắt vốn dường như không bao giờ có dao động tình cảm kia hiện lên một tia giận dữ.

"Ai dám xâm phạm nhân tộc do ta sáng tạo?" Nữ Oa lập tức đứng dậy định hạ giới.

Nhân tộc này là do nàng tốn bao tâm huyết nhào đất tạo ra, chật vật cầu sinh trong Hồng Hoang, mãi mới phát triển được quy mô nhất định, giờ lại có kẻ dám đụng vào, muốn chết sao?

Oanh oanh oanh ~~~ Nhưng ngay lúc đó, bên ngoài Oa Hoàng Cung bùng phát bốn luồng khí tức khủng bố.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đồng thời xuất hiện.

Sau khi Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tuy chưa chứng đạo nhưng cũng không còn cách cảnh giới Thánh nhân bao xa.

Đại kiếp lần này của nhân tộc, bọn họ đều nhận được ý chỉ của Thiên đạo muốn ngăn cản hành động của Nữ Oa, hơn nữa còn có Thiên đạo chi lực gia trì, do đó đều tạm thời có được tu vi cấp bậc Thánh nhân!

Chương 77

Họ đồng loạt xuất hiện ngoài Oa Hoàng Cung, uy áp Thánh nhân cuồn cuộn, ánh mắt bình tĩnh đạm mạc, chia ra bốn phương vị khóa chặt lối ra của Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thấy cảnh này sắc mặt lập tức lạnh xuống, hỏi bằng giọng lạnh lùng: "Mấy vị đạo hữu chặn cửa Oa Hoàng Cung của ta là có ý gì?" Chuẩn Đề mỉm cười nói: "Nữ Oa đạo hữu, đại kiếp lần này của nhân tộc là do thiên định, chúng ta là Thánh nhân thì tốt nhất không nên can thiệp." Nữ Oa ánh mắt lạnh lẽo: "Các ngươi muốn ngăn cản ta?

Chỉ là một tộc nhân tộc mà thôi, lại khiến bốn vị Thánh nhân đồng loạt ra tay, chuyện này là vì cái gì?" Thái Thanh Lão Tử thần sắc đạm mạc: "Nữ Oa, ngươi là Thánh nhân, hẳn phải hiểu rõ đại thế Hồng Hoang." "Vu - Yêu lưỡng tộc là bá chủ Hồng Hoang, giữa hai bên tất yếu phải có một trận chiến để tiêu trừ sát khí lệ khí tích lũy vô số năm qua." "Mà chìa khóa để trận tranh đấu này phát triển bình thường chính là đại kiếp của nhân tộc.

Vì vậy chuyện này ai cũng không được can thiệp, dù là Thánh nhân cũng không hành." Nữ Oa nghe vậy im lặng.

Đối với đại thế Hồng Hoang, khi đã bước vào cảnh giới Thánh nhân, nàng đương nhiên có thể cảm nhận được lờ mờ.

Nhưng nàng rốt cuộc không phải kẻ tuyệt tình tuyệt tính, vẫn còn có tình cảm.

Nhân tộc là do nàng tự tay tạo ra, trong lòng nàng họ giống như hậu duệ huyết mạch của mình, làm sao có thể trơ mắt nhìn nhân tộc đột nhiên gặp phải hung kiếp như vậy?

Vì vậy dù có nghịch lại đại thế, lần này nàng cũng phải ra tay, tuyệt đối không thể ngồi yên nhìn.

Trong mắt Nữ Oa hiện lên một tia sát cơ: "Chư vị đạo hữu, nếu nhất quyết làm khó ta, đừng trách Nữ Oa không khách khí." Oanh!

Uy năng Thánh nhân bộc phát, quy tắc rung chuyển, hư không run rẩy, cả vùng trời đất này lung lay rầm rập như muốn sụp đổ.

Thái Thanh Lão Tử thần sắc vẫn thản nhiên: "Nữ Oa, ngươi chỉ có một mình, dù có ra tay thì đã sao?

Cuối cùng cũng không thay đổi được kết cục." Oanh!

Quang diễm ngút trời, Thái Thanh Lão Tử cũng thúc động tu vi Thánh nhân của mình, chấn động càn khôn.

Oanh oanh oanh!

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng giải phóng uy áp, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Nữ Oa.

"Các ngươi... tốt, tốt lắm!" Nữ Oa giận dữ tới cực điểm.

Đối mặt với bốn chiến lực cấp bậc Thánh nhân, nàng dù thế nào cũng không thể là đối thủ, đành phải thu tay.

Nhưng chuyện này nàng đã ghi hận, ánh mắt lạnh lùng quét qua mấy vị Thánh nhân.

"Đợi sau này các ngươi cũng có đồ tử đồ tôn rồi, chuyện ngày hôm nay ta nhất định sẽ trả lại gấp trăm lần.

Ta xem lúc đó còn ai ngăn được ta." Câu nói này vừa thốt ra, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vốn đang tự tin thắng thế bỗng chốc biến sắc.

Nếu một vị Thánh nhân thực sự không màng thân phận mà đối phó với tiểu bối, họ quả thực không phòng ngự nổi, e rằng mọi đồ tử đồ

tôn sẽ bị tàn sát sạch bách.

Lời đe dọa này vô cùng có sức nặng!

"Nữ Oa đạo hữu, xin hãy tam tư.

Chúng ta tới đây cũng không phải vì tư dục, mà là để cả Hồng Hoang đi theo đúng quỹ đạo vốn có." Sau một hồi im lặng, Thái Thanh Lão Tử lên tiếng, giọng điệu đã dịu đi nhiều.

"Ta không quản tư dục hay đại thế gì hết, ta chỉ cần nhân tộc của ta bình an." Nữ Oa quả quyết nói.

"Đã như vậy thì cũng đành chịu thôi." Thái Thanh Lão Tử thở dài.

Trong lòng bọn họ cũng bất đắc dĩ, chuyện này là Thiên đạo yêu cầu họ tuân theo.

Hồng Quân hiện đã thân hợp Thiên đạo, ý chỉ này đến từ Thiên đạo, nói không chừng chính là ý kiến của Hồng Quân, cho nên họ không dám làm trái.

Dù phải đối mặt với lời đe dọa đáng sợ của Nữ Oa, bọn họ cũng chỉ đành mặt dày tiếp tục chặn cửa, dù sao bằng mọi giá cũng không thể để Nữ Oa can thiệp vào đại kiếp của nhân tộc.

"Hừ!" Nữ Oa lạnh lùng hừ một tiếng.

Thấy Thái Thanh Lão Tử và những người khác vẫn không nhường đường, nàng cũng hết cách, đành quay lưng trở lại Oa Hoàng Cung.

"Không biết nhân tộc có thể vượt qua kiếp nạn này không?" Nữ Oa lẩm bẩm, đôi lông mày hiện lên vẻ lo âu vô tận.

Ở một nơi khác trong Vu tộc, Lâm Nguyên đang tu hành bỗng cảm thấy Không Động Ấn liên tục rung động.

Ong ~~~ Luồng khí vận chi lực vốn dĩ luôn tuôn về phía hắn, vào lúc này bỗng nhiên sụt giảm, giảm xuống mức thấp đến không tưởng,

gần như là không còn nữa.

"Kiếp nạn của nhân tộc đã bộc phát rồi sao?" Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Hắn suy tính một lát, nhân tộc gặp đại kiếp đối với hắn cũng là một tổn thất lớn.

Hơn nữa nếu để Yêu tộc luyện được Đồ Vu Kiếm thì đối với Vu tộc cũng là một mối đe dọa khổng lồ.

Bất luận nhìn từ phương diện nào, chuyện này đã xảy ra thì hắn phải quản một chút.

Vút!

Ngay lập tức Lâm Nguyên hóa thành một đạo lưu quang bay ra ngoài.

Tại Thủ Dương Sơn, vô số nhân tộc đang tụ tập về đây như chạy nạn, vẻ mặt hốt hoảng, ánh mắt kinh hoàng, áo quần rách rưới, hình dung vô cùng thê thảm.

Bởi vì cách đây không lâu, đột nhiên có vô số Yêu tộc xuất hiện, bắt đi không biết bao nhiêu người rồi lần lượt chém giết.

Nữ Oa nặn đất tạo người tại Thủ Dương Sơn, nên nhân tộc cũng lấy đây làm tổ địa, không ngừng mở rộng ra ngoài.

Giờ gặp tai kiếp, theo bản năng họ đều chạy trốn về đây.

"Nữ Oa Thánh nhân, xin người hãy hiện thân cứu chúng con với." Một lão già nhân tộc quỳ sụp xuống đất, liên tục dập đầu về hướng Thủ Dương Sơn, kêu khóc thảm thiết.

Quá thê thảm.

Trên đường chạy trốn, Yêu tộc đã đuổi kịp, không biết bao nhiêu người đã chết dưới tay chúng.

Những người hiện tại chỉ còn lại già trẻ gái trai, ai nấy đều mang thương tích trên mình.

"Cáp cáp cáp, cầu xin Nữ Oa cũng vô dụng, giờ không ai cứu được các ngươi đâu!" Phía sau đột nhiên vang lên một tiếng cười lớn, yêu vân cuồn cuộn, một con đại yêu xuất hiện, tay cầm một cây cương xoa đen kịt dài ba trượng, vỗ cánh lao về phía nhân tộc.

Phía sau con đại yêu đó là quân đoàn Yêu tộc dày đặc, rầm rập bay tới che kín bầu trời, khí thế đó khiến Thủ Dương Sơn cũng phải rung chuyển.

Xa hơn nữa, ở phía chân trời, có thể thấy ba bóng người cao bằng trời đứng sừng sững, thần sắc đạm mạc, tỏa ra khí tức khủng bố vô biên.

Đó chính là ba vị Yêu Thánh: Bạch Trạch, Cùng Kỳ, Cửu Anh.

Thấy cảnh này, đám nhân tộc càng thêm thành kính dập đầu, nhưng trên thương khung vẫn không có bất kỳ phản hồi nào, dường như Nữ Oa đã hoàn toàn bỏ rơi họ.

"Trời muốn diệt nhân tộc ta sao!" Mọi người cuối cùng tuyệt vọng, cười thảm không thôi.

"Cáp cáp cáp, giết!" Từ trong quân Yêu tộc truyền ra những tiếng gầm phấn khích, dòng lũ yêu binh lao xuống đám nhân tộc bên dưới.

Tu vi nhân tộc quá yếu, giết họ chẳng khác nào giết kiến cỏ.

"Làm tổn hại khí vận của ta, các ngươi chán sống rồi sao?" Đột nhiên lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên, hồi đãng dưới thương khung như sấm sét, nổ vang bên tai mỗi người, chấn động đến mức điếc tai.

Oanh!

Chương 78

Một luồng uy năng bàng bạc bộc phát như biển khơi cuồn cuộn lan tỏa, oanh một tiếng nghiền áp thẳng xuống đoàn quân Yêu tộc này.

"Ai?" Quân Yêu tộc còn đang nghi hoặc bất định, luồng uy áp bàng bạc kia đã giống như mười vạn đại sơn đè xuống.

Chỉ nghe một chuỗi tiếng nổ, tất cả Yêu tộc vào lúc này đồng loạt nổ tung cơ thể, mất mạng tại chỗ.

Thương khung nhuốm máu, xác chết rơi xuống như mưa.

Đám nhân tộc vốn đang tuyệt vọng, đột ngột thấy quân đoàn Yêu tộc đằng đằng sát khí kia bị đánh nổ chỉ trong một chiêu thì đều ngây người.

Một lát sau, trong đám đông mới rộ lên những tiếng xôn xao kích động.

"Trời ơi, là Nữ Oa nương nương nghe thấy lời cầu nguyện của chúng ta sao?

Lại có người đến cứu chúng ta!" "Chỉ một chiêu mà quân đoàn Yêu tộc đã bị tiêu diệt sạch, thực lực thật mạnh, chúng ta cứu được rồi!" "Cáp cáp, ta biết mà, trời không tuyệt đường người, chúng ta cuối cùng cũng chờ được hy vọng!" "..." Dưới chân Thủ Dương Sơn, đám nhân tộc vô cùng kích động, có người mừng rỡ phát khóc, có người cười điên dại, có người liên tục dập đầu xuống đất, tất cả đều chìm trong niềm vui sướng tột độ.

Còn ở phía chân trời, ba vị Yêu Thánh Bạch Trạch, Cửu Anh, Cùng Kỳ đều co rụt đồng tử, đăm đăm nhìn lên không trung, ánh mắt trở nên rất lạnh.

“Ai dám ra tay với Yêu tộc ta?

Cút ra đây!” Cùng Kỳ gầm lớn một tiếng.

Đây là một con cự thú khổng lồ như hổ, nằm vắt ngang thiên địa, sau lưng mọc đôi cánh, đôi mắt hổ tràn đầy vẻ hung ác bạo lệ.

Yêu khí cuồn cuộn bao quanh thân thể che trời lấp đất, tôn thêm vẻ hung hãn đáng sợ cho con Cùng Kỳ này.

Cùng Kỳ vốn là một trong những yêu thú lừng danh Hồng Hoang, cực kỳ khát máu, có tác dụng khiến trẻ con ngừng khóc ở nhiều chủng tộc.

Oanh!

Vừa dứt lời, Cùng Kỳ vỗ cánh, cuồng phong nổi lên, tạo thành tận vạn đạo lốc xoáy khổng lồ nối liền trời đất, điên cuồng xoay tròn oanh long cuốn thẳng lên thương khung.

Nhất thời đất chuyển trời động, trời tối mịt mờ.

Nhân tộc ở Thủ Dương Sơn nhìn thấy cảnh này, tâm trạng vốn đang kích động bỗng bị dội gáo nước lạnh, trở nên lạnh buốt.

Dù sao đây cũng là một vị Yêu Thánh!

Tồn tại cấp bậc Yêu Thánh đối với những người bình thường này là mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng, một tồn tại như vậy ra tay thì ai đối phó nổi?

Đột nhiên trong hư không xuất hiện một nắm đấm.

Nắm đấm vàng óng ánh như mặt trời tỏa ra hào quang chói mắt, to lớn vô cùng, một hơi đấm thẳng vào vạn đạo lốc xoáy kia, va chạm dữ dội.

Oanh!!!

Trong một tiếng nổ kinh thiên động địa, vạn đạo lốc xoáy đồng loạt nổ tung, tan biến vào hư vô.

Nắm đấm vàng óng thế không thể cản, thấu phát ra một loại khí khái vô địch, khí thôn ức vạn lý sơn hà.

"Cái này..." Toàn bộ nhân tộc đều trợn tròn mắt, không thể tin nổi.

Đó là đòn tấn công của Yêu Thánh mà, vậy mà bị một quyền đánh nổ!

Đây là ai mà lại mạnh mẽ đến mức này?

Hư không lay động, trên cao thiên hiện ra một bóng dáng oai vệ, thân hình cao lớn vững chãi, tóc đen dày, mắt như điện lạnh, toàn thân tỏa ra khí thế sát phạt lăng lệ.

Hắn đứng đó như một ngọn thần sơn bất hủ, mỗi tấc da thịt đều phát quang chứa đựng sức mạnh bùng nổ, mang lại áp lực vô song khiến người ta phải run sợ từ tận đáy lòng.

Người đó hách nhiên chính là Lâm Nguyên!

"Đây là một vị Đại Vu!" Trong nhân tộc có những người hiểu biết đã nhận ra chủng tộc của Lâm Nguyên, lập tức hô vang.

"Là Vu tộc cứu chúng ta sao?

Truyền thuyết kể rằng Vu tộc ai nấy đều hung hãn khát máu mà, tại sao họ lại cứu chúng ta?" Những người khác nghe thấy vậy đều nảy sinh nghi hoặc.

Tuy nhiên bất kể đối phương là tộc nào, hiện tại có một điều không thể bàn cãi là vị Vu tộc này đã cứu họ, vì họ mà đối đầu với Yêu Thánh!

Bất kể cứu người vì lý do gì, cứu là cứu, vào thời khắc sinh tử vong nguy này, hắn đã ra tay cứu giúp, vì họ mà chống lại Yêu tộc!

“Bái kiến ân công!” Một lão già nhân tộc không chút do dự quỳ lạy, hô vang một tiếng, thần sắc cuồng nhiệt thành kính vô cùng, dùng sức dập đầu đến mức trán chảy cả máu.

Những người khác thấy vậy, trong lòng cũng dâng lên niềm cảm kích mãnh liệt, ánh mắt cuồng nhiệt đồng loạt quỳ xuống khấu đầu về phía Lâm Nguyên, đồng thanh hô lớn: “Bái kiến ân công!” Ong ~~ Lần quỳ lạy này khiến Lâm Nguyên phát hiện ra Không Động Ấn trong ngực hơi phát nóng, liên kết của hắn với nó trở nên chặt chẽ hơn.

Đồng thời, có thêm nhiều khí vận chi lực sinh ra, liên miên bất tuyệt hòa vào cơ thể hắn.

“Xem ra sau khi nhận được sự công nhận của những người này, lợi ích ta nhận được từ họ cũng nhiều hơn.” Lâm Nguyên cảm nhận được sự thay đổi của Không Động Ấn, thầm đưa ra suy đoán.

Tuy nhiên hiện tại không phải lúc nghiên cứu vấn đề này, việc cấp bách là phải giải quyết ba vị Yêu Thánh: Bạch Trạch, Cùng Kỳ, Cửu Anh.

“Ta cứ tưởng là ai, hóa ra là Vu Nguyên!” Lúc này Bạch Trạch lên tiếng.

Bạch Trạch là trí giả trong Yêu tộc, thông hiểu vạn sự vạn vật, gần như không có thông tin gì trong thiên địa mà lão không biết.

Lão cười lạnh nói: “Ngươi là một tên Vu tộc, chạy tới xía vào chuyện của nhân tộc làm gì?

Muốn gây chiến với Yêu tộc ta lần nữa sao?

Chẳng lẽ các ngươi không sợ Hồng Quân lão sư nổi giận à?” Trận chiến Vu - Yêu ngày đó nếu không phải Hồng Quân xuất hiện thì Yêu tộc e rằng đã bị hủy diệt rồi, Vu tộc cũng sẽ không rút lui.

Hồng Quân có thể lợi dụng Thiên đạo để không ngừng phục sinh,

vẫn rất có uy lực răn đe.

Bạch Trạch lập tức lôi vị đại thần này ra hy vọng có thể dọa được Lâm Nguyên.

"Ha ha, Bạch Trạch, ngươi tưởng ta không biết các ngươi đang làm gì sao?" Lâm Nguyên cười lạnh: "Các ngươi đang lợi dụng nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm phải không?

Đồ Vu Kiếm có tác dụng khắc chế nhục thân Vu tộc, cho nên các ngươi muốn luyện thanh hung kiếm này để trong trận đại chiến tương lai khiến Vu tộc chúng ta phải chịu thiệt thòi lớn." Câu nói này vừa thốt ra, không chỉ Bạch Trạch mà cả Cùng Kỳ và Cửu Anh cũng đồng loạt chấn kinh, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi, thất thanh kinh hô: "Ngươi làm sao mà biết?" Chuyện luyện chế Đồ Vu Kiếm thực ra bọn họ làm rất bí mật, chỉ nhắm vào nhân tộc, hễ có sinh linh nào nhìn thấy đều trực tiếp giết sạch để ngăn rò rỉ thông tin.

Bạch Trạch tự tin chuyện này chắc chắn vạn vô nhất thất, dù thế nào cũng không bị Vu tộc hay biết.

Nhưng biểu hiện của Lâm Nguyên hiện tại đã hoàn toàn đánh nát sự tự tin của lão.

Cái tên này làm sao biết được chuyện này?

Cả quá trình luyện kiếm không hề có sơ hở nào mà!

Thật là quỷ dị!

"Yêu tộc các ngươi cũng chỉ biết bày trò mèo không ra gì." Lâm Nguyên lúc này ánh mắt lạnh hẳn đi: "Trong Hồng Hoang, thực lực mới là thứ quyết định tất cả!

Sức mạnh tuyệt đối có thể trấn áp mọi thứ!

Hôm nay, ba vị Yêu Thánh các ngươi hãy ở lại đây đi." Oanh!

Một luồng khí thế cuồng bạo bùng nổ, Lâm Nguyên bước tới một bước, chủ động lao vào tấn công ba vị Yêu Thánh.

Chương 79

"Gào!" Cùng Kỳ phát ra một tiếng gầm thét chấn động thiên địa: "Tiểu tử đáng chết, ta phải cho ngươi biết cái giá của sự cuồng vọng!" Oanh!

Cùng Kỳ tính tình hung ác, lúc này là kẻ đầu tiên xông ra, pháp lực Chuẩn Thánh cuồn cuộn, thôi động sức mạnh quy tắc quấn quanh cự trảo, đâm thẳng về phía Lâm Nguyên.

Thiên không trong vòng vạn dặm tức khắc sụp đổ, hóa thành một hắc động khổng lồ, chỉ còn lại cự trảo của Cùng Kỳ đang tỏa sáng, nhiếp nhân tâm phách.

Một trảo này vung ra, dường như thiên hạ bao la cũng không có chỗ trốn, khủng bố đến cực điểm, thời không đều co rút lại hướng về cự trảo, chẳng khác nào một vực sâu thôn phệ hết thảy.

Lâm Nguyên lập tức cảm nhận được sức mạnh của cự trảo này, nhưng hắn không hề né tránh mà bước tới một bước, kết quyền ấn, đấm ra một quyền.

Cùng Kỳ cười nanh ác: "Dám cứng đối cứng với ta?

Đúng là lũ Vu tộc, đầu óc toàn cơ bắp!" Pháp lực Chuẩn Thánh bành trướng như biển cả, cự trảo phủ đầy vảy cứng, hàn quang lấp loáng, bộc phát uy năng càng thêm khủng bố, đâm sầm vào nắm đấm của Lâm Nguyên.

Oanh long!

Ngay sau đó, một tiếng nổ lớn vang lên, cự trảo của Cùng Kỳ nổ tung ngay giữa không trung, quy tắc quấn quanh trên đó cũng đứt đoạn từng khúc, sức mạnh bài sơn đảo hải tiếp tục lao về phía trước, khiến

Cùng Kỳ bị đánh bay ngược ra ngoài. "Ngươi..." Cùng Kỳ còn chẳng kịp quan tâm đến thương thế trên người, kinh hãi nhìn Lâm Nguyên, không thể tưởng tượng nổi chỉ mới lần đầu giao thủ mà bản thân đã bị Lâm Nguyên đả trọng thương! "Đây là Yêu Thánh của Yêu tộc sao?

Xem ra cũng chẳng mạnh lắm." Lâm Nguyên vừa nói vừa tiến lên một bước, một cái chớp mắt đã xuất hiện trước mặt Cùng Kỳ. "Sát!" Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh băng, toàn lực thôi động Lực Chi Pháp Tắc, nhục thân bộc phát, khí huyết ngút trời, nắm đấm vàng rực khiến thiên địa thất sắc, nện thẳng vào trán Cùng Kỳ.

Oanh!

Cùng Kỳ thảm khiếu một tiếng, bay ngược ra sau, đầu lâu lõm xuống, suýt chút nữa là bị đánh nổ tung. "Thực lực của Vu Nguyên này không còn là Đại Vu đơn giản nữa, chúng ta phải cẩn thận!" Bạch Trạch thấy cảnh này, lập tức biết bọn họ đã xem thường Lâm Nguyên.

Thực lực của Lâm Nguyên mạnh đến mức nằm ngoài dự kiến, vừa giao thủ đã chiếm thế thượng phong, áp chế Cùng Kỳ mà đánh, quả thực hung mãnh vô cùng. "Đến nước này thì không cần giảng đạo lý gì nữa, chúng ta chiếm ưu thế về số lượng, cùng lên đi!" Bạch Trạch nghiến răng, mắt lóe hàn quang.

Thân hình y to lớn, có một cái đầu rồng, lúc này thôi động pháp lực Chuẩn Thánh hạo đãng thiên địa, mỗi tấc huyết nhục đều phát quang, đột ngột gầm lớn: "Chân Long Hàng Thế!" Oanh!

Ánh sáng rực rỡ bùng nổ, mỗi chiếc vảy trên đầu rồng của Bạch Trạch đều tỏa sáng, vô số đạo văn dày đặc tuôn ra, lạc ấn vào hư không, trong nháy mắt hình thành một con cự long khổng lồ thô như sơn nhạc, dài vạn dặm, vắt ngang trên cao không, thân thể khẽ cử động đã khiến thiên địa đảo lộn. "Gào!" Chân long gào thét, lúc này

chẳng khác nào Long Vương thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp tái hiện, thần uy ngút trời, há miệng muốn nuốt chửng Lâm Nguyên. "Đây...

đây là thủ đoạn của Yêu Thánh sao?" Phía dưới, đám người tộc run rẩy.

Con cự long này quá khủng bố, che kín cả thương khung, khiến mặt đất tối sầm lại, cái miệng đỏ lòm như vực sâu máu, tạo cảm giác không thể kháng cự. "Ta là Bạch Trạch, tham ngộ Chân Long chi hình mà lĩnh ngộ sát chiêu này.

Vu Nguyên, ngươi đối phó thế nào đây?!" Bạch Trạch quát lớn, khí thế vô cùng khủng bố. "Rồng sao?

Trước mặt Vu tộc ta, là rồng thì cũng phải nằm xuống." Lâm Nguyên cười lạnh khinh miệt, thân hình rung lên, triển hiện pháp tướng cao bằng trời.

Sau đó, hắn tùy tiện kéo một cái.

Oanh long!

Trong nháy mắt, trên mặt đất bao la, một dãy núi hùng vĩ dài mười vạn dặm bị hắn nhổ bật rễ, tức khắc luyện hóa, giống như một cây roi sắt, quật mạnh ra, va chạm với Chân Long.

Ngao hống!

Chân Long thảm khiếu, đầu rồng bị đập nát bấy!

Thân thể Bạch Trạch run lên như bị búa tạ nện trúng, phun ra một ngụm tiên huyết, chịu sự phản phệ. "Tên này đáng sợ quá!" Cửu Anh kinh hô, lúc này đối mặt với Lâm Nguyên, y thậm chí có cảm giác như đang đối mặt với một Tổ Vu.

Tuy nhiên, Cửu Anh cũng là tồn tại đầy hung tính, thấy Lâm Nguyên cường hãn như vậy, y lại càng thêm hưng phấn, thân hình

rung lên, chín cái đầu đồng thời phun ra sức mạnh Thủy - Hỏa.

Hô hô!

Một con xích hồng cự long và một con băng lam cự long đồng thời hiển hiện trên cao không, đan xen vào nhau, sức mạnh nước và lửa lúc này dường như đã dung hợp làm một. "Ta chưởng khống Thủy Hỏa chi lực, trước đây chỉ có thể dùng riêng biệt, nhưng giờ đã lĩnh ngộ được đạo lý Thủy Hỏa cộng tế." Cửu Anh nanh ác cười: "Vu Nguyên, tới đây so tài một phen!" Oanh!

Hai con Thủy Hỏa cự long quấn quýt lao đến trước mặt Lâm Nguyên rồi đột ngột nổ tung, sức mạnh hủy diệt trút xuống, hoàn toàn nhấn chìm Lâm Nguyên.

Vùng hư không đó lập tức vỡ vụn, nguyên lực thiên địa bạo loạn, quá mức khủng bố, chẳng khác nào một vùng đất hủy diệt, nước lửa đan xen nghiền nát mọi thứ, quy tắc cũng phải nát tan.

Cửu Anh hưng phấn nhìn cảnh này, Thủy Hỏa đan xen giảo sát, dù là Yêu Thánh đồng cấp cũng chưa chắc chống đỡ được, Lâm Nguyên tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, mười tám con mắt của y đồng thời trợn tròn.

Chỉ thấy trong luồng sức mạnh hủy diệt vô tận kia, hào quang tỏa sáng, quanh thân Lâm Nguyên tỏa ra thanh quang mông lung, hắn bước ra mà không hề mảy may thương tổn.

Có thể thấy, một luồng sức mạnh quy tắc thần bí quấn quanh toàn thân hắn, triệt tiêu mọi đòn tấn công. "Điều này không thể nào!" Cửu Anh lúc này thất thần, không dám tin vào mắt mình.

Đòn Thủy Hỏa giảo sát của y mạnh mẽ như vậy mà Lâm Nguyên lại chống đỡ được, tên này rốt cuộc là quái vật gì?

Y là tồn tại cấp bậc Yêu Thánh cơ mà, lẽ nào lại không đối phó nổi một Đại Vu?

Y không biết rằng, sức mạnh Lâm Nguyên thôi động chính là Lực Chi Pháp Tắc.

Trong khoảnh khắc đó, hắn đã dùng quy tắc này để cường hóa phòng ngự hộ thân.

Bản thân tu vi của hắn đã vô cùng thâm hậu, lại thôi động quy tắc cao thâm như vậy, tự nhiên có thể chống đỡ được đòn tấn công của Cửu Anh.

Trong chốc lát, ba vị Yêu Thánh ra tay, đều sử dụng những thủ đoạn gần như là át chủ bài, nhưng đều bị Lâm Nguyên đánh trả từng cái một.

Ba Yêu Thánh đồng thời xuất thủ mà lại bị một mình Lâm Nguyên áp chế!

Phía dưới, đông đảo người tộc chứng kiến cảnh này thì há hốc mồm.

Vị ân công Vu tộc này quả thực mạnh mẽ nghịch thiên, quá mức khủng bố. "Hừ, đừng tưởng thế là kết thúc, cuộc chiến cấp Chuẩn Thánh mới chỉ bắt đầu thôi!" Bạch Trạch thần sắc dữ tợn, cảm thấy thẹn quá hóa giận.

Đường đường là Yêu Thánh kỳ cựu mà lại không đối phó nổi một Đại Vu?

Chuyện này mà truyền về thì mặt mũi để đâu! "Tế Đồ Vu Kiếm!" Y đột nhiên lệ quát.

Chương 80

Khanh!

Trong nháy mắt, huyết quang bùng phát, nhuộm đỏ cả thiên địa, một thanh thần kiếm tràn đầy oán niệm vô tận cùng khí sát phạt được tế ra, bát hoang nhuốm máu.

Thanh Đồ Vu Kiếm này chưa phải hoàn chỉnh thể, chỉ là đồ sát một lượng nhỏ người tộc để luyện chế, nhưng vẫn sở hữu uy năng cực kỳ đáng sợ, có tác dụng khắc chế cực mạnh đối với nhục thân Vu tộc.

Bạch Trạch tế ra sát kiếm này, chém thẳng về phía Lâm Nguyên.

Tức thì, thiên địa một mảnh huyết hồng, bị ánh sáng đỏ rực nhấn chìm, đồng thời vang lên những tiếng gào thét thê lương, đó là tiếng oan hồn người tộc thảm thiết kêu gào.

Dưới chân núi Thủ Dương, tất cả người tộc đều nghiến răng căm phẫn, mắt phun lửa giận.

Những oan hồn đó đều là đồng tộc của họ! "Đồ Vu Kiếm?" Lâm Nguyên cũng nheo mắt lại, lúc này Đồ Vu Kiếm còn chưa cận thân, da thịt hắn đã cảm thấy đau nhói, bản năng dâng lên một nỗi bất an. "Quả nhiên, Đồ Vu Kiếm này đối với Vu tộc có sự khắc chế cực lớn, thanh kiếm trước mắt này dường như không quá mạnh mà đã khiến ta có cảm giác nguy hiểm." Lâm Nguyên thần sắc không khỏi nghiêm trọng hơn nhiều.

Đối mặt với hung khí như vậy, hắn cũng không dám đại ý.

Hắn đã tu hành Không Gian Pháp Tắc, nếu muốn né tránh thì quá đơn giản, nhưng ngay khi định né, hắn lại lâm thời thay đổi ý định.

"Cũng được, để xem thông qua thanh Đồ Vu Kiếm này, tu vi nhục thân của ta hiện nay ra sao." Lâm Nguyên nảy sinh ý định khảo nghiệm bản thân, lúc này không tránh không né, tu vi nhục thân cấp bậc Đại La Kim Tiên hoàn toàn bộc phát.

Cửu Chuyển Huyền Công, thôi động.

Ông!

Tức thì, nhục thân hắn tỏa ra một lớp hào quang thanh mông lung, mỗi một tấc da thịt đều chảy tràn hà quang, rung chuyển thương khung, khiến hư không không ngừng sụp đổ. "Sát!" Lâm Nguyên hét lớn, nắm chặt nắm đấm đánh ra, va chạm với Đồ Vu Kiếm.

Đang!

Một tiếng kim thiết giao nhau vang lên, trong tiếng nổ vang rền, Đồ Vu Kiếm lập tức nổ tung thành vạn mảnh, vụn vỡ ngay tại chỗ!

Còn nắm đấm của Lâm Nguyên chỉ xuất hiện một vết máu nhỏ, và vết thương đó cũng nhanh chóng biến mất. "Điều này...

điều này làm sao có thể?!" Mắt Bạch Trạch suýt lòi ra ngoài, cảm thấy không thể tin nổi.

Đồ Vu Kiếm khi nhắm vào Vu tộc có sát lực mạnh đến khó tin, vậy mà Lâm Nguyên lại có thể chống đỡ được bằng tay không!

Lâm Nguyên thì không thấy bất ngờ.

Phải biết rằng, nhục thân của hắn mạnh hơn Đại Vu thông thường quá nhiều!

Đầu tiên là dung hợp luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy, thứ hai là không ngừng dùng kỹ năng Thiết Tượng để rèn luyện, hơn nữa hắn còn khai tịch ra Nguyên Thần, Nguyên Thần và nhục thân bổ trợ lẫn nhau, khiến nhục thân phát sinh chất biến trong quá trình tiềm di mặc

hóa.

Quan trọng hơn là thời gian qua, hắn liên tục luyện hóa khí vận người tộc và quả Hoàng Trung Lý, khiến cảnh giới bản thân tiến thêm một bước.

Tổng hợp các yếu tố lại, việc đấm nát Đồ Vu Kiếm thực sự là chuyện quá đơn giản. "Bạch Trạch, các ngươi phí hết tâm tư luyện chế cái thứ Đồ Vu Kiếm này, xem ra cũng chẳng có tác dụng gì nhỉ." Lâm Nguyên không nhịn được cười lên. "Ngươi đừng đắc ý, hừ, tiếp theo hãy đón nhận cơn thịnh nộ thật sự đây!" Bạch Trạch nghiến răng nghiến lợi, oanh một tiếng, pháp lực Chuẩn Thánh bùng phát, một lần nữa lao lên.

Phía bên kia, Cùng Kỳ và Cửu Anh cũng gầm thét, tái nhập cuộc chiến.

Tuy ban đầu giao phong Lâm Nguyên chiếm thượng phong, nhưng Yêu Thánh của Yêu tộc không hề yếu, trong trận huyết chiến này, ai thắng ai thua vẫn chưa biết được.

Huống chi đối phương có tới ba vị, ba Yêu Thánh liên thủ, chiến lực quả thực kinh thiên động địa, từng đạo đại thần thông điên cuồng dội xuống Lâm Nguyên.

Nhất thời, hai bên đều có tổn hại, nhưng nhìn chung, phía ba vị Yêu Thánh vẫn chiếm ưu thế. "Vu Nguyên, ngươi một mình rời khỏi Vu tộc chính là tự tìm cái chết, hôm nay giết được ngươi sẽ là một đại công!" Cùng Kỳ cười cuồng tiếu, thần sắc hung tàn hưng phấn. "Vậy sao?" Lâm Nguyên thần sắc bình thản, đến lúc này, hắn trực tiếp quát khẽ trong lòng: "Hệ thống, thôi động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ!" 【Đinh, tuân mệnh.】 Hiện nay, kỹ năng Cường Lực Viên Hộ đã đột phá lên cấp 5, có thể tăng 20 lần chiến lực, 20 lần phòng ngự.

Lâm Nguyên vừa thôi động, một luồng sức mạnh hạo hãn rót vào

cơ thể hắn.

Oanh!

Khí tức của hắn trong nháy mắt bạo tăng 20 lần, khiến thiên địa thất sắc. "Sát!" Lâm Nguyên không cho Bạch Trạch và những kẻ khác thời gian phản ứng, hét lớn một tiếng, kết quyền ấn, kim quang chiếu sáng Hồng Hoang, trực tiếp đấm thẳng vào đầu Cùng Kỳ.

Bành!

Sức mạnh cuồng bạo vô biên tuôn trào, trong nháy mắt khiến đầu Cùng Kỳ nổ tung, tiếp đó phá hủy mọi thứ trong cơ thể y.

Chỉ trong tích tắc, huyết nhục, thần hồn, quy tắc đều bị nghiền nát, một vị Yêu Thánh đường đường chính chính đã thân tử đạo tiêu ngay lập tức. "Tê..." Bạch Trạch và Cửu Anh đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Lại là chiêu này!

Nhớ trước đây khi Vu tộc tấn công Thiên Đình, cũng vào thời khắc mấu chốt, chiến lực đột nhiên bạo tăng làm xoay chuyển cục diện, hiện giờ cảnh tượng đó lại xuất hiện.

Trong mắt Bạch Trạch và Cửu Anh đều hiện lên vẻ sợ hãi.

Nếu là chiến đấu bình thường bọn họ còn không sợ, nhưng giờ thực lực Lâm Nguyên bạo tăng, bọn họ sao có thể là đối thủ? "Chạy!" Bá một tiếng, hai vị Yêu Thánh không chút do dự, quay đầu bỏ chạy.

Oanh!

Bọn họ còn đốt cháy cả tinh huyết, liều mạng tăng tốc độ lên đến cực hạn, trong chớp mắt đã biến mất nơi chân trời, không thấy tăm hơi.

Lâm Nguyên thấy vậy, ánh mắt lóe lên nhưng không đuổi theo.

Dù sao thời gian duy trì kỹ năng này cũng có hạn, ai biết được Yêu tộc có mai phục hay không?

Mọi chuyện đều phải vạn vô nhất thất mới được.

Bạch Trạch và Cửu Anh thì chạy thục mạng về Thiên Đình, gào lớn: "Bệ hạ, không xong rồi, việc chúng ta luyện chế Đồ Vu Kiếm bị tên Vu Nguyên của Vu tộc phát hiện, Cùng Kỳ còn bị giết rồi!" Đế Tuấn cũng biết Lâm Nguyên, dù sao hai lần Vu Yêu đại chiến trước đó, Lâm Nguyên đều có biểu hiện xuất sắc, nghe vậy sắc mặt lập tức đại biến, không dám tin nói: "Tên Vu Nguyên đó giờ đã mạnh đến thế sao?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng chấn kinh: "Nếu ta nhớ không nhầm, trước đây hắn chẳng qua chỉ là một Đại Vu, từng giết Tất Phương, nhưng dường như là hợp lực với một Đại Vu tên Cửu Phượng." "Bệ hạ, tên Vu Nguyên đó hiện vẫn đang ở núi Thủ Dương, thần đề nghị lập tức phái quân tiêu diệt hắn!" Bạch Trạch nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên này quá đáng sợ, tu vi thăng tiến nhanh như vậy, sau này chắc chắn sẽ là mầm họa lớn!" Đế Tuấn nghe vậy thì trì nghi, nói: "Nếu Lâm Nguyên triệu hoán Thập Nhị Tổ Vu tới thì hỏng bét.

Hắn có địa vị cực cao trong Vu tộc, thời gian trước còn đến Đông Hải bê đi cả đảo Bồng Lai, gây ra sóng gió không nhỏ, lần này biết đâu cũng đang chờ chúng ta sập bẫy!" Nghe vậy, Bạch Trạch bình tĩnh lại.

Y dù sao cũng là trí giả của Yêu tộc, suy nghĩ một hồi rồi buồn bã nói: "Đúng vậy, làm thế rất nguy hiểm.

Biết đâu hắn không đuổi theo hai chúng ta là cố ý, chuyên môn đặt bẫy muốn hại chúng ta thêm lần nữa." Đế Tuấn thở dài một tiếng, trong lòng phiền muộn.

Bây giờ việc luyện chế Đồ Vu Kiếm bị phát hiện, không thể tiếp tục được nữa, Vu tộc chắc chắn sẽ ngăn cản, kế hoạch này vừa mới

bắt đầu đã phá sản.

Dưới chân núi Thủ Dương, Lâm Nguyên đứng đợi rất lâu nhưng không thấy một bóng dáng Yêu tộc nào xuất hiện, không khỏi lắc đầu thất vọng.

Chương 81

"Lũ Yêu tộc này khôn ra rồi." Chuyến đi này với tính cách của hắn tự nhiên sẽ không mạo hiểm, hắn đã sớm thông báo cho Thập Nhị Tổ Vu, nếu Yêu tộc cử thêm Yêu Thánh ra tay, Thập Nhị Tổ Vu sẽ trực tiếp hiện thân oanh sát.

Bọn chúng không xuất hiện cũng là thoát được một kiếp. "Tạ ơn anh hùng cứu người tộc ta thoát khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng." Khi Lâm Nguyên trở lại chân núi Thủ Dương, đám người tộc đồng loạt quỳ xuống, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng sùng kính và cuồng nhiệt, hô vang bái tạ.

Tiếng hô vang vọng hối tụ lại trực chỉ vân tiêu, thậm chí khiến mây trắng trên trời cũng phải cuộn trào. "Đứng dậy cả đi.

Trong Hồng Hoang nhục nhược cường thực, thực lực người tộc các ngươi còn yếu, dù hôm nay nguy cơ đã qua nhưng ngày sau vẫn sẽ gặp vô vàn hiểm nguy.

Vì vậy, tiếp theo phải chuyên tâm tu hành, nâng cao thực lực, ta không thể mãi mãi ở đây bảo vệ các ngươi được." Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng.

Người tộc do Nữ Oa nặn đất tạo ra, tuy thiên phú tu luyện không quá mạnh nhưng trí tuệ lại dị thường kinh người, từ sớm đã thấu hiểu thế sự.

Đây cũng là lý do vì sao hậu thế người tộc có thể không ngừng quật khởi, cuối cùng trở thành chủng tộc mạnh nhất Hồng Hoang.

Thế nên khi nghe Lâm Nguyên nói vậy, trong đám người tộc lập tức có trí giả suy ngẫm, nhận ra hàm ý bên trong, không chút do dự quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói: "Tiền bối, người tộc chúng con ở

Hồng Hoang vật lộn cầu sinh, chỉ có thể miễn cưỡng sống sót, không biết đạo tu hành để trở nên mạnh mẽ, khẩn xin tiền bối thương xót, ban cho chúng con pháp môn tu hành.

Người tộc chúng con nhất định vạn thế không quên ơn truyền đạo của tiền bối, dù tinh không sụp đổ, Hồng Hoang nát tan, cũng mãi mãi phụng tiền bối làm thầy của người tộc." Những người khác nghe thấy vậy cũng phản ứng lại, đồng loạt quỳ lạy, đồng thanh hô lớn: "Khẩn xin tiền bối thương xót, ban cho chúng con pháp môn tu hành." Lâm Nguyên không khỏi mỉm cười, trí tuệ người tộc quả nhiên phi phàm, điểm nhẹ đã thông.

Hiện giờ hắn nắm giữ Không Động Ấn, người tộc càng mạnh thì lợi ích của hắn càng lớn, tự nhiên sẽ không từ chối, liền cười nói: "Nếu các ngươi đã thành tâm cầu giáo, ta cũng không giấu giếm, sẽ truyền thụ cho các ngươi mấy bộ pháp môn tu hành.

Nhưng hãy nhớ kỹ," nói đến đây, thần sắc Lâm Nguyên trở nên nghiêm lệ, "các ngươi dựa vào pháp môn này để cường đại bản thân, tuyệt đối không được làm xằng làm bậy, học theo lũ Yêu tộc bắt nạt các tộc khác, nếu để ta biết được, nhất định sẽ khiến cả tộc các ngươi diệt vong!" Một tộc quần nếu hành sự bạo ngược sẽ sinh ra đủ loại sát khí.

Ví dụ như trong nguyên tác, Vu tộc chính là như vậy nên sát khí nồng đậm, cuối cùng che mờ tâm trí, dẫn đến diệt vong.

Hiện tại Lâm Nguyên nắm giữ Không Động Ấn – chí bảo trấn áp khí vận người tộc, lại chuẩn bị truyền thụ pháp môn tu hành cho bọn họ, sau này chắc chắn sẽ gắn bó mật thiết.

Nếu người tộc làm càn sinh ra sát khí, tự nhiên cũng sẽ ảnh hưởng đến hắn.

Cho nên dù thế nào cũng không được để điều đó xảy ra.

Đám người tộc nghe vậy vội vàng thưa: "Chúng con không dám, chúng con không dám." "Ừ." Lâm Nguyên gật đầu, sau đó bắt đầu truyền đạo ngay dưới chân núi Thủ Dương.

Trong tay hắn nắm giữ mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp, bên trong ghi lại ba ngàn đại đạo cùng vô số pháp môn tu hành, có thể nói là bao la vạn tượng.

Chỉ cần chọn ra một ít truyền thụ cho người tộc cũng đủ để họ tiêu hóa rất lâu rồi.

Thế nên việc truyền đạo này đối với Lâm Nguyên không có chút khó khăn nào.

Đám người tộc nghe những pháp môn tu hành thần diệu này thì vô cùng say mê, một số kẻ thiên phú dị bẩm nhanh chóng lĩnh ngộ được.

Toàn bộ người tộc càng thêm kính sợ Lâm Nguyên, cuối cùng khí vận hối tụ trên Không Động Ấn càng thêm nồng hậu hạo hãn, mang lại phản hồi lớn hơn cho Lâm Nguyên.

Đây là một chuyện đôi bên cùng có lợi.

Trăm năm sau, Lâm Nguyên kết thúc giảng đạo, người tộc quyến luyến không rời, đồng thời bái lạy Lâm Nguyên: "Tạ ơn thầy truyền đạo." Thần sắc vô cùng thành kính.

Theo câu nói đó, khí vận người tộc không ngừng đổ vào Không Động Ấn bỗng chốc trở nên đặc quánh, dường như đã phát sinh chất biến, chấn động oanh long.

Tiếp đó, một cách mờ ảo, núi Thủ Dương và Không Động Ấn nảy sinh một mối liên hệ, Không Động Ấn truyền đi một thông điệp mơ hồ, dường như muốn chỉ dẫn Lâm Nguyên đến một nơi nào đó. "Ồ?" Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, nói với đám người tộc: "Sau này các ngươi hãy chăm chỉ tu hành, cứ cách một thời gian ta sẽ tới khảo tra,

tuyệt đối không được lười biếng." Nói xong, hắn theo chỉ dẫn của Không Động Ấn bay vào thâm sơn núi Thủ Dương.

Núi Thủ Dương là tên gọi của một dãy núi, dãy núi này chẳng khác nào một con cự long nằm phủ phục trên đại địa Hồng Hoang, bên trong có hàng triệu ngọn cao phong chọc trời, cảnh tượng tráng lệ, hơi thở mãng hoang phả vào mặt.

Lâm Nguyên đi sâu vào tới mấy chục vạn dặm, đến một ngọn núi nhỏ và hạ xuống, phát hiện ở đây có một tầng tiên thiên cấm chế. "Đây là loại cấm chế tương tự như ở đảo Bồng Lai, chứng tỏ bên trong chắc chắn có một động thiên phúc địa.

Nghe nói sau khi Thái Thanh Lão Tử lập Nhân giáo đã có được một mẻ bảo vật ở núi Thủ Dương, biết đâu nơi này chính là chỗ giấu bảo vật!" Lâm Nguyên lập tức hiểu ra.

Núi Thủ Dương liên quan mật thiết đến người tộc, vừa rồi hắn kết thúc truyền đạo, nhận được sự ủng hộ chân chính và lòng biết ơn từ tận đáy lòng của người tộc khiến liên kết càng thêm khăng khít.

Vì vậy, khí vận đổ vào Không Động Ấn càng thêm hùng hậu, kéo theo Không Động Ấn cũng phát sinh biến hóa, chỉ dẫn ra vị trí cấm chế này. "Mở!" Lâm Nguyên thôi động sức mạnh, tế ra Không Động Ấn, nó lập tức to lớn như sơn nhạc giữa không trung, bao quanh bởi kim quang khí vận, thần uy hách hách, nện thẳng vào cấm chế.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa, cấm chế núi Thủ Dương rung chuyển kịch liệt, cuối cùng rắc một tiếng rồi trực tiếp nứt ra, vụn vỡ, hiển lộ tình hình bên trong. "Đơn giản thế sao?" Thấy cấm chế bị phá dễ dàng, Lâm Nguyên có chút bất ngờ.

Nhưng ngẫm lại hắn thấy cũng hợp lý, bởi vì hắn dùng Không

Động Ấn để tấn công, mà bảo tàng núi Thủ Dương, Không Động Ấn và người tộc, ba thứ này liên quan mật thiết với nhau, xung đột sẽ không lớn, cho nên cấm chế đó chắc chỉ mang tính tượng trưng rồi bị Lâm Nguyên mở ra.

Nếu là người khác thì tuyệt đối không dễ dàng như vậy. "Để xem trong tiên thiên cấm chế này có những gì." Lâm Nguyên nhìn vào bên trong, khi nhìn rõ sự vật bên trong, mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc, không nhịn được mà cười lớn. "Thật không ngờ, thu hoạch lần này lại lớn đến thế." Trong tiên thiên cấm chế có ánh kim loại lấp lánh, nhìn kỹ thì đó là ánh đồng, bàng bạc và hùng hồn, bảo quang tràn ngập.

Đó chính là Thủ Sơn Chi Đồng!

Hơn nữa còn là một mạch khoáng Thủ Sơn Chi Đồng khổng lồ!

Phần lộ ra bên ngoài chỉ là một phần nhỏ của mạch khoáng, nhưng từ khí thế kinh người tỏa ra, mạch khoáng này to lớn đến mức e rằng chiếm cứ cả núi Thủ Dương, vô cùng hãi hùng.

Thủ Sơn Chi Đồng là vật liệu luyện khí đỉnh tiêm, không biết có thể luyện ra những món bảo bối kinh người nào.

Trong nguyên tác, sở dĩ Thái Thanh Lão Tử rời Côn Luân để định cư ở núi Thủ Dương chính là vì Thủ Sơn Chi Đồng giúp ích rất lớn cho việc luyện khí của y.

Kết quả, bây giờ tất cả đều thuộc về Lâm Nguyên.

Oanh long long!

Lâm Nguyên thôi động sức mạnh nhổ mạch khoáng Thủ Sơn Chi Đồng lên, lập tức khiến núi Thủ Dương trong vòng mấy triệu dặm rung chuyển dữ dội, cây đổ núi sập, vô số dã thú từ trong dãy núi chạy ra tạo thành thú triều càn quét ra ngoài.

Người tộc sinh sống ở đây lập tức chịu tác động, nhưng sau khi

được Lâm Nguyên truyền đạo, thực lực của họ tăng tiến đáng kinh ngạc, mỗi người thi triển thần thông, dễ dàng ngăn chặn được thú triều đáng sợ.

Mạch khoáng Thủ Sơn Chi Đồng đó còn thô hơn sơn nhạc gấp mấy chục lần, dài tới mấy chục vạn dặm, chẳng khác nào một con cự long, mỗi tấc đều lấp lánh ánh kim loại, được Lâm Nguyên thu vào không gian lưu trữ của mình. "Bây giờ về Vu tộc dùng thứ này luyện khí thôi, hiện nay kỹ năng Thiết Tượng của ta đã đạt đến cảnh giới nhất định, có thể nhờ Thủ Sơn Chi Đồng này mà rèn ra những món bảo bối kinh người." Lâm Nguyên mỉm cười, bước ra một bước liền biến mất nơi cuối chân trời.

Núi Côn Luân được mệnh danh là tổ mạch của vạn núi, khí thế bàng bạc chẳng kém gì núi Bất Chu, hàng ức ngọn núi hiểm trở đâm thẳng vào mây xanh, khí tượng vạn thiên.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đều tu hành ở đây, cảnh giới của họ đã vượt qua đỉnh phong Chuẩn Thánh, chỉ còn cách cấp bậc Thánh nhân một bước chân.

Trước đây khi Tứ Thánh chặn cửa cung Oa Hoàng, thực tế họ vẫn chưa thực sự bước vào cấp bậc Thánh nhân, chỉ là nhận được sức mạnh Thiên Đạo gia trì nên mới có chiến lực cấp Thánh.

Bốn tồn tại như vậy một khi liên thủ, ngay cả Nữ Oa cũng phải tạm tránh mũi nhọn.

Ngày hôm đó, Thái Thanh Lão Tử đang tu hành ngộ đạo, đột nhiên tâm huyết dâng trào, quanh thân tỏa ra hàng ức đạo vận cuồn cuộn giữa thiên địa, nhấn chìm vạn ngọn thần sơn Côn Luân. "Ta cảm ứng được khế cơ thành thánh của mình, chắc hẳn là ở người tộc." Y đứng dậy, mắt lóe sáng, không chút do dự bước ra một bước, bay về phía núi Thủ Dương – tổ địa của người tộc, pháp lực cuồn cuộn che lấp

cả bầu trời.

Chương 82

"Núi Thủ Dương này..." Vừa nhìn thấy núi Thủ Dương, Thái Thanh Lão Tử đã thấy tim mình xao động, cảm giác ngọn núi hùng vĩ này chính là nơi định mệnh dành cho đạo tràng của y, là nơi chứng đạo của y! "Xem ra ta thôi toán không lầm, cảm giác này không sai được, đến cảnh giới này của ta, bất kỳ lần tâm huyết dâng trào nào cũng đại diện cho cảm ứng chắc chắn sẽ xảy ra!" Thái Thanh Lão Tử rất kích động, ngay cả khuôn mặt dường như vĩnh viễn không biểu cảm cũng hiện lên vẻ hưng phấn, vội vàng đi vào sâu trong núi Thủ Dương.

Vừa vào sâu bên trong, y lờ mờ cảm ứng được có một nơi dường như đang vẫy gọi mình.

Sự vẫy gọi này y rất quen thuộc.

Tam Thanh đều là những người có hồng vận tề thiên, trước đây khi du ngoạn Hồng Hoang, thường cứ hễ đến gần một nơi có bảo vật là cảm giác "vẫy gọi" này sẽ nảy sinh.

Cũng chính vì thế mà bao năm qua bọn họ thu thập được không biết bao nhiêu bảo vật, hiệu suất cao gấp hàng nghìn hàng vạn lần các đại năng khác, khiến nhiều người đỏ mắt ghen tị.

Nhưng cũng không có cách nào, phải biết Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, bẩm sinh đã được thiên địa Hồng Hoang ưu ái, dù sao Hồng Hoang cũng là do Bàn Cổ đại thần khai tịch ra mà! "Nơi nổi tiếng nhất núi Thủ Dương chính là Thủ Sơn Chi Đồng, trước đây ta từng có được một khối, hiệu quả luyện khí quả thực nghịch thiên!

Có điều loại khoáng vật này cực kỳ hiếm hoi, khó mà phát hiện,

hồi đó ta đã chuyên môn tìm kiếm ở núi Thủ Dương mà cũng chỉ tìm thấy ba khối.

Bây giờ xuất hiện sự 'vẫy gọi' này, lẽ nào là một tiên thiên cấm chế nào đó xuất hiện?

Và trong đó rất có thể là Thủ Sơn Chi Đồng!" Trong nháy mắt, tâm trạng Thái Thanh Lão Tử trở nên xao động.

Trải nghiệm này quá quen thuộc, y liền ngựa quen đường cũ, theo cảm ứng đó đi sâu vào núi Thủ Dương tới mấy chục vạn dặm thì dừng lại. "Chắc hẳn là quanh đây." Thái Thanh Lão Tử tự lẩm bẩm, khóe miệng nở nụ cười, oanh một tiếng giải phóng sức mạnh Nguyên Thần của mình như biển khơi cuộn trào, trong nháy mắt quét qua muôn vàn ngọn núi, thu hết mọi thứ vào cảm tri, luồng pháp lực vượt qua đỉnh phong Chuẩn Thánh khiến quy tắc thiên địa nơi đây phải run rẩy.

Sau đó sắc mặt Thái Thanh Lão Tử biến đổi, bá một tiếng biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lần nữa đã đứng trước một cái hố khổng lồ.

Bên cạnh cái hố vẫn còn tàn tích của tiên thiên cấm chế, thậm chí còn có một mẩu Thủ Sơn Chi Đồng nhỏ bằng móng tay rơi lại bên cạnh, như thể bị ai đó bỏ quên.

Sắc mặt y lập tức tối sầm, mắt đỏ ngầu, không thể giữ nổi bình tĩnh, nghiến răng nghiến lợi. "Là ai, là ai dám nẫng tay trên cơ duyên của ta?

Đây đáng lẽ là của ta, của ta!" Thái Thanh Lão Tử gầm thét, cả người gần như suy sụp, oanh oanh oanh, xung quanh y có tới mười vạn ngọn núi lớn đột nhiên nổ tung thành tro bụi, tan biến vào hư không.

Khoảnh khắc vừa rồi, thần niệm của y đã thâm nhập vào cái hố khổng lồ đó và phát hiện đây chính là một đường hầm dưới lòng đất dài tới mấy chục vạn dặm, gần như chiếm trọn chân núi Thủ Dương.

Mùi vị nồng đậm của Thủ Sơn Chi Đồng vẫn còn vương lại trong đường hầm này.

Điều này chứng tỏ cái gì?

Chứng tỏ trước đó ở đây là một mạch khoáng khổng lồ không tưởng, toàn bộ đều cấu thành từ Thủ Sơn Chi Đồng!

Kết quả, bây giờ mạch khoáng này đã sớm bị kẻ nào đó nẫng đi mất!

Đây đáng lẽ là cơ duyên của y mà!

Núi Thủ Dương là nơi định mệnh để y chứng đạo, mạch khoáng khủng bố này vốn nên là của y, sau khi chứng đạo xong, mạch khoáng Thủ Sơn Chi Đồng khổng lồ thế này không biết có thể luyện ra bao nhiêu bảo vật, vậy mà giờ mất sạch, bị kẻ nào đó hớt tay trên giữa đường!

Thái Thanh Lão Tử vốn luôn sùng bái Hồng Quân, phong cách hành sự cũng thích mô phỏng Hồng Quân, mặt vĩnh viễn không biểu cảm, đạm mạc đối diện với mọi thứ, nhưng lúc này y hoàn toàn không nén nổi cảm xúc, chỉ cảm thấy một ngọn lửa giận tuôn trào, bùng phát trong lòng! "A!" Thái Thanh Lão Tử nộ hống, thiên địa dường như muốn sụp đổ, khủng bố vô biên. "Đáng chết, bất kể ngươi là ai, mối thù này ta ghi tạc rồi!

Sau này ta nhất định phải bắt ngươi trả giá gấp hàng ức lần!" Thái Thanh Lão Tử thần sắc dữ tợn, nghiến răng nói.

Liên quan đến việc chứng đạo, rất khó để giữ bình tĩnh.

Nhưng cuối cùng y cũng trấn tĩnh lại để suy tính.

Nếu Thủ Sơn Chi Đồng đã bị cướp mất thì y có nổi giận ở đây cũng chẳng ích gì, tiếp theo đành phải đi làm việc khác vậy. "Thủ Sơn Chi Đồng cũng chỉ là chút lợi nhỏ thôi, ta muốn chứng đạo, căn nguyên vẫn nằm ở người tộc, truyền đạo cho người tộc, làm cho người tộc cường thịnh, ta tự khắc sẽ tìm thấy khế cơ chứng đạo." Thái Thanh Lão Tử lạnh lùng nghĩ.

Bá!

Y bay từ thâm sơn núi Thủ Dương ra ngoài.

Dưới chân núi là bình nguyên rộng lớn bát ngát, người tộc đang cắm rễ ở đây.

Thái Thanh Lão Tử khôi phục thần sắc đạm mạc, quanh thân tỏa ra hàng ức đạo vận, bước vào cương vực người tộc, đi dạo khắp nơi.

Theo tính toán của y, khi triển hiện dị tượng như vậy chắc chắn sẽ gây chú ý, người tộc thực lực yếu kém, thấy cường giả kinh người hiện thân chắc chắn sẽ chấn động rồi chạy tới cầu xin y truyền thụ pháp môn tu hành.

Đến lúc đó y sẽ đặt ra vài thử thách, hành hạ đám người tộc này một phen để bọn họ biết đạo pháp không dễ truyền, cuối cùng mới tìm một nơi bắt đầu truyền đạo, như vậy chắc chắn sẽ khiến toàn bộ người tộc kính sợ y bội phần.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, Thái Thanh Lão Tử cảm thấy nghi hoặc.

Sau khi bước vào cương vực người tộc, đám người tộc thấy cường giả như y xuất hiện thì tự nhiên là tôn kính, nhưng họ chỉ bày tỏ sự tôn kính rồi thôi, tuyệt nhiên không một ai tiến lại bắt chuyện.

Càng không có ai chạy đến cầu xin y truyền đạo. "Lẽ nào lũ người tộc này gan bé thế, không dám tiếp cận ta?" Thái Thanh Lão Tử thầm thắc mắc.

Nếu người tộc nhát gan không dám lại gần thì hành động tiếp theo của y không thể triển khai được.

Nhưng đây dù sao cũng chỉ là chuyện nhỏ, việc này quan trọng đến sự chứng đạo của y, nếu người tộc không dám chủ động tìm y thì y đành chủ động một chút vậy.

Ngay lập tức, Thái Thanh Lão Tử đi tới đỉnh ngọn núi cao nhất trong dãy Thủ Dương, chỉ tay xuống mặt đất, tức thì một tòa cao đài khổng lồ hiện ra giữa hư không.

Y bước ra một bước, thân ảnh lấp loáng đã xuất hiện trên cao đài, ngồi xếp bằng xuống, sau đó giọng nói đạm mạc vang vọng khắp cương vực người tộc. "Ta là Thái Thanh Lão Tử, do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, thấy người tộc các ngươi tuy thực lực yếu kém nhưng trí tuệ sáng suốt, cũng coi như là một tộc quần có tiềm năng trong Hồng Hoang." "Để Hồng Hoang đại đạo xương minh, nay ta tại đỉnh núi Thủ Dương truyền đạo cho các ngươi, nếu ai có tâm thành ý thì hãy tới nghe đạo." Nói xong, Thái Thanh Lão Tử trong lòng khá đắc ý, nhắm hai mắt lại, thong dong chờ đợi.

Y là ai chứ?

Có thể nói là tồn tại hàng đầu Hồng Hoang!

Một tồn tại như vậy đột nhiên giáng lâm xuống một tộc quần yếu tiểu và tuyên bố truyền đạo cho họ, đám hậu bối yếu ớt kia chắc chắn sẽ hưng phấn đến phát điên, ước chừng hiện giờ đã hoàn toàn chấn động, tranh nhau chạy lên núi Thủ Dương rồi.

Tuy nhiên, chờ đợi hồi lâu, bên cạnh Thái Thanh Lão Tử vẫn chẳng có động tĩnh gì.

Y kinh ngạc mở mắt nhìn thì thấy đỉnh núi Thủ Dương vắng tanh không một bóng người!

Không một ai tới cả! "Chuyện gì thế này?" Thái Thanh Lão Tử ngây người ra, cảm thấy thật không thể tin nổi, lũ người tộc đó không nghe hiểu lời y nói sao?

Thái Thanh Lão Tử do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thân muốn truyền đạo ở đây mà họ lại không tới!

Không thể tin nổi, thật là khó hiểu! "Không thể nào, chắc chắn phải có nguyên nhân!" Thái Thanh Lão Tử lửa giận ngút trời, y phát hiện lần này đến núi Thủ Dương cái gì cũng không thuận lợi, bực bội đến phát điên.

Oanh!

Chương 83

Sức mạnh Nguyên Thần của y cuồn cuộn tuôn ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ cương vực người tộc, lập tức thu hết mọi ngôn hành của đám người tộc vào cảm tri. "Ta phải xem xem các ngươi đang nghĩ cái gì!" Y hừ lạnh trong lòng.

Sau đó, Thái Thanh Lão Tử nghe được những cuộc đối thoại đại loại như thế này: "Ông nội ơi, cái lão râu trắng kia muốn truyền thụ pháp môn tu hành kìa, mình có nên qua xem thử không?" "Xem cái khỉ gì!

Tham nhiều thì không tinh đâu, pháp môn tu hành hiện tại của mình đã đủ cao thâm rồi, nghiên cứu cả đời chắc gì đã hết mà còn muốn học cái khác?

Không được đi!" ... "Cha ơi, người kia trông lợi hại quá, lại còn muốn truyền pháp môn cho mình nữa." "Hừ, so với thầy thì thế nào?

Ta thấy người này đột nhiên đến người tộc chắc chắn là có âm mưu!" ... "Cái này... cái này..." Nghe thấy vậy, Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn ngây người.

Chuyện gì vậy?

Người tộc không chỉ đã có pháp môn tu hành mà dường như pháp môn đó còn rất cao thâm, đến mức họ chẳng thèm màng tới những pháp môn khác nữa.

Lẽ nào đã có người truyền đạo ở đây rồi?

Thế thì y còn làm ăn gì nữa?

Truyền đạo mà không có người nghe thì truyền kiểu gì, chứng đạo thành thánh kiểu gì?

Khoảnh khắc này, Thái Thanh Lão Tử khó chịu vô cùng. "Thôi kệ, dù có ai đến nghe hay không thì cứ truyền đi đã." Cuối cùng y cũng chỉ biết tự an ủi mình như vậy.

Đợi đến khi trên đỉnh núi Thủ Dương lưa thưa vài người đến, Thái Thanh Lão Tử liền bắt đầu truyền thụ pháp môn, mấy người đó tính tình cũng dở dở ương ương, chẳng thèm nghe nghiêm chỉnh mà cứ đứng bên cạnh xì xào, bảo pháp môn này cũng chẳng ra sao, so với thầy thì kém xa, nghe mà thái dương Thái Thanh Lão Tử nổi đầy gân xanh.

Với tu vi của y, có thể tiêu diệt cả tộc người trong tích tắc, nhưng vì liên quan đến việc chứng đạo nên y không dám hành động cảm tính, đành phải nén giận tiếp tục truyền đạo, giảng giải đủ loại cảm ngộ về tu hành, kiên trì mãi.

Cứ thế, mấy chục năm trôi qua, Thái Thanh Lão Tử đột nhiên tâm niệm khẽ động. "Ta có thể chứng đạo rồi." Trong lòng y dâng lên một nỗi vui mừng khôn xiết, pháp lực trong cơ thể phát sinh chất biến, hàng ức quy tắc tuôn trào hình thành một cột sáng còn thô hơn núi Thủ Dương, xông thẳng lên mây xanh, xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, thấu tận tinh không Hồng Hoang.

Khí tức Thánh nhân hạo hãn như biển cả càn quét khắp Hồng Hoang.

Lúc này, vô số đại năng trong Hồng Hoang đều chấn động tâm can, nhìn về phía núi Thủ Dương. "Khí tức này... lại có người chứng đạo?" "Thánh nhân đó, vạn kiếp bất hủ, bao giờ ta mới đạt tới cảnh giới đó đây?" "Kẻ chứng đạo này rốt cuộc là ai?" Vô số ý niệm khổng lồ va chạm, giao lưu giữa hư không.

Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được sự thay đổi của chính mình, khoảnh khắc này quả thực là phát sinh chất biến, mạnh hơn trước kia

quá nhiều, thực sự là một bước lên trời. "Dưới Thánh nhân đều là kiến cỏ." Y biết từ giây phút này mình đã bước sang một cấp bậc khác, tâm thái cũng không tự chủ được mà thay đổi, nhìn mọi thứ đều trở nên thờ ơ, bởi vì tất cả những thứ này y đều có thể tiêu diệt chỉ bằng một cái búng tay.

Ngay cả Hồng Hoang bao la này, chỉ trong một niệm y cũng có thể khiến nó tan vỡ.

Có điều, sự thoát thai hoán cốt này vẫn chưa thực sự hoàn thành, còn chưa ổn định.

Oanh long long!

Đúng lúc này, khí vận người tộc cuộn trào, ngưng tụ thành thực chất tấn công về phía Thái Thanh Lão Tử như muốn làm rung chuyển cơ thể y. "Hả?" Thái Thanh Lão Tử biến sắc, lúc này y đột nhiên cảm nhận được một loại nguy cơ.

Y mượn lực người tộc để chứng đạo, tự nhiên cũng sẽ chịu sự phản phệ, nếu không trấn áp được khí vận người tộc này thì con đường chứng đạo của y sẽ gặp trắc trở, không thể thành công. "Chắc chắn phải có bảo vật giúp ta trấn áp khí vận người tộc này." Thái Thanh Lão Tử bấm tay tính toán, pháp lực Thánh nhân cuồn cuộn, lập tức biết được cách đối phó.

Nhưng giây tiếp theo, y bỗng khựng lại. "Bảo vật này... mất rồi!" Trong tính toán vừa rồi của y, bảo vật dùng để trấn áp khí vận người tộc đáng lẽ phải xuất hiện thì nay đã biến mất, bị kẻ nào đó cướp đi. "Rốt cuộc là kẻ nào?!!" Thái Thanh Lão Tử giận đến mức sắp thổ huyết.

Lại bị nẫng tay trên!

Trước là Thủ Sơn Chi Đồng, giờ lại là chí bảo trấn áp khí vận!

Đều bị cướp sạch!

Những thứ đó vốn dĩ phải là của y! "Đáng chết!

Đáng chết!" Thái Thanh Lão Tử nghiến răng nghiến lợi, dù sắp chứng đạo thành thánh cũng không nhịn nổi, trong lòng dâng lên một nỗi bi phẫn.

Kẻ nào mà ác ôn thế, cứ nhè vào một mình y mà hành hạ vậy?

Không thể quá đáng như thế được!

Oanh oanh oanh!

Lúc này, khí vận người tộc vẫn đang cuồn cuộn tấn công, cơ thể Thái Thanh Lão Tử run rẩy, thậm chí rắc một tiếng xuất hiện một vết nứt. "Không còn cách nào khác, đành phải vậy thôi." Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt đau đớn rút ra tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ của mình, mạnh mẽ trải ra trấn áp khí vận người tộc xuống.

Bảo vật trấn áp khí vận không được tùy tiện động dụng, y dùng Thái Cực Đồ để trấn áp thì sau này món tiên thiên chí bảo này sẽ rất khó sử dụng, coi như mất đi một quân bài tẩy khắc địch chế thắng.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc trấn áp được khí vận người tộc, trên thương khung cao thẳm, Thiên Đạo cảm ứng, công đức vô tận giáng xuống nhấn chìm y, cuối cùng giúp y bước ra bước cuối cùng, thực sự chứng đạo thành công.

Từ đó về sau y chính là Thánh nhân vạn kiếp bất hủ.

Nhưng Thái Thanh Lão Tử không hề có niềm vui chứng đạo, trong lòng chỉ thấy bực bội, cuộc chứng đạo này trắc trở vô cùng, uất ức đến nghẹt thở.

Ngày hôm nay định sẵn là một ngày không bình yên của Hồng

Hoang.

Sau khi Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành thánh ở núi Thủ Dương, từ hướng núi Côn Luân lại đột nhiên có hai cột sáng khủng bố xông thẳng lên trời, xé rách Tam Thập Tam Thiên, thâm nhập vào sâu trong tinh không.

Công đức vô tận như biển cả cuồn cuộn trút xuống nhấn chìm núi Côn Luân hùng vĩ, hào quang rực rỡ, sau đó bị luyện hóa hấp thu triệt để.

Đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, họ cũng đã tìm thấy khế cơ chứng đạo của mình, từ đó đột phá vào cảnh giới đó.

Ở hướng núi Tu Di, một đóa sen khổng lồ nở rộ, gần như bao trọn cả thiên địa, bên trong có vô số thế giới sinh diệt, ánh sáng lung linh, màu sắc rực rỡ.

Đồng thời còn có một cây Bồ Đề khổng lồ, lục hà ngút trời, đứng sừng sững giữa thiên địa, vô vàn lá cây xào xạc rung động, tỏa ra đạo vận vô tận.

Chương 84

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Hai tồn tại khủng bố này cũng cảm ứng được khế cơ chứng đạo, thôi động toàn bộ tu vi tiến vào lãnh địa đó.

Nhưng giây tiếp theo, đóa sen rung chuyển kịch liệt, bắt đầu héo tàn.

Cây Bồ Đề rung động, những chiếc lá xanh đầy sức sống bắt đầu chuyển vàng rồi rụng lả tả khỏi cành.

Một luồng tử khí bao trùm khu vực phương Tây. "Chuyện gì thế này, ta cảm thấy con đường thành thánh của mình... bị đứt đoạn." Tiếp Dẫn với gương mặt sầu khổ lộ rõ vẻ chấn kinh, không dám tin. "Lẽ nào là do tu vi chúng ta không đủ, cưỡng ép thành thánh nên bị phản phệ?" Chuẩn Đề cũng chấn động tâm can, không ngờ kết quả lại như vậy.

Hai người nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương sự không cam lòng nồng đậm, con đường đại đạo dài dằng dặc, sao có thể ngã xuống ở bước cuối cùng này? "Dù phải trả bất cứ giá nào ta cũng phải thành thánh!" Tiếp Dẫn mãnh liệt nghiến răng như thể đưa ra một quyết định vô cùng gian nan, ngửa mặt lên trời hét lớn thê lương. "Ta, Tiếp Dẫn đạo nhân, nguyện lập đại nguyện, lập giáo ở phương Tây, phổ độ hết thảy sinh linh trên thế gian." Chuẩn Đề đạo nhân nghe vậy lập tức hiểu ý định của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Phát đại nguyện có thể "vay mượn" lượng lớn công đức từ Thiên Đạo để giúp họ vượt qua rào cản cuối cùng, đột phá vào cảnh giới Thánh nhân.

Chỉ là làm như vậy hậu hoạn vô cùng.

Phải biết đó là công đức Thiên Đạo, có vay thì phải có trả!

Hôm nay phát nguyện vay công đức, ngày mai phải đi thực hiện đại nguyện, vì đó mà tốn vô số tâm lực.

Trong quá trình này hễ có một chút thất bại là hậu quả khó lường, biết đâu thân thể Thánh nhân cũng bị rạn nứt.

Hơn nữa không phải vay bao nhiêu trả bấy nhiêu là xong.

Ở đây còn có lãi suất!

Vay công đức Thiên Đạo thì số phải trả lại có lẽ gấp nghìn lần, vạn lần, mười vạn lần, điều này định sẵn sau này họ phải lao tâm khổ tứ vô số vạn năm, hoàn toàn không được tiêu dao tự tại như các Thánh nhân khác.

Tiếp Dẫn đạo nhân làm vậy có thể nói là điên cuồng, nhưng Chuẩn Đề đạo nhân cực kỳ thấu hiểu, cơ hội thành thánh ngay trước mắt, dù cái giá có thảm khốc đến đâu thì ai mà nỡ từ bỏ chứ? "Ta, Chuẩn Đề đạo nhân, nguyện lập đại nguyện, lập giáo ở phương Tây, phổ độ hết thảy sinh linh trên thế gian." Chuẩn Đề cũng không do dự, lập tức giống như Tiếp Dẫn đạo nhân phát ra đại nguyện, tiếng vang hạo hãn truyền khắp Hồng Hoang, khiến mọi sinh linh đều nghe thấy.

Oanh!

Tức thì, trên thương khung cao thẳm, kim quang công đức vô tận hiện ra, cuồn cuộn trút xuống nhấn chìm núi Tu Di, mỗi tấc không gian đều là ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Đóa sen héo tàn ban nãy lại nở rộ, tỏa ra sức sống dồi dào.

Cây Bồ Đề lá vàng cũng hăng hái trở lại, lục hà ngập trời lấp lánh.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trong ngày hôm đó cũng đồng thời bước vào cảnh giới Thánh nhân. "Một ngày năm Thánh nhân!" Trong Hồng

Hoang, vô số đại năng chứng kiến cảnh này, trong lòng dậy sóng dữ dội, chấn kinh vô cùng.

Sao Thánh nhân bây giờ lại giống như nấm mọc sau mưa, bỗng chốc ra đời nhiều thế này? "Một ngày năm Thánh nhân, nhưng trong đó lại không có ta." Ở Thiên Đình của Yêu tộc, sắc mặt Đế Tuấn rất khó coi.

Y là Thiên Đế của Yêu tộc, vốn luôn tự cao tự đại, tu vi cũng đã đạt tới cấp bậc cực cao, vậy mà vẫn không cảm thụ được khế cơ chứng đạo.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở dài, mặt lộ vẻ vô cùng hướng vọng.

Cảnh giới Thánh nhân khó mà tưởng tượng nổi, đó là thứ mà tất cả tu sĩ đều muốn truy tìm, chỉ tiếc dường như nó ở cách họ quá xa, xa đến mức dường như vĩnh viễn không có khả năng thực hiện. "Từ nay về sau, Hồng Hoang sẽ là thời đại của các Thánh nhân.

Thánh nhân cao cao tại thượng sẽ bắt đầu thống trị vận mệnh của Hồng Hoang bao la này." Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Yêu Sư, Phục Hy, Tây Vương Mẫu...

đám đại năng hàng đầu Hồng Hoang này đều bùi ngùi cảm thán, biết rằng cục diện Hồng Hoang đã hoàn toàn thay đổi, không còn như xưa nữa. "Đều đã chứng đạo rồi sao?" Trong Vu tộc, Lâm Nguyên cảm nhận được khí tức Thánh nhân hạo hãn tràn ngập thiên địa Hồng Hoang, hắn mở mắt sau khi tu luyện, trong mắt không khỏi hiện lên một vẻ nghiêm trọng.

Không nghi ngờ gì nữa, Hồng Hoang hiện tại đã trở nên nguy hiểm hơn nhiều, số lượng sức mạnh có thể đe dọa hắn bỗng chốc tăng thêm năm cái, điều này khiến Lâm Nguyên cảm thấy áp lực.

Tuy nói ở trong Vu tộc có Thập Nhị Tổ Vu bên cạnh, dù Thánh nhân có đánh tới cũng có thể chống chọi được.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu suy cho cùng cũng là ngoại vật, không thể mãi mãi ở bên cạnh hắn.

Hắn rồi sẽ có lúc đi riêng, nếu lúc đó Thánh nhân đột nhiên xuất hiện gây khó dễ thì sẽ rất nguy hiểm. "Phải tranh thủ thời gian tu hành!

Nhục thân, Nguyên Thần đều phải sớm đột phá!

Kỹ năng hệ thống cũng phải sớm cường hóa!" Trong lòng Lâm Nguyên nảy sinh một cảm giác cấp bách.

Hiện tại tu vi nhục thân của hắn đã bước vào cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Tu vi Nguyên Thần cũng là cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Lâm Nguyên lập ra một mục tiêu nhỏ, cố gắng đưa cả nhục thân và Nguyên Thần đột phá lên cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chiến lực tổng hợp của hắn hiện nay thực tế không thua kém Tổ Vu, nếu nhục thân và Nguyên Thần đồng thời đột phá lên Chuẩn Thánh thì dù ở trong đám Tổ Vu e rằng cũng đủ xếp hạng hàng đầu. 【Đinh, chúc mừng ký chủ, mở nhiệm vụ mới.】 Đột nhiên đúng lúc này, tiếng hệ thống vang lên: 【Ký chủ đưa nhục thân hoặc Nguyên Thần, bất kỳ hạng mục nào đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh, sẽ được phần thưởng là một kỹ năng mới.】 "Ồ?" Lâm Nguyên không khỏi mỉm cười, nhiệm vụ hệ thống này đến thật đúng lúc. "Việc đột phá cũng không thể vội vàng, dục tốc bất đạt.

Hiện giờ Nguyên Thần của ta nâng cao chậm hơn một chút vì dù sao cũng là Vu tộc, thiên phú Nguyên Thần hơi kém.

Cho nên tiếp theo, tinh lực chủ yếu sẽ dồn vào tu vi nhục thân!

Bao năm qua ta không ngừng dùng kỹ năng Thiết Tượng để rèn luyện nhục thân, Bàn Cổ Ngọc Tủy lấy được ở núi Bất Chu trước đây cũng đang không ngừng luyện hóa, tiềm lực nhục thân đã tích lũy đến một mức độ đáng sợ.

Chỉ cần nỗ lực thêm chút nữa, rất có khả năng sẽ đột phá thành công trong thời gian tới!" Sau khi bình tĩnh suy nghĩ một lát, Lâm Nguyên rời khỏi nơi cư ngụ hiện tại là đảo Bồng Lai, bay tới núi Bất Chu, bắt đầu leo lên đỉnh núi.

Ầm!

Một luồng uy áp Bàn Cổ cổ xưa kinh khủng không ngừng oanh kích lên người hắn, dù là Lâm Nguyên của hiện tại cũng cảm thấy một áp lực cực lớn, xương cốt vang lên tiếng răng rắc như sắp gãy lìa.

Nhưng, đây chính là điều hắn muốn!

Hắn muốn mượn uy áp kinh khủng của Bất Chu Sơn này tác động lên nhục thân của mình, giúp nó luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy nhanh hơn, từ đó đột phá cảnh giới hiện có.

Mà đỉnh Bất Chu Sơn chính là nơi uy áp Bàn Cổ nặng nề nhất, nên bây giờ hắn phải đến đó.

Ầm ầm!!

Chương 85

Khi đến gần đỉnh núi, uy áp Bàn Cổ đã mạnh đến mức độ vô cùng đáng sợ, tựa như từng con nộ long hung hăng oanh kích vào người Lâm Nguyên từ bốn phương tám hướng.

Rắc một tiếng, một chiếc xương của hắn đột nhiên gãy lìa, tiếp đó như thể khởi động một phản ứng dây chuyền, huyết nhục trên người hắn nứt ra, xương cốt không ngừng vỡ nát.

Thậm chí, khi hắn bước đi, bước chân cũng run rẩy, dường như không đứng vững nổi, tựa như trọng lượng của cả ngọn Bất Chu Sơn đều đè nặng lên lưng hắn.

Nhất là luồng uy áp Bàn Cổ này còn mang theo một loại uy hiếp về mặt tinh thần!

Ở khu vực gần đỉnh núi này, dường như đang tiếp cận Bàn Cổ, bị ánh mắt lạnh lùng vô cảm của Bàn Cổ Đại Thần nhìn chằm chằm, Nguyên Thần cũng sắp nứt vỡ.

Dưới áp lực tinh thần đáng sợ này, ý thức của Lâm Nguyên cũng trở nên mơ hồ, trong đầu chỉ còn lại một ý niệm: trốn khỏi nơi này!

Trốn ra ngoài, sẽ nhẹ nhõm.

Nếu không, nỗi đau đớn tiếp theo sẽ càng không thể chịu đựng nổi.

"Uy áp Bàn Cổ của Bất Chu Sơn này còn rèn luyện người ta hơn cả dòng khí Hỗn Độn trong tinh không Hồng Hoang nữa." Lâm Nguyên không khỏi thầm than trong lòng.

Đối mặt với sự mệt mỏi cả về tinh thần lẫn thể xác, hắn nghiến chặt răng, không hề có ý định lùi bước, ngược lại còn nhấc một chân

run rẩy lên, bước về phía trước một bước, lại tiến lên thêm một chút.

Ầm!

Uy áp Bàn Cổ càng kinh khủng hơn oanh kích xuống, thân thể Lâm Nguyên nổ tung một mảng, hắn gầm nhẹ một tiếng, nhưng đôi mắt vẫn đỏ ngầu, không hề lùi bước, tiếp tục leo lên.

"Cửu Chuyển Huyền Công, vận chuyển!" Trong quá trình này, hắn càng tập trung ý chí lực cuối cùng của mình, không ngừng vận chuyển công pháp Cửu Chuyển Huyền Công, muốn đột phá nó lên cảnh giới cao hơn.

Bền bỉ không ngừng, leo lên với ý chí không gì cản nổi, dù huyết nhục văng tung tóe cũng không chớp mắt lấy một cái, những ngày như vậy không biết đã kéo dài bao lâu.

Cuối cùng vào một ngày, dường như đã đạt đến một điểm giới hạn.

Ầm!

Trong cơ thể Lâm Nguyên, một luồng sức mạnh kinh khủng bộc phát ra.

Sức mạnh của Bàn Cổ ngọc tủy!

Trong cuộc rèn luyện cấp địa ngục này, Lâm Nguyên cuối cùng đã lại dẫn động được sức mạnh của Bàn Cổ ngọc tủy, bắt đầu dung nhập vào huyết nhục, xương cốt và tạng phủ của hắn.

Trong nháy mắt, nhục thân của hắn bắt đầu lột xác kinh người, tiếng răng rắc vang lên, xương cốt gãy lìa phục hồi lại như cũ, huyết nhục vỡ nát ngọ nguậy sinh trưởng, máu huyết chảy xiết trong huyết quản phát ra âm thanh như sấm rền, toàn bộ khí tức của cơ thể không ngừng tăng vọt, Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển vào lúc này cũng trở nên thuận lợi lạ thường.

Đến cuối cùng, sức mạnh của Cửu Chuyển Huyền Công cuối cùng cũng chạm đến bức tường chắn của cảnh giới đó, mang theo sức mạnh mênh mông tích lũy được từ những ngày tháng rèn luyện địa ngục này, hung hăng xung kích lên trên.

Ầm!

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy nhục thân mình chấn động, ngay sau đó huyết quang vô tận phóng lên trời, khí huyết chi lực mênh mông như biển cả, toàn bộ cơ thể hắn từ tầng sâu nhất đã thăng hoa đến cực điểm, một sự lột xác kinh người.

Sức mạnh, tốc độ, phản ứng của hắn đều không ngừng tăng vọt, đạt đến một tầng thứ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí sự cường hóa huyết nhục này còn kéo theo sự tăng cường của Nguyên Thần, lực lượng Nguyên Thần cũng có sự tăng trưởng nhất định.

Lưng của Lâm Nguyên vốn hơi cong, lập tức đứng thẳng tắp.

Uy áp Bàn Cổ vốn nặng nề vô cùng trước đó, vào khoảnh khắc này đã nhẹ đi không ít một cách lặng lẽ, tựa như gió nhẹ lướt qua mặt, không còn gây ra bất kỳ trở ngại nào cho hắn nữa.

Lâm Nguyên tiếp tục leo lên, không bao lâu đã đến đỉnh Bất Chu Sơn, đứng ở nơi cao nhất của đại địa Hồng Hoang.

Nhìn ra xa.

Núi sông vạn dặm, thế giới tráng lệ, tất cả đều thu vào đáy mắt.

"Đột phá rồi." Lâm Nguyên tự nói, ánh mắt sâu thẳm.

Vào khoảnh khắc này, Cửu Chuyển Huyền Công của hắn đã đột phá đến Chuyển thứ sáu, chính là cảnh giới Chuẩn Thánh!

Cảnh giới này đã là cảnh giới của Tổ Vu!

Hắn đã thật sự sánh ngang với sức mạnh của Tổ Vu. 【Đinh, chúc

mừng Túc chủ, tu vi nhục thân đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh, thưởng kỹ năng mới, Trữ Đạo.】【Trữ Đạo LV1(0/300.000): Mỗi ngày có thể tích trữ một lần sức mạnh khi Túc chủ bùng nổ toàn lực, có thể bộc phát khi cần, tổng cộng có thể cộng dồn 1264 lần.】"Kỹ năng thật mạnh mẽ!" Nghe xong lời giới thiệu của hệ thống, Lâm Nguyên không khỏi chấn động.

Phải biết rằng, hiện tại hắn đã là tu vi Chuẩn Thánh, khi bùng nổ toàn lực, đã đủ để sánh ngang với Tổ Vu.

Một hai lần công kích như vậy tự nhiên không đáng kể.

Nhưng mấu chốt là đòn công kích này có thể cộng dồn!

Nếu cộng dồn đến cực hạn, cộng dồn 1264 lần, chẳng phải tương đương với 1264 Lâm Nguyên đồng thời toàn lực ra tay sao?

Sức mạnh như vậy rốt cuộc có thể đạt tới tầng thứ nào, thật khó mà tưởng tượng, kỹ năng Trữ Đạo này chỉ có thể dùng từ nghịch thiên để hình dung.

Có kỹ năng này, hắn có tự tin đơn đả độc đấu đối kháng với tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn!

Hơn nữa, đây mới chỉ là bắt đầu.

Phải biết rằng, tu vi của hắn hiện tại vẫn đang trong giai đoạn tăng trưởng tốc độ cao, còn có thể trở nên mạnh hơn nữa!

Thêm vào đó, kỹ năng này hiện tại cũng chỉ mới cấp 1, mặc dù muốn thăng cấp cần lượng điểm kinh nghiệm vô cùng kinh khủng, tận 30 vạn, nhưng dù sao cũng có thể thăng cấp.

Một khi thăng cấp, số lần công kích mạnh nhất có thể cộng dồn chắc chắn cũng sẽ tăng lên.

Điều này dẫn đến việc một khi hai phương diện này của hắn được

tăng cường, uy lực của kỹ năng này cũng sẽ tăng vọt theo đường thẳng, có tiềm năng phát triển cực lớn!

"Tốt, bây giờ ta sẽ tích trữ một đòn toàn lực của mình!" Ngay lập tức, mắt Lâm Nguyên sáng lên, đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn, thúc đẩy tu vi nhục thân, lập tức huyết khí ngút trời cuồn cuộn trào ra, nhấn chìm cả bầu trời.

Trong thời gian tiếp theo, hắn cũng dành phần lớn tinh lực cho kỹ năng Trữ Đạo, mỗi ngày đều dốc hết toàn lực để tích trữ một lần công kích.

Cứ như vậy, rất nhanh, hắn đã tích trữ đến giới hạn 1264 lần.

"Cũng không biết, sau khi thúc đẩy kỹ năng Trữ Đạo, 1260 lần công kích toàn lực của ta cộng dồn lại sẽ có uy lực như thế nào?" Vào lúc này, Lâm Nguyên không khỏi có chút mong chờ.

"Xin hỏi Vu Nguyên Đại Vu có ở đây không?" Đột nhiên, đúng lúc này, bên ngoài Bồng Lai tiên đảo truyền đến một giọng nói yếu ớt, có chút căng thẳng.

"Hử?" Lâm Nguyên có chút kỳ lạ, lập tức đi từ trong tiên đảo ra ngoài, đến thế giới bên ngoài, lại thấy người nói chuyện là một cô bé yếu đuối, hai tai còn là tai thỏ.

Tuy nhiên, tu vi của nàng lại không hề yếu, đã đạt đến tầng thứ Đại La Kim Tiên, tu vi như vậy, nhìn khắp Hồng Hoang cũng được xem là một cường giả hạng nhất.

"Tiểu cô nương, ngươi tìm ta có việc gì?" Lâm Nguyên hỏi.

"Bẩm Vu Nguyên đại nhân, ta là tỳ nữ của Hi Hòa nương nương và Thường Hi nương nương, hai vị nương nương nói, gần đây hoa Nguyệt Quế đã nở, vô cùng xinh đẹp.

Nhớ đến sự chăm sóc nhiều lần của Vu Nguyên đại nhân trước

đây, có qua có lại, vì vậy đã chuẩn bị một bữa tiệc nhỏ ở Nguyệt Cung, muốn mời Vu Nguyên đại nhân đến uống rượu thưởng hoa." Cô bé rụt rè nói xong, liền dùng hai tay dâng một tấm thiệp mời lên tay Lâm Nguyên.

"Ngươi quay về nói với Hi Hòa và Thường Hi, cứ nói ta sẽ đến đúng giờ." Lâm Nguyên cười nói.

Hắn và Hi Hòa, Thường Hi quan hệ cũng không tệ, nay đối phương mời dự tiệc, tự nhiên sẽ không từ chối.

"Vâng, vậy tiểu tỳ xin quay về hồi bẩm." Tỳ nữ nhỏ này rất vui mừng, vội vàng chạy đi.

Trong Thiên đình của Yêu tộc, Đế Tuấn suốt một thời gian qua, sắc mặt luôn rất âm trầm, tâm trạng vô cùng tồi tệ.

Chương 86

Kế hoạch luyện chế Đồ Vu Kiếm thất bại, Cùng Kỳ Yêu Thánh bỏ mình, Bạch Trạch, Cửu Anh trọng thương.

Thái Thanh Lão Tử và những người khác lại liên tiếp thành Thánh.

Cục diện trong Hồng Hoang không ngừng biến hóa, tồn tại mạnh mẽ ngày càng nhiều, mà Thiên đình của hắn lại không ngừng chịu tổn thất, thực lực không ngừng suy yếu, điều này khiến tâm trạng hắn ngày càng tệ hại.

"Ta dù sao cũng là Thiên đình chi chủ đường đường, sao bây giờ lại sa sút đến mức này?" Đế Tuấn uống một chén rượu giải sầu, trong đôi mắt tràn ngập ngọn lửa căm hận không cam lòng.

Hắn không khỏi nhìn về phía tinh không Hồng Hoang, hàng vạn tinh thần lấp lánh, từng ngôi sao thái cổ không ngừng chuyển động, tỏa ra sức mạnh hùng vĩ bao la.

Sức mạnh của mảnh tinh không này đều có thể được hắn sử dụng, thể hiện ra uy lực kinh người, chỉ tiếc là vẫn không thể đánh bại được Vu tộc.

"Nếu có thể cưới được Thường Hi, Hi Hòa, để họ tiến vào trong Chu Thiên Tinh Đấu đại trận thì tốt rồi." Đế Tuấn nhìn về hướng Thái Âm Tinh, lúc này vầng trăng sáng kia đang chiếu rọi cả Hồng Hoang, và ở Tam Thập Tam Thiên này, Đế Tuấn còn có thể ngửi thấy từng làn hương thơm không ngừng bay tới từ Thái Âm Tinh.

Hắn biết, đó là hoa Nguyệt Quế trong Thái Âm Tinh đã nở.

"Nguyệt Quế tuy thơm, nhưng quả nhân lại không thể một mình hưởng thụ." Hắn thầm than trong lòng.

“Phục Hy cầu kiến bệ hạ.” Đột nhiên, đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một giọng nói.

“Ồ, mời vào.” Đế Tuấn vội vàng lên tiếng.

Đối với Phục Hy, hắn vô cùng coi trọng, át chủ bài lớn nhất của Yêu tộc Thiên đình là Chu Thiên Tinh Đấu đại trận chính là do Phục Hy tham ngộ ra, điểm quan trọng hơn là Nữ Oa là muội muội của Phục Hy, quan hệ với Phục Hy vô cùng thân thiết.

“Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ.” Phục Hy vừa vào liền mỉm cười nói: “Ngay trước đó không lâu, hoa Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh đã nở, Hi Hòa và Thường Hi đã mở một bữa tiệc nhỏ ở Nguyệt Cung, chuyên mời một vài người bạn đến thưởng hoa.

Muội muội của ta và Hi Hòa, Thường Hi đều là nữ thần, vì vậy quan hệ không tệ, cũng nằm trong danh sách được mời, nàng đã quyết định sẽ đi.

Ta đã nói chuyện bệ hạ chuẩn bị cầu hôn Hi Hòa, Thường Hi với muội muội ta, muội muội ta liền đồng ý thay bệ hạ đến cầu hôn.” “Ái khanh thật là đại công thần của trẫm!” Đế Tuấn không khỏi mừng như điên, tâm trạng u uất ban đầu vào lúc này đã tan biến hết, giống như có một chiếc bánh từ trên trời rơi xuống.

Nữ Oa là Thánh nhân đấy!

Một vị Thánh nhân đích thân thay hắn đi cầu hôn, thể diện này lớn đến mức nào?

Hi Hòa, Thường Hi, dù có kiêu ngạo đến đâu, lần này cũng không thể từ chối!

“Ha ha, quả là trời giúp ta!” Đế Tuấn cười lớn, lúc này sảng khoái đến cực điểm, đúng là tưởng chừng hết đường, lại bất ngờ tìm thấy lối thoát.

Trong tinh không bên ngoài Thái Âm Tinh, đột nhiên có tiếng tiên nhạc vang lên, đạo vận bay lượn khắp trời, thần quang rực rỡ, một vị nữ thần tuyệt mỹ chậm rãi bước tới.

Dung nhan của nàng quá đẹp, gần như đã đạt đến mức độ hoàn mỹ, khiến cả một vùng tinh không cũng phải lu mờ.

Tuy nhiên, điều kinh người hơn nữa là khí tức lan tỏa từ khắp người nàng, khiến thiên địa pháp tắc cũng phải run rẩy, thần phục dưới chân nàng.

Thần sắc nàng lãnh đạm, ung dung hoa quý, càng toát ra một hương vị bất hủ, trời đất mục nát mà nàng không mục nát, nhật nguyệt hủy diệt mà nàng không diệt, vạn kiếp bất tổn.

Đây chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Oa Hoàng Chí Tôn Chí Nhân Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương, nhận lời mời của Hi Hòa, Thường Hi, đến tham gia tiệc nhỏ ở Nguyệt Cung.

Thánh nhân giá lâm, khí tượng vạn thiên, Hi Hòa, Thường Hi lập tức cảm ứng được, hai vị nữ thần đều hoảng hốt ra ngoài, cùng nhau hành lễ: "Bái kiến Nữ Oa nương nương." Trên gương mặt lãnh đạm của Nữ Oa, hiện lên một nụ cười nhàn nhạt, nói: "Ngươi và ta đều là nữ tiên Hồng Hoang, không cần đa lễ." Hi Hòa, Thường Hi đều cười nói: "Nữ Oa nương nương là bậc Thánh nhân tôn quý, dù thế nào chúng ta cũng phải tôn kính." Trước khi Nữ Oa thành Thánh, ba người đã quen biết nhau, quan hệ giữa họ không tệ, vì vậy cũng không có quá nhiều câu nệ.

Tiến vào Nguyệt Cung, mỗi người ngồi vào chỗ của mình, sau một hồi hàn huyên, Nữ Oa còn giảng giải cho Hi Hòa, Thường Hi những cảm ngộ của mình về Đại đạo, khiến Hi Hòa, Thường Hi đều say mê đến si dại.

"Ta đến Nguyệt Cung lần này, còn có một chuyện nhỏ." Sau khi

trò chuyện một lúc, Nữ Oa lên tiếng, nhìn về phía Hi Hòa, Thường Hi.

"Không biết Nữ Oa nương nương có gì phân phó?" Hi Hòa, Thường Hi vội nói.

"Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn, là chí tôn của Tam giới, chúa tể của Thiên đình, tu vi kinh thiên động địa, không nói là người đứng đầu dưới Thánh nhân, cũng không kém là bao." "Hắn đã ngưỡng mộ hai ngươi từ lâu, vì vậy đặc biệt đến nhờ ta, muốn ta thay hắn đến cầu hôn." "Các ngươi đều là nữ thần của Yêu tộc, Đế Tuấn lại là Thiên Đế của Yêu tộc, nếu có thể kết hợp, đối với Yêu tộc của ta cũng có lợi ích cực lớn, sẽ tăng cường sức mạnh của Yêu tộc rất nhiều." "Không biết ý hai ngươi thế nào?" Nữ Oa cười nói.

"Nương nương, xin thứ cho chúng ta không thể đáp ứng." Hi Hòa, Thường Hi nghe những lời này, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó rất nhanh phản ứng lại, quả quyết từ chối.

"Ồ?" Nữ Oa nhíu mày, có chút không vui, "Cuộc hôn sự này cũng không làm nhục các ngươi, tại sao không đáp ứng?" Đối mặt với Thánh nhân, Hi Hòa, Thường Hi đều có chút căng thẳng, thể diện này quá lớn, Thánh nhân đích thân đến cầu hôn, bất kể là ai cũng không dám dễ dàng từ chối.

Lỡ như khiến Thánh nhân nổi giận, hậu quả khó mà lường được.

Tuy nhiên, do bị Lâm Nguyên ảnh hưởng, họ sớm đã không còn hứng thú với Đế Tuấn, đối mặt với chuyện đại sự cả đời này, tự nhiên sẽ không chịu ủy khuất cầu toàn.

"Bẩm Nữ Oa nương nương, hai chị em chúng ta từ trước đến nay chưa từng xem xét đến chuyện hôn nhân, chỉ muốn an tâm tu hành, theo đuổi Đại đạo, đột phá đến cảnh giới cao hơn." Hi Hòa, Thường Hi cung kính nói.

“Thiên đình có Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, nếu các ngươi có thể gả cho Đế Tuấn, chủ trì trận nhãn Thái Âm Tinh, ta tin rằng tu vi của các ngươi cũng sẽ nhờ đó mà đột phá mạnh mẽ.” Nữ Oa nương nương không cho là đúng mà lên tiếng.

“Xin nương nương thứ tội, chúng ta không muốn gả.” Hi Hòa, Thường Hi không ngờ Nữ Oa nương nương lại trực tiếp phủ nhận lý do của họ, trong lòng cũng rất khó xử, muốn nghĩ ra một lý do khác, lại sợ bị Thánh nhân nhìn thấu, trong lòng suy nghĩ một lát, dứt khoát nghiến răng, trực tiếp lên tiếng, từ chối một cách dứt khoát, không chút dư địa nào.

Nữ Oa lại nhíu mày lần nữa.

Nàng không ngờ rằng, đường đường là Thánh nhân chí cao, vạn linh chi tông, đích thân đến đây, hai vị nữ thần này lại vẫn dám từ chối, càng thêm không vui.

Hơn nữa, sở dĩ nàng làm vậy, cũng quả thực là vì cho rằng đây là một cuộc hôn sự tốt đẹp.

Phải biết rằng, Hồng Hoang hiện nay sóng gió khó lường, nhiều chuyện dường như đều đã xảy ra biến hóa, ví dụ như trước đó Hồng Quân lão sư hiện thân, lại bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận do Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc ngưng tụ ra một búa đánh trọng thương.

Thái Thanh Lão Tử chứng đạo, vốn dĩ nên rất thuận lợi, cũng nảy sinh nhiều trắc trở.

Thập Nhị Tổ Vu vốn dĩ lỗ mãng hiếu chiến, bây giờ lại từng người đều trở nên bình tĩnh lý trí không ít.

Lại nói đến Yêu tộc Thiên đình, trong suy tính của Nữ Oa, vốn dĩ nên vững vàng chiếm giữ vị trí chính thống của Hồng Hoang, bây giờ lại gặp phải nhiều kiếp nạn.

Đủ loại hiện tượng, không kể hết được.

Dưới cục diện hỗn loạn này, dù là Thánh nhân, cũng có chút không nhìn thấu được biến hóa tương lai.

Nếu Hi Hòa, Thường Hi có thể kết thân với Đế Tuấn, tiến vào Thiên đình, nắm giữ trận nhãn Thái Âm Tinh của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, toàn bộ sức mạnh của Yêu tộc sẽ tăng lên một bậc.

Như vậy, dù tương lai có nguy hiểm gì, ứng phó cũng sẽ thong dong hơn một chút, Hi Hòa, Thường Hi, càng có thể nhờ đó mà tiến thêm một bước.

Không ngờ, hai vị nữ thần này lại không hề lĩnh hội được ý tốt của nàng, từ chối thẳng thừng như vậy.

Nữ Oa trong lòng có chút buồn bực, đồng thời cũng có chút không vui, tâm trạng lập tức tệ đi rất nhiều, trực tiếp phất tay áo đứng dậy, nhàn nhạt nói: "Vậy các ngươi tự lo liệu đi." Nói xong, một bước bước ra, biến mất không thấy.

Hi Hòa, Thường Hi thấy Nữ Oa nương nương tức giận bỏ đi, đều cười khổ không thôi, nhưng họ cũng không quá lo lắng, Nữ Oa nương nương không phải là Thánh nhân nhỏ nhen, sau này dành chút thời gian đến bái kiến vài lần, cũng sẽ không sao.

Bên kia, Nữ Oa rời khỏi Nguyệt Cung, trở về Oa Hoàng Cung ở Thái Tố Thiên, Phục Hy đang đợi ở đây, thấy Nữ Oa trở về, liền hỏi: "Nương nương, không biết lần cầu hôn này, kết quả thế nào?" Nữ Oa tuy là muội muội của Phục Hy, nhưng dù sao cũng đã chứng đạo thành Thánh, đối mặt với Nữ Oa, Phục Hy cũng không dám kiêu ngạo, ngược lại rất tôn kính, xưng hô là "Nương nương".

"Đừng nói nữa." Đối mặt với huynh trưởng, Nữ Oa rõ ràng không câu nệ quá nhiều, xua tay, có chút tức giận nói: "Hai nha đầu đó, ta

đích thân đến cầu hôn, chúng nó lại từ chối!" "Cái gì?" Phục Hy nghe vậy, không khỏi kinh ngạc.

Nữ Oa đích thân cầu hôn mà cũng bị từ chối?

Chuyện này quá kỳ lạ rồi!

"Thuật thôi toán của ta, nhìn khắp Hồng Hoang, có thể xếp vào hàng đầu.

Trước đó trong suy tính của ta, giữa Đế Tuấn và Hi Hòa, Thường Hi, có thể nói là thiên hôn, về cơ bản là mệnh trung chú định phải ở bên nhau." "Thế mà trước đó ta giúp Đế Tuấn đi cầu hôn, họ đã từ chối, nảy sinh một chút trắc trở, bây giờ muội muội ta lại đi cầu hôn, họ lại vẫn từ chối, chuyện này... chuyện này sao có thể?

Không hợp lý chút nào!" Phục Hy vô cùng buồn bực.

"Lần này phiền nương nương đi một chuyến rồi, ta bây giờ phải quay về bẩm báo với Yêu Hoàng." Suy nghĩ một lát, Phục Hy bình tĩnh lại, cười khổ một tiếng, liền cáo từ Nữ Oa.

Chương 87

"Ừm, đi đi." Nữ Oa nói. .....

Bên kia, trong Thiên đình, Đế Tuấn lúc này lòng tràn đầy mong đợi, cười nói với Đông Hoàng Thái Nhất: "Đệ đệ, Yêu tộc chúng ta thật sự là có trời giúp, không ngờ, Nữ Oa nương nương lại thật sự đích thân ra tay giúp ta." Đông Hoàng Thái Nhất cũng cười nói: "Nữ Oa nương nương ra tay, Hi Hòa, Thường Hi kia chắc chắn không dám từ chối, khẳng định là lập tức đồng ý, huynh trưởng chẳng bao lâu nữa sẽ có thể cưới được hai vị nữ thần tuyệt thế diễm lệ khắp Tam giới." "Đâu có, đâu có.

Ta cũng không phải thèm muốn dung nhan của hai vị nữ thần, chẳng qua là vì họ có thể bù đắp khiếm khuyết quan trọng của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, một khi tiến vào Thiên đình, thực lực Yêu tộc chúng ta sẽ nhờ đó mà tăng vọt." Đế Tuấn vội vàng xua tay, nhưng nụ cười trên mặt lại không thể che giấu được.

"Bẩm bệ hạ, Phục Hy cầu kiến." Đúng lúc này, có Yêu tộc lên thông báo.

"Nhanh, nhanh mời Phục Hy vào." Đế Tuấn vội vàng lên tiếng, không thể chờ đợi được nữa.

"Vâng." Yêu tộc kia lui xuống.

Không lâu sau, Phục Hy chậm rãi bước vào đại điện.

Đế Tuấn ha ha cười nói: "Phục Hy ái khanh, sao lại đến nhanh vậy?

Là đến thương lượng với ta chuyện cưới xin sao?

Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tổ chức một hôn lễ hoành tráng

nhất ở Thiên đình, dù sao lần này cũng là Nữ Oa nương nương đích thân thay ta cầu hôn, dù thế nào cũng không thể làm mất mặt Nữ Oa nương nương." "Bệ hạ." Phục Hy lại cười khổ, "Lần này, hai vị nữ thần Hi Hòa, Thường Hi, vẫn từ chối." Nụ cười trên mặt Đế Tuấn lập tức cứng lại, mắt trợn to, lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn cũng đang mỉm cười, lúc này cũng đều biến thành kinh ngạc.

"Ngươi... ngươi nói cái gì?" Giọng Đế Tuấn cũng run rẩy, có một luồng tức giận không thể kìm nén, "Hai người phụ nữ đó, lại từ chối trẫm?

Nữ Oa nương nương đích thân đến, họ cũng từ chối?" Phục Hy bất đắc dĩ nói: "Vâng." "Làm gì có chuyện đó, làm gì có chuyện đó!" Đế Tuấn một chưởng vỗ xuống, bảo tọa dưới người ầm ầm vỡ nát thành bụi phấn, hắn đột nhiên đứng dậy, thần sắc cũng trở nên dữ tợn, nghiến răng ken két, trong mắt phun trào lửa giận.

"Ta, Đế Tuấn!

Chí tôn của Tam giới, chúa tể của Thiên đình!" "Hai lần cầu thân, lại hai lần đều bị từ chối!" "Hừ, cái gì mà Hi Hòa, Thường Hi, chúng nó là cái thá gì?

Chúng nó cũng có tư cách từ chối trẫm?

Bây giờ cái Hồng Hoang này, mấy con mèo con chó nào cũng muốn sỉ nhục trẫm sao?" "Đi tìm chết, đây quả thực là đi tìm chết!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng giận dữ, lại hóa thành một đạo cầu vồng, phóng lên trời, lao thẳng đến Thái Âm Tinh.

Kể từ khi thành lập Thiên đình, hai lần bị Vu tộc công đánh, đều khiến Thiên đình tổn binh hao tướng, tổn thất thảm trọng.

Sau đó kế hoạch Đồ Vu Kiếm cũng phá sản, còn mất đi một Yêu

Thánh.

Trong lòng Đế Tuấn sớm đã tích tụ vô tận phiền muộn và uất ức, không được giải tỏa, vốn coi Hi Hòa, Thường Hi là hy vọng trỗi dậy, Nữ Oa nương nương cũng đã đích thân đến cầu thân, kết quả bây giờ họ lại từ chối, điều này khiến Đế Tuấn không thể nhịn được nữa, cảm xúc bùng nổ, trực tiếp lao tới.

"Chuyện này..." Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy thấy vậy, đều kinh ngạc.

Họ đều lắc đầu, chọc giận ai không tốt, lại cứ chọc giận Đế Tuấn, lần này hai vị nữ thần của Thái Âm Tinh kia, e rằng phải chịu thiệt lớn.

Ầm!

Trong tinh không, Đế Tuấn hóa thành một đạo cầu vồng chói mắt, như một tia chớp vàng xé toạc vũ trụ, không lâu sau đã đến trước Thái Âm Tinh.

Đế Tuấn là sinh linh sinh ra từ Thái Dương Tinh, bẩm sinh có tốc độ kinh người, Hóa Hồng chi thuật đứng đầu Tam giới, gần như có thể được coi là pháp môn tốc độ nhanh nhất trong Hồng Hoang.

Vì vậy, hắn nổi giận ra tay, trong nháy mắt đã đến trước Thái Âm Tinh.

"Hi Hòa, Thường Hi, cút ra đây cho trẫm!" Đế Tuấn hét lớn.

Hiện nay cảnh giới của hắn đã là Chuẩn Thánh đại viên mãn, âm thanh này được quán chú pháp lực, lập tức gây ra một cơn bão trong tinh không, ầm ầm lao về phía Thái Âm Tinh.

Ong~~~ Thái Âm Tinh phát sáng, tinh khiết vô cùng, hiện ra hàng vạn thần văn, chặn lại luồng bão này, sau đó hai vị nữ thần từ Thái Âm Tinh bay ra, chính là Hi Hòa, Thường Hi.

Họ thấy Đế Tuấn đến, trực tiếp ra tay với Thái Âm Tinh, vô lễ như vậy, trong lòng liền biết nguyên nhân, phần lớn là do cầu hôn bị từ chối, sinh lòng tức giận.

Điều này càng chứng thực phán đoán của họ về Đế Tuấn trước đây dưới sự dẫn dắt của Lâm Nguyên, kẻ này lòng dạ hẹp hòi, không thể coi là anh hùng.

Vô hình trung, trong lòng họ càng thêm khinh bỉ Đế Tuấn.

"Đế Tuấn, ngươi vô duyên vô cớ tấn công Thái Âm Tinh của ta, tưởng chúng ta dễ bắt nạt sao?" Hi Hòa lạnh lùng lên tiếng, khắp người lan tỏa thần lực mênh mông.

"Chúng ta cũng là sinh linh từng nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, dù ngươi Đế Tuấn là chúa tể Thiên đình, cũng không hề sợ hãi." Thường Hi cũng lạnh lùng lên tiếng, giọng nói băng giá.

"Các ngươi là cái thá gì?

Ta dù có diệt cả cái Thái Âm Tinh này, các ngươi cũng không làm gì được!" Đế Tuấn cười lạnh, khí tức cuồn cuộn khắp người, cực kỳ áp bức.

"Bây giờ, ta cho các ngươi cơ hội cuối cùng." "Theo ta, làm vợ của ta, ta cho các ngươi vinh hoa phú quý vạn thế bất hủ." "Từ chối ta, vậy hôm nay ta sẽ quét sạch Thái Âm Nguyệt Cung, để Hi Hòa, Thường Hi, từ nay bị xóa tên khỏi Hồng Hoang!" Trong mắt Đế Tuấn lóe lên vẻ âm lãnh bạo ngược, lạnh giọng nói.

"Ngươi cũng quá bá đạo rồi!" Hi Hòa tức giận, quát lên: "Không đồng ý lời cầu hôn của ngươi, liền muốn diệt sát chúng ta?

Đây chính là cái gọi là chúa tể Thiên đình sao?" "Hồng Hoang mênh mông, thực lực vi tôn, ta trở thành chúa tể Thiên đình, không phải dựa vào đức hạnh, mà là thực lực tuyệt đối!

Chuyện ta muốn làm, không ai có thể cản được!" Đế Tuấn quát.

"Thực lực tuyệt đối?

Cũng không biết kẻ bị Vu tộc đánh cho ôm đầu chạy trốn trước đây là ai?" Đối mặt với sự ép buộc như vậy của Đế Tuấn, hai vị nữ thần tự nhiên không còn khách khí, Thường Hi cười lạnh một tiếng, liền buông lời châm chọc.

"Ngươi..." Đế Tuấn lập tức nổi giận, câu nói này của Thường Hi không nghi ngờ gì đã chọc trúng chỗ đau của hắn, đây là chuyện hắn không thể chấp nhận nhất.

"Tốt, tốt, đã ngươi nói ra câu này, hôm nay dù các ngươi có đồng ý, ta cũng phải bắt các ngươi trả giá bằng máu!" Đế Tuấn lệ giọng nói.

Ầm!

Vô tận Thái Dương Hỏa Tinh từ trong cơ thể Đế Tuấn tuôn ra, nhấn chìm tinh không, cuồn cuộn không ngừng, hình thành một biển lửa mênh mông, ập thẳng xuống nuốt chửng hai vị nữ thần Hi Hòa, Thường Hi.

"Hừ!" Hi Hòa, Thường Hi sắc mặt lạnh đi, lập tức phản kích, đồng thời thúc đẩy tu vi, quang hoa lấp lánh, một vầng trăng sáng hiện hình, bao quanh bởi Thái Âm chi lực, mép sắc bén, chém về phía biển lửa.

Xoẹt!

Vầng trăng tròn tinh khiết, không tì vết, chém qua hư không, tinh không cũng nứt ra, gần như không gì cản nổi, đây là thủ đoạn đối địch của Hi Hòa, Thường Hi, vô cùng sắc bén.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, biển lửa cuồn cuộn, ngọn lửa trong đó phóng lên trời, ngưng tụ thành từng con hỏa long, hung hăng quấn lấy

vầng trăng sáng kia.

Oanh rắc một tiếng!

Vầng trăng sáng kia liền vỡ nát tại chỗ.

"Các ngươi là sinh linh sinh ra từ Thái Âm Tinh, nắm giữ Thái Âm chi lực, đối mặt với các tồn tại khác, tự nhiên có thể chiếm ưu thế.

Nhưng ta thì khác, ta sinh ra từ Thái Dương Tinh, bẩm sinh đã có hiệu quả khắc chế sức mạnh của các ngươi!

Đừng nói tu vi của ta vượt qua các ngươi không biết bao nhiêu, dù là cùng cảnh giới, ta vẫn có thể trấn áp các ngươi!" Đế Tuấn cười gằn, duỗi ra một bàn tay lớn, bao quanh bởi ngọn lửa vô tận, quét ngang tinh không, trực tiếp chộp về phía Hi Hòa, Thường Hi.

"Đi." Hai vị nữ thần biến sắc, quay người định lùi về Thái Âm Tinh, mượn địa lợi của Thái Âm Tinh để đối địch.

"Ha ha, ta sẽ cho các ngươi cơ hội đó sao?" Đế Tuấn cười lớn, vèo một tiếng, thân hình biến mất, khi xuất hiện lần nữa, lại chặn ngay trước mặt Hi Hòa, Thường Hi.

Chương 88

"Ta nắm giữ Hóa Hồng chi thuật, thiên hạ cực tốc, muốn trốn thoát dưới mí mắt ta sao?

Mơ mộng hão huyền!" Đế Tuấn đầu đội đế quan, khắp người ngọn lửa hừng hực, toát ra khí thế đế hoàng bá đạo vô cùng, uy áp cả tinh không mênh mông, giơ tay liền hung hăng ấn về phía trước.

Ầm ầm!

Mảnh tinh không này sụp đổ, sức mạnh dời non lấp biển cuồn cuộn lao về phía Hi Hòa, Thường Hi, ngọn lửa vô tận kia như muốn thiêu hủy cả pháp tắc.

"Nguyệt Trung Quế!" Hai vị nữ thần biến sắc, vội vàng liên kết với một trong thập đại tiên thiên linh căn trong Thái Âm Tinh, muốn mượn gốc linh căn này để đối địch.

Rào rào.

Nguyệt Trung Quế lập tức phình to, đâm sâu vào tinh không, cành lá bung ra, che trời lấp đất, từng đóa hoa quế trong như ngọc, lấp lánh ánh sáng, lần lượt rụng xuống, bắn về phía Đế Tuấn.

Nhưng, Nguyệt Trung Quế này tuy là một trong thập đại tiên thiên linh căn, nhưng lực chiến đấu lại không mạnh, tác dụng chủ yếu giống như bảo dược, dùng để chữa thương, luyện đan, tăng tiến tu vi, v.v.

Bầu trời hoa này va chạm với Đế Tuấn, liền lần lượt nổ tung, vỡ nát.

Ngọn lửa ngút trời cuồn cuộn, gào thét lao về phía Hi Hòa, Thường Hi.

Quá mạnh, tu vi của Đế Tuấn đã đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, căn nguyên cũng kinh người, dù Hi Hòa, Thường Hi tu vi phi phàm, cũng không phải là đối thủ, trên mặt hai nàng không khỏi lộ ra vẻ thảm nhiên tuyệt vọng.

"Thiên Đế đường đường, cũng đi bắt nạt hai nữ tử yếu đuối sao?" Đột nhiên, trong tinh không vang lên một giọng nói lạnh băng, ngay sau đó xuất hiện một nắm đấm khổng lồ vàng rực, tựa như sao thái cổ, toát ra sức mạnh hùng vĩ bao la, đột ngột đấm về phía trước.

Ầm!

Sức mạnh cuồng bạo đó lập tức quét ngang tinh không, ngọn lửa ngút trời trong nháy mắt bị quét sạch, một đòn mạnh mẽ của Đế Tuấn đã bị nắm đấm này dễ dàng nghiền nát.

Hi Hòa, Thường Hi ngây người.

Sau đó, họ liền nhìn thấy, trong tinh không, một bóng người hiện ra, quay lưng về phía họ, tóc dài bay tán loạn, anh tuấn bức người, toát ra khí chất cuồng dã bá đạo đặc trưng của Vu tộc, một mình đối mặt với Đế Tuấn, khí thế lại không hề thua kém, tựa như một vị anh hùng cái thế, che chắn cho họ mọi tai kiếp.

"Vu Nguyên..." Hi Hòa, Thường Hi nhận ra hắn, trái tim rung động.

Người đến tự nhiên chính là Lâm Nguyên, hắn nhận được lời mời của Hi Hòa, Thường Hi, liền vội vã đến Thái Âm Tinh, không ngờ vừa đến đã thấy Đế Tuấn ra tay, tấn công Thái Âm Tinh, vì vậy lập tức ra tay.

"Vu Nguyên!" Đế Tuấn tự nhiên cũng nhận ra Lâm Nguyên, dù sao hai trận đại chiến Vu Yêu trước đó, Lâm Nguyên đều phát huy tác dụng quan trọng, đặc biệt là một thời gian trước, khi luyện chế Đồ Vu

Kiếm, Lâm Nguyên trực tiếp đánh chết một Yêu Thánh là Cùng Kỳ, khiến thực lực Thiên đình tổn thất nặng, điều này khiến Đế Tuấn càng ấn tượng sâu sắc hơn với Lâm Nguyên.

Trong mắt hắn phun ra lửa giận, nghiến răng ken két, lệ giọng gầm lên: "Vu Nguyên, ngươi là một Vu tộc, ta không đi tìm ngươi gây phiền phức đã là may mắn của ngươi rồi, bây giờ lại dám đến can thiệp vào chuyện của ta, ngươi muốn chết sao?

Mau cút đi cho ta, nếu không ta sẽ khiến ngươi hình thần câu diệt ngay tại tinh không này!" Lâm Nguyên và Hi Hòa, Thường Hi quan hệ không tệ, thấy Đế Tuấn ra tay với họ, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn, thần sắc bình tĩnh nói: "Nếu ngươi chịu dừng tay, ta tự nhiên sẽ không gây sự với ngươi.

Nhưng nếu ngươi vẫn muốn ra tay với bạn ta, dù ngươi là Yêu tộc Thiên Đế, hôm nay ta cũng phải khiến ngươi chịu thiệt thòi lớn." Nói đến cuối cùng, Lâm Nguyên thể hiện ra sự mạnh mẽ và bá đạo của Vu tộc, không hề lùi bước.

Hắn quả thực là tính cách cẩn thận ổn trọng, nhưng điều đó không có nghĩa là hắn sợ chuyện.

Dù đối phương là Yêu tộc Thiên Đế, tu vi sâu xa, dưới Thánh nhân ít ai bì kịp, hắn cũng không hề sợ hãi, ánh mắt như tia điện lạnh, khí huyết khắp người cuồn cuộn như biển.

"Hay lắm, Vu Nguyên, ngươi là một Đại Vu, cũng dám nói chuyện với ta như vậy sao?

Hôm nay ngươi đơn độc đến đây, không có Tổ Vu bên cạnh chống lưng, cũng dám mạo phạm ta, vậy thì ta sẽ khiến ngươi thân tử đạo tiêu!" Đế Tuấn giận dữ cười.

Ầm!

Hắn giơ tay liền ấn về phía trước, pháp lực mênh mông trong cơ thể cuồn cuộn, trong khoảnh khắc giữa các ngón tay, vô tận hỏa quang tuôn ra, hình thành một biển lửa mênh mông rộng hàng vạn dặm, cuồn cuộn trào dâng, sóng cao vạn trượng, bao phủ cả Lâm Nguyên, Hi Hòa và Thường Hi vào trong.

"Đây là Thái Dương Chân Hỏa!" "Dù nhục thân Vu tộc các ngươi có mạnh đến đâu, nhưng dưới Thái Dương Chân Hỏa này, trừ phi Tổ Vu ra tay, nếu không đều sẽ bị thiêu thành tro bụi trong nháy mắt!" "Vu Nguyên, ngươi cũng được coi là một thiên kiêu của Vu tộc, hôm nay chết dưới Thái Dương Chân Hỏa này của ta, cũng không được xem là làm nhục ngươi, ngươi có thể tự kết liễu." Đế Tuấn cười lớn.

"Lệ!" Trong biển lửa đó, lúc này lại có từng con Tam Túc Kim Ô thành hình, mỗi con Tam Túc Kim Ô đều to lớn như núi non, trong nháy mắt đã có hàng trăm vạn con Kim Ô, ngửa cổ kêu vang, vỗ cánh, điên cuồng lao về phía Lâm Nguyên, khí nóng ập đến, dường như muốn thiêu rụi mọi thứ trên đời.

"Không ổn!" "Vu Nguyên, chúng ta mau trốn đi." Hi Hòa, Thường Hi thấy cảnh tượng kinh khủng này, đều vội vàng lên tiếng.

Tu vi của Đế Tuấn quá mạnh, lúc này hắn đang dùng tu vi tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn để thúc đẩy biển Thái Dương Chân Hỏa mênh mông vô tận này, gần như có thể thiêu rụi mọi thứ trên đời.

Vu tộc quả thực có nhục thân cực kỳ kinh khủng, nhưng Vu Nguyên chưa bước vào cảnh giới Tổ Vu, đối mặt với đòn tấn công như vậy, không thể chống đỡ nổi, vô cùng nguy hiểm.

"Ai nói ta vẫn chỉ là Đại Vu?" Lâm Nguyên chỉ bình tĩnh cười một tiếng.

"Hử?" Hi Hòa, Thường Hi kinh ngạc.

“Tiểu tử này đột phá Đại Vu?” Đế Tuấn cũng chấn động.

Sau đó, giây tiếp theo, họ liền nhìn thấy, ầm một tiếng, nhục thân Lâm Nguyên bộc phát ra một luồng khí tức kinh khủng khiến tinh không run rẩy, khí huyết chi lực ngút trời.

Thân thể hắn phình to, trong nháy mắt cao như núi non, sừng sững giữa biển lửa vô tận, vung nắm đấm, đấm về phía trước, trong nháy mắt bầu trời đầy những ảnh quyền dày đặc, tràn ngập tinh không, áp lực kinh người, va chạm dữ dội với những con Tam Túc Kim Ô đang bắn tới như vũ bão.

Ầm!!

Một tiếng nổ vang như tinh không vỡ nát vang vọng vũ trụ, hàng trăm vạn con Tam Túc Kim Ô lửa, dưới nắm đấm của Lâm Nguyên, trực tiếp vỡ nát thành hư vô.

“Diệt!” Tiếp đó, Lâm Nguyên hét lớn một tiếng, giơ tay ấn xuống.

Ầm ầm!

Trong tinh không Hồng Hoang, sát khí vô tận cuồn cuộn kéo đến, hình thành một biển mây đen mênh mông, mây đen cuồn cuộn, sấm chớp rền vang, theo lòng bàn tay Lâm Nguyên ấn xuống, va chạm với biển lửa mênh mông do Thái Dương Chân Hỏa tạo thành, chỉ trong nháy mắt, tiếng nổ vang trời, ngọn lửa kinh khủng kia lần lượt bị dập tắt.

Đây là thủ đoạn của Vu tộc, bẩm sinh đã có thể sử dụng sát khí, mà trong tinh không Hồng Hoang, sát khí cực nhiều, Lâm Nguyên lại dùng tu vi Tổ Vu để dẫn động, vì vậy trong nháy mắt đã dập tắt được biển lửa vô tận tưởng như không thể phá hủy này, phá giải chiêu thức này của Đế Tuấn, đảo ngược toàn bộ cục diện.

“Không thể nào!” Đế Tuấn hét lên một tiếng không thể tin nổi.

“Tổ Vu của Vu tộc, là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là đặc biệt nhất!

Cảnh giới của họ, trong Vu tộc, không ai có thể đạt tới được nữa!

Bởi vì các Vu tộc khác, căn bản không có căn nguyên như Thập Nhị Tổ Vu!

Ngươi lại có thể đột phá đến cảnh giới Tổ Vu, sao có thể, dù thế nào chuyện này cũng không nên xảy ra!” Đế Tuấn gần như sắp thất thố.

Thực sự là chuyện trước mắt này đã gây cho hắn một cú sốc quá lớn.

Hắn là tồn tại Chuẩn Thánh đại viên mãn, từ rất sớm đã sinh ra trong Hồng Hoang, kiến thức rộng rãi, biết nhiều bí văn, đối với Vu tộc cũng có nghiên cứu cực kỳ sâu sắc.

Đại Vu của Vu tộc, hoặc là sinh ra từ huyết trì, hoặc là do tinh huyết của Tổ Vu diễn hóa mà ra, sinh linh sinh ra như vậy, tuy rằng rất mạnh, nhưng giới hạn đã được định sẵn.

Vĩnh viễn không thể đạt đến cảnh giới Tổ Vu.

Hồng Hoang thực ra là một thế giới vô cùng tàn khốc, căn nguyên của ngươi không tốt, thì vĩnh viễn cũng không thể có thành tựu lớn, những đại thần thông giả của Hồng Hoang sở dĩ có thể có thành tựu lớn như vậy, đều là vì có lai lịch nghịch thiên.

Vu Nguyên này trước đây chẳng qua chỉ là một Đại Vu yếu nhất sinh ra từ huyết trì, bây giờ sao có thể đi đến bước này?

Quá không thể tưởng tượng nổi!

Quá khó tin!

“Hắn... hắn lại vượt qua cảnh giới Đại Vu, đạt đến tầng thứ Tổ

Vu.” Hi Hòa, Thường Hi, cũng chấn động vô cùng.

Chương 89

Đôi mắt đẹp nhìn Lâm Nguyên, đều ngây dại, đây là thành tựu vĩ đại đến mức nào, thành tựu này đã không chỉ giới hạn trong Vu tộc, mà đối với cả vạn tộc Hồng Hoang mà nói, đều có ý nghĩa to lớn, điều này cho thấy dù là sinh linh có căn nguyên bình thường, vẫn có thể đột phá giới hạn sinh mệnh, đạt đến một tầng thứ hoàn toàn mới!

Đối mặt với những điều này, Lâm Nguyên lại lười nói nhiều.

Ầm!

Hắn bước ra một bước, đến trước mặt Đế Tuấn, tu vi tầng thứ Chuẩn Thánh thúc đẩy, muốn cận chiến với Đế Tuấn, nắm đấm vàng rực trực tiếp oanh kích về phía Đế Tuấn.

Vèo!

Mắt thấy sắp bị một quyền đánh trúng, Đế Tuấn lông tóc dựng đứng, hóa thành một đạo hồng quang, hoảng hốt lùi nhanh, tránh được cú đấm này của Lâm Nguyên.

"Quái thai, ngươi chính là một quái thai!

Mối đe dọa của ngươi còn lớn hơn cả mười hai Tổ Vu cộng lại!

Hôm nay dù thế nào, ta cũng phải trừ khử ngươi, nếu không tương lai Yêu tộc ta, chắc chắn sẽ vì ngươi mà vong!" Đế Tuấn lệ giọng nói, lúc này sát cơ trong mắt đã nồng đậm đến cực điểm.

Hắn cảm nhận được mối đe dọa.

Mối đe dọa thật sự!

Tiềm năng phát triển của Lâm Nguyên thực sự quá kinh khủng, bây giờ đã đột phá đến tầng thứ Tổ Vu, ai biết được tương lai sẽ

trưởng thành đến mức nào?

Phải trừ khử càng sớm càng tốt!

"Ta là Yêu Hoàng, Thiên Đế của Thiên đình, Chuẩn Thánh đại viên mãn, cách cảnh giới Thánh nhân cũng chỉ một bước chân, đối với lĩnh ngộ pháp tắc, sớm đã đạt đến trình độ đỉnh cao, đừng tưởng ngươi bước chân vào cảnh giới Tổ Vu, ta sẽ không làm gì được ngươi, ta dốc toàn lực, vẫn có thể tru sát ngươi!

Hôm nay, chính là ngày chết của ngươi!" Đế Tuấn hét lớn.

"Thái Dương tinh thần, nghe ta hiệu lệnh, giết giết giết!" Hắn hai tay kết ấn, khắp người đột nhiên hiện ra hàng vạn đạo thần liên trật tự, tiếng rào rào vang lên, pháp tắc chi lực mênh mông, tuôn ra một luồng sức mạnh đáng sợ, cùng với ngôi sao chí tôn chiếu rọi cả Hồng Hoang ở sâu trong tinh không, sinh ra một loại cảm ứng kỳ đặc, sau đó hai tay đột ngột ấn xuống.

Ầm!

Sâu trong tinh không, cách xa hàng vạn vạn dặm, quả cầu lửa khổng lồ vô tận kia đột nhiên bạo động, ngọn lửa vô tận từ bên trong phun ra, trực tiếp hình thành một cơn bão ngút trời.

Ngọn lửa đó hình thành một con cự long dài hàng vạn dặm, gào thét trong vũ trụ, từ nơi xa hàng vạn vạn dặm lao tới, khí tức pháp tắc mênh mông, ngọn lửa ngút trời, khóa chặt Lâm Nguyên, lao đến nuốt chửng hắn!

"Đây là pháp tắc của Chuẩn Thánh đại viên mãn!" Hi Hòa, Thường Hi đồng thời kinh hô.

Họ cũng đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, vì vậy đối với thủ đoạn của Đế Tuấn lúc này có phần hiểu rõ.

Đế Tuấn sinh ra từ Thái Dương Tinh, liên hệ với Thái Dương

Tinh cực kỳ mật thiết, vì vậy pháp tắc mà hắn cảm ngộ cũng liên quan đến lửa, mà đạo pháp tắc này, tu hành đến cực hạn, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn, liền có thể trực tiếp dẫn động sức mạnh của cả Thái Dương Tinh, dùng để giết địch.

Phải biết rằng, Thái Dương Tinh là tinh thần chí tôn của Hồng Hoang, là do một con mắt của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, sức mạnh của một ngôi sao thái cổ như vậy rốt cuộc đạt đến mức độ nào, thật khó mà tưởng tượng, lúc này Đế Tuấn dùng tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn để toàn lực dẫn động, gần như không thể địch nổi.

Chỉ có tồn tại cùng là Chuẩn Thánh đại viên mãn, e rằng mới có thể chống lại.

Nhưng, Hồng Hoang rộng lớn, sinh linh như vậy lại có được mấy người?

Đếm trên đầu ngón tay!

Mà Lâm Nguyên, tuy đã bước vào cảnh giới Tổ Vu, nhưng đối mặt với lực lượng pháp tắc như vậy, cũng căn bản không thể là đối thủ.

"Lâm Nguyên nguy hiểm rồi!" Hi Hòa, Thường Hi, sắc mặt không khỏi tái nhợt.

Họ muốn giúp đỡ, nhưng lúc này hoàn toàn bó tay, cảnh giới của họ và Đế Tuấn chênh lệch quá nhiều, Đế Tuấn có thể dẫn động sức mạnh của Thái Dương Tinh, nhưng họ lại không làm được điều đó.

"Chết đi." Đế Tuấn cười lớn, vô cùng khoái ý, nếu có thể tru sát Lâm Nguyên ở đây, dù không có được Hi Hòa, Thường Hi, cũng được xem là một thu hoạch lớn, trừ đi một mối họa trong lòng thật sự.

"Đây chính là tồn tại Chuẩn Thánh đại viên mãn sao?" Vào lúc này, Lâm Nguyên cũng cảm nhận được một áp lực cực lớn.

Con hỏa long dài hàng vạn dặm kia, tung hoành trong tinh không, gào thét lao tới, hoàn toàn khóa chặt hắn, tốc độ cực nhanh, dù muốn trốn cũng không có chỗ nào để trốn.

Đây quả thực là một tuyệt cảnh!

Sức mạnh pháp tắc, tu hành đến cực hạn, lại có thể đạt đến tầng thứ như vậy, thực sự kinh khủng, không hổ là Chuẩn Thánh đại viên mãn, tu vi như vậy đã sánh ngang với Tổ Vu mạnh nhất.

Đối mặt với đòn tấn công như vậy, nhục thân của hắn đã không thể chống đỡ nổi, chỉ có pháp tắc mới có thể đối kháng pháp tắc, nếu dùng sức mạnh khác, chỉ có thể thất bại, trong con hỏa long kia, tan thành tro bụi.

"Nhưng ta... cũng có pháp tắc!" Ánh mắt Lâm Nguyên sắc bén.

Ầm!

Lâm Nguyên không né không tránh, khắp người lan tỏa ra một đạo khí tức kinh khủng, quấn quanh nắm đấm, thần uy pháp tắc mênh mông, vào lúc này cả một vùng tinh không đều run rẩy.

Luồng sức mạnh kia quá kinh khủng, gần như đã vượt qua tất cả, sau khi được Lâm Nguyên thúc đẩy, lập tức thể hiện ra một loại uy năng vô thượng quét ngang vũ trụ.

Luồng sức mạnh này, quấn quanh nắm đấm Lâm Nguyên, gào thét lao ra, trực tiếp va chạm với con hỏa long thái dương dài hàng vạn trượng kia.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn.

Đế Tuấn dùng tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn của mình, thúc đẩy đòn tấn công mạnh nhất, dưới một quyền này của Lâm Nguyên, lại ầm một tiếng, nổ thành hàng vạn mảnh, vô số hỏa tinh bay về phía sâu trong vũ trụ, sau đó bị dập tắt.

“Đây...

đây là sức mạnh gì?

Lại có thể phá được đòn tấn công của ta?!!” Trong đầu Đế Tuấn, lập tức nổi lên sóng gió ngút trời, mắt trợn tròn, không thể tin nổi.

“Hắn lại chặn được chiêu của Đế Tuấn?!” Hi Hòa, Thường Hi vốn đang cực kỳ lo lắng cho Lâm Nguyên, nhưng hoàn toàn không ngờ, chỉ trong nháy mắt, cục diện đã đảo ngược, môi đỏ hé mở, kinh ngạc không thôi.

“Cái gọi là Chuẩn Thánh đại viên mãn, cũng chỉ có vậy.” Lâm Nguyên khắp người bao quanh bởi khí tức đáng sợ, sừng sững trong tinh không, lạnh lùng nhìn về phía Đế Tuấn, vào lúc này, hắn như thần như ma, tràn ngập cảm giác áp bức vô tận.

Vu tộc cũng có thể nắm giữ lực lượng pháp tắc, ví dụ như Cửu Phượng trước đó có thể sử dụng Vũ chi pháp tắc, chỉ có điều loại pháp tắc này hòa hợp hoàn mỹ với nhục thân, giống như một loại thiên phú hơn.

Mà đến tầng thứ Tổ Vu, pháp tắc có thể sử dụng càng thêm đáng sợ, mỗi loại gần như đều đại diện cho cực hạn của một loại pháp tắc nào đó, có sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Cửu Chuyển Huyền Công của Lâm Nguyên đột phá đến Chuyển thứ sáu, nhục thân bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, đứng cùng một tầng thứ với Tổ Vu, trong cơ thể tự nhiên cũng diễn sinh ra lực lượng pháp tắc.

Mà lực lượng pháp tắc diễn sinh trong cơ thể hắn, lại là...

Lực chi pháp tắc!

Phải biết rằng, hắn là thông qua luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy, nâng cao căn nguyên của bản thân, trước đó đã sánh ngang với Đại Vu đỉnh

cao nhất, nay đột phá, đã sánh ngang với Tổ Vu, thậm chí còn vượt qua.

Mà hắn còn khai tịch ra Nguyên Thần, sớm đã tham ngộ Lực chi pháp tắc đến tầng thứ cực sâu.

Vì vậy khi hắn bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, lực lượng pháp tắc tự thân thức tỉnh, lại chính là Lực chi pháp tắc!

Tự thân thức tỉnh, cộng thêm Nguyên Thần tham ngộ, hai phương thức này cộng dồn lại với nhau, trong nháy mắt đã khiến cho sự khống chế của hắn đối với Lực chi pháp tắc đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm.

Mà Lực chi pháp tắc, là pháp tắc xếp hạng nhất trong ba ngàn Đại đạo, nghiền ép tất cả!

Nếu bàn về sức mạnh tuyệt đối, con hỏa long thái dương dài hàng vạn trượng do Đế Tuấn thúc đẩy, tuyệt đối vượt qua tầng thứ hiện tại của Lâm Nguyên.

Chương 90

Nhưng tầng thứ pháp tắc ẩn chứa trong đó lại có sự chênh lệch rất lớn.

Nếu nói, con hỏa long dài hàng vạn trượng của Đế Tuấn là một khối gỗ nặng vạn cân.

Vậy thì Lực chi pháp tắc mà Lâm Nguyên nắm giữ, chính là một thanh tuyệt thế thần kiếm, dù không nặng bằng khối gỗ vạn cân kia, nhưng cũng có thể dễ dàng chém vỡ nó.

Đây chính là sức mạnh của Lâm Nguyên!

Đối mặt với Đế Tuấn, có ưu thế nghiền ép!

Ầm!

Hắn bước ra một bước, khuôn mặt lạnh lùng, nay đã chiếm thế thượng phong, tự nhiên phải thừa thắng xông lên, sức mạnh trong cơ thể cuồng dũng, không chút do dự liền oanh sát về phía Đế Tuấn.

"Ngươi cho rằng nắm giữ chút sức mạnh này, là đủ để đối kháng với ta sao?" Đế Tuấn rất nhanh đã bình tĩnh lại sau cơn chấn kinh, thần sắc cũng trở nên dữ tợn, trong mắt lan tỏa vẻ điên cuồng vô tận, "Ta là Yêu tộc Thiên Đế, sức mạnh thật sự của ta, ngươi căn bản không tưởng tượng nổi." "Hà Đồ, Lạc Thư!" Hắn đột nhiên hét lớn một tiếng.

Rào rào rào~~~ Trong nháy mắt, một bức họa quyển khổng lồ trải ra, bao phủ cả tinh không, bên trong lại có vô số núi sông, rộng lớn vô biên, khí tức hoang sơ mênh mông.

Ong!!

Giây tiếp theo, lại có một cuốn cổ thư khổng lồ hiện ra, trên đó có

từng ký hiệu thần bí, lấp lánh ánh sáng, chiếu rọi cả một vùng tinh không.

Đây chính là hai đại tiên thiên cực phẩm chí bảo của Đế Tuấn!

"Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận, mở!" Cuối cùng, Đế Tuấn gầm lên một tiếng.

Lập tức, hai đại tiên thiên cực phẩm chí bảo là Hà Đồ, Lạc Thư, tỏa ra thần quang ngút trời, dấy lên một luồng dao động sức mạnh đáng sợ, từng ngôi sao thái cổ ở sâu trong tinh không cũng kịch liệt run rẩy, như muốn vỡ nát.

"Hắn lại thúc đẩy tòa đại trận này." Hi Hòa, Thường Hi đều thần sắc đại biến.

Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận, là phỏng theo núi sông địa lý của thời đại Hồng Hoang hiện nay mà sáng tạo ra, bên trong bao la vạn tượng, núi sông hồ biển, nhật nguyệt tinh thần không gì không có, kinh khủng vô biên.

Điểm kinh khủng hơn nữa là, một khi tiến vào trong đó, sẽ không cảm nhận được thời gian trôi qua, thương hải tang điền, thời gian thay đổi, một sát na chính là vạn vạn năm, khó mà thoát ra.

Đại trận tuyệt thế như vậy, chỉ dựa vào một mình Đế Tuấn, căn bản không thể thúc đẩy ra hoàn toàn thể.

Nhưng, dù chỉ là phiên bản không hoàn chỉnh, vẫn có thể có uy lực vô tận, một khi thúc đẩy, dù tu vi của Lâm Nguyên có mạnh đến đâu, e rằng cũng không phải là đối thủ.

Không nghi ngờ gì, đây là át chủ bài cuối cùng của Đế Tuấn!

Một tòa đại trận như vậy thúc đẩy lên, Hồng Hoang mênh mông, ngoài Thánh nhân ra, e rằng đã không còn tồn tại nào có thể chống lại.

Chiến tích đáng sợ nhất của nó chính là trước đó Đông Vương Công lập ra Thiên đình, quy tụ vô số đại năng Hồng Hoang, kết quả đại trận này được thúc đẩy, đã trực tiếp oanh sát tất cả mọi người.

Dù sao cũng là Yêu tộc Thiên Đế, thực lực của hắn mạnh, nội tình của hắn sâu, tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của rất nhiều người, đây là nhân vật chí tôn thực sự đứng trên đỉnh Hồng Hoang!

"Giết!" Đế Tuấn gầm lên.

Trong tinh không mênh mông, thần quang rực rỡ, đột nhiên hiện ra núi sông đại hà của Hồng Hoang, vô số cảnh tượng, giống như một thế giới Hồng Hoang khác đang được sinh ra trong tinh không.

Thế giới này, rộng lớn vô cùng, lập tức nuốt chửng Lâm Nguyên vào trong đó.

Sau đó, trong Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận này, từng ngọn núi cao, từng con sông lớn, tất cả đều bộc phát ra sát cơ kinh thế, phủ khắp trời đất, oanh sát về phía Lâm Nguyên.

Cục diện, vào lúc này nguy cấp đến cực điểm!

Dựa vào sức mạnh cá nhân, rất khó đối kháng với đại trận mênh mông như vậy.

Lâm Nguyên đứng trong đó, chỉ chống đỡ được một thoáng, trên người đã máu tươi đầm đìa, khắp nơi đều là vết thương, thậm chí Nguyên Thần cũng cảm thấy một luồng áp lực cực lớn.

Lập tức hắn liền biết, dù hiện tại hắn đã sánh ngang với Tổ Vu, cũng khó mà chống đỡ, tiếp tục như vậy, e rằng chưa đến ba hơi thở, sẽ chết ở đây. "Ha ha ha, Lâm Nguyên, ta thực không ngờ tới, ngươi cư nhiên có thể bức bách ta đến mức độ này!

Ngươi thực sự đủ để tự hào rồi!

Trận chiến này, cho dù ngươi có bỏ mạng, cũng đủ để ghi danh vào sử sách Hồng Hoang." Ngoài thiên ngoại, giọng nói của Đế Tuấn vang lên như sấm nổ. "Ngươi chắc chắn nhất định có thể giết được ta sao?" Lâm Nguyên toàn thân máu tươi đầm đìa, nhưng thần sắc vẫn bình tĩnh như cũ. "Tử đến nơi rồi, miệng cứng cũng vô dụng." Đế Tuấn lạnh cười. "Thế sao?" Lâm Nguyên thần sắc bình thản.

Đế Tuấn đã lật quân bài tẩy cuối cùng, nhưng quân bài của Lâm Nguyên hắn vẫn chưa dùng hết đâu. "Hệ thống, kích hoạt kỹ năng, Trữ Đạo!" Lâm Nguyên lạnh lùng lên tiếng. "Đinh, tuân mệnh." Trữ Đạo là kỹ năng mới của Lâm Nguyên, có thể tích trữ toàn lực nhất kích của hắn lên đến một ngàn hai trăm sáu mươi tư lần, hơn nữa uy lực còn có thể điệp gia.

Sau khi có được kỹ năng này, hắn sớm đã tích lũy số lần đến cực hạn.

Ngay lúc này, hắn thôi động Trữ Đạo.

Oanh!

Trong nháy mắt, một luồng ánh sáng chói mắt bộc phát bên trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, tựa như tia sáng đầu tiên khi khai thiên tích địa, phát ra uy năng vô tận khủng khiếp.

Đó là sức mạnh dung hợp của một ngàn hai trăm sáu mươi tư lần toàn lực nhất kích, tương đương với một ngàn hai trăm sáu mươi tư tôn Tổ Vu cấp tồn tại đồng thời ra tay.

Sức mạnh này không ai có thể cản nổi.

Oanh long!

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận khủng bố vô biên trong nháy mắt bị đạo hào quang chói mắt kia xé rách từ bên trong, triệt để sụp đổ giữa tinh không hạo hãn.

Kế đó, đạo quang này bắn thẳng về phía Đế Tuấn, một tiếng "xoẹt" vang lên, đã xuyên thấu và quán xuyên thân thể y. "A..." Đế Tuấn thảm thiết gào thét, trong mắt lộ ra vẻ hãi hùng không thể tin nổi, gầm lớn: "Đây là sức mạnh gì?

Rốt cuộc là sức mạnh gì?

Chẳng lẽ ngươi đã thành Thánh?!

Ngươi cư nhiên có thể đánh bại ta!

Ngươi cư nhiên có thể đánh bại ta!!" Đế Tuấn gần như sụp đổ, hoàn toàn không thể tiếp nhận sự thật này.

Y đang thôi động Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, uy lực của đại trận này ngay cả chính y cũng không thể đối kháng.

Một đại trận hạo hãn như vậy, chỉ có sức mạnh của quần thể mới có thể kháng hành, chỉ có sức mạnh Thánh nhân mới có thể tồi hủy.

Nhưng hiện tại, Lâm Nguyên lại một kích oanh diệt!

Tên này rốt cuộc là quái thai gì vậy!

Bá!

Chương 91

Lâm Nguyên không hề đáp lời, trong mắt lóe lên sát cơ, thôi động Không Gian Pháp Tắc của bản thân lao về phía Đế Tuấn.

Vừa rồi Đế Tuấn tuy chỉ chịu ảnh hưởng từ dư chấn của Trữ Đạo nhưng vẫn bị trọng thương, thực lực tổn hại đại bộ phận.

Đây là cơ hội nghìn năm có một, hắn tự nhiên phải nắm bắt để đánh giết Đế Tuấn.

Cảm nhận được sát cơ băng lãnh của Lâm Nguyên, Đế Tuấn đột nhiên tỉnh táo lại, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Y biết lúc này Lâm Nguyên thực sự có năng lực giết chết mình. "Đáng chết!" Đế Tuấn gầm nhẹ một tiếng, trong mắt hiện lên sự khuất nhục và không cam lòng nồng đậm.

Nhưng không còn cách nào khác, lúc này y đã không còn là đối thủ của Lâm Nguyên nữa. "Chỉ còn cách chạy thôi!" Đế Tuấn nghiến răng, "vèo" một tiếng hóa thành một đạo hồng quang biến mất tại chỗ, lặn vào Thiên Đình.

Hóa Hồng Chi Thuật!

Môn thuật pháp này có tốc độ nhanh đến mức dù là trước mặt Thánh nhân cũng có khả năng đào thoát, vô cùng khủng bố, chính là tuyệt chiêu bảo mạng của Đế Tuấn.

Là Thiên Đế mà lại bỏ chạy như vậy, không nghi ngờ gì là vô cùng mất mặt, nếu để kẻ khác biết được chắc chắn sẽ bị cười nhạo rất lâu.

Nhưng Đế Tuấn cũng không lo được nhiều như thế, y mang theo nỗi khuất nhục vô hạn chạy về Thiên Đình. "Đáng tiếc." Lâm Nguyên

truy đuổi một đoạn, phát hiện không đuổi kịp thì không khỏi lắc đầu.

Tên Đế Tuấn này quá trơn trượt, thấy tình thế không ổn liền trực tiếp chạy trốn.

Xem ra sau này hắn cần tham ngộ Không Gian Pháp Tắc nhiều hơn, chờ đến khi tham ngộ đến cực hạn, dù là Đế Tuấn cũng đừng hòng trốn thoát khỏi tay hắn.

Đến lúc này, trận đại chiến với Thiên Đế cũng kết thúc.

Không nghi ngờ gì, Lâm Nguyên đã hoàn thành kỳ tích đánh bại Đế Tuấn - một tồn tại Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Điều này chứng minh thực lực của hắn hiện nay đã thực sự đứng ở đỉnh phong Hồng Hoang, chỉ dưới mấy vị Thánh nhân kia. "Vu Nguyên công tử..." Hi Hòa và Thường Hi lúc này đều bay tới, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên tràn đầy sự cảm kích nồng đậm, sùng bái vô cùng, thậm chí còn có một tia kính sợ.

Quá mạnh mẽ!

Đó là Đế Tuấn, chủ tể Thiên Đình, trong Yêu tộc chỉ dưới Nữ Oa, nói là người đệ nhất dưới Thánh nhân cũng không quá phận.

Trong tay y còn có Hà Đồ, Lạc Thư là hai kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Chí Bảo, có thể thôi động Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận - tuyệt thế sát trận.

Vậy mà một tồn tại khủng bố như vậy khi giao thủ với Lâm Nguyên cuối cùng lại bị đánh bại thảm hại, hoảng hốt bỏ chạy.

Thực lực của Lâm Nguyên quả thực là kinh thiên động địa, ngay cả Hi Hòa và Thường Hi cũng cảm thấy vô cùng chấn hám.

Nàng không ngờ rằng vì hứng thú mà ngẫu nhiên kết giao với một người bạn Vu tộc lại nghịch thiên đến mức này! "Vu Nguyên công tử,

cảm ơn huynh, lần này nếu không có huynh thì muội và muội muội thực sự nguy hiểm rồi." Giọng nói của Hi Hòa chân thành, mang theo sự cảm kích sâu sắc. "Hay là chúng ta lấy thân báo đáp luôn đi?" Thường Hi tính tình hoạt bát hơn, lúc này đôi mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Lâm Nguyên không rời.

Hi Hòa lườm nàng một cái, nhưng vị nữ thần vốn luôn cao lãnh này lại không hề lên tiếng phản bác. "Khụ khụ." Đối mặt với tình cảnh này, Lâm Nguyên có chút chống đỡ không nổi, hắn ho khan hai tiếng rồi cười nói: "Chúng ta đều là hảo hữu, gặp lúc bạn bè có nạn tự nhiên nên ra tay tương trợ.

Ha ha, lần này đã đánh lui Đế Tuấn, tưởng rằng sau này y cũng không dám tới nữa, hai vị đã an toàn rồi." "Ân." Hi Hòa nhu giọng đáp. "Ai da, chúng ta đừng đứng ngốc ở đây nữa.

Không ngờ lần tổ chức tiệc nhỏ ở Nguyệt Cung này lại sinh ra nhiều biến cố như vậy, nhưng may mắn cuối cùng không có chuyện gì lớn.

Nguyệt quế hoa đã nở, chúng ta xuống dưới uống rượu thưởng hoa thôi." Thường Hi cười nói. "Được." Hi Hòa và Lâm Nguyên đều mỉm cười.

Sau đó ba người cùng sánh bước trở lại Nguyệt Cung. 【Đinh, chúc mừng ký chủ đánh bại Đế Tuấn giai đoạn Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, khen thưởng 50 vạn điểm kinh nghiệm.】 Lúc này âm thanh hệ thống đột nhiên vang lên khiến Lâm Nguyên không khỏi vui mừng. 50 vạn điểm kinh nghiệm có thể giúp kỹ năng Trữ Đạo thăng thêm một cấp.

Hắn lập tức để hệ thống dùng điểm kinh nghiệm này vào kỹ năng Trữ Đạo, nâng nó lên cấp 2, đồng thời năng lực kỹ năng cũng thay đổi.

Trữ Đạo cấp 2 đã có thể tích trữ tới ba ngàn lần toàn lực nhất kích. "Ba ngàn lần toàn lực nhất kích, một khi bộc phát, e là dù Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có liên thủ cũng có thể dễ dàng đánh bại." Lâm Nguyên phấn chấn nghĩ thầm.

Sau khi hội họp với Hi Hòa và Thường Hi tại Nguyệt Cung, Lâm Nguyên trở về Vu tộc, bắt đầu lại quá trình tu hành.

Nghĩ đến tốc độ kinh người của Đế Tuấn, lần này hắn quyết định chủ yếu tham ngộ Không Gian Pháp Tắc.

Nếu không có tốc độ kinh người, khi chiến đấu thực sự chịu thiệt, đối thủ chạy cũng không đuổi kịp.

Tuy nhiên khi bắt đầu tham ngộ, tốc độ tu hành lại không được lý tưởng cho lắm.

Dĩ nhiên tốc độ của hắn so với kẻ khác đã rất nhanh rồi, nhưng so với tiến cảnh tu vi nhục thân thì chậm hơn nhiều.

Đã quen với tốc độ tu hành thần tốc kia, Lâm Nguyên rất khó thích nghi với kiểu tu hành bị giảm đi mấy cấp độ này, không khỏi có chút phiền não. "Nghe nói phương Bắc Hải của Hồng Hoang là nơi cư ngụ của Côn Bằng, Không Gian Pháp Tắc ở đó dị thường rõ nét, nhiều tu sĩ tham ngộ Không Gian Chi Đạo đều sẽ đến đó, ta cũng có thể đi thử xem." Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động.

Trước đây tính cách hắn ổn trọng, không muốn du lịch Hồng Hoang, nhưng sau trận chiến với Đế Tuấn, suy nghĩ đã có chút thay đổi.

Dù sao thực lực hắn hiện nay đã quan tuyệt Hồng Hoang, cơ bản không có sức mạnh nào có thể uy hiếp được hắn, cũng chẳng cần phải sợ hãi điều gì.

Bá!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên rời Bồng Lai Tiên Đảo, hóa thành một đạo hồng quang lao thẳng về phía Bắc Hải.

Bắc Hải mênh mông vô tận, nhìn không thấy điểm dừng, sóng vỗ hùng vĩ, toàn bộ mang một màu đen kịt, băng giá, nhiệt độ cực thấp, nhiều nơi còn có băng tảng, thậm chí là băng sơn.

Sau khi đến đây, Lâm Nguyên tiếp tục đi sâu vào trong, bay lượn không biết bao lâu, ước chừng đã tiến sâu vào hàng mấy trăm tỷ dặm, đột nhiên thấy chân trời hiện lên những quầng sáng rực rỡ, bao phủ cả bầu trời, nhảy múa nhẹ nhàng.

Có tử khí lan tỏa, có hồng quang lấp lánh, có sắc trắng như tuyết, có mảng đen huyền bí, các loại màu sắc đan xen vô cùng diễm lệ, khiến người ta không nhịn được mà đắm chìm.

Càng có từng trận dao động Không Gian Pháp Tắc lan tỏa từ trong quầng sáng rực rỡ kia, ẩn chứa vô tận huyền diệu. "Đây là Không Gian Cực Quang của Bắc Hải." Lâm Nguyên lập tức nhận ra, khóe miệng không khỏi hiện lên một tia cười mỉm.

Ở đây tham ngộ Không Gian Pháp Tắc thì không gì tốt bằng, hắn lập tức ngồi xếp bằng giữa hư không, nguyên lực dưới thân tuôn trào, tự động ngưng kết thành một tòa đảo nhỏ.

Hắn đối mặt với Không Gian Cực Quang, cảm nhận những dao động không gian lan tỏa ra, mượn đó để tham ngộ Không Gian Pháp Tắc.

Quả nhiên, tốc độ tham ngộ Không Gian Pháp Tắc đã tăng lên không ít.

Chương 92

"Kẻ nào cư nhiên dám tu hành tại đạo trường của ta?!" Đột nhiên, một tiếng quát lớn vang lên, phía trước Bắc Hải bỗng chốc dâng cao vạn trượng hắc sóng, cả đại hải như rung chuyển.

Một con cá khổng lồ dài không biết bao nhiêu dặm, tựa như một lục địa hạo hãn, từ trong biển sâu từ từ nổi lên.

Khí tức khủng bố lan tỏa từ trên người con hắc ngư khổng lồ kia khiến thiên địa chấn động, dao động tu vi phát ra hách nhiên đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh.

Ở trong Bắc Hải mà lại to lớn như vậy, thân phận kẻ đến tự nhiên là rõ ràng, chính là Yêu sư Côn Bằng của Yêu tộc Thiên Đình. "Ân?

Ngươi là Vu Nguyên của Vu tộc?

Ta nhận ra ngươi!" Sau khi Côn Bằng hiện thân liền lập tức nhận ra Lâm Nguyên, dù sao y cũng từng tham gia hai lần Vu Yêu đại chiến trước đó.

Trong mắt y lóe lên hàn quang, lạnh lùng nói: "Ta sớm đã ban bố cấm lệnh, Bắc Hải Hồng Hoang là đạo trường tu hành của ta, bất kỳ tu hành giả nào muốn tới đây đều phải được ta cho phép.

Ngươi cư nhiên trực tiếp tới đây tham ngộ pháp tắc, là không đặt Yêu sư Côn Bằng ta vào mắt sao?" Yêu sư Côn Bằng nổi tiếng nhất chính là tốc độ kinh người.

Mà sở dĩ có được tốc độ đó, ngoài thiên phú bản thân, còn vì môi trường Bắc Hải này thực sự thích hợp để tham ngộ Không Gian Quy Tắc.

Yêu sư Côn Bằng vốn tính ích kỷ lợi lộc, đã biết đây là bảo địa tu

hành thì không muốn để người khác chiếm tiện nghi.

Sau khi tu hành có thành tựu, y liền biến vùng biển sâu Bắc Hải này thành cấm khu, bất kỳ tu sĩ nào đến đây mà không có sự cho phép của y, Côn Bằng đều sẽ ra tay tàn độc, trực tiếp giết chết.

Y biết thân phận của Lâm Nguyên nên có vài phần kiêng kỵ, nhưng lúc này vẫn lớn tiếng đe dọa.

Lâm Nguyên nghe xong không khỏi cười lớn, hỏi: "Ngươi cư nhiên dám nói chuyện với ta như vậy sao?

Chẳng lẽ chuyện xảy ra thời gian trước ngươi không biết?" Côn Bằng lạnh lùng quát: "Ngươi chỉ là một Đại Vu nho nhỏ, có chuyện gì mà ta cần phải biết?

Đừng ở đây cố làm ra vẻ huyền bí, nể tình ngươi là nhân vật quan trọng của Vu tộc, hôm nay ta không so đo với ngươi nhiều, khôn hồn thì cút ngay!

Nếu không cút, đừng trách ta không khách khí!" Lâm Nguyên lắc đầu thở dài.

Xem ra sau khi Đế Tuấn bị hắn đánh bại chắc chắn đã phong tỏa tin tức, không để chiến tích đó truyền ra ngoài.

Nếu không, Côn Bằng là một thành viên quan trọng của Thiên Đình chắc chắn phải biết đến chiến lực thực sự của hắn.

Tên Côn Bằng này đúng là đáng thương, tự dẫn xác đến tìm đòn. "Nếu ngươi nói Bắc Hải này là của ngươi, vậy thì hãy lấy thực lực ra đi, để xem ngươi có đủ năng lực giữ được nó không." Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng. "Từ bao giờ mà một Đại Vu nho nhỏ lại có giọng điệu cuồng vọng như vậy?

Ta là Côn Bằng, tu vi Chuẩn Thánh, đại thần thông giả Hồng Hoang, chỉ dựa vào ngươi mà cũng dám bất kính với ta?" Côn Bằng

giận quá hóa cười.

Oanh!

Y mãnh nhiên ra tay, thân thể khổng lồ hất lên vạn trượng sóng lớn, hắc quang lưu chuyển, trực tiếp từ trong biển nhảy vọt lên, che lấp cả ánh mặt trời, khiến Bắc Hải rộng lớn bỗng chốc như chìm vào bóng đêm.

Toàn bộ thân thể Côn ngư phát sáng, những văn lạc thần bí hiện lên, khí huyết ngập trời hung dũng, lao thẳng về phía Lâm Nguyên mà đâm tới. "Vu tộc mạnh nhất là nhục thân, nhưng so với Côn Bằng ta, dù là nhục thân Vu tộc cũng phải kém hơn nhiều!

Hôm nay ta sẽ đâm ngươi thành một đống thịt nát!" Côn Bằng lạnh giọng quát.

Tiếng của y như sấm sét vang vọng mặt biển, khiến vô số tôm cá thủy quái run rẩy.

Côn Bằng là dị chủng, thể hình to lớn, huyết khí hạo hãn phi đồng phàm hưởng, dù là Vu tộc nổi tiếng về nhục thân, trừ khi là Tổ Vu hiện thân, nếu không không ai bì kịp y.

Lời y nói cũng không có gì sai.

Chỉ tiếc là y gặp phải Lâm Nguyên.

Oanh!

Khí huyết quanh thân Lâm Nguyên ngút trời, hắn vẫn ngồi xếp bằng trên đảo nhỏ không hề đứng dậy nhưng đã thôi động Lực Chi Pháp Tắc quấn quanh nắm đấm, toàn bộ sức mạnh bộc phát, đấm thẳng lên trời.

Tức thì giữa thiên địa u ám, một nắm đấm khổng lồ vàng rực hiện ra như thiên thạch nghịch thiên mà lên, trực tiếp va chạm mãnh liệt

với thân thể Côn ngư đang ép xuống.

Oanh!!!!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang trời, Côn Bằng thét lên thảm thiết, thân thể đồ sộ kia trực tiếp bị một quyền của Lâm Nguyên đánh bay, hóa thành một điểm đen nhỏ biến mất nơi cuối chân trời. "Tiểu tử này..." Mãi mới dừng lại được, Côn Bằng phát hiện mình đã bay ra ngoài Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Y nhìn về hướng Lâm Nguyên, trong mắt không khỏi hiện lên sự kinh hoàng sâu sắc.

Chuyện gì thế này?

Tên Lâm Nguyên của Vu tộc này sao bỗng chốc lại mạnh mẽ đến mức đó?

Đây chỉ là một Đại Vu thôi mà!

Nhưng chiến lực của Đại Vu này ước chừng đã có thể sánh ngang với Tổ Vu rồi! "Chuyện này nhất định phải báo cáo lên trên, quá quan trọng rồi.

Vu tộc cư nhiên xuất hiện một yêu nghiệt như vậy, nếu cho hắn thời gian, tương lai nhất định sẽ trở thành mối họa tâm phúc." Côn Bằng kinh hãi tâm thần, lúc này không dám tìm Lâm Nguyên gây phiền phức nữa, cũng chẳng dám quay lại Bắc Hải, trực tiếp bay về Thiên Đình cầu kiến Đế Tuấn, bẩm báo những gì mình thấy. "Biết rồi, lui xuống đi." Đế Tuấn nghe xong mặt không cảm xúc, phất tay bảo Côn Bằng rời đi. "Bệ hạ, chuyện này không thể sơ suất được đâu." Côn Bằng thấy thái độ này của Đế Tuấn thì lấy làm lạ, vội nói: "Thần tuyệt không nói điêu, tên Vu Nguyên đó quá khủng bố, yêu nghiệt như vậy nhất định phải bóp chết từ sớm!

Bệ hạ, hiện giờ hắn đang đơn độc ở Bắc Hải, hay là chúng ta điều

động binh tướng, cùng nhau qua đó chém giết hắn?" "Ta bảo ngươi lui xuống, ngươi nghe không hiểu sao?" Đế Tuấn vẫn giữ khuôn mặt không cảm xúc, trừng mắt nhìn Côn Bằng lạnh lùng nói. "...Tuân mệnh." Côn Bằng bất lực đành lui ra, lòng đầy nghi hoặc: "Chuyện gì vậy chứ, hành vi của Bệ hạ sao kỳ quái thế." "Cái con chim ngu ngốc này!" Chờ Côn Bằng đi rồi, mặt Đế Tuấn mới hiện lên vẻ giận dữ, hằn học ném mạnh chiếc ly yêu thích xuống đất.

Đối phó Lâm Nguyên?

Hôm đó y ngay cả Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng dùng tới rồi mà cuối cùng vẫn bị Lâm Nguyên dễ dàng đánh bại, ai biết được tên đó còn bài tẩy gì nữa?

Đế Tuấn vốn đã ép mình quên đi nỗi nhục ngày đó, giờ Côn Bằng tới nhắc lại khiến tâm tình y càng thêm tồi tệ...

Nơi tận cùng Bắc Hải, Không Gian Cực Quang từng trận cuộn trào, những luồng dao động không gian nồng đậm lan tỏa, tiến vào cảm tri của Lâm Nguyên, trở thành dưỡng chất cho hắn.

Nhờ sự hỗ trợ này, lĩnh ngộ của hắn đối với Không Gian Pháp Tắc ngày càng sâu sắc.

Ong~~ Một ngày nọ, hắn đột nhiên tâm hữu sở ngộ, mở mắt ra, từng đạo thần văn không gian lan tỏa, ngưng kết giữa hư không thành một tấm phù lục.

Phù lục tỏa ra dao động không gian mãnh liệt, hách nhiên là một tấm Không Gian Đại Đạo Phù Lục! "Tấm phù lục này một khi thôi động có thể trong nháy mắt truyền tống đến bất kỳ đâu trong phạm vi ba ức dặm, gần như là thuấn di." Lâm Nguyên rất hài lòng, có tấm phù lục này coi như có thêm một bài tẩy bảo mạng, sau này gặp nguy hiểm có thể mượn nó để độn tẩu tức thời. "Có điều muốn đạt được tốc độ như Côn Bằng, Đế Tuấn thì vẫn cần rất nhiều thời gian." Lâm

Nguyên thở dài.

Phải nói rằng dù không so được với Lực Chi Pháp Tắc nhưng Không Gian Pháp Tắc cũng cực kỳ huyền diệu.

Chương 93

Nếu không có Tạo Hóa Ngọc Điệp, e là hắn còn chẳng thể nhập môn.

Hiện tại có thành tựu thế này đã là cực kỳ đáng mừng.

Cần biết rằng Côn Bằng, Đế Tuấn, hay Không Gian Tổ Vu Đế Giang đều là những tồn tại thiên phú dị bẩm, sinh ra đã có tốc độ cực hạn.

Lâm Nguyên không có thiên phú đó, chỉ có thể dựa vào tham ngộ tu hành, mà muốn đạt đến tầng thứ đỉnh tiêm bằng cách này thì phải tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng. "Trở về Vu tộc trước đã." Lần tham ngộ này đã chạm đến bình cảnh, tiếp tục nữa e là cũng không thu hoạch được gì, Lâm Nguyên lập tức đứng dậy rời khỏi Bắc Hải.

Nhưng đi được nửa đường, hắn chợt thấy phía trước hiện ra một hòn đảo khổng lồ, bên trên có rừng nguyên sinh tươi tốt, đủ loại chim muông thú dữ chung sống hài hòa.

Nhưng trong cảm tri của Lâm Nguyên, đây không phải hòn đảo mà là một sinh mệnh thể khổng lồ. "Chẳng lẽ đây chính là Bắc Hải Huyền Quy?" Tâm hắn khẽ động. "Huyền Quy, còn không mau tỉnh lại!" Hắn lập tức lên tiếng, giọng nói quán chú một tia pháp lực truyền sâu vào trong lòng hòn đảo, như sấm nổ bên tai. "Kẻ nào quấy rầy giấc ngủ của ta?" Một lúc sau, một giọng nói già nua bình thản mang theo chút bực dọc vang lên, ngay lập tức hòn đảo khổng lồ rung chuyển, một cái đầu thạc đại vươn ra từ bên trong, chính là một cái đầu rùa khổng lồ.

Hai con mắt mở ra, mỗi con đều to như một hồ nước lớn.

Lâm Nguyên đoán không sai, đây quả nhiên là Bắc Hải Huyền

Quy!

Nhìn thấy nó, Lâm Nguyên không khỏi nhớ đến số phận bi thảm của con đại quy này, đang yên đang lành tu hành ở Bắc Hải, đột nhiên bị Nữ Oa chặt đứt tứ chi mang đi bổ thiên.

Được dùng để bổ thiên dĩ nhiên sẽ nhận được nhiều công đức, nhưng sau đó Bắc Hải Huyền Quy vì lòng mang oán niệm nên lại chiêu mời tai nạn, cuối cùng buộc phải từ bỏ nhục thân kiếp này để chuyển thế luân hồi.

Nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy có thể dùng để bổ thiên thì sự khủng bố của nó có thể tưởng tượng được, so với các đại năng Hồng Hoang cũng là hàng đỉnh tiêm, tuyệt đối là một cường giả không thể xem thường.

Một cường giả như vậy nếu có thể chiêu lãm vào Vu tộc chắc chắn sẽ là một trợ lực lớn.

Lâm Nguyên trầm ngâm một lát rồi đưa ra quyết định, lập tức trầm giọng nói: "Đạo hữu, lúc này ngươi còn tâm trạng để ngủ sao?

Ngươi có biết đại nạn của ngươi đã sắp đến nơi rồi không!" Bắc Hải Huyền Quy nghe vậy không khỏi cười: "Tiểu gia hỏa, ngươi đừng có dọa ta, ta an tĩnh tu hành ở Bắc Hải này, chẳng gây sự với ai, làm gì có đại nạn nào?" Lâm Nguyên thản nhiên nói: "Ngươi không gây sự với người, người tự nhiên sẽ tới gây sự với ngươi.

Không lâu nữa, Hồng Hoang sẽ đón nhận một trận đại kiếp, thiên trụ sụp đổ, bầu trời tan vỡ.

Tứ chi của ngươi cứng rắn vô cùng sẽ bị Nữ Oa nương nương lấy đi bổ thiên, dùng để chống đỡ bốn cực của thiên địa." Bắc Hải Huyền Quy nghe xong chỉ cảm thấy đây là chuyện hoang đường, định lên tiếng trào phúng.

Nhưng không hiểu sao khi định mở miệng, trong lòng nó đột nhiên sinh ra một loại cảm ứng, một cảm giác nguy cơ cực lớn, cứ như thể chuyện Lâm Nguyên nói sẽ thực sự xảy ra.

Cần biết rằng dù là phàm nhân bình thường khi gặp nguy cơ cũng sẽ có cảm ứng kỳ diệu.

Bắc Hải Huyền Quy là một trong những sinh linh cổ xưa nhất Hồng Hoang, linh giác này nhạy bén đến cực điểm, trước đây chưa nghĩ tới thì tự nhiên không cảm thấy gì, nay được Lâm Nguyên điểm tỉnh, lập tức thấy không ổn.

Trong lòng nó dâng lên nỗi bất an nồng đậm. "Ta nghĩ không cần ta phải nói nhiều, trong lòng ngươi tự có cảm giác.

Dù sao ngươi đã tu hành đến cảnh giới này, tự nhiên sẽ có cảm ngộ về vận mệnh tương lai." Lâm Nguyên thản nhiên lên tiếng, "Cho nên, nếu ngươi cứ tiếp tục ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn thế này, không nghĩ cách tăng tiến tu vi để sớm hóa hình, kết quả sau này e là sẽ rất nguy hiểm." Nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy quá mạnh mẽ, muốn hóa hình là vô cùng gian nan.

Trước đây Huyền Quy cũng từng thử vài lần, thất bại rồi đâm ra lười biếng.

Nhưng giờ nghe lời Lâm Nguyên, nỗi bất an trong lòng nó đã lên tới cực điểm. "Đa tạ đạo hữu nhắc nhở!

Ta có thể cảm nhận được lời ngươi nói dường như thực sự là vận mệnh ta sắp đối mặt!

Nhưng với cảnh giới hiện tại của ta, muốn hóa hình thì khó vô cùng, xin đạo hữu không tiếc lời chỉ giáo.

Chỉ cần đạo hữu giúp được ta, Huyền Quy sau này nguyện vì đạo hữu nhảy vào dầu sôi lửa bỏng!" Huyền Quy cuống quýt lên tiếng.

Lâm Nguyên nghe vậy thầm cười, xem ra lời nói của mình đã có tác dụng.

Hắn suy tư một lát rồi nói: "Nếu ngươi đã cầu khẩn như vậy, thượng thiên có đức hiếu sinh, ta giúp ngươi một tay thì đã sao?

Trước tiên ngươi cứ tu hành ở Bắc Hải này, đừng lười biếng nữa.

Chờ đến khi đại kiếp sắp giáng xuống, ta sẽ hiện thân chỉ cho ngươi phải làm thế nào." "Đa tạ đạo hữu, đa tạ đạo hữu." Huyền Quy nghe vậy đại hỷ, vội vàng cảm tạ không thôi. "Đi thôi." Lâm Nguyên phất tay rồi rời khỏi nơi đó.

Có bước đệm này, có lẽ sau này Bắc Hải Huyền Quy sẽ giúp ích được cho hắn!

Trở về Vu tộc, Lâm Nguyên vào Bồng Lai Tiên Đảo tiếp tục bế quan tu hành, tham ngộ Không Gian Pháp Tắc và nâng cao tu vi Nguyên Thần.

Thời gian trôi qua, một ngày nọ, trong Bàn Cổ Điện đột nhiên bộc phát một luồng sức mạnh Nguyên Thần khủng bố, hạo hãn quét qua toàn bộ lãnh địa Vu tộc.

Lâm Nguyên giật mình tỉnh dậy từ trong trạng thái tu luyện, vội vàng tới Bàn Cổ Điện, phát hiện trong điện có thêm một người giống hệt Hậu Thổ, chỉ là mang phong thái bình hòa ung dung. "Đây là?" Lâm Nguyên kinh ngạc. "Ha ha ha." Chúc Dung cười lớn: "Vu Nguyên, đây là Thiện Thi của Hậu Thổ!

Trảm Tam Thi chi pháp mà ngươi truyền cho chúng ta, Hậu Thổ cuối cùng cũng tu hành thành công, trảm ra đạo Thiện Thi đầu tiên!" "Thật sao?" Lâm Nguyên nghe vậy vừa mừng vừa kinh, không ngờ ngộ tính của Hậu Thổ lại nghịch thiên như vậy, trong thời gian ngắn đã trảm được một đạo Thiện Thi.

Hắn không khỏi phấn chấn.

Việc Hậu Thổ trảm Thiện Thi thành công chứng minh ý tưởng trước đây của hắn là chính xác: Thập Nhị Tổ Vu sau khi khai tịch Nguyên Thần cũng có thể tu hành Trảm Tam Thi pháp.

Thử nghĩ xem, nếu mỗi tôn Tổ Vu đều trảm được Thiện Thi, Ác Thi, và Tự Ngã Thi, chẳng phải sẽ có thêm ba mươi sáu tôn chiến lực cấp Tổ Vu sao?

Tổng cộng bốn mươi tám tôn Tổ Vu có thể bố trí được bốn tòa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đến lúc đó dù Thánh nhân có ra tay e là cũng bị quét ngang, dù các Thánh nhân có Thiên Đạo làm hậu thuẫn cũng có thể bị trấn áp. "Không ngờ Vu tộc chúng ta trên con đường Nguyên Thần cũng có thể đi xa đến thế, chưa nói đến việc có chứng đạo được hay không nhưng thực lực đúng là tăng lên mấy cấp bậc." Đế Giang ánh mắt hiện lên vẻ quyết đoán, "Thiên phú Nguyên Thần của chúng ta cũng không tệ, ta đề nghị tiếp theo chúng ta chủ yếu tu hành Trảm Tam Thi pháp này, thấy sao?" Các Đại Vu khác nghe vậy đều gật đầu cười: "Tốt." Hậu Thổ nhìn Lâm Nguyên nói: "Vu Nguyên, thiên phú của đệ rất mạnh, chắc chắn còn vượt qua cả chúng ta, chỉ là vì thời gian tu luyện còn ngắn nên cảnh giới chưa cao.

Chúng ta coi như đi trước đệ một bước, tiếp theo đệ có thể ở lại Bàn Cổ Điện xem chúng ta tu hành, biết đâu sẽ giúp đệ có chút gợi mở." Lâm Nguyên nghe vậy tự nhiên không từ chối, cười nói: "Đa tạ Tổ Vu." Chúc Dung ha ha cười: "Tiểu tử ngươi khách khí cái gì." Cả nhóm không lãng phí thời gian, tiếp tục tu hành.

Mười hai tôn Tổ Vu ngồi xếp bằng trong Bàn Cổ Đại Điện, sức mạnh Nguyên Thần hạo hãn, đạo vận lan tỏa, pháp tắc dao động mạnh mẽ.

Lâm Nguyên ở bên cạnh quan sát kỹ lưỡng, cũng có nhiều cảm ngộ, tu vi Nguyên Thần không biết từ lúc nào đã từ từ tăng trưởng, nhanh hơn trước đây rất nhiều. "E là cứ đà này không lâu nữa Nguyên Thần của ta cũng có thể đột phá đến tầng thứ Chuẩn Thánh." Hắn thầm nghĩ.

Hồng Hoang có một nơi kỳ dị gọi là U Minh Huyết Hải, vốn là một bọc máu bẩn trong cơ thể Bàn Cổ Đại Thần sau khi khai thiên tích địa hóa thành.

Nơi đây trở thành nơi hội tụ sát khí, trọc khí của thiên địa.

Sinh linh sau khi chết đi, tàn hồn cũng sẽ trôi dạt về đây, chìm nổi trong huyết hải chịu đủ hành hạ.

Trong U Minh Huyết Hải dưỡng dục ra một thai bàn, sinh ra đại năng Minh Hà Lão Tổ, tu vi kinh thiên, là một trong những tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang.

Minh Hà Lão Tổ thấy Nữ Oa tạo người nhận được vô lượng công đức chứng đạo thành Thánh cũng bắt đầu nảy sinh ý định.

Chương 94

Sau quá trình chuẩn bị dài lâu, ngày hôm nay lão cũng bắt đầu sáng tạo chủng tộc.

Minh Hà Lão Tổ thôi động đại thần thông, U Minh Huyết Hải sóng cuộn ngút trời, vô số mảnh vỡ tàn hồn bay ra, ngưng tụ thành từng đạo thân ảnh phát ra khí tức đáng sợ.

Cuối cùng, Minh Hà Lão Tổ đã thành công sáng tạo ra tộc A Tu La.

Không chỉ có ức vạn tộc nhân mà còn sinh ra nhiều cường giả như Tự Tại Thiên Ba Tuần, Dục Sắc Thiên, Đại Phạn Thiên, Thấp Bà trở thành Tứ Đại Ma Vương.

Còn có Nhân Đà La, Tì Thấp Nô, Lỗ Thác La, Quỷ Mẫu là Tứ Đại Ma Tướng.

Chỉ là Minh Hà Lão Tổ thần thông không đủ, tộc A Tu La sáng tạo ra kém xa so với Nhân tộc.

Khi lão hoàn thành, Thiên Đạo giáng xuống vô biên công đức bao phủ U Minh Huyết Hải, nhưng cũng chỉ giúp tu vi Minh Hà Lão Tổ tiến thêm một bước đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh Viên Mãn, còn cách Thánh nhân một khoảng vô tận. "Chứng đạo gian nan thay." Minh Hà Lão Tổ không khỏi cảm thán, thần tình khổ sở.

Nhưng dù sao từ nay về sau, Hồng Hoang lại có thêm một chủng tộc mạnh mẽ.

Nhiều đại thần thông giả đều sinh ra cảm ứng kỳ đặc.

Vĩ tích như vậy dù không bằng Nữ Oa nhưng nhìn khắp Hồng Hoang cũng tuyệt đối được coi là đại thủ bút.

Minh Hà Lão Tổ sau trận này đã thực sự liệt vào hàng đỉnh phong

Hồng Hoang.

Trong Bàn Cổ Đại Điện, Hậu Thổ đang tu hành định trảm ra đạo Ác Thi thứ hai thì đột nhiên tâm đầu khẽ động, mở mắt ra, ánh mắt có chút mông lung. "Ta... ta nảy sinh một loại cảm ứng, dường như ở sâu trong Hồng Hoang, tại U Minh Huyết Hải có một đại cơ duyên của ta, một khi có được ta sẽ đạt tới thành tựu vô thượng." Đế Giang và các Tổ Vu nghe vậy vừa kinh vừa mừng, vội nói: "Đến tầng thứ của chúng ta, một khi có cảm ứng thì rất ít khi sai.

Tiểu muội, xem ra cơ duyên của muội thực sự đến rồi!" Hậu Thổ lẩm bẩm: "Thật sao?" Đế Giang cười nói: "Còn do dự gì nữa?

Bây giờ đi tới U Minh Huyết Hải luôn!

Bất kể cảm ứng đó có thật hay không cũng phải qua xem một chút mới tính." Lâm Nguyên nghe vậy thì tim đập nhanh một nhịp.

Hắn lập tức nhớ lại, trong dòng thời gian nguyên bản, đây chính là sự kiện Hậu Thổ hóa Luân Hồi.

Hậu Thổ bản tính từ bi, cảm ứng được đại kiếp Nhân tộc khiến vô số người chết, tàn hồn không nơi nương tựa nên sinh lòng thương xót, từ đó tới U Minh Huyết Hải thân hóa Luân Hồi để tiếp dẫn tàn hồn đầu thai vãng sinh.

Và đây cũng là mồi lửa dẫn đến sự diệt vong của Vu tộc, chính vì Hậu Thổ hóa Luân Hồi không thể xuất hiện nữa nên Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không còn trọn vẹn, khiến Vu tộc chịu thiệt thòi lớn khi chiến đấu với Yêu tộc.

Nhưng vấn đề là ở chỗ, trong dòng thời gian hiện tại, sự kiện Đồ Vu Kiếm đã được hắn giải quyết, Nhân tộc không hề gặp đại kiếp, tại sao Hậu Thổ vẫn có cảm ứng như vậy? "Chẳng lẽ trong u minh có thứ gì đó đang thao túng tất cả, ép các sự kiện Hồng Hoang phải diễn

ra theo quỹ tích cũ?" Lâm Nguyên suy tư.

Bất luận thế nào hắn cũng phải ngăn chặn chuyện này, Hậu Thổ là chiến lực then chốt của Tổ Vu, không thể để mất. "Các vị Tổ Vu, ta thấy chuyện này có điểm kỳ lạ, chúng ta nên thận trọng đối đãi." Lâm Nguyên nhìn các Tổ Vu, thần sắc nghiêm túc, trầm giọng lên tiếng. "Ồ?" Đám Tổ Vu nghe vậy đều kinh ngạc.

Sau khi trấn tĩnh lại, thần sắc họ cũng trở nên nghiêm túc.

Lâm Nguyên ở Vu tộc có địa vị đặc thù, Thập Nhị Tổ Vu đều cực kỳ coi trọng ý kiến của hắn. "Tại sao?" Đế Giang hỏi. "Ta có hiểu biết nhất định về U Minh Huyết Hải, cơ duyên liên quan đến Hậu Thổ Tổ Vu đa phần là chuyện Luân Hồi kia, nhưng chuyện này ẩn chứa hung hiểm cực lớn, nói không chừng Hậu Thổ Tổ Vu sẽ vì thế mà triệt để lún sâu vào Luân Hồi, không được tự do." Lâm Nguyên trầm giọng nói. "Nghiêm trọng vậy sao?" Đế Giang và những người khác đều kinh hãi.

Hậu Thổ là một trong Thập Nhị Tổ Vu, chiến lực đứng hàng đầu, Hồng Hoang gần như không có gì uy hiếp được nàng.

Cái gọi là Luân Hồi kia cư nhiên hung hiểm đến mức có thể vây khốn Hậu Thổ, khiến nàng mất tự do sao?

Trong nháy mắt, thần tình Đế Giang và mọi người trở nên ngưng trọng chưa từng có.

Lâm Nguyên trước đây giúp Vu tộc khai tịch Nguyên Thần đã lập bao công lao lớn, lời hắn nói các Tổ Vu chưa bao giờ nghi ngờ. "Nếu đã như vậy thì không đi nữa." Hậu Thổ Tổ Vu đắn đo một hồi, cuối cùng đưa ra quyết định.

Dù có chút không nỡ vì cảm ứng đó thực sự rất quan trọng với nàng, nhưng nàng chọn tin tưởng Lâm Nguyên. "Cũng không hẳn phải

vậy, chuyện này có hung hiểm nhưng cũng có lợi ích." Lâm Nguyên trầm ngâm một lát rồi nói: "Đề nghị của ta là không nên đi một mình, tất cả Tổ Vu cùng đi, đến lúc đó dù gặp chuyện gì cũng có thể thong thả ứng phó." Đế Giang cười nói: "Cách này hay, chúng ta cùng đi, dù Thánh nhân có đặt bẫy ở đó cũng có thể trực tiếp đánh nổ." Hậu Thổ Tổ Vu vốn đang thấy hụt hẫng vì không được đi Huyết Hải, nay Lâm Nguyên đưa ra đề nghị vẹn cả đôi đường này liền vui mừng cười nói: "Vậy phải làm phiền các vị huynh trưởng rồi." Đế Giang cười: "Huynh đệ tỷ muội với nhau nói lời khách khí làm gì?

Chuyện không nên chậm trễ, chúng ta xuất phát ngay!" Các Tổ Vu khác cũng lần lượt cười rộ lên: "Đã lâu không đi dạo Hồng Hoang, ra ngoài một chuyến cũng tốt." Lâm Nguyên gật đầu: "Được, đi thôi." Cả nhóm lập tức thôi động pháp lực rời Bàn Cổ Đại Điện, dưới sự dẫn dắt của Đế Giang hướng về U Minh Huyết Hải.

Hồng Hoang hạo hãn, dù đã đạt cấp Tổ Vu thì việc di chuyển cũng tốn nhiều thời gian.

Đế Giang nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, tốc độ kinh người, nhờ y dẫn đường mà cả đám nhanh chóng tới được U Minh Huyết Hải.

Họ không hề che giấu hành tung, băng qua Hồng Hoang với khí tức Tổ Vu hạo hãn lan tỏa, lập tức thu hút sự chú ý của vô số đại thần thông giả, nhưng không một ai dám tới quấy rầy.

Trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ đang tu hành dưới cung điện đáy biển, đột nhiên cảm nhận được khí tức khủng bố vô biên giáng xuống mặt biển liền giật mình tỉnh giấc.

Lão nảy sinh nộ khí: "U Minh Huyết Hải là đạo trường của Minh Hà ta, kẻ nào dám không lên tiếng mà tới đây làm loạn?

Nhất định phải cho chúng biết tay!" Oanh!

Khí tức khủng bố bùng phát, Minh Hà Lão Tổ lao thẳng lên mặt biển, thần niệm hạo hãn tuôn trào.

Sau đó lão cảm ứng được trên mặt biển hách nhiên là Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, mỗi vị Tổ Vu đều tỏa ra khí tức kinh thiên động địa. "Tê..." Minh Hà Lão Tổ lập tức hít một ngụm khí lạnh, da đầu tê dại. "Thập Nhị Tổ Vu?

Đám người này tới đây làm gì?

Trước đó bọn họ đã hai lần đánh nổ Thiên Đình rồi!

Hơn nữa lần thứ hai đánh lên Thiên Đình, Hồng Quân lão sư hiện thân cũng bị đám Tổ Vu này cầm búa chém cho trọng thương!

Không được, tuyệt đối không thể trêu vào bọn họ, quá nguy hiểm!" Vèo một cái, Minh Hà Lão Tổ không cần suy nghĩ liền độn hồi cung điện của mình.

Trở về rồi lão vẫn thấy chưa đủ, bèn hạ lệnh cho tộc A Tu La đang du đãng trong huyết hải quay về đại bản doanh, sau đó phong tỏa toàn bộ đạo trường, không để một tia khí tức nào lọt ra ngoài.

Mãi đến khi xong xuôi Minh Hà Lão Tổ mới hài lòng mỉm cười. "Ơ, vừa rồi ta cảm nhận được một luồng khí tức mạnh mẽ đang tiếp cận rất nhanh nhưng lại biến mất chớp nhoáng, chuyện gì thế nhỉ?" Trên không trung mặt biển, Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công ngạc nhiên nói. "Ước chừng là Minh Hà Lão Tổ, người này dù được coi là đại năng Hồng Hoang nhưng tính cách lại vô cùng thận trọng, cảm nhận được khí tức của chúng ta liền không dám lộ diện ngay." Lâm Nguyên cười nói.

Đối với Minh Hà Lão Tổ này hắn lại có một loại cảm giác gần gũi như gặp đồng đạo.

Minh Hà Lão Tổ có thể coi là kẻ "cẩu" nhất Hồng Hoang, cứ ru rú

ở U Minh Huyết Hải, trong dòng thời gian cũ đã tránh được các lượng kiếp Hung Thú, Vu Yêu, Phong Thần, cũng được coi là một dị số.

Chương 95

"Ha ha, người này cũng thú vị đấy." Các Tổ Vu đều cười rộ lên.

Đã là Minh Hà Lão Tổ không tìm họ gây hấn thì họ cũng chẳng rỗi hơi đi tìm phiền phức với lão. "Hậu Thổ, bắt đầu cảm ứng đi." Đế Giang nói. "Ân." Hậu Thổ gật đầu.

Thứ nàng cần cảm ứng chính là Lục Đạo Luân Hồi.

Đứng trên không trung U Minh Huyết Hải, sau một hồi cảm ứng, nàng nhanh chóng xác định được vị trí tại đáy biển.

Đám Tổ Vu vội vàng đi theo.

Xuống tới nơi sâu nhất, họ chứng kiến một cảnh tượng hùng vĩ: Tại đáy biển có sáu cái vòng xoáy khổng lồ, mỗi cái tỏa ra khí tức huyền diệu, không ngừng xoay chuyển.

Xung quanh vòng xoáy lan tỏa từng trận khí tức hỗn độn vô cùng thần dị, mạnh mẽ nhưng lại giống như một bán thành phẩm. "Đây chính là Lục Đạo Luân Hồi sao?

Ta cảm giác nếu mình dung nhập vào trong đó, rất có thể sẽ tìm thấy cơ duyên thành Thánh." Hậu Thổ nhìn sáu vòng xoáy khổng lồ kia, khẽ lên tiếng. "Cơ duyên thành Thánh?" Đế Giang và các Tổ Vu đều kinh ngạc, trong lòng dậy sóng.

Mọi sinh linh Hồng Hoang đều truy cầu chứng đạo thành Thánh, nhưng con đường này quá gian nan, gần như là không thể.

Thập Nhị Tổ Vu dù cường hoành, liên thủ lại có chiến lực sánh ngang Thánh nhân nhưng vẫn không thấy được hy vọng thành Thánh, tiền đồ dường như đã bị cắt đứt.

Vậy mà giờ đây cơ duyên thành Thánh lại đột ngột xuất hiện

trước mắt! "Chuyện này e là không đơn giản như vậy." Lâm Nguyên trầm giọng nói, hắn hạ xuống bên cạnh sáu vòng xoáy, đưa ra một tia thần niệm đi sâu vào trong để tìm hiểu ảo diệu.

Các Tổ Vu khác thấy vậy không dám quấy rầy, đứng trên cao căng thẳng quan sát.

Oanh!

Khi tia thần niệm của Lâm Nguyên vừa tiến vào vòng xoáy đã bị thôn phệ hoàn toàn.

Trong lúc Lâm Nguyên đang kinh hãi thì một luồng tin tức từ Lục Đạo Luân Hồi tràn vào não hắn. "Ân?" Tiêu hóa xong luồng tin tức này, Lâm Nguyên không khỏi kinh ngạc. "Hóa ra là vậy!

Nơi này là Sơ Thủy Luân Hồi do Bàn Cổ Đại Thần để lại, bên trong chứa đựng một đạo cơ duyên.

Chỉ có điều muốn có được cơ duyên này cần Tổ Vu nhục thân thành Thánh!

Mà nhục thân Tổ Vu vốn nhiễm hậu thiên trọc khí nên căn bản không thể chứng đạo thành Thánh.

Trong dòng thời gian cũ, Hậu Thổ chắc chắn cũng đã hiểu ra điều này, nhưng không hiểu sao lúc đó nàng lại tìm thấy một con đường khác là từ bỏ nhục thân để hoàn thiện Luân Hồi, bản thân nhập chủ vào trong đó.

Làm như vậy dù có chút tác dụng nhưng cuối cùng vẫn thất bại, không những không được cơ duyên mà cũng chẳng chứng đạo thành công." Trong nháy mắt, Lâm Nguyên đã hiểu ra rất nhiều và chìm vào trầm tư.

Xem ra chuyện Hậu Thổ hóa Luân Hồi phía sau đa phần ẩn chứa âm mưu.

Khi Hậu Thổ đến đây có lẽ tâm trí đã bị mê hoặc nên mới làm ra chuyện tổn hại bản thân như vậy.

Còn hiện tại vì có Lâm Nguyên ngăn cản và kéo cả Thập Nhị Tổ Vu tới nên Hậu Thổ vẫn giữ được tỉnh táo, không làm chuyện thân hóa Luân Hồi.

Oanh long long~~~ Sáu vòng xoáy khổng lồ dưới đáy U Minh Huyết Hải xoay chuyển phát ra âm thanh ầm ầm đáng sợ cùng sức mạnh kinh người khiến Thập Nhị Tổ Vu cũng phải chấn hám.

Sau khi thu được tin tức, Lâm Nguyên rời khỏi vòng xoáy quay lại chỗ các Tổ Vu, thuật lại những gì mình vừa biết rồi nói: "Nơi này tuy có đại cơ duyên nhưng chỉ sau khi chứng đạo thành Thánh mới có thể lấy được.

Nếu chưa bước vào cảnh giới Thánh nhân mà tới đây thì chẳng được gì, ngược lại còn bị Luân Hồi dụ hoặc, rơi vào cảnh hiểm nghèo." Hậu Thổ nghe xong một hồi khiếp sợ, nói: "Vừa rồi khi tiếp cận Luân Hồi, ta có cảm giác nó có khiếm khuyết cực lớn, muốn dùng chính nhục thân của mình để bù đắp.

Giờ xem ra nếu thực sự làm vậy, ta sẽ triệt để lún sâu vào trong, không bao giờ thoát ra được nữa." Các Tổ Vu khác cũng rùng mình.

Nếu Hậu Thổ kẹt trong Luân Hồi, Thập Nhị Tổ Vu sẽ không trọn vẹn, không thể thôi động bản hoàn chỉnh của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, sức mạnh Vu tộc sẽ suy yếu trầm trọng.

Lúc đó cả Vu tộc sẽ đối mặt với nguy cơ khủng bố.

Ngay lập tức, các Tổ Vu đổ mồ hôi lạnh, may mà Lâm Nguyên bảo họ cùng đi, nếu không lần này Hậu Thổ thực sự gặp họa rồi! "Ta vốn tưởng chúng ta đã đủ mạnh, không ngờ Hồng Hoang còn ẩn chứa nhiều hung hiểm đến vậy.

Xem ra sau này chúng ta hành sự phải cẩn thận hơn, nếu không cần thiết thì tốt nhất đừng rời Bàn Cổ Điện, hãy chuyên tâm tu hành nâng cao thực lực lên đỉnh phong nhất, đó mới là việc chính sự." Đế Giang cảm thán.

Sau đó ánh mắt y trở nên sắc lẹm: "Sự kiện lần này ta cảm thấy không hề đơn giản, phía sau chắc chắn có kẻ tính kế.

Nếu để chúng ta tra ra dấu vết nhất định phải cho kẻ đó biết tay!" "Đúng!

Hồng Quân hiện thân cũng bị chúng ta chém trọng thương, Hồng Hoang rộng lớn này bất kể là ai dám đứng sau âm mưu tính kế đều phải khiến hắn tan xương nát thịt!" Các Tổ Vu khác cũng hiện sát khí trong mắt.

Lâm Nguyên đứng bên cạnh nghe thấy rất hài lòng.

Đám Tổ Vu này sau khi khai tịch Nguyên Thần hành sự đã trầm ổn hơn nhiều.

Nếu là trạng thái chưa khai tịch Nguyên Thần trước đây, với tính cách lỗ mãng hiếu chiến, có lẽ họ đã tùy tiện tìm một đối tượng khả nghi như Yêu tộc để khai chiến rồi.

Giờ họ quyết định về Bàn Cổ Điện tu hành rồi mới từ từ tìm kiếm kẻ địch, không hề lỗ mãng, đây tuyệt đối là một tiến bộ khổng lồ. "Nếu đã vậy chúng ta trở về thôi.

Cái Luân Hồi chưa hoàn thiện này cứ đợi đến khi tu vi tăng tiến rồi hãy tới tham cứu sau." Lâm Nguyên cười nói. "Tốt." Các Tổ Vu khác gật đầu.

Cả nhóm rời khỏi U Minh Huyết Hải quay về Vu tộc.

Minh Hà Lão Tổ đợi đến khi Thập Nhị Tổ Vu đi hẳn rất lâu mới dám giải phong tỏa cho tộc A Tu La.

Lão thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "May quá, đám Tổ Vu này không tới tìm mình gây phiền phức, nếu không mình xong đời rồi.

Hồng Hoang này quả thực hung hiểm, mình mà ra ngoài đắc tội với tộc quần như Vu tộc thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi!

Sau này cứ ở lỳ trong Huyết Hải của mình cho lành." Minh Hà Lão Tổ vốn đã cẩn thận, nay qua chuyện này lại càng thêm thấp giọng, "cẩu" đến cực điểm.

Lâm Nguyên trở về Vu tộc, tách khỏi các Tổ Vu để về Bồng Lai Tiên Đảo, ngồi xếp bằng dưới gốc Hoàng Trung Lý - một trong mười đại Tiên Thiên Linh Căn, tiến vào trạng thái tu hành.

Hoàng Trung Lý rung rinh tán lá, những chiếc lá như ngọc lục bảo tỏa ra lục hà, theo gió xào xạc rắc xuống vô cùng đạo vận.

Trong Bồng Lai Tiên Đảo linh khí thiên địa cũng cuồn cuộn đổ về từ tứ phương tám hướng.

Nơi tu hành thế này dù là Thánh nhân cũng phải ghen tị.

Ở đây tu hành một ngày bằng vạn ngày ở nơi khác.

Chương 96

"Hệ thống, mở bảng giao diện cá nhân." Lâm Nguyên phân phó. 【Đinh, tuân mệnh.】 .....Bảng giao diện cá nhân.....

Ký chủ: Lâm Nguyên.

Điểm kinh nghiệm: 26 vạn.

Tu vi nhục thân: Chuẩn Thánh (Cửu Chuyển Huyền Công đệ lục chuyển sơ kỳ).

Tu vi Nguyên Thần: Đại La Kim Tiên (Cửu Chuyển Nguyên Công đệ ngũ chuyển sơ kỳ).

Pháp tắc tham ngộ: Lực Chi Pháp Tắc (50%), Không Gian Pháp Tắc (20%), Hỏa Chi Pháp Tắc (30%), Phong Chi Pháp Tắc (20%).

Linh căn kỳ vật: Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và các hồ lô, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tám đoạn Hồng Mông Tử Khí.

Linh bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp mảnh vỡ chính, Tam Quang Thần Thủy, mười hai viên Định Hải Thần Châu, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Không Động Ấn, Hỗn Nguyên Đồng Chùy.

Kỹ năng: 【Cộng Hưởng LV4 (0/15 vạn): Có thể liên kết với một sinh linh, cộng hưởng 200% tốc độ tu luyện của đối tượng, có thể liên kết hoặc hủy bỏ bất cứ lúc nào.】 【Cường Lực Viên Hộ LV5 (0/10 vạn): Trong phạm vi nhất định có thể tự chọn đối tượng liên kết.

Ngay cả khi không có đồng đội cũng có thể thôi động.

Khi kích hoạt tăng 20 lần phòng ngự, 20 lần chiến lực.】 【Thiết Tượng LV6 (0/30 vạn): Dùng búa luyện binh khí, luyện nhục thân cho

bản thân hoặc người khác, cũng có thể luyện Nguyên Thần.】【Trù Sư LV4 (0/10 vạn): Có thể chế biến mọi sinh linh trên thế gian thành mỹ vị cực hạn, đồng thời trích xuất 100% cảm ngộ pháp tắc của mục tiêu dung hợp vào bản thân.】【Trữ Đạo LV2 (0/60 vạn): Mỗi ngày có thể tích trữ một lần sức mạnh bộc phát toàn lực của ký chủ, khi cần thiết mới bộc phát ra, tối đa cộng dồn 3000 lần.】【Luyện Đan LV1 (0/1 vạn): Có thể dùng các loại dược liệu luyện chế các loại đan dược.】【Lữ Hành Giả: Kỹ năng đặc biệt, tặng ký chủ một chú ếch nhỏ có thể thay ký chủ du ngoạn Hồng Hoang, mỗi nơi đi qua sẽ gửi bưu thiếp và đặc sản về.】 ..... "Hiện tại cảnh giới của ta, nhục thân đã bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh, Nguyên Thần cũng đạt tới Đại La Kim Tiên.

Trước đó chiến đấu với Đế Tuấn - Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, dù không dựa vào Trữ Đạo nhất kích vẫn có thể nhờ vào Lực Chi Pháp Tắc mà đánh ngang tay.

Tổng hợp chiến lực có thể nói là hàng đầu trong cấp bậc Tổ Vu." Lâm Nguyên nhìn bảng giao diện trầm tư, "Tu hành tiếp theo chủ yếu tập trung vào tu vi Nguyên Thần, đợi Nguyên Thần cũng đột phá Chuẩn Thánh thì thực lực của ta sẽ có biến đổi về chất, đạt tới tầng thứ không thể tư nghị." Ong~~~ Quyết định xong, Lâm Nguyên nhắm mắt lại, từng kiện linh bảo bay ra quanh người.

Đầu tiên là tám đoạn Hồng Mông Tử Khí tỏa ra tử hà rực rỡ quấn quanh, phát ra những thanh âm đại đạo chí lý của thiên địa.

Tiếp đó là Ngộ Đạo Hồ Lô kết từ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Dù tu vi hắn tăng cao khiến tác dụng hồ lô giảm bớt nhưng có vẫn hơn không, giúp đẩy nhanh quá trình ngộ đạo.

Cuối cùng là Không Động Ấn lơ lửng trên đỉnh đầu.

Theo sự lớn mạnh của Nhân tộc, khí vận hạo hãn như biển từ

trong ấn tuôn ra như thác nước vàng rực bao phủ Lâm Nguyên, giúp tốc độ tráng đại Nguyên Thần tăng thêm một phần. "Tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc!" Lâm Nguyên thầm quát trong lòng.

Tham ngộ pháp tắc càng nhiều Nguyên Thần càng mạnh.

Thực tế nếu muốn tăng nhanh cảnh giới Nguyên Thần hắn hoàn toàn có thể tham ngộ các pháp tắc yếu hơn như Phong hay Hỏa.

Nhờ sự hỗ trợ của Hồng Mông Tử Khí, Ngộ Đạo Hồ Lô và khí vận Không Động Ấn, việc nâng chúng lên Chuẩn Thánh là quá đơn giản.

Nhưng pháp tắc yếu thì khi thăng cấp chiến lực cũng sẽ yếu.

Ví như các Yêu Thánh tham ngộ pháp tắc yếu, dù ở tầng thứ Chuẩn Thánh gặp Lâm Nguyên chắc cũng chỉ vài chiêu là bị nghiền nát.

Nhưng Lực Chi Pháp Tắc thì khác!

Đây là cái thế pháp tắc đứng đầu trong Ba Ngàn Đại Đạo, đại diện cho bản chất sức mạnh của thế gian.

Mọi pháp tắc như Nhân Quả, Vận Mệnh, Thời Không đều bao hàm trong đó.

Một khi dùng Lực Chi Pháp Tắc đột phá Nguyên Thần Chuẩn Thánh, Lâm Nguyên tuyệt đối sẽ là Chuẩn Thánh mạnh nhất!

Ong~~~ Lâm Nguyên đắm mình trong tham ngộ, Nguyên Thần phát quang rực rỡ như vầng thái dương lơ lửng trên cơ thể, tỏa ra ức vạn đạo hào quang.

Toàn bộ lãnh địa Vu tộc chìm trong ánh sáng Nguyên Thần trắng xóa.

Nhiều tộc nhân Vu tộc ngạc nhiên nhận ra dưới ánh sáng này tư

duy của họ nhanh hơn rất nhiều, tốc độ tu hành cũng vì thế mà tăng cao. "Tê..." Nhiều tộc nhân nhìn về hướng Lâm Nguyên, hít một ngụm khí lạnh với vẻ mặt chấn hám vô cùng.

Đây là thần thông gì vậy?

Cư nhiên có thể khiến cả tộc đều được hưởng lợi, tăng tốc độ tu hành, năng lực này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Nguyên trước đó đã nhiều lần truyền đạo ở Vu tộc nên sự sùng kính của họ dành cho hắn vốn đã sâu sắc, nay lại càng thêm nồng đậm.

Lâm Nguyên trong lòng các tộc nhân Vu tộc bình thường giờ đã chẳng kém gì các Tổ Vu.

Trong quá trình đó, tu vi Lâm Nguyên cũng từ từ thăng tiến. 51%. 52%. 53%...

Tu hành một thời gian, Lâm Nguyên có chút bất lực mở mắt ra. "Thế này thì quá chậm, độ khó tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc sau khi đạt 50% bỗng tăng vọt.

Theo hiệu suất này, muốn lên Chuẩn Thánh ít nhất phải mất một triệu năm.

Dù Hồng Hoang không tính năm tháng nhưng một triệu năm vẫn là quãng thời gian quá dài." Trong việc tham ngộ pháp tắc, hệ thống cũng không giúp ích được gì vì các kỹ năng phụ trợ không dùng tới được, chỉ có thể dựa vào khổ luyện. "Có lẽ việc tiếp theo ta nên làm là tìm cách nâng cao ngộ tính Nguyên Thần!

Nhục thân tư chất của ta rất cao nhưng Nguyên Thần tư chất còn hơi yếu.

Chỉ khi tư chất Nguyên Thần thực sự được nâng lên thì tu hành mới thuận lợi.

Nếu cứ khổ luyện thế này trong tình hình Hồng Hoang phức tạp thì thực sự có chút nguy hiểm." Lâm Nguyên trầm tư.

Hiện giờ Vu tộc rất mạnh!

Nhưng Yêu tộc vẫn chưa bị diệt, phía sau còn có Nữ Oa Thánh nhân chống lưng.

Hồng Hoang còn có năm vị Thánh nhân khác và Hồng Quân, tuy hiện giờ họ chưa ra tay với Vu tộc nhưng Lâm Nguyên biết Vu Yêu Lượng Kiếp là ý chí Thiên Đạo, là đại thế trôi đi, các Thánh nhân chắc chắn sẽ can thiệp, chỉ là vấn đề thời gian.

Lâm Nguyên thậm chí nghi ngờ việc ý chí Hậu Thổ bị mê hoặc để hóa Luân Hồi chính là bút pháp của Thánh nhân.

Vì vậy hắn phải tranh thủ nâng cao tu vi trong thời gian ngắn nhất!

Phía bên kia tại núi Tu Di, phật âm hạo hãn truyền khắp Tây Phương Hồng Hoang, kim quang phật giáo cuồn cuộn như biển bao trùm tám phương.

Giữa hư không kim liên nở rộ, thiên nữ rải hoa rực rỡ, cảnh tượng hoành tráng trang nghiêm.

Trung tâm của tất cả chính là hai vị Thánh nhân: Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn đạo nhân khuôn mặt mang vẻ sầu khổ, sau lưng ẩn hiện một đóa kim liên khổng lồ dung nạp vô tận thế giới.

Chương 97

Chuẩn Đề đạo nhân ngồi trước một cây Bồ Đề thông thiên che lấp bầu trời, lá cây như ngọc bích lưu chuyển lục hà.

Họ ngồi bên ao Bát Bảo Công Đức, trong ao có đóa Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên dùng để trấn áp khí vận Tây Phương Giáo. "Hậu Thổ cư nhiên không hòa mình vào Luân Hồi." Sau khi tu hành, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên mở mắt, lộ vẻ bất ngờ.

Trong đôi mắt y có ức vạn sợi tuyến đan xen như tinh không hạo hãn không thấy điểm dừng, vô cùng khủng bố hãi hùng.

Chuẩn Đề đạo nhân lai lịch phi phàm, vốn là một cây Tiên Thiên Bồ Đề kết hợp với một tia bản nguyên của Nhân Quả Ma Thần mà sinh ra, giỏi về đạo nhân quả thôi diễn, bố cục khắp Hồng Hoang.

Nhiều âm mưu quỷ kế và sự kiện lớn của Hồng Hoang đều có bóng dáng y đứng sau, là nhân vật khiến các Thánh nhân khác rất đau đầu. "Ân?" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng tỉnh lại, kinh ngạc hỏi: "Chuyện này đệ đã mưu hoạch bấy lâu, cư nhiên thất bại sao?" "Đều do các Tổ Vu khác." Chuẩn Đề thôi diễn một hồi, sắc mặt trầm xuống, "Đám Tổ Vu đó cư nhiên không để Hậu Thổ đi một mình mà cùng nhau tới U Minh Huyết Hải, vì thế đã phát hiện ra cái bẫy Luân Hồi." Tiếp Dẫn thở dài: "Vu tộc ngày càng khó đối phó rồi.

Từ khi khai tịch Nguyên Thần họ ít bị sát khí ảnh hưởng, trí tuệ ngày càng thâm sâu, quả thực khiến người ta đau đầu." Ánh mắt Chuẩn Đề lóe lên, ức vạn sợi tuyến mệnh lệnh đan xen hiện ra cảnh tượng khủng bố, dường như mọi nhân quả của chúng sinh Hồng Hoang đều nằm trong tính toán của y.

Y trầm giọng nói: "Ngày trước chúng ta phát đại hoành nguyện

mượn công đức Thiên Đạo để chứng đạo thành Thánh, khoản công đức này nhất định phải trả lại!

Nay Vu tộc trỗi dậy, theo chúng ta thôi toán là trái với triều lưu Thiên Đạo.

Trong đại thế nguyên bản, Vu tộc không nên mạnh như vậy, họ lẽ ra phải tích lũy sát khí rồi đồng quy vu tận với Yêu tộc để khơi mào Vu Yêu Lượng Kiếp!

Nếu chúng ta đả áp thế trỗi dậy này của Vu tộc, giúp Hồng Hoang trở lại quỹ tích bình thường, chắc chắn sẽ nhận được lợi ích khổng lồ.

Vì vậy sắp tới chúng ta phải tính kế một phen mới được." Tiếp Dẫn nghe vậy liền cười nói: "Chuyện này đại thiện!

Vu tộc tuy mạnh nhưng rốt cuộc không ai thành Thánh.

Không thành Thánh đều là kiến hôi.

Dưới sự tính toán của Thánh nhân, kiến hôi sao có sức phản kháng?

Nói ra thì Vu tộc trỗi dậy lại là chuyện tốt, đả áp họ xong coi như nhận được một khoản công đức Thiên Đạo lớn từ trên trời rơi xuống." Ở phía bên kia, tại Vu tộc, Lâm Nguyên đang suy ngẫm về phương pháp nâng cao tư chất Nguyên thần.

Việc dùng kỹ năng Thiết Tượng để rèn luyện Nguyên thần tự nhiên có thể giúp nó thăng tiến nhất định, nhưng hiệu quả có hạn, biên độ nâng cao không lớn.

Muốn nâng cao thể chất Nguyên thần, chỉ có cách nâng cao căn cơ bản thân một cách tổng thể.

“Trong Hồng Hoang, người tu hành coi trọng nhất là căn nguyên!”

“Ví dụ như Thập Nhị Tổ Vu, khai tịch Nguyên thần còn sau cả ta, nhưng Hậu Thổ Tổ Vu đã trảm xuất được một bộ Thiện thi, tiến cảnh tu vi Nguyên thần vượt xa ta.” “Tất cả những điều này là vì Hậu Thổ Tổ Vu vốn là tinh huyết Bàn Cổ biến hóa thành, căn nguyên phi phàm.

Cho dù ta đã sơ bộ luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy, căn nguyên được nâng cao, nhưng so với Hậu Thổ Tổ Vu vẫn còn khoảng cách nhất định.” “Cho nên, tinh lực chủ yếu tiếp theo của ta vẫn phải đặt vào khối Bàn Cổ Ngọc Tủy kia, lấy nó làm chủ thể, phối hợp với một số quả thực Tiên thiên linh căn có được để nâng cao căn nguyên của chính mình.” Lâm Nguyên nhanh chóng suy tính ra đối sách.

“Trước đó tại Bất Chu Sơn nhờ vào uy áp của Bàn Cổ để tu hành, nay đã tiêu hao hết tiềm lực của uy áp đó, hiện tại quay lại phỏng chừng cũng không còn tác dụng gì.” “Luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy cần có áp lực từ bên ngoài, nơi duy nhất có thể đi lúc này chính là Hồng Hoang tinh không, luồng khí hỗn độn ở đó có thể giúp ta mài giũa nhục thân, luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy nhanh hơn.” Lâm Nguyên tự nhủ.

Vút!

Hắn không trì hoãn, lập tức đứng dậy hóa thành một đạo cầu vồng bay thẳng lên thương khung, xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, xuyên qua màng thai đại địa, tiến vào không trung Hồng Hoang tinh không.

Với tu vi hiện tại, ngay cả Đế Tuấn cũng không phải là đối thủ của hắn, hơn nữa trước đó ở Bắc Hải hắn còn đặc biệt ngưng luyện không gian phù lục, dù gặp nguy hiểm cũng có thể dễ dàng độn tẩu.

Vì vậy, dù nhìn khắp Hồng Hoang rộng lớn hay tinh không vô tận, những thứ có thể đe dọa đến hắn đã rất ít rồi.

Lâm Nguyên không quá lo lắng cho an toàn của bản thân.

Đây chính là sự tự tin mạnh mẽ có được sau khi thực lực thăng tiến.

Ong ong ~~~ Vừa mới đặt chân vào Hồng Hoang tinh không, một luồng khí hỗn độn xám xịt phát sáng, bộc phát ra hơi thở hủy diệt vô tận, đột nhiên gào thét lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Bên trong màng thai đại địa có vô số thế giới, các loại Đại thiên, Trung thiên, Tiểu thiên thế giới, mỗi thế giới đều vô cùng rộng lớn với vô số sinh linh.

Thế nhưng một luồng khí hỗn độn như thế này có thể dễ dàng hủy diệt một Trung thiên thế giới, uy lực mạnh đến mức khó tin, ngay cả cường giả Thái Ất Kim Tiên e rằng cũng khó lòng đối phó.

Luồng khí hỗn độn đang lao tới trước mặt Lâm Nguyên dường như còn thô to và cường hoành hơn, đi đến đâu tinh không sụp đổ đến đó.

Khi mới xuất hiện nó còn cách xa hàng tỷ dặm, nhưng chỉ trong chớp mắt đã tới trước mặt hắn, nghiền nát từng ngôi sao Hồng Hoang thành tro bụi.

Tinh không run rẩy!

Đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, chỉ giơ tay nhẹ nhàng chộp tới.

Nhục thân phát sáng, khí huyết như biển cả, một tiếng "xoẹt" vang lên, hắn đã tóm gọn luồng khí hỗn độn đó.

Sau đó, hắn dùng lực bóp mạnh.

Oanh!

Luồng khí hỗn độn kia lại bị hắn bóp nổ ngay trong lòng bàn tay, tan biến vào tinh không!

Hiện tại nhục thân của Lâm Nguyên đã cường hoành đến mức không thể tưởng tượng nổi, chỉ một hai luồng khí hỗn độn không thể làm khó được hắn.

"Khí hỗn độn đều tụ tập ở nơi sâu nhất của Hồng Hoang tinh không, ví dụ như xung quanh Tử Tiêu Cung nơi Hồng Quân giảng đạo có một đại dương tụ hội khí hỗn độn.

Ở những nơi sâu khác trong tinh không chắc chắn cũng có khu vực tương tự.

Chỉ ở những nơi đó mới có thể rèn luyện nhục thân, luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy, từ đó nâng cao căn nguyên của ta, kéo theo tư chất Nguyên thần cũng tăng lên." Lâm Nguyên thúc động không gian pháp tắc, hóa thành một đạo cầu vồng bay về phía thâm không.

Khả năng khống chế không gian pháp tắc của hắn đã cao thâm hơn trước, mỗi cái chớp mắt có thể đi sâu vào tinh không hàng tỷ dặm, bỏ lại những ngôi sao thái cổ phía sau lưng.

Tuy nhiên, Hồng Hoang tinh không này thực sự quá rộng lớn, có thể nói còn rộng hơn cả Hồng Hoang đại lục, gần như vô biên vô tế.

Chín mươi chín phần trăm khu vực là tử địa tuyệt đối, không có chút sự sống nào, chỉ có những ngôi sao treo trên bức màn đen kịt, cô độc tỏa sáng, thỉnh thoảng mới thấy một vài luồng khí hỗn độn lướt qua.

Trước tinh không mênh mông này, con người trở nên vô cùng nhỏ bé.

Oanh!

Nhưng khi đã đi sâu vào tinh không được ba năm, sau khi đi ngang qua một ngôi sao thái cổ, dị biến đột nhiên xảy ra.

Ngôi sao thái cổ đó bỗng nhiên rung chuyển kịch liệt, khí tức hung

sát ngập trời phun trào, nhấn chìm không gian vũ trụ, kèm theo âm thanh đạo minh như sấm rền chấn động màng nhĩ.

Âm thanh ẩn chứa đại đạo pháp tắc, ngay cả trong môi trường chân không vẫn có thể truyền đi, làm chấn động tâm thần, khiến lòng người sinh ra nỗi sợ hãi vô tận.

Ngôi sao thái cổ kia biến hóa, hóa thành một con hung thú khổng lồ có hình dáng của một con sư tử.

Cơ thể nó to lớn đến kinh người, sánh ngang với cả một hành tinh, bề mặt bao phủ bởi vảy rồng, hai mắt đỏ rực như máu, không hề có chút ánh sáng trí tuệ nào, chỉ có sự hung tàn, bạo ngược và khát máu vô tận.

Nó nhìn chằm chằm vào Lâm Nguyên, đột nhiên gầm lên một tiếng: "Hống!" Oanh long!

Pháp lực khủng khiếp bộc phát, tinh không trong vòng hàng tỷ dặm đồng loạt rung chuyển như muốn sụp đổ, một luồng vô hình lực cuồn cuộn đánh mạnh vào thân thể Lâm Nguyên.

Ong ~~ Tuy nhiên, bề mặt cơ thể Lâm Nguyên tỏa ra ánh sáng thanh mông lung, lập tức ngăn cản được luồng uy áp vô hình này.

Hắn nhìn con hung thú, trên mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

"Thái cổ hung thú!" Lâm Nguyên nhận ra ngay lai lịch của con hung thú tinh không này vì khí tức đó quá rõ ràng.

Khi Bàn Cổ đại thần khai tịch Hồng Hoang đã chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, dùng huyết nhục và pháp tắc của bọn họ để lấp đầy Hồng Hoang, làm phong phú thêm vùng thiên địa này.

Chương 98

Nhưng cũng chính vì vậy, huyết nhục pháp tắc của những Hỗn Độn Ma Thần này đã sinh ra một luồng oán niệm cực kỳ mãnh liệt và khủng khiếp.

Luồng oán niệm này kết hợp với những hung thú sinh ra từ bản thổ Hồng Hoang, hình thành nên Hung Thú nhất tộc!

Vì bị oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần chủ đạo nên những hung thú này mang một sự ác ý thuần túy nhất đối với sinh linh bản thổ Hồng Hoang, tràn đầy dục vọng hủy diệt đáng sợ, mưu toan tiêu diệt triệt để mọi sinh linh.

Hơn nữa, thực lực của chúng cũng khủng khiếp khó mà tưởng tượng được.

Nhục thân đặc biệt cường hoành, thiên sinh đã sở hữu chiến đấu lực vô cùng đáng sợ, gần như không có đối thủ trong cùng cảnh giới.

Trong bối cảnh đó, các tộc tiên thiên thời kỳ bấy giờ buộc phải liên minh lại, lấy Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc cầm đầu để chống lại Hung Thú nhất tộc do Thú Hoàng Thần Nghịch dẫn dắt, triển khai một trận chiến kinh thiên động địa!

Tuy nhiên, trong lần giao phong đầu tiên, liên quân các tộc đã thảm bại, tan rã dưới sự tấn công của Hung Thú nhất tộc, vô cùng thê thảm.

Cuối cùng, vào thời khắc mấu chốt, Thiên Đạo Hồng Hoang đã ra tay giúp đỡ Long, Phượng, Kỳ Lân nhất tộc, nhờ đó mới phản bại vi thắng, đánh bại Thú Hoàng Thần Nghịch, đẩy lui Hung Thú nhất tộc.

Sau đó là cuộc đại truy sát của các tộc tiên thiên đối với Hung Thú nhất tộc, hai bên vốn có xung đột không đội trời chung, nhất định phải

tiêu diệt sạch đối phương mới thôi.

Hung Thú nhất tộc vì thế buộc phải tháo chạy, kẻ trốn vào nơi sâu nhất của Hồng Hoang tinh không, kẻ lặn xuống đáy của tứ hải, ẩn nấp co cụm lại, không còn dám xuất thế.

Không còn nghi ngờ gì nữa, con hung thú mà Lâm Nguyên gặp phải chính là một đầu hung thú Hồng Hoang từ thời thái cổ!

Loại hung thú này mang lòng thù hận bẩm sinh đối với sinh linh Hồng Hoang, do đó khi cảm ứng được khí tức của Lâm Nguyên, nó lập tức tỉnh lại từ giấc ngủ dài để tới truy sát hắn.

"Hống!" Cơ thể nó to lớn vô biên như một hành tinh khổng lồ, ngửa mặt gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Lâm Nguyên, giáng một móng vuốt xuống đỉnh đầu hắn.

Nhục thân phát sáng, khí huyết như biển, áp lực to lớn cuồn cuộn đè xuống khiến tinh không sụp đổ thành mảng lớn, căn bản không thể chịu đựng nổi, quá mức khủng khiếp.

Con hung thú Hồng Hoang này có tu vi nhục thân đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, chắc hẳn vào thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp cũng là một nhân vật tầm cỡ.

Nhưng trải qua bao nhiêu năm tháng, trí tuệ dường như đã tiêu biến, chỉ còn lại bản năng sát lục thuần túy nhất.

"Ta cũng muốn thử xem rốt cuộc nhục thân Vu tộc cường hoành hơn hay nhục thân hung thú đáng sợ hơn." Lúc này trong lòng Lâm Nguyên nảy sinh hứng thú nồng nhiệt.

Hung Thú nhất tộc nổi tiếng với nhục thân do oán niệm Hỗn Độn Ma Thần hóa thành, Vu tộc cũng nổi tiếng với nhục thân do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, hai bên ai mạnh ai yếu?

Oanh!

Lâm Nguyên không động dụng tu vi khác, chỉ đơn thuần thúc động lực lượng nhục thân.

Khí huyết như biển cả đột nhiên bộc phát, nhuộm đỏ cả một vùng tinh không.

Hắn bước ra một bước, đạp vỡ tinh không, nắm đấm vung về phía trước, va chạm mạnh mẽ với cái vuốt khổng lồ che lấp cả tinh không của con cự thú.

Trông giống như một con kiến đang va chạm với một con đại tượng thái cổ, kích thước đôi bên chênh lệch cực kỳ huyền thù.

Nhưng ngay sau đó, sức mạnh bùng nổ.

Oanh!

Một tiếng động lớn kinh thiên động địa vang lên giữa tinh không, sóng xung kích khủng khiếp lan tỏa ra tứ phía, phá hủy từng mảng tinh không, xóa sổ vô số tinh tú.

Hung thú Hồng Hoang phát ra một tiếng gào thét, thân thể bị chấn văng ra ngoài, cái vuốt kia máu chảy đầm đìa, bị xuyên thủng một lỗ lớn.

Ngược lại, Lâm Nguyên được bao phủ trong luồng khí huyết vô tận, huyết khí cuồn cuộn nhưng không hề chịu bất kỳ tổn thương nào.

"Hống!" Con hung thú thái cổ hình sư tử gầm lên đầy vẻ không tin nổi, ngay cả trong đôi mắt hung lệ cũng hiện lên vẻ chấn kinh.

Nó không dám tin.

Nhục thân vốn là niềm tự hào nhất của hung thú thái cổ, vậy mà ở phương diện mạnh nhất này, nó lại bị một "sinh vật nhỏ bé" đánh bại, điều này thật khó mà chấp nhận!

"Hống!" Hung thú thái cổ gào thét thê lương, hoàn toàn phát điên.

Đôi mắt tràn ngập sát khí, nó khựng lại giữa tinh không rồi một lần nữa lao về phía Lâm Nguyên.

Lần này nhục thân của nó lại có biến hóa, từng đạo thần liên đỏ rực rực rỡ hiện ra, đan xen vào nhau phát ra tiếng lách cách.

Dưới sự gia trì của những đạo thần liên này, khí tức của hung thú thái cổ đột nhiên tăng vọt lên mấy tầng, tỏa ra uy áp khiến người ta phải run rẩy.

"Ân, đây là... pháp tắc?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại hắn cũng hiểu ra.

Hung thú thái cổ này vốn là sự dung hợp giữa oán niệm Hỗn Độn Ma Thần và hung thú, mà mỗi vị Hỗn Độn Ma Thần đều đại diện cho một loại lực lượng pháp tắc, như Nhân Quả Ma Thần, Vận Mệnh Ma Thần, Ngũ Hành Ma Thần... nên việc nó nắm giữ lực lượng pháp tắc là chuyện rất bình thường.

Rào rào ~~ Những đạo thần liên đỏ rực như những con huyết long múa loạn giữa tinh không, liên tục gia trì lên thân thể hung thú thái cổ, khiến sức mạnh của nó đạt tới đỉnh điểm.

"Nếu ngươi đã dùng pháp tắc, vậy ta cũng dùng thôi." Lâm Nguyên bình tĩnh, thúc động Lực chi pháp tắc quấn quanh nắm đấm, một luồng khí tức khủng khiếp bộc phát, hắn vung quyền một lần nữa va chạm với con hung thú.

Oanh!

Lần này không có gì phải nghi ngờ, cho dù khí tức có tăng vọt hay được gia trì pháp tắc thì nó cũng không phải đối thủ của Lâm Nguyên.

Dưới một quyền này, thân thể nó nổ tung trực tiếp.

Dẫu sao lúc trước khi Lâm Nguyên thúc động Lực chi pháp tắc

còn có thể dễ dàng đánh bại cao thủ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn như Đế Tuấn, giờ đây trấn áp một con hung thú thái cổ là chuyện không thể bình thường hơn.

"Hống!" Hung thú chỉ còn lại một luồng tàn hồn, gào lên một tiếng không cam lòng rồi tan biến vào tinh không, hóa thành luồng oán niệm thuần túy của Hỗn Độn Ma Thần.

Hung thú thái cổ do oán niệm Hỗn Độn Ma Thần diễn hóa mà thành, nên sau khi chết nhục thân tan biến, Nguyên thần băng giải, luồng oán niệm đó sẽ hiện hình.

Luồng oán niệm này vô cùng ngoan cường, xuất hiện giữa tinh không mà mãi không tan đi.

Lâm Nguyên đang định tiêu diệt nó thì lập tức phát hiện ra điều bất thường.

Luồng oán niệm đó dường như đang cảm ứng điều gì đó, rồi đột ngột bay vút về một hướng sâu trong tinh không.

"Ân?" Lâm Nguyên ngạc nhiên.

Chuyện gì thế này?

Trong lòng tò mò, hắn liền bám theo.

Lần này theo sau luồng oán niệm, hắn xuyên hành qua một vùng tinh không xa xôi hơn, cuối cùng cũng tới được đích đến.

Phóng tầm mắt nhìn lại, đó lại là một biển khí hỗn độn đan xen vào nhau, nằm ngang giữa tinh không!

"Lại là khí hỗn độn!" Lâm Nguyên vừa kinh vừa hỷ.

Hắn tới tinh không chính là để tìm thứ này!

Có điều tìm mãi không thấy, không ngờ oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần lại dẫn hắn tới đây.

Chương 99

Lâm Nguyên vui mừng nhưng cũng không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Vút!

Sau đó hắn thấy luồng oán niệm kia tiến vào biển khí hỗn độn, hòa vào một luồng khí hỗn độn thô to.

Ngay lập tức, luồng khí hỗn độn đó như có sinh mệnh, lao về phía Hồng Hoang đại lục, muốn va chạm vào màng thai đại địa.

Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên bừng tỉnh.

"Đây chắc hẳn là mục đích của tàn dư oán niệm, muốn mượn sức mạnh của khí hỗn độn để tấn công Hồng Hoang đại lục.

Oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần đối với Bàn Cổ đại thần thật sâu sắc, không biết năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì." Ý nghĩ đó chỉ thoáng qua, Lâm Nguyên nhanh chóng dồn toàn bộ sự chú ý vào biển khí hỗn độn mênh mông phía trước.

Trong biển này, mỗi luồng khí hỗn độn đều sở hữu sức mạnh kinh người, cực kỳ thô to, đáng sợ hơn nhiều so với khí lưu ở rìa Hồng Hoang đại lục, e rằng ít nhất cũng có thể đánh giết cường giả cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Nơi này chính là địa điểm tốt nhất để hắn rèn luyện nhục thân!

Vút!

Lâm Nguyên bước một bước đã tới lớp ngoài của biển khí hỗn độn.

Oanh!

Hắn vừa mới tiến vào, biển khí hỗn độn khổng lồ liền bạo động.

Một luồng khí hỗn độn to như thùng nước giống như một con nộ long gào thét đánh mạnh vào người hắn.

Luồng khí này ẩn chứa sức mạnh kinh người, vừa mới tiếp xúc đã để lại trên nhục thân Lâm Nguyên một vệt máu ghê người, như bị lưỡi dao sắc bén cắt qua.

Ong ~~~ Tuy nhiên ngay sau đó, bên trong cơ thể Lâm Nguyên tuôn ra một luồng năng lượng bắt đầu chữa lành vết thương, chỉ trong nháy mắt vết cắt đã khép lại, khôi phục như cũ.

Oanh!

Nhưng chuyện đáng sợ hơn đã xảy ra, biển khí hỗn độn bạo động, hàng ngàn hàng vạn luồng khí hỗn độn cuộn trào lao về phía Lâm Nguyên.

Mới chỉ một luồng đã khiến hắn bị thương, giờ đây hàng vạn luồng cùng ập tới, cảnh tượng đó chỉ nghĩ thôi cũng thấy rợn người.

"Xem ra ta quả nhiên đã đến đúng chỗ, rèn luyện nhục thân ở đây là tuyệt nhất." Ánh mắt Lâm Nguyên lại lộ vẻ hài lòng.

Lúc này hắn không dùng đến Nguyên thần chi lực mà thuần túy dùng tu vi nhục thân để đối phó.

Oanh!

Huyết khí bộc phát cuồn cuộn, ánh sáng đỏ rực chiếu rọi khiến cả vùng biển này trở nên đỏ quạch như bị máu nhuộm.

Lâm Nguyên vung nắm đấm xông lên, trực tiếp đối đầu với từng luồng khí hỗn độn, đánh nát chúng.

Nhưng những luồng khí đó cũng gây cho hắn những vết thương nghiêm trọng.

Chỉ trong thoáng chốc, trên nhục thân hắn đã chằng chịt những vết

thương lớn, thậm chí có chỗ lộ cả xương trắng!

Tiên huyết phun trào hóa thành một biển máu giữa tinh không.

"Khôi phục vết thương!" Trong tình cảnh đó, Lâm Nguyên không lùi bước mà càng dấn sâu vào tâm biển khí hỗn độn, đồng thời thúc động sinh cơ liên tục chữa lành vết thương.

Lách tách!

Xương gãy nối lại, sinh cơ bàng bạc tuôn ra, những vết thương kinh tâm động phách mọc ra từng thớ thịt bện chặt vào nhau, khép lại vết thương rồi khôi phục như cũ trong nháy mắt.

Sâu trong cơ thể Lâm Nguyên đột nhiên rung chuyển mạnh mẽ, một luồng sức mạnh hùng hồn cuồn cuộn tuôn ra hòa vào nhục thân, nâng cao toàn diện cường độ của cơ thể.

"Bàn Cổ Ngọc Tủy." Lâm Nguyên vui mừng.

Chiến lược của hắn quả nhiên thành công, trong môi trường cực hạn này tiềm lực bản thân được kích phát, sức mạnh Bàn Cổ Ngọc Tủy ẩn giấu trong người hắn bắt đầu bộc phát mạnh mẽ.

Oanh!

Khi hắn tiến vào khu vực trung tầng của biển khí hỗn độn, nhục thân xảy ra sự lột xác kinh người, như thể vừa hoàn thành việc thăng cấp lên một tầng thứ mới về mặt bản chất.

Lâm Nguyên lập tức nảy sinh một loại minh ngộ, dưới tác dụng của Bàn Cổ Ngọc Tủy, căn nguyên của hắn đã từ Tiên thiên cực phẩm thăng lên thành Sơ cấp Thánh nhân căn nguyên.

Trong Hồng Hoang, căn nguyên mạnh nhất chính là lục thánh Hồng Hoang.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn là Trung cấp Thánh nhân căn nguyên.

Nữ Oa, Tam Thanh là Cao cấp Thánh nhân căn nguyên.

Mà trên Cao cấp Thánh nhân vẫn còn một loại Đỉnh cấp Thánh nhân căn nguyên.

Trong suốt hàng tỷ năm qua, chỉ có duy nhất một sinh linh sở hữu Đỉnh cấp Thánh nhân căn nguyên, đó chính là vị thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, người truyền đạo tại Tử Tiêu Cung, sau đó hợp đạo với Thiên Đạo — Hồng Quân!

Có thể nói, căn nguyên của Lâm Nguyên hiện tại cao tới mức chỉ xếp sau lục thánh và Hồng Quân đã hợp đạo!

Còn mạnh hơn cả Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng các đại năng khác.

Tuy nhiên, đây dường như vẫn chưa phải là giới hạn!

Bàn Cổ Ngọc Tủy là gì?

Đó là tinh hoa từ tủy xương của Bàn Cổ hóa thành, là loại sức mạnh cao cấp hơn cả tinh huyết Bàn Cổ, ẩn chứa tinh hoa sức mạnh cả đời của Ngài.

Hơn nữa, khối Bàn Cổ Ngọc Tủy Lâm Nguyên có được tại Bất Chu Sơn là loại phẩm chất cao nhất, phân lượng cực nhiều, đến tận bây giờ vẫn chưa luyện hóa hết.

Sau quá trình rèn luyện đáng sợ này, một phần ngọc tủy được luyện hóa khiến căn nguyên của hắn xảy ra sự lột xác kinh người.

Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu, khi luyện hóa thêm nhiều Bàn Cổ Ngọc Tủy, căn nguyên của hắn sẽ còn thăng tiến nhanh hơn nữa!

Oanh!

Tiến vào khu vực trung tầng của biển khí hỗn độn, môi trường ở đây càng trở nên cuồng bạo.

Khí hỗn độn tụ lại tạo thành biển lớn, dâng lên những con sóng khổng lồ, có cả những luồng sấm sét hỗn độn di chuyển, chớp giật sấm rền, tràn ngập hơi thở hủy diệt.

Không còn nghi ngờ gì nữa, nơi này tuy chưa phải là nơi sâu nhất nhưng đã có thể coi là vùng tuyệt địa của Hồng Hoang!

Nếu một Chuẩn Thánh tiến vào đây, e rằng chỉ trong chốc lát sẽ bị môi trường tàn khốc này xóa sổ hoàn toàn, ngay cả Nguyên thần cũng không thể tồn tại.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Từng đạo khí hỗn độn bùng nổ, phát ra khí tức khủng bố muốn giết chết kẻ ngoại lai này.

Chúng thậm chí bắt đầu diễn hóa, biến thành đủ loại hình thù đáng sợ: có luồng hóa thành Hỗn Độn Lôi Long, có luồng thành Hỗn Độn Hỏa Phượng, Hỗn Độn Bạo Viên, Hỗn Độn Thần Trùng... lực sát thương tăng vọt, che trời lấp đất lao về phía Lâm Nguyên.

Sắc mặt Lâm Nguyên trở nên ngưng trọng, không dám lơ là chút nào.

Chương 100

Lúc này, hắn cảm nhận được mối đe dọa thực sự.

"Sát!" Hắn lạnh lùng quát một tiếng, mắt sắc như điện, tóc đen múa cuồng, lao thẳng vào thế công cuồng bạo.

Một quyền vung ra khiến Hỗn Độn Lôi Long vỡ vụn, một cú quét chân khiến Hỗn Độn Hỏa Phượng ai oán.

Lúc này hắn dùng những động tác đơn giản nhất nhưng lại bộc phát sức mạnh lớn nhất để thực hiện cuộc tử chiến tàn khốc.

Tuy nhiên, sức người có hạn!

Đây là khu vực trung tầng, hiểm nguy quá nhiều, khí hỗn độn vô số kể, đánh tan một luồng thì mười luồng, trăm luồng khác lại ập tới.

Chỉ trong thoáng chốc, trên người Lâm Nguyên đã đầy vết thương, khí tức suy giảm nhanh chóng, vô cùng nguy hiểm.

Theo tính cách cẩn trọng của mình, lẽ ra hắn nên rút lui vào lúc này, nhưng trong mắt hắn lại lóe lên tia sáng sắc lẹm, không hề lùi bước mà tiếp tục tiến lên.

Đây chính là tu hành!

Tu hành không được phép lùi bước, nếu không vĩnh viễn không thể trở thành cường giả thực sự.

"Sát!" Lâm Nguyên gầm lớn, chiến ý cuồng bạo.

Hắn mang theo tấm thân đầy thương tích liên tục va chạm với khí hỗn độn, đồng thời dốc sức thúc động sức mạnh trong người để chữa lành vết thương.

Cuối cùng...

Oanh!

Khối Bàn Cổ Ngọc Tủy ẩn nấp sâu nhất trong cơ thể đột nhiên rung động mạnh, sau đó một luồng sức mạnh mênh mông tràn ra, hòa vào tứ chi bách hài, thậm chí là sâu trong Nguyên thần.

Toàn bộ con người hắn vào lúc này lập tức lột xác, vết thương trên người khép lại ngay lập tức, trạng thái đạt tới đỉnh phong, bắt đầu một sự thăng hoa về bản chất.

Sơ kỳ Thánh nhân căn nguyên...

Trung cấp Thánh nhân căn nguyên...

Cao cấp Thánh nhân căn nguyên...

Trong chớp mắt, căn nguyên của hắn tăng vọt, liên tục đột phá mấy tầng, đạt tới cấp bậc Cao cấp Thánh nhân căn nguyên.

Căn nguyên này đã ngang hàng với Tam Thanh, Nữ Oa, trong Hồng Hoang rộng lớn chỉ đứng sau Hồng Quân.

Căn nguyên loại này có khái niệm gì?

Nó đại diện cho việc từ nay về sau Lâm Nguyên chỉ cần yên tâm tu hành, nếu không có gì bất ngờ thì gần như chắc chắn có thể trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, đây là một thành tựu vĩ đại khó mà tưởng tượng nổi!

"Vẫn chưa đủ." "Ta còn có thể mạnh hơn nữa." Lâm Nguyên cảm nhận mọi thứ trong cơ thể, vẫn chưa thấy thỏa mãn.

Hắn nhìn về phía sâu trong biển khí hỗn độn, không một chút do dự, ánh mắt kiên định, sải bước đi thẳng vào nơi sâu nhất.

Oanh!

Đột nhiên, từ nơi sâu nhất của biển khí hỗn độn, một luồng khí hỗn độn to như ngọn núi xuất hiện, dài hàng tỷ dặm, như một tia chớp

đánh thẳng vào người Lâm Nguyên.

Ngay lập tức hắn bị trọng thương, bị đánh bay đi, lồng ngực bị xuyên thủng một lỗ lớn, cả người gần như đứt làm đôi!

Nơi sâu nhất này thực sự quá đỗi hiểm nguy, e rằng chỉ có cấp bậc Thánh nhân mới có thể đi lại như đi trên đất bằng.

Hiện tại Lâm Nguyên tiến vào chẳng khác nào cửu tử nhất sinh.

Vút!

Tuy nhiên, bước chân Lâm Nguyên chỉ khựng lại một chút, vẫn không dùng Nguyên thần chi lực, chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân để tiếp tục đi vào sâu hơn.

Oanh!

Hắn tung một quyền nặng nề va chạm với luồng khí hỗn độn to như núi kia.

Lần này hắn vẫn bị đánh bay, nhưng cũng đã đánh tan được luồng khí đó.

"Ha ha ha, lại đây!" Lâm Nguyên lúc này lộ rõ vẻ cuồng ngạo, toàn thân đẫm máu, tỏa ra khí tức hoang dại và dũng mãnh, hoàn toàn khác hẳn với phong cách cẩn trọng trước đó, trông giống như một Vu tộc thực thụ.

"Sát, sát, sát!" Hắn gào thét, hết lần này đến lần khác lao vào nơi sâu nhất của biển khí hỗn độn.

Đau!

Cảm giác cơ thể bị xé rách, bị sức mạnh hỗn độn xâm thực, gần như tan xương nát thịt, nỗi đau đó khiến người ta không thể chịu đựng nổi, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy lạnh sống lưng.

Thế nhưng Lâm Nguyên vẫn kiên trì nhẫn nại, ánh mắt kiên nghị,

liên tục xung kích để luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy trong quá trình rèn luyện tàn khốc nhất này.

Oanh long ~~~ Cuối cùng hành động này của hắn dường như đã chọc giận toàn bộ biển khí hỗn độn.

Một tiếng nổ chấn động tinh không vô tận vang lên.

Vùng biển mênh mông có đường kính tới hơn 9 tỷ dặm, từ khu vực ngoại vi đến trung tầng, rồi đến nơi sâu nhất, mỗi tấc đều phát sáng, bốc lên hơi thở hủy diệt.

Hàng tỷ tỷ luồng khí hỗn độn lúc này đồng thanh gầm rú, dung hợp lại với nhau hóa thành một con cự long dài hàng tỷ dặm.

Thân thể nó như vắt ngang qua chư thiên vạn giới, bao quanh là khí hỗn độn, tỏa ra ý chí hủy diệt thuần túy nhất.

Nó gầm lên một tiếng, cơ thể đồ sộ lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Oanh!

Vào lúc này, tinh không sụp đổ, những dao động khủng khiếp lan tỏa ra.

Ở nơi sâu thẳm của tinh không, từng hệ tinh hà — mà mỗi hệ tinh hà chứa ít nhất hàng trăm tỷ ngôi sao — đều lặng lẽ tan biến, vụn vỡ và bốc hơi dưới sức ép của dao động này.

Đây là đòn tuyệt sát!

Cho dù là Thánh nhân giáng lâm tới đây e rằng cũng phải run rẩy.

Hành động của Lâm Nguyên đã hoàn toàn kích nộ biển khí hỗn độn, do đó phải đón nhận kết cục đáng sợ này.

Điều này thật khiến người ta tuyệt vọng, làm sao có thể chống đỡ được đòn tấn công khủng khiếp như vậy?

“Phải như vậy mới đúng, như thế mới có thể kích phát được tiềm lực thực sự của ta!” Đối mặt với tất cả, Lâm Nguyên không những không lùi mà trong mắt còn tràn ngập sự điên cuồng chưa từng có.

Oanh!

Hắn thúc động toàn bộ sức mạnh nhục thân.

Ngoài sức mạnh nhục thân ra, hắn không dùng đến bất kỳ thủ đoạn nào khác, không dùng Nguyên thần chi lực, không dùng pháp tắc chi lý, cũng không dùng đòn đánh trữ đạo kia.

Chỉ đơn thuần dùng nhục thân của mình để đối kháng với con cự long dung hợp sức mạnh của cả biển khí hỗn độn.

Hắn gầm lên một tiếng lao tới, tung quyền va chạm mạnh mẽ với con cự long.

Chương 101

Giống như một con kiến đang thách thức một con Côn Bằng tung hoành trên cửu thiên!

Bất chấp sống chết, tiến lên không lùi, đốt cháy sinh mệnh, liều chết một phen!

Đây là lúc sinh mệnh rực rỡ nhất, đòn đánh này là sự thăng hoa tột cùng của sinh mệnh!

Lâm Nguyên gầm thét, lao về phía trước.

Oanh!

Một tiếng nổ như tinh không sụp đổ vang lên.

Bên trong cơ thể Lâm Nguyên, dưới áp lực to lớn không thể tưởng tượng nổi, Bàn Cổ Ngọc Tủy vang lên một tiếng "oanh", cuối cùng đã bị luyện hóa hoàn toàn, cuồn cuộn tuôn ra, hòa nhập triệt để vào cơ thể hắn, kết hợp một cách hoàn mỹ.

Thân thể hắn ngay lập tức bộc phát sức mạnh ngập trời!

Khí huyết như biển cả nhấn chìm cả tinh không mênh mông!

Sau lưng hắn thậm chí còn xuất hiện một đạo hư ảnh tỏa ra bá khí cái thế, ánh mắt đạm mạc nhìn xuống hàng tỷ ma thần trong hỗn độn, đó chính là hình bóng của Bàn Cổ.

Tư chất căn nguyên vào lúc này tăng vọt!

Từ cấp bậc Trung cấp Thánh nhân nhảy vọt lên cấp bậc Đỉnh cấp Thánh nhân, và chưa dừng lại ở đó.

Một tiếng nổ vang lên, hắn đột phá một rào cản không tưởng, từ Đỉnh cấp Thánh nhân căn nguyên lột xác thành Sơ cấp Hỗn Độn Ma

Thần căn nguyên.

Loại căn nguyên này đã vượt qua Hồng Quân, trở thành đệ nhất nhân của Hồng Hoang.

Oanh!

Dưới sự lột xác toàn diện, Lâm Nguyên tung ra một quyền, con cự long hỗn độn dài hàng tỷ dặm lập tức nổ tung giữa tinh không, tan ra thành vô số luồng khí hỗn độn.

"Cuối cùng cũng thành công." Lâm Nguyên tự nhủ.

Lúc này nhục thân của hắn đứng sừng sững giữa tinh không, hùng vĩ và cường kiện như một bức tượng điêu khắc hoàn mỹ nhất.

Mỗi thớ thịt đều tỏa ra vẻ đẹp và sức mạnh vô tận.

Ánh mắt thâm thúy, tóc đen tung bay, hắn đứng đó như trung tâm của vũ trụ, không ai có thể ngó lơ.

Hơn nữa còn có đạo vận huyền diệu lan tỏa, hô ứng với thiên địa vũ trụ, dường như đạt tới sự khế hợp đỉnh điểm với Hồng Hoang.

Thậm chí các loại lực lượng pháp tắc vào lúc này trực tiếp cụ tượng hóa từ hư vô hiện ra ngay trước mặt Lâm Nguyên mà không chút che giấu, tỏ ra vô cùng thân thiết.

Người khác tu hành phải tốn bao công sức để tham ngộ đại đạo pháp tắc, nhưng hiện tại Lâm Nguyên chỉ cần đứng đó, đại đạo pháp tắc đã chủ động hiện hình để phô diễn sự huyền ảo của mình.

Cảnh tượng này đúng là như trong mơ.

Và đó chính là sức mạnh của Sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên!

Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể, Lâm Nguyên cảm thấy vô cùng vui sướng.

Tu hành bấy lâu nay, cuối cùng hắn cũng đã bước lên con đường thông thiên.

Oanh!

Đột nhiên đúng lúc này, dị biến xảy ra!

Trong cơ thể Lâm Nguyên bỗng nhiên lóe lên một luồng sức mạnh kỳ lạ, hùng vĩ bao la, lập tức bao trùm lấy hắn rồi kéo ngược về phía sâu thẳm của thời gian.

Vô số hình ảnh lóe qua trước mắt Lâm Nguyên, dòng thời gian của Hồng Hoang dường như đang quay ngược về thuở sơ khai.

Thấp thoáng hắn thấy cảnh Vu tộc ra đời, thấy tình cảnh của Hung Thú Lượng Kiếp, rồi tiếp tục tiến về phía trước, tầm mắt chìm vào một vùng hỗn độn mờ mịt.

Đợi đến khi mọi thứ bình lặng lại, Lâm Nguyên nhìn quanh, phát hiện mình đã tới một không gian kỳ lạ, không phân biệt thời gian trước sau, không chia không gian trên dưới, dường như rộng lớn vô biên nhưng lại như tụ tập tại một điểm, trôi lơ lửng những luồng khí xám xịt.

"Đây...

đây là Hỗn Độn?" Trong lòng hắn nảy ra một ý nghĩ không thể tin nổi, đầy nghi hoặc.

"Sao ta lại vào được Hỗn Độn?

Chẳng lẽ luyện hóa Bàn Cổ Ngọc Tủy xong sẽ xảy ra chuyện này sao?" Trong đầu Lâm Nguyên hiện lên vô số ý nghĩ, nhưng hắn nhanh chóng trấn tĩnh lại, quan sát kỹ xung quanh.

Trong hỗn độn mênh mông mờ mịt, chẳng có thứ gì cả.

Ở đây không có khái niệm thời gian, ý thức của Lâm Nguyên ở

trong không gian này cảm thấy như đã trôi qua hàng tỷ năm, lại như mới chỉ trong một thoáng.

"Đừng vội, cứ từ từ chờ xem, phía sau chắc chắn sẽ có biến hóa." Lâm Nguyên bình tĩnh suy nghĩ.

Quả nhiên không lâu sau, ở nơi sâu thẳm của vùng hỗn độn rộng lớn vô tận này đột nhiên xuất hiện một điểm sáng.

Điểm sáng này nhanh chóng mở rộng, chỉ trong nháy mắt đã chiếu sáng cả vùng hỗn độn.

Nhìn kỹ lại, đó là một tòa hoa sen xanh, có ba mươi sáu cánh sen, bao quanh bởi khí hỗn độn — một đóa Hỗn Độn Thanh Liên!

"Đây chính là Hỗn Độn chí bảo trong truyền thuyết, ngang hàng với Khai Thiên Thần Phủ và Tạo Hóa Ngọc Diệp hoàn chỉnh — Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên?!" Thấy cảnh này, Lâm Nguyên kinh hãi.

Suy nghĩ trong đầu hắn xoay chuyển liên tục.

"Truyền thuyết nói rằng Bàn Cổ đại thần được thai nghén từ trong Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Giờ Thanh Liên xuất hiện, chẳng lẽ tiếp theo Bàn Cổ đại thần sẽ ra đời?

Phải chăng vùng hỗn độn ta đang đứng chính là bối cảnh lúc Bàn Cổ đại thần sinh ra?

Phải rồi, có lẽ đây chính là một loại truyền thừa nào đó của Ngài!" Lúc này Lâm Nguyên đã suy đoán ra được nhiều điều.

Và giây tiếp theo, quả nhiên đúng như hắn dự đoán, giữa vùng hỗn độn vô ngần đó, đóa Hỗn Độn Thanh Liên khổng lồ đột nhiên nở rộ.

Từ trong hoa sen hiện ra một người khổng lồ, cơ bắp cuồn cuộn,

râu tóc hoang dại, tay cầm một chiếc rìu lớn, đầu đội một mảnh Ngọc Diệp.

Trong đôi mắt tỏa ra bá khí vô thượng nhìn xuống cả vùng hỗn độn, ngạo nghễ vạn cổ.

Ngài vừa xuất hiện đã lập tức trở thành tâm điểm của cả vùng hỗn độn, làm chấn động quá khứ tương lai, đè ép vạn cổ thời không.

Vị khổng lồ này dường như vừa mới thức tỉnh, lúc đầu ánh mắt còn chút mờ mịt nhưng ngay sau đó trở nên thâm thúy và đầy bá khí nhiếp người.

"Ta tên là...

Bàn Cổ." Ngài trầm giọng lên tiếng, âm thanh không lớn nhưng ẩn chứa một luồng pháp lực kinh người, ngay lập tức lan tỏa khắp hỗn độn như tiếng sấm nổ vang ở mọi ngõ ngách.

Toàn bộ hỗn độn rung chuyển vì điều đó.

Không biết bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần lúc này nảy sinh sự run rẩy và sợ hãi, cảm nhận được sự đáng sợ của sự hiện diện mới ra đời này.

"Quả nhiên là Bàn Cổ, đây chính là quá trình Bàn Cổ đại thần ra đời sao?

Chương 102

Quá bá đạo!

Vừa sinh ra đã có uy năng trấn áp cả vùng hỗn độn mênh mông.” Lâm Nguyên chấn động.

Lúc này hắn biết chắc chắn đây chính là thứ ẩn chứa trong Bàn Cổ Ngọc Tủy.

Quan sát kỹ lưỡng chắc chắn sẽ đạt được lợi ích to lớn.

Thế là hắn bình tĩnh quan sát, tập trung toàn bộ sự chú ý vào Bàn Cổ.

Nhưng sau khi ra đời, Bàn Cổ không hành động ngay mà ngồi xếp bằng trong Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên lặng lẽ tham ngộ.

Tạo Hóa Ngọc Diệp rủ xuống đạo vận vô cùng, Khai Thiên Thần Phủ cũng tỏa ra phong mang kinh người, dị tượng vạn thiên làm chấn động biển hỗn độn mênh mông, cảnh tượng vô cùng khủng khiếp.

Hỗn độn không tính năm tháng, quá trình này không biết đã kéo dài bao lâu, nhưng Lâm Nguyên không hề tỏ ra sốt ruột.

Chỉ riêng việc quan sát trạng thái của Bàn Cổ khi tu hành, hắn đã đạt được lợi ích cực lớn.

Bởi vì khi Bàn Cổ tu hành, Ngài giống như hóa thân của đại đạo vậy.

Việc hắn quan sát như thế này chẳng khác nào đang chiêm ngưỡng đại đạo ở cự ly gần, giúp hắn có những lĩnh ngộ hoàn toàn mới về các loại pháp tắc đã tu luyện trước đó.

Đột nhiên vào một ngày, Bàn Cổ đang tu hành bỗng mở bừng đôi mắt, khẽ tự nhủ.

“Cơ duyên của ta tới rồi.” Nói xong, Bàn Cổ đưa tay ra, Khai Thiên Thần Phủ kêu lên một tiếng "ong" rồi bay vào lòng bàn tay Ngài.

Bàn Cổ nắm chặt rìu, khí thế quanh thân đột nhiên tăng vọt tới đỉnh điểm.

Cả vùng hỗn độn dường như đang run rẩy, vô số Hỗn Độn Ma Thần biến sắc, không biết bao nhiêu ánh mắt đổ dồn về phía này, nhưng không một bóng dáng nào dám đến gần Bàn Cổ lúc này.

Bàn Cổ cứ thế cầm Khai Thiên Thần Phủ, chém một nhát về phía vùng hỗn độn vô tận phía trước.

Oanh!

Rìu quang bay ra, vùng hỗn độn mênh mông vô tận lập tức bị xé toạc một vết nứt khổng lồ dài hàng tỷ tỷ dặm.

Sau đó cả biển hỗn độn bạo động, những dòng "nước biển" vô tận đó phát ra tiếng nổ ầm ầm, tất cả đều cuộn trào đổ vào vết nứt kia.

Vùng hỗn độn bao la này vào lúc này dường như đang thu nhỏ lại!

“Đây chính là cảnh tượng Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa!” Lâm Nguyên lập tức trở nên căng thẳng, vì trong truyền thuyết Bàn Cổ đại thần chính là lúc khai thiên tích địa đã bị ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vây công, sau đó cùng bọn họ đồng quy vu tận, bất đắc dĩ phải hy sinh.

Chỉ có thể nói sức mạnh của Bàn Cổ đại thần thực sự đáng sợ đến mức kinh hoàng, bị cả ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vây công mà cuối cùng vẫn có thể kéo tất cả cùng chết, chiến lực này đúng là không thể tin nổi.

“Bàn Cổ đại thần khai thiên làm hỗn độn thu nhỏ lại, chắc hẳn vì lý do này mà các Hỗn Độn Ma Thần mới đối đầu với Ngài.” Lâm Nguyên suy đoán.

Quả nhiên ngay sau đó, một tiếng gầm giận dữ vang lên từ nơi sâu thẳm của hỗn độn.

Một thân hình cao lớn khôi ngô hàng tỷ dặm, mặc bộ giáp dữ tợn, tay cầm một cây gậy sắt đen hỗn độn dài vô tận, sải bước đi tới.

Đó chính là một con Hỗn Độn Ma Viên!

Thấy con ma viên này, trong đầu Lâm Nguyên tự nhiên hiện lên thông tin về nó.

Đây là một vị Hỗn Độn Ma Thần cực kỳ mạnh mẽ, tu hành Chiến chi đại đạo!

Ban đầu vị ma thần này rất yếu nhỏ, nhưng hắn không nản chí, liên tục tìm kiếm và thách đấu các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Kết quả đến hiện tại, trong số ba ngàn ma thần, Hỗn Độn Ma Viên này đã xếp vào hàng top đầu, là cường giả lừng lẫy danh tiếng.

“Bàn Cổ!” Hỗn Độn Ma Viên tỏa ra khí bạo ngược, cầm gậy chỉ vào Bàn Cổ, giận dữ nói: “Hỗn độn là nơi chứng đạo của chúng ta!

Ngươi xé toạc nó ra một lỗ hổng lớn khiến cả hỗn độn liên tục thu nhỏ, ngươi định triệt đường sống của tất cả chúng ta sao?” Những lời này thốt ra nhưng Bàn Cổ dường như không nghe thấy, chẳng hề màng tới, ánh mắt hoàn toàn chuyên chú nhìn vào bên trong vết nứt hỗn độn kia.

“Ngươi dám coi thường ta sao?” Hỗn Độn Ma Viên tính tình nóng nảy, thấy cảnh này càng không chịu nổi, lập tức nổi trận lôi đình.

Hắn bộc phát uy năng khủng khiếp, vung gậy sắt hỗn độn đánh

mạnh về phía Bàn Cổ.

Lúc này xung quanh Bàn Cổ tỏa ra một luồng thanh quang mờ ảo.

Hỗn Độn Ma Viên dùng gần như toàn lực cho đòn này, trên mặt hắn lộ ra nụ cười dữ tợn khi cây gậy đánh thẳng vào người Bàn Cổ.

Nhưng ngay sau đó sắc mặt hắn biến đổi lớn, vì lớp thanh quang kia chỉ khẽ lóe lên đã sinh ra một luồng phản chấn không thể tưởng tượng nổi.

Hỗn Độn Ma Viên cảm thấy như mình vừa đánh vào một thứ vật chất cứng hơn cả thần kim hỗn độn gấp vạn lần.

Chỉ nghe một tiếng "rắc", cây gậy cùng hắn chinh chiến bao năm tháng đã gãy làm đôi.

“Ngươi...” Hỗn Độn Ma Viên hãi hùng, mắt trợn tròn không dám tin.

Bàn Cổ đại thần chỉ ngồi xếp bằng ở đó, mặc cho hắn tấn công mà kết quả là vũ khí của hắn lại bị chấn gãy!

Đây là năng lực không tưởng gì vậy?

Nơi sâu thẳm của hỗn độn, những vị ma thần đang quan sát cũng đều chấn kinh, không ngờ thực lực của Bàn Cổ đại thần lại đạt tới mức độ này.

Lâm Nguyên cũng vô cùng kinh ngạc.

Quá mạnh!

Hắn có thể nhìn ra Bàn Cổ đại thần tu hành Cửu Chuyển Nguyên Công và Cửu Chuyển Huyền Công.

Luồng thanh quang mờ ảo kia chính là hộ thể thần quang của hai môn công pháp này.

Không ngờ hộ thể thần quang lại mạnh mẽ đến thế!

“Hừ!” Hỗn Độn Ma Viên lạnh hừ một tiếng, sắc mặt thay đổi thất thường, cuối cùng cầm hai đoạn gậy gãy rời đi.

Hỗn độn lại khôi phục sự bình lặng, không còn ai đến làm phiền Bàn Cổ đại thần nữa.

Rõ ràng bọn họ đều bị cảnh tượng vừa rồi dọa sợ.

Còn Bàn Cổ đại thần vẫn toàn thần quán chú, dồn hết sự chú ý vào vết nứt khổng lồ kia. "Nước biển" hỗn độn liên tục cuồn cuộn đổ vào khiến không gian bên trong ngày càng mở rộng.

Không biết trôi qua bao lâu, Bàn Cổ đại thần lên tiếng tự nhủ.

“Đã đến lúc rồi.” Ánh mắt Ngài thâm thúy, đột nhiên đứng dậy bước vào trong vết nứt đó.

Sau đó hai tay Ngài nâng bầu trời, hai chân đạp đất, chống đỡ thiên địa!

Oanh long!

Thế giới bên trong vết nứt hỗn độn rung chuyển mạnh mẽ, bắt đầu mở rộng vô hạn.

Cùng với quá trình đó, thân hình Bàn Cổ cũng không ngừng tăng vọt.

Chương 103

Chiều cao của Ngài ban đầu vẫn ở mức bình thường, nhưng ngay sau đó đã cao tới hàng tỷ tỷ dặm.

Trong một ngày, Bàn Cổ đại thần biến hóa chín lần, mỗi lần biến hóa lại hiện ra hàng vạn hình thái khác nhau, làm cho thế giới Hồng Hoang mở rộng đến mức khó tin, hùng vĩ vô biên.

"Đây chính là khai thiên tích địa!" Lâm Nguyên đứng bên cạnh chứng kiến cảnh này không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Tuy nhiên ngay sau đó, dị biến xảy ra!

Từ nơi sâu thẳm của Hồng Hoang đột nhiên bộc phát những dao động vô cùng đáng sợ.

"Bàn Cổ!" Một dòng sông dài mênh mông xuyên qua quá khứ tương lai, tỏa ra thời gian chi lực vô tận, cuồn cuộn đổ tới từ nơi sâu nhất của hỗn độn.

Đứng trên dòng sông thời gian đó chính là vị ma thần xếp thứ hai trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần — Thời Gian Ma Thần, Thời Thần!

"Ngươi xé toạc biển hỗn độn, làm tổn hại hỗn độn, cắt đứt con đường thành đạo của chúng ta, đó là mối thù không đội trời chung.

Hôm nay dù thế nào cũng phải giết chết ngươi tại đây!" Thời Thần giận dữ hét lên.

Oanh long!

Kèm theo tiếng hét đó, trong hỗn độn xuất hiện một cây liễu thông thiên có hàng tỷ cành lá chằng chịt.

Mỗi cành liễu như một sợi thần liên tỏa ánh sáng rực rỡ, xuyên

thấu vào sâu trong không gian.

Mỗi cành lá đều ẩn chứa một thế giới to lớn với vô số sinh linh bên trong.

Đó chính là Không Gian Ma Thần Dương Mi!

Vị ma thần xếp thứ ba trong hỗn độn.

"Cắt đứt đường thành đạo của chúng ta, ai ai cũng có quyền tiêu diệt!" Dương Mi lạnh lùng nói.

Oanh!

Ngay sau đó một dòng sông bao la hiện ra, đó chính là sông vận mệnh, Vận Mệnh Ma Thần xuất hiện.

Chỉ trong tích tắc, một vị ma thần bao quanh bởi ngũ hành hiện thân, đó là Ngũ Hành Ma Thần...

Giữa vùng hỗn độn mênh mông, từng vị Hỗn Độn Ma Thần kéo đến, trong chớp mắt đã dày đặc nhìn không thấy điểm dừng.

Những luồng khí tức khủng khiếp bộc phát tụ lại với nhau, dường như muốn xóa sổ cả vùng hỗn độn này, đáng sợ đến mức Lâm Nguyên đứng bên cạnh cảm thấy gần như nghẹt thở.

"Đến rồi, cuối cùng cũng đến rồi!" "Ba ngàn ma thần này trước đó không ra tay chẳng qua là đang chờ thời cơ.

Hiện tại là lúc then chốt nhất của việc khai thiên tích địa, nên bọn họ đã nắm lấy cơ hội này để mưu toan giết chết Bàn Cổ đại thần!" Dù đã biết kết cục nhưng vào lúc này Lâm Nguyên vẫn cảm thấy một trận căng thẳng.

Trận đại chiến tiếp theo sẽ diễn ra như thế nào?

Trong Hồng Hoang, Bàn Cổ đại thần đỉnh thiên lập địa, thân hình vĩ ngạn vô cùng.

Đối mặt với sự khiêu khích của ba ngàn ma thần, ánh mắt Ngài vẫn bình tĩnh lạ thường, giống như lúc trước, hoàn toàn không màng tới.

Các Hỗn Độn Ma Thần thấy cảnh này liền nổi giận.

Thời Gian Ma Thần là người ra tay đầu tiên, vừa giơ tay đã dùng Thời Gian Đại Đạo mạnh nhất đánh về phía Bàn Cổ.

Tiếp theo là Không Gian Ma Thần, Nhân Quả Ma Thần, Ngũ Hành Ma Thần...

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vào lúc này đồng loạt thúc động đại đạo mạnh nhất của mình.

Sau khi ra chiêu, ba ngàn đại đạo mạnh nhất đó giữa đường lại giao hòa vào nhau, hợp thành một thể, hóa thành một Đại Đạo Ma Bàn khổng lồ!

Oanh long long ~~~ Đại Đạo Ma Bàn quay cuồng nghiền nát vùng hỗn độn vô tận, áp lực to lớn khiến ngay cả các Hỗn Độn Ma Thần cũng khó lòng chịu đựng.

"Sát!" Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần gầm lớn, gân xanh nổi đầy trán, đồng thời dốc toàn lực thúc đẩy Đại Đạo Ma Bàn lao thẳng vào Bàn Cổ đại thần.

"Tê..." Lâm Nguyên đứng xem cũng phải hít một hơi lạnh.

Đòn tấn công này là đẳng cấp gì vậy?

Sự kết hợp tấn công của ba ngàn ma thần lại có thể tạo ra dị tượng khủng khiếp như thế, sức mạnh đã xảy ra sự biến hóa về chất!

Tuy nhiên chuyện khiến người ta chấn kinh đã xảy ra.

Đối mặt với Đại Đạo Ma Bàn như vậy, Bàn Cổ đại thần chẳng mấy bận tâm, quanh thân Ngài hiện ra lớp thanh quang mờ ảo.

Đại Đạo Ma Bàn đâm vào lớp quang màng đó và lặng lẽ vỡ vụn, hóa thành hư vô.

Nhất thời cả vùng hỗn độn chìm vào im lặng.

Tất cả các Hỗn Độn Ma Thần đều hãi hùng trợn tròn mắt không dám tin vào những gì trước mắt.

Trong lòng Lâm Nguyên cũng dậy sóng mãnh liệt.

Đòn tấn công toàn lực của ba ngàn ma thần vậy mà không phá nổi phòng ngự của Bàn Cổ đại thần!

"Bàn Cổ đại thần sao lại mạnh đến mức này!

Những truyền thuyết trước kia hoàn toàn sai bét!

Cái gì mà ba ngàn ma thần đồng quy vu tận với Ngài, bọn họ lấy đâu ra năng lực đó!

Đây rõ ràng là sự trấn áp hoàn toàn!" Lâm Nguyên cảm thấy nghẹt thở.

Bàn Cổ đại thần mạnh đến mức phi lý, vượt xa trí tưởng tượng, không biết Ngài đã đạt tới cấp độ nào.

Ong ~~~ Đúng lúc này, xung quanh Bàn Cổ đại thần đột nhiên xuất hiện một đạo rìu quang lao về phía ba ngàn ma thần.

Chỉ trong tích tắc, toàn bộ ba ngàn ma thần đều dựng tóc gáy, cảm nhận được nguy cơ sinh tử.

Áp lực từ đạo rìu quang đó quá mạnh, mang lại cảm giác hoàn toàn không thể chống đỡ.

"Chạy!" Trong mắt bọn họ tràn ngập sự sợ hãi vô cùng, không chút do dự mà điên cuồng chạy trốn.

Đòn tấn công toàn lực vừa rồi của bọn họ còn không phá nổi

phòng ngự của Bàn Cổ, đủ thấy thực lực của Ngài vượt xa bọn họ bao nhiêu cấp độ.

Giờ Bàn Cổ ra chiêu, bọn họ làm sao đỡ nổi?

Trong đầu các ma thần không còn ý định giết Bàn Cổ nữa, chỉ còn một ý nghĩ duy nhất: Chạy, để giữ lấy mạng sống!

"Sông thời gian, nghịch chuyển thượng du!" Thời Gian Ma Thần gào lớn, một dòng sông thời gian khổng lồ hiện ra giữa hỗn độn, hắn điên cuồng quay ngược thời gian trốn về khởi nguồn.

"Không gian vô tận!" Không gian ma thần Dương Mi cũng thét lên thê thiết, hàng lớp không gian vô tận hiện ra, hắn liền ẩn nấp vào nơi sâu nhất.

Những vị ma thần khác cũng thi triển đủ loại thủ đoạn để đào thoát.

Tuy nhiên đạo rìu quang vẫn đuổi tới.

Chương 104

Chỉ trong một lượt quét qua, ngoại trừ Dương Mi còn sót lại một đoạn cành liễu, tất cả các Hỗn Độn Ma Thần khác đều thân thể nổ tung, chết không toàn thây.

Một nhát rìu, ba ngàn ma thần ngã xuống!

"Cái này..." Lâm Nguyên bị cảnh tượng trước mắt chấn động tột độ.

Nên biết rằng lúc này Bàn Cổ đại thần đang phải khai thiên tích địa, phần lớn tinh lực của Ngài đều dồn vào thế giới Hồng Hoang, sức mạnh có thể huy động lúc này e rằng chưa tới một phần trăm.

Dù Lâm Nguyên đã biết Bàn Cổ đại thần có ưu thế trấn áp tuyệt đối nhưng khi tận mắt chứng kiến vẫn không khỏi bàng hoàng.

Một phần trăm sức mạnh đã có thể dễ dàng giải quyết ba ngàn ma thần, thực lực của Ngài đúng là không thể nghĩ bàn.

Oanh oanh oanh oanh!!!!

Ngay lúc đó, sau khi thân thể các Hỗn Độn Ma Thần nổ tung, chúng hóa thành những khối bản nguyên hỗn độn khổng lồ nằm rải rác.

Nhưng điều kinh ngạc là bên cạnh những bản nguyên đó còn xuất hiện Hồng Mông tử khí!

Những ma thần mạnh mẽ như Thời Thần có hàng trăm luồng Hồng Mông tử khí bên cạnh bản nguyên, kẻ yếu hơn như Hỗn Độn Ma Viên cũng có mười mấy luồng.

"Trong người Hỗn Độn Ma Thần lại có Hồng Mông tử khí?" Chứng kiến cảnh này, Lâm Nguyên vô cùng kinh ngạc.

Hắn không ngờ Hồng Mông tử khí lại được sinh ra từ bên trong cơ thể Hỗn Độn Ma Thần!

"Truyền thuyết nói rằng trước thời đại Hồng Hoang còn có một thời đại khác là Hồng Mông.

Thời đại đó vô cùng huy hoàng, xán lạn, phát triển tới đỉnh cao nhưng một ngày nọ bỗng nhiên sụp đổ và biến mất hoàn toàn.

Việc trong người các ma thần có Hồng Mông tử khí phải chăng là vì bọn họ có liên quan tới thời đại Hồng Mông?" Lâm Nguyên chợt nhớ tới một truyền thuyết và liên tưởng được rất nhiều điều.

Trong Hồng Hoang có quá nhiều bí mật, mà đằng sau mỗi bí mật đều là một câu chuyện hào hùng.

Tuy nhiên lúc này rõ ràng khó mà tìm ra đáp án.

Oanh!

Đúng lúc đó, một luồng vô hình lực từ thân thể Bàn Cổ đại thần tuôn ra, lần lượt chộp lấy những bản nguyên hỗn độn và Hồng Mông tử khí đó rồi đánh vào trong thế giới Hồng Hoang.

Chỉ trong nháy mắt, những bản nguyên đó đã tạo ra những biến hóa kinh người.

Bản nguyên của Thời Gian Ma Thần hóa thành một dòng sông thời gian bao la xuyên qua quá khứ, hiện tại và tương lai của Hồng Hoang, khiến thế giới này lần đầu tiên có khái niệm thời gian, năm tháng ra đời và cuộn trào về phía trước.

Bản nguyên của Không Gian Ma Thần làm cho không gian Hồng Hoang trở nên vững chắc hoàn toàn.

Còn bản nguyên của Vận Mệnh Ma Thần hóa thành sông vận mệnh xuyên qua chư thiên vạn giới, kết nối với vô tận thời không.

Ngoài ra bản nguyên của Nhân Quả, Ngũ Hành, Âm Dương ma thần... cũng lần lượt hòa nhập vào Hồng Hoang làm cho thế giới này diễn hóa thêm phần hoàn mỹ.

Bàn Cổ đại thần với thân hình vĩ ngạn đứng giữa trời đất, sau khi hoàn thành tất cả liền nhìn xuống núi sông tráng lệ trong Hồng Hoang, ánh mắt hiện lên vẻ thâm thúy khôn lường.

"Đạo của ta đã khai tịch, ngày sau khi ta trở lại chính là lúc đạo thành." Nói xong câu đó, thân thể Bàn Cổ đại thần vang lên một tiếng "oanh" rồi vụn vỡ, tan biến vào trong Hồng Hoang.

Sau đó cột sống của Ngài hóa thành Bất Chu Sơn chống đỡ thương khung.

Đôi mắt hóa thành nhật nguyệt vĩnh hằng chiếu sáng thế gian.

Thân thể hóa thành vạn vật muôn loài, mang lại sinh cơ vô tận cho Hồng Hoang.

Nguyên thần của Ngài chia làm ba, hóa thành Tam Thanh rạng rỡ thần quang.

Mười hai giọt tinh hoa thì hóa thành Thập Nhị Tổ Vu trấn áp sát khí của đại địa...

Bàn Cổ ngã xuống, thân hóa thiên địa vạn vật.

Thế giới Hồng Hoang từ đó đã khai tịch thành công...

"Đây chính là kết cục của Bàn Cổ đại thần sao?" Chứng kiến tất cả, Lâm Nguyên chìm vào im lặng hồi lâu.

Một sự hiện diện vô địch như vậy cuối cùng vẫn ngã xuống, tan biến vào hỗn độn để tạo nên thế giới Hồng Hoang.

Trong lòng Lâm Nguyên dâng lên một nỗi tiếc nuối vô hạn.

Tuy nhiên những lời cuối cùng của Bàn Cổ đại thần lại khiến

người ta phải suy ngẫm.

"Ngày sau khi ta trở lại chính là lúc đạo thành." Chẳng lẽ Bàn Cổ đại thần không thực sự chết đi?

Sự tan biến này chỉ là một cách để Ngài chứng đạo?

Ngài đã mạnh đến mức đó rồi, vậy cái "đạo" mà Ngài muốn chứng sẽ là thứ gì?

Nhất thời tâm tư Lâm Nguyên rối bời.

Ong ~~~ Đúng lúc này, một luồng sức mạnh to lớn tác động lên người Lâm Nguyên, lập tức kéo hắn ra khỏi không gian hỗn độn đó để trở về với thực tại.

Vút!

Hắn mở bừng mắt, phát hiện mình vẫn đang đứng giữa tinh không, xung quanh là biển khí hỗn độn cuộn trào những con sóng dữ dội vỗ vào nhục thân.

Tuy nhiên những luồng khí hỗn độn từng vô cùng mạnh mẽ này giờ đây giống như sóng vỗ vào đá tảng, không thể làm lay động hắn dù chỉ một chút.

Nhục thân của hắn đã mạnh mẽ tới mức không tưởng.

"Hiện tại cảnh giới nhục thân của ta đã đạt tới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn." Lâm Nguyên cảm nhận luồng khí huyết cuồn cuộn trong người và lập tức đưa ra phán đoán.

Đây tuyệt đối là một sự tiến bộ thần kỳ.

Ban đầu nhục thân hắn chỉ ở mức Chuẩn Thánh sơ kỳ, vậy mà giờ đây đã nhảy vọt qua mấy đại cảnh giới để đạt tới viên mãn!

Quan trọng hơn là tư chất của hắn đã thăng cấp thành Sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên.

Với loại căn nguyên này, thiên phú của hắn đã đạt tới mức độ kinh hồn bạt vía, thậm chí còn mạnh hơn cả Hồng Quân!

Từ nay về sau khi tu luyện Nguyên thần, hắn sẽ không còn phải lo lắng về tốc độ nữa, có thể dùng tư thế mãnh liệt nhất để đột phá tới những cảnh giới cực cao. "Vì căn cơ đã được nâng cao, vậy thì ta sẽ ở đây tu hành, đưa Nguyên Thần đột phá đến tầng thứ sánh ngang Chuẩn Thánh vậy." Lâm Nguyên suy tính một hồi, liền khoanh chân ngồi trong biển khí lưu Hỗn Độn kia, bắt đầu tu hành.

Đây là nơi cực thâm sâu trong tinh không Hồng Hoang, hiếm có người nào có thể đến được đây, vô cùng yên tĩnh, đồng thời cũng dị thường an toàn, tu hành ở nơi này là tốt nhất.

Sở dĩ nói là sánh ngang Chuẩn Thánh, chủ yếu là vì thứ hắn tu hành là Cửu Chuyển Nguyên Công.

Nói một cách nghiêm túc, từ Đại La Kim Tiên đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vốn không có cảnh giới Chuẩn Thánh này.

Cảnh giới này có thể nói là do Hồng Quân khai tích ra, chỉ có tu hành pháp môn Trảm Tam Thi, trảm ra Thiện thi, Ác thi... thì mới được coi là một vị Chuẩn Thánh.

Chương 105

Lâm Nguyên không tu hành pháp Trảm Tam Thi, tự nhiên không thể gọi là Chuẩn Thánh.

Ông ~~~ Hắn lập tức thôi động Nguyên Thần của mình, bắt đầu tham ngộ Lực chi pháp tắc.

Trong nháy mắt, Nguyên Thần của hắn tỏa ra ánh sáng rực rỡ, tựa như một vầng mặt trời chói lọi.

Trước kia khi hắn tham ngộ Lực chi pháp tắc, tốc độ rất chậm, nhưng hiện tại bỗng nhiên thuận lợi hơn không biết bao nhiêu lần, mọi nghi nan đều được giải quyết dễ dàng.

Đối với bản chất của các loại sức mạnh giữa thiên địa, hắn thấu hiểu ngày càng sâu sắc. "Thời không, nhân quả, vận mệnh, ngũ hành... về bản chất đều là một hình thức biểu hiện của sức mạnh.

Sức mạnh mới chính là bản chất của thế giới này." "Lực chính là Đạo, Đạo sinh Nhất, Nhất sinh Nhị, Nhị sinh Tam, có thể diễn hóa thành vạn vật..." Lâm Nguyên lẩm bẩm tự nhủ.

Sau khi Nguyên Thần lột xác, ngộ tính của hắn tăng mạnh, sự tham ngộ đối với Lực chi pháp tắc đã đạt đến một độ cao chưa từng có. 55%. 56%. 57%... 60%... 70%...

Thời gian trôi qua, Lâm Nguyên hoàn toàn đắm chìm trong việc tham ngộ Lực chi pháp tắc, lĩnh ngộ về môn pháp tắc này ngày càng sâu sắc.

Mà Nguyên Thần của hắn trong quá trình này cũng theo đó không ngừng lớn mạnh, khí tức phát ra ngày một khủng bố.

Trên đỉnh đầu hắn hiện ra Tam hoa.

Sau khi tu hành đến Đại La Kim Tiên đều sẽ ngưng tụ ra Tam hoa trên đỉnh đầu.

Tam hoa có phẩm cấp, từ nhất phẩm đến cửu phẩm, chín là cực hạn.

Trong Hồng Hoang, chỉ có một người có Tam hoa đạt đến cửu phẩm, đó chính là Hồng Quân.

Ngoài ra, ngay cả các Thánh nhân như Tam Thanh, Nữ Oa, Tam hoa cũng chỉ có bát phẩm.

Theo sự lớn mạnh không ngừng của Nguyên Thần Lâm Nguyên, ba đóa liên hoa trên đỉnh đầu hắn cư nhiên cũng bắt đầu phát sinh sự lột xác về bản chất.

Tam hoa của Lâm Nguyên vốn chỉ có lục phẩm, tương đương với những đại năng giả bình thường của Hồng Hoang.

So với tu sĩ phổ thông thì khiến người ta không kịp nhìn tới, nhưng so với những tồn tại đỉnh tiêm thực sự thì khoảng cách lại quá xa.

Đây cũng là nguyên nhân khiến tư chất Nguyên Thần của hắn không tốt.

Nhưng hiện tại, Tam hoa trên đỉnh đầu kia cư nhiên bắt đầu tỏa sáng lấp lánh, phẩm cấp bắt đầu thăng cấp.

Lục phẩm.

Thất phẩm.

Bát phẩm...

Cửu phẩm!

Không mất bao lâu, ba đóa liên hoa Thiên Địa Nhân này đều đung đưa ra những vầng sáng rực rỡ, trực tiếp thăng cấp đến tầng thứ cửu phẩm, đạt đến đẳng cấp của Hồng Quân.

Oanh oanh oanh ~~~ Khí tức khủng bố lan tỏa, biển khí lưu Hỗn Độn mênh mông kia đều bắt đầu chấn động.

Dưới sự chiếu rọi của Cửu phẩm Tam hoa này, dường như chúng cũng trở nên ngoan ngoãn hơn nhiều.

Trong tinh không vô tận, ba đóa thanh liên khổng lồ đung đưa ra những tia sáng xanh, tỏa ra đạo vận vô cùng tận, tạo nên một khung cảnh cực kỳ tráng lệ.

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Sau khi Tam hoa trên đỉnh đạt đến cửu phẩm, Lâm Nguyên vẫn đắm chìm trong sự tham ngộ đó, sự hiểu biết về Lực chi pháp tắc ngày càng sâu sắc.

Tại khoảnh khắc này, tri giác của hắn dường như mở rộng vô hạn, cảm nhận được nhật nguyệt tinh thần, cảm nhận được thiên địa sơn xuyên, cảm nhận được chim muông cây cỏ, cảm nhận được vô tận sinh linh, tinh không vô ngần, Hồng Hoang mênh mông, vạn sự vạn vật, quá khứ tương lai, tất thảy mọi thứ.

Đằng sau chúng dường như đều chịu sự chi phối của một quy luật thống nhất, và quy luật đó chính là Lực chi pháp tắc.

Hắn có thể khiến Lực chi pháp tắc diễn hóa thành vạn sự vạn vật, cũng có thể khiến vạn sự vạn vật phản bản hoàn nguyên, hóa thành sức mạnh thuần túy nhất.

Cảm giác này kỳ diệu như vậy, khiến hắn nảy sinh một niềm đại hoan hỷ. 71%. 72%. 73%... 80%...

Trong lúc thời gian vô thức trôi đi, sự tham ngộ của Lâm Nguyên đối với Lực chi pháp tắc đã đạt đến tầng thứ 80%.

Nguyên Thần của hắn chấn động một tiếng, phát ra một luồng khí tức khủng bố, chiếu sáng tinh không vô tận, khiến hàng tỷ tinh hệ đều

rung chuyển ầm ầm.

Trên Nguyên Thần, Tam hoa đã đạt tới tầng thứ cửu phẩm kia, tại khoảnh khắc này cư nhiên lại lột xác một lần nữa, bộc phát ra những tia sáng xanh ngợp trời, nhấn chìm cả hoàn vũ.

Chín là cực hạn.

Mười hai mới là viên mãn.

Oanh!

Khoảnh khắc này, phẩm cấp của Tam hoa trên đỉnh lại tăng lên lần nữa, khí tức bùng nổ, từ cửu phẩm đạt tới thập nhị phẩm, đạt tới mức độ hoàn mãn.

Bác!

Lâm Nguyên mở mắt, ánh mắt như tia chớp sáng rực, xé rách vũ trụ, vô cùng sắc bén bức người. "Lực chi pháp tắc tham ngộ đến 80%, Tam hoa trên đỉnh cư nhiên cũng lột xác, đạt tới thập nhị phẩm.

Nay tu vi Nguyên Thần của ta cũng coi như đuổi kịp tu vi nhục thân, sánh ngang tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Chiến lực thực tế e rằng còn mạnh hơn nữa." Lâm Nguyên tự nhủ, ánh mắt thâm thúy.

Kết quả này nhìn thì kinh người nhưng thực ra cũng là lẽ đương nhiên.

Đầu tiên là căn nguyên của hắn đã đạt tới tầng thứ Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp, vượt qua Hồng Quân, trở thành người đứng đầu Hồng Hoang.

Căn nguyên như vậy mang lại cho Lâm Nguyên ngộ tính kinh người.

Chương 106

Mà thứ hắn tham ngộ lại là Lực chi pháp tắc.

Lực chi pháp tắc đứng đầu trong ba ngàn đại đạo, tham ngộ pháp tắc như vậy đương nhiên có sự trợ giúp lớn nhất cho việc thăng tiến tu vi.

Phải biết rằng, ngay cả Hồng Quân cũng không có được Lực chi pháp tắc, thứ Hồng Quân có được chỉ là một mảnh vỡ nhỏ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, ba ngàn đại đạo ghi chép trong đó đều xếp hạng phía sau.

Còn mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà Lâm Nguyên có được là mảnh vỡ chính, chỉ có mảnh vỡ chính này mới ghi chép mười đại đạo đứng đầu!

Cho nên, trong Hồng Hoang mênh mông này, hắn là tồn tại duy nhất nắm giữ Lực chi pháp tắc.

Căn nguyên đỉnh tiêm nhất.

Pháp tắc đỉnh tiêm nhất.

Hai thứ này kết hợp lại, nếu không thể nâng cao tu vi đến cực hạn trong thời gian ngắn nhất, ngưng tụ ra Thập nhị phẩm Tam hoa, thì ngược lại mới là điều bất thường.

Oanh!

Lâm Nguyên đứng dậy, khí tức quanh thân lập tức thu liễm, cả người tựa như tinh không thâm thúy, rộng lớn, bao la, thâm bất khả trắc.

Tu vi hiện tại của hắn đã đạt đến tầng thứ khó có thể tưởng tượng, có thể nói là tăng vọt, ước chừng dù là Thánh nhân ra tay cũng

có thể đánh một trận! "Tu hành ở ngoài nhiều năm như vậy, đã đến lúc về tộc." Thân thể hắn hóa thành một đạo hồng quang, xé toạc tinh không, hướng về đại lục Hồng Hoang mà đi.

Khi Lâm Nguyên từ tinh không Hồng Hoang trở về Vu tộc, lông mày hắn không khỏi nhíu lại, bởi vì hắn cảm nhận được trong Vu tộc dường như có một luồng sát khí nồng đậm đang cuồn cuộn, đang tuôn trào, đang mênh mông. "Có chuyện gì vậy?" Hắn nghi hoặc trong lòng.

Phải biết rằng Thập Nhị Tổ Vu vẫn luôn ở trong Bàn Cổ đại điện trấn áp sát khí dưới đại địa Hồng Hoang.

Vì đã khai phá ra Nguyên Thần nên sát khí vốn dĩ trấn áp khó khăn nay đã dị thường ngoan ngoãn, cơ bản sẽ không xuất hiện động loạn gì, Thập Nhị Tổ Vu nhờ đó cũng thường xuyên rảnh rỗi ra ngoài đi lại.

Còn về trong doanh trại Vu tộc, vốn dĩ sát khí cũng từ trong Bàn Cổ đại điện tiết ra chút ít.

Vu tộc vốn không có Nguyên Thần, tính cách cuồng bạo hiếu chiến, bị sát khí kia ảnh hưởng, ngay cả giữa đồng tộc cũng thường xuyên xảy ra tranh đấu, sinh ra sự việc đổ máu.

Nhưng chuyện như vậy cơ bản đã mấy vạn năm không xảy ra.

Toàn bộ Vu tộc đều trở nên dị thường đoàn kết, hòa mục, đối xử với nhau thực sự đạt đến mức độ thân thiết như huynh đệ.

Vậy mà hôm nay khi Lâm Nguyên trở về Vu tộc, liền cảm thấy sát khí này lan tỏa khắp nơi, dường như đã quay trở lại thời đại hỗn loạn của Vu tộc!

Lâm Nguyên cảm thấy bất an trong lòng, xoẹt một tiếng bay vào doanh trại Vu tộc, đến chỗ ở của người quen cũ Cửu Phượng, tìm nàng hỏi thẳng: "Tỷ có nhận thấy dạo gần đây có gì bất thường

không?" Cửu Phượng thấy Lâm Nguyên trở về thì trong lòng rất vui, nhưng nghe câu hỏi của hắn, trên dung nhan tuyệt mỹ không khỏi lộ ra một tia ưu sắc, nói: "Thời gian trước không biết tại sao sát khí dưới Bàn Cổ đại điện bỗng nhiên dao động, mãnh liệt hơn trước kia gấp trăm ngàn lần!

Thập Nhị Tổ Vu vốn đều đang tu hành Nguyên Thần trong Bàn Cổ đại điện, tham ngộ pháp Trảm Tam Thi, nhưng đối diện với loại sát khí đáng sợ này cũng không có cách nào, chỉ có thể dùng toàn bộ tinh lực vào việc trấn áp sát khí.

Hơn nữa còn truyền âm ra ngoài nói rằng trong một khoảng thời gian dài họ đều không thể xuất hiện." "Hóa ra là vậy." Lâm Nguyên gật đầu.

Cửu Phượng hỏi: "Vu Nguyên, đệ có biết đây là vì nguyên nhân gì không?" Trong lòng nàng, Lâm Nguyên là tồn tại không gì không làm được, hoặc giả Lâm Nguyên có thể biết nguyên nhân.

Khoảng thời gian này, nội bộ Vu tộc vì sự tập kích của sát khí kia mà thường xuyên xảy ra động loạn.

Với tư cách là Đại Vu, Cửu Phượng có thể nói là mệt nhoài, thường xuyên phải đi các nơi trấn áp động loạn.

Nhìn thấy những cảnh hỗn loạn đó, nàng sớm đã lo lắng sốt sắng, nhưng cũng không có cách giải quyết nào. "Chuyện này đúng là có chút kỳ lạ, nhưng trong thời gian ngắn ước chừng là không tìm ra nguyên nhân đâu.

Việc cấp bách của chúng ta hiện nay là phải chỉnh đốn toàn bộ các bộ lạc Vu tộc, không thể để nội bộ Vu tộc sinh loạn!" Lâm Nguyên trầm giọng nói. "Trước đó ta đã bàn bạc với Hình Thiên, Khoa Phụ và vài vị Đại Vu, cũng có cùng cách nhìn.

Chỉ có điều các Đại Vu dưới trướng chúng ta đều không mấy nghe lời, thường thường trấn áp xong một lần, qua một thời gian lại có động loạn mới phát sinh.

Dù sao cũng là đồng tộc, hành sự không thể quá tàn nhẫn, nên luôn bị bó tay bó chân." Cửu Phượng cười khổ một tiếng, nhưng nói đến cuối cùng, tinh thần lại phấn chấn hẳn lên, đôi mắt đẹp sáng quắc nhìn Lâm Nguyên, "Giờ đệ về là tốt rồi!

Uy vọng của đệ, thủ đoạn của đệ, chúng ta có giục ngựa cũng không đuổi kịp!

Một khi đệ ra tay, Vu tộc to lớn này chắc chắn có thể được ổn định lại trong nháy mắt." "Được." Lâm Nguyên gật đầu.

Chuyện này cũng không có gì phải khiêm tốn, hiện tại uy vọng của hắn trong Vu tộc còn mạnh hơn cả Tổ Vu thông thường, chưa nói đến thực lực hiện nay của hắn e rằng đã vượt qua đại bộ phận Tổ Vu.

Thậm chí có thể nói, Tổ Vu mạnh nhất là Đế Giang hiện giờ cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Thực lực của Lâm Nguyên lúc này đã sớm đột phá đến cảnh giới không thể tưởng tượng nổi.

Thập Nhị Tổ Vu bị kẹt ở Bàn Cổ đại điện để trấn áp sát khí đại địa không thể ra tay, trách nhiệm ổn định Vu tộc tự nhiên rơi lên vai hắn, không thể thoái thác. "Oanh!" Đột nhiên, đúng lúc này, ở hướng nam của Vu tộc có một luồng dao động đáng sợ bùng phát, lao thẳng lên trời, xé rách mây xanh, khiến cả Vu tộc mênh mông đều chấn động theo.

Lâm Nguyên, Cửu Phượng vội vàng bước ra khỏi chỗ ở, nhìn về phương nam xa xăm.

Chỉ thấy ở vùng địa vực vô cùng xa xôi kia, cư nhiên có một cột

lửa thông thiên quán xuyên thương khung, tỏa ra hơi nóng hừng hực, dường như muốn biến cả thiên địa thành một biển lửa.

Có tiếng hò hét vang trời, tiếng chém giết truyền ra từ hướng đó, giống như sấm sét từ tận cùng thiên không cuồn cuộn kéo đến, làm chấn động tâm thần, vô cùng khủng bố.

Đặc biệt là lúc này, đại địa dưới chân họ đang run rẩy nhè nhẹ, cuộc chiến đáng sợ ở phương xa kia đẳng cấp đã rất cao, ảnh hưởng đến một khoảng cách cực kỳ xa xôi. "Xoẹt!" Đôi mắt Lâm Nguyên và Cửu Phượng đồng thời lóe sáng, dùng pháp lực của mình thôi động thiên nhãn, xuyên qua tầng tầng không gian, có thể nhìn rõ hơn tình hình ở phương xa.

Lập tức, trong tầm mắt của họ hiện ra một bãi chiến trường thảm khốc, chiến hỏa ngập trời, từng ngọn núi cao sụp đổ, từng mảng đại địa nứt toác, sông lớn đổi dòng, rừng rậm rực cháy dữ dội, ánh lửa lẫn trong khói đặc cuồn cuộn bốc lên thiên không.

Thiên địa nguyên lực như biển giận gào thét sôi trào.

Trên chiến trường kia, từng đạo thân ảnh cao lớn đan xen dọc ngang, va chạm vào nhau, bộc phát ra chiến đấu lực kinh người.

Một bên, trên người quấn quanh ngọn lửa hừng hực, khói đen mù mịt, cuồng dã và nóng bỏng.

Giơ tay nhấc chân, hỏa diễm đầy trời thiêu cháy hư không, những ngọn núi cao chọc trời dễ dàng bị nung chảy thành nham thạch đỏ rực chảy tràn trên mặt đất.

Bên khác cư nhiên có thể khu động sóng cuồng đầy trời, biến hóa thành đủ loại hình dạng, có nơi tỏa ra hàn khí, có nơi ngưng tụ thành băng nhận dày đặc, hú hét lao tới, cắt xẻ hư không, đóng băng thiên địa, kịch chiến cùng hỏa diễm.

Cuộc chiến của đôi bên có thể nói là thủy hỏa bất dung, kịch liệt đến cực điểm.

Đặc biệt đáng sợ hơn là trong cuộc chiến này cư nhiên có Đại Vu ra tay!

Pháp lực của Đại Vu ít nhất cũng là tầng thứ Đại La Kim Tiên, như nhóm Cửu Phượng, các Đại Vu đỉnh cấp thực lực đã bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh, chính là sức mạnh cấp cao thực sự của Vu tộc!

Mỗi một vị Đại Vu đều sở hữu thực lực khủng bố chấn động Hồng Hoang, có thể dễ dàng hủy diệt các bộ lạc lớn, tộc quần lớn tập trung hàng triệu, hàng tỷ sinh linh trên đại địa Hồng Hoang.

Giơ tay nhấc chân là thiên băng địa liệt, nếu tiến vào những thế giới phụ thuộc vào Hồng Hoang như Đại thiên thế giới, Trung thiên thế giới, thậm chí có thể dễ dàng hủy diệt những thế giới to lớn đó.

Những cấp cao như vậy cư nhiên cũng giao chiến với nhau, bắt đầu ra tay!

Điều này có nghĩa là xung đột đã leo thang, lần xung đột này đã không còn là động loạn tầm thường nữa, mà đơn giản chính là một cuộc nội loạn, có ảnh hưởng tiêu cực cực lớn đối với toàn bộ Vu tộc.

Lâm Nguyên và Cửu Phượng thấy cảnh này, sắc mặt đều trầm xuống.

Chương 107

"Đây là bộ lạc Chúc Dung và bộ lạc Cộng Công." Cửu Phượng lạnh lùng nói: "Hai bộ lạc này, một bên sùng bái sức mạnh của lửa, một bên sùng bái sức mạnh của nước, lại đều là những bộ lạc cường thịnh trong Vu tộc, giữa họ vốn đã có chút hương vị thủy hỏa bất dung.

Bình thường thường xuyên có xung đột tồn tại, chỉ có điều đều là những vụ nhỏ nhặt, tranh chấp vì sĩ diện mà thôi." "Không ngờ lần này ngay cả Đại Vu cũng ra tay, họ muốn làm gì đây?

Thực sự muốn khơi mào nội loạn trong Vu tộc của ta sao?" Vút vút!!

Lúc này, từ những hướng khác cũng có những khí tức khủng bố thăng đẳng, Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ và các Đại Vu khác cũng nhận ra cuộc tranh đấu ở vùng lãnh thổ kia, từ bộ lạc của mình bay ra.

Thấy bộ lạc Chúc Dung và bộ lạc Cộng Công tranh đấu, họ cũng đều kinh hãi, trợn mắt há mồm, ngay sau đó trong mắt đều hiện lên lửa giận, định tiến lên ngăn cản. "Không cần đâu, để ta." Lúc này, Lâm Nguyên thản nhiên lên tiếng, hắn mặt không biểu cảm, trên mặt không nhìn ra hỉ nộ.

Nhưng không hiểu sao, đối mặt với một Lâm Nguyên như vậy, Cửu Phượng, Khoa Phụ, Hình Thiên, Hậu Nghệ và các Đại Vu đỉnh cấp khác đều cảm thấy một luồng ớn lạnh trong lòng.

Áp lực họ cảm nhận được còn lớn hơn cả khi đối mặt với Tổ Vu, nhất thời họ đều vội vàng dừng lại, thậm chí sắc mặt còn trở nên hơi trắng bệch.

Lâm Nguyên nhìn về phía lãnh thổ phương nam của Vu tộc, thần sắc đạm mạc, giơ tay lên, liền từ xa giáng xuống một chưởng.

Lập tức, pháp lực trong cơ thể hắn gào thét tuôn ra, trên thương khung kia hình thành một bàn tay khổng lồ che trời, giống như một đám mây đen khổng lồ.

Tiếp theo, bàn tay khổng lồ này cư nhiên trong nháy mắt vượt qua vùng đất mênh mông rộng hàng triệu dặm, trực tiếp xuất hiện phía trên chiến trường kia, nhấn xuống một cái.

Oanh long!

Khoảnh khắc này, thiên địa Hồng Hoang biến sắc, bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời nhấn xuống, đại địa trong phạm vi vạn dặm cư nhiên lún xuống vạn trượng trong tích tắc.

Trên mảnh đất này, hơn vạn Vu tộc đang giao chiến cùng mấy vị Đại Vu kia đều đồng thời bị trấn áp, tất thảy đều hộc máu tươi, xương cốt toàn thân kêu răng rắc, gãy một mảng lớn, trực tiếp trọng thương, gục ngã trên mặt đất.

Điều kinh nhân hơn nữa là dù là Đại Vu hay Vu tộc phổ thông, thương thế gánh chịu đều nặng như nhau, cực kỳ chính xác, và không một ai bị giết chết, đều ở trạng thái trọng thương hấp hối. "Tê..." Lập tức, Cửu Phượng, Khoa Phụ, Hình Thiên, Hậu Nghệ và các Đại Vu đỉnh tiêm khác đều đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi, vô cùng chấn động. "Mạnh như vậy sao?" Trong đầu họ ầm ầm vang dội, chấn động khôn cùng.

Phải biết rằng, nơi này cách chiến trường kia tới hàng triệu dặm, hơn nữa hình thế trên chiến trường vô cùng phức tạp, có vô số Vu tộc tầng thứ Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, còn có mấy vị Đại Vu kia nữa, thảy đều đan xen khắp nơi.

Kết quả, Lâm Nguyên ở khoảng cách xa như vậy, chỉ là một chưởng nhẹ nhàng như không chút khói lửa, cư nhiên liền đem tất cả Vu tộc bao gồm cả Đại Vu đồng thời trấn áp, mỗi người bị thương đều giống nhau.

Điều này không chỉ đại biểu cho sức mạnh cường đại, mà còn đại biểu cho sự khống chế sức mạnh một cách tinh xác tuyệt đối.

Đòn đánh này, tu vi Lâm Nguyên hiển thị đằng sau khiến người ta kinh hãi.

Tổ Vu cũng chưa chắc đã làm được! "Chúng ta qua đó xem sao." Lâm Nguyên giống như vừa làm một việc nhỏ không đáng kể, thần sắc trên mặt rất bình tĩnh, bước ra một bước hướng về chiến trường xa xăm kia. "Được." Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu vội vàng gật đầu, đi theo sau.

Một nhóm người nhanh chóng đến chiến trường.

Ánh mắt Lâm Nguyên quét qua những Vu tộc đang nằm trên đất, tuy toàn thân đau đớn kịch liệt nhưng vẫn cắn răng không rên một tiếng, lãnh đạm nói: "Nói đi, tại sao các ngươi lại nội đấu?" Đám Vu tộc này bị một bàn tay khổng lồ che trời đánh bại trong chớp mắt đều cảm thấy vô cùng chấn hãi, lòng lạnh giá, cứ ngỡ là kẻ thù của Vu tộc thừa cơ thâu tập khi họ nội đấu.

Đợi đến khi Lâm Nguyên và những người khác đến, họ mới biết hóa ra là Đại Vu Vu Nguyên ra tay trấn áp tất cả bọn họ.

Lâm Nguyên ở trong Vu tộc thường xuyên truyền thụ tu hành chi đạo, thực lực bản thân lại đạt tới tầng thứ Tổ Vu, vì vậy địa vị sùng cao, cực kỳ được tôn trọng.

Trong bãi chiến trường này, những Đại Vu cùng nhiều Vu tộc khác đã từng đi nghe Lâm Nguyên truyền đạo, hưởng lợi không nhỏ.

Họ nhìn thấy sắc mặt đóng băng của Lâm Nguyên, lập tức biết lần này hành vi của mình đã thực sự chọc giận vị Đại Vu này, từng người đều không kìm được cúi đầu, trong mắt lộ ra vẻ xấu hổ, không ai dám nói lời nào, hiện trường chìm trong im lặng.

Tính cách Vu tộc không kính trời không bái đất, chỉ tôn Bàn Cổ, cực kỳ cuồng ngạo, ngay cả một Vu tộc bình thường nhất cũng dám miệt thị khí phách của Thánh nhân.

Kết quả hiện giờ đám Vu tộc này từng người cúi đầu, đây cũng coi như là một loại kỳ quan. "Sao vậy, đều không dám nói chuyện à?" Lâm Nguyên cười lạnh, "Chẳng lẽ Vu tộc đường đường chính chính mà dám làm không dám chịu sao?" Đám Vu tộc nghe thấy lời này lập tức không nhịn được, bị kích phát tính khí trong lòng.

Một vị Đại Vu bộ lạc Chúc Dung không nhịn được, lớn tiếng kêu lên: "Đại Vu Vu Nguyên, chúng ta làm sai chuyện, có thể nhận phạt, nhưng ngài không thể sỉ nhục chúng ta như vậy, muốn chém muốn giết tùy ngài!" Lâm Nguyên cười lạnh nói: "Ta sỉ nhục các ngươi?

Các ngươi còn cần ta sỉ nhục sao?

Đồng tộc nội đấu, chuyện như vậy truyền ra ngoài, vạn tộc Hồng Hoang bao gồm cả đám Yêu tộc kia, không một ai là không cười nhạo các ngươi!

Làm ra chuyện như vậy mà các ngươi cũng dám nói gì mà muốn chém muốn giết tùy ý sao?

Các ngươi muốn đảo lộn trời đất à?" Trong đám Vu tộc này vốn dĩ cũng có kẻ không phục, nhưng nghe xong những lời này thì bỗng nhiên xì hơi, ủ rũ cúi đầu, thảy đều xụ mặt.

Lúc này đang là thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, trên đại địa Hồng Hoang ngoài hai tộc Vu Yêu ra còn có rất nhiều tộc quần khác.

Môi trường Hồng Hoang khắc nghiệt, muốn sinh tồn trên mảnh đất mênh mông này thì phải hỗ trợ lẫn nhau, cùng nhau kháng tranh.

Vì vậy từng tộc quần đó đối với nhau đều dị thường đoàn kết, Nhân tộc, Yêu tộc đều như vậy.

Nếu là dị tộc có thể tàn sát lẫn nhau dữ dội, nhưng nếu là đồng tộc thì tuyệt đối không sản sinh nội đấu kịch liệt.

Hiện tại đám Vu tộc này nội đấu với nhau, nếu truyền ra ngoài đúng là sẽ bị cười nhạo.

Hình Thiên, Khoa Phụ, Cửu Phượng, Hậu Nghệ và các Đại Vu khác vốn dĩ trong lòng cũng rất giận, sắc mặt lạnh lùng, nhưng nhìn thấy đám Vu tộc này dưới sự giáo huấn của Lâm Nguyên đều ủ rũ như gà cắt tiết, họ cũng không nhịn được cười thầm, trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Không hổ là Vu Nguyên, nói cười nhẹ nhàng đã khiến một cuộc nội đấu tiêu tan vô hình.

Trong cả Vu tộc, ngoài Thập Nhị Tổ Vu ra e rằng cũng chỉ có hắn mới làm được điều này.

Thậm chí có thể nói, ngay cả khi Thập Nhị Tổ Vu đến đây cũng chưa chắc đã làm tốt hơn Vu Nguyên.

Trong lòng họ càng thêm nhận thức sâu sắc về uy vọng của Lâm Nguyên trong Vu tộc, sự kính phục dành cho hắn lại tăng thêm một phần. "Được rồi." Lúc này, ngữ khí Lâm Nguyên giãn ra, thản nhiên nói: "Các ngươi cũng không cần quá tự trách, chuyện này tuy đã xảy ra, may mà được ta kịp thời phát hiện, cũng chưa gây ra lỗi lầm lớn nào.

Bây giờ, thảy đều nói xem, hai bộ lạc các ngươi làm thế nào mà đánh nhau?

Một chút thông tin cũng không được bỏ sót." Đám Vu tộc này lúc này đều hối hận vô cùng, nghe lời Lâm Nguyên, lập tức có một vị Đại Vu bộ lạc Chúc Dung nhịn đau đớn kịch liệt do trọng thương mang lại, đứng dậy, nhe răng trợn mắt kể lại toàn bộ quá trình sự việc.

Kể xong, một vị Đại Vu bộ lạc Cộng Công cũng đứng dậy bổ sung thêm.

Hóa ra nguyên nhân khiến hai bộ lạc tranh đấu cư nhiên lại là một chuyện nhỏ.

Thủy, Hỏa, hai loại sức mạnh này đều là những sức mạnh cực kỳ cường đại!

Bộ lạc Chúc Dung nắm giữ hỏa lực, bộ lạc Cộng Công nắm giữ hỏa lực (lỗi gốc, ý là thủy lực), thời gian trước không biết thế nào mà có hai tộc nhân tranh luận xem sức mạnh của thủy hay hỏa mạnh hơn.

Một người nói hỏa mạnh, hỏa có thể dễ dàng thiêu cạn đại dương, thiêu hủy mọi thành phần nước.

Một người nói thủy mạnh, thủy có thể khắc hỏa, đây là điều công nhận trong Hồng Hoang.

Hai tộc nhân ai cũng không thuyết phục được ai, liền lao vào đánh nhau.

Tiếp theo là một màn kịch cũ rích, đánh đứa nhỏ thì đứa lớn ra, đánh đứa lớn thì đứa lớn hơn lại đến.

Chương 108

Cuộc chiến leo thang hết lần này đến lần khác, cuối cùng cư nhiên hình thành cuộc huyết chiến giữa hai bộ lạc, ngay cả Đại Vu cũng bị kéo vào!

Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ nghe xong thảy đều trợn mắt há mồm, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, một lý do đơn giản như vậy mà có thể dẫn đến huyết chiến giữa hai đại bộ lạc Vu tộc sao?

Lâm Nguyên lại rơi vào trầm tư.

Hắn nhớ ra rồi, trong dòng thời gian nguyên bản, bộ lạc Chúc Dung và bộ lạc Cộng Công của Vu tộc cũng vì một số nguyên nhân mà lao vào đánh nhau.

Hơn nữa, đáng sợ hơn là Chúc Dung và Cộng Công cuối cùng còn đích thân ra tay, đại chiến liên miên, húc đổ núi Bất Chu, đồng quy vu tận.

Đến mức dẫn đến việc sau này Nữ Oa luyện đá ngũ sắc, chém chân rùa đen Bắc Hải.

Lần xung đột bộ lạc này so với cuộc tranh chấp Chúc Dung - Cộng Công kia sao mà giống nhau đến vậy?

Trong lòng Lâm Nguyên ẩn ẩn nảy sinh một loại bất an, hắn cảm thấy đằng sau chuyện này dường như có một bàn tay đen khổng lồ đang khuấy động tất cả, khiến cả Vu tộc đi về phía không thể dự đoán. "Sát khí Bàn Cổ đại điện cuồn cuộn, Thập Nhị Tổ Vu không thể ra tay, tiếp theo là nội loạn Vu tộc, từng vòng từng lớp, giống như một kế hoạch cực kỳ tinh diệu.

Đằng sau chuyện này liệu có phải là Yêu tộc không?" Lâm Nguyên trầm tư.

Hắn tạm gác ý nghĩ này sang một bên, nhìn xuống đám Vu tộc phía dưới, trầm ngâm giây lát rồi nói: "Các ngươi cũng không cần quá tự trách.

Thời gian gần đây sát khí dưới Bàn Cổ đại điện cuồn cuộn tiết ra, có lẽ trong vô hình đã ảnh hưởng đến lý trí của các ngươi, mới khiến các ngươi làm ra chuyện như vậy." "Nhưng các ngươi cũng đừng có may mắn, nội đấu là một sự kiện cực kỳ nghiêm trọng!

Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, các ngươi đều phải nhận sự trừng phạt nghiêm khắc nhất!

Nếu không, sau này bất cứ bộ lạc Vu tộc nào tâm trạng không tốt liền đi khắp nơi khai chiến, chẳng phải là loạn cào cào sao?" "Ta hiện nay phán phạt các ngươi, phân tán vào các mỏ khoáng lớn đã được khai quật của Vu tộc trên đại địa Hồng Hoang, đào mỏ một vạn năm để lấy công chuộc tội." "Các ngươi có ai không phục không?" Nói đến cuối cùng, ánh mắt lạnh lẽo của Lâm Nguyên quét qua tất cả Vu tộc bên dưới, mang theo một loại áp lực cường đại khiến người ta không tự chủ được mà rùng mình.

Đám Vu tộc bên dưới nghe xong không một ai có lòng kháng cự, tâm phục khẩu phục, thảy đều phủ phục trên mặt đất, đồng thanh hô lớn: "Chúng ta nhận phạt!

Từ nay về sau tuyệt đối không khai chiến với đồng tộc!" "Được, tự đi lĩnh phạt đi." Lâm Nguyên xua tay, liền rời đi.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ đứng bên cạnh quan sát toàn bộ quá trình xử lý của Lâm Nguyên, trong lòng đều tán thán vô cùng, tự thấy không bằng, chỉ cảm thấy cách xử lý của Lâm Nguyên tràn đầy sự đại khí, thong dong, thủ đoạn vô cùng cao siêu.

Trước đó Vu tộc cũng đã xảy ra rất nhiều lần xung đột, họ cũng từng đến xử lý, lần nào cũng đầu tắt mặt tối, chưa bao giờ nhẹ nhàng tự tại như Lâm Nguyên.

Hơn nữa, chuyện như vậy ước chừng cũng chỉ có Lâm Nguyên mới làm được.

Nếu là Cửu Phượng, Hình Thiên đến xử lý, ước chừng bộ lạc Chúc Dung, Cộng Công kia căn bản sẽ không phục, đều là Đại Vu, dù có sự khác biệt về thực lực mạnh yếu thì cũng sẽ không cúi đầu nghe lệnh.

Chỉ có Lâm Nguyên mới thực sự sở hữu loại uy vọng sánh ngang, thậm chí vượt qua Tổ Vu. "Tất cả các ngươi theo ta một lát." Sau khi rời đi, Lâm Nguyên gọi tất cả các Đại Vu đỉnh cấp đến đảo tiên Bồng Lai. "Thời gian gần đây Vu tộc liên tiếp xảy ra loạn lạc, ta nghi ngờ đằng sau có kẻ chủ mưu." Lâm Nguyên quét mắt nhìn mọi người một lượt, trầm giọng nói: "Tiếp theo các ngươi đều phải chú ý một chút, đề cao cảnh giác gấp mười hai vạn lần, tuyệt đối không thể để kẻ đứng sau đắc ý!" "Cái gì?" Cửu Phượng, Hình Thiên nghe xong kinh hãi trong lòng.

Họ vẫn luôn cho rằng những chuyện xảy ra gần đây của Vu tộc là do sát khí dưới Bàn Cổ đại điện ảnh hưởng. "Là ai?" Hình Thiên là người đầu tiên không nhịn được, lửa giận cuộn trào trong mắt, quát lớn: "Vu Nguyên, nói cho ta biết là ai, chúng ta hiện tại liền qua đó diệt sạch chúng!" "Là Yêu tộc sao?" Khoa Phụ cũng không kìm nén được, trên thân thể cuồn cuộn cơ bắp có sức mạnh bùng nổ đang tuôn trào, "Nếu là Yêu tộc, dù hiện tại Thập Nhị Tổ Vu trấn áp Bàn Cổ đại điện không thể ra tay, chúng ta cũng phải ra tay cho chúng một bài học, Vu tộc không thể nhục!" Lâm Nguyên không khỏi mỉm cười.

Hình Thiên, Khoa Phụ đều là những Đại Vu cực kỳ nổi tiếng.

Trong dòng thời gian nguyên bản, mười đứa con của Đế Tuấn nghịch ngợm lẻn xuống phàm gian, mười mặt trời treo trên không khiến đại địa mênh mông bị thiêu rụi thành một mảnh hoang vu.

Khoa Phụ nộ khí xung thiên, cư nhiên trực tiếp đi đuổi theo chúng.

Phải biết tộc Kim Ô là chủng tộc có tốc độ nhanh nhất Hồng Hoang, Khoa Phụ tuy mạnh mẽ nhưng làm sao đuổi kịp?

Cuối cùng chết khát!

Còn Hình Thiên thì tranh vị với Thiên Đế, sau khi bị chém đầu liền lấy hai nhũ làm mắt, lấy rốn làm miệng, chiến ý vẫn không diệt, chính là câu nói "Hình Thiên múa can thích, chí mạnh vẫn còn đây".

Đều là những tồn tại dũng mãnh bậc nhất.

Hiện tại biết có người đứng sau hãm hại Vu tộc, tự nhiên sẽ không chọn cách nhẫn nhịn. "Các ngươi đừng vội." Lâm Nguyên cười nói: "Chuyện này tuy có kẻ chủ mưu, nhưng kẻ đó là ai vẫn chưa xác định, cũng không hẳn là Yêu tộc, ta cần thời gian để từ từ phát giác." Sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc, "Việc cấp bách là nhất định phải ổn định nội bộ Vu tộc, tiếp theo ai trong các ngươi cũng không được lơ là, mỗi người đều phải nâng cao tinh thần gấp mười hai vạn lần, phòng bị động loạn nội bộ Vu tộc, đó chính là nhiệm vụ của các ngươi!

Việc tìm ra kẻ chủ mưu cứ giao cho ta, rõ chưa?" Khi Lâm Nguyên lên tiếng như vậy, một cách tự nhiên liền mang theo một luồng uy nghiêm.

Cửu Phượng, Hình Thiên đã sớm kính phục hắn, lúc này nghe xong đều không phản đối, cũng không đòi đi đánh nhau nữa, trầm giọng nói: "Rõ." Khoa Phụ lại có chút hiếu kỳ, hỏi: "Vu Nguyên, đệ định làm thế nào để tìm ra kẻ chủ mưu đó?" Lâm Nguyên mỉm cười:

"Ta tự có cách." Khoa Phụ bất lực, không tiện truy hỏi tiếp, đành ngậm miệng. "Bây giờ tất cả các ngươi hãy về hành động đi." Lâm Nguyên nói.

Thần sắc mọi người lập tức nghiêm nghị: "Rõ." Một nhóm người lập tức rời đi.

Lâm Nguyên ngồi khoanh chân dưới gốc Hoàng Trung Lý trên đảo tiên Bồng Lai.

Hoàng Trung Lý xòe ra tán cây khổng lồ, muôn vàn lá cây tỏa ra vầng sáng xanh vô tận.

Trên cành cây treo lủng lẳng những quả thơm nồng, đạo vận đậm đặc từ trong đó tỏa ra, hòa quyện với thiên địa linh khí vô tận trên đảo Bồng Lai này, tiên sương cuồn cuộn, tạo nên một khung cảnh thoát tục cực kỳ xinh đẹp, cũng khiến người ta vô thức chìm vào trạng thái tâm lý bình tĩnh. "Nhân Quả chi đạo." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Nhân Quả chi đạo đứng trong mười đại đạo hàng đầu của ba ngàn đại đạo, giảng giải mọi nhân quả trên thế gian.

Muốn tìm ra nguyên nhân đằng sau cuộc động loạn của Vu tộc, không nghi ngờ gì nữa, sử dụng Nhân Quả chi đạo là thích hợp nhất.

Vạn sự vạn vật giữa thiên địa đều có mối liên hệ nhân quả tồn tại, chỉ cần tu hành Nhân Quả chi đạo là có thể từ những dấu vết li ti của cuộc động loạn Vu tộc mà suy toán ra kẻ chủ mưu thực sự.

Ông ~~~ Ánh sáng lung linh, một mặt ngọc điệp bay ra, lơ lửng trên đỉnh đầu Lâm Nguyên, tỏa ra hào quang đại đạo nồng đậm.

Những đạo vận đó gần như ngưng tụ thành thực chất, giống như thác nước rủ xuống, nhấn chìm Lâm Nguyên.

Đây chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp mà hắn có được từ trong núi Bất Chu, trong đó ghi chép mười đại đạo đứng đầu của ba ngàn đại đạo.

Lực chi pháp tắc mà hắn tu hành chính là từ đây mà tham ngộ ra.

Trước đó hắn chỉ tham ngộ Lực chi pháp tắc cùng Không gian pháp tắc, hiện tại quyết định bắt đầu tham ngộ Nhân quả pháp tắc, muốn dựa vào đó để hiểu rõ quan hệ nhân quả đằng sau cuộc động loạn Vu tộc.

Ông ~~ Trong nháy mắt, trên đỉnh đầu Lâm Nguyên lại có ba đóa thanh liên khổng lồ nở rộ, cũng rủ xuống đạo vận vô tận, dường như muốn hòa làm một với thiên địa.

Đây chính là Thập nhị phẩm Tam hoa mà hắn ngưng tụ ra.

Thập nhị phẩm Tam hoa này cũng là một sự trợ giúp cực lớn, khiến con người có thể ngộ đạo dễ dàng hơn.

Oanh!

Sau đó, Lâm Nguyên càng thôi động tu vi của bản thân, căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp bộc phát toàn diện tiềm lực, Nguyên Thần đó tỏa ra hào quang còn rực rỡ hơn cả mặt trời.

Tiếp theo, tám luồng Hồng Mông Tử Khí, Hồ lô Ngộ Đạo cùng các bảo vật hỗ trợ ngộ đạo khác lần lượt xuất hiện, vây quanh thân thể Lâm Nguyên.

Trong khoảnh khắc này, vùng địa vực này đơn giản giống như biến thành nơi khởi nguồn của đại đạo.

Các loại thiên địa pháp tắc đó gần như muốn ngưng tụ triệt để thành thực chất để người ta tham ngộ.

Chương 109

Trong luồng đạo quang rực rỡ vô tận này, Lâm Nguyên ngồi khoanh chân bắt đầu tham ngộ Nhân quả đại đạo.

Hiện tại ngộ tính của hắn không còn như xưa, đã đạt tới một mức độ cực hạn, mạnh hơn Hồng Quân không biết bao nhiêu lần.

Nhân quả đại đạo tuy là sự tồn tại hàng đầu trong ba ngàn đại đạo, vô cùng cao thâm huyền ảo, nhưng Lâm Nguyên vừa bắt đầu tham ngộ liền lĩnh hội được cái diệu dụng trong đó. 1%. 2%. 3%... 10%... 20%.

Thời gian trôi qua, chỉ mới trăm năm thời gian, thân hình Lâm Nguyên chấn động, một luồng khí tức khủng bố bộc phát, dày đặc vô số sợi tơ nhân quả từ trong cơ thể hắn vươn ra, thâm nhập vào thiên địa.

Quanh thân hắn bỗng nhiên hiện ra vô số dị tượng.

Một điểm linh quang bùng nổ, thế giới khai sinh, nuôi dưỡng nhật nguyệt tinh thần, thiên địa vạn vật cùng vô số sinh linh.

Trong quá trình này, dường như có một sợi dây chủ đạo tất cả, duyên khởi sinh diệt, giữa cái chưa biết, đời người báo ứng sau đó, quả thành, một người một quả, bao phủ vũ trụ, bao quát quá khứ tương lai, tất thảy thời không.

Mọi thứ trên thế gian đều nằm trong sự chủ đạo của nhân quả.

Nhân quả dường như chính là một loại bản chất nào đó của thế giới này!

Nắm giữ nhân quả cũng tương đương với nắm giữ quá khứ tương lai, nắm giữ thời không vận mệnh, nắm giữ tất thảy.

Sự tham ngộ của hắn đối với Nhân quả pháp tắc trực tiếp đạt tới mức độ 20%, lĩnh ngộ cực kỳ sâu sắc. "Nhân Quả chi đạo quả nhiên sâu xa huyền diệu.

Tuy nhiên cũng có chỗ không đủ.

Nhân quả cư nhiên dám vọng ngôn là bản chất của thiên địa, rõ ràng Lực chi pháp tắc mới là chúa tể." "Lực chi pháp tắc, chúa tể nhân quả!" Lâm Nguyên hét lớn một tiếng trong lòng.

Khoảnh khắc này, hắn cư nhiên thôi động Lực chi pháp tắc, lấy Lực chi pháp tắc để thôi động Nhân quả pháp tắc mà mình lĩnh ngộ được.

Lập tức, ông một tiếng, những sợi tơ nhân quả kia tỏa sáng rực rỡ, uy lực cư nhiên tăng vọt, tăng vọt gấp trăm ngàn lần, đơn giản như đã phát sinh sự biến đổi về chất. "Hử?" Lâm Nguyên có chút kinh ngạc.

Vừa rồi hắn cũng chỉ là nhất thời cao hứng, nảy ra ý định mới động dụng Lực chi pháp tắc, không ngờ cư nhiên hữu dụng như vậy, lập tức nâng cao uy lực của Nhân quả pháp tắc. "Ừm, chuyện này cũng coi như bình thường.

Lực chi pháp tắc là một loại sức mạnh trên mặt khái niệm.

Nhân quả pháp tắc về bản chất là một loại nhân quả chi lực!

Lực chi pháp tắc tự nhiên có thể thôi động nhân quả chi lực này!" Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Khoảnh khắc này hắn thu hoạch khá nhiều, không chỉ cảm ngộ về Nhân quả pháp tắc sâu sắc hơn, mà cảm ngộ về Lực chi pháp tắc cũng tinh thâm không ít.

Lần tu hành này đã thúc đẩy tu vi của hắn tiến một bước dài, bước vào một tầng thứ mới. "Tốt, tiếp theo liền lợi dụng Nhân quả pháp tắc

này để thôi diễn kẻ chủ mưu kia!" Ánh mắt Lâm Nguyên lập tức trở nên sắc bén, như tia chớp sáng rực xé toạc vũ trụ, khiến người ta kinh hãi.

Oanh!

Một luồng pháp lực khủng bố mãnh liệt bộc phát, hàng tỷ đạo vận khuếch tán, Lâm Nguyên thôi động Nhân quả pháp tắc, một sợi tơ nhân quả lấp lánh lập tức vươn ra, thâm nhập vào lãnh thổ Vu tộc.

Trong nháy mắt, sợi tơ nhân quả này một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám... cho đến vô tận.

Trên thương khung, từng sợi tơ dày đặc quán xuyên vào trong cơ thể mỗi một Vu tộc, thậm chí đột phá thời không, dường như xuyên qua quá khứ, thâm nhập vào tương lai.

Đây là một cảnh tượng vô cùng tráng lệ và chấn động, nhưng lại không một ai có thể cảm nhận được.

Nhân quả pháp tắc là một luồng sức mạnh vô hình, ngoại trừ người nắm giữ Nhân quả pháp tắc ra, người khác rất khó cảm tri được.

Khi vô số sợi tơ đó thâm nhập vào cơ thể Vu tộc, lập tức có thông tin khổng lồ thuận theo sợi tơ dũng mãnh ùa vào não hải Lâm Nguyên.

Nguyên Thần Lâm Nguyên phát sáng, Nhân quả pháp tắc thôi động, dùng phương thức đặc biệt tiến hành sơ lược, phân tích, thôi diễn luồng thông tin đồ sộ như biển cả vô tận này.

Mỗi một tích tắc, ý niệm của hắn đều sẽ lóe lên hàng tỷ lần, Nguyên Thần vận chuyển đến cực hạn, thậm chí trong hư không đều sinh ra lôi đình, oanh minh chấn động truyền khắp Vu tộc.

Khi cuộc thôi diễn kết thúc, bỗng nhiên một luồng khí tức khủng bố bộc phát, vô tận sợi tơ nhân quả kia lập tức tiêu tán, hóa thành vô

số điểm sáng.

Trong hư không ngưng tụ thành một sợi, hướng về vùng địa vực phía tây Hồng Hoang tốc độ nhanh chóng lan tỏa đi, băng qua vùng lãnh thổ vô tận, đi thẳng vào sâu trong núi Tu Di. "Hử?" Lâm Nguyên đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lập tức hiểu ra ngay. "Kẻ ra tay chính là Chuẩn Đề!" Trong mắt hắn lập tức lóe lên một tia sáng sắc lẹm.

Trên không trung lãnh thổ Vu tộc, hư không sinh ra vô số mây đen, mây đen bao phủ, sấm sét chớp giật, vô cùng khủng bố.

Tất cả Vu tộc tại khoảnh khắc này đều cảm nhận được một luồng khí cơ khiến người ta kinh hãi. "Hóa ra là hắn!" "Phải rồi, Chuẩn Đề đạo nhân này vốn là một mẩu thịt của Nhân Quả Ma Thần, kết hợp với cây Bồ Đề tiên thiên mà sinh ra.

Bẩm sinh đã nắm giữ một bộ phận Nhân quả pháp tắc!

Hắn là kẻ giỏi tính toán nhất trong Hồng Hoang!

Nhiều sự kiện lớn trong Hồng Hoang đều có bóng dáng của hắn đằng sau." "Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn này đã vay mượn vô số công đức của Thiên Đạo mới có thể chứng đạo thành thánh.

Vì vậy họ muốn thành lập Tây Phương Giáo để làm lớn mạnh đạo thống của mình, thuận ứng đại thế Thiên Đạo, mượn đó để giành lấy vô tận công đức dùng để trả nợ.

Thế nên họ mới quấy nhiễu phong vân trong Hồng Hoang, bố trí vô số âm mưu." "Xem ra lần này sở dĩ ra tay với Vu tộc, đa phần cũng là muốn mượn chuyện này để làm suy yếu sức mạnh Vu tộc, đồng thời dẫn đạo Vu tộc giao chiến với Yêu tộc, khơi mào Vu Yêu Lượng Kiếp thực sự, từ đó nhận được sự ưu ái của Thiên Đạo!

Hừ, thủ đoạn hay lắm, nếu không có ta ở đây, nói không chừng thực sự đã để hắn đắc ý rồi." Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên hàn quang.

Một khi đã xác định được người ra tay, hắn liền trong tức khắc lý giải rõ tiền nhân hậu quả, biết được những biến hóa xảy ra trong Vu tộc thời gian qua thảy đều là do Chuẩn Đề này!

Sát khí đại địa kia sở dĩ đột ngột cuộn trào chắc chắn là do Chuẩn Đề thiết kế đằng sau!

Khiến Thập Nhị Tổ Vu buộc phải vào Bàn Cổ đại điện bế quan, không thể ra tay!

Sau đó lại khơi mào nội loạn trong Vu tộc! "Kế sách thật độc ác." Ánh mắt Lâm Nguyên sâu thẳm.

Khoảnh khắc này trong lòng hắn dâng lên một luồng nộ hỏa.

Chương 110

Hiện tại Vu tộc và hắn có thể nói là cùng vinh cùng nhục, chung sống với nhiều tộc nhân trong Vu tộc bao nhiêu năm qua cũng đã bồi đắp tình cảm sâu đậm.

Chuẩn Đề tính toán Vu tộc như vậy tự nhiên khiến Lâm Nguyên không thể dung thứ.

Sâu trong đáy mắt hắn, sát cơ đang cuồn cuộn dâng lên!

Ở một đầu khác, trong núi Tu Di, Chuẩn Đề đạo nhân đang tu hành bên hồ Bát Bảo Công Đức, trên mặt mang theo vẻ thần sắc ung dung tự tại, rất là vui vẻ.

Tiếp Dẫn đạo nhân thấy vậy liền cười hỏi: "Vì sao lại vui thế?" Chuẩn Đề đạo nhân cười ha hả nói: "Thời gian trước ta đã bố trí một phen, dẫn động sát khí dưới đại địa, ép Thập Nhị Tổ Vu buộc phải vào trong Bàn Cổ đại điện để trấn áp sát khí." "Sau đó ta lại dùng Nhân quả chi đạo, mượn sát khí từ Bàn Cổ đại điện tiết ra đó để khiêu khích các đại bộ lạc Vu tộc, khiến xung đột giữa bọn họ gia tăng, không ngừng tranh đấu." "Ước chừng hiện tại nội bộ Vu tộc đã loạn thành một đoàn rồi chứ gì.

Vu tộc trải qua một trận nội loạn như vậy chắc chắn thực lực sẽ tổn thất lớn!

Mà sau khi Thập Nhị Tổ Vu xuất quan, nhìn thấy tình hình này chắc chắn sẽ nghĩ là do Yêu tộc làm!

Đến lúc đó, đại chiến Vu Yêu bùng nổ, Hồng Hoang quay trở lại quỹ đạo lịch sử bình thường, hai người chúng ta nhất định có thể mượn chuyện này mà giành được vô số lợi ích." Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong không khỏi tán thán: "Thủ đoạn này của đệ quả thực lợi

hại!" Chuẩn Đề đối với việc này cũng khá tự đắc, rụt rè gật đầu cười nói: "Tiếp theo chúng ta chỉ cần từ từ đợi chờ là được, mọi bố trí đã hoàn tất, chỉ chờ..." Nói đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên biến đổi.

Oanh!

Hắn đột ngột đứng bật dậy, quanh thân bùng phát vô tận phật quang, pháp lực Thánh nhân mênh mông khắp tam thiên thế giới, cả vùng địa vực phía tây Hồng Hoang đều chấn động một trận. "Cư nhiên có người dùng Nhân quả chi đạo tiến hành thôi toán đối với ta, hơn nữa người này còn đến từ Vu tộc!

Điều này không thể nào, Vu tộc cư nhiên có thể nắm giữ pháp tắc liên quan đến nhân quả sao?" Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân hiện lên vẻ vô cùng chấn hãi.

Thánh nhân ngồi cao trên chín tầng trời, vạn kiếp bất hủ, pháp lực quảng đại, trong một ý niệm có thể khiến hàng tỷ thế giới sinh diệt, vượt qua tất cả sinh linh khác, dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ.

Không có chuyện gì có thể làm chấn động đến họ.

Nhưng khoảnh khắc này, Chuẩn Đề đạo nhân lại kinh hãi rồi, trong mắt hiện lên thần sắc không thể tin nổi, hoàn toàn không thể lý giải.

Cảnh tượng này đối với hắn có tác động thực sự quá lớn, đầu óc đều ầm ầm vang dội. "Vu tộc nắm giữ Nhân quả pháp tắc?" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong cũng ngẩn người, mắt mở to, hoàn toàn không có cách nào liên hệ mấy từ ngữ này lại với nhau. "Chuyện này quá mức kỳ lạ, ta nhất định phải qua đó xem một chút!

Hừ, Nhân Quả chi đạo, ta mới là người duy nhất nắm giữ trong Hồng Hoang, những kẻ khác sao có thể chạm tới luồng sức mạnh

này?" Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân lúc này âm trầm đến cực điểm, gần như muốn vắt ra nước.

Xoẹt một tiếng, thân hình hắn biến mất tại chỗ, phá tan hàng tỷ thời không, hướng về phía Vu tộc mà đi. "Cẩn thận đấy." Tiếp Dẫn đạo nhân dặn dò.

Tu hành đến cảnh giới Thánh nhân có thể nói là vô địch rồi, nhưng không hiểu sao trong lòng hắn lại nảy sinh một loại bất an, cảm giác chuyến đi này sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn. "Không sao đâu." Giọng nói của Chuẩn Đề đạo nhân vọng lại từ xa, lúc này hắn đã ở cách hàng tỷ dặm.

Oanh!

Quanh thân hắn bao phủ vô lượng phật quang, phổ chiếu hàng tỷ thế giới, vô tận thứ nguyên.

Bảo vật trong tay là Thất Bảo Diệu Thụ cũng đang cầm trên tay, đung đưa ra hào quang bảy màu.

Nơi đi qua, uy nghiêm Thánh nhân bao trùm khiến vô số sinh linh trong lòng nảy sinh sự kính sợ sâu sắc, dâng lên một luồng sợ hãi từ bản năng, phủ phục trên đất không ngừng dập đầu.

Trong thời gian ngắn ngủi, hắn đã băng qua vùng lãnh thổ rộng lớn vô tận của Hồng Hoang, tiếp cận Vu tộc.

Từ xa đã có thể nhìn thấy ở trung tâm đó có một ngọn núi cao vô tận chống đỡ thương khung, sừng sững ở đó tỏa ra uy năng vô tận, chính là núi Bất Chu.

Nhưng đúng lúc này, dị biến bỗng nảy sinh.

Oanh!

Hư không đột nhiên vỡ vụn, cư nhiên có một nắm đấm vàng rực

choán hết thương khung đột ngột xuất hiện, mang theo sức mạnh vô tận giống như những ngôi sao thái cổ, giáng mạnh xuống tấn công hắn. "Là kẻ nào dám ra tay với Thánh nhân?" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức ánh mắt lạnh lẽo.

Ông một tiếng, quanh thân dâng lên vô lượng phật quang, ngưng tụ thành thực chất, tầng tầng lớp lớp chắn trước mặt mình, có tới hàng tỷ tầng.

Đây chính là phật quang hộ thể của Thánh nhân!

Trong lòng Chuẩn Đề, dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ, mà các Thánh nhân khác hiển nhiên sẽ không ra tay với hắn, vì vậy kẻ ra tay chắc chắn không phải sinh linh tầng thứ Thánh nhân, đòn tấn công như vậy hắn có thể dễ dàng chống đỡ được.

Nhưng giây tiếp theo, nắm đấm khổng lồ vàng rực kia giáng xuống, hàng tỷ tầng phật quang kim sắc tầng tầng lớp lớp quanh người Chuẩn Đề đạo nhân cư nhiên đồng thời nổ vang, bị đâm xuyên qua.

Luồng quyền quang cuồn cuộn ngợp trời kia hú hét lao tới, hung hăng giáng thẳng lên người hắn, lập tức đánh bay Chuẩn Đề đạo nhân ra xa hơn ba trăm triệu dặm, đâm vỡ vô số tầng hư không.

Chuẩn Đề đạo nhân khó khăn lắm mới ổn định được thân hình, trong cơ thể hắn truyền đến một luồng đau đớn kịch liệt.

Cúi đầu nhìn lại, bộ phận trước ngực cư nhiên lún xuống, xương cốt dường như đã đoạn liệt.

Trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân lập tức dâng lên một luồng nộ hỏa ngút trời.

Hắn vốn là bậc Thánh nhân chí tôn, siêu nhiên trên vạn kiếp, hiện tại cư nhiên có kẻ dám làm hắn bị thương.

Đồng thời trong lòng hắn càng thêm chấn kinh, là sức mạnh gì cư nhiên có thể phá vỡ phòng ngự của hắn?

Ông!!

Đúng lúc này, hư không vặn xoắn, một đạo thân ảnh xuất hiện, thân thể khôi ngô, hùng tráng mạnh mẽ, tóc đen dày đặc, đôi mắt sâu thẳm, sừng sững trên hư không kia giống như một vị thần linh Hỗn Độn. "Vu Nguyên!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức nhận ra ngay.

Đồng thời hắn càng cảm nhận được một luồng dao động nhân quả truyền ra từ trong cơ thể Lâm Nguyên.

Điều này khiến Chuẩn Đề đạo nhân giật mình, lập tức xác nhận Lâm Nguyên chính là Vu tộc nắm giữ Nhân quả pháp tắc kia.

Trong nhất thời, tâm trạng Chuẩn Đề đạo nhân cuộn trào mãnh liệt, cuối cùng mọi cảm xúc hóa thành sát cơ lạnh lẽo. "Thâu tập Thánh nhân, đây là tội chết, ngươi có biết không?" Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng nói.

Lâm Nguyên thần tình thản nhiên.

Hắn động dụng Nhân quả pháp tắc tra ra kẻ chủ mưu là Chuẩn Đề, lập tức biết ngay Chuẩn Đề đạo nhân sẽ phát giác ra điểm này, dù sao Chuẩn Đề đạo nhân cũng nắm giữ Nhân quả pháp tắc.

Đối phương phát giác ra chắc chắn sẽ ra tay tìm đến Vu tộc gặp hắn.

Đã như vậy, Lâm Nguyên dứt khoát đợi sẵn ở đây.

Phải biết rằng hắn tu hành trong tinh không Hồng Hoang, nhục thân và Nguyên Thần đều đã đột phá đến tầng thứ sánh ngang Chuẩn Thánh đại viên mãn, hơn nữa căn nguyên càng được nâng cao lên mức Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp, thực lực không biết đã tăng lên bao nhiêu lần.

Khi thực lực chưa tăng lên, hắn đã có thể đánh bại Chuẩn Thánh đại viên mãn là Đế Tuấn.

Sau khi thực lực tăng vọt, khoảng cách đến cảnh giới Thánh nhân tự nhiên không còn xa nữa.

Vì vậy, cảm nhận được Chuẩn Đề đạo nhân, Lâm Nguyên không chút do dự liền quyết định ra tay!

Lúc này trong Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu đều đang trấn áp sát khí ở Bàn Cổ đại điện, hắn với tư cách là người mạnh nhất Vu tộc thì trách nhiệm không thể thoái thác.

Chương 111

Trong tình huống này, đối diện với sự đe dọa của Chuẩn Đề đạo nhân, hắn tự nhiên không hề bận tâm, thần sắc bình tĩnh nói: "Chuẩn Đề, ngươi tưởng ta không biết lai lịch của ngươi sao?

Chẳng qua chỉ là vị Thánh nhân yếu nhất mà thôi.

Chỉ dựa vào ngươi mà cũng dám đe dọa ta?" "Ngươi... to gan!" Chuẩn Đề lập tức đại nộ.

Cảnh giới Thánh nhân cũng có cao có thấp.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều là mượn công đức Thiên Đạo mới miễn cưỡng chứng đạo thành thánh, vì vậy tu vi Thánh nhân tự nhiên không ra làm sao.

Chuẩn Đề là Hỗn Nguyên cảnh giới nhất trọng thiên.

Tiếp Dẫn hơi mạnh hơn nhưng cũng chỉ mới là Hỗn Nguyên cảnh giới nhị trọng thiên.

Tu vi Thánh nhân cấp thấp này luôn là nỗi đau của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, hiện giờ trực tiếp bị Lâm Nguyên vạch trần khiến trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân nảy sinh sát ý vô tận.

Hắn lệ thanh đại quát: "Một khi đã nhập cảnh giới Thánh nhân chính là bước sang một vùng trời khác, dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ!

Kiến cỏ sao dám bàn luận chuyện cao thấp của Thánh nhân?

Ngươi đây là tìm chết!" "Người tìm chết nên là ngươi mới đúng." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lùng, "Ngươi có biết kẻ ngươi trêu vào rốt cuộc là một luồng sức mạnh như thế nào không?

Đó là Vu tộc!

Chuyện ngươi tính toán sau lưng Vu tộc ta, chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua dễ dàng, nhất định phải đòi lại một lời giải thích." Lời nói của Lâm Nguyên tựa như tiếng đao kiếm đồng thanh, âm thanh vang dội, tràn đầy một luồng sức mạnh răn đe cực kỳ cường đại.

Chuẩn Đề đạo nhân nghe xong cảm thấy rùng mình trong lòng, không kìm được nhớ lại trận chiến Thiên Đình giữa hai tộc Vu Yêu trước đó.

Lúc đó Vu tộc đánh bại Yêu tộc, Hồng Quân đạo nhân hiện thân đến giảng hòa.

Kết quả Vu tộc không phục, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân, cư nhiên ra tay với Hồng Quân, một rìu liền khiến Hồng Quân trọng thương!

Chiến lực của Vu tộc đúng là khủng bố đến cực điểm.

Một tộc quần như vậy nếu ghi hận thì những ngày tháng sau này của hắn chắc chắn sẽ không dễ chịu gì.

Nhưng Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, trong lòng Chuẩn Đề cũng có một luồng ngạo khí.

Sau phút rùng mình liền khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt trở nên sâu thẳm. "Thì đã sao?

Nếu các ngươi không phục thì đánh một trận, chẳng lẽ lại sợ các ngươi sao?" Quanh thân Lâm Nguyên bùng phát chiến ý khủng bố, toàn bộ tu vi đều thôi động, bước ra một bước, dao động không gian lan tỏa.

Gần như trong tích tắc hắn đã xuất hiện trước mặt Chuẩn Đề đạo nhân, đấm xuống một quyền. "Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến!" Giọng nói bá đạo vô biên giống như một tiếng sét nổ vang trời, đột

ngột vang lên truyền khắp cả Hồng Hoang, làm kinh động vô số đại thần thông giả Hồng Hoang.

Chuẩn Đề đạo nhân thấy vậy đại nộ.

Chỉ là một kẻ Vu tộc tầng thứ Chuẩn Thánh mà cư nhiên dám nói chuyện với hắn như vậy, thật là vô lý hết sức! "Thánh nhân không thể nhục, hôm nay ta nhất định phải chém ngươi." Hắn lạnh lùng quát một tiếng, liền cầm Thất Bảo Diệu Thụ mạnh mẽ quất tới.

Lập tức một đạo hào quang bảy màu chiếu sáng thiên địa, hú hét lao ra phía trước.

Trong dòng thời gian nguyên bản, trong Lượng kiếp Phong Thần đã xuất hiện một vị đại năng tuyệt đỉnh tên là Khổng Tuyên, có thể nói là làm kinh diễm cả Hồng Hoang.

Một chiêu Ngũ Sắc Thần Quang trong tay hắn đơn giản là sở hướng vô địch, quét sạch vạn vật, giết đến mức đầu người rơi rụng khiến người ta nghe danh đã mất vía, không ai có thể chế ngự.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân ra tay chỉ cần lấy Thất Bảo Diệu Thụ quất một cái như vậy liền trấn áp được Khổng Tuyên đỉnh phong Chuẩn Thánh, hơn nữa còn độ hóa luôn, biến thành Khổng Tước Đại Minh Vương của Phật môn.

Thất Bảo Diệu Thụ này cường đại đến mức nào có thể tưởng tượng được!

Tu vi Thánh nhân thôi động, sinh linh dưới tầng thứ Thánh nhân căn bản không thể nào chống đỡ!

Trừ phi như Thập Nhị Tổ Vu liên hợp thi triển ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hoặc giả Yêu tộc bổ sung hoàn thiện khiếm khuyết của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rồi toàn lực thôi động thì mới có được một chút khả năng kháng cự với Thánh nhân.

Nhưng cũng chỉ là kháng cự mà thôi.

Muốn chiến thắng là chuyện cực khó.

Không nghi ngờ gì nữa, Chuẩn Đề đạo nhân tuyệt đối là đối thủ mạnh nhất mà Lâm Nguyên gặp phải cho đến nay, thực lực quá khủng bố, thực sự vô địch.

Oanh!

Trong lúc ánh sáng bảy màu lấp lánh, pháp lực Thánh nhân cuộn trào, hư không kia đều vỡ vụn hóa thành hỗn độn, địa hỏa thủy phong tuôn trào, vô số thế giới sinh diệt.

Đại địa Hồng Hoang trong phạm vi hàng tỷ dặm không tiếng động mà biến mất, núi cao bốc hơi, sông ngòi biến mất, tất cả sinh linh thảy đều bị diệt, hóa thành một vùng đất chết thuần túy.

Những dao động mênh mông đó cuồn cuộn khuếch tán, ngay cả ở vùng biên thùy Hồng Hoang cũng có thể cảm nhận được, khiến vô số đại thần thông giả Hồng Hoang chấn động trong lòng.

Từng luồng ánh mắt hướng về phía chiến trường này nhìn tới.

Từng luồng ý niệm khổng lồ chấn động cuộn trào. "Đây là dao động gì vậy?

Thánh nhân cư nhiên ra tay!

Chuyện này... thật khủng bố, quá mạnh mẽ!

Ta e rằng ngay cả một tia dư chấn cũng không thể chống đỡ nổi." "Đây chính là sức mạnh tầng thứ Thánh nhân sao?

Cảnh giới Thánh nhân cư nhiên cường đại như vậy!

Điều này đơn giản khiến người ta tuyệt vọng!" "Thánh nhân chỉ có Thánh nhân cùng tầng thứ mới có thể kháng cự, ngoài ra ai cũng không phải đối thủ." "..." Những đại thần thông giả Hồng Hoang đó

cảm nhận được khí tức từ những dao động chiến đấu đáng sợ kia thoát ra, lập tức cảm nhận được sự mênh mông của pháp lực Thánh nhân.

Trong lòng họ nảy sinh sự sợ hãi vô tận, không thể nảy sinh bất cứ tâm lý phản kháng nào.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên - người trực diện với Chuẩn Đề đạo nhân, lúc này thần tình lại bình tĩnh đến cực điểm.

Lúc này hắn đã thôi động Lực chi pháp tắc!

Đạo thất sắc thần quang đó cũng mang lại cho hắn áp lực cực lớn.

Khoảnh khắc này nhục thân của hắn dường như cũng đang run rẩy muốn nổ tung, Nguyên Thần cũng đang run rẩy muốn tan rã.

Nhưng trong tình huống đó, Lâm Nguyên lại tập trung toàn bộ sự chú ý của mình vào nắm đấm kia, thôi động Lực chi pháp tắc đến cực hạn." Dưới sự áp bức đến cực hạn, hắn dường như đã bước vào một thế giới mới.

Lực chi pháp tắc, thống hợp tất cả sức mạnh trên thế gian.

Thời gian, không gian, nhân quả, vận mệnh, ngũ hành, tất cả mọi thứ đều nằm trong phạm vi bao quát của Lực chi pháp tắc, thúc đẩy Lực chi pháp tắc chính là thúc đẩy tất cả sức mạnh.

Chương 112

Ầm!

Hư không chấn động, xung quanh nắm đấm vàng rực của Lâm Nguyên, dị tượng vô cùng đáng sợ đột nhiên hiện ra.

Có dòng sông thời gian mênh mông cuồn cuộn, nối liền quá khứ và tương lai, vô cùng vô tận.

Có dòng sông vận mệnh sóng lớn ngút trời, xuyên suốt chư thiên vạn giới, vô tận chúng sinh, tất cả vận mệnh đều nằm dưới sự bao phủ của dòng sông ấy.

Còn có nhân quả, hoàng tuyền, sinh tử...

đủ loại pháp tắc đáng sợ, vào giây phút này, lại đồng loạt hiển hiện, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, rồi lại dưới sự thống hợp của Lực chi pháp tắc mà dung hợp làm một.

Cú đấm này tựa như ba ngàn đại đạo đồng thời hiển hiện.

Cú đấm này lại tựa như một luồng sức mạnh thuần túy nhất xuất hiện tại Hồng Hoang.

Ngay cả thất sắc thần quang kia, dưới cú đấm này, dường như cũng trở nên ảm đạm.

Sau đó, cả hai va chạm.

Ầm!!!

Một tiếng nổ vang vọng chư thiên vạn giới đột nhiên vang lên.

Sức mạnh kinh hoàng lập tức lan tỏa ra, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, thẳng đến tận tinh không ngoại vực, hủy diệt vô số tinh thần.

Thất sắc thần quang của Chuẩn Đề Đạo Nhân, dưới nắm đấm màu vàng, ầm một tiếng, nổ tung thành vô số mảnh.

Tiếp đó, luồng sức mạnh cuồn cuộn mênh mông gào thét lao ra.

Bản thể Thất Bảo Diệu Thụ hứng chịu đòn này, "két" một tiếng, lại xuất hiện một vết nứt kinh tâm động phách, ánh sáng nhanh chóng mờ đi.

Thân thể Chuẩn Đề Đạo Nhân chấn động, khóe miệng liền trào ra một tia máu tươi, vô lượng phật quang bao phủ quanh thân cũng trở nên ảm đạm.

Đòn này, Lâm Nguyên đã áp đảo Chuẩn Đề Đạo Nhân, chiếm thế thượng phong!

"Hít..." Nhất thời, khắp nơi trong Hồng Hoang, vô số đại năng đang quan chiến đều hít vào một hơi khí lạnh, trong mắt hiện lên vẻ không thể tin nổi.

"Vu Nguyên của Vu tộc này, từ lúc nào đã trở nên mạnh mẽ như vậy?

Một quyền, áp chế thánh nhân!" Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng Lão Tổ và những người khác đều kinh hãi.

"Hừ!" Đế Tuấn thì hừ lạnh, hắn sẽ không quên chuyện trước đó giao chiến với Lâm Nguyên và bị đánh bại một cách thảm hại.

Trận chiến đó, hắn đã che giấu.

Nhưng trận chiến ở cấp độ thánh nhân quá mức vĩ đại, muốn che giấu cũng không giấu được, chắc chắn sẽ bị cảm nhận được.

"Ủa, đây là vị ân công đã chỉ điểm cho ta lần đó sao?

Hắn lại có thể chiến đấu với thánh nhân?" Ở Bắc Hải, Bắc Hải Huyền Quy cũng bị kinh động, vô cùng kinh hãi.

“Hít...

Lần trước đến địa bàn của ta, trong đám Vu tộc có cả hắn.” Bên trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ sợ đến run cả gan, sắc mặt trắng bệch, “Hồng Hoang này quá hung hiểm rồi, sao lại có nhiều quái thai thế này, ngay cả thánh nhân cũng có thể chiến!” “Đây là Vu Nguyên sao?

Hắn đã mạnh đến mức này rồi ư?” Trên Thái Âm Tinh, Hi Hòa, Thường Hi đều hé đôi môi đỏ, kinh ngạc vô cùng.

Ngay lập tức, trong mắt các nàng đều hiện lên một tia sáng mãnh liệt.

“Chiến lực kháng cự thánh nhân?” Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác chú ý đến trận chiến này, ánh mắt đều trở nên sâu thẳm. ...

Nhất thời, Hồng Hoang chấn động, sôi sục ngất trời.

Đây là một sự kiện lớn khó có thể tưởng tượng, một kỳ quan chưa từng có từ xưa đến nay, một trận chiến kỳ tích. ...

“Ngươi dám làm ta bị thương!

Một con sâu bọ cỏn con, lại có thể làm ta bị thương!

Lẽ nào lại như vậy, lẽ nào lại như vậy!” Chuẩn Đề lúc này đã hoàn toàn chìm trong cơn thịnh nộ.

Y không chỉ bị một con sâu bọ trong mắt mình đánh bại một chiêu, mà quan trọng hơn là, trận chiến này còn diễn ra ở Hồng Hoang, dưới sự chứng kiến của vô số đại thần thông giả, diễn ra ngay trước mắt mọi người.

Dù chỉ là chịu một chút thiệt thòi, cũng đã mất hết mặt mũi.

Thánh nhân coi trọng nhất là thể diện, việc mất mặt như vậy lập tức khiến trái tim Chuẩn Đề như lửa đốt, nghiến răng nghiến lợi,

trong mắt bắn ra sự oán độc nồng đậm, trong lòng sinh ra vô tận lệ khí.

Uỳnh ~~~ Người của thánh nhân giao cảm với trời đất, trong khoảnh khắc này, trong trời đất Hồng Hoang lại tự nhiên sinh ra vô cùng sát khí.

Sát khí cuồn cuộn, kết hợp với vô tận sinh linh, lập tức gây ra vô số cuộc tàn sát.

"Tốt, tốt, hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy chiến lực thực sự của thánh nhân!" Chuẩn Đề Đạo Nhân gầm lớn.

Ầm!

Đột nhiên, một luồng khí tức kinh hoàng bùng phát, bao trùm Hồng Hoang.

Vô số tinh thần sâu trong tinh không, vào giây phút này đều run rẩy kịch liệt, như sắp rơi xuống.

Thân thể Chuẩn Đề Đạo Nhân bùng phát vô lượng phật quang, vào giây phút này đột nhiên phình to.

Chỉ trong vài lần chớp mắt, thân thể y đã trở nên to lớn đến mức có thể sánh ngang với Bất Chu Sơn, lấp đầy trời đất, tỏa ra uy áp vô tận.

Một tia dư chấn lan ra cũng đủ để khiến cương vực ức vạn dặm tức khắc tan biến.

Không gian Hồng Hoang vô cùng vững chắc, nhưng vào giây phút này, cũng không thể chịu đựng nổi, không ngừng vỡ nát, hỗn độn quang lóe lên, địa hỏa thủy phong cuồn cuộn.

Thân thể y càng hiện ra dị tượng kinh hoàng với mười tám cánh tay, hai mươi cái đầu lâu.

Đặc biệt là mười tám cánh tay đó, mỗi tay cầm một trong mười tám loại linh bảo như anh lạc, tán cái, hoa quán, ngư tràng, kim cung, ngân kích, gia trì thần xử, bảo tỏa, kim bình, phiên kỳ, kim linh.

Mỗi một loại linh bảo đều lóe lên thần quang, lan tỏa uy năng kinh hoàng, rõ ràng là những bảo vật có uy lực kinh người, tùy tiện một đòn cũng đủ để hủy diệt một thế giới đại thiên.

"Vu Nguyên!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lên tiếng, giọng nói của y trở nên vô cùng vĩ đại, vang vọng chư thiên vạn giới, vũ trụ tinh không, mang theo uy nghiêm vô thượng, lạnh lùng bức người.

"Đây là thánh nhân pháp tướng, thấy thánh không quỳ, thân tử đạo tiêu." Ầm!

Cùng với lời nói của Chuẩn Đề Đạo Nhân, một luồng uy áp vô hình lan ra, hung hăng ép thẳng về phía thân thể Lâm Nguyên, hư không run rẩy.

Trong Hồng Hoang, những đại thần thông giả kia khi thấy cảnh này đều kinh hãi đến cực điểm, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt kinh hoàng, thân thể run rẩy, lông tóc sau gáy dựng đứng.

Đây là dáng vẻ khi thánh nhân toàn lực ra tay sao?

Chương 113

Quá đáng sợ, chỉ cần đối mặt với luồng uy áp đó thôi cũng đủ khiến người ta ngạt thở.

Một sức mạnh như vậy, dù cho bọn họ có tu luyện ngàn vạn kiếp cũng đừng hòng chạm tới!

Thân thể to lớn có thể sánh với Bất Chu Sơn, chấn động cổ kim, trấn áp vạn cổ, mảnh trời đất rộng lớn này dường như không thể chịu đựng được trọng lượng đó, cả Hồng Hoang đều đang sụp đổ.

Rất nhiều đại thần thông giả trong lòng run rẩy.

Bọn họ cảm thấy, nếu thánh nhân xảy ra đại chiến, rất có thể cả Hồng Hoang sẽ vỡ nát.

Sức mạnh như vậy đã vượt qua sức tưởng tượng.

Ong ~~~~ Thế nhưng, lúc này, trên thân thể Lâm Nguyên lại đột nhiên nở rộ một tầng thanh quang mờ mịt, bao bọc toàn thân hắn.

Đây là hộ thể thần quang mà hắn ngưng tụ được sau khi tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Uy áp mênh mông vô biên của Chuẩn Đề Đạo Nhân oanh kích lên hộ thể thần quang này, lại lặng lẽ tan biến, chỉ gây ra một gợn sóng nhỏ.

Đối mặt với uy áp của thánh nhân, Lâm Nguyên dường như không bị ảnh hưởng chút nào, lạnh nhạt nói: "Quỳ trước ngươi?

Chỉ là một thánh nhân yếu nhất, ngươi xứng sao?" Danh hiệu thánh nhân yếu nhất tuyệt đối là tử huyệt của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Bất kể là ai nhắc đến, y đều sẽ nổi giận.

Lúc này mắt y đã trở nên đỏ ngầu, toàn bộ khí tức trở nên cuồng bạo.

"Tốt, vậy thì chịu chết đi!" Vô tận sát khí kinh hoàng bùng phát, giữa trời đất hoàn vũ dường như biến thành Tu La địa ngục, gió lạnh từng cơn, lạnh lẽo bức người, vô số tiếng gào thét thảm thiết của ma quỷ vang lên.

Chuẩn Đề Đạo Nhân gầm lớn một tiếng, mười tám cánh tay đồng thời thúc giục mười tám kiện linh bảo, pháp lực thánh nhân cuồn cuộn, đạt đến cực hạn, tung ra một đòn về phía trước.

Ong ~~~ Trong nháy mắt, phật quang lóe lên, mười tám đạo quang mang bùng phát, giữa đường liền dung hợp làm một.

Trong hư không, từng đóa sen nở rộ, cảnh tượng thần dị.

Luồng sáng đó trở nên vô cùng mỹ lệ, lay động lòng người, vút một tiếng, lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Nơi nó đi qua, mơ hồ có thể thấy cảnh tượng ức vạn thế giới sinh diệt.

Thập ức phật quốc, ba ngàn già lam, đều ở trong vô lượng thế giới đó, bảo tướng trang nghiêm ngồi tụng kinh văn.

Từng lớp từng lớp âm thanh hội tụ lại, hình thành tiếng tụng kinh vang dội giữa trời đất.

Tiếng tụng kinh này mang theo sự bi mẫn, nhưng đồng thời lại mang theo sát cơ khó có thể tưởng tượng.

Đây là Chuẩn Đề Đạo Nhân, thúc giục thánh nhân pháp tướng, tung ra một đòn toàn lực!

So với Thất Bảo Diệu Thụ lúc trước, không biết mạnh hơn bao nhiêu, gần như không thể né tránh!

Đối mặt với luồng sáng này, trong lòng Lâm Nguyên cũng sinh ra một cảm giác tim đập nhanh.

Nhưng hắn chỉ trong nháy mắt đã trấn áp cảm giác này xuống, ánh mắt vẫn bình tĩnh, sừng sững trên không trung, lại không lùi một bước.

"Hôm nay hãy xem thử, pháp lực của ta và thánh nhân, ai mạnh ai yếu." Hắn ung dung lên tiếng, giọng nói tràn đầy sự tự tin mạnh mẽ.

Thân thể hắn không đổi, trước pháp tướng khổng lồ của Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhỏ bé như một con kiến, nhưng khí thế tỏa ra lại có thể ngang hàng với Chuẩn Đề Đạo Nhân, không hề thua kém.

Giữa trời đất, tựa như hai vị Hỗn Độn Ma Thần đối đầu!

Giờ phút này, quanh thân Lâm Nguyên, ánh sáng của Lực chi pháp tắc lóe lên, tỏa ra dao động mạnh mẽ, một khi thúc giục, liền có thể bùng phát ra sức mạnh kinh thiên động địa.

Nhưng lúc này, Lâm Nguyên lại nhắm mắt lại, trong đầu hồi tưởng lại cảnh Bàn Cổ khai thiên, một nhát rìu chém vào trong hỗn độn, lập tức chém ra một vết rách khổng lồ dài chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín ức vô lượng đại số lý.

Khí thế khai thiên tích địa đó đã khắc sâu vào trong tâm trí Lâm Nguyên.

Trước đó khi hắn luyện hóa Bàn Cổ ngọc tủy, thỉnh thoảng tiến vào không gian ký ức truyền thừa, liền một mực quan sát khí vận của Bàn Cổ Đại Thần.

Dù đã rời khỏi, hắn vẫn luôn nghiền ngẫm.

Sự nghiền ngẫm này không một khắc ngừng nghỉ, và trong quá trình đó, sự hiểu biết và vận dụng Lực chi pháp tắc của hắn cũng ngày càng sâu sắc.

Lực chi pháp tắc đại diện cho một loại sức mạnh cực hạn.

Mà nhát rìu khai thiên của Bàn Cổ chính là phương pháp hoàn mỹ nhất để vận dụng loại sức mạnh cực hạn này!

Có thể phát huy uy lực của Lực chi pháp tắc đến mức tối đa.

Hai thứ một khi kết hợp, sẽ xảy ra biến đổi về chất.

Cho nên lúc này, hắn lặp đi lặp lại nghiền ngẫm ý vị trong đó, bàn tay cũng giống như Bàn Cổ, từ từ giơ lên.

Lực chi pháp tắc lóe lên, ngưng tụ thành một chiếc rìu khổng lồ trong hư không.

Sau đó, Lâm Nguyên quán tưởng cảnh tượng khai thiên tích địa kia đến cực hạn, khí thế dâng lên đến đỉnh phong, đột nhiên mở mắt, tay cầm rìu lớn, chém về phía trước.

Ầm!

Giữa trời đất, một đạo rìu quang rực rỡ đột nhiên xuất hiện, lao về phía trước.

Trong đạo rìu quang này dường như ngưng tụ tất cả, vô cùng sắc bén, vừa xuất hiện liền trở thành thứ duy nhất giữa trời đất, chiếu sáng tất cả.

Sức mạnh của Lâm Nguyên vào giây phút này gần như đã thăng hoa, sức mạnh của Lực chi pháp tắc, dưới sự thúc giục lúc này, đã tăng lên đến cực hạn.

Thậm chí, sau lưng hắn còn mơ hồ xuất hiện một bóng người khổng lồ, cũng làm ra động tác tương tự.

Khí thế nồng đậm đó khiến tất cả mọi người đều cảm thấy tim đập nhanh.

Một rìu, khai thiên tích địa!

Ầm!

Hai đòn tấn công kinh hoàng, vào giây phút này liền va chạm vào nhau không chút hoa mỹ.

Giây tiếp theo, phật quang của Chuẩn Đề Đạo Nhân, dưới đạo rìu quang này, liền ầm một tiếng, nổ tung, tan thành tro bụi ngay tại chỗ.

Rìu quang không gì cản nổi, tiếp tục tiến lên, chém một nhát lên thân thể Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại ngay trước mắt mọi người, chém Chuẩn Đề Đạo Nhân thành hai nửa.

"A..." Tiếng hét thảm kinh thiên động địa của Chuẩn Đề Đạo Nhân bùng nổ, máu tươi như biển cả tuôn ra từ vết thương, nhuộm đỏ trời đất.

Y thống khổ gào thét, vết thương đó là một loại đạo thương, nỗi đau thấm sâu vào nguyên thần, căn bản không thể chịu đựng.

Va chạm kết thúc, Lâm Nguyên toàn thắng!

Cả Hồng Hoang, vào giây phút này, chìm vào tĩnh lặng.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, không thể tin nổi.

Một lúc sau, Hồng Hoang một mảnh sôi trào.

Chương 114

“Ta đã thấy gì vậy?

Vu Nguyên lại một rìu chém Chuẩn Đề Đạo Nhân thành hai nửa!” “Lại có thể dùng cảnh giới Chuẩn Thánh, trọng thương thánh nhân!” “Trời ạ, đây là thật sao?

Ta có nhìn nhầm không?

Đó là chiêu số gì, lại mạnh mẽ như vậy, có thể trọng thương thánh nhân!” “...” Tất cả mọi người, vào giây phút này đầu óc đều ong ong, chấn động đến cực điểm.

Quá không thể tưởng tượng nổi.

Đòn tấn công vừa rồi của Chuẩn Đề Đạo Nhân là đã triển khai thánh nhân pháp tướng, thúc giục pháp lực thánh nhân, phát động một đòn toàn lực.

Sự lĩnh ngộ của thánh nhân đối với đại đạo pháp tắc, sự vận dụng sức mạnh, đều đã đạt đến một giới hạn.

Một khi toàn lực ra tay, thiên hạ không ai có thể chống lại.

Thế nhưng, dưới áp lực to lớn đó, Lâm Nguyên phản kích, lại một nhát phá tan chiêu số này, và còn trọng thương cả bản thân Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Rốt cuộc đó là một luồng sức mạnh như thế nào?

Quá phi thường!

Đơn giản là khiến người ta không thể hiểu nổi!

Tồn tại phi thánh, lại có thể làm được đến bước này sao?

Điều này đã phá vỡ trật tự từ xưa đến nay, tạo ra một kỳ tích khó

có thể tưởng tượng!

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Yêu Sư, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, từng vị đại thần thông giả Hồng Hoang, tất cả đều lòng như sóng trào, khó có thể bình tĩnh.

Vào giây phút này, ngay cả kẻ địch của Lâm Nguyên như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, trong lòng cũng dâng lên một sự kính phục nồng đậm, không thể không phục.

Quá lợi hại!

"A..." Chuẩn Đề Đạo Nhân gầm lên, mắt trở nên đỏ ngầu, quanh thân lan tỏa vô tận sát khí.

Y không ngờ rằng, mình lại một lần nữa bị Lâm Nguyên áp chế, mà còn bị trọng thương.

Thân là thánh nhân, điều này căn bản không thể chịu đựng.

Y tuyệt đối không thể chấp nhận thất bại của mình!

Ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân đều trở nên điên cuồng, sắc mặt cũng trở nên dữ tợn, gầm lên: "Vu Nguyên, đừng tưởng rằng ngươi có thể chiếm ưu thế một hai chiêu là thật sự có thể đánh bại thánh nhân!" "Sự đáng sợ của thánh nhân, ngươi căn bản không thể tưởng tượng!" Nói đến đây, Chuẩn Đề Đạo Nhân gầm lên một tiếng, "Thiên đạo chi lực, gia trì thân ta!" Ầm!

Lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa dứt, trên cao không trung, đột nhiên có vô cùng thiên đạo chi quang chói mắt lóe lên.

Thiên đạo chi lực cuồn cuộn như thác nước từ biển cả, phát ra tiếng gầm vang, từ nơi cao vô tận đổ xuống, rơi lên người Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Được luồng thiên đạo chi lực này nuôi dưỡng, vết thương trên

người Chuẩn Đề Đạo Nhân trong nháy mắt đã hoàn toàn hồi phục.

Thân thể bị chém làm hai lại nhanh chóng hợp lại, sau đó thân thể y biến hóa, từ thánh nhân pháp tướng cao ngang Bất Chu Sơn, nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành một già lam thân cao trượng hai, mặt màu vàng nhạt.

Nhưng, khí thế của y, lại trong quá trình thu nhỏ hình thể, không ngừng tăng lên!

Quanh thân, thiên đạo chi lực cuồn cuộn sôi trào, y lại trực tiếp từ Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên, tăng lên Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên!

"Đây là thiên đạo chi lực gia trì!" Chuẩn Đề Đạo Nhân gằn giọng cười nói: "Thiên đạo thánh nhân có thể điều động thiên đạo chi lực, vết thương nặng đến đâu cũng có thể hồi phục trong nháy mắt, sở hữu chiến lực vô hạn!" "Vu Nguyên, ngươi dù có thể tung ra một đòn cực mạnh, nhưng lại có thể duy trì được bao lâu?

Giao chiến với thánh nhân, kết cục cuối cùng của ngươi, vẫn là thảm bại thương vong!" Nói đến đây, y càng đưa tay ấn về phía Lâm Nguyên, lớn tiếng nói: "Thiên đạo chi lực, áp chế!" Ầm!

Trên bầu trời, nơi cao xa vô tận, thiên đạo chi lực đột nhiên lại một lần nữa sôi trào, một luồng sức mạnh đáng sợ ập xuống, trực tiếp oanh kích lên thân thể Lâm Nguyên.

Chỉ có điều, lần này không phải là gia trì, mà là một loại áp chế cực kỳ mạnh mẽ.

Trong nháy mắt, Lâm Nguyên liền bị cách ly khỏi trời đất xung quanh, khó có thể điều động bất kỳ sức mạnh nào, bản thân như đang cõng một ngọn núi khổng lồ, di chuyển cũng trở nên vô cùng khó khăn, chịu ảnh hưởng cực lớn.

Một bên được tăng cường.

Một bên bị áp chế.

Trong nháy mắt, trên chiến trường, cục diện đảo ngược, chiến lực của hai bên xảy ra biến hóa căn bản.

Trong Hồng Hoang, các đại thần thông giả chú ý đến đây, sắc mặt đều hơi thay đổi.

Chỉ có thể nói, thánh nhân không hổ là thánh nhân.

Thủ đoạn của thánh nhân quá đáng sợ, đó là thiên đạo chi lực!

Thiên đạo, cao cao tại thượng, trong Hồng Hoang, chính là tồn tại như chúa tể.

Bất kỳ sinh linh, bất kỳ sự vật nào, đều nằm dưới sự kiểm soát của thiên đạo.

Ngay cả Hồng Quân, vì muốn tiến thêm một bước, cũng phải lấy thân hợp đạo, cảm ngộ sự ảo diệu của thiên đạo.

Kết quả, bây giờ Chuẩn Đề Đạo Nhân lại có thể điều động luồng sức mạnh chí cao này.

Đối mặt với một luồng sức mạnh chí cao như vậy, những người khác làm sao có thể chống lại?

Hi Hòa, Thường Hi, còn có Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu khác trong Vu tộc, trong lòng đều lo lắng.

Nhưng, bọn họ cũng chỉ có thể lo lắng, chứ không giúp được gì.

Lúc này, chiến trường giữa Lâm Nguyên và Chuẩn Đề, dù là bọn họ, chỉ cần đến gần cũng sẽ bị dư chấn nghiền nát.

Lâm Nguyên đối mặt với tất cả những điều này, lại vô cùng bình tĩnh, không hề để ý.

“Ngươi nghĩ rằng, chút thủ đoạn này đã khiến ta hết cách rồi sao?” Lâm Nguyên lạnh nhạt lên tiếng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân sửng sốt, không biết vì sao trong lòng lại có một cảm giác bất an, nhưng vẫn rất nhanh cười lạnh, “Dưới ánh huy hoàng của thiên đạo, ngươi còn có thể làm gì, ngoan ngoãn chịu chết đi!” “Vậy sao?” Lâm Nguyên nhàn nhạt lên tiếng.

Đột nhiên, ầm một tiếng, ánh sáng rực rỡ bùng phát, Cửu Chuyển Huyền Công được thúc giục, hộ thể đạo quang lóe lên, trong nháy mắt đã ngăn cản sức mạnh áp chế của thiên đạo ra bên ngoài.

Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân biến đổi, vội vàng thúc giục thêm thiên đạo chi lực, cuồn cuộn đổ xuống, nhưng vô dụng, vẫn bị chặn lại bên ngoài.

Lớp hộ thể đạo quang mờ mịt kia, gần như là vạn tà bất xâm.

Thiên đạo chi lực tiếp xúc đến, lại như băng tuyết gặp phải mặt trời nóng, rất nhanh tan chảy.

“Trữ Đạo, khởi động.” Sau đó, trong lòng Lâm Nguyên, một tiếng quát khẽ vang lên.

Trữ Đạo!

Kỹ năng này, Lâm Nguyên đã nâng cấp một thời gian trước, bây giờ có thể lưu trữ ba ngàn lần đòn tấn công toàn lực của hắn.

Mà loại đòn tấn công toàn lực này, là đòn tấn công toàn lực của hắn ở cấp độ Chuẩn Thánh đại viên mãn hiện tại, cũng chính là đòn tấn công kinh hoàng có thể chém Chuẩn Đề Đạo Nhân thành hai nửa, khiến thánh nhân trực tiếp trọng thương vừa rồi.

Đây là lá bài tẩy cuối cùng của Lâm Nguyên, bây giờ, trực tiếp được hắn thúc giục.

Chương 115

Ầm!

Trong nháy mắt, một luồng khí tức đáng sợ dường như khiến cả Hồng Hoang cũng phải vỡ nát, lấy Lâm Nguyên làm trung tâm, đột nhiên bùng phát, thậm chí dòng sông Thiên Đạo trên bầu trời cũng một trận cuộn trào.

Từ trong thân thể Lâm Nguyên, lại bước ra một Lâm Nguyên khác.

Đạo vận, khí tức của người này hoàn toàn giống hệt Lâm Nguyên thật, không có bất kỳ sự khác biệt nào, sức mạnh trong cơ thể cũng không có bất kỳ sự khác biệt nào.

Tiếp theo, hết Lâm Nguyên này đến Lâm Nguyên khác, không ngừng bước ra.

Trong nháy mắt, trên bầu trời cao, đã có đủ ba ngàn Lâm Nguyên tồn tại, bao vây Chuẩn Đề Đạo Nhân ở trung tâm, mỗi một Lâm Nguyên đều tỏa ra khí thế đỉnh phong.

Trong nháy mắt, mảnh Hồng Hoang này không chịu nổi, sắp sụp đổ.

Các loại đại đạo pháp tắc dường như cũng đang run rẩy, sắp đứt gãy, nơi đứng của họ trực tiếp hóa thành hỗn độn.

Tất cả các đại thần thông giả Hồng Hoang kinh hoàng, trợn tròn mắt.

“Đây...

đây là ảo ảnh sao?” “Ba ngàn Vu Nguyên, hít, tình huống gì đây, sao lại xuất hiện ba ngàn Vu Nguyên cùng lúc?” “Một Vu Nguyên đã có thể trọng thương Chuẩn Đề Đạo Nhân, ba ngàn Lâm Nguyên nếu

hợp lực tấn công, dù Chuẩn Đề Đạo Nhân có thiên đạo chi lực gia trì thì sao?

Chuẩn Đề Đạo Nhân xong đời rồi, xong đời rồi." "..." Trong Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả, trong đầu đều dấy lên sóng lớn ngất trời, tiếng gầm vang vọng, chấn động đến cực điểm.

Cảnh tượng trước mắt, sức ảnh hưởng thực sự quá lớn, gần như như mơ như ảo.

Vì vậy, đại đa số người thậm chí đều nghi ngờ, đây chỉ là một ảo ảnh chân thực.

Nếu không, thì không hợp lẽ thường.

Thủ đoạn gì mới có thể một lúc xuất hiện ba ngàn Lâm Nguyên?

Phải biết rằng, ngay cả thuật Nhất khí hóa Tam Thanh của Thái Thanh Lão Tử, cũng chỉ có thể diễn hóa ra ba tồn tại cùng cảnh giới, một pháp môn như vậy đã được coi là nghịch thiên nhất Hồng Hoang rồi!

Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này, đối mặt với ba ngàn Lâm Nguyên kia, trong lòng cũng gần như sụp đổ, gào lớn: "Không thể nào, điều này không thể nào, sức mạnh này đi ngược lại lẽ thường, đây nhất định là ảo ảnh, ảo ảnh dùng để lừa người!" Đầu óc y nổ tung, đột nhiên gầm lớn một tiếng, "Xem ta phá tan ảo ảnh của ngươi như thế nào!" Ầm!

Khí thế của Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức đại thịnh, tu vi Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên cuồn cuộn tuôn ra, trên bầu trời cao, thiên đạo chi lực sôi trào cuộn trào, không ngừng gia trì.

"Giết!" Y gầm lớn một tiếng, lao thẳng về phía ba ngàn Lâm Nguyên kia.

"Giết!" Mà lúc này, Lâm Nguyên cũng khẽ quát một tiếng.

Hắn làm một động tác, giơ tay, Lực chi pháp tắc lóe lên, rìu lớn thành hình, chém về phía trước, một đạo rìu quang lóe lên, lao thẳng về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Ba ngàn Lâm Nguyên khác cũng theo bản tôn, làm ra cùng một động tác, sau đó chém ra một đạo rìu quang, là đòn toàn lực của Lâm Nguyên.

Ba ngàn đạo rìu quang chiếu sáng đại thiên thế giới, lay động quá khứ tương lai, gào thét lao ra, trực tiếp va chạm với Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Bùm!

Quá trình này không có bất kỳ nghi vấn nào.

Chuẩn Đề Đạo Nhân hét thảm một tiếng, thân thể, nguyên thần, pháp bảo, tất cả mọi thứ của y, trực tiếp bị ba ngàn đạo rìu quang này ầm một tiếng, nổ tung, tan nát, tan biến.

Ầm ầm ầm ~~ Giữa trời đất, đột nhiên vang lên từng trận âm thanh gầm rú, mây đen cuồn cuộn, vang lên từng tiếng khóc thảm thiết.

Giữa trời đất lại đổ xuống mưa máu tầm tã.

Một luồng cảm xúc bi thương lan tỏa khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang.

Thánh nhân vẫn, thiên địa bi, huyết vũ hàng, âm vân tráo.

Chuẩn Đề, đã vẫn lạc.

Tĩnh lặng!

Giờ phút này, trong Hồng Hoang, một mảnh tĩnh lặng!

Rất nhiều đại thần thông giả đều ngây người, mắt trợn tròn, ngơ ngác nhìn cảnh này, không thể tin nổi.

Thánh nhân, được xưng là tồn tại vạn kiếp bất hủ, lại vẫn lạc!

Lâm Nguyên, một tồn tại phi thánh, lại tru sát một vị thánh nhân!

Ầm!

Trong nháy mắt, Hồng Hoang sôi trào.

Trong đầu tất cả mọi người đều như có sấm sét nổ tung, tiếng gầm không ngớt.

Tâm trạng của họ lập tức dâng trào đến cực điểm, có một cảm giác run rẩy, da đầu tê dại, toàn thân nổi da gà.

"Đây...

đây, Chuẩn Đề Đạo Nhân, đó là thánh nhân a, lại bị Vu Nguyên chém giết!

Điều này quá đáng sợ, quá kinh khủng, trong Hồng Hoang lại có thể xảy ra chuyện như vậy." "Thì ra, vừa rồi không phải là ảo ảnh, mà là sự thật.

Lâm Nguyên thực sự trong nháy mắt đã bùng phát ra sức mạnh gấp ba ngàn lần, một đòn trực tiếp oanh sát cả Chuẩn Đề Đạo Nhân được thiên đạo chi lực gia trì." "Truyền thuyết thánh nhân vô địch, vào ngày hôm nay, đã bị phá vỡ!

Thì ra, những thánh nhân cao cao tại thượng, cũng không phải thật sự vô địch, họ cũng sẽ bị đánh bại!" "..." Trong Hồng Hoang, nghị luận sôi trào.

Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng Yêu Sư, Minh Hà Lão Tổ, Bắc Hải Huyền Quy, và một loạt các đại thần thông giả Hồng Hoang khác, đều chấn động không tả xiết, trong lòng dâng lên sóng lớn cuồng phong vạn trượng.

"Thắng rồi, Vu Nguyên kia lại thắng rồi, còn tru sát cả Chuẩn Đề

Đạo Nhân.” Trong thiên đình Yêu tộc, Đế Tuấn lẩm bẩm một mình, giờ phút này, hắn đã bị chấn động quá lớn.

Nghĩ đến việc mình trước đây luôn muốn đối đầu với Vu tộc, trên mặt hắn lộ ra nụ cười thảm, kẻ địch như vậy, còn đánh thế nào?

Căn bản không có hy vọng.

Trước kia, Lâm Nguyên này cũng chỉ miễn cưỡng đánh bại được hắn, nhưng bây giờ, thực lực lại đột nhiên tăng vọt, có thể tru sát một vị thánh nhân!

Đế Tuấn cười thảm.

Trong nháy mắt này, thân thể hắn cũng còng xuống, cả người lộ ra vẻ suy sụp, lạc lõng, như đã già đi ức vạn năm.

“Chuẩn Đề tuy là người yếu nhất trong số chúng ta, nhưng dù sao cũng là thánh nhân, lại cũng có thể bị tru sát sao?

Vu tộc, quả thật là yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp.” Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ và Tam Thanh khác, ánh mắt đều trở nên vô cùng sâu thẳm, quanh thân dấy lên khí tức đáng sợ.

Uy hiếp.

Giờ phút này, bọn họ cảm nhận được sự uy hiếp nồng đậm!

“Vu Nguyên sao...” Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng có ánh mắt u thâm, nghĩ đến việc Vu tộc áp chế Yêu tộc vô hạn, là một thành viên của Yêu tộc, trong lòng nàng có chút không thoải mái.

Mà bên kia, Hi Hòa, Thường Hi, Cửu Phượng của Vu tộc, Hình Thiên và các Đại Vu khác, vốn vô cùng lo lắng, bây giờ thấy Lâm Nguyên lại tuyệt đối phản kích, đều phấn chấn.

Chương 116

Không ngờ được.

Lâm Nguyên lại mạnh mẽ đến mức này!

"Dù cho Tổ Vu xuất quan, so với Vu Nguyên hiện tại, cũng còn kém xa." Cửu Phượng, Khoa Phụ và các Đại Vu khác càng lẩm bẩm.

Giờ phút này, bọn họ đã ý thức được.

Thực lực của Lâm Nguyên đã vượt qua Thập Nhị Tổ Vu, chính thức trở thành người đứng đầu trong Vu tộc!

Tiền cổ vô nhân, e rằng cũng hậu vô lai giả!

Dù sao, trong tay Lâm Nguyên, bây giờ có chiến tích đồ thánh!

E rằng chỉ có Thập Nhị Tổ Vu liên thủ, thúc giục Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mới có thể miễn cưỡng sánh được với Lâm Nguyên.

Ầm ầm ầm ~~~ Đúng lúc này, trên bầu trời Hồng Hoang, đột nhiên có những dao động đáng sợ cuồn cuộn.

Dưới ánh sáng của thiên đạo.

Những mảnh thịt, pháp bảo của Chuẩn Đề đều bị thiên đạo chi lực bao bọc, vút một tiếng, bay lên cao trên bầu trời, muốn nhập vào dòng sông thiên đạo.

"Muốn phục sinh sao?

Trước hết hãy để lại chút đồ rồi nói." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh nhạt.

Điểm đáng sợ nhất của thánh nhân chính là dù có chết, cũng có thể từ trong thiên đạo không ngừng phục sinh, có thể coi là thực sự vĩnh

viễn bất diệt!

Nhưng, làm như vậy cũng có hậu quả vô cùng lớn.

Mối quan hệ giữa thánh nhân và thiên đạo vô cùng vi diệu.

Trong khi mượn sức mạnh của thiên đạo, họ cũng sẽ dần bị thiên đạo khống chế, trở thành con rối của thiên đạo.

Nếu từ trong thiên đạo phục sinh, sẽ chịu ảnh hưởng lớn hơn của thiên đạo, sau này làm việc cũng sẽ bị thiên đạo ràng buộc nhiều hơn.

Vì vậy, không có bất kỳ thánh nhân nào nguyện ý dễ dàng chết đi rồi phục sinh từ trong thiên đạo.

Đây là tổn thất to lớn mà bất kỳ thánh nhân nào cũng khó có thể chịu đựng.

Ầm!

Lâm Nguyên trực tiếp đưa tay, chộp lấy đống pháp bảo, thịt vụn của Chuẩn Đề.

Ánh sáng lóe lên, hắn liền lấy được Thất Bảo Diệu Thụ, cùng mười tám món linh bảo của Chuẩn Đề Đạo Nhân là anh lạc, tán cái, hoa quán, ngư tràng, kim cung, ngân kích, gia trì thần xử, bảo tỏa, kim bình, phiên kỳ, kim linh vào tay.

Thất Bảo Diệu Thụ không cần nói nhiều, đây là tiên thiên cực phẩm linh bảo, dù không bằng tiên thiên chí bảo như Thái Cực Đồ, nhưng cũng là linh bảo trong tay thánh nhân, uy lực phi phàm.

Mặc dù đã bị tổn hại trong trận chiến trước đó, nhưng Lâm Nguyên lại nắm giữ kỹ năng Thiết Tượng, hoàn toàn có thể sửa chữa.

Còn những bảo vật như gia trì thần xử, anh lạc, tán cái, cũng rất kinh người, ít nhất cũng là tồn tại tiên thiên trung phẩm, uy lực phi phàm.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều rất nghèo.

Nhưng cái "nghèo" đó là tương đối so với thánh nhân mà thôi.

Đối với những tồn tại cấp phi thánh, linh bảo mà thánh nhân nắm giữ là không thể tưởng tượng được!

Làm xong tất cả những điều này, Lâm Nguyên vẫn chưa kết thúc.

"Canh kim bản nguyên, rút!" Hắn lạnh nhạt lên tiếng.

Ầm!

Lực chi pháp tắc lóe lên, một phát thâm nhập vào đống huyết nhục của thánh nhân, hung hăng chộp một cái, lập tức rút ra một luồng bản nguyên khổng lồ tỏa ra khí tức canh kim nồng đậm.

Chuẩn Đề là do một tia bản nguyên của Nhân Quả Ma Thần, hỗn hợp với Canh Kim Bồ Đề mà hóa thành.

Canh Kim Bồ Đề này là một trong mười đại linh căn của Hồng Hoang, có thể sánh với Hoàng Trung Lý, Ngũ Châm Tùng, Nguyệt Trung Quế.

Vì vậy, đoàn bản nguyên này chính là bản nguyên của một gốc tiên thiên linh căn, mức độ quý giá của nó tự nhiên không cần nói nhiều.

Lâm Nguyên trực tiếp dùng sức mạnh cường đại của mình rút ra bản nguyên canh kim này.

Như vậy, dù Chuẩn Đề có phục sinh từ thiên đạo, thực lực cũng sẽ giảm sút nghiêm trọng, bản nguyên canh kim sẽ không bao giờ có thể hồi phục.

"Thật tàn nhẫn." Một đám đại thần thông giả Hồng Hoang thấy cảnh này, mí mắt đều giật giật.

Ngay cả những người ngoài cuộc như họ, lúc này cũng cảm thấy đau đầu, tổn thất này quá thảm liệt!

“Đạo hữu, ngươi làm như vậy, có phải là hơi quá đáng không?” Đột nhiên, đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Ầm!

Hư không nổ tung.

Một bóng người xuất hiện.

Khí tức thánh nhân bao trùm trời đất, chấn nhiếp vạn linh.

Đó chính là Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Lại một vị thánh nhân nữa giáng lâm!

Ầm!

Trời đất cuộn trào, phong vân biến động, một luồng uy áp kinh hoàng bao trùm bát hoang, khiến tất cả sinh linh đều phát ra một nỗi sợ hãi bản năng, phủ phục trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Giữa trời đất càng hiện ra vô tận dị tượng, có kim liên nở rộ, trải khắp hư không, có tiên nữ tung hoa, những cánh hoa lấp lánh bay lượn, thậm chí còn có thập ức phật quốc hiện ra, trải khắp quá khứ, hiện tại, tương lai, đồng thời tụng kinh, mang theo vô lượng công đức trang nghiêm không thể tưởng tượng.

Tiếng tụng kinh vang dội quét qua vũ trụ thập phương, gần như muốn độ hóa tất cả sinh linh thành phật tử.

Ánh sáng vô lượng, phổ chiếu thập phương, sáng hơn ánh mặt trời ngàn vạn ức lần.

Những người được tắm mình trong phật quang rực rỡ, lần lượt sinh ra ảo giác, trên mặt lộ ra vẻ an lạc, phảng phất như đã đắc được trí tuệ vô thượng.

Dưới là đại địa mênh mông, trên là hư không vô ngần, hiện ra vô số cung điện, lầu các, ao hồ, hoa thụ, hóa thành một phương phật sát,

rộng lớn nghiêm tịnh, sáng bóng như gương.

Thức ăn, y phục, không gì không lấp lánh ánh sáng, tỏa ra hương thơm vô lượng, thấm thẳng vào nguyên thần, hiện ra một cảnh tượng tráng lệ khó có thể tưởng tượng.

Mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân chính là đứng ở trung tâm của vô cùng dị tượng, mỗi bước một đóa sen, trên mặt mang vẻ bi mẫn trước nỗi khổ của thế nhân, từ từ đi tới.

Trong Hồng Hoang, từng vị đại thần thông giả kia khi thấy cảnh này, trong lòng đều dấy lên sóng lớn kinh hoàng.

"Lại một vị thánh nhân đến!" "Đây là Tiếp Dẫn Đạo Nhân, tu vi của y không biết mạnh hơn Chuẩn Đề Đạo Nhân bao nhiêu, nghe nói tu vi cảnh giới của y đã đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên!" "Quả nhiên đáng sợ, đây chính là uy năng của thánh nhân sao?

Ta bây giờ còn muốn đầu nhập vào Tây Phương Giáo, trở thành một già lam dưới trướng, theo y tu hành." "..." Một đám đại thần thông giả đều vô cùng chấn động.

Chương 117

Những dị tượng kia thực sự quá đáng sợ.

Những đại thần thông giả này đều giống như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, từng vào Tử Tiêu Cung, nghe Hồng Quân giảng đạo, nói một cách nghiêm túc, có thể xem là cùng thế hệ.

Nhưng, đối mặt với uy năng của thánh nhân, trong lòng họ lại sinh ra cảm giác vô cùng nhỏ bé, thậm chí muốn hoàn toàn thần phục, đi theo.

Điều này gần như không thể tưởng tượng nổi.

Khi những đại thần thông giả kia cảm nhận được sự thay đổi trong đạo tâm của mình, trên người đều toát ra một tầng mồ hôi lạnh, tóc gáy dựng đứng.

Quá đáng sợ!

Ầm!

Uy áp kinh hoàng từ trên người Tiếp Dẫn Đạo Nhân lan ra, ngưng tụ thành thực chất, hóa thành một luồng áp lực khổng lồ vô biên, trực tiếp ép về phía Lâm Nguyên.

Luồng uy áp mênh mông này thuộc về tu vi Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, đã tương đương với Chuẩn Đề được thiên đạo chi lực gia trì, vô cùng đáng sợ.

Ong ~~~ Thế nhưng, thần tình Lâm Nguyên bình tĩnh, quanh thân hộ thể thần quang lóe lên, uy áp mênh mông vừa chạm vào thân thể hắn, liền như băng tuyết tan chảy, không ảnh hưởng đến hắn chút nào.

Dưới sự áp bức của thánh nhân, trong đạo tâm của Lâm Nguyên

không nổi một gợn sóng, chỉ nhàn nhạt nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân đi tới.

Ầm ầm ầm ~~~ Đột nhiên, đúng lúc này, trên bầu trời cao, dòng sông thiên đạo kịch liệt cuộn trào, trong đó có một luồng khí tức đáng sợ bùng phát.

Dường như có một thứ gì đó khổng lồ đang giãy giụa trong dòng sông thiên đạo.

Đợi đến khi sự giãy giụa đó đạt đến cực hạn, ầm một tiếng, một bóng người từ trong dòng sông thiên đạo thoát ra, chính là Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Đây chính là thủ đoạn của thánh nhân!

Thánh nhân dù có chết đi, cũng sẽ từ trong thiên đạo phục sinh, vĩnh viễn không bị giết chết.

Đây là một trong những thủ đoạn đáng sợ nhất của thánh nhân.

Tuy nhiên, vẫn có thể thấy, sau khi Chuẩn Đề Đạo Nhân từ trong dòng sông thiên đạo phục sinh, sắc mặt đã có chút thay đổi, dường như càng thêm đờ đẫn.

Vẻ đờ đẫn này thoáng qua rồi biến mất, thần tình Chuẩn Đề Đạo Nhân rất nhanh trở lại bình thường.

Nghĩ đến cảnh vừa bị Lâm Nguyên một đòn hung hãn trực tiếp tru sát, rút đi tiên thiên canh kim bản nguyên, trong mắt y hiện lên vẻ oán độc vô cùng, gầm lên: "Tiếp Dẫn, giúp ta giết hắn!" Giọng nói này ẩn chứa sự căm hận khiến người ta kinh hồn bạt vía, chấn động đến mức những vì sao sâu trong tinh không Hồng Hoang cũng run rẩy kịch liệt, như sắp nổ tung.

Thì ra, thánh nhân tuy có thể không ngừng phục sinh từ trong thiên đạo, nhưng cũng không phải là không có cái giá phải trả.

Mỗi lần phục sinh, sự khống chế của thiên đạo đối với thánh nhân sẽ trở nên mạnh hơn.

Phục sinh như vậy nhiều lần, thánh nhân sẽ hoàn toàn trở thành con rối của thiên đạo!

Thân là thánh nhân, cao cao tại thượng, vạn kiếp bất hủ, nắm giữ quyền thế vô tận, làm sao cam tâm trở thành con rối của người khác?

Cho nên lúc này, sự căm hận của Chuẩn Đề Đạo Nhân đối với Lâm Nguyên, gần như là dốc cạn biển Hỗn Độn cũng khó rửa sạch.

Y vốn luôn mưu sâu kế hiểm, lúc này cũng hoàn toàn thất thố.

Cả hai vào giây phút này, có thể nói là đã kết thù không đội trời chung!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe vậy, nhìn về phía Lâm Nguyên, sắc mặt vô cảm: "Đạo hữu, ngươi là nhân vật quan trọng của Vu tộc, ta cũng không thể tùy tiện giết ngươi, có thể cho ngươi một cơ hội.

Bây giờ trả lại tiên thiên canh kim bản nguyên cùng Thất Bảo Diệu Thụ và các linh bảo khác cho linh sơn của ta, đồng thời theo ta trở về, ở núi Tu Di tụng kinh mười vạn năm, rửa sạch sát khí lệ khí trên người, ta liền cho phép ngươi trở lại Vu tộc." Tiếp Dẫn Đạo Nhân biết, lúc này sự việc đã tiến triển đến mức độ vô cùng nghiêm trọng.

Y tuy là thánh nhân tôn quý, nhưng Vu tộc cũng không thể xem thường.

Nếu thực sự trấn sát Lâm Nguyên, thì Thập Nhị Tổ Vu đang trấn áp sát khí trong Bàn Cổ Đại Điện chắc chắn sẽ bất chấp tất cả ra tay.

Đến lúc đó, Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, đối chiến với y, bất kể ai thắng, Tây Phương Giáo chắc chắn sẽ chịu thiệt lớn!

Lúc này căn bản không cần thiết phải kết thù sinh tử với Vu tộc, vì vậy ý định của Tiếp Dẫn Đạo Nhân là dĩ hòa vi quý.

Nhưng "dĩ hòa vi quý" của thánh nhân cũng mang theo sự mạnh mẽ, không chỉ yêu cầu Lâm Nguyên trả lại rất nhiều linh bảo, mà còn muốn Lâm Nguyên đến núi Tu Di tụng kinh mười vạn năm.

Lâm Nguyên nghe xong, trong mắt lộ ra một tia trào phúng, nói: "Ngươi coi ta là kẻ ngốc sao?" Hắn là người Vu tộc, đã là người Vu tộc, đồ vật mà mình dùng bản lĩnh đoạt được, sao có thể trả lại?

Hơn nữa, thủ đoạn mà Tây Phương Giáo giỏi nhất chính là "độ hóa".

Trong dòng thời gian nguyên bản, hai người Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn này không biết đã lôi kéo bao nhiêu đại năng của Xiển Giáo, Tiệt Giáo đến Tây Phương Giáo, sau một hồi độ hóa, tất cả đều trở thành những già lam, bồ tát trung thành của Tây Phương Giáo.

Nếu Lâm Nguyên thật sự đến Tây Phương Giáo tụng kinh mười vạn năm, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Điều kiện ngu ngốc như vậy, Lâm Nguyên dùng ngón chân nghĩ cũng không thể đồng ý.

Thần tình của Tiếp Dẫn Đạo Nhân vốn tràn đầy bi mẫn, nhưng sau khi nghe lời của Lâm Nguyên, sắc mặt bi mẫn liền biến mất, hóa thành vô cảm, trong vô cảm còn mang theo một tia lạnh lẽo và uy hiếp.

"Ta đường đường là thánh nhân tôn quý, cho ngươi cơ hội, ngươi lại không biết trân trọng sao?" "Trận chiến vừa rồi, không biết ngươi dùng thủ đoạn gì mà chém giết Chuẩn Đề một lần.

Nhưng nếu ta không nhìn lầm, thủ đoạn đó ngươi chỉ có thể thi triển một lần, trong thời gian ngắn không thể sử dụng lại.

Không còn thủ đoạn đó, bây giờ ngươi làm sao tranh đấu với ta?

Nếu muốn sống, tốt nhất là mau chóng xin tha.” Trong Hồng Hoang, một đám đại thần thông giả nghe đến đây, đều không khỏi gật đầu.

Đúng vậy, bọn họ cũng đều nhìn ra, thủ đoạn kia của Lâm Nguyên chỉ có thể thi triển một lần, trong thời gian ngắn không thể sử dụng lại.

Bây giờ không còn lá bài tẩy này, mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại là tồn tại mạnh hơn Chuẩn Đề không biết bao nhiêu lần, trong tình thế kẻ tiêu người trưởng này, tình cảnh của Lâm Nguyên trở nên vô cùng nguy hiểm.

“Ngươi đang uy hiếp ta sao?” Lâm Nguyên nhàn nhạt nói: “Ngày đó trong trận chiến Vu Yêu, Hồng Quân hiện thân, nhưng Thập Nhị Tổ Vu của ta vẫn chém y trọng thương!

Hôm nay nếu ngươi dám tiếp tục động thủ, ngày sau Vu tộc ta sẽ lật tung núi Tu Di của ngươi, san bằng đạo trường Tây Phương Giáo của ngươi.

Thánh nhân cao cao tại thượng, nhưng cũng không phải là vô địch.” “Hít...” Nghe được lời này, các đại thần thông giả Hồng Hoang đều hít vào một hơi khí lạnh.

Lâm Nguyên sao dám!

Đối mặt với thánh nhân, không những không lùi bước, ngược lại còn uy hiếp.

Điều này cũng quá mạnh mẽ rồi!

Đặc biệt là Minh Hà Lão Tổ, tính cách của Minh Hà Lão Tổ cẩn thận ổn trọng nhất, có thể nói là tồn tại “cẩu” nhất trong Hồng Hoang, nghe được lời này của Lâm Nguyên, sợ đến run cả gan.

“Gã này... quá đáng sợ rồi, đối mặt với thánh nhân cũng mạnh mẽ

như vậy, quả thực là mạnh đến kinh người.

Hồng Hoang này quả là toàn kẻ điên.” Minh Hà Lão Tổ trong lòng run rẩy nghĩ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe vậy, trong lòng đại nộ.

Thánh nhân coi trọng nhất là thể diện, lời nói vừa rồi của y, theo y thấy, đã là nhượng bộ rất lớn, không ngờ Lâm Nguyên không những không trân trọng, ngược lại còn bức người.

“Vu tộc tuy mạnh, nhưng dù sao cũng không có ai có thể chứng đạo thành thánh.

Chương 118

Dưới thánh nhân, đều là sâu bọ, câu nói này không phải là lời hư ngôn.

Đừng tưởng rằng nắm giữ một chút thủ đoạn quỷ dị là có thể coi thường uy năng của thánh nhân.

Hôm nay ta sẽ cho ngươi một bài học!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lạnh lùng quát.

Y đứng ở trung tâm vô cùng dị tượng, đột nhiên đưa tay vỗ xuống.

Lập tức, trời đất gầm vang, thập ức phật quốc, ba ngàn già lam, phật sát trang nghiêm, vô lượng quang minh, lúc này theo một chưởng vỗ ra của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, lại toàn bộ thu nhỏ, dung nhập vào trong.

Bàn tay lập tức như muốn bao trùm ba ngàn đại thiên thế giới, lan tỏa vô lượng huy hoàng, trực tiếp lao về phía Lâm Nguyên.

Thần thông của Tây Phương Giáo, Chưởng Trung Phật Quốc!

Vô cùng thánh nhân chi uy, cuồn cuộn lan ra.

Cả Hồng Hoang, vào giây phút này dường như đều rung chuyển, núi cao lay động, sông lớn gầm thét, rừng cổ mênh mông xào xạc, vô tận sinh linh đều sinh ra nỗi sợ hãi.

Các loại đại đạo pháp tắc, lúc này đều hiện ra, hóa thành từng sợi trật tự thần liên, dày đặc như mạng nhện, có đến ngàn vạn ức sợi, quấn quanh bàn tay lớn, gào thét, rung động.

Trong Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả đều biến sắc.

Đòn này, so với Chuẩn Đề Đạo Nhân, mạnh hơn rất nhiều!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân trước đó cũng đã quan sát trận chiến giữa Lâm Nguyên và Chuẩn Đề Đạo Nhân, biết chiến lực của Lâm Nguyên tuyệt đối không thể xem thường, sức mạnh của hắn đã đạt đến một tầng thứ không thể tưởng tượng, đủ để sánh ngang với thánh nhân.

Vì vậy, lần ra tay này, y không hề nương tay, trực tiếp thúc giục toàn bộ tu vi của mình.

Tu vi Chuẩn Thánh nhị trọng thiên, toàn bộ bùng nổ.

Một tay ấn xuống, phật quốc trấn Vu!

Đây là một loại sức mạnh khó có thể tưởng tượng.

Lâm Nguyên trong nháy mắt cảm nhận được áp lực kinh khủng đó, nhục thân đang kêu răng rắc, phát ra một trận tiếng nổ, thậm chí trên bề mặt da còn xuất hiện từng vệt máu, cả cơ thể như một món đồ sứ sắp nứt vỡ, vô cùng đáng sợ.

Nguyên thần của hắn cũng rung động, như sắp tan rã.

Tuy nhiên, dù là như vậy, thần tình của hắn vẫn rất bình tĩnh, thúc giục tu vi của mình, thân thể lập tức phình to, đầu đội trời chân đạp đất.

"Vu, chỉ tôn Bàn Cổ!" "Thánh nhân thì sao chứ?

Cuối cùng cũng sẽ bị đạp dưới chân!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát.

Mái tóc đen dày của hắn, trong gió lốc, múa lượn như rồng cuộn.

Hắn hùng tư vĩ ngạn, uyển như một pho tượng hoàn mỹ, mỗi một tấc đều ẩn chứa sức mạnh như vực sâu biển rộng, tỏa ra một vẻ đẹp khó có thể tưởng tượng.

Đôi mắt của hắn, sâu thẳm như tinh không, sắc bén như tia chớp lạnh, thiêu đốt chiến ý ngút trời.

Tính cách của Lâm Nguyên vốn dĩ vô cùng ổn định, nếu không cần

thiết, dù thế nào cũng sẽ không chủ động đi gây rủi ro, đối mặt với tranh đấu, có thể tránh thì sẽ tránh.

Hắn phần lớn thời gian đều trốn trong Vu tộc, yên tĩnh tu hành, cố gắng nâng cao tu vi của mình đến mức độ có thể thực sự đảm bảo an toàn cho bản thân.

Nhưng, điều đó không có nghĩa là hắn không có tính khí.

Vu tộc vốn đang phát triển tốt đẹp, Chuẩn Đề Đạo Nhân đột nhiên ra tay, kích động đại địa sát khí, khiến Vu tộc vốn hòa bình, yên tĩnh lại nổi lên nội loạn, tổn thất thảm trọng.

Điều này khiến trong lòng hắn đối với Tây Phương Giáo vô cùng phản cảm, trong lòng cũng có lửa giận, lúc này dáng vẻ cao cao tại thượng của Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng khiến hắn chán ghét.

Cảm xúc này đạt đến cực điểm, tự nhiên là phải trút ra.

Ầm!

Lâm Nguyên thúc giục Lực chi pháp tắc, trong đầu quán tưởng dáng vẻ vĩ ngạn của Bàn Cổ, sau lưng hiện ra bóng dáng hùng vĩ của Bàn Cổ đầu đội trời chân đạp đất.

Thanh quang chiếu rọi đại thiên lóe lên, bao bọc thân thể hắn, ngăn cản tất cả uy áp ra bên ngoài.

Nắm đấm của Lâm Nguyên bao bọc từng đạo từng đạo sức mạnh vĩ ngạn mênh mông, sức mạnh không gian, sức mạnh thời gian, sức mạnh nhân quả, sức mạnh vận mệnh, sức mạnh sinh tử...

Giữa trời đất, vũ trụ thập phương, ức vạn loại sức mạnh, vào giây phút này như đồng thời hiện ra, dưới sự thống lĩnh của Lực chi pháp tắc, dung hợp làm một.

Giờ phút này, khí tức hắn tỏa ra, so với lúc chiến đấu với Chuẩn

Đề trước đó, càng thêm sâu không lường được.

Phải biết rằng, hắn là căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp!

Đỉnh đầu có tam hoa thập nhị phẩm viên mãn!

Lúc này, ngộ tính đã là quán tuyệt Hồng Hoang, Hồng Quân cũng kém xa.

Trải qua trận chiến với Chuẩn Đề vừa rồi, dù chỉ mới qua một lát, hắn đã tiêu hóa được kinh nghiệm khổng lồ từ trận chiến với thánh nhân, khiến thực lực của mình lại một lần nữa được nâng cao.

Việc vận dụng Lực chi pháp tắc trở nên thuần thục hơn, vào giây phút này, tự nhiên có thể phát huy ra uy lực mạnh hơn.

Nếu Tiếp Dẫn Đạo Nhân cho rằng hắn vẫn là Lâm Nguyên của lúc nãy, thì đã sai.

Thân thể vĩ ngạn của Lâm Nguyên chuyển động, giơ quyền liền oanh ra phía trước.

Nắm đấm vàng rực bao bọc ức vạn sức mạnh, không chút hoa mỹ va chạm với Chưởng Trung Phật Quốc của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Ầm!!!

Như vũ trụ đại phá diệt, lại như ba ngàn đại thiên thế giới cùng sụp đổ, một luồng ánh sáng vô cùng chói mắt bùng phát ở trung tâm va chạm, quét qua cửu thiên thập địa, ba mươi ba tầng trời, tinh không Hồng Hoang.

Cả Hồng Hoang, vào giây phút này đều bị chiếu sáng một màu trắng xóa, tiếng gầm vang như ngàn vạn ức tia sét nổ.

Bàn tay của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trong cuộc va chạm kinh hoàng này, nổ tung thành ức vạn mảnh, tan nát tại chỗ!

Máu tươi của thánh nhân bắn ra, dễ dàng nghiền nát những vùng

sông núi rộng lớn của Hồng Hoang, động một chút là phương viên ức vạn dặm bị hủy diệt, thậm chí bắn vào cả lớp màng của đại địa, nơi nó đi qua, từng mảnh đại thiên thế giới hóa thành tro bụi.

Vô tận sinh linh bị diệt vong, sinh ra oán niệm ngút trời, sát khí như triều, trực tiếp bao trùm lên người Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khiến cả người y hiện ra một tia hắc khí.

Nhưng y không để tâm đến những điều đó, trong mắt chỉ có sự chấn động và kinh hoàng không gì sánh bằng.

"Ngươi... ngươi..." Y lảo đảo lùi lại một bước, dùng bàn tay bị gãy kia chỉ vào Lâm Nguyên, không nói nên lời.

"Không dựa vào thủ đoạn đặc biệt kia, chỉ dựa vào sức mạnh của chính mình, đã đánh nổ Chưởng Trung Phật Quốc của Tiếp Dẫn Chuẩn Thánh nhị trọng thiên?" Trong dòng sông thiên đạo, trên mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn đang lộ ra vẻ vô cùng khoái trá, y cho rằng giây tiếp theo Lâm Nguyên sẽ bị Chưởng Trung Phật Quốc trấn áp đến nát xương tan thịt, nhưng ai ngờ được lại là phật quốc của Tiếp Dẫn Đạo Nhân vỡ nát, thân thể thánh nhân bị tổn thương, lập tức trong đầu y dấy lên sóng lớn ngất trời.

Sao có thể!

Vừa rồi Chuẩn Đề Đạo Nhân đã tự mình giao thủ với Lâm Nguyên, y cảm nhận vô cùng rõ ràng, lúc đó chiến lực của Lâm Nguyên tuyệt đối không bằng bây giờ!

Sao trong một khoảng thời gian ngắn, lại không sử dụng thủ đoạn đặc biệt, chiến lực của Lâm Nguyên lại có thể tăng vọt một cấp độ lớn như vậy?

Quá không thể tưởng tượng nổi!

Chương 119

Dù là thân là thánh nhân, nhưng lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không nghĩ ra được nguyên nhân.

Mà ở trong Hồng Hoang.

Một đám đại thần thông giả thấy cảnh này, càng thêm kinh hãi.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, cả Hồng Hoang sôi trào, dấy lên cơn bão kinh thiên.

"Lại làm bị thương một vị thánh nhân nữa!

Trời ơi!

Điều này quá đáng sợ, quá kinh khủng!" "Chiến lực của Vu Nguyên rốt cuộc đáng sợ đến mức nào?

Chẳng lẽ trước đó khi chiến đấu với Chuẩn Đề, thực tế hắn đã nương tay?" "Gã này tu luyện thế nào vậy!" "..." Vô số đại thần thông giả tâm thần chấn động.

Sắc mặt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trở nên vô cùng khó coi.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng Yêu Sư, Bắc Hải Huyền Quy và những người khác thần sắc ngây dại.

Hi Hòa, Thường Hi, Hình Thiên, Khoa Phụ, Cửu Phượng và những người khác cũng đang dụi mắt, vẫn chưa hoàn hồn sau cảnh tượng vừa rồi.

"Người này..." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, những vị thánh nhân này, đều trầm mặc.

Nếu nói, trước đó Lâm Nguyên đánh bại Chuẩn Đề, còn có thể

miễn cưỡng giải thích là hắn nắm giữ một loại thủ đoạn đặc biệt, có thể trong thời gian ngắn, bùng phát ra chiến lực vượt qua giới hạn của bản thân.

Nhưng bây giờ, Lâm Nguyên lại dùng bàn tay vỡ nát của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, mạnh mẽ chứng minh rằng, hắn thực sự sở hữu sức mạnh có thể chống lại thậm chí là đánh bại thánh nhân!

Dưới thánh nhân, đều là sâu bọ, câu nói này ở Hồng Hoang được phụng làm pháp tắc chí cao, xem như đã thực sự bị phá vỡ.

Lâm Nguyên đã phá vỡ gông cùm này, một mình tạo nên kỳ tích! . ...

"A..." Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên gầm lên một tiếng.

Hồng Hoang chấn động, tinh không rung chuyển.

Tâm cảnh của thánh nhân vốn cao cao tại thượng, dù ức vạn năm trôi qua cũng không nổi một gợn sóng, luôn giữ vẻ thờ ơ, bởi vì họ quá mạnh mẽ, trừ những cường giả cùng cấp, rất khó có chuyện gì khác có tư cách làm rung động tâm thần của họ.

Nhưng giờ phút này, nghĩ đến sự sỉ nhục bị Lâm Nguyên đánh nát bàn tay trước mắt mọi người, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng giống như Chuẩn Đề, cuồng nộ.

"Chết đi!" "Hôm nay ta nhất định phải khiến ngươi thân xác tan nát, hồn bay phách tán, vĩnh viễn tan biến giữa trời đất!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gằn giọng lạnh lùng.

"Thiên đạo chi lực, gia trì thân ta!" Cùng với tiếng gầm của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trên cao nhất bầu trời, dòng sông thiên đạo đột nhiên cuộn trào kịch liệt, dấy lên sóng lớn vạn trượng.

Một luồng sức mạnh kinh hoàng vô biên, như một thác nước trắng xóa, từ dòng sông thiên đạo tuôn ra, lập tức gia trì lên người Tiếp Dẫn

Đạo Nhân.

Sau đó, khí tức của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trong nháy mắt như vĩnh viễn không ngừng nghỉ tăng vọt, từ cấp độ Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, lập tức nhảy vọt lên Hỗn Độn Cảnh tam trọng thiên.

Thực lực của y, vào giây phút này gần như là tăng vọt gấp trăm ngàn lần, xảy ra biến hóa long trời lở đất, vô cùng dị tượng diễn hóa, thiên đạo chi quang lóe lên, nhiếp hồn đoạt phách.

Một luồng uy áp thánh nhân nhiếp hồn đoạt phách từ trong cơ thể Tiếp Dẫn lan ra, cuồn cuộn khuếch tán.

Trong Hồng Hoang rộng lớn, vô số sinh linh, tất cả các đại thần thông giả, trong lòng đều sinh ra một cảm giác run rẩy, linh hồn như muốn nứt ra.

Ầm!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân bước về phía trước một bước, hư không vỡ nát, ức vạn không gian thứ nguyên tan biến.

Vô số tiểu thiên, trung thiên, đại thiên thế giới ký sinh trên lớp màng đại địa ở ngoại vi Hồng Hoang, cũng một trận rung chuyển kịch liệt.

Chư thiên vạn giới run rẩy, quá khứ tương lai chấn động, vạn linh kinh sợ, ai nấy đều run gan.

“Đây...

đây là Tiếp Dẫn Đạo Nhân sau khi được thiên đạo chi lực gia trì sao?

Quá mạnh mẽ, khí tức này vượt xa Chuẩn Đề!” “Cảnh giới này đã là không thể tưởng tượng, Vu Nguyên dù có mạnh hơn gấp mười, e rằng cũng không phải là đối thủ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Dù lá bài tẩy kia của hắn còn có thể thi triển thêm một lần, cũng không chắc có thể đánh bại Tiếp Dẫn Đạo Nhân bây giờ." "Thánh nhân quả nhiên không thể khiêu chiến, quá mạnh mẽ." "..." Vô số đại thần thông giả đều run rẩy, run lẩy bẩy.

Dưới uy áp của thánh nhân, họ giống như những con kiến nhỏ yếu, bất cứ lúc nào cũng có thể bị giẫm chết.

"Vu Nguyên, chịu chết!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã trở nên vô cùng lạnh lẽo, giơ tay chỉ một cái, liền thúc giục toàn bộ pháp lực của mình, tế ra một hạt niệm châu khổng lồ.

Ong một tiếng, vô lượng quang lóe lên, hạt niệm châu này trong nháy mắt đã phình to bằng một ngôi sao thái cổ, ầm ầm chuyển động, mang theo uy năng vô tận, trấn áp về phía Lâm Nguyên.

Trong dòng thời gian nguyên bản, trong Phong Thần Lượng Kiếp, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã từng thúc giục hạt niệm châu này, không tốn chút sức lực nào đã trấn áp Quy Linh Thánh Mẫu thành tro bụi.

Uy lực của nó mạnh đến mức phi thường.

Lúc này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng dùng tu vi Hỗn Độn Cảnh tam trọng thiên, toàn lực thúc giục, lập tức khiến sức sát thương của hạt niệm châu này tăng lên đến cực hạn, gần như không thể chống đỡ.

Rất nhiều đại thần thông giả quan sát cảnh này, trên mặt đều lộ ra vẻ không nỡ, không nhịn được nhắm mắt lại.

Mặc dù, trong số đó có rất nhiều là kẻ đối địch với Lâm Nguyên, nhưng chứng kiến một vị tuyệt thế thiên kiêu như vậy sắp vẫn lạc dưới tay thánh nhân, trong lòng họ vẫn cảm thấy một trận buồn bã.

Một người kinh tài tuyệt diễm như vậy, trước đây chưa từng có, sau này e rằng cũng không thể có.

"Ha ha ha, mạo phạm thánh nhân, chết không có chỗ chôn!" Chỉ có

Chuẩn Đề Đạo Nhân, lúc này tâm tình vô cùng sung sướng, có một cảm giác khoái trá mãnh liệt khi đại thù được báo, cười lớn, tiếng cười truyền khắp chư thiên.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên xảy ra.

Sâu trong Vu tộc, Bàn Cổ Đại Điện đột nhiên rung chuyển kịch liệt.

Đủ mười đạo khí tức kinh hoàng phóng lên trời, dung hợp làm một, trực tiếp hóa thành một thân ảnh khôi vĩ đầu đội trời chân đạp đất, bước ra một bước.

Đồng thời trong miệng y còn truyền ra âm thanh vĩ đại như sấm nổ, "Mạo phạm thánh nhân thì sao chứ?

Người Vu tộc ta, dù là tể sát thánh nhân, cũng không hề sợ hãi." Oanh!

Theo một tiếng quát khẽ, bóng người vĩ ngạn kia trực tiếp tung ra một quyền giữa không trung, va chạm kịch liệt với chuỗi niệm châu khổng lồ như một ngôi sao thái cổ kia.

Oanh ca!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ giòn giã đến cực điểm, bề mặt niệm châu xuất hiện một vết nứt lớn, sau đó oanh một tiếng nổ tung giữa trời, hoàn toàn vụn vỡ.

Trong nháy mắt, Hồng Hoang im phăng phắc.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, chỉ trong chớp mắt, chúng nhân vốn tưởng Lâm Nguyên đã xong đời, không ngờ đột nhiên lại có một trợ thủ đáng sợ nhảy ra.

Đám đại thần thông giả nhìn về phía người tới, lúc này mới nhận ra, đó hách nhiên chính là Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu thúc

động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ mà thành!

Chương 120

Cơ bắp cuồn cuộn, tràn đầy sức mạnh bùng nổ, sừng sững giữa thiên địa, đối trì với Thánh nhân mà không hề rơi vào thế hạ phong, ngược lại còn tỏ ra cường thế hơn. "Cái này...

Thập Nhị Tổ Vu ra ngoài rồi?

Chẳng lẽ bọn họ không phải đều đang trấn áp sát khí dưới Bàn Cổ Đại Điện sao?" "Phen này hay rồi!

Trước đó trong trận Vu Yêu đại chiến, Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện đã từng khiến Hồng Quân cũng bị trọng thương!

Đây mới chính là sức mạnh vĩ ngạn thực sự có thể lay động Thánh nhân." "Lần này e là có vấn đề lớn, vừa rồi ta chú ý thấy Tổ Vu xuất hiện chỉ có mười vị, không phải là bản chỉnh thể của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Khoảnh khắc này, Hồng Hoang sôi sục, tất cả đại thần thông giả đều bàn tán xôn xao.

Hướng phát triển của sự việc khiến kết cục trở nên khó đoán, Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện, Tiếp Dẫn đạo nhân muốn chém giết Lâm Nguyên đã là chuyện khó hơn lên trời. "Tổ Vu!" Quả nhiên, khoảnh khắc sau, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân trở nên vô cùng khó coi. "Hừ, Tây Phương Giáo!

Các ngươi tưởng dẫn động đại địa sát khí là có thể vây khốn được bọn ta sao?

Dám làm thương tổn thiên kiêu của Vu tộc ta, đó là tìm cái chết, nợ này chúng ta hiện tại tính một thể!" Từ trong Bàn Cổ Chân Thân hùng vĩ truyền ra một giọng nói lạnh lùng, uy áp hạo hạo đãng đãng lan tỏa khắp thiên địa, thấp thoáng thậm chí còn áp chế được Tiếp Dẫn đạo nhân.

Lâm Nguyên thấy vậy, trong lòng cũng nhẹ nhõm một chút.

Ta hành sự luôn ổn trọng, làm việc tự nhiên là phải vạn vô nhất thất!

Khoảnh khắc Tiếp Dẫn đạo nhân lộ diện, ta đã cảm thấy có chút không ổn.

Dù sao Chuẩn Đề đạo nhân là Thánh nhân yếu nhất, ta còn có thể đánh một trận, nhưng Tiếp Dẫn thì khác, sau khi được Thiên Đạo chi lực gia trì, thực lực có thể vọt lên tới tầng thứ Hỗn Nguyên tam trọng thiên!

Sau khi bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mỗi một bước tiến lên, thực lực đều tăng gấp trăm ngàn lần, khoảng cách một trọng thiên đủ để khiến người ta tuyệt vọng.

Ta có thể đánh bại và trấn áp Thánh nhân Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng nếu không có tiền đề là Trữ Đạo Nhất Kích, rất khó để kháng cự lại Thánh nhân Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Cho nên, ta đã sớm liên lạc với Thập Nhị Tổ Vu.

Tuy nói hiện tại Thập Nhị Tổ Vu đều đang trấn áp sát khí trong Bàn Cổ Đại Điện, không thể rời thân, nhưng đó không phải là tuyệt đối!

Phải biết rằng từ lâu về trước, Hậu Thổ Tổ Vu tu hành Trảm Tam Thi chi pháp đã có thành tựu, trảm ra một tôn Thiện thi.

Nhiều năm trôi qua, các Tổ Vu khác cũng lần lượt trảm ra Thiện thi.

Nói cách khác, hiện nay trong Vu tộc, chiến lực cấp Tổ Vu không chỉ có mười hai vị!

Thập Nhị Tổ Vu hoàn toàn có thể để Thiện thi của mình tạm thời

trấn áp Bàn Cổ Đại Điện một thời gian, còn chân thân xuất động đại chiến.

Thời gian như vậy tuy không thể kéo dài lâu, nhưng để tiến hành một trận chiến thì cũng đủ rồi!

Đương nhiên, Thập Nhị Tổ Vu toàn bộ xuất động vẫn không ổn, cho nên lần này chỉ xuất động mười vị Tổ Vu.

Nhưng dù chỉ là mười vị Tổ Vu, cũng đủ để kháng cự Tiếp Dẫn đạo nhân Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mạnh mẽ đến mức khó mà tưởng tượng được!

Huống chi, ta còn có thể thúc động kỹ năng Cường Lực Viên Hộ.

Một khi kỹ năng này được kích hoạt, chiến lực của Bàn Cổ Chân Thân sẽ bùng nổ, việc chém giết Tiếp Dẫn đạo nhân một lần nữa không phải là không thể! "Lần này thắng chắc rồi." Lâm Nguyên tự lẩm bẩm. "Các ngươi..." Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn Bàn Cổ Chân Thân kia mà nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt lóe lên tia sáng, không biết đang toan tính điều gì. "Hừ, chúng ta đi!" Đột nhiên, Tiếp Dẫn đạo nhân quát lớn một tiếng, quay người hóa thành một đạo hồng quang biến mất giữa trời đất.

Trong Thiên Đạo trường hà, Chuẩn Đề đạo nhân ngẩn người.

Phải biết rằng Thất Bảo Diệu Thụ cùng các linh bảo khác và Tiên thiên Canh Kim bản nguyên của lão vẫn còn nằm trong tay Lâm Nguyên kìa!

Tiếp Dẫn đạo nhân cứ thế mà đi, vậy những thứ kia coi như không đòi về được.

Tây Phương Giáo vốn dĩ nghèo rớt mồng tơi, mất đi những thứ này, tổn thất thảm trọng đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Tức thì, Chuẩn Đề đạo nhân đau lòng như muốn rỉ máu.

Nhưng không còn cách nào khác, Tiếp Dẫn đạo nhân đã chạy rồi, lão mà còn ở lại đây thì đúng là tìm đánh.

Lúc này dù trong lòng có vạn phần không cam tâm, vạn phần uất ức, lão vẫn không nói một lời, lủi thủi chạy mất. "Cái này...

Thánh nhân chạy rồi?

Thánh nhân bỏ chạy sao?" Trong nháy mắt, vô số đại thần thông giả trong Hồng Hoang ngỡ ngàng, cảm thấy thật không thể tin nổi.

Họ đã tưởng tượng ra rất nhiều khả năng, nhưng chưa từng nghĩ đến kết cục này.

Thánh nhân cao cao tại thượng, vốn coi trọng thể diện nhất, bất cứ việc gì làm tổn hại đến uy nghiêm của mình, họ đều sẽ bất chấp mọi giá để tiêu diệt.

Vậy mà hiện tại Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn liên tiếp chịu thiệt thòi lớn dưới tay Vu Nguyên, khi Bàn Cổ Chân Thân hiện thân, lại chẳng nói chẳng rằng mà bỏ chạy luôn.

Hành vi này có thể nói là mất mặt đến cực điểm, nhưng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn căn bản không màng tới. "Tê, Vu tộc... thật đáng sợ." Vô số đại thần thông giả hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là chiến tích thần tiên gì vậy!

Dọa chạy hai vị Thánh nhân!

Từ cổ chí kim, ai có thể làm được?

Nghĩ cũng không dám nghĩ như thế! "Hừ, thật làm mất mặt Thánh nhân chúng ta!" Tại Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này thì tức đến mức cơ mặt run rẩy, không nhịn được mà nộ trách.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn là người cao ngạo nhất trong các Thánh nhân, tuy nói xưa nay vẫn coi khinh Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nhưng hai người đó dù sao cũng là Thánh nhân, thấy họ có hành vi đào chạy như vậy, trong lòng tự nhiên vô cùng phẫn nộ. "Ha ha ha, làm tốt lắm!

Như vậy mới hả giận chứ!" Thông Thiên Giáo Chủ thì không cho là vậy, ngược lại rất tán đồng hành vi của Vu tộc, cảm thấy việc này rất hợp khẩu vị của mình. "Thực lực của Vu tộc đã bành trướng đến mức này rồi sao?" Sắc mặt của Thái Thanh Lão Tử thì trở nên vô cùng nghiêm túc. "Vu tộc, Vu tộc..." Nữ Oa cũng lẩm bẩm tự nói, nàng nghĩ đến Yêu tộc.

Nàng xuất thân từ Yêu tộc, vốn có tình cảm sâu đậm, nghĩ đến việc Yêu tộc phải đối mặt với một đối thủ đáng sợ như Vu tộc, trong lòng không khỏi thêm vài phần lo lắng.

Chương 121

Nhất thời, Hồng Hoang biến động, các đại thần thông giả bàn tán xôn xao.

Sự kiện lần này không nghi ngờ gì sẽ có ảnh hưởng cực kỳ sâu rộng, phá vỡ thần thoại "Thánh nhân vô địch" trong lòng mọi người. "Chạy rồi?" Bàn Cổ Chân Thân do mười vị Tổ Vu hóa thành thấy Tiếp Dẫn đạo nhân dứt khoát bỏ chạy cũng có chút ngỡ ngàng.

Sau khi phản ứng lại, bọn họ chuẩn bị đuổi theo, đánh tới núi Tu Di, cho Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn một trận tơi bời.

Tuy nhiên Lâm Nguyên đã ngăn họ lại, nói: "Lần này đại chiến với Chuẩn Đề, mục đích chủ yếu là để phá giải âm mưu nhắm vào Vu tộc của họ.

Nếu âm mưu đó đã bị phát hiện, bọn họ cũng không thể hành động được nữa.

Chuyện đến đây có thể coi là giải quyết mỹ mãn, không cần phải sinh thêm sự cố." Ta rất bình tĩnh và suy tính rất nhiều.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn dù sao cũng là Thánh nhân, có thể không ngừng hồi sinh từ Thiên Đạo trường hà.

Nếu thực sự khai chiến bất tử bất hưu với hai vị Thánh nhân này, Vu tộc sẽ phải đối đầu sớm với Thiên Đạo.

Thiên Đạo không phải là thứ đơn giản, sự cường đại của nó khó mà tưởng tượng nổi.

Một khi chọc giận Thiên Đạo thực sự, cho dù Vu tộc mạnh mẽ cũng sẽ đối mặt với hiểm nguy cực lớn.

Hơn nữa, lần này dù sao cũng đã thu được đủ lợi ích, phô trương

được uy phong thực sự, có thể nói là thu hoạch đầy tay, không cần thiết phải làm gì thêm. "Cũng được, nghe theo đệ, chúng ta rút lui." Mười đại Tổ Vu nghe vậy bèn gật đầu, nghe theo kiến nghị của Lâm Nguyên.

Quyền lên tiếng của Lâm Nguyên trong Vu tộc vốn đã cực trọng, hiện tại chỉ cần là ý tưởng hắn đưa ra, Thập Nhị Tổ Vu cơ bản đều sẽ nghe theo.

Vút!

Cả nhóm lập tức rời khỏi chiến trường, trở về Vu tộc.

Trận chiến hạo hãn này cũng coi như kết thúc tại đây.

Đám đại thần thông giả Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng đều có chút bàng hoàng.

Kể từ khi thời đại Thánh nhân mở ra, đây dường như là lần đầu tiên họ thấy Thánh nhân dốc toàn lực xuất thủ trong một trận chiến khủng khiếp như vậy.

Nhưng kết quả lại vô cùng bất ngờ.

Thánh nhân chí tôn đường đường, hiệu xưng vạn kiếp bất hủ, kết quả cuối cùng lại bị Lâm Nguyên cường thế oanh sát, cướp đi tất cả bảo vật, buộc phải phục sinh trong Thiên Đạo trường hà.

Tiếp Dẫn đạo nhân tới cứu viện, kết quả cuối cùng lại bị Bàn Cổ Chân Thân do mười đại Tổ Vu ngưng tụ dọa chạy, còn chẳng dám thực sự đánh một trận.

Vị Thánh nhân này, nhìn kiểu gì cũng thấy thật thảm.

Ong ~~~ Trên đường trở về Vu tộc, Lâm Nguyên lật bàn tay, Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề đạo nhân cùng mười tám kiện linh bảo khác hiện ra giữa không trung.

Hắn thúc động Lực Chi Pháp Tắc, ngưng tụ thành một thanh trường đao, chém thẳng vào những ấn ký tinh thần mà Chuẩn Đề để lại.

Những bảo vật này có thể nói là thu hoạch lớn nhất của trận chiến này, đặc biệt là Thất Bảo Diệu Thụ, vốn là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, uy lực vô cùng, ở Hồng Hoang cũng là một vật truyền kỳ, giờ đây lại rơi vào tay Lâm Nguyên. "A..." Cùng lúc đó, tại núi Tu Di xa xôi, Chuẩn Đề đạo nhân vừa mới trở về đã phát ra một tiếng gào thét thê lương đau đớn, giống như linh hồn bị ai đó chém một đao thật mạnh. "Làm sao vậy?" Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng hỏi. "Đáng chết, tên Vu Nguyên kia đã xóa sạch toàn bộ ấn ký của ta trên Thất Bảo Diệu Thụ và các linh bảo khác!" Chuẩn Đề đạo nhân đau lòng như rỉ máu, vô cùng thống khổ. "Ai..." Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy không nhịn được thở dài một tiếng, cũng thấy xót xa vô cùng.

Tây Phương Giáo nghèo nàn nhất, bao năm qua họ luôn cần mẫn thu thập đủ loại linh bảo, khó khăn lắm mới có được một ít, giờ đây trực tiếp mất đi một nửa. "Từ khi sinh ra đến nay, ta chưa từng chịu nhục nhã như vậy.

Thù này không báo, ta uổng làm Thánh nhân!" Chuẩn Đề đạo nhân nghiến răng nghiến lợi nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân mặt lộ vẻ ưu sầu: "Lần này toan tính của huynh có thể nói là tinh diệu, nếu không có tên Lâm Nguyên kia, giờ này Vu tộc đã nổ ra nội chiến, thực lực suy giảm đáng kể.

Nhưng ai mà ngờ được trong Vu tộc lại xuất hiện một kẻ kinh tài tuyệt diễm như vậy, mọi kế hoạch của chúng ta đều bị hắn dễ dàng nhìn thấu và hóa giải hoàn toàn!

Thập Nhị Tổ Vu cộng thêm một tên Vu Nguyên này, thực lực đã vượt qua chúng ta rồi.

Tiếp theo, đừng nói đến chuyện báo thù, có lẽ chúng ta còn phải suy nghĩ làm sao để tự vệ!" Nói đến đây, Tiếp Dẫn đạo nhân cảm thấy uất ức vô cùng.

Chuyện như vậy ai mà tưởng tượng nổi?

Thánh nhân đường đường còn phải suy tính đường tự vệ!

Vu tộc mạnh mẽ một cách hoàn toàn phi lý, giống như có ai đó đã bóp méo quỹ đạo lịch sử, thay đổi lịch sử vốn có của Hồng Hoang vậy! "Trong Hồng Hoang cường giả như mây, Vu tộc làm sao có thể một mình độc tôn?

Chẳng phải họ vẫn còn đối thủ lớn là Yêu tộc sao?

Yêu tộc xuất thủ nhất định có thể khiến Vu tộc tổn thất nặng nề!" Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Lúc này lão đã khôi phục lại sự bình tĩnh, mang theo mối thù hận mãnh liệt, trong đầu lão đã có hàng vạn kế hoạch âm mưu đang diễn ra.

Tuy nhiên, Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy lại lắc đầu nói: "Yêu tộc làm sao là đối thủ của Vu tộc được?

Nếu là trước đây, có lẽ còn có thể tranh đấu một hai, nhưng hiện tại căn bản là không thể!" Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh: "Ai nói là không thể?" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy liền biết Chuẩn Đề có lẽ lại nghĩ ra cách gì đó, vội vàng hỏi: "Huynh có ý tưởng gì sao?

Mau nói đi." Chuẩn Đề đạo nhân im lặng một lát như đang suy nghĩ, một lúc sau mới chậm rãi mở lời: "Yêu tộc vẫn còn tiềm lực rất lớn.

Thứ nhất là Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận.

Đại trận này của Yêu tộc vẫn còn khiếm khuyết, vì Thái Âm Tinh

không có người thích hợp chủ trì.

Một khi trận nhãn Thái Âm Tinh có được một cường giả phù hợp, uy năng của đại trận sẽ bùng nổ, không hề thua kém Vu tộc!

Thứ hai là Nữ Oa.

Cảnh giới của Nữ Oa đã tu hành tới Hỗn Nguyên cảnh tứ trọng thiên, chúng ta dù được Thiên Đạo chi lực gia trì cũng căn bản không phải đối thủ của nàng.

Đó có thể coi là một vị Thánh nhân thực sự mạnh mẽ!

Nữ Oa là người của Yêu tộc, thông qua một số thủ đoạn, chúng ta có lẽ có thể khiến Nữ Oa ra tay vì Yêu tộc!

Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận cộng thêm Nữ Oa, dưới sự gia trì của hai yếu tố này, chiến lực của Yêu tộc sẽ không hề thua kém Vu tộc!

Đợi đến lúc đó, chúng ta lại khơi mào Vu Yêu đại chiến, nhất định có thể một nháy mắt diệt sát Vu tộc!" Chuẩn Đề đạo nhân nói từng chữ một, một kế hoạch to lớn và đáng sợ tuôn ra từ miệng lão, mang theo cái lạnh thấu xương.

Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong không khỏi kinh hãi.

Nhưng sau khi suy nghĩ một lát, lão nhận thấy kế hoạch này có tính khả thi rất cao!

Chỉ cần vô hạn nâng cao chiến lực của Yêu tộc, để Yêu tộc ra tay đối phó Vu tộc, vậy thì Vu tộc sẽ đón nhận tai họa ngập đầu!

Chương 122

"Chuẩn Đề, huynh không hổ là kẻ dung hợp một luồng bản nguyên của Nhân Quả Ma Thần!

Trí tuệ của huynh luôn khiến ta phải kinh ngạc!" Tiếp Dẫn đạo nhân vui mừng nói. "Mục đích hiện tại của ta chỉ có một, đó là tiêu diệt Vu tộc, tẩy rửa sỉ nhục của chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân nghiến răng nói. "Thậm chí, đến lúc đó chúng ta có thể đích thân ra tay chủ trì Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận!

Đạt đến cảnh giới Thánh nhân là có thể hòa giải tạo hóa, vận chuyển âm dương, trong mắt không còn phân biệt âm dương nữa.

Chúng ta chẳng cần quan tâm đến trận nhãn Thái Âm hay Thái Dương gì đó, trực tiếp nhập chủ Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận luôn!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe đến đây, trong mắt hiện lên một tia kinh sắc. "Hai chúng ta đi nhập chủ Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận?" Khoảnh khắc này, tâm thần Tiếp Dẫn đạo nhân chấn động, hoàn toàn bị ý tưởng của Chuẩn Đề đạo nhân trấn trụ.

Chu Thiên Tinh Đậu Đại Trận hội tụ sức mạnh của chư thiên thần ma, câu động vĩ lực của hàng tỷ ngôi sao, uy lực vô cùng.

Khi do Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác thúc động, ước chừng đã đủ sánh ngang với tu vi Thánh nhân rồi.

Nếu lại do Thánh nhân đích thân thúc động đại trận như vậy, uy lực của nó sẽ đạt đến tầng thứ nào, thật sự là khó có thể tưởng tượng! "Vu tộc nên hối hận đi." Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân thậm chí còn hiện lên một tia sợ hãi, "Hối hận vì tại sao lại trêu chọc một đối thủ đáng sợ như huynh!".

Sau khi Bàn Cổ Chân Thân do mười đại Tổ Vu ngưng tụ trở về

Vu tộc, họ liền giải tán, trở lại thành mười đại Tổ Vu, vội vã tiến vào Bàn Cổ Đại Điện.

Lúc này tình hình bên trong Bàn Cổ Đại Điện vô cùng tồi tệ, sát khí cuồn cuộn từ sâu trong lòng đất tràn lên gần như vô tận, điên cuồng xung kích, muốn bùng lên từ đây để nhấn chìm Hồng Hoang.

Hai vị Tổ Vu còn lại cùng với các Thiện thi mà các Tổ Vu khác trảm ra đang ở trong đại điện, vận chuyển toàn bộ pháp lực để khổ sở chống đỡ.

Tuy nhiên có thể thấy thân thể họ vẫn đang lung lay, có chút không trụ vững được nữa.

Thậm chí dưới sự xâm thực của trọc khí và sát khí khủng bố kia, mấy vị tồn tại đang trấn giữ trong Bàn Cổ Đại Điện đều bị nhiễm phải từng luồng hung sát khí tức, cả người toát ra một loại lệ khí, ngay cả những Thiện thi kia thần sắc cũng trở nên hung ác. "Tình hình tệ quá, nếu chúng ta đến chậm một chút, nói không chừng sát khí đã đột phá phong ấn rồi!" Đám Tổ Vu thấy cảnh này, trên mặt lộ vẻ lo lắng, vội vàng lao tới, lần lượt ngồi xuống, vận chuyển đại pháp lực để trấn áp sát khí đang cuồn cuộn trở lại.

Hai vị Tổ Vu lưu thủ cùng mấy tôn Thiện thi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mở mắt nói: "Các huynh cuối cùng cũng về rồi, suýt chút nữa là trấn áp thất bại." Chúc Dung tính tình hỏa bạo, nghe vậy giận dữ nói: "Đều là do tên Chuẩn Đề của Tây Phương Giáo!

Hừ, nếu không có Vu Nguyên, chúng ta còn không biết tất cả chuyện này đều là do Chuẩn Đề đạo nhân ra tay!" "Tây Phương Giáo trước đây không hề có giao thiệp gì với chúng ta, lần này tại sao bỗng nhiên lại hãm hại Vu tộc ta?

Chuyện này lạ quá." Hậu Thổ hơi nhíu mày.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, nàng là người khai tịch nguyên thần sớm nhất, tu vi thâm hậu nhất, cho nên trí tuệ cũng thông đạt hơn, khoảnh khắc này liền nghĩ ngay đến điểm mấu chốt của vấn đề. "Có lẽ Chuẩn Đề làm vậy là để hoàn trả Thiên Đạo công đức." Lâm Nguyên ở bên cạnh nghe các Tổ Vu bàn tán, trầm ngâm một lát rồi cuối cùng cũng lên tiếng.

Việc này rất quan trọng, tiết lộ một chút nội dung cho các Tổ Vu cũng không sao. "Hử?" Quả nhiên Lâm Nguyên vừa lên tiếng đã thu hút sự chú ý của tất cả các Tổ Vu. "Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập hạ bốn mươi tám đại hồng nguyện, mượn Thiên Đạo công đức để thành thánh, chuyện này chúng ta đều biết.

Nhưng tại sao họ lại phải thông qua việc hãm hại Vu tộc ta để hoàn trả Thiên Đạo công đức?" Đế Giang kinh ngạc hỏi. "Sau khi tu vi thâm hậu hơn, ta lờ mờ cảm nhận được một loại Thiên Đạo đại thế.

Đại thế của Thiên Đạo trong tương lai chính là muốn hai tộc Vu Yêu tranh đấu, sau đó lưỡng bại câu thương, đồng thời diệt vong.

Bất cứ sự tồn tại nào cản trở tiến trình đại thế này đều sẽ trở thành kẻ thù của Thiên Đạo!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chắc hẳn cũng cảm ứng được xu thế này, cho nên chọn làm quân cờ tiên phong cho Thiên Đạo, cố ý hãm hại Vu tộc ta." Lâm Nguyên trầm giọng nói.

Trong Hồng Hoang, bất cứ đại thần thông giả nào cũng ít nhiều có cảm ứng về những chuyện sắp xảy ra trong tương lai, lý do hắn đưa ra cũng không có gì bất hợp lý.

Những năm qua, Lâm Nguyên đã xây dựng được uy nghiêm vô thượng trong Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu đều vô cùng tin phục hắn.

Vì vậy khi nghe Lâm Nguyên phân tích, họ không mảy may nghi

ngờ mà tin ngay lập tức.

Trong lòng họ đều trào dâng một cơn thịnh nộ, lạnh lùng nói: "Hóa ra là như vậy!" Chúc Dung tính khí nóng nảy nhất hét lớn: "Hai tên trọc tặc này muốn diệt tộc ta sao!

Tâm tư độc địa như vậy, tuyệt đối không thể để chúng yên ổn được!

Sau này nếu có cơ hội, nhất định phải lật tung núi Tu Di đó lên, cho dù đối phương là Thánh nhân thì đã sao?

Vẫn cứ giẫm dưới chân như thường!" Các Tổ Vu khác mắt cũng phun ra lửa giận, lần lượt hét lớn: "Đúng, đánh lên núi Tu Di, diệt hai vị Thánh nhân kia!" "Cho dù Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có thể không ngừng hồi sinh trong Thiên Đạo trường hà, vậy thì hồi sinh một lần, giết lão một lần, ta tin chắc chắn sẽ có ngày chúng hoàn toàn diệt vong!" "Mối thù này tất báo!

Nhất định phải dùng máu của Tây Phương Giáo để tẩy rửa tổn thất của Vu tộc ta trong thời gian qua!" Các Tổ Vu nộ khí xung thiên, từng người gầm thét, hận không thể lao ra đại chiến với núi Tu Di ngay lập tức, họ nghiến răng trắc trắc.

Lâm Nguyên thấy cảnh này, thầm nhíu mày.

Tuy nói các Tổ Vu tức giận là bình thường, nhưng nhìn vẻ mặt của họ dường như mang theo một chút điên cuồng, đa phần là chịu ảnh hưởng của đại địa sát khí.

Trong dòng thời gian nguyên bản, sở dĩ Vu tộc đại quyết chiến bất tử bất hưu với Yêu tộc, ảnh hưởng của Hồng Hoang sát khí chính là một trong những nguyên nhân quan trọng nhất. "Các huynh đừng ồn ào nữa." Hậu Thổ là người có nguyên thần tu vi thâm hậu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, cũng phát hiện ra điểm bất thường, lập tức lạnh

lùng quát: "Tuyệt đối đừng để bị sát khí ảnh hưởng!" Lời vừa dứt, tim tất cả Tổ Vu đều thắt lại, trạng thái phẫn nộ lúc nãy giống như bị một chậu nước đá dội từ đầu xuống, lập tức tỉnh táo lại rất nhiều.

Nghĩ lại biểu hiện vừa rồi, trong lòng họ đều có chút kinh hãi.

Đây chính là mình khi bị sát khí vây quanh sao? "Không ngờ đấy, chúng ta tưởng đã trấn áp được sát khí này rồi, hóa ra vẫn chịu ảnh hưởng nhất định." Đế Giang bình tĩnh lại, cười khổ một tiếng. "Những chuyện này đều là vấn đề nhỏ, dù sao chúng ta cũng đã khai tịch nguyên thần, tuy bị ảnh hưởng nhưng cũng có thể nhanh chóng tỉnh lại." Hậu Thổ trầm giọng nói: "Việc cấp bách hiện nay là phải nghĩ cách trấn áp triệt để đợt sát khí cuồng triều lần này, nếu không có sát khí này quấy nhiễu, sau này chúng ta làm gì cũng sẽ vô cùng khó khăn." Đám Tổ Vu nghe vậy lập tức nghiêm túc gật đầu.

Hậu Thổ hiển nhiên đã nói đúng trọng tâm.

Oanh!

Đúng lúc này, từ bên dưới Bàn Cổ Đại Điện, sát khí vô cùng vô tận lại một lần nữa bùng phát, phun trào ra ngoài.

Trong đại điện khoảnh khắc này nổi lên âm phong, vang lên những tiếng gầm thét điên cuồng.

Sát khí này cực nặng, giống như sát khí của cả thiên địa Hồng Hoang lúc này đều tụ tập về đây, Thập Nhị Tổ Vu lập tức cảm thấy một áp lực khổng lồ. "Trấn!" Họ quát lạnh.

Oanh!

Thập Nhị Tổ Vu cộng thêm các Thiện thi của mình đồng thời thúc động tu vi, một luồng thanh quang rực rỡ tỏa ra, thuần khiết minh lượng, lập tức hô khiếu tuôn ra, một lần nữa trấn áp luồng trọc sát chi khí cuồn cuộn kia xuống.

Oanh long long ~~~ Bàn Cổ Đại Điện cũng vì thế mà rung chuyển, dường như muốn nứt toác ra.

Trên mặt Thập Nhị Tổ Vu đều lộ vẻ phiền muộn.

Tuy nói là phải trấn áp sát khí, nhưng muốn trấn áp triệt để thứ này không hề đơn giản, vô cùng tốn sức.

Ước tính ít nhất cũng phải mất ba vạn năm mới có thể giải quyết triệt để đợt sát khí phong bạo này!

Nhưng ai biết được trong ba vạn năm đó sẽ xảy ra chuyện gì?

Chương 123

"Có lẽ ta cũng có thể giúp một tay." Đúng lúc này, một giọng nói vang lên, chính là Lâm Nguyên.

Ánh mắt Thập Nhị Tổ Vu lập tức sáng lên.

Họ không thể quên được cách đây không lâu, Lâm Nguyên đã đại chiến với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đạo nhân, không chỉ một quyền đánh nổ Chuẩn Đề đạo nhân khi lão đã được Thiên Đạo chi lực gia trì, mà còn có thể kháng cự Tiếp Dẫn đạo nhân, tu vi một thân đã đạt tới tầng thứ Thánh nhân!

Có thể nói hiện tại Lâm Nguyên chính là người đứng đầu Vu tộc, vượt qua tất cả Tổ Vu.

Đồng thời, tu vi của hắn cũng vượt qua tất cả mọi người trong Hồng Hoang, ngoại trừ những vị Thánh nhân kia!

Ở tầng thứ phi thánh, Lâm Nguyên hiện nay chính là đệ nhất Hồng Hoang, một tồn tại chí cường thực sự!

Nếu có Lâm Nguyên giúp đỡ, quá trình trấn áp sát khí của họ chắc chắn sẽ thuận lợi hơn nhiều, nói không chừng thời gian ba vạn năm có thể rút ngắn xuống còn hai vạn năm, thậm chí là một vạn năm. "Ha ha ha, tốt quá, Vu Nguyên, đệ lại đây giúp một tay đi, có đệ gia nhập, chúng ta có thể sớm giải quyết việc này." "Nhắc mới nhớ, tốc độ tăng trưởng tu vi của đệ thực sự quá đáng sợ, mới bao lâu không gặp?

Đệ dường như đã có thể oanh sát cường giả tầng thứ Thánh nhân rồi!" "Không hổ là thiên kiêu của Vu tộc ta." Đám Tổ Vu nhao nhao lên tiếng, lúc này tâm trạng đều tốt lên không ít.

Lâm Nguyên mỉm cười, đi tới vị trí trung tâm Bàn Cổ Đại Điện,

cũng ngồi xếp bằng xuống, cảm nhận luồng sát khí vô cùng vô tận bên dưới đại điện.

Ong ~~~ Khoảnh khắc thần niệm của hắn vươn ra, dường như hắn đã hòa làm một với cả Bàn Cổ Đại Điện, sau đó tầm nhìn mở rộng vô hạn, "nhìn" thấy sự phân bố của sát khí giữa Hồng Hoang.

Chỉ thấy trong thiên địa hạo hãn, sát khí hung dữ giăng đầy khắp mọi ngõ ngách, ảnh hưởng đến vô số sinh linh, khiến họ mất đi lý trí, tranh đấu kịch liệt, xảy ra đủ loại sự kiện đổ máu.

Những cuộc tranh đấu đó bắt đầu từ ân oán cá nhân, sau đó lan rộng thành xung đột giữa các bộ lạc, cuối cùng hóa thành chiến tranh giữa các tộc quần.

Từng trận đại chiến đẫm máu liên tục xảy ra ở khắp nơi trong Hồng Hoang, và cùng với những cuộc chiến đó, sát khí cũng trở nên đậm đặc hơn.

Đây là một quá trình đáng sợ càng lúc càng trầm trọng!

Điều này cũng từ một phía cho thấy quá trình diễn biến của Hồng Hoang Lượng Kiếp lúc này chính là dưới ảnh hưởng của sát khí, xung đột tích lũy từng chút một, đến cuối cùng hóa thành mâu thuẫn không thể điều hòa, trực tiếp khơi mào trận quyết chiến giữa hai tộc quần lớn nhất thiên địa, thương vong vô số, hóa thành Lượng Kiếp.

Ngoài sát khí giữa thiên địa, bên dưới đại địa Hồng Hoang còn có nhiều sát khí hơn, loại sát khí đó tỏa ra uy thế mạnh hơn trên mặt đất rất nhiều.

Luồng sát khí gây ra biến động cho Vu tộc lần này chính là phun trào từ sâu dưới lòng đất Hồng Hoang.

Luồng sát khí này khiến Lâm Nguyên nhớ lại con Thái Cổ hung thú mà hắn đã gặp trong tinh không trước đó, khí tức sát khí có nét tương

đồng nhất định.

Có lẽ sát khí ở nơi sâu nhất của đại địa chính là tàn dư của các Hỗn Độn Ma Thần sau khi bị Bàn Cổ đại thần chém giết, cũng chính vì vậy mà sát khí này mới đáng sợ hơn.

Oanh!

Đột nhiên đúng lúc này, trong "tầm nhìn" của Lâm Nguyên, hắn thấy ở nơi sâu nhất dưới lòng đất lại có một luồng sát khí khủng bố bùng phát như núi lửa phun trào, hung hãn tuôn ra, cuồn cuộn lao về phía Bàn Cổ Đại Điện.

Bàn Cổ Đại Điện giống như một miệng núi lửa, những luồng sát khí này đã ẩn núp sâu trong lòng đất suốt vô tận năm tháng, khoảnh khắc này cuối cùng đã tìm được cơ hội, muốn dốc hết sức tuôn trào ra từ đây! "Mọi người chú ý, một đợt lớn đang tới!" Đế Giang hét lớn.

Các Tổ Vu khác sắc mặt trở nên vô cùng nghiêm túc, đều thúc động pháp lực của mình đến cực hạn, nghiêm trận dĩ đãi, không dám có chút lơ là.

Hậu Thổ càng vội vàng dặn dò Lâm Nguyên: "Trấn áp sát khí thực ra chủ yếu nhất là dựa vào huyết mạch chi lực trong cơ thể chúng ta.

Huyết mạch chi lực kế thừa từ Bàn Cổ đại thần dường như thiên sinh có tác dụng khắc chế loại đại địa sát khí này.

Đệ nhất định phải chú ý điểm này!" "Vâng, đệ biết rồi." Lâm Nguyên gật đầu, thần thái vô cùng bình tĩnh.

Oanh oanh oanh ~~~ Một đợt sát khí cuồng triều chưa từng có lao tới từ nơi sâu nhất dưới lòng đất Hồng Hoang, giống như một con cự long đang vận hành dưới lòng đất, dài hàng tỷ dặm, hú hét cuồn cuộn, thanh thế đáng sợ.

Lâm Nguyên cảm tri được tất cả những điều này, khi con sát khí

cự long kia sắp lao tới, trong mắt hắn lóe lên tia sáng lăng lệ, chỉ trong nháy mắt, hắn đã thúc động toàn bộ huyết mạch chi lực của mình.

Tức thì một luồng xích mang ngất trời bộc phát ra, soi rọi cả Bàn Cổ Đại Điện thành một màu đỏ rực, huyết khí như biển, nóng rực bức người, nhiếp nhân tâm phách.

Trong đó còn tỏa ra một loại uy năng khó có thể hình dung, giống như một sinh linh ở tầng thứ tối cao giáng lâm, mang theo một loại uy áp thiên sinh đã thượng đẳng hơn những kẻ khác.

Cả Bàn Cổ Đại Điện đều rung chuyển oanh long long.

Còn Thập Nhị Tổ Vu lúc này trong lòng thậm chí còn sinh ra một loại kính sợ từ đáy lòng, giống như người đứng trước mặt không còn là Lâm Nguyên mà là Bàn Cổ, Bàn Cổ đại thần!

Khí huyết chi lực cuồn cuộn dâng lên, lập tức trấn áp đợt sát khí cuồng triều sâu dưới lòng đất Hồng Hoang kia xuống.

Sát khí cuồng triều vốn dĩ vẫn đang hung hãn xông lên, nhưng trong khoảnh khắc này, nó giống như chuột thấy mèo, cả đám đột ngột rung chuyển dữ dội, dường như hiện ra nỗi sợ hãi vô tận, oanh một tiếng liền hoàn toàn tan rã, sau đó những luồng sát khí cuồn cuộn đó đều điên cuồng chạy trốn vào sâu dưới lòng đất Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, những luồng sát khí đó dường như đã có sinh mạng, sát khí vô cùng vô tận không còn dám có một chút ngang tàng nào nữa, tất cả đều trở nên run rẩy sợ hãi.

Sau đó, chỉ trong chớp mắt, Bàn Cổ Đại Điện vốn đầy sát khí vây quanh và âm phong trận trận đã biến sát khí tiêu tan sạch sẽ, trở nên thanh minh. "Cái này... cái này..." Thập Nhị Tổ Vu chấn kinh, ngây người ra, trợn tròn mắt không nói nên lời.

Đợt sát khí cuồng triều lần này thực ra cực kỳ mãnh liệt, họ vốn dĩ

tưởng rằng cần ít nhất ba vạn năm mới có thể trấn áp triệt để.

Tuy họ vô cùng tin tưởng vào Lâm Nguyên, nhưng cũng nghĩ rằng sau khi Lâm Nguyên gia nhập, tối đa cũng chỉ có thể rút ngắn thời gian trấn áp xuống còn hai vạn năm.

Nhưng kết cục nằm ngoài dự kiến.

Ai mà ngờ được, chỉ trong chớp mắt, thực sự chỉ là trong tích tắc!

Luồng đại địa sát khí khiến Thập Nhị Tổ Vu phiền não không biết bao lâu nay lại bị trấn áp một cách nhẹ nhàng như vậy!

Thật không thể tin nổi, không thể tưởng tượng được!

Thập Nhị Tổ Vu chỉ cảm thấy trong đầu mình nổ vang trời, sóng cuộn biển gầm, hoàn toàn không thể hiểu nổi tất cả những gì trước mắt, giống như thường thức đã bị phá vỡ. "Vu Nguyên, đệ...

đệ làm sao mà làm được vậy?

Chuyện này không thể nào, thật không hợp đạo lý!" Đế Giang mang theo nỗi nghi hoặc vô tận lên tiếng, đôi mắt ngơ ngác.

Các Tổ Vu khác cũng nhìn về phía Lâm Nguyên, lúc này trong mắt họ vẫn còn lưu lại vẻ chấn kinh nồng đậm. "Ước chừng là sau khi huyết mạch tiến hóa, tác dụng áp chế đối với sát khí cũng trở nên mạnh hơn rất nhiều." Lâm Nguyên suy nghĩ một chút rồi mở lời.

Thực tế, ngay cả chính hắn cũng không ngờ việc trấn áp đại địa sát khí dưới Hồng Hoang lại dễ dàng như vậy.

Nhưng nghĩ kỹ lại, điều này thực ra rất bình thường.

Phải biết rằng trước đó, hắn đã nâng tầm căn nguyên của mình lên tới căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp, xếp hạng nhất trong Hồng Hoang bao la, vượt qua cả Hồng Quân!

Và yếu tố dẫn đến điều này chính là việc hắn luyện hóa Bàn Cổ

Ngọc Tủy.

Sự trân quý của Bàn Cổ Ngọc Tủy không cần nói cũng biết, sau khi luyện hóa nó, trong cơ thể hắn tự nhiên cũng mang theo khí tức của Bàn Cổ.

Mà đại địa sát khí dưới Hồng Hoang rất có thể là do oán niệm của các Hỗn Độn Ma Thần hóa thành, cho dù đã chết, những oán niệm này khi đối mặt với Bàn Cổ đại thần vẫn sẽ có nỗi sợ hãi vô cùng.

Cho nên chỉ vừa tiếp xúc đã chật vật chạy trốn.

Chương 124

"Ha ha, hóa ra là vậy." Đế Giang cười lớn, cũng không truy vấn thêm, vì lão biết mỗi người chắc chắn đều có bí mật riêng của mình.

Lão vô cùng phấn chấn, "Đây quả là niềm vui bất ngờ!

Đợt sát khí này lại bị trấn áp triệt để một cách đơn giản như vậy!

Hành động tiếp theo của chúng ta sẽ thong thả hơn nhiều." Các Tổ Vu khác cũng rất kích động.

Chúc Dung càng thêm hăng hái, hưng phấn hét lớn: "Hay là bây giờ chúng ta tới núi Tu Di diệt luôn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đi!" Lời vừa dứt, các Tổ Vu khác cũng đều phấn khởi, cảm thấy ý kiến này không tồi, hiện tại tới đó chắc chắn có thể đánh cho núi Tu Di một trận bất ngờ không kịp trở tay.

Ngay cả Đế Giang cũng động tâm: "Thập Nhị Tổ Vu cùng xuất động, cộng thêm Vu Nguyên có thể chiến Thánh nhân, chúng ta quả thực có thực lực san bằng núi Tu Di." Thấy một nhóm Tổ Vu chiến ý bừng bừng, Lâm Nguyên không khỏi cười khổ, dẫu đã khai tịch nguyên thần, bản năng chiến đấu trong cơ thể Vu tộc vẫn đang rực cháy mạnh mẽ. "Các vị, hiện tại không phải là thời cơ tốt để khai chiến." Lúc này Lâm Nguyên đành phải lên tiếng ngăn cản, sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói: "Nên nhớ Thánh nhân có thể không ngừng phục sinh từ Thiên Đạo trường hà, nhưng Vu tộc chúng ta thì không được.

Bị thương là bị thương, chết là chết, không có cơ hội thứ hai.

Đối mặt với kẻ địch như vậy, một chút cũng không được lỗ mãng, nhất định phải có kế hoạch thong thả rồi mới hành động, tranh thủ đạt tới mức nhất kích tất sát!" Lời vừa dứt, Thập Nhị Tổ Vu đều hơi bình

tĩnh lại.

Hậu Thổ càng gật đầu nói: "Đệ nói rất có lý!" Đế Giang cười nói: "Đúng vậy, đệ nói như thế, vừa rồi bọn ta quả thực có chút bốc đồng." Nói đến đây, sắc mặt lão cũng nghiêm chỉnh lại, trịnh trọng hỏi: "Vu Nguyên, trong Vu tộc, trí tuệ của đệ có thể nói là cao thâm nhất, ngay cả Hậu Thổ cũng không bằng, không biết đệ có ý tưởng gì?" Lời này vừa ra, các Tổ Vu khác đều nhìn về phía Lâm Nguyên. "Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và những người khác, nếu đã muốn thuận ứng Thiên Đạo đại thế để khơi mào một trận đại tai kiếp, vậy thì trước mắt họ chỉ có hai con đường.

Một là làm suy yếu Vu tộc ta.

Hai là tăng cường sức mạnh của Yêu tộc!

Hiện nay kế hoạch làm suy yếu Vu tộc đã thất bại, tiếp theo họ đa phần sẽ tìm cách tăng cường sức mạnh cho Yêu tộc.

Họ dù sao cũng là thân phận Thánh nhân, muốn làm chuyện gì tự nhiên có thể làm một cách ẩn mật và thiên y vô phùng, cho dù chúng ta muốn phá hoại quá trình đó cũng chưa chắc làm được.

Nói không chừng còn có thể rơi vào thế bị động trong quá trình đó!

Cho nên ý tưởng của ta chính là họ làm việc của họ, chúng ta làm việc của mình.

Chỉ cần có thực lực tuyệt đối thì có thể đập tan mọi âm mưu!

Tiếp theo chỉ cần các vị Tổ Vu đều có thể trảm tam thi thành công, tổng cộng bốn mươi tám vị chiến lực cấp Tổ Vu, bố trí ra bốn tòa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cho dù Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có thủ đoạn thông thiên, tăng sức mạnh của Yêu tộc lên mức không tưởng thì đã sao?

Cứ thế mà đánh nổ thôi!" Đế Giang cùng các Tổ Vu nghe vậy, sau

một hồi suy ngẫm đều tỏ ra thán phục. "Phải nói rằng đây thực sự là cách tốt nhất hiện nay." Đế Giang nói: "Dù sao đối phương cũng là tầng thứ Thánh nhân, họ rốt cuộc còn thủ đoạn gì thì không ai rõ, nếu chủ động đi phá hoại kế hoạch của họ, rất có thể sẽ bị họ tính kế.

Còn chuyên tâm phát triển thực lực của mình chính là vương đạo đường đường chính chính!

Sức mạnh tuyệt đối trấn áp tất cả!" Các Tổ Vu khác cũng đều sâu sắc tán đồng, liên tục gật đầu.

Cách này thực ra cũng hợp khẩu vị của các Tổ Vu, tuy đã khai tịch nguyên thần nhưng họ cũng không giỏi âm mưu quỷ kế, mà thích những trận chiến trực diện hơn.

Hậu Thổ mỉm cười nói: "Nếu hướng đi lớn đã định, vậy chúng ta cũng đừng chậm trễ nữa, tiếp theo hãy dồn toàn bộ tinh lực vào tu hành đi!" "Vâng." Các Tổ Vu khác đều gật đầu. "Ta cũng phải tìm cách nâng cao thực lực của mình, không ở lại đây nữa." Thấy vậy, Lâm Nguyên cáo từ, rời khỏi Bàn Cổ Đại Điện trở về đảo Bồng Lai, ngồi xếp bằng dưới cây Hoàng Trung Lý.

Đạo vận nồng đậm từ gốc Tiên thiên linh căn này tỏa xuống khiến tâm trạng nhanh chóng trở nên bình tĩnh, những quả lấp lánh kia, mỗi quả đều ẩn chứa pháp lực của một vị Đại La Kim Tiên!

Đối với bất cứ ai, đây đều là thiên tài địa bảo mà họ mơ ước.

Có điều, loại quả này đối với Lâm Nguyên hiện nay trợ giúp không quá lớn, tu vi của hắn đã đạt tới đỉnh phong. "Con đường nâng cao thực lực của các Tổ Vu rất rõ ràng, đó là trảm tam thi.

Vậy còn ta?" Lâm Nguyên ngẫm nghĩ.

Nay tu vi, nhục thân, nguyên thần của hắn đều đã đạt tới cực hạn, bước tiếp theo chính là đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng

chính là cảnh giới Thánh nhân!

Nhưng đột phá cảnh giới Thánh nhân không phải chuyện đơn giản như vậy.

Thực ra với căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp của hắn, chỉ cần muốn là có thể nhanh chóng đột phá, nhưng Lâm Nguyên không muốn làm vậy.

Hắn muốn tích lũy thêm cho hùng hậu rồi mới đột phá, như vậy thành tựu tương lai tự nhiên sẽ cao hơn.

Đột nhiên lúc này, Lâm Nguyên nhớ tới một kiện Tiên thiên cực phẩm linh bảo mà hắn nhận được từ Phân Bảo Nham khi Hồng Quân giảng đạo, đó là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!

Kiện linh bảo này còn là cướp từ tay Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn về đấy! "Trong truyền thuyết, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này chính là một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ!

Một khi tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ thì có thể nghịch chuyển Địa Hỏa Thủy Phong trong cơ thể, khai tịch ra một phương thế nội thế giới.

Cách đây không lâu ta còn rút đi Tiên thiên Canh Kim bản nguyên của Chuẩn Đề, nếu đem bản nguyên này lấp đầy vào thế nội thế giới chắc chắn sẽ khiến thế giới đó trở nên mạnh mẽ hơn.

Hơn nữa ta còn sở hữu Tạo Hóa Ngọc Điệp, nắm giữ ba ngàn đại đạo, nếu đem những cảm ngộ pháp tắc này dung nhập vào phương thế giới đó, bản chất của nó sẽ lại tăng vọt.

Như vậy thế nội thế giới mà ta khai tịch ra sẽ có một bản chất cực cao!

Đối với việc tăng trưởng tu vi của ta sẽ có trợ lực khó mà tưởng tượng nổi!" Trong khoảnh khắc, cảm hứng tuôn trào trong đầu Lâm

Nguyên, hắn lập tức đưa ra quyết định. "Được, tiếp theo sẽ sưu tập Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, khai tịch thể nội thế giới!" Ong ~~~ Hắn ngồi xếp bằng dưới gốc cây Hoàng Trung Lý, lập tức bắt đầu thúc động Nhân Quả Pháp Tắc.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ phân tán ở khắp nơi, hắn cũng không biết tung tích cụ thể, cần phải thôi diễn một phen.

Nhân Quả Pháp Tắc là một trong những pháp tắc thần kỳ nhất giữa trời đất.

Bất cứ sự vật nào cũng có liên hệ với nhau, hễ có liên hệ là có nhân quả, hễ có nhân quả là hắn có thể dùng Nhân Quả Pháp Tắc để thôi toán ra!

Trong Hồng Hoang có rất nhiều người giỏi bói toán, ví dụ như Phục Hy là cao thủ phương diện này.

Nhưng những đạo bói toán đó so với Nhân Quả Pháp Tắc thì đúng là tiểu vu gặp đại vu.

Trước đó để thôi toán ra kẻ đứng sau màn gây nội loạn trong Vu tộc, Lâm Nguyên đã tu hành Nhân Quả Pháp Tắc tới tầng thứ cực kỳ cao thâm, lúc này cũng không cần chuẩn bị nhiều, trực tiếp thúc động luôn.

Ong ~~~ Từng sợi tơ nhân quả lập tức bay ra từ cơ thể hắn, quấn quanh thanh Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ kia.

Sau khi cảm tri được khí tức của Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, những sợi tơ nhân quả này lập tức phát sáng, rồi lan tỏa về phía hư không vô tận.

Một sợi tơ nhân quả đi thẳng vào Bắc Hải, nhập vào cơ thể Bắc Hải Long Vương, khiến Lâm Nguyên thấy được hình ảnh của lão.

Một sợi tơ nhân quả khác lại đâm sâu vào tinh không, tới bên ngoài

Tử Tiêu Cung của Hồng Quân, nhập vào cơ thể một đồng nữ, đó hách nhiên chính là một trong Kim Đồng Ngọc Nữ dưới trướng Hồng Quân - Ngọc Nữ.

Kim Đồng Ngọc Nữ này không phải nhân vật tầm thường.

Trong dòng thời gian nguyên bản, dưới sự sắp xếp của Hồng Quân, Kim Đồng sẽ trở thành Hạo Thiên Thượng Đế, còn Ngọc Nữ sẽ trở thành Dao Trì Kim Mẫu, đều là những tồn tại quyền thế bậc nhất Hồng Hoang.

Hai sợi tơ nhân quả còn lại rung động một lát, dường như bị mất phương hướng.

Nhưng một lúc sau, chúng vẫn tìm thấy mục tiêu, hướng về phía núi Côn Luân, đột ngột nhập vào cơ thể Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Hử?

Chương 125

Là kẻ nào dám rình rập ta?" "Tiểu tử, tìm chết!" Hai vị Thánh nhân đồng thời cảm ứng được, đột ngột mở mắt, ánh mắt lạnh lùng, xuyên qua hư không vô tận nhìn về phía Lâm Nguyên.

Họ dường như muốn xuyên thấu hư không, men theo sợi tơ nhân quả này để tìm ra chỗ ở của Lâm Nguyên!

Còn có một luồng pháp lực hạo hãn cuồn cuộn tuôn ra!

Lâm Nguyên kinh hãi, vội vàng chặt đứt hai sợi tơ nhân quả đó, lập tức Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử đều mất dấu hắn, mọi đòn tấn công đều đánh vào không trung.

Hai người họ mặt trầm như nước, dùng pháp lực Thánh nhân để tiến hành thôi diễn.

Tuy nhiên tầng thứ của Nhân Quả Pháp Tắc quá cao, đạo thôi diễn của họ căn bản không thể thôi diễn tới người Lâm Nguyên, trực tiếp thất bại. "Là ai?

Vừa rồi rình rập ta dường như là một loại thôi diễn chi lực nào đó!

Trong Hồng Hoang thôi diễn mạnh nhất một là Phục Hy, hai là Chuẩn Đề.

Phục Hy dù sao vẫn chưa thành thánh, chắc chắn không dám mạo phạm ta, vậy kẻ này đa phần là Chuẩn Đề.

Gã này rình rập ta làm gì?" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử hiện lên hàng tỷ phù hiệu, lão đang suy nghĩ kịch liệt, cuối cùng lão khóa chặt mục tiêu là Chuẩn Đề, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đi đến kết luận tương tự.

Tại núi Tu Di, Chuẩn Đề đạo nhân lúc này đang tu hành.

Lão trước đó hồi sinh từ Thiên Đạo trường hà, tuy đã trọng sinh nhưng tu vi cũng có chút giảm sút, gần đây đang tu hành để khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh.

Tuy nhiên đúng lúc này, chẳng biết tại sao lão lại rùng mình một cái.

Cảm giác giống như có hai ánh mắt đang chằm chằm nhìn lão từ sau lưng vậy. "Lạ thật, chuyện gì thế này?" Chuẩn Đề ngơ ngác không hiểu.

Sau khi chặt đứt sợi tơ nhân quả, Lâm Nguyên không khỏi nhíu mày: "Hai lá cờ còn lại lại nằm trong tay Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, phen này hơi rắc rối rồi, muốn lấy được hai lá cờ đó từ tay Thánh nhân có chút khó khăn." Trước đó trên núi Bất Chu, khi Tiên Thiên Hồ Lô Đẳng chín, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử cùng một nhóm đại năng đều tới muốn lấy hồ lô trên đó.

Tuy nhiên Lâm Nguyên đã xuất diện ngăn cản, đồng thời xảy ra xung đột với Thái Thanh Lão Tử khi đó còn chưa thành thánh, đánh cho họ rất thê thảm.

Càng khỏi phải nói sau khi Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, Lâm Nguyên trực tiếp truyền đạo trong Nhân tộc, nắm tay trên cơ duyên này của Thái Thanh Lão Tử.

Tuy nói việc hắn lấy được Không Động Ấn, Thủ Sơn Chi Đồng, Thái Thanh Lão Tử không biết, nhưng việc hắn truyền đạo trong Nhân tộc chắc chắn không giấu nổi lão.

Cho nên có thể nói hắn và Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn là địch chứ không phải bạn.

Muốn lấy được hai trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ từ họ có thể nói là khó như lên trời. [Đinh, chúc mừng ký chủ kích hoạt nhiệm vụ hệ thống mới.] [Tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, phần thưởng một kỹ năng mới.] Đột nhiên đúng lúc này giọng nói của hệ thống vang lên.

Lâm Nguyên nghe xong cũng không khỏi cười khổ, nhiệm vụ này độ khó thực sự hơi cao, muốn hoàn thành quá khó khăn.

Tuy nhiên hắn vẫn tiếp nhận nhiệm vụ này.

Dù sao việc này liên quan đến việc nâng cao thực lực của hắn!

Phương thức hắn thích nhất thực ra vẫn là ở lại Vu tộc, yên lặng tu hành, nâng cao thực lực trong quá trình đó.

Nhưng không còn cách nào khác, hắn đã tu hành tới tầng thứ đỉnh phong, tiếp tục dựa vào bế quan rất khó đạt được đột phá lớn lao nào.

Cho nên cũng đành phải ra ngoài bôn ba một phen.

May thay tu vi của hắn hiện nay đã sánh ngang Thánh nhân, trong Hồng Hoang hầu như không còn thứ gì có thể đe dọa được hắn nữa. "Đi Bắc Hải trước đã." Vút một tiếng, Lâm Nguyên hóa thành một đạo hồng quang lao thẳng về phía Bắc Hải.

Hắn trước đó đã tu hành Không Gian Pháp Tắc, tốc độ cực nhanh, cộng thêm tu vi hiện tại bùng nổ nên không mất bao lâu đã tới nơi.

Trong Bắc Hải có Bắc Hải Huyền Quy và Yêu sư Côn Bằng, hắn không hề làm kinh động hai vị này, thu liễm khí tức đi thẳng tới Bắc Hải Long Cung. "Bắc Hải Long Vương, Vu tộc Vu Nguyên cầu kiến." Trước cửa Long Cung, Lâm Nguyên lớn tiếng mở lời.

Tứ Hải Long tộc ở Hồng Hoang vốn là hậu duệ của Long tộc từ thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp.

Tuy đã sa sút nhưng thực lực nền tảng vẫn rất hùng hậu, có nhiều cao thủ.

So với Vu tộc, Yêu tộc thì không bằng nhưng so với các tộc quần khác ở Hồng Hoang thì vẫn là một đại tộc bao la.

Bắc Hải Long Vương lại là cường giả trong Long tộc, tu vi đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, lúc này đang tu hành trong Long Cung, muốn tu vi của mình tiến thêm một bước, trở nên mạnh mẽ hơn.

Thế rồi lão bỗng nghe thấy tiếng của Vu Nguyên.

Tức thì cả người run lên bần bật, ánh mắt hiện lên vẻ kinh hãi, giọng nói cũng run rẩy theo. "Vu...

Vu Nguyên, đây chẳng phải là Vu Nguyên đã oanh sát Chuẩn Đề Thánh nhân cách đây không lâu sao?!

Tại sao vị sát thần này lại tới Bắc Hải của ta?" Lập tức trong lòng Bắc Hải Long Vương dâng lên nỗi sợ hãi vô hạn.

Dẫu lão có tu vi Chuẩn Thánh nhưng lúc này vẫn run rẩy sợ hãi, trong lòng suy nghĩ miên man: "Chẳng lẽ tên Vu Nguyên này nhắm vào kho báu của Long tộc ta, tới đây để cướp bóc sao?" Long tộc tuy đã sa sút nhưng con lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, gia sản vẫn rất dày, trân bảo chất thành núi.

Long tộc xa hoa giàu có vốn rất nổi danh trong Hồng Hoang.

Tuy nhiên dù trong lòng có sợ hãi thế nào, Bắc Hải Long Vương cũng không dám không tiếp kiến Lâm Nguyên.

Lão lập tức nhảy cẫng lên, chạy ra ngoài, dùng lễ tiết long trọng nhất để tiếp đón Vu Nguyên, hạ mình hết mức có thể.

Lâm Nguyên thấy cảnh này trong lòng cũng có chút cảm thán.

Vô tình, hắn đã có được địa vị như vậy trong Hồng Hoang.

Ngay cả Long Vương tầng thứ Chuẩn Thánh cũng phải cung kính với hắn.

Đây mới chính là đãi ngộ của sinh linh đỉnh phong thực sự!

Một cử động tùy tiện cũng đủ khiến hàng tỷ sinh linh phải run rẩy, sợ hãi. "Ngươi đừng lo lắng, ta tới đây không có ác ý gì, chỉ là có một việc muốn nhờ ngươi giúp đỡ." Lâm Nguyên mở lời thẳng thắn, mỉm cười nhạt nói: "Ta nghe nói trong tay ngươi có một kiện Tiên thiên cực phẩm linh bảo tên là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Ta cần lá cờ này.

Hiện tại ta cho ngươi hai lựa chọn.

Một là ta lấy linh bảo có giá trị tương đương để trao đổi với ngươi, ta bảo đảm ngươi sẽ không chịu thiệt.

Hai là ngươi trực tiếp đưa lá cờ này cho ta, coi như ta nợ ngươi một nhân tình." Bắc Hải Long Vương nghe vậy thì mừng rỡ khôn xiết, chẳng cần suy nghĩ liền vội vàng nói: "Ta chọn phương án hai, chọn cái thứ hai!" Nói xong liền quay đầu chạy biến vào kho báu Long tộc, lấy ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Tay lão run rẩy hoàn toàn vì kích động, dâng lên tay Lâm Nguyên.

Chương 126

Lâm Nguyên có chút ngạc nhiên: "Ta cứ tưởng ngươi sẽ có chút không bằng lòng chứ." Bắc Hải Long Vương vội cười nói: "Vu Nguyên đại nhân nói gì vậy!

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ dù mạnh cũng chỉ là một lá cờ, nhưng một nhân tình của đại nhân thì không thứ gì có thể đo lường được!

Không ngờ ta lại có được cơ duyên này, được đại nhân để mắt tới, thật là hạnh phúc biết bao!" Nói đến cuối, Bắc Hải Long Vương lại kích động thêm.

Lâm Nguyên có lẽ không ý thức được, nhưng lão thì rất rõ.

Lâm Nguyên hiện tại có tu vi sánh ngang Thánh nhân!

Thánh nhân là tầng thứ thế nào?

Cao cao tại thượng, vạn kiếp bất hủ, dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ!

Một nhân tình của Thánh nhân, kẻ khác có tranh giành vỡ đầu cũng không được.

Nay nó bày ra ngay trước mắt Bắc Hải Long Vương, lão bất chấp phải trả giá thế nào cũng phải giành lấy! "Tốt, ngươi rất khá, ta nhớ kỹ ngươi rồi." Lâm Nguyên khá hài lòng với biểu hiện của Bắc Hải Long Vương, gật đầu rồi không ở lại Long Cung lâu, thân hình hóa thành một đạo hồng quang hướng về tinh không Hồng Hoang.

Bắc Hải Long Vương nhìn theo hướng Lâm Nguyên đã biến mất, mặt vẫn còn nở nụ cười ngây ngô.

Từ nay về sau, lão cũng được coi là có mối quan hệ ở tầng thứ

Thánh nhân rồi.

Lâm Nguyên xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, màng thai đại địa để tiến vào tinh không, đi thẳng vào sâu bên trong, nhanh chóng tới bên ngoài Tử Tiêu Cung của Hồng Quân.

Hồng Quân đã hợp đạo, phần lớn thời gian đều đang ngộ đạo, cho dù Lâm Nguyên tới cũng sẽ không có cảm ứng gì.

Dẫu sao việc hợp đạo không phải chuyện đơn giản, cần phải trả giá cực lớn, thậm chí còn có khả năng hoàn toàn trở thành con rối của Thiên Đạo, cho nên Hồng Quân phải toàn lực ứng phó, không thể phân tâm.

Chính vì biết điểm này nên Lâm Nguyên mới dám tới đây!

Hắn tìm thấy "Ngọc Nữ" Dao Trì Kim Mẫu ở bên ngoài Tử Tiêu Cung, cũng nói những lời tương tự như với Bắc Hải Long Vương.

Dao Trì Kim Mẫu nghe xong cũng chẳng phản đối gì, dứt khoát đưa lá Tố Sắc Vân Giới Kỳ mà nàng nắm giữ cho Lâm Nguyên.

Điều này khiến Lâm Nguyên có nhận thức sâu sắc hơn về tu vi tầng thứ Thánh nhân của mình.

Ngay cả đại thần thông giả cũng khó mà cưỡng lại thiện chí của sinh linh ở tầng thứ này.

Sau khi nhận được Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Lâm Nguyên trở về Hồng Hoang.

Lúc này hắn không khỏi cảm thấy phiền não.

Hai lá cờ tiếp theo muốn lấy được thực sự là khó hơn lên trời!

Tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Bởi lẽ hai lá cờ đó đều nằm trong tay các vị Thánh nhân! "Nên làm thế nào đây?" Lâm Nguyên suy ngẫm, vô thức đi tới phạm vi của

Nhân tộc.

Kể từ khi hắn truyền đạo trong Nhân tộc, những năm qua Nhân tộc phát triển có thể nói là rầm rộ, xuất hiện rất nhiều tu sĩ có tu vi cao thâm.

Trong Hồng Hoang, không chỉ dần đứng vững chân mà còn không ngừng mở rộng ra ngoài, cả Nhân tộc đều đang phồn vinh đi lên.

Không Động Ấn hội tụ khí vận chi lực của Nhân tộc cũng trở nên nhiều hơn.

Trên mặt đất bao la, từng tòa thần miếu được dựng lên, bên trong hách nhiên đều thờ phụng thần tượng của Lâm Nguyên.

Từng người dân Nhân tộc vô cùng thành kính đối với Lâm Nguyên, thường xuyên tới thần miếu thành tâm cầu nguyện.

Ngược lại, trong Nhân tộc cũng có truyền thừa của Thái Thanh Lão Tử, nhưng lại là thiểu số trong thiểu số, người tu hành không có bao nhiêu.

Những thần miếu liên quan tới Thái Thanh Lão Tử cũng ít ỏi thảm hại.

Tuy nói Thái Thanh Lão Tử đã lập ra Nhân Giáo trong Nhân tộc, nhưng sức ảnh hưởng của Nhân Giáo luôn không lớn.

Đến hiện tại thậm chí còn đang không ngừng suy yếu.

Đa số mọi người đều thành tâm cung phụng Lâm Nguyên. "Hử?" Thấy cảnh này, lòng Lâm Nguyên khẽ động.

Đối với Thánh nhân, sinh linh dưới Thánh nhân dù là kiến cỏ nhưng họ cũng không hoàn toàn phớt lờ, ngược lại còn đặc biệt coi trọng.

Bởi vì điều này liên quan tới căn bản đại đạo của họ.

Nếu Nhân Giáo tiếp tục suy yếu, đối với Thái Thanh Lão Tử chắc chắn cũng sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Có lẽ có thể lợi dụng điểm này để lấy được Ly Địa Diễm Quang Kỳ từ tay Thái Thanh Lão Tử!

Thánh nhân cao cao tại thượng, vạn kiếp bất hủ, về cơ bản đã không còn kiếp nạn nào có thể mài diệt được họ, cho dù lượng kiếp giáng lâm, họ cũng có thể an nhiên vượt qua.

Nhưng Thánh nhân dù sao cũng vẫn mang một chữ "Nhân", không hoàn toàn trở thành một Thiên Đạo băng lãnh máy móc, do đó cũng có hỉ nộ ái lạc của riêng mình.

Có lẽ sau vô lượng kiếp trôi qua, tâm thái này sẽ thay đổi, trở thành những tồn tại lãnh mạc triệt để, nhưng ít nhất ở giai đoạn hiện tại, họ vẫn là những sinh linh có dục vọng mãnh liệt.

Mà mục tiêu căn bản nhất của họ, không nghi ngờ gì chính là muốn trở nên mạnh mẽ hơn!

Bởi lẽ, ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này, từ nhất trọng thiên đến cửu trọng thiên, thực lực có sự chênh lệch như trời với đất, mỗi một tôn Thánh nhân đều muốn tiến thêm một bước.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn muốn đạt đến tầng thứ của Nữ Oa và Tam Thanh.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại muốn đạt tới tầng thứ của Hồng Quân.

Hồng Quân lại càng muốn dĩ thân hợp đạo, để triệt để chưởng khống Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thất Thánh, mỗi một tôn Thánh nhân đều vì mục tiêu này mà làm ra đủ loại cử động.

Mà bọn họ đều là Thiên Đạo Thánh nhân!

Muốn đề thăng thực lực của chính mình, nhất định phải nghiên cứu sức mạnh liên quan đến Thiên Đạo!

Mối quan hệ giữa Thiên Đạo và chúng sinh vốn tương quan mật thiết, có một loại liên hệ thần dị.

Còn về việc rốt cuộc là liên hệ gì thì không ai có thể biết rõ, nhưng họ lại biết rằng, chỉ cần dựa theo thiên đạo đại thế trong minh minh mà hành sự thì sẽ nhận được lợi ích lớn nhất!

Cho nên, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cảm ứng được giữa Vu và Yêu nên phát sinh một trận đại chiến, dấy lên một trận hạo hãn kiếp số, nhưng không biết vì nguyên nhân gì mà thiên ly khỏi quỹ tích bình thường, liền trực tiếp nhúng tay vào, dấy lên nội loạn trong Vu tộc.

Đương nhiên, sở dĩ họ làm như vậy còn có một nguyên nhân khác, đó là muốn khiến Hồng Hoang sinh loạn, để đục nước béo cò, đoạt lấy một số bảo vật cũng như các tu sĩ có thiên phú kiệt xuất về Tây Phương giáo.

Dù sao Tây Phương giáo thực sự quá nghèo nàn, đây là căn bản để họ hoàn trả thiên đạo công đức, có nằm mơ họ cũng muốn phát triển Tây Phương giáo lớn mạnh.

Giống như Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, thiên đạo đại thế mà Thái Thanh Lão Tử cảm ứng được chính là phải lập Nhân giáo, bởi vì Nhân tộc tương lai sẽ trở thành thiên địa nhân vật chính độc nhất vô nhị trong cả Hồng Hoang.

Sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sẽ lần lượt lập hạ Xiển giáo và Tiệt giáo.

Chương 127

Tóm lại, Nhân giáo đối với Thái Thanh Lão Tử mà nói có tác dụng cực kỳ quan trọng, liên quan đến thành thánh chi đạo của lão, chỉ cần nắm bắt điểm này thì nhất định có thể lấy được đủ lợi ích từ chỗ của lão.

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên trực tiếp đáp xuống Thủ Dương Sơn, giải phóng khí tức của chính mình.

Thuở đầu khi ở Thủ Dương Sơn nghe Lâm Nguyên truyền đạo, Nhân tộc trải qua bao nhiêu năm tu hành, đã có nhiều người trở thành đại tu hành giả, trong đó có hai vị đặc biệt kiệt xuất, thế mà đã tu hành đến tầng thứ Chuẩn Thánh.

Tu vi như vậy ngay cả ở trong Vu tộc hay Yêu tộc cũng có thể chiếm một chỗ đứng.

Họ lần lượt là Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị.

Nhân tộc ngày đêm cung phụng Lâm Nguyên, đối với khí tức của hắn cực kỳ quen thuộc, do đó khi khí tức của Lâm Nguyên cuồn cuộn lan tỏa, bao trùm toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, tất cả Nhân tộc đều bị kinh động, trên mặt lộ ra sắc cuồng hỉ, gào lớn: "Là lão sư tới!

Lão sư tới rồi!" Lập tức những tu hành giả có cảnh giới nhất định đều tranh nhau chạy về phía Thủ Dương Sơn, hai đạo trường hồng bay dẫn đầu, tỏa ra khí thế ngút trời, khiến hư không Hồng Hoang chấn động ầm ầm, chính là Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị.

Không lâu sau, dưới chân núi Thủ Dương Sơn, trước mặt Lâm Nguyên đã là đông nghịt không biết bao nhiêu Nhân tộc.

Trên mặt họ đều mang theo sắc thái kích động, Nhân tộc ở nơi này

vĩnh viễn không quên ngày đó Yêu tộc đột nhiên kéo đến, muốn dùng máu của họ luyện chế Đồ Vu Kiếm, không biết đã sát hại bao nhiêu Nhân tộc.

Trong lúc nguy cấp nhất, họ đã cầu nguyện với tất cả những tồn tại có thể nghĩ tới, khẩn cầu có người cứu giúp, nhưng mãi không có ai xuất hiện, thậm chí ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không xuất hiện.

Tuy nhiên ngay lúc họ tuyệt vọng nhất, Lâm Nguyên đã hiện thân, dễ dàng tiêu diệt đại quân Yêu tộc, đồng thời còn lấy một địch ba, chém giết một tôn Yêu Thánh, trọng thương hai tôn Yêu Thánh, giúp Nhân tộc vượt qua cục diện gian nan nhất!

Sau đó, Lâm Nguyên càng không rời đi tùy tiện, ngược lại chuyên môn ở lại truyền thụ tu hành chi đạo cho họ.

Kể từ ngày đó, Nhân tộc mới thực sự bước trên con đường cường đại, dần đứng vững gót chân trong Hồng Hoang.

Đồng thời, Lâm Nguyên có địa vị sùng cao trong Vu tộc, nhiều người Vu tộc vì quan hệ với Lâm Nguyên mà đối đãi Nhân tộc rất tốt, đôi khi nếu có hung thú đáng sợ hoành hành trong cương vực Nhân tộc, Vu tộc còn phái Đại Vu đến giúp đỡ tiêu diệt, còn tặng thêm linh căn, linh bảo.

Điều này khiến Nhân tộc ở trong Hồng Hoang vô cùng hiểm nguy càng thêm an toàn.

Tất cả những điều này Nhân tộc không dám quên, sự sùng kính đối với Lâm Nguyên đã đạt đến cực điểm, địa vị của Lâm Nguyên trong lòng họ thậm chí đã vượt qua cả Nữ Oa nương nương.

Những cường giả Nhân tộc này trên mặt đều mang sắc cuồng nhiệt, không chút suy nghĩ liền phủ phục xuống đất, mang theo sự tôn

kính vô cùng, lớn tiếng nói: “Cung nghênh lão sư giá lâm Nhân tộc!” Lâm Nguyên mỉm cười, khá hài lòng với biểu hiện của Nhân tộc, xua tay nói: “Tất cả đứng lên đi, không cần đa lễ, ta là lão sư của các ngươi, chứ không phải chủ nhân của các ngươi.” Nói đến đây, thần sắc hắn bỗng nhiên nghiêm túc lại: “Ta là người Vu tộc, Vu tộc có một truyền thống, không kính trời, không bái đất, chỉ tôn Bàn Cổ.” “Tại sao lại như vậy?

Bởi vì giữa thiên địa này, ngoại trừ Bàn Cổ đại thần ra, những sinh linh còn lại đều do huyết nhục tinh thần của Bàn Cổ đại thần diễn hóa mà thành, tuy có sự khác biệt mạnh yếu nhưng lại không có sự phân biệt cao thấp, không ai có tư cách khiến người khác phải quỳ lạy.

Ta hy vọng Nhân tộc các ngươi cũng có thể như vậy, sau này bất luận đối mặt với ai cũng không được quỳ xuống.” Nhiều người Nhân tộc nghe đến đây, trong lòng rúng động, chỉ cảm thấy lời nói của Lâm Nguyên ẩn chứa một loại đại trí tuệ, ai nấy đều rơi vào trầm tư.

Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị lại càng đứng dậy, không dập đầu nữa mà hành lễ, trên mặt mang theo sự cung kính phát tự nội tâm: “Đa tạ lão sư giáo đạo!” “Ân.” Lâm Nguyên gật đầu, cười nói: “Hai người các ngươi tính ra rất có ngộ tính, hiểu được ý của ta, sau này nhất định sẽ có thành tựu lớn.” Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị được Lâm Nguyên điểm bình, trên mặt lộ ra chút vẻ thẹn thùng nhưng không giấu được niềm vui trong ánh mắt, giống như những đứa trẻ được người lớn khen ngợi.

Hai người họ đã là lãnh tụ Nhân tộc, từ trước đến nay toàn là họ dạy bảo người khác, chưa từng có ai dạy bảo họ, lúc này lại lộ ra biểu cảm như vậy, có thể nói là một kỳ quan.

“Những năm qua Nhân tộc phát triển thế nào?” Sau đó, Lâm

Nguyên thúc động pháp lực, ngưng tụ thành nhiều bồ đoàn, để những người Nhân tộc này vây quanh hắn, từng người ngồi xếp bằng xuống, giống như thầy trò vấn đáp, mang theo chút ý tứ khảo giáo mà cười nói.

Hữu Sào Thị vội vàng lên tiếng: "Khởi bẩm lão sư.

Từ khi lão sư giải quyết Yêu tộc, truyền đạo tại Nhân tộc ta, chúng ta đã đứng vững chân trong Hồng Hoang.

Chúng ta biết rõ bản thân yếu kém, cho nên sau khi thực lực thăng tiến đã không lỗ mãng khuếch trương ra bên ngoài, mà tìm kiếm những nơi hẻo lánh trong Hồng Hoang, khơi thông sông ngòi, chặt hạ hoang mộc, khai khẩn thành lương điền, tiến hành các hoạt động trồng trọt, tự cấp tự túc.

Đồng thời tiến sâu vào các ngọn núi sâu, rừng già để tìm kiếm tài nguyên tu hành.

Phát triển bao năm qua, thực lực Nhân tộc đã có sự thăng tiến cực lớn." Lâm Nguyên gật đầu: "Các ngươi làm rất tốt, không tùy tiện chinh chiến với ngoại tộc mà tự lực cánh sinh, đó mới là chính đạo để quật khởi, tiếp theo cũng phải tiếp tục làm như vậy." Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị đều lộ ra nụ cười, chiến lược phát triển do họ đề ra được Lâm Nguyên khẳng định, đối với họ đó là một vinh dự to lớn.

Lâm Nguyên lại hỏi: "Ta nghe nói trong khoảng thời gian gần đây, trong Nhân tộc xuất hiện một Nhân giáo, phát triển ngày càng cường thịnh, có chuyện này không?" Thái Thanh Lão Tử cực kỳ coi trọng Nhân giáo, muốn khiến lão lấy ra Ly Địa Diễm Quang Kỳ thì Nhân giáo chính là mấu chốt, đây cũng là mục đích căn bản Lâm Nguyên đến Nhân tộc.

Đồng thời, sự tồn tại của Nhân giáo chỉ là để chia sẻ khí vận Nhân tộc, đối với bản thân Nhân tộc không có lợi ích gì quá lớn, ngược lại

còn có nhiều ảnh hưởng tiêu cực.

Hắn xử lý Nhân giáo cũng sẽ không khiến Nhân tộc tổn thất gì, ngược lại còn giúp Nhân tộc trở nên cường thịnh hơn, đây là chuyện đôi bên cùng có lợi.

Hữu Sào Thị nghe vậy liền vội vàng tiến lên: "Khởi bẩm lão sư, Nhân giáo đó là đạo thống do Thái Thanh Thánh nhân lập ra, Thái Thanh Thánh nhân địa vị tôn sùng, thuộc về Hồng Hoang Thất Thánh, trong Nhân tộc có nhiều người ngưỡng mộ sự mạnh mẽ của Thái Thanh Thánh nhân, cho nên quy phụ vào Nhân giáo, học tập đạo pháp thần thông trong đó." Lâm Nguyên cười nói: "Ta hãy khảo giáo các ngươi một chút.

Thái Thanh Lão Tử là một trong Hồng Hoang Thất Thánh, cao cao tại thượng, vạn kiếp bất hủ, mà Nhân tộc ở Hồng Hoang hiện nay chẳng qua chỉ là một trong nhiều chủng tộc không mấy nổi bật, tại sao lão lại hao phí tâm huyết lớn như vậy để đến đây truyền giáo?" Những người vây quanh Lâm Nguyên nghe xong, trên mặt lập tức hiện ra sắc thái trầm tư.

Thái Thanh truyền đạo, chuyện này quả thực là chỗ nào cũng có điểm kỳ lạ.

Toại Nhân Thị trầm ngâm một lát rồi nói: "Khởi bẩm lão sư, con lại có một ý nghĩ." Lâm Nguyên cười: "Nói thử nghe xem." Toại Nhân Thị nói: "Tuy hiện tại Nhân tộc là một tộc yếu, nhưng con nhìn quá trình phát triển của Nhân tộc, thực ra tiềm lực rất lớn, tuyệt đối không dưới bất kỳ chủng tộc nào.

Chỉ cần cho chúng ta thời gian, tương lai nhất định có thể trở thành cự tộc trong Hồng Hoang, có lẽ Thái Thanh Thánh nhân cũng đã nhìn thấu điểm này nên mới tới đây truyền đạo, đợi khi Nhân tộc ta mạnh lên, nói không chừng sẽ rất hữu dụng với Thái Thanh Lão Tử."

Lâm Nguyên hơi kinh ngạc, lập tức gật đầu: "Ngươi nói không sai, đây đúng là nguyên nhân Thái Thanh Lão Tử lập hạ Nhân giáo.

Nhân tộc tương lai sẽ là thiên địa nhân vật chính của Hồng Hoang, có khí vận kinh thiên, do đó không chỉ Thái Thanh Lão Tử đến truyền đạo, sau này ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên đạo nhân cũng sẽ tới đây thu đồ đệ, nhằm chia đi phần khí vận đó của Nhân tộc.

Thế lực của họ trong Nhân tộc càng mạnh, bản thân sự phát triển của Nhân tộc sẽ càng bị kìm hãm, ngay cả cuối cùng trở nên mạnh mẽ thì cũng chỉ đành luân lạc thành nô lệ của họ mà thôi." Nói đến đây, Lâm Nguyên thản nhiên: "Đương nhiên, ta cũng chẳng phải hoàn toàn không có tư tâm, tuy không đến mức lợi dụng các ngươi như Thái Thanh Lão Tử, nhưng nếu không phải cứu các ngươi sẽ nhận được lợi ích cực lớn, ngày đó chưa chắc ta đã ra tay." Sau khi nói xong những lời này, Lâm Nguyên chăm chú quan sát thần sắc của Hữu Sào Thị, Toại Nhân Thị và những người khác.

Mục đích cứu Nhân tộc của hắn không hề cố ý che giấu, những người này trí tuệ đều không thấp, chắc chắn có thể thông qua các loại manh mối mà suy đoán ra được.

Đã như vậy, hắn thà đại phương thừa nhận để xem tâm tư của những người này thế nào.

Nếu họ có hiềm khích, nảy sinh lòng phòng bị cảnh giác với hắn thì sau này hắn đối đãi với Nhân tộc tự nhiên sẽ lấy lợi ích làm định hướng.

Nếu họ có thể phân rõ nặng nhẹ thì cũng coi như kết một đoạn tình phận, sau này hắn sẽ chiếu cố nhiều hơn.

Sau đó, hắn thấy Hữu Sào Thị, Toại Nhân Thị và mọi người đều cười cả lên.

Toại Nhân Thị nói: "Khởi bẩm lão sư, trước đó chúng con cũng đã thảo luận riêng về chuyện này.

Có một số tộc nhân trong lòng thực sự có chút bất mãn, nhưng cuối cùng ý kiến của con đều như nhau.

Ngày đó khi Nhân tộc lâm vào tuyệt cảnh, cầu nguyện lên trời, nhưng không có ai đến cứu chúng con, chỉ có lão sư ra tay.

Tương tự như vậy, khi chúng con là tộc yếu, không có truyền thừa thâm hậu, cũng là lão sư là người đầu tiên truyền đạo.

Sau đó trong quá trình Nhân tộc phát triển cũng không có ai khác đến giúp đỡ, chỉ có Vu tộc của lão sư thường xuyên ghé qua.

Bất luận mục đích ban đầu của lão sư là gì, sự thật là chỉ có lão sư thiết thực giúp đỡ chúng con, cho nên chúng con tự nhiên cũng phải khắc ghi đại ân của lão sư!" Nói đến đoạn cuối, thần sắc Toại Nhân Thị rất chân chí, hiển nhiên những lời này không phải hư tình giả ý mà là thật lòng thật ý, là suy nghĩ thật sự trong lòng họ.

Trong lòng Lâm Nguyên dâng lên một luồng ấm áp, đối với Nhân tộc này cũng tăng thêm vài phần thiện cảm: "Các ngươi có thể nghĩ như vậy cũng không uổng công ta giúp các ngươi một tay." Dừng một chút, hắn nói: "Lần này ta tới Nhân tộc quả thực có một việc muốn phân phó các ngươi làm, không biết các ngươi có sẵn lòng không?" Hữu Sào Thị, Toại Nhân Thị đều nghiêm túc hành lễ, trầm giọng nói: "Lão sư cứ việc phân phó, chúng con nhất định không tiếc mọi giá để hoàn thành!" Lâm Nguyên gật đầu: "Rất tốt." Trong mắt hắn thoáng qua một đạo lãnh ý: "Hiện tại ta mệnh lệnh các ngươi, phá hủy tất cả những gì liên quan đến Nhân giáo trong cương vực Nhân tộc!" Qua cuộc đối thoại vừa rồi, mọi người đều đã hiểu Nhân giáo đối với Nhân tộc không phải chuyện tốt, ngược lại còn có hại lớn.

Cộng thêm sự sùng kính phát tự tận đáy lòng đối với Lâm Nguyên,

do đó khi nghe mệnh lệnh này, những người này không hề có sự kháng cự nào, do Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị dẫn đầu, đồng thanh trầm giọng: "Chúng con tuân theo mệnh lệnh của lão sư!" Lâm Nguyên cười: "Tốt, vậy hành động đi." Vút vút vút!!

Nghe vậy, những người Nhân tộc này đều hóa thành những đạo trường hồng bay đi xa.

Những người ở đây đều là những người nắm quyền của Nhân tộc, họ đi làm chuyện này chắc chắn có thể hoàn thành hoàn mỹ trong thời gian ngắn nhất.

"Bây giờ, chỉ còn đợi Thái Thanh Lão Tử tới thôi." Lâm Nguyên nhìn cảnh này, lẩm bẩm tự nhủ, ánh mắt nhìn xa về hướng núi Côn Luân, ánh mắt thâm thúy.

Quả nhiên!

Chỉ trong chốc lát, từ hướng núi Côn Luân đột nhiên có một luồng thánh uy khủng khiếp bộc phát, tiếp đó là một đạo thân ảnh, dù cách Thủ Dương Sơn một khoảng cách vô tận nhưng lại trong nháy mắt chiếu hình ảnh của mình tới, lấp đầy cả trời đất, đôi mắt vĩnh viễn đạm mạc kia lúc này cũng hiện lên một tia giận dữ, lạnh lùng lên tiếng: "Vu Nguyên, tại sao ngươi phải phá hủy Nhân giáo của ta?" Oanh!

Áp lực Thánh nhân khủng khiếp cuồn cuộn đổ xuống, bao trùm trời đất càn khôn, Thủ Dương Sơn rung chuyển kịch liệt như sắp sụp đổ, tất cả sinh linh nơi này đều cảm thấy một trận sợ hãi.

Đây là hình chiếu của Thái Thanh Lão Tử, chiếu tới từ núi Côn Luân cách xa ức ức vạn dặm, nhưng cho dù cách xa như thế, vẫn mang theo uy thế khiến người ta phải run rẩy khiếp sợ.

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng dưới đất, nhàn nhạt nhìn Thái Thanh

Lão Tử một cái rồi nói: "Năm đó Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, ta cứu Nhân tộc khỏi họa diệt vong, sau đó còn truyền đạo ở Nhân tộc, vất vả lắm mới lập nên đạo thống của mình trong Nhân tộc.

Sau đó, ngươi thấy Nhân tộc có xu hướng quật khởi, liền nảy sinh ý định hái trộm quả ngọt, đến Nhân tộc truyền đạo, lập hạ Nhân giáo, cướp đi khí vận Nhân tộc vốn thuộc về ta.

Chương 128

Phàm sự đều phải giảng đạo lý đến trước đến sau, ngươi thân là Thiên Đạo Thánh nhân, hành sự lại không có quy tắc như vậy, còn muốn hỏi ta tại sao phá hủy Nhân giáo của ngươi sao?" Trên tầng không, thần sắc Thái Thanh Lão Tử khựng lại, phải nói rằng những lời này của Lâm Nguyên quả thực là thấu tình đạt lý, vì thực sự là hắn đã giúp Nhân tộc trước.

Ở điểm này, lão dù thế nào cũng không chiếm được lý, căn bản không thể tranh cãi với Lâm Nguyên.

Thế là Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nói: "Ngô là Thiên Đạo Thánh nhân, việc ngô làm đều là thuận ứng Thiên Đạo.

Truyền đạo Nhân tộc là lẽ đương nhiên, không ai có thể ngăn cản ngô, nếu không chính là vi nghịch Thiên Đạo!

Vu Nguyên, ngươi có biết kết cục của việc vi nghịch Thiên Đạo không?!" Lâm Nguyên không khỏi bật cười: "Thái Thanh Thánh nhân, lời này của ngươi nói với người khác thì rất hữu dụng, nhưng nói với Vu tộc ta thì chẳng phải là tự chuốc lấy sự tẻ nhạt sao?

Ngươi nghĩ Vu tộc chúng ta có quan tâm đến Thiên Đạo không?

Trận Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất, Hồng Quân hiện thân chẳng phải cũng bị đánh cho trọng thương đó sao?

Ngươi vẫn là nên nhanh chóng rời đi đi." Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử âm trầm bất định.

Lão không ngờ rằng đưa tấm biển Thiên Đạo ra vẫn không trấn áp được đối phương, trong lòng lập tức dâng lên một cơn giận dữ, uy áp

Thánh nhân khủng khiếp cuồn cuộn lan tỏa, phong vân biến sắc, trời đất chấn động.

Lão trầm giọng: "Tại sao tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều không dám vi nghịch Thiên Đạo?

Bởi vì Thiên Đạo đại diện cho thiên địa đại thế, là sức mạnh mạnh mẽ nhất!

Vu Nguyên, nếu ngươi vẫn khăng khăng một mực, nhất định phải phế bỏ Nhân giáo của ngô trong Nhân tộc, vậy ngô cũng không còn cách nào, đành phải ra tay với ngươi, trấn áp ngươi thôi." Oanh!

Lời vừa dứt, bầu trời liền biến đổi, mây đen kịt như mực kéo đến, từng tia chớp khổng lồ múa loạn bên trong, sấm sét ầm đùng, cực độ đáng sợ.

Giữa trời đất tràn ngập một bầu không khí áp bức, giống như tai kiếp tận thế sắp giáng lâm, tràn đầy sự sợ hãi vô tận.

Thánh nhân nộ, trời đất đổi màu!

Cơn giận của Thái Thanh Lão Tử bộc phát, lập tức hình thành một áp lực khó có thể tưởng tượng, thế giới này như sắp tan vỡ, Hồng Hoang bao la cũng không chịu nổi, đang run rẩy, đang sợ hãi.

Hiển nhiên, đây là đe dọa!

Thái Thanh Lão Tử nói đến đây đã là bài ngửa, quyết ý dùng sức mạnh tuyệt đối của mình để khiến Lâm Nguyên khuất phục.

Lâm Nguyên cảm nhận sự biến hóa giữa trời đất, mỉm cười nhẹ nhàng: "Thánh nhân uy năng quả nhiên phi phàm, không hổ là tồn tại vạn kiếp bất hủ, siêu nhiên trên chúng sinh." Nói đến đây, sắc mặt hắn bỗng chốc trở lạnh, sát ý băng giá bộc phát trong mắt: "Nhưng mà, ngươi nghĩ cái này có tác dụng với ta sao?

Ngay cả Chuẩn Đề ta cũng đã giết nổ một lần, cho dù ngươi mạnh hơn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, ta có gì phải sợ một trận chiến?

Cùng lắm là đánh cho trời nghiêng đất lệch!

Vu tộc ta cũng không phải dễ bị bắt nạt đâu!" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử không khỏi âm trầm xuống, không ngờ đến lúc này đối phương vẫn cứng rắn như vậy.

Trong lòng lão thực sự có chút kiêng kỵ.

Phải biết rằng Vu tộc là do huyết nhục Bàn Cổ đại thần hóa thành, nếu tiêu diệt họ chắc chắn phải gánh vác nhân quả cực lớn, ngay cả Hồng Quân cũng không dám tự tay hành động, huống chi là lão?

Nếu thực sự vì chuyện Nhân giáo mà xảy ra xung đột với Lâm Nguyên, với địa vị của Lâm Nguyên trong Vu tộc, lúc đó chắc chắn sẽ dẫn phát cuộc huyết chiến kịch liệt giữa Vu tộc với lão.

Bất luận ai thắng ai thua, lão đều chẳng được lợi lộc gì.

Trong mắt Thái Thanh Lão Tử lóe lên tia nhìn âm lãnh cực độ, nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, phong thái "Thái thượng vong tình" kia cũng biến mất, trên mặt không thể giữ được thần tình thờ ơ, tâm cảnh Thánh nhân cũng xao động cuộn trào, chỉ cảm thấy từng trận nộ hỏa liên tục bốc lên, căn bản không thể nhẫn nhịn được.

"Ngươi nhất định phải gây khó dễ cho ngô sao?" Thái Thanh Lão Tử lên tiếng, từng chữ từng chữ sâm hàn đáng sợ.

"Là ngươi đang gây khó dễ cho ta." Lâm Nguyên nhàn nhạt nói, "Cướp cơ duyên của ta, ngươi còn có lý sao?" "Nhân giáo là căn bản thành thánh của ngô, cho dù ngô đã chứng đạo, Nhân giáo này đối với ngô vẫn vô cùng quan trọng.

Nếu ngươi nhất định phải phế bỏ nó, vậy ngô và Vu tộc chỉ có thể chiến một trận thôi!" Thái Thanh Lão Tử nói đến đây, trong mắt đột

nhiên hiện lên một vẻ quả quyết, lạnh lùng nói: "Vu Nguyên, nếu ngươi vẫn nhất ý cô hành, vậy ngô hiện tại sẽ liên thủ với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, cùng với Yêu tộc Thiên Đình, đồng loạt đánh lên Vu tộc.

Lúc đó, cho dù Vu tộc ngươi có mạnh đến đâu cũng sẽ là kết cục diệt tộc!" Lâm Nguyên thần sắc thong dong, chẳng hề để tâm, cười nói: "Thái Thanh Lão Tử, nếu ngươi thực sự muốn hành động điên cuồng như vậy, ta cũng chẳng ngăn được ngươi, Vu tộc ta chưa bao giờ sợ chiến." Trên mặt Thái Thanh Lão Tử hiện ra sát cơ, Thánh nhân vốn coi trọng thể diện nhất, lão đã nói đến mức độ này mà Lâm Nguyên vẫn không có ý chịu thua, vậy thì cho dù phải trả giá khó có thể tưởng tượng, lão cũng buộc phải hành động.

"Tuy nhiên..." Đột nhiên, đúng lúc này Lâm Nguyên lại chuyển hướng, chỉ nghe hắn cười nói: "Vạn sự dĩ hòa vi quý, tuy nói ngươi cướp cơ duyên của ta làm ta rất bực mình, nhưng ngươi dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh nhân, ta cũng vẫn phải cho ngươi chút thể diện.

Thế này đi, chỉ cần ngươi cho ta một sự bồi thường nhất định, ta sẽ cho phép Nhân giáo tiếp tục tồn tại." Thái Thanh Lão Tử nghe vậy, im lặng hồi lâu, cuối cùng nói: "Ngươi muốn bồi thường cái gì?" Lâm Nguyên cười: "Ly Địa Diễm Quang Kỳ, cùng với Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ." Thái Thanh Lão Tử không chút suy nghĩ, quát lên một tiếng đầy giận dữ: "Điều đó là không thể!

Ly Địa Diễm Quang Kỳ là tiên thiên cực phẩm linh bảo, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kia cũng là pháp bảo cùng tầng thứ, hiện tại nó lại đang ở trong tay nhị đệ ta, không thuộc về ngô, ngươi khua môi múa mép đã muốn lấy những linh bảo như vậy, tưởng ngô là kẻ ngốc sao?" Lâm Nguyên nhàn nhạt nói: "Nếu ngươi không đồng ý, vậy thì quay về chuẩn bị chiến đi.

Ta đã nể mặt ngươi rồi, nhưng ngươi lại chẳng nể mặt ta chút

nào.

Tưởng Lâm Nguyên ta cũng chẳng phải kẻ tầm thường, với tu vi Chuẩn Thánh đã từng trảm Thiên Đạo Thánh nhân, Vu tộc ta nội tình thâm hậu, Hồng Quân cũng có thể bị trọng thương!

Ta vất vả khổ cực cứu Nhân tộc khỏi nước lửa, truyền thụ đạo pháp thần thông khiến tiềm lực của họ bộc phát, không ngừng quật khởi, ngươi lại nửa đường hái trộm quả ngọt, chuyện này vốn đã gây ra nhiều nghị luận trong Hồng Hoang, cho rằng ta sợ Thái Thanh Lão Tử ngươi.

Kết quả bây giờ ngươi chẳng muốn trả giá gì đã muốn kết thúc chuyện này, thật sự nghĩ có chuyện đơn giản như vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử im lặng, nếu là người khác nói ra những lời này, ý niệm đầu tiên trong đầu lão e rằng chính là huy động pháp lực Thánh nhân để xóa sổ kẻ đó.

Nhưng Lâm Nguyên lại có chút khác biệt.

Lâm Nguyên với tu vi Chuẩn Thánh đã có thể chém giết Chuẩn Đề, hơn nữa đối mặt Tiếp Dẫn cũng không rơi vào thế hạ phong.

Thực lực như vậy, tuy nói không có cảnh giới Thánh nhân nhưng có thể nói đã ở cùng tầng thứ với lão rồi!

Thánh nhân dù tự phụ tự ngạo, nhưng đối mặt với tồn tại cùng tầng thứ, sẽ không giữ mãi thái độ lạnh mạc ngạo mạn như thế, giữa hai bên cũng có thể tiến hành giao lưu bình đẳng.

Mà lời Lâm Nguyên nói, xét một cách nghiêm khắc thì cũng không phải không có đạo lý.

Tuy nói lão đã sớm cảm nhận được khế cơ chứng đạo của mình nằm ở Nhân tộc, nhưng muộn là muộn, chuyện này không ai phủ nhận được.

“Ngô có thể cho ngươi một hồ lô Cửu Chuyển Kim Đan cùng một cây gậy Biển Quải của ngô để bồi thường.” Sau một hồi im lặng, Thái Thanh Lão Tử lên tiếng, đã hơi chịu thua.

Thái Thanh Lão Tử giỏi nhất là luyện đan, một hồ lô Cửu Chuyển Kim Đan đó càng phi phàm, mỗi một viên Cửu Chuyển Kim Đan đều có công hiệu khó tin, có thể khiến một phàm nhân lập địa thành Đại La Kim Tiên!

Công hiệu của nó so với quả Hoàng Trung Lý còn mạnh hơn không ít!

Cửu Chuyển Kim Đan này có thể nói là loại đan dược nổi danh nhất trong Hồng Hoang, vô số tu sĩ liều mạng muốn có một viên.

Còn cây Biển Quải kia cũng là một trong những linh bảo mạnh mẽ trong tay Thái Thanh Lão Tử, đạt tới tầng thứ tiên thiên thượng phẩm, giá trị có thể nói là khá kinh người.

“Cửu Chuyển Kim Đan?” Lâm Nguyên nghe vậy không nhịn được cười.

“Ngươi là nói thứ này sao?” Hắn lật tay một cái, trong lòng bàn tay hiện ra một viên đan dược tròn trịa, ánh vàng rực rỡ, có chín cái khiếu huyệt, nuốt nhả thiên địa linh lực vô cùng vô tận.

Khi viên đan dược này xuất hiện, lập tức có một mùi hương nồng đậm vô cùng lan tỏa ra tứ phía, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ dãy núi Thủ Dương Sơn bao la.

Lập tức, trong dãy núi đó, cây cổ thụ sinh trưởng điên cuồng, thảo mộc tinh linh đều lần lượt khai mở trí tuệ, cảnh giới tăng vọt, chim muông thú vật cũng bắt đầu tiến hóa nhanh chóng.

Cảnh tượng vô cùng khủng khiếp.

“Trong tay ngươi cũng có Cửu Chuyển Kim Đan?” Thái Thanh

Lão Tử kinh ngạc, sau đó lão cảm nhận một chút, vẻ kinh ngạc trong mắt càng đậm hơn, bởi vì lão phát hiện, chất lượng của viên đan dược trong tay Lâm Nguyên còn tốt hơn cả loại lão luyện chế!

Thái Thanh Lão Tử không thể tin được, nếu nói về luyện đan chi đạo trong Hồng Hoang, lão nói thứ hai thì không ai dám nhận thứ nhất, dù thế nào đi nữa cũng không thể có Cửu Chuyển Kim Đan hiệu quả tốt hơn của lão tồn tại!

"Đan dược này của ngươi từ đâu mà có?!" Thái Thanh Lão Tử quát lớn.

"Ngươi nghĩ chỉ mình ngươi biết luyện đan sao?" Lâm Nguyên cười nhạt, "Thuật luyện đan của ngươi ở trước mặt ta căn bản không đáng một đồng, cái gì mà Cửu Chuyển Kim Đan, ném trước mặt ta ta cũng chẳng thèm lấy." Nói xong, Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động.

Vút vút vút!!!

Chương 129

Giữa hư không đột nhiên hiện ra từng viên đan dược lộng lẫy đầy màu sắc.

Hỗn Nguyên Đan, Thái Sơ Đan, Tạo Hóa Đan, Luân Hồi Đan, Sinh Tử Đan, Nguyên Thủy Đan, Cửu Chuyển Đại Hoàn Đan...

Mỗi một viên đan dược đều tỏa ra khí tức vô cùng nồng đậm, khí tượng của mỗi viên đều không kém gì Cửu Chuyển Kim Đan kia, thậm chí còn vượt xa.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy cảnh này, trong não như vang lên tiếng sấm, mắt trợn tròn không thể tin nổi, chỉ vào Lâm Nguyên, giọng run rẩy: "Ngươi... ngươi..." Không nói nên lời.

Không phải vì tâm cảnh lão không vững, mà là cảnh tượng trước mắt quá đỗi chấn động, Thái Thanh Lão Tử cực kỳ tự phụ về luyện đan chi đạo, trong Hồng Hoang ngoại trừ Hồng Quân ra căn bản không ai có thể vượt qua lão.

Nhưng hiện tại, những loại đan dược Lâm Nguyên lấy ra, mỗi một loại phẩm chất đều vượt qua loại lão luyện chế, thậm chí có những loại đan dược lão trước đây chỉ mới nghe tên chứ chưa từng thấy qua, thế mà lại được Lâm Nguyên luyện chế ra!

Ở nơi mình tâm đắc nhất, kiêu ngạo nhất lại bị đối thủ nghiền ép tàn nhẫn, cảm giác đó thật khó diễn tả bằng lời, huống chi là một Thánh nhân tính tình kiêu ngạo, coi trọng diện bì nhất.

Thái Thanh Lão Tử lúc này cảm xúc dâng trào, đôi mắt trở nên đỏ ngầu, quanh thân tỏa ra từng trận khí tức khủng bố, giống như giây tiếp theo sẽ nổ tung.

“Vu tộc ta quật khởi đến nay, bảo vật trong tay nhiều vượt xa tưởng tượng của ngươi.” Lâm Nguyên đạm mạc nói: “Chỉ riêng tiên thiên linh căn đã có Hoàng Trung Lý và Tiên thiên Hồ Lô Đằng hai loại, ngoài ra các loại linh căn, linh bảo khác không kể xiết.

Ngươi tưởng tùy tiện lấy ra mấy món hàng rác rưởi là có thể khiến ta thỏa mãn sao, vậy ngươi cũng quá coi thường ta rồi.

Thái Thanh Lão Tử, ta nể mặt ngươi, hy vọng ngươi cũng dành cho ta sự tôn trọng tương xứng.

Nếu không, không cần bàn bạc nữa, trực tiếp khai chiến luôn!” Thực ra trong tay Lâm Nguyên còn có một gốc trong thập đại tiên thiên linh căn là Ngũ Châm Tùng, nhưng chuyện hắn có được Ngũ Châm Tùng không ai biết nên hắn cũng không nói ra.

Còn Tiên thiên Hồ Lô Đằng và Hoàng Trung Lý, hai gốc linh căn này mọi người trong Hồng Hoang đều biết, vì lúc tranh đoạt hai món bảo vật đó động tĩnh rất lớn, người nhìn thấy không phải ít.

Do đó Lâm Nguyên chỉ nói hai loại này.

Còn những viên đan dược kia tự nhiên cũng có lai lịch, tất cả đều do hắn tự luyện chế, sở dĩ có thể luyện chế ra là vì trước đó hắn nhận được kỹ năng hệ thống 【Luyện Đan】.

Kỹ năng hệ thống là căn bản cho thực lực của hắn, hắn tự nhiên không quên rèn luyện.

Trong Vu tộc bảo vật rất nhiều, hắn có thể tự do vào kho bảo vật của Vu tộc, tự nhiên đã dùng dược liệu trong đó luyện chế rất nhiều nghịch thiên chi đan.

Thuật luyện đan của hắn có thể không hổ thẹn mà nói rằng đã là đệ nhất nhân ở Hồng Hoang!

Có lẽ Hồng Quân sẽ có đan dược tốt hơn, nhưng Hồng Quân đã dĩ

thân hợp đạo, muốn hiện thân rất khó, phần lớn thời gian đều trong trạng thái ngủ say, nên cũng không cần tính vào.

Còn việc hắn biểu lộ thái độ này là để tăng cường khí thế bên mình, tạo sự nghiền ép lên Thái Thanh Lão Tử, khiến lão dễ dàng khuất phục hơn.

Quả nhiên, Thái Thanh Lão Tử nghe xong những lời này, sắc mặt âm trầm bất định.

Một lát sau lão bỗng lạnh lùng lên tiếng: "Được, lần này ngô đồng ý điều kiện của ngươi!

Chỉ cần ngươi lập tức dừng việc phá hủy Nhân giáo, ngô sẽ đưa Ly Địa Diễm Quang Kỳ cùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cho ngươi." Lâm Nguyên không nhịn được cười lớn: "Chỉ cần ngươi bồi thường thỏa đáng, ta tự nhiên sẽ không nuốt lời." "Hừ." Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng, sắc mặt âm trầm, hình chiếu tại Thủ Dương Sơn tan biến ngay lập tức.

Không lâu sau, vút một tiếng, hai đạo hồng quang từ hướng núi Côn Luân xé gió lao tới.

Một đạo hồng quang đỏ rực toàn thân, tỏa ra khí tức khủng bố như có thể làm hỗn loạn âm dương, điên đảo ngũ hành, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm, chính là Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Một đạo hồng quang khác quấn quanh vạn đóa sen vàng, tỏa ra khí tức mờ ảo, chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Cùng với hai đạo hồng quang này là giọng nói băng lãnh của Thái Thanh Lão Tử: "Vu Nguyên, đừng quên lời hứa!" Lâm Nguyên thu lấy hai món tiên thiên cực phẩm linh bảo này, cười nói: "Yên tâm, ta tự nhiên giữ lời." Nói xong hắn gọi Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị tới, bảo họ tạm thời dừng việc phá hủy Nhân giáo.

“Nhân giáo này cứ để họ tồn tại thêm một thời gian nữa đi, sau này ta tự nhiên sẽ phế bỏ triệt để.” Lâm Nguyên nói với Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị.

Có nhân tố Nhân tộc này ở đây, tương lai hắn và Thái Thanh Lão Tử tất sẽ có một trận chiến, chỉ có điều hiện tại chưa phải lúc, cho nên hắn chọn cách lấy trước một ít lợi ích, khiến Thái Thanh Lão Tử phải chảy máu một phen.

Nghĩ lại chắc chắn lúc này Thái Thanh Lão Tử đang đau xót khôn nguôi, Ly Địa Diễm Quang Kỳ thì thôi, nhưng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ là vật của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lão muốn lấy được lá cờ này chắc chắn cũng phải trả giá cực lớn.

“Hiện tại Tiên thiên ngũ phương kỳ đã tập hợp đầy đủ, đến lúc khai tịch thể nội thế giới rồi.” Lâm Nguyên tự nhủ.

Vút!

Hắn bước ra một bước, rời khỏi Nhân tộc, quay về Vu tộc. 【Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, phần thưởng kỹ năng mới Tầm Bảo.】 【Tầm Bảo LV1 (0/30 vạn): Một khi phát động có thể tìm kiếm các loại địa điểm giấu bảo vật trong Hồng Hoang, nhưng có giới hạn số lần, trong một vạn năm chỉ có thể thi triển một lần.】 Trong quá trình đó, tiếng của hệ thống vang lên truyền vào tai Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên có chút kinh hỉ, lại có thêm một kỹ năng mới, nhìn phần giới thiệu có vẻ khá phi phàm, nơi giấu bảo vật trong Hồng Hoang rất nhiều, chỉ cần tìm thấy một nơi chắc chắn sẽ có thu hoạch khổng lồ.

Có điều kỹ năng này hạn chế cũng quá lớn, một vạn năm mới được dùng một lần.

Lâm Nguyên vốn định thúc động kỹ năng này ngay lập tức nhưng nghĩ lại rồi thôi, quyết định trước tiên về Vu tộc khai tịch thể nội thế giới, nâng cao tu vi rồi mới tính sau.

Oanh!

Dưới chân hắn không gian thần văn lấp lánh, liên tục gấp khúc không gian, một bước bước ra đã là ngàn vạn dặm, rất nhanh đã từ cương vực Nhân tộc trở về cương vực Vu tộc, tiến vào đảo Bồng Lai.

Hoàng Trung Lý lấp lánh lục hà, vô cùng linh căn tỏa ra sinh cơ bồng bột, thiên địa linh khí cuộn trào không ngớt, hư không khắp nơi đều là những đốm sáng lung linh, cảnh tượng vô cùng lộng lẫy, cho thấy đây là thánh địa tu hành bậc nhất!

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng, lật tay một cái, Tiên thiên ngũ phương kỳ liền xuất hiện, lần lượt là: Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Mỗi một lá cờ đều là tiên thiên cực phẩm linh bảo, cùng cấp bậc với Thất Bảo Diệu Thụ kia, thậm chí còn mạnh hơn, đại diện cho một loại sức mạnh trong ngũ hành.

Tiên thiên ngũ phương kỳ này có thể nói là có lai lịch kinh nhân.

Điều này Lâm Nguyên biết được khi tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ trong Bàn Cổ ngọc tủy.

Hóa ra trong Hỗn Độn có bốn đại hỗn độn chí bảo!

Đó là: Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, Khai Thiên Thần Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Mông Châu.

Ba món đầu thuộc về Bàn Cổ, còn Hồng Mông Châu rốt cuộc ở đâu thì không ai biết, là một loại hỗn độn chí bảo cực kỳ thần bí.

Sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, ngoại trừ Hồng Mông Châu, ba đại hỗn độn chí bảo còn lại đều rơi vào Hồng Hoang, mỗi món nảy sinh những biến hóa khác nhau.

Tạo Hóa Ngọc Điệp bị vỡ, Hồng Quân lấy được một mảnh vỡ nhỏ, nhờ đó mới có thể trở thành tôn Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, mà mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp hiện giờ đang nằm trong tay Lâm Nguyên.

Còn Khai Thiên Thần Phủ hóa thành Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung - ba đại tiên thiên chí bảo, lần lượt do Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ.

Tiên thiên chí bảo là những bảo vật mạnh nhất Hồng Hoang, đủ sức trấn áp khí vận, uy năng vô biên, một khi thúc động thậm chí có thể làm tan vỡ cả Hồng Hoang.

Và Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên cũng bị phân liệt.

Trong đó đài sen hóa thành Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đỉnh là tiên thiên cực phẩm linh bảo sở hữu năng lực nghịch thiên, có thể chuyển hậu thiên thành tiên thiên!

Ở Hồng Hoang, sức mạnh của tiên thiên linh bảo là điều cả thế gian công nhận, trừ phi là loại cực kỳ đặc thù, nếu không hậu thiên linh bảo so với tiên thiên linh bảo thì kém xa lắc.

Một món đồ có thể chuyển hậu thiên linh bảo thành tiên thiên, sự nghịch thiên của nó có thể tưởng tượng được, tuyệt đối là thần khí mà vô số người mơ ước!

Hạt sen thì hóa thành ngũ phương liên đài, một trong số đó là Thập nhị phẩm Công Đức Kim Liên do Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn của Tây Phương giáo nắm giữ, trở thành bảo vật để họ trấn áp khí vận Tây Phương giáo.

Có thể trấn áp khí vận đạo thống do Thánh nhân lập ra, sức mạnh của Thập nhị phẩm Công Đức Kim Liên lớn thế nào có thể hình dung được, mà bốn đài sen còn lại cũng đều là những vật phẩm cùng tầng thứ.

Còn ngó sen thì hòa lẫn với sát khí lệ khí của Hồng Hoang hóa thành một cây tuyệt thế hung binh Thí Thần Thương, trở thành vũ khí sát phạt trong tay Ma tổ La Hầu.

Chương 130

Thuở đó Ma tổ La Hầu có thể ngang hàng so tài với Hồng Quân, tuy đã ngã xuống nhưng vẫn để lại những truyền thuyết vô tận trong Hồng Hoang.

Cuối cùng chính là lá sen.

Lá sen chính là hóa thành Tiên thiên ngũ phương kỳ này.

Qua đó có thể thấy lai lịch của Tiên thiên ngũ phương kỳ chỉ có thể dùng từ nghịch thiên để hình dung, là vật diễn sinh từ hỗn độn chí bảo, cũng chỉ có linh bảo tầng thứ này mới có thể giúp hắn khai tịch thể nội thế giới thành công.

Một khi thể nội thế giới được khai tịch, thực lực của Lâm Nguyên chắc chắn sẽ tăng vọt!

"Bắt đầu thôi." Lâm Nguyên hít sâu một hơi.

Khai tịch thể nội thế giới là truyền thừa hắn nhận được từ Bàn Cổ ngọc tủy, quá trình trong đó hắn đã diễn luyện trong tâm trí không biết bao nhiêu lần, vô cùng quen thuộc.

Oanh!

Hắn đột nhiên vươn tay chộp lấy, lập tức một luồng sức mạnh bàng bạc hạo hãn đổ dồn lên Tiên thiên ngũ phương kỳ, sau đó mạnh mẽ rút ra bản nguyên của chúng.

Giữa hư không lập tức bùng phát một luồng khí tức vô cùng khủng bố, xuyên thấu tầng mây, ăn sâu vào tinh không, khiến các thái cổ tinh thần ngoài thiên ngoại Hồng Hoang đều run rẩy.

Lúc này không biết bao nhiêu đại năng Hồng Hoang giật mình thức giấc khỏi tu luyện, nghi hoặc nhìn về hướng Vu tộc, bị luồng khí thế

khủng bố này làm cho khiếp sợ.

Trước mặt Lâm Nguyên, quang huy ngũ hành lấp lánh, chính là ngũ hành bản nguyên trong Tiên thiên ngũ phương kỳ, mỗi đoàn bản nguyên chỉ to bằng nắm tay nhưng năng lượng ẩn chứa bên trong lại hạo hãn như biển cả, chúng tụ lại một chỗ khiến hư không nơi này không chịu nổi mà liên tục sụp đổ.

Còn Tiên thiên ngũ phương kỳ sau khi bị rút bản nguyên, phẩm cấp của chúng cũng bắt đầu giảm sút nhanh chóng, trong nháy mắt từ tiên thiên cực phẩm linh bảo hóa thành hậu thiên linh bảo bình thường, ánh hào quang tắt lịm hẳn đi.

Đối với cảnh này Lâm Nguyên không hề tiếc nuối, ánh mắt dán chặt vào năm đoàn bản nguyên kia, không chút do dự, há miệng nuốt chửng chúng vào bụng, luyện hóa vào vị trí đan điền.

"Cửu Chuyển Huyền Công, pháp lực vận chuyển, phấn toái bản nguyên, nghịch phản hỗn độn!" Lâm Nguyên sau khi nuốt năm đoàn bản nguyên vào bụng, thầm quát một tiếng trong lòng, lập tức một luồng pháp lực bàng bạc cuộn trào mãnh liệt lao ra, oanh kích dữ dội vào năm đoàn bản nguyên đó.

Oanh!

Năm đoàn bản nguyên trong một tiếng nổ kinh thiên động địa liền vỡ vụn, sau đó dung hợp lại với nhau, bắt đầu một loại diễn biến kỳ lạ.

Đây là pháp môn nghịch chuyển tiên thiên được ghi lại trong Bàn Cổ ngọc tủy.

Vạn sự vạn vật đều do hỗn độn diễn hóa mà thành, mà pháp môn này chính là đi ngược lại đạo, khiến vạn vật trở lại trạng thái hỗn độn nguyên thủy nhất.

Một khi trở lại trạng thái hỗn độn nguyên thủy nhất đó, nó sẽ có vô vàn khả năng, có thể diễn biến thành bất cứ thứ gì mình mong muốn.

Trong đó tự nhiên bao gồm cả thể nội thế giới!

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, đoàn vật chất kỳ đặc dung hợp lại kia bỗng nổ tung, sau đó thế mà hóa thành bốn loại sức mạnh Địa Hỏa Thủy Phong.

Bốn loại sức mạnh này cuồng bạo hơn ngũ hành bản nguyên rất nhiều, vừa xuất hiện đã giống như phát điên, lao điên cuồng về mọi phía.

Oanh oanh oanh!!

Đan điền thế giới của Lâm Nguyên vốn cực kỳ rộng lớn và kiên cố, nhưng dưới sự va chạm của sức mạnh Địa Hỏa Thủy Phong, nó thế mà lại rung chuyển kịch liệt.

Sau đó, "oanh" một tiếng, bích chướng đan điền thế giới thế mà lại vỡ tan, sức mạnh Địa Hỏa Thủy Phong giống như ngựa hoang đứt cương, theo đan điền đã vỡ mà lao thẳng vào tứ chi bách hài, ngũ tạng lục phủ, muốn hủy diệt tất cả trong cơ thể Lâm Nguyên.

Toàn bộ quá trình vô cùng cuồng bạo, lực hủy diệt cực mạnh, thậm chí còn cuồng bạo hơn luồng khí hỗn độn sâu thẳm nhất trong tinh không Hồng Hoang gấp nhiều lần.

Phải biết rằng, đây là bản nguyên hóa ra từ lá sen của Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, tầng thứ cao và năng lượng dồi dào của nó đã đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi, lúc này hoàn toàn tiến vào trạng thái cuồng bạo, căn bản không thể ngăn cản, dung nạp một luồng sức mạnh như vậy trong cơ thể chẳng khác nào tìm đường

chết!

Cơ thể Lâm Nguyên chấn động, chỉ trong nháy mắt này đã bị trọng thương.

Cảm nhận tất cả trong cơ thể, lòng hắn lại chẳng mảy may xao động, vì mọi chuyện đã nằm trong dự liệu, không hề hoảng loạn, hắn thầm quát trong lòng.

"Cửu Chuyển Huyền Công!" Ong ~~~ Trong nháy mắt, từ cơ thể hắn bỗng tỏa ra một lớp hào quang màu xanh mờ ảo, bao trùm tất cả khiếu huyệt, tạng phủ, xương cốt, huyết nhục.

Sức mạnh cuồng bạo của Địa Hỏa Thủy Phong va vào lớp hào quang xanh mờ ảo này đều bị chặn lại.

Hơn nữa luồng sức mạnh mạnh mẽ này còn liên tục thu hẹp, ép lực lượng Địa Hỏa Thủy Phong cuồng bạo quay trở lại đan điền thế giới, chỉ trong vài hơi thở, luồng sức mạnh kinh khủng đó đã bị ước thúc lại, quay về trong đan điền thế giới.

"Nghịch tố bản nguyên, trọng diễn hỗn độn!" Lâm Nguyên thầm quát.

Oanh!

Sức mạnh Địa Hỏa Thủy Phong liên tục bị ép nén, rồi đến cực điểm phát ra tiếng nổ kinh thiên, thế mà trong nháy mắt hóa thành hơn một vạn đạo hỗn độn khí lưu.

Mỗi đạo hỗn độn khí lưu đều tỏa ra khí tức vô cùng mạnh mẽ, thế mà có thể sánh ngang với một món tiên thiên cực phẩm linh bảo, điên cuồng công kích nhục thân Lâm Nguyên.

Cái này quá khủng khiếp rồi!

Không ai ngờ được rằng Tiên thiên ngũ phương kỳ sau khi nghịch

phản hỗn độn lại bộc phát ra sức mạnh kinh người như thế, thực sự là bùng nổ theo cấp số nhân!

Hơn một vạn luồng hỗn độn khí lưu, tương đương với hơn một vạn món tiên thiên cực phẩm linh bảo, một luồng sức mạnh như vậy bùng phát trong cơ thể Lâm Nguyên, làm sao chống đỡ được?

Cho dù là Thánh nhân tới đây cũng không chịu nổi!

Đây tuyệt đối là sức mạnh mang tính hủy diệt!

Nếu là ở bên ngoài, nói không chừng còn có thể dùng một số quy tắc chi lực để chống đỡ, nhưng đây là ở trong cơ thể, nhiều thủ đoạn căn bản không dùng được, chỉ có thể chống chịu trực tiếp!

Nhưng luồng sức mạnh khủng bố như vậy làm sao mà kháng cự được?

Oanh oanh oanh ~~~ Hơn một vạn luồng hỗn độn khí lưu cuộn trào, mỗi một đạo đều có thể dễ dàng hủy diệt một tòa đại thiên thế giới, cuồng bạo hơn trước gấp trăm nghìn lần, lại một lần nữa va đập dữ dội vào đan điền thế giới của Lâm Nguyên.

Nhưng đối với tất cả chuyện này Lâm Nguyên đã sớm chuẩn bị, ánh mắt thâm thúy, thầm quát trong lòng.

"Kỹ năng, Cường Lực Viên Hộ, thúc động!" Kỹ năng 【Cường Lực Viên Hộ】 hiện giờ đã thăng cấp, có thể trực tiếp bảng định chính mình, một khi thúc động có thể trong nháy mắt khiến bản thân bùng phát gấp mười lần sức mạnh!

Oanh!

Ngay lập tức, quanh thân Lâm Nguyên bộc phát một luồng sức mạnh hạo hãn khó tin, lớp hào quang xanh mờ ảo trong cơ thể sáng rực lên gấp mấy chục lần, lung linh rạng rỡ.

Luồng hỗn độn khí lưu vốn vô cùng đáng sợ va vào lớp hào quang xanh đó lập tức giống như sóng dữ ức vạn tấn vỗ vào tảng đá vĩnh cửu, trong nháy mắt vỡ tan.

Lâm Nguyên thúc động toàn bộ sức mạnh trong cơ thể, từ bốn phương tám hướng ép về phía hơn một vạn luồng hỗn độn khí lưu đó, ép chúng quay lại trung tâm đan điền thế giới, liên tục dồn nén, đến cuối cùng hơn một vạn luồng hỗn độn khí lưu này thế mà cũng dung hợp lại, hóa thành một đoàn hỗn độn.

"Đến lúc rồi." Lâm Nguyên tự nhủ.

Trong đầu hắn hiện lên cảnh tượng Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, cầm cự phủ chém về phía hỗn độn, trong mắt lập tức thoáng qua một tia sắc bén.

"Khai thiên!" Hắn gầm nhẹ một tiếng.

Ong!

Toàn bộ sức mạnh trong cơ thể hắn cuộn trào, trực tiếp dùng Lực chi quy tắc thúc động, hoàn toàn bộc phát toàn bộ chiến lực của mình, ngưng tụ ra một đạo phủ mang rạng rỡ trong đan điền thế giới.

Đạo phủ mang này rít gào lao ra, nhắm thẳng vào đoàn hỗn độn phía trước, chém mạnh một phát.

Oanh!

Chương 131

Lập tức một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, hỗn độn bị chém ra một vết nứt lớn đến tận xương tủy, sau đó hỗn độn vô tận cuộn trào, điên cuồng đổ dồn vào vết nứt lớn đó, trong quá trình này, bên trong vết nứt dần dần có một thế giới khổng lồ bắt đầu hình thành.

Thể nội thế giới cuối cùng cũng bắt đầu khai tịch!

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Lâm Nguyên thần sắc ngưng trọng, biết rằng lúc này ngược lại mới là thời khắc quan trọng nhất.

Sau khi thế giới được khai tịch thì cần phải lấp đầy các quy tắc!

Nếu không thế giới không ổn định, lập tức sẽ sụp đổ ngay!

"Lực chi quy tắc, tích địa!" Hắn hét lớn một tiếng, lập tức thúc động Lực chi quy tắc trong cơ thể, rít gào lao ra, nhập vào mảnh thế giới khổng lồ kia, lạc ấn vào cốt lõi của thế giới.

Lực chi quy tắc là tồn tại đứng thứ nhất trong ba nghìn đại đạo, dùng quy tắc như vậy làm quy tắc căn bản cho thể nội thế giới có thể khiến thể nội thế giới có nền móng vững chắc nhất!

Làm xong bước này, Lâm Nguyên vẫn chưa dừng lại.

"Thời gian quy tắc, Không gian quy tắc, Nhân quả quy tắc, Vận mệnh quy tắc, Luân hồi quy tắc..." Chỉ trong nháy mắt, hắn thúc động hàng chục loại quy tắc, giống như hàng chục sợi xích trật tự thần thánh lung linh tỏa sáng, đồng loạt lặn sâu vào thế giới khổng lồ kia.

Tuy nói những quy tắc này Lâm Nguyên chưa tham ngộ đến mức độ cao thâm nhưng đều đã nhập môn, đã hiểu được đại khái khuôn

mẫu của chúng.

Hiện giờ lấp đầy vào, có được một khung sườn rồi, sau này có thể từ từ bổ sung.

Lập tức mảnh thế giới đó bắt đầu phát sinh những biến đổi nghiêng trời lệch đất, thời gian hình thành, không gian định vị, nhân quả dung nhập vào vạn sự vạn vật, vận mệnh kết nối quá khứ tương lai...

Một loại hương vị quy tắc lan tỏa ra.

Một thế giới hoàn chỉnh cứ thế hiện ra.

"Tiên thiên Canh Kim bản nguyên, lấp đầy!" Đến lúc này Lâm Nguyên vẫn không dừng lại, không chút do dự lấy ra Tiên thiên Canh Kim bản nguyên lấy từ chỗ Chuẩn Đề, dung nhập vào thể nội thế giới này.

Quá trình này giống như Bàn Cổ đại thần dùng huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần để lấp đầy Hồng Hoang vậy.

Tiên thiên Canh Kim bản nguyên là căn bản cả đời của Chuẩn Đề đạo nhân, là bản nguyên bàng bạc tầng thứ Thánh nhân, sức mạnh hạo hãn vô tận, lúc này vừa lấp đầy vào thế giới kia đã khiến mảnh thế giới đó một lần nữa phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, khí tức khủng bố bốc thẳng lên trời, kinh thiên động địa.

Chỉ có thể nói đây thực sự là một thủ bút kinh thiên!

Bản nguyên bàng bạc hóa ra từ Tiên thiên ngũ phương kỳ, nhìn khắp Hồng Hoang cũng là thứ đỉnh cao nhất dùng để khai tịch thể nội thế giới, không gì có thể sánh bằng.

Mà Lực chi quy tắc, Thời gian quy tắc, Không gian quy tắc... lại càng là những quy tắc cấp cao vô cùng, đứng trong top 10 của ba nghìn đại đạo, Hồng Hoang bao la ngay cả Hồng Quân cũng không

chưởng khống hết, không ai khai tịch thế giới mà có thể lấp đầy vào những quy tắc cấp cao như thế!

Còn Tiên thiên Canh Kim bản nguyên thì lại càng miễn bàn, dùng sức mạnh bàng bạc tầng thứ Thánh nhân để đặt nền móng cho thể nội thế giới, thực sự xa xỉ đến mức khiến người ta phải ghen tị.

Cho dù là Thánh nhân ra tay cũng căn bản không làm được sự xa hoa như Lâm Nguyên.

Oanh oanh oanh ~~~ Và sau khi hắn làm xong tất cả những điều này, thể nội thế giới dần dần thành hình, vừa thành hình đã tỏa ra một luồng khí tức đáng sợ, thế mà đạt đến tầng thứ Sơ cấp Đại Thiên Thế Giới!

Tầng thứ thế giới chia thành Vi Trần thế giới, Tiểu Thiên thế giới, Trung Thiên thế giới, Đại Thiên thế giới.

Mỗi tầng thứ lại chia làm ba giai đoạn: sơ cấp, trung cấp, cao cấp.

Trên đó còn có Bán bộ Bản Nguyên thế giới và Bản Nguyên thế giới cao hơn nữa!

Thể nội thế giới vừa khai tịch đã đạt tới cấp bậc Sơ cấp Đại Thiên Thế Giới, thật khó có thể tưởng tượng, bên trong bao gồm gần như vô số Trung Thiên, Tiểu Thiên, Vi Trần thế giới.

Mà bên ngoài những thế giới đó còn có vô số động thiên hư không, thứ nguyên không gian nối tiếp nhau không thấy điểm dừng.

Bên ngoài các không gian đó lại là vũ trụ tinh không rộng lớn vô ngần, trong tinh không ức vạn vì sao lấp lánh, hình thành nên từng mảnh tinh hệ hạo hãn.

Tất cả những điều này cấu thành nên một hệ thống thế giới vô cùng đồ sộ và hùng vĩ.

Oanh!

Khi hệ thống thế giới như vậy thành hình, Lâm Nguyên lập tức cảm nhận được từ đó diễn sinh ra một luồng sức mạnh thế giới bàng bạc hạo hãn, hắn chỉ cần tâm niệm khẽ động là có thể khiến sức mạnh thế giới này gia trì lên người mình, giúp chiến đấu lực tăng mạnh lên mấy tầng thứ.

"Suy đoán trước đây của ta quả nhiên chính xác, khi thể nội thế giới được khai tịch, chiến lực vốn đã chạm tới bình cảnh của ta lại một lần nữa được đề thăng!" Cảm nhận luồng sức mạnh thế giới hạo hãn đó, tâm triều Lâm Nguyên cuộn dâng, không khỏi nảy sinh mấy phần kích động.

Trước đây sức mạnh của hắn có thể đánh nổ Chuẩn Đề, nhưng đối mặt với Tiếp Dẫn đạo nhân khi có Thiên Đạo chi lực gia trì đạt tới thực lực Hỗn Độn cảnh tam trọng thiên thì vẫn còn chút chênh lệch.

Còn nếu hiện giờ ra tay, có sức mạnh thế giới gia trì, đánh bại Tiếp Dẫn chắc không phải vấn đề lớn.

"Trước đây mình còn lấy được mười hai viên Định Hải Thần Châu!" Lúc này Lâm Nguyên bỗng động tâm, "Định Hải Thần Châu này cũng sở hữu năng lực khai tịch thế giới!

Nếu mình có thể thu thập đủ số Định Hải Thần Châu còn lại, rồi tìm thêm một món bảo vật khác là Càn Khôn Xích dung nhập vào phương thế giới này, chắc chắn có thể khiến tầng thứ thế giới này tăng thêm lần nữa." Nghĩ đến đây, lòng Lâm Nguyên dâng lên sự hướng vãng vô cùng.

"Thể nội thế giới này hiện giờ đã khai tịch thành công, cũng không biết khi nào mới có thể nâng cấp lên Đỉnh cấp Đại Thiên Thế Giới, thậm chí là Bán bộ Bản Nguyên Thế Giới hay Bản Nguyên Thế Giới."

Oanh oanh oanh ~~~ Theo thời gian trôi qua, thể nội thế giới của Lâm Nguyên cũng dần bình tĩnh lại, thấy vậy Lâm Nguyên cũng kết thúc đợt tu hành này.

Oanh!

Đột nhiên dị biến nảy sinh, từ hướng Bàn Cổ đại điện có một luồng khí tức khủng bố bốc thẳng lên trời, chấn động cả Vu tộc, đó là khí tức nguyên thần nồng đậm.

"Lại có thêm một tôn Tổ Vu trảm xuất thiện thi sao?" Lâm Nguyên động tâm, lập tức rời đảo Bồng Lai đi tới Bàn Cổ đại điện.

"Ha ha ha, ta cuối cùng cũng đột phá rồi!" Vừa đến đại điện, Lâm Nguyên đã nghe thấy một tràng cười lớn, chính là Chúc Dung.

Bên cạnh lão còn có một tôn thân ảnh đỏ rực toàn thân, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, tràn đầy hơi thở bình hòa, diện mạo y hệt Chúc Dung.

Vừa thấy cảnh này Lâm Nguyên lập tức hiểu ra, người vừa trảm thiện thi thành công chắc chắn là Chúc Dung.

Sau trận đại chiến với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, Vu tộc đã có cảm giác nguy cơ, những năm qua luôn nỗ lực tu hành, tu vi Thập Nhị Tổ Vu tăng tiến rất nhanh, từng người từng người một trảm xuất thiện thi.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Chúc Dung có ngộ tính kém hơn một chút, mãi vẫn chưa trảm ra được, trải qua những năm tu hành này lão cuối cùng cũng đã thành công.

"Chúc mừng Chúc Dung Tổ Vu!" Lâm Nguyên không khỏi phấn chấn, bày tỏ lời chúc mừng của mình.

Chúc Dung trảm xuất thiện thi có thể nói là mang ý nghĩa trọng đại, Thập Nhị Tổ Vu đều trảm ra một thiện thi thì mười hai cụ thiện

thi này có thể một lần nữa thúc động một tòa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Một tòa Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã sở hữu uy lực kinh người, hai tòa cộng lại uy năng đó thật khó có thể tưởng tượng!

Thực lực tổng thể của Vu tộc cũng vì thế mà lại tăng vọt!

Đây là chuyện vui lớn lao!

Các Tổ Vu khác lúc này cũng đều hớn hở chúc mừng Chúc Dung, khiến lão ngược lại còn có chút ngại ngùng.

Lão cười hì hì nói: "Trước đây ta cũng sốt ruột lắm, cứ thấy mình kéo chân mọi người, giờ đột phá thành công coi như giải tỏa được nỗi lòng." Cộng Công vỗ vai lão, lớn tiếng: "Nói mấy chuyện đó làm gì!

Thập Nhị Tổ Vu chúng ta là anh chị em thân thiết nhất, bất kể ai mạnh ai yếu, chúng ta đều phải cùng tiến cùng lui." Các Tổ Vu khác cũng lần lượt gật đầu.

Lâm Nguyên thấy cảnh này trong lòng không khỏi cảm thán, trong dòng thời gian gốc, một trong những màn kết thúc Vu Yêu lượng kiếp chính là cuộc đại chiến giữa Cộng Công và Chúc Dung làm húc đổ núi Bất Chu.

Mà hiện giờ quan hệ giữa hai người tốt đến mức không thể tốt hơn, điều này cũng chứng tỏ lịch sử Hồng Hoang này thực sự đã bị hắn thay đổi!

Đám Tổ Vu xôn xao náo động một hồi lâu mới yên tĩnh trở lại.

Chương 132

Chúc Dung cảm thụ sức mạnh cuộn trào mãnh liệt trong cơ thể, trong lòng không kìm được dâng lên một luồng chiến ý.

Nhớ lại trận chiến Lâm Nguyên đánh nổ Chuẩn Đề trước đó, tâm trạng y càng thêm nóng lòng muốn thử.

"Vu Nguyên, không biết những năm này đệ tu hành thế nào rồi?" Chúc Dung nhìn về phía Lâm Nguyên, nhe răng cười lớn: "Hay là chúng ta so tài một chút xem sao?" Các Tổ Vu đều là những kẻ kiêu ngạo.

Tuy rằng họ vô cùng coi trọng Lâm Nguyên, nhưng thấy hắn thăng tiến với tốc độ kinh người, nhanh chóng vượt qua cả mình, trong lòng họ vẫn có chút không phục.

Lúc này, cảnh giới của Chúc Dung vừa đột phá, thực lực tăng vọt, chiến ý trong lòng khó mà kìm nén, liền muốn khiêu chiến Lâm Nguyên.

Dĩ nhiên, y thừa biết mình không phải đối thủ của Lâm Nguyên.

Bởi lẽ năm đó trận chiến với Chuẩn Đề, Lâm Nguyên đã đánh nổ cả một vị Thánh nhân, thậm chí còn rút đi cả bản nguyên Thánh nhân.

Tổ Vu tuy mạnh, nhưng bất kỳ vị Tổ Vu nào cũng không có chiến lực kinh khủng như thế.

Ngay cả Đế Giang mạnh nhất trong Thập Nhị Tổ Vu cũng không làm được, cùng lắm chỉ có thể cầm cự dưới tay Thánh nhân một thời gian mà không bại đã là nghịch thiên lắm rồi.

"Dưới Thánh nhân, thảy đều là kiến cỏ", câu nói này không phải tùy tiện mà có.

Hồng Hoang từ thuở khai thiên lập địa đến nay, cũng chỉ có một kẻ yêu nghiệt như Lâm Nguyên là có thể vượt cấp chém giết Thánh nhân.

Chúc Dung đưa ra yêu cầu này cốt là muốn xem thử khoảng cách giữa mình và Lâm Nguyên rốt cuộc lớn đến mức nào.

Lời vừa thốt ra, các Tổ Vu khác cũng lập tức hưng phấn hẳn lên.

Ý định này đã nảy sinh trong lòng họ từ lâu, ai cũng muốn so đo với Lâm Nguyên một phen, chẳng qua trước đó có quá nhiều việc xảy ra liên tiếp nên chưa có cơ hội.

"Vu Nguyên, đệ cứ chỉ điểm cho Chúc Dung một chút cũng tốt, coi như giúp y tập thích nghi trước với sức mạnh chiến đấu ở cấp bậc Thánh nhân." Đế Giang nhịn cười nói.

Lâm Nguyên nghe vậy cũng bật cười, đáp: "Đã vậy, cung kính bất như tòng mệnh." Chúc Dung đại hỉ, quát lớn: "Vậy chúng ta bắt đầu ngay đi!

Ta đã đợi không nổi nữa rồi!

Bàn Cổ đại điện này đủ rộng lớn, đủ kiên cố để chịu được trận đấu của chúng ta!" Lâm Nguyên gật đầu: "Được." Các Tổ Vu thấy thế liền vội vàng lùi lại, nhường ra một khoảng trống lớn cho hai người.

Họ nhìn Lâm Nguyên và Chúc Dung với vẻ đầy hứng khởi, thi nhau bàn tán.

"Các huynh đệ đoán xem, Chúc Dung có thể kiên trì được mấy chiêu dưới tay Vu Nguyên?" Cường Lương cười ha hả hỏi.

"Tu vi Nguyên thần của Chúc Dung so với chúng ta tuy có yếu một chút, nhưng chiến lực tổng hợp lại thuộc hàng top!

Lần này tu vi đột phá, thực lực tăng vọt, ta thấy trụ được trăm chiêu chắc không thành vấn đề.” Cộng Công trầm ngâm một lát rồi nói.

“Trăm chiêu?

Có ít quá không?

Kiểu gì cũng phải được mấy ngàn chiêu chứ?” Cú Mang phản bác.

“Vu Nguyên dù sao cũng là chiến lực Thánh nhân, mà còn không phải Thánh nhân tầm thường.

Ngay cả khi không tung ra mấy con bài tẩy, hắn chắc chắn cũng đã đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên rồi.” Huyền Minh, một trong hai nữ Tổ Vu duy nhất, lên tiếng với giọng lạnh lùng: “Ta thấy Chúc Dung trụ được trăm chiêu là khó, e là mười mấy chiêu đã bị đánh bại rồi.” Nghe vậy, các Tổ Vu đều tặc lưỡi.

Mười mấy chiêu đã bại?

Thế thì đả kích quá rồi!

Đúng lúc này, Hậu Thổ vốn im lặng nãy giờ bỗng nhìn Lâm Nguyên, thản nhiên nói: “Ta thấy, Vu Nguyên muốn đánh bại Chúc Dung, chỉ cần một chiêu là đủ.” Bàn Cổ đại điện bỗng chốc im phăng phắc.

Đám Tổ Vu nhìn nhau trân trối, bị câu nói của Hậu Thổ làm cho kinh ngạc đến mức không biết phản ứng ra sao.

Một chiêu?

Dẫu sao họ cũng là Tổ Vu, là tồn tại khủng khiếp đứng trên đỉnh Hồng Hoang.

Nay lại còn khai tịch Nguyên thần, trảm ra Thiện thi, thực lực tăng vọt!

Trong tình huống này, làm sao có thể bị đánh bại chỉ trong một chiêu!

"Cường điệu quá rồi." Ngay cả Đế Giang cũng bật cười: "Ta nghĩ Chúc Dung vẫn có thể cầm cự được một lát." Hậu Thổ khẽ cười: "Vậy chúng ta cứ chờ xem, trận đấu sắp bắt đầu rồi." Quả nhiên, ở phía xa, Chúc Dung đang tập trung cao độ nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, đôi mắt rực cháy chiến ý, quanh thân hỏa diễm cuồn cuộn bốc lên.

"Vu Nguyên, đệ là tuyệt thế thiên kiêu của tộc ta, chiến lực đủ để trảm Thánh!

Ta sẽ không nương tay đâu, trực tiếp dốc toàn lực!" Chúc Dung trầm giọng nói, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, không còn chút bông đùa nào.

Đối với Tổ Vu, mỗi trận chiến đều phải đối đãi hết sức nghiêm chỉnh.

"Vâng." Lâm Nguyên gật đầu.

Chúc Dung nhe răng cười, chân giậm mạnh xuống đất, lao vọt ra như một mũi tên.

Hỏa diễm quanh thân bùng nổ, vô số Hỏa chi pháp tắc tuôn trào mãnh liệt.

Thiện thi của y cũng đồng thời lao ra, phối hợp nhịp nhàng, một trái một phải cùng tấn công Lâm Nguyên.

Đạo vận vô tận lan tỏa, Hỏa chi pháp tắc nồng đậm hòa tan hoàn toàn vào cơ thể Chúc Dung, khiến y trông như một gã khổng lồ lửa bước ra từ Hỗn Độn.

Sức nóng thiêu đốt lan ra khiến Bàn Cổ đại điện cũng phải rung chuyển, nhiều chỗ trở nên đỏ rực, các phù văn cấm chế đều theo đó

mà sáng rực lên.

Chứng kiến cảnh này, sắc mặt các Tổ Vu đều biến đổi.

Bàn Cổ đại điện kiên cố đến mức khó tin, vậy mà Chúc Dung dốc toàn lực lại có thể gây ảnh hưởng đến nó, thực lực thật sự đáng sợ.

Nếu ở thế giới bên ngoài, e rằng lúc này bầu trời đã sụp đổ, đại địa hóa thành nham thạch, vạn vật đều tan thành tro bụi dưới ngọn lửa ấy.

"A!" Chúc Dung gầm lớn, khí tức lại tăng vọt.

Nhục thân Tổ Vu vốn mạnh nhất, nay y lại kết hợp hoàn mỹ nhục thân với pháp tắc, khiến sức mạnh biến đổi về chất.

Trong hư không hiện ra vô số hỏa diễm thế giới, mỗi thế giới đều rộng lớn bao la với ức vạn sinh linh đang diễn hóa.

Vô số tiếng tụng kinh, cầu nguyện vang lên cùng âm thanh tế tự hào hùng, mang theo vẻ trang nghiêm thần thánh.

Y mang theo uy năng vô tận đó, bản tôn và Thiện thi đồng thời đấm ra một quyền về phía Lâm Nguyên, hét lớn: "Chiến!

Chiến!

Chiến!" Khoảnh khắc này, Chúc Dung như hóa thành Thần hỏa chân chính, đã đi đến tận cùng của Hỏa đạo.

Lâm Nguyên thấy cảnh này cũng gật đầu tán thưởng, ánh mắt hiện lên vẻ trịnh trọng.

Với một trận chiến như thế này, chỉ có dốc toàn lực ra tay mới là sự tôn trọng lớn nhất dành cho đối thủ.

Uỳnh!

Thế giới trong cơ thể vận chuyển, sức mạnh thế giới bao la gia trì.

Chương 133

Lực chi pháp tắc luân chuyển, thúc đẩy vĩ lực vô biên.

Sức mạnh nhục thân và Nguyên thần bùng phát, hòa quyện hoàn mỹ, điều động đến cực hạn.

Nắm đấm của Lâm Nguyên tỏa ra ánh hào quang rực rỡ hơn cả mặt trời, hắn cũng đấm ra một quyền, va chạm kịch liệt với quyền của Chúc Dung.

Chỉ nghe một tiếng nổ vang trời dậy đất, vô số hỏa diễm thế giới quanh hai thân xác Chúc Dung tan vỡ.

Toàn bộ cơ thể y bị đánh bay ra ngoài, khảm sâu vào tường Bàn Cổ đại điện thành một cái hố hình người.

Xương cốt toàn thân vỡ vụn, tiên huyết tuôn trào, pháp tắc tan biến, đầu ngoẹo sang một bên rồi ngất lịm đi.

Một chiêu, Tổ Vu bại trận!

Bàn Cổ đại điện chấn động kịch liệt.

"Lại có thể thực sự đánh bại Chúc Dung chỉ trong một chiêu!" Trừ Hậu Thổ ra, tất cả Tổ Vu đều kinh ngạc đến cực điểm, không thể tin vào mắt mình.

Họ không ngờ thực lực của Lâm Nguyên lại mạnh đến nhường này.

"Thật đáng sợ, nhục thân của Chúc Dung đã sánh ngang Chuẩn Thánh đỉnh phong, tu vi Nguyên thần cũng đã trảm ra một tôn Thiện thi cấp Chuẩn Thánh.

Y còn phát huy Hỏa chi pháp tắc đến cực hạn, dung hợp với nhục

thân và Nguyên thần.

Sức mạnh bùng nổ đó có thể coi là cực hạn của Hỏa đạo.

Vậy mà vẫn bị Vu Nguyên hạ gục trong một chiêu, thực lực của hắn rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào?" Cộng Công bàng hoàng nói.

Y và Chúc Dung vốn như nước với lửa, thường xuyên xung đột nhưng cũng là bạn thân nhất, hiểu rõ thực lực của nhau nhất.

Vì vậy, y biết rõ sự khủng khiếp của Chúc Dung: nhục thân, Nguyên thần, pháp tắc gần như không có điểm yếu, là tồn tại đứng trên đỉnh Hồng Hoang, so với Minh Hà lão tổ, Trấn Nguyên Tử hay Côn Bằng cũng không hề kém cạnh, thậm chí so với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chẳng thua bao nhiêu.

Vậy mà lại bại một cách dứt khoát như vậy!

"Ta thì nhìn ra được vài thứ." Ánh mắt Đế Giang sâu thẳm: "Trong khoảnh khắc ngắn ngủi vừa rồi, sức mạnh nhục thân của Lâm Nguyên đã hoàn toàn áp đảo Chúc Dung, dường như đó là sức mạnh vượt xa cả huyết mạch Tổ Vu!

Còn pháp tắc của hắn lại càng huyền diệu hơn.

Đứng trước luồng pháp tắc đó, ta thậm chí còn cảm thấy run rẩy, sợ hãi!

Đó dường như là Pháp tắc Chí tôn, Đại đạo Đế hoàng, thống lĩnh tất cả.

Mọi pháp tắc trên thế gian đứng trước nó đều phải cúi đầu.

Còn về tu vi Nguyên thần, tuy hắn không tu theo pháp môn Trảm Tam Thi, nhưng đẳng cấp cao đến mức trong mười hai Tổ Vu không ai bì kịp, phóng mắt khắp Hồng Hoang, dưới Thánh nhân cũng không ai sánh bằng.

Cả ba yếu tố đều hoàn toàn nghiền ép Chúc Dung!

Như thế, sao có thể không thắng?

Sao có thể không một chiêu bại địch?" Đế Giang là người có tu vi thâm hậu nhất trong mười hai Tổ Vu, lời phân tích của y đương nhiên là chuẩn xác nhất.

Đám Tổ Vu nghe xong càng có nhận thức sâu sắc hơn về thực lực của Lâm Nguyên, ai nấy đều chấn động.

Nhục thân vượt qua Tổ Vu, Nguyên thần thăng hoa đến mức không tưởng, pháp tắc mạnh mẽ như vạn đạo chi hoàng.

Tất cả những thứ đó hội tụ trên người một kẻ, quả thực là một cái quái thai!

"Lâm Nguyên hiện giờ đã là đệ nhất nhân của Vu tộc chúng ta rồi." Hậu Thổ khẽ nói.

Nàng bất giác nhớ lại rất lâu trước đây, khi Lâm Nguyên còn là "Đại Vu yếu nhất", nhưng lại vô cùng cần mẫn, thường xuyên tìm nàng thỉnh giáo các vấn đề tu hành, hoàn toàn khác biệt với các Tổ Vu khác.

Khi đó nàng rất tán thưởng hắn, tin rằng tương lai hắn chắc chắn sẽ có thành tựu, nhưng không ngờ thành tựu đó lại to lớn đến thế.

Đến giờ, ngay cả nàng khi đối mặt với Lâm Nguyên cũng có cảm giác như đang ngước nhìn ngọn núi cao.

"Có lẽ không lâu nữa, Vu tộc chúng ta sẽ xuất hiện một vị Thánh nhân chân chính!

Một vị Thánh nhân ngoài Thất Thánh của Hồng Hoang!" Hậu Thổ tiếp lời.

Các Tổ Vu khác nghe vậy đều gật đầu, lòng dâng lên niềm tự hào

mãnh liệt.

Từ khi Vu tộc sinh ra, tuy thực lực mạnh mẽ nhưng lại bị nhiều tu sĩ coi thường là lũ hữu dũng vô mưu, không có Nguyên thần, không có trí tuệ.

Nhưng giờ đây, ai còn dám nói thế?

Không chỉ mười hai Tổ Vu đều có Nguyên thần, mà tu vi của Lâm Nguyên đã tiệm cận Thánh nhân rồi!

"Cáp cáp cáp, sảng khoái, thật sảng khoái!" Chúc Dung lúc này đã tỉnh lại.

Tuy toàn thân đau nhức nhưng y lại bật cười lớn đầy hào sảng, tự nhấc mình ra khỏi bức tường.

"Không ngờ khoảng cách giữa ta và đệ lại lớn đến thế!

Nhưng ta rất vui, rất phấn khích.

Vu tộc có được một tuyệt thế thiên kiêu như đệ là phúc khí của tất cả chúng ta!" Chúc Dung nói với vẻ mặt rất nghiêm túc, có thể thấy niềm vui của y là chân thành từ tận đáy lòng.

"Một mình ta mạnh mẽ thì không là gì, cả Vu tộc cùng mạnh lên thì trong Hồng Hoang bao la này mới thực sự không ai dám đối địch với chúng ta." Lâm Nguyên mỉm cười.

"Nói đúng lắm." Các Tổ Vu khác đều gật đầu, trong mắt họ lúc này đều rực cháy ý chí chiến đấu: "Vu Nguyên là hậu bối nhưng đã đi trước chúng ta một bước!

Những lão già này cũng không được lười biếng, phải tiếp tục nỗ lực, tranh thủ trảm xong Tam thi trong thời gian ngắn nhất!" "Phải đó." Đế Giang cũng cảm thán: "Hiện nay Vu tộc ta có thể nói là đang ở thời kỳ cực thịnh, danh xứng với thực là đệ nhất đại tộc Hồng Hoang,

Yêu tộc cũng không sánh bằng.

Nhưng kẻ thù của chúng ta cũng rất nhiều, chưa nói đến Yêu tộc, còn có Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều đã trở thành đối thủ, trước đó đệ còn chém Hồng Quân một búa.

Nói không ngoa, hiện giờ chúng ta là kẻ thù của cả thế gian.

Chính vì thế, chúng ta càng phải nỗ lực hơn, không thể để mọi chuyện cho một mình Vu Nguyên gánh vác." Trong nhất thời, bên trong Bàn Cổ đại điện, mười hai Tổ Vu đều ánh mắt rực sáng, ý chí sục sôi.

Một đại tộc hùng mạnh mà các thủ lĩnh đều có tâm thế tiến thủ như vậy thì thật đáng sợ.

Họ nhanh chóng bắt đầu tu hành trở lại.

Lâm Nguyên thấy thế cũng cáo từ, rời khỏi Bàn Cổ đại điện để trở về đảo Bồng Lai.

Nhớ lại kỹ năng 【Tầm Bảo】 vừa nhận được, Lâm Nguyên thầm nghĩ: "Hiện giờ tu vi của ta đã chạm đến bình cảnh, muốn đột phá tiếp cần tiêu tốn rất nhiều thời gian.

Đã vậy, chi bằng đi thư giãn một chút, ra ngoài tìm bảo vật xem sao." Hắn lập tức ra lệnh cho hệ thống kích hoạt kỹ năng 【Tầm Bảo】.

Một tiếng "ong" vang lên, một luồng sóng dao động huyền diệu đột nhiên lấy hắn làm trung tâm, mạnh mẽ khuếch tán ra xung quanh, lướt qua đại địa Hồng Hoang rộng lớn, xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, xuyên qua màng ngăn đại địa, lan tỏa đến tận sâu thẳm không gian vũ trụ.

Luồng sóng này dường như bao trùm lấy toàn bộ thế giới Hồng Hoang, từng hạt bụi, từng tiểu thiên, trung thiên cho đến đại thiên thế

giới, không sót một ngõ ngách nào!

Sau đó, luồng sóng này quét qua khu vực bao la đó, bắt đầu tìm kiếm dấu vết của đủ loại bảo vật trong thế giới vô biên vô hạn này.

Mơ hồ, Lâm Nguyên dường như theo sát luồng sóng này nhìn thấu cả Hồng Hoang.

Chương 134

Rồi từ sâu thẳm tinh không Hồng Hoang, một luồng khí tức kỳ lạ đột nhiên truyền tới, đi thẳng vào tâm trí Lâm Nguyên, hình thành một tọa độ.

Trong tọa độ đó còn ẩn chứa thông tin về nơi ấy.

Đó là một bí cảnh mang tên: Hoàng Châu!

"Lại là nơi này sao!" Lâm Nguyên không khỏi kinh hỉ.

Trong dòng thời gian gốc, cái tên Hoàng Châu xuất hiện sau thời Đại Vũ.

Khi Đại Vũ phân chia Cửu Châu, Hoàng Châu chính là một trong số đó.

Nhưng kỹ năng của hệ thống vốn đặc thù, nó đã trực tiếp phát hiện ra nơi này và đặt tên là "Hoàng Châu" từ sớm.

Mà Hoàng Châu vốn được mệnh danh là châu lục của thảo mộc tinh linh!

Đây là một động thiên phúc địa đỉnh cấp chưa từng có ai phát hiện ra, bên trong ẩn chứa vô số linh căn linh bảo, tương tự như khi hắn tìm thấy đảo Bồng Lai.

Nhưng nó còn đặc biệt hơn cả đảo Phương Trượng và đảo Bồng Lai.

Bởi vì Phương Trượng hay Bồng Lai dù sao cũng chỉ là một hòn "đảo", còn Hoàng Châu lại là một "châu", diện tích lớn hơn những hòn đảo tiên đó không biết bao nhiêu lần!

Và giá trị của nó đương nhiên cũng tăng lên gấp bội!

Trong dòng thời gian gốc, ngay cả các Thánh nhân cũng tìm đủ mọi cách để tìm nơi này nhưng đều thất bại.

Bởi vì bên ngoài Hoàng Châu có tiên thiên cấm chế cực mạnh che đậy mọi khí tức, ngay cả pháp lực của Thánh nhân cũng không thể phát hiện ra.

Không ngờ vừa phát động kỹ năng tầm bảo đã trực tiếp tìm thấy nơi nghịch thiên này!

Bên trong chắc chắn có vô số bảo vật!

"Bây giờ đi xem thử thôi." Lâm Nguyên tràn đầy kỳ vọng và chút hưng phấn, lập tức hóa thành một đạo trường hồng hướng về sâu thẳm tinh không Hồng Hoang mà đi.

Với thực lực cấp Thánh nhân hiện nay, lại có các con bài như 【Cường Lực Viên Hộ】 và 【Trữ Đạo】, hắn cơ bản không gặp nguy hiểm gì ở Hồng Hoang bao la này.

Vì vậy, tuy tính cách vẫn cẩn trọng nhưng hắn không cần phải lúc nào cũng ru rú trong lãnh địa Vu tộc như trước, thiên hạ rộng lớn, đâu đâu cũng có thể đi!

Ở một diễn biến khác, tại núi Tu Di, một luồng phật quang đột nhiên trào dâng, Chuẩn Đề đạo nhân tỏa ra khí tức khủng bố bao trùm cả vùng Tây Phương.

"Bao nhiêu năm qua, cuối cùng cũng khôi phục thương thế, trở lại đỉnh phong." Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt thâm trầm, thoáng qua một tia âm lãnh: "Vu Nguyên, vết thương ngươi để lại cho ta, sau này ta nhất định sẽ bắt ngươi trả lại gấp trăm ngàn lần.

Tiếp theo, phải bắt đầu chuẩn bị cho cuộc chiến Vu - Yêu thôi." Tiếp Dẫn đạo nhân ở bên cạnh khẽ mỉm cười.

"Đúng thế, huynh đệ ta những năm qua đã thôi diễn không biết bao

nhiêu lần, cuối cùng cũng hình thành nên một kế hoạch tuyệt sát, giờ là lúc thực hiện rồi." Chuẩn Đề nói, mắt lóe lên tia cuồng nhiệt.

Y là kẻ giỏi tính toán nhất Hồng Hoang, chỉ trong chớp mắt có thể nghĩ ra vô số âm mưu quỷ kế, bản thân y cũng rất thích điều này, mỗi khi đứng sau lưng tính kế người khác đều cảm thấy đặc biệt hưng phấn.

Vút!

Chuẩn Đề lập tức bước ra một bước, đi về phía Thiên Đình.

Thiên Đình của Yêu tộc đứng sừng sững trên Tam Thập Tam Thiên, khí tượng vạn thiên, thần thánh hùng vĩ, toát lên vẻ uy nghiêm khiến người ta phải kính sợ.

Tuy nhiên, tương phản rõ rệt với vẻ ngoài đó là sự sa sút của Yêu tộc những năm gần đây.

Khi Vu tộc ngày càng lớn mạnh, Yêu tộc liên tục phải thu hẹp phạm vi thế lực, đánh mất những vùng lãnh thổ rộng lớn.

Đối mặt với thực tế này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không có cách nào hay.

Vu tộc hiện tại quá mạnh, họ căn bản không phải đối thủ, chỉ riêng một Lâm Nguyên đã không dễ đối phó rồi.

"Thật căm hận!" Trong thiên cung, Đế Tuấn đập mạnh xuống bàn, mắt vằn tia máu.

Trên bàn là một bản tấu chương báo cáo việc một vùng lãnh thổ của Yêu tộc ở hạ giới lại bị Vu tộc chiếm mất, thậm chí mấy bộ tộc phụ thuộc cũng nảy sinh ý định phản bội, thoát ly khỏi sự thống trị của Yêu tộc để đầu quân cho Vu tộc.

"Vu tộc này quá đáng lắm rồi, thật sự muốn dồn chúng ta vào

đường cùng sao!

Nếu Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của ta có thể phát huy hoàn toàn uy lực, bọn chúng sao dám lộng hành như thế!" Đế Tuấn lạnh giọng nói.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở dài.

Những năm này Yêu tộc sống thật khổ sở, với tư cách là Thiên đế của Yêu tộc, y thường xuyên cảm thấy vô cùng uất ức nhưng chẳng làm gì được.

Khách quan mà nói, thực lực của Yêu tộc không hề giảm sút mà còn tăng lên.

Các yêu binh yêu tướng, thậm chí là các Yêu Thánh đều có tiến bộ vượt bậc.

Bản thân nền tảng của Yêu tộc cũng không tệ: Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, chưa kể trong tay Đông Hoàng Thái Nhất còn có Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung!

Hồng Hoang chỉ có ba món Tiên thiên chí bảo, một trong số đó nằm trong tay y, dùng để trấn áp khí vận Yêu tộc, giúp Yêu tộc luôn hưng thịnh.

Thế nhưng tất cả những thứ đó đều mờ nhạt trước Vu tộc.

Chỉ riêng trận chiến giữa Lâm Nguyên với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã đủ làm lu mờ mọi thành tựu của Yêu tộc.

Dùng tu vi Chuẩn Thánh để chém giết Thánh nhân, chiến tích kinh hoàng như thế thực sự khiến người ta run sợ.

"Cáp cáp, hai vị Thiên đế hà tất phải phiền não như vậy?

Ta có một kế hiến cho hai vị bệ hạ, nhất định sẽ giúp Yêu tộc giành lại ưu thế, nghiền nát Vu tộc!" Đột nhiên lúc này, từ bên ngoài

truyền vào một giọng nói.

Tiếp đó phật quang vô tận cuộn trào, trong ánh hào quang rực rỡ, một bóng người hiện ra, chính là Chuẩn Đề.

"Chuẩn Đề?" Thấy người tới, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh ngạc.

Vị Thánh nhân Tây Phương giáo này sao lại đến Thiên Đình?

Mà còn nói muốn giúp họ đối phó Vu tộc!

Trong đầu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất xoay chuyển nhanh chóng, lập tức nhớ tới trận chiến trước đó của Lâm Nguyên và Chuẩn Đề.

Họ đoán có lẽ chính vì kết oán từ trận đó nên Chuẩn Đề muốn báo thù Vu tộc, mới tìm đến họ để hợp tác.

Nghĩ đến đây, sắc mặt cả hai đều thay đổi.

Chuẩn Đề tuy bại dưới tay Lâm Nguyên nhưng y dù sao cũng là Thánh nhân, ai biết được còn thủ đoạn gì?

Thánh nhân ra tay, không thể coi thường.

Đế Tuấn lập tức trở nên nghiêm túc, bước xuống khỏi ngai vàng, hành lễ với Chuẩn Đề: "Xin Thánh nhân chỉ giáo!" Chuẩn Đề mỉm cười: "Nói ra cũng đơn giản thôi.

Vu tộc mạnh vì cái gì?

Mấu chốt nằm ở chỗ mười hai Tổ Vu có thể kết thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, phát ra chiến lực không tưởng, lại còn có thủ đoạn đặc biệt khiến chiến lực tăng vọt, ngay cả Thánh nhân cũng khó lòng chống đỡ.

Vì vậy, chúng ta chỉ cần tạo ra thứ gì đó có thể nghiền ép Đô Thiên Thần Sát là có thể hoàn mỹ tiêu diệt Vu tộc!" Đế Tuấn nghe

vậy nhíu mày: “Yêu tộc ta có Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, có lẽ là thứ duy nhất có thể đối phó với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát.

Chương 135

Ban đầu ta định nghênh cưới Hi Hòa, Thường Hi để họ hỗ trợ trấn giữ trận nhãn Thái Âm tinh, nhưng nào ngờ họ đều từ chối!

Điều này dẫn đến đại trận có sơ hở, không thể phát huy toàn bộ uy lực." Chuẩn Đề cười nói: "Nếu do ta và Tiếp Dẫn lần lượt trấn giữ trận nhãn Thái Âm tinh và Thái Dương tinh thì hai vị thấy thế nào?" Lời vừa dứt, đầu óc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vang lên tiếng nổ ầm ầm, họ trợn tròn mắt, lộ vẻ kinh hãi tột độ.

Hai vị Thánh nhân chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu đại trận?

"Ta và Thái Nhất chủ trì đại trận, uy lực đã kinh thiên động địa rồi.

Nếu đổi lại là Thánh nhân chủ trì, sức mạnh của đại trận sẽ tăng đến mức nào?" Nghĩ đến cảnh tượng đó, cơ thể Đế Tuấn run lên vì hưng phấn.

Nếu Chu Thiên Tinh Đấu đại trận thực sự do Thánh nhân chủ trì, sức mạnh sẽ đạt tới cấp độ không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, y và Đông Hoàng Thái Nhất đều xuất thân từ Thái Dương tinh, thuộc về Dương đạo, trong khi trận nhãn Thái Âm tinh lại cần sức mạnh thuộc tính Âm, dẫn đến một kẽ hở lớn khiến uy lực giảm mạnh.

Thánh nhân thì hoàn toàn không cần lo lắng điều này, họ tham ngộ Thiên đạo, nắm giữ tạo hóa, có thể Âm có thể Dương, giúp đại trận vận hành hoàn hảo không chút sơ hở.

Một phiên bản Chu Thiên Tinh Đấu đại trận không khuyết điểm do Thánh nhân chủ trì, uy lực mạnh thế nào ai cũng hình dung được!

“Nếu hai vị Thánh nhân thực sự sẵn lòng nhập chủ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, giúp chúng ta đối phó Vu tộc, thì bất luận hai vị có yêu cầu gì, chúng ta nhất định sẽ dốc hết sức hoàn thành!” Đế Tuấn quyết đoán nói, ánh mắt rực cháy dã tâm vô tận.

Nếu có thể đánh bại Vu tộc, Yêu tộc sẽ là chủ nhân thực sự của Hồng Hoang.

Nghĩ đến cảnh nắm giữ cả Hồng Hoang, lòng y lại nóng rực.

“Ta và Tiếp Dẫn cũng muốn trấn áp Vu tộc, nên chúng ta coi như là đồng đạo, cũng không có ý đồ gì khác.

Tuy nhiên vùng Tây Phương của chúng ta quá nghèo nàn, nếu sau này được phép để Tây Phương giáo truyền đạo ở Đông Phương, thu nhận thêm môn nhân đệ tử để làm rạng danh tông môn thì tốt quá.” Chuẩn Đề mỉm cười.

“Chuyện đó chỉ là chuyện nhỏ!

Ta có thể đảm bảo ngay bây giờ, nếu đánh bại Vu tộc, sau này Tây Phương giáo có thể tự do hành đạo ở bất cứ nơi nào thuộc lãnh thổ Yêu tộc, muốn làm gì thì làm!” Đế Tuấn nghe vậy cười lớn hào sảng, hứa hẹn với Chuẩn Đề.

“Vậy đa tạ Thiên đế bệ hạ.” Chuẩn Đề mỉm cười mãn nguyện.

Lần này đúng là một mũi tên trúng hai đích, vừa đối phó được Vu tộc, vừa đặt nền móng cho sự phát triển của Tây Phương giáo.

“Nữ Oa nương nương là Thánh nhân Yêu tộc, luôn có tình cảm sâu đậm với Yêu tộc.

Anh trai nương nương là Phục Hy cũng đang làm việc tại Thiên Đình.

Một khi chúng ta đại chiến với Vu tộc, có lẽ có thể mời nương

nương ra tay.

Nếu nương nương hiện thân, lúc đó mới thực sự là vạn vô nhất thất." Chuẩn Đề gợi ý.

"Thánh nhân yên tâm, khi thời cơ đến, ta sẽ đi mời nương nương.

Tuy không biết nương nương có đồng ý không, nhưng chúng ta nhất định sẽ thử." Đế Tuấn vội đáp.

"Như vậy thì tốt quá." Chuẩn Đề cười.

"Cáp cáp cáp, Thánh nhân đã dốc sức vì Yêu tộc, chúng ta cũng không thể không có chút biểu hiện gì.

Đây là một chiếc rương hung thú mà chúng ta tìm được trong tinh không.

Năm đó Yêu tộc du ngoạn tinh không, gặp một con tinh không hung thú, phải tốn rất nhiều công sức mới chém chết được nó, sau đó lấy được chiếc rương này từ trong cơ thể nó.

Chúng ta đã dùng nhiều cách mà không mở được, biết đâu bên trong có bảo vật gì kinh người, xin tặng cho Thánh nhân." Đế Tuấn tâm trạng cực tốt, lấy từ trong lòng ra một chiếc rương đồng tỏa ánh sáng xanh tặng cho Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề đạo nhân nhận lấy, mắt thoáng qua tia kinh dị, vì trên chiếc rương này có một bộ cấm chế cực kỳ phức tạp, nếu không có tu vi Thánh nhân thì đừng hòng giải khai.

"Bên trong là cái gì nhỉ?" Y cũng nảy sinh lòng hiếu kỳ nhưng không tiện mở ngay tại chỗ, liền thu chiếc rương lại, tiếp tục bàn bạc chi tiết kế hoạch liên minh với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Sau khi xong xuôi, y cáo từ trở về núi Tu Di.

"Đạo huynh, đệ vừa lấy được một chiếc rương từ chỗ Đế Tuấn.

Tu vi của huynh thâm hậu hơn đệ, huynh xem thử có mở được không." Chuẩn Đề đưa rương đồng cho Tiếp Dẫn, cười nói.

Tiếp Dẫn nhận lấy, dùng thần niệm bao phủ chiếc rương.

Một lát sau, mắt y hiện lên vẻ kinh ngạc: "Cấm chế trên rương này rất thâm ảo, bên trong chắc chắn có thứ không tầm thường." Nói rồi, y tỏ vẻ hứng thú, thúc động pháp lực, một luồng phật quang hùng hậu cuộn trào quét mạnh vào lớp cấm chế.

Cấm chế phát sáng rực rỡ, tỏa ra uy năng đáng sợ nhưng dưới sự càn quét của phật quang, nó không trụ được lâu rồi dần tan biến.

Cuối cùng, một tiếng "rắc" vang lên, nắp rương mở ra, lộ ra thứ bên trong.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cùng ghé đầu nhìn.

Hóa ra trong rương nằm một tấm bản đồ tinh không, trên đó đánh dấu một vị trí, hóa ra là một động thiên phúc địa đỉnh cấp.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức cuồng hỉ.

Vấn đề lớn nhất của Tây Phương giáo là quá nghèo nàn, dù là linh bảo, linh căn hay đệ tử đều không bằng Đông Phương, hai người luôn đau đầu vì chuyện này.

Không ngờ Đế Tuấn tặng chiếc rương lại chứa bản đồ dẫn đến một động thiên phúc địa đỉnh cấp, đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh!

"Động thiên phúc địa này, bất luận trả giá thế nào chúng ta cũng phải đoạt được!" Chuẩn Đề quả đoạn lên tiếng, ánh mắt kiên định.

"Phải, nhất định phải đoạt được." Tiếp Dẫn cũng gật đầu.

"Đạo huynh, việc liên lạc với Yêu tộc để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cũng cực kỳ quan trọng, không thể phân tâm.

Tu vi huynh thâm hậu hơn, nên việc tìm động thiên phúc địa này

xin nhờ cậy huynh.” Chuẩn Đề cười nói.

“Yên tâm đi, ta nhất định sẽ nhanh chóng tìm ra và dời toàn bộ nó từ sâu trong tinh không về Tây Phương giáo ta.

Có được động thiên phúc địa đỉnh cấp này, Tây Phương giáo sẽ có vô số bảo vật, từ đó bồi dưỡng ra được vô số môn nhân đệ tử.” Tiếp Dẫn rất hưng phấn.

Dù là tâm cảnh Thánh nhân lúc này cũng khó lòng bình tĩnh, y không chờ đợi thêm được nữa, lập tức hóa thành một đạo hồng quang lao vút vào tinh không Hồng Hoang.

Ở một phía khác, Lâm Nguyên theo sự chỉ dẫn của kỹ năng tầm bảo, đi sâu vào tinh không, xuyên qua hết tinh vực này đến tinh vực khác, cuối cùng đến một vùng không gian tối tăm, khoáng đạt.

Đây là một vùng hư không vũ trụ thuần túy, ngôi sao gần nhất cũng cách đây năm mươi vạn năm ánh sáng, ngàn đời không bóng người, ngay cả bụi bặm tinh tế cũng không có.

Lâm Nguyên đến đây, nhìn quanh quất rồi không khỏi cảm thán: “Ai mà ngờ được Hoàng Châu lại ẩn giấu ở nơi này, hèn gì Thánh nhân tốn bao công sức cũng không tìm thấy.” Nghĩ đoạn, Lâm Nguyên ngồi xếp bằng giữa tinh không, vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công.

Một luồng dao động Nguyên thần cuồng bạo tỏa ra, quét sạch vùng tinh không này.

“Ong ~~~” Trong nháy mắt, không gian phía trước hắn rung động, mơ hồ hiện ra một đường nét khổng lồ.

Trên đó hiện ra vô số tiên thiên đạo văn dày đặc, chính là lớp tiên thiên cấm chế bao phủ bên ngoài Hoàng Châu.

Nó cực kỳ mạnh mẽ, Thánh nhân không tìm thấy nơi này chính là

nhờ lớp cấm chế ngăn cách mọi khí tức này!

Tiên thiên cấm chế này do trời đất tạo thành, còn mạnh hơn cả cấm chế ở Bồng Lai trước kia, muốn mở ra e rằng phải tốn không ít công sức.

Lâm Nguyên thấy thế nhưng không hề vội vã, nhìn vô số phù văn trận đạo dày đặc trên lớp cấm chế, hắn chợt nảy ra ý định.

Chương 136

Hắn nhớ lại trong mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp còn ghi lại một môn Trận chi Đại đạo!

Môn Trận chi Đại đạo này không hề tầm thường!

Nó bao hàm tất cả huyền bí của mọi đại trận, chỉ cần tham ngộ thành công là có thể trở thành tồn tại đỉnh phong trong lĩnh vực trận pháp, độc tôn Hồng Hoang.

Đáng sợ hơn là môn đại đạo này còn ghi lại mười đại trận pháp của Hồng Hoang, bao gồm: Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, Hỗn Nguyên Tổ Mạch đại trận, Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Đô Thiên Thần Sát đại trận, Tru Tiên kiếm trận, Vạn Tiên đại trận, Vô Hình đại trận, Thái Cực Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận, và Nguyên Thủy Thiên Vương Ngọc Hư đại trận!

Pháp môn luyện chế mỗi trận pháp đều hoàn chỉnh, không chút sai sót, lại còn ghi lại những pháp môn kinh hoàng để tăng cường uy lực của chúng, những pháp môn mà ngay cả trong Hồng Hoang cũng chưa chắc đã có.

Ví dụ như Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận có thể luyện chế ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Ma Phiên để tăng uy lực.

Hay như Tru Tiên kiếm trận có thể luyện chế bốn tòa kiếm môn để treo bốn thanh kiếm Tru Tiên, đẩy uy lực lên cực hạn.

Lại như Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận có thể luyện chế chín viên Hoàng Tuyền quả, dẫn dắt Hoàng Tuyền đại đạo chân chính gia trì vào trận, khiến uy lực tăng vọt mấy bậc!

Tóm lại, lớp tiên thiên cấm chế trước mắt tuy rắc rối nhưng chỉ

cần tham ngộ được Trận chi Đại đạo, hắn có thể dễ dàng giải khai nó trong thời gian ngắn.

"Mài dao không tốn công chẻ củi, giờ ta sẽ tham ngộ Trận chi Đại đạo." Lâm Nguyên nhanh chóng quyết định, thúc động tu vi, bắt đầu tham ngộ ngay giữa tinh không.

"Ong!" Trên đỉnh đầu hắn hiện ra ba đóa Tam hoa mười hai phẩm tinh khiết, rực rỡ tuyệt mỹ, mỗi cánh hoa đều đạt tới sự hoàn mỹ cực hạn, tỏa ra đạo vận vô tận, chiếu sáng cả vùng tinh không.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hiện ra, treo trên ba đóa Tam hoa, tỏa hào quang rực rỡ, rủ xuống những dải đạo quang bao la như thác nước bao bọc lấy Lâm Nguyên.

Tiếng tụng kinh hào hùng vang lên, như xuyên qua thời không từ thời thái cổ vọng về, rót vào tai Lâm Nguyên mọi huyền ảo của Trận chi Đại đạo.

Trong hư không, vô thanh vô tức hiện ra hết tòa trận đồ đồ sộ, phức tạp này đến tòa trận đồ bí ẩn khác, vô số vân lạc trận pháp đan xen, tạo nên một cảnh tượng thần thánh hùng vĩ.

Chỉ trong thoáng chốc, Lâm Nguyên đã tiến vào trạng thái ngộ đạo, hiểu biết về Trận chi Đại đạo thăng tiến thần tốc.

Một phần trăm, hai phần trăm, ba phần trăm, năm phần trăm... mười phần trăm... hai mươi phần trăm...

Chỉ trong mười năm, Lâm Nguyên đã tham ngộ Trận chi Đại đạo đến mức mười phần trăm, thể hiện một ngộ tính nghịch thiên.

Dù sao căn nguyên hiện tại của hắn cũng là sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần, mạnh hơn cả Hồng Quân - đệ nhất nhân Hồng Hoang - không biết bao nhiêu lần.

Thêm vào đó, Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng hỗ trợ đắc lực cho việc

ngộ đạo, giúp quá trình này diễn ra vô cùng thuận lợi.

Nếu là kẻ khác, e rằng tốn mười vạn năm, trăm vạn năm cũng chưa chắc đạt được thành quả như hắn hiện giờ, sự chênh lệch về thiên phú căn nguyên thật khiến người ta tuyệt vọng.

Vút!

Lâm Nguyên mở choàng mắt, trong con ngươi lóe lên hình bóng của ức vạn trận đồ rồi biến mất.

Tam hoa mười hai phẩm thu lại, Tạo Hóa Ngọc Điệp trở về thế giới trong cơ thể, Lâm Nguyên thu hồi khí tức, đứng dậy nhìn về phía tiên thiên cấm chế của Hoàng Châu.

"Tham ngộ mười năm, lĩnh ngộ Trận chi Đại đạo được hai mươi phần trăm, đã đủ để phá lớp tiên thiên cấm chế này rồi." Lâm Nguyên tự nhủ, ánh mắt sâu thẳm.

"Ong!" Đôi mắt hắn bỗng phát sáng, ức vạn trận đồ hiện ra bên trong, xoay thành một vòng tròn tạo thành một con ngươi kỳ lạ như có thể nhìn thấu mọi bí ẩn.

Trận Đạo Thiên Nhãn!

Đây là pháp môn chỉ có thể ngưng tụ sau khi tham ngộ Trận chi Đại đạo đến một mức độ nhất định.

Một khi kích hoạt, nó có thể nhìn thấu mọi huyền bí của cấm chế.

Quả nhiên, trong tầm nhìn của Trận Đạo Thiên Nhãn, vô số đạo văn phù hiệu dày đặc trên lớp cấm chế đều như có linh tính, vận hành theo một quỹ đạo đặc biệt.

Lâm Nguyên lập tức nắm rõ quy luật đó.

Cảnh tượng vốn hỗn độn trước mặt bỗng trở nên vô cùng rõ ràng, giống như từ đêm tối mờ mịt bước ra ánh nắng ban mai rực rỡ, mọi

chi tiết đều hiện mồn một trong mắt hắn.

Rồi hắn nhìn thấy một sơ hở.

Một phù văn trận đạo sau khi vận hành hết một đại chu thiên sẽ xuất hiện một điểm trì trệ nhỏ xíu, một tì vết không đáng kể chẳng ảnh hưởng gì đến đại trận, nhưng vẫn bị hắn phát hiện ra.

"Phá trận!" Hắn khẽ quát trong lòng, đưa ngón tay trỏ điểm tới.

Xoẹt!

Một chùm sáng bay ra, bắn trúng phù văn đó khiến nó nổ tung.

"Uỳnh!" Ngay sau đó, một tiếng nổ kinh thiên động địa như biển sao sụp đổ vang lên, tòa tiên thiên cấm chế khổng lồ vô biên trước mắt sụp đổ từng lớp, tan tành giữa tinh không.

"Thành công rồi!" Lâm Nguyên khá hài lòng.

Trận chi Đại đạo quả không hổ danh là nơi ghi chép mọi huyền diệu về trận pháp, thật kinh người.

Hắn bất chợt nhớ lại chuyện cũ, cái thời Hồng Quân truyền đạo ở Tử Tiêu Cung, hắn và Đông Vương Công xảy ra mâu thuẫn rồi theo chân gã đến trước một hòn đảo tiên.

Đông Vương Công khi đó phải tốn ròng rã một vạn năm mới phá được cấm chế hòn đảo ấy.

Vậy mà giờ đây, tiên thiên cấm chế của Hoàng Châu mạnh hơn hòn đảo đó không biết bao nhiêu lần, hắn chỉ cần khẽ búng tay là hóa giải hoàn toàn.

Sự chênh lệch này quả là một vực thẳm ngăn cách, vô hình trung hắn đã mạnh đến mức đáng sợ như thế này.

Khi tiên thiên cấm chế sụp đổ, một vùng lục địa rộng lớn vô tận hiện ra trước mắt Lâm Nguyên, nhìn không thấy điểm dừng.

Luồng tiên thiên linh khí nồng đậm tạo thành một cơn cuồng phong từ trong đại lục ập tới, thổi vào người Lâm Nguyên.

Hắn cảm thấy toàn bộ lỗ chân lông như mở bung ra, điên cuồng hấp thụ luồng linh khí đặc quánh này.

Cơ thể hắn phát sáng, dường như có một sự lột xác ngấm ngầm, Nguyên thần cũng trở nên vô cùng minh mẫn, tốc độ suy nghĩ nhanh hơn hẳn.

"Cấp độ linh khí của Hoàng Châu này cao quá!" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hiện giờ hắn đã tu hành đến cấp độ Chuẩn Thánh đại viên mãn, sức mạnh bình thường khó mà tác động được đến hắn, vậy mà linh khí nơi này lại giúp hắn lột xác, thật đáng kinh ngạc.

Đúng là Hoàng Châu có khác!

Vút!

Lâm Nguyên bước ra một bước, tiến vào khu vực ngoại vi Hoàng Châu.

Nơi đây núi non trùng điệp, sông lớn cuồn cuộn, rừng nguyên sinh trải dài tít tắp.

Hắn chỉ cần liếc mắt qua đã thấy vô số linh căn linh dược, mỗi cây đều tỏa ánh hào quang rực rỡ.

Cây ít thì vạn năm, cây nhiều thì mười vạn, trăm vạn, thiên vạn, thậm chí là cả ức năm dược linh.

Hắn nắm giữ kỹ năng 【Luyện Đan】 nên đương nhiên tinh thông thảo mộc, nhìn sơ qua là biết những thần dược, thánh dược này không hề tầm thường, tuyệt đối có thể luyện ra thần đan kinh thế.

Nhưng đó chưa phải là tất cả!

Chương 137

Kinh khủng nhất là ngay tại khu vực ngoại vi này, hắn đã phát hiện ra tiên thiên linh căn!

Tiên thiên linh căn chắc chắn vượt xa mọi thánh dược, thần dược, vô cùng quý giá, mỗi cây đều mang năng lực khó tin.

Mà ở ngoại vi này không chỉ có một cây.

"Đây là Tinh Thần Thảo, tiên thiên hạ phẩm, ngưng kết từ tinh hoa của thái cổ tinh thần mà thành, có thể luyện thành Tinh Thần Đan." "Đây là Xích Huyết Long Quả, tiên thiên trung phẩm, uống vào có thể khiến người ta chuyển hóa thành Long tộc có thiên phú huyết mạch cực mạnh!" "Đây là U Minh Thảo, tiên thiên trung phẩm, uống vào Nguyên thần bất hủ, dù thọ mệnh đã tận cũng có thể cầm cự thêm hàng ngàn vạn năm." "..." Lâm Nguyên với kiến thức thảo mộc uyên bác đã nhận diện từng cây linh căn, càng xem càng thấy kinh hỷ.

Hắn lập tức vận động pháp lực bao la hóa thành những cánh tay khổng lồ, cẩn thận nhổ những cây tiên thiên linh căn này lên thu vào túi.

Sau khi vét sạch sẽ, hắn mới có chút luyến tiếc đi sâu vào trung tâm Hoàng Châu.

Vừa vào sâu không lâu, Lâm Nguyên thấy một hồ nước tỏa ra từng sợi khí Hỗn Độn.

Hắn lại gần xem thì thấy trong hồ cuộn trào một vùng Hỗn Độn!

Luồng Hỗn Độn này cực kỳ thần dị, chảy như nước nhưng bên trên khắc vô số phù văn bí ẩn dày đặc, tỏa ra dao động sức mạnh vô cùng cường đại.

Mơ hồ thấy trong hồ Hỗn Độn này hiện ra dị tượng khai thiên lập địa kinh hoàng, từng vũ trụ sinh ra rồi lại nhanh chóng tan biến.

Lâm Nguyên sững sờ: "Hỗn Độn Bản Nguyên!

Đây lại là Hỗn Độn Bản Nguyên!" Hắn vô cùng kinh ngạc, không ngờ ở Hoàng Châu lại có thể gặp được thánh vật truyền thuyết này, thật quá nghịch thiên.

Cái gọi là Hỗn Độn Bản Nguyên có lai lịch vô cùng kinh khủng, vốn là bản nguyên huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần hóa thành!

Năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, đem huyết nhục và pháp tắc của chúng lấp vào Hồng Hoang.

Phần lớn đã hòa tan vào thiên địa này nhưng vẫn có một phần nhỏ không dung hợp được, còn sót lại tạo thành những khối bản nguyên Ma thần.

Bản nguyên Ma thần tự nhiên mang theo oán khí và sát khí cực mạnh nhưng phần lớn sẽ được tịnh hóa, tiêu trừ mọi sát khí.

Hỗn Độn Bản Nguyên chính là bản nguyên Ma thần sau khi đã được tịnh hóa!

Trong Hỗn Độn, "ba ngàn" Hỗn Độn Ma Thần là một con số tượng trưng cho sự vô hạn.

Những Ma thần này có mạnh có yếu, kẻ đứng đầu ít nhất cũng ở cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tức là cấp Thánh nhân.

Chỉ sau khi đạt cấp Thánh nhân mới có tư cách hình thành nên Hỗn Độn Bản Nguyên thế này.

Nghĩa là hồ Hỗn Độn Bản Nguyên trước mắt ít nhất cũng là sức mạnh bản nguyên cấp Thánh nhân, tương đương với toàn bộ sức

mạnh của một vị Thánh nhân ngưng tụ lại!

Thật đáng sợ, ngưng tụ toàn bộ sức mạnh của một Thánh nhân thành bản nguyên tinh khiết nhất, giá trị sử dụng lớn đến mức nào?

Một trong những tác dụng lớn nhất là nâng cao căn nguyên, tăng mạnh thiên phú tư chất cho người sử dụng!

Đây là thánh vật mà mọi sinh linh Hồng Hoang đều khao khát.

"Căn nguyên của ta hiện giờ đã nâng lên cấp sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần, nhưng dùng Hỗn Độn Bản Nguyên này e rằng vẫn có thể nâng cao thêm một bậc.

Dù sao khối Hỗn Độn Bản Nguyên này đã tích tụ thành hồ, bản thể chắc chắn là một Hỗn Độn Ma Thần có thứ hạng rất cao, tuyệt đối không phải loại tầm thường, tu vi có lẽ đã đạt Hỗn Nguyên Cảnh bát cửu trọng thiên hoặc thậm chí cao hơn." Lâm Nguyên lòng nóng rực.

Hiện giờ hắn mới ở cấp sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần đã xưng tôn cả Hồng Hoang, đến Hồng Quân cũng không bằng.

Nếu được nâng cấp thêm thì sẽ nghịch thiên đến mức nào?

Thật không dám tưởng tượng!

Lâm Nguyên lập tức vận pháp lực hóa thành đôi đại thủ, bứng cả cái hồ Hỗn Độn này cho vào thế giới trong cơ thể.

Hắn vô cùng cẩn thận trong suốt quá trình.

Đây là Hỗn Độn Bản Nguyên, nếu xảy ra sơ suất mà nổ tung thì e rằng cả vùng Hoàng Châu rộng lớn này cũng bị tan thành mây khói.

"Mới ở ngoại vi mà đã gặp thần vật thế này, nếu đi sâu hơn không biết còn tìm được gì nữa?" Sau khi thu được Hỗn Độn Bản Nguyên, Lâm Nguyên đầy mong chờ tiếp tục tiến vào sâu hơn.

Phải nói diện tích Hoàng Châu quá rộng lớn, vượt xa đảo Bồng Lai.

Đây dẫu sao cũng là một "Châu", dù là châu nhỏ nhất trong Cửu Châu thì vẫn bao la vô tận.

Lâm Nguyên đi suốt một ngày trời mới từ ngoại vi vào đến tầng giữa.

Ở khu vực tầng giữa, linh khí càng thêm nồng đậm, tạo thành từng cơn bão linh lực gào thét trên không trung, tiếng nổ như sấm vang vọng khắp nơi.

Thậm chí có những nơi linh lực tụ lại thành những thác nước linh lực cao hàng triệu dặm, trắng xóa đổ từ trên trời xuống làm rung chuyển cả đất trời.

Luồng linh khí vô tận này dường như chảy theo một quy luật nhất định, đổ về cùng một hướng.

Lâm Nguyên nhanh chóng nhận ra điều đó, bay lên cao nhìn xuống.

Hắn thấy trên mặt đất là một dải Tổ mạch linh khí khổng lồ bao la, dài hàng ức vạn dặm, linh khí cuồn cuộn bên trong tạo cảm giác hùng vĩ khiến người ta run sợ.

"Đây là..." Lâm Nguyên chấn động.

Tổ mạch!

Đây là cấp độ linh mạch cao nhất, ngay cả trên đại lục Hồng Hoang cũng không có bao nhiêu dải, và chúng đều đã bị các thế lực lớn như Yêu tộc chiếm giữ.

Một dải Tổ mạch có thể giúp một vùng đất rộng lớn phồn vinh, cũng có thể khiến nó trở thành vùng đất chết.

Ví dụ như vùng Tây Phương, trước đây vốn rất trù phú nhưng do

Hồng Quân đại chiến với Ma tổ La Hầu đã đánh nát Tổ mạch, khiến nơi đó trở nên nghèo nàn kiệt quệ, buộc Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn phải chạy vạy khắp Hồng Hoang tìm kiếm linh bảo và đệ tử.

Tổ mạch Hoàng Châu này tuy có lẽ không bằng Tổ mạch Tây Phương khi xưa nhưng dù sao cũng cùng một đẳng cấp Tổ mạch.

Có dải Tổ mạch này dời về Vu tộc, chắc chắn sẽ tạo ra vô số cao thủ!

Ngay cả Thánh nhân cũng phải đỏ mắt thèm muốn!

"Đúng là Hoàng Châu!" Lâm Nguyên kinh hãi, men theo Tổ mạch đi sâu vào trong.

Trên đường đi, hắn còn phát hiện những mỏ khoáng tiên thiên có giá trị không thua gì Tổ mạch, như mỏ Tiên Thiên Canh Kim, mỏ Hỗn Nguyên Đồng Mẫu...

Những mỏ này có thể tinh luyện ra thần kim cấp cao để đúc nên những linh bảo đỉnh cấp, lợi ích vô cùng.

"Loại tài nguyên cấp độ này chỉ có Thánh nhân mới đủ tư cách sở hữu!

Hoàng Châu này chỉ cần xây dựng một chút là có thể trở thành động thiên phúc địa cấp Thánh nhân, sánh ngang với Oa Hoàng Cung của Nữ Oa, Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy hay Bích Du Cung của Thông Thiên, thậm chí còn vượt xa!" Lâm Nguyên thán phục.

Đây mới chỉ là tầng giữa, không biết ở khu vực lõi còn có thứ gì.

Lâm Nguyên tiếp tục bay sâu hơn.

Không lâu sau, hắn thấy ở vùng lõi có một đóa sen trắng khổng lồ đội trời đạp đất, tỏa ra những dải ánh sáng tinh khiết và khí tức vô song.

“Hửm?” Lâm Nguyên động tâm, dùng không gian pháp tắc vượt qua ngàn dặm núi sông, nhanh chóng đến dưới đóa bạch liên, dùng một luồng thần niệm tiến vào luyện hóa.

Một luồng thông tin lập tức tràn vào não hắn.

Chương 138

Tiêu hóa xong xuôi, ánh mắt hắn không giấu nổi vẻ chấn kinh: "Đây chính là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này có lai lịch cực lớn, Lâm Nguyên không ngờ có thể gặp được ở Hoàng Châu.

Truyền thuyết kể rằng khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, món Hỗn Độn Chí Bảo là Tam Thập Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên trên tay ngài rơi xuống Hồng Hoang, trong đó những hạt sen quý giá nhất đã hóa thành Ngũ Phương Liên Đài.

Năm tòa liên đài tiên thiên này tòa nào cũng có thần uy kinh thế, nổi danh khắp Hồng Hoang, là những linh bảo đỉnh cấp nhất.

Đầu tiên là Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, đạt cấp Tiên thiên chí bảo, ngang hàng với Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung và Bàn Cổ Phiên.

Chỉ tiếc tòa liên đài này không đủ khí vận nên đã bị hư hại tại núi Bất Chu, phân hóa thành Thanh Bình Kiếm, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Biển Quải, lần lượt thuộc về Thông Thiên giáo chủ, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thứ hai là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, được Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn coi như mạng sống, dùng để trấn áp khí vận Tây Phương giáo.

Thứ ba là Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bảo vật bản sinh của Minh Hà lão tổ, chứa đựng Nghiệp hỏa – một trong những ngọn lửa đáng sợ nhất Hồng Hoang khiến ngay cả Chuẩn Thánh cũng phải kiêng dè.

Thứ tư là Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của Ma tổ La Hầu,

đã biến mất sau trận chiến với Hồng Quân, không ai tìm thấy tung tích.

Và cuối cùng, chính là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này!

Đóa Tịnh Thế Bạch Liên này chứa đựng Tịnh Thế pháp tắc, mang lại khả năng phòng ngự nghịch thiên, trong Hồng Hoang chỉ đứng sau Hỗn Độn Chung, Chư Thiên Khánh Vân và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp.

Có được nó coi như đã lập tức ở vào thế bất bại!

Dù thực lực Lâm Nguyên giờ đã đủ để giết Thánh nhân, nhưng món linh bảo này trong tay hắn vẫn sẽ phát huy tác dụng cực lớn.

Chẳng phải Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn dù là Thánh nhân vẫn coi đóa Công Đức Kim Liên cùng cấp độ như báu vật trấn giáo đó sao?

Bởi vì lai lịch của chúng quá lớn, đều từ hạt sen quý giá nhất của Hỗn Độn Thanh Liên mà ra!

Lâm Nguyên không chần chừ, tung ra luồng sức mạnh Nguyên thần đáng sợ tiến vào Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để luyện hóa.

Bên trong nó có nhiều tiên thiên cấm chế nhưng với tu vi và kiến thức trận đạo vừa học được, hắn dễ dàng bẻ gãy tất cả, nhanh chóng luyện hóa nó đến cấp độ thâm sâu.

Sau đó, hắn động tâm niệm, đóa sen trắng khổng lồ tỏa hào quang chói mắt, thu nhỏ lại rồi bay vào tay hắn.

“Trước đó ta có được Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, giờ lại có thêm Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, xem ra ta rất có duyên với Hỗn Độn Thanh Liên nha.

Nếu có thể gom đủ cả Ngũ Phương Liên Đài thì...” Cầm đóa sen

tinh khiết như ngọc trong tay, Lâm Nguyên nảy ra ý nghĩ đó nhưng rồi nhanh chóng lắc đầu cười trừ.

Chỉ riêng việc đoạt được Công Đức Kim Liên từ tay hai vị Thánh nhân Tây Phương đã là chuyện cực kỳ khó rồi.

Sau khi thu Tịnh Thế Bạch Liên vào thế giới trong cơ thể, Lâm Nguyên tiếp tục đi tới và nhanh chóng phát hiện thêm một vật kinh người khác ở gần đó.

Đó là một chiếc đỉnh!

Trên thành đỉnh có những hình vẽ thần bí đại diện cho vạn vật trong trời đất, tỏa ra ánh sáng mờ ảo.

Từ miệng đỉnh phát ra tiếng nổ ầm ầm, một dòng trường hà bao la cuồn cuộn chảy trong hư không với khí thế sấm sét.

Luồng tạo hóa chi khí vô tận tuôn trào như thác nước bao phủ lấy chiếc đỉnh, toát lên vẻ huyền diệu khôn lường.

"Chiếc đỉnh này... chẳng lẽ là Càn Khôn Đỉnh trong truyền thuyết?" Lâm Nguyên chấn động tâm thần.

Càn Khôn Đỉnh!

Chỉ có Càn Khôn Đỉnh truyền thuyết mới có khí tượng khủng bố như vậy, tạo hóa chi lực như thác đổ làm rung chuyển mười phương.

Đó là một món Tiên thiên chí bảo, vốn do đài sen của Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, sở hữu khả năng phòng ngự nghịch thiên, có lẽ ngay cả Chư Thiên Khánh Vân hay Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cũng không bì kịp.

"Nhưng mà, không đúng mới phải, Càn Khôn Đỉnh lẽ ra phải ở trong tay Hồng Quân mới đúng!

Sở dĩ mọi người trong Hồng Hoang đều nói chỉ có ba kiện Tiên

thiên Chí bảo, chính là vì Hồng Quân căn bản không hề lấy Càn Khôn Đỉnh ra!

Hơn nữa trong dòng thời gian gốc, nó được người ta biết đến là nhờ Nữ Oa bổ thiên, Hồng Quân đã đưa Càn Khôn Đỉnh cho nàng để luyện chế dược liệu vá trời.

Sau khi Nữ Oa bổ thiên xong, Hồng Quân liền lập tức thu hồi Càn Khôn Đỉnh về." Lâm Nguyên thầm nghĩ, trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Càn Khôn Đỉnh quá quý giá!

Sức mạnh phòng ngự chỉ là một phương diện năng lực của nó.

Một tác dụng quan trọng hơn chính là: Nghịch chuyển Tiên thiên!

Trong Hồng Hoang, linh bảo được chia thành Tiên thiên Linh bảo và Hậu thiên Linh bảo, uy lực của Hậu thiên Linh bảo hoàn toàn không thể so sánh với Tiên thiên Linh bảo, ít nhất là rất hiếm có thứ nào vượt qua được.

Mỗi một tu sĩ Hồng Hoang đều mơ ước có được một kiện Tiên thiên Linh bảo!

Cho dù chỉ là một kiện Tiên thiên Hạ phẩm, cũng đủ để họ đánh vỡ đầu mà tranh đoạt!

Thế nhưng, Tiên thiên Linh bảo quá ít.

Loại linh bảo này tại sao được gọi là Tiên thiên?

Chính là bởi vì chúng đã tồn tại từ trước khi Hồng Hoang được sinh ra!

Không ở vào thời điểm chính xác đó, thì vĩnh viễn không thể trở thành Tiên thiên Linh bảo!

Đây là thiết luật!

Nhiều người vẫn mơ tưởng dựa vào thủ đoạn luyện khí của bản thân để luyện chế ra Tiên thiên Linh bảo, nhưng điều đó căn bản là không thể, Tiên thiên Linh bảo là trời sinh ra, có định số, không ai có thể thay đổi.

Thế nhưng, Càn Khôn Đỉnh lại có thể phá vỡ thiết luật này, phá vỡ hạn chế này!

Bên trong nó chứa đựng Tạo Hóa Chi Đạo, có thể nghịch chuyển một kiện linh bảo từ Hậu thiên thành Tiên thiên, khiến uy lực của nó phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Năng lực này chỉ có thể dùng hai chữ "nghịch thiên" để hình dung, bất kỳ ai biết được, ngay cả Thánh nhân biết được cũng phải đỏ mắt.

Quá khủng khiếp!

Hậu thiên Linh bảo vô số, nếu đều có thể nghịch chuyển thành Tiên thiên Linh bảo, vậy thì uy lực linh bảo tăng lên sẽ khiến thực lực của một người thăng tiến đến mức khó có thể tưởng tượng.

Đây là chí bảo khủng bố đủ để phá hoại sự cân bằng thế lực của Hồng Hoang!

Điều này dẫn đến việc ngay cả Hồng Quân cũng không dám để bảo vật này lộ diện, sợ gây ra đại loạn, khiến nó trở thành truyền thuyết trong Hồng Hoang.

Lâm Nguyên vốn tưởng rằng mình vĩnh viễn không thể có được kiện linh bảo này, nhưng không ngờ lại gặp được tại Hoàng Châu, đây là vì nguyên nhân gì?

Tại sao Càn Khôn Đỉnh của Hồng Quân lại ở đây?

Trong lòng hắn mang theo nghi hoặc, đi tới trước tòa cự đỉnh kia, phóng ra một luồng thần niệm mênh mông để luyện hóa nó, ngay lập tức một luồng thông tin tràn vào não hải.

“Hóa ra là vậy.” Sau khi tiêu hóa xong luồng thông tin này, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ, triệt để minh bạch.

Hóa ra, tòa cự đỉnh này không phải là Càn Khôn Đỉnh, mà là Tạo Hóa Đỉnh!

Tất cả chuyện này là vì đài sen của Hỗn Độn Thanh Liên năm xưa thực chất đã dục dưỡng ra hai tòa cự đỉnh, một tòa là Càn Khôn Đỉnh được Hồng Quân lấy được, tòa còn lại là Tạo Hóa Đỉnh, đã bay tới Hoàng Châu này.

Chương 139

Giống như Càn Khôn Đỉnh, bên trong Tạo Hóa Đỉnh này cũng ẩn chứa Tạo Hóa Đại Đạo, cũng có khả năng chuyển hóa Hậu thiên thành Tiên thiên, sở hữu năng lực nghịch thiên đó!

Điểm khác biệt nằm ở chỗ: Càn Khôn Đỉnh là nghịch chuyển linh bảo thành Tiên thiên, còn Tạo Hóa Đỉnh này lại có thể nghịch chuyển linh dược thành Tiên thiên!

"Thu hoạch lớn rồi!" Sau khi hiểu ra, Lâm Nguyên không kìm được sự phấn chấn, cảm xúc kích động dâng trào trong lòng, chỉ cảm thấy máu nóng toàn thân sôi sục, vui sướng phát cuồng.

Vu tộc không có gì nhiều, chỉ có bảo vật là nhiều, linh căn linh dược là nhiều!

Trong tay hắn còn có Bồng Lai tiên đảo!

Bên trong Hoàng Châu này cũng có vô số linh căn linh dược!

Hiện tại nắm giữ kiện Tạo Hóa Đỉnh này, chuyển hóa tất cả linh căn linh dược Hậu thiên thành Tiên thiên, loại thu hoạch đó sẽ đạt tới mức độ nào?

Có lẽ đến lúc đó, trong cả Hồng Hoang sẽ không có bất kỳ cá nhân hay thế lực nào có thể so sánh với Vu tộc, điều này sẽ nâng tầm toàn diện nội hàm của cả Vu tộc!

Ong!

Hắn không chút do dự, lập tức vận dụng toàn bộ sức mạnh của mình để luyện hóa tòa Tạo Hóa Đỉnh này, thu vào trong thế giới nội thể.

Đồng thời, sau khi luyện hóa, hắn cũng biết thêm nhiều thông tin

hơn.

Tạo Hóa Đỉnh nghịch chuyển linh căn linh dược cũng không phải là thành công ngay lập tức, mà cần tiêu tốn một khoảng thời gian nhất định.

Trong vòng một vạn năm, có thể nghịch chuyển một cây Hậu thiên Hạ phẩm thành Tiên thiên Hạ phẩm.

Mười vạn năm, có thể nghịch chuyển một cây Hậu thiên Trung phẩm thành Tiên thiên Trung phẩm.

Khi đạt tới một trăm Nguyên hội, mới có thể nghịch chuyển một cây Hậu thiên Thượng phẩm thành Tiên thiên Thượng phẩm.

Nhưng đây hoàn toàn không phải là vấn đề!

Hồng Hoang bất kỳ niên!

Ở nơi này, thứ ít phải lo lắng nhất chính là thời gian, Lâm Nguyên có đủ thời gian để chuyển hóa từng gốc linh căn linh dược.

Huống chi, hiện tại hắn đã bắt đầu tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc, chờ đến khi đạt được thành tựu nhất định, hắn sẽ bố trí một lãnh địa gia tốc thời gian, bên ngoài một năm, bên trong lãnh địa là vạn năm, mười vạn năm, là có thể tạo ra tối đa linh căn linh dược trong thời gian ngắn nhất!

"Nếu như có thể từ trong tay Hồng Quân đoạt lấy Càn Khôn Đỉnh, dung hợp làm một với Tạo Hóa Đỉnh, không biết sẽ phát sinh biến hóa như thế nào?" Trong lòng Lâm Nguyên hiện lên một ý niệm vô cùng lớn mật, ý niệm này vừa xuất hiện liền không cách nào xua tan, cứ lẩn quẩn mãi trong tâm trí.

Hắn hiện tại đã có một loại khát vọng, muốn thu thập đủ tất cả bảo vật do Ba Mươi Sáu Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, đến cuối cùng nói không chừng có thể diễn hóa trở lại thành một kiện Hỗn

Độn Chí Bảo!

Dù sao, hắn đã thu thập đủ Tiên thiên Ngũ Phương Kỳ, còn có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên và Tạo Hóa Đỉnh, khoảng cách đến việc thu thập đủ thực ra cũng không còn quá xa nữa.

"Được rồi, đừng nghĩ nữa, tiếp tục đi tìm kiếm thôi." Lâm Nguyên bật cười, lắc đầu trấn áp ý niệm kia xuống, tiếp tục đi sâu vào trong.

Địa điểm cốt lõi đã bị hắn vét sạch một lượt, cơ bản không còn gì, vì thế hắn liền thôi động Không Gian Pháp Tắc, hóa thành một đạo hồng quang bay về phía bên kia.

Trên đường đi chỉ gặp một số linh căn, linh dược bình thường, cũng không có phát hiện gì đặc biệt.

Rất nhanh, hắn đã đi tới biên hoang của Hoàng Châu, nhìn ra xa, nơi này cuộn trào từng luồng khí lưu Hỗn Độn, không gian dường như vẫn chưa thành hình.

Nhưng trong không gian hỗn loạn này lại xuất hiện một mảnh đất tràn đầy sinh cơ, cổ thụ chọc trời, bám rễ giữa đất đá, đung đưa ra vạn dặm lục hà.

Còn có từng gốc linh căn, linh dược tỏa ra hương thơm nồng nàn, hiển lộ dược lực kinh người.

Và ở trung tâm của tất cả chính là một bức đồ quyển đang nằm đó, đồ quyển cổ phác, thương mang và đại khí, sinh cơ vô tận mênh mông chính là từ trong bức đồ quyển này tiết lộ ra.

"Đây là cái gì?" Tâm niệm Lâm Nguyên khẽ động.

Vụt!

Hắn bước ra một bước, xuyên qua tầng tầng khí lưu Hỗn Độn, đi tới trung tâm của nơi kỳ dị này, thần niệm mênh mông tuôn trào, nhập

vào trong đồ quyển để luyện hóa.

Trong nháy mắt, một luồng thông tin tràn vào não bộ.

Thần sắc Lâm Nguyên không đổi, nhưng trong lòng lại dậy sóng kinh hoàng.

"Hỗn Độn Kỳ Bảo, Vạn Linh Đồ Phổ!!!" Linh bảo trong Hồng Hoang đại bộ phận được chia làm hai loại: Tiên thiên Linh bảo và Hậu thiên Linh bảo.

Nhưng ngoài hai loại này, thực tế còn có một loại linh bảo khác, đó chính là Hỗn Độn Kỳ Bảo!

Mỗi kiện Hỗn Độn Kỳ Bảo đều sở hữu một loại năng lực cực kỳ đặc thù, quá trình sinh ra cũng vô cùng kỳ dị, chính vì sự đặc thù và kỳ dị này nên mới được gọi là Hỗn Độn Kỳ Bảo.

Ví dụ như Thí Thần Thương trong tay Ma Tổ La Hầu năm xưa, chính là cuống sen của Ba Mươi Sáu Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên trong lúc tình cờ đã hỗn hợp với sát khí và lệ khí của Hỗn Độn Ma Thần mới sinh ra, vừa ra đời đã mang theo sát ý ngút trời, có thể nói là đệ nhất sát phạt chí bảo trong Hồng Hoang, ngay cả Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay Thông Thiên Giáo Chủ e rằng cũng không bằng.

Lại ví dụ như trong dòng thời gian gốc, vào thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp xuất hiện Lạc Bảo Kim Tiền.

Lạc Bảo Kim Tiền là một đồng tiền có một đôi cánh, khắc đầy các loại phù văn Thiên Đạo thần bí, một khi thôi động, các loại linh bảo đều sẽ bị đánh rơi.

Triệu Công Minh dựa vào Định Hải Thần Châu xưng hùng một thời, nhưng Lạc Bảo Kim Tiền vừa thôi động, Định Hải Châu liền bị thu mất.

Vạn Linh Đồ Phổ này cũng là một loại Hỗn Độn Kỳ Bảo tương

tự.

Và thứ nó sở hữu là một loại năng lực không tưởng nổi!

Nếu như trồng các loại linh căn linh dược vào trong Vạn Linh Đồ Phổ, nó có thể gia tốc sự trưởng thành của chúng.

Hơn nữa, lưu tốc thời gian bên trong Vạn Linh Đồ Phổ này lại không giống với bên ngoài, chỉ mới luyện hóa sơ bộ mà chênh lệch thời gian đã đạt tới mười lần, bên ngoài qua một năm, bên trong đã qua mười năm.

Tất cả những điều này cộng lại khiến Vạn Linh Đồ Phổ trở thành một nơi tuyệt hảo để bồi dưỡng linh căn linh dược!

Bất kỳ động thiên phúc địa nào cũng không thể sánh bằng!

Nhưng đó chưa phải là điểm đáng sợ nhất.

Điểm đáng sợ nhất nằm ở chỗ, giữa Vạn Linh Đồ Phổ và linh căn linh dược có một mối quan hệ tương hỗ thúc đẩy.

Có nghĩa là, linh căn linh dược trồng bên trong càng nhiều, môi trường bên trong Vạn Linh Đồ Phổ càng hoàn mỹ, linh khí sinh ra càng dồi dào, lưu tốc thời gian cũng sẽ càng nhanh.

Nghĩ đến điểm này thôi đã khiến người ta run rẩy, điều này chứng tỏ Vạn Linh Đồ Phổ có thể không ngừng tiến hóa theo sự gia tăng của linh căn linh dược.

Nếu trồng cả mười đại linh căn Tiên thiên vào, Vạn Linh Đồ Phổ trực tiếp thăng cấp lên đẳng cấp Tiên thiên Chí bảo cũng là điều có thể!

"Thu hoạch quá lớn." Lâm Nguyên vui mừng.

Hắn lập tức không chút do dự, đem tất cả linh căn linh dược hái được trên đường trồng hết vào không gian bên trong Vạn Linh Đồ

Phổ.

Quả nhiên, không gian bên trong Vạn Linh Đồ Phổ vốn chỉ rộng khoảng một ngàn dặm, linh lực cũng không quá sung túc, nhưng ngay khoảnh khắc linh căn linh dược được trồng vào, bên trong bắt đầu nảy sinh biến hóa, tự động diễn sinh ra các loại môi trường thích hợp nhất cho chúng sinh trưởng.

Sau đó, khi các linh căn linh dược đung đưa, từng điểm linh khí lan tỏa, lượng linh khí bên trong Vạn Linh Đồ Phổ lập tức bùng nổ.

Toàn bộ môi trường chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi đã phát sinh biến hóa long trời lở đất!

Loại biến hóa này cực kỳ thần kỳ, ngay cả Lâm Nguyên cũng không nắm rõ quy luật trong đó, nhưng điều này không ngăn cản hắn cảm nhận được giá trị chân chính của nó.

"Mới chỉ trồng vài gốc linh căn linh dược mà Vạn Linh Đồ Phổ đã lột xác đến mức này, nếu trồng thêm nữa thì sao?" Hắn thầm nghĩ.

Chương 140

Trước đó, từ trong Bất Chu Sơn, hắn đã có được một trong mười đại linh căn Tiên thiên là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sau khi kết ra mấy cái hồ lô thì đã khô héo, chỉ còn lại một chút sinh cơ ít ỏi, cũng không biết có thể khôi phục lại sinh lực hay không.

Đồng thời, trong tòa tiên đảo mà Đông Vương Công phát hiện, hắn cũng có được Ngũ Châm Tùng, chỉ là Ngũ Châm Tùng này không biết vì lý do gì mà bị tổn thương, cũng đang trong tình trạng dở sống dở chết.

Hai gốc linh căn tàn khuyết này hắn đều mang theo bên mình, trồng trong thế giới nội thể vừa khai tịch cách đây không lâu.

Hiện tại tâm niệm hắn động một cái, liền lập tức dời hai gốc linh căn này ra khỏi thế giới nội thể, trồng vào trong Vạn Linh Đồ Phổ.

Ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ Vạn Linh Đồ Phổ đột nhiên chấn động kịch liệt, hư không sinh ra vô tận linh khí, thậm chí còn có những vân lạc Đại Đạo dày đặc khuếch tán ra.

Một luồng sinh cơ mãnh liệt đến cực điểm từ bên trong Vạn Linh Đồ Phổ sinh ra, đây dường như là một loại năng lượng cấp cao, điên cuồng rót vào cơ thể Ngũ Châm Tùng và Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Chỉ trong chốc lát.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng khô vàng bỗng nhiên tỏa ra từng điểm ánh sáng, những chiếc lá khô vàng có xu hướng chuyển xanh.

Ngũ Châm Tùng vốn dở sống dở chết như bị chém một rìu cũng

xào xạc lay động cành lá, trở nên có tinh thần hơn nhiều.

Hai gốc linh căn này đều đang phục nguyên!

Và trong quá trình chúng phục nguyên, môi trường của Vạn Linh Đồ Phổ cũng thay đổi chóng mặt, trở nên tốt hơn rất nhiều.

Các linh căn linh dược khác trong môi trường này lập tức sinh trưởng mạnh mẽ hơn, tất cả đều hừng hực sức sống.

"Không hổ là Hỗn Độn Kỳ Bảo!" Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, trong lòng cũng cảm thấy chấn động, tác dụng của Vạn Linh Đồ Phổ này quá nghịch thiên.

"Tiếc là Hoàng Trung Lý hoàn chỉnh đang sinh trưởng ở Bồng Lai tiên đảo, ta không mang theo bên người." Hắn cảm thấy hơi tiếc nuối, nếu đem Hoàng Trung Lý trồng vào Vạn Linh Đồ Phổ, không biết sẽ tạo ra biến hóa gì.

Lúc này hắn đã có chút thiếu kiên nhẫn, muốn nhanh chóng trở về Vu tộc.

Phải biết rằng, Vu tộc hiện nay chính là bá chủ của thế giới Hồng Hoang!

Trong kho báu của Vu tộc, linh căn linh dược thu thập được chất thành từng ngọn núi nhỏ, giản trực là đếm không xuể!

Nếu là người khác có được Vạn Linh Đồ Phổ này, ước chừng trong tay không có đủ linh căn linh dược để "nuôi dưỡng" nó đến đẳng cấp cao.

Nhưng Lâm Nguyên thì khác.

Trong tay hắn không chỉ có mười đại linh căn Tiên thiên, mà sau lưng còn có cả Vu tộc chống đỡ!

Hãy thử tưởng tượng, nếu đem tất cả linh căn linh dược thu

hoạch được trong Vu tộc trồng hết vào đây, Vạn Linh Đồ Phổ sẽ lột xác đến đẳng cấp nào?

Thật khó có thể tưởng tượng!

Khoảng thời gian tiếp theo, Lâm Nguyên tiếp tục vét sạch Hoàng Châu một thời gian, sau khi thu thập gần hết linh căn linh dược có giá trị, hắn liền bay ra ngoài.

"Đợi khi trở về Vu tộc, gọi Thập Nhị Tổ Vu qua đây, bảo họ giống như lần trước dời Bồng Lai tiên đảo, dời luôn cả Hoàng Châu này về Vu tộc." Trong lòng hắn nảy sinh một ý tưởng táo bạo.

Lần này, dưới sự chỉ dẫn của kỹ năng 【Tầm Bảo】, thu hoạch của hắn có thể nói là kinh người.

Hỗn Độn Bản Nguyên, Linh khí Tổ mạch, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Tạo Hóa Đỉnh, Vạn Linh Đồ Phổ, mỗi một thứ lấy ra đều đủ để chấn động cả Hồng Hoang, Thánh nhân thấy cũng phải đỏ mắt!

Ầm!

Tuy nhiên, ngay khi hắn vừa tiến vào tinh không, dị biến bỗng nảy sinh, một đạo chấn động đáng sợ cuồn cuộn nổi lên, ngưng tụ thành sát cơ khủng bố, trực diện oanh về phía cơ thể hắn.

Đó là một bàn tay Phật khổng lồ màu vàng kim, che lấp tinh không, nhanh như chớp giật, đột ngột mà mãnh liệt, vừa xuất hiện đã vỗ mạnh lên người Lâm Nguyên.

Ầm!

Cơ thể Lâm Nguyên bay ngược ra ngoài, tông sập hàng chục vạn ngọn núi khổng lồ chọc trời trong Hoàng Châu mới dừng lại được, vùng ngực bị lún xuống, khóe miệng thấm ra một vệt máu tươi.

“Tiếp Dẫn!” Ánh mắt hắn rất lạnh, nhìn chằm chằm vào bóng người trong tinh không kia.

Giữa tinh không vô tận, giữa vũ trụ bao la và lạnh lẽo, một tôn cự Phật đang đứng sừng sững, bao quanh bởi hàng tỷ đạo Phật quang, chiếu sáng cả một vùng vũ trụ.

Y đứng ở đó tạo thành những dị tượng vô tận, từng đóa sen vàng nở rộ, lưu quang dạt dào, hình thành một biển hoa sen mênh mông.

Trong mỗi đóa hoa sen đều hiện ra một phương Phật quốc, số lượng kinh người, đủ mười ức, phân bố khắp quá khứ, hiện tại, tương lai tam thế.

Những phương Phật quốc đó hiện lên cảnh tượng vô cùng mỹ hảo, với vô số cung điện, lầu gác, hồ nước, cây hoa, rộng lớn nghiêm tịnh, sáng bóng như gương, ẩm thực y phục thảy đều rực rỡ lóa mắt, hiện ra một thắng cảnh lộng lẫy như mộng huyễn.

Trong Phật quốc còn có từng tôn Phật đà tọa thiền, đồng thời tụng kinh, âm thanh Phật đạo hào hùng vang vọng khắp vũ trụ, mang theo một loại công đức trang nghiêm vô lượng không thể nghĩ bàn.

Phật quang vô lượng, phổ chiếu đại thiên, rực rỡ hơn mặt trời gấp ngàn vạn lần!

Đây hách nhiên chính là Tiếp Dẫn đạo nhân của núi Tu Di!

Lâm Nguyên không tài nào ngờ tới, ở nơi sâu nhất của tinh không này, hắn lại gặp phải sự chặn giết của Tiếp Dẫn đạo nhân, chuyện này thật quá khó tin.

Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này thực ra cũng rất cảm khái, khóe miệng hiện lên một nụ cười, nói: “Vu Nguyên, chúng ta quả thực có duyên, lại gặp nhau ở đây.” “Nơi này là nơi sâu nhất của tinh không Hồng Hoang, cách bản thổ Hồng Hoang một khoảng cách xa vô tận, dù

ngươi bây giờ có cầu cứu Thập Nhị Tổ Vu, họ có muốn chạy tới đây cũng phải tốn một khoảng thời gian rất dài." "Mà khoảng thời gian này, đủ để ta giết ngươi rồi." "Ha ha, thiên kiêu thế hệ này của Vu tộc là Vu Nguyên hôm nay sẽ phải bỏ mạng giữa tinh không này, thật khiến người ta nuối tiếc và cảm thán, ta cũng có chút không nỡ rồi." Tiếp Dẫn đạo nhân sở dĩ tới đây cũng là một sự trùng hợp.

Trước đó, Chuẩn Đề đạo nhân đến Thiên Đình hiến kế, chuẩn bị tăng cường thực lực cho Yêu tộc để đối phó Vu tộc, và Đế Tuấn để bày tỏ sự cảm ơn đã tặng cho Chuẩn Đề một chiếc hộp bảo vật.

Chiếc hộp đó lấy được từ trong cơ thể một con tinh không hung thú, sau khi mở ra, bên trong lại có một tấm bản đồ, nơi được chỉ dẫn chính là thảo mộc tinh linh chi châu — Hoàng Châu!

Sau khi Tiếp Dẫn đạo nhân có được tấm bản đồ Hoàng Châu đó liền không ngừng nghỉ, cấp bách chạy tới đây.

Tây Phương giáo quá nghèo nàn, động thiên phúc địa như thế này đối với họ có sức hấp dẫn khó có thể tưởng tượng!

Nhưng không ngờ tới, vừa đến đây Tiếp Dẫn đạo nhân liền phát hiện Tiên thiên cấm chế của Hoàng Châu đã bị người ta mở ra, lúc đó tim y đã nguội lạnh, chẳng lẽ Hoàng Châu này đã sớm bị người ta nhanh chân đến trước?

Nhưng y nhanh chóng nhận ra, những dấu vết phá hoại bên ngoài Hoàng Châu vẫn còn rất mới, xem ra người phát hiện ra Hoàng Châu đầu tiên chắc vẫn còn ở đây, nói không chừng đã đi sâu vào thăm dò bên trong rồi.

Thế là, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không vội vã, đợi ở bên ngoài tinh không, thần niệm Thánh nhân bao phủ khắp tinh không, chuẩn bị đợi kẻ phát hiện ra Hoàng Châu vừa bước ra là sẽ tiến hành tập kích!

Thân là Thánh nhân chí tôn mà làm chuyện như vậy, tự nhiên có chút vô sỉ, truyền ra ngoài chắc chắn không đẹp mặt.

Nhưng Tiếp Dẫn chẳng quản được nhiều như vậy, lúc đó đầu óc y toàn là linh căn linh dược, đừng nói là đánh lén, dù bảo y làm chuyện quá đáng hơn y cũng sẽ không do dự.

Vì thế, y đã đợi đến bây giờ, và điều không ngờ tới chính là, kẻ phát hiện ra Hoàng Châu trước y lại là Vu Nguyên!

Vu Nguyên của Vu tộc!

Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này có thể nói là mừng rỡ phát cuồng.

Thế nào gọi là song hỷ lâm môn?

Đây chính là song hỷ lâm môn!

Không chỉ có thể đoạt được vô số bảo vật trong Hoàng Châu, mà còn có thể thuận tiện giết chết một cường địch!

Lâm Nguyên nghe những lời mang theo sát ý đậm đặc của Tiếp Dẫn, thần sắc vô cùng bình tĩnh, quanh thân tỏa ra ánh thanh quang mờ ảo, từ Hoàng Châu bay lên, một lần nữa tiến vào tinh không.

Chương 141

“Giết ta?

Ngươi nghĩ ngươi có thể làm được sao?” Hắn lạnh lùng nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân cười đạo: “Trước kia ta đã từng giao thủ với ngươi, vì thế cũng biết rõ mức độ thực lực của ngươi, mạnh nhất cũng chẳng qua là tầm Chuẩn Thánh nhị trọng thiên.” “Ta dù chỉ dùng tu vi Chuẩn Thánh nhị trọng thiên để đấu với ngươi, dựa vào kinh nghiệm Thánh nhân bao nhiêu năm qua cũng đủ để dễ dàng trấn áp và giết chết ngươi rồi.” “Nhưng Chuẩn Thánh nhị trọng thiên không phải là cực hạn của ta.” “Ta có Thiên Đạo chi lực gia trì!” “Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, ngươi làm sao là đối thủ của ta?” Trong khi nói chuyện, thần niệm Thánh nhân của Tiếp Dẫn đạo nhân ầm ầm khuếch tán ra, hòa nhập vào giữa vũ trụ, dường như đang giao tiếp với một thực thể vô thượng nào đó trong cõi u minh.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Ầm!

Vũ trụ chấn động dữ dội, các vì tinh tú run rẩy, ở nơi cao xa nhất của tinh không đó đột nhiên có một luồng khí tức khủng bố bộc phát, quét qua chư thiên vạn giới.

Thời không vạn cổ dường như đều không ổn định, đang rung chuyển, một dòng trường hà sóng gió mãnh liệt hiện ra, ầm ầm cuộn trào, làm rúng động cả vũ trụ.

Thiên Đạo Trường Hà!

Tiếp Dẫn đạo nhân đã trực tiếp triệu hoán ra Thiên Đạo Trường Hà!

“Thiên Đạo chi lực, gia trì thân ta!” Y quát lạnh một tiếng.

Ầm!

Dòng Thiên Đạo Trường Hà đó nghe thấy âm thanh này bỗng nhiên sôi trào, dâng lên những con sóng khổng lồ vạn trượng, mỗi một đóa hoa sóng đều sở hữu sức mạnh đáng sợ có thể hủy diệt một phương Đại Thiên thế giới.

Sức mạnh của Thiên Đạo Trường Hà quá mức mênh mông, quét sạch cả vùng tinh không, một luồng Thiên Đạo chi lực vô cùng đáng sợ giống như thác nước mênh mông ầm ầm trút xuống, hòa nhập vào cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân.

Trong nháy mắt, Quanh thân Tiếp Dẫn đạo nhân tỏa ra hàng trăm tỷ đạo quang hà, vô cùng Thiên Đạo chi lực gia thân, thực lực bùng nổ gấp trăm ngàn lần, đột phá đến đẳng cấp Chuẩn Thánh tam trọng thiên!

"Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khoảng cách giữa mỗi tầng trời đều vô cùng vĩ đại, còn lớn hơn cả khoảng cách giữa một phàm linh và Chuẩn Thánh." "Nếu ngươi nghĩ ta giống như Chuẩn Đề, sau khi được Thiên Đạo chi lực gia trì thực lực chỉ tăng lên vài lần hay mười mấy lần thì ngươi sai rồi." "Thực lực của ta tăng lên là gấp trăm ngàn lần!" Giọng nói của Tiếp Dẫn đạo nhân giống như đang sấm truyền, chấn vỡ hàng tỷ ngôi sao, mang theo sự lạnh lẽo vô cùng và sát ý vô tận, ép về phía Lâm Nguyên.

"Sức mạnh như vậy, đủ để nghiền nát ngươi!" Ầm!

Y đột nhiên ra tay, bàn tay vàng khổng lồ cường thịnh hơn trước quá nhiều, bao trùm tinh không, bóp nát không gian vũ trụ, chộp về phía Lâm Nguyên.

"Ngươi có Thiên Đạo chi lực gia trì, lẽ nào ta không có thủ đoạn sao?" Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, đối mặt với bàn tay khổng lồ kia, hắn không lùi một bước, thôi động sức mạnh thế giới trong cơ

thể.

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh mênh mông từ trong thế giới nội thể cuồn cuộn tuôn ra, gia trì lên cơ thể hắn.

Toàn thân Lâm Nguyên bành trướng, phía sau hiện ra một phương thế giới bao la, giống như một vị Hỗn Độn thần chi, trên nắm đấm quấn quanh Lực Chi Pháp Tắc, trực tiếp va chạm mạnh mẽ với bàn tay vàng khổng lồ đó.

Ầm!!!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ kinh hoàng như vũ trụ nổ tung, tại nơi bàn tay Phật và nắm đấm va chạm bùng phát ra một luồng ánh sáng chói mắt, một cơn bão sức mạnh đáng sợ lấy điểm va chạm làm trung tâm cuồn cuộn khuếch tán ra ngoài, trong chớp mắt các tinh hệ trong phạm vi đường kính hàng tỷ năm ánh sáng đều bị yên diệt.

Toàn bộ vũ trụ như đang đón nhận tận thế, các loại đại đạo pháp tắc đều phát ra tiếng than khóc, đây chính là sức mạnh đẳng cấp Hỗn Nguyên tam trọng thiên, dễ dàng khiến tinh không băng vỡ, vũ trụ phá diệt, Thánh nhân vô địch tuyệt đối không phải là một câu nói suông, mỗi cử động của họ đều sở hữu sức phá hoại khó có thể tưởng tượng.

Và trong cuộc va chạm đó, bàn tay Phật vàng của Tiếp Dẫn đạo nhân hơi lùi lại một phân, một tiếng rắc khẽ vang lên, trên đó bị chấn ra một vết nứt, nhưng cùng lúc đó, Lâm Nguyên lại bị chấn lui tới vạn trượng, trong lần giao phong này, hắn lại rơi vào thế hạ phong nhẹ.

"Hử?" Thấy cảnh này, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân lại kinh hãi.

Cú chưởng vừa rồi y chưa dùng hết toàn lực, nhưng dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, đó tuyệt đối là sức mạnh đẳng cấp Hỗn Nguyên tam trọng thiên chính tông!

Trong suy nghĩ của y, một chưởng như vậy đủ để đánh nổ nhục thân của Lâm Nguyên rồi, không ngờ Lâm Nguyên lại có thể chống đỡ được, còn khiến y bị thương!

Thật không thể tin nổi!

Trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân xẹt qua một tia lãnh quang, giọng lạnh lùng nói: "Xem ra những năm qua ngươi cũng coi như có chút tiến bộ, chỉ tiếc tiến bộ thế nào cũng vô dụng, dưới Thánh nhân chung quy đều là kiến hôi!" Ầm!

Đang nói chuyện, quanh thân Tiếp Dẫn đạo nhân phóng ra Phật quang vô lượng, dị tượng mười ức Phật quốc khủng bố phía sau bỗng nhiên từ hư ảo hóa thành chân thực, bay vào trong lòng bàn tay y.

Y một tay nâng mười ức Phật quốc, tắm mình trong Phật quang vô lượng, ánh vàng rực rỡ, thần thánh trang nghiêm, hiển lộ ra một loại uy nghiêm khó có thể tưởng tượng, nhiếp nhân tâm phách.

Cùng lúc đó, ở nơi cao xa của tinh không, Thiên Đạo Trường Hà sôi trào, Thiên Đạo chi lực như thác nước ầm ầm đổ xuống, không ngừng hòa nhập vào trong mười ức Phật quốc đó.

Uy thế lan tỏa quanh thân Tiếp Dẫn đạo nhân cũng vì thế mà ngày càng cường thịnh, cho đến cuối cùng đạt tới một đỉnh điểm, khiến tinh không này run rẩy, vũ trụ chấn động.

"Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay!" Kèm theo một tiếng vang rền vĩ đại, Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên quát lớn, xòe ra một bàn tay khổng lồ, bên trong bàn tay mười ức Phật quốc tỏa sáng, từ trên đầu trấn áp xuống Lâm Nguyên.

Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay là một trong những thần thông nổi danh nhất của Tây Phương giáo, ẩn chứa uy năng vô tận, trước kia khi Tiếp Dẫn giao thủ với Lâm Nguyên đã từng dùng qua, nhưng khi

đó y chỉ động dụng sức mạnh đẳng cấp Hỗn Nguyên nhị trọng thiên để thôi động, hiện tại y lại động dụng sức mạnh đẳng cấp Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Uy lực của Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay cũng vì thế mà bùng nổ gấp trăm ngàn lần!

Thậm chí, môn thần thông này còn phát sinh biến hóa khủng bố, vô số Phật quốc đó dường như đã hóa thành những thực thể tồn tại thực sự, mang theo áp lực vô song.

Những vị Phật đà trong các Phật quốc đó thảy đều cau mày trợn mắt, ánh mắt giận dữ, mang theo nộ hỏa vô cùng nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, giống như muốn giết chết ma đầu.

Cảnh tượng này còn hình thành một cơn bão tinh thần, bao phủ trời đất oanh kích về phía nguyên thần của Lâm Nguyên, làm rúng động tâm thần hắn, khiến hắn thất thủ.

Lúc này, cả Hoàng Châu đang rền vang, đang run rẩy, sắp băng liệt rồi, dưới áp lực khủng bố của Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay này, căn bản không thể chịu đựng nổi, tất cả đều sắp tan vỡ.

Nếu không phải chỉ có dư chấn lan tới đó, thì lúc này Hoàng Châu chắc chắn đã tan thành mây khói giữa tinh không, triệt để hủy diệt.

Còn Lâm Nguyên chính là trung tâm của tất cả áp lực này, Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay vẫn còn ở trên đỉnh đầu hắn, nhưng nhục thân của hắn đã phát ra tiếng răng rắc, xuất hiện vô số vết nứt.

Ngay cả nhục thân tuyệt đỉnh của Vu tộc như hắn cũng có chút không chịu đựng nổi.

“Xem ra tu vi hiện tại của ta chỉ miễn cưỡng kháng hành được sức mạnh đẳng cấp Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên, nhưng một khi sức mạnh tam trọng thiên bộc phát toàn diện thì không phải là đối thủ

nữa.” Trong khoảnh khắc này, Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, lý trí đo lường khoảng cách giữa mình và Tiếp Dẫn.

Quả nhiên, Thánh nhân vẫn là Thánh nhân, mỗi một vị Thánh nhân đều không đơn giản!

Dù cho Tiếp Dẫn đạo nhân là vị xếp hạng áp chót trong bảy vị Thánh nhân của Hồng Hoang, nhưng một khi bộc phát toàn bộ sức mạnh, hắn cũng có chút chống đỡ không nổi.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thần thông Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay này thăng hoa đến đỉnh điểm, giản trực có uy thế bá đạo bao quát chư thiên, đè bẹp vạn thế.

Nếu Lâm Nguyên không có thủ đoạn khác, lúc này e rằng sẽ tan xương nát thịt!

Ngay cả khi hắn sở hữu nhục thân Vu tộc tuyệt đỉnh cũng không có cách nào!

Nhưng thật đáng tiếc, hắn còn có bài tẩy.

“Kỹ năng: Cường Lực Viên Hộ, thôi động!” Trong lòng Lâm Nguyên đột nhiên quát thấp một tiếng.

Kỹ năng Cường Lực Viên Hộ hiện nay đã thăng lên cấp độ cực cao, có thể ở trên chiến trường liên kết với một đồng đội, khiến đồng đội và chính mình cùng lúc tăng vọt hai mươi lần lực phòng ngự, hai mươi lần chiến lực.

Nếu không có đồng đội, cũng có thể liên kết lên chính bản thân mình.

Lâm Nguyên lúc này vốn đã có sức mạnh thế giới nội thể gia trì, sau đó trên cơ sở đó, hắn lập tức thôi động kỹ năng này, trong nháy mắt chiến lực bùng nổ gấp hai mươi lần, lực phòng ngự bùng nổ gấp hai mươi lần.

Ầm!

Một luồng khí tức khủng bố xuyên thấu tinh không, giống như khói lửa, làm rúng động vũ trụ bát hoang, khiến cho quá khứ tương lai đều phải run rẩy, sức mạnh của Lâm Nguyên lập tức tăng lên đến mức khó có thể tưởng tượng.

"Hử?" Tiếp Dẫn đạo nhân chấn động, trợn tròn mắt, hiện lên vẻ kinh ngạc: "Đây chính là loại thần thông bí ẩn khiến thực lực bùng nổ ngay lập tức đó sao!!" Trong hai lần Vu Yêu đại chiến trước đó, Bàn Cổ chân thân do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ đều sẽ vào thời khắc mấu chốt đột nhiên bùng nổ thực lực, phát ra chiến lực không thể tin nổi!

Cảnh tượng đó khiến không biết bao nhiêu sinh linh trong Hồng Hoang kinh hãi, muốn làm rõ bí mật bên trong, nhưng không ai thành công, nó đã trở thành một trong những bí ẩn lớn nhất Hồng Hoang!

Tiếp Dẫn đạo nhân tự nhiên cũng biết rõ điều này.

Trong nháy mắt, sắc mặt y trở nên vô cùng ngưng trọng, biết rằng Lâm Nguyên lúc này không thể coi thường, Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay rền vang, với tốc độ nhanh hơn trấn áp xuống Lâm Nguyên.

Chương 142

"Dù thực lực ngươi bùng nổ, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, ta vẫn vô địch!

Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay, trấn sát tà ma, trả lại cho thiên địa này một mảnh thanh tịnh!" Tiếp Dẫn đạo nhân đại quát, chiến ý ngất trời.

Phàm là tu hành đến đẳng cấp Thánh nhân, ai nấy đều sở hữu sự tự tin cực mạnh.

Lúc này Tiếp Dẫn cũng tự tin vô cùng, cho rằng mình nhất định sẽ thắng, Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay chấn động, với tư thế hung mãnh hơn nữa trấn áp về phía Lâm Nguyên!

Lâm Nguyên quanh thân bao phủ hàng tỷ đạo quang hà, ánh mắt thâm thúy và lạnh lẽo.

Nhìn thấy thần thông Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay này, hắn không khỏi nhớ lại nội dung truyền thừa trong Bàn Cổ Ngọc Tủy, đó là một rìu khai thiên lập địa của Bàn Cổ đại thần.

Hắn hít sâu một hơi, đưa tay nắm lại, ngay lập tức sức mạnh trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, trực tiếp ngưng tụ thành một chiếc rìu khổng lồ, lưỡi rìu lạnh thấu vũ trụ!

Hắn cầm cự phủ, đại hống một tiếng, chém ngược lên trời, ngay lập tức một đạo phủ quang hú vang bay ra, va chạm mạnh mẽ với Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay đó.

Chỉ nghe thấy một tiếng "xoẹt", phủ quang đã chém đứt Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay, thế như chẻ tre, tồi khô lạp hủ, tiếp tục lao về phía trước, chém đứt bàn tay của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Ào ào!!!

Tại vết cắt trên tay Tiếp Dẫn đạo nhân, vô số máu tiên màu vàng tuôn ra xối xả, nhấn chìm cả tinh không, mỗi giọt máu đều ẩn chứa sức mạnh khó có thể tưởng tượng, sau khi mất đi sự ràng buộc, trực tiếp hóa thành một biển máu mênh mông giữa tinh không.

Trong chớp mắt, phạm vi hàng tỷ dặm xung quanh đều bị máu nhấn chìm, giống như U Minh Huyết Hải trong Hồng Hoang được dời đến đây, trong đó những dòng máu thậm chí còn ngưng tụ thành từng con quái vật dữ tợn, gào thét, xâu xé trong biển máu.

Hoàng Châu rền vang, nếu không phải lúc hai người chiến đấu đều có ý thức tránh né Hoàng Châu vì sợ hủy hoại động thiên phúc địa đỉnh tiêm này, thì lúc này Hoàng Châu đã tan thành tro bụi.

Dù vậy, Hoàng Châu vẫn chịu ảnh hưởng to lớn, núi cao đứt gãy, đại địa nứt toác, nhiều nơi trở nên tan hoang.

"A..." Tiếp Dẫn đạo nhân phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ, y không ngờ trong lần giao phong này mình lại thảm bại như vậy, một bàn tay bị chém đứt!

Chuyện này nếu truyền vào Hồng Hoang, y chắc chắn sẽ trở thành trò cười lớn nhất!

Tiếp Dẫn đạo nhân dù thế nào cũng không thể chấp nhận được điều này!

"Thiên Đạo gia trì!" Y gầm thấp một tiếng.

Ầm!

Thiên Đạo chi lực mênh mông vang rền, trút xuống như thác nước, Tiếp Dẫn đạo nhân tắm mình trong ánh sáng Thiên Đạo rực rỡ, vết thương nơi cổ tay bị đứt nhanh chóng hồi phục.

“Ngươi rất mạnh, nhưng dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, bất kể thương thế nặng đến đâu ta cũng có thể phục nguyên trong nháy mắt, cho nên ta đã lập sẵn ở thế bất bại!” Tiếp Dẫn đạo nhân lệ thanh đại quát: “Ta muốn xem xem, ngươi còn kiên trì được bao lâu!” Y mạnh mẽ bước ra một bước, một lần nữa tấn công Lâm Nguyên, quanh thân bao phủ ánh sáng thần thông vô tận, làm rúng động vũ trụ, sát cơ thịnh liệt đến cực điểm.

Trong mắt Lâm Nguyên cũng hiện lên một tia kinh ngạc, trước đây khi chiến đấu với Chuẩn Đề đạo nhân, Chuẩn Đề lại không thể hiện ra năng lực phương diện này.

Xem ra cảnh giới càng cao thì Thiên Đạo chi lực có thể động dụng càng nhiều!

Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân lao tới, hắn thần sắc bình tĩnh, giơ nắm đấm nghênh chiến, lập tức cùng Tiếp Dẫn đạo nhân lao vào xâu xé giữa tinh không.

Hai bên trong một nháy mắt liền thi triển hàng ngàn hàng vạn đạo thần thông đáng sợ, đều là sự thấu hiểu và ứng dụng của họ đối với Pháp Tắc Đại Đạo, ánh sáng Đại Đạo rực rỡ nở rộ, hình thành nên những dị tượng vô tận, giống như vũ trụ khai sinh, lại giống như các tinh hệ bị yên diệt trong sát na, vô cùng khủng bố.

Và trong quá trình này, Lâm Nguyên lúc mới đầu so với Tiếp Dẫn đạo nhân coi như là thế quân lực địch, nhưng rất nhanh hắn đã chiếm được thượng phong, đến cuối cùng giản trực là ép Tiếp Dẫn xuống mà đánh!

Bởi vì, lúc này hắn đang dưới sự gia trì của sức mạnh thế giới nội thể, hai mươi lần chiến lực và lực phòng ngự bùng phát, sức mạnh bản thân đã tương đương với Tiếp Dẫn đạo nhân có Thiên Đạo chi lực gia trì.

Mà hắn lại là Sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên!

Tư chất ngộ tính của hắn vượt xa Hồng Quân, trong phần tư chất này đương nhiên bao gồm cả thiên phú chiến đấu, trong cuộc chiến này, năng lực chiến đấu của Lâm Nguyên tăng vọt, cuối cùng đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, một phần sức mạnh hắn có thể phát huy ra mười phần hiệu quả, vì thế tự nhiên nghiền nát Tiếp Dẫn đạo nhân.

Ầm!

Hắn đấm ra một quyền, vùng ngực của Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức lún sâu xuống, hàng chục xương sườn bị gãy lìa ngay tức khắc.

Xoẹt!

Hắn đưa tay nhẹ nhàng chộp một cái, một mảng lớn huyết nhục của Tiếp Dẫn đạo nhân bị sống sượng giật xuống, máu tươi bắn tung tóe.

Rắc!

Hắn hạ một cước xuống như một chiếc rìu hung ác, một cánh tay của Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gãy gập thành một góc độ rùng mình.

"Ngươi..." Tiếp Dẫn đạo nhân vừa kinh vừa nộ.

Không ngờ trong cuộc cận chiến này, y hoàn toàn bị áp đảo, dù có Thiên Đạo chi lực gia trì khiến thương thế hồi phục với tốc độ nhanh nhất, y vẫn cảm thấy có chút không chịu nổi.

"Chết!" Đột nhiên, đúng lúc này Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng.

Keng!

Hắn chọn đúng thời cơ, Lực Chi Pháp Tắc trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, một lần nữa ngưng tụ thành một thanh cự phủ, trực diện chém xuống đầu Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân dựng tóc gáy, trong khoảnh khắc này lại có

cảm giác toàn thân lạnh toát, như thể thực sự gặp phải nguy cơ sinh tử.

"Ta sẽ chết..." Trong lòng y bỗng chớp qua một ý nghĩ như vậy, lập tức mồ hôi lạnh đầm đìa.

Tuy nói Thánh nhân đều có thể phục sinh từ Thiên Đạo Trường Hà, nhưng mỗi lần phục sinh đều phải tiêu hao một lượng lớn Thiên Đạo chi lực, sự kiểm soát của Thiên Đạo đối với họ cũng sẽ sâu hơn.

Là Thánh nhân, tự nhiên không muốn chấp nhận điều này, cho nên dù có cơ duyên phục sinh, Thánh nhân cũng tuyệt đối không muốn chết đi một cách đơn giản như vậy.

"A..." Trong giờ phút tuyệt cảnh này, Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên gầm lớn một tiếng, thần tình trở nên dữ tợn: "Công Đức Kim Liên, xuất!" Ong ~~~ Trong nháy mắt, sức mạnh công đức ngất trời bùng phát, cả vùng tinh không rộng lớn bị ánh sáng vàng vô tận chiếu rực, một đóa sen vàng khổng lồ nở rộ giữa tinh không, bao bọc Tiếp Dẫn đạo nhân vào bên trong.

Rìu của Lâm Nguyên chém mạnh lên đóa sen vàng đó, hoa sen chỉ hơi chấn động một chút, bề mặt xuất hiện một đạo vệt trắng, sau đó lại đánh bật thanh rìu này ra ngoài.

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!" Lâm Nguyên thầm kinh ngạc.

"Ngươi lại ép ta buộc phải động dụng chí bảo khí vận của Tây Phương giáo!" Thần sắc Tiếp Dẫn đạo nhân trở nên rất khó coi.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên là thứ dùng để trấn áp khí vận của Tây Phương giáo họ, không thể tùy tiện động dụng, một khi động dụng sẽ khiến khí vận của cả Tây Phương giáo bị dao động.

Nhưng tình huống vừa rồi thực sự quá nguy cấp, Tiếp Dẫn đạo

nhân không còn cách nào khác, chỉ có thể làm vậy, khi tế ra Công Đức Kim Liên, quả nhiên đã ngăn cản được sát cơ của Lâm Nguyên.

"Giết cho ta!" Sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân càng quát lạnh một tiếng.

Ầm!

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đột ngột bộc phát ra một luồng chấn động khủng bố, làm rúng động tinh hải, từ giữa các cánh sen, từng đạo Phật quang vàng rực lan tỏa ra, giữa không trung hình thành nên từng lớp từng lớp cánh sen vàng, cánh sen phủ kín bầu trời, lấp đầy tinh không, mỗi một cánh sen đều quấn quanh lôi điện thất sắc, cạnh rìa sắc bén đến cực điểm, dưới sự thôi động của Tiếp Dẫn đạo nhân liền mạnh mẽ xoay tròn, lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Đây là thủ đoạn sát phạt của Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Trong nháy mắt, sát cơ trong tinh không đại thịnh, uy năng của Công Đức Kim Liên này còn mạnh hơn cả Phật Quốc Trong Lòng Bàn Tay một đoạn dài!

"Ngươi có hoa sen, lẽ nào ta không có sao?" Nhìn thấy cảnh này, Lâm Nguyên thần sắc điềm nhiên.

Ong ~~~ Tâm niệm hắn động một cái, ngay lập tức giữa tinh không, một đóa sen trắng khổng lồ hiện ra, bao phủ Lâm Nguyên vào trong, tỏa ra từng luồng sức mạnh khiết bạch mà thần thánh, quấn quanh Lâm Nguyên.

Vô số cánh sen vàng lao tới, tông vào hoa sen trắng phát ra những tiếng ầm ầm, nhưng thảy đều bị ngăn cản ở bên ngoài, không thể tiến thêm một phân.

"Tịnh Thế Bạch Liên!

Chương 143

Trong tay ngươi lại có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn thấy cảnh này liền kinh hãi thất thanh.

Trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân dậy sóng kinh hoàng, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên là Tiên thiên Cực phẩm Linh bảo cùng đẳng cấp với Công Đức Kim Liên, nhưng không ai biết nó ở đâu, không ngờ lại nằm trong tay Vu Nguyên!

"Ngươi chắc chắn là lấy được món bảo bối này trong bí cảnh này!

Không ngờ ngươi lại có thu hoạch khổng lồ như vậy!

Ha ha ha, thật là trời giúp ta, trời giúp ta!" Sau khi kinh hãi, Tiếp Dẫn đạo nhân lại trở nên hưng phấn, vô cùng kích động, Phật quang vô tận quanh thân cuồn cuộn mãnh liệt, tinh không rung chuyển dữ dội.

Y nhìn về phía Tịnh Thế Bạch Liên, trong mắt hiện lên sự xí nhiệt và tham lam vô cùng, thèm thuồng đến cực điểm.

Phải biết rằng, đặc điểm nổi bật nhất của Tây Phương giáo chính là nghèo nàn!

Nơi này có hai vị Thánh nhân tọa trấn, nhưng món bảo bối mạnh nhất cũng chỉ là Tiên thiên Cực phẩm Linh bảo.

Những kẻ không phải Thánh nhân như Yêu tộc Thiên Đình còn có thể sở hữu một kiện Tiên thiên Chí bảo như Hỗn Độn Chung, vậy mà họ đường đường là Thánh nhân, ngược lại chỉ có lèo tèo một món bảo bối có thể đem ra khoe, sự thê thảm của Tây Phương giáo có thể tưởng tượng được.

Cho nên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này đối với Tiếp

Dẫn đạo nhân có sức hấp dẫn khó cưỡng, vừa nhìn thấy nó Tiếp Dẫn đạo nhân đã muốn chiếm làm của riêng.

"Kiện linh bảo này chắc chắn ngươi vừa mới có được, vẫn chưa kịp luyện hóa đến cấp độ đủ cao, không thể phát huy hết toàn bộ uy năng của nó." "Nhưng ta thì khác, ta có được Công Đức Kim Liên đã bao lâu không biết, lại là tu vi đẳng cấp Thánh nhân, từ lâu đã có thể phát huy toàn bộ uy lực của nó!" "Chiến lực của ngươi và ta không chênh lệch mấy, đại khái là cùng một đẳng cấp, cho nên trong tình huống linh bảo có sự chênh lệch khổng lồ này, ngươi tất bại chắc chắn!" "Khôn hồn thì mau đầu hàng đi." Tiếp Dẫn đạo nhân cười lạnh, ầm một tiếng một lần nữa thôi động Công Đức Kim Liên, đóa sen vàng khổng lồ nở rộ giữa vũ trụ, đồng thời từ nơi Hồng Hoang tọa lạc, còn có sức mạnh khí vận cuồn cuộn lao tới, rót vào Công Đức Kim Liên, khiến uy năng của nó càng thêm cường thịnh!

Tây Phương giáo nghèo nàn, khí vận cũng suy nhược, nhưng cái suy nhược này là nói một cách tương đối, là tương đối với những tộc cường thịnh như Vu tộc, Yêu tộc.

Dù sao đó cũng là một vùng địa vực cực kỳ rộng lớn của Hồng Hoang, sức mạnh khí vận tụ tập từ vùng đất này nếu toàn bộ ngưng tụ vào một kiện bảo vật, thì uy lực đó thật khó mà tưởng tượng được!

"Khí vận gia trì, sát, sát, sát!" Tiếp Dẫn đạo nhân đại hống, khoảnh khắc này y không còn vẻ tường hòa bi mẫn của một vị Phật nữa, chỉ còn lệ khí vô tận cùng sát khí, sát khí khủng bố quét sạch vũ trụ.

Công Đức Kim Liên dưới sự rót vào của sức mạnh khí vận, uy năng bùng nổ, từng đạo kim quang lóe lên, đó là từng cánh sen khổng lồ, cạnh rìa sắc bén, dày đặc, có đến hàng tỷ cánh, lập tức lao ra, điên

cuồng oanh kích lên Tịnh Thế Bạch Liên, tạo ra những tiếng nổ kinh thiên động địa.

Tịnh Thế Bạch Liên lập tức chấn động kịch liệt.

Rắc một tiếng!

Một lát sau, trên đó lại xuất hiện một vết nứt, trông thật đáng sợ!

"Ha ha ha, ta biết ngay mà, ngươi không chống đỡ nổi đâu!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười lớn sảng khoái, tâm tình vô cùng hân hoan.

"Thế sao?" Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, nếu thực sự nghĩ rằng hắn vừa mới luyện hóa Tịnh Thế Bạch Liên nên không có cách nào động dụng toàn bộ uy năng của nó thì đã lầm to.

Phải biết rằng, hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, đồng thời còn tham ngộ Trận Pháp Chi Đạo!

Trận Pháp Chi Đạo hội tụ tất cả các huyền bí liên quan đến trận pháp, Tiên thiên cấm chế cũng là một loại trận pháp, thuộc về trận pháp do thiên địa sinh ra.

Những cấm chế trên Tịnh Thế Bạch Liên đối với người khác mà nói tự nhiên là thâm ảo khó lường, căn bản không thể giải khai, nhưng đối với hắn thì chúng rõ ràng như lòng bàn tay.

Nếu lĩnh ngộ đủ nhưng tu vi không đủ cũng không có cách nào giải khai cấm chế.

Nhưng hắn lại nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc!

Lực Chi Pháp Tắc là một loại lực mang tính khái niệm, là tổng hòa của tất cả sức mạnh trên thế gian, điều này khiến cho sự lĩnh ngộ của Lâm Nguyên về sức mạnh đạt tới một tầng thứ cực kỳ sâu sắc.

Ngay cả khi tu vi hơi thiếu hụt, dựa vào Lực Chi Pháp Tắc này cũng có thể dễ dàng bù đắp!

“Tịnh Thế Bạch Liên, cấm chế, Giải!” Hắn quát thấp một tiếng trong lòng.

Bên trong Tịnh Thế Bạch Liên tổng cộng có ba mươi sáu đạo Tiên thiên cấm chế, mỗi một tầng cấm chế giống như một đạo xiềng xích, khóa chặt bên trong Tịnh Thế Bạch Liên, trói buộc uy năng của nó.

Lúc này âm thanh ào ào vang lên, xung quanh Tịnh Thế Bạch Liên đột nhiên hiện ra đúng ba mươi sáu đạo xiềng xích đạo văn dài hàng tỷ dặm như những con cự long, nhảy múa cuồng loạn giữa tinh không.

Sau đó, dưới tiếng quát của Lâm Nguyên, ba mươi sáu đạo xiềng xích đáng sợ này đồng loạt đứt lìa, nổ tung, ba mươi sáu đạo Tiên thiên cấm chế của Tịnh Thế Bạch Liên đồng thời được giải khai.

Ầm!!!

Một luồng khí tức khủng bố không thể tưởng tượng bùng phát, quét sạch tinh không, nuốt chửng vũ trụ, Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra ánh sáng rực rỡ vô song, lấp lánh hơn mặt trời gấp trăm tỷ lần, chiếu sáng vũ trụ, sức mạnh phòng ngự chủ yếu nhất của nó trong khoảnh khắc này tăng vọt từng nấc, trực tiếp leo lên một mức cực hạn.

Những cánh sen vàng đáng sợ kia khi chém vào Tịnh Thế Bạch Liên này, lập tức phát ra một tiếng đì đùng cực lớn, sau đó có một luồng phản chấn khổng lồ oanh ra, rơi vào người chúng, lập tức những tiếng đùng đùng không dứt bên tai, hàng tỷ cánh sen đó trong khoảnh khắc này lại đồng loạt nổ tung!

Yên diệt giữa tinh không!

Tất cả tấn công thảy đều vô hiệu!

“Điều...

điều này không thể nào...” Nhìn thấy cảnh tượng chấn động này,

Tiếp Dẫn đạo nhân há hốc mồm kinh ngạc.

"Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự vô địch, dưới sự bảo hộ của linh bảo này, bất kể ngươi tấn công thế nào cũng không gây ra chút tác dụng nào đối với ta." Lâm Nguyên thản nhiên lên tiếng.

"Ta không tin!

Đây nhất định là giả tượng, ngươi vừa mới có được kiện linh bảo này, làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy kích phát toàn bộ cấm chế của nó ra được?

Đây là huyễn cảnh!

Ta chỉ cần tiếp tục tấn công là có thể đánh nổ mảnh huyễn cảnh này!" Tiếp Dẫn đại quát.

Ầm!

Y toàn lực thôi động Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, dưới sự gia trì của sức mạnh khí vận mênh mông, vô số kim quang hiện ra, sau đó tòa Công Đức Kim Liên khổng lồ đó chuyển động, lại lao thẳng về phía Tịnh Thế Bạch Liên, muốn dùng bản thể để tiến hành cuộc oanh kích cuồng bạo nhất, sức mạnh đáng sợ đó lan tỏa ra khiến tinh không rung chuyển, vũ trụ run rẩy.

Lâm Nguyên thấy cảnh này cũng không tránh không né, quanh thân đều được Tịnh Thế Bạch Liên bao phủ, bước tới một bước, trên nắm đấm quấn quanh Lực Chi Pháp Tắc, toàn bộ sức mạnh bùng nổ, đấm mạnh một quyền về phía trước, một đạo quyền quang ngút trời như dải ngân hà, trắng xóa một mảnh, hú vang lao ra, va chạm mạnh mẽ với Công Đức Kim Liên.

Ầm!

Tiếng nổ vang trời.

Công Đức Kim Liên bị rúng động, dao động dữ dội, nhưng quỹ đạo hành động của nó vẫn không thay đổi, tiếp tục lao tới, tông mạnh vào Tịnh Thế Bạch Liên.

Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra ánh bạch quang chói mắt, sức mạnh phòng ngự cường thịnh đến cực điểm, lập tức ngăn cản được đòn tấn công của Công Đức Kim Liên, Lâm Nguyên ở bên trong chỉ chịu dư chấn của sức mạnh, không có gì đáng ngại.

Trong nhất thời, một bên tấn công sắc lẹm, một bên phòng ngự nghịch thiên, lại rơi vào thế cân bằng.

Ầm ầm!

Vũ trụ chấn động kịch liệt, như sắp sụp đổ, hai vị cường giả cấp Thánh nhân giao chiến, dư chấn quá khủng bố, giản trực không có gì có thể chịu đựng nổi.

Xoẹt!

Đột nhiên, Tiếp Dẫn gầm lên một tiếng nộ hỏa, đưa ngón tay ấn mạnh về phía trước, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bộc phát Phật quang ngút trời, xen lẫn sức mạnh khí vận, ngưng tụ thành một đạo Phật quang mênh mông như tinh hà oanh vào Tịnh Thế Bạch Liên.

Sức mạnh đáng sợ đó thông qua phòng ngự của Tịnh Thế Bạch Liên đã bị suy yếu đến chín phần chín, nhưng vẫn còn một chút rơi vào người Lâm Nguyên, lập tức xuyên thấu lồng ngực hắn, khiến hắn bị thương, máu tươi bắn ra.

"Ha ha ha..." Tiếp Dẫn đạo nhân cười lớn, "Tịnh Thế Bạch Liên của ngươi tuy khủng bố, nhưng Công Đức Kim Liên của ta lại có khí vận chi lực gia trì!

Dưới sự gia trì của khí vận chi lực, ta vẫn chiếm thượng phong!" Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, tu vi Tiếp Dẫn đạo nhân đạt

tới Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên.

Lâm Nguyên dưới sự gia trì của sức mạnh thế giới nội thể cùng kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, tu vi cũng bước vào đẳng cấp Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Chương 144

Công Đức Kim Liên và Tịnh Thế Bạch Liên tuy năng lực khác nhau, nhưng đều là Tiên thiên Cực phẩm Linh bảo, đẳng cấp cũng tương đương.

Vì thế nói chung, hai bên thế quân lực địch.

Thế nhưng còn có một nhân tố bất ngờ chính là sức mạnh khí vận đó!

Công Đức Kim Liên là vật trấn áp khí vận của Tây Phương giáo, vô số năm qua đã hội tụ được sức mạnh khí vận to lớn đến cực điểm, luồng sức mạnh này gia trì lên Công Đức Kim Liên, lập tức khiến nó trở nên cường hoành hơn, vì thế trong lúc giao phong đã chiếm được thượng phong, khiến Lâm Nguyên chịu thiệt.

"Giết!" Sau khi giành được thượng phong, Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm điên cuồng, căn bản không cho Lâm Nguyên bất kỳ thời gian phản ứng nào, phát động cuộc tấn công dồn dập như mưa sa bão táp.

Ầm ầm ầm!!!

Chỉ trong nháy mắt, hàng ngàn hàng vạn đạo Phật quang thô đại không ngừng oanh kích lên Tịnh Thế Bạch Liên, tuy đã qua nhiều lớp suy yếu, nhưng vẫn không ngừng có sức mạnh tàn dư oanh kích lên cơ thể Lâm Nguyên, khiến thương thế trên người hắn ngày càng nặng.

Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, giữa lúc giơ tay, Lực Chi Pháp Tắc diễn hóa thành thiên địa vạn vật, có đỉnh, chuông, tháp, v.v., bành trướng giữa tinh không, tỏa ra hàng tỷ đạo hà quang, oanh kích về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Đây là cuộc chiến cấp Thánh nhân, mỗi một tích tắc đều có hàng tỷ lần biến hóa, cực kỳ khảo nghiệm tiềm năng của một người.

Đối với Lâm Nguyên mà nói, đây là một loại kinh nghiệm vô cùng quý báu, hắn vốn là Sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, dưới áp lực cực hạn này, tiềm năng dường như thảy đều được giải phóng, kinh nghiệm chiến đấu tăng vọt phi mã, sự vận dụng các loại pháp tắc cũng ngày càng thuần thục.

Giữa sinh và tử, trên lưỡi đao, hắn không ngừng tiến bước!

Tiếp Dẫn đạo nhân tuy trong thời gian ngắn chiếm được thượng phong, nhưng mãi vẫn không thể đánh bại Lâm Nguyên, tâm tình cũng không khỏi trở nên tồi tệ.

"Thiên Đạo chi lực, gia trì, gia trì!" Y gào lớn, Phật quang quanh thân như đang bùng cháy, nộ hỏa trong mắt như muốn thiêu rụi ba ngàn Đại Thiên thế giới, muốn diệt sạch cả nhân gian, vô cùng khủng bố.

Phật đà bi mẫn, có đại từ bi, đồng thời cũng có lòng phẫn nộ, cũng sẽ sinh nộ, Phật đà một khi sinh nộ sẽ sinh ra diệt thế chi viêm, thiêu rụi số lượng chúng sinh nhiều như số hạt bụi trong Đại Thiên thế giới.

Ầm!

Loại nộ hỏa này sau khi đạt tới cực hạn, phía sau Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên hiện ra một bóng người khổng lồ, có ba khuôn mặt, tám cánh tay, mỗi một khuôn mặt đều trợn tròn mắt, răng nanh trong miệng sắc lẹm như đao, tóc dựng ngược như ngọn lửa đang cháy, phẫn nộ đến cực điểm.

Trên trán y còn tỏa ra hàng trăm tỷ tầng hào quang, chiếu sáng quá khứ tương lai vạn cổ chư thiên.

Tuy nói Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều tự xưng là Thánh nhân yếu nhất, nghe có vẻ rất bình thường, nhưng đó là nói một cách tương đối, phải biết đây chính là Thiên Đạo Thánh nhân!

Mỗi một vị có thể chứng đạo Thiên Đạo Thánh nhân đều là những thực thể có đại trí tuệ, là những sinh linh có thiên phú đỉnh tiêm nhất và khí vận hùng hậu nhất trong Hồng Hoang bao la.

Quá khứ của mỗi vị Thiên Đạo Thánh nhân nếu viết thành sách thì đó sẽ là những thiên sử thi sóng gió mãnh liệt, tài tình nghịch thiên, ý chí như thép, tràn đầy sự tinh thái vô hạn.

Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này dưới cuộc đại chiến liền thể hiện ra chiến lực khó có thể tưởng tượng, giống như đang bùng cháy, không ngừng thăng hoa, đột phá cực hạn của chính mình, cuối cùng khi tôn Phẫn Nộ Minh Vương tượng đó hiện ra, sát khí như biển cả quét sạch vũ trụ, tiếng gầm vang như sấm dường như muốn chấn vỡ vạn cổ càn khôn, khiến chư thiên chấn động.

"Chết!" Ầm!

Phẫn Nộ Minh Vương thân hình vạm vỡ, lấp đầy vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần cũng chỉ có thể xoay quanh sợi tóc của y, giơ tay liền nắm lấy đóa Công Đức Kim Liên đó, ngọn lửa diệt thế hừng hực quán nhập vào bên trong, Công Đức Kim Liên lập tức tỏa ra ánh sáng rực rỡ hơn mặt trời gấp hàng trăm tỷ lần, Phẫn Nộ Minh Vương tượng tay cầm Công Đức Kim Liên, giống như vung một vùng vũ trụ lao về phía Lâm Nguyên, giữa tinh không Hồng Hoang, hàng trăm tỷ tinh hệ rung chuyển, yên diệt, hóa thành tro bụi.

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, đang chuẩn bị phản kích, đột nhiên đúng lúc này, sức mạnh giống như thủy triều từ trong cơ thể hắn rút đi, khí tức của hắn hạ xuống nhanh chóng.

Kỹ năng 【Cường Lực Viên Hộ】 có giới hạn thời gian nhất định,

hắn đại chiến với Tiếp Dẫn đạo nhân quá lâu, đã vượt quá khoảng thời gian đó, vì thế thực lực lập tức giảm mạnh.

Ong một tiếng, Ánh sáng của Tịnh Thế Bạch Liên nhanh chóng mờ nhạt đi, tạo thành sự tương phản rõ rệt với Công Đức Kim Liên đang rực rỡ hào quang kia.

Lâm Nguyên nháy mắt rơi vào tình huống cực kỳ nguy cấp, chỉ cần một chút sơ sảy là e rằng thực sự sẽ bị đánh nổ tại đây, thân tử đạo tiêu.

"Thôi vậy, không thể tiếp tục rèn luyện kỹ nghệ chiến đấu của bản thân nữa, bây giờ kết thúc trận đấu thôi." Hắn thần sắc bình tĩnh, Cường Lực Viên Hộ chỉ là một trong những bài tẩy của hắn, hắn còn có một bài tẩy khác, đó chính là kỹ năng 【Trữ Đạo】, hiện nay kỹ năng 【Trữ Đạo】 đã thăng cấp, lưu trữ đủ ba ngàn lần đòn toàn lực nhất kích của hắn, đã quyết định kết thúc trận đấu thì tự nhiên phải thi triển kỹ năng này ra rồi.

"Hệ thống, thôi động Trữ Đạo." Hắn thầm ra lệnh trong lòng.

"Đinh, tuân mệnh." Ầm!

Trong nháy mắt, một luồng khí tức khủng bố bộc phát, vũ trụ chấn động, càn khôn băng liệt, hàng trăm tỷ tinh hệ rền vang, tinh không mênh mông như bị mất đi màu sắc, và Lâm Nguyên trở thành thực thể duy nhất trong đó.

Từng tôn từng tôn bóng người khủng bố từ trong cơ thể hắn hiện ra, mỗi đạo bóng người đều sở hữu toàn bộ sức mạnh thời kỳ toàn thịnh của hắn, ba ngàn tôn bóng người đứng sừng sững giữa vũ trụ, giống như ba ngàn tôn Hỗn Độn Ma Thần, nhiếp nhân tâm phách, khi họ xuất hiện, hàng tỷ đạo tắc đều vang rền, run rẩy.

Tiếp Dẫn đạo nhân đồng tử co rụt lại, nhớ tới trận chiến của Lâm

Nguyên với Chuẩn Đề trước kia, lúc đó hắn cũng thi triển chiêu thức như vậy, nhưng khi đó chỉ có hơn một ngàn đạo bóng người, hiện tại lại đạt tới ba ngàn tôn, bài tẩy này của Lâm Nguyên lại thăng cấp rồi sao?

Trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân hiện lên vẻ kinh hoàng, nhưng ngay sau đó vẻ kinh hoàng đó lại hóa thành sự hung bạo, hóa thân Phẫn Nộ Phật Đà gầm thét chư thiên, toàn thân rực cháy, Công Đức Kim Liên phóng ra thần quang vô tận, hung hãn oanh kích về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, chỉ hướng về phía trước tung ra một quyền.

Theo cú đấm của hắn, ba ngàn đạo thân ảnh cũng đồng thời vung quyền theo.

Ánh quyền của ba ngàn đạo quy tụ lại một chỗ, tức thì hình thành một luồng quyền quang ngợp trời dậy đất, tựa như thiên hà bao la đè ép nhân thế, va chạm trực diện với Công Đức Kim Liên kia.

Ầm!

Ánh sáng, ánh sáng vô tận tràn ngập vũ trụ, tiếng nổ vang vọng thật xa, từ nơi sâu nhất của tinh không truyền thẳng đến đại lục Hồng Hoang, khiến cho Hồng Hoang hạo hãn cũng phải chấn động.

Công Đức Kim Liên lập tức chằng chịt vết nứt rồi bị đánh bay.

Hóa thân của Tiếp Dẫn gào thét một tiếng rồi nổ tung, tiếp đó là bản thể của Tiếp Dẫn đạo nhân bị quyền quang vô tận thôn tính.

Thân thể Thánh nhân vạn kiếp bất hủ chỉ chống đỡ được trong nháy mắt rồi cũng ầm vang một tiếng, nổ thành ức vạn mảnh vụn.

“A...!” Y phát ra một tiếng gầm đầy không cam lòng, sau đó vĩnh viễn tan biến.

Nhục thân băng hoại, nguyên thần tan rã, không còn lưu lại một chút dấu vết nào!

Đòn đánh của Trữ Đạo đã nghiền nát cường giả Hỗn Nguyên tam trọng thiên!

Ô ô ô...

Ngay sau đó, trên tinh không bao la chợt vang lên tiếng khóc thê lương, mang theo nỗi bi ai vô cùng khiến màng nhĩ người ta đau nhức.

Từng trận sương đen cuồn cuộn tụ lại thành mây đen, trút xuống cơn mưa máu xối xả bao trùm vũ trụ, lan tỏa khắp càn khôn.

Giữa trời đất chỉ còn lại một ý vị ai oán.

Hồng Hoang cũng vì thế mà chấn động, cơn mưa máu trút xuống mọi ngóc ngách, trong lòng mọi sinh linh đều trào dâng một nỗi buồn khó kiềm chế, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

Thánh nhân ngã xuống, trời đất cùng bi thương!

"Cái này... cái này...

Có Thánh nhân vẫn lạc sao?" Cảnh tượng này lập tức chấn động vô số đại thần thông giả trong Hồng Hoang, bọn họ đều kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên thương khung.

Trận chiến giữa Tiếp Dẫn đạo nhân và Lâm Nguyên diễn ra ở nơi sâu nhất vũ trụ, cách Hồng Hoang quá xa, cho nên mãi đến khi dị tượng này hiển hiện, chúng nhân mới sinh ra cảm ứng.

"Lại có Thánh nhân ngã xuống, lần trước là Chuẩn Đề đạo nhân, lần này lại là ai đây?" Vô số đại thần thông giả run sợ.

Chuyện này quá đáng sợ, Thánh nhân chẳng phải được xưng tụng là vạn kiếp bất hủ sao, tại sao lại liên tiếp ngã xuống như vậy?

Tuy nói Thánh nhân đều có thể phục sinh từ trong dòng sông Thiên

Đạo, nhưng dù sao cũng đã bị đánh chết một lần, kẻ nào có thể làm được bước này?

Chẳng lẽ giữa các Thánh nhân đã xảy ra sinh tử huyết chiến?

Chương 145

Trong lòng vô số người hiện lên nỗi lo âu nồng đậm.

Thánh nhân đại chiến, động chút là hủy diệt thế gian, bọn họ đều là kiến hôi, chỉ có thể hèn mọn cầu sinh dưới cuộc đại chiến hạo hãn này, vận mệnh đó nghĩ thôi đã thấy thê thảm vô cùng.

"Hồng Hoang thật sự quá hung hiểm rồi." Trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ vốn tính tình cẩn thận nhất bị dọa đến mặt mũi trắng bệch, "Thánh nhân còn ngã xuống, còn ai là không thể chết?

Không được, sau này ta nhất định không ra ngoài nữa, bất luận bên ngoài xảy ra chuyện gì, ta cũng phải trốn trong U Minh Huyết Hải của mình, chỉ có như vậy mới sống thọ thêm một chút!" Trong khi đó, các đại thần thông giả có lẽ chưa hiểu rõ, nhưng mấy vị Thánh nhân ngay khi cảm ứng được đồng môn ngã xuống đã lập tức vận chuyển đại pháp lực nhìn về nơi sâu nhất vũ trụ.

Ánh mắt của bọn họ xuyên thấu hàng trăm tỷ năm ánh sáng, nhìn thấy tình cảnh tại chiến trường kia.

"Lại là Tiếp Dẫn đạo nhân!

Y thế mà lại chết dưới tay Vu Nguyên!

Thực lực của Vu Nguyên đã có thể đánh sát cường giả tam trọng thiên rồi sao?" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó sắc mặt lão trở nên âm trầm, lão không khỏi nhớ lại chuyện mình bị Lâm Nguyên tống tiền mất Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Lâm Nguyên càng mạnh, tâm tình lão càng tồi tệ.

"Kẻ này còn chưa thành Thánh, bất quá chỉ là tương đương chuẩn

thánh cảnh giới, thế mà có thể vượt qua rãnh sâu đó để đánh chết Tiếp Dẫn!

Thật quá khủng bố!

Nên biết, Tiếp Dẫn đạo nhân có Thiên Đạo chi lực gia trì, vậy mà vẫn không phải đối thủ của Vu Nguyên sao?

Tên gia hỏa này rốt cuộc là loại yêu nghiệt gì?" Thông Thiên giáo chủ tâm thần chấn động, hồi lâu không thể bình tĩnh.

"Phế vật!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng phun ra hai chữ, lời nhận xét này hiển nhiên dành cho Tiếp Dẫn.

"Vu Nguyên sao..." Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nhìn thấy cảnh này liền chìm vào trầm mặc.

Lâm Nguyên là người Vu tộc, còn nàng vốn thuộc về Yêu tộc, hai tộc Vu Yêu lại có xung đột cực lớn.

Sự lớn mạnh của Lâm Nguyên khiến nàng cảm thấy một loại uy hiếp.

"Có lẽ, nên nghĩ cách đè ép Vu tộc một chút." Nữ Oa rủ mắt, trên gương mặt tuyệt mỹ không có biểu cảm gì.

Tại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề sau khi biết rõ hư thực thì cả người ngây dại.

Lần này Tiếp Dẫn đạo nhân đi tìm bảo địa là hành động hết sức bí mật, ai ngờ lại gặp phải Lâm Nguyên, hơn nữa sau trận chiến này còn bị đánh nổ.

Điều này cũng có nghĩa là, hai vị Thiên Đạo Thánh nhân đường đường của Tây Phương giáo đều bị một mình Lâm Nguyên đánh bại!

Thằng nhóc này đúng là chuyên môn đối đầu với bọn họ mà.

Chuẩn Đề tức đến muốn thổ huyết, thần tình trở nên dữ tợn,

nghiến răng nghiến lợi: "Vu Nguyên, ngươi đợi đấy!

Đợi ta bố trí xong xuôi tất cả, ta muốn Vu tộc phải bị xóa tên khỏi Hồng Hoang sau một trận chiến!" Ầm ầm ầm...

Lúc này, tại nơi sâu nhất tinh không, dòng sông Thiên Đạo cuồn cuộn sóng trào, có đạo quang rực rỡ lấp lánh, Tiếp Dẫn đạo nhân đang dần dần phục sinh trong đó.

Dòng sông Thiên Đạo kia quá đỗi hùng vĩ, giống như siêu thoát khỏi thế gian, mỗi một đóa sóng hoa đều sở hữu sức mạnh hủy diệt một tòa Đại Thiên thế giới.

Ngay cả Lâm Nguyên lúc này đứng trước dòng sông ấy cũng có cảm giác nhỏ bé.

Hắn có thể cảm nhận được, nếu mình giao chiến với dòng sông Thiên Đạo này, e rằng trong nháy mắt sẽ bị yên diệt.

Tầng thứ sức mạnh này cao đến mức khiến người ta phải run rẩy.

Nhưng may mắn Thiên Đạo là một loại trật tự, một loại quy luật, không chủ động tấn công con người, vì vậy đối với Lâm Nguyên cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

Hắn bình tĩnh không quan tâm đến Tiếp Dẫn đang dần phục sinh, mà nhìn về phía đóa Công Đức Kim Liên đang lấp lánh ánh kim nhạt giữa chiến trường.

Xoẹt!

Công Đức Kim Liên như có linh tính, lúc này dường như cảm nhận được vận mệnh của mình, lập tức hóa thành một luồng hồng quang xuyên thấu thời không, bay về hướng Tu Di Sơn.

Ầm ầm ầm...

Từng luồng khí vận chi lực cuồn cuộn quấn quanh Công Đức Kim

Liên, khiến uy năng của nó càng thêm mạnh mẽ.

Nhưng Lâm Nguyên nhìn thấy vậy thì không nhịn được cười: "Vô ích thôi, giờ ngươi là của ta rồi." Vừa nói, hắn vừa đưa tay về phía trước.

Ầm!

Một luồng sức mạnh kinh khủng tuôn ra, quấn lấy đóa Công Đức Kim Liên kia như những sợi xích, trói buộc từng tầng một.

Keng!

Công Đức Kim Liên lúc này phát ra âm thanh kim loại va chạm, mỗi cánh sen đều lấp lánh ánh kim sắc bén, đạo văn chi chít khắc trên đó khiến nó hiển hiện uy năng khủng bố tột cùng, xé rách càn khôn, điên cuồng cắt đứt những sợi xích kia.

Lâm Nguyên chỉ giơ tay ấn nhẹ từ xa, cuối cùng thốt ra một chữ.

"Trấn!" Ầm!

Tức thì, vô số trận văn từ trong lòng bàn tay hắn tuôn ra như biển cả phù văn rực rỡ, mỗi một phù văn đều chói mắt như mặt trời nhỏ, chi chít quấn quanh rồi khắc lên Công Đức Kim Liên, trong chớp mắt đã trấn áp được nó.

Đây là sự vận dụng Trận chi Đại đạo!

Lâm Nguyên đã sử dụng một loại trận pháp tương tự Tiên thiên cấm chế để trấn áp Công Đức Kim Liên, đợi sau này mang về Vu tộc sẽ từ từ phá giải dấu ấn mà Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn để lại.

Công Đức Kim Liên này dù sao cũng là bảo vật trấn áp khí vận, Thất Bảo Diệu Thụ hoàn toàn không thể so bì.

Lâm Nguyên có thể dễ dàng chém đứt dấu ấn trên Thất Bảo Diệu Thụ, nhưng không thể dễ dàng chém đứt dấu ấn trên Công Đức Kim

Liên.

Vèo!

Sau khi trấn áp xong, Lâm Nguyên thu Công Đức Kim Liên vào thế giới nội thể, sau đó nhìn về phía thi thể của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Sau khi Tiếp Dẫn ngã xuống, thi thể của y biến thành một cây Khổ Trúc khổng lồ, chỉ có điều đã bị vỡ vụn thành nhiều mảnh.

Khổ Trúc mang màu vàng kim, trên đó có vô số dấu ấn huyền diệu, lan tỏa đạo vận nồng đậm, thấm đẫm máu vàng thần thánh và trang nghiêm.

Lâm Nguyên lập tức động tâm.

Hắn biết Tiếp Dẫn đạo nhân vốn là một trong mười đại tiên thiên linh căn — Khổ Trúc hóa thành, hiển nhiên thân trúc khổng lồ đang nằm vắt ngang tinh không này chính là bản thể của y.

"Đã là tiên thiên linh căn thì không thể lãng phí." Lâm Nguyên trực tiếp đưa tay chộp lấy từng đốt Khổ Trúc.

Những mảnh Khổ Trúc kia lập tức chấn động kịch liệt, Thiên Đạo chi lực sôi trào muốn mang chúng trở về dòng sông Thiên Đạo.

Trong dòng sông Thiên Đạo có dấu ấn của Tiếp Dẫn, chỉ cần dấu ấn còn đó, dòng sông Thiên Đạo có thể phục sinh y, nhưng sẽ tiêu tốn một lượng Thiên Đạo chi lực khổng lồ.

Nếu có bản thể vỡ vụn này, tiêu hao sẽ ít đi rất nhiều.

Vì vậy Thiên Đạo muốn thu hồi những mảnh cơ thể này, nhưng không ai ngờ Lâm Nguyên lại trực tiếp tranh đoạt.

Chương 146

Ong...

Mỗi đốt Khổ Trúc đều phát sáng, bay vọt lên trời, bộc phát sức mạnh khổng lồ làm rung chuyển tinh không.

Nhưng làm sao có thể là đối thủ của Lâm Nguyên?

Lâm Nguyên chỉ khẽ rung bàn tay đã phá tan sức mạnh kia, trấn áp toàn bộ Khổ Trúc và thu vào thế giới nội thể.

"Đợi sau này có thể chiết xuất ra Khổ Trúc bản nguyên, đây là bản nguyên cấp Thánh nhân tương đương với Tiên thiên Canh Kim bản nguyên, nhất định có thể khiến thế giới nội thể của ta lột xác một lần nữa." Tâm trạng hắn không khỏi vui vẻ.

Thu hoạch lần này cực lớn, không chỉ có được Tiên thiên cực phẩm linh bảo là Công Đức Kim Liên, mà còn đoạt lấy bản thể của Tiếp Dẫn, cả Tây Phương giáo sau trận chiến này sẽ phải gánh chịu tổn thất khó mà tưởng tượng nổi.

Ầm ầm ầm...

Đột nhiên, đúng lúc này, dòng sông Thiên Đạo dao động kịch liệt.

Tại nơi khởi nguồn, một luồng khí tức vô cùng khủng bố bộc phát, dòng sông Thiên Đạo hùng vĩ dâng lên những cột sóng cao vạn trượng, một thân ảnh cao lớn hiện ra, chính là Tiếp Dẫn đạo nhân, trên mặt vẫn còn mang vẻ đờ đẫn.

Thánh nhân phục sinh từ dòng sông Thiên Đạo không phải là không có cái giá phải trả!

Thiên Đạo có thể coi là một loại quy tắc, không có ý thức tự ngã, mọi sự đều làm việc theo quy tắc.

Thánh nhân ngã xuống rồi phục sinh sẽ chịu ảnh hưởng của Thiên Đạo nhiều hơn, cách thức hành sự dần dần bị đồng hóa với Thiên Đạo, mất đi tình cảm, trở nên máy móc đạm mạc, cuối cùng sẽ trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo, một công cụ không có vui buồn giận ghét.

Vì thế, không vị Thánh nhân nào muốn mình tùy tiện ngã xuống.

Tuy nhiên, chỉ chết một hai lần thì ảnh hưởng vẫn chưa quá lớn.

Vẻ đờ đẫn trên mặt Tiếp Dẫn chỉ thoáng qua rồi dần hồi phục, sau đó y nhìn xuống dưới, phát hiện chiến trường hạo hãn đã trống rỗng không còn gì.

Sắc mặt y biến đổi ngay tức khắc, một luồng thần niệm khổng lồ quét ngang chiến trường để cảm ứng.

Quả nhiên, y không thấy Công Đức Kim Liên, cũng không thấy bản thể của mình.

Ngay lập tức, Tiếp Dẫn đạo nhân hiểu rằng cả hai thứ đó đều bị Lâm Nguyên đoạt mất.

Y ngẩn ra một lúc, rồi cơn thịnh nộ vô biên trào dâng, gương mặt trở nên vặn vẹo, đôi mắt phun ra tia nhìn thù hận và bạo liệt, y nghiến răng gầm lên: “Vu!

Nguyên!

Ngươi dám đoạt chí bảo của ta, cướp bản thể của ta!

Ngươi chán sống rồi!” Ầm!

Vũ trụ lay động, chư thiên run rẩy, Thánh nhân nổi giận khiến trời đất đảo lộn.

Dưới cơn cuồng nộ của Tiếp Dẫn, dòng sông Thiên Đạo cuộn sóng dữ dội, cả vùng tinh không chấn động kịch liệt như sắp sụp đổ,

pháp lực hạo hãn quét sạch vạn cổ Hồng Hoang.

Lúc này, tim Tiếp Dẫn như đang rỉ máu!

Bản thể còn đỡ, dù sao y đã để lại dấu ấn trong dòng sông Thiên Đạo, dấu ấn đó có thể sao chép hoàn mỹ mọi thứ của y, dù bản thể bị cướp đi cũng không ngại lắm, y vẫn có thể khôi phục về trạng thái đỉnh phong.

Nhưng Công Đức Kim Liên thì khác!

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên là thứ quan trọng nhất của Tây Phương giáo, dùng để trấn áp khí vận của giáo phái, vậy mà giờ đây lại bị Lâm Nguyên cướp mất!

Sự phát triển của cả Tây Phương giáo sẽ bị ảnh hưởng cực lớn, không có linh bảo này trấn áp, khí vận của giáo sẽ liên tục thất thoát.

Khí vận không phải là một loại sức mạnh hư vô mờ mịt, mà là sức mạnh thực thụ có thể ảnh hưởng đến sự hưng thịnh của một thế lực hay tộc quần.

Không có bảo vật trấn áp khí vận, sau này vùng đất Tây Phương sẽ ít sinh ra linh căn linh bảo, cũng sẽ không có nhiều thiên tài xuất hiện, lâu dần Tây Phương giáo sẽ suy lạc!

Dù y và Chuẩn Đề có mạnh đến đâu thì cũng chỉ là những tướng quân không quân mà thôi.

"Kỹ năng kém người thì trách được ai?

Chỉ có thể oán chính ngươi quá tự tin, tưởng rằng có thể đánh bại ta để cướp bảo vật trên người ta." Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

Hắn vừa rời khỏi Hoành Châu, Tiếp Dẫn đạo nhân đã đánh lén, hiển nhiên là cho rằng Lâm Nguyên không phải đối thủ của y, kết quả là chịu thiệt thòi lớn.

“Hừ, ngươi thật sự nghĩ mình thắng chắc rồi sao?

Ngươi thắng được ta chẳng qua là nhờ thủ đoạn đặc thù có thể bộc phát sức mạnh kinh người trong thời gian ngắn!

Nhưng thủ đoạn đó ngươi chỉ dùng được một lần phải không?

Ha ha, giờ ta đã khôi phục, còn ngươi đã hết bài tẩy, ngươi lấy gì đấu với ta?” Tiếp Dẫn đạo nhân cười lạnh lẽo.

Ầm long long...

Dòng sông Thiên Đạo cuộn trào sức mạnh bành trướng, Tiếp Dẫn đứng sừng sững trên dòng sông hùng vĩ, bóng dáng cao lớn mang theo áp lực khó tưởng tượng, xung quanh hiện lên ức vạn Phật quốc với vô lượng công đức trang nghiêm, khiến người ta không tự chủ được mà sinh lòng kính sợ, muốn quỳ lạy.

Lâm Nguyên không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào, hết sức thản nhiên.

Những gì Tiếp Dẫn nói cũng có phần đúng, hiện giờ kỹ năng Cường Lực Viện Hỗ vẫn đang trong thời gian hồi chiêu, kỹ năng Trữ Đạo cũng đã dùng rồi, chiến lực bộc phát của hắn chỉ miễn cưỡng chống lại được Hỗn Nguyên tam trọng thiên, so với Tiếp Dẫn có toàn bộ Thiên Đạo chi lực gia trì thì vẫn kém một chút.

Nhưng trong tay hắn có Tịnh Thế Bạch Liên, phòng ngự vô địch.

Còn Tiếp Dẫn thì đã mất đi Công Đức Kim Liên.

Nếu tính cả điều này, thực tế hắn vẫn chiếm ưu thế!

“Không cần nói nhảm, có giỏi thì xuống đây chiến một trận.” Lâm Nguyên lạnh lùng bảo.

Ong...

Trong vũ trụ, hoa sen trắng nở rộ bao bọc Lâm Nguyên vào giữa,

từng tầng đạo vận trùng trùng điệp điệp lan tỏa như thác nước trắng xóa ngập cả tinh không.

Lâm Nguyên đứng trong đó như một vị thần linh bất hủ, mang lại cảm giác kiên cố không thể phá vỡ.

Khí huyết toàn thân hắn cuồn cuộn, thân thể Đại Vu sừng sững giữa tinh không, hùng vĩ cường kiện, tóc đen dày đặc, đôi mắt như điện lạnh nhiếp hồn người, chiến ý sôi trào đạt đến đỉnh điểm.

Hắn bước ra một bước, khí tức khủng bố bộc phát khiến chư thiên run rẩy.

Tiếp Dẫn đạo nhân thấy vậy, trong mắt bùng lên ngọn lửa giận dữ và hận ý vô hạn, định xông xuống liều mạng, nhưng vừa bước ra một bước y lại khựng lại, ánh mắt chập chờn bất định.

Cục diện hiện tại muốn trấn áp hoàn toàn Lâm Nguyên là khó chồng thêm khó, bởi đối phương có Tịnh Thế Bạch Liên trong tay, phòng ngự kinh người, cộng thêm bản thân hắn vốn sở hữu chiến lực đáng sợ.

Tuy rằng y có Thiên Đạo chi lực gia trì nhưng không dám chắc sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Đã tổn thất lớn như vậy, y không thể chấp nhận thêm bất kỳ rủi ro nào nữa.

“Vu Nguyên, ngươi đợi đấy!

Mối thù hôm nay sau này ta nhất định sẽ tìm ngươi tính sổ!

Hôm nay tạm tha cho ngươi một lần!” Tiếp Dẫn đạo nhân nghiến răng nói.

Chương 147

Vèo!

Dứt lời, y đột ngột biến mất khỏi dòng sông Thiên Đạo, dòng sông đó cũng chấn động một trận rồi tan biến khỏi vũ trụ, chiến trường trở lại bình tĩnh.

"Chạy rồi sao?" Lâm Nguyên nhíu mày.

Hắn không ngờ trong cơn cuồng nộ như vậy mà Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn có thể khắc chế, chọn cách tạm thời rút lui, kẻ này quả nhiên không đơn giản.

"Thôi kệ đi.

Trải qua trận chiến này, thu hoạch của ta cũng không nhỏ." Lâm Nguyên tự nhủ, ánh mắt thâm thúy.

Trận này hắn có được Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Khổ Trúc bản nguyên, nhưng đó chưa phải thu hoạch quan trọng nhất.

Quan trọng nhất là việc giao phong sinh tử với sức mạnh tầng thứ Hỗn Nguyên tam trọng thiên, dưới áp lực khổng lồ đó, tiềm năng của hắn được giải phóng, khiến mức độ tham ngộ Lực chi Pháp tắc tiến thêm một bậc.

"Khi Lực chi Pháp tắc đạt đến một trăm phần trăm, ta có thể bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Lâm Nguyên thầm nghĩ, "Có lẽ lần này chính là cơ duyên để ta dĩ lực chứng đạo!" Tu vi của Lâm Nguyên có thể nói đã tới ngưỡng, dù là nhục thân hay nguyên thần đều đã viên mãn, đạt tới cực hạn, chỉ cách tầng thứ Thánh nhân một bước chân.

Căn nguyên của hắn càng kinh người hơn, chính là sơ cấp Hỗn

Độn Ma Thần căn nguyên.

Trong Hồng Hoang, số lượng Thánh nhân có hạn, ngoài Hồng Quân ra thì Thiên Đạo định sẵn có sáu vị trí Thánh nhân.

Tuy cũng lưu truyền các pháp môn chứng đạo thành Thánh như trảm Tam Thi, nhưng thực tế ngoại trừ Lục Thánh ra thì không ai có thể chứng đạo nữa, một phần vì căn nguyên không đủ, phần khác vì không có Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng Lâm Nguyên thì khác, sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên đủ để hắn phớt lờ mọi rào cản, giúp hắn tiến quân vào tầng thứ Thánh nhân mà không gặp bất kỳ bình cảnh nào.

Vì vậy, chỉ cần cơ duyên tới, hắn có thể thử chứng đạo!

"Đã đến lúc chuẩn bị rồi." Ánh mắt Lâm Nguyên sâu thẳm, hắn bước một bước từ tinh không trở về Hồng Hoang. ...

Ở một bên khác, Tiếp Dẫn đạo nhân nhờ vào dòng sông Thiên Đạo cũng nhanh chóng trở về Tu Di Sơn.

"Huynh trưởng." Chuẩn Đề đạo nhân thấy khí tức trên người Tiếp Dẫn hỗn loạn, sắc mặt trắng bệch, liền vội vàng đón lấy, quan tâm hỏi: "Huynh sao rồi?" Tiếp Dẫn đạo nhân cười thảm một tiếng: "Đệ chắc cũng cảm nhận được rồi phải không?

Lần này ta chạm trán Vu Nguyên ở tinh không, kết quả không những không thắng được hắn mà còn mất cả Công Đức Kim Liên, ngay cả bản thể cũng bị hắn đoạt mất." Nói tới đây, Tiếp Dẫn nghiến răng nghiến lợi, hận ý tràn đầy trong mắt.

Ai mà ngờ được một Thánh nhân đường đường lại có cảnh ngộ thê thảm như vậy?

Tuy đã chuẩn bị tâm lý từ trước nhưng khi nghe thấy, Chuẩn Đề vẫn giật mình kinh hãi: "Lại là Vu Nguyên sao?

Thời gian trước Vu Nguyên tuy mạnh nhưng chưa đạt tới tầng thứ tam trọng thiên, trận chiến lần đó nếu không phải Thập Nhị Tổ Vu xuất hiện thì có khi hắn đã chết trong tay huynh trưởng rồi, vậy mà lần này...” Nói đến đây, trong mắt Chuẩn Đề hiện lên vẻ chấn động sâu sắc.

Từ lần đại chiến trước đến giờ mới trôi qua bao lâu chứ?

Thực lực của Vu Nguyên thăng tiến nhanh đến vậy sao?

Tên này rốt cuộc là quái vật gì?

Tiếp Dẫn đạo nhân thở dài: “Cũng không biết trong Vu tộc sao lại xuất hiện một tồn tại nghịch thiên như vậy, mỗi hành động của hắn dường như đều phá vỡ lẽ thường của Hồng Hoang.” Chuẩn Đề đạo nhân lạnh giọng nói: “Huynh trưởng cũng không cần quá lo lắng, trận này chúng ta chịu thiệt nhưng chưa chắc sẽ mãi như vậy!

Thiên đình đã liên hệ xong rồi, chỉ cần tìm được thời cơ thích hợp, trực tiếp khơi mào Vu Yêu quyết chiến, ta không tin Vu Nguyên kia còn có thể kiêu ngạo được!” Tiếp Dẫn gật đầu: “Giờ cũng chỉ có thể đặt kỳ vọng vào đó thôi.” Chuẩn Đề đạo nhân đi tới đi lui bên cạnh ao Công Đức, cuối cùng đột ngột dừng lại, nói: “Ta tổng cảm thấy chuẩn bị vẫn chưa đủ, chỉ có hai người chúng ta thì không ổn, ta muốn đi thử xem có thể mời Nữ Oa xuất sơn không, ta nghĩ nàng nhất định sẽ giúp đỡ Yêu tộc.” “Nữ Oa hiện giờ là tồn tại Hỗn Nguyên cảnh tứ trọng thiên, có Thiên Đạo chi lực gia trì, tu vi có thể đạt tới ngũ trọng thiên.

Hai người chúng ta nhập chủ Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, thúc động sát trận cổ xưa này, lại thêm Thiên Đạo chi lực gia trì, ước chừng cũng có được chiến lực ngũ trọng thiên!” “Nếu Nữ Oa thực sự ra tay, bên chúng ta sẽ tương đương với việc sở hữu hai vị chiến lực ngũ trọng thiên!” “Đến lúc đó, bất luận thủ đoạn của Vu tộc có nghịch

thiên đến đâu, một khi khai chiến cũng sẽ trở thành bại tướng dưới tay chúng ta!" Nói đến đây, Chuẩn Đề sát khí đằng đằng.

Trời đất trở nên tiêu sát, giữa càn khôn có tuyết rơi bao phủ ức vạn dặm đại địa.

"Tốt, tốt." Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong cũng tràn đầy hy vọng, "Hy vọng thực sự có thể mời được Nữ Oa, đến lúc đó chúng ta có thể rửa sạch mối nhục này." ...

Vèo!

Lâm Nguyên vừa trở về Vu tộc, Cửu Phượng, Khoa Phụ, Hình Thiên cùng các Đại Vu khác liền chạy tới.

Trong điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu đang tu hành cũng phóng ra thần niệm khổng lồ quan tâm tình hình nơi này.

"Lâm Nguyên, lúc nãy Hồng Hoang xuất hiện dị tượng mưa máu, nghi là có Thánh nhân ngã xuống, chuyện này có liên quan đến đệ không?" Cửu Phượng không nhịn được hỏi.

Hồng Hoang hiện nay, mấy vị Thánh nhân đều có thể coi là đồng môn dưới trướng Hồng Quân, giữa họ vẫn duy trì sự hòa bình, quan hệ rất tốt.

Vì vậy khả năng các Thánh nhân đại chiến với nhau là cực nhỏ.

Nhưng lại có Thánh nhân ngã xuống.

Do đó, khả năng lớn nhất là việc này có liên quan đến Lâm Nguyên!

Dù sao ngoài các Thánh nhân khác, trong Hồng Hoang này chỉ có Lâm Nguyên là có thực lực đồ sát Thánh nhân.

Đối với chuyện này Lâm Nguyên cũng không cần giấu giếm, hắn bình tĩnh nói: "Gần đây ta dạo chơi tinh không, phát hiện ra một bảo

địa, sau đó đụng độ Tiếp Dẫn đạo nhân, giao chiến một hồi rồi chém y luôn.” Câu này vừa thốt ra, tất cả mọi người đều sững sờ.

Trong điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu cũng ngây người.

Thế mà... lại là thật!

Suy đoán của họ đã thành sự thật, Lâm Nguyên thực sự lại chém giết thêm một vị Thánh nhân nữa!

Hơn nữa, vị Thánh nhân này còn là Tiếp Dẫn!

Nên biết Tiếp Dẫn mạnh hơn Chuẩn Đề không ít, trong tay còn có Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, vậy mà Lâm Nguyên có thể chém giết y, chiến tích này đúng là không tưởng.

“Mạnh!” Mãi một lúc sau, Hình Thiên, Khoa Phụ mới phản ứng lại, thở phào một hơi dài, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên đầy vẻ kính sợ vô tận.

Trong đôi mắt đẹp của Cửu Phượng càng rạng rỡ dị thường.

Nàng còn nhớ ngày trước khi Lâm Nguyên còn là 'Đại Vu yếu nhất', hai người cùng nhau đi săn, lúc đó chém giết Yêu tộc cấp Đại La Kim Tiên còn thấy vất vả.

Không ngờ chớp mắt một cái, hiện giờ Lâm Nguyên đã có chiến lực đồ Thánh rồi!

Trong điện Bàn Cổ, lòng Thập Nhị Tổ Vu càng dậy sóng dữ dội hơn, chấn động hơn nhiều.

Cảnh giới của họ cao hơn nên càng thấu hiểu sức mạnh cấp Thánh nhân đáng sợ thế nào.

Lâm Nguyên có thể giết Tiếp Dẫn, đúng là không thể tin nổi, chiến tích này khiến người ta kinh hãi.

“Xem ra chúng ta cũng phải nỗ lực tu hành rồi, không thể để Vu

Nguyên bỏ xa quá.” Cuối cùng, Đế Giang không nhịn được cười lớn.

Các Tổ Vu khác nghe vậy cũng cười theo.

Lâm Nguyên mạnh mẽ là chuyện tốt, còn họ là Tổ Vu tự nhiên cũng không thể tụt lại phía sau, phải nhanh chóng tu hành đến cảnh giới cao hơn. ...

Tại đảo Bồng Lai, sau khi Cửu Phượng và những người khác biết rõ chân tướng sự việc liền thỏa mãn rời đi.

Lâm Nguyên thì ngồi xếp bằng dưới gốc cây Hoàng Trung Lý, thần niệm chìm vào thế giới nội thể.

Chương 148

"Tiếp theo phải chuẩn bị phá cảnh, đột phá tới cảnh giới Thánh nhân!" Ánh mắt Lâm Nguyên bình tĩnh.

Bước đầu tiên, hắn không muốn đột phá mù quáng mà muốn tăng cường sức mạnh thế giới nội thể trước.

Ầm!

Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, một luồng bản nguyên khổng lồ hiện ra phía trên thế giới nội thể, chính là Khổ Trúc bản nguyên của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Thế giới nội thể của hắn vô cùng rộng lớn, đã đạt tới cấp độ sơ cấp Đại Thiên thế giới, trong đó có hàng trăm tỷ vi trần thế giới, Tiểu Thiên thế giới, Trung Thiên thế giới đan xen chồng chất, tạo thành một hệ thống thế giới quy mô và tinh diệu.

Bên ngoài thế giới này còn có vô số vị diện kỳ dị, rất nhiều động thiên, xa hơn nữa là một không gian tương tự như tinh không Hồng Hoang không có điểm dừng, điểm xuyết vô số tinh tú.

Thấp thoáng có thể thấy trong vô số tầng thế giới đó có các pháp tắc huyền diệu lưu chuyển, đó là những pháp tắc cao cấp nhất, nằm trong top 10 của ba ngàn đại đạo.

Những pháp tắc này ngay cả Hồng Quân cũng chưa nắm giữ được!

Tất cả những điều đó khiến thế giới nội thể của Lâm Nguyên mạnh tới mức khủng bố, chỉ một tia khí tức phát ra cũng đủ làm chư thiên run rẩy.

Tiềm năng phát trưởng của thế giới này còn đáng sợ hơn, không

biết tương lai có thể lột xác đến cấp bậc nào.

"Bản nguyên, dung!" Lúc này Lâm Nguyên khẽ quát.

Ầm!

Một luồng sức mạnh cuồn cuộn không biên giới ngay lập tức quấn lấy khối Khổ Trúc bản nguyên kia, kéo nó vào trong thế giới nội thể, đánh tan hoàn toàn và hòa nhập vào chư thiên vạn giới bên trong.

Một tiếng ầm vang lên như vụ nổ vũ trụ, một luồng sáng rực rỡ nổ tung, lan tỏa đến mọi ngóc ngách của hệ thống thế giới hạo hãn này.

Khổ Trúc bản nguyên vốn là bản nguyên của một trong mười đại tiên thiên linh căn, sức mạnh của nó mạnh mẽ vô song, lúc này toàn diện bộc phát, điên cuồng hòa tan vào thế giới.

Ầm long long...

Lâm Nguyên lập tức cảm thấy thế giới nội thể của mình đang phát triển điên cuồng.

Các vi trần thế giới ban đầu giãn nở mạnh mẽ, tiến hóa thành Tiểu Thiên thế giới.

Các Tiểu Thiên thế giới tỏa sáng rực rỡ, lột xác thành Trung Thiên thế giới.

Những động thiên, vị diện hư không thậm chí cũng phát sinh biến hóa kỳ dị, nảy sinh thêm nhiều điều thần diệu.

Dưới tác động của tất cả những điều này, khí tức tỏa ra từ thế giới nội thể của Lâm Nguyên không ngừng thăng tiến, từ cấp độ sơ cấp Đại Thiên thế giới dần tiếp cận cấp độ trung cấp Đại Thiên thế giới.

"Thêm một chút nữa." Trong mắt Lâm Nguyên xẹt qua một tia sắc

lạnh.

Ầm!

Tâm niệm hắn vừa động, một tổ mạch linh khí khổng lồ dài hàng vạn vạn dặm gầm thét như rồng hòa vào thế giới nội thể.

Ngay lập tức, linh khí vô tận bùng nổ quét qua vô số thế giới, tràn tới tận cùng tinh không, mọi ngóc ngách của thế giới nội thể đều được tắm mình trong linh lực dồi dào.

Tổ mạch linh khí này là hắn có được từ Hoành Châu!

Tổ mạch khác với linh mạch thông thường, nó liên tục không ngừng, có thể tự mình sinh ra linh khí vô tận, một khi được gieo vào thế giới sẽ từ từ cải tạo nơi đó thành động thiên phúc địa khó tưởng tượng.

Ầm ầm ầm!

Sau đó Lâm Nguyên lại đưa thêm mấy khoáng mạch khổng lồ vào thế giới nội thể, đều là những thứ hắn lấy từ Hoành Châu như khoáng mạch Tiên thiên Canh Kim, Hỗn Nguyên Mẫu Kim...

Còn cả Thủ Sơn Chi Đồng hắn có được từ Thủ Dương Sơn hồi lâu trước đó cũng không giữ lại mà hòa tan vào thế giới này để nâng cao tầng thứ.

Những nguyên liệu này quý giá đến mức có thể coi là nghịch thiên.

Bất luận là Khổ Trúc bản nguyên hay tổ mạch linh khí đều là những thứ thuộc về truyền thuyết, xứng đáng là thần vật đỉnh cấp.

Lúc này tất cả đều hòa vào thế giới nội thể của Lâm Nguyên, khiến thế giới của hắn mở rộng và phát triển điên cuồng.

Cứ tiếp tục như vậy.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang dội!

Thế giới nội thể của Lâm Nguyên hoàn toàn lột xác, phá vỡ bình cảnh, từ cấp độ sơ cấp Đại Thiên thế giới tiến vào cấp độ trung cấp Đại Thiên.

Lâm Nguyên lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh thế giới hạo hãn sinh ra, nếu luồng sức mạnh này gia trì lên người thì chiến lực của hắn sẽ khủng bố hơn trước gấp nhiều lần.

Ong...

Trong quá trình thế giới thăng cấp, các loại pháp tắc mà Lâm Nguyên cấu tạo trước đó cũng hiển hiện, trình diễn đủ loại biến hóa kỳ dị.

Những sự diễn biến của pháp tắc này ẩn chứa vô số bí ẩn, Lâm Nguyên vừa nhìn đã không tự chủ được mà chìm đắm vào trong đó, việc quan sát này khiến sự thấu hiểu của hắn về các pháp tắc càng thêm tinh thâm.

Thế giới thăng cấp là một cảnh tượng hùng vĩ đến nhường nào?

Trong đó liên quan đến cực nhiều thứ, từ những cấu trúc nhỏ bé nhất cho đến các động thiên, vị diện, hư không khổng lồ... mỗi một sự vật đều trình diễn sự biến hóa vô cùng.

"Quả nhiên suy đoán của ta là chính xác, thế giới nội thể thăng cấp không chỉ mang lại sức mạnh tăng cao mà còn khiến sự thấu hiểu pháp tắc của ta trở nên sâu sắc hơn." Lâm Nguyên tự nhủ.

Lúc này quanh thân hắn ẩn hiện một luồng khí tức vô cùng huyền diệu.

"Bây giờ, bắt đầu đột phá cảnh giới Thánh nhân thôi." Ánh mắt Lâm Nguyên kiên định.

Sau trận chiến với Tiếp Dẫn đạo nhân trên tinh không, hắn đã cảm ứng được cơ duyên đột phá, nhưng hắn luôn đè nén cảm nhận đó,

kiên nhẫn nâng cấp thế giới nội thể lên cấp trung cấp Đại Thiên thế giới xong mới chuẩn bị bắt đầu.

"Tam Hoa, hiện!" Lâm Nguyên khẽ quát, ầm một tiếng, trên đỉnh đầu hắn hiện ra ba đóa thanh liên khổng lồ, quấn quanh ức vạn luồng đạo vận, bén rễ vào hư không vô tận, khẽ đung đưa.

Mỗi một luồng quang hoa tản ra đều khiến đại đạo giữa trời đất vang vọng, khung cảnh vô cùng hùng vĩ và khủng bố.

Đây là mười hai phẩm Tam Hoa.

Trong Hồng Hoang, số chín là cực hạn, chín phẩm Tam Hoa đã là kịch trần, chỉ một mình Hồng Quân sở hữu, ngoài ra không ai có thể vượt qua cấp độ này.

Nhưng Lâm Nguyên lại ngưng tụ ra mười hai phẩm Tam Hoa viên mãn, vượt qua cực hạn, đạt tới cảnh giới khó tưởng tượng, sở hữu sự huyền ảo vô tận.

Lúc này hắn muốn đột phá, tự nhiên là dốc toàn lực thúc động.

Ầm long!

Ngay sau đó, ba đóa thanh liên này bắt đầu từ từ dung hợp, thấp thoáng hiện ra hư ảnh của một đóa thanh liên ba mươi sáu phẩm, khí tức thương mang bùng phát như muốn làm lung lay cả cổ kim tương lai.

Luồng đạo vận mênh mông đổ xuống nâng tầm ngộ tính của Lâm Nguyên lên đỉnh điểm, giúp hắn trong quá trình ngộ đạo luôn giữ được tâm cảnh bình tĩnh nhất, tư duy nhạy bén nhất, giải phóng tiềm năng tối đa, luôn ở trạng thái hoàn mỹ nhất!

Ong...

Cùng lúc đó, tiếp theo, còn có một tấm Ngọc Điệp khổng lồ trong

suốt như pha lê, tỏa ra hào quang vô cùng, khí tức pháp tắc mênh mông ngưng tụ thành thực chất như thác nước từ trên chín tầng trời đổ xuống ngập tràn trời đất.

Đại đạo ngưng tụ thành những sợi xích thực chất, hóa thành vô số phù văn cuộn trào quanh thân Lâm Nguyên.

Chương 149

Đây tự nhiên chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Hơn nữa còn là mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ tan đã thành vô số mảnh, đại đa số không rõ tung tích, chỉ có một mảnh vỡ nhỏ nằm trong tay Hồng Quân.

Mà Hồng Quân chính là nhờ vào mảnh vỡ nhỏ đó mà lĩnh ngộ đủ tầng thứ để đột phá cảnh giới Thánh nhân, trở thành vị Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang.

Mảnh vỡ chính của Lâm Nguyên quý giá hơn mảnh nhỏ kia hàng tỷ lần, trong đó thậm chí còn ghi lại mười loại đại đạo đứng đầu trong ba ngàn đại đạo!

Nó còn là một chí bảo ngộ đạo, một khi thúc động có thể khiến người ta tham ngộ thấu triệt huyền bí đại đạo trong thời gian ngắn nhất.

Lúc này Lâm Nguyên đột phá, Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng được thúc động đến cực hạn, đạo vận mênh mông lan tỏa khiến đại đạo trong phạm vi ức vạn dặm đều trở nên hoạt bát hơn nhiều.

Ầm!

Sau đó phía sau cơ thể hắn, thế giới nội thể hạo hãn hiện ra, lan tỏa sức mạnh thế giới cường đại khiến toàn bộ lãnh địa Vu tộc chấn động.

Uy áp bàng bạc khiến vô số tộc nhân Vu tộc dù có nhục thân cường hãn cũng cảm thấy một sự nặng nề từ tận linh hồn.

Tất nhiên Lâm Nguyên chỉ trong nháy mắt đã thu liễm khí tức đó lại, không để nó phát tán ra ngoài nên không gây ra ảnh hưởng phá

hoại nào.

Tam Hoa, Tạo Hóa Ngọc Điệp, sức mạnh thế giới gia trì!

Ba loại thủ đoạn được Lâm Nguyên tung ra không chút dè dặt.

Thực tế hắn còn có những chí bảo ngộ đạo khác như Ngộ Đạo Hồ Lô, Hồng Mông Tử Khí... nhưng so với ba thứ này thì yếu hơn quá nhiều, dùng hay không cũng không quan trọng lắm.

Ầm...

Khi ba thứ này xuất hiện cùng lúc, tu vi của Lâm Nguyên cũng được đẩy lên cực hạn.

Quanh thân hắn đột ngột bộc phát một luồng khí tức khủng bố, rồi một dòng sông bàng bạc nửa hư nửa thực hiện ra.

Nó bao quanh cơ thể hắn như muốn chảy về tận cùng thời gian, sóng vỗ dạt dào, cuồn cuộn mãnh liệt, mang theo vẻ hùng vĩ khó tưởng tượng, ngay cả dòng sông Thiên Đạo so với nó dường như cũng kém một bậc.

"Hử?" Lâm Nguyên hơi cảm nhận liền động tâm.

Đây dường như là dòng sông Vận Mệnh!

Trước đây khi đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên hắn đã từng cảm nhận được nó.

Dòng sông Vận Mệnh là tồn tại thần bí hơn cả dòng sông Thiên Đạo, chứa đựng vận mệnh của ức vạn sinh linh Hồng Hoang, thậm chí vận mệnh của Thánh nhân cũng nằm trong đó!

Lúc này Lâm Nguyên muốn đột phá cảnh giới Thánh nhân, dòng sông Vận Mệnh này lại nảy sinh cảm ứng, sau đó hiện ra bao quanh thân thể hắn.

Có thể cảm nhận được đây là một loại bảo hộ.

Dưới sự bảo hộ này, dù có kẻ đột nhiên xuất hiện muốn phá hoại quá trình đột phá của Lâm Nguyên cũng sẽ bị hư ảnh dòng sông này chặn đứng, sức mạnh cấp Thánh nhân không thể công phá!

Tất nhiên thực tế Lâm Nguyên cũng không cần bảo hộ lắm, dù sao hiện tại hắn đang ở lãnh địa Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu ở ngay bên cạnh, ai dám âm thầm phá hoại chứ?

"Thời Gian Đại Đạo, tham ngộ!" Lâm Nguyên khẽ quát, đôi mắt lưu chuyển ánh sáng trí tuệ, bắt đầu tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Đột phá Thánh nhân, một trong những con đường là cảm ngộ một loại pháp tắc đến mức một trăm phần trăm.

Thời Gian Pháp Tắc rất mạnh mẽ, nhưng Lâm Nguyên dĩ nhiên không định dựa vào nó để đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà muốn dựa vào Lực chi Pháp Tắc!

Sở dĩ tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc trước là vì hắn muốn nhờ nó để bố trí một lĩnh vực gia tốc thời gian, trong lĩnh vực đó sẽ tham ngộ Lực chi Pháp Tắc để rút ngắn thời gian đột phá.

Dù sao cục diện Hồng Hoang hiện nay quá phức tạp, nếu thời gian đột phá quá dài có khi giữa chừng sẽ xảy ra biến hóa đáng sợ nào đó.

Lâm Nguyên không muốn thấy cảnh tượng ấy.

Với ý nghĩ đó, Lâm Nguyên lập tức bắt đầu tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, Tạo Hóa Ngọc Điệp bùng phát thần quang ngút trời, một luồng khí tức thời gian tuôn ra bao trùm Lâm Nguyên.

Hắn tức thì cảm nhận được vô số cảm ngộ liên quan đến thời gian tràn vào não bộ, nhiều chỗ trước đây còn thắc mắc đều được giải đáp

dễ dàng.

Tâm thần hắn bình tĩnh tiêu hóa từng cảm ngộ, sự hiểu biết về Thời Gian Pháp Tắc cũng theo đó không ngừng tăng lên.

Mười phần trăm.

Hai mươi phần trăm.

Ba mươi phần trăm.

Bốn mươi phần trăm.

Năm mươi phần trăm...

Hiện nay hắn có mười hai phẩm Tam Hoa gia trì, có sức mạnh thế giới gia trì, có Tạo Hóa Ngọc Điệp hỗ trợ ngộ đạo, lại thêm bản thân là sơ cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, thiên tư căn nguyên là đệ nhất Hồng Hoang, nên việc tham ngộ diễn ra hết sức thuận lợi.

Không mất bao lâu hắn đã tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc đến mức cực kỳ sâu sắc.

"Lĩnh vực gia tốc thời gian, mở!" Khi đã tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc đến mức đủ dùng, hắn tâm niệm một động, một lĩnh vực kỳ diệu hình thành bao trùm lấy hắn.

Những mảnh vỡ thời gian bay múa, tốc độ thời gian bên trong và bên ngoài lĩnh vực lập tức thay đổi trời đất, bên ngoài một ngày thì bên trong đã qua năm ngàn ngày, tốc độ gia tốc đạt tới năm ngàn lần!

Ầm ầm ầm!

Quanh thân hắn tràn ngập khí tức thời gian, việc tham ngộ pháp tắc trong lĩnh vực này khiến tốc độ càng nhanh hơn.

Sáu mươi phần trăm.

Bảy mươi phần trăm.

Tám mươi phần trăm.

Chín mươi phần trăm.

Chín mươi chín phần trăm...

Khi chỉ còn cách mức một trăm phần trăm một chút xíu, Lâm Nguyên dừng lại, bởi hắn định dùng Lực chi Pháp Tắc để đột phá Thánh nhân.

"Lĩnh vực gia tốc thời gian, nâng cấp!" Ánh mắt hắn lãnh nghị.

Ầm!

Trong nháy mắt, lĩnh vực gia tốc bao quanh hắn bừng sáng ức vạn đạo quang hà, vô số phù hiệu và mảnh vỡ thời gian bay múa.

Giữa trời đất như bị một màn mưa ánh sáng rực rỡ bao phủ, các loại hình ảnh huyền diệu hiện ra, quá khứ, hiện tại, tương lai dường như giao thoa tại khoảnh khắc này.

Những bí ẩn cao nhất của thời gian được trình diễn tại đây.

Chương 150

Quy tắc thời gian của Hồng Hoang dưới tác động của sức mạnh này đã xảy ra sự thay đổi kinh thiên động địa.

Bên trong và bên ngoài lĩnh vực này, tốc độ thời gian đạt tới một giới hạn cực độ.

Bên ngoài một ngày, bên trong đã qua mười vạn ngày.

Tốc độ gia tốc đạt tới mười vạn lần!

Ầm ầm ầm...

Toàn bộ đảo Bồng Lai sôi trào, linh khí trời đất vô tận đổ dồn vào lĩnh vực gia tốc thời gian, đồng thời thế giới nội thể của Lâm Nguyên cũng chấn động, linh khí dồi dào từ tổ mạch linh khí hóa thành một dòng thác tràn vào lĩnh vực.

Để bố trí một lĩnh vực hạo đại như vậy, chỉ dựa vào sự lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc là không đủ, còn cần tiêu hao một lượng linh lực khổng lồ.

Với người khác thì tiêu hao này không thể tưởng tượng nổi, nhưng với Lâm Nguyên, hắn cái gì cũng thiếu chứ không thiếu thiên tài địa bảo và linh khí trời đất.

Vu tộc giàu có nhất Hồng Hoang.

Lâm Nguyên giàu có nhất Vu tộc.

Nếu nói trong Hồng Hoang còn ai giàu hơn Lâm Nguyên thì e rằng chỉ có Hồng Quân, ngay cả Tam Thanh hiện nay chắc cũng không bằng hắn.

Ầm ầm ầm...

Thế là dưới sự hỗ trợ xa hoa đó, lĩnh vực gia tốc thời gian của Lâm Nguyên đã đạt tới mức hoàn mỹ không tì vết, vận hành ổn định và kiên cố đến cực điểm.

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng trong đó, thần sắc trang nghiêm, bắt đầu tham ngộ Lực chi Pháp Tắc.

Ong...

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, một dòng sông quy tắc hạo hãn hiện ra ghi lại mọi huyền bí của Lực chi Pháp Tắc, tất cả tràn vào não bộ Lâm Nguyên.

Tức thì.

Tám mươi phần trăm.

Tám mươi mốt phần trăm.

Tám mươi hai phần trăm.

Tám mươi ba phần trăm.

Tám mươi bốn phần trăm.

Tám mươi lăm phần trăm.

Tám mươi sáu phần trăm...

Dưới sự tham ngộ này, sự hiểu biết của Lâm Nguyên về Lực chi Pháp Tắc ngày càng sâu sắc, chỉ là tốc độ chậm hơn nhiều so với khi tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc.

Dù sao Lực chi Pháp Tắc có thể coi là tồn tại độc nhất vô nhị trong ba ngàn đại đạo, cao thâm huyền diệu hơn các pháp tắc khác gấp nhiều lần.

Muốn dễ dàng tham ngộ thành công là điều không thể!

Ầm ầm ầm...

Dần dần, xung quanh Lâm Nguyên hiện ra đủ loại cảnh tượng thần dị, có chân long gào thét du ngoạn giữa tinh không, có chân hoàng xòe bộ lông hỏa hồng trên chư thiên, còn có kỳ lân, kim ô, huyền quy...

đủ loại sinh linh đỉnh tiêm đại diện cho một phương diện nào đó của đại đạo vây quanh Lâm Nguyên cúi đầu thần phục.

Đồng thời còn có mười đại tiên thiên linh căn như Hoàng Trung Lý, Ngũ Châm Tùng, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Canh Kim Bồ Đề Thụ, Nguyệt Trung Quế, Phù Tang Thụ tỏa ra ức vạn thần huy, cộng thêm vô số linh căn linh dược khác cũng hiện ra quanh Lâm Nguyên, dập dềnh lan tỏa đạo vận huyền diệu.

Tiếp đó là bóng dáng của từng vị đại năng Hồng Hoang: Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu, Hồng Vân Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử... cho đến Lục Thánh Hồng Hoang, Hồng Quân đều hiện ra, nhưng đều không có biểu cảm, giống như chỉ đại diện cho một loại đạo tắc nào đó.

Cuối cùng, ầm một tiếng!

Xung quanh Lâm Nguyên hiện ra bóng dáng của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ở nơi sâu nhất của những bóng dáng chồng chất đó, một thân ảnh vĩ ngạn chống trời đạp đất hiện ra, chính là Bàn Cổ chân thân.

Giữa trời đất, đạo âm vang dội!

Quanh thân Lâm Nguyên hiện ra đủ loại dị tượng khủng bố từ tiên thiên chân linh, tiên thiên linh căn, đại năng Hồng Hoang cho đến Hỗn Độn Ma Thần, giống như một mình hắn đã đại diện cho toàn bộ Hồng Hoang, toàn bộ Hỗn Độn, đại diện cho tất cả mọi thứ của quá khứ và tương lai.

Vạn vật trong trời đất này đều phải quy tụ về một thân ảnh của

hắn!

"Đây chính là Lực chi Pháp Tắc...

Lực, chính là bản chất của trời đất, mọi thứ đều từ Lực chi Pháp Tắc mà diễn sinh ra..." Lâm Nguyên lẩm bẩm, khoảnh khắc này hắn dường như đã ngộ ra điều gì đó, sự hiểu biết về Lực chi Pháp Tắc tăng vọt phi mã.

Chín mươi phần trăm.

Chín mươi mốt phần trăm.

Chín mươi hai phần trăm...

Chín mươi tám phần trăm.

Chín mươi chín phần trăm.

Một trăm phần trăm!

Sau một triệu năm tham ngộ trong lĩnh vực gia tốc thời gian, Lâm Nguyên rốt cuộc đã lĩnh ngộ Lực chi Pháp Tắc đến mức cực hạn, đạt tới một trăm phần trăm.

Tu vi của hắn tại khoảnh khắc này bùng nổ, phá tan bình cảnh, tiến vào một vùng trời đất hoàn toàn mới, bước chân vào cảnh giới Thánh nhân.

Ngay sau đó...

Ầm!

Một luồng khí tức khủng bố bộc phát, đạo vận Thánh nhân xông thẳng lên trời, ngưng tụ thành một cột sáng khổng lồ đường kính ức vạn dặm, cao không biết bao nhiêu, chói mắt hơn mặt trời gấp trăm tỷ lần.

Cột sáng xuyên thấu ba mươi ba tầng trời, xuyên qua tinh không

Hồng Hoang, chiếu sáng cả vũ trụ, làm chấn động tâm thần của mọi sinh linh.

Khí tức Thánh nhân hạo hãn chưa từng có, còn khủng bố hơn cả sáu vị Thánh nhân chứng đạo trước đó, trong nháy mắt đã làm chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

Bóng dáng của Vu Nguyên hiện ra trong tâm trí mọi người, vĩ đại, rộng lớn, bất hủ, hạo hãn...

Mọi tính từ đều khó mà hình dung nổi một phần tỷ thần vận của Vu Nguyên lúc này.

Hồng Hoang im lặng trong chốc lát, sau đó bùng nổ, cả thế giới xôn xao.

Mọi đại thần thông giả đều cảm thấy não bộ ong ong, sóng cuộn biển gầm, chấn động đến cực điểm.

"Vu Nguyên...

Chương 151

là Vu Nguyên của Vu tộc, hắn thế mà chứng đạo thành Thánh!" "Chuyện này sao có thể, ngoài Lục Thánh Hồng Hoang ra còn có người có thể chứng đạo sao?

Hắn rốt cuộc làm thế nào vậy?

Đây là kỳ tích, một kỳ tích khó mà tưởng tượng nổi!" "Quá mạnh, quá mạnh, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đó, hắn thực sự bước chân vào cảnh giới này rồi!

Hơn nữa, nhìn thanh thế khi hắn đột phá thành Thánh dường như còn mạnh hơn mấy vị Thánh nhân khác rất nhiều." "Lục Thánh Hồng Hoang, Tam Thanh đều do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, sinh ra đã có công đức vô lượng.

Nữ Oa dựa vào việc tạo ra loài người mới có được công đức Thiên Đạo vô tận.

Còn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thì phát đại hoành nguyện mới mượn được công đức Thiên Đạo để chứng đạo thành Thánh.

Có thể nói họ đột phá được là nhờ quan hệ cực lớn với công đức Thiên Đạo!

Nhưng Vu Nguyên đột phá lại không có bất kỳ dao động nào của công đức chi lực, điều này chứng tỏ hắn không dựa vào công đức Thiên Đạo mà dựa vào sức mạnh bản thân để chứng đạo.

Đây chính là lấy lực chứng đạo trong ba con đường chứng đạo!

Trời ạ, hắn rốt cuộc đã làm thế nào vậy!" "..." Từng vị đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều là những tồn tại từng trải qua buổi giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, hiểu rõ mấu chốt để thành Thánh.

Do đó, ngay lập tức bọn họ đã nhận ra điểm khác biệt trong việc chứng đạo của Lâm Nguyên.

Hắn không hề dựa vào Thiên Đạo công đức, mà dựa vào sức mạnh bản thân, dĩ lực chứng đạo!

Đây vốn là con đường khó khăn nhất trong ba con đường chứng đạo, ngay cả Hồng Quân dường như cũng không có cách nào chứng đạo thông qua con đường này.

Vậy mà Lâm Nguyên cư nhiên thành công!

Đây là sự khủng bố bực nào?

Yêu nghiệt đến mức nào?

Kinh diễm ra sao?

Khoảnh khắc này, não hải của những vị đại thần thông giả kia đều trở nên trống rỗng, bọn họ không còn tìm được từ ngữ nào để hình dung sự vĩ đại trong thành tựu của Lâm Nguyên.

Trong lòng bọn họ chỉ còn lại sự chấn hâm vô cùng.

Đây là kỳ tích, một kỳ tích thực sự!

Đối với bất kỳ sinh linh nào trong Hồng Hoang, đây đều là truyền thuyết mà bọn họ vĩnh viễn khao khát nhưng không thể chạm tới!

Ánh hào quang của Lâm Nguyên lúc này đã áp đảo cả Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, áp đảo Nữ Oa, áp đảo Tam Thanh, thậm chí áp đảo cả Hồng Quân, trở thành tồn tại kinh diễm nhất trong lòng mọi người.

"Vu tộc và Yêu tộc là tử địch, lại còn có xung đột cực lớn với Tây Phương Giáo, trước đây các phương thế lực vẫn duy trì thế cân bằng, hiện tại Vu Nguyên đột phá như vậy, e rằng thế cân bằng sắp bị phá vỡ rồi..." Sau cơn chấn kinh, có đại thần thông giả suy tính mà run rẩy cả người, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán, một nỗi sợ hãi dâng

lên trong lòng khiến linh hồn cũng phải run rẩy.

Những vị đại thần thông giả khác sau khi bình tĩnh lại cũng lần lượt rùng mình, cảm thấy sởn gai ốc.

"Đúng vậy, với tác phong hành sự của Vu tộc, nay đã chiếm thế thượng phong tuyệt đối, e rằng sẽ ra tay với Yêu tộc.

Tây Phương Giáo ở bên cạnh có lẽ cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn, phần lớn tương lai sẽ nổ ra một trận đại chiến khó có thể tưởng tượng!" "Một khi trận đại chiến đỉnh cấp này xảy ra, Hồng Hoang có lẽ cũng bị đánh tan mất.

Tương lai chúng ta chẳng lẽ lại phải chứng kiến một trận hạo kiếp khủng bố tương tự như Hung Thú Lượng Kiếp sao?" "Dưới hạo kiếp, tiên thần cũng chỉ như kiến hôi, trong cục diện biến động đó, chúng ta cũng sẽ gặp phải đe dọa to lớn.

Không ai có thể đứng ngoài cuộc." Nhất thời, nghĩ đến những khả năng trong tương lai, tất cả đại thần thông giả đều cảm thấy lạnh lẽo toàn thân.

Đặc biệt là trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ mặt mày trắng bệch, thân thể run bần bật, răng đánh vào nhau lập cập: "Cái... cái... cái thế giới Hồng Hoang này rốt cuộc là loại thế giới gì vậy, sao nhìn kiểu gì cũng thấy hung hiểm như thế...

Hy vọng ta trốn ở đây sẽ không bị cuốn vào." Dĩ nhiên, cũng có những kẻ dã tâm bừng bừng, vào khoảnh khắc này đã nhạy bén cảm nhận được, có lẽ cơ duyên đã đến.

Nếu Vu Yêu nhị tộc thực sự đại chiến, bọn hắn tích cực tham gia vào đó, biết đâu có thể thu được lợi ích không nhỏ!

"Vu Nguyên chứng đạo thành Thánh..." Đặc biệt là tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử khi nhìn thấy thân ảnh vĩ ngạn của Vu Nguyên

chiếu rọi khắp nơi trong Hồng Hoang, cả người liền trở nên phấn khích, cuồng nhiệt vô cùng.

"Ha ha ha, Vu tộc hiện tại thực lực lớn mạnh, khẳng định sẽ đi đánh Yêu tộc, đến lúc đó ta có thể gia nhập cùng bọn họ, tìm cách trừ khử tên tặc nhân Côn Bằng kia!

Hồng Vân lão hữu, ta sắp có thể báo thù cho đệ rồi!" Trấn Nguyên Tử cười lớn đầy kích động.

Côn Bằng Yêu Sư đã đánh chết Hồng Vân Lão Tổ, với tư cách là hảo hữu của Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử luôn muốn báo thù, nhưng một là thực lực Côn Bằng rất mạnh, hai là thế lực Yêu tộc quá bành trướng, khiến kế hoạch báo thù của y luôn không thành công.

Hiện tại, y đã nhìn thấy hy vọng.

Nếu Vu Yêu nhị tộc thực sự xảy ra đại chiến, y nói không chừng có thể mượn cơ hội này!

"Bây giờ ta sẽ đi đầu quân cho Vu tộc, nhất định phải gia nhập!" Trấn Nguyên Tử phấn khích hét lớn.

Có người kích động, cũng có người khó chịu.

Trong Thiên Đình Yêu tộc, sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm đến cực điểm, gần như muốn vắt ra nước.

Bọn hắn không ngờ lão đối thủ Vu Nguyên này cư nhiên đột ngột đột phá đến tầng thứ khủng bố như vậy.

Đồng thời, sâu trong lòng bọn hắn cũng dâng lên một tia sợ hãi, Vu tộc có thêm một vị Thánh nhân, một khi phát động đại chiến, Yêu tộc liệu có thể chống đỡ nổi không?

"Hô...

Huynh trưởng, chúng ta cũng không cần quá lo lắng!" Hồi lâu sau,

Đông Hoàng Thái Nhất mới thở hắt ra một hơi, ánh mắt lạnh lẽo: "Phía sau chúng ta bây giờ chính là sự ủng hộ của ba vị Thánh nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Nữ Oa nương nương!

Cho dù đại chiến xảy ra, Vu tộc cũng không thể là đối thủ của chúng ta!" Đế Tuấn nghe vậy, nghĩ đến kế sách Chuẩn Đề đã cung cấp trước đó, tâm tình cũng thả lỏng đôi chút, nói: "Đúng là như thế, hừ, nếu Vu tộc kia thực sự kiêu ngạo đến mức muốn tấn công chúng ta, nhất định sẽ phải chịu thiệt thòi lớn!" Tại Tây Phương Giáo, núi Tu Di.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngay từ lúc Lâm Nguyên đột phá đã cảm nhận được khí tức đó, cả hai đều biến sắc.

"Tiểu tử này rốt cuộc là quái thai gì vậy, khi ta giao chiến với hắn trên tinh không, hắn dường như còn cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rất xa, kết quả trong thời gian ngắn ngủi như vậy đã đột phá rồi!

Hai chúng ta vì chứng đạo mà nợ Thiên Đạo vô lượng công đức, vậy mà hắn lại nhẹ nhàng thành tựu như vậy." Tiếp Dẫn khó chịu đến mức muốn hộc máu, hận không thể chửi đổng lên, thật sự quá tức người, chứng đạo thành Thánh từ khi nào lại trở nên đơn giản như vậy!

Đúng là người so với người chỉ có nước tức chết.

"Kế hoạch của chúng ta có lẽ phải đẩy sớm lên thôi.

Tốc độ tu hành của Vu Nguyên này thực sự quá nhanh, không ai biết được nếu cho hắn thêm chút thời gian, hắn sẽ trưởng thành đến mức độ nào." Sắc mặt Chuẩn Đề trở nên âm lãnh, trong mắt lóe lên sát cơ lạnh lẽo: "Hiện tại tuy hắn chứng đạo thành công, nhưng lại là thời khắc tốt nhất để chúng ta đối phó với cả Vu tộc!" "Sau khi ta dưỡng thương xong sẽ lập tức phát động!" Tiếp Dẫn nghe vậy, trong mắt bùng lên sát cơ.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng cảm ứng được khí cơ của Vu Nguyên, mặt không cảm xúc nhưng trong đôi mắt đẹp lại lóe lên tia sáng vi diệu.

"Yêu tộc nguy hiểm rồi." Nàng trầm giọng nói, quanh thân tỏa ra khí tức khủng bố khiến tinh không Hồng Hoang phải run rẩy, như muốn sụp đổ hoàn toàn.

Tại núi Côn Luân, Tam Thanh thấy Vu Nguyên thành Thánh cũng đều kinh ngạc, không ngờ Vu tộc vốn bị coi là ngu muội nhất lại có thể đi đến bước này.

Thái Thanh Lão Tử nghĩ lại việc bị Lâm Nguyên tống tiền mà cảm thấy vô cùng khó chịu.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không có cảm giác gì quá lớn, dù sao bọn họ cũng đã bước vào tầng thứ Thánh nhân, vạn kiếp bất hủ, lại không có mâu thuẫn gì trực tiếp với Vu tộc.

Vì vậy, lúc này bọn họ chỉ giữ tâm thái xem kịch.

Chương 152

Nhưng rất nhanh sau đó, từ sâu trong vũ trụ, một đạo ý niệm hùng vĩ và vô hình thức tỉnh từ trong giấc ngủ, vượt không gian truyền tới, xông vào não hải của bọn họ.

Ba người lập tức biến sắc: "Lão sư..." Tóm lại, ngày hôm nay Hồng Hoang đại chấn động!

Tất cả mọi người đều biết, trong Hồng Hoang, tính cả Hồng Quân, vị Thánh nhân thứ tám đã ra đời!

Hơn nữa, lại còn là một người của Vu tộc!

Sự lột xác của Lâm Nguyên vẫn chưa kết thúc, khi hắn hoàn toàn bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tam hoa mười hai phẩm trên đỉnh đầu bỗng nhiên nở rộ hào quang rực rỡ vô cùng.

Vốn dĩ sau khi Tam hoa mười hai phẩm xuất hiện, trên đầu Lâm Nguyên hiện ra một hư ảnh Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm mông lung.

Nhưng lúc này, ba đóa thanh liên kia cư nhiên bắt đầu dung hợp, sau đó hóa thành một luồng sáng lấp đầy đóa Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm kia.

Ngay sau đó, đóa Hỗn Độn Thanh Liên vốn hư ảo đột nhiên bộc phát ra một luồng khí tức vô cùng khủng bố, từ hư ảo ngưng tụ thành chân thực, chấn động càn khôn, khiến thập phương lay chuyển.

Đạo vận mênh mông bùng nổ, xông thẳng vào sâu trong tinh không.

Đóa thanh liên ba mươi sáu phẩm này vào khoảnh khắc này từ từ nở rộ, lộng lẫy đến cực điểm, tất cả ánh sáng giữa thiên địa dường

như đều tập trung vào thân nó, hào quang rực rỡ khiến người ta lóa mắt.

Nhưng sự biến hóa đến đây vẫn chưa dừng lại.

Khi đóa thanh liên nở rộ đến cực hạn, nó cư nhiên rung lên một cái, rồi nhanh chóng héo tàn, những cánh hoa lấp lánh biến thành tro bụi, tan biến vào hư không.

Lâm Nguyên cũng cảm thấy kinh hãi, nhưng rất nhanh hắn phát hiện ra đây không phải là héo tàn, mà là một sự lột xác, một sự thăng hoa của sinh mệnh.

Bởi vì, trong đóa Hỗn Độn Thanh Liên đang tàn héo kia cư nhiên xuất hiện một hạt giống, một hạt giống Thanh Liên, tỏa ra tỷ tỷ tia sáng, lan tỏa đạo vận vô cùng, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn.

"Đây chẳng lẽ là Đại đạo chi chủng trong truyền thuyết?

Tam hoa thực chất là một loại thực thể hư ảo, mà Đại đạo chi chủng này mới là chân thực, tương lai tiếp tục trưởng thành, có lẽ có thể lột xác thành một đóa Hỗn Độn Thanh Liên thực thụ!" Lâm Nguyên chấn động trong lòng, không ngờ Tam hoa mười hai phẩm lại có thể tạo ra sự lột xác kinh người như thế.

Qua đó cũng thấy được việc hắn dùng Lực chi pháp tắc đột phá cảnh giới Thánh nhân đáng kinh ngạc đến mức nào.

Ầm!

Khi hạt giống kia hoàn toàn ngưng tụ, quá trình lột xác của Lâm Nguyên cũng chính thức hoàn tất, quanh thân bùng nổ khí cơ bất hủ.

Hắn cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể mình tăng vọt theo cấp số nhân.

Nguyên bản ở trong Hồng Hoang, hắn thực sự cảm thấy bị đủ

loại trói buộc, dường như có một luồng lực lượng vô hình ảnh hưởng đến hành động của hắn từ mọi phía, trên người hắn như bị quấn bởi hàng tỷ sợi dây thừng và xiềng xích, hành động không được tự do, lại giống như rơi vào đầm lầy, khó lòng hít thở.

Nhưng giờ đây, cùng với sức mạnh bùng nổ, Lâm Nguyên cảm nhận được những sợi dây thừng và xiềng xích quấn quanh mình lần lượt đứt đoạn.

Hắn như vừa bay vọt ra khỏi đầm lầy, có thể lập tức hít thở thông suốt.

Cảm giác này vô cùng tuyệt diệu, mang lại một sự đại tự do, đại tự tại.

Khoảnh khắc này hắn như đã siêu thoát, đứng trên vạn cổ thời không, bất kể nhân quả, vận mệnh, sinh tử đều không thể ảnh hưởng đến hắn, hắn chính là danh từ thay thế cho sự bất hủ, là hiện thân của vĩnh hằng.

"Đây chính là cảnh giới Thánh nhân sao?

Quả nhiên, sau khi bước vào cảnh giới này, thực lực tăng lên quá nhiều, hoàn toàn khác biệt so với trước kia." Lâm Nguyên cảm thấy vui sướng, đó là niềm vui sướng khi đắc đạo.

Hắn biết cảm giác bị trói buộc nặng nề trước kia thực ra đến từ Thiên Đạo, hiện tại sự trói buộc này giảm bớt chứng tỏ Thiên Đạo đối với hắn cũng không còn gò bó như trước.

Thiên Đạo giống như một mạng nhện bao trùm tất cả sinh linh trong Hồng Hoang, không ai có thể thoát ra, đều là những con sâu yếu ớt trên đó.

Nhưng Thánh nhân giống như một chú chim bay lọt vào mạng lưới này, chỉ cần vỗ cánh là có thể xé rách từng sợi tơ nhện mà bay

lên thương khung.

Ong ~~~ Bất chợt, lúc này thần niệm của hắn nảy sinh một sự hô ứng kỳ diệu với thiên địa mênh mông.

Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, để thần niệm dung nhập vào mảnh thiên địa này, tức thì dị biến phát sinh, một dòng thác thông tin khó mà tưởng tượng nổi tràn vào não hải Lâm Nguyên.

Vô số hình ảnh hiện lên.

Có cảnh tượng trận đại quyết chiến giữa Thú Hoàng Thần Nghịch và Long Phượng Kỳ Lân tam tộc thời Hung Thú Lượng Kiếp.

Có cảnh Ma Tổ La Hầu tay cầm Thí Thần Thương quyết chiến với Hồng Quân tại khu vực phía Tây Hồng Hoang, đánh nát tổ mạch linh căn.

Có cảnh Hồng Hoang tiên thiên bách tộc ra đời, đấu tranh cầu sinh trên đại địa...

Trong cơn mê muội, dường như một dòng sông thời gian mênh mông hiện ra trước mặt Lâm Nguyên, mỗi một đóa sóng đều ghi lại vận mệnh của hàng tỷ sinh linh qua một thời đại, tất cả mọi thứ đều phơi bày trước mắt Lâm Nguyên không chút che giấu, Hồng Hoang vào lúc này hoàn toàn không còn phòng thủ, mọi bí mật đều hiện rõ.

Trong khoảnh khắc này, hắn đã biết không biết bao nhiêu bí tân của Hồng Hoang.

"Phải rồi, đây chính là Thánh nhân, bước vào tầng thứ Thánh nhân, giao cảm với thiên địa, trong u minh có thể nhìn thấy vô số hình ảnh, biết rõ vô số bí mật, cho nên người ta mới nói Thánh nhân toàn tri toàn năng, lời nói như vậy không phải là không có căn cứ..." Lâm Nguyên chấn hâm.

Hắn đắm chìm trong vô số hình ảnh đó, đi ngược dòng thời gian

về phía thượng nguồn, muốn xem lại cảnh tượng khai thiên lập địa của Hồng Hoang.

Nhưng chưa kịp đến đích, trong u minh đột nhiên nảy sinh một luồng sức mạnh, luồng sức mạnh này to lớn vô cùng, dù Lâm Nguyên nay đã chứng đạo thành Thánh nhưng trước mặt luồng sức mạnh này cũng nhỏ bé đến kinh người, rồi luồng sức mạnh đó quét thẳng về phía Lâm Nguyên!

"Đây là Vận mệnh chi lực..." Cảm nhận được luồng sức mạnh đó, Lâm Nguyên lập tức hiểu ra và bình tĩnh lại.

Khi hắn đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên trước đây đã từng cảm nhận qua Vận mệnh trường hà, biết rõ nó không có nguy hiểm gì, vì vậy lúc này cũng không phản kháng, mặc cho luồng sức mạnh thần bí đó dẫn dắt mình đi.

Chỉ trong nháy mắt, hắn đã tới một nơi kỳ lạ.

Hắn dường như đang đứng giữa một dòng sông rộng lớn vô biên, xung quanh là sóng nước cuồn cuộn, chảy xiết về phía trước từ hai bên người hắn.

Hắn có thể nhìn thấy trong dòng nước kia, mỗi một đóa sóng dường như là một đại thời đại mênh mông, ẩn chứa vận mệnh của vô tận sinh linh, hùng vĩ vô cùng.

"Đây là...

Vận mệnh trường hà!" Lâm Nguyên lập tức hiểu ra, trong lòng nảy sinh sự hiếu kỳ, hắn không khỏi bay vọt lên, muốn nhìn rõ toàn cảnh Vận mệnh trường hà này.

Tuy nhiên, ngay khi hắn định phi thân lên cao, hắn cảm nhận được từng tầng từng tầng sức mạnh vô hình đè nặng lên người.

Thế nhưng, Lâm Nguyên chỉ hơi thúc động pháp lực đã lập tức

thoát khỏi luồng sức mạnh đó, thuận lợi xuyên qua dòng sông để lên tới phía trên.

Sau đó, hắn nhìn quanh tứ phía, khi nhìn thấy cảnh tượng đó, trong lòng hắn dâng lên sóng dữ ngàn trượng, vô cùng chấn hâm.

"Đây...

đây chính là toàn cảnh Vận mệnh trường hà sao?" Hắn chấn động khôn nguôi, không ngờ có thể nhìn thấy cảnh trí hùng vĩ khôi hoằng đến vậy.

Lúc này vị trí Lâm Nguyên đang đứng là ở trên bầu trời trung lưu của Vận mệnh trường hà, nhìn xuống dưới, cảnh sắc vô cùng rõ ràng, thu gọn vào tầm mắt.

Hắn có thể cảm nhận được có một luồng Thiên Đạo chi lực vô cùng nồng đậm bao phủ lên dòng sông vận mệnh này, trấn áp các sinh linh bên trong, khiến bọn họ không thể siêu thoát.

Chỉ có tu hành đến cảnh giới Đại La Kim Tiên mới có thể có được một chút tự do lẻ loi.

Mà toàn bộ Vận mệnh trường hà, ngoài dòng chính ra, cư nhiên còn phân ra vô số nhánh sông chằng chịt, kéo dài đến những nơi xa xăm vô định.

Mỗi một nhánh sông đều kết nối với một phương đỉnh cấp Đại Thiên Thế Giới!

Và mỗi nhánh sông đó lại có vô số nhánh cấp thấp hơn, kéo dài đến nơi xa hơn nữa, kết nối với những Đại Thiên Thế Giới cấp cao hoặc trung cấp yếu hơn.

Chương 153

Nhánh cấp thấp lại tiếp tục phân lưu thành những nhánh nhỏ hơn.

Nhìn tổng thể, cả Vận mệnh trường hà giống như một cây đại thụ!

Thân chính, cành, rồi đến những cành nhỏ hơn, cứ thế không ngừng phân giải và kéo dài, kết nối với vô lượng thế giới, khống chế vận mệnh của vô lượng sinh linh, khủng bố đến cực điểm, tráng lệ đến tận cùng!

Thiên Đạo chi lực cũng theo sự phân nhánh của Vận mệnh trường hà mà không ngừng lan tỏa.

Có điều, đến những nhánh cấp thấp, Thiên Đạo chi lực sẽ yếu đi rất nhiều.

Đến nhánh thấp hơn nữa thì càng yếu hơn, cuối cùng gần như không còn gì cả.

Vận mệnh chi lực không có giới hạn, nhưng Thiên Đạo chi lực dường như lại có giới hạn.

Vì vậy, ở những nhánh sông cấp thấp đó, sinh linh trong những thế giới kia e rằng chỉ cần tu hành đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên là có thể nhảy vọt ra ngoài, thoát khỏi sự khống chế của vận mệnh.

Còn ở những nhánh thấp hơn nữa, dù chỉ mới tu hành đến tầng thứ Kim Tiên cũng có thể nhảy ra ngoài vận mệnh, nắm giữ quá khứ tương lai, tùy ý làm loạn nhân quả, thao túng dòng thời gian.

Thậm chí một số nơi do không có Thiên Đạo chi lực bao phủ đã tự sinh ra Thiên Đạo của riêng mình!

Có điều, sinh linh trong đó nhìn thì có vẻ cường hãn nhưng thực tế

so với Hồng Hoang thì lại yếu ớt đến đáng thương.

Một vị Kim Tiên đã đủ để siêu thoát vận mệnh, thống trị đa nguyên vũ trụ.

Mà Kim Tiên ở Hồng Hoang thì không biết có bao nhiêu, cũng chỉ tính là những con kiến hôi hơi lớn một chút mà thôi.

"Hồng Hoang vẫn là khủng bố thật." Nhìn thấy cảnh trí Vận mệnh trường hà này, Lâm Nguyên càng thêm thấu hiểu sâu sắc tầng thứ sức mạnh của Hồng Hoang, thực sự là đứng đầu chư thiên vạn giới, áp đảo tất cả.

Xem xong hạ lưu, ánh mắt Lâm Nguyên hướng về phía thượng nguồn Vận mệnh trường hà.

Rất nhanh, hắn nhìn thấy phía trên xuất hiện một cây Nhân Sâm Quả thụ che trời lấp đất đang lay động trong dòng sông vận mệnh, bên cạnh cây Nhân Sâm Quả còn có một đám mây đỏ (Hồng Vân) mờ nhạt.

Cao hơn nữa là một vùng huyết hải sóng vỗ cuồn cuộn không biên giới, một con Côn Bằng từ trong biển đen vọt lên không trung.

Cao hơn nữa là hai con Kim Ô sải cánh, lửa cháy bao quanh, tỏa ra tỷ tỷ tia sáng rực rỡ chiếu sáng cả Vận mệnh trường hà.

Cách hai con Kim Ô khí thế ngút trời không xa, mười hai thân ảnh khủng bố đứng sừng sững, đội trời đạp đất, sát khí vô tận bao quanh khiến Vận mệnh trường hà cũng phải tĩnh lặng đi vài phần.

Mỗi một thân ảnh đều khủng bố vô biên.

"Đây chắc là dấu ấn của các cường giả Hồng Hoang để lại trong Vận mệnh trường hà." Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động.

Ngay lập tức, hắn chuyển động thân hình bay về phía thượng

nguồn, từng lớp từng lớp lực trói buộc của Thiên Đạo quấn lấy nhưng đều bị hắn dễ dàng thoát khỏi.

Hắn vượt qua Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, vượt qua Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Yêu Sư, vượt qua Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, vượt qua Thập Nhị Tổ Vu, một mạch tiến về phía thượng nguồn.

Trong quá trình này, hắn còn thấy thêm dấu ấn của nhiều cường giả đã ngã xuống, ví dụ như Long Vương, Tổ Phượng...

"Những cường giả đỉnh cấp này sau khi ngã xuống, dấu ấn cư nhiên vẫn còn trong Vận mệnh trường hà, chẳng lẽ vẫn còn có thể phục sinh sao?" Lâm Nguyên thầm nghĩ.

"Phải rồi, điều này rất có khả năng, những cường giả này đều đã tu hành đến tầng thứ khó mà tưởng tượng nổi, dù có chết đi cũng có thể quay lại, chỉ có điều vì dấu ấn của bọn họ bị Thiên Đạo chi lực trấn áp nên mới không thể phục sinh." Hắn thầm đưa ra suy đoán.

Trong lúc suy tư, hắn đã đi sâu vào thượng nguồn Vận mệnh trường hà rất xa.

Không biết từ lúc nào, phía trước một làn sương trắng ùa tới che khuất tầm nhìn, Lâm Nguyên nhìn sâu vào trong sương trắng thì thấy một cây Bồ Đề thụ thông thiên triệt địa, bên cạnh cây Bồ Đề còn có một cây Khổ Trúc.

"Đây chắc là đã tới lãnh địa của Thánh nhân rồi, giờ đây tu vi của ta cũng có thể để lại dấu ấn ở đây." Tầm mắt Lâm Nguyên hướng xa hơn về thượng nguồn, quả nhiên thấy được dấu ấn của Nữ Oa và Tam Thanh.

Có điều, đến chỗ Tam Thanh, sương trắng đã nồng đậm đến cực điểm, sau đó hắn không còn nhìn thấy gì nữa, mọi sự vật bên trong

đều ẩn giấu trong màn sương.

Lâm Nguyên tiếp tục ngược dòng đi lên, chỉ có điều lúc này hắn cảm thấy việc du ngoạn trong Vận mệnh trường hà đã trở nên cực kỳ khó khăn, Thiên Đạo chi lực khủng bố đến cực hạn, ép tới từ bốn phương tám hướng.

Cuối cùng, đến một địa điểm, hắn buộc phải dừng lại.

Hắn nhìn xa hơn về thượng nguồn nhưng bị màn sương trắng vô cùng nồng đậm che khuất, căn bản không nhìn rõ, trong lòng không khỏi có chút không cam tâm, ánh mắt lạnh đi, hắn thúc động pháp lực Thánh nhân của mình, một tiếng ầm vang dội, bộc phát ra sức mạnh cường đại trong thời gian ngắn, lập tức lướt mạnh về phía thượng nguồn.

Xuyên qua từng lớp sương trắng.

Cuối cùng, cảnh tượng phía trước đột nhiên rõ nét, rồi một bức tranh gây chấn hâm ập đến.

Ở nơi thượng nguồn cao nhất của Vận mệnh trường hà, gần sát điểm khởi nguồn, cư nhiên có một cây Dương Liễu đứng sừng sững, rễ cây Dương Liễu này cắm sâu vào Vận mệnh trường hà, tắm mình trong Thiên Đạo chi lực vô tận, hàng tỷ cành lá đâm vào không gian vô tận, hùng vĩ vô biên, mỗi một chiếc lá đều lưu chuyển hào quang chói mắt.

Bên cạnh cây Dương Liễu còn có một con Khúc Thiện (giun đất cổ), con Khúc Thiện tỏa ra hung lệ chi khí ngút trời, chỉ cần nhìn một cái cũng khiến linh hồn phải rung động.

"Con Khúc Thiện đó là Hồng Quân, còn cây Dương Liễu kia... chẳng lẽ là Không Gian Ma Thần, Dương Mi?!!" Lâm Nguyên chấn động trong lòng, sóng dữ ngập trời dâng lên.

Hắn không khỏi nhớ lại truyền thừa Bàn Cổ khai thiên đã nhận được từ Bàn Cổ Ngọc Tủy trước đây, lúc đó Bàn Cổ một rìu chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, không một ai trốn thoát, nhưng Không Gian Ma Thần Dương Mi kia cư nhiên đã thoát đi được một phiến lá, đây có lẽ chính là lý do cây Dương Liễu này hiện đang cắm rễ ở nơi khởi nguồn cao nhất của Vận mệnh trường hà!

"Vậy chẳng phải nói là ở Hồng Hoang, ngoài Hồng Quân ra thực tế Dương Mi cũng đang ẩn nấp sao?

Đây là một tồn tại không hề kém, thậm chí còn mạnh hơn cả Hồng Quân?" Trong lòng Lâm Nguyên hiện ra một suy đoán đáng sợ.

Khoảnh khắc này Lâm Nguyên vô cùng chấn động, nếu suy đoán của hắn là thật thì quá đáng sợ, Hồng Hoang hung hiểm hơn nhiều so với những gì hắn tưởng tượng.

"Tương lai còn phải đối mặt với nhiều kẻ thù đây, giờ tuy đã bước vào tầng thứ Thánh nhân nhưng cũng không thể xem nhẹ anh hùng thiên hạ." Lâm Nguyên tâm thần ngưng trọng.

Tính cách hắn vốn cẩn thận, lúc trước tu vi yếu thì chui rúc trong Vu tộc tu hành, chẳng mấy khi ra khỏi cửa vì lo gặp phải nguy hiểm không thể chống đỡ.

Nay tu vi mạnh mẽ rồi hắn cũng không vì thế mà tự phụ, vẫn luôn duy trì tâm thái cẩn trọng mọi lúc mọi nơi, vạn sự đều phải suy tính chu toàn.

"Dấu ấn của Hồng Quân cũng rất kỳ quái." Lâm Nguyên nhìn về phía con Khúc Thiện kia, trong mắt hiện lên một tia sắc sảo.

Con Khúc Thiện này cư nhiên tỏa ra hung lệ khí tức ngút trời, mang theo sát cơ vô tận như muốn thôn phệ chư thiên vạn giới.

Hình tượng Hồng Quân trong Hồng Hoang vốn là kiểu đạm mạc,

siêu nhiên, vạn sự vạn vật đều không thể ảnh hưởng đến tâm thái, vậy mà phong cách của dấu ấn này lại hoàn toàn khác biệt với hình tượng y thể hiện ra bên ngoài!

"Trong chuyện này chắc chắn có ẩn tình gì đó!

Nhất định phải chú ý!" Lâm Nguyên thầm nhủ.

Lâm Nguyên tiếp tục nhìn lên trên, nơi dấu ấn của Dương Mi và Hồng Quân tọa lạc đã là khởi nguồn của Vận mệnh trường hà, tại điểm khởi nguồn đó sương trắng cuồn cuộn che khuất tầm nhìn.

Nhưng Lâm Nguyên khẽ nhíu mày, hắn cảm nhận được phía sau lớp sương trắng dày đặc đó dường như còn có thứ gì đó, một thứ cực kỳ khổng lồ, khủng bố và hùng vĩ.

"Thiên Nhãn, mở!" Lâm Nguyên quát khẽ trong lòng, tập trung toàn bộ sức mạnh vào đôi mắt, tức thì từ đôi mắt bắn ra hai luồng thần mang rực rỡ, thị lực tăng vọt.

Hắn nhìn về phía điểm khởi nguồn đó, rồi trong mắt hiện lên vẻ chấn hâm, vì hắn đã thấy một cảnh tượng gây chấn động mạnh mẽ đến tâm thần.

Ở phía trên điểm khởi nguồn của Vận mệnh trường hà, sau lớp sương trắng dày đặc, cư nhiên còn có một dòng sông khác, hùng vĩ hơn Vận mệnh trường hà không biết bao nhiêu lần, chảy trôi trong hỗn độn mênh mông vô ngần, mỗi một đóa sóng đều nặng nề như một đại giới, nhiếp nhân tâm phách, mang theo áp lực cực cường khiến linh hồn phải run rẩy.

Ầm đùng!

Hình ảnh đó chỉ xuất hiện trong thoáng chốc đã bị một sức mạnh thần bí cắt đứt tầm nhìn.

Lâm Nguyên vội vàng thúc động mục lực muốn nhìn rõ hơn,

nhưng lần này dù hắn cố gắng thế nào thì lớp sương trắng dày đặc đã hoàn toàn che khuất tầm mắt.

Chương 154

Lâm Nguyên không còn cách nào khác đành dừng lại, trong lòng trầm tư: "Thứ ta vừa nhìn thấy là cái gì?

Chẳng lẽ..." Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên rùng mình kinh hãi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng: "Chẳng lẽ dòng sông lúc nãy cũng là Vận mệnh trường hà?

Hơn nữa còn là Vận mệnh trường hà chảy trong Hỗn độn?

Xem ra dòng sông vận mệnh trong Hồng Hoang này cũng chỉ là một nhánh của dòng sông vận mệnh trong Hỗn độn mà thôi." Trong nháy mắt, tim Lâm Nguyên đập loạn nhịp, tuy đến Vận mệnh trường hà này chỉ là thần niệm của hắn, nhưng hắn ở cảnh giới nào chứ, ý niệm và nhục thân thực sự không có gì khác biệt.

Lâm Nguyên nghĩ đến một việc rất đáng sợ, sởn gai ốc.

"Trong Vận mệnh trường hà có dấu ấn của rất nhiều cường giả Hồng Hoang, dù đã chết đi nhưng những dấu ấn đó không hề biến mất, tất cả là do có Thiên Đạo chi lực trấn áp nên dấu ấn của những cường giả đã khuất mới không phục sinh được." "Nếu cường giả trong Hồng Hoang đều có thể để lại dấu ấn trong Vận mệnh trường hà, vậy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trong hỗn độn thì sao?

Bọn họ có phải cũng có thể để lại dấu ấn trong dòng sông vận mệnh của hỗn độn không?" "Hơn nữa, Vận mệnh trường hà trong hỗn độn không có Thiên Đạo chi lực trấn áp, điều này có nghĩa là Hỗn Độn Ma Thần có thể dựa vào những dấu ấn đó để phục sinh, nghịch thiên quay lại, tái hiện thế gian." Sau khi đưa ra suy đoán này, Lâm Nguyên cảm thấy toàn thân lạnh toát.

Nếu suy đoán của hắn là đúng thì quá đáng sợ, đó là Hỗn Độn Ma

Thần đấy!

Tuy nói ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trước mặt Bàn Cổ đại thần thì không đáng nhắc tới, nhưng trước mặt sinh linh Hồng Hoang thì đó là những tồn tại bất khả chiến bại.

Hỗn Độn Ma Thần thực tế có số lượng rất nhiều, "ba ngàn" chỉ là một con số ước lệ đại diện cho số lượng vô cùng vô tận của bọn họ, có tới hàng tỷ.

Nhưng trong đó, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu đều mạnh mẽ nghịch thiên, tu vi yếu nhất e rằng cũng đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn những Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu tiên đạt tới cảnh giới nào thì thật khó mà tưởng tượng, e rằng chỉ cần búng nhẹ một ngón tay cũng đủ để phá hủy Hồng Hoang.

Những tồn tại như thế nếu phục sinh sẽ là một trận hạo kiếp khó mà tưởng tượng nổi đối với Hồng Hoang, cái gọi là "Lượng Kiếp" so với hạo kiếp này chỉ là trò trẻ con.

"Xem ra vận mệnh tương lai của Hồng Hoang vẫn nằm trong tình cảnh hung hiểm." Lâm Nguyên tâm thần nặng nề, khoảnh khắc này hắn có một cảm giác cấp bách, chỉ phá vỡ rào cản bước vào cảnh giới Thánh nhân thôi là chưa đủ, vẫn chưa thể có được sự an toàn tuyệt đối, hắn cần phải trở nên mạnh mẽ hơn nữa!

Ầm!

Lúc này Vận mệnh trường hà rung chuyển dữ dội, một luồng lực bài xích sinh ra, ý niệm của Lâm Nguyên lập tức quay trở lại cơ thể, quá trình đột phá đến đây cũng hoàn toàn kết thúc.

Vút!

Hắn mở bừng mắt, từ đôi mắt bắn ra hai luồng thần quang rực rỡ

xuyên thủng hư không, khiến càn khôn chấn động như muốn vỡ vụn.

Quanh thân hắn chỉ là khí tức tự nhiên lan tỏa ra cũng khiến đạo tắc mảnh thiên địa này phải rên rỉ, không chịu nổi như sắp nát tan.

Phía ngoài đảo Bồng Lai, trong các bộ lạc Vu tộc, tất cả tộc nhân Vu tộc đều cảm nhận được một luồng uy áp mạnh mẽ đến cực điểm, như những ngọn thái cổ thần sơn đè nặng lên người, xương cốt toàn thân kêu răng rắc như sắp vỡ vụn.

Lâm Nguyên nhận ra điều này, tâm niệm khẽ động, thu liễm uy áp vào trong cơ thể, tức thì tất cả Vu tộc cảm thấy áp lực đó rút đi như thủy triều, trong lòng đều thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này trong đám đông, Đại Vu Cửu Phượng bước ra, một thân hắc y, quanh người tỏa ra khí tức khủng bố, vẻ mặt trang nghiêm, giọng nói thanh lãnh hướng về phía Lâm Nguyên cúi người hành lễ.

"Chúc mừng Đại Vu Vu Nguyên đăng lâm vị trí Thánh nhân." Tiếng nói được quán nhập pháp lực của nàng cuồn cuộn vang vọng, truyền đến mọi ngóc ngách trên đại địa Vu tộc như sấm rền, chấn động màng nhĩ, hớp hồn người nghe.

Nghe thấy lời này, sắc mặt của tất cả Vu tộc lập tức trở nên túc mục.

Cảnh tượng kinh thiên động địa vừa rồi bọn họ đương nhiên biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

Ngay lập tức trên mảnh đất Vu tộc mênh mông, từng vị Vu tộc hoặc tỉnh dậy từ bế quan, hoặc bước ra từ nơi ở, hoặc dừng việc săn bắn, chằng chịt không kể xiết, tất cả đều không hẹn mà gặp đồng loạt hướng về phía Lâm Nguyên, thần sắc trịnh trọng cúi người hành lễ, đồng thanh hô lớn: "Chúc mừng Đại Vu Vu Nguyên đăng lâm vị trí Thánh nhân!" Hàng tỷ tiếng nói hội tụ lại tạo thành một làn sóng âm

hạo đại xông thẳng lên mây xanh, xé nát những đám mây trắng trên cao, chấn động càn khôn, khí thế hào hùng trải dài vạn dặm sơn hà.

Trong Bàn Cổ đại điện, Thập Nhị Tổ Vu lần lượt bước ra, mỗi thân ảnh đều sừng sững như núi, đội trời đạp đất, đứng giữa thiên địa với uy áp cuồn cuộn khiến vạn linh sợ hãi.

Bọn họ là những người thống trị Vu tộc, bá chủ Hồng Hoang, đứng trên đỉnh kim tự tháp, mười hai người hợp lực có thể chiến Thánh nhân, là những sinh linh do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Khí huyết quanh thân tỏa ra như biển cả nhấn chìm hư không, khiến càn khôn run rẩy không chịu nổi như sắp sụp đổ trở lại thành hỗn độn.

Bọn họ thần tình trang nghiêm, không kính trời không kính đất, chỉ tôn thờ thân thể Bàn Cổ, vậy mà lúc này cư nhiên đều đồng loạt khom lưng, thần sắc trang nghiêm long trọng hành lễ với Lâm Nguyên.

"Chúc mừng Đại Vu Vu Nguyên đăng lâm vị trí Thánh nhân!" Tiếng hô này được quán chú pháp lực Tổ Vu, lập tức vang dội khắp Hồng Hoang như sấm thiên đình, vang thấu ba mươi ba tầng trời, đi thẳng vào tinh không Hồng Hoang.

Càn khôn chấn động, bát phương vang vọng, hàng tỷ sinh linh trong Hồng Hoang đều một phen kinh hãi, vừa vì sức mạnh kinh khủng đó vừa vì ý nghĩa ẩn chứa trong lời nói kia.

Vu Nguyên đã chứng đạo thành Thánh!

Và đây là thông cáo chính thức của Vu tộc!

Nhất thời Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Yêu Sư, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cho đến cả Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa, Tam Thanh, cùng rất nhiều đại thần thông giả trong Hồng Hoang và sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân đều một lần nữa hướng tầm

mắt về phía Vu tộc.

Khoảnh khắc này cả thế giới đều chú mục!

Lâm Nguyên thấy hàng tỷ Vu tộc bao gồm rất nhiều Đại Vu và Tổ Vu đều cúi đầu trước mình, trong lòng cũng dâng lên một luồng cảm xúc kích động, trào dâng một luồng hào khí.

Khoảnh khắc này hắn thực sự thấu hiểu được quyền thế của Thánh nhân, nhìn xuống vạn dặm sơn hà, khí thôn hoàn vũ, vạn linh thần phục, mỗi lời nói hành động đều có thể ảnh hưởng đến cục diện thế lực của cả Hồng Hoang.

Vu tộc lấy thực lực làm trọng, hắn bây giờ chính là chủ nhân của Vu tộc.

Mà Hồng Hoang lấy Vu tộc làm đệ nhất chủng tộc, nên có thể nói hắn hiện tại chính là người có quyền thế hiển hách nhất Hồng Hoang, đứng ngang hàng với Lục Thánh, thậm chí vượt qua cả Lục Thánh.

Ngay sau đó Lâm Nguyên đưa ngón tay khẽ điểm vào hư không một cái.

Ong!

Đại địa Vu tộc chấn động, trong cương vực rộng lớn hàng tỷ dặm, mỗi một ngóc ngách đều bừng lên đạo quang, đủ loại đại đạo pháp tắc đều trở nên hoạt bát.

Những đại đạo pháp tắc đó vào lúc này đều ngưng tụ, hóa thành từng chiếc búa sắt (thiết chuỳ) tinh khiết óng ánh, bao quanh hào quang, tỏa ra đạo vận vô cùng.

Kỹ năng hệ thống [Thiết Tượng]!

"Hôm nay ta chứng đạo thành Thánh, vì thiên hạ Vu tộc phá bỏ xiềng xích, mở ra nguyên thần." Giọng nói của Lâm Nguyên hùng vĩ

truyền khắp trời đất như lôi đình cửu thiên vang dội, luồng pháp lực Thánh nhân mênh mông theo đó lan tỏa đến tận cùng cương thổ.

Khắc tiếp theo tất cả búa sắt đều vút một tiếng bay ra, mỗi chiếc búa đều đến trước mặt một vị Vu tộc, bùng nổ hào quang ngút trời rồi gõ xuống một cái.

Ầm!

Trên người các Vu tộc lập tức hiện ra khí huyết vô tận, bên trong có thể thấy những mảnh vỡ nguyên thần đang di chuyển, khí huyết cư nhiên hóa thành những sợi xích khóa chặt những mảnh vỡ nguyên thần đó khiến chúng không được tự do, nhưng lúc này dưới cú gõ của búa sắt, những sợi xích đó đều đứt đoạn, tức thì tất cả Vu tộc đều cảm nhận được nguyên thần của mình.

Trong nhất thời trên đại địa Vu tộc, đâu đâu cũng lấp lánh ánh sáng nguyên thần, dày đặc như sao trên trời, tạo thành một khung cảnh hùng vĩ rực rỡ cực kỳ tráng lệ.

Tất cả Vu tộc đều kinh ngạc.

"Cái này... ta... ta có nguyên thần rồi, chẳng lẽ từ nay về sau ta có thể tu hành đạo pháp, luyện hóa linh bảo, tham ngộ các loại pháp tắc sao?" "Ta cảm thấy tư duy của mình trở nên thật minh mẫn, rất nhiều chuyện trước đây không hiểu nay bỗng chốc thông suốt!" "Đây chính là nguyên thần sao?

Thật là kỳ diệu!

Ta hiện tại đã không còn cảm giác muốn giết chóc, tâm cảnh đều trở nên bình hòa, cảm giác này thật tuyệt vời." Từng vị Vu tộc ban đầu là kinh ngạc, sau đó cảm nhận được sự thay đổi trên người mình thì đều cuồng hỷ.

Phá bỏ xiềng xích, mở ra nguyên thần, trí tuệ của cả người đều

được nâng cao.

Sau đó bọn họ phát hiện không chỉ mình mà tất cả Vu tộc vào khoảnh khắc này đều đã khai tịch được nguyên thần, khiến tâm thần chấn động như sóng dữ ngập trời.

“Đây chính là pháp lực Thánh nhân sao?

Chương 155

Quá khủng bố, số lượng Vu tộc chúng ta ít nhất cũng phải hàng tỷ, vậy mà Vu Thánh đại nhân cư nhiên trong nháy mắt đã khai tịch nguyên thần cho tất cả mọi người!

Chuyện này rốt cuộc là làm thế nào vậy?" Tất cả Vu tộc đều chấn hâm.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ cùng các Đại Vu khác cũng chấn kinh vô cùng, không ai ngờ được Lâm Nguyên vừa mới đăng lâm Thánh vị đã làm ra một chuyện đại sự như thế.

Đế Giang, Hậu Thổ, Huyền Minh, Cộng Công, Chúc Dung cùng Thập Nhị Tổ Vu càng là trợn mắt há mồm, gần như không thể hiểu nổi.

Bọn họ vốn đã được Lâm Nguyên khai tịch nguyên thần sớm, hiểu biết về nguyên thần rất sâu sắc, vì vậy hiểu rõ độ khó của việc khai tịch nguyên thần.

Những năm qua Lâm Nguyên chỉ giúp các Đại Vu và một số tiểu Vu có thiên tư xuất chúng khai tịch nguyên thần là vì độ khó quá cao, chỉ có thể từ từ mà làm.

Không ngờ Lâm Nguyên sau khi bước vào cảnh giới Thánh nhân lại lập tức hoàn thành kỳ tích như vậy.

Khai mở nguyên thần cho toàn bộ Vu tộc!

Đây là vĩ nghiệp to lớn đến nhường nào!

Thập Nhị Tổ Vu thân thể đều run rẩy, tâm tình kích động, chỉ cảm thấy nhiệt huyết trong người như sôi trào, muốn nổ tung, hận không thể ngửa mặt lên trời thét dài.

Nguyên thần đại diện cho trí tuệ, toàn bộ Vu tộc đều khai tịch được nguyên thần thì nội hàm của Vu tộc sẽ đón nhận một sự thăng tiến bùng nổ, cả tộc quần sẽ vì thế mà sản sinh ra sự tiến hóa kinh người, thực lực xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Vốn dĩ Vu tộc đã đủ mạnh rồi, nay lại được nâng tầm thêm một đoạn lớn như vậy, có thể thăng tiến đến mức độ nào thực sự khó mà tưởng tượng nổi.

Thập Nhị Tổ Vu liếc mắt một cái đã nhận ra ý nghĩa thâm viễn của sự việc này, tâm tự kích động không kìm nén nổi, cuối cùng rốt cuộc không nhịn được nữa đồng loạt ngửa mặt lên trời hô lớn: "Vu tộc đại hưng, Vu tộc đại hưng rồi!" Trong Hồng Hoang những vị đại thần thông giả kia cũng đều nhìn thấy cảnh này, tất cả đều tâm thần hãi hùng trước thủ đoạn của Lâm Nguyên.

Hồng Hoang rộng lớn một lần nữa đại chấn động, nổi lên sóng dữ ngút trời, thủ đoạn của Thánh nhân đúng là không thể nghĩ bàn, cư nhiên trong tích tắc đã nâng cao tầng thứ sinh mệnh của cả một tộc quần hùng hậu!

"Hừ, khai tịch nguyên thần cho Vu tộc thì đã sao?

Dù nguyên thần được mở ra, muốn trưởng thành cũng cần tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng.

Mà trước khi bọn chúng kịp trưởng thành, cuộc chinh phạt của Yêu tộc đối với Vu tộc sẽ bắt đầu, đến lúc đó sẽ diệt sạch toàn bộ Vu tộc, không chừa một tên!" Trên núi Tu Di, Chuẩn Đề sắc mặt âm lãnh.

Tại đảo Bồng Lai của Vu tộc, Lâm Nguyên thấy cả tộc Vu tộc chìm trong niềm vui sướng cuồng nhiệt thì gật đầu, khóe môi hiện lên một tia mỉm cười.

Sau khi đột phá cảnh giới Thánh nhân, uy lực kỹ năng hệ thống

cũng theo đó tăng vọt, hắn tự nhiên không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp dùng kỹ năng Thiết Tượng giúp toàn bộ Vu tộc khai tịch nguyên thần.

Như vậy tiềm năng của cả Vu tộc sẽ đón nhận một sự bùng nổ.

Vu tộc vốn thiên phú trác tuyệt, dù sao cũng là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân cường hoành, chỉ có nguyên thần là điểm yếu, vì vậy hành sự lỗ mãng bạo táo, tàn nhẫn hiếu chiến, cuối cùng dẫn đến kết cục diệt vong của cả tộc.

Nay nguyên thần đã mở, trí tuệ thanh minh, sẽ không bao giờ lặp lại kết cục tương tự nữa.

Hành động lần này của hắn có thể nói là triệt để thay đổi vận mệnh của Vu tộc!

Dĩ nhiên việc thay đổi quỹ đạo đại thế của Hồng Hoang chắc chắn sẽ chịu sự phản phệ cực kỳ nghiêm trọng, nhưng Lâm Nguyên đã sớm chuẩn bị tâm lý, có những ma nạn buộc phải đối mặt.

Nguy cơ tiếp theo hắn sắp phải đối mặt tuyệt đối là một cuộc đại hạo kiếp thực sự quét sạch Hồng Hoang, dưới đại hạo kiếp đó đã không còn đường né tránh, vì vậy cách tốt nhất là mạnh mẽ ứng đối.

Dùng tư thế mạnh nhất để chấn nhiếp vạn tộc, nghênh chiến kẻ cường địch.

Ánh mắt Lâm Nguyên nhìn về phía tinh không, dường như muốn nhìn thấu tận cùng Hồng Hoang, ánh mắt phiêu miểu như khói vân.

Một lát sau hắn thu hồi tầm mắt, thản nhiên mở lời.

“Ba mươi năm sau, tại chân núi Bất Chu, ta sẽ tổ chức Thành thánh đại điển, vạn tộc Hồng Hoang đều có thể đến tham dự.” Giọng nói của hắn bình thản nhưng lại hùng tráng hơn cả tiếng của Thập Nhị Tổ Vu cộng lại vạn lần, trong tích tắc lan tỏa ra vang vọng bên tai mọi sinh linh trong Hồng Hoang.

Các tộc quần trong Hồng Hoang vô cùng vô tận, cường giả cũng nhiều vô số kể, lúc này nghe thấy tiếng của Lâm Nguyên thì đầu tiên là ngẩn ra, sau đó ai nấy đều phấn khích.

Trong Hồng Hoang Thánh nhân cao cao tại thượng, đã trở thành truyền thuyết, thành thần thoại, sức ảnh hưởng của Thánh nhân là cực kỳ đáng sợ, ngay cả Vu Yêu nhị tộc cũng không thể che mờ hào quang đó.

Tuy nhiên mỗi vị Thánh nhân đều cư ngụ ở ngoài thế tục, không màng thế sự, đừng nói là người bình thường, ngay cả những vị đại thần thông giả muốn gặp Thánh nhân một lần cũng khó như lên trời.

Vậy mà hiện tại Lâm Nguyên chứng đạo thành Thánh, lại sắp tổ chức Thành thánh đại điển tại núi Bất Chu, điều này khiến tất cả bọn họ đều có một cơ hội được bái kiến Thánh nhân, làm sao có thể không khiến người ta kích động?

Cường giả vạn tộc mặt mũi đều đỏ bừng, gần như lập tức bắt đầu chuẩn bị.

Hồng Hoang rộng lớn, muốn tới được núi Bất Chu trong vòng ba mươi năm không phải là việc đơn giản.

Thậm chí cả những cường giả trong Yêu tộc cũng động lòng.

Có thể nói khoảnh khắc này cả Hồng Hoang đều vì một câu nói của Lâm Nguyên mà đảo lộn.

"Hừ, chỉ là chút tiểu xảo thu mua lòng người mà thôi, nhưng Thành thánh đại điển biết đâu cũng chính là một cơ hội..." Núi Tu Di, Chuẩn Đề đầu tiên là cười lạnh, sau đó chìm vào trầm tư.

Thời gian trôi qua, dị tượng thành Thánh của Lâm Nguyên biến mất, nhưng Hồng Hoang mênh mông vẫn không hề bình lặng lại, ngược lại khắp nơi đều nảy sinh chấn động.

Cường giả trong vô số tộc quần chỉ cần tự thấy mình có thực lực băng qua Hồng Hoang đều lần lượt khởi hành, hướng về núi Bất Chu thuộc lãnh địa Vu tộc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thấy cảnh này thì trong lòng vô cùng khó chịu, vì vậy ra lệnh cho Yêu tộc dốc toàn lực ngăn cản những cường giả đó.

Tức thì trong Hồng Hoang đâu đâu cũng xảy ra những trận huyết chiến kinh thiên động địa, hễ động thủ là phá hủy sơn nhạc, khiến sông ngòi đổi dòng, rơi vào cục diện động loạn khắp nơi.

Có điều Yêu tộc tuy mạnh nhưng suy cho cùng cũng chỉ là một tộc quần, mà số lượng cao thủ vạn tộc tiến về núi Bất Chu lại không hề nhỏ, thực lực cũng không yếu, nên sự ngăn cản thực tế cũng có hạn.

Hơn nữa Vu tộc biết chuyện này cũng lần lượt phái cao thủ ra tiếp đón.

Vì vậy hành động này của Yêu tộc cũng không tạo ra trở ngại quá lớn, cùng lắm chỉ được coi là một sự cố nhỏ mà thôi.

Dưới chân núi Bất Chu, một đài cao khổng lồ cũng dần dần được xây dựng xong, được lắp ghép từ những nguyên liệu quý giá nhất của Vu tộc như Canh Kim Thần Thạch, Thủ Sơn Đồng Mẫu... tỏa ra ánh sáng lung linh, hiển lộ uy năng vô cùng, Thành thánh đại điển sẽ được tổ chức tại đài cao này.

Cả Vu tộc đều vô cùng bận rộn nhưng đồng thời cũng tràn đầy khao khát.

Nếu là trước kia đón tiếp cường giả các phương tới, với phong cách hành sự của Vu tộc chắc chắn sẽ rất sơ sài, nhưng nay thì khác, mọi nơi đều được bố trí ngăn nắp, không một chút sơ hở, công tác chuẩn bị cho đại điển đều diễn ra tuần tự như một cỗ máy tinh vi

đang vận hành.

Dù sao hiện tại Vu tộc đều đã mở ra nguyên thần, trí tuệ thâm hậu, hành vi xử sự đã khác xa so với trước kia.

"Hi Hòa nữ thần, Thường Hi nữ thần giá lâm." Một vị quan nghênh tân của Vu tộc hô lớn.

Hi Hòa nữ thần, Thường Hi nữ thần là những vị đại thần thông giả có quan hệ tốt nhất với Vu tộc, hai nàng mang theo hoa nguyệt quế kết từ cây Nguyệt Quế cổ thụ đến Vu tộc từ sớm.

Những vị khách cấp bậc này đến thăm khiến cả Tổ Vu cũng phải kinh động, Huyền Minh và Hậu Thổ – hai vị nữ Tổ Vu ra đón, đưa Hi Hòa và Thường Hi vào trong Vu tộc.

"Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Đại Tiên giá lâm." Không lâu sau lại có thêm một vị đại thần thông giả đến Vu tộc, hơn nữa cảnh tượng vô cùng chấn hâm, Trấn Nguyên Tử cư nhiên mang theo cả cây Nhân Sâm Quả đến!

Cây Nhân Sâm Quả hùng vĩ vô biên, cao ngang với trời, hào quang xanh biếc lay động, hương thơm tỏa khắp bầu trời, trên cây kết mấy chục quả có hình dạng hài nhi.

"Ta thấy văn minh Vu tộc hưng thịnh, phát triển bừng bừng, vì vậy muốn chọn một nơi làm đạo trường của mình, không biết các vị đạo hữu Vu tộc có hoan nghênh không?" Trấn Nguyên Tử sảng khoái cười nói.

"Tiên sinh nếu bằng lòng ở Vu tộc chúng ta tham huyền ngộ đạo, chúng ta nhất định sẽ dốc lòng nghênh tiếp." Các Tổ Vu đều bị chấn động, Cộng Công và Chúc Dung xuất hiện đích thân đón Trấn Nguyên Tử vào trong Vu tộc vô cùng trịnh trọng, lập tức đưa ra bản đồ cương vực Vu tộc, mặc cho Trấn Nguyên Tử nhìn trúng nơi nào cũng tùy ý

lựa chọn.

Phải biết rằng Trấn Nguyên Tử là đại năng tiên thiên, sinh ra cùng Địa Đài Mô, trong tay có Nhân Sâm Quả thụ là một trong mười đại linh căn tiên thiên, tu vi thông thiên triệt địa, là một trong những đại thần thông giả đỉnh cấp nhất Hồng Hoang!

Có thể nói là một trong số ít người gần nhất với cảnh giới Thánh nhân!

Chương 156

Một tồn tại cấp bá chủ như thế, chiến lực cường hoành dù so với Tổ Vu e rằng cũng không hề kém cạnh, là đại năng thực thụ.

Một tồn tại khổng lồ như vậy cư nhiên muốn quy thuận Vu tộc, thực sự là chuyện đại sự chấn động thiên hạ!

Không chỉ khiến thực lực Vu tộc tăng vọt, mà còn tăng cường cực lớn uy tín của Vu tộc, khiến thanh thế của Vu tộc trong Hồng Hoang tăng lên mấy bậc, ý nghĩa cực kỳ sâu xa.

"Tộc trưởng Long tộc Bắc Hải tới tham gia Thành thánh đại điển." "Bắc Hải Huyền Quy tới thăm." "Minh Hà Lão Tổ phái Đại Tự Tại Thiên Ba Tuần tới chúc hạ Vu Nguyên đại nhân chứng đạo thành Thánh." Sau đó lại có thêm một số đại năng lần lượt kéo đến, đều là những nhân vật tiếng tăm lẫy lừng, đứng trên đỉnh cao của Hồng Hoang.

Ngoài ra Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ nay đều đã nhận một số đệ tử, bọn họ tuy không đích thân đến nhưng cũng phái môn nhân đệ tử tới.

Ví dụ như Đa Bảo Đạo Nhân, Triệu Công Minh, Vân Tiêu tam tỷ muội, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử...

Trong dòng thời gian nguyên bản, những môn đồ Thánh nhân này sẽ tỏa sáng rực rỡ trong Phong Thần Lượng Kiếp, nhưng thực tế ở thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp này tu vi của bọn họ cũng đã không hề yếu.

Tiếp đó là những cường giả trong vạn tộc Hồng Hoang, các tộc chủ của đại chủng tộc cùng một số tán tu, đây là lực lượng đông đảo nhất.

Cuối cùng ngay cả Khổng Tuyên cũng đã tới.

Khổng Tuyên trong dòng thời gian nguyên bản vào thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp có thể nói là danh tiếng lừng lẫy nhất thời, đánh cho Xiển Giáo thảm bại, cuối cùng phải có Thánh nhân ra tay mới hàng phục được y.

Có thể nói y thuộc nhóm mạnh nhất dưới trướng Thánh nhân, dù so với những đại thần thông giả đỉnh cấp như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ e rằng cũng không kém bao nhiêu, Ngũ Sắc Thần Quang quét sạch vạn vật, kinh thiên động địa.

Thời kỳ này tu vi của y cũng đã rất mạnh, vô cùng đáng sợ.

Nhất thời số lượng cường giả đến Vu tộc ngày càng nhiều.

Đây là một cảnh tượng hùng vĩ khó tin, khiến người ta liên tưởng tới thời kỳ Hồng Quân giảng đạo tại Tử Tiêu Cung năm xưa, các vị đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang tụ họp một nơi.

Lâm Nguyên sau khi đột phá Thánh nhân vẫn luôn bế quan trong đảo Bồng Lai để thể ngộ những điều kỳ diệu của cảnh giới Thánh nhân, đồng thời cũng tham ngộ các pháp tắc khác.

Sau khi đột phá Thánh nhân, ngộ tính của hắn tự nhiên cũng tăng lên rất nhiều.

Theo thời gian trôi qua, hắn không chỉ củng cố hoàn toàn tu vi tầng thứ Thánh nhân mà còn tham ngộ các pháp tắc Thời gian, Vận mệnh, Nhân quả...

đến mức độ một trăm phần trăm, quanh thân tỏa ra khí tức thâm bất khả trắc như muốn vặn xoắn chư thiên vạn giới.

Không tri không giác thời điểm Thành thánh đại điển đã tới.

Vút!

Lâm Nguyên mở bừng mắt, từ đôi đồng tử bắn ra hai luồng mâu quang xuyên thấu tinh không vũ trụ, bên trong có hiện ra dị tượng khai thiên lập địa, thậm chí ở sâu bên trong còn có hư ảnh của từng vị Hỗn Độn Ma Thần đang gào thét hỗn độn, thấp thoáng còn thấy được thân hình nguy nga của Bàn Cổ đại thần.

Quanh thân hắn lan tỏa tỷ tỷ đạo vận, vặn xoắn thời không, ảnh hưởng đến sự vận chuyển của thời gian, cả đảo Bồng Lai vào lúc này đều rung chuyển không chịu nổi luồng uy áp tự nhiên rò rỉ ra ngoài đó như muốn tan rã, chỉ có Hoàng Trung Lý với tư cách là một trong mười đại linh căn tiên thiên là không chịu ảnh hưởng quá lớn.

Lâm Nguyên biết rõ sự khủng bố của mình hiện tại, tâm niệm khẽ động có thể phá hủy hàng tỷ thế giới, sớm đã đến một cảnh giới không thể tin nổi, vì vậy liền thu liễm uy năng, sau đó bước ra một bước, dưới chân các trận văn không gian hiện ra chằng chịt, thân ảnh lóe lên một cái đã biến mất khỏi chỗ cũ.

Khi xuất hiện lần nữa đã tới chân núi Bất Chu, trên đài cao đã được xây dựng từ trước.

Phía trước đài cao là một quảng trường khổng lồ.

Một bên quảng trường là Thập Nhị Tổ Vu, mỗi thân ảnh Tổ Vu đều cao lớn vô biên ngang với núi, khí huyết bành trướng xông thẳng lên trời cao khiến thương khung chấn động.

Bên cạnh Thập Nhị Tổ Vu là những Đại Vu có tu vi yếu hơn như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ, Xi Vưu... lúc này đều quy củ đứng trên quảng trường.

Bên kia quảng trường là đám đông cường giả Hồng Hoang đến tham gia Thành thánh đại điển lần này.

Số lượng quá nhiều.

Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên, Hi Hòa, Thường Hi, Bắc Hải Huyền Quy, Đa Bảo Đạo Nhân, Triệu Công Minh, Vân Tiêu tam tỷ muội... phóng tầm mắt nhìn đi thấy chằng chịt kéo dài tới tận chân trời.

Bọn họ đều tỏa ra khí tức khủng bố, vô số luồng khí tức đan xen vào nhau tạo thành một biển đạo vận mênh mông, dị tượng vạn thiên khiến thiên khung không ngừng rung chuyển, ba mươi ba tầng trời dường như sắp sụp xuống, các thái cổ tinh thần trong tinh không Hồng Hoang đều run rẩy bần bật, khủng bố vô biên.

Lâm Nguyên đứng trên đài cao, phóng tầm mắt nhìn xuống.

Không nghi ngờ gì nữa, đây là một bức tranh thương mang và hùng vĩ, hàng tỷ thần ma tụ hội, lay động vạn cổ thời không, luồng khí tức mênh mông, hồng hoang, thái cổ truyền ra đầy rẫy màu sắc thần thoại, nếu có người có thể vẽ lại được chắc chắn sẽ truyền tụng muôn đời, được hậu nhân truy ngưỡng.

Dù đã bước vào cảnh giới Thánh nhân nhưng khoảnh khắc này trong lòng Lâm Nguyên cũng không khỏi dâng lên một luồng hào khí.

Tất cả những nhân vật này đều vì hắn mà tụ họp nơi đây!

Và ngay lúc này Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt cúi người, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên cùng vô số đại thần thông giả, cường giả vạn tộc Hồng Hoang cũng đồng loạt cúi người, đồng thanh hô lớn: "Bái kiến Vu Thánh!" Hàng tỷ cường giả chằng chịt kéo dài tới tận chân trời, nhìn không thấy điểm cuối, cùng lúc cúi đầu, hàng tỷ tiếng nói đan xen vào nhau chấn động quá khứ tương lai, lay động bát hoang càn khôn.

Lâm Nguyên mỉm cười nói: "Chư vị miễn lễ.

Chư vị có thể tới đây..." Lời hắn mới nói được một nửa thì dị

biến đột ngột xảy ra.

Thiên khung bỗng chốc tối sầm lại, thế giới mênh mông chìm vào một màn đen kịt như mực, một bầu không khí khủng bố và áp bách lan tỏa.

Sau đó một tiếng ầm vang dội, trên thiên khung chợt xuất hiện một khôi thái cổ tinh thần to lớn vô biên lấp đầy trời đất, chuyển động ầm ầm tỏa ra sức mạnh áp bách vô tận.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Tiếp đó như một phản ứng dây chuyền, trên thiên khung hiện ra hết khối thái cổ tinh thần khổng lồ này đến khối khác, có khối đỏ rực, có khối bao quanh tử khí, có khối đen kịt như mực, khí tượng vạn thiên, to lớn vô cùng, gần như muốn đè sụp mặt đất, lơ lửng ngay trên đầu mọi người như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ lao xuống.

Thiên địa chấn động như muốn sụp đổ.

Mọi người đồng loạt biến sắc, ngẩng đầu nhìn lên.

Hàng tỷ thái cổ tinh thần cứ thế xuất hiện đè nặng trên đầu mọi người.

Mà ở phía trên các tinh thần đó yêu khí ngút trời cuồn cuộn, hiện ra hàng tỷ đại quân Yêu tộc chằng chịt.

“Đây...

đây là Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của Yêu tộc?” Có người run giọng nói, sắc mặt lập tức trắng bệch, trong mắt hiện lên nỗi sợ hãi vô cùng.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận là một trong những đại trận khủng bố nhất Hồng Hoang, hội tụ sức mạnh của hàng tỷ tinh thần trong tinh không Hồng Hoang, một khi phát động sẽ có uy lực diệt thế.

Không ai ngờ được trong Thành thánh đại điển của Lâm Nguyên, Yêu tộc lại đột nhiên xuất hiện và bày ra một sát trận hùng vĩ như thế!

Yêu tộc muốn đại quyết chiến với Vu tộc sao?

Lúc này sự biến hóa trên thương khung vẫn chưa kết thúc.

Hàng tỷ thần ma, mỗi người đều mang theo tu vi cường hãn, câu động sức mạnh của một ngôi sao bình thường dẫn dắt từ sâu trong vũ trụ tới hội tụ vào đại trận.

Phía trên hàng tỷ thần ma là mười bốn nghìn tám trăm vị cường giả Yêu tộc tay cầm mười bốn nghìn tám trăm lá cờ Tiểu Chu Thiên Tinh Thần, dẫn dắt sức mạnh của mười bốn nghìn tám trăm khối thái cổ tinh thần.

Mà trên mười bốn nghìn tám trăm vị cường giả Yêu tộc đó là ba trăm sáu mươi lăm vị cường giả cái thế của Yêu tộc, tay cầm cờ Đại Chu Thiên Tinh Thần, dẫn dắt sức mạnh của ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ đạo.

Một điểm khiến mọi người vô cùng chấn kinh là trong ba trăm sáu mươi lăm vị cường giả này, ngoài Thập Đại Yêu Thánh, Côn Bằng Yêu Sư ra còn có cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất!

Mọi người kinh ngạc, trong lòng nảy sinh vô số nghi vấn.

Chương 157

Theo truyền thuyết, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chủ trì hai ngôi sao chí tôn là Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh làm nòng cốt của đại trận.

Nhưng hiện tại tại sao hai người họ lại chỉ chủ trì sức mạnh của ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ đạo?

Khắc tiếp theo trên thiên khung hào quang rực rỡ, một ngôi sao tỏa ra hàng nghìn hàng tỷ tia sáng hiện ra, bao quanh thần hỏa ngút trời thiêu cháy vạn cổ, chính là Thái Dương Tinh.

Lại có một ngôi sao khác hiện ra, thanh lãnh sáng trong bao quanh Thái Âm chi lực, lạnh và cứng như sắt nguội, đó chính là ngôi sao chí tôn khác – Thái Âm Tinh.

Từ trong Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đột ngột bộc phát ra một luồng thánh uy ngút trời, hai thân ảnh hiện ra, một thân ảnh là một cây Bồ Đề thông thiên, một thân ảnh là một cây Khổ Trúc khổng lồ lấp đầy vũ trụ, lan tỏa càn khôn, chính là hai đại Thánh nhân của Tây Phương Giáo: Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn! "Suýt..." Ngay tại khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều hít sâu một hơi khí lạnh, cho dù là hạng đại năng cái thế như Đa Bảo đạo nhân, Khổng Tước dẫu có thần thông quảng đại đến đâu cũng phải giật mình, sau lưng tuôn ra mồ hôi lạnh.

Hai trận nhãn căn bản của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận này, lại do hai tôn Thánh nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đích thân chủ trì!

Trời ạ, chuyện này thực sự vượt quá trí tưởng tượng!

Khi do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chủ trì, uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã đủ để đối kháng với Thánh nhân, giờ đây có Thánh nhân trực tiếp tọa trấn, uy năng này sẽ tăng tiến đến

mức độ nào?

Tuyệt đối là tăng vọt gấp hàng trăm hàng nghìn lần!

Quan trọng hơn là, khi xưa Đế Tuấn và Thái Nhất chủ trì còn có sơ hở do lực lượng Thái Âm không đủ, nhưng Thánh nhân có thể điều hòa âm dương, bù đắp hoàn hảo khuyết điểm này.

Điều này khiến cả tòa đại trận trực tiếp đạt tới trạng thái cực hạn!

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, dưới sự chủ trì của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cùng lực lượng của ức vạn tinh thần và ức vạn thần ma tại thời điểm này đã kết hợp hoàn mỹ, tạo nên một sự biến đổi về chất.

Hào quang rực rỡ vô cùng bộc phát, chiếu sáng cả hoàn vũ, uy năng khủng bố cuồn cuộn tuôn ra, toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều đang rung chuyển, run rẩy như sắp băng liệt.

Vạn linh kinh sợ, ngay cả những vị đại thần thông giả cũng cảm nhận được một áp lực khổng lồ, giống như có hàng triệu tòa Thái Cổ thần sơn đang đè nặng trên tâm đầu.

Đại đạo ai minh, càn khôn chiến lật. "Vu Nguyên!" Chuẩn Đề đứng sừng sững trong vầng thiên nhật kia, lực lượng của ức vạn thần ma vờn quanh thân thể, trong mắt hắn có biển cả nhân quả cuộn trào mãnh liệt, thần sắc đạm mạc băng lãnh. "Ngươi nghịch thiên mà hành, làm biến đổi đại thế thiên địa, muốn độc chiếm Hồng Hoang, khiến vạn tộc thiên hạ đều trở thành nô lệ cho tộc ngươi, tội ác tày trời, dù nghiêng hết nước Thiên Hà cũng khó có thể gột rửa.

Ta thân là Thiên Đạo Thánh nhân, thuận ứng đại thế Thiên Đạo, hôm nay liên hợp với Yêu tộc, hội tụ lực lượng ức vạn thần ma để trấn áp các ngươi, nếu còn phản kháng, giết không tha!

Ngươi tuy chứng đạo thành Thánh, nhưng nên biết Thánh nhân cũng không phải vô địch, cần phải thuận ứng Thiên Đạo, nếu không dù là thân bất hủ vạn kiếp cũng sẽ tan rã, thân tử đạo tiêu, vĩnh viễn biến mất khỏi thế gian." Giọng nói của Chuẩn Đề lúc này được quán chú pháp lực của toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu, khủng bố vô cùng, mang theo uy áp vô tận ầm ầm giáng xuống, nhiếp nhân tâm thần.

Giọng nói của hắn như sấm sét vang vọng khắp vũ trụ, truyền khắp Hồng Hoang, trên không trung chớp giật cuồng loạn, tiếng sấm đì đùng, cảnh tượng vô cùng đáng sợ như ngày tận thế.

Tất cả mọi người dưới âm thanh này đều cảm thấy mình thật nhỏ bé, ngay cả những tuyệt đỉnh đại năng như Khổng Tuyên, Đa Bảo đạo nhân, Trấn Nguyên Tử cũng cảm thấy thân thể chấn động như sắp nứt ra.

Sắc mặt họ tái nhợt, trong mắt hiện lên tia kinh hãi: Đây chính là sức mạnh ở tầng thứ Thánh nhân sao?

Quá khủng bố, so với nó, họ chẳng khác nào kiến hôi.

Thậm chí, nhiều cường giả không chịu nổi uy áp kia đã phải phủ phục xuống đất, hướng về phía bầu trời mà khấu đầu.

Tuy nhiên ngay khắc sau đó, một luồng lực lượng vô hình cuồn cuộn ập đến, bao trùm toàn bộ cương vực Vu tộc, mọi người cảm thấy áp lực trên thân mình lập tức nhẹ bẫng.

Ngay sau đó, chúng nhân nhìn thấy Lâm Nguyên ngẩng đầu, ánh mắt bình thản nhìn về phía trời cao, giọng nói vô cùng ôn hòa đáp: "Thiên Đạo là cái thá gì?

Cũng xứng để ta phải thuận ứng đại thế sao?

Chuẩn Đề, ta rất thất vọng về ngươi.

Ngươi có thể chứng đạo thành Thánh, chứng tỏ thiên phú tư chất

của ngươi thuộc hàng quán tuyệt Hồng Hoang, là kẻ có tài tình nghịch thiên hiếm thấy.

Thế nhưng, một tồn tại như ngươi lại cam tâm làm nô lệ cho Thiên Đạo, mọi việc đều làm theo ý đồ của Thiên Đạo, chẳng lẽ ngươi không thấy nhục nhã sao?" Chúng nhân nghe vậy, mồ hôi lạnh thi nhau chảy ròng ròng.

Lâm Nguyên này gan cũng quá lớn rồi, nên biết Thiên Đạo tại Hồng Hoang có địa vị chí cao vô thượng, dù là Thánh nhân cũng phải cảm ứng Thiên Đạo đại thế, mọi sự thuận theo Thiên Đạo.

Vậy mà khi Lâm Nguyên nhắc đến Thiên Đạo lại lộ ra cảm xúc miệt thị vô cùng, làm như vậy hậu quả thật khó lường, đây chính là chân chính "nghịch thiên", toàn bộ Vu tộc sẽ vì thế mà gánh chịu hậu quả thảm khốc.

Thần sắc Chuẩn Đề lập tức lạnh thấu xương, trong mắt bùng lên ngọn lửa giận dữ.

Lời nói này của Lâm Nguyên có thể nói là châm chọc đối đầu, đâm trúng tử huyệt của hắn.

Đúng vậy, hắn tuy là Thiên Đạo Thánh nhân, vẻ ngoài hào quang rực rỡ, nhưng bản chất vẫn là con rối của Thiên Đạo, sở dĩ hao tâm tổn trí gây sóng gió ở Hồng Hoang cũng là để hoàn trả công đức Thiên Đạo kia.

Chuyện này nếu không nói ra thì thôi, bị Lâm Nguyên vạch trần như vậy khiến hắn phẫn nộ không thôi, không thể kìm nén được nữa. "Ngươi chẳng qua chỉ là một tân Thánh nhân, sao dám thốt ra lời cuồng vọng như vậy?

Hôm nay nhất định phải khiến Vu tộc các ngươi máu chảy thành sông, để ngươi biết cái giá của việc làm trái đại thế Hồng Hoang!"

Tiếp Dẫn đột nhiên quát lớn một tiếng, dẫn động lực lượng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận mạnh mẽ ra tay.

Chỉ thấy thương khung ầm vang, từng viên Thái Cổ tinh thần khổng lồ rung động, tinh lực cuồn cuộn như biển cả, lập tức ngưng tụ thành hình dạng các loại thần thú: Long, Phượng, Kỳ Lân... vạn linh gào thét, dày đặc che kín cả vũ trụ, từ ngoài Ba Mươi Ba Tầng Trời như một dòng thác lũ đổ ập xuống, khiến cả không gian rung chuyển như sắp sụp đổ.

Những đại thần thông giả như Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử đều tái mặt, cảm thấy áp lực cực lớn.

Loại công kích này quá khủng bố, nếu là họ ra tay, ngay cả Trấn Nguyên Tử có Địa Đài Mô bảo vệ thì e rằng cũng bị nghiền nát thành tro bụi trong nháy mắt.

Sức mạnh này khiến người ta tuyệt vọng!

Cường giả vạn tộc Hồng Hoang thấy cảnh này càng thêm kinh hãi, nhiều người bắt đầu hối hận vì đã đến tham gia lễ thành Thánh này, ai có thể ngờ tại đây lại nổ ra một trận chiến kinh thiên động địa đến thế.

Lâm Nguyên vẫn điềm nhiên ngồi trên cao đài, vạt áo không hề lay động, thần sắc bình tĩnh, chỉ tùy ý vẫy tay, nhẹ nhàng lên tiếng: "Thập Nhị Tổ Vu, các huynh ra tay đi, phá nát tòa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận này cho ta." Thập Nhị Tổ Vu vốn đã không nhẫn nhịn được nữa, nghe vậy lập tức cười lớn: "Tuân mệnh Vu Thánh!" Sau đó bọn họ trực tiếp thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Ầm!

Lực lượng khí huyết vô tận bùng phát, mênh mông như biển, nghịch thiên xông thẳng lên trời, trực tiếp va chạm với triều cường

vạn linh kia, phát ra một tiếng nổ long trời lở đất.

Những quái vật khủng bố do tinh lực ngưng tụ thành đều nổ tung thành mảnh vụn trong lần va chạm này, giữa trời đất đâu đâu cũng là huyết khí của Tổ Vu.

Trong luồng huyết quang vô tận ấy, uy áp bộc phát quét sạch Hồng Hoang, sâu trong nội tâm mọi sinh linh đều trào dâng một nỗi sợ hãi, cảm thấy rùng mình ớn lạnh.

Hồng Hoang chao đảo, vũ trụ run rẩy, ngay cả Bất Chu Sơn cũng ầm ầm vang dội.

Trong luồng huyết khí cuộn trào đó, một bóng người cao lớn nguy nga hiện ra, đầu đội trời chân đạp đất, cao ngang bằng với Bất Chu Sơn, quanh thân vờn quanh ức vạn đạo vận.

Hắn có mái tóc đen dày đặc, đôi mắt thâm thúy như ẩn chứa cảnh tượng khai thiên lập địa.

Thân hình cường tráng chống đỡ cả vũ trụ, chân đạp hỗn độn, tràn đầy sức mạnh bùng nổ.

Tướng mạo thô khoáng như đao khắc rìu đục, nhưng lại mang theo một vẻ bá khí thương mang, đứng sừng sững ở đó như chúa tể của vạn đạo, đế hoàng của hỗn độn, khiến Ma thần cũng phải kinh sợ cúi đầu.

Đô Thiên Thần Sát, Bàn Cổ chân thân! "Đây là...

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận của Vu tộc!

Chương 158

Có điều nếu là Đế Tuấn và Thái Nhất chủ trì, Vu tộc có lẽ còn đối phó được, nhưng hiện tại chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu lại là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn." Chúng nhân thấy Bàn Cổ chân thân xuất hiện, trước là kinh hãi, sau đó trong lòng không khỏi nảy sinh nghi ngờ.

Không ai nghi ngờ uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu lúc này rõ ràng thể hiện sức mạnh áp đảo hơn. "Ha ha ha, Vu Nguyên, chẳng lẽ ngươi đã không dám ra tay, nên mới phái Thập Nhị Tổ Vu ra nộp mạng sao?" Trên cao không, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy cảnh này đều cười lớn.

Bàn Cổ chân thân tỏa ra uy thế vô cùng, nhưng trong mắt họ, Bàn Cổ chân thân này căn bản không thể là đối thủ của họ, bởi Thập Nhị Tổ Vu chủ trì đại trận chẳng qua cũng chỉ có chiến lực tầng thứ Chuẩn Thánh đỉnh phong, khoảng cách với họ thực sự quá lớn. "Chỉ cần chúng ta cũng đủ để trấn sát các ngươi, căn bản không cần Vu Thánh phải ra tay." Từ trong cơ thể Bàn Cổ chân thân truyền ra giọng nói lạnh lùng của Thập Nhị Tổ Vu, ngay sau đó thân hình khổng lồ đạp mạnh xuống đất, cả cơ thể bay vọt lên trời, lao thẳng về phía Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Trong quá trình đó, uy áp vô tận bộc phát, thiên địa như muốn sụp đổ, mọi sinh linh đều cảm nhận được áp lực cực lớn, thần hồn run rẩy.

Nhiều cường giả vạn tộc và đại thần thông giả lúc này đều lo lắng tột độ.

Trận đại chiến cấp độ này, bất kể bên nào thắng thua thì chỉ riêng dư chấn tỏa ra cũng đủ để hủy diệt họ.

Họ nảy sinh ý định muốn chạy trốn, nhưng lần này đến đây là để dự lễ thành Thánh của Vu Nguyên, hắn chưa lên tiếng, họ không dám khinh suất hành động. "Các ngươi cứ yên tâm, cứ ở đây mà xem cho kỹ, trận chiến này không ảnh hưởng đến các ngươi đâu." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Hắn khẽ búng tay một cái.

Ầm một tiếng!

Trong cương vực Vu tộc, sát khí đột nhiên ngút trời, từng luồng sát khí như thác đổ mang sắc đỏ ngầu, nhuộm đỏ cả một vùng trời đất.

Luồng sát khí vô tận này cuộn trào mãnh liệt, sau đó ngưng tụ thành một tòa đại trận, bao trùm toàn bộ cương vực Vu tộc.

Khi đại trận này thành hình, mọi người lập tức cảm thấy áp lực biến mất, không còn bị ảnh hưởng nữa. "Đây là đại trận gì?" Mọi người đều nảy sinh nghi vấn nhưng không ai dám hỏi.

Sự lo lắng trong lòng họ vẫn không giảm bớt, bởi bất kể đại trận phòng ngự này mạnh đến đâu, một khi Vu tộc chiến bại, nó chắc chắn sẽ bị phá vỡ, khi đó họ vẫn sẽ bị vạ lây.

Hơn nữa tòa đại trận này rất có thể không chỉ dùng để phòng ngự, biết đâu cuối cùng lại biến thành một chuồng giam, nhốt tất cả bọn họ lại để làm huyết thực cho Vu tộc.

Trong Hồng Hoang có rất nhiều bí pháp huyết tế có thể bộc phát sức mạnh cường đại trong thời gian ngắn.

Lâm Nguyên liếc mắt qua đã thấu hiểu tâm tư của mọi người, hắn có chút dở khóc dở cười.

Tòa đại trận này là sau khi hắn tu hành Trận Chi Đại Đạo, bố trí làm hộ tộc đại trận cho Vu tộc, lấy sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang

làm nguồn năng lượng, cực kỳ cường đại, lực phòng ngự vô cùng khủng bố.

Ngoài phòng ngự ra, nó không còn công năng nào khác.

Chỉ là với địa vị của Lâm Nguyên hiện nay, tự nhiên sẽ không đi giải thích những chuyện nhỏ nhặt này, bọn họ thích lo lắng thì cứ để họ lo lắng đi.

Ầm!

Lúc này trên thương khung vang lên tiếng nổ vang dội, Bàn Cổ chân thân lao vào giữa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, trực tiếp tung ra một quyền.

Tức thì một đạo quyền quang tráng lệ như dải thiên hà mênh mông rít gào lao ra, đập nát hàng triệu tinh thần, vô số thần ma thảm thiết kêu la, thi thể như mưa rơi rụng từ trên không trung. "Giết!" Bàn Cổ chân thân lạnh lùng quát, tung hoành đâm chém trong đại trận, hết quyền này đến quyền khác tung ra, thể hiện chiến lực vô song, nơi đi qua chỉ còn lại tàn tích của tinh thần.

Quá nhanh, chỉ trong chốc lát, một góc Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã bị đánh tan, chấn động kịch liệt, tinh lực gầm thét như sắp tan rã đến nơi. "Tiến vào sát trận chính là tự tìm đường chết." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lạnh lùng lên tiếng, ánh mắt tràn đầy sát khí, đột nhiên thúc động đại trận.

Tức thì toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận sôi trào, tinh lực vô tận mênh mông cuộn trào.

Ầm ầm!

Một vùng biển đen hiện ra, sóng đen ngợp trời, giữa biển nổi lên một con Côn Ngư khổng lồ tráng lệ như một thế giới, mạnh mẽ bay lên trời hóa thành một con Đại Bằng, cũng to lớn vô cùng, lấp đầy vũ

trụ, tỏa ra khí tức kinh người.

Hóa ra chính là cái thế cường giả của Yêu tộc - Côn Bằng.

Côn Bằng cũng đang chủ trì đại trận, lúc này Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thúc động đại trận, lập tức điều động sức mạnh của Côn Bằng Yêu Sư, đồng thời tăng cường vô hạn, khiến nó thăng tiến đến một tầng thứ khủng bố khó mà tưởng tượng, hóa thành Đại Bằng giương vuốt sắc lao về phía Bàn Cổ chân thân.

Phía dưới, Trấn Nguyên Tử thấy cảnh này thì nghiến răng nghiến lợi.

Hắn gia nhập Vu tộc chính là để đối phó Côn Bằng Yêu Sư, giờ gặp lại kẻ thù, mắt hắn đỏ ngầu.

Chỉ tiếc lúc này hắn chỉ có thể đứng xem, không thể tham chiến.

Thân hình Bàn Cổ chân thân to lớn khổng lồ đứng trên mặt đất cao ngang Bất Chu Sơn, lúc này tiến vào đại trận, nhật nguyệt tinh thần trước mặt hắn đều trở nên nhỏ bé.

Hắn gầm lên một tiếng làm chấn động tinh không, một quyền đấm thẳng về phía trước, tức thì con Đại Bằng kia nổ tung giữa không trung, máu bằng vương vãi khắp nơi!

Côn Bằng Yêu Sư thảm thiết kêu la, viên tinh thần mà hắn chủ trì lập tức ảm đạm xuống. "Tiếp tục nào." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thần sắc lãnh mạc, lại một lần nữa điều động lực lượng đại trận. "Lệ!" Lần này trong Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, ức vạn tinh thần ầm ầm chuyển động, đột nhiên có hai con Kim Ô khổng lồ xuất hiện, mạnh mẽ vỗ cánh, tức thì thần hỏa cuồn cuộn nhấn chìm cả vũ trụ.

Uy thế của chúng quá thịnh, vừa xuất hiện đã như muốn thiêu rụi cả vũ trụ, trong mắt có dị tượng mặt trời rực cháy đáng sợ, lao thẳng về phía Bàn Cổ chân thân.

Đây chính là chân thân của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, sau khi được đại trận gia trì, uy năng cũng tăng vọt, quét sạch vũ trụ, nhấn chìm càn khôn, lửa đỏ ngợp trời, nhiếp nhân tâm thần.

Bàn Cổ chân thân thấy cảnh này, trong mắt cuộn trào cảnh tượng khai thiên lập địa, vẫn chọn động tác đơn giản như trước: một quyền vung ra.

Ầm!

Hai con Kim Ô lập tức nổ tung trong vũ trụ!

Chúng nhân nhìn mà chấn động, Bàn Cổ chân thân trong Chu Thiên Tinh Đấu đại trận quả thực là vô địch, không gì có thể ngăn cản.

Chẳng lẽ Bàn Cổ chân thân này thực sự có thể đánh phá Chu Thiên Tinh Đấu đại trận sao? "Xem ra Bàn Cổ chân thân này đúng là có chút thực lực, không thể dùng biện pháp thông thường đối phó, cần phải dùng đến thủ đoạn nghiêm túc hơn một chút." Ánh mắt Chuẩn Đề âm lãnh. "Thúc động chiêu đó đi." Tiếp Dẫn đạo nhân cũng lạnh lùng lên tiếng.

Ong!

Một luồng sóng dao động vô hình lan tỏa, tràn ngập chư thiên vạn giới, mọi sinh linh tại khoảnh khắc này đều có cảm giác rùng mình ớn lạnh, như sắp có chuyện không hay xảy ra.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn quanh thân tỏa ra ức vạn phật quang, thúc động sức mạnh đến cực hạn, hai tay kết ấn, quanh thân vờn quanh dị tượng tinh hải cuộn trào đáng sợ.

Đột nhiên tất cả dị tượng co rút lại, ngưng tụ thành một điểm, hai vị Thánh nhân đồng thời nhấn một cái vào hư không, quát lớn: "Tinh thần tụ sát khí, Ma thần giáng Hồng Hoang!" Ầm!

Lời vừa dứt, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đột nhiên chấn động

kịch liệt, mỗi một viên tinh thần đều như bốc cháy, tinh lực sôi trào đến cực điểm, vũ trụ mênh mông được tinh quang chiếu rọi sáng rực.

Tinh thần ầm ầm chuyển động, từ sâu trong vũ trụ, từ dưới lòng đất Hồng Hoang, đột nhiên có sát khí vô tận cuộn trào tuôn ra, che trời lấp đất hội tụ về phía đại trận.

Loại sát khí này đen kịt như mực, mang theo ý chí vô cùng bạo lệ, hung tàn và dữ tợn, giống như một đám mây đen bao phủ vũ trụ, khiến ai nấy đều kinh tâm động phách, cảm thấy một nỗi sợ hãi phát ra từ bản năng.

Sau đó, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận vốn rực rỡ vô cùng bỗng chốc trở nên đen kịt, không còn thấy một tia sáng nào, thậm chí cả vùng Hồng Hoang rộng lớn cũng bị bao phủ trong bóng tối vô tận.

Chương 159

Một bầu không khí u ám và khủng bố lan tỏa. "Chuyện... chuyện gì đang xảy ra vậy?" "Đáng sợ quá, giống như có điều gì đó không lành sắp tới!" "Đây chính là uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận sao?" Chúng nhân run rẩy, ngay cả các đại thần thông giả cũng một phen kinh hãi.

Ngay sau đó, trong đại trận, sát khí ngập trời cuộn trào, đột nhiên ngưng tụ thành một bóng hình vô cùng dữ tợn, lấp đầy vũ trụ, tràn ngập sát khí vô tận.

Ngay khoảnh khắc đầu tiên nhìn thấy bóng hình đó, trong đầu mọi người đều hiện lên một ý niệm: Ma thần, đây chính là Hỗn Độn Ma Thần!

Nhiều người ở đây từng trải qua thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, hoặc nếu chưa trải qua cũng từng nghe tiền bối nhắc tới.

Kẻ chủ mưu của Hung Thú Lượng Kiếp chính là sát khí tàn dư của Hỗn Độn Ma Thần kết hợp với hung thú trong Hồng Hoang tạo thành tộc Hung thú đáng sợ, muốn thôn phệ toàn bộ sinh linh.

Vì là sát khí tàn dư của Ma thần nên trong trận đại chiến đó, sát khí cũng ngưng tụ thành hư ảnh chân thân của Hỗn Độn Ma Thần.

Khí chất dữ tợn, bạo lệ, hung tàn đó đã được hậu nhân ghi chép lại và truyền thừa đến tận bây giờ.

Giờ đây khi thấy bóng hình trong đại trận, họ lập tức liên tưởng đến chân thân Ma thần kia, quả thực là y hệt.

Nhưng tại sao lại có chuyện như vậy?

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận lại có thể ngưng tụ ra chân thân Ma

thần? "Trận pháp này chính là một trong những hình thái mạnh nhất của Chu Thiên Tinh Đấu!

Sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, oán niệm tàn dư của Hỗn Độn Ma Thần phần lớn đã tan vào tinh không vũ trụ, tan vào những ngôi sao kia!

Khi đại trận được thúc động đến cực hạn, có thể ngưng tụ sát khí, điều động sức mạnh của Hỗn Độn Ma Thần!" Chuẩn Đề đạo nhân lúc này cười lớn: "Dù các ngươi có ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân thì đã sao?

Chân thân Ma thần này cũng không hề yếu hơn ngươi bao nhiêu đâu!" Ầm!

Tôn chân thân Ma thần dữ tợn kia ngửa mặt lên trời gào thét, tiếng gầm chấn động Hồng Hoang, mang theo oán niệm vô tận, đôi mắt đỏ ngầu như biển hỗn độn chứa đầy hận ý, lập tức khóa chặt vào Bàn Cổ chân thân rồi mạnh mẽ lao tới. "Đây mới chỉ là bắt đầu!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cười gằn, tiếp tục thúc động thánh nhân pháp lực.

Tức thì đại trận lại rung chuyển, sát khí vô tận bị hút về.

Sau đó, từng tôn hư ảnh chân thân Ma thần được ngưng tụ thành hình, cuối cùng số lượng đạt tới ba trăm tôn.

Những thân hình thần khu khôi ngô sừng sững trong đại trận, sát khí xung thiên. "Trời ạ..." Chúng nhân run rẩy.

Nếu chỉ có một tôn chân thân Ma thần thì có lẽ không phải đối thủ của Bàn Cổ chân thân, vì Bàn Cổ chân thân thực sự quá mạnh.

Nhưng ai ngờ được Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lại ngưng tụ ra hẳn ba trăm tôn Ma thần chân thân!

Số lượng này mang tính áp đảo tuyệt đối, Bàn Cổ chân thân dù mạnh đến đâu cũng không thể chống đỡ nổi. "Xét cho cùng vẫn là do

tu vi của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn quá mạnh, đã bước vào tầng thứ Thánh nhân, dùng tu vi Thánh nhân để thúc động Chu Thiên Tinh Đấu đại trận quả thật khiến người ta tuyệt vọng." Trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà lão tổ nhìn cảnh này, lẩm bẩm tự nói.

Ầm!

Khoảnh khắc này tinh không vũ trụ như muốn nổ tung, ba trăm tôn Ma thần chân thân đồng loạt hành động, mang theo hận ý ngập trời từ tứ phương tám hướng giết về phía Bàn Cổ chân thân.

Cảnh tượng này giống như bầy hổ xé xác rồng, cực kỳ hung tàn và máu me.

Bàn Cổ chân thân tung ra một quyền, quyền lực ngợp trời, mang tư thái vô địch, chỉ một chiêu đã khiến một tôn Ma thần chân thân nổ tung, hoàn toàn tan nát.

Nhưng cùng lúc đó, những Ma thần chân thân khác đều xông lên tấn công.

Bàn Cổ chân thân tỏa ra thanh quang mờ ảo, lập tức chống đỡ được nhiều đợt tấn công, nhưng đòn đánh này có đến hàng chục hàng trăm đạo, lực phòng ngự rốt cuộc cũng có hạn.

Chỉ trong chốc lát, một tiếng "bành" vang lên, cánh tay Bàn Cổ chân thân bị đánh nổ một lỗ máu, tiếp đó bắp đùi bị một đạo kiếm khí xuyên thấu, rồi ngực lại bị một quyền đánh lún xuống. "Hống!" Bàn Cổ chân thân gầm thét, dưới sự vây công của ba trăm tôn Ma thần chân thân, hắn liều chết xâu xé, thần dũng vô song, mỗi quyền đều có thể kết liễu một tôn Ma thần.

Nhưng theo thời gian trôi qua, hắn dần rơi vào thế hạ phong, thương tích trên người ngày càng nhiều.

Chúng nhân thấy cảnh này đều không đành lòng, không muốn thấy

Bàn Cổ chân thân thất bại, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận thực sự quá mạnh, ba trăm tôn Ma thần chân thân quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

Mọi người đều nhìn về phía Lâm Nguyên, hy vọng hắn lúc này sẽ ra tay cứu giúp, nhưng họ phát hiện Lâm Nguyên vẫn điềm nhiên ngồi trên cao đài, thần tình bình tĩnh, không hề có chút dao động nào. "Chẳng lẽ hắn không quan tâm đến thắng bại của trận chiến này sao?" Chúng nhân trong lòng nảy sinh thắc mắc.

Ầm!

Bàn Cổ chân thân quanh thân bao phủ thanh quang mờ ảo, sau khi đấm nổ thêm một tôn Ma thần nữa, trong mắt lóe lên hàn quang.

Giọng nói của Thập Nhị Tổ Vu từ trong chân thân truyền ra: "Thánh nhân chủ trì đại trận quả thực bất phàm, uy lực kinh người." Chuẩn Đề nghe vậy cười đáp: "Nếu các ngươi bây giờ nhận thua đầu hàng, ta có thể tha cho các ngươi một con đường sống." Bàn Cổ chân thân cười lớn: "Chẳng lẽ ngươi tưởng ngươi đã nắm chắc phần thắng sao?

Ngây thơ!" Nói đoạn, Bàn Cổ chân thân đột nhiên gầm lớn một tiếng: "Đều ra đây cho ta!" Lời vừa dứt.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Từ hướng Bàn Cổ đại điện, đột nhiên có thần quang ngút trời bộc phát, xuyên thấu Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Ba luồng dao động đáng sợ bùng nổ, sau đó ba đạo Bàn Cổ chân thân cao ngang Bất Chu Sơn đồng thời xuất hiện, đứng sừng sững giữa vũ trụ, tỏa ra uy năng cái thế, áp chế Hồng Hoang, khiến chư

thiên vạn lý đều phải run rẩy.

Thấy cảnh này, trời đất bỗng chốc lặng ngắt, sau đó bùng lên một trận phong bạo không tưởng nổi.

Tất cả mọi người đều chấn động, kinh hãi trợn tròn mắt, trong lòng dậy sóng dữ dội, đầu óc như muốn nổ tung. "Chuyện gì thế này?

Bàn Cổ chân thân... lại xuất hiện thêm ba tôn Bàn Cổ chân thân nữa!" Triệu Công Minh hét lớn, mắt chữ A mồm chữ O không dám tin, bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động đến cực điểm, tu vi trong người đều bạo động.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Quá khủng bố!

Một tôn Bàn Cổ chân thân đã được coi là vô địch, dù dưới sự công sát của ba trăm Ma thần chân thân vẫn thần dũng vô song, giết chết từng con Ma thần một.

Vậy mà hiện tại Vu tộc lại xuất hiện thêm ba tôn Bàn Cổ chân thân khác, cộng thêm tôn ban đầu là bốn tôn Bàn Cổ chân thân.

Bốn tôn cộng lại thì thực lực sẽ khủng bố đến mức nào?

Không thể tin nổi, khó mà tưởng tượng được!

Chuyện này rốt cuộc là làm thế nào vậy?

Chương 160

"Ta hiểu rồi, Thập Nhị Tổ Vu này đều đã trảm tam thi thành công, vì thế họ dùng Thiện thi, Ác thi và Chấp niệm thi của mình để phân biệt ngưng tụ thành từng đạo Bàn Cổ chân thân!

Không ngờ đám Vu tộc này còn có quân bài tẩy như vậy!" Chuẩn Đề nghiến răng nghiến lợi nói.

Ngay cả hắn cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho khiếp sợ.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thần, đây là cảnh tượng chấn động đến nhường nào?

Hoàn toàn vượt xa tưởng tượng! "Sự đã đến nước này, nghĩ nhiều vô ích, chỉ có liều chết chiến đấu thôi!" Tiếp Dẫn đạo nhân lạnh giọng lên tiếng. "Chỉ có thể như vậy thôi." Chuẩn Đề gật đầu, trong mắt tràn đầy sát cơ.

Ầm!

Lúc này bọn họ đều cảm nhận được áp lực cực lớn, không còn dè dặt gì nữa, gần như đốt cháy pháp lực Thánh nhân của chính mình để thúc động Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đến cực điểm.

Những tôn Ma thần chân thân kia dẫu như đang bốc cháy, quanh thân quấn quýt từng đóa hắc diễm, khủng bố vô cùng. "Giết!" Mà lúc này về phía Vu tộc, ba tôn Bàn Cổ chân thân kia cũng đồng thời gào thét, xông vào đại trận hội hợp với tôn Bàn Cổ chân thân trước đó.

Trong nháy mắt, bốn tôn Bàn Cổ chân thân tụ hội.

Ầm!

Uy năng ngập trời bộc phát.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân phân biệt chiếm giữ bốn phương vị, lấp đầy vũ trụ, tâm ý tương thông, đồng thời vung quyền kích xuất.

Tức thì quyền quang mênh mông nhấn chìm Chu Thiên Tinh Đấu đại trận. "Hống!" Một tôn Ma thần chân thân gầm thét, quanh thân sát khí ngập trời bộc phát, trên nắm đấm quấn quanh sát khí vô tận cũng mạnh mẽ kích xuất, va chạm với quyền quang của Bàn Cổ chân thân.

Ầm!

Một luồng sóng dao động vô cùng đáng sợ bộc phát, thiên địa vũ trụ đều không chịu nổi mà rung động kịch liệt, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận dường như sắp sụp đổ, khủng bố vô cùng.

Ma thần chân thân sau một lần va chạm rên rỉ một tiếng, thân thể "ầm" một phát nổ thành vạn mảnh vụn, biến lại thành sát khí tan biến giữa trời đất.

Và đây chỉ là một lát cắt thu nhỏ.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân trong đại trận này tương trợ lẫn nhau, không còn sợ bị tấn công từ phía sau, lúc này hoàn toàn bộc phát uy năng lao lên công phá.

Nơi đi qua, từng tôn Ma thần chân thân căn bản không chống đỡ nổi, thân thể lần lượt tan rã, trong chớp mắt đã có hơn trăm tôn ngã xuống, mắt thấy sắp bị giết sạch đến nơi.

Thế như chẻ tre, tàn phá khô héo!

Lúc này bốn tôn Bàn Cổ chân thân thần uy vô địch, hoàn toàn là một chiến thắng áp đảo.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận rung chuyển kịch liệt, từng ngôi sao Thái Cổ run rẩy, bề mặt xuất hiện vết rạn nứt như sắp sụp đổ.

Kẻ chủ trì một ngôi sao là Côn Bằng Yêu Sư cũng lộ rõ vẻ sợ hãi,

trong lòng nảy sinh ý định tìm cơ hội chạy trốn khỏi đây.

Chúng nhân thấy cảnh này đều chấn động.

Quá khủng bố!

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận này là do Thánh nhân chủ trì nha, kết quả Thập Nhị Tổ Vu lại có thể đánh cho tòa đại trận này sắp sụp đổ, mắt thấy sắp thắng tới nơi rồi!

Chẳng lẽ trận chiến này sẽ đánh bại được Thánh nhân sao? "Không còn cách nào khác!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ánh mắt hiện lên vẻ giãy giụa, cuối cùng dứt khoát biến thành quyết đoán, ầm một tiếng bộc phát khí tức vô cùng khủng bố, gào lớn: "Lực lượng Thiên Đạo, gia trì thân ta!" Thực ra nếu không cần thiết, họ không muốn tùy tiện động dụng lực lượng Thiên Đạo, vì lực lượng này có vay có trả, động dụng càng nhiều thì sau này phải hoàn trả càng nhiều.

Nhưng hiện tại thực sự không còn cách nào, bốn tôn Bàn Cổ chân thân này quá đáng sợ, họ thúc động đại trận mà nhất thời cũng không thể trấn áp nổi.

Ầm!

Trong nháy mắt, trên trời cao đột nhiên hiện ra một dòng trường hà sóng gió mãnh liệt, lực lượng Thiên Đạo cuộn trào.

Sau đó, vô số lực lượng Thiên Đạo mênh mông như thác đổ nhấn chìm vũ trụ, lập tức đổ xuống tiến vào Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Tức thì uy lực của đại trận tăng vọt gấp trăm ngàn lần, hơn một trăm tôn Ma thần chân thân còn lại cũng vì thế mà thực lực tăng lên không biết bao nhiêu lần, lập tức bộc phát sát khí ngợp trời. "Lại có thể ép Thánh nhân phải động dụng lực lượng Thiên Đạo..." Chúng nhân thấy cảnh này càng thêm chấn động.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân vóc dáng hùng vĩ cường kiện, tỏa ra khí

tức trấn áp vạn cổ, đối mặt với tất cả những điều này thần sắc vẫn mặc nhiên, chỉ lạnh lùng thốt ra một chữ: "Giết!" Ầm!

Hai bên lại một lần nữa lao vào đại chiến.

Chỉ là uy lực đại trận tuy tăng vọt nhưng cũng không thể lập tức nghiền nát Bàn Cổ chân thân, hai bên rơi vào trạng thái cân bằng, thế quân lực địch. "Lần này Yêu tộc vẫn bại." Mọi người thầm nghĩ.

Xem ra Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Thập Nhị Tổ Vu đang ngang ngửa nhau, nhưng nên nhớ phía Vu tộc còn có một Vu Nguyên nữa nha.

Đó mới là tuyệt thế thiên kiêu thực sự, khi chưa thành Thánh đã đánh nổ Chuẩn Đề, giờ đã bước vào cảnh giới Thánh nhân, tu vi chắc chắn còn khủng bố hơn, không biết mạnh đến mức nào.

Nếu Vu Nguyên tham chiến, Yêu tộc bên này chỉ có một kết cục: thảm bại.

Ầm!

Nhưng ngay lúc này dị biến đột ngột nảy sinh, từ ngoài Ba Mươi Ba Tầng Trời hướng về Oa Hoàng Cung, đột nhiên có một luồng thánh uy ngợp trời bộc phát nhấn chìm vũ trụ.

Tiếp đó, một đóa Hồng Tú Cầu bay ra, nhanh chóng phóng đại, trong chớp mắt đã lấp đầy vũ trụ, chấn động vạn cổ chư thiên, một tia uy áp cũng đủ khiến chúng sinh run rẩy.

Quá khủng bố, Hồng Tú Cầu tỏa ra hào quang rực rỡ, cuộn trào như biển, đắm mình trong ức vạn lôi đình, so với sao Thái Cổ còn lớn hơn gấp triệu lần, cứ thế rít gào lao tới, đâm sầm vào Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, đánh thẳng về phía một đạo Bàn Cổ chân thân.

Vũ trụ này dường như muốn sụp đổ, Hồng Hoang này phảng phất sắp phá diệt, luồng thánh uy cuồn cuộn đó so với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, hoàn toàn là tồn tại ở tầng

thứ khác biệt.

Chúng nhân thấy cảnh này tâm thần chấn động, đều trợn tròn mắt kinh hãi đến cực điểm. "Đây...

đây là Nữ Oa!

Nữ Oa ra tay rồi!" "Nữ Oa lại ra tay giúp đỡ Yêu tộc!" "Lại thêm một vị Thánh nhân hạ tràng!" Chúng nhân chấn động tột độ, sau đó trong lòng dâng lên một nỗi sợ hãi mãnh liệt, thân thể run rẩy, tâm can lạnh lẽo.

Sức mạnh tầng thứ Thánh nhân hễ động một chút là có thể hủy diệt hàng tỉ vạn dặm sơn hà, mà Nữ Oa lại là tồn tại mạnh hơn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không biết bao nhiêu lần.

Nữ Oa hạ tràng đại chiến với Vu tộc, hậu quả thực sự không dám tưởng tượng nổi, trận Vu Yêu đại quyết chiến này đột ngột phát triển đến mức không thể cứu vãn như vậy.

Ầm!

Thánh uy khủng bố bộc phát, Hồng Tú Cầu đập mạnh lên một đạo Bàn Cổ chân thân, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, một cánh tay của Bàn Cổ chân thân lại nổ tung.

Thực lực của Nữ Oa quá mạnh, so với đại trận do Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chủ trì cũng không hề lép vế, vừa ra tay đã hiển hiện thần uy chấn thế, không gì cản nổi.

Chương 161

"Ha ha ha, Thánh nhân giá lâm, chúng ta tất thắng!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy cảnh này thì mừng rỡ điên cuồng, chiến ý càng thêm rực cháy, dốc hết pháp lực bản thân để khiến uy lực đại trận tăng thêm một phần. "Hống!" Một tôn Bàn Cổ chân thân gầm thét, trên nắm đấm quấn quanh ức vạn đạo hà quang, đấm thẳng về phía Hồng Tú Cầu, chấn vỡ càn khôn, làm sụp đổ chư thiên.

Ong!

Tuy nhiên Hồng Tú Cầu chỉ khẽ rung lên đã bộc phát lửa đỏ ngợp trời, chặn đứng nắm đấm kia, hai bên va chạm phát ra một tiếng nổ vang trời.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cũng vì thế mà chao đảo kịch liệt như sắp sụp đổ.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy cảnh này, đốt cháy ý thức chiến đấu đến cực hạn, chớp lấy cơ hội này thúc động hàng chục tôn Ma thần chân thân tấn công mạnh mẽ vào tôn Bàn Cổ chân thân bị đứt tay kia.

Trong phút chốc, hàng chục đạo đại thần thông khủng bố hóa thành những chùm tia sáng hủy diệt oanh kích lên người Bàn Cổ chân thân, lại khiến ngực hắn nổ ra một lỗ máu, thân thể xuất hiện vô số vết rạn như sắp vỡ vụn. "Hống!" Tôn Bàn Cổ chân thân đó gầm lên giận dữ, quanh thân bỗng nhiên tỏa ra thanh quang mờ ảo ngợp trời, giơ tay dẫn động sát khí vô tận cuộn trào hội tụ về.

Cảnh tượng khai thiên lập địa hiện ra, một thế giới mênh mông ầm ầm chuyển động trấn áp xuống, lập tức mười ba tôn Ma thần chân thân nổ tung!

Bàn Cổ chân thân, dũng mãnh vô địch!

Thực tế nếu đánh một chọi một, không một tôn Ma thần chân thân nào là đối thủ của Bàn Cổ chân thân, ngặt nỗi đối phương quá đông!

Huống hồ đại trận này còn do hai vị Thánh nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chủ trì, hội tụ sức mạnh ức vạn tinh thần, uy lực cũng kinh thiên động địa không kém.

Ong!

Ngay lúc này, Hồng Tú Cầu rung lên, lại thoát khỏi sự quấn quýt của các Bàn Cổ chân thân khác, lao về phía tôn Bàn Cổ chân thân đang bị thương này.

Hiển nhiên mục đích của nó là muốn thừa thắng xông lên, giải quyết trước một đối thủ đáng sợ.

Ầm!

Ánh đỏ ngợp trời nhấn chìm vũ trụ, biến cả thế giới thành một màu đỏ rực, thánh uy mênh mông lan tỏa càn khôn mang lại áp lực khó tin, vô số người cảm giác mình sắp nổ tung.

Uy lực Hồng Tú Cầu được thúc động đến cực điểm, đâm xuyên vạn cổ thời không, không gì cản nổi, lao đến trước mặt tôn Bàn Cổ chân thân bị thương, nhắm thẳng đầu hắn mà đập tới.

Khoảnh khắc này còn có một luồng sóng vô hình lan tỏa, giam cầm thời không, đồng thời một đạo khí cơ khóa chặt trên người Bàn Cổ chân thân, dù qua hàng vạn thế giới cũng không thể ngăn cản.

Uy lực Hồng Tú Cầu đạt tới đỉnh điểm, thề một kích giết chết đối thủ!

Các Đại Vu của Vu tộc thấy cảnh này tim đều nhảy lên tận cổ họng, căng thẳng đến cực điểm, lo lắng khôn nguôi.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn... thì mừng rỡ điên cuồng.

Chỉ có thể nói Nữ Oa thực sự quá mạnh, chân thân còn chưa hạ tràng, chỉ mới một quả Hồng Tú Cầu mà trong chớp mắt đã khiến cục diện chiến đấu thay đổi nghiêng trời lệch đất. "Đối thủ của ngươi nên là ta, ta nghĩ tốt nhất đừng nên can thiệp vào chiến trường của người khác." Đột nhiên ngay lúc này, một giọng nói truyền khắp vũ trụ, vang vọng Hồng Hoang, chấn động cả tinh không.

Trong giọng nói ấy cũng ẩn chứa một luồng thánh uy khủng bố khiến hàng tỉ thế giới phải run rẩy.

Người lên tiếng đương nhiên chính là Lâm Nguyên!

Ầm!

Hắn chỉ giơ tay hướng về phía trời cao mà chộp một cái, bàn tay khổng lồ phóng đại vượt qua ức vạn thời không, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Hồng Tú Cầu và tóm lấy nó.

Ong!

Hồng Tú Cầu phát quang rực rỡ hơn cả mặt trời, bộc phát ức vạn đạo kiếm quang chém vào bàn tay lớn kia, phát ra tiếng động keng keng vang vọng vũ trụ.

Tuy nhiên bàn tay khổng lồ phát sáng, tỏa ra một lớp thanh huy mờ ảo, vô số kiếm quang chém lên đó lại không gây ra chút tổn thương nào, chỉ bắn ra vài tia lửa bay vào sâu trong vũ trụ. "Ra đây đi." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Bàn tay khổng lồ thu hồi, kéo theo đó là trực tiếp lôi Hồng Tú Cầu ra khỏi Chu Thiên Tinh Đấu đại trận. "Suýt..." Hành động này khiến vô số người chấn động, hít sâu một hơi khí lạnh.

Uy lực của Hồng Tú Cầu khi nãy họ đều đã thấy, chỉ một chiêu đã phá nát cánh tay Bàn Cổ chân thân, mang sức mạnh áp đảo.

Vậy mà Lâm Nguyên vừa ra tay đã có thể cứng rắn tóm lấy nó và

lôi ra khỏi đại trận!

Điều này chẳng phải chứng minh tu vi của Lâm Nguyên còn khủng bố hơn sao? "Hừ!" Đột nhiên từ hướng Oa Hoàng Cung truyền đến một tiếng hừ lạnh đầy giận dữ, ngay sau đó Hồng Tú Cầu trong tay Lâm Nguyên đột nhiên phóng đại, trong chớp mắt đã vượt qua cả sao Thái Cổ, uy lực bỗng chốc tăng lên gấp mấy trăm lần, rung mạnh một cái liền thoát khỏi sự trói buộc của Lâm Nguyên, bay vào vũ trụ. "Ta đợi ngươi ở tinh không!" Một giọng nói thanh lãnh truyền đến, tiếp đó có thể thấy từ trong Oa Hoàng Cung, một bóng hình phong hoa tuyệt đại bay ra, lao thẳng vào sâu trong vũ trụ.

Khoảnh khắc đó, hào quang của nàng khiến chư thiên vạn giới đều phải lu mờ, dung nhan tuyệt thế nhiếp nhân tâm phách, chỉ là một cái nhìn thoáng qua cũng đủ khiến bao người mất hồn mất vía.

Dung mạo của Nữ Oa có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang, dù là nữ thần Hi Hòa hay Thường Hi ở Thái Âm Tinh so với nàng cũng kém một phần.

Ý tứ trong lời nói của nàng hiển nhiên là muốn cùng Lâm Nguyên chiến một trận tại tinh không Hồng Hoang.

Bởi lẽ sức mạnh tầng thứ Thánh nhân thực sự quá khủng bố, nếu đại chiến nổ ra thì Hồng Hoang có thể bị băng liệt, chỉ có vùng tinh không vũ trụ bao la vô tận, hư vô tử tịch kia mới có khả năng miễn cưỡng chịu đựng được.

Vụt!

Lâm Nguyên thấy vậy đương nhiên sẽ không sợ hãi, bước ra một bước, ức vạn phù văn không gian bùng nổ lấp đầy càn khôn.

Hắn thúc động không gian pháp tắc, chỉ trong nháy mắt đã băng qua vô tận tinh hệ, đi trước Nữ Oa một bước đến nơi sâu nhất của vũ

trụ, nơi này thậm chí cả bụi bặm tinh tế cũng không có, hoàn toàn là cõi hư vô tử tịch. "Hống!" Hai vị Thánh nhân rời đi, trận chiến ở Hồng Hoang vẫn không vì thế mà dừng lại.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân gào thét, tiếp tục liều chết xâu xé với các Ma thần chân thân trong Chu Thiên Tinh Đấu đại trận. "Giết!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hét lớn, mắt đã đỏ ngầu, tràn đầy vẻ điên cuồng.

Hiện tại hai tộc Vu Yêu chia làm hai chiến trường.

Một bên là họ với Thập Nhị Tổ Vu, một bên là Lâm Nguyên với Nữ Oa.

Cả hai chiến trường này đều rất quan trọng, bất kể bên nào thắng lợi trước cũng sẽ mang lại sự giúp đỡ cực lớn cho bên còn lại. ...

Cùng lúc đó, tại nơi sâu nhất của vũ trụ, Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh nhìn bóng hình phong hoa tuyệt đại đối diện, thản nhiên nói: "Không ngờ Vạn Linh Chi Tông, chí cao Thánh nhân Nữ Oa cũng đích thân hạ tràng giúp đỡ Yêu tộc, điều này xem ra không phù hợp với phong cách hành sự của ngươi lắm." Tính cách Nữ Oa xưa nay vốn khá siêu nhiên, sau khi thành Thánh, bất luận hạ giới xảy ra chuyện gì nàng cũng ít khi đoái hoài.

Thực tế với tu vi và cảnh giới của nàng, nếu muốn trở thành chủ nhân Yêu tộc thì chẳng tốn chút sức lực nào, ngay cả những đại bá chủ như Đế Tuấn hay Thái Nhất cũng phải ngoan ngoãn nhường ngôi.

Thế nhưng Nữ Oa đối với những thứ này chẳng mấy hứng thú, nàng vẫn luôn ẩn cư trong Oa Hoàng Cung để tham huyền ngộ đạo, tĩnh lặng tu hành, có thể nói trong lòng chỉ có đại đạo.

Một tồn tại như vậy mà giờ đây lại hạ tràng giúp Yêu tộc chiến đấu, quả thực là điều rất kỳ lạ. "Vu tộc những năm qua trưởng thành

quá mức khủng bố rồi." Nữ Oa lên tiếng: "Thập Nhị Tổ Vu lần lượt đản sinh nguyên thần, tu hành pháp môn trảm tam thi đều đạt được thành tựu lớn, hơn nữa không còn lỗ mãng hiếu chiến như trước.

Chương 162

Càng không cần nói đến việc xuất hiện một dị số như ngươi, trước đây chỉ là Đại Vu yếu nhất trong Vu tộc, vậy mà nay lại chứng đạo thành Thánh.

Tất cả những điều này đều không phù hợp với Thiên Đạo, lẽ ra không nên xảy ra.

Sự tồn tại của ngươi và Vu tộc đã nhiễu loạn đại thế thiên địa Hồng Hoang, thân là Thánh nhân, ta thấy cần thiết phải khiến đại thế Hồng Hoang trở lại bình thường, nếu không hậu quả khó lòng lường hết." Lâm Nguyên nghe vậy bật cười: "Lại là những lời lẽ y hệt như Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Nữ Oa, ngươi khác với bọn chúng, thiên tư của ngươi kinh người hơn, ta nghĩ ngươi nên hiểu rằng cái gọi là đại thế Thiên Đạo thực chất chính là một loại gông xiềng!

Thiên Đạo Hồng Hoang là gông xiềng đối với toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, thậm chí là đối với mấy vị Thánh nhân các ngươi.

Các ngươi bị gông xiềng này trói buộc nhưng lại không nghĩ đến chuyện phản kháng, ngược lại còn ngoan ngoãn chấp nhận không chút giãy giụa, thậm chí khi có người muốn thoát khỏi nó, các ngươi lại tìm cách trấn áp.

Cứ như vậy thì làm sao có thể cầu được chân chính bất hủ đại đạo?" Nữ Oa nghe xong, trên dung nhan hoàn mỹ không tì vết vẫn không hề biến sắc, bình thản đáp: "Dù lời ngươi nói là thật thì đã sao?

Gông xiềng mạnh đến mức độ nhất định thì đó chính là thiên mệnh, Thánh nhân cũng không thể trái lệnh thiên mệnh.

Ngươi coi đại thế Thiên Đạo là gông xiềng, nhưng ta lại coi đó là một loại trật tự, một loại quy tắc.

Chỉ có hành sự theo trật tự và quy tắc đó mới có thể thực sự chạm tới đỉnh phong." Lâm Nguyên nghe đến đây liền hiểu rằng hai bên không còn khả năng điều hòa.

Mỗi một vị Thánh nhân đều không phải hạng đơn giản.

Ngay cả những kẻ thường xuyên chịu thiệt dưới tay hắn như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thực chất cũng dị thường khủng bố.

Sở dĩ họ chịu thiệt là vì hắn quá mạnh, là một kẻ dị loại.

Thực tế theo quy luật bình thường, Thánh nhân là vô địch.

Ví như trong dòng thời gian nguyên bản, thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp, Khổng Tuyên ra tay gần như quét sạch tất cả mọi người, có thể gọi là vô địch, nhưng khi Thánh nhân hạ tràng chỉ cần một kích đã nhẹ nhàng trấn áp hắn.

Sở dĩ họ mạnh mẽ như vậy là vì trí tuệ, tâm hồn và nhãn quang căn bản của họ đều là mạnh nhất, đứng trên đỉnh phong của Hồng Hoang.

Cũng chính vì thế, mỗi vị Thánh nhân đều có kiến giải riêng về Hồng Hoang và vận mệnh, không dễ dàng bị người khác ảnh hưởng.

Nữ Oa coi đại thế Thiên Đạo minh minh trong đó là một loại trật tự và quy tắc, cho nên khi Lâm Nguyên và Vu tộc xuất hiện làm trái lại trật tự đó, nàng liền trực tiếp ra tay.

Đây không đơn thuần là tranh chấp chủng tộc hay ý khí, phía sau nó còn liên quan đến những điều phức tạp và sâu xa hơn nhiều. "Nếu kiến giải đại đạo đã khác nhau, vậy cứ dùng thực lực để phân định thắng thua đi." Ánh mắt Lâm Nguyên trở nên lạnh lẽo.

Ầm!

Một luồng thánh uy bộc phát mênh mông chư thiên vạn giới, hàng tỉ tinh hệ đều run rẩy, ầm ầm rung chuyển như sắp sụp đổ, vùng vũ trụ này dường như không chịu nổi luồng thánh uy ấy.

Ong!

Ở phía bên kia, Nữ Oa cũng bộc phát tu vi Hỗn Nguyên Cảnh Tứ Trọng Thiên của mình, mạnh hơn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không biết bao nhiêu lần.

Với tu vi này, nàng toàn lực thúc động Hồng Tú Cầu, tức thì nó trở nên to lớn hơn cả sao Thái Cổ vô số lần, lấp đầy vũ trụ, đâm thẳng về phía Lâm Nguyên.

Đại chiến Thánh nhân bộc phát!

Ầm!

Lâm Nguyên tế ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, một tòa hoa sen trắng khổng lồ từ từ nở rộ giữa vũ trụ, ức vạn đạo bạch quang vây quanh bên ngoài, tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ như dòng nước đang cuộn chảy, vô cùng tráng lệ.

Hồng Tú Cầu đập mạnh lên Tịnh Thế Bạch Liên, ức vạn đạo bạch quang cuộn trào bên ngoài lập tức hóa giải toàn bộ sức mạnh mênh mông kia, ngăn chặn thành công đòn kích này.

Nữ Oa thần sắc vẫn bình tĩnh, tiếp tục thúc động Hồng Tú Cầu.

Ong!

Hồng Tú Cầu bộc phát lửa đỏ ngợp trời, trong một nháy mắt đã oanh kích hàng triệu lần, mỗi một lần đều mang uy lực mạnh nhất, khủng bố đến cực điểm, khiến vũ trụ nảy sinh dị tượng: Hàng triệu quả Hồng Tú Cầu đồng thời hiển hiện trong thái hư, chèn ép lấp đầy

không gian, mỗi quả đều lớn hơn cả sao Thái Cổ, hào quang rực rỡ.

Những quả Hồng Tú Cầu dày đặc ép sát vào nhau tạo nên một cảm giác xung kích đáng sợ.

Ầm một tiếng!

Tịnh Thế Bạch Liên trong một nháy mắt phải chịu hàng triệu lần oanh kích mạnh nhất, ức vạn đạo khí lưu trắng lập tức nổ tung, lộ ra bản thể.

Tiếp đó, trên bản thể bắt đầu xuất hiện từng vết rạn nứt như sắp vỡ ra.

Lực phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tuy mạnh nhưng đối mặt với cường giả tầng thứ như Nữ Oa thì vẫn còn chút không đủ, khó lòng chống đỡ.

Lâm Nguyên không hề kinh ngạc, hắn đã sớm dự liệu được điều này.

Giao chiến ở tầng thứ này mà chỉ dựa vào phòng ngự là không xong, ngay trong chớp mắt đó hắn liền phát động phản kích.

Ầm!

Hắn giơ tay lên, không gian vùng này liền chấn động, giống như sóng nước cuộn trào mãnh liệt, nhìn từ xa như hóa thành một vùng biển cả với những con sóng khổng lồ.

Ức vạn đợt sóng không gian gầm thét đồng thời oanh kích lên người Nữ Oa, lớp lớp chồng lên nhau, không chỉ mang theo lực xung kích đáng sợ mà còn có sức trói buộc khó tin.

Sau khi bước vào cảnh giới Thánh nhân, Lâm Nguyên đã tham ngộ mười đại đạo hàng đầu trong ba ngàn đại đạo đạt tới mức độ trăm phần trăm.

Không gian pháp tắc chính là một trong số đó.

Vì thế việc hắn vận dụng sức mạnh không gian đã đạt tới cực điểm, vừa ra tay đã là những chiêu sát phạt đáng sợ, sóng không gian cuộn trào khiến ngay cả Thánh nhân cũng không thể chống đỡ.

Ầm!

Hồng Tú Cầu bị đánh bay hàng tỉ dặm, đâm vỡ vô số tinh hệ, không biết bao nhiêu tỉ ngôi sao nổ tung hóa thành tro bụi.

Xẹt!

Thần quang hộ thể của Nữ Oa cũng bị xé rách, xuất hiện vô số sơ hở.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, những đợt sóng không gian kia gầm thét, hết đợt này đến đợt khác oanh kích lên thánh khu của Nữ Oa.

Chỉ trong chốc lát, trên thánh khu không tì vết của nàng lại xuất hiện vài vệt máu. "Cách ngươi vận dụng pháp tắc quả thực khiến người ta phải kinh thán." Trong mắt Nữ Oa hiện lên một tia kinh diễm.

Nàng có thể cảm nhận được những ảo diệu ẩn chứa trong chiêu này của Lâm Nguyên sâu sắc đến nhường nào, ngay cả nàng so với hắn cũng còn kém xa.

Thậm chí không thể nói là kém xa mà là khoảng cách một trời một vực! "Chỉ tiếc điều này vẫn chưa đủ... tu vi của ngươi quá yếu!" Nhưng sau đó Nữ Oa liền thốt ra vài chữ, trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia hàn quang.

Nữ Oa quanh thân bộc phát một luồng khí tức khủng bố, đưa bàn tay ngọc không tì vết ra vỗ mạnh vào hư không phía trước như tia

chớp.

Ầm một tiếng, ức vạn lớp sóng không gian đồng loạt nổ tung, thời không vùng này sụp đổ, không gian pháp tắc mà Lâm Nguyên thúc động hoàn toàn mất hiệu lực, trước sức mạnh tuyệt đối không có chút tác dụng nào.

Chương 163

"Ta bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Tứ Trọng Thiên, ngươi chẳng qua mới vào Hỗn Nguyên, khoảng cách pháp lực giữa hai bên là một trời một vực.

Cho dù ngươi nắm giữ đủ loại thần tắc kinh thiên, ta cũng có thể dùng sức mạnh tuyệt đối để trấn áp ngươi." Nữ Oa lạnh lùng nói.

Ầm!

Nàng hai tay kết ấn, nhấn một cái vào hư không, hào quang chói mắt bộc phát, trong vũ trụ đột nhiên hiện ra ức vạn bóng hình dày đặc đồng loạt rít gào lao về phía Lâm Nguyên.

Đây chính là tạo hóa chi lực!

Nữ Oa tạo ra loài người chính là dùng tạo hóa chi lực, lúc này nàng lại thúc động nó hóa thành ức vạn thần ma giết tới.

Uy lực của chiêu này so với toàn bộ cường giả Yêu tộc cộng lại còn mạnh hơn gấp vô số lần. "Pháp lực Hỗn Nguyên Cảnh Tứ Trọng Thiên quả nhiên hùng hậu, dù chỉ là chiêu thức đơn giản cũng mang uy lực hủy thiên diệt địa." Lâm Nguyên thần sắc trịnh trọng.

Chiêu này của Nữ Oa tương tự như "Rắc đậu thành binh", không quá thâm ảo nhưng với tu vi Tứ Trọng Thiên thi triển ra lại mang lại cảm giác không thể cản phá. "Luân Hồi Pháp Tắc, giết!" Lâm Nguyên quát lớn, kết ra một đạo ấn quyết đáng sợ rồi mạnh mẽ kích phát.

Khí tức Luân Hồi hùng hậu ngợp trời bốc lên, chính là Luân Hồi Pháp Tắc xếp trong top 10 của ba ngàn đại đạo.

Ầm!

Sáu vực sâu đen kịt to lớn vô biên, mênh mông như thế giới đột

nhiên xuất hiện trong vũ trụ này, chắn trước mặt Lâm Nguyên, ầm ầm xoay chuyển.

Ức vạn thần ma giết tới, sáu cái hố đen đột nhiên chấn động, bộc phát một luồng luân hồi chi quang bao phủ lên đám thần ma vô tận kia, chỉ khựng lại một chút là toàn bộ đã bị hút vào trong.

Ầm ầm!

Sáu vùng thế giới hố đen mênh mông xoay chuyển, ức vạn thần ma phát ra hàng triệu tiếng thảm thiết rồi bị mài mòn hoàn toàn trong đó. "Khi pháp tắc nắm giữ đủ mạnh, có thể bù đắp được khoảng cách về cảnh giới!" Lâm Nguyên quát, tựa như một vị Luân Hồi Thần Vương, thúc động sáu cái hố đen khổng lồ kia nghiền nát về phía Nữ Oa, muốn kéo cả Thánh nhân vào vòng luân hồi. "Lại là pháp tắc tinh thâm như vậy!" Nữ Oa kinh ngạc.

Trước đó Lâm Nguyên thể hiện không gian pháp tắc đã đủ thâm ảo, nay lại có thể điều động sức mạnh Luân Hồi, ngay cả Thánh nhân cũng chưa chắc đã nắm giữ được sức mạnh cấp độ này.

Nhưng lúc này đang trong lúc chiến đấu, sáu hố đen khổng lồ đang ầm ầm lao tới, sức mạnh Luân Hồi mênh mông càng quấn quýt trên người nàng, muốn kéo nàng vào trong.

Vì thế lúc này hiển nhiên không kịp nghĩ ngợi gì khác.

Ong!

Nữ Oa quanh thân bộc phát ức vạn tạo hóa thần quang, giơ tay gọi một cái, Hồng Tú Cầu bị đánh vào sâu trong vũ trụ lúc trước rít gào bay về.

Nàng tóm lấy nó dùng làm vũ khí cận chiến, mạnh mẽ đập vào sáu đại hố đen kia.

Đông!

Một tiếng nổ lớn, vũ trụ rung chuyển dữ dội, một hố đen trong đó đột nhiên nổ tung, vỡ vụn vào hư không.

Thân thể Lâm Nguyên lảo đảo do bị phản phệ, nhưng điều này lại kích phát chiến ý của hắn, đột nhiên quát lớn: "Lục Đạo Hợp Nhất, Luân Hồi Vạn Giới!" Ầm!

Trong vũ trụ năm hố đen to lớn như thế giới còn lại mạnh mẽ hợp nhất, bộc phát ánh sáng chói mắt.

Phía sau hố đen lại hiện ra hư ảnh của vạn giới, sức mạnh Luân Hồi thống nhất vạn giới vào cùng một hệ thống thế giới, một loại đạo vận tráng lệ đại thống nhất ngút trời bốc lên, uy lực của sức mạnh Luân Hồi tăng mạnh!

Tại Hồng Hoang, hướng U Minh Huyết Hải, vùng biển máu mênh mông vô tận đột nhiên dâng lên những con sóng khổng lồ chọc trời.

Lục Đạo Luân Hồi chưa thành hình dưới đáy biển máu chấn động kịch liệt như muốn xuất thế, chỉ có một luồng sức mạnh huyền bí lan tỏa ra mới bình định được những chấn động đáng sợ đó.

Lâm Nguyên thúc động Luân Hồi pháp tắc đến cực hạn, ngay cả Lục Đạo Luân Hồi chưa xuất thế ở Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng! "Giết!" Lâm Nguyên quát lớn, mang theo vạn giới luân hồi oanh kích về phía Nữ Oa.

Hàng tỉ tinh hệ chấn động không ngừng phá diệt, ngay cả nơi sâu nhất của vũ trụ dường như cũng không chịu nổi, chân không đang bị sụp đổ. "Giết!" Nữ Oa cũng thanh quát, thúc động toàn bộ pháp lực Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Thần quang như biển cả bộc phát lao về tứ cực vũ trụ, làm chấn động Hồng Hoang vô tận.

Vô số phù hiệu đại đạo hiện ra, giữa trời đất đạo âm vang dội.

Khi Nữ Oa thúc động sức mạnh của mình đến cực hạn, dường như không còn gì có thể ngăn cản được nàng.

Nàng cầm lấy Hồng Tú Cầu va chạm với vạn giới luân hồi.

Ầm!

Một luồng sóng dao động đáng sợ tưởng như làm Hồng Hoang sụp đổ bộc phát, quét sạch toàn bộ vũ trụ, ức vạn vạn tinh hệ lay chuyển không biết đã hủy diệt bao nhiêu.

Vạn giới luân hồi lập tức tan vỡ hóa thành một trận phong bạo pháp tắc đập lên người Lâm Nguyên, khiến hắn lập tức bay ngược ra xa, gần như văng tới tận biên hoang vũ trụ.

Nữ Oa cũng không dễ chịu gì, Hồng Tú Cầu vang lên một tiếng "rắc", bề mặt lại xuất hiện thêm một vết rạn, bàn tay ngọc cũng bị nứt ra, máu tiên lấp lánh chảy ra từ vết thương.

Đáng sợ hơn là một phần thân thể của nàng bỗng nhiên mờ đi, giống như bị kéo vào vòng luân hồi.

Trong chốc lát, cả hai đều ngang ngửa nhau, đều bị trọng thương! "Hừ!" Tuy nhiên trong nháy mắt, Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, tạo hóa chi khí quanh thân cuộn trào, thương thế lại nhanh chóng khôi phục, chỉ chớp mắt đã trở lại thời kỳ toàn thịnh. "Giết!" Nàng quát lạnh, một lần nữa giết về phía Lâm Nguyên.

Lần này lòng bàn tay lật lại, lấy ra một món tiên thiên cực phẩm linh bảo khác là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, bao phủ lấy Lâm Nguyên.

Ầm!

Trong hư không một bức họa quyển mở ra, bên trong là một thế giới tráng lệ với núi non sông ngòi, cỏ cây sâu bọ, nhật nguyệt tinh thần.

Nhỏ như con kiến, lớn như tinh hà đều được thu nạp vào trong, tựa như một vùng Hồng Hoang khác che lấp tinh không, nhanh như chớp thôn phệ Lâm Nguyên vào bên trong, sức mạnh thế giới vô tận sôi trào trấn áp xuống.

Lâm Nguyên thúc động không gian pháp tắc hóa thành một thanh thần kiếm vạn trượng, thần quang ngút trời, cầm kiếm chém mạnh về phía trước, cắt đứt thời không muốn xé rách Sơn Hà Xã Tắc Đồ từ bên trong. "Trấn!" Nữ Oa thấy vậy quát lạnh, lại là pháp lực Hỗn Nguyên Cảnh Tứ Trọng Thiên thúc động.

Uy lực của Sơn Hà Xã Tắc Đồ lập tức thăng tiến vượt qua trạng thái cực hạn, lực trấn áp tăng vọt gấp trăm ngàn lần.

Rắc một tiếng!

Không gian chi kiếm trong tay hắn lại bị gãy làm đôi. "Sức mạnh thế giới, vạn sự vạn vật, trấn sát!" Nữ Oa đại quát.

Ầm!

Sơn Hà Xã Tắc Đồ bạo động, núi non sông ngòi bên trong đều thức tỉnh, nhật nguyệt tinh thần cũng tỏa ra hào quang chói mắt, cỏ cây sâu bọ càng giải phóng kiếm khí tuyệt thế, vạn vật đều chuyển động giết về phía Lâm Nguyên.

Chương 164

Phành phành phành!

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vẫn luôn bao phủ bên ngoài thân thể hắn rung chuyển kịch liệt, chỉ phòng ngự được trong chốc lát là bắt đầu tan vỡ, từng mảnh cánh sen vỡ vụn bay ra.

Đây chính là cuộc đối đầu giữa các Thánh nhân!

Dù là tiên thiên cực phẩm linh bảo cũng không chịu nổi, sắp bị đánh nổ!

Quả thực khiến người ta rùng mình. "Pháp lực Tứ Trọng Thiên quả nhiên khó đối phó." Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên hàn quang. "Xem ra chỉ đành dùng đến pháp tắc mạnh nhất rồi." Ánh mắt hắn trở nên lăng lệ, một quyền đấm thẳng về phía trước.

Oanh!

Quyền quang như dải tinh hà gào thét tuôn ra, va chạm với vạn vật bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, bộc phát ra một trận dao động đáng sợ, ngay sau đó sơn nhạc băng vỡ, tinh thần yên diệt, hết thảy đều bị hủy diệt.

“Lực Chi Pháp Tắc!” Lâm Nguyên gầm lớn.

Oanh!

Thân thể hắn đột nhiên trướng lớn, cao chọc trời ngoại, quanh thân lượn lờ thanh sắc quang huy mông lung, quấn quanh ức vạn pháp tắc, thấu phát ra sức mạnh vô cùng vô tận, áp bách chư thiên vạn giới.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ kịch liệt chấn động, giống như vẫn thạch rơi xuống đại hải, dâng lên cự lãng ức vạn trượng, thế giới bên trong xã tắc đồ đảo lộn, căn bản không chịu nổi uy năng của Lâm Nguyên.

“Sức mạnh này... thế này là thế nào...” Nữ Oa chấn động.

Nàng có thể cảm giác được, thứ Lâm Nguyên đang vận dụng lúc này là một loại pháp tắc lực khó có thể tưởng tượng, dường như đại diện cho sức mạnh tuyệt đối, uy lực vô cùng.

Cho dù nàng sở hữu pháp lực cái thế của Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, nhưng khoảnh khắc này vẫn cảm thấy một trận run rẩy, dường như trước sức mạnh đáng sợ kia, mọi thứ đều sẽ bị xé nát.

“Ta là Thánh nhân, vạn linh chi tông, sao có thể sợ hãi?” Trong đôi mỹ mâu của Nữ Oa bừng lên thần huy chói mắt, tỏa ra sát ý nhiếp hồn, một lần nữa quán nhập thánh nhân pháp lực cuồn cuộn như hãn hải, Sơn Hà Xã Tắc Đồ gần như bùng cháy.

Oanh!

Hết thảy sự vật bên trong đều lập tức băng hủy, hóa thành một đoàn sức mạnh hỗn độn, diễn biến thành địa hỏa thủy phong, sau đó lại một lần nữa diễn hóa, biến thành từng đạo hỗn độn khí lưu.

“Hửm?” Lâm Nguyên kinh ngạc, nhớ lại quá trình khai tịch thể nội thế giới trước đó của mình cũng như thế này, nghịch thiên mà hành, phản bản hoàn nguyên, đem bản nguyên hóa thành hỗn độn khí lưu.

Hiển nhiên, đây tuyệt đối là sát chiêu chung cực của Sơn Hà Xã Tắc Đồ!

“Vạn vật quy hỗn độn!” Nữ Oa quát lớn, đưa tay chỉ một cái.

Ông!

Sơn Hà Xã Tắc Đồ bộc phát thần quang trùng tiêu, chấn động kịch liệt, đồng thời còn có một luồng dao động vô hình lan tỏa ra, mênh mông khắp vũ trụ như đang tìm kiếm điều gì đó.

Chỉ trong nháy mắt, một vùng địa vực của vũ trụ đại bạo động,

một vùng hỗn độn hải gào thét lao tới, do vô số hỗn độn khí lưu tạo thành, tràn vào bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, dung hợp làm một.

Oanh!

Uy năng của Sơn Hà Xã Tắc Đồ đột nhiên tăng vọt gấp trăm ngàn lần, hỗn độn hải cuồng bạo dâng trào ức vạn trùng cự lãng, hung hăng oanh kích về phía Lâm Nguyên.

Thật quá khủng khiếp, vùng hỗn độn hải này đều do hỗn độn khí lưu tạo thành, có tới thiên bách ức đạo, mỗi một đạo hỗn độn khí lưu đều sở hữu uy lực hủy thiên diệt địa.

Công kích cuồng bạo như vậy, Thánh nhân cũng phải bị oanh nổ!

Sát chiêu này của Nữ Oa đích thực là khủng bố đến cực điểm, khiến người ta phải nổi da gà, căn bản không thể chống đỡ, bất kể ai đối mặt cũng đều phải nảy sinh tuyệt vọng.

Oanh long một tiếng!

Thân thể Lâm Nguyên lập tức bay ngang ra ngoài, bị hỗn độn cự lãng đánh trúng, Tịnh Thế Bạch Liên cũng vỡ nát hơn nửa, trên thân máu tươi đầm đìa, lồng ngực còn bị lõm xuống một mảng.

"Sát!" Ánh mắt Nữ Oa lúc này lạnh lẽo sát khí, càng không dừng tay, hỗn độn cự lãng từng tầng lại từng tầng, cuối cùng lên tới ức vạn tầng chồng chất lên nhau, lấp đầy vũ trụ oanh hướng Lâm Nguyên.

"Ha ha ha, đến hay lắm!" Lâm Nguyên cao giọng cười lớn, đối mặt với nguy cục đáng sợ như vậy, hắn không những không sợ hãi mà ngược lại còn bị kích phát hào tình trong lòng, bản năng chiến đấu thiên sinh của Vu tộc trong khoảnh khắc này bùng cháy toàn diện.

"Chiến đấu như vậy mới xứng danh Thánh nhân chi chiến!

Lúc trước đánh với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thật chẳng có chút ý

nghĩa nào, bây giờ mới khiến ta thỏa mãn.” Lâm Nguyên cười lớn.

Thân thể hắn trướng lớn, ép tràn vũ trụ, còn bàng bạc hơn cả hỗn độn hải kia, đưa tay chộp một cái, vô tận pháp tắc chi quang lấp lánh, ngưng tụ thành một thanh cự phủ.

Hắn cảm nhận được áp bách cực cường đến từ tứ diện bát phương, cảm nhận được từng trận kịch thống truyền đến từ tứ chi bách hài, cảm nhận được nguyên thần chiến động, linh bảo ai minh, chiến ý trong mắt càng thêm xích liệt, đến cuối cùng đạt tới cực hạn, đột nhiên phát ra một tiếng chiến hống chấn động vạn giới.

“Sát!” Lâm Nguyên tay cầm cự phủ, hướng thiên nhất trảm, tựa như khai thiên tích địa, một đạo phủ quang trắng xóa ngưng tụ sức mạnh khó có thể tưởng tượng, gào thét lao về phía trước.

Oanh long long!!!

Trường hà tráng lệ hiện ra, có tới chín đạo, lan tỏa khí tức vận mệnh, nhân quả, tạo hóa... vây quanh đạo phủ quang kia cuồn cuộn lao tới.

Cuối cùng, chúng dung hợp làm một, hóa thành một đạo ánh sáng chói mắt, va chạm với ức vạn tầng hỗn độn cự lãng.

Oanh!!!!!

Kèm theo một tiếng cự hưởng hỗn độn hải sụp đổ, đạo phủ quang này chém đôi thiên bách ức hỗn độn khí lưu, chém đứt luôn cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cuối cùng trùng xuất vũ trụ, rạch ra một đạo vực sâu khổng lồ hoành quán toàn vũ trụ, triệt để phấn toái nhất kích chí cường này của Nữ Oa.

“Điều này... làm sao có thể...” Trong đôi mỹ mâu của Nữ Oa hiện lên vẻ chấn hám vô cùng.

Quá mạnh!

Nàng hoàn toàn không ngờ tới, tu vi Lâm Nguyên tuy không bằng mình, nhưng nhờ vào pháp tắc chi lực này lại có thể nghịch sát, lấy ưu thế tuyệt đối để đánh bại nàng!

Oanh!

Lâm Nguyên bước tới, ánh mắt lạnh lẽo, vào lúc này tự nhiên không phải lúc thả lỏng, phải tranh thủ thời cơ triệt để trấn áp vị Thánh nhân Nữ Oa này.

"Hừ!" Cho dù thất lợi, chịu phản phệ cực lớn, thân thể đã trọng thương, nhưng Nữ Oa vẫn nhanh chóng đưa ra ứng đối, trong mắt xẹt qua tia sáng lăng lệ.

"Thiên Đạo chi lực, gia trì!" Oanh!

Trong nháy mắt, Hồng Hoang vạn giới đều bị ánh sáng chói mắt chiếu rọi, trên bầu trời cao, Thiên Đạo trường hà hiện ra, tráng lệ vô biên, cuồn cuộn tuôn trào.

Vô cùng Thiên Đạo chi lực, so với thứ mà Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn dẫn dắt tới lúc trước còn lớn hơn không biết bao nhiêu lần, giống như một vùng Thiên Đạo hải ầm ầm hạ xuống, dung nhập vào khu thể Nữ Oa.

Khí tức của Nữ Oa cũng vì vậy mà tăng vọt, lập tức đột phá gông xiềng, đạt tới đẳng cấp Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên.

Oanh long!

Một luồng uy áp khủng bố bộc phát, càn quét tinh không, tại chiến trường giữa Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Thập Nhị Tổ Vu nơi phương xa cũng bị trùng kích.

Chương 165

Thân thể Nữ Oa thăng lên, khu thể trở nên bàng bạc, từ trên cao nhìn xuống Lâm Nguyên, lạnh lùng nói: "Bức ta động dụng Thiên Đạo chi lực, ngươi cũng coi như không tồi." Oanh!

Nữ Oa giơ tay ấn xuống, lập tức lấy Lâm Nguyên làm trung tâm, phương viên ức vạn dặm tinh không đồng loạt nổ tung, Lâm Nguyên giống như bị Bất Chu Sơn đập trúng, ầm ầm bay ngang.

"Ngươi có gia trì chi lực, ta lại không có sao?" Lâm Nguyên lạnh lùng quát, thúc động thể nội thế giới, một luồng sức mạnh thế giới bàng bạc gia trì lên thân thể hắn, khiến uy áp tăng vọt.

"Kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, thúc động!" Sau đó, hắn lại thúc động hệ thống, một luồng hạo hãn chi lực tràn vào cơ thể, hai mươi lần chiến lực, hai mươi lần phòng ngự đồng thời bộc phát.

Hơn nữa, kỹ năng Cường Lực Viên Hộ không chỉ có thể bảng định chính mình, mà còn có thể bảng định một đối thủ, hiện tại hắn liền bảng định vào một tôn Bàn Cổ chân thân tại chiến trường Hồng Hoang phương xa.

Tôn Bàn Cổ chân thân kia chiến lực cuồng bạo, tăng vọt hai mươi lần.

"Sát!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát, mang theo gia trì chi lực va chạm với thủ chưởng của Nữ Oa, một tiếng nổ vang rền, ánh sáng rực rỡ bộc phát nhấn chìm vũ trụ.

Nữ Oa chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh khủng bố ập tới, thân thể bị chấn lui, nàng lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực mà vẫn không cách nào trấn áp được Lâm Nguyên.

“Tên Vu Nguyên này chẳng qua mới là Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, vì sao có thể mạnh như vậy?” Trong mắt Nữ Oa hiện lên hàn quang.

Là Thánh nhân, nàng cũng có ngạo khí, sau nhiều lần giao thủ mà vẫn không thể trấn sát Lâm Nguyên khiến nàng gần như không thể nhẫn nại.

Oanh!

Nữ Oa bạo động, dẫn dắt Thiên Đạo chi lực đầy trời, toàn lực tiến công.

Xuy!

Một sợi dây thừng trướng lớn, đâm xuyên vào thâm không vũ trụ, trói chặt mấy chục khỏa Thái Cổ tinh thần oanh tạc về phía Lâm Nguyên, chính là linh bảo Phược Yêu Tác trong tay Nữ Oa.

Ông~~~ Cùng lúc đó, một ngọn bảo đăng lấp đầy vũ trụ, bừng sáng đăng quang, bắn ra ức vạn luồng hào quang, mỗi một luồng hào quang đều tựa như tuyệt thế thần kiếm kích xạ về phía Lâm Nguyên.

Đó chính là chí cường linh bảo Bảo Liên Đăng trong tay Nữ Oa.

So với những Thánh nhân “nghèo” như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, linh bảo trong tay Nữ Oa nhiều không đếm xuể, lúc này từng kiện linh bảo phát quang, nàng trút hết ra toàn bộ thúc động oanh hướng Lâm Nguyên.

Trong sát na, vùng không gian này bị đánh nát hoàn toàn, hóa thành hỗn độn, dường như mọi thứ đều không tồn tại, chỉ còn lại những đạo công kích chí cường kia bao phủ bầu trời oanh hướng Lâm Nguyên.

“Sát!” Đối mặt với hết thảy chuyện này, Lâm Nguyên lại thu hồi Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, không vận dụng bất kỳ linh bảo

nào, bằng vào nhục thân mà xông lên ngạnh kháng.

Oanh!

Hắn xé đứt Phược Yêu Tác, đánh bay Bảo Liên Đăng, oanh liệt Tam Sinh Thạch...

Lực Chi Pháp Tắc được thúc động hết mình, mỗi lần giơ tay đều là các loại đại thần thông khủng bố vô biên.

Nhất thời, hai bên rơi vào thế giằng co!

"Kỹ năng Cường Lực Viên Hộ thời gian duy trì không lâu, nếu kỹ năng rơi vào trạng thái làm nguội thì sẽ nguy hiểm." Trong chiến đấu, Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh.

Phải nói rằng, Thánh nhân có Thiên Đạo chi lực gia trì thực sự rất khủng bố, luồng Thiên Đạo chi lực liên miên bất tuyệt kia có thể khiến họ vĩnh viễn duy trì trạng thái đỉnh phong.

Nếu trong thời gian ngắn không thể đánh bại Nữ Oa, nói không chừng hắn thực sự sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Tuy nhiên, dù nói thế nào thì chiến tích hiện tại của Lâm Nguyên cũng có thể coi là khủng bố.

Nên biết, hắn mới chỉ là Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên!

Mà cảnh giới bản thân Nữ Oa đã là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực còn đạt tới Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Lâm Nguyên có thể chiến đấu đến mức độ này với một Nữ Oa cấp bậc Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

"Nhân quả chi lực, nữu khúc nhân quả!

Vận mệnh chi lực, hỗn hào vận mệnh!" Đột nhiên, giữa đại chiến,

Lâm Nguyên hét lớn một tiếng.

Oanh!

Hắn mãnh liệt thúc động Nhân Quả Pháp Tắc và Vận Mệnh Pháp Tắc mà mình đã lĩnh ngộ được 100%, trong hư không xuất hiện hai con đường pháp tắc trường hà tráng lệ vô biên, sóng sau xô sóng trước, nghịch thiên mà lên trùng kích về phía Thiên Đạo trường hà.

"Hửm?

Đây là thủ đoạn gì?" Nữ Oa kinh hãi.

Thiên Đạo trường hà quán xuyên toàn vũ trụ, tráng lệ vô biên, tư thái bàng bạc kia nhiếp nhân tâm phách, bất kỳ ai đứng trước Thiên Đạo trường hà đều nhỏ bé như con kiến hôi.

Thế nhưng lúc này, lại có hai con sông pháp tắc dài ức vạn dặm va chạm về phía Thiên Đạo trường hà, cả ba lập tức va chạm mãnh liệt vào nhau.

Oanh!!!!

Tiếng vang thấu trời.

Thiên Đạo trường hà chấn động kịch liệt, ức vạn đại đạo phù hào lấp lánh, Hồng Hoang đại lục cũng một trận chấn động tựa như sắp băng liệt, khí cơ khiến người ta nổi da gà khuếch tán vạn giới.

"Hắn muốn làm gì..." Nữ Oa chấn hám, không thể hiểu nổi cảnh tượng này, đây là Thiên Đạo trường hà cơ mà, làm sao có thể ngạnh kháng?

Ngay cả lục đại Thánh nhân cộng thêm Hồng Quân cũng căn bản không thể lay động nó mảy may!

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, dị biến đột ngột xảy ra!

Trong lúc va chạm, Nhân Quả trường hà và Vận Mệnh trường hà

đột nhiên nổ tung, nhưng đồng thời cũng có vô số mảnh vụn pháp tắc tràn vào bên trong Thiên Đạo trường hà.

Những mảnh vụn pháp tắc này dường như ẩn chứa sức mạnh cực kỳ kỳ diệu, bóp méo nhân quả, làm loạn vận mệnh, giống như một nhát dao lập tức cắt đứt liên hệ giữa Nữ Oa và Thiên Đạo trường hà.

Oanh oanh oanh!!

Lập tức, khí tức của Nữ Oa tụt dốc không phanh.

"Hắn thế mà có thể cắt đứt liên hệ giữa ta và Thiên Đạo?!" Nữ Oa kinh hãi.

Thủ đoạn này quá bất khả tư nghị, khó có thể tưởng tượng Lâm Nguyên rốt cuộc đã làm bằng cách nào?

Cho dù hắn vận dụng pháp tắc đạt đến cực điểm, nhưng Nữ Oa không ngờ lại có thể khủng bố đến mức độ này!

"Sát!" Và lúc này, ánh mắt Lâm Nguyên lăng lệ, lao thẳng về phía Nữ Oa, hiện tại thực lực Nữ Oa giảm mạnh, chính là thời cơ tốt nhất để đánh bại và trấn áp.

Nữ Oa nghiến răng, thúc động thêm nhiều linh bảo nghênh tiếp.

Vào lúc này, nàng tự nhiên sẽ không bỏ chạy, cho dù không có Thiên Đạo chi lực gia trì, nàng vẫn có chiến lực Hỗn Nguyên cảnh tứ trọng thiên, cộng thêm nhiều linh bảo, nàng không tin không đối phó được Lâm Nguyên.

Oanh!

Nhưng nàng rõ ràng đã lầm, vừa tiếp xúc, Lâm Nguyên đã như bẻ cành khô, nắm đấm quấn quanh ức vạn pháp tắc mãnh kích tới, oanh vỡ một cánh tay của nàng.

Bành!

Tiếp đó, một cước đá ra trúng ngay thắt lưng nàng, đá nàng bay ngang ra ngoài.

Đùng!

Chương 166

Cuối cùng, lại thêm một quyền oanh ra trúng chính giữa trán, Nữ Oa thảm khiếu một tiếng, trên đầu lập tức sưng lên một cục u lớn, vô cùng chật vật.

"Ngươi nhục mạ ta!" Nữ Oa tức điên rồi, muốn thét chói tai, kiểu chiến đấu này thực sự quá bất nhã, hoàn toàn mất sạch hình tượng, đường đường là vạn linh chi tông, phong hoa tuyệt đại mà lại bị... bạo đánh!

"Ta chiến đấu chỉ để giết địch!" Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh khốc.

Vu Yêu đại chiến, Nữ Oa xuống đài chi trì Yêu tộc, mâu thuẫn giữa hai bên không còn khả năng điều hòa, đây là chủng tộc chi chiến, sinh tử chi chiến!

Vô luận thế nào, bất kể dùng thủ đoạn gì, trả cái giá nào cũng đều phải đánh bại Nữ Oa, nếu không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Tộc chiến thất bại, cả Vu tộc đều sẽ bị xóa sổ.

Oanh!

Hắn tiếp tục mãnh công, sức mạnh thế giới gia trì, Cường Lực Viên Hộ gia trì khiến chiến lực lúc này của hắn đạt tới đỉnh phong, hoàn toàn nghiền ép Nữ Oa khi không có Thiên Đạo chi lực.

"A..." Nữ Oa thét chói tai.

Nàng nhịn không được nữa rồi, kiểu chiến đấu này nàng chưa bao giờ trải qua, chưa từng chịu nhục nhã như vậy, oanh một tiếng, nàng toàn lực thúc động thánh nhân pháp lực, gần như là liều mạng quyết chiến với Lâm Nguyên.

Oanh!

Đột nhiên đúng lúc này, Thiên Đạo trường hà sôi trào, vô cùng Thiên Đạo chi lực bùng nổ, mài mòn toàn bộ các mảnh vụn pháp tắc bên trong, lập tức đánh xuyên qua pháp tắc chi lực của Lâm Nguyên.

Thiên Đạo chi lực hạo hãn hạ xuống, một lần nữa gia trì vào thân thể Nữ Oa.

"Thiên Đạo trường hà quả nhiên không dễ đối phó." Lâm Nguyên nhíu mày.

Vừa rồi hắn dùng Nhân Quả pháp tắc và Vận Mệnh pháp tắc tiệt đoạn Thiên Đạo trường hà, không ngờ chỉ duy trì được thời gian ngắn ngủi như vậy đã thất bại.

Bây giờ lại phải rơi vào cục diện khổ chiến với Nữ Oa.

"Vu Nguyên!" Nữ Oa lấy lại được Thiên Đạo chi lực, chiến lực tăng vọt trở lại mức Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, không chút do dự triển khai tiến công cuồng bạo với Lâm Nguyên.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh, kiện linh bảo Hồng Tú Cầu trong tay nàng bỗng nhiên chấn động, thấp thoáng sản sinh một tia liên hệ với Lâm Nguyên.

Trong đôi mỹ mâu của Nữ Oa lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc vô cùng.

Hồng Tú Cầu vốn là chứng hôn chí bảo, lúc này... lại đột nhiên xuất hiện dao động như vậy!

Tình huống gì thế này?

Nữ Oa vô cùng kinh ngạc, là chứng hôn chí bảo, Hồng Tú Cầu khi giao chiến với Lâm Nguyên lại nảy sinh dao động kỳ dị, chẳng lẽ điều này nói lên rằng nàng và Lâm Nguyên sẽ có một đoạn duyên phận?

"Điều này không thể nào!" Trong lòng Nữ Oa lập tức phủ định,

nhưng sau đó nàng lại nghi hoặc, là chứng hôn chí bảo, Hồng Tú Cầu không thể sai được.

Nghĩ đến đây, ngay cả thế công của Nữ Oa cũng chậm lại, không còn toàn lực tiến công như trước, đôi mỹ mâu lấp lánh, không biết đang nghĩ gì.

Oanh!

Đột nhiên, từ phía thế giới Hồng Hoang bộc phát một luồng dao động đáng sợ càn quét vũ trụ.

Cả hai đồng thời nhìn về phía đó, chỉ thấy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hạo hãn đang chấn động kịch liệt như sắp sụp đổ, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghiến răng kiên trì, nhưng Bàn Cổ chân thân lại xâu xé vô cùng mãnh liệt.

"Xem ra kỹ năng Cường Lực Viên Hộ đã phát huy tác dụng rồi." Mắt Lâm Nguyên lóe lên tinh quang.

Vút!

Ức vạn không gian phù văn hiện ra dưới chân, hắn đạp lên vô tận không gian phù văn, một bước bước ra liền biến mất tại chỗ, lao về hướng đại lục Hồng Hoang.

"Không xong!" Nữ Oa kinh hãi, Lâm Nguyên hiển nhiên là muốn đi giúp Bàn Cổ chân thân, triệt để đánh tan Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đang lung lay sắp đổ do Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chủ trì!

Hiện giờ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã đạt đến cực hạn, ước chừng không kiên trì được bao lâu nữa, đột nhiên có thêm một chiến lực cái thế như Lâm Nguyên tham gia, nhất định sẽ tan rã trong thời gian ngắn nhất.

Mà một khi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tan rã, thực lực Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sẽ giảm mạnh, không còn là đối thủ của bốn tôn Bàn

Cổ chân thân kia nữa.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân hoàn toàn có thể rút ra một hoặc hai tôn để cùng Lâm Nguyên liên thủ chiến đấu với nàng.

Nàng và Lâm Nguyên vốn đã ngang tài ngang sức, nếu Lâm Nguyên có thêm trợ thủ, không bao lâu sau nàng sẽ đại bại!

Tóm lại, cục diện hiện tại vô cùng hung hiểm!

Là Thánh nhân, những suy nghĩ này trong đầu Nữ Oa chỉ tốn một khoảng thời gian cực ngắn, nàng lập tức bước ra truy đuổi, muốn ngăn cản Lâm Nguyên.

Nhưng trong quá trình truy kích, Nữ Oa lại có một chút do dự khi nghĩ đến dị động của Hồng Tú Cầu: "Nếu đây là thật, vậy chẳng phải nói tên Vu Nguyên này rất có thể là tương lai của ta...

Vào lúc này chiến đấu với hắn, liệu có ảnh hưởng đến vận mệnh tương lai của ta không?" Nhưng sự do dự đó chỉ xẹt qua trong lòng Nữ Oa liền bị nàng cưỡng hành áp chế, là Thánh nhân đều là những tồn tại cực kỳ quyết đoán, lúc này tự nhiên không vì một chút chuyện như vậy mà thay đổi lập trường của mình.

Tuy nhiên, cũng chính vì một chút do dự đó đã khiến tốc độ của Nữ Oa chậm lại một phần.

Đồng thời Lâm Nguyên nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, tốc độ nhanh đến khó tin, cho dù Nữ Oa có Thiên Đạo chi lực gia trì cũng rất khó đuổi kịp.

Chỉ một chút chậm trễ đó đã khiến nàng bị Lâm Nguyên bỏ lại phía sau.

Oanh!

Thân ảnh Lâm Nguyên lập tức xuyên qua màng thế giới, giáng lâm

vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, uy áp khủng bố quanh thân bộc phát, trong nháy mắt đã có mấy tôn Hỗn Độn Ma Thần thảm khiếu nổ tung.

"Là Vu Nguyên!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hãi hùng kêu lớn, hoàn toàn không ngờ vào lúc nguy cấp nhất, kẻ thù đáng sợ nhất lại tới.

Phản ứng của họ nhanh như chớp, nghiến răng nộ hống một tiếng liền thúc động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ức vạn tinh thần lấp lánh, tinh lực mênh mông gào thét ngưng tụ thành một đạo quang trụ đáng sợ, bắn ra như tia chớp oanh kích lên thân thể Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên bị đánh lui một bước nhưng lập tức đứng vững lại, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười, nói: "Tồn tại cấp Thánh nhân chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quả nhiên uy lực bất phàm, chỉ tiếc là gặp phải ta." Oanh!

Lâm Nguyên lập tức cuồng bạo.

Ánh mắt hắn lạnh lẽo, biết chiến cơ chỉ thoáng qua nên tuyệt đối không thể có chút chậm trễ, trong sát na liền thúc động Lực Chi Pháp Tắc, dao động ngút trời bộc phát.

Trên nắm đấm của hắn quấn quanh ức vạn pháp tắc phù văn, tỏa ra thần huy rực rỡ lay động chư thiên vạn giới, hung hăng đấm một quyền về phía trận nhãn Thái Dương Tinh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Hống!" Cùng lúc đó, bốn tôn Bàn Cổ chân thân đang xâu xé với Ma Thần chân thân cũng ngửa mặt gầm thét, phối hợp với Lâm Nguyên chiến đấu điên cuồng, dùng hết toàn lực kiềm chế tinh lực của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

"Các ngươi tưởng như vậy là có thể phá được tuyên cổ sát trận này sao?

Đừng hòng, đừng hòng!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn gần như phát điên, đôi mắt đỏ ngầu.

"Tinh Đấu Đại Trận, cực hạn thúc động, sát, sát, sát!" Hai vị Thánh nhân đồng thời gào lớn, hai tay kết ấn ấn mạnh vào hư không như tia chớp, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lập tức chấn động, một luồng dao động đáng sợ ầm ầm bộc phát.

Oanh!

Một ngôi sao khổng lồ do một Yêu Thánh chủ trì bỗng nhiên bùng cháy, vị Yêu Thánh bên trong cũng phát ra tiếng thảm khiếu thê lương, toàn bộ sức mạnh trong cơ thể bị ngôi sao đó thôn phệ sạch sẽ trong nháy mắt, chớp mắt đã hóa thành một xác khô, mà sức mạnh của ngôi sao đó cũng cường thịnh đến đỉnh điểm, oanh một tiếng va chạm vào nắm đấm của Lâm Nguyên.

"Quỷ Xa!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng những người khác đều thê lương gầm lên, mắt muốn rách ra.

Chương 167

Đây là một biến cố kinh hoàng, không ai ngờ Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lại có thủ đoạn này, thế mà có thể cưỡng ép rút sạch tinh huyết của một vị Yêu Thánh để giết địch.

Yêu Thánh là sức mạnh trụ cột trong Yêu tộc, hơn nữa các đại Yêu Thánh luôn sát cánh chiến đấu, có tình cảm vô cùng sâu đậm, hiện tại nhìn thấy cảnh này họ căn bản không thể chấp nhận được.

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, hai người các ngươi dừng tay cho ta!" Đế Tuấn gầm lớn.

Oanh!

Ngôi sao do hắn chủ trì bạo động, hắn thúc động sức mạnh ngôi sao này gây nhiễu loạn vận hành của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, muốn ngăn cản Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

"Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi, các ngươi có thể giúp được bọn ta là vinh hạnh của các ngươi." Sắc mặt Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lại vô cùng lãnh mạc, căn bản không thèm để ý.

Họ nhanh như chớp kết ấn, câu thông sức mạnh Tinh Đấu Đại Trận, từng ngôi sao bên trong đại trận bùng cháy, rút sạch sức mạnh của các Yêu Thánh, Yêu tướng, thần ma Yêu tộc phổ thông, hóa thành từng ngôi sao lớn đang bốc cháy, uy lực vô cùng, liên tiếp va chạm vào nắm đấm của Lâm Nguyên.

Trong nhất thời, Hồng Hoang chấn động.

Uy lực đó quá khủng bố, đủ cả triệu ngôi sao cùng chuyển động, mỗi một ngôi sao đều như muốn hủy diệt vạn cổ, đồng thời oanh hướng Lâm Nguyên, đây tuyệt đối là sát lực cấp Thánh nhân, cứ thế

hung hăng va chạm với Lâm Nguyên.

Oanh!

Kèm theo một tiếng nổ thiên băng địa liệt, triệu ngôi sao nổ tung, giống như trên vòm trời nở rộ từng đóa pháo hoa rực rỡ, lấp đầy vũ trụ, diễm lệ vô cùng.

Nắm đấm của Lâm Nguyên thế mà xuất hiện một vết nứt, trào ra máu tươi.

Thế công của hắn cũng bị chặn đứng một lần, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy tàn phá không ít nhưng vẫn miễn cưỡng tồn tại được.

Oanh!

Và chính trong sát na đó, từ ngoài vũ trụ, một luồng uy áp khủng bố mênh mông ập tới, một vị nữ thần phong hoa tuyệt đại, lượn lờ vô tận hà quang giáng lạc vào bên trong đại trận.

Đó tự nhiên là Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã dùng thủ đoạn tàn độc nhất để tranh thủ cho Nữ Oa một khoảng thời gian nhất định.

Hiện tại, hai bên một lần nữa quay lại trạng thái giằng co ngang tài ngang sức như trước!

"A..." Chứng kiến cảnh này, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không hề có chút cảm xúc vui mừng nào mà đang nộ hống, gào thét, tổn thất của Yêu tộc quá nặng nề!

Lần công kích này ít nhất có năm vị Yêu Thánh cấp bậc Chuẩn Thánh, một trăm vị Yêu tướng đỉnh tiêm cấp bậc Đại La Kim Tiên tro bay yên diệt.

Thực lực Yêu tộc gần như bị chém ngang lưng!

Trong lòng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đang rỉ máu, họ

không ngờ tổn thất thảm trọng nhất mà Yêu tộc phải gánh chịu không phải do phía Vu tộc mang lại, mà là do những kẻ hợp tác như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn gây ra.

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Yêu tộc ta nhất định sẽ không đội trời chung với các ngươi!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất gầm thét.

Đối mặt với Thánh nhân, thông thường ai cũng sẽ vô cùng sợ hãi, căn bản không dám mạo phạm.

Trong tình huống bình thường, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng thế.

Nhưng họ rốt cuộc cũng khác biệt, là chủ của Yêu tộc, họ cũng có một luồng ngạo khí ngút trời, trong tình huống này cho dù đối mặt với Thánh nhân vẫn cứ dám nộ nạt.

"Câm miệng cho ta!" Sắc mặt Chuẩn Đề trở nên băng hàn, thúc động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lập tức một luồng trấn áp chi lực đè lên thân thể Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khiến mọi sự giãy giụa của họ đều trở nên vô dụng.

"Các ngươi đúng là ngu xuẩn, đây là Vu Yêu quyết chiến, sao có thể không có hy sinh?

Vừa rồi nếu không phải ta hành sự quả đoán, hiện tại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị phá, cả Yêu tộc đều sẽ bị đồ diệt!

Sự đã đến nước này, các ngươi còn muốn ưu nhu quả đoạn sao?

Tỉnh lại cho ta!" Chuẩn Đề quát lớn một tiếng.

Oanh!

Phật quang mênh mông như một trận cuồng phong hung hăng oanh kích vào tâm linh của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đây là một môn công pháp của Tây Phương giáo mang tên

“Đương đầu bổng hát”, có thể nói là một loại pháp môn chuyên dùng để nữu khúc ý chí của người khác, đây là lĩnh vực sở trường nhất của Tây Phương giáo.

Lúc này Chuẩn Đề lập tức thúc động oanh vào tâm linh Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị chúa tể Yêu tộc này lập tức im lặng, trong lòng đồng thời hiện lên một ý niệm: Chuẩn Đề nói cũng có lý, vừa rồi nếu hắn không kịp thời hành động, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thực sự đã bị phá vỡ, lúc đó hậu quả khôn lường.

“Ha ha ha, không hổ là Tây Phương giáo, nữu khúc ý chí quả nhiên là một tay thiện nghệ, chỉ có điều các ngươi nghĩ làm vậy là có tác dụng sao?

Hiện giờ ưu thế thuộc về ta!” Lâm Nguyên cười lớn.

Oanh!

Trong khoảnh khắc bị chấn lui, hắn đã thúc động Cửu Chuyển Huyền Công, huyết mạch chi lực vận chuyển, trong nháy mắt đã tăng lên trạng thái đỉnh thịnh, nắm đấm quấn quanh Lực Chi Pháp Tắc một lần nữa tiến công Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, muốn oanh nổ tòa đại trận này.

“Phá!” Lâm Nguyên quát lớn.

Trước đây hắn từng tu hành Trận Chi Đại Đạo, đối với trận pháp có thể nói là hiểu biết cực kỳ sâu sắc, mà hiện giờ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sau đợt vừa rồi đã tàn phá, do đó Lâm Nguyên trong nháy mắt đã tìm thấy một lỗ hổng, nắm đấm hung hăng oanh kích về phía đó.

Ông!

Tuy nhiên đúng lúc này, một đạo hào quang lóe lên chắn trước nắm đấm của Lâm Nguyên, chặn đứng đòn đánh này, Nữ Oa ra tay

rồi, quanh thân nàng thần quang lan tỏa, thần thánh trang nghiêm, mang một loại khí độ ung dung của vạn linh chi mẫu, thản nhiên nói: "Đối thủ của ngươi là ta, vẫn nên dồn sự chú ý vào ta thì hơn." "Sát!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thấy vậy, biết Lâm Nguyên đã có người kiềm chế nên trong lòng đều thở phào một cái, lập tức tập trung toàn bộ sức mạnh trấn áp bốn tôn Bàn Cổ chân thân.

Nhất thời trong đại trận này hỗn chiến lại nổ ra, đôi bên kịch chiến, dao động khủng bố lan tỏa khiến Hồng Hoang chấn động như sắp băng liệt.

Đây vẫn là kết quả của việc đôi bên đều có ý khống chế sức mạnh, nếu đánh đến cuối cùng, đánh đến giai đoạn đỏ mắt liều mạng, thế giới Hồng Hoang chắc chắn không chịu nổi, tất yếu sẽ băng diệt.

"Xong đời rồi, chúng ta xong đời thật rồi." Dưới chân Bất Chu Sơn, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên cùng những người khác quan chiến, trong lòng đều dâng lên một nỗi tuyệt vọng, mặc dù họ là những đại năng cái thế trong Hồng Hoang nhưng dưới luồng dao động sức mạnh kinh khủng kia, căn bản không có chút sức chống đỡ nào, đây là một trận hạo kiếp thực sự.

"Vu Nguyên, ta khuyên ngươi vẫn nên nhanh chóng bó tay chịu trói thì hơn.

Ngươi hiện giờ tuy bước vào cảnh giới Thánh nhân nhưng rốt cuộc không phải chứng đạo thông qua Thiên Đạo, một khi bị đánh giết sẽ triệt để vẫn lạc, không còn khả năng phục sinh.

Mà bọn ta thì khác!

Bọn ta cho dù chết đi cũng có thể phục sinh." "Trong tay ngươi chắc vẫn còn đạo sát chiêu kia chứ?

Đạo sát chiêu kỳ dị đó dùng ra, nói không chừng ta cũng sẽ vì thế

mà vẫn lạc, nhưng ta rất nhanh sẽ có thể phục sinh, hơn nữa có thể phục sinh một lần, hai lần, ba lần, còn ngươi thì sao, ngươi có mấy cái mạng?

Thứ ngươi đang đối mặt là một cuộc chiến tất bại." "Ngươi yên tâm, bọn ta sẽ không tiêu diệt toàn bộ Vu tộc, chỉ cần phong ấn lại nguyên thần của tất cả Vu tộc là sẽ dừng tay." Nữ Oa vừa chiến đấu với Lâm Nguyên vừa thản nhiên mở lời, muốn dùng ngôn ngữ để làm tan rã đấu chí của hắn.

"Nực cười, thật là nực cười!

Phong ấn nguyên thần Vu tộc ta thì có khác gì diệt tộc Vu tộc ta?

Thiên địa đại thế của Hồng Hoang là muốn hai tộc Vu Yêu đều phải diệt vong, chỉ còn lại dăm ba con cá nhỏ, ta sao có thể không biết?

Nhưng loại đại thế này, loại vận mệnh này, ta nhất định sẽ nghịch chuyển toàn bộ." "Kẻ nào cản trở ta, ta liền khiến kẻ đó thần hồn câu diệt!" Lâm Nguyên quát lớn.

Oanh!

Bao gồm cả Lực Chi Pháp Tắc, mười con sông pháp tắc hiện ra lượn lờ quanh thân thể hắn khiến chiến lực của hắn tăng lên đến mức tuyệt đỉnh, mỗi lần giơ tay đều là những đòn tấn công đáng sợ do vô số pháp tắc ngưng tụ thành, sát quang lấp lánh bao phủ bầu trời nhấn chìm Nữ Oa, càn khôn run rẩy, hư không vỡ vụn.

Ông!

Nữ Oa giơ tay đánh ra hàng vạn đạo thần thông, miễn cưỡng chống đỡ được thế công của Lâm Nguyên nhưng thân thể lại lùi lại một bước, rơi vào thế hạ phong.

Chương 168

"Sát!" Lâm Nguyên thấy vậy gầm lớn một tiếng, đột nhiên tế ra một tòa cự đỉnh, đón gió trướng lớn lấp đầy khoảng không vũ trụ, hung hăng chấn động một cái, lập tức triệu đạo thần tắc tràn ra.

Thật quá khủng bố, một luồng khí tức chí cường lan tỏa mênh mông khắp Hồng Hoang, thời không vạn cổ đều đang sôi trào, Bất Chu Sơn bên dưới cũng ầm ầm chấn động tựa như sắp gãy đôi.

Một dòng sông hạo hãn hiện ra phía trên cự đỉnh, rủ xuống tạo hóa chi khí trắng xóa như một vùng biển lớn vô biên nhấn chìm cả bầu trời cao.

"Đây là... tiên thiên chí bảo... bảo vật cấp bậc tiên thiên chí bảo!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn kêu lên, trong mắt hiện lên vẻ chấn hãi khôn cùng, da gà nổi khắp người.

Trong Hồng Hoang, tiên thiên chí bảo là độc nhất vô nhị chỉ có ba kiện, lần lượt là Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung và Bàn Cổ Phiên.

Uy lực của ba kiện tiên thiên chí bảo này cũng mạnh nhất trong tất cả các chí bảo, một khi thi triển ra sẽ mang sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Họ không thể nào ngờ trong tay Lâm Nguyên lại có kiện tiên thiên chí bảo "thứ tư", điều này quá bất khả tư nghị, gần như khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bùng cháy!

Bùng cháy!" Chuẩn Đề thê lương gầm lớn, liều mạng đẩy uy lực Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lên cực hạn, nếu không làm vậy căn bản không cách nào đối kháng nổi.

“Hỗn Độn Chung!” Tiếp Dẫn càng nộ quát, thế mà tế ra Hỗn Độn Chung thuộc về Đông Hoàng Thái Nhất, trước khi giao chiến họ đã mượn bảo vật này từ tay Đông Hoàng Thái Nhất, bởi vì Thánh nhân có thể khiến tiên thiên chí bảo phát huy uy lực mạnh hơn!

Tuy nhiên, phản ứng của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuy nhanh nhưng vẫn không bằng Lâm Nguyên, dù sao Lâm Nguyên cũng nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, việc vận dụng sức mạnh đã đạt đến một loại cực hạn.

Oanh một tiếng, tòa cự đỉnh kia liền trấn áp về phía Nữ Oa.

“Hừ!” Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, toàn lực thúc động tu vi bản thân, một luồng ánh sáng rực rỡ bộc phát, vô cùng sinh mệnh khí tức tuôn trào, thế mà ngưng tụ ra một tôn nhân ảnh khổng lồ chắn trước mặt nàng, một chưởng vỗ về phía cự đỉnh.

Tôn nhân ảnh khổng lồ này cực kỳ thần dị, quanh thân đều dập dềnh sinh mệnh khí tức mạnh mẽ, lan tỏa tạo hóa chi lực, dường như thể hiện ra một loại bản chất nào đó của sinh mệnh, sở hữu sức mạnh vô cùng đáng sợ.

“Đây là Tạo Hóa Chi Đạo của Nữ Oa!” Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thấy cảnh này đều kinh hãi.

Nữ Oa nặn đất tạo người, nhận được vô lượng Thiên Đạo công đức, nhờ đó chứng đạo thành thánh.

Mà trong quá trình đó nàng cũng lĩnh ngộ được vài phần tinh túy của Tạo Hóa Chi Đạo, diễn hóa nó thành chí cường thần thông!

Đạo nhân ảnh trông mông lung này lại có thể tước đoạt sinh mệnh, thôn phệ nguyên thần, phấn toái nhục thân, nghịch chuyển tạo hóa, sở hữu lực sát thương khó có thể tưởng tượng.

Trong thời khắc nguy cơ này, Nữ Oa rốt cuộc không còn bảo lưu, thi triển ra sát chiêu mạnh nhất này, trong nháy mắt thiên địa đều ảm

đạm hẳn đi, hết thảy mọi thứ trước đạo nhân ảnh khổng lồ kia đều trở nên lu mờ.

Nó bước ra một bước, đại thủ hung hăng va chạm với tòa cự đỉnh kia.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa, tòa cự đỉnh bộc phát ra ức vạn quang hà, tạo hóa chi quang trắng xóa lấp lánh, chỉ một cái thế mà đã oanh nổ tôn nhân ảnh khổng lồ kia, hơn nữa còn tiếp tục lao tới oanh nổ luôn đuôi rắn nửa thân dưới của Nữ Oa, máu tươi bắn tung tóe đầy trời, Nữ Oa cũng thảm khiếu lên.

"Điều này không thể nào!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn trợn tròn mắt, chấn hãi đến cực điểm.

Nhất kích mạnh nhất của Nữ Oa dù không phải đối thủ của Lâm Nguyên thì ít nhất cũng phải chống đỡ được một chốc chứ, kết quả lại bị đánh tan trong nháy mắt, quá bất khả tư nghị!

"Chuyện này là thế nào?" Trong lòng họ dâng lên vô vàn nghi hoặc nhưng hành động lại vô cùng nhanh chóng, Tiếp Dẫn đạo nhân gầm lớn một tiếng, Hỗn Độn Chung trướng lớn, trên vách chuông hiện ra nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên trùng ngư cùng các loại đồ án thần bí, lấp lánh tỏa sáng, lập tức bao phủ lấy Nữ Oa để tiến hành phòng ngự.

Không làm vậy, cự đỉnh đập thêm vài cái nữa là Nữ Oa có thể sẽ bị thánh vẫn!

Một khi Nữ Oa thánh vẫn, trận Vu Yêu quyết chiến này họ coi như thua chắc!

"Đây là Tạo Hóa Chi Lực!

Tòa cự đỉnh này thế mà sở hữu Tạo Hóa Chi Lực, hơn nữa còn

cao cấp hơn cả thứ ta lĩnh ngộ được!" Nữ Oa lạnh giọng mở lời, mắt nhìn chằm chằm vào tòa cự đỉnh kia.

Tiếp xúc trong chốc lát vừa rồi, Nữ Oa đã cảm nhận được đẳng cấp của Tạo Hóa Chi Lực ẩn chứa trong tòa cự đỉnh kia cao đến mức khó có thể tưởng tượng, tạo ra hiệu quả khắc chế cực kỳ đáng sợ đối với nàng!

Đến mức chỉ một lần va chạm nàng đã thảm bại!

Nếu không có tác dụng khắc chế này, cho dù đối phương nắm giữ tiên thiên chí bảo, nàng cũng có thể kiên trì thêm một khoảng thời gian.

"Không sai, đây chính là Tạo Hóa Đỉnh." Lâm Nguyên cười dài đầy sảng khoái, tòa cự đỉnh này chính là chí bảo hắn có được từ Hoàng Châu lúc trước, trước giờ vẫn chưa từng động dụng, hiện tại đến thời khắc mấu chốt nhất này, vừa tế ra quả nhiên lập tức lập công, khiến Nữ Oa trọng thương.

Tại vết thương của Nữ Oa có tầng tầng đạo quang lấp lánh, bị Tạo Hóa Chi Lực oanh trúng hình thành đạo thương, cho dù có Thiên Đạo chi lực cũng rất khó khôi phục trong thời gian ngắn.

Oanh!

Lâm Nguyên tiếp tục thúc động cự đỉnh, từng cái lại từng cái hung hăng va chạm lên Hỗn Độn Chung, phát ra những tiếng nổ vang trời.

Tuy nhiên Hỗn Độn Chung cũng là tiên thiên chí bảo, hơn nữa còn là phòng ngự chí bảo, lực phòng ngự mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi, cho dù trong tay Lâm Nguyên có tòa Tạo Hóa Đỉnh này cũng không công phá được lớp phòng ngự đó.

Mà Nữ Oa ở bên trong Hỗn Độn Chung cũng không hề rảnh rỗi, biết lúc này cục diện quá mức khẩn cấp, căn bản không phải lúc trị thương, do đó nàng cũng nghiến răng thúc động tu vi còn lại liên tục

oanh kích Lâm Nguyên, mưu toan kiềm chế hắn ở đây.

Hỗn Độn Chung tuy là phòng ngự chí bảo nhưng chỉ phòng ngự các đòn tấn công từ bên ngoài vào, từ trong ra ngoài thì lại không ngăn cản, do đó Nữ Oa này có thể nói là đã lập tức ở vào thế bất bại, có thể không kiêng nể gì mà phát động mãnh công, dẫu cho Lâm Nguyên có Tạo Hóa Đỉnh trong tay nhất thời cũng khó lòng hạ gục nàng.

"Trấn áp Bàn Cổ chân thân!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn gầm lớn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tàn phá bùng cháy dữ dội, uy lực còn mạnh hơn cả trước đó, từng tôn Yêu tướng, Yêu Thánh đều lần lượt thảm khiếu, toàn thân bốc hỏa.

Oanh!

Từng ngôi sao đang cháy không ngừng oanh kích lên Bàn Cổ chân thân, những ngôi sao này uy lực cực kỳ mạnh mẽ, ẩn chứa sức mạnh vô song, Bàn Cổ chân thân lập tức bị thương nghiêm trọng, có cánh tay bị đứt lìa, có lồng ngực bị lõm xuống, có đại thối cũng bị gãy xương, nhanh chóng rơi vào cục diện nguy hiểm dưới sự vây công của Ma Thần chân thân.

"Xem ra chỉ có thể dùng Trữ Đạo rồi." Lâm Nguyên thấy cảnh này, ánh mắt lóe lên hàn quang.

Trữ Đạo nhất kích là quân bài chưa lật lớn nhất của hắn, loại bài tẩy này tự nhiên phải dùng vào lúc then chốt.

Hiện tại đôi bên đại chiến đều tổn thất nặng nề, phía Yêu tộc tổn thất đặc biệt thảm liệt, chỉ cần một lần giải quyết được Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì trận này hắn nắm chắc phần thắng.

Thế nhưng đúng lúc Lâm Nguyên chuẩn bị hành động, dị biến đột ngột nảy sinh.

"Ta không chơi nữa, ta không chơi nữa!

Chiến đấu kiểu này cho dù thắng thì đã sao?

Cuối cùng chúng ta đều là vật hy sinh!" Từ trong một ngôi sao đột nhiên truyền ra một tiếng gầm thét thê lương.

Oanh!

Ngay sau đó một luồng uy năng khủng bố bộc phát, một đạo thân ảnh bàng bạc vô biên lượn lờ vô tận kim sắc quang huy mãnh liệt tung cánh bay ra từ ngôi sao đó, tốc độ nhanh tuyệt luân, chỉ vỗ cánh một cái liền hóa thành một đạo kim quang biến mất ở thâm không vũ trụ, ngay cả Thánh nhân cũng không đuổi kịp.

"Đó là Côn Bằng?!!" Lâm Nguyên chấn kinh.

Trong nháy mắt hắn đã hiểu chuyện gì đang xảy ra, hành vi huyết tế cường giả Yêu tộc của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cuối cùng đã gây ra phản phệ, Côn Bằng ở Thiên đình xưa nay đều là kiểu tồn tại đặt lợi ích của bản thân lên hàng đầu, tự nhiên sẽ không giương mắt nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn huyết tế mình mà không có phản ứng, hiện tại trực tiếp quả đoán bỏ chạy.

Thực tế trong dòng thời gian nguyên bản, lúc Vu Yêu chung chiến, Côn Bằng cũng đã đưa ra lựa chọn tương tự, thấy cảnh ngộ Yêu tộc nguy hiểm liền lập tức trộm Hà Đồ, Lạc Thư mà bỏ trốn mất dạng.

Chỉ có điều lần này Côn Bằng hiển nhiên không có nhiều thời gian như vậy, do đó cũng không kịp trộm Hà Đồ, Lạc Thư, chỉ là lập tức thoát khỏi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rồi chạy trốn.

Oanh long long~~~ Tu vi của Côn Bằng ở Thiên đình chỉ đứng sau Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, do đó ngôi sao hắn chủ trì cũng là một trong những ngôi sao quan trọng nhất.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vốn dĩ đã tàn phá, lần bỏ chạy này của hắn lập tức khiến đại trận đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Chương 169

Cho dù có hai vị Thánh nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chủ trì cũng không kiên trì nổi nữa, oanh một tiếng, đại trận tan rã thành từng mảnh, triệu ngôi sao băng diệt, không biết bao nhiêu cường giả Yêu tộc vẫn diệt theo.

Hơn trăm tôn Ma Thần chân thân còn lại cũng lần lượt thảm khiếu, thân thể vặn vẹo giãy giụa, toàn thân bốc lửa, trong nháy mắt đã hóa thành tro bụi, triệt để biến mất.

Đại trận triệt để sụp đổ!

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết!!!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn gần như phát điên, thê lương gầm thét, vừa rồi vốn dĩ còn có một tia hy vọng có thể thắng, ai mà ngờ Côn Bằng lại đột ngột phản bội!

"Côn Bằng, ta sẽ khiến ngươi không được chết tử tế!" Tiếp Dẫn đạo nhân nộ hống, toàn vũ trụ đều chấn động, hắn mãnh liệt vươn ra một bàn tay lớn đón gió trướng lớn đâm thẳng vào tinh không, muốn tóm Côn Bằng về để giết chết.

"Ha ha ha, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đối thủ của các ngươi là ta!" Lúc này bốn tôn Bàn Cổ chân thân kia lại cười lớn.

Oanh!

Khoảnh khắc này họ thúc động toàn bộ tu vi của mình, khí thế ngút trời hiện ra, bốn đạo thân ảnh cao bằng Bất Chu Sơn sừng sững trên bầu trời cao, đâm thẳng vào vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần cũng chỉ có thể xoay quanh những sợi tóc của họ, đôi mắt sâu thẳm ẩn chứa dị tượng khai thiên tích địa khủng bố lấp lánh.

Họ đồng thời đưa tay ra, ở vị trí lòng bàn tay một đoàn ánh sáng

chói mắt bộc phát, sức mạnh cuồng bạo tuôn trào, giữa thiên địa Hồng Hoang luồng sát khí và lệ khí vô tận cũng như biển cả cuồn cuộn đổ về nhấn chìm nơi này, cuối cùng hóa thành bốn thanh cự phủ khổng lồ được bốn cánh tay nắm chặt.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân nắm lấy cự phủ, đồng thời bộc phát ra một tiếng nộ hống tưởng như vang tận đến tận cùng thời gian.

"Trảm!" Ông!!!

Trong nháy mắt, bốn đạo phủ quang rực rỡ chiếu sáng thời không vạn cổ, trắng xóa một mảnh nhấn chìm vũ trụ, chấn động hàng nghìn tỷ tinh hệ, cảnh tượng khai thiên tích địa hiện ra, tiếng gào thét thê lương của Hỗn Độn Ma Thần vang vọng bên tai.

Họ quá mạnh mẽ, vừa xuất hiện đã trở thành trung tâm của toàn vũ trụ, Hồng Hoang đại lục cũng run rẩy dưới đạo phủ quang chói mắt này, thậm chí bắt đầu băng hoại, ngay cả Bất Chu Sơn dường như cũng không chịu nổi.

Thấp thoáng, mọi người như nhìn thấy thân ảnh Bàn Cổ đại thần tái hiện, ánh mắt hững hờ nhìn về phía chúng sinh, tất cả sinh linh trên thế gian đều đồng loạt cảm thấy một sự hãi hùng bộc phát từ tận linh hồn.

"A..." Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thê lương gào thét, khoảnh khắc này họ cũng cảm nhận được nguy cơ sinh tử, căn bản không màng đến gì khác mà toàn lực thúc động toàn bộ tu vi của mình.

Chuẩn Đề thần quang tăng vọt, sau lưng hiện ra một cây Canh Kim Bồ Đề Thụ thông thiên triệt địa, Tiếp Dẫn quanh thân lục quang lan tỏa, sau lưng hiện ra một cây Khổ Trúc cắm rễ trong hỗn độn.

Hai vị Thánh nhân đồng thời thúc động bản nguyên đạo tượng của mình, ngưng kết toàn bộ sức mạnh hung hăng oanh kích về phía

trước, lần lượt va chạm với hai đạo phủ quang.

Xuy lạp!

Chỉ nghe một tiếng như dao nóng cắt bơ, bốn đạo phủ quang dễ dàng chém đứt công kích của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, sau đó tiếp tục lao tới xuyên qua thân thể họ.

Hai vị Thánh nhân đồng thời bị chém thành bốn mảnh, thánh huyết phun trào, đại đạo bên trong cơ thể băng giải, bản nguyên khô kiệt.

"Điều này... làm sao có thể..." Họ khó khăn mở lời, trong mắt hiện lên vẻ không thể tin nổi, khó lòng chấp nhận hết thảy chuyện này, cuối cùng oanh một tiếng, thánh khu của hai vị Thánh nhân nổ tung!

Ô ô ô~~~~ Trong nháy mắt, vũ trụ hạo hãn bị mây đen vô tận bao phủ, bầu trời đổ mưa máu, đồng thời vang lên những tiếng than khóc ai oán, Thánh nhân vẫn lạc, thiên địa đồng bi.

Ức vạn chúng sinh trong Hồng Hoang ngẩng đầu ngắm nhìn, nhìn cơn mưa máu xối xả, trong mắt hiện lên sự chấn hám vô cùng, Thánh nhân... lại vẫn lạc rồi!

Dưới chân Bất Chu Sơn, các đại thần thông giả tập trung tại đây cũng đều sững sờ, ai có thể ngờ chiến cục lại biến hóa kịch liệt đến vậy, chỉ trong chớp mắt phía Yêu tộc đã đại bại!

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn bại rồi..." Nữ Oa ở trong Hỗn Độn Chung cũng không thể tin nổi nhìn cảnh này, nàng lập tức biết tiếp theo sẽ nguy hiểm, phía Yêu tộc giờ chỉ còn lại một mình nàng là chiến lực cấp Thánh nhân!

Còn những người khác... như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, so với các sinh linh khác tuy khủng bố nhưng trong chiến trường cấp Thánh nhân cũng chỉ như những con kiến lớn hơn một chút mà thôi.

Đùng!

Quả nhiên khoảnh khắc tiếp theo, đầu tiên chính là Hỗn Độn Chung kia, sau khi Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vẫn lạc, Hỗn Độn Chung không có người thao túng, chủ nhân ban đầu của nó là Đông Hoàng Thái Nhất lập tức tiếp quản quyền khống chế, thu nó lại muốn dùng để bảo vệ bản thân và Đế Tuấn.

"Yêu tộc xong rồi, nhưng chỉ cần hai chúng ta chưa chết thì vẫn còn hy vọng!" Đông Hoàng Thái Nhất gầm lớn, toàn lực thao túng Hỗn Độn Chung.

"Hừ, ngu xuẩn." Lâm Nguyên lạnh cười một tiếng, khống chế Tạo Hóa Đỉnh hung hăng oanh kích lên Hỗn Độn Chung phát ra một tiếng nổ chấn thiên, lập tức trấn áp nó xuống.

Cả hai tuy đều là tiên thiên chí bảo nhưng tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất so với Lâm Nguyên thực sự chênh lệch quá xa, do đó uy năng của Hỗn Độn Chung cũng không có cách nào giải phóng hoàn toàn.

"Cái chuông lớn này thuộc về ta rồi." Lâm Nguyên cười lớn, sức mạnh thế giới trong cơ thể tuôn trào như những sợi dây thừng vô hình hung hăng quấn chặt lấy Hỗn Độn Chung tầng tầng lớp lớp, kéo vào trong thể nội thế giới, đồng thời triệu phù văn hiện ra lấp lánh thần mang kinh thế lập tức trấn áp xuống, Hỗn Độn Chung giãy giụa một hồi rồi không còn cử động được nữa.

"Phụt!" Đông Hoàng Thái Nhất phun ra một ngụm máu tươi, chịu phản phệ cực lớn, sắc mặt trắng bệch.

Vút!

Nữ Oa thấy vậy không nói lời nào, quay đầu bỏ chạy.

Hiện giờ căn bản không thể tiếp tục chiến đấu, tu vi của nàng bị Tạo Hóa Đỉnh khắc chế, căn bản không phải đối thủ của Lâm

Nguyên, lại chỉ còn lại một mình, tiếp tục ở lại sẽ bị đánh nổ!

Lâm Nguyên thấy vậy cũng không truy kích, Nữ Oa tuy từng có một trận huyết chiến với hắn nhưng thực tế đôi bên cũng không có huyết cừu không thể hóa giải, cũng không nhất thiết phải giải quyết người này ngay lập tức.

Hắn quay đầu nhìn về phía chiến trường tàn phá, trên bầu trời hạo hãn, từng mảnh vỡ tinh thần lơ lửng, thần ma Yêu tộc chết mất hàng chục triệu, thi thể như mưa bão liên tục rơi xuống từ vòm trời tạo thành những hố sâu khổng lồ trên đại địa Hồng Hoang, máu tươi Yêu tộc chảy tràn trực tiếp tạo thành một vùng huyết hải mênh mông trên mặt đất, so với U Minh Huyết Hải cũng không kém cạnh là bao.

Thực sự là thi cốt như núi, máu chảy thành sông.

Giữa thiên địa đều hiện ra một luồng sát khí thảm liệt, gió âm thê lương, vòm trời u ám.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng những tàn dư Yêu tộc còn lại trong mắt đều lộ ra sự sợ hãi vô cùng, thân thể run rẩy, họ thậm chí không dám chạy vì biết rõ mình căn bản không chạy thoát được, hiện giờ không có bất kỳ hành động nào, cứ thế thân thể cứng đờ đứng giữa không trung như những bức tượng đất gỗ.

Dưới chân Bất Chu Sơn, các vị đại thần thông giả trong Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này trong lòng đều dâng lên một ý niệm giống nhau: "Yêu tộc xong đời rồi." Trận chiến này có thể nói là thảm bại!

Thực sự thảm bại!

"Ha ha, kẻ giết người sẽ bị người giết, nếu các ngươi đã nhất định muốn gây khó dễ cho Vu tộc ta thì giết sạch hết đi." Một tôn Bàn Cổ chân thân cười lớn, quanh thân bộc phát sát khí khủng bố lao về phía tàn dư Yêu tộc.

Oanh!

Bàn Cổ chân thân uy năng bộc phát, đối mặt với những tàn dư Yêu tộc này cơ bản là cục diện nghiền ép, chỉ một luồng dư ba lan tỏa ra đã khiến hàng triệu cường giả Yêu tộc vẫn lạc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng một số Yêu Thánh còn sót lại phát ra những tiếng gầm tuyệt vọng, biết không thể chạy thoát nên dứt khoát lao về phía Bàn Cổ chân thân.

Bàn Cổ chân thân không hề do dự, một cái tát hung hăng vỗ về phía bọn người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hư không đột ngột vỡ nát, sức mạnh vô tận hạo hãn tuôn trào.

Loại sức mạnh này là sức mạnh cấp bậc Thánh nhân!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dù có mạnh mẽ vô biên nhưng đối mặt với sức mạnh như vậy cũng căn bản không thể chống đỡ, trong sát na sẽ tan xương nát thịt.

Thế nhưng đúng lúc này, từ phía núi Côn Luân trong Hồng Hoang đột nhiên bộc phát ra ba luồng khí tức khủng bố xé rách đại vũ trụ, ngay sau đó một tòa cự tháp bay ra, rủ xuống huyền hoàng mẫu khí mênh mông chắn trước mặt bọn người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, va chạm với đại thủ của Bàn Cổ chân thân.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên, Bàn Cổ chân thân bị chấn lui, mà Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhờ đó giữ được một mạng.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp?" Trong mắt Lâm Nguyên đột ngột bắn ra hai luồng ánh mắt lăng lệ nhìn về hướng núi Côn Luân, lạnh giọng nói: "Thái Thanh Lão Tử, ngươi muốn nhúng tay vào cuộc tranh đấu giữa Vu tộc và Yêu tộc ta sao?" Oanh!

Tử khí mênh mông đột ngột cuồn cuộn đổ tới, trải dài ba trăm

triệu dặm nhấn chìm cả chiến trường, một loại khí tức chí tôn chí quý chí cao chí đại lấp đầy vũ trụ, chấn nhiếp vạn linh, uy áp Hồng Hoang.

Khí tức khủng bố chấn động Hồng Hoang, một đạo thân ảnh bước tới, mình mặc ngũ sắc vân y, bên trái có mười hai con thanh long gào thét nộ hống, bên phải có hai mươi sáu con canh kim bạch hổ tỏa ra triệu đạo kiếm khí, phía trước có hai mươi tư con chu tước tung cánh thần hỏa rợp trời, phía sau có bảy mươi hai tôn huyền vũ ầm ầm nghiền nát hư không, triệu lôi đình đan xen lơ lửng trên đỉnh đầu, dị tượng ngập trời, cảnh tượng khủng bố.

Chương 170

Trên mặt hắn mang theo vẻ những hờ, thái thượng vong tình, đạm mạc mở lời: "Vu Nguyên, ngươi hành sự nghịch thiên đạo, sớm đã gây ra đại sai!

Trước đây bọn ta tưởng ngươi cuối cùng sẽ tỉnh ngộ nên không nhúng tay vào, nhưng không ngờ các ngươi lại muốn hành sự tuyệt diệt, dù thế nào bọn ta cũng sẽ không cho phép." Không đợi Lâm Nguyên trả lời, Thập Nhị Tổ Vu hóa thân thành Bàn Cổ chân thân cười lớn: "Chỉ là một cái Yêu tộc mà thôi, diệt thì diệt, các ngươi nếu muốn nhúng tay vào, cho dù là Thánh nhân cũng phải chém giết cho bằng sạch!" "Thế sao?" Một giọng nói lạnh lẽo bỗng nhiên vang lên, thêm một đạo thân ảnh khủng bố giáng lâm chiến trường, đỉnh đầu có mây xanh trải dài triệu dặm cuộn trào, khuôn mặt mang theo vẻ lạnh lùng ngạo nhiên, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Các ngươi sau đại chiến sớm đã bị thương, mà thực lực của bọn ta vượt xa Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa, nếu thực sự muốn chiến đấu với chúng ta, tất cả Vu tộc đều sẽ không có đất chôn thân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

"Khẩu xuất cuồng ngôn!

Sư tôn của các ngươi bọn ta còn có thể chém giết, huống chi là các ngươi?" Bàn Cổ chân thân cười lớn.

"Hừ, lần Vu Yêu chi chiến đó lão sư tuy xuất hiện nhưng chẳng qua chỉ là một hóa thân mà thôi, lẽ nào các ngươi thực sự nghĩ mình là đối thủ của lão sư sao?

Ngu xuẩn, cuồng vọng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh.

"Được, vậy dứt khoát chiến một trận ở đây đi!" Bàn Cổ chân thân

nanh cười.

Oanh!

Cho dù đã trải qua khổ chiến nhưng khoảnh khắc này Bàn Cổ chân thân vẫn bùng cháy chiến ý ngút trời, giữa thiên địa sát khí cuồn cuộn, sát khí càn quét ba mươi ba tầng trời.

"Lại sắp nổ ra đại chiến Thánh nhân rồi sao?" Dưới chân Bất Chu Sơn, mọi người thấy cảnh này đều hãi hùng, sự việc phát triển đến mức này đã hoàn toàn không thể cứu vãn, những sức mạnh đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang đều bị kéo vào cuộc!

Điều này quá khủng bố, trận chiến vừa rồi đã suýt chút nữa hủy diệt cả Hồng Hoang.

Mà Tam Thanh rõ ràng mạnh hơn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa rất nhiều, một khi ra tay thì tất cả mọi người đều phải diệt vong, kiểu chiến đấu này đến cuối cùng sẽ không có người chiến thắng!

"Trận chiến này dừng lại ở đây cũng không thành vấn đề, nhưng Yêu tộc cần phải từ bỏ địa bàn Thiên đình, cắt nhượng chín phần cương thổ, nếu không sẽ không đội trời chung." Đột nhiên Lâm Nguyên mở lời, ánh mắt sâu thẳm.

"Cái gì?

Điều đó không thể nào!

Thiên đình là căn bản của Yêu tộc ta, tuyệt đối không thể nhượng lại cho ngươi!

Cương thổ Yêu tộc ta cũng sẽ không cắt nhượng cho các ngươi lấy một phân!" Tam Thanh còn chưa lên tiếng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã biến sắc trước, lệ thanh gào lớn.

Nếu thực sự làm theo lời Lâm Nguyên nói thì đó là sự sỉ nhục

không thể tưởng tượng nổi!

Hơn nữa từ nay về sau Yêu tộc cũng sẽ triệt để mất đi cơ hội trỗi dậy!

Không có cương thổ mênh mông làm sao nuôi dưỡng được cường giả cái thế?

Đến cuối cùng sẽ chỉ càng lúc càng yếu đi rồi triệt để tiêu vong.

"Thánh nhân nghị sự, các ngươi không có tư cách mở lời." Thái Thanh Lão Tử đạm mạc liếc nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một cái, lập tức có một luồng uy áp vô hình ầm ầm giáng xuống thân thể họ, cơ thể họ lập tức như bị hàng triệu tòa Thái Cổ thần sơn đè xuống, run rẩy không thôi, không thể mở lời được nữa.

"Ngươi đã bằng lòng nghị hòa, bọn ta cũng sẽ không tiếp tục dây dưa, điều kiện này tuy hà khắc nhưng với tư cách là tồn tại cấp Thánh nhân, ngươi có tư cách nhận được sự bồi thường này, ta thay mặt Yêu tộc đồng ý với ngươi." Thái Thanh Lão Tử trầm ngâm một lát rồi đạm mạc nói.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy điên cuồng giãy giụa, đôi mắt trở nên đỏ ngầu, thần sắc lộ ra sự bất cam và khuất nhục vô cùng, nhưng lại không có cách nào thoát khỏi sự trói buộc của Thánh nhân.

Thánh nhân quá mạnh mẽ.

Huống chi thực lực của Thái Thanh Lão Tử thấp thoáng chính là người mạnh nhất trong lục thánh Hồng Hoang!

"Được, trận chiến này kết thúc tại đây đi." Lâm Nguyên gật đầu.

Trận chiến này diễn ra đến mức này có thể nói Vu tộc đã đại thắng, cơ bản đã đánh cho Yêu tộc triệt để tàn phế, sau này Yêu tộc muốn trỗi dậy khó hơn lên trời.

Hơn nữa điều quan trọng hơn là hắn đã cướp được Hỗn Độn Chung.

Điều này cũng có nghĩa là hiện tại trong tay hắn có hai kiện tiên thiên chí bảo!

Đây là một sự tăng phúc cực lớn đối với chiến lực của hắn!

Nếu tiếp tục đánh nữa cái giá phải trả sẽ rất thảm trọng, bởi vì trong cõi u minh Yêu tộc vốn là nhân vật chính của thiên địa thời đại này, một khi triệt để xóa sổ sẽ trực tiếp xung đột với Tam Thanh, đồng thời dẫn phát Thiên Đạo ra tay trấn áp.

Thiên Đạo so với bất kỳ Thánh nhân Hồng Hoang nào đều khủng bố hơn rất nhiều.

Lâm Nguyên hiện tại vẫn chưa muốn làm mọi chuyện đến mức đó, do đó lựa chọn thấy tốt thì thu.

"Vậy thì như vậy đi." Thái Thanh Lão Tử nghe vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười, hiện giờ họ cũng không muốn triển khai đại quyết chiến với Lâm Nguyên, biểu hiện vừa rồi của Lâm Nguyên quá khủng bố khiến trong lòng họ cũng có sự e sợ, thế là gật đầu cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, vì mọi chuyện đã bàn bạc xong xuôi nên họ cũng không thèm xử lý những chuyện nhỏ nhặt còn lại.

Thập Nhị Tổ Vu nghe xong trong lòng tuy có chút không cam tâm nhưng vì Lâm Nguyên đã lên tiếng nên họ cũng đành nghe theo.

Dưới chân Bất Chu Sơn, mọi người thấy cảnh này mãi vẫn chưa hoàn hồn, sau khi tỉnh táo lại cả vùng liền sôi trào!

Trận chiến này Vu tộc thắng rồi!

Yêu tộc xuất động toàn tộc, hơn nữa còn có ba vị Thánh nhân trợ trận, vậy mà sau một trận chiến Vu tộc lại đánh tan bọn họ, chiến tích này thực sự không thể tin nổi!

Tất cả mọi người đều chấn hám.

Ánh mắt Lâm Nguyên lại vô cùng sâu thẳm.

Yêu tộc, hắn sớm đã không để vào mắt, mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang kia cùng với Thiên Đạo, Hồng Quân mới là đối thủ thực sự của hắn, muốn tiêu diệt những kẻ địch đó vẫn cần một khoảng thời gian rất dài.

Oành!

Trên vòm trời, Bàn Cổ chân thân do Thập Nhị Tổ Vu hóa thành bất chợt tan rã, trở lại thành Thập Nhị Tổ Vu cùng với các Thiện thi, Ác thi của họ rồi quay về Vu tộc.

Nhưng Lâm Nguyên lại không lập tức trở về.

Hắn ngước mắt nhìn tứ phía, trận chiến giữa hai tộc Vu - Yêu này có thể nói là đánh đến mức thiên băng địa liệt, nơi nơi tinh tú sụp đổ, Tam Thập Tam Thiên vỡ vụn, một mảnh hoang tàn.

Đây vẫn là kết quả khi cả hai bên đều đã có ý thu tay.

Nếu đôi bên đánh đến cuối cùng mà vẫn không phân thắng bại, đánh ra chân hỏa rồi không chịu dừng lại, thì những gợn sóng chiến đấu đó lan tỏa ra, e rằng cả Hồng Hoang đều sẽ vì thế mà tan nát.

Lâm Nguyên cũng không muốn bầu trời phía trên lãnh thổ Vu tộc biến thành dáng vẻ thê thảm như vậy, thế là hắn thôi động Không Gian Pháp Tắc, bắt đầu tu phục không gian, đồng thời búng tay một cái, từng đạo pháp lực mênh mông bay ra, lao thẳng vào vũ trụ, quấn quanh những mảnh vỡ tinh thần đó, tụ họp chúng lại, tái tạo thành từng viên tinh tú.

Trong cái búng tay, tái tạo thiên địa.

Tiếng đạo âm oanh minh không dứt, chỉ trong chốc lát, thiên khung

đã khôi phục lại trạng thái bình thường, ánh nắng trong trẻo xuyên qua mây mù rải xuống đại địa bao la, những cổ thụ trên mặt đất vươn thẳng lên trời sinh trưởng mạnh mẽ, rừng nguyên sinh bát ngát vang tiếng vượn hú hổ gầm, thiên địa linh khí hóa thành từng đạo cự long hú dài từ trên cao đi qua, từng viên tinh tú khổng lồ lăn động trên thiên khung, dù là ban ngày vẫn tỏa ra ánh hào quang chói mắt, ức vạn tinh huy cùng ánh thái dương rủ xuống, tràn ngập hơi thở thần thoại Hồng Hoang.

Dưới chân núi Bất Chu, đám đại thần thông giả thấy cảnh này đều chấn kinh, không hổ là thủ đoạn của Thánh nhân, thật sự kinh người, vượt xa tưởng tượng.

"Sau trận chiến này, Vu tộc coi như đã hoàn toàn đứng vững gót chân tại Hồng Hoang." Một số đại thần thông giả thầm cảm khái trong lòng.

Thực lực của Yêu tộc lần này quả thật vô cùng cường đại, mời tới tận ba vị Thánh nhân, quy mô như vậy còn khủng khiếp hơn nhiều so với Hung Thú Lượng Kiếp trước kia.

Ít nhất, vào thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, cả phe hung thú và phe tiên thiên bách tộc đều không có sự tồn tại ở đẳng cấp Thánh nhân, mà lần này Vu Yêu quyết chiến, chỉ riêng bên Yêu tộc đã có tới ba vị chiến lực cấp Thánh nhân!

Thế nhưng, cho dù là vậy, Vu tộc vẫn thắng!

Phá tan Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chủ trì, đánh chết hai vị Thánh nhân này, ngay cả Nữ Oa cũng trọng thương, buộc nàng phải trốn vào Oa Hoàng Cung, đến tận bây giờ vẫn không dám ra ngoài.

Đây là chiến tích chấn động thế gian đến mức nào?

Chương 171

Trận chiến hôm nay nhất định sẽ được ghi vào sử sách Hồng Hoang, trở thành truyền thuyết vĩnh hằng, mà nhân vật chính của truyền thuyết này chính là Vu tộc, là Vu Nguyên!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Yêu tộc, những đối thủ cường đại này đều sẽ trở thành nền cho Lâm Nguyên.

"Ta đến Vu tộc quả nhiên là đúng đắn!" Trong lòng Trấn Nguyên Tử cuồng hỉ, lần đại quyết chiến này, Yêu tộc Thiên Đình bị đánh tan, Côn Bằng chạy trốn, từ nay về sau không còn chỗ dựa, mà lão sau này có thể mượn sức mạnh của Vu tộc để tìm kiếm tung tích Côn Bằng, báo thù cho Hồng Vân!

Tuy rằng nói sau này sẽ phải chịu sự sai bảo của Vu tộc, đường đường là đại thần thông giả hàng đầu Hồng Hoang mà không còn tự do, nhưng Trấn Nguyên Tử cho rằng tất cả đều xứng đáng!

Còn một số đại thần thông giả khác cũng bắt đầu nảy sinh tâm tư, hành vi của Trấn Nguyên Tử không nghi ngờ gì đã trở thành một tấm gương, khiến họ cũng phải suy xét xem sau này có nên đầu quân cho Vu tộc, trở thành một thành viên dưới trướng Vu tộc hay không.

Nếu là trước kia, họ khẳng định sẽ không làm vậy.

Vu tộc tuy cường đại nhưng bản chất có chút bài ngoại, đối với các chủng tộc khác đều có phần coi thường, họ dù có muốn đầu quân cũng không có cửa.

Bây giờ thì khác rồi, cả Vu tộc đã được Lâm Nguyên phá giải gông xiềng, mở ra nguyên thần, trí tuệ trở nên thâm hậu, cũng chính vì thế mà đối với các chủng tộc khác không còn khinh miệt như trước.

“Hừ...” Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và các môn nhân Tam Thanh khác thấy cảnh này thì thầm cười lạnh trong lòng.

“Các ngươi tưởng trận chiến thật sự kết thúc như vậy sao?

Tranh giành đại thế Thiên Đạo sao có thể kết thúc dễ dàng như thế?

Đây chỉ là màn dạo đầu cho một cuộc tranh đấu vĩ đại hơn mà thôi!” Là đệ tử Thánh nhân, kiến thức của họ cao hơn hẳn các tán tu đại thần thông giả thông thường.

Trận quyết chiến Vu - Yêu này tuy cuối cùng đã kết thúc dưới sự điều đình của Tam Thanh, nhưng đó chỉ là tạm thời, tương lai nhất định sẽ bùng phát những trận chiến đáng sợ hơn.

Đại thế Thiên Đạo là muốn hai tộc Vu - Yêu va chạm, dấy lên Vu Yêu Lượng Kiếp khiến cả hai bên cùng diệt vong, mà hiện tại chỉ có một mình Vu tộc độc tôn, Yêu tộc bị chèn ép đến mức không thở nổi, đi ngược lại với đại thế.

Cho nên tiếp theo, Thiên Đạo chắc chắn sẽ tìm mọi cách để mọi chuyện phát triển theo quỹ đạo vốn có.

Nghĩ đến đây, Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và những người khác không khỏi cảm thấy có chút bất an.

Tương lai trận doanh Vu tộc và trận doanh Tam Thanh rất có khả năng xảy ra xung đột lớn, họ hiện đang ở ngay đại bản doanh của Vu tộc, vạn nhất Vu tộc nổi điên, không một ai trong số họ có thể chạy thoát.

Ầm đùng!

Ngay lúc này, trên cao thiên kia, Thiên Đạo Trường Hà cuộn trào, ở thượng nguồn hiện ra hai đoàn quang đoàn khổng lồ, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sau một thời gian dài cuối cùng đã phục sinh lần nữa.

Mỗi lần phục sinh, thời gian họ tiêu tốn dường như lại dài hơn một chút so với lần trước.

Sau khi hai người phục sinh, thần niệm mênh mông quét qua chiến trường, lập tức biết được chuyện gì đã xảy ra, họ không nói lời nào, hóa thành một đạo hồng quang, quay đầu bỏ chạy, trông vô cùng chật vật.

Lâm Nguyên không ngăn cản, mặc cho họ rời đi, sau một trận đại chiến, các loại bài tẩy của hắn cũng dùng gần hết, nếu lại chiến đấu với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn một lần nữa rồi dẫn đến đám người Tam Thanh thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Thà rằng tạm thời đình chiến, chờ sau này mạnh hơn rồi xử lý mâu thuẫn này cũng không muộn.

Tóm lại, trận chiến này Vu tộc có thể nói là đã nhận được lợi ích lớn nhất, chiếm được chín phần lãnh thổ của Yêu tộc, có được Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, lại còn giết sạch hơn nửa cường giả Yêu tộc, gần như đánh tàn cả tộc, có nhiều lợi ích như vậy thì không cần thiết phải mạo hiểm thêm nữa.

Dưới chân núi Bất Chu, mọi người chứng kiến cảnh này, trong lòng tư vị phức tạp khó tả.

Thánh nhân trong tâm trí họ vốn là tồn tại cao cao tại thượng, kết quả giờ đây lại bị đánh cho chật vật như vậy, chỉ có thể nói Lâm Nguyên thực sự quá nghịch thiên.

Oành!

Lúc này, Lâm Nguyên đáp xuống trên cao đài, nhàn nhạt mở lời: "Đại điển thành Thánh, tiếp tục cử hành." Toàn thể tộc nhân Vu tộc lúc này đều nhiệt huyết sôi trào, tâm triều bành trướng, vô cùng kích động, nghe vậy lập tức đồng thanh hét lớn: "Cẩn tuân mệnh lệnh của

Vu Thánh.” Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử, Triệu Công Minh cùng đám đại năng khác cũng chỉ đành lần lượt hành lễ, đồng thời trong lòng thầm tán thán, không hổ là Thánh nhân, kinh qua đại chiến như vậy mà vẫn phong khinh vân đạm.

Sau một loạt nghi thức trang nghiêm và túc mục, ánh mắt Lâm Nguyên rơi lên người Triệu Công Minh và Nhiên Đăng đạo nhân, khẽ mỉm cười: “Ta nghe danh trên người hai vị có Định Hải Châu và Càn Khôn Xích, hai món bảo vật này ta rất có hứng thú, không biết có thể nhường lại cho ta không?” Định Hải Châu và Càn Khôn Xích đều là những linh bảo hàng đầu trong Hồng Hoang, cực kỳ trân quý.

Ví như Định Hải Châu, trong dòng thời gian nguyên bản, Triệu Công Minh nhờ vào hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu mà gần như quét sạch đối thủ, ngay cả Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo cũng không phải đối thủ.

Cho đến cuối cùng Lục Áp ra tay, dựa vào Đinh Đầu Thất Tiễn Thư dùng phương thức nguyền rủa để tránh né hai mươi bốn viên Định Hải Châu, trực tiếp thi triển lên bản thân Triệu Công Minh mới giải quyết được y.

Càn Khôn Xích lại càng là chí bảo trong tay Nhiên Đăng đạo nhân.

Cũng trong dòng thời gian nguyên bản, Nhiên Đăng đạo nhân thông qua một số thủ đoạn ám muội đã cướp đi Định Hải Thần Châu, dung hợp với Càn Khôn Xích của mình, khai tích ra Nhị Thập Tứ Chư Thiên, lão dựa vào Nhị Thập Tứ Chư Thiên đó mà thực lực mạnh đến mức sau này gần như có thể nói là tồn tại hàng đầu dưới cấp Thánh nhân.

Lâm Nguyên trước đó đã khai tích nội thế giới, nội thế giới luôn không ngừng trưởng thành, hắn vẫn luôn tìm kiếm bảo vật có thể khiến nội thế giới trở nên mạnh hơn.

Mà món đồ có thể diễn biến Chư Thiên, tương phụ tương thành như Định Hải Thần Châu và Càn Khôn Xích không nghi ngờ gì chính là vật phù hợp nhất.

Hiện tại đại điển thành Thánh, hai người này đều đã đến đây, Lâm Nguyên sao có thể khách khí?

Hắn trực tiếp hỏi xem họ có thể nhượng lại hay không.

Lời vừa nói ra, hiện trường lập tức im phăng phắc, Nhiên Đăng đạo nhân và Triệu Công Minh khi nhìn thấy ánh mắt của Lâm Nguyên hướng tới, đều cảm thấy trên lưng như bị đè bởi một ngọn núi Bất Chu, nặng nề vô cùng, thân thể run rẩy, suýt chút nữa là gục xuống, mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra, loại áp lực đó quá đỗi khủng khiếp.

"Các ngươi lo lắng cái gì..." Lâm Nguyên thấy cảnh này không khỏi bật cười, "Ta đường đường là Thánh nhân chí tôn, lẽ nào lại đi cưỡng đoạt sao?

Các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ lấy linh bảo có giá trị tương đương để trao đổi." Dù sao thân phận địa vị đã khác, lúc này trong mắt Lâm Nguyên, những đại thần thông giả như Nhiên Đăng đạo nhân hay Triệu Công Minh cũng chỉ như con kiến hôi, tự nhiên sẽ không so đo với họ.

Nhiên Đăng đạo nhân và Triệu Công Minh nghe câu này thì lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là dùng bảo vật giá trị tương đương để trao đổi, trong lòng họ cũng chẳng có gì bài xích, dù sao cũng không chịu thiệt.

Hơn nữa, điều quan trọng hơn là mặc dù hiện tại trận doanh Vu tộc và trận doanh Tam Thanh đang có xu hướng đối lập ngầm, nhưng từ đây đến khi thực sự bùng nổ đại chiến chắc chắn còn một khoảng thời gian dài.

Trước đó, kết một thiện duyên với Vu tộc là một lựa chọn rất tốt.

Nhiên Đăng đạo nhân vội vàng lên tiếng: "Thánh nhân đã có hứng thú, tiểu đạo sao dám giấu riêng?" Lập tức không chút do dự, hai tay dâng lên Càn Khôn Xích.

Trên thanh thước này khắc họa các hình mẫu nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên thảo mộc, bên trong phảng phất có một phương thế giới mênh mông đang trầm phù, khí tượng phi phàm, vừa xuất hiện đã thu hút sự chú ý của mọi người, ai nấy đều thầm khen: Thật là một món linh bảo tốt!

Triệu Công Minh không cam lòng tụt hậu, cũng vội vàng lấy ra hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, lớn tiếng nói: "Thánh nhân coi trọng bảo vật của ngô, là vinh hạnh của ngô." Hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu này huyền phù trên không, tỏa ra thần quang rực rỡ, bên trong cũng tràn ngập hơi thở thế giới, phảng phất nội uẩn một phương vũ trụ mênh mông.

Đám đại thần thông giả thấy cảnh này đều động tâm: "Hai món linh bảo này đều là linh bảo thuộc tính không gian, Vu Nguyên Thánh nhân muốn chúng, lẽ nào là muốn khai tích một phương thế giới?" Trên mặt Lâm Nguyên lộ ra nụ cười, thu lấy Định Hải Thần Châu và Càn Khôn Xích, sau đó giơ tay chỉ về hướng bảo khố Vu tộc, nói: "Ta cũng không biết các ngươi có hứng thú với linh bảo nào, nhưng trong bảo khố Vu tộc có đủ loại linh bảo, các ngươi cứ tự mình đi lựa chọn đi." Triệu Công Minh và Nhiên Đăng đạo nhân nghe xong thì trong lòng cuồng hỉ.

Được vào bảo khố Vu tộc tùy ý lựa chọn?

Bảo khố Vu tộc danh tiếng lẫy lừng khắp Hồng Hoang, truyền thuyết kể rằng nơi đó hội tụ vô số linh căn linh dược linh bảo, đến cả Thánh nhân cũng phải thèm muốn, giờ đây họ lại có thể vào đó tùy ý

chọn bảo vật!

Lúc mới bắt đầu, trong lòng hai người còn có chút bất mãn với Lâm Nguyên, giờ đây chút bất mãn đó đã tan thành mây khói, thầm nghĩ không hổ là Thánh nhân, lòng dạ rộng lớn vượt xa người thường.

Những đại thần thông giả khác nhìn Nhiên Đăng đạo nhân và Triệu Công Minh đang cười như kẻ ngốc mà trong lòng hâm mộ đến cực điểm, chỉ hận bảo bối của mình không lọt được vào mắt xanh của Lâm Nguyên.

Còn trong số các đại thần thông giả, những kẻ tâm cơ thâm trầm như Quảng Thành Tử thấy cảnh này thì tim đều nảy lên một cái, rùng mình thầm nghĩ: "Vị Vu Nguyên Thánh nhân này thủ đoạn thật đáng sợ!" Trận chiến trước đó không nghi ngờ gì đã thể hiện uy phong cái thế của Vu tộc, đồng thời cũng khiến lòng người sinh ra nỗi sợ hãi vô cùng, lo sợ từ nay về sau Vu tộc sẽ cậy vào uy thế bá chủ Hồng Hoang mà tùy ý chèn ép các chủng tộc khác.

Nỗi sợ hãi này thực chất rất đáng sợ, chỉ cần kẻ có tâm hơi lợi dụng một chút là có thể chuyển hóa nỗi sợ thành thù hận, từ đó tạo ra một lượng lớn đối thủ cho Vu tộc.

Thế nhưng Lâm Nguyên lại công khai thể hiện tư thế "giao dịch công bằng" như vậy, lập tức tạo dựng không khí Vu tộc là một chủng tộc giảng đạo lý, ngay lập tức làm giảm bớt nỗi sợ hãi và kiêng dè trong lòng nhiều người.

Nếu sau này có ai muốn lợi dụng nỗi sợ của mọi người đối với Vu tộc, thì cảnh Lâm Nguyên trao đổi linh bảo với Nhiên Đăng đạo nhân và Triệu Công Minh hôm nay sẽ trở thành một bức tường thành tâm linh phòng ngự trước những lời cổ hoặc đó.

"Cố ý!

Cảnh này chắc chắn là Vu Nguyên Thánh nhân cố ý làm!

Định Hải Châu, Càn Khôn Xích tuy trân quý, nhưng đối với Thánh nhân mà nói thì tính là gì?

Chương 172

Nhiên Đăng đạo nhân và Triệu Công Minh lần lượt là những đệ tử tiêu biểu nhất dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, Vu Nguyên Thánh nhân chọn riêng hai người này chính là để phát ra một tín hiệu cho tất cả đại thần thông giả và chủng tộc trong Hồng Hoang, một tín hiệu về phong cách hành sự của Vu tộc trong tương lai." Ngay lập tức, đám người Quảng Thành Tử đều đưa ra kết luận như vậy.

Lâm Nguyên lại không nghĩ nhiều như thế, hắn thực sự chỉ cần Càn Khôn Xích và Định Hải Thần Châu mà thôi, sau khi có được hai món linh bảo này, hắn liền phất tay kết thúc đại điển thành Thánh, trở về đảo Bồng Lai, ngồi xếp bằng dưới gốc Hoàng Trung Lý bắt đầu tu hành.

Đám đại thần thông giả và cường giả các tộc đến tham gia đại điển tự có Thập Nhị Tổ Vu và các Đại Vu khác tiếp đãi, không cần Lâm Nguyên phải bận tâm.

"Trước tiên điều chỉnh trạng thái của bản thân cho tốt, sau đó sẽ dung hợp Định Hải Thần Châu cùng Càn Khôn Xích vào nội thế giới của ta." Lâm Nguyên thôi động công pháp, thân thể lập tức tỏa ra một lớp thanh quang mông lung bao phủ toàn thân, những thương thế chịu phải trong trận chiến trước đó đều đang nhanh chóng khôi phục...

Ở một bên khác, trong núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vừa chạy trốn về tới đây, thiên khung đột nhiên tối sầm lại, ngay sau đó trên cao thiên kia, một dòng sông Thiên Đạo hiện ra, cuồn cuộn chảy xiết.

Trong đó, ánh sáng Thiên Đạo lấp lánh, thế mà lại hóa thành một con mắt khổng lồ, vô cùng lạnh lùng, chiếm trọn cả bầu trời, nhìn

xuống họ.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức cảm thấy một áp lực vô cùng lớn, cả thế giới như đang rung chuyển.

"Đây là...

Thiên Đạo Chi Nhãn?" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn chấn động trong lòng, Thiên Đạo Chi Nhãn là hóa thân hữu hình của Thiên Đạo, thuộc về những thứ trong truyền thuyết, họ cũng chỉ mới nghe kể qua, không ngờ lúc này lại hiện thân, sự xuất hiện đột ngột này là vì điều gì?

"Vu tộc nghịch đại thế, đáng bị trừ diệt!" Một đạo thần niệm đạm mạc, bàng bạc, oai nghiêm đột nhiên từ Thiên Đạo Chi Nhãn đó hào hùng truyền ra, như một cơn bão dội thẳng vào não hải của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Rắc rắc!

Chỉ riêng việc chịu đựng đạo thần niệm này, thánh khu của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thế mà lại nứt ra, tiên huyết từ những vết nứt trên nhục thân tuôn ra xối xả.

Hai người họ ban đầu là kinh hãi, sau đó liền chuyển thành cuồng hỉ, căn bản không thèm quan tâm đến cơn đau kịch liệt trên thân, đồng thời quỳ phục xuống đất, lớn tiếng nói: "Cẩn tuân mệnh lệnh của Thiên Đạo." Thiên Đạo thế mà lại hiện thân, muốn chủ động trừ diệt Yêu tộc, điều này hoàn toàn khác hẳn so với trước kia, trước đây Thiên Đạo muốn làm gì cũng chỉ cho họ một chút gợi ý mà thôi!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sau khi trải qua thất bại thảm hại này, vốn dĩ trong lòng đã gần như tuyệt vọng, Vu tộc quá mạnh, họ thôi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không phải đối thủ, sau này còn có thủ đoạn gì để kháng cự?

Nhưng giờ đã khác rồi, Thiên Đạo đã hiện thân, còn đích thân

truyền xuống mệnh lệnh, ắt hẳn phải có thủ đoạn giúp họ nâng cao thực lực.

Quả nhiên, ngay khắc sau, "oành" một tiếng, trong Thiên Đạo Trường Hà kia, sức mạnh Thiên Đạo tuôn ra cuồn cuộn như biển cả trút xuống, nhấn chìm cả núi Tu Di.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tắm mình trong sức mạnh Thiên Đạo bao la đó, tu vi cảnh giới vốn đã đình trệ từ lâu thế mà lại bắt đầu leo thang.

Không lâu sau, "oành" một tiếng, hai đạo khí tức khủng bố bộc phát.

Chuẩn Đề từ Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên thăng lên Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên.

Tiếp Dẫn từ Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên thăng lên Hỗn Nguyên Cảnh tam trọng thiên!

Cả hai đều vừa kinh vừa hỉ, Thiên Đạo quả nhiên thần uy khôn lường, họ đều là Thánh nhân cả, thế mà có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy khiến thực lực của họ đồng thời tăng lên hẳn một cảnh giới, thật là không thể tin nổi.

"Các ngươi hãy tiềm tâm tu hành, từ từ chuẩn bị." "Trong ba vạn năm tới, ngô sẽ mở ra một góc Thiên Đạo, ban xuống một tia sinh cơ, giữa thiên địa sẽ có thêm hai vị trí Thánh vị cho Yêu tộc." "Các ngươi cũng có thể nhờ đó mà thăng lên cảnh giới cao hơn!" "Đợi mọi thứ chuẩn bị xong, sẽ tiêu diệt Vu tộc." Trong Thiên Đạo Chi Nhãn, đạo thần niệm oai nghiêm tiếp tục như bão tố dội vào não hải của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cảnh giới của họ tuy đã tăng lên nhưng đối diện với luồng thần niệm mênh mông này vẫn không cách nào chịu đựng nổi, thân thể nứt toác, tiên huyết tuôn trào.

Tuy nhiên cơn đau kịch liệt này họ không bận tâm, thánh khu tự nhiên có thể chịu đựng được, họ nghe những lời đó mà trong lòng dấy lên sóng to gió lớn.

"Mở ra một góc Thiên Đạo, Yêu tộc có thêm hai vị Thánh nhân?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chấn động không thôi, vị trí Thánh nhân trong Hồng Hoang thế mà lại do Thiên Đạo chúa tể sao?

Thiên Đạo có thể tùy ý thiết định số lượng Thánh nhân ư?

Trong lòng họ lập tức hiện lên vô số ý niệm, nhưng rất nhanh đã đè nén xuống, trên mặt lộ ra vẻ cung kính, nói: "Bái tạ Thiên Đạo." Oành long long ~~~ Thiên Đạo Trường Hà không ngừng cuộn trào, không còn phản hồi, Thiên Đạo Chi Nhãn cũng dần dần tan biến, núi Tu Di nhanh chóng khôi phục lại bình thường.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều đứng dậy.

Gương mặt thường năm đầy vẻ khổ sở của Tiếp Dẫn lúc này cũng thoáng hiện một tia hỉ sắc: "Tuyệt xứ phùng sinh a, không ngờ sau khi trải qua đại bại như vậy, Thiên Đạo lại quyết định đích thân ra tay, có Thiên Đạo trợ giúp, tên Vu Nguyên đó dù có mạnh đến đâu cuối cùng cũng chỉ đành bị chúng ta triệt để tiêu diệt!" Trong mắt Chuẩn Đề lại hiện lên một tia suy tư thâm trầm: "Hồng Quân lão sư thân hợp Thiên Đạo, nhưng trải qua biến cố lớn như vậy lại không hiện thân, trái lại lại xuất hiện một Thiên Đạo Chi Nhãn, trong chuyện này dường như có điểm bất thường." Tiếp Dẫn nghe vậy không nhịn được cười: "Thiên Đạo, lão sư ở đẳng cấp đó thực sự quá xa vời đối với chúng ta, dù có suy xét thế nào có lẽ cũng không ra đáp án, chúng ta chỉ cần làm theo chỉ dẫn của Thiên Đạo là được rồi." Chuẩn Đề cười nói: "Đại huynh nói cũng có lý, đúng là Thiên Đạo, lão sư các thứ liên quan đến đẳng cấp quá cao, căn bản không phải thứ chúng ta có thể thấu hiểu, những gì chúng ta có thể làm chỉ là hành động theo ý

đồ của họ mà thôi.” Nói đến đây, trong mắt Chuẩn Đề lộ ra một tia hàn quang nhiếp người.

“Yêu tộc có thêm hai Thánh vị, chắc hẳn là thuộc về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Căn nguyên của hai người này đều phi phàm, dù so với chúng ta cũng không kém bao nhiêu, nếu họ có thể chứng đạo thành Thánh nhất định cũng sở hữu chiến lực cường đại!

Mà Yêu tộc được Thiên Đạo quyến cố, tuy rằng trước đó tổn thất một lượng lớn yêu tướng, yêu thánh, lại mất đi chín phần lãnh thổ, nhưng tiếp theo chắc chắn sẽ xuất hiện vô số cường giả, phồn thịnh trở lại, thậm chí còn mạnh mẽ hơn trước kia!

Tiếp theo, chúng ta cũng nên qua đó dẫn dắt một phen.” Mắt Tiếp Dẫn bỗng sáng rực lên, y ở cùng Chuẩn Đề đã lâu, lập tức hiểu được ý tứ trong lời nói này.

Sắp tới, Yêu tộc tưởng chừng như suy yếu nhưng được Thiên Đạo chiếu cố chắc chắn sẽ bước vào thời kỳ thực lực tăng vọt, sau một thời gian tuyệt đối sẽ mạnh hơn Yêu tộc ban đầu!

Họ nhúng tay vào lúc này cũng có thể thu phục được nhiều cường giả Yêu tộc, từ đó làm lớn mạnh Tây Phương giáo, đoạt lấy vô số công đức khí vận.

“Haha, tốt, tiếp theo chúng ta hãy bắt đầu kinh doanh Yêu tộc thôi.

Lần quyết chiến Vu Yêu này Vu tộc thắng lợi, đa phần sẽ nghĩ mình thực sự trở thành bá chủ Hồng Hoang, đợi qua một thời gian nữa đột nhiên phát hiện Yêu tộc từng bị đánh bại lại một lần nữa mạnh lên, không biết đám Vu tộc đó sẽ có biểu cảm gì.” Tiếp Dẫn cười nói...

Cùng lúc Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhận được chỉ dẫn của Thiên

Đạo, tại núi Côn Luân nơi Tam Thanh tọa lạc, một nơi sơn hà Hồng Hoang nơi tàn bộ Yêu tộc ẩn náu, và Oa Hoàng Cung của Nữ Oa, cũng đều có Thiên Đạo Chi Nhãn hiện lên, truyền đạt mệnh lệnh tương tự.

Hơn nữa, cả quá trình này không một sinh linh nào trong Hồng Hoang có thể nhận ra, dường như trước khi Thiên Đạo hành động, thiên cơ đã bị che giấu triệt để, dù tu vi thâm hậu đến đâu cũng không thể phát hiện.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng tàn dư Yêu tộc và Tam Thanh đều giống như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, trong lòng đại hỉ, bắt đầu hừng hực khí thế.

Duy chỉ có Nữ Oa là tâm tư có chút khác biệt.

"Tuy rằng Thiên Đạo muốn ta đối phó Vu tộc, nhưng ngày đó giao thủ với Vu Nguyên, Hồng Tú Cầu chí bảo chứng hôn trong tay ta lại có dị động, chứng tỏ giữa ta và Vu Nguyên lại có một đoạn duyên phận, điểm này không làm sáng tỏ thì sau này không thể dễ dàng đối phó Vu tộc được." Nữ Oa lẩm bẩm tự nhủ, đôi tay ngọc ngà vuốt ve Hồng Tú Cầu, trong đôi mắt đẹp lấp lánh một tia sáng kỳ lạ...

Trong khi dòng chảy ngầm trong Hồng Hoang đang cuộn trào, tại đảo Bồng Lai của Vu tộc, Lâm Nguyên sau khi luyện hóa hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu và Càn Khôn Xích, liền bắt đầu dung hợp chúng vào nội thế giới của mình.

Định Hải Thần Châu tổng cộng có ba mươi sáu viên, hắn đã có mười hai viên từ trước, giờ đây cũng thôi động tất cả, ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu hội tụ lại một chỗ, lập tức phát tiết uy năng mạnh đến đỉnh điểm.

Ong ~~~ Trong nội thế giới của Lâm Nguyên, ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu huyền phù, tỏa ra ánh sáng rực rỡ hơn cả thái dương, chiếu sáng vô tận động thiên, vị diện và vũ trụ trong Trung

cấp Đại Thiên thế giới này, một luồng uy năng khủng bố tuôn ra khiến cả hệ thống thế giới đồ sộ phải run rẩy.

Ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu tụ lại tự nhiên nảy sinh một sự biến hóa kỳ dị, uy năng tăng vọt, vốn dĩ hai mươi bốn viên trong tay Triệu Công Minh chỉ ở cấp bậc Tiên thiên thượng phẩm, giờ đây dung hợp lại đã đạt tới cấp bậc Tiên thiên cực phẩm.

Trong Hồng Hoang, Tiên thiên cực phẩm linh bảo chỉ có số lượng nhất định, mỗi món đều kinh thiên động địa, có lai lịch cực lớn, ví dụ như Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên trấn áp khí vận của Tây Phương giáo chính là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, đương nhiên giờ đây Kim Liên này đã nằm trong tay Lâm Nguyên.

Hiện tại uy năng của Định Hải Thần Châu tăng mạnh, chiếu sáng vô tận thế giới, thể hiện thần uy đáng sợ.

Ở phía bên kia, Càn Khôn Xích cũng phát quang, trên đó khắc họa các đồ án nhật nguyệt tinh thần, chảy tràn ánh sáng rực rỡ, cùng Định Hải Thần Châu soi rọi lẫn nhau.

"Vỡ!" Lâm Nguyên chỉ cần tâm niệm động một cái, một luồng pháp lực Thánh nhân mênh mông liền nện thẳng vào ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu và Càn Khôn Xích.

Chỉ nghe một tiếng "rắc", hai món linh bảo kinh thiên này thế mà lại đồng thời nổ tung, bản nguyên trong đó cuộn trào ra ngoài, tràn ngập bát hoang, tỏa ra hơi thở mênh mông thâm thúy.

Pháp lực hiện tại của Lâm Nguyên quá hùng hậu.

Hắn lại đã luyện hóa cả hai món linh bảo này.

Do đó, chỉ trong tích tắc, hắn đã bóp nát chúng và lấy ra bản nguyên.

"Tam Thập Lục Chư Thiên, mở!" Ngay sau đó, Lâm Nguyên quát

lớn một tiếng.

Oành!

Hai đoàn bản nguyên này dung hợp lại làm một, lập tức lao vào bản nguyên của nội thế giới Lâm Nguyên, sau đó phát ra ánh sáng kinh thiên.

Phía trên nội thế giới đó, từng tầng thiên không hiện ra, giống hệt như Tam Thập Tam Thiên của Hồng Hoang, mỗi tầng thiên đều là một phương thế giới rộng lớn, mênh mông vô tận, núi non đâm thủng mây xanh, sông lớn cuộn chảy ức vạn dặm, tráng lệ đa sắc, kỳ ảo thần thoại, tỏa ra hơi thở oai nghiêm hùng vĩ.

Tam mươi sáu tầng thế giới hiện ra, chồng chất lên nhau, huyền phù trên nội thế giới đó, hình thành nên Tam Thập Lục Thiên.

Cả nội thế giới rung chuyển mãnh liệt, sau đó khí tức tăng vọt từng tầng, thậm chí tại vùng hỗn độn ven biên giới, hỗn độn liên tục sụp đổ, các vị diện mới, động thiên mới, tinh tú mới không ngừng hình thành, thể tích của cả nội thế giới đang mở rộng với tốc độ chóng mặt.

Chương 173

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy sức mạnh của nội thế giới tăng vọt vùn vụt, xu hướng tăng trưởng này kéo dài rất lâu mới kết thúc.

Và sau khi kết thúc, trong nội thế giới đó đã thai nghén ra đúng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tòa Trung cấp Đại Thiên thế giới, mỗi tòa Trung cấp Đại Thiên thế giới lại chứa đựng ức vạn thế giới vi hình, mỗi thế giới vi hình bên trong lại bao la các tòa đa nguyên vũ trụ.

Càng không cần nói đến những hư không vị diện, động thiên đặc thù, tất cả đều vô cùng thần dị.

Đây là một quy mô khổng lồ đến mức khó có thể tưởng tượng.

Lâm Nguyên sau khi cảm nhận được thì trong mắt hiện lên một tia kinh thán, bởi vì sau khi có thêm Tam Thập Lục Thiên này, nội thế giới của hắn đã đạt đến đẳng cấp Cao cấp Đại Thiên thế giới!

"Trước đó nội thế giới của ta đã thăng lên Trung cấp Đại Thiên thế giới, ta lại lấp đầy vào đó đủ loại linh căn linh bảo, các loại quặng mỏ để nó tiếp tục nâng cấp, đạt đến mức tiệm cận Cao cấp Đại Thiên thế giới.

Hiện tại dung hợp Tam Thập Lục Thiên này giúp nội thế giới vượt qua gông xiềng, đạt tới trình độ Cao cấp Đại Thiên!" Trong lòng Lâm Nguyên vô cùng chấn phấn.

Một Cao cấp Đại Thiên thế giới mang lại sự tăng phúc cho hắn là cực kỳ khủng khiếp, một khi thôi động sức mạnh thế giới đó gia trì lên cơ thể, chiến lực của hắn sẽ bùng nổ.

Nếu hắn chiến đấu với Nữ Oa một lần nữa, dù Nữ Oa có sức

mạnh Thiên Đạo gia trì, hắn không cần dùng đến Tiên thiên chí bảo Tạo Hóa Đỉnh cũng có thể dễ dàng đánh bại nàng.

"Nội thế giới đã thăng cấp thành công, tiếp theo phải đi xem thử Lục Đạo Luân Hồi bên dưới U Minh Huyết Hải." Trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia sâu thẳm.

Trận quyết chiến Vu Yêu cách đây không lâu tuy Vu tộc đại thắng nhưng Lâm Nguyên không dám buông lỏng một chút nào.

Dù sao trong Hồng Hoang vẫn còn những kẻ địch đáng sợ hơn.

Hắn cần phải làm cho thực lực Vu tộc trở nên mạnh hơn nữa!

Hiện tại cảnh giới của hắn đã quá hùng hậu, muốn nâng cao tu vi lần nữa cần tiêu tốn thời gian rất dài, dù có các loại kỹ năng hệ thống thì tốc độ thăng tiến này so với trước đây cũng chậm đi rất nhiều, vì vậy phải nghĩ ra cách khác.

Mà hiện tại, nơi cơ duyên trong Hồng Hoang có thể giúp hắn nâng cao thực lực trong thời gian ngắn, không nghi ngờ gì chính là Lục Đạo Luân Hồi bên dưới U Minh Huyết Hải.

Lúc này trong Hồng Hoang, Luân hồi vẫn chưa được khai mở, trên mặt đất đầy rẫy oan hồn lệ quỷ, tràn ngập sát khí vô tận.

Trận quyết chiến Vu Yêu vừa rồi càng tạo ra không biết bao nhiêu lệ quỷ.

Nếu có thể khai mở Lục Đạo Luân Hồi, dẫn dắt những sinh linh đó vào luân hồi, sẽ nhận được một lượng công đức khổng lồ khó có thể tưởng tượng, tuyệt đối có thể nhờ đó mà nâng cao sức mạnh của mình!

Trước đó hắn cùng Thập Nhị Tổ Vu đã từng đi thám hiểm Luân hồi, chỉ vì nơi đó quá hung hiểm nên mới phải quay về sớm.

Bây giờ thì khác rồi, hắn đã chứng đạo thành Thánh, tu vi cường hãn vô địch Hồng Hoang, không còn phải sợ hãi những cạm bẫy trong Luân hồi đó nữa.

Do đó, hiện tại chính là lúc đi thám hiểm.

"Chuyện Luân hồi có nhân quả rất lớn với Hậu Thổ, chuyến này cũng phải đưa tỷ ấy theo." Lâm Nguyên nghĩ thầm, sau đó bước một bước tới điện Bàn Cổ, nói với Thập Nhị Tổ Vu về chuyện Luân hồi.

Đế Giang nghe vậy liền cười nói: "Vậy đệ hãy đưa Hậu Thổ đi đi, chúng ta không theo nữa, hiện tại Yêu tộc mới bại, chúng ta còn phải bận rộn tiếp nhận những vùng lãnh thổ rộng lớn của Yêu tộc, không dứt ra được." Yêu tộc bại trận phải cắt nhượng chín phần lãnh thổ cho Vu tộc, trong chín phần lãnh thổ này có vô số bảo tàng, là một khối tài sản khổng lồ không tưởng tượng nổi.

Cho dù Vu tộc có đủ nhân thủ nhưng muốn tiêu hóa hết khối tài sản khổng lồ này cũng cần rất nhiều thời gian, hiện tại Thập Nhị Tổ Vu và các Đại Vu gần như bận rộn đến mức muốn nổ tung.

"Được." Lâm Nguyên gật đầu, sau đó đưa Hậu Thổ rời khỏi điện Bàn Cổ, tiến về U Minh Huyết Hải.

Đường đi không có trắc trở, hai người nhanh chóng đến đích, lặn xuống đáy Huyết Hải, nơi Luân hồi tọa lạc.

Chỉ thấy sáu cái vòng xoáy đen ngòm đang vĩnh hằng xoay chuyển, tỏa ra một luồng sức mạnh mênh mông.

Hậu Thổ thấy cảnh này, kiều khu khẽ chấn động, ánh mắt lập tức trở nên mờ mịt, giống như mất đi linh hồn, không tự chủ được mà tiến lại gần Luân hồi đó.

Lâm Nguyên thấy vậy không khỏi nhớ lại cảnh tượng lần đầu hắn cùng Thập Nhị Tổ Vu đến đây, lúc đó Hậu Thổ cũng như thế này, hễ

cứ lại gần nơi Luân hồi là lại như mất hồn mất vía, hành động theo bản năng, muốn thân hóa Luân hồi để bổ toàn Hồng Hoang.

"Trong cõi u minh, liệu có một sức mạnh nào đang thao túng tất cả những chuyện này không?

Có phải là Thiên Đạo đó không?" Lâm Nguyên thầm suy tính.

Đối với trạng thái này của Hậu Thổ, hắn cũng không lo lắng, trước đây hắn còn có thể dễ dàng giải quyết vấn đề này thì giờ đây càng không cần nói tới, chỉ khẽ quát một tiếng: "Tỉnh lại!" Một luồng nguyên thần chi lực hào hùng tuôn ra, rót vào cơ thể Hậu Thổ, tâm trí đang mờ mịt của nàng lập tức thanh tỉnh lại.

Hậu Thổ lập tức nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, trong đôi mắt đẹp lộ ra một tia sợ hãi, nói: "Cũng không biết là làm sao, hễ ta cứ lại gần nơi Luân hồi này là tâm trí lại bị che mờ." Lâm Nguyên cười nói: "Không cần lo lắng, giờ chúng ta có thể đi giải khai bí mật này rồi.

Trước đây không thể vào được nơi Luân hồi này, nhưng bây giờ thì không thành vấn đề." Vừa nói, hắn vừa bước tới phía trước.

Hậu Thổ nhìn bóng lưng Lâm Nguyên, khẽ mỉm cười.

Nàng vẫn còn nhớ cảnh tượng khi xưa Lâm Nguyên thỉnh giáo nàng về vấn đề tu luyện, không ngờ Đại Vu yếu nhất năm nào giờ đây đã trưởng thành đến mức này, ngay cả vấn đề mà Tổ Vu cũng không thể đối mặt thì hắn đều có thể dễ dàng giải quyết.

Thật sự khiến người ta thấy rất an toàn.

Oành!

Không gian dưới đáy biển, sáu cái vòng xoáy đen lớn vô biên như sáu phương thế giới mênh mông, không ngừng xoay chuyển, đó chỉ là vẻ bề ngoài, bên trong chúng còn có một không gian rộng lớn hơn nữa.

Lần trước khi Lâm Nguyên tới đây, hắn đã cảm nhận được nếu không nhục thân thành Thánh mà đi vào không gian bên trong đó sẽ gặp đại hung hiểm, nên đành phải từ bỏ.

Bây giờ thì khác.

Lâm Nguyên giơ tay thôi động Không Gian Pháp Tắc, vô số phù văn không gian rít gào bay ra như một dòng thác, ngưng tụ thành một thanh Không Gian Chi Kiếm tỏa sáng thần quang, đâm mạnh về phía trước.

Xuy lạt!

Không gian phía trên Lục Đạo Luân Hồi lập tức bị thanh Không Gian Chi Kiếm này xé rách ra một vết hổng khổng lồ, lộ ra không gian bao la mịt mù bên trong.

Trong không gian bao la này tràn ngập một luồng sức mạnh kỳ dị, nhưng Lâm Nguyên lại thấy rất quen thuộc, hắn cảm nhận được đó là sức mạnh luân hồi, bởi vì trước đó dù sao hắn cũng đã tham ngộ qua Luân Hồi Pháp Tắc.

"Luân hồi trong Hồng Hoang này rốt cuộc có ẩn tình gì?

Thật sự chỉ đơn thuần là luân hồi thôi sao?" Trong lòng Lâm Nguyên cũng trào dâng nhiều nghi vấn, thấy không gian luân hồi đã mở ra, liền cười nói với Hậu Thổ: "Chúng ta cùng vào thôi." Hậu Thổ có chút lo lắng: "Ta cùng đệ vào đó có làm đệ vướng chân không?" Nàng biết không gian luân hồi này chắc chắn rất hung hiểm, Lâm Nguyên tự nhiên có thể ung dung ứng phó, nhưng nếu nàng theo vào mà gặp chuyện gì khiến Lâm Nguyên phải phân tâm thì không tốt.

Lâm Nguyên mỉm cười nói: "Đừng lo lắng, bất kể gặp chuyện gì ta cũng có thể ứng phó được." Hậu Thổ lúc này mới gật đầu: "Vậy được rồi." Sau đó, nàng đi theo Lâm Nguyên bước vào vết nứt, tiến

vào không gian luân hồi.

Tuy nhiên, vừa mới vào thì dị biến nảy sinh!

Oành một tiếng!

Khi Lâm Nguyên vào không gian luân hồi này thì không có gì bất thường, nhưng khi Hậu Thổ đi theo sau bước vào, cả không gian luân hồi lập tức rung động kịch liệt.

Trên vòm trời hiện ra một dòng sông dài dằng dặc, tráng lệ vô biên, bên trong có sức mạnh vô tận đang trào dâng, hào quang oai nghiêm rải xuống như biển cả, trong nháy mắt đã nhấn chìm Hậu Thổ.

Khắp người Hậu Thổ bùng nổ ráng chiều tận trời, cơ thể nàng không tự chủ được mà bay lên, muốn dung nhập vào dòng sông dài hào hùng đó.

Hơn nữa, trong quá trình này, ánh mắt nàng lại trở nên mờ mịt, hồn xiêu phách lạc, mà nhục thân của nàng càng bắt đầu dần trở nên hư ảo như sắp biến mất.

Lâm Nguyên thấy cảnh này thì vô cùng bình tĩnh, đôi mắt không chút gợn sóng, chỉ nhàn nhạt nói: "Trước mặt ta mà cũng muốn động vào người của ta sao?" Vừa nói, hắn chỉ cần vươn tay ra, trên tay quấn quanh Lực Chi Pháp Tắc, lập tức phình to ra giữa không trung, xuyên thấu qua luồng sức mạnh thần bí đó mà nắm chặt lấy Hậu Thổ, muốn kéo nàng xuống.

Nhưng khi nắm được Hậu Thổ, Lâm Nguyên động tâm, lại dừng lại, bởi vì hắn nhìn ra được cảnh tượng kỳ dị trước mắt này không phải là một loại nguy cơ thuần túy, mà giống như một loại truyền thừa.

Chỉ có điều truyền thừa này quá đỗi hùng vĩ, khiến Hậu Thổ không

chịu đựng nổi nên mới xảy ra biến hóa đó.

"Sức mạnh Thánh nhân, định nhục thân, cố nguyên thần!" Ngay lập tức, Lâm Nguyên quát khẽ một tiếng, hai tay kết ấn, đánh ra một đạo Lực Chi Pháp Tắc rót vào cơ thể Hậu Thổ để ổn định nhục thân và nguyên thần cho nàng.

Trên dòng sông dài giữa vòm trời, sức mạnh thần bí trút xuống vẫn liên tục khiến nhục thân Hậu Thổ hư ảo, nguyên thần mờ mịt, nhưng khắp người Hậu Thổ lập tức tỏa ra ức vạn đạo phù văn ánh sáng, hóa thành nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên trùng ngư các loại dị tượng, giống như một phương thế giới oai nghiêm huyền phù sau lưng nàng, chống đỡ mọi xung kích.

Chương 174

Nhờ thế, chỉ trong tích tắc, nhục thân Hậu Thổ khôi phục, ánh mắt cũng trở nên thanh minh ngay lập tức.

Nàng cảm kích nhìn Lâm Nguyên một cái, sau đó nhắm đôi mắt đẹp lại bắt đầu tiếp nhận truyền thừa luân hồi, cơ thể nàng càng bay càng cao, cho đến cuối cùng dung nhập hoàn toàn vào dòng sông dài đó.

"Chẳng trách trước khi đến đây đã nhận được gợi ý rằng nếu không chứng đạo thành Thánh thì không thể vào nơi này.

Tu vi của Hậu Thổ thâm hậu, đứng đầu trong Thập Nhị Tổ Vu, có thể nói là thuộc nhóm nhỏ những người mạnh nhất dưới cấp Thánh nhân, lại còn khai mở nguyên thần, tu hành pháp môn trảm tam thi, nguyên thần vô cùng cường đại.

Thế mà khi tiếp nhận truyền thừa này vẫn không thể chịu nổi, dường như lập tức muốn trở thành con rối của nó!

Truyền thừa này rốt cuộc là cái gì?

Sao lại khủng khiếp đến thế?

Yêu cầu thấp nhất cũng phải là Thánh nhân sao?" Trong lòng Lâm Nguyên hiện lên càng nhiều nghi vấn.

Hắn cảm thấy không gian luân hồi này không đơn giản như vẻ ngoài, bên trong chắc chắn ẩn giấu nhiều bí mật hơn!

Tuy nhiên, mọi bí mật đó, đợi sau khi Hậu Thổ tiếp nhận truyền thừa thành công chắc hẳn sẽ thấu hiểu được thôi.

Vì vậy, Lâm Nguyên kiên nhẫn chờ đợi.

Đồng thời, trong quá trình chờ đợi này, hắn không dám phân tâm một chút nào, toàn thần quán chú dõi theo Hậu Thổ, hễ có bất kỳ vấn đề gì xảy ra hắn sẽ lập tức ra tay ngăn chặn.

Lâm Nguyên có thể cảm nhận được trong dòng sông dài đó ẩn chứa một luồng sức mạnh mênh mông khó tưởng tượng, ngay cả hắn khi đối diện với luồng sức mạnh này dường cũng thấy mình thật nhỏ bé.

Tuy nhiên, luồng sức mạnh này lại không có ý thức riêng, dường như chỉ hành động theo một loại quy luật nào đó.

Đối mặt với loại sức mạnh như vậy, với tu vi hiện tại của Lâm Nguyên tự nhiên có thể dễ dàng khống chế.

Oành oành oành ~~~~ Dòng sông dài kia cuộn trào kịch liệt, tỏa ra ánh sáng chói mắt, liên tục có sức mạnh thần bí tuôn ra rót vào cơ thể Hậu Thổ.

Quá trình này kéo dài đúng một trăm năm mới dần dần bình lặng lại.

Lâm Nguyên cũng ở bên cạnh canh giữ suốt một trăm năm, không rời nửa bước.

Cuối cùng, vào ngày hôm nay, sau khi những dao động dần bình lặng, "oành" một tiếng, từ phía Hậu Thổ đột nhiên bùng nổ một luồng dao động khủng bố, cuộn trào ra ngoài càn quét khắp U Minh Huyết Hải, khiến cả biển máu dâng lên những cột sóng tận trời, vô số tộc nhân tộc A Tu La bên trong đều kinh hoàng hét lớn.

Đôi mắt nàng bất chợt mở ra, trở nên sâu thẳm vô cùng như chứa đựng cả một phương thế giới, tạo cho người ta một cảm giác áp lực cực lớn.

Khí tức khắp người nàng cũng trở nên thâm trầm, u uất hơn trước,

tu vi không có tiến bộ rõ rệt nhưng lại mang đến một cảm giác đáng sợ hơn.

Dường như bản chất sinh mệnh của nàng đã trải qua một loại tiến hóa nào đó.

"Ân?

Luồng dao động này..." Lâm Nguyên chấn kinh trong lòng.

Bởi vì lúc này, cảm giác Hậu Thổ mang lại cho hắn thế mà lại rất giống với Hồng Quân!

Trước đây khi Hồng Quân giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, hắn cũng đã từng nghe đạo ở đó nên khá quen thuộc với khí tức của Hồng Quân.

Đó là một loại khí chất rất đặc biệt, đạm mạc, siêu nhiên, cao cao tại thượng và dường như không có cảm xúc, giống như một trật tự đại đạo lạnh băng.

Hậu Thổ hiện tại mang lại cảm giác rất giống với Hồng Quân khi đó.

Tuy nhiên, ngay khắc sau, khí tức khắp người Hậu Thổ đều thu liễm lại, nàng đáp xuống trước mặt Lâm Nguyên, trên mặt hiện một nụ cười, lập tức khôi phục lại khí chất dịu dàng gần gũi như trước.

Lâm Nguyên thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Vừa nãy làm ta giật mình, ta còn tưởng sau khi tiếp nhận truyền thừa tỷ đã đánh mất cái tôi, biến thành quy tắc lạnh lùng rồi chứ." Hậu Thổ cười nói: "Nếu không có đệ ở bên cạnh hộ đạo, ta rất có thể đã biến thành như vậy rồi." Lâm Nguyên không nhịn được hỏi: "Tỷ tiếp nhận truyền thừa, rốt cuộc là cái gì?" Hậu Thổ nghe vậy, im lặng một lát như đang sắp xếp ngôn từ.

Sau một lúc, nàng thở hắt ra một hơi dài, trong đôi mắt đẹp vẫn

còn đọng lại một tia chấn động.

"Chuyện này nói ra thì dài, chúng ta tìm chỗ nào đó ngồi xuống từ từ nói đi." Nói rồi nàng phất tay một cái, không gian luân hồi này thế mà lại rung động, sau đó ở cách đó không xa, một tòa đại điện lộng lẫy hiện ra giữa hư không.

Lâm Nguyên thấy cảnh này thì động tâm, xem ra sau khi tiếp nhận truyền thừa, Hậu Thổ có khả năng khống chế cực mạnh đối với không gian này.

Sau khi hai người vào trong đại điện ngồi xuống, Hậu Thổ liền mở lời: "Vừa rồi ta tiếp nhận truyền thừa chính là truyền thừa của Địa Đạo!" "Địa Đạo?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hắn chỉ mới nghe nói về Thiên Đạo, chưa bao giờ nghe thấy cái gọi là Địa Đạo.

"Đệ có biết trong Hồng Hoang này thực chất có Thiên, Địa, Nhân tam đạo không!" Trên gương mặt tươi cười của Hậu Thổ hiện lên một tia nghiêm nghị, "Mà Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo này về bản chất là những thứ cùng đẳng cấp!" Lời này vừa nói ra, Lâm Nguyên lập tức chấn động tâm can, vô cùng kinh hãi.

Tu hành đến bây giờ, nhận thức của hắn về Hồng Hoang Thiên Đạo có thể coi là cực kỳ sâu sắc, Thiên Đạo mạnh mẽ đến mức khó tưởng tượng, có thể nói là trấn áp tất cả!

Ngay cả hắn hiện tại khi đối mặt với Hồng Hoang Thiên Đạo vẫn thấy mình thật nhỏ bé.

Nếu Thiên Đạo không phải là một loại quy tắc, đa phần trường hợp chỉ có thể hành sự theo quy luật, thì dù Lâm Nguyên có hệ thống trong tay với vô số kỹ năng cũng đã bị đánh chết từ lâu rồi.

Thiên Đạo cao cao tại thượng, vĩnh viễn vô địch, đó là nhận thức

chung của mọi sinh linh trong Hồng Hoang!

Ngay cả Thánh nhân cũng chỉ là con rối của Thiên Đạo mà thôi.

Khi Lâm Nguyên thành Thánh, từng du ngoạn trên dòng sông vận mệnh đã chứng kiến một cảnh tượng khủng bố, Thiên Đạo cao cao tại thượng trấn áp mọi sinh linh trên dòng sông đó!

Quá khứ, tương lai, hiện tại, tất cả mọi thứ đều nằm dưới sự trấn áp của Thiên Đạo!

Sự cường đại đó chỉ có thể dùng từ không thể tưởng tượng nổi để hình dung!

Bây giờ Hậu Thổ lại nói trong Hồng Hoang ngoài Thiên Đạo ra còn có Địa Đạo và Nhân Đạo, hơn nữa Địa Đạo và Nhân Đạo lại ngang hàng với Thiên Đạo!

Điều này quá đỗi khủng khiếp, nếu truyền ra ngoài tuyệt đối có thể dấy lên một cơn đại phong ba khắp Hồng Hoang, một bí mật kinh thiên động địa!

Xem ra truyền thừa Hậu Thổ nhận được không phải chuyện tầm thường.

Lâm Nguyên sau khi chấn kinh cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, hỏi: "Tỷ nói Thiên, Địa, Nhân tam đạo đó rốt cuộc là gì?" Hậu Thổ nói: "Cái gọi là Thiên Đạo là một loại quy tắc, là sức mạnh của trật tự.

Luồng sức mạnh này không thể làm trái, không thể phản kháng, một khi xung đột với Thiên Đạo sẽ lập tức bị trấn áp, bất kể là gì cuối cùng cũng sẽ tan thành tro bụi.

Đây cũng là nguồn gốc của câu nói 'Đại thế Thiên Đạo cuồn cuộn, thuận theo thì thịnh, nghịch lại thì vong'." "Nhưng Nhân Đạo lại khác!" "Nhân Đạo là luồng sức mạnh khủng khiếp được hội tụ từ triệu ức vô lượng sinh linh trong Hồng Hoang từ khi khai thiên tích địa

đến nay!

Luồng sức mạnh này một khi hội tụ có thể làm được đủ loại chuyện không thể tưởng tượng nổi!

Ngay cả trật tự Thiên Đạo cũng có thể bị phá vỡ!" "Thiên Đạo đại diện cho quy tắc và trật tự, một mặt nó bảo vệ Hồng Hoang, nhưng mặt khác nó cũng khiến Hồng Hoang rơi vào cục diện như vũng nước đọng, vĩnh viễn duy trì một cục diện cố định, không có phát triển, không có biến hóa, khiến người ta ngạt thở, cuối cùng dần dần đi đến diệt vong." "Nhân Đạo ra đời chính là để phá vỡ trạng thái đó." "Cho nên, nhân định thắng thiên!

Nhân Đạo có thể thay đổi Thiên Đạo!" "Còn về Địa Đạo, nó khác với cả Thiên Đạo lẫn Nhân Đạo, là một loại đạo bình hành!

Nó là các loại tổ mạch, linh mạch trong Hồng Hoang dùng vô cùng tinh hoa để nuôi dưỡng triệu ức vô lượng sinh linh, khiến chúng sinh sôi nảy nở, không ngừng lớn mạnh.

Đồng thời, nó cũng là Luân hồi, một khi sát khí nảy sinh trên mặt đất, nó sẽ dẫn dắt chúng sinh vào Luân hồi để đầu thai chuyển thế, tiêu trừ sát khí, bình ổn nghiệp lực, giúp thiên địa Hồng Hoang trở lại thanh minh." "Thiên Đạo cường thịnh thì áp chế Thiên Đạo, Nhân Đạo cường thịnh thì áp chế Nhân Đạo.

Làm cho sự tranh giành giữa Thiên và Nhân không đến mức quá bạo liệt mà hủy diệt Hồng Hoang." Lâm Nguyên nghe xong thì trong lòng đã hoàn toàn thấu hiểu, nhưng khắc sau lại nảy sinh nghi vấn sâu hơn: "Tại sao Thiên Địa Nhân tam đạo này hiện tại chỉ có Thiên Đạo, mà lại không có Nhân Đạo và Địa Đạo?" Trong mắt Hậu Thổ hiện lên một tia cảm khái: "Bởi vì Thiên Đạo đại diện cho trật tự tuyệt đối đã nảy sinh tư tâm, nó đã trấn áp cả Địa Đạo và Nhân Đạo, cho đến tận bây giờ chúng vẫn không thể ngưng tụ sức mạnh để hiện diện trên thế

gian.” “Thiên Đạo nảy sinh tư tâm?” Nghe lời Hậu Thổ nói, Lâm Nguyên chấn động trong lòng, thậm chí có cảm giác rợn tóc gáy, Thiên Đạo đại diện cho quy tắc trật tự của Hồng Hoang mà nảy sinh tư tâm thì đó là chuyện khủng khiếp đến mức nào?

Nhưng nghĩ kỹ lại, thực tế hắn đã trải qua nhiều chuyện như vậy rồi.

Ví dụ như Vu tộc trỗi dậy vì nguyên nhân của hắn, Thiên Đạo liền thao túng đám Thánh nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn để triệt để trấn áp Vu tộc, thoạt nhìn Thiên Đạo dường như đang duy trì trật tự của mình, nhưng cũng rất giống như đang thanh trừng dị kỷ!

“Trước đây ta không hề nhận ra, nhưng bây giờ nhìn lại lịch sử Hồng Hoang, thực ra rất nhiều chuyện dường như đều có hình bóng của Thiên Đạo.” Hậu Thổ trầm giọng nói.

Chương 175

"Ví dụ như đại kiếp Long - Phượng - Kỳ Lân, thật sự chỉ đơn giản là vì xung đột giữa các chủng tộc sao?

Các tộc Long, Phượng, Kỳ Lân khi đó là những chủng tộc bá chủ của thời đại, đại diện cho sức mạnh Nhân Đạo, mà cuối cùng bị tiêu diệt đa phần là do Thiên Đạo đâm chọc ở giữa, khiến cả ba tộc đều diệt vong chỉ còn lại một ít tàn dư, và sức mạnh Nhân Đạo cũng theo đó mà suy giảm cực đại." "Còn nữa, tại sao Thiên Đạo luôn muốn khơi mào tranh đấu giữa Vu tộc và Yêu tộc chúng ta?

Khi Vu tộc chúng ta mạnh lên thì lại tìm mọi cách đè nén?

Đa phần cũng giống như đại kiếp Long Phượng thôi, là muốn hai tộc Vu - Yêu đồng quy vu tận, khi cả hai tộc cùng diệt vong, sức mạnh Nhân Đạo sẽ lại một lần nữa suy yếu." "Cứ tiếp tục như vậy, Nhân Đạo có thể sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn!" "Còn về Địa Đạo, khi xưa Hồng Vân lão tổ giảng đạo tại Tử Tiêu Cung cũng từng có được một đạo Hồng Mông Tử Khí, vốn dĩ có hy vọng chứng thành Địa Đạo Thánh nhân, nhưng lại chết một cách mờ ám, phía sau chuyện này nói không chừng cũng có sự trù hoạch ngầm của Thiên Đạo." "Từ khi khai thiên tích địa đến nay, toàn bộ hướng đi của Hồng Hoang đều nằm trong sự kiểm soát của Thiên Đạo, đến bây giờ gần như mọi thứ đều bị nó trấn áp, bất kỳ sức mạnh nào khác cũng khó lòng phản kháng." Lâm Nguyên nghe vậy không khỏi gật đầu.

Những chuyện này nếu phân tích kỹ thì thực sự rất hợp lý.

Hắn còn nghĩ đến trong dòng thời gian nguyên bản, sau này sẽ xảy ra Phong Thần Lượng Kiếp, lần đại kiếp đó các Thánh nhân liên tục ra tay, đại lục Hồng Hoang bị đánh tan tành, sức mạnh Nhân Đạo gần

như bị mài mòn triệt để!

Còn nữa, trong Tây Du Lượng Kiếp sau này, Tôn Ngộ Không chỉ dựa vào tu vi Thái Ất Kim Tiên mà có thể đại náo địa phủ, sửa sổ sinh tử, chuyện này cũng toát ra một mùi vị quỷ dị.

Trong dòng thời gian nguyên bản, Hậu Thổ đã thân hóa Luân hồi, trong Luân hồi có địa phủ, lý ra địa phủ đại diện cho sức mạnh Địa Đạo phải cực kỳ mạnh mẽ, trấn áp Thánh nhân cũng không thành vấn đề.

Thế nhưng lại để một con khỉ đại náo.

Hơn nữa, địa phủ gần như bị xâm nhập như một cái sàng, có Địa Tạng Bồ Tát của Tây Phương giáo, có Thập Điện Diêm La của Thiên Đình, hoàn toàn nắm giữ đại quyền địa phủ.

Tất cả những điều này chứng tỏ lúc đó Địa Đạo cũng bị Thiên Đạo trấn áp thảm hại!

Tất cả mọi chuyện này nghĩ lại thật sự khiến người ta rùng mình, không ngờ Thiên Đạo Hồng Hoang lại là một tồn tại như vậy!

"Nhưng... nếu nói Thiên Địa Nhân tam đạo là những tồn tại cùng đẳng cấp, vậy tại sao Thiên Đạo lại có thể thành công trấn áp cả Địa Đạo và Nhân Đạo?" Sau đó, trong lòng Lâm Nguyên lại nảy ra một nghi vấn.

Hậu Thổ đáp: "Tất cả đều là vì Thiên Đạo đã giác tỉnh!" "Thực ra Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo ban đầu đều không có ý thức riêng, chỉ hành động theo quy luật của mình." "Nhưng nếu có Thánh nhân dựa vào Thiên Địa Nhân tam đạo này để chứng đạo thành Thánh, thì các đạo tương ứng sẽ được kích hoạt, giác tỉnh, sức mạnh tăng vọt gấp hàng trăm hàng ngàn lần!" "Trong ba đạo, Hồng Quân là người đầu tiên dựa vào Thiên Đạo chứng đạo thành Thánh, do đó sức mạnh

Thiên Đạo cũng là thứ đầu tiên trở nên mạnh hơn." "Sau khi mạnh lên, Thiên Đạo liền muốn trở nên mạnh mẽ hơn nữa!

Mà cách duy nhất để mạnh hơn chính là trấn áp những đạo có thể kiềm chế nó là Địa Đạo và Nhân Đạo." "Từ đó mới có đủ loại chuyện sau này." Lâm Nguyên nghe xong hoàn toàn thấu hiểu: "Hóa ra là vậy, hèn gì Thiên Đạo đó cứ luôn nhằm vào Vu tộc, nói trắng ra là muốn trấn áp sức mạnh Nhân Đạo!

Để hai tộc Vu - Yêu va chạm rồi cùng diệt vong để tiêu trừ sức mạnh Nhân Đạo!

Haha, tính toán hay thật!

Rõ ràng là tư tâm của mình nhưng lại treo bảng 'Đại thế Thiên Đạo', sai bảo Thánh nhân, đùa giỡn cả Hồng Hoang trong lòng bàn tay!" Nói đến cuối cùng, trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lạnh lẽo.

Hồng Hoang bao la, vạn tộc san sát, từng tộc quần sinh ra và phát triển đã có biết bao chuyện oanh liệt?

Đã tạo ra biết bao nền văn minh rực rỡ?

Thế nhưng tất cả những điều đó trong mắt Thiên Đạo lại là mối đe dọa, vì thế nó âm thầm gây ra hết lần lượng kiếp này đến lượng kiếp khác để diệt thế!

Thật là tàn nhẫn, lãnh khốc và tà ác biết bao!

"Vì Thiên Đạo mạnh mẽ như vậy, nên Vu tộc chúng ta trong thời gian ngắn chắc chắn không phải đối thủ của nó!

Mà hiện tại Thiên Đạo đã coi Vu tộc ta là mối đe dọa lớn nhất, tìm mọi cách để nhổ cỏ tận gốc, tương lai không biết nó sẽ tung ra thủ đoạn gì!

Nghĩ lại, tương lai Vu tộc sẽ phải đối mặt với một đại kiếp khó có thể tưởng tượng nổi!" Nghĩ đến đây, lòng Lâm Nguyên không khỏi nặng nề, cảm thấy một áp lực đè nặng.

Hiện nay Vu tộc có thể coi là cường thịnh đến đỉnh điểm rồi.

Thập Nhị Tổ Vu hợp lại cộng thêm Lâm Nguyên là hai vị chiến lực cấp Thánh nhân, còn vô số Đại Vu, tiểu Vu khác đã đánh tan Yêu tộc, chiếm chín phần lãnh thổ của chúng.

Có thể nói là cường tộc chưa từng có từ trước đến nay, vượt xa quá khứ và tương lai cũng khó thấy lại!

Nhưng dù mạnh như vậy mà so với Thiên Đạo vẫn còn quá yếu ớt, nếu không nghĩ ra cách ứng phó, tương lai e rằng sẽ gặp họa diệt tộc!

Dù sao đây cũng liên quan đến cuộc tranh giành giữa Thiên Đạo và Nhân Đạo.

Vu tộc có thể nói là đại diện cho sức mạnh Nhân Đạo, Thiên Đạo dù thế nào cũng sẽ dốc toàn lực để trấn áp Vu tộc!

"Cho nên, nếu tiếp theo chúng ta muốn đối kháng Thiên Đạo, chúng ta cần phải làm một việc, đó là khiến Địa Đạo cũng giác tỉnh!" Hậu Thổ lúc này trầm giọng nói.

"Thiên Đạo tuy đã tiên phong giác tỉnh và tích lũy sức mạnh cường đại, dù Địa Đạo giác tỉnh cũng không phải đối thủ của nó.

Nhưng sức mạnh tăng vọt sau khi giác tỉnh có thể giúp Địa Đạo tự vệ trước Thiên Đạo, không dễ dàng bị tiêu diệt!" "Đến lúc đó, nếu Vu tộc thực sự gặp nguy cơ diệt tộc, chúng ta có thể để Vu tộc chuyển vào trong Địa Đạo, ít nhất có thể bảo toàn bản thân và kéo dài nòi giống." Mắt Lâm Nguyên sáng rực lên, vội vàng hỏi: "Vậy làm thế nào để Địa Đạo giác tỉnh?" "Địa đạo thức tỉnh, tự nhiên là lấy Địa

đạo chứng đạo thành thánh." Hậu Thổ mỉm cười nói: "Bất quá trước đó, cần phải lấy thân hóa luân hồi, khai mở lục đạo Hồng Hoang, tiếp dẫn chúng sinh vãng sinh." Nói đến đây, trong mắt nàng lộ ra một tia sợ hãi, "Vừa nãy, khi tiếp thụ truyền thừa Địa đạo, nếu không có đệ giúp ta thanh tỉnh lại, lúc này ta đã xả bỏ nhục thân, hóa thành lục đạo luân hồi rồi.

Mà không có nhục thân thì không còn cách nào chứng đạo thành thánh, Địa đạo cũng vĩnh viễn không thể thức tỉnh.

Có lẽ, khi ta tiến vào luân hồi và rơi vào trạng thái mông muội đó, chính là thủ đoạn do Thiên đạo âm thầm giở trò!" Lâm Nguyên nghe vậy, trầm ngâm một lát rồi nói: "Việc lấy thân hóa luân hồi thực ra rất dễ giải quyết.

Hiện tại mười hai Tổ Vu và cả ta đều ở đây, chúng ta có thể lần lượt chiết xuất một lượng tinh huyết nhất định của bản thân, dung hợp lại với nhau, tự nhiên có thể tạo cho tỷ một tôn thân thể mới, khiến tỷ vừa có thể thân hóa luân hồi, vừa có được một bộ nhục thân tân sinh." "Vấn đề ở chỗ, quá trình này chắc chắn nằm dưới sự giám sát của Thiên đạo, một khi bắt đầu, Thiên đạo nhất định sẽ dốc toàn lực ngăn cản và phá hoại!

Mà năng lực của Thiên đạo quỷ quyệt khó lường, không ai biết nó sẽ làm gì!" Hậu Thổ gật đầu, cũng đầy vẻ lo âu nói: "Phải vậy.

Ta có thể tiếp thụ truyền thừa Địa đạo là vì đây là thánh vị thiên định của ta.

Muốn thân hóa luân hồi cũng không khó, cái khó chính là Thiên đạo chi kiếp này!" Lâm Nguyên suy tính một hồi, đột nhiên tâm niệm động đậy, thúc động quy luật Luân Hồi, một luồng luân hồi chi lực cuồn cuộn lan tỏa khắp không gian này.

Oanh!

Ngay sau đó, toàn bộ không gian rung chuyển, đặc biệt là trên cao không, con sông dài Địa đạo càng cuộn trào mãnh liệt, tỏa ra thần quang rực rỡ gấp trăm ngàn lần so với lúc Hậu Thổ nhận truyền thừa trước đó.

Sau đó, trên vòm trời hiện ra sáu vòng xoáy đen khổng lồ, sáu vòng xoáy này ẩn hiện sự liên kết với toàn bộ Hồng Hoang và chư thiên vạn giới.

Một luồng lực lượng thần bí từ trong vòng xoáy đen tỏa ra, bao trùm cả không gian luân hồi, vô cùng thần dị. "Đây...

đây là Địa đạo chi lực!" Hậu Thổ kinh ngạc vô cùng.

Nàng không ngờ Lâm Nguyên lại có thể thúc động Địa đạo chi lực!

Ngay cả nàng hiện tại cũng chưa làm được đến mức này! "Đây là sự huyền diệu của quy luật Luân Hồi mà ta tu hành." Lâm Nguyên mỉm cười giải thích: "Trước đây ta từng có được một mảnh vỡ chủ chốt của Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó ghi chép quy luật Luân Hồi.

Mà Địa đạo cũng bao hàm quy luật Luân Hồi, có liên hệ cực kỳ chặt chẽ.

Thế là ta thúc động quy luật Luân Hồi, có thể âm thầm điều động một chút sức mạnh thuộc về Địa đạo để phong bế triệt để không gian này.

Tuy rằng sức mạnh này không phải đối thủ của Thiên đạo, nhưng lại có thể che giấu mọi khí cơ nơi đây, giống như tiên thiên cấm chế vậy.

Chúng ta muốn làm gì, Thiên đạo trong thời gian ngắn chắc chắn không thể phát hiện." Hậu Thổ nghe xong vô cùng chấn động, vội vàng nói: "Nếu đã vậy, đệ cũng có thể mượn cơ hội này chứng đạo,

trở thành Địa đạo Thánh nhân!

Nếu có thể thành tựu Địa đạo Thánh nhân, ta tin rằng từ nay về sau, Thiên đạo sẽ không còn là mối đe dọa nữa." Bất kỳ ai đối với vị trí Địa đạo Thánh nhân đều thèm muốn khôn cùng.

Nhưng Hậu Thổ không hề có lòng tham đó, nghe thấy Lâm Nguyên cũng có thể khống chế Địa đạo liền không chút do dự muốn nhường lại cơ hội này.

Lâm Nguyên thản nhiên cười nói: "Dựa vào Địa đạo thành thánh chỉ mang lại sự trói buộc cho ta thôi." Hậu Thổ tâm thần chấn động. "Dựa vào Địa đạo thành thánh chỉ là trói buộc?" Nàng lẩm bẩm, nghiền ngẫm ý nghĩa trong câu nói này mà cảm thấy kinh hãi tột cùng.

Một câu nói đơn giản chứa đựng quá nhiều thông tin!

Chương 176

Phải biết Địa đạo là tồn tại cường đại nhường nào?

Ngang hàng với Thiên đạo!

Nếu một cơ hội chứng đạo dựa vào Địa đạo bày ra trước mắt, tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều sẽ tranh giành đến vỡ đầu, ngay cả các Thánh nhân như Tam Thanh, Nữ Oa cũng sẽ phát điên.

Bởi vì người đầu tiên dựa vào Địa đạo thành thánh sẽ trở thành Đạo Tổ của Địa đạo, thực lực cường đại có thể sánh ngang với Hồng Quân, đó là cảnh giới bất khả tư nghị đến mức nào?

Vậy mà một sự cám dỗ lớn như thế bày ra trước mặt Lâm Nguyên, hắn lại chẳng hề để tâm!

Điều này chứng tỏ tầng thứ của Lâm Nguyên đã vượt xa trí tưởng tượng của mọi người, đạt đến một cảnh giới không thể tin nổi. "Vậy được rồi." Một lúc lâu sau, Hậu Thổ bình tĩnh lại và nói: "Nếu đệ không chuẩn bị mượn Địa đạo thành thánh, mà nơi đây lại có Địa đạo chi lực che giấu, Thiên đạo sẽ không phát giác ra, vậy tiếp theo chúng ta hãy luyện chế một bộ nhục thân mới.

Sau khi luyện chế xong, ta sẽ thân hóa luân hồi, bổ khuyết Hồng Hoang, khai mở Địa đạo, sau đó mượn Địa đạo chứng đạo thành thánh, trở thành vị Thánh nhân đầu tiên của Địa đạo!

Đến lúc đó, dù Thiên đạo có đối địch thế nào, trong Địa đạo, Vu tộc vẫn sẽ vĩnh tồn!" Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ tràn đầy sự kiên định.

Lần này liên quan đến vận mệnh của cả Vu tộc, dù thế nào cũng phải thành công! "Được." Lâm Nguyên gật đầu, đồng thời nghĩ đến

Hỗn Độn Bản Nguyên thu được ở Hoàng Châu, Cửu Thiên Tức Nhưỡng từ Bất Chu Sơn, và tám đoạn Hồng Mông Tử Khí từ chỗ Hồng Vân Lão Tổ.

Những thứ này đều có thể dùng để tạo ra thân thể.

Hậu Thổ đã muốn xả bỏ nhục thân cũ, vậy thì phải tạo cho nàng một bộ tốt hơn!

Nếu dùng tinh huyết của mười hai Tổ Vu cộng thêm của hắn, rồi thêm Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Hỗn Độn Bản Nguyên và các loại dược liệu, chắc chắn có thể luyện chế ra một tôn thân thể chỉ đứng sau Vu tộc chi khu của hắn!

Đến lúc đó, Hậu Thổ dùng thân thể mới chứng đạo sẽ càng thêm cường đại, đối với cả Vu tộc đều có lợi ích to lớn.

Vu tộc mạnh mẽ, Lâm Nguyên hắn đương nhiên cũng càng an toàn hơn.

Ong~ Đột nhiên, đúng lúc này, khi Địa đạo chi lực bao phủ khu vực này, từ sâu trong không gian nảy sinh một tia dao động kỳ lạ. "Bên trong này còn có thứ gì sao?" Lâm Nguyên thấy lạ, bước về phía phát ra dao động.

Hậu Thổ không cảm ứng được gì, chỉ đành đi theo Lâm Nguyên.

Chẳng mấy chốc, họ đến nơi sâu nhất, thấy một quầng sáng lơ lửng, bên trong là một tấm bản đồ cổ xưa.

Lâm Nguyên đưa tay ra, tấm bản đồ bay lại rơi vào tay hắn, nhìn kỹ lại thì ra là một bản đồ tinh không Hồng Hoang, trên đó ghi lại vị trí của Nội Hỗn Độn! "Đây..." Lâm Nguyên chấn động tâm thần.

Nội Hỗn Độn!

Đây là một trong những nơi thần bí nhất Hồng Hoang, nằm trong

tinh không nhưng rất ít người tìm thấy vị trí cụ thể.

Nội Hỗn Độn là vùng đất thần bí số một, lai lịch nghịch thiên, hình thành sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, biển Hỗn Độn tràn vào Hồng Hoang tạo thành.

Những luồng khí hỗn độn trong tinh không Hồng Hoang sở dĩ nhiều như vậy là do rò rỉ từ Nội Hỗn Độn này ra.

Ngoài sự thần bí, Nội Hỗn Độn còn vô cùng hung hiểm, khí hỗn độn dày đặc đến cực điểm, ngay cả bậc Thánh nhân tiến vào cũng e gặp nạn.

Chính vì thế, rất ít người ở Hồng Hoang đi khám phá nơi đó.

Lâm Nguyên không ngờ trong Địa Phủ Luân Hồi lại xuất hiện một tấm bản đồ Nội Hỗn Độn.

Hơn nữa, khi nhìn kỹ, hắn phát hiện trên bản đồ, tại vị trí Nội Hỗn Độn có ba ký hiệu kỳ lạ: một cuốn sách, một quân cờ và một cái ma bàn khổng lồ.

Mỗi ký hiệu đều tỏa ra một loại đạo vận khó tả, loại đạo vận đó dường như còn cao hơn Tiên thiên chí bảo trong Hồng Hoang một bậc. "Mấy thứ này lẽ nào là linh bảo sao?" Lâm Nguyên thầm đoán.

Khoảnh khắc này, lòng hiếu kỳ trỗi dậy, hắn muốn theo chỉ dẫn của bản đồ đi ngay tới Nội Hỗn Độn để thu thập ba món linh bảo kia.

Bởi vì tấm bản đồ này nằm sâu trong Lục Đạo Luân Hồi, nhất định phi phàm, những thứ ghi trên đó chắc chắn là bảo vật kinh người.

Tuy nhiên, việc ưu tiên hiện tại là giúp Hậu Thổ khai tịch luân hồi, nên chỉ có thể tạm gác lại.

Lâm Nguyên luyến tiếc thu bản đồ vào lòng, chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay lúc này, hắn lại cảm nhận được một luồng dao động kỳ lạ khác truyền đến từ nơi không xa.

Nhìn qua, hắn thấy trong hư không có một viên thạch châu cổ phác, nhìn không khác gì đá thường, cũng không tỏa ra dao động gì. "Đây là cái gì?" Lâm Nguyên vẫy tay, cầm viên đá vào tay. "Kỳ lạ, nếu đây là linh bảo thì phải tỏa ra đạo vận dao động chứ, dù bảo vật tự che giấu thì với tu vi của chúng ta cũng dễ dàng nhìn thấu ngụy trang, nhưng nó hình như thật sự chỉ là một viên đá bình thường." Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ cũng hiện vẻ kỳ quái.

Nàng ghé sát lại xem, truyền một tia pháp lực vào nhưng tia pháp lực đó như trâu đất xuống biển, biến mất tăm.

Tiếp đó, nàng chụm ngón tay như kiếm, phát ra một đạo kiếm khí sắc lẹm chém mạnh vào viên đá, chỉ nghe một tiếng "keng" vang dội, kiếm khí tan biến còn viên đá không hề hấn gì.

Lần này cả Hậu Thổ và Lâm Nguyên đều kinh ngạc hơn nữa.

Phải biết Hậu Thổ nay đã có tu vi Trảm Tam Thi, thực lực đủ sánh ngang các đại thần thông giả đỉnh tiêm, dù chỉ là một đạo kiếm khí đơn giản cũng có thể dễ dàng xẻ đôi một đại thiên thế giới, khiến sinh linh bậc Đại La Kim Tiên trọng thương hoặc mất mạng.

Vậy mà viên đá này chịu đòn tấn công như thế lại không chút tổn hại!

Đây là bảo vật cấp bậc nào?

Sao lại cứng như vậy? "Vật này nằm trong Lục Đạo Luân Hồi, chắc chắn không tầm thường.

Để ta thử dùng pháp lực Thánh nhân luyện hóa xem có tác dụng gì không." Lâm Nguyên trầm giọng nói. "Âm." Hậu Thổ gật đầu.

Oanh!

Trong nháy mắt, Lâm Nguyên thúc động tu vi, uy áp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đột ngột bộc phát, chấn động mười phương, không gian luân hồi này rung chuyển dữ dội như sắp sụp đổ.

Hắn truyền một luồng pháp lực bàng bạc vào trong viên thạch châu, nhưng cũng giống như Hậu Thổ vừa nãy, viên đá vẫn không hề phản ứng. "Xem ra viên châu này chắc là một loại dược liệu kỳ lạ, cứng rắn vô cùng nhưng không thể luyện hóa, coi như một loại 'phế tài' quý giá." Hậu Thổ có chút tiếc nuối nói.

Viên đá cứng như vậy, phẩm chất nhất định cực cao.

Nhưng không thể luyện hóa để trở thành linh bảo thì tự nhiên là 'phế tài'.

Lâm Nguyên cũng có chút thất vọng, nhưng không cam lòng từ bỏ, hắn chợt nảy ra ý định, thúc động Lực chi pháp tắc.

Oanh!

Một sợi xích trật tự rực rỡ từ trong cơ thể Lâm Nguyên lao ra, như một con cự long xông vào nội bộ viên đá.

Chương 177

Lần này chỉ qua một lát, chỉ nghe một tiếng "ong", viên đá đột nhiên bộc phát một luồng dao động đáng sợ, quét sạch cả không gian.

Ánh hào quang rực rỡ tỏa ra, vẻ lấp lánh của viên đá này rực rỡ hơn mặt trời gấp trăm tỷ lần, khí tức không ngừng bùng nổ như không có điểm dừng.

Từng lớp đạo văn dày đặc hiện ra, tỏa ra tử quang, cuối cùng đạt tới hàng trăm tỷ tầng bao phủ hư không.

Đồng thời, một loại đạo âm hùng vĩ, bàng bạc truyền ra từ trong viên đá, chấn động luân hồi, lay chuyển cửu u, hớp hồn người khác.

Lâm Nguyên lộ vẻ kinh ngạc.

Hiện tại tay hắn có hai kiện Tiên thiên chí bảo là Tạo Hóa Đỉnh và Hỗn Độn Chung, nên hắn hiểu rõ uy năng của Tiên thiên chí bảo, một khi bộc phát hoàn toàn đủ để diệt thế!

Nhưng ngay cả Tiên thiên chí bảo khi so với viên đá này dường như cũng còn kém xa, đôi bên như có một khoảng cách về chất, giống như một đốm đom đóm đối diện với mặt trời rực rỡ vậy. "Đây là bảo vật gì?" Hắn chấn động khôn cùng. "Trong Hồng Hoang còn có linh bảo cường đại hơn cả Tiên thiên chí bảo sao?" Hậu Thổ cũng kinh hãi, cảm thấy cảnh tượng này thật không thể tin nổi, lẽ nào là ảo cảnh?

Ong!

Ngay sau đó, từ viên châu đang tỏa sáng truyền vào não bộ Lâm Nguyên một luồng tin tức.

Sau khi luyện hóa luồng tin tức đó, Lâm Nguyên lập tức biết được

lai lịch của viên châu này, không kìm được thất thanh kêu lên: "Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Châu!" Dù tâm cảnh hắn có vững vàng đến mức Bất Chu Sơn sụp đổ cũng không biến sắc, nhưng khoảnh khắc này cũng không thể giữ bình tĩnh, trong lòng dâng lên sóng cuộn nghìn trùng.

Hậu Thổ nghe xong, trong mắt cũng hiện vẻ chấn động vô cùng: "Hỗn Độn Châu?

Là Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết sao?" Hóa ra trước khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, trong Hỗn Độn tương truyền có bốn kiện linh bảo mạnh nhất gọi là Tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo.

Ba trong số đó là Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Khai Thiên Thần Phủ, đều nằm trong tay Bàn Cổ đại thần.

Theo bước chân khai thiên của Bàn Cổ, ba kiện này đều rơi vào Hồng Hoang và bị vỡ vụn do không chịu nổi áp lực khai thiên.

Còn Hỗn Độn Châu vẫn luôn là truyền thuyết, không ai biết nó ở đâu, còn nguyên vẹn hay đã vỡ.

Không ngờ viên đá này lại rơi vào Hồng Hoang, tồn tại trong không gian luân hồi này và được Lâm Nguyên tìm thấy!

Một lúc sau Lâm Nguyên mới bình tĩnh lại, cười nói: "Lần này đúng là vận khí nghịch thiên, lại có thể có được chí bảo như vậy!" Hậu Thổ nghĩ đến ba món Hỗn Độn Chí Bảo đã vỡ, không nén được tò mò hỏi: "Vậy kiện linh bảo này còn nguyên vẹn chứ?" Lâm Nguyên gật đầu cười: "Nó còn nguyên vẹn." Hắn dừng lại một chút, sắc mặt trở nên trịnh trọng hơn nhiều: "Từ luồng tin tức ta vừa luyện hóa, thực tế thay vì gọi nó là Hỗn Độn Châu, chi bằng gọi là Hồng Mông Châu!" "Hồng Mông Châu?" Hậu Thổ kinh ngạc.

Hồng Mông là một từ ngữ cực kỳ đặc thù trong Hồng Hoang.

Ví dụ như lục thánh Hồng Hoang có thể chứng đạo là nhờ Hồng Quân ban cho mỗi người một đạo Hồng Mông Tử Khí khi giảng đạo ở Tử Tiêu Cung.

Không có Hồng Mông Tử Khí thì không thể thành thánh!

Từ đó có thể thấy "Hồng Mông" cao quý nhường nào, chắc chắn là một loại sức mạnh cực kỳ cường đại và đáng sợ.

Viên châu này lấy tên Hồng Mông khiến người ta không khỏi liên tưởng rất nhiều. "Đúng, Hồng Mông!" Lâm Nguyên trầm giọng nói: "Viên châu này dường như không phải bảo vật trong Hỗn Độn, mà đến từ một thời đại thần bí khó lường hơn, thời đại Hồng Mông!

Nó là một viên linh châu thuộc về thời đại Hồng Mông!

Tầng thứ sức mạnh của nó cực cao, thậm chí vượt qua cả Hỗn Độn, chính vì thế mới có thể luôn che giấu khí tức của mình, ngay cả sau khi khai thiên cũng không bị vỡ vụn." "Lẽ nào thời đại Hồng Mông thực sự tồn tại sao?" Hậu Thổ run rẩy, cảm thấy một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng.

Trước khi Hồng Hoang khai mở là thời đại Hỗn Độn.

Trong thời đại Hỗn Độn có Bàn Cổ đại thần trấn áp cổ kim tương lai, cũng có ức vạn Hỗn Độn Ma Thần tung hoành.

Những Ma Thần đó mỗi vị đều cường đại vô cùng, đặc biệt là ba nghìn Ma Thần đứng đầu, mỗi vị đều có tu vi vượt xa Thánh nhân.

Đó là một thời đại vô cùng huy hoàng, rực rỡ và rộng lớn!

Nhưng truyền thuyết kể rằng trước thời đại Hỗn Độn còn có thời đại Hồng Mông.

Thời đại Hồng Mông đó không để lại bất kỳ dấu vết nào nhưng lại vô cùng mạnh mẽ, đáng sợ hơn thời đại Hỗn Độn không biết bao

nhiêu lần, chỉ là sau đó không rõ vì lý do gì mà sụp đổ tan tành chỉ trong một đêm.

Nhiều người cho rằng thời đại Hồng Mông là chuyện viển vông, một thời đại mạnh mẽ như vậy sao có thể xuất hiện?

Nếu thật sự tồn tại thì sao có thể dễ dàng diệt vong như thế?

Nhưng hiện tại, viên Hồng Mông Châu trong tay Lâm Nguyên khiến người ta không thể không tin rằng thời đại Hồng Mông có lẽ thực sự tồn tại!

Trong phút chốc, Hậu Thổ tâm thần dao động, nghĩ ngợi rất nhiều. "Nếu đã có được viên châu này thì nhất định phải khai thác bí mật bên trong.

Bây giờ hãy sơ bộ luyện hóa nó trước, tỷ hộ pháp cho ta ở bên cạnh." Lâm Nguyên nói. "Âm." Hậu Thổ gật đầu, gương mặt tuyệt mỹ đầy vẻ trịnh trọng.

Viên Hồng Mông Châu này chắc chắn liên quan đến bí mật tày trời, có lẽ là thu hoạch lớn nhất của họ trong chuyến đi này!

Hiện tại không gian luân hồi này được Lâm Nguyên dùng quy luật Luân Hồi thúc động Địa đạo chi lực bao phủ từng tấc, cách tuyệt sự thăm dò của Thiên đạo, chính là nơi tốt nhất để nghiên cứu Hồng Mông Châu.

Ong!

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng xuống, thúc động Lực chi pháp tắc truyền vào nội bộ Hồng Mông Châu.

Hồng Mông Châu có tổng cộng chín tầng cấm chế!

Những cấm chế này tầng sau mạnh hơn tầng trước!

Tầng thứ nhất cần tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tầng thứ hai cần tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Tầng thứ ba cần tu vi Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Càng lên cao, tu vi yêu cầu càng đáng sợ hơn.

Đây cũng là lý do tại sao lúc nãy Lâm Nguyên cầm viên châu nó không có phản ứng, vì chỉ khi thúc động toàn bộ tu vi bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể khiến nó thức tỉnh từ giấc ngủ sâu. "Cấm chế, khai!" Lâm Nguyên quát khẽ trong lòng.

Oanh!

Một luồng pháp lực Thánh nhân hạo hãn được Lâm Nguyên thúc động bằng Lực chi pháp tắc, hóa thành một chiếc rìu lớn xông vào Hồng Mông Châu.

Bên trong Hồng Mông Châu, một tầng cấm chế tỏa sáng chói mắt như một tấm màn trời chắn ngang, trên đó dày đặc những phù văn huyền ảo.

Mỗi phù văn dường như ẩn chứa một thế giới bao la.

Tấm màn trời đó là sự đan xen của ức ức vạn thế giới.

Cấm chế như vậy đủ để khiến người ta tuyệt vọng!

Tuy nhiên, chiếc rìu lớn do pháp lực của Lâm Nguyên hóa thành lúc này bỗng rực sáng, chém mạnh một nhát lên tầng cấm chế đó.

Chương 178

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn như khai thiên lập địa, cấm chế nứt toác, các vết nứt lan rộng khắp nơi, từng phù văn vỡ vụn, rồi sau một tiếng oanh minh cuối cùng, tầng màn trời này nổ tung.

Quá trình diễn ra cực kỳ thuận lợi.

Chỉ có điều, mình Lâm Nguyên biết rằng cảnh tượng nhìn có vẻ đơn giản này thực tế lại phi phàm.

Bởi vì hắn gần như đã thúc động toàn bộ sức mạnh của mình!

Viên Hồng Mông Châu này, dù là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác cũng đừng hòng dễ dàng phá mở cấm chế, phải tốn thời gian dài mài dũa mới được.

Lâm Nguyên có thể làm được trong thời gian ngắn là nhờ tu vi của hắn vượt xa các Thiên đạo Thánh nhân tầm thường như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Oanh!

Sau khi cấm chế vỡ, bên trong Hồng Mông Châu hiện ra một vũ trụ bao la rộng lớn vô biên, nhìn không thấy tận cùng, khí tức tỏa ra hùng vĩ tráng lệ như tinh không Hồng Hoang.

Khắp vũ trụ này tràn ngập sương tím mờ ảo, mang lại cảm giác cao quý và thần bí.

Ở nơi lõi trung tâm nhất hiện ra một quầng sáng khổng lồ, quầng sáng này có thể so với một tinh hệ lớn, đường kính dài tới năm mươi sáu vạn năm ánh sáng, bên trong có vô số phù văn kỳ lạ cuộn trào, cả quầng sáng lúc sáng lúc tối như đang hô hấp, đang nuôi dưỡng thứ gì

đó. "Bên trong quầng sáng này sẽ là gì đây?" Lâm Nguyên không khỏi tò mò.

Hắn xem xét và thấy quầng sáng này dường như còn cần thời gian rất dài mới có thể nuôi dưỡng thành công, suy nghĩ một lát liền thúc động quy luật Thời Gian, đưa tay ấn về phía trước.

Ong!

Một luồng quy luật Thời Gian lao ra bao trùm quầng sáng, biến nơi đây thành một lãnh địa gia tốc thời gian, tốc độ thời gian bên trong và bên ngoài lập tức thay đổi kinh thiên động địa, đạt tới gấp một vạn lần.

Bên ngoài một năm, bên trong một vạn năm.

Sau đó, Lâm Nguyên đứng đợi ở bên ngoài.

Oanh oanh oanh~ Quầng sáng khổng lồ trong vùng gia tốc không ngừng chuyển động, phát ra những luồng khí đáng sợ, thời gian dần trôi qua, một vạn năm đã trôi qua bên trong.

Mà Lâm Nguyên ở bên ngoài cũng đã đợi trọn một năm.

Oanh!

Cuối cùng, ngày hôm nay, quầng sáng khổng lồ đột nhiên phun ra một luồng tử quang, Lâm Nguyên nhìn kỹ, mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Đó lại là một đạo Hồng Mông Tử Khí!

Hồng Mông Tử Khí trong Hồng Hoang chắc chắn là thần vật đỉnh cao nhất, vì có nó mới có thể chứng đạo thành thánh.

Chỉ tiếc số lượng Hồng Mông Tử Khí có hạn, chỉ có bảy đạo, sáu đạo đã được lục thánh Hồng Hoang sử dụng, đạo còn lại bị đánh gãy thành tám đoạn hiện đang ở trong tay Lâm Nguyên.

Cho nên theo quy luật thông thường, sau lục thánh thì không ai

trong Hồng Hoang còn khả năng thành thánh nữa!

Lâm Nguyên có thể thành công là vì con đường hắn đi quá nghịch thiên, đó là dùng Lực chi pháp tắc để chứng đạo, con đường này ngoài hắn ra không ai có thể đi thông, coi như là con đường lên trời của riêng hắn.

Từ đó có thể thấy Hồng Mông Tử Khí quý giá nhường nào!

Đây là thứ liên quan đến thánh vị!

Lâm Nguyên hoàn toàn không ngờ bên trong Hồng Mông Châu lại có thể nuôi dưỡng ra một đạo Hồng Mông Tử Khí, chuyện này nếu truyền ra ngoài chắc chắn sẽ gây chấn động toàn bộ Hồng Hoang, ngay cả lục thánh cũng phải đến tranh giành.

Vút!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên nóng lòng chộp lấy đạo Hồng Mông Tử Khí vào tay quan sát kỹ, nhìn xong hắn càng thêm kinh ngạc.

Bởi vì Lâm Nguyên phát hiện Hồng Mông Tử Khí do Hồng Mông Châu nuôi dưỡng có phẩm chất cao hơn Hồng Mông Tử Khí trong Hồng Hoang, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp. "Không hổ là Hồng Mông linh bảo, thật sự phi phàm!" Lâm Nguyên tán thưởng.

Ong~ Lúc này, quầng sáng khổng lồ bên trong Hồng Mông Châu lại chấn động một lần nữa, dường như lại bắt đầu quá trình ủ dưỡng mới.

Thấy cảnh này, Lâm Nguyên tâm niệm động đậy: "Chẳng lẽ Hồng Mông Châu này có thể liên tục tạo ra Hồng Mông Tử Khí sao?" Hắn bị ý nghĩ này của mình làm kinh sợ, nếu suy đoán này là thật thì quá đáng sợ, Hồng Mông Tử Khí có thể giúp người chứng đạo thành thánh, chẳng phải sau này hắn có thể liên tục tạo ra hết vị Thánh nhân này đến vị Thánh nhân khác sao? "Tê..." Lâm Nguyên hít một hơi khí

lạnh, toàn thân run rẩy vì kích động tột độ, vô cùng hưng phấn, giá dĩ kinh bất năng dụng giản giản đan đan đích thu hoạch lai hình dung liễu, giản trực tựu thị thiên bách vạn năm vị hữu chi đại biến cục!

Nếu trong Vu tộc có thêm vài vị Thánh nhân, còn sợ gì Tam Thanh, Hồng Quân hay Thiên đạo?

Vút!

Sau khi bình tĩnh lại, Lâm Nguyên cầm đạo Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Hồng Mông Châu, kể lại những gì thấy nghe cho Hậu Thổ, cười nói: "Chỉ cần cho Vu tộc thêm một thời gian nhất định để có thêm vài vị Thánh nhân, tương lai dù Thiên đạo dùng phương pháp gì đối phó chúng ta, chúng ta đều có thể vĩnh viễn đứng ở thế bất bại." Hậu Thổ nghe xong tâm thần chấn động, đón lấy đạo Hồng Mông Tử Khí, quan sát kỹ lưỡng, đôi tay ngọc thon dài khẽ run, thứ này có thể thay đổi vận mệnh Vu tộc!

Hậu Thổ trước đây cũng từng thấy Hồng Mông Tử Khí trong tay Lâm Nguyên, sau một hồi quan sát cũng cảm nhận được sự khác biệt giống như Lâm Nguyên, rồi nàng chợt nhớ lại một số chuyện ghi lại trong truyền thừa Địa đạo vừa nhận được, thốt lên: "Đây có lẽ là Hồng Mông Tử Khí có thể chứng Đại đạo!" "Đại đạo là gì?" Lâm Nguyên hỏi.

Hậu Thổ hít sâu một hơi để bình tĩnh lại rồi mới nói: "Trong Hồng Hoang có Thiên, Địa, Nhân tam đạo, tam đạo này bình đẳng, nhưng thực tế phía trên Thiên Địa Nhân tam đạo còn có một cái Đại đạo!

Đại đạo đó mới là chủ tể thực sự!

Sở hữu uy năng không thể tưởng tượng nổi!" "Chỉ là không biết vì lý do gì mà Đại đạo quy ẩn, không còn ảnh hưởng đến Hồng Hoang nữa." "Trong Hồng Hoang, chín là cực hạn, mười hai là viên mãn!

Cho nên dù là Thiên đạo, Địa đạo hay Nhân đạo đều có thể có mười hai vị Thánh nhân." "Chỉ là sau khi Thiên đạo thức tỉnh đã nảy sinh tư tâm, chỉ cho phép xuất hiện sáu vị Thánh nhân, đó chính là lục thánh Hồng Hoang hiện nay." "Ngoài ra, những người khác dù có được Hồng Mông Tử Khí muốn mượn Thiên đạo chứng đạo cũng không thể thành công vì Thiên đạo không bao giờ đồng ý!" "Nhưng Hồng Mông Châu này nuôi dưỡng nhi xuất Hồng Mông Tử Khí bất đồng, giá Hồng Mông Tử Khí năng trực tiếp dữ đại đạo câu thông, đáo thì hậu, dĩ giá nhất đạo hồng mông tử khí chứng đạo đích thoại, bất cận bất hội thụ đáo hạn chế, nhi thả hoàn hội thị canh gia cường đại Đại đạo Thánh nhân!" Lâm Nguyên nghe xong càng thêm chấn động.

Trên Thiên Địa Nhân tam đạo còn có Đại đạo?

Hồng Mông Châu của Hồng Mông Châu có thể chứng thành Đại đạo Thánh nhân? "Xem ra thu hoạch lần này đúng là kinh thiên động địa!

Nếu Vu tộc xuất hiện vài vị Đại đạo Thánh nhân, trong Hồng Hoang còn ai có thể cản nổi?" Lâm Nguyên không nhịn được cười lên. "Thực tế, tỷ chứng đạo thành công bằng Lực chi pháp tắc, không phải là Thiên đạo Thánh nhân, nghiêm cách thuyết khởi lai, dã khả dĩ toán đắc thượng thị đại đạo thánh nhân!" Hậu Thổ cũng mỉm cười: "Biết đâu sau này khi tu vi thâm hậu hơn, đệ có thể cảm ứng được sức mạnh Đại đạo đã quy ẩn đó!" "Âm." Lâm Nguyên gật đầu, hắn đúng là chứng đạo bằng lực, trong ba con đường chứng đạo thì chứng đạo bằng lực là khó nhất nhưng sau khi thành công cũng mạnh nhất! "Được rồi, chuyện Hồng Mông Châu tạm gác qua một bên, việc tiếp theo chúng ta cần làm là tạo cho tỷ một bộ nhục thân cấp Tổ Vu!

Sau khi tạo xong, tỷ hãy thân hóa luân hồi, sau khi hóa luân hồi thành công, nguyên thần sẽ nhập vào cơ thể mới tạo, lúc đó có thể

mượn thân thể mới chứng đạo, thành tựu vị trí Địa đạo Thánh nhân!" "Trong quá trình này, mấu chốt nhất là không để Thiên đạo phá hoại nhục thân mới của tỷ.

Tuy nhiên ta có thể mượn một chút Địa đạo chi lực che giấu thiên cơ, nên chắc cũng không vấn đề gì." Lâm Nguyên cười nói. "Âm, bây giờ bắt đầu đi." Hậu Thổ gật đầu.

Lâm Nguyên lập tức thúc động một đạo phù văn truyền tin, kêu gọi mười một vị Tổ Vu khác đến Bắc Hải.

Tạo ra thân thể Tổ Vu cần tinh huyết của cả mười hai Tổ Vu.

Tuy rằng hiện tại Vu tộc rất bận rộn, phải tiếp quản cương vực rộng lớn của Yêu tộc, phải sắp xếp cho các tán tu cường giả đến đầu quân, căn bản không thể dời thân.

Nhưng việc có nặng nhẹ nhanh chậm, hiện tại chuyện của Hậu Thổ quan trọng hơn nhiều, nên đành để mười một Tổ Vu tạm gác lại việc đang làm.

Sau khi tin tức phát đi không lâu, chỉ khoảng hai ba ngày, trên không trung Bắc Hải vang lên những tiếng nổ đáng sợ, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công... mười một Tổ Vu không thiếu một ai, tất cả đều đến.

Chương 179

Lâm Nguyên ra đón họ vào không gian luân hồi, kể lại đầu đuôi ngọn ngành rồi nói: "Hiện tại, chúng ta cần hội tụ tinh huyết của mười hai Tổ Vu cộng thêm của ta để tạo ra một tôn nhục thân Tổ Vu hoàn mỹ!" Mười một vị Tổ Vu nghe Hậu Thổ muốn thân hóa luân hồi đều có chút lo lắng, sợ quá trình này xảy ra vấn đề, không nhịn được nói: "Dù rằng thân hóa luân hồi sẽ nhận được lợi ích to lớn, nhưng dù sao cũng có hung hiểm, hay là bỏ đi?" Hậu Thổ nghe xong mỉm cười nói: "Sau khi ta khai mở luân hồi, không chỉ Vu tộc có thêm một đường lui, mà bản thân ta cũng có khả năng chứng đạo!

Đã có hy vọng chứng đạo thì sao có thể lùi bước?

Các huynh trưởng đừng khuyên nữa!" Huyền Minh là nữ Tổ Vu trong mười hai Tổ Vu, quan hệ với Hậu Thổ rất tốt, cũng hiểu tính cách nàng, nghe vậy thở dài nói: "Vậy nhất định phải cẩn thận!" Hậu Thổ cười nói: "Yên tâm đi." Các Tổ Vu khác thấy vậy cũng không biết nói gì hơn, đành đồng ý.

Ngay lập tức, họ đều ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển công pháp, mỗi người tế ra một giọt tinh huyết của mình.

Họ đều muốn giúp Hậu Thổ tạo ra một bộ nhục thân hoàn mỹ nên không hề tiếc rẻ, mỗi người đều tế ra một giọt bản nguyên tinh huyết rất lớn.

Trong phút chốc, trong không gian luân hồi như có thêm mười một vầng mặt trời màu huyết sắc!

Mỗi giọt tinh huyết đều ẩn chứa sức mạnh bàng bạc như vực như biển, dày đặc phù văn, tỏa ra đạo vận nồng đậm và dao động pháp tắc mãnh liệt.

Ví dụ như tinh huyết của Đế Giang, xung quanh bao quanh bởi những sợi xích không gian, thậm chí nơi nó đứng còn hình thành từng thế giới liên tục sinh diệt, cảnh tượng đáng sợ.

Lại như tinh huyết của Chúc Dung, xung quanh là một biển lửa thiêu đốt hư không, thiêu rụi vũ trụ, khủng bố vô biên...

Mỗi giọt tinh huyết đều có dị tượng kinh người!

Hậu Thổ cũng tế ra một giọt tinh huyết của mình.

Và cuối cùng, Lâm Nguyên cũng không chần chừ, tế ra một giọt tinh huyết Thánh nhân.

Oanh!

Trong nháy mắt, một luồng uy năng cuồng bạo bùng nổ, không gian luân hồi này như muốn sụp đổ, mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu trong hư không rung rẩy như kiến gặp rồng.

Sau giọt tinh huyết của Lâm Nguyên hiện ra một bóng người mông lung, hùng vĩ mạnh mẽ, đội trời đạp đất, ẩn hiện phong thái của Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, cực kỳ nhiếp người!

Một giọt tinh huyết như vậy nếu đặt ở bên ngoài mà thúc động hoàn toàn có thể thổi bay nửa cái Hồng Hoang!

Quá đáng sợ, ngay cả mười hai Tổ Vu trước giọt tinh huyết đó cũng có cảm giác run rẩy, đó là sự kính sợ bắt nguồn từ bản năng sinh mệnh. "Đây chính là tinh huyết của Lâm Nguyên sao?

Quả nhiên đáng sợ!

Vượt xa tầng thứ của chúng ta không biết bao nhiêu!" Mười hai Tổ Vu đều chấn động.

Sau cú sốc, trong lòng họ cũng dâng lên niềm vui.

Cộng thêm một giọt tinh huyết Thánh nhân như vậy, nhục thân

Hậu Thổ tạo ra chắc chắn sẽ đạt đến cảnh giới hoàn mỹ không tì vết!

Khi Hậu Thổ chuẩn bị hành động, Lâm Nguyên giơ tay nói: "Đợi một chút." Nói rồi hắn lấy ra ba thứ đặt trước mặt Hậu Thổ: một khối đất rực rỡ mười màu, một quầng sáng tràn ngập khí hỗn độn, và năm vạn giọt nước lấp lánh thần huy ba màu. "Trời ạ!

Đây là Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Hỗn Độn Bản Nguyên và Tam Quang Thần Thủy!" Mười hai Tổ Vu chấn động tâm thần, mắt trợn tròn.

Là Tổ Vu, họ cũng từng thấy vô số bảo vật, nhưng cảnh tượng này vẫn làm họ lóa mắt.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng là loại đất đỉnh cao nhất Hồng Hoang, Tiên thiên thập đại linh căn là Hồ Lô Đằng chính là do Cửu Thiên Tức Nhưỡng nuôi dưỡng.

Trong dòng thời gian gốc, Nữ Oa còn dùng thứ này để tạo ra loài người!

Hỗn Độn Bản Nguyên còn đáng sợ hơn, là một loại thần vật đỉnh cao, ngay cả linh căn tiên thiên bị hư hại cũng có thể phục hồi, còn có thể nâng cao căn nguyên của một người!

Còn Tam Quang Thần Thủy là thánh vật chữa thương số một Hồng Hoang, bất kể vết thương thế nào cũng có thể hồi phục tức thì, ngay cả Thánh nhân cũng cực kỳ khao khát.

Nguyên Thủy Thiên tôn có được mấy giọt là coi như bảo bối, không dễ dàng lấy ra.

Vậy mà hiện tại có một đoàn lớn!

Tận năm vạn giọt! "Đại thủ bút!" Đế Giang kinh thán rồi phấn chấn: "Bản lai hữu na thánh nhân tinh huyết, hậu thổ tố tạo tân đích nhục xác, tiện toán thị thập nã cửu ổn liễu! hiện tại cánh nhiên hựu đa

liễu giá tam dạng thần vật, tố tạo nhục xác, tư chất thậm chí khả năng siêu quá tha nguyên bản nhục thân! cáp cáp cáp, ngã đô hữu ta tiện mộ liễu." Các Tổ Vu khác cũng gật đầu lia lịa.

Hậu Thổ nhìn sâu vào Lâm Nguyên, mắt đẹp thoáng qua tia dị sắc, nàng không ngờ Lâm Nguyên lại có thể hy sinh vì nàng nhiều đến thế. "Tạ tạ nhĩ." Hậu Thổ khẽ nói.

Lâm Nguyên cười nói: "Tỷ và ta đều là người Vu tộc, còn nói mấy chuyện này làm gì?

Nhục thân của tỷ, chính tỷ là người hiểu rõ nhất, nên hãy để chính tỷ tự tạo ra nó." "Âm." Hậu Thổ gật đầu.

Nàng tu vi thâm hậu, sớm đã Trảm Tam Thi, lại tu hành Cửu Chuyển Huyền Công đến mức cực cao.

Cửu Chuyển Huyền Công là pháp môn luyện thể mạnh nhất Hồng Hoang!

Do đó Hậu Thổ thấu triệt cấu tạo nhục thân của mình đến cực điểm.

Ngay lập tức nàng thúc động pháp lực, trộn lẫn mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu cùng tinh huyết Lâm Nguyên, Hỗn Độn Bản Nguyên, Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng lại với nhau, sau đó đánh ra từng đạo pháp quyết.

Đám hỗn hợp đó bắt đầu biến hóa, trong thời gian ngắn đã hóa thành hình dáng Hậu Thổ, mặc trường bào trắng, khí chất ôn nhu, dung mạo tuyệt thế làm thiên địa thất sắc, không một chút tì vết.

Oanh!

Khi cơ thể này thành hình, một luồng uy năng đáng sợ bùng phát, vô số thần văn đại đạo lấp lánh trên đó, tỏa ra đủ loại dao động pháp tắc: không gian của Đế Giang, lửa của Chúc Dung, nước của Cộng

Công...

Đáng sợ nhất là còn tỏa ra cả Lực chi pháp tắc của Lâm Nguyên! "Đây..." Mười hai Tổ Vu chấn động.

Một cơ thể lại chứa đựng nhiều pháp tắc như vậy, nó mạnh đến nhường nào?

E rằng nhục thân hãn thế này trong Vu tộc chỉ đứng sau Lâm Nguyên!

Các Tổ Vu khác đều không bằng! "Đây có lẽ là bộ nhục thân hoàn mỹ nhất từng được tạo ra trong lịch sử Hồng Hoang." Đế Giang tán thán. "Thành công rồi!" Hậu Thổ cũng thở phào, nhìn trái nhìn phải, vô cùng hài lòng với bộ nhục thân này.

Nàng phất tay, bộ nhục thân bay đến trước mặt Lâm Nguyên, Hậu Thổ cười nói: "Cơ thể này là mấu chốt để ta có thể quay lại sau khi thân hóa luân hồi, nếu nó bị phá hoại thì hậu quả khôn lường, chỉ có gửi ở chỗ đệ ta mới yên tâm." Lâm Nguyên chỉ nói ba chữ: "Tỷ cứ yên tâm." Hậu Thổ gật đầu, đôi mắt hiện lên vẻ kiên nghị, trong đầu hiện lên những gì trong truyền thừa Địa đạo.

Nàng thúc động pháp lực, bay ra khỏi không gian luân hồi, băng qua U Minh Huyết Hải, dừng lại trên cao không, nhìn về phía Hồng Hoang vô tận, dõng dạc lên tiếng: "Ta, Tổ Vu Vu tộc Hậu Thổ, quan Hồng Hoang thiên địa chi gian, tàn hồn oán quỷ du tẩu, vô an thân chi xử, tâm hữu bất nhẫn, nguyện dĩ thân hóa luân hồi, bổ toàn hồng hoang thiên đạo, trợ chúng sinh luân hồi vãng sinh." "Thiên địa thần nhân cùng giám chứng!" Lời vừa dứt, trời đất đổi màu!

Oanh!

Câu nói này của Hậu Thổ ẩn chứa sức mạnh bàng bạc, dường như gây ra một sự cộng minh với Đạo, vừa thốt ra đã vang khắp Hồng

Hoang, khiến cả thế giới chấn động.

Vút!

Chương 180

Chỉ trong nháy mắt, từng đạo ánh mắt xuyên thấu hư không nhìn về phía này với vẻ chấn động tột độ, đó là những đại thần thông giả trong Hồng Hoang. "Hậu Thổ Vu tộc lại muốn thân hóa luân hồi, bổ khuyết Thiên đạo Hồng Hoang?!" "Đây là hành động đại thiện không thể tưởng tượng nổi!

Một khi luân hồi mở ra, sát khí giữa trời đất sẽ tan biến, oán quỷ tàn hồn đều có hy vọng đầu thai vãng sinh!" "Hy sinh nhục thân của chính mình, cam nguyện hóa thành Lục Đạo Luân Hồi, đây là đại từ bi nhường nào?" Sau cơn chấn động, các đại thần thông giả đều dâng lên lòng sùng kính khôn cùng, thần sắc trở nên trang nghiêm, dù cách xa muôn trùng thời không cũng đều cúi đầu, hô lớn: "Tạ Hậu Thổ vì ức vạn chúng sinh Hồng Hoang khai mở Luân Hồi đạo!" Từng tiếng hô hội tụ lại thành âm thanh vang dội bát hoang, cả Hồng Hoang đều rung chuyển.

Những đại thần thông giả này từng nghe giảng đạo ở Tử Tiêu Cung nên cũng hiểu về luân hồi.

Thân hóa luân hồi chắc chắn nhận được lợi ích khổng lồ, nhưng quá trình này cực kỳ hung hiểm, hở ra là tan thành mây khói.

Vu tộc hiện tại đã là tộc mạnh nhất Hồng Hoang, vừa đánh bại Yêu tộc, Hậu Thổ là thành viên quan trọng nhất của một chủng tộc cường thịnh như vậy, nàng hoàn toàn không cần phải mạo hiểm như thế, nhưng nàng vẫn làm.

Chỉ riêng điểm này thôi đã xứng đáng được mọi người tôn kính!

Cùng lúc đó, phía Côn Luân Sơn, ức vạn đạo vận bốc cao tràn ngập vũ trụ, lấp đầy ba mươi ba tầng trời, ba bóng người cao lớn

nguy nga hiện ra, dù ở góc nào của Hồng Hoang cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Phía Tu Di Sơn cũng có hai bóng người hiện thân.

Ngoài ba mươi ba tầng trời, trong Oa Hoàng Cung, một bóng hình tuyệt mỹ xuất hiện giữa vũ trụ, tỏa ra sức mạnh tạo hóa ngập trời.

Lục thánh Hồng Hoang đồng thời hiện thân, họ cũng giống như các đại thần thông giả khác, cùng hành lễ với Hậu Thổ: "Tạ Hậu Thổ vì ức vạn chúng sinh Hồng Hoang khai mở Luân Hồi đạo!" Cảnh tượng này lập tức làm vô số người chấn động, đây là lục thánh Hồng Hoang đó, lại cùng lúc hành lễ tạ ơn Hậu Thổ, thật là một khung cảnh mộng ảo!

Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng bình thường.

Bởi việc khai mở luân hồi có công tích quá lớn, là siêu cấp đại sự kiện ghi vào sử sách Hồng Hoang, ngay cả Thánh nhân cũng không thể ngó lơ, phải thận trọng đối đãi.

Nhưng cũng có người thầm suy đoán. "Lục thánh Hồng Hoang làm vậy là thật tâm hay chỉ là diễn trò?" Phải biết Vu tộc và mấy vị Thánh nhân này đều có mâu thuẫn.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn còn bị đánh nổ thân mấy lần!

Nay Hậu Thổ thân hóa luân hồi, trong lòng lục thánh chắc chắn đều muốn tới phá hoại!

Chỉ là họ không thể làm quá lộ liễu, có lẽ sẽ có hành động ngầm.

Oanh long!

Đúng lúc này, trên đỉnh vòm trời Hồng Hoang, một con sông dài tráng lệ hiện ra, sóng gió cuộn trào nhìn không thấy tận cùng, chính là Thiên đạo trường hà.

Trong Thiên đạo trường hà, vạn trượng hào quang lấp lánh, dao động pháp tắc hạo hãn lan tỏa ba nghìn thế giới, cả Hồng Hoang rung chuyển dưới uy áp này.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, sâu trong Thiên đạo trường hà xảy ra một cơn bạo phong, sau đó vô tận công đức chi lực của Thiên đạo hội tụ lại như một thác nước đổ xuống hướng về Hậu Thổ, nhấn chìm cả U Minh Huyết Hải!

Hậu Thổ tắm mình trong công đức chi lực, khí tức không ngừng tăng vọt, chỉ trong thoáng chốc đã đạt tới cực hạn, uy áp tỏa ra khiến càn khôn run rẩy, vũ trụ muốn tan vỡ, dù là Thánh nhân lúc này đứng trước Hậu Thổ e cũng phải kinh sợ.

Khoảnh khắc này nàng mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng. "Luân hồi hiện!" Hậu Thổ thần sắc bình tĩnh, đưa bàn tay ngọc ngà tinh khiết chỉ xuống phía dưới U Minh Huyết Hải.

Oanh!

U Minh Huyết Hải động đãng dữ dội, dâng lên những cột sóng cao vạn trượng, khiến tộc A Tu La trong biển máu khóc la thảm thiết, chạy trốn tứ tán.

Minh Hà lão tổ run bần bật, rúc trong cung điện của mình, mở hết lớp cấm chế này đến lớp cấm chế khác không dám ló mặt ra.

Dưới đáy biển máu, một luồng khí tức khổng lồ đáng sợ bốc lên cao không, hiện ra sáu vòng xoáy lớn vô biên, mỗi vòng xoáy như một đại thiên thế giới đỉnh cấp, tỏa ra dao động khiến Thánh nhân cũng phải kinh hồn bạt vía.

Sau vòng xoáy là hàng tỷ sợi tơ chằng chịt kết nối toàn bộ Hồng Hoang, hô ứng với vô tận linh thể trong núi sông bao la.

Tuy nhiên tất cả đều ở trạng thái bán hư ảo và đang rung rẩy nhẹ,

như thể sắp tan vỡ ngay lập tức. "Đây chính là Lục Đạo Luân Hồi sao?" Các đại thần thông giả đang quan sát đều chấn động, không hổ là bộ phận trọng yếu của Hồng Hoang, chỉ mới ở trạng thái bán hư ảo mà đã đáng sợ thế này. "Luân hồi chưa vẹn, ta nay lấy thân bổ khuyết!" Hậu Thổ thấy luân hồi hiện ra liền bay vào trong đó, rồi trước sự chứng kiến của tất cả mọi người, cơ thể nàng nổ tung thành hàng tỷ mảnh, sương máu bốc lên tận ba mươi ba tầng trời, sáu vòng xoáy khổng lồ nuốt chửng toàn bộ máu thịt đó. "Tê..." Cảnh tượng này khiến nhiều người hít khí lạnh, lạnh cả người.

Quá kinh khủng.

Nghiền nát thân thể để bổ khuyết luân hồi, chỉ cần một sơ suất nhỏ là tan thành mây khói, Hậu Thổ làm vậy thực sự quá mạo hiểm.

Mọi người nín thở dõi theo, thấy Lục Đạo Luân Hồi bán hư ảo sau khi nuốt máu thịt của Hậu Thổ liền dần trở nên chân thực, cuối cùng bùng nổ một luồng uy áp ngập trời, hiển hóa hoàn toàn giữa thế giới.

Sau đó, lấy sáu vòng xoáy làm trung tâm, một thế giới bao la hiện ra và không ngừng mở rộng, hình thành nên một thế giới Địa Phủ hùng vĩ, thần bí hoành ngang trên vòm trời, tỏa ra khí tức trầm mặc u uất. "Khai tịch Lục Đạo Luân Hồi, Địa Phủ thế giới thành công!" Mọi người đều mừng thầm.

Quả nhiên ngay sau đó, từ trong Địa Phủ, một tòa thành khổng lồ mọc lên với những dãy cung điện san sát, trên cổng thành có hai chữ lớn: Phong Đô!

Ngoài ra, một con sông hùng vĩ không thấy tận cùng cũng cuồn cuộn chảy ra, đi khắp Địa Phủ, nước sông màu vàng đục khiến người ta nhìn thấy là phát lạnh.

Trên dòng sông rộng lớn hiện ra một cây cầu dài bắc ngang hai bờ,

cây cầu cổ phác mờ ảo trong sương mù dày đặc bao phủ dòng sông.

Tiếp đó, hai bên bờ sông nảy nở từng đóa hoa đỏ rực rỡ kết lại như biển máu, vừa đẹp đẽ vừa yêu dị.

Sông Hoàng Tuyền, cầu Nại Hà, hoa Bỉ Ngạn!

Theo những sự vật đặc trưng của Địa Phủ lần lượt xuất hiện, thế giới này hoàn toàn ổn định, công đức chi lực của Thiên đạo không ngừng đổ vào, rồi cả thế giới lại trở nên hư ảo, biến mất khỏi Hồng Hoang như thể tiến vào một thời không khác.

Đến cuối cùng, chỉ còn sáu vòng xoáy khổng lồ quay vĩnh cửu dưới đáy biển máu. "Luân hồi khai mở, Địa Phủ thành hình, tạo thành một thế giới khác." Mọi người thấy cảnh này đều lập tức ngộ ra. "Không biết Hậu Thổ thế nào rồi?" Lòng hiếu kỳ trỗi dậy, các đại thần thông giả bao gồm cả lục thánh đều dồn pháp lực vào mắt, nhìn xuyên hư không vào sâu trong Địa Phủ để xem Hậu Thổ sống hay chết.

Nhưng họ sớm thất vọng vì trong Địa Phủ sương mù cuồn cuộn đã ngăn cách mọi ánh nhìn!

Ngay cả Thánh nhân cũng không nhìn thấu. "Xem ra nhục thân Hậu Thổ tuy nát nhưng nguyên thần vẫn tồn tại, hơn nữa còn cực kỳ mạnh mẽ!

Nếu không chúng ta đã không thể nhìn không rõ tình cảnh trong Địa Phủ!" Trên Tu Di Sơn, sắc mặt Chuẩn Đề trở nên u ám.

Hậu Thổ khai tịch Địa Phủ thành công mà nguyên thần vẫn mạnh, đây chắc chắn là tín hiệu xấu.

Địa Phủ Luân Hồi giúp chúng sinh tử vong có thể vãng sinh, quá trình này thu được lượng công đức khổng lồ, thứ có tác dụng cực lớn đối với cá nhân và tộc quần, cũng là thứ họ hằng mơ ước!

Thấy một lượng công đức lớn như vậy xuất hiện mà không thuộc về mình, Chuẩn Đề cảm thấy vô cùng khó chịu. "Dù thế nào cũng phải tìm cách cài một quân cờ vào Địa Phủ để chia sẻ miếng bánh công đức này!" Chuẩn Đề nghiến răng nghĩ.

Oanh!

Lúc này, từ phía U Minh Huyết Hải, trong Địa Phủ bộc phát một luồng dao động đáng sợ lan khắp Hồng Hoang, đó là linh hồn chi lực.

Trước đó Hồng Hoang đã xảy ra bao cuộc huyết chiến, lớn nhất là trận đại chiến Vu Yêu mới đây khiến hàng tỷ thần ma ngã xuống, tàn linh của họ phiêu bạt thống khổ, chịu gió mưa dập vùi hoặc bị tà đạo bắt luyện pháp bảo.

Chương 181

Nay những tàn hồn oán quỷ đó đồng loạt cảm nhận được một nơi ấm áp vô cùng, có một sức mạnh chỉ dẫn và bảo vệ họ hướng về phía đó.

Họ theo bản năng đi tới U Minh Huyết Hải, gieo mình vào Lục Đạo Luân Hồi để vãng sinh.

Nhìn từ trên cao, một cảnh tượng tráng lệ hiện ra: linh hồn chúng sinh nhiều như cát bụi tụ lại thành những điểm sáng, tạo thành những dòng sông ánh sáng cuồn cuộn chảy về Luân Hồi dưới đáy biển máu.

Mỗi con sóng là hàng tỷ hồn linh, mỗi hồn linh khi nhập vào Luân Hồi đều hiện lên nụ cười giải thoát.

Sau đó, oanh!

Thiên đạo trường hà trên cao lại chấn động, công đức chi lực như biển cả đổ ập xuống Địa Phủ.

Bởi đây là lần đầu tiên luân hồi xuất hiện, tích lũy từ xưa đến nay quá nhiều hồn linh, nên công đức mới hạo hãn đến mức không tưởng như vậy.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nhìn mà đỏ cả mắt, lượng công đức này đủ để họ trả hết nợ cho Thiên đạo!

Ngay cả Nguyên Thủy, Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử cũng đầy vẻ ghen tỵ, công đức bàng bạc này chỉ có lúc Nữ Oa tạo người mới sánh được, đủ để khiến người ta thành thánh hoặc nâng thực lực lên một tầm cao mới. "Cuối cùng cũng thành công." Trên không trung biển máu, Lâm Nguyên kiến thử, chủy giác lộ xuất nhất ti vi tiếu.

Thập nhị tổ vu dã đô tiếu khởi lai.

Vì họ cảm nhận được trong Địa Phủ, nguyên thần Hậu Thổ đang lớn mạnh vượt bậc, không hề bị tổn thương mà ngược lại còn nhận được nhiều lợi ích.

Nguyên thần đó đang mạnh lên thần tốc và tỏa ra dao động pháp tắc nồng đậm, dường như nàng đã lĩnh ngộ được loại pháp tắc nào đó, không lâu sau liền phá vỡ xiềng xích đạt đến cảnh giới mới. "Đây là nguyên thần thành thánh!

Hơn nữa Hậu Thổ còn tự động lĩnh ngộ quy luật Luân Hồi!" Ánh mắt Lâm Nguyên sắc sảo, hắn cũng tu quy luật Luân Hồi nên nhận ra ngay sự thay đổi của Hậu Thổ, lòng phấn chấn hẳn lên.

Nguyên thần chứng đạo thành thánh, sau này chỉ cần nhập vào nhục thân mới, Hậu Thổ có thể chứng Địa đạo Thánh nhân trong Địa Phủ, thức tỉnh Địa đạo!

Một khi Địa đạo thức tỉnh, dù ngắn hạn chưa thể kháng cự Thiên đạo nhưng đủ để tự vệ, vì Địa đạo ngang hàng với Thiên đạo!

Hơn nữa chứng Địa đạo Thánh nhân chính là trực tiếp chứng Đại đạo Thánh nhân, chứ không phải Thiên đạo Thánh nhân như Tam Thanh hay Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đó là tầng thứ cao hơn!

Vút!

Lâm Nguyên bước tới, quy luật không gian dưới chân lấp lánh, bỏ qua sự ngăn cản của Luân Hồi, hiện ra ngay nơi sâu nhất Địa Phủ.

Hắn phất tay, bộ nhục thân hoàn mỹ xuất hiện, tỏa ra hàng tỷ đạo thần quang chiếu sáng cả Địa Phủ. "Tiếp hạ lai, tiện tương nhĩ đích nguyên thần, tiến trú đáo giá một cỗ tân đích nhục thân ba." Lâm Nguyên cười nói.

Oanh!

Địa Phủ rung chuyển, vô số ánh hào quang tụ lại thành hình dáng

Hậu Thổ.

Nàng mỉm cười, thân nguyên thần liền bay vào trong nhục thân đó.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc Hậu Thổ tiến vào nhục thân, một luồng khí tức khủng bố vô cùng bộc phát, nguyên thần và nhục thân trong nháy mắt dung hợp hoàn mỹ.

Tu vi dao động cuồn cuộn tuôn ra, so với trước đó, Hậu Thổ đã mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Trong phút chốc, cả thế giới Địa Phủ đều rung chuyển ầm ầm.

"Ta chưởng quản quy tắc Luân Hồi, hôm nay chứng đạo, thành tựu vị trí Đại Đạo Thánh Nhân!" Hậu Thổ tự lẩm bẩm.

Bóng hình tuyệt mỹ ấy nhắm nghiền hai mắt, sau đó ngồi xếp bằng giữa hư không.

Trong hư không, thần âm Đại Đạo vang vọng, một dòng sông dài mênh mông hiện ra, tỏa ra khí tức Luân Hồi.

Vô số quang ảnh lấp lánh hiện lên, đó là từng khung cảnh hiển thị vô số sinh linh.

Quy tắc Luân Hồi này đại diện cho sự hưng suy biến hóa của các hình thái sinh mệnh chúng sinh trên thế gian, ẩn chứa thần diệu vô cùng.

Sau khi Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, nàng đã chưởng khống quy tắc Luân Hồi.

Nhờ vào quy tắc Luân Hồi hoàn mỹ này, nguyên thần của nàng đã bước vào cảnh giới Thánh nhân.

Mà hiện tại, bộ nhục thân này của nàng được đúc bằng mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu, cộng thêm tinh huyết của Lâm Nguyên, cùng

với Hỗn Độn bản nguyên, Tam Quang Thần Thủy, Cửu Thiên Tức Nhưỡng - những thần vật cái thế ấy tạo thành.

Căn nguyên mạnh mẽ đã đạt đến cấp độ Thánh nhân cao cấp, tại Hồng Hoang hiện nay, chỉ đứng sau Hồng Quân và Lâm Nguyên.

Dựa vào nhục thân như vậy cùng với nguyên thần Thánh nhân quy tắc Luân Hồi, Hậu Thổ tự nhiên có thể nhanh chóng nâng tầm tu vi nhục thân lên cấp độ Thánh nhân.

Oanh oanh oanh!!!

Quả nhiên, ngay khắc sau, thân thể Hậu Thổ tỏa ra uy áp không ngừng tăng vọt, ngày càng khủng bố.

Tại nơi sâu nhất của thế giới Địa Phủ, ẩn hiện một luồng sức mạnh khổng lồ đang say ngủ bắt đầu lay động, đó chính là sức mạnh Địa Đạo!

Một khi Hậu Thổ thành Thánh, nàng có thể trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, lúc đó sẽ có thể thức tỉnh sức mạnh Địa Đạo!

Mà một khi sức mạnh Địa Đạo thức tỉnh, Vu tộc từ đó về sau sẽ lập tức đứng vào vị trí bất bại.

Cho dù Thiên Đạo có cường hoành đến mức nào, tối đa cũng chỉ có thể đánh bại Vu tộc chứ không thể tiêu diệt hoàn toàn.

Lâm Nguyên chứng kiến cảnh này, lòng cũng dâng trào cảm xúc.

Hắn biết, một bước ngoặt quan trọng đã đến!

Từ khi xuyên không đến Hồng Hoang, tính cách của hắn vô cùng cẩn trọng, nếu không đảm bảo được an toàn tuyệt đối, hắn rất ít khi rời khỏi lãnh địa Vu tộc.

Bởi vì Hồng Hoang thực sự quá hung hiểm, Đại La đi đầy đất, Kim Tiên không bằng chó, đó còn chưa là gì.

Đáng sợ hơn chính là mấy vị Thánh nhân kia, cùng với Hồng Quân và Thiên Đạo.

Trong Hồng Hoang, tất thảy mọi thứ đều nằm dưới sự khống chế của Hồng Hoang Lục Thánh cùng Hồng Quân và Thiên Đạo.

Bất kể là ai, bất kể kinh diễm thế nào, cũng không cách nào thoát khỏi sự trói buộc của họ, vận mệnh cả đời đều bị ảnh hưởng, sống chết không do mình.

Trước đó tuy hắn đã chứng đạo thành Thánh, còn nhiều lần đánh bại Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, thực sự mở ra một mảnh trời mới, nhưng vẫn phải đối mặt với nguy cơ cực lớn.

Ai mà biết được Thiên Đạo có thực sự phát điên, đột nhiên ra tay trấn áp toàn lực hay không!

Với thực lực hiện nay của Lâm Nguyên, đối mặt với Thiên Đạo dốc toàn lực ra tay, hắn vẫn chưa phải là đối thủ, đến lúc đó cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Nhưng bây giờ, một khi Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh Nhân thì mọi chuyện sẽ khác!

Cho dù Thiên Đạo dốc toàn lực ra tay, Vu tộc cũng có thể trốn vào thế giới Địa Đạo.

Tại lãnh địa Địa Đạo, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể kháng cự, tối đa chỉ có thể áp chế đôi chút.

Đây coi như đã khai mở cho Vu tộc một hậu phương thực sự vững chắc!

Chương 182

Oanh!

Nhưng đúng vào thời khắc mấu chốt nhất, dị biến đột nhiên nảy sinh.

Trên U Minh Huyết Hải, thiên không bỗng chốc vỡ tan, một khuôn mặt khổng lồ vô cùng, thần sắc lạnh lùng hiện ra trên thương khung.

Đôi mắt đạm mạc nhìn xuống vạn vật phía dưới, một luồng uy áp khủng bố lấy khuôn mặt này làm trung tâm, cuồn cuộn lan tỏa ra ngoài.

Dòng sông dài Thiên Đạo đang cuồn cuộn sóng trào, vào lúc này cũng trở nên tĩnh lặng, dường như bị nghẹt thở.

Tất cả sinh linh trong Hồng Hoang, bao gồm cả Hồng Hoang Lục Thánh, khi nhìn thấy khuôn mặt khổng lồ này đều im bặt, toàn thân trào dâng một luồng khí lạnh.

"Hồng Quân..." Không sai, kẻ hiện diện trên không trung U Minh Huyết Hải chính là Hồng Quân!

Thầy của các Thánh nhân, người thực sự là đệ nhất nhân của Hồng Hoang!

"Địa phủ, không thể có Thánh." Hồng Quân đạm mạc lên tiếng.

Giọng nói này dường như chứa đựng sức mạnh đáng sợ, phát ra từ miệng y, liền giống như hóa thành thực chất, oanh kích vào trong Địa Phủ.

Oanh!

Trong nháy mắt, Địa Phủ rung động kịch liệt, không gian xung

quanh nứt ra từng đạo vực sâu dài hàng vạn dặm, địa hỏa thủy phong cuồng nộ, giống như muốn quay về trạng thái hỗn độn, vỡ vụn triệt để.

Hậu Thổ đang trong quá trình chứng đạo, thân thể cũng đột nhiên chao đảo, sau đó một tiếng "răng rắc" vang lên, trên nhục thân lại xuất hiện một vết máu đáng sợ, bắt đầu nứt vỡ!

Uy áp vốn đang không ngừng tăng vọt vào lúc này đột ngột bị đánh đoạn, thậm chí còn sụt giảm xuống!

Cảnh tượng này trực tiếp phản chiếu, hiển hiện khắp nơi trong Hồng Hoang, khiến tất cả các đại thần thông giả đều nhìn thấy.

Trong phút chốc, mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Cái này...

Hồng Quân lại muốn ngăn cản Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh!" "Không ngờ được, Hồng Quân lại đích thân ra tay!" "Thật đáng sợ, Hồng Quân đã ra tay thì còn ai có thể chống đỡ?

Chuyện này thật khiến người ta tuyệt vọng!" "..." Vô số đại thần thông giả run rẩy, ánh mắt lộ vẻ kinh hoàng.

Hồng Quân tuyệt đối là bóng ma trong lòng mọi người, là một ngọn núi cao không thể leo tới, là đệ nhất nhân của Hồng Hoang không có gì phải tranh cãi.

Một tồn tại như vậy muốn ngăn cản Hậu Thổ chứng đạo, thì nàng không thể nào có hy vọng.

Ngay cả Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng cảm thấy chấn động.

Họ biết Thiên Đạo có thể ra tay ngăn cản, nhưng hoàn toàn không ngờ tới lại là thủ bút lớn như vậy, Hồng Quân trực tiếp ra tay ngăn chặn.

Ngay cả họ cũng cảm thấy một sự thương hại cho Vu tộc.

Quá thảm, đối thủ cỡ này xuất hiện thì đánh kiểu gì đây?

Mười một vị Tổ Vu ngoại trừ Hậu Thổ lại không hề sợ hãi.

Vu tộc không kính trời, không sợ đất, chỉ tôn thờ Bàn Cổ.

Huống chi, trong cuộc chiến Vu - Yêu lần thứ nhất, họ ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân, thậm chí từng khiến Hồng Quân trọng thương, vì thế càng không có gì phải sợ hãi.

Thấy cảnh này, lòng họ dâng lên một luồng nộ hỏa, gào lớn: "Hồng Quân lão nhi, ngươi tìm chết sao?" Oanh oanh oanh!!

Từng luồng khí tức khủng bố bộc phát, mười một vị Tổ Vu này căn bản không hề do dự, đồng loạt ra tay, đánh ra những đạo quy tắc kinh thế, chiếu sáng càn khôn, oanh hướng thương khung.

Tuy nhiên, khi còn cách Hồng Quân hàng vạn dặm, những sức mạnh quy tắc này đều vỡ tan, tan biến.

Tổ Vu đại nộ, chuẩn bị thúc động Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đúng lúc này, một bóng người loé lên, Lâm Nguyên xuất hiện.

Hắn vừa đánh ra một luồng pháp lực Thánh nhân để ổn định trạng thái cho Hậu Thổ, rồi đi ra bên ngoài.

Hắn giơ tay ngăn cản mười một vị Tổ Vu, vẻ mặt bình tĩnh như nước, nhìn về phía khuôn mặt Hồng Quân trên thương khung, thản nhiên nói: "Hồng Quân, lần trước đại chiến Vu - Yêu, ngươi hiện thân đã bị chúng ta chém cho trọng thương.

Bây giờ lại xuất hiện, là muốn nếm lại tư vị đó một lần nữa sao?" Hồng Quân nghe thấy lời của Lâm Nguyên, ngay cả trên khuôn mặt vạn cổ không chút dao động cũng thoáng hiện lên một tia cảm xúc, trong đôi mắt thâm thúy lộ ra một tia giận dữ.

Nếu nói Hồng Quân có nỗi sỉ nhục nào, thì tuyệt đối chính là lần sơ chiến Vu - Yêu trước đó, mười hai Tổ Vu triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, trong nháy mắt đã chém y trọng thương.

Hiện tại Lâm Nguyên nhắc lại chuyện cũ, tâm thái của Hồng Quân dù có "thái thượng vong tình" đến đâu cũng không thể không có phản ứng.

Tuy nhiên, y cũng chỉ giận dữ trong một thoáng, vẻ mặt nhanh chóng trở lại lạnh lùng, thản nhiên lên tiếng: "Năm đó ta vừa mới dốc thân hợp đạo, việc vận dụng sức mạnh Thiên Đạo chưa thuần thục, vì thế không phát huy nổi một phần vạn thực lực, lúc đó mới để các ngươi chiếm được tiện nghi.

Chẳng lẽ các ngươi còn tưởng có thể chiến thắng được ta sao?" Lâm Nguyên lúc này hiểu rất rõ, một khi Hồng Quân đã hiện thân thì sự việc chắc chắn không có chỗ thương lượng, đối phương nhất định phải hủy diệt nhục thân của Hậu Thổ mới chịu thôi, vì vậy trước mắt căn bản không còn đường lui.

Thế nên, đối mặt với Hồng Quân, Lâm Nguyên tỏ ra vô cùng cường thế, lạnh lùng nói: "Ngươi không phát huy hết sức mạnh, chẳng lẽ chúng ta đã dốc toàn lực rồi sao?

Nên biết rằng, ngay cả Vu tộc cũng sẽ trưởng thành!" Hồng Quân là vị Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, là người có căn nguyên cao nhất trước khi Lâm Nguyên xuất hiện, tự nhiên có một sự kiêu ngạo.

Nghe Lâm Nguyên nói vậy, ánh mắt càng thêm đạm mạc: "Xem ra khẩu khí của ngươi cũng không nhỏ, chỉ là không biết thực lực của ngươi có giống như khẩu khí của ngươi hay không." Oanh!

Trong lúc nói chuyện, Hồng Quân đột nhiên xuất hiện, một luồng uy áp khủng bố bộc phát.

Trên thương khung chợt hiển hóa ra một chiếc đỉnh khổng lồ ba chân hai tai, lan tỏa khí Tạo Hóa, chính là Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh đang nằm trong tay Hồng Quân!

Chiếc đỉnh khổng lồ vừa xuất hiện, chỉ trong một phần ức vạn sát na, đã bộc phát thần uy ngập trời, tỏa ra ánh sáng chói mắt, kích thước tăng vọt, lấp đầy thương khung, giống như đang bốc cháy, bao quanh bởi hàng tỷ phù văn Đại Đạo, ầm ầm trấn áp xuống phía Lâm Nguyên.

Những nơi nó đi qua, hư không vỡ vụn, huyết hải bốc hơi.

Các đại thần thông giả đang quan sát chiến cục trong Hồng Hoang thấy cảnh này đều kinh hãi.

"Trong truyền thuyết, Hồng Quân sở hữu món Tiên thiên chí bảo thứ tư, tin tức này quả nhiên là thật!" Oanh!

Uy năng của Càn Khôn Đỉnh ngập trời, thực sự khủng bố đến cực điểm, cả Hồng Hoang đều rung chuyển, Huyết Hải mênh mông cuộn lên sóng dữ cao vạn trượng, sóng dữ lao thẳng lên trời cao rồi lại rơi xuống, tạo thành một trận mưa máu che trời lấp đất.

Giữa cơn mưa máu ấy, Lâm Nguyên đứng sừng sững, thần sắc bình tĩnh.

"Ngươi có Càn Khôn Đỉnh, ta có Tạo Hóa Đỉnh." Hắn bình tĩnh lên tiếng, trong lúc giơ tay cũng tế ra một chiếc đỉnh khổng lồ, trên vách đỉnh khắc các họa tiết nhật nguyệt tinh thần, uy năng bộc phát không hề yếu hơn đối phương, va chạm mạnh mẽ với nhau.

Oanh!

Hư không nổ tung, hai chiếc đỉnh khổng lồ đồng thời bị hất văng ra ngoài, va sập hàng vạn tầng hư không, tiến thẳng vào nơi sâu nhất của vũ trụ.

"Ngươi vậy mà cũng có một món Tiên thiên chí bảo?" Thần sắc

đạm mạc vạn cổ của Hồng Quân lần đầu tiên lộ vẻ kinh ngạc.

Vẻ mặt y từ lạnh lùng bỗng trở nên vô cùng âm trầm, giơ tay chộp vào khoảng không cách đó không xa.

Một tiếng "ầm ầm" vang lên, dòng sông dài Thiên Đạo lập tức cuộn trào kịch liệt, một luồng sáng bay ra, chính là những hình ảnh về trận đại quyết chiến Vu - Yêu, chi tiết không sót thứ gì.

Hồng Quân chỉ liếc nhìn qua đã hiểu rõ tiền căn hậu quả, cười lạnh nói: "Xem ra vận khí của ngươi cũng không tệ, có thể tìm được Tạo Hóa Đỉnh cùng cấp với Càn Khôn Đỉnh.

Rất tốt, chiếc đỉnh này ta thu, hai đỉnh dung hợp chắc chắn có thể trở thành bảo vật cấp bậc cao hơn.

Chương 183

Tuy nhiên trước đó, hãy trấn áp ngươi đã!" Hồng Quân vốn luôn là tồn tại "Thái Sơn sụp đổ trước mặt mà sắc mặt không đổi", lúc này lại lộ ra ý mừng rỡ, qua đó có thể thấy sức hấp dẫn của Tiên thiên chí bảo lớn đến mức nào.

Mọi ý niệm xoay chuyển thực ra chỉ trong nháy mắt, trận chiến giữa các cường giả tốc độ quá nhanh.

Trong khi não bộ xoay chuyển, Hồng Quân đã ra tay, trong mắt y lóe lên hàn quang.

Lần xuất chiêu này mang theo một luồng sát cơ, y giơ tay mạnh mẽ ấn xuống.

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, từ cơ thể Hồng Quân, một luồng sức mạnh Thiên Đạo sâu thẳm mênh mông như biển cả cuồn cuộn tuôn ra.

Luồng sức mạnh ấy hùng vĩ đến mức khiến tất cả mọi người trước mặt nó đều nảy sinh cảm giác nhỏ bé như loài kiến.

Những sức mạnh Thiên Đạo này vừa vọt ra khỏi cơ thể Hồng Quân liền hóa thành từng kiện linh bảo, có chuông lớn, có thần đỉnh, có ma kiếm, có thần đao...

Tổng cộng có bốn mươi chín kiện linh bảo, mỗi kiện tỏa ra khí tức không khác gì Tiên thiên cực phẩm linh bảo thực sự.

Theo động tác ấn xuống của Hồng Quân, bốn mươi chín món Thiên Đạo bảo vật này toàn bộ lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Khi còn cách Lâm Nguyên hàng vạn dặm, dư chấn tỏa ra từ những trọng bảo đó đã phá hủy từng dãy núi hùng vĩ, từng vùng biển bao la.

Trong khoảnh khắc này, Lâm Nguyên cũng cảm nhận được một áp lực khó có thể tưởng tượng, cơ thể run rẩy nhẹ.

Đây là sự kính sợ bản năng từ sinh mệnh đối với một tồn tại cấp bậc cao hơn.

Tồn tại cảnh giới thấp trước mặt tồn tại cảnh giới cao, thông thường chỉ có thể cúi đầu xưng thần.

Lâm Nguyên ngay lập tức đoán được ý đồ của chiêu này của Hồng Quân: Y muốn sỉ nhục hắn trước mặt toàn thể Hồng Hoang!

Loại sỉ nhục này nếu thành công sẽ là một cú đòn nặng nề đánh vào uy tín của hắn và của Vu tộc!

Thế nên, bất kể thế nào, hắn cũng phải ứng phó mạnh mẽ, và còn phải dùng phương pháp của mình để phản kích mãnh liệt, khiến đối phương phải đau đớn!

"Sức mạnh thế giới trong cơ thể, gia trì!" Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, đứng hiên ngang trên không trung U Minh Huyết Hải.

Trong cơ thể đột nhiên phát ra một tiếng ầm vang khổng lồ, cao cấp Đại Thiên thế giới mà hắn khai mở trong người lập tức rung chuyển, tỏa ra luồng sức mạnh thế giới khó mà tưởng tượng nổi gia trì lên thân thể hắn, khiến khí tức của hắn tăng vọt.

Nhưng chuyện vẫn chưa kết thúc.

Uy lực của bốn mươi chín món Thiên Đạo bảo vật kia mạnh mẽ đến mức khó tin, vượt xa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận mà Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thúc động trước đó.

Mỗi kiện Thiên Đạo bảo vật đều to lớn vô biên, lấp đầy vũ trụ, uy năng tỏa ra khiến tất cả sinh linh trong Hồng Hoang, từ Cửu U cho đến ba mươi ba tầng trời và tinh không vũ trụ, đều nảy sinh một nỗi run sợ trong lòng, giống như đang đối mặt với Thiên Đạo bất bại và

khủng bố khôn lường!

Cái gọi là Hồng Quân chính là Thiên Đạo, Thiên Đạo chính là Hồng Quân.

Sau khi Hồng Quân dốc thân hợp đạo, sức mạnh Thiên Đạo mà y có thể điều động là không thể tưởng tượng nổi.

Nếu thực sự đại chiến, e rằng Hồng Hoang Lục Thánh cộng lại cũng không phải đối thủ của Hồng Quân.

Một sinh linh như vậy chỉ mang đến một thứ duy nhất cho người khác: đó là sự tuyệt vọng.

Vì thế, đối mặt với đòn tấn công khủng bố như vậy, Lâm Nguyên không dám chút sơ suất, ánh mắt lạnh lẽo như điện quét qua mười một vị Tổ Vu, quát lạnh: "Hậu Thổ tuy không có ở đây, nhưng ta cũng có thể thay thế nàng, thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận!" Đế Giang cùng các Tổ Vu nghe thấy câu này, mắt đều sáng lên.

Phải rồi, Hậu Thổ tuy không ở đây nhưng Lâm Nguyên có thể thay thế nàng thúc động đại trận!

Nên biết rằng tu vi của Lâm Nguyên thâm hậu đến mức đã vượt xa bất kỳ vị Tổ Vu nào, hơn nữa hắn còn cực kỳ cao thâm về trận pháp, nắm vững Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận đến cấp độ rất sâu.

Một khi Lâm Nguyên thay thế vị trí của Hậu Thổ, thì Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận không những không suy yếu mà còn trở nên mạnh mẽ hơn trước rất nhiều!

"Ha ha ha, được, nghe theo đệ!

Lần trước đã chém lão nhi Hồng Quân một lần, giờ chém lần thứ hai!" Đế Giang cười lớn, vô cùng phấn chấn, lập tức thúc động trận pháp.

Các Tổ Vu khác cũng cười lớn, đồng loạt thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Mỗi vị Tổ Vu đều bộc phát một luồng khí tức khủng bố chấn động thiên địa, thân thể to lớn vọt lên.

Chỉ trong nháy mắt, trên không trung U Minh Huyết Hải đã có mười một bóng hình vĩ ngạn đứng sừng sững.

Đế Giang, Tổ Vu Không Gian và Tốc Độ, hình dáng như túi vàng, đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, không có mặt mũi.

Chúc Cửu Âm, Tổ Vu Thời Gian, đầu người mình rồng, toàn thân đỏ rực.

Cú Mang, Tổ Vu Mộc phương Đông, mình chim mặt người, xanh như tre trúc, chân đạp hai con rồng.

Chúc Dung, Tổ Vu Hỏa phương Nam, đầu thú mình người, vảy đỏ trên thân, tai xỏ hỏa xà, chân đạp hỏa long.

Thiên Ngô, Tổ Vu Gió, tám đầu mặt người, mình hổ mười đuôi.

Hấp Tư, Tổ Vu Điện, mặt người mình chim, tai treo thanh xà, tay cầm hồng xà.

Nhục Thu, Tổ Vu Kim phương Tây, mặt người mình hổ, vảy vàng trên thân, lưng mọc đôi cánh, tai trái xỏ rắn, chân đạp hai con rồng.

Cộng Công, Tổ Vu Thủy phương Bắc, đầu trăn mình người, vảy đen trên thân, chân đạp hắc long, tay quấn thanh mãng.

Huyền Minh, Tổ Vu Mưa/Băng, là một cự thú dữ tợn, toàn thân đầy gai xương.

Cường Lương, Tổ Vu Lôi, miệng ngậm rắn, đầu hổ mình người, tay cầm rắn, bốn chân như móng guốc, khuỷu tay dài.

Xa Bỉ Thi, Tổ Vu Độc, mặt người mình thú, hai tai như chó, tai

treo thanh xà.

Cộng thêm Lâm Nguyên, tổng cộng mười hai bóng hình, dường như muốn vươn ra khỏi vũ trụ.

Trong cơ thể họ bộc phát ra một luồng uy áp ngập trời, mười hai bóng hình đột nhiên dung hợp lại với nhau.

Một tấm trận đồ khổng lồ bao phủ vạn dặm bất chợt hiện ra, xoay chuyển, tỏa ra uy năng cái thế.

U Minh Huyết Hải cũng vì thế mà rung động, cuộn lên những đợt sóng khổng lồ.

Trong một phần ức ức sát na, bên trong tấm trận đồ khổng lồ ấy, một bóng hình khủng bố hơn gấp vạn lần so với mười hai Tổ Vu cộng lại đang chậm rãi ngưng tụ.

Bóng hình này vừa xuất hiện, cả Hồng Hoang lập tức rung chuyển.

Luồng sát khí thiên địa vô tận cuồn cuộn đổ dồn về đây, tạo thành một cơn bão sát khí khổng lồ trên huyết hải.

Cơn bão sát khí mãnh liệt đến mức làm chấn động cả bốn mươi chín kiện Thiên Đạo bảo vật kia, khiến tốc độ của chúng chậm lại.

Từng vị đại thần thông giả Hồng Hoang thấy cảnh này, lòng tràn đầy sóng gió, chấn động khôn cùng.

"Bàn Cổ chân thân này dường như hoàn toàn khác trước kia!" Trước đó hai tộc Vu - Yêu chiến đấu nhiều lần, mười hai Tổ Vu cũng đã nhiều lần thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, nên các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đã nhìn thấy Bàn Cổ chân thân rất nhiều lần.

Nhưng lúc này, họ lập tức nhận ra điểm khác biệt.

Bàn Cổ chân thân trước mắt không chỉ mạnh mẽ hơn rất nhiều, mà điểm khác biệt hơn cả là dường như đã có thêm một luồng thần vận khó mà diễn tả được!

Bóng hình này nhắm nghiền đôi mắt, tỏa ra một luồng bá khí coi thường vạn cổ, dường như vạn vật trên thế gian này căn bản không xứng để y mở mắt nhìn một cái.

Chương 184

Chỉ cần đứng đó, hư không đã không ngừng sụp đổ.

Các quy tắc thiên địa đều phát ra tiếng kêu bi thảm.

Hồng Hoang rung chuyển kịch liệt, sơn hà hồ hải, nhật nguyệt tinh thần, mọi sự vật trước sự tồn tại vĩ ngạn này dường như đều cảm thấy run rẩy vô cùng.

Ngay cả Hồng Quân trên thương khung, trước bóng hình vĩ ngạn này, dường như cũng không còn cao vời vợi hay bất bại như trước.

"Đây chính là thủ đoạn của Vu tộc sao?

Khủng bố hơn nhiều so với lúc đại chiến Vu - Yêu!

Đây là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận được thúc động bởi tu vi Thánh nhân của Lâm Nguyên!" Đám đại thần thông giả run rẩy trong lòng.

"Hừ!" Hồng Quân lạnh hùng một tiếng, thần sắc càng thêm lạnh lẽo đạm mạc.

Dẫu cho bốn mươi chín món Thiên Đạo bảo vật bị uy áp của Bàn Cổ chân thân làm chấn động, tốc độ chậm lại một chút, y vẫn tỏ ra cường thế và bá đạo, thúc động pháp lực mênh mông, sức mạnh Thiên Đạo gầm vang.

Bốn mươi chín món Thiên Đạo bảo vật tỏa sáng rực rỡ, với tốc độ cuồng bạo hơn nữa, ầm ầm trấn áp xuống.

Trong Bàn Cổ chân thân, Lâm Nguyên tự nhiên là người chủ đạo.

Thấy cảnh này, lòng hắn không chút dao động, chỉ nhẹ nhàng giơ nắm đấm lên, tung ra một quyền.

Luồng quyền quang mênh mông cuộn trào lập tức gào thét lao đi, che lấp nhật nguyệt, va chạm mãnh liệt với bốn mươi chín món Thiên Đạo bảo vật kia.

Oanh!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ đáng sợ kinh thiên động địa, dưới một quyền này, dù là những Thiên Đạo bảo vật vô cùng cường đại cũng lần lượt nổ tung.

"Tê..." Trong Hồng Hoang, mọi người thấy cảnh này đều hít sâu một hơi.

Quá mạnh!

Bàn Cổ chân thân đã ngưng tụ được một tia thần vận này căn bản không phải là thứ mà Bàn Cổ chân thân trước kia có thể so sánh được, có thể nói là đã xảy ra một sự thay đổi về chất!

Một kích thành công, Lâm Nguyên đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội thừa thắng xông lên, trực tiếp nắm tay lại, trầm giọng nói: "Khai Thiên Thần Phủ, ngưng!" Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, luồng sát khí thiên địa vô tận cuồn cuộn đổ về, ngưng tụ thành một bóng hư ảnh của chiếc rìu, tỏa ra khí tức sắc bén khôn cùng, dường như muốn bổ đôi mảnh đất Hồng Hoang này.

Chính là vũ khí thuộc về Bàn Cổ: Khai Thiên Thần Phủ!

Đông!

Một tiếng chuông lớn vang lên, Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung mà Lâm Nguyên có được trước đó phát ra một tiếng vang rền chấn động Hồng Hoang, hóa thành một đạo lưu quang nhập vào bóng hư ảnh của chiếc rìu, hóa thành cán rìu.

Bóng hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ này lập tức trở nên ngưng

thực hơn nhiều, khí thế tăng vọt.

Oanh!

Tại hướng núi Côn Luân, Thái Cực Đồ mà Thái Thanh Lão Tử dùng để trấn áp khí vận Nhân tộc cũng đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, rung lên bần bật, muốn bay đi.

Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sáng lên hàng tỷ đạo văn, cuộn xoáy phần phật, bộc phát một luồng sức mạnh khổng lồ, muốn thoát ra để dung nhập vào Khai Thiên Thần Phủ.

Hai vị Thánh nhân đồng thời biến sắc, vội vàng thúc động pháp lực, tiêu tốn rất nhiều sức lực mới trấn áp nổi hai kiện Tiên thiên chí bảo.

Họ nhìn nhau, đều thấy sự hãi hùng trong mắt đối phương.

Bàn Cổ chân thân này ngưng tụ Khai Thiên Thần Phủ, vậy mà có thể cưỡng ép triệu hoán Tiên thiên chí bảo trong tay họ, thật sự quá khủng bố, hoàn toàn khác trước kia.

Chẳng lẽ muốn tái hiện Khai Thiên Thần Phủ hay sao?

Oanh!

Lúc này, Bàn Cổ chân thân tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, đã mạnh mẽ chém xuống khuôn mặt Hồng Quân trên thương khung!

Hồng Quân thấy chiếc rìu khổng lồ gào thét lao tới, thần sắc cũng trở nên nghiêm trọng hơn một chút, vì lúc này y thực sự cảm nhận được một tia áp lực.

Ầm ầm!

Thân thể y rung lên, từ khuôn mặt lập tức biến hóa thành một cơ thể hoàn chỉnh, đôi tay bắt ấn nhanh như điện, mạnh mẽ ấn vào hư không, quát lớn.

“Thiên Đạo Thần Luân, khai!” Ầm ầm!

Chỉ trong nháy mắt, dòng sông dài Thiên Đạo sôi sục, sức mạnh Thiên Đạo vô tận cuồn cuộn tuôn ra, ngưng tụ thành một vòng thần luân có đường kính dài hàng vạn dặm, chắn trước mặt Hồng Quân trên thương khung.

Trên thần luân này dày đặc những phù văn vô tận, mỗi một ký tự dường như đều bao quát một loại trật tự thiên địa, cấu thành một tổng thể hoàn mỹ không tì vết, đại diện cho cảm giác trật tự tuyệt đối!

Oanh oanh oanh oanh!

Sau khi Thiên Đạo Thần Luân này xuất hiện, trong khoảng thời gian cực ngắn tiếp theo, luồng sức mạnh Thiên Đạo cuồn cuộn kia lại hình thành từng đạo Thiên Đạo Thần Luân xếp chồng lên nhau, cuối cùng có tổng cộng bốn mươi chín đạo, dường như muốn làm nổ tung vũ trụ, án ngữ trước mặt Hồng Quân để chống đỡ cú chém của Khai Thiên Nhất Phủ.

Răng rắc!

Tuy nhiên chỉ trong nháy mắt, Khai Thiên Thần Phủ vô cùng sắc bén đã chém ra một lỗ hổng khổng lồ trên một đạo Thiên Đạo Thần Luân, sau đó chém đôi nó từ chính giữa!

Tuy nhiên lúc này, cũng có một dòng thác phù văn mênh mông vô tận xối xả lên bóng hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ, khiến ánh sáng của chiếc rìu mờ đi rất nhiều.

“Thiên Đạo Thần Luân này thật mạnh!” Trong Hồng Hoang, các vị đại thần thông giả thấy cảnh này đều rùng mình.

Khai Thiên Thần Phủ đã dung hợp Hỗn Độn Chung, uy năng mạnh mẽ vượt xa Tiên thiên chí bảo, vậy mà Thiên Đạo Thần Luân này lại có thể làm mờ đi vũ khí vượt cấp đó, thật không thể tin nổi.

Lâm Nguyên thấy vậy, đồng tử cũng hơi co lại, nhưng ngay sau đó ánh mắt trở nên vô cùng rực rỡ, chiến ý bùng cháy, nắm chặt Khai Thiên Thần Phủ, mạnh mẽ chém tới phía trước, toàn bộ sức mạnh đều bộc phát ra.

Oanh oanh oanh!!!

Trong khoảnh khắc này, Khai Thiên Thần Phủ thế như chẻ tre, đơn giản là vô địch thiên hạ, nhanh như chớp chém vỡ hết đạo Thiên Đạo Thần Luân này đến đạo khác, nhanh chóng tiến tới đạo thần luân cuối cùng, cách khuôn mặt Hồng Quân chỉ trong gang tấc.

Lưỡi rìu tỏa ra sự sắc bén thậm chí đã cắt đứt một lọn tóc của Hồng Quân!

Tuy nhiên đúng lúc này, một tiếng "răng rắc" vang lên, trên Khai Thiên Thần Phủ lại xuất hiện một vết nứt, ánh sáng mờ mịt đến cực điểm, dường như khoảnh khắc sau sẽ vỡ tan và tan rã hoàn toàn!

"Ta hiện nay trên con đường dốc thân hợp đạo đã đi được rất xa, không còn là lúc sơ chiến Vu - Yêu có thể so sánh.

Bàn Cổ chân thân của ngươi tuy khủng bố, nhưng trong mắt ta cũng chỉ thế thôi." Giọng nói của Hồng Quân vang lên đạm mạc.

Vẻ mặt y cổ quái, hai tay chắp sau lưng, đứng sừng sững trên trời cao, dùng ánh mắt đạm mạc nhìn xuống Bàn Cổ chân thân, mang lại cảm giác chấn động to lớn.

Lâm Nguyên nghe xong, lòng không chút dao động, trong mắt chỉ có chiến ý cực hạn nhất.

Đôi mắt hắn lạnh lẽo như điện, thầm quát một tiếng trong lòng.

"Hệ thống, kỹ năng Cường Lực Viên Hộ, khai!" "Đinh, tuân mệnh!" Oanh!

Trong nháy mắt, một luồng sức mạnh mênh mông quán nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

Khí tức của hắn đột nhiên tăng vọt gấp hai mươi lần, phòng ngự tăng gấp hai mươi lần, chiến lực tăng gấp hai mươi lần, bộc phát mãnh liệt!

Chương 185

Phong vân đảo lộn, thiên địa biến sắc, Khai Thiên Thần Phủ trong tay Bàn Cổ chân thân chợt bộc phát ánh sáng rực rỡ gấp trăm tỷ lần mặt trời, khí tức tăng vọt, lập tức chém vỡ đạo Thiên Đạo Thần Luân cuối cùng, bổ thẳng vào mặt Hồng Quân!

Các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều biến sắc.

Không ngờ trong trạng thái này, Lâm Nguyên lại đột ngột bộc phát thực lực.

Đây đơn giản là một đòn chí mạng, đối diện với một chiêu như vậy, Hồng Quân làm sao có thể chống đỡ?

Chắc chắn sẽ trọng thương!

Tuy nhiên, khoảnh khắc sau mọi người liền kinh ngạc thấy, đối mặt với cú chém khủng bố như vậy, vẻ mặt trên khuôn mặt Hồng Quân vẫn vô cùng đạm mạc, không chút dao động.

"Ngươi thực sự nghĩ rằng một cú chém như vậy có thể làm ta bị thương sao?

Ta đã bảo ngươi rồi, ta của bây giờ và ta của trước đây không giống nhau." Hồng Quân vô cảm nói.

Oanh!

Tiếng nói vừa dứt, dòng sông dài Thiên Đạo chợt cuộn trào kịch liệt, một luồng sức mạnh Thiên Đạo khó mà tưởng tượng nổi gào thét lao ra, dung nhập vào cơ thể Hồng Quân.

Cảnh tượng này giống như cả một dòng sông dài Thiên Đạo đều đã hòa vào cơ thể y.

Lúc này, Thiên Đạo chính là Hồng Quân, Hồng Quân chính là Thiên Đạo, hai bên không còn sự phân biệt nào nữa.

Bóng hình Hồng Quân tăng vọt, chống nát ba mươi ba tầng trời, đứng sừng sững giữa vũ trụ, vẻ mặt đạm mạc, đưa ra một ngón tay ấn xuống phía dưới.

Quá lớn.

Ngón tay này bao quanh bởi hàng tỷ đạo vận, che phủ cả bầu trời Hồng Hoang, to ngang ngửa một nửa mảnh đất Hồng Hoang, giống như một con voi khổng lồ dẫm lên một con kiến, ngón tay ấy trấn áp xuống Bàn Cổ chân thân của Lâm Nguyên.

Oanh ca!

Khai Thiên Thần Phủ trông có vẻ cực kỳ mạnh mẽ kia, còn chưa chạm tới ngón tay này, dưới uy áp mênh mông vô biên đã ầm vang một tiếng rồi vỡ vụn.

Hỗn Độn Chung cũng phát ra một tiếng kêu thảm thiết, chui vào cơ thể Lâm Nguyên.

Răng rắc!

Mà trên Bàn Cổ chân thân, trong nháy mắt đã phủ kín hàng tỷ vết nứt chằng chịt, dường như khắc sau sẽ nổ tung hoàn toàn, thân xác tan rã, đạo hạnh tiêu tan.

Lúc này, cả Hồng Hoang im lìm như chết!

Đám đại thần thông giả, bao gồm cả Hồng Hoang Lục Thánh, chứng kiến cảnh này đều há hốc mồm, trong đầu dâng lên những đợt sóng dữ dội.

Họ biết Hồng Quân mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức độ này!

Tu vi như vậy làm sao mà chống đỡ được?

Thật khiến người ta tuyệt vọng!

Oanh!

Quả nhiên, ngay khoảnh khắc sau, Bàn Cổ chân thân phát ra một tiếng nổ như sấm sét, nổ tung!

Vỡ vụn!

Tuy nhiên, một luồng sáng rực rỡ lóe lên, Bàn Cổ chân thân lại lập tức ngưng tụ trở lại.

Nhục thân của Bàn Cổ chân thân mạnh mẽ đứng đầu Hồng Hoang, những thủ đoạn tầm thường đừng hòng tiêu diệt được.

Hồng Quân thấy vậy, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười đạm mạc khó nhận ra, ngón tay vẫn tiếp tục ấn xuống.

"Oanh" một tiếng, Bàn Cổ chân thân lại một lần nữa nổ tung.

Nhưng khắc sau, Bàn Cổ chân thân lại nhanh chóng ngưng tụ lại, cứ tuần hoàn như vậy, bị đánh nát tổng cộng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần.

Đám đại thần thông giả Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này đều trầm mặc.

Đây thực sự là một khung cảnh tuyệt vọng, dù có vùng vẫy thế nào, dưới sự trấn áp của Thiên Đạo vẫn không hề có cơ hội sống sót.

Tuy nhiên, chính trong khung cảnh tuyệt vọng ấy, Lâm Nguyên bên trong Bàn Cổ chân thân lại bật cười, tiếng cười vang vọng khắp cả Hồng Hoang.

"Hồng Quân, ngươi có biết mình rốt cuộc đã làm gì không?" Hồng Quân thấy Lâm Nguyên sau khi bị mình trấn áp hoàn toàn mà vẫn có thể cười được, hơn nữa thần thái còn lộ ra một loại cảm giác nắm

chắc phần thắng, trong lòng nảy sinh một chút bất an.

Y hừ lạnh một tiếng, ngón tay kia giống như đang bốc cháy, bao quanh bởi hàng tỷ phù văn, với tốc độ nhanh hơn ấn xuống, muốn triệt để giết chết Lâm Nguyên trong thời gian ngắn nhất để trừ hậu họa.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

Oanh!

Bộ Bàn Cổ chân thân mà Lâm Nguyên thúc động đột nhiên bộc phát một luồng khí tức vô cùng khủng bố, làm chấn động toàn bộ Hồng Hoang, hàng tỷ ngôi sao ở tinh không ngoại vực đều rung chuyển dữ dội.

Vào lúc này, bộ Bàn Cổ chân thân dường như đã xảy ra một chút biến hóa.

Sự biến hóa này không thể nói rõ, nhưng lại khiến người ta nảy sinh một sự kính sợ vô cùng, một sự sợ hãi cực độ.

Cảm giác này lập tức trào dâng trong lòng tất cả sinh linh ở Hồng Hoang.

Đối mặt với bộ Bàn Cổ chân thân đang sừng sững giữa trời đất Hồng Hoang kia, họ giống như một con kiến đang đối mặt với một con chân long, run lẩy bẩy, lập tức phủ phục xuống đất.

Thân thể Hồng Quân cũng run rẩy, trào dâng một nỗi sợ hãi từ bản năng.

Cảm giác này khiến lòng y nảy sinh sự nghi ngờ cực lớn.

Y hiện nay thân hòa vào Thiên Đạo, vị thế cực cao, có thể nói là tồn tại đỉnh phong nhất Hồng Hoang.

Dù Bàn Cổ chân thân phi phàm nhưng dù sao cũng không phải bản thể, tại sao lại có thể khiến y sợ hãi từ bản năng?

Điều này không bình thường!

"Diệt cho ta!" Hồng Quân quát lên giận dữ.

Lúc này lòng y cũng có chút phẫn nộ, y không tin chỉ một bộ Bàn Cổ chân thân mà có thể khiến y phải khuất phục.

Ngay lập tức, quỹ đạo của ngón tay kia vẫn không đổi, tiếp tục trấn áp xuống Bàn Cổ chân thân.

"Bàn Cổ, có thể bị đánh bại, nhưng không thể bị trấn áp." Lâm Nguyên thu lại nụ cười, vẻ mặt trở nên lạnh lùng, nhìn Hồng Quân chằm chằm.

Đại thần Bàn Cổ là sự tồn tại vĩ ngạn đã khai thiên lập địa, dù đã qua đời không biết bao nhiêu tỷ năm, nhưng vẫn là sự tồn tại không thể khinh nhờn.

Nếu Hồng Quân dùng phương thức khác để đánh bại Lâm Nguyên bọn họ thì thôi, nhưng y lại cứ muốn dùng một ngón tay để ấn xuống trấn áp, điều này đã phạm vào đại kỵ!

Mà hậu quả của việc phạm vào đại kỵ chính là...

đại khủng bố!

Ong ~~~ Trên Bàn Cổ chân thân, một luồng sóng vô hình lan tỏa ra, trông có vẻ không chút khói lửa, nhưng ngón tay đang ấn xuống kia đột nhiên phát ra tiếng "oanh" rồi nổ tung, hoàn toàn tan biến.

Chương 186

"A..." Hồng Quân thảm thiết kêu lên.

Luồng sức mạnh vô hình này quá đáng sợ, trực tiếp xâm thực vào bản thể y, khiến y lập tức bị trọng thương, trên thân thể vang lên những tiếng răng rắc, xuất hiện vô số vết nứt.

"Đây là đòn tấn công gì?" Trong ánh mắt y lộ ra một tia sợ hãi, một sự khó tin.

Chỉ một luồng sóng vô hình mà có thể khiến y trọng thương, điều này thật quá phi lý.

Bàn Cổ chân thân rốt cuộc đã xảy ra biến hóa gì?

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Bàn Cổ chân thân đưa ngón tay ra, bắt chước hành động giống hệt Hồng Quân, một ngón tay ấn xuống phía y.

Hồng Quân đại nộ, y là sinh linh có vị thế cao nhất Hồng Hoang, vậy mà lại bị người ta sỉ nhục như vậy, thật là quá quắt.

Ngay lập tức y gầm nhẹ một tiếng, thúc động sức mạnh Thiên Đạo.

Trước mặt vang lên mấy tiếng ong ong, vài đạo Thiên Đạo Thần Luân xuất hiện để bảo vệ thân thể, sau đó cũng điểm ra một ngón tay, một đốm sáng tím lóe lên, đâm về phía trước.

Tuy nhiên, đốm sáng tím kia mới chỉ bay ra được nửa tấc đã vỡ tan.

Tiếp đó, Hồng Quân cảm nhận được theo ngón tay của Bàn Cổ chân thân ấn xuống, một luồng sức mạnh khó tả đột nhiên giáng

xuống người y, bao trùm lấy y.

Trong lòng Hồng Quân lập tức dâng lên một nỗi kinh hoàng cực độ, y liều mạng vùng vẫy.

Sau lưng y còn hiện lên hư ảnh một con giun tím khổng lồ lấp đầy thương khung, cũng với vẻ mặt kinh hãi mà vùng vẫy, muốn thoát ra khỏi luồng sức mạnh vô hình này.

Nhưng y đã thất bại.

Chỉ trong nháy mắt, Hồng Quân cảm thấy trời đất quay cuồng, bị kéo vào một không gian kỳ lạ.

Nhìn về phía trước, chỉ thấy Hỗn Độn mờ mịt một mảnh.

Giữa vùng Hỗn Độn vô tận đó, một người khổng lồ đội trời đạp đất đang đứng hiên ngang, cao vô hạn, vĩ ngạn vô hạn.

Đạo vận thương mang tỏa ra từ y khiến Hồng Quân không chịu nổi, linh hồn dường như sắp nổ tung.

Một lát sau, nơi sâu thẳm của Hỗn Độn bộc phát những đợt sóng dữ dội, từng luồng khí tức khủng bố hiện ra, đó chính là các vị Hỗn Độn Ma Thần.

Mỗi vị Ma Thần đều to lớn vô biên, mạnh mẽ đến cực điểm, đồng loạt tấn công người khổng lồ kia.

Ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần hợp lực, tất cả quy tắc Đại Đạo đều được thúc động, hình thành nên một phương Đại Đạo Ma Bàn nghiền nát vạn vật, cuồn cuộn lao về phía người khổng lồ.

"Đây là..." Hồng Quân chấn động.

Cảnh tượng trước mắt này không còn nghi ngờ gì nữa chính là khung cảnh đại thần Bàn Cổ khai thiên lập địa trong truyền thuyết, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần vây công!

Tại sao y lại bị kéo vào đây?

Ý niệm trong đầu Hồng Quân xoay chuyển cực nhanh, suy nghĩ một lát liền đột ngột hiểu ra: Ta bị kéo vào một đạo lạc ấn của đại thần Bàn Cổ!

Uy năng của đại thần Bàn Cổ xuyên suốt dòng thời gian vô tận, dù ở hậu thế, ta thể hiện tư thế trấn áp Bàn Cổ cũng đã bị cảm tri được, vì thế trực tiếp kéo ta vào đây.

Trong phút chốc, lòng Hồng Quân lạnh toát.

Đại thần Bàn Cổ có thần thông thế nào chứ, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Y nảy sinh sự hối hận vô hạn, biết trước thế này thì y có chết cũng không dám dùng một ngón tay để ấn xuống trấn áp!

Ong!

Đúng lúc đó, khi ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần vây công Bàn Cổ, một luồng rìu quang chợt hiện.

Nơi rìu quang lướt qua, các vị Ma Thần lần lượt ngã xuống.

Ngay cả Thời Gian Ma Thần trốn vào khởi nguồn của dòng sông thời gian, hay Vận Mệnh Ma Thần ẩn mình trong hàng tỷ lớp vận mệnh - những Ma Thần mạnh nhất này - cũng không thể thoát được, lần lượt bị chém chết.

Cảnh tượng này làm Hồng Quân kinh hồn bạt vía.

Quá mạnh mẽ!

Vô địch, thực sự vô địch, một sự vô địch khiến người ta tuyệt vọng!

Sau đó, khắc tiếp theo, luồng rìu quang ấy sau khi chém chết ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, lại chém thẳng về phía Hồng Quân.

Hồng Quân nhảy dựng lên vì kinh hãi, không kịp suy nghĩ liền hóa thành bản thể của mình, một con giun khổng lồ cuộn tròn giữa hư không, nghiến răng thúc động toàn bộ sức mạnh để chống đỡ luồng rìu quang này, nhưng căn bản không đỡ nổi.

Chỉ nghe một tiếng "xoẹt", thân thể y bị chém nát.

"Hống!" Hồng Quân gầm nhẹ, thân thể phát sáng, vậy mà lại tụ hợp trở lại.

"May mà sức sống của ta mạnh mẽ." Y mặt trắng bệch, một trận sợ hãi.

Giun đất chính là một trong những sinh vật có sức sống mạnh mẽ nhất, khả năng bảo toàn mạng sống thật là không thể tưởng tượng nổi.

Đồng thời, cũng bởi vì đây dù sao cũng chỉ là một đạo lạc ấn, sức mạnh của đại thần Bàn Cổ ẩn chứa trong đó e rằng không tới một phần nghìn tỷ tỷ.

Luồng sức mạnh như vậy tuy vẫn rất mạnh, nhưng Hồng Quân dù sao cũng đã tu hành đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên, vẫn có thể chống đỡ được.

"Tiếp theo phải tìm cách thoát ra..." Hồng Quân đang suy tính cách chạy trốn thì cảnh vật xung quanh đột nhiên đại biến, thời gian đảo ngược, mọi thứ đều quay trở lại quá khứ.

Trong chốc lát, cảnh tượng đã quay về lúc ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần vây công Bàn Cổ.

Thân thể Hồng Quân lập tức cứng đờ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Quả nhiên, ngay khắc sau, rìu quang lóe lên, chém chết ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, đồng thời cũng lướt qua thân thể y.

Cơ thể vừa mới hồi phục lại bị chém nát, thê thảm đến cực điểm.

“Cái này... cái này...” Hồng Quân run rẩy, chuyện này là sao?

Cảnh tượng trong đạo lạc ấn này lại còn tuần hoàn liên tục sao?

Chẳng lẽ đây là một loại ứng dụng của quy tắc thời gian?

“A...” Hồng Quân gầm lớn, thúc động toàn bộ sức mạnh công kích hư không, muốn thoát ra ngoài, nhưng hư không ở đây không chút lay chuyển, căn bản không có cơ hội trốn thoát.

Sau đó, thời gian quay ngược, cảnh tượng đảo lại, tất cả mọi thứ quay về khoảnh khắc ban đầu.

Ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần hiện thân, gào thét lao vào Bàn Cổ.

Tiếp đó, rìu quang lóe lên, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần chết, Hồng Quân cũng tan nát.

“Đáng chết!” Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi, dốc hết sức lực gắn kết cơ thể.

Chương 187

Y biết hiện tại không còn cách nào khác, luồng rìu quang kia là do đại thần Bàn Cổ chém ra, ngay cả Thời Gian Ma Thần trốn ở khởi nguồn dòng sông thời gian cũng không tránh thoát, huống chi là y.

Vì vậy chỉ có thể dựa vào sức sống biến thái của mình mà chịu đựng, xem có thể vượt qua được không.

Oanh oanh oanh!!!

Quả nhiên, trong những cảnh tượng quay ngược sau đó, y hết lần này đến lần khác bị chém chết, dường như không có điểm dừng.

Hồng Quân từ nghiến răng nghiến lợi chuyển sang khóc lóc thảm thiết, rồi đến điên cuồng sụp đổ, và cuối cùng, cả vẻ mặt đã trở nên đờ đẫn, chỉ còn lại tia bản năng cầu sinh cuối cùng.

Nếu không có tia bản năng cầu sinh này, Hồng Quân có lẽ đã tự sát luôn rồi.

Việc bị chém chết và xé xác hết lần này đến lần khác thực sự quá kinh khủng.

Cuối cùng, sau khi bị chém chết đúng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần.

Oanh ca!

Không gian lạc ấn này cuối cùng cũng xuất hiện một vết nứt, sau đó vỡ vụn.

Hồng Quân dùng đôi mắt đờ đẫn nhìn một lúc lâu mới phản ứng lại được, trong mắt lập tức bùng lên niềm vui sướng không thể tưởng tượng nổi, không kiềm chế được mà gầm lên một tiếng: "Ta cuối cùng cũng thoát ra được rồi!" Ầm ầm!

Không gian lạc ấn vỡ vụn, Hồng Quân tái hiện trong không gian hiện thực.

So với trước đây, thân thể y đã có sự thay đổi quá lớn, có thể nói là thê thảm đến cực điểm.

Thân thể rách nát không nói, đáng sợ hơn là gầy rộc đến mức tận cùng, chỉ còn da bọc xương, không khác gì một bộ xương khô.

Trong tầm mắt của các đại thần thông giả Hồng Hoang, họ chỉ thấy Hồng Quân biến mất trong nháy mắt, rồi khi xuất hiện lại đã trở thành bộ dạng này, ai nấy đều kinh hãi khôn cùng.

Hồng Quân không kịp suy nghĩ, trực tiếp kết nối với sức mạnh Thiên Đạo.

Dòng sông dài Thiên Đạo sôi sục, luồng sức mạnh Thiên Đạo mênh mông quán nhập vào cơ thể y.

Khí tức của y nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, những vết thương nặng nề kia cũng mau chóng hồi phục.

Cảnh này khiến Lâm Nguyên có chút tiếc nuối.

Hắn tự nhiên biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, phải nói là khả năng bảo mạng của Hồng Quân thực sự quá mạnh, không hổ là bản thể loài giun đất.

Tuy nhiên, hắn cũng không hề hoảng loạn, bởi sự trấn áp của Bàn Cổ vẫn chưa kết thúc.

Ngón tay mang theo uy năng đáng sợ kia vẫn tiếp tục ấn xuống.

Hồng Quân vừa hồi phục liền thấy ngón tay kia đã ở không xa, sợ hãi hét lên một tiếng, quay đầu chạy thẳng.

Y thực sự đã bị giết đến phát sợ rồi, trong lòng chỉ còn lại nỗi kinh hoàng.

Ầm ầm!

Tuy nhiên, căn bản không chạy thoát được, ngón tay lập tức ấn xuống.

Cơ thể Hồng Quân "oanh" một tiếng liền phủ kín vô số vết nứt, trong chớp mắt lại trọng thương, bước vào ranh giới cái chết.

"Đáng chết!" Hồng Quân gầm lên sợ hãi, liều mạng chạy trốn, đồng thời triệu hoán dòng sông dài Thiên Đạo.

Những dòng thác Thiên Đạo vô tận không ngừng đổ vào cơ thể y, vết thương nhanh chóng hồi phục, cuối cùng y trốn hẳn vào khởi nguồn của dòng sông Thiên Đạo.

Ong!

Đúng lúc này, luồng sóng vô hình quanh thân Bàn Cổ chân thân tan biến, uy áp đột ngột sụt giảm mạnh.

Rõ ràng là luồng sức mạnh lạc ấn kia đã dùng hết.

"Ha ha, ha ha ha, chạy thoát rồi, ta cuối cùng cũng chạy thoát rồi!" Hồng Quân cảm nhận được điều đó liền cười cuồng loạn, cả người toát ra một vẻ điên cuồng, hoàn toàn tương phản với vẻ siêu nhiên, đạm mạc, cao cao tại thượng trước đây.

Các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều đưa mắt nhìn nhau, thực sự không ngờ trận chiến này lại có thể bức Hồng Quân đến mức độ này.

Tuy nhiên, dù Hồng Quân có thê thảm, nhưng phía Lâm Nguyên bọn họ lúc này lại có chút nguy hiểm.

Trạng thái kỳ dị vừa rồi của Bàn Cổ chân thân đột ngột biến mất, trở lại thực lực ban đầu, trong khi Hồng Quân đã tiến vào dòng sông dài Thiên Đạo, được sức mạnh Thiên Đạo vô tận nuôi dưỡng, vết

thương mau chóng hồi phục, quay về trạng thái toàn thịnh.

Lúc này nếu Hồng Quân ra tay lần nữa, Lâm Nguyên chắc chắn không phải đối thủ.

"Thật đáng sợ!" Tất cả các đại thần thông giả đều không khỏi cảm thán trong lòng.

Tuy nói vừa rồi Hồng Quân cực kỳ thê thảm, nhưng dù sao y cũng giữ được mạng sống trước đòn tấn công khủng bố đó, hiện tại đã quay lại vị thế ưu thế.

Vẻ mặt Lâm Nguyên vẫn vô cùng bình tĩnh.

Dù trạng thái kỳ dị của Bàn Cổ chân thân đã biến mất, hắn vẫn không sợ, bởi vì vẫn còn một quân bài tẩy chưa dùng đến.

Nếu Hồng Quân thực sự dám tấn công một lần nữa, hắn sẽ cho y nếm thử uy lực của đòn Trữ Đạo kia.

Nhưng đúng lúc này, dị biến lại xảy ra!

Oanh!

Cả dòng sông dài Thiên Đạo bỗng nhiên sôi trào, bốc cháy.

Một luồng sức mạnh mênh mông cuộn dâng.

Trước đó Hồng Quân đã đủ mạnh rồi, nhưng trước luồng sức mạnh mênh mông này, y vẫn nhỏ bé như kiến cỏ.

Hồng Hoang run rẩy, hàng tỷ sinh linh kinh hãi.

Tất cả các đại thần thông giả đồng thời nảy sinh một sự minh ngộ: "Thiên Đạo ra tay!" Tuy nói Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo là Hồng Quân, Hồng Quân có thể điều động sức mạnh của dòng sông Thiên Đạo để nghiền nát tất cả mọi người trong Hồng Hoang!

Nhưng trên thực tế, sức mạnh của dòng sông dài Thiên Đạo vượt

xa Hồng Quân gấp bao nhiêu lần, đó là sức mạnh cấp bậc chúa tể thực sự của Hồng Hoang!

Ngay cả Hồng Quân cũng chỉ mới kích hoạt và điều động được một phần cực nhỏ, còn bản thể dòng sông dài Thiên Đạo thì căn bản không thể thúc động toàn bộ.

Nhưng vào khoảnh khắc này, bản thể Thiên Đạo đã động!

Oanh oanh!!

Cả một dòng sông dài Thiên Đạo cuộn lên những đợt sóng cao vạn trượng, uy áp khó mà tưởng tượng nổi tỏa ra.

Mọi người đều cảm thấy nặng nề vô cùng, giống như bị sa vào vũng lầy, bị rơi vào lưới rách, không thể thoát ra, vô cùng ngạt thở, có cảm giác như cơ thể bị hàng tỷ sợi tơ quấn quanh, biến thành con rối.

Ngay cả Hồng Quân, ánh mắt cũng lộ vẻ kinh dị.

Y hoàn toàn không ngờ dòng sông dài Thiên Đạo lại đột ngột có phản ứng lớn đến vậy.

“Chuyện này là sao?

Chẳng lẽ Thiên Đạo cảm ứng được một mối đe dọa cực lớn?” Hồng Quân thầm nghĩ.

Chương 188

Tuy y dốc thân hợp đạo nhưng đối với Thiên Đạo vẫn còn rất nhiều nghi vấn chưa giải đáp được.

Tuy nhiên, dù nghi hoặc nhưng lòng y cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi y thực sự sợ hãi!

Quá khủng bố, bị nhốt trong không gian lạc ấn, bị chém chết hết lần này đến lần khác mà không thể thoát ra, cảm giác tuyệt vọng đó gần như khiến người ta phát điên.

Vì thế, sau khi Hồng Quân thoát ra và trị thương, y đã chuẩn bị bỏ chạy, không quản việc này nữa.

Ai mà biết được Lâm Nguyên còn những thủ đoạn quái quỷ gì!

Hồng Quân lúc đó đã quyết định, sau này gặp chuyện liên quan đến Vu tộc, nếu có thể không ra tay thì tuyệt đối không ra tay.

Nhưng bây giờ thì khác, bản thể Thiên Đạo đã xuất động, tương đương với việc Thiên Đạo đích thân ra tay.

Sức mạnh bản thể Thiên Đạo này mạnh hơn Hồng Quân không biết bao nhiêu lần, một khi ra tay, Lâm Nguyên sẽ không còn một tia sống sót.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân vô cùng hưng phấn, thầm nghĩ: "Lâm Nguyên à Lâm Nguyên, e rằng ngươi cũng không ngờ tới đâu, thủ đoạn phản bại vi thắng này của ngươi lại mang đến cho chính mình một thảm họa không thể tưởng tượng nổi!" Oanh!

Sức mạnh Thiên Đạo mênh mông cuồn cuộn vọt lên trời, hội tụ lại với nhau, cuối cùng hình thành một con mắt khổng lồ, vô cùng đạm mạc, treo lơ lửng trên trời cao, lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

“Thiên Phạt Chi Nhãn!” Hồng Quân kinh ngạc.

Sau khi dốc thân hợp đạo, y hiểu về Thiên Đạo cũng rất sâu sắc, biết Thiên Phạt Chi Nhãn này là một trong những thủ đoạn tấn công khủng bố nhất của Thiên Đạo.

Ánh mắt y hướng về đâu, bất kể là thứ gì cũng sẽ vỡ vụn, không có thứ gì có thể chống đỡ nổi.

“Vu tộc tiêu đời rồi.” Trong núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy cảnh này đều phấn chấn.

Họ cũng có hiểu biết nhất định về Thiên Phạt Chi Nhãn, đây là thủ đoạn tấn công của bản thể Thiên Đạo, e rằng đây là sức mạnh đỉnh phong nhất của Hồng Hoang hiện tại.

Đối mặt với sức mạnh như vậy, Thánh nhân cũng sẽ tan thành mây khói trong tích tắc.

“Ha ha, Vu Nguyên, ngươi có kinh diễm đến đâu thì sao?

Cuối cùng cũng phải tan biến thôi!” Trong một góc khuất nào đó của Hồng Hoang, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều lộ vẻ khoái trá trên mặt.

Tu vi của họ so với lúc đại quyết chiến Vu - Yêu đã thăng tiến rất nhiều, chỉ còn cách cảnh giới Thánh nhân một chút nữa thôi.

Sau trận đại quyết chiến Vu - Yêu trước đó, Thiên Đạo đã quyết định mở ra một tia sinh cơ, cho phép Hồng Hoang có thêm hai vị Thánh nhân nữa.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất với tư cách là những kẻ mạnh nhất Yêu tộc đã có được cơ hội này, e rằng không lâu nữa, hai sự tồn tại vĩ ngạn này cũng có thể bước vào cảnh giới Thánh nhân.

“Vu tộc không có Vu Nguyên, không có mười hai Tổ Vu, thì chỉ là một lâu đài xây bằng cát, chỉ cần đẩy nhẹ là sụp đổ.

Đợi đến khi họ bị diệt sát, ngày Yêu tộc chúng ta phản công sẽ đến!

Đến lúc đó, Yêu tộc chúng ta sẽ trở thành chủng tộc bá chủ duy nhất trong Hồng Hoang!” Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều cuồng nhiệt nghĩ trong lòng.

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ đã tiến vào nhục thân mới, tu vi không ngừng thăng tiến, khoảng cách đến cảnh giới Thánh nhân cũng ngày càng gần.

Hơn nữa nàng không phải nhờ Thiên Đạo mà thành Thánh, mà là sau khi lĩnh ngộ quy tắc Luân Hồi mới thành Thánh, đây cũng được coi là “Dĩ Lực Chứng Đạo”.

Một khi thành Thánh, đó sẽ là Đại Đạo Thánh Nhân, có thể khiến Địa Đạo dễ dàng thức tỉnh!

Tuy nhiên, việc này cần thời gian.

Mà hiện tại, Lâm Nguyên đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn đã rơi vào cục diện mười phần chết không có phần sống, nàng căn bản không thể giúp đỡ gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ dâng lên một luồng khí lạnh sắc bén cực kỳ mạnh mẽ.

Thiên Đạo giỏi lắm, nếu Vu Nguyên và mọi người thực sự có mệnh hệ gì, Hậu Thổ ta thề suốt đời sẽ dốc toàn lực để hủy diệt ngươi!

Nàng đi theo con đường Địa Đạo, chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi, một khi đã quyết tâm báo thù thì có quá nhiều thủ đoạn.

Dù không thể đánh bại Thiên Đạo, cũng tuyệt đối có thể khiến Thiên Đạo chịu tổn thất thảm trọng đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Những vị đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang thấy cảnh này cũng lộ vẻ đồng tình, như những người có quan hệ tốt với Lâm Nguyên như Hi Hòa, Thường Hi, Bắc Hải Huyền Quy, Trấn Nguyên Tử, họ lại càng lo lắng trong lòng.

Tuy nhiên, họ cũng không có cách nào khác, chỉ có thể đứng nhìn.

Cấp độ sức mạnh của hai bên giao thủ lúc này thực sự cao đến đáng sợ, căn bản không phải là chuyện họ có thể xen vào.

Ong!

Lúc này, Thiên Phạt Chi Nhãn phát sáng, trong nháy mắt đã rực rỡ hơn mặt trời gấp trăm tỷ lần.

Một luồng sức mạnh hùng vĩ mênh mông trực tiếp từ trong Thiên Phạt Chi Nhãn bắn ra, tức khắc xuyên thủng màng đất, ba mươi ba tầng trời, lao đến trước mặt Bàn Cổ chân thân, chỉ một cái đã xuyên qua mi tâm của Bàn Cổ chân thân.

Quá nhanh!

Tất cả đều quá nhanh!

Giống như thời gian đã bị bẻ cong, chỉ một cái, mi tâm của Bàn Cổ chân thân đã bị xuyên thủng.

Ngay sau đó, một tiếng ầm vang khổng lồ, Bàn Cổ chân thân rung chuyển, vết nứt dày đặc xuất hiện khắp cơ thể, giống như không thể duy trì nổi và sắp sụp đổ.

Bao gồm cả Lâm Nguyên, tất cả các Tổ Vu đều bị chấn động mạnh nhục thân và nguyên thần, miệng hộc máu lớn, khí tức mờ nhạt

đến cực điểm, chỉ một đòn này đã rơi vào cảnh cận kề cái chết.

Ong!

Thiên Phạt Chi Nhãn vô cùng lạnh lùng, căn bản không có chút dao động nào, lại một lần nữa phát sáng.

Lần này uy năng tăng lên gấp trăm ngàn lần so với trước.

Một tiếng oanh vang, mảnh đất Hồng Hoang dường như không thể chịu đựng nổi, thiên không bị xé rách, đại địa sụp xuống, địa hỏa thủy phong cuồn cuộn, rơi vào một thảm họa diệt thế.

Đám đại thần thông giả đều kinh hồn bạt vía, bao gồm cả Hồng Hoang Lục Thánh cũng lạnh cả người.

Quá mạnh, sức mạnh như vậy căn bản không phải sức người có thể kháng cự nổi!

Trong mắt Lâm Nguyên cũng hiện lên một tia nghiêm trọng, không hề do dự quyết định sẽ thúc động kỹ năng Trữ Đạo để liều chết một phen.

Nhưng đúng lúc đó, dị biến lại xảy ra!

Xoẹt!

Trước đó, đạo lạc ấn Khai Thiên đột nhiên từ trong hư vô hiện ra, hóa thành một đạo lưu quang nhập vào cơ thể Bàn Cổ chân thân.

Đạo lạc ấn đó có thể nói là một tia tàn niệm của Bàn Cổ, vì Hồng Quân trấn áp Bàn Cổ nên mới bị dẫn động ra, vẫn chưa tan biến hoàn toàn, hiện giờ vậy mà lại nhập vào cơ thể Bàn Cổ chân thân.

“Cái này...” Lâm Nguyên kinh ngạc.

Ngay sau đó, khắc tiếp theo, hắn phát hiện vết thương trên Bàn Cổ chân thân chỉ trong tích tắc đã hoàn toàn hồi phục, thời gian ngắn ngủi đến đáng sợ.

Dưới đòn tấn công của Thiên Phạt Chi Nhãn, dường như thời gian thực sự đã bị bẻ cong, khái niệm thời gian ở đây đã hoàn toàn hỗn loạn.

Chương 189

Oanh oanh oanh oanh!!!

Ngay sau đó, khí tức của bộ Bàn Cổ chân thân này tăng vọt từng nấc, chỉ trong nháy mắt không biết đã đạt đến trình độ nào, khiến không gian thời gian vạn cổ của Hồng Hoang đều phải rung chuyển.

Bá!

Sau đó, khắc tiếp theo, Bàn Cổ chân thân vốn vẫn nhắm nghiền đôi mắt, đột nhiên mở trừng mắt ra!

Giữa trời đất giống như có một tia chớp dài hàng vạn dặm rạch ngang qua!

Ngay cả ánh sáng của Thiên Phạt Chi Nhãn trên trời cao cũng bị áp đảo trong tích tắc, hoàn toàn mờ nhạt.

Vào khoảnh khắc này, Bàn Cổ chân thân tựa như Bàn Cổ đại thần thực sự phục sinh, khí chất đại biến, hiển hiện một loại tư thái bá đạo bễ nghễ vạn cổ.

Thân hình hắn hùng vĩ, sừng sững trên U Minh huyết hải, cao vút vào tận vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần đều nhỏ bé như kiến cỏ, chỉ có thể xoay quanh giữa kẽ tóc của hắn.

Gương mặt hắn như đao khắc búa đẽo, mang theo một loại đạo vận thương mang tang tóc, dường như đã trải qua vô tận luân hồi.

Đôi mắt ấy càng thêm thâm thúy, như có thể nhìn thấu hết thảy thế gian, lại mang theo một sự đạm mạc phủ thị vạn vật, dường như mọi thứ trên đời trong mắt hắn đều không đáng nhắc tới, nhưng cũng phảng phất chứa đựng sự từ ái bao dung ức vạn chúng sinh, lại có một loại thuần túy và cuồng nhiệt cực hạn đối với việc truy cầu đại

đạo...

Nói tóm lại, rất khó để hình dung.

Đôi mắt này bao hàm tất cả cảm xúc trên đời, cuối cùng dung hợp lại một chỗ, hình thành một loại bá khí vô biên thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn.

Trong Hồng Hoang, vạn vật sinh linh đều run rẩy, chẳng lẽ Bàn Cổ đại thần thực sự phục sinh trở lại?

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lộ rõ vẻ không thể tin nổi, chuyện này làm sao có thể, Bàn Cổ đại thần rõ ràng nên hoàn toàn vẫn lạc sạch sẽ mới đúng!

Nữ Oa cũng chấn động, hoàn toàn không ngờ sau khi Thiên Phạt chi nhãn xuất hiện, Bàn Cổ lại hiện thân!

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ càng thêm kích động, bọn họ vốn là nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa ra, đối với Bàn Cổ đại thần tự nhiên có một loại tình cảm phức tạp, vừa sùng bái cực hạn, đồng thời cũng muốn thoát khỏi bóng ma của Bàn Cổ để sống cho chính mình, đến cuối cùng thậm chí nảy sinh một loại phản cảm và bài xích.

Còn Hồng Quân thì thân thể gần như nhũn ra, lão nhớ lại cảnh tượng vừa rồi bị kéo vào không gian lạc ấn, hết lần này đến lần khác bị chém giết, cả nguyên thần của lão cũng sắp sụp đổ.

Bàn Cổ đại thần bình thản nhìn Thiên Phạt chi nhãn trên cao, liền vươn tay ra, nhàn nhạt thốt lên: "Phủ lai." (Rìu tới!) Oanh long!

Trong nháy mắt, Hồng Hoang chấn động dữ dội.

Đương!

Bên trong cơ thể Lâm Nguyên, Hỗn Độn Chung bộc phát một tiếng

vang kinh thiên động địa, bay vọt ra ngoài, uy năng khủng bố tràn ngập, làm chấn động thiên địa bát hoang.

Hỗn Độn Chung là một trong ba đại Tiên thiên chí bảo, có uy lực trấn áp thế giới Hồng Mông, sức mạnh xoay chuyển thời không chư thiên, công đức diễn biến huyền cơ thiên đạo, năng lực luyện hóa địa hỏa thủy phong.

Bên ngoài thân chung có nhật nguyệt tinh thần, địa hỏa thủy phong bao quanh; bên trong thân chung có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện, còn có thể phát ra hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên vạn giới, thần uy bộc phát chấn động hoàn vũ.

Chỉ trong chốc lát, nó đã bay vào tay Bàn Cổ chân thân, hóa thành cán rìu!

Ở một phía khác, tại phương hướng Côn Luân Sơn, Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Lão Tử đột nhiên chấn động kịch liệt, bộc phát uy năng ngập trời, chấn nát cả hành cung của Thái Thanh Lão Tử, vô số trận văn đại đạo phấn toái, thậm chí ngay cả lò đan cũng bị lật tung, đan dược bên trong rơi vãi đầy đất.

Đáng sợ hơn là, theo sự chấn động của Thái Cực Đồ, một luồng khí vận bàng bạc như biển khơi vỡ đê, cuồn cuộn tràn ra tứ phương tám hướng, nhấn chìm cả Côn Luân Sơn, gây ra một trận đại loạn. "Hỏng bét!" Thái Thanh Lão Tử kinh hãi trong lòng.

Thái Cực Đồ là bảo vật hắn dùng để trấn áp khí vận Nhân tộc!

Thực tế, bảo vật ban đầu dùng để trấn áp khí vận Nhân tộc là Không Động Ấn, nhưng chí bảo này đã bị Lâm Nguyên đoạt mất trước, vì vậy Thái Thanh Lão Tử đành phải dùng Thái Cực Đồ!

Mà lúc này, Thái Cực Đồ đột nhiên bị Bàn Cổ đại thần triệu hoán, bạo động lên, khiến hắn không cách nào tiếp tục trấn áp khí vận Nhân

tộc, dẫn đến khí vận bạo tẩu.

Tổn thất này đối với Thái Thanh Lão Tử là không thể tưởng tượng nổi.

Hắn hận đến mức muốn thổ huyết, dốc hết sức mạnh muốn trấn áp Thái Cực Đồ lại.

Nhưng dù hắn có tu vi Thánh nhân thì lúc này cũng không thể làm gì được.

Oanh long một tiếng, Thái Cực Đồ thoát khỏi sự ràng buộc, xuyên qua ức vạn trùng thời không, bay đến trước mặt Bàn Cổ chân thân.

Phía bên kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng gầm thét, Bàn Cổ Phiên trong tay lão cũng chấn động mãnh liệt, muốn thoát khỏi sự khống chế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh ra ức vạn đạo lạc ấn để trấn áp Bàn Cổ Phiên, nhưng Bàn Cổ Phiên chỉ rung nhẹ một cái, tất cả lạc ấn đều băng toái, sau đó nó cũng phá nát thời không, lao thẳng vào chiến trường. "A... phốc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận quá hóa thẹn, phun ra một ngụm tiên huyết.

Đây là Tiên thiên chí bảo đó, cứ thế mà chạy mất rồi!

Tổn thất cỡ này, đến Thánh nhân cũng không chịu nổi!

Oanh!

Sau khi đến chiến trường, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều biến hóa.

Thái Cực Đồ bao quanh bởi ức vạn đạo hà quang, thụy thải ngập tràn tam thiên giới, bên ngoài có đại đạo sấm ngôn vây quanh, bên trong có thiên đạo phù lục lấp lánh, có uy lực bình định địa hỏa thủy phong, năng lực chuyển hóa âm dương ngũ hành, bao la vạn tượng đại

thiên!

Lúc này, giữa ánh sáng lấp lánh, nó thế mà hóa thành mặt rìu.

Bàn Cổ Phiên có uy thế xé rách hỗn độn Hồng Mông, sức mạnh nghiền nát thời không chư thiên, diễn dịch đạo tạo hóa vô cực, thống ngự vạn pháp áo nghĩa, khai tịch thiên địa hoàn vũ, lực công phạt mạnh đến mức không thể tưởng tượng, có thể phá vỡ tất cả, là đệ nhất sát phạt chí bảo, lúc này hóa thành lưỡi rìu.

Sau đó, cán rìu, mặt rìu và lưỡi rìu trong tích tắc dung hợp lại một chỗ, hóa thành Khai Thiên Thần Phủ khổng lồ, được Bàn Cổ đại thần nắm chặt trong tay!

Tất cả những chuyện này đều diễn ra trong chớp nhoáng, thời gian như bị vặn vẹo.

Khi Khai Thiên Thần Phủ ngưng tụ thành hình, Thiên Phạt chi nhãn kia mới lóe sáng đến cực hạn, một đạo diệt thế chi quang khổng lồ, đỏ rực chói mắt, từ trên cao kích xạ xuống, dường như muốn hủy diệt tất cả.

Đối diện với điều đó, Bàn Cổ đại thần chỉ cầm Khai Thiên Thần Phủ, chém tới phía trước một nhát.

Ông ~~~ Một đạo phủ quang lướt qua.

Một cách không tiếng động, đạo thiên phạt chi quang kia vỡ tan, tan rã.

Tiếp đó, phủ quang lướt qua Thiên Phạt chi nhãn.

Thiên Phạt chi nhãn vốn có uy năng cường thịnh đến đỉnh điểm, vào lúc này cũng không một tiếng động mà vỡ tan, tan rã, sau đó hóa thành vô số mảnh vỡ pháp tắc như một trận mưa rào, rơi xuống khắp Hồng Hoang, hòa vào từng ngóc ngách.

Tức thì, cỏ cây tươi tốt vươn lên, không biết bao nhiêu loài thảo mộc khai mở thần trí, tu vi tăng vọt.

Trong rừng già đầm lầy, các loại độc trùng mãnh thú cũng tăng mạnh thực lực, trí tuệ sinh linh đều thăng tiến vượt bậc!

Toàn bộ Hồng Hoang, từ đại thiên thế giới đến vạn vật chúng sinh, ức ức vạn tiểu thiên và trung thiên thế giới, chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, tầng thứ sức mạnh đều được nâng tầm to lớn!

Thần tích này thật khó có lời nào tả xiết!

Đặc biệt là những đại thần thông giả, những bình cảnh vốn vây hãm họ bấy lâu nay đều nới lỏng, có khả năng tiến thêm bước nữa.

Mọi người đều bị trấn áp hoàn toàn, không ngờ sau khi Thiên Phạt chi nhãn bị chém vỡ, những kẻ đứng xem như họ lại nhận được lợi ích khổng lồ như vậy!

Chương 190

Ngay cả các Thánh nhân như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng ngẩn người, đây là nguyên lý gì?

Tại sao Thiên Phạt chi nhãn bị chém nát, sức mạnh của Hồng Hoang ngược lại lại được nâng cao?

Dù rằng những mảnh vỡ pháp tắc đó có thể giúp ngộ đạo, nhưng cảnh tượng hợp lý hơn phải là các mảnh vỡ pháp tắc mang theo dư ba tàn phá núi sông, diệt tuyệt chúng sinh mới đúng!

Dù sao đó cũng là lực lượng hủy diệt sát phạt của Thiên Đạo mà!

Trong lòng mọi người tuy có nhiều nghi hoặc, nhưng vấn đề này liên quan đến tầng thứ quá cao, căn bản không thể nghĩ thông, nên họ cũng không nghĩ nhiều nữa mà tập trung vào bản thân, nhanh chóng thích nghi với tu vi mới tăng, chuẩn bị nắm bắt cơ hội này để đột phá bình cảnh, trở thành tồn tại mạnh mẽ hơn.

Trong lòng mọi người lúc này đều có một cảm giác cấp bách.

Sự nâng tầm này là dành cho cả thế giới, nếu bản thân lạc hậu một chút mà đối thủ mạnh lên thì hậu quả khôn lường, ai cũng không muốn tụt lại phía sau!

Bàn Cổ chân thân sau khi chém nổ Thiên Phạt chi nhãn vẫn chưa kết thúc ngay, đôi mắt thâm thúy nhìn về một nơi hư vô trong cõi u minh, lần đầu tiên lên tiếng: "Hồng Hoang, nên có một tia sinh cơ." Giọng nói này mang theo một vẻ không thể nghi ngờ, tức thì truyền khắp Hồng Hoang, vang lên bên tai mọi người như tiếng sấm kinh thiên.

Tiếp đó, Bàn Cổ đại thần giơ tay hướng vào hư vô, khẽ chộp một

cái.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, trên cao đột nhiên xuất hiện một dòng trường hà khổng lồ vô biên, chảy qua chư thiên vạn giới, tỏa ra hơi thở trấn áp hoàn vũ khủng bố, đó chính là Vận Mệnh Trường Hà!

Mọi người thấy Vận Mệnh Trường Hà xuất hiện đều kinh hãi.

Sinh linh Hồng Hoang vốn cực kỳ quen thuộc với nó, vì mục tiêu cuối cùng của mỗi sinh linh là có thể nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà để hoàn toàn làm chủ bản thân, nhưng số người làm được lại ít ỏi vô cùng.

Ngay cả khi đạt đến cảnh giới Thánh nhân, vạn kiếp bất hủ, thì trong Vận Mệnh Trường Hà đó thực tế vẫn phải chịu sự hạn chế nhất định.

Bàn Cổ đại thần kéo Vận Mệnh Trường Hà ra để làm gì?

Oanh long!

Khắc tiếp theo, dị biến nảy sinh.

Khi Vận Mệnh Trường Hà vừa xuất hiện, Thiên Đạo Trường Hà trên vòm trời đột nhiên dao động kịch liệt, sau đó thế mà băng tán, toàn bộ dung nhập vào Vận Mệnh Trường Hà.

Vận mệnh và Thiên Đạo hợp làm một, không phân biệt rạch ròi. "Đây là tình huống gì?" Tất cả đại thần thông giả đều chấn động, trong lòng dâng lên sóng gió ngập trời.

Thiên Đạo Trường Hà khi Vận Mệnh Trường Hà xuất hiện lại băng vỡ và dung hợp vào đó?!

Chẳng lẽ, Thiên Đạo Trường Hà chính là Vận Mệnh Trường Hà, hai cái này vốn dĩ là một sao?

Tức thì, mọi người đều rúng động tâm can.

Những đại thần thông giả này khi đột phá Đại La Kim Tiên đều từng thấy cảnh tượng thiên đạo lực trấn áp Vận Mệnh Trường Hà vĩ đại.

Bọn họ đều tưởng rằng mình thoát khỏi Vận Mệnh Trường Hà là bị Thiên Đạo trấn áp, sức mạnh của Thiên Đạo mênh mông khó lường khiến ai nấy đều kính sợ.

Nhưng giờ xem ra, tất cả chỉ là biểu tượng!

Thiên Đạo và Vận Mệnh căn bản là cùng một thứ!

Trấn áp bọn họ không phải Thiên Đạo, mà là Vận Mệnh!

Bọn họ tưởng như đã nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà, nhưng thực tế vẫn nằm dưới sự trấn áp của Vận Mệnh! "Nếu đã vậy, việc tu hành trước đây của chúng ta rốt cuộc là vì cái gì?" Trong lòng mỗi người đều nảy sinh một sự hoang mang, cảm giác như thế giới quan trước mắt sắp sụp đổ.

Thoát khỏi Vận Mệnh Trường Hà, tu thành Đại La Kim Tiên, bọn họ có thể thu thúc muôn vàn dòng thời gian làm một, từ đó vĩnh sinh tiêu dao, ngoại trừ đại hạo kiếp như Lượng Kiếp thì cơ bản không cần lo lắng gì.

Nhưng giờ xem ra, suy nghĩ trước đây đều là sai lầm!

Bọn họ không hề thoát khỏi vận mệnh, chỉ là đang bị vận mệnh đùa giỡn, khiến họ lầm tưởng mình đã thoát ra, thực tế vẫn nằm trong lưới vận mệnh.

Từng vị đại thần thông giả như Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng yêu sư, thậm chí cả Minh Hà lão tổ vốn nhát gan, lúc này trong lòng đều sinh ra một tia nộ khí.

Chỉ là, họ nhanh chóng trấn áp tia nộ khí này lại, không dám bộc lộ ra, vì sự kính sợ đối với Thiên Đạo và Vận Mệnh vẫn khắc sâu trong xương tủy!

Oanh long long ~~~ Vận Mệnh Trường Hà mênh mông tráng lệ, trên bầu trời cuộn trào dữ dội, phát ra những tiếng gầm thét như sấm rền, uy năng mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, dường như lúc này nó cũng bị chọc giận, một sức mạnh đáng sợ đang thai nghén bên trong!

Nhưng trên mặt Bàn Cổ đại thần không hề có bất kỳ biểu cảm nào, chỉ cầm Khai Thiên Thần Phủ khẽ chém một nhát.

Một đạo phủ quang như chớp giật rít gào bay ra, rơi vào Vận Mệnh Trường Hà.

Dòng sông đang cuộn trào kịch liệt ấy lập tức tĩnh lặng lại, sau đó một đoạn nhỏ bị cắt đứt, thoát khỏi bản thể. "Tê..." Mọi người đều hít một ngụm khí lạnh.

Cảnh tượng này là gì đây?

Một búa chém đứt Vận Mệnh Trường Hà?!

Oanh oanh oanh!!!

Đoạn Vận Mệnh Trường Hà bị chém rơi xuống nhào lộn trên bầu trời, cuối cùng phía trên Huyết Hải, nó đột nhiên hóa thành một vòng thần luân, tỏa ra hơi thở của Nhân Đạo, phát ra ánh sáng rực rỡ còn chói mắt hơn cả mặt trời Hồng Hoang, phổ chiếu ức vạn thế giới, ánh sáng phủ xuống thân thể mỗi sinh linh trong Hồng Hoang.

Những sinh linh được ánh sáng này chiếu rọi lập tức cảm nhận được cơ thể mình phát sinh biến hóa kinh thiên động địa, bọn họ dường như nghe thấy một tiếng "băng", một tầng xiềng xích vô hình trên người đột ngột đứt đoạn, cả người bước vào một vùng trời đất

tự do hoàn toàn mới, không còn sự trói buộc!

Mọi người vào lúc này đều cảm thấy một sự nhẹ nhõm cực kỳ mãnh liệt! "Đây là biến hóa gì vậy?" Chúng nhân vừa kinh vừa hỷ. "Bàn Cổ đại thần đã chém rơi Nhân Đạo vốn bị Thiên Đạo thôn phệ!

Hóa nó thành Nhân Đạo thần luân phổ chiếu đại thiên, đem sức mạnh bị Thiên Đạo chiếm đoạt trả lại cho chúng sinh!" Chỉ có Lâm Nguyên, người từng tìm hiểu về Tam đạo Thiên-Địa-Nhân, là hiểu ngay chuyện gì đang xảy ra, không khỏi nảy sinh sự kính trọng nồng đậm đối với Bàn Cổ đại thần.

Thực sự quá mạnh mẽ!

Vừa xuất hiện đã chém rơi một góc của Thiên Đạo, cho chúng sinh Hồng Hoang một tia sinh cơ.

Chắc chắn sau này Hồng Hoang sẽ bước vào một đại thời đại thực sự huy hoàng, các loại cường giả sẽ mọc lên như nấm sau mưa, thậm chí rất có thể có người mượn cơ hội này chứng đạo thành Thánh!

Hơn nữa!

Trong Vận Mệnh Trường Hà có lạc ấn của vô số cường giả đã khuất vốn bị trấn áp không thể phục sinh.

Thực tế theo tu vi của họ, lẽ ra họ có thể trùng sinh được!

Hiện tại Thiên Đạo bị chém rơi một góc chắc chắn sẽ trọng thương, ước chừng không có vài vạn năm đừng hòng xuất hiện lại, sức mạnh chắc chắn giảm mạnh, không kịp để tâm đến việc khác.

Lạc ấn của những cường giả đã khuất này liệu có thể tận dụng cơ hội này để tái giáng thế gian?

Một khi chuyện đó xảy ra thì thật sự quá tinh thải.

Phải biết thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp trước đây cũng cường giả như mây, không yếu hơn thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp hiện tại là bao!

Chương 191

Thậm chí, nếu La Hầu từng đối đầu với Hồng Quân cũng phục sinh... cảnh tượng đó thật khó mà tưởng tượng!

Trong thoáng chốc, Lâm Nguyên nảy ra muôn vàn ý nghĩ, chỉ cảm thấy theo nhát chém này của Bàn Cổ đại thần, Hồng Hoang đã đón một bước ngoặt lịch sử, sau này sẽ tiến vào một thời đại điên cuồng!

Chúng sinh không còn xiềng xích, không biết sẽ trưởng thành đến mức độ nào!

Vốn dĩ Hồng Hoang đã rất đáng sợ, Kim Tiên không bằng chó, Đại La đi đầy đường, nếu đám sinh linh này lại nâng tầm thêm vài bậc nữa, cảnh tượng hùng vĩ đó thật không thể hình dung.

Oanh long long ~~~ Sau khi bị chém rơi một góc, từ Vận Mệnh Trường Hà bốc lên một luồng cảm xúc cực kỳ sợ hãi, nó không dám nán lại nữa mà liều mạng bỏ chạy, hoàn toàn biến mất.

Lần biến mất này e rằng phải vài vạn năm sau mới có thể xuất hiện lại, vì nó còn phải trị thương!

Vết thương đó quá khủng khiếp, dù sao cũng là do Bàn Cổ đại thần dùng Khai Thiên Thần Phủ chém ra!

Hồng Quân tự nhiên không chút do dự, cũng theo Vận Mệnh Trường Hà quay đầu chạy trốn.

Bàn Cổ đại thần cũng không tiếp tục truy sát, dù sao kẻ chủ tể cơ thể này cũng chỉ là một tia tàn niệm, một tia tàn niệm có thể có uy năng như thế đã là chuyện không tưởng rồi!

Ông!

Chỉ trong chốc lát, tia tàn niệm này của Bàn Cổ đại thần tiêu tán,

Bàn Cổ chân thân trở lại dưới sự kiểm soát của Lâm Nguyên.

Hắn nhìn Khai Thiên Thần Phủ trong tay, tâm trạng không khỏi phấn chấn, nhưng khắc sau dị biến nảy sinh.

Một tiếng "ông", Khai Thiên Thần Phủ chấn động kịch liệt, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên bên trong lập tức hiện nguyên hình, phá không bay đi, hướng thẳng về Côn Luân Sơn.

Lâm Nguyên thấy vậy, chỉ cảm nhận lực lượng lạc ấn ẩn chứa bên trong một chút rồi đành bỏ cuộc.

Hai kiện Tiên thiên chí bảo này đã được Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn tế luyện quá lâu, sớm đã tâm huyết tương dung, Bàn Cổ đại thần có thể cưỡng ép triệu hoán chúng tới, nhưng hắn thì không có cách nào trấn áp nổi.

Đã vậy, chỉ đành nhìn chúng trở về vòng tay chủ nhân.

Phía Côn Luân Sơn, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận lại chí bảo của mình, đều mừng rỡ đến phát khóc.

Đến đây, trận đại chiến trên huyết hải cũng kết thúc.

Hồng Quân xuất hiện đầy mạnh mẽ nhưng cuối cùng lại thảm hại chạy trốn, Vu tộc lại một lần nữa chiến thắng!

Các đại thần thông giả trong Hồng Hoang thấy cảnh này đều cảm thán trong lòng.

Đó là Hồng Quân đấy, cường giả đệ nhất danh nghĩa của Hồng Hoang, kết quả vẫn bị đánh bại!

Tuy nhiên, lần này Hồng Quân thất bại là vì tàn niệm của Bàn Cổ đại thần xuất hiện, thực tế không liên quan lắm đến Vu tộc.

Nếu Hồng Quân không "tự tìm cái chết" mà đòi đi trấn áp Bàn Cổ đại thần thì tất cả chuyện này đã không xảy ra, và lúc này Vu tộc có lẽ

đã bị diệt vong. "Cũng không biết tương lai Hồng Hoang rốt cuộc sẽ phát triển theo hướng nào." Trong lòng mọi người lúc này đều nảy sinh một nỗi nghi vấn giống nhau.

Nếu trước đây người ta còn nhìn rõ đại thế Thiên Đạo thì giờ đây tương lai chỉ là một vùng hỗn độn.

Dù sao, ngay cả Thiên Đạo cũng bị Vu tộc đánh cho nổ tung!

Ai mà biết sau này sẽ ra sao?

Đám đại thần thông giả không khỏi lo âu sốt sắng...

Phía bên kia, sau khi trận chiến kết thúc, Bàn Cổ chân thân giải thể, hóa thành Lâm Nguyên cùng mười một vị Tổ Vu khác. "Ha ha ha, sảng khoái, thật là sảng khoái!

Không ngờ chúng ta lại một lần nữa đánh cho lão nhi Hồng Quân trọng thương!" Chúc Dung tính cách thẳng thắn nhất, không nhịn được mà cười lớn.

Các Tổ Vu khác cũng đều cười.

Đây là một thắng lợi lớn!

Hơn nữa còn là một thắng lợi huy hoàng hơn cả trận đại quyết chiến Vu Yêu trước đó!

Sau trận này, Vu tộc coi như đã hoàn toàn xác lập vị thế chủng tộc bá chủ duy nhất trong Hồng Hoang, thiên hạ rộng lớn không một tộc quần nào có thể kháng cự! "Chúng ta vẫn cần giữ cảnh giác." Sắc mặt Lâm Nguyên khá bình tĩnh, hắn trầm giọng nói: "Vừa rồi chúng ta có thể thắng hoàn toàn là vì cơ duyên xảo hợp kích hoạt được một tia tàn niệm của Bàn Cổ đại thần.

Nếu không có tia tàn niệm đó, kết quả trận chiến này thế nào ai cũng không đoán trước được!

Hiện nay, Thiên Đạo và Hồng Quân tuy trọng thương lùi bước, e rằng vài vạn năm sau mới ra ngoài.

Trên vòm trời lại treo Nhân Đạo thần luân, xiềng xích của chúng ta đều đã được mở ra, tiếp theo sẽ bước vào một thời đại tu vi tăng vọt thần tốc.

Nhưng đối phương cũng sẽ mạnh lên!

Bất kể là tàn dư Yêu tộc, hay Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, thậm chí các Thánh nhân khác đều có thể trở thành kình địch của chúng ta.

Cho nên, không được đại ý!" Lâm Nguyên hiện giờ trong Vu tộc là Thánh nhân, sở hữu uy vọng cực cao, lời này vừa thốt ra, mười một Tổ Vu khác sắc mặt lập tức nghiêm nghị, trầm giọng đáp: "Lời của Vu Thánh, chúng ta nhất định khắc ghi trong lòng!

Những năm tháng tới nhất định sẽ dốc toàn lực nâng cao tu vi!

Lần này Bàn Cổ đại thần chém rơi một góc Thiên Đạo, chúng ta đều cảm nhận được, có lẽ có một tia khả năng bước vào cảnh giới Thánh nhân!" Lâm Nguyên mỉm cười.

Nếu hỏi thu hoạch lớn nhất của trận chiến này là gì?

Đó chính là Nhân Đạo thần luân!

Có nó, cả Hồng Hoang sẽ bước vào một đại thời đại huy hoàng, và Vu tộc cũng sẽ nhờ đó mà thực sự bước lên con đường trỗi dậy, đạt tới một đỉnh cao khó tưởng tượng!

Oanh!

Đột nhiên, đúng lúc này, bên trong thế giới Địa Phủ bất ngờ có một luồng chấn động đáng sợ lao ra, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, đi thẳng vào vũ trụ, chiếu sáng cả Hồng Hoang.

Các Tổ Vu tinh thần phấn chấn, còn Lâm Nguyên thì lộ vẻ vui

mừng: "Hậu Thổ bắt đầu chứng đạo!" Bọn họ đều cảm ứng được, trong Địa Phủ, cơ thể hoàn mỹ không tì vết của Hậu Thổ đang tỏa ra một luồng khí tức mênh mông hào hùng, tu vi không ngừng tăng vọt, vô số đại đạo phù văn hiện lên quanh thân nàng, lấp lánh như những mặt trời nhỏ. "Ta là Hậu Thổ, hôm nay dùng Luân Hồi chứng đạo, thiên địa cùng giám sát!" Đúng lúc này, trong Địa Phủ, Hậu Thổ sừng sững giữa hư không, cất lời dõng dạc, giọng nói kiên định và mạnh mẽ truyền khắp Hồng Hoang.

Chỉ trong nháy mắt.

Oanh long!

Tại nơi sâu thẳm vô tận đột nhiên bộc phát một luồng khí tức kỳ dị, luồng khí tức này còn bàng bạc và hào hùng hơn cả Thiên Đạo Trường Hà trước đó, như một loại sức mạnh ở tầng thứ cao hơn!

Ngay sau đó, mọi người trong Hồng Hoang nhìn thấy ngoài thiên ngoại có vô số công đức chi lực, tỏa ra ánh kim chói mắt, trút xuống như thác lũ, nhấn chìm cả U Minh Huyết Hải, cuồn cuộn không ngừng rót vào cơ thể Hậu Thổ.

Tu vi Hậu Thổ dưới sự nuôi dưỡng của công đức chi lực này lập tức tăng vọt.

Oanh long một tiếng!

Nàng đã phá vỡ tầng bình cảnh cuối cùng, bước vào tầng thứ Thánh nhân.

Chương 192

Một luồng thánh uy mênh mông bộc phát từ Địa Phủ, quét qua chư thiên vạn giới, chấn động cả Hồng Hoang. "Đây là sức mạnh gì?" Mọi người đều ngây dại, bị cảnh tượng trước mắt làm chấn kinh.

Loại công đức chi lực đó không phải là Thiên Đạo công đức, mà là một loại khác, dường như cao cấp hơn!

Chỉ có Lâm Nguyên nhìn ra ngay.

Đây là Đại Đạo công đức!

Hậu Thổ chứng đạo quả nhiên đã dẫn động Đại Đạo vốn đã quy ẩn, vì thế Đại Đạo đã ban xuống luồng Đại Đạo công đức chi lực gần như vô tận.

Điều này cũng chứng minh rằng sau này Hậu Thổ sẽ trở thành Đại Đạo Thánh nhân, không chịu sự ràng buộc của Thiên Đạo, thực sự tiêu dao tự tại, hơn nữa còn mạnh hơn nhiều so với Thiên Đạo Thánh nhân thông thường!

Oanh oanh oanh!!!

Công đức chi lực vô tận liên tục rót vào cơ thể Hậu Thổ, và sau khi nàng bước vào cảnh giới Thánh nhân, tu vi của nàng vẫn không ngừng thăng tiến, tích lũy.

Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên.

Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên.

Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên.

Hỗn Nguyên cảnh tứ trọng thiên.

Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên...

Sự thăng tiến tu vi điên cuồng này chỉ dừng lại khi đạt tới Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, mà ngay cả thế cũng chưa tiêu hao hết Đại Đạo công đức, nàng mới chỉ dùng hết tám phần, vẫn còn dư lại hai phần!

Trong Hồng Hoang, chín là cực hạn, mười hai là viên mãn.

Cảnh giới Hỗn Nguyên cũng chia làm mười hai trọng.

Bốn trọng đầu là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bốn trọng giữa là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Bốn trọng cuối là Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Trong đó, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn là yếu nhất, một người chỉ có Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, một người là nhị trọng thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ tu vi tương đương, đạt tới Hỗn Nguyên cảnh tứ trọng thiên, giống như Nữ Oa.

Còn Thái Thanh Lão Tử là người mạnh nhất trong các Thánh nhân Hồng Hoang, đã đạt tới Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, tức là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Tu vi này so với bốn trọng đầu thì mạnh hơn hẳn một bậc lớn!

Có thể nói, trước khi Lâm Nguyên xuất hiện, Thái Thanh Lão Tử chính là cường giả mạnh nhất Hồng Hoang chỉ sau Hồng Quân, tu vi của hắn đủ để trấn áp các Thánh nhân khác!

Giờ đây, Hậu Thổ chứng đạo thế mà lập tức thăng tới Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, ngang hàng với tầng thứ của Thái Thanh Lão Tử, thật không thể tin nổi!

Tu vi này quá đáng sợ!

Thậm chí còn mạnh hơn cả Lâm Nguyên!

Dùng từ "một bước lên trời" cũng khó mà hình dung hết biến hóa này!

Tuy nhiên nghĩ kỹ lại thì cũng hợp lý, vì Hậu Thổ thực sự quá đặc biệt, nàng là vị Thánh nhân đầu tiên của Địa Đạo, lại còn dẫn động được Đại Đạo công đức chi lực!

Nhờ sự quán chú của Đại Đạo công đức, kỳ tích này mới xảy ra! "Cuối cùng cũng chứng đạo thành công.

Từ nay về sau, chỉ cần Hậu Thổ tọa trấn trong Địa Phủ, Vu tộc ta sẽ vĩnh viễn có một hậu phương an toàn!

Ngay cả Hồng Quân có đánh vào Địa Phủ cũng sẽ bị Hậu Thổ dễ dàng trấn áp!" Lâm Nguyên thấy cảnh này thực sự thở phào nhẹ nhõm.

An toàn rồi!

Phen này là triệt để an toàn rồi!

Chỉ cần không gặp phải Vô Lượng Lượng Kiếp thì sau này bất kể bên ngoài xảy ra chuyện gì, Vu tộc chỉ cần trốn vào Địa Phủ là có thể hưởng bình an vĩnh viễn.

Tất nhiên điều này không có nghĩa là Vu tộc sẽ từ nay về sau thu mình trong Địa Phủ, mà là Vu tộc đã có đường lui.

Trước đây Vu tộc thực tế khá nguy hiểm!

Dù sao Hồng Quân và Thiên Đạo không phải hạng xoàng, sức mạnh của họ khó mà tưởng tượng nổi, lần này thắng là nhờ vận khí mới đánh lui được bọn họ!

Có đường lui này thì sẽ không bị diệt tộc!

Đám đại thần thông giả trong Hồng Hoang thấy vậy cũng tâm thần chấn động.

Hôm nay thực sự là những đại sự kiện dồn dập xảy ra.

Đầu tiên là Hồng Quân hiện thân, tiếp đó Thiên Đạo bị chém trọng thương, sau đó Nhân Đạo thần luân chiếu rọi đại thiên, xiềng xích của vô số sinh linh được giải khai, giờ đây Hậu Thổ lại chứng đạo thành Thánh!

Ngày này chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách, trở thành một ngày cực kỳ quan trọng, một bước ngoặt thực sự trong lịch sử mênh mông của Hồng Hoang! "Ta là Hậu Thổ, dùng tám phần Đại Đạo công đức dung nhập vào cơ thể, hai phần còn lại sẽ ngưng tụ thành quả vị Phong Đô Chi Chủ và Ngũ Phương Quỷ Đế!" Trong Địa Phủ, Hậu Thổ thu liễm tu vi, vươn bàn tay ngọc khẽ vẫy, luồng Đại Đạo công đức còn lại hóa thành sáu đạo quả vị, ánh vàng lấp lánh, tỏa ra đạo vận nồng đậm vắt ngang trên bầu trời Địa Phủ.

Chỉ trong tích tắc, Hồng Hoang chấn động.

Tất cả đại thần thông giả mắt đều đỏ lên, hơi thở trở nên dồn dập, trong thần thái lộ rõ khát vọng vô tận.

Ngay cả Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Tam Thanh cũng đều xao động, tâm cảnh Thánh nhân vĩnh hằng bất biến cũng bị lung lay, nảy sinh ý muốn cầu đoạt.

Quả vị Địa Phủ đó!

Thế giới Địa Phủ cực kỳ đặc thù, là nơi được tạo ra bởi Địa Đạo có địa vị ngang hàng với Thiên Đạo, vị cách của quả vị Địa Phủ cao đến mức khó mà tưởng tượng!

Dưới sự bao phủ của Thiên Đạo, bất cứ nơi nào, bất cứ ai cũng có khả năng gặp đại kiếp.

Trong Lượng Kiếp, dù là ai cũng rất khó thoát ra, cuối cùng cũng phải hóa thành tro bụi.

Điểm này dù là Hồng Hoang Lục Thánh hay các đại thần thông giả khác thực tế đều hiểu rõ.

Nhưng trong Địa Đạo lại không có khái niệm "Lượng Kiếp".

Do đó, một khi đạt được quả vị trong Địa Phủ, người đó có thể trở thành một phần của thế giới Địa Phủ, từ đó vĩnh hằng bất hủ.

Chỉ cần không xảy ra kiếp số như Vô Lượng Lượng Kiếp thì cơ bản có thể trường tồn, cái này so với Thánh nhân cũng chẳng khác gì mấy!

Huống hồ, Địa Phủ quản lý luân hồi.

Để ức vạn chúng sinh không ngừng luân hồi sẽ nhận được công đức vô tận!

Chương 193

Mà tầm quan trọng của công đức chi lực trong Hồng Hoang thì ai cũng biết, nó gần như là vạn năng, dùng vào việc gì cũng có đại dụng.

Có được quả vị Địa Phủ coi như nghiễm nhiên nhận được một khoản công đức chi lực khổng lồ!

Sự cám dỗ này đối với sinh linh Hồng Hoang là cực lớn!

Chỉ là nghĩ đến việc vị Thánh nhân chứng đạo là Hậu Thổ, sau lưng nàng còn có Vu tộc hùng mạnh, đám đại thần thông giả lập tức nản chí, chỉ biết thở dài.

Vị trí báu vật như vậy người ta tự nhiên để dành cho phe mình!

Bọn họ căn bản không có hy vọng.

Tại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau, trong lòng họ đều rất muốn đi xin một quả vị, nhưng mối thù giữa họ và Vu tộc gần như là tử thù, căn bản không có hy vọng.

Tại Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ và Thái Thanh Lão Tử cũng dao động ý niệm.

Nhưng trước đây họ cũng ít nhiều có mâu thuẫn với Vu tộc, đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử lập giáo trong Nhân tộc có thể nói là xung đột cực lớn với Lâm Nguyên, đi chuyến này e là cũng đa phần bị từ chối.

Lúc này, mấy vị Thánh nhân đều cảm thấy bất lực cùng cực, tuy thèm thuồng nhưng chẳng làm được gì! "Hừ, mau chóng chuẩn bị!

Trước đó Thiên Đạo đã mở ra một tia sinh cơ, trong Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chẳng bao lâu nữa có thể thành Thánh!

Mà vừa rồi Bàn Cổ đại thần còn chém xuống Nhân Đạo thần luân, vòng thần luân này tuy chiếu rọi Vu tộc nhưng cũng sẽ chiếu rọi Yêu tộc, thực lực tổng thể của Yêu tộc cũng sẽ nhờ đó mà tiến thêm một bước!

Chúng ta hiện giờ hãy chuẩn bị kỹ, tích súc sức mạnh, đến lúc đó sẽ cho Vu tộc biết tay!" Cuối cùng Chuẩn Đề nghiến răng nói.

Là kẻ giỏi tính toán nhất Hồng Hoang, trong đầu lão hiện giờ đã bắt đầu hiện lên hàng nghìn hàng vạn âm mưu...

Phía bên kia, sau khi Hậu Thổ ngưng tụ quả vị Địa Phủ, nàng không chút do dự đem chia hết cho Vu tộc.

Phong Đô Chi Chủ thuộc về Cửu Phượng.

Ngũ Phương Quỷ Đế còn lại chia cho Hình Thiên, Khoa Phụ, Xi Vưu... là năm đại Vu xuất sắc nhất của tộc.

Sáu đại Vu này sau khi nhận được quả vị thì tu vi tăng vọt.

Vốn dĩ tu vi của họ ở tầng thứ Đại La Kim Tiên, còn cách Chuẩn Thánh một đoạn, giờ đây tất cả đều tấn thăng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Ngay cả đối với Vu tộc hiện nay, Chuẩn Thánh vẫn là chiến lực vô cùng mạnh mẽ, thực lực tổng thể của Vu tộc lại tăng thêm một phần. "Tiếp theo, hãy chia Vu tộc thành hai bộ phận." "Một bộ phận tiếp tục khai cương thác thổ trong Hồng Hoang, tận dụng cơ hội được Nhân Đạo thần luân chiếu rọi để dốc sức nâng cao tu vi, phá vỡ gông cùm để trở nên mạnh mẽ hơn!" "Bộ phận còn lại sẽ tiến vào Địa Phủ hỗ trợ Hậu Thổ quản lý thế giới Địa Phủ rộng lớn này!" Cuối cùng, Lâm Nguyên lên tiếng.

Việc mở ra luân hồi, dẫn dắt chúng sinh nhập luân hồi là một công trình cực kỳ đồ sộ, không hề nhẹ nhàng, muốn quản lý tốt cũng là một vấn đề lớn. "Rõ." Nghe lời này, các Tổ Vu khác đều nghiêm nghị nhận

lệnh.

Ngay cả Hậu Thổ giờ đã bước vào Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, khi nghe lời Lâm Nguyên cũng không hề nghi ngờ, khẽ gật đầu cười nói: "Mọi chuyện đều nghe theo huynh!" Lâm Nguyên trong Vu tộc không chỉ dựa vào thực lực để có uy vọng lớn như vậy, mà ngược lại là nhờ trí tuệ của hắn!

Từ lúc bắt đầu đến nay, nhiều quyết định quan trọng của Vu tộc đều do Lâm Nguyên đưa ra, và sau khi Vu tộc thực hiện đều dẫn đến kết quả tốt đẹp.

Vì vậy đối với bất kỳ ý kiến nào của Lâm Nguyên, chúng Vu tộc cơ bản đều không phản đối...

Sau khi các sự vụ được sắp xếp ổn thỏa, tiếp theo là thực thi, cả Vu tộc đều hành động.

Cách đây không lâu, Vu tộc đánh bại Yêu tộc, chiếm được chín phần lãnh thổ của chúng, bận rộn tiếp quản những vùng đất đó đến mức cực điểm.

Giờ đây lại thêm một Địa Phủ, khối lượng công việc lại một lần nữa tăng vọt!

Vu tộc là một tộc quần khổng lồ, mỗi tộc nhân đều có tu vi thâm hậu, lại được Lâm Nguyên giúp khai mở nguyên thần nên đều có trí tuệ cao thâm.

Nhưng dù vậy, đối mặt với khối công việc khổng lồ này, bọn họ cũng cảm thấy da đầu tê dại, đúng là "đau đớn nhưng hạnh phúc".

Hồng Hoang từ đó bước vào một đoạn năm tháng bình lặng.

Hoa nở hoa tàn, hoa tàn hoa nở, từng tộc quần nhân gian sinh sôi đến đỉnh điểm rồi lại suy tàn, ngay cả Đại La Kim Tiên trong mắt cũng thêm một tia tang thương, một vạn năm thời gian cứ thế trôi qua.

Những chiến loạn trước đây dưới sự cai trị của Vu tộc dần dần bình ổn, các nơi đều được khôi phục, phát triển, cộng thêm sự chiếu rọi của Nhân Đạo thần luân, tu vi của vô số sinh linh đều tăng tiến thần tốc.

Trong đó tiêu biểu nhất là Nhân tộc.

Nhân tộc có khả năng sinh sôi cực mạnh, quân số tăng nhanh chóng, tư chất tu vi cũng không tệ, vì vậy trong thời gian ngắn đã liên tiếp xuất hiện hết vị cao thủ này đến vị cao thủ khác.

Những thủ lĩnh Nhân tộc như Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị đều lần lượt bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, tu vi cường hãn gần như không thua kém Cửu Phượng và các đại Vu khác.

Khí vận Nhân tộc cũng vì thế mà tăng vọt!

Thái Thanh Lão Tử thấy cảnh này vừa kinh vừa hỷ.

Hắn lập Nhân Giáo trong Nhân tộc có thể chia sẻ khí vận của họ, nay khí vận Nhân tộc bùng nổ, hắn nhận được lợi ích cực lớn. "Có khí vận chi lực này giúp đỡ, tu vi của ta có lẽ có thể đột phá thêm một cảnh giới nữa." Khí vận của Nhân tộc hoàn toàn khác với các chủng tộc khác.

Vì trong tương lai, Nhân tộc chính là nhân vật chính của thiên địa!

Khí vận của nhân vật chính thiên địa tự nhiên phi phàm, ngay cả đối với Thánh nhân cũng có lợi ích rất lớn.

Thái Thanh Lão Tử sớm bố cục trong Nhân tộc tự nhiên thu được thành quả mỹ mãn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy cũng thèm thuồng, vội vàng truyền đạo, lập ra Xiển Giáo, Tiệt Giáo, thu nhận rất nhiều đệ tử Nhân tộc.

Phía Vu tộc, Lâm Nguyên vẫn luôn bế quan củng cố tu vi.

Trong một vạn năm này, hắn đã từ Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên bước vào nhị trọng thiên!

Nền tảng của hắn rất mạnh.

Đầu tiên là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp, thứ hai là chứng đạo bằng Lực chi pháp tắc!

Nhưng cũng chính vì nền tảng quá mạnh nên việc đột phá cũng chậm hơn một chút.

Tất nhiên sau khi đột phá, thực lực của hắn tăng lên cực kỳ đáng sợ. "Hiện giờ ta tuy chỉ là Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên, nhưng e là đối mặt với Thái Thanh Lão Tử cũng có thể chiến thắng." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Chiến lực của hắn tuyệt đối không thể dùng cảnh giới để đo lường!

Hắn là một quái thai siêu thoát khỏi cảnh giới!

Ông!

Đột nhiên đúng lúc này, viên Hồng Mông Châu mà Lâm Nguyên nhận được trong Địa Phủ lại nhả ra một đạo Hồng Mông tử khí, hiện lên trong không gian rộng lớn đó.

Chương 194

Lâm Nguyên hài lòng gật đầu.

Hồng Mông tử khí không tầm thường, đặc biệt là tử khí trong Hồng Mông Châu này có thể tạo ra Đại Đạo Thánh nhân, một vạn năm mới thai nghén được một luồng, giá trị cực lớn.

Hiện tại hắn thu luồng tử khí này lại.

Nhưng đúng lúc đó, dị biến nảy sinh.

Oanh!

Toàn bộ Hồng Mông Châu bỗng nhiên bộc phát tử quang ngập trời, quá đỗi tráng lệ, như một đại dương mênh mông cuộn trào, uy năng đó khiến ngay cả Lâm Nguyên cũng phải tâm kinh. "Chuyện gì vậy?" Lâm Nguyên kinh nghi bất định.

Trong một vạn năm qua Hồng Mông Châu không có biến hóa gì, vẫn luôn khá an toàn, sao giờ đột nhiên lại như vậy, chẳng lẽ hắn đã chạm vào điều kiêng kỵ gì sao?

Khắc tiếp theo.

Oanh!

Hồng Mông Châu đột ngột hóa thành một luồng tử quang, bay thẳng vào bên trong thế giới cơ thể Lâm Nguyên.

Luồng tử quang mênh mông như dòng nước chảy trong chốc lát đã quét qua, phủ kín mọi ngóc ngách trong thế giới của hắn, vô số động thiên, hư không, vị diện đều lấp lánh một tầng ánh tím oánh nhuận.

Sau đó, cả thế giới bắt đầu biến hóa!

Oanh long long!

Vùng thế giới này thế mà bắt đầu giãn nở dữ dội!

Ở vùng biên giới, hỗn độn liên tục tan vỡ, sau đó hình thành những thế giới mới, vũ trụ mới, vô số tinh tú không ngừng lao ra ngoài.

Sự giãn nở này dường như không có giới hạn!

Trong quá trình giãn nở đó, thế giới trong cơ thể Lâm Nguyên nhanh chóng đạt đến mức độ lớn không tưởng nổi, khiến chính hắn cũng thấy kinh hãi.

Khi sự giãn nở đạt đến cực hạn, một biến hóa kinh người khác lại xảy ra.

Cùng với một tiếng nổ vang đáng sợ, thế giới này thế mà bắt đầu co rút!

Co rút vào bên trong!

Chỉ trong chớp mắt, thế giới khổng lồ vô ngần đã co rút thành một điểm, một điểm nhỏ vô hạn nhưng năng lượng lại lớn vô hạn, tỏa ra ánh sáng chói mắt đầy nhiếp nhân tâm thần, cứ thế nằm trong cơ thể Lâm Nguyên, tỏa ra uy năng chấn động tâm hồn. "Đây là 'điểm kỳ dị' (singularity) trong truyền thuyết sao?!" Lâm Nguyên trợn tròn mắt, lập tức nhận ra ngay.

Kỳ điểm chính là điểm mà trước khi khai thiên, mọi vật chất đều ngưng tụ lại một chỗ, là khởi nguyên của tất cả.

Trong kỳ điểm không có khái niệm thời gian, không gian; trước kỳ điểm tất cả là hư vô, sau kỳ điểm mới có khái niệm "thế giới".

Ngay cả hỗn độn có lẽ cũng sinh ra sau kỳ điểm.

Lâm Nguyên không ngờ trong cơ thể mình lại sinh ra thứ kỳ dị như vậy! "Hồng Mông...

Hồng Mông...

Viên Hồng Mông Châu này sau khi hóa thành thế giới trong cơ thể ta lại diễn sinh thành kỳ điểm, chẳng lẽ thời đại Hồng Mông trong truyền thuyết có liên quan gì đến trạng thái kỳ dị của kỳ điểm này chăng?" Lâm Nguyên trầm tư.

Đang lúc hắn suy tính, kỳ điểm đó đột nhiên chấn động một cái, sau đó bùng nổ dữ dội!

Tiếp đó, không phải là một vũ trụ phun ra từ vụ nổ kỳ điểm đó, mà ngược lại, giống như hạt giống nảy mầm, thế mà có một cây non đâm chồi ra khỏi cái xác kỳ điểm.

Theo sự lớn lên không ngừng của cây non này, bên trong nó thế mà hình thành từng thế giới, từng vũ trụ.

Chỉ trong một tế bào đã tồn tại một đa vũ trụ, mà đa vũ trụ lại bao hàm ức vạn vũ trụ song song.

Cả cây non này có lẽ có tới ức ức vạn tế bào, tất cả cộng lại khiến quy mô thế giới bên trong cây non đạt tới tầng thứ khó mà tưởng tượng nổi. "Đây chính là Thế Giới Thụ rồi!" Lâm Nguyên chấn động.

Không còn nghi ngờ gì nữa, cây Thế Giới Thụ trước mắt này mạnh hơn thế giới trong cơ thể hắn trước đây rất nhiều.

Chỉ vừa mới thành hình, quy mô của nó đã vượt xa thế giới cũ!

Đây là một bước nhảy vọt khổng lồ!

Xem ra việc Hồng Mông Châu dung nhập vào thế giới cơ thể hắn không phải chuyện xấu, mà là chuyện tốt, đại hảo sự, là một đại cơ duyên khó mà tưởng tượng!

Oanh long!

Đúng lúc này, một luồng sức mạnh thế giới mênh mông từ cây Thế Giới Thụ non truyền ra, lập tức gia trì lên thân thể Lâm Nguyên.

Tu vi nhị trọng thiên vốn có của Lâm Nguyên thế mà tăng vọt từng nấc, trong phút chốc đã đột phá đến tầng thứ tam trọng thiên, quanh thân tỏa ra một luồng uy áp khủng bố vô cùng. "Cái này..." Lâm Nguyên lập tức chấn kinh.

Sự gia trì sức mạnh thế giới này thế mà có thể giúp hắn tăng thêm một đại cảnh giới sức mạnh!

Chuyện này thật không thể tin nổi!

Phải biết rằng hắn không phải hạng Thánh nhân thông thường, mà là Đạo Thánh sở hữu căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp, tu hành Lực chi pháp tắc!

Tu vi tuy chỉ tăng một trọng thiên nhưng chiến lực tăng lên phải gấp nhiều lần.

Oanh!

Cùng lúc tu vi của Lâm Nguyên bùng nổ, dị biến lại xảy ra.

Dường như vì tu vi lúc này của hắn quá hùng hậu nên trong u minh, hắn thế mà cảm ứng được Đại Đạo bản nguyên ở nơi xa xăm vô tận!

Trước đây khi đột phá thành Đạo Thánh, Lâm Nguyên tuy thành công nhưng chưa bao giờ cảm nhận được vị trí của Đại Đạo bản nguyên, nhưng giờ đây hắn lại cảm tri rõ ràng, đồng thời sản sinh cộng minh với nó.

Oanh long một tiếng!

Tại nơi xa xôi vạn dặm, Đại Đạo bản nguyên đột nhiên sôi sục, Đại Đạo chi lực vô cùng cuộn trào.

Đây là sức mạnh cao cấp hơn Thiên Đạo, là chí cao chi lực của Hồng Hoang!

Oanh long một tiếng!

Một dòng trường hà hiện lên, cuồn cuộn mênh mông, tỏa ra chấn động pháp tắc ngập trời, từ nơi xa xăm vô cực xuyên qua ức vạn trùng thời không, hạ xuống nơi Lâm Nguyên tu hành.

Đó chính là dòng trường hà được hình thành từ Lực chi pháp tắc!

Chương 195

Oanh long long ~~~ Tiếp theo, một chuyện còn đáng kinh ngạc hơn xảy ra.

Từng dòng trường hà tráng lệ khác phá vỡ thời không liên tục giáng xuống: thời gian, không gian, vận mệnh, nhân quả...

Chỉ trong thoáng chốc, nơi Lâm Nguyên tu hành đã có Tam Thiên Đại Đạo trường hà vây quanh, sóng cuộn ngợp trời, chấn động Đại Đạo tràn ngập! "Cảnh tượng này là sao đây?" Lâm Nguyên lại một lần nữa chấn động.

Cảnh tượng này còn hào hùng tráng lệ hơn gấp trăm lần so với lúc Đại Đạo công đức nhấn chìm U Minh Huyết Hải.

Phải biết rằng đây đều là những Đại Đạo trường hà được ngưng tụ từ Tam Thiên Pháp Tắc!

Chỉ cần lĩnh ngộ được một chút thôi cũng sẽ có thu hoạch vô tận!

Nay tất cả đều xuất hiện, xoay quanh Lâm Nguyên! "Lực chi pháp tắc thống suất Tam Thiên Đại Đạo pháp tắc, ta nhờ đó cộng minh với Đại Đạo bản nguyên nên mới dẫn động Tam Thiên pháp tắc trường hà xuất hiện sao?" Lâm Nguyên tự nhủ.

Cảnh tượng này tuyệt đối chấn động, đủ để ghi vào sử sách!

Oanh long!

Đúng lúc này, cây Thế Giới Thụ non cũng cảm ứng được Tam Thiên Đại Đạo trường hà bên ngoài, lập tức giải phóng một luồng xung động khát khao.

Một sức mạnh vô hình rít gào lao ra, bao trùm cả Tam Thiên Đại Đạo trường hà rồi đột ngột kéo mạnh một cái.

Oanh!

Tam Thiên Đại Đạo trường hà đồng thời lặn vào trong cây Thế Giới Thụ non.

Tiếp đó, biến hóa kinh người xảy ra.

Cây Thế Giới Thụ non sau khi thôn phệ Tam Thiên Đại Đạo trường hà lại một lần nữa lớn nhanh như thổi: thời gian và không gian cấu thành thân cây; vận mệnh, nhân quả, hoàng tuyền và các pháp tắc khác trở thành những cành cây to lớn nhất; còn các pháp tắc khác thì vươn ra thành vô số lá cây dày đặc.

Toàn bộ quy mô của Thế Giới Thụ to lớn gấp nhiều lần, thêm không biết bao nhiêu đa vũ trụ.

Luồng khí tức hào hùng đó lan tỏa khiến ngay cả Lâm Nguyên cũng cảm thấy áp lực!

Ban đầu thế giới trong cơ thể Lâm Nguyên sau khi dung hợp ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu đã đạt tới tầng thứ cao cấp đại thiên thế giới, nay hóa thành Thế Giới Thụ non đồng thời thôn phệ Tam Thiên Đại Đạo trường hà, uy năng lập tức tăng vọt, e rằng đã tiếp cận đỉnh cấp đại thiên thế giới!

Uy năng này thật khó mà tưởng tượng!

Sức mạnh thế giới ở cấp độ này nếu gia trì lên thân thể, tu vi của Lâm Nguyên e rằng có thể đẩy lên mức Hỗn Nguyên tam trọng thiên! "Thực lực tăng vọt rồi." Lâm Nguyên vô cùng mãn ý.

Tất nhiên đây không phải là điều chủ yếu nhất.

Điều quan trọng nhất là cây Thế Giới Thụ này thể hiện tiềm năng tăng trưởng đáng sợ, hiện tại mới chỉ là trạng thái cây non mà đã tiếp cận đỉnh cấp đại thiên thế giới!

Đợi sau này lột xác thành cây nhỏ, cây lớn, nó sẽ mạnh đến mức nào?

Có lẽ có thể trở thành bán bộ bản nguyên thế giới, thậm chí là bản nguyên thế giới ngang hàng với Hồng Hoang!

Lâm Nguyên dành một khoảng thời gian nhất định để củng cố tu vi, sau đó phát hiện mình đã tiến vào một giai đoạn bình cảnh, dù là tu vi hay thế giới cơ thể thì trong thời gian ngắn rất khó có tiến bộ lớn nữa.

Lúc này hắn không khỏi nghĩ đến tấm bản đồ Nội Hỗn Độn nhận được từ Địa Phủ, trong đó ghi lại vị trí của vài món bảo vật.

Nhân cơ hội này hắn định đi Nội Hỗn Độn tầm bảo!

Tuy nhiên trước khi lên đường, Lâm Nguyên muốn xem Vu tộc hiện nay phát triển thế nào, bèn rời nơi tu hành tìm đến các Tổ Vu tìm hiểu tình hình. "Ha ha ha, một vạn năm qua Vu tộc ta có thể nói là đạt tới đỉnh cao khó mà tưởng tượng nổi." Nghe Lâm Nguyên hỏi, Chúc Dung không nhịn được ngoác miệng cười lớn.

Sau đó y bắt đầu giải thích.

Đầu tiên là lãnh thổ Yêu tộc đã bị chiếm đóng hoàn toàn.

Trong vùng cương vực mênh mông đó đã phát hiện rất nhiều linh căn, linh dược, linh khoáng sản, khiến kho báu Vu tộc càng thêm sung túc.

Thế giới Địa Phủ dưới sự quản lý của Hậu Thổ cũng đi vào quỹ đạo, trở nên ngăn nắp trật tự.

Những năm qua vô số oan hồn trong Hồng Hoang liên tục thông qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, nhờ đó Địa Phủ nhận được một lượng công đức khổng lồ!

Thứ hai là các cường giả trong tộc.

Nhờ tài nguyên tu hành từ lãnh thổ Yêu tộc, lượng công đức hải hà từ việc quản lý Địa Phủ, cộng thêm Nhân Đạo thần luân mà Bàn Cổ đại thần chém xuống một vạn năm trước giúp giải khai xiềng xích cho chúng sinh, và quan trọng nhất là nhờ Lâm Nguyên đã giúp tất cả Vu tộc khai mở nguyên thần...

Tất cả những điều đó khiến số lượng cường giả Vu tộc bùng nổ như phun trào!

Tiểu Vu hiện nay có tổng cộng tám triệu vị!

Đại Vu, con số đó cũng đạt tới mức kinh người: tám trăm vị!

Mỗi một vị đại Vu đều ít nhất có tu vi tầng thứ Đại La Kim Tiên!

Hồi đó khi Yêu tộc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ba trăm sáu mươi viên chủ tinh tú mỗi viên đều do một vị Đại La trấn giữ, số lượng cường giả đó từng chấn động cả Hồng Hoang, mà Vu tộc hiện nay đã vượt xa mức đó!

Tám trăm vị Đại La, mạnh mẽ không tưởng nổi!

Đặc biệt trong tám trăm vị Đại La này, những người đứng đầu như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ...

đều đã không còn cách tầng thứ Tổ Vu bao xa!

Còn mười hai Tổ Vu, Hậu Thổ thì không cần nói rồi, trong Địa Phủ ngay cả Lâm Nguyên cũng chưa chắc thắng nổi nàng, nói là đệ nhất cường giả Vu tộc cũng không quá.

Các Tổ Vu khác đều đã trảm tam thi thành công, tu vi đạt tới mức tuyệt đỉnh dưới Thánh nhân, có thể xưng là đỉnh phong Chuẩn Thánh!

Ngoài ra, trong Hồng Hoang có một số đại thần thông giả thấy Vu tộc cường thế nên đã đến đầu quân, tiêu biểu nhất chính là Trấn

Nguyên Tử!

Hiện tại Trấn Nguyên Tử đã dời cả cây Nhân Sâm Quả của mình đến lãnh địa Vu tộc!

Nhân Sâm Quả là một trong mười đại Tiên thiên linh căn, mức độ trân quý không thể tưởng tượng nổi!

Ngoài nhiều đại thần thông giả, còn có rất nhiều chủng tộc khác cũng phụ thuộc vào Vu tộc.

Tóm lại, thực lực Vu tộc hiện nay đã đạt tới cực điểm!

Có thể nói là thịnh huống xưa nay chưa từng có, vượt qua Yêu tộc, vượt qua cả ba tộc Long-Phượng-Kỳ Lân thời Hung Thú Lượng Kiếp, đạt tới đỉnh cao! "Chỉ có điều..." Nói đến đây, mặt Chúc Dung lộ ra một tia ưu tư. "Hử?" Lâm Nguyên nghi hoặc, "Chẳng lẽ Vu tộc còn có đối thủ sao?" "Đúng vậy." Chúc Dung trầm giọng nói: "Những năm gần đây Yêu tộc rất kín tiếng, cơ bản không xuất thế, nhưng theo một số tình báo, nghe nói Yêu tộc nhận được sự hỗ trợ từ Thiên Đạo, thực lực tổng thể cũng tăng vọt!

Thậm chí Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rất có thể sẽ chứng đạo thành Thánh!

Chương 196

Tuy tình báo chưa xác định nhưng khả năng này rất lớn!

Hơn nữa đám Thánh nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn những năm này cũng vô cùng thấp điệu, nhưng cũng có tin tức truyền lại rằng trong Tu Di Sơn phật quang che trời, tu vi hai vị Thánh nhân dường như cũng đột phá bình cảnh đạt tới tầng thứ cao hơn.

Chúng ta tiến bộ, nhưng thực lực đối thủ cũng đang tăng vọt!

Cuối cùng, thế gian còn lưu truyền một tin tức không thể tin nổi!" Nói đến đây, mặt Chúc Dung lộ vẻ nghiêm trọng.

Vu tộc không sợ chuyện, nhưng không có nghĩa là lỗ mãng, họ vẫn có những phán đoán cơ bản. "Là gì vậy?" Lâm Nguyên hỏi. "Trong truyền thuyết, những tồn tại đã vẫn lạc trong dòng sông lịch sử rất có thể sẽ nghịch thiên quy lai, trọng sinh thế gian!" Chúc Dung nhấn mạnh từng chữ. "Cái gì?" Nghe vậy Lâm Nguyên không khỏi tâm chấn động.

Chỉ trong nháy mắt hắn nghĩ ngay đến cảnh tượng thấy được khi du hành Vận Mệnh Trường Hà trước đây.

Trong dòng sông đó có lạc ấn của nhiều cường giả đã khuất bị Thiên Đạo trấn áp, vô cùng ảm đạm như vĩnh viễn tịch diệt.

Lúc đó hắn đã nghĩ nếu không có Thiên Đạo trấn áp, những cường giả này có lẽ sẽ thực sự trọng sinh!

Thời đại này sau đại chiến vạn năm trước đã phát sinh biến hóa quá lớn.

Đầu tiên là Thiên Đạo chi lực suy yếu vô hạn, thứ hai là Nhân Đạo chi lực tăng vọt điên cuồng.

Cái này tăng cái kia giảm, lực trấn áp của Thiên Đạo e rằng cũng sẽ giảm đi vô hạn.

Có lẽ chính vì vậy mà một số sinh linh có thể thoát khỏi xiềng xích, nghịch thiên quay lại!

Tin tức lưu truyền này rất có thể là thật! "Nếu lời đồn này là thật thì Vu tộc có lẽ sẽ gặp rắc rối." Chúc Dung hơi đau đầu nói: "Nay Vu tộc gần như thống ngự Hồng Hoang cả trên trời dưới đất, mọi nơi đều là lãnh thổ Vu tộc!

Mà những cường giả đã khuất đó ai nấy đều là cái thế kiêu hùng, là thủ lĩnh của các đại thế lực một phương!

Họ tuyệt đối sẽ không cam tâm với cục diện này, mà sẽ tìm mọi cách phá hoại trong cương vực Vu tộc để gây dựng lại thế lực của mình." Lâm Nguyên gật đầu.

Phải thừa nhận rằng tuy Vu tộc hiện nay cường thịnh nhưng vẫn còn nhiều rắc rối chưa giải quyết.

Hồng Hoang Lục Thánh.

Yêu tộc.

Hồng Quân, Thiên Đạo.

Giờ đây lại thêm các viễn cổ cường giả rất có thể nghịch thiên quy lai...

Những đối thủ này không ai là hạng vừa, cộng lại tuyệt đối có thể tạo thành uy hiếp khổng lồ cho Vu tộc! "Xem ra tương lai sẽ có rắc rối rồi, nhưng cũng không cần quá lo lắng, binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, kiểu gì cũng đối phó được." Lâm Nguyên cười nói. "Đúng." Chúc Dung cũng cười.

Chỉ cần có Lâm Nguyên ở đây, Vu tộc coi như có một cây định hải

thần châm, bất kể gặp chuyện gì cũng không hoảng sợ! "Lần trò chuyện này đến đây thôi, tiếp theo ta còn chút việc phải làm." Sau khi tìm hiểu tình hình Vu tộc và Hồng Hoang hiện nay, Lâm Nguyên rời đi, một bước bước ra xuyên qua ba mươi ba tầng trời, tiến vào Hồng Hoang tinh không.

Hiện giờ hắn muốn đi Nội Hỗn Độn.

Oanh!

Lâm Nguyên thôi động Không Gian pháp tắc, bước ra một bước, dưới chân tức khắc xuất hiện một con đường kim quang đại đạo, vượt qua Tam Thập Tam Thiên, tiến thẳng vào sâu trong tinh không Hồng Hoang.

Ông!

Trong nháy mắt, từng luồng khí Hỗn Độn như những lưỡi đao sắc lẹm chém mạnh vào thân thể hắn, trên nhục thân va chạm tạo ra từng luồng hỏa tinh.

Những luồng khí Hỗn Độn ở nơi sâu trong tinh không này uy lực vô cùng cường đại, yếu nhất cũng đạt tới cấp bậc Đại La Kim Tiên, có thể dễ dàng cắt khai nhục thân, xuyên thấu Đại La Kim Tiên!

Tuy nhiên, đối với Lâm Nguyên mà nói, điều này tự nhiên không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Hắn dựa theo chỉ dẫn trên tấm bản đồ thần bí, tiếp tục tiến lên, không ngừng thâm nhập vào phía trong Nội Hỗn Độn.

Càng tiến sâu, khí Hỗn Độn trong vùng tinh không này càng lúc càng nhiều, thậm chí xuất hiện cả một vùng uông dương do khí Hỗn Độn tạo thành.

Cảm nhận được có sinh mệnh thể tiếp cận, biển Hỗn Độn tức thì bạo động, hàng triệu luồng khí Hỗn Độn cấp bậc Đại La Kim Tiên hội

tụ lại một chỗ, như một dòng thác lũ quét mạnh lên người Lâm Nguyên, tương đương với việc hàng triệu tôn Đại La Kim Tiên đồng thời tấn công hắn!

Ngay cả Lâm Nguyên đối mặt với công kích như vậy cũng không dám quá đại ý.

Hắn chụm ngón tay thành kiếm, chém mạnh về phía trước, một đạo quang mang chói mắt lóe lên, đánh tan toàn bộ những luồng khí Hỗn Độn này.

Sau đó hắn lại tiếp tục tiến về phía trước.

Ở phía trước, cánh nhiên xuất hiện càng nhiều biển khí Hỗn Độn, mỗi một vùng biển đều vô cùng hung hiểm, hơn nữa còn mang theo một loại địch ý bản năng đối với sinh mệnh thể.

"Đây chính là ngoại vi của Nội Hỗn Độn sao?" Phải nói rằng, vùng ngoại vi này thực sự hung hiểm đến dị thường, cho dù là tồn tại cấp bậc Chuẩn Thánh tới đây, dưới sự oanh kích của biển khí Hỗn Độn cũng sẽ trọng thương.

Ngay cả Thánh nhân khi tới đây cũng phải cẩn thận từng li từng tí.

Ông~~~ Lâm Nguyên thôi động Cửu Chuyển Huyền Công, nhục thân tỏa ra một lớp thanh quang mờ ảo để phòng ngự những đợt xung kích.

Hắn không ngừng tiến tới, xuyên qua hết vùng biển khí Hỗn Độn này đến vùng biển khác, cuối cùng cũng thấp thoáng nhìn thấy một vết nứt khổng lồ giữa tinh không.

Vết nứt này vô cùng khủng bố, giống như xuyên thấu cả Hồng Hoang, cứ thế nằm ngang ở đó, dài tới ức vạn vạn dặm, tràn ngập một loại khí thế đáng sợ.

Ngay cả Vận Mệnh Trường Hà khi đứng trước vết nứt này e rằng

cũng có phần không bằng.

Ngay cả Lâm Nguyên lúc này cũng sinh ra một cảm giác nhỏ bé!

Bên ngoài vết nứt là vô cùng vô tận khí Hỗn Độn, chúng không ngừng tràn vào từ vết nứt vào tinh không Hồng Hoang, sau đó lan rộng ra xa hơn.

"Đây chính là vết nứt Hỗn Độn mà Bàn Cổ đại thần đã chém ra, kết nối với vùng đất Nội Hỗn Độn!" Trong lòng Lâm Nguyên chợt tỉnh ngộ.

Năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, trong biển Hỗn Độn vô ngần đã chém ra một cái khe khổng lồ dài không biết bao nhiêu dặm, bên trong cái khe đó đã sinh ra một thế giới, đó chính là Hồng Hoang.

Hiển nhiên, đây chính là vết nứt mà Bàn Cổ đại thần đã chém ra năm đó!

Chỉ là có lẽ theo sự diễn biến của Hồng Hoang, vết nứt này đã thu nhỏ lại.

Nhưng dù có thu nhỏ, nó vẫn mang một loại uy thế đáng sợ khiến người ta phải kính sợ.

Vút!

Lâm Nguyên bước tới hướng về vết nứt đó.

Chương 197

Nhưng khi mới đi được một nửa, huyết mạch trong cơ thể hắn bỗng nhiên sôi trào, ẩn ẩn có một nơi nào đó như đang phát ra tiếng kêu gọi hắn, muốn hắn qua đó.

"Ân?" Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động.

Tại vùng ngoại vi Nội Hỗn Độn này, có thứ gì có thể liên quan đến huyết mạch của hắn?

Hắn cảm thấy hiếu kỳ.

Tính cách của hắn tuy cẩn thận, nhưng giờ đây cảnh giới đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, cộng thêm các loại át chủ bài khiến chiến lực của hắn phi đồng phàm hưởng.

Trong vũ trụ này cơ bản không có thứ gì có thể tạo thành uy hiếp cho hắn, nên hắn cũng chẳng sợ hãi gì.

Do đó, hắn thuận theo tiếng kêu gọi từ huyết mạch, cất bước đi tới, chẳng bao lâu sau đã đứng trước một vùng biển khí Hỗn Độn kỳ dị.

Trong vùng biển đó thấp thoáng tỏa ra dao động của cấm chế, nếu không phải nhờ sự kêu gọi từ huyết mạch, cho dù là Thánh nhân cũng rất khó phát hiện ra đạo cấm chế này.

"Trận Chi Đại Đạo!" Lâm Nguyên khẽ quát trong lòng, thôi động Trận Chi Đại Đạo, ức vạn phù văn tuôn trào ra, ấn vào trên Tiên Thiên cấm chế.

Cấm chế ở trung tâm biển khí Hỗn Độn phát ra vài tiếng răng rắc rồi vỡ tan, lộ ra cảnh tượng bên trong: đó là chín giọt tinh huyết tỏa ra quang mang chói mắt.

Một uy năng khủng bố vô cùng lập tức trào dâng, quét qua toàn bộ tinh không.

Vùng biển khí Hỗn Độn mênh mông này có vô số luồng khí đáng sợ, nhưng dưới uy năng này, oanh một tiếng liền bị yên diệt thành hư vô, hơn nữa uy năng này còn lan rộng ra vạn phương!

Ngay cả Lâm Nguyên cũng có cảm giác tim đập nhanh, giống như đang đối mặt với một ngọn thần sơn cao ngất!

Loại uy áp ập vào mặt này áp bức đến mức khiến người ta không thể thở nổi!

Hắn chính là tồn tại đã bước vào Thánh nhân chi cảnh!

Chín giọt tinh huyết này cánh nhiên có thể tạo ra áp bức như thế đối với hắn, chỉ có một giải thích duy nhất: đây chính là tinh huyết của Bàn Cổ, tận chín giọt Bàn Cổ tinh huyết!

"Ngoại vi Nội Hỗn Độn cánh nhiên có thần vật bực này sao?" Lâm Nguyên không khỏi kinh thán.

Hắn biết lần này thu hoạch lớn rồi, chín giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần a, nếu có thể luyện hóa thì chắc chắn sẽ nhận được lợi ích cực đại.

Vút!

Lâm Nguyên bước tới trước chín giọt tinh huyết, đưa tay chộp lấy.

Chín giọt tinh huyết đối diện với Lâm Nguyên lại không hề kháng cự, để mặc hắn nắm trong tay.

Hiển nhiên, chúng đều cảm ứng được khí tức huyết mạch trên người Lâm Nguyên, nếu không cũng sẽ không phát ra tiếng kêu gọi lúc nãy.

“Nơi này là nơi Bàn Cổ đại thần chém khai Hỗn Độn, cũng là nơi Ngài bước vào Hồng Hoang, đỉnh thiên lập địa.

Nghĩ lại, cũng chính vì thế mà sau khi Ngài vẫn lạc, nơi này mới lưu lại vài giọt tinh huyết.” Lâm Nguyên thầm suy đoán.

Bàn Cổ tinh huyết là tinh túy của Bàn Cổ đại thần, uy năng khó mà tưởng tượng.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lâm Nguyên trở nên nóng rực, không chút do dự khẽ quát: “Luyện hóa!” Oanh!

Hắn thôi động Cửu Chuyển Huyền Công, lập tức luyện hóa chín giọt tinh huyết vào trong cơ thể.

Với tu vi hiện tại, hắn cũng không cần tiêu tốn năm tháng dài đằng đẵng để luyện hóa dần dần mà có thể hấp thu triệt để chúng trong thời gian ngắn.

Oanh!

Trong nháy mắt, một sức mạnh bàng bạc hạo hãn nổ tung trong cơ thể Lâm Nguyên, tràn tới tứ chi bách hài, thậm chí cả Nguyên thần, bắt đầu cải tạo tất cả của hắn.

Lâm Nguyên cảm nhận những biến hóa này, thần sắc ban đầu còn bình thường, nhưng rất nhanh đã lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì hắn phát hiện, chín giọt Bàn Cổ tinh huyết này không hề nâng cao tu vi của hắn, mà là từ bản chất cải tạo thể chất của hắn, cánh nhiên là bắt đầu nâng cao căn nguyên!

Oanh oanh oanh!!!

Trong cơ thể Lâm Nguyên không ngừng phát ra những tiếng oanh minh như sấm sét, vang vọng khắp vùng tinh không này.

Mỗi một tấc huyết nhục đều phát sáng, huyết khí cuồn cuộn tuôn

ra như đại dương nhấn chìm không gian mênh mông.

Cả người hắn đắm mình trong vô tận đạo vận thần quang, hùng vĩ nhiếp nhân tâm hồn.

Căn nguyên của hắn trong cuộc lột xác kinh người này cũng không ngừng thăng cấp.

Rất nhanh, từ căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần sơ cấp đã thăng lên trung cấp, rồi tiếp tục thăng lên cấp cao.

Ông một tiếng!

Lâm Nguyên cảm thấy trong khoảnh khắc này, nhục thân của mình đã xảy ra một sự lột xác kỳ dị.

Tuy rằng xương thịt bên trong vẫn như trước, nhưng cấu trúc đã sản sinh biến hóa, giống như than củi và kim cương vậy.

Cả hai đều cấu thành từ cùng một chất, nhưng một bên thì yếu ớt, một bên lại cứng rắn đến đáng sợ.

Lâm Nguyên hiện tại giống như từ than củi hóa thành kim cương.

Cường độ nhục thân lập tức xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Vốn dĩ hắn là Vu tộc, lại tu hành Cửu Chuyển Huyền Công, nhục thân cường hãn trong cùng cảnh giới cơ bản không có đối thủ, quan tuyệt cả Hồng Hoang.

Nhưng sau lần lột xác này, nó đã đạt đến trình độ khủng bố hơn, cường độ này tuyệt đối có thể vượt qua Hỗn Độn Ma Thần cùng cấp, hơn nữa còn là loại Hỗn Độn Ma Thần đứng hàng đầu!

"Trước đây khi ta tiếp thụ truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, từng thấy một tôn Hỗn Độn Ma Thần là Hỗn Độn Ma Viên, nhục thân kiên cố phi đồng phàm hưởng.

Giờ đây cường độ nhục thân của ta trong cùng cảnh giới e rằng có

thể dễ dàng nghiền ép y!" Lâm Nguyên thầm suy đoán.

Hỗn Độn Ma Viên tu hành Chiến Chi Đại Đạo, là một tồn tại cực kỳ cường đại trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, trải qua trăm trận chiến nhục thân lột xác đến mức đáng sợ, còn cứng hơn cả Hỗn Độn tinh kim.

Vậy mà Lâm Nguyên bây giờ lại có thể nghiền ép y!

Còn về các sinh linh trong Hồng Hoang, dù là Hồng Hoang Lục Thánh hay Hồng Quân, trong cùng cảnh giới, hắn ước chừng chỉ cần một ngón tay cũng có thể nhẹ nhàng ấn chết.

Dù sao thì ngay cả Hồng Quân cũng chỉ là căn nguyên Thánh nhân đỉnh cấp, mà Lâm Nguyên hiện tại là căn nguyên Thánh nhân cao cấp!

Sau khi căn nguyên thăng cấp, nhục thân lột xác chỉ là thứ yếu, quan trọng hơn chính là Nguyên thần!

Ông~~~ Lâm Nguyên thôi động Cửu Chuyển Nguyên Công chuyên tu Nguyên thần, toàn bộ Nguyên thần tức khắc tỏa ra quang mang chói mắt.

Giữa thiên địa vang lên vô tận đạo âm, trong tinh không hạo hãn đột nhiên hiện ra vô số phù văn đại đạo như biển cả nhấp nhô, vây quanh Lâm Nguyên như đang thần phục!

Hoa lạp lạp~~~ Cùng lúc đó, còn có ức vạn xích sắt thần liên đại đạo rực rỡ lóa mắt hiện ra, múa lượn quanh thân hắn.

Toàn bộ vùng tinh không này tại thời khắc này như sở hữu linh tính, sau đó biểu đạt sự thần phục cao nhất đối với Lâm Nguyên!

Lâm Nguyên nhìn về phía nào, các pháp tắc đại đạo nơi đó liền ngoan ngoãn hiện hình, không dám giữ lại chút gì, mọi ảo diệu đều hiện rõ mồn một.

Chương 198

"Đây chính là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp sao?" Lâm Nguyên kinh thán.

Hắn có thể cảm nhận được những pháp tắc đại đạo kia không còn là thân hòa với hắn nữa, mà đơn giản là nịnh bợ!

Tranh nhau tới lấy lòng hắn!

Người bình thường cần khổ cực tu hành mười vạn năm, trăm vạn năm mới có thể lĩnh ngộ được một chút da lông pháp tắc, còn Lâm Nguyên căn bản không cần chủ động tham ngộ, pháp tắc đại đạo liền trực tiếp chạy đến trước mặt hắn, nằm im cho hắn thao túng.

Mọi ảo diệu giữa thiên địa đều bày ra trước mắt.

Cảm giác này phải nói là vô cùng tuyệt diệu.

Thấp thoáng, hắn còn có thể cảm nhận được ở bên ngoài vết nứt, nơi sâu nhất của Nội Hỗn Độn dường như có một quần thể sự vật vô cùng vĩ đại!

Quần thể đó mang lại cho Lâm Nguyên một cảm giác quen thuộc, hắn tỉ mỉ nhớ lại, trong lòng dâng lên sóng cuộn biển gầm, bởi vì đó dường như chính là Đại Đạo!

Đại Đạo quy ẩn tại Nội Hỗn Độn!

Chỉ là hắn có thể cảm ứng được nhưng không cách nào điều động sức mạnh, dường như vẫn còn một lớp ngăn cách.

"Ta phải làm sao mới có thể điều động sức mạnh Đại Đạo đó?" Lâm Nguyên không khỏi suy tư.

Đại Đạo là tồn tại đáng sợ hơn cả Thiên Đạo, một khi có thể điều

động lực lượng Đại Đạo, hắn sẽ nhận được lợi ích vô cùng.

Một thứ tốt như vậy bày ra trước mắt, Lâm Nguyên tự nhiên phải nghĩ cách ứng dụng!

Sau đó, Lâm Nguyên nghĩ đến ba ngàn pháp tắc đại đạo được ghi lại trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, lập tức ngồi xếp bằng xuống thử tham ngộ.

Có lẽ sau khi tham ngộ được một số pháp tắc sẽ có hiệu quả.

Trước đây dù có các loại thủ đoạn phụ trợ, việc tham ngộ pháp tắc vẫn có độ khó nhất định, nhưng hiện tại độ khó giảm mạnh, các nghi nan trong pháp tắc đều trở nên đơn giản, hắn chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể hiểu rõ ảo diệu bên trong.

Tham ngộ pháp tắc lúc này có thể dùng từ "thế chẻ tre" để hình dung.

Ông~~~ Chỉ trong nháy mắt, quanh thân hắn bộc phát ra vạn trượng hào quang, vô số dị tượng hiện ra, các loại vĩ lực cuộn trào vây quanh.

Thấp thoáng thậm chí có thể thấy ba ngàn trường hà đại đạo chìm nổi sau lưng hắn, cảnh tượng tráng lệ vô biên.

Đây là Lực Chi Pháp Tắc!

Hắn vốn đã tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc đến mức trăm phần trăm, nhưng đó chưa phải là tận cùng, sau khi tham ngộ xong chính là dung hợp!

Chỉ có dung hợp được một phần pháp tắc mới có thể tiến xa hơn trên con đường Thánh nhân.

Chỉ là trước đây Lâm Nguyên luôn không tìm được cửa ngõ.

Hiện tại, hắn bỗng nhiên lóe lên linh quang, tìm thấy môn kính.

Oanh một tiếng, từ trong ba ngàn trường hà đại đạo sau lưng hắn đột nhiên có một tia hào quang bay ra, tỏa ra ánh sáng chói mắt nhập vào cơ thể hắn.

Ngay sau đó, cơ thể hắn tỏa ra một loại dao động đại đạo huyền diệu.

Lực Chi Pháp Tắc, dung hợp 1%!

Oanh!

Khí tức tu vi của Lâm Nguyên bạo trướng!

Chấn động cả vùng tinh không.

Cũng chính lúc này, trong minh minh, hắn bỗng nhiên cảm ứng được ở bên ngoài vết nứt khổng lồ kia, nơi sâu thẳm nhất của vùng Hỗn Độn vô tận, có một thực thể vô cùng bàng bạc và vĩ đại đang chìm trong giấc ngủ vĩnh hằng đột nhiên rung động một cái như vừa tỉnh giấc.

Sau đó, một luồng sức mạnh hạo hãn vượt qua Hỗn Độn vô tận, xuyên qua vết nứt khai thiên đạt tới vùng tinh không này, dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

Oanh!

Trong cơ thể Lâm Nguyên, một uy năng pháp tắc khủng bố đột ngột bộc phát, hư ảnh ba ngàn trường hà đại đạo sau lưng hắn cũng bạo động theo, thậm chí làm chấn động cả khí Hỗn Độn.

Khoảnh khắc này có tới hàng triệu luồng khí Hỗn Độn bị yên diệt ngay lập tức.

"Đây là...

Đại Đạo tăng phúc!

Hơn nữa còn là Đại Đạo tăng phúc cao cấp!" Tâm thần Lâm

Nguyên tức khắc chấn động mãnh liệt.

Đại Đạo tăng phúc là sự gia trì của lực lượng Đại Đạo, có thể khiến chiến lực bản thân bùng nổ, giống như Thiên Đạo gia trì có thể khiến một người tăng sức mạnh lên gấp trăm lần.

Mà Đại Đạo là sức mạnh đẳng cấp cao hơn cả Thiên Đạo!

Vì vậy, Đại Đạo tăng phúc tự nhiên cũng đáng sợ hơn Thiên Đạo tăng phúc nhiều.

Đại Đạo tăng phúc sơ cấp có thể tăng uy lực pháp tắc lên gấp mười lần!

Trung cấp tăng gấp trăm lần!

Cao cấp thì tăng tới ngàn lần!

Nghĩa là hiện tại Lâm Nguyên chỉ cần thôi động Đại Đạo tăng phúc, thực lực bản thân có thể nhảy vọt lên ngàn lần!

Điều này đơn giản là không thể tin nổi, bản thân hắn đã dị thường cường đại, lại tăng thêm ngàn lần thực lực thì sẽ đạt tới trình độ nào?

"Lại có thêm một át chủ bài mạnh mẽ." Lâm Nguyên cảm nhận sức mạnh cuộn trào trong cơ thể, vô cùng mãn nguyện.

Trong Hồng Hoang đầy rẫy cường địch này, thực lực càng mạnh thì càng an toàn.

Hắn thu liễm dao động tu vi, đứng dậy sải bước tiến về phía trước, trong chốc lát đã đến trước vết nứt khai thiên và bước vào trong đó.

Nội Hỗn Độn mới là mục đích chuyến đi này của hắn.

Sau khi phát hiện thêm nhiều bảo vật ở ngoại vi, bước tiếp theo tự nhiên là phải tiến vào trong.

Oanh!

Khoảnh khắc Lâm Nguyên bước vào Nội Hỗn Độn, từng luồng khí Hỗn Độn thô đại oanh kích lên người hắn, uy lực mỗi luồng cánh nhiên đều đạt tới cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong chốc lát đã có gần vạn luồng khí Hỗn Độn ùa tới, tương đương với gần một vạn kiện Tiên Thiên Chí Bảo đồng thời phát động công kích vào hắn.

Lâm Nguyên thôi động Cửu Chuyển Huyền Công, nhục thân tỏa ra hào quang chói mắt hóa thành từng lớp thần mang bảo vệ, ngăn cản khí Hỗn Độn bên ngoài.

Dù vậy, nhục thân hắn vẫn cảm thấy hơi đau đớn.

"Khí Hỗn Độn trong Nội Hỗn Độn cánh nhiên mạnh như vậy sao?" Lâm Nguyên cau mày.

Nếu khí Hỗn Độn bên trong toàn bộ đều ở trình độ này, ngay cả hắn cũng không ở lại được bao lâu, càng không thể đi sâu tìm kiếm bảo vật ghi trên bản đồ.

Chương 199

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên vẻ quả đoán, tình hình thực tế bên sâu Nội Hỗn Độn ra sao phải đích thân vào xem mới biết.

Hắn đón lấy luồng khí Hỗn Độn tiếp tục bước tới, thân hình thoắt ẩn thoắt hiện trong sự dao động của Không Gian Pháp Tắc, né tránh những luồng khí Hỗn Độn.

Trong chốc lát hắn đã đi sâu được một khoảng cách rất xa.

Hỗn Độn không phân biệt trên dưới, không có quá khứ tương lai, không có bất kỳ pháp tắc nào, là một nơi cực kỳ thần dị.

Lâm Nguyên ở trong đó cũng cảm thấy sự khác biệt so với Hồng Hoang.

Nhưng rất nhanh, khí Hỗn Độn cuộn trào bên trong uy lực lại càng mạnh hơn.

Nếu trước đó ví như Tiên Thiên Chí Bảo phổ thông thì bây giờ giống như Tiên Thiên Chí Bảo cực mạnh, mỗi lần có tới hàng trăm hàng ngàn, thậm chí hàng vạn luồng đồng thời oanh kích tới.

Lâm Nguyên dù có né tránh cũng khó lòng thoát khỏi, chỉ có thể cứng rắn chống đỡ.

Chỉ trong chốc lát, trên người hắn đã đẫm máu, thương thế trở nên rất nặng.

"Nơi này thực sự quá hung hiểm!" Lâm Nguyên bất đắc dĩ lắc đầu.

Tu vi hiện tại của hắn có thể nói là phi thường cường đại nhưng ở trong môi trường hung hiểm này cũng không trụ được lâu.

Nếu tiếp tục đi sâu vào sẽ biến thành bộ xương khô trong Hỗn Độn, cuối cùng bị mài mòn và đồng hóa triệt để.

"Chỉ có thể quay về." Dù không cam lòng nhưng Lâm Nguyên vẫn nhanh chóng đưa ra quyết định.

Xem ra chỉ có thể đợi sau này tu vi mạnh hơn mới quay lại đây khám phá.

"Hèn gì sinh linh trong Hồng Hoang không có một tôn nào tiến vào Hỗn Độn, ngay cả cường giả đỉnh tiêm như Hồng Quân cũng luôn ẩn mình trong Thiên Đạo tu hành.

Môi trường hung hiểm thế này, ngay cả Thánh nhân cũng chỉ có nước đâm đầu vào tường." Lâm Nguyên nghĩ thầm.

Hắn lập tức quay người định trở về Hồng Hoang.

Nhưng ngay lúc đó, dị biến nảy sinh!

Oanh!

Từ nơi sâu nhất của Nội Hỗn Độn, một khối sức mạnh vĩ đại thức tỉnh, một đạo vận huyền diệu vượt qua Hỗn Độn vô ngần giáng lâm nơi đây, dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

Những luồng khí Hỗn Độn cuồng bạo xung quanh sau khi cảm ứng được tia đạo vận này trong người Lâm Nguyên, cánh nhiên lập tức trở nên vô cùng thuần phục, lần lượt nhường đường, không còn tấn công hắn nữa.

"Ân?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

"Đây là lực lượng Đại Đạo?

Dưới sự gia trì của Đại Đạo, những khí Hỗn Độn này lại không tấn công ta?" Lâm Nguyên vô cùng mừng rỡ, không ngờ lại có được bất ngờ như vậy, lúc nãy hắn đã định từ bỏ rồi!

“Phải rồi, ta là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp!

Căn nguyên này ở Hồng Hoang có lẽ chỉ bộc lộ ưu thế về thiên phú, nhưng khi tới Nội Hỗn Độn này liền lập tức hiển hiện ưu thế về phúc duyên và khí vận.” Lâm Nguyên nghĩ tới.

Căn nguyên là gì?

Căn nguyên đại diện cho ngộ tính nghịch thiên, cơ duyên nghịch thiên, khí vận nghịch thiên!

Tam Thanh chính là đại diện điển hình nhất cho căn nguyên nghịch thiên.

Vừa sinh ra tư chất đã nghịch thiên, ngộ tính siêu phàm, đó còn chưa là gì, đáng kinh ngạc hơn là trên con đường tu hành sau đó, hễ động một chút là gặp được đủ loại linh bảo kinh thiên, Thiên Đạo ưu ái, khí vận kinh thế.

Căn nguyên của Lâm Nguyên tự nhiên mạnh hơn Tam Thanh, nhưng ở Hồng Hoang hắn lại là đối thủ của Thiên Đạo, trong minh minh Thiên Đạo luôn áp chế hắn, vì vậy chỉ thể hiện được phương diện tư chất, còn khí vận thì có phần thiếu hụt.

Nhưng khi tới Nội Hỗn Độn này không còn Thiên Đạo áp chế, tại nơi có lực lượng Đại Đạo bao phủ, đại phúc duyên và đại khí vận liền cuồn cuộn kéo đến!

Mang theo khí vận bẩm sinh, những khí Hỗn Độn này tự nhiên sẽ không nhắm vào hắn nữa.

“Bây giờ phải vào sâu Nội Hỗn Độn xem cho kỹ mới được.” Lâm Nguyên tâm trạng rất tốt, theo một tọa độ sâu trong Nội Hỗn Độn trên bản đồ mà tiến bước.

Đi chưa được bao xa, hắn đã giẫm phải một vật cứng, nhặt lên xem thử, hách nhiên là một khối vật thể kim loại to bằng nắm tay, trên

bề mặt có những dấu ấn kỳ dị.

"Đây là Hỗn Độn Tinh Kim!" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hắn trước đây tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ, trong đó có ghi chép về Hỗn Độn Tinh Kim, là một loại vật liệu luyện khí cực giai, có thể dùng để rèn đúc linh bảo cấp bậc cực cao!

Tuy chỉ là một khối to bằng nắm tay nhưng để rèn đúc một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo chắc không thành vấn đề.

"Thu hoạch không tệ." Lâm Nguyên rất hài lòng, cất khối Hỗn Độn Tinh Kim vào rồi tiếp tục đi lên phía trước.

Càng đi tới, hắn càng chấn kinh, vì trên suốt quãng đường này, cánh nhiên chỗ nào cũng có bảo vật!

"Đây là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo!

Tuy đã tàn phá nhưng bên trong vẫn còn một khối Hỗn Độn bản nguyên vô cùng bàng bạc!" "Trời ạ...

đây cánh nhiên là đầu lâu của một tôn Hỗn Độn Ma Thần đã chết!" "Đây...

đây là một gốc linh căn, Hỗn Độn linh căn!" "..." Từng kiện bảo vật kinh thiên hiện ra trước mắt Lâm Nguyên.

"Nơi này cánh nhiên có nhiều bảo vật đến thế sao?" Lâm Nguyên chấn động.

Hắn trước đó suy đoán Nội Hỗn Độn có lẽ có nhiều vật quý giá nhưng không ngờ lại phong phú đến mức độ này.

Tuy nói những linh bảo này đều khiếm khuyết nhưng vẫn mang giá trị cực kỳ kinh người, vì bên trong mỗi vật tàn phá đều ẩn chứa một khối Hỗn Độn bản nguyên vô cùng dồi dào.

Hỗn Độn bản nguyên gần như có thể coi là một loại vật năng vạn

năng.

Có thể dùng để thăng cấp căn nguyên tu vi, luyện chế các loại linh bảo, cũng có thể dùng để tham ngộ pháp tắc đại đạo.

Trước đây Lâm Nguyên giúp Hậu Thổ luyện chế nhục thân cũng đã dùng tới Hỗn Độn bản nguyên.

Chiết xuất những Hỗn Độn bản nguyên này ra, bất kể ứng dụng vào việc gì cũng có thể nâng cao nội hàm của hắn lên rất nhiều.

"Nghĩ lại, sở dĩ như vậy là vì nơi đây chính là chiến trường khai thiên!" Lâm Nguyên nghĩ tới.

Năm xưa Bàn Cổ đại thần chính là tại nơi này chém khai Hỗn Độn, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng tại nơi này vây công Bàn Cổ, sau đó bị một rìu giết sạch, nơi này tự nhiên để lại rất nhiều di tích.

Đương nhiên, đó chỉ là một trong những nguyên nhân.

Nguyên nhân quan trọng hơn chính là căn nguyên của hắn: căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp!

Căn nguyên này khiến hắn có đại phúc duyên, đại khí vận, nên ở trong Nội Hỗn Độn mới có thể dễ dàng gặp được những vật quý giá dị thường này.

Nếu không, vùng Hỗn Độn rộng lớn thế này, lại có bao nhiêu khí Hỗn Độn gây nhiễu cảm tri, làm sao hắn có thể dễ dàng gặp được bảo vật Hỗn Độn?

"Thu hết sạch!" Lâm Nguyên không khách khí chút nào, đem từng kiện bảo vật gặp được dọc đường thu vào túi.

Chương 200

Đồng thời, hắn cũng nghĩ tới việc ứng dụng phần Hỗn Độn bản nguyên này vào thế giới trong cơ thể.

Sau khi hấp thu chúng, thế giới bên trong chắc chắn có thể trưởng thành một bước lớn.

"Chiết xuất bản nguyên!" Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, một luồng thánh nhân pháp lực bàng bạc gào thét tuôn ra, bao quanh từng kiện linh bảo.

Quang mang lóe lên, từng khối Hỗn Độn bản nguyên được chiết xuất ra.

Oanh!

Hỗn Độn bản nguyên như những mặt trời nhỏ rực rỡ, sức mạnh hạo hãn vô tận trào dâng, chấn động trong cơ thể Lâm Nguyên.

Ông~~~ Giây tiếp theo, Hồng Mông Thế Giới Thụ bộc phát ra một dao động đáng sợ, vài cành lá bắn ra quấn chặt lấy những khối Hỗn Độn bản nguyên đó kéo vào thân cây.

Ánh sáng lóe lên liên tục, trong chốc lát đã tiêu hóa hoàn toàn.

Sau đó cả cây Thế Giới Thụ đột ngột bạo trướng.

Chỉ trong chốc lát, hàng trăm hàng ngàn "cành mới" đã mọc ra, trong mỗi tế bào của các cành cây này đều ẩn chứa ức vạn đa nguyên vũ trụ.

Quy mô của cây Thế Giới Thụ này lại tăng vọt!

Chỉ có điều, khoảng cách từ cây non biến thành "cây nhỏ" vẫn còn một đoạn đường nữa.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên đối với việc này vô cùng mãn nguyện.

"Hiện tại đẳng cấp sức mạnh của Thế Giới Thụ đã ngày càng gần với Đỉnh cấp Đại Thiên thế giới rồi.

Trong thế giới này đã có thể sinh ra sinh linh cấp bậc Đại La Kim Tiên." Mỗi một thế giới đều có giới hạn số lượng sinh linh đỉnh phong có thể sinh ra.

Ví dụ như Hồng Hoang có Thiên Địa Nhân tam đạo, mỗi đạo có thể sinh ra 12 tôn Thánh nhân, nên Hồng Hoang tối đa có 36 tôn Thánh nhân.

Hiện tại thế giới trong cơ thể Lâm Nguyên tối cao có thể sinh ra sinh linh cấp Đại La Kim Tiên, đẳng cấp sức mạnh này đã có thể nói là rất khủng bố.

"Thế giới hạo hãn bực này, nếu gia trì sức mạnh của nó lên người ta, e rằng so với Đại Đạo tăng phúc cũng chẳng kém là bao." Lâm Nguyên nghĩ thầm.

Sau khi cảm nhận sức mạnh thế giới bên trong, hắn tiếp tục đi theo lộ trình trên bản đồ để tìm kiếm ba kiện bảo vật kia.

Trên đường đi, hắn lại phát hiện thêm một số bảo vật, tự nhiên đều chiết xuất bản nguyên dung nhập vào thế giới bên trong.

Cứ thế đi đi dừng dừng, một thời gian sau, Lâm Nguyên đột nhiên cảm nhận được khí tức cấm chế phía trước, hắn đại hỷ, hiển nhiên nơi này chính là nơi cất giấu bảo vật.

Cuối cùng cũng tìm thấy một cái!

"Cấm chế, khai!" Lâm Nguyên quát khẽ, thôi động Trận Chi Đại Đạo oanh kích lên Tiên Thiên cấm chế.

Không tốn quá nhiều sức lực, hắn đã phá vỡ lớp cấm chế đó.

Sau đó hắn nhìn thấy bên trong cấm chế hách nhiên là một cuốn sách lớn đen kịt.

Trên cuốn sách đó có chín mươi chín tầng thế giới U Minh chìm nổi cuộn trào, trong mỗi tầng thế giới đều có ức vạn lệ quỷ đang gào thét, cảnh tượng vô cùng khả bố, từng luồng khí tức U Minh ập vào mặt.

Bên cạnh cuốn sách đen đó còn có một giọt tinh huyết tỏa ra uy năng cực kỳ đáng sợ, tuy không bằng Bàn Cổ tinh huyết nhưng cũng rất mạnh mẽ.

Lâm Nguyên bước tới trước cuốn sách đen, tung ra thánh nhân pháp lực bàng bạc để luyện hóa nó.

Tức khắc một luồng thông tin tràn vào não hải, giúp hắn hiểu rõ lai lịch của cuốn sách này.

"Hóa ra đây là U Minh Thư!

Hơn nữa còn là Hỗn Độn Linh Bảo!

Hỗn Độn Thượng Phẩm Linh Bảo!" Lâm Nguyên chấn động trong lòng.

Cuốn sách đen này cánh nhiên vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo để đạt cấp Hỗn Độn Linh Bảo, mà còn không phải là hạ phẩm hay trung phẩm thông thường, mà là thượng phẩm!

Lúc này, lại có thêm một luồng thông tin khác tràn vào não hải Lâm Nguyên.

Sau khi tiêu hóa thông tin này, hắn càng thêm chấn động.

Bởi vì bên trong có ghi chép một phương pháp diễn biến thế giới!

Bên trong U Minh Thư ẩn chứa một đạo U Minh hoàn chỉnh, đồng thời còn có một hạt giống U Minh Đại Thế Giới.

Nếu gieo hạt giống này vào thế giới Địa Phủ, đồng thời thông báo với Đại Đạo thì có thể biến Địa Phủ thành một phương U Minh Đại Thế Giới độc lập, thoát khỏi sự kiểm soát của Thiên Đạo!

"Việc này nếu thành công, ta sẽ nhận được lợi ích vô cùng!" Lâm Nguyên không khỏi kích động.

Hiện tại thế giới Địa Phủ tuy đã được khai tịch nhưng liên hệ với Thiên Đạo vẫn rất chặt chẽ, chịu nhiều hạn chế.

Nếu có thể tách ra sẽ có thể độc lập phát triển, từ đó không còn bị trói buộc, một bước lên trời!

Thậm chí có khả năng diễn biến thành Đỉnh cấp Đại Thiên thế giới!

"Tuy nhiên, nếu chỉ có một kiện Hỗn Độn Thượng Phẩm Linh Bảo này e rằng không đủ." Lâm Nguyên nhanh chóng cau mày.

Không ai rõ việc khai thiên tích địa gian nan hơn hắn!

Thế giới trong cơ thể hắn được hình thành sau khi dung hợp Hồng Mông Châu, lại thôn phệ vô số bảo vật, vậy mà đến giờ cũng mới chỉ là Cao cấp Đại Thiên thế giới.

Muốn Địa Phủ độc lập diễn biến thành U Minh Đại Thế Giới, ít nhất cần thêm hai kiện bảo vật cùng cấp mới được!

"Trên bản đồ còn ghi chép hai kiện bảo vật khác, không biết đẳng cấp của chúng thế nào, cứ đi tìm xem sao." Lâm Nguyên nghĩ vậy, lập tức theo bản đồ tìm kiếm tiếp.

Oanh oanh oanh~~~ Trong vùng Hỗn Độn mờ mịt, vô số khí Hỗn Độn cuộn trào, mỗi luồng đều có uy lực ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Di chuyển trong môi trường đáng sợ này, ngay cả Thánh nhân cũng

có nguy cơ mất mạng.

Tuy nhiên Lâm Nguyên lại không gặp vấn đề gì, hắn có Đại Đạo che chở, đi tới đâu khí Hỗn Độn cũng tự dạt ra nhường lối, giúp hắn không ngừng đi sâu vào.

Dọc đường hắn cũng phát hiện nhiều loại bảo vật Hỗn Độn khác như linh căn khô héo, tàn thi của Hỗn Độn Ma Thần đã chết, hay dược liệu Hỗn Độn kỳ dị.

Giống như trước đó, trong những bảo vật này đều ẩn chứa Hỗn Độn bản nguyên dồi dào, Lâm Nguyên không chút do dự chiết xuất hết chúng để dung nhập vào cây non Hồng Mông.

Cây non Hồng Mông nhận được bản nguyên tiếp tục trưởng thành, nhưng về sau tốc độ chậm lại như rùa bò, đạt tới một điểm giới hạn.

"Xem ra muốn tấn thăng lên Đỉnh cấp Đại Thiên thế giới vẫn còn một đoạn đường dài phải đi a." Lâm Nguyên không khỏi cảm thán.

Nhưng điều này cũng bình thường, phải biết Đỉnh cấp Đại Thiên thế giới là đẳng cấp thế giới cực cao, muốn nâng tầm thế giới trong cơ thể lên mức đó gần như là không thể.

Hắn có được hy vọng này đã là rất tốt rồi.

Ông~~~ Ngay lúc đó, phía trước Lâm Nguyên truyền tới một dao động cấm chế, hắn biết mình đã tìm thấy nơi cất giấu một kiện Hỗn Độn linh bảo khác, trên mặt không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Hắn không ngần ngại thôi động Trận Chi Đại Đạo với tu vi cấp Thánh nhân, phù văn đại đạo tuôn ra như thác lũ oanh kích lên trận pháp cấm chế.

Chương 201

Oanh!

Trong một tiếng nổ lớn, trận pháp cấm chế bị phá vỡ, lộ ra vật bên trong.

Đó là một kiện pháp bảo hình vòng quay, tỏa ra uy năng cực kỳ đáng sợ, lơ lửng trên Hỗn Độn.

Phía sau nó ẩn hiện sáu cái vòng xoáy khổng lồ, mỗi cái đều hùng vĩ như một thế giới Hỗn Độn.

Bên cạnh vòng quay này còn có một giọt tinh huyết, hơi sương bốc lên từ giọt tinh huyết đó hóa thành hình một tôn Ma Thần hung tợn đáng sợ.

Lâm Nguyên nhìn thấy tôn Ma Thần đó liền nhận ra ngay, đây hách nhiên là một trong mười tôn Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu trong ba ngàn Ma Thần!

"Đây chắc hẳn chính là Luân Hồi Bàn, pháp bảo của Luân Hồi Ma Thần trong truyền thuyết!

Còn giọt tinh huyết này hiển nhiên là tinh huyết của Luân Hồi Ma Thần!" Ánh mắt Lâm Nguyên nóng rực, đưa tay thu lấy Luân Hồi Bàn và tinh huyết của Luân Hồi Ma Thần.

Hắn không vội luyện hóa Luân Hồi Bàn ngay mà chuẩn bị tìm nốt kiện linh bảo cuối cùng rồi mới rời đi.

Theo chỉ dẫn trên bản đồ, hắn tiếp tục bước đi trong Hỗn Độn mịt mù.

Quá trình diễn ra khá suôn sẻ, rất nhanh hắn đã tìm thấy nơi cất giấu kiện linh bảo cuối cùng.

Mở cấm chế ra, bên trong hách nhiên là một lá cờ, bên cạnh lá cờ cũng có một giọt tinh huyết.

Phía sau lá cờ hiện ra một dòng sông dài hạo hãn, đó hách nhiên là sông Hoàng Tuyền, dường như muốn chảy qua vạn giới, mang lại cảm giác thần dị và đáng sợ như Thiên Đạo Trường Hà hay Vận Mệnh Trường Hà.

"Hoàng Tuyền Ma Thần, Hoàng Tuyền Kỳ!" Lâm Nguyên lập tức phán đoán ra lai lịch của chúng, cầm lấy trong tay.

Lúc này tâm niệm hắn khẽ động, hai kiện linh bảo còn lại là U Minh Thư và Luân Hồi Bàn cũng từ trong cơ thể hắn bay ra.

Ông!

Khi ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo gặp nhau, cánh nhiên sản sinh một loại cộng minh kỳ dị.

Trên ba kiện linh bảo hiện hóa ra chín mươi chín tầng thế giới U Minh, Lục Đạo Luân Hồi quay tròn ầm ầm, sông Hoàng Tuyền xuyên qua tất cả các thế giới như muốn liên kết chúng lại thành một khối.

Ba kiện linh bảo, ba cảnh tượng kỳ dị trở thành một chỉnh thể hữu cơ!

Và chỉnh thể này đơn giản giống như một phương đại thế giới hoàn mỹ!

"Quả nhiên!" Ánh mắt Lâm Nguyên sáng rực.

Ba kiện linh bảo này trong minh minh vốn có một mối liên hệ.

Chỉ dựa vào U Minh Thư thì khó biến Địa Phủ thành U Minh Đại Thế Giới, nhưng cộng thêm Hoàng Tuyền Kỳ và Luân Hồi Bàn này thì chắc chắn không có vấn đề gì.

Đẳng cấp của chúng quá cao!

Ở Hồng Hoang, linh bảo đẳng cấp cao nhất là Tiên Thiên Chí Bảo, còn ba món này đều là Hỗn Độn Linh Bảo!

Lại còn là Hỗn Độn Thượng Phẩm!

Ngay cả thời đại Hỗn Độn, ba kiện linh bảo này tuyệt đối là cấp bậc trấn thế, chỉ những tôn Hỗn Độn Ma Thần mạnh nhất mới có tư cách nắm giữ.

"Có điều, muốn luyện hóa ba kiện linh bảo này cũng có chút khó khăn a." Lâm Nguyên nghĩ đến cấm chế bên trong khi tiếp xúc với chúng, không khỏi cảm thấy bất lực.

Trong Hỗn Độn Linh Bảo tự nhiên có cấm chế, hơn nữa là Hỗn Độn cấm chế!

Thông thường, Hỗn Độn Hạ Phẩm có từ 1 đến 12 đạo cấm chế.

Trung phẩm từ 13 đến 24 đạo.

Thượng phẩm từ 25 đến 36 đạo.

Mà ba kiện linh bảo này đều có đủ 36 đạo cấm chế!

Đây là mức cao nhất của Hỗn Độn Thượng Phẩm!

Điều này đại diện cho việc phẩm chất của chúng đã tiếp cận Hỗn Độn Cực Phẩm Linh Bảo, giá trị cao đến mức không thể đong đếm.

Ba kiện Thượng phẩm cộng lại e rằng đủ để sánh ngang với một kiện Cực phẩm hoàn chỉnh!

Nhưng mặt khác, điều này cũng có nghĩa là việc luyện hóa chúng cực kỳ khó khăn.

Tuy hiện tại tu vi Lâm Nguyên thâm hậu, đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, lại bắt đầu dung hợp Lực Chi Pháp Tắc, thế giới trong cơ thể cũng thăng lên Cao cấp Đại Thiên nhưng để luyện hóa hết 36 đạo cấm chế của ba món đồ này vẫn cần thời gian

rất dài.

"Cũng không còn cách nào khác, đành phải từ từ thôi.

Kế hoạch biến Địa Phủ thành U Minh Đại Thế Giới đành phải dời lại một thời gian." Lâm Nguyên hơi tiếc nuối nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Sau đó, hắn tiếp tục đi lại trong Nội Hỗn Độn một thời gian nữa.

Tuy vẫn có thu hoạch nhưng dường như vận may đã hết, không còn phát hiện thêm vật quý giá nào như ban đầu.

Tiếp tục thế này chỉ lãng phí thời gian, Lâm Nguyên nghĩ vậy liền rời khỏi Nội Hỗn Độn, trở về Hồng Hoang.

"Không biết những năm qua Hồng Hoang thay đổi thế nào rồi?" Lâm Nguyên vừa trở về vừa nghĩ.

Hắn ở Nội Hỗn Độn cũng đã mất mấy trăm năm.

Với thế giới Hồng Hoang trước đây, mấy trăm năm chỉ là cái búng tay, không có gì thay đổi lớn.

Nhưng bây giờ thì khác.

Kể từ trận chiến U Minh Huyết Hải, Bàn Cổ đại thần chém mất một góc Thiên Đạo hóa thành Nhân Đạo thần luân chiếu sáng đại thiên, cả Hồng Hoang đều bước vào thời đại tiến hóa tốc độ cao.

Cường giả xuất hiện lớp lớp, nhiều đại thần thông giả vốn bị kẹt ở bình cảnh nay đều đột phá, thậm chí truyền thuyết kể rằng những cường giả đáng sợ đã vẫn lạc từ thời Viễn cổ cũng đang phục sinh, nghịch thiên quay lại.

Cả Hồng Hoang có thể nói là bước vào một thời đại hoàng kim chưa từng có.

Thậm chí trong quá trình này sinh ra thêm vài tôn Thánh nhân cũng

không phải là chuyện không thể.

Vì vậy Lâm Nguyên cũng không khỏi tò mò về những thay đổi ở Hồng Hoang lúc này, hắn có phần cấp thiết muốn quay về đại lục Hồng Hoang.

Oanh oanh oanh~~~ Trong khi Lâm Nguyên đang trên đường trở về, tại một nơi ngoài Hồng Hoang, trong một không gian thời gian thần bí mà không ai có thể dò xét được, một dòng sông vận mệnh hạo hạo đãng đãng đang không ngừng chảy về phía trước.

Nếu Lâm Nguyên ở đây sẽ nhận ra ngay đây chính là nơi linh hồn hắn từng giáng lâm khi chứng đạo Đại La Kim Tiên, Vận Mệnh Trường Hà nằm trong không gian kỳ dị này.

Trong dòng sông đó, mỗi đóa sóng hoa là một đại thời đại rực rỡ, bao hàm ức vạn sinh linh vô tận, vận mệnh của chúng sinh đều hình chiếu trong đó, chịu sự thao túng của Vận Mệnh Trường Hà!

Dưới sự trấn áp của lực lượng Thiên Đạo, ngay cả ấn ký của Thánh nhân trong dòng sông này cũng khó lòng hành động, chỉ có thể ngoan ngoãn ở yên một chỗ.

Đặc biệt là những cường giả đã chết, tu vi của họ mạnh đến mức không thể tin nổi, theo lý thường thì phải bất tử bất hủ, dù chết đi vẫn có thể nhờ ấn ký trong Vận Mệnh Trường Hà mà phục sinh.

Nhưng vì Thiên Đạo trấn áp, một khi họ chết đi, ấn ký sẽ hoàn toàn mờ nhạt, không thể gây thêm sóng gió gì.

Chương 202

Còn về chuyện xuyên không về quá khứ hay thay đổi dòng thời gian, ngay cả Hồng Quân cũng đừng hòng làm được.

Dưới sự trấn áp của Thiên Đạo, tất cả đều phải đi theo một lộ trình đã định sẵn, mọi thứ đều là định số, không ai được phép thay đổi.

Hồng Quân dù dĩ thân hợp đạo có thể ảnh hưởng hay kiểm soát Thiên Đạo ở phạm vi nhỏ nhưng cũng khó lòng lay chuyển quy tắc căn bản này.

Nhưng tại khoảnh khắc này, quy tắc đó đã thay đổi!

Oanh long long~~~~ Ở gần thượng nguồn Vận Mệnh Trường Hà hạo đãng, đột nhiên có vài khối ấn ký tỏa ra ánh sáng chói mắt, một uy năng khủng bố bộc phát, tạo nên những con sóng cao vạn trượng trên dòng sông.

Đó hách nhiên là những con Hung thú.

Một con Hung thú thân dài ức vạn dặm, bao quanh là hung sát khí ngút trời, trông như một con hổ khổng lồ, ánh mắt hung bạo tàn ác, nanh vuốt sắc nhọn, lớp lông xám đen tỏa ra ánh kim loại lạnh lẽo, mỗi sợi lông đều rung lên bần bật, nó ngửa mặt gầm lên một tiếng khiến Vận Mệnh Trường Hà rung động.

Một con Hung thú khác có thân hình của dê, khuôn mặt người nhưng răng hổ.

Trên mặt không có mắt, chỉ có một cái miệng máu khổng lồ!

Miệng há ra như một vực sâu đen ngòm, mùi tanh tưởi ập tới!

Trong cái miệng đó là những hàm răng trắng hếu tỏa ra hàn quang

nhiếp nhân tâm phách!

Lại một con Hung thú khác toàn thân phủ đầy lông dài đỏ như máu, hai bên miệng mọc ra hai cái răng nanh nhọn hoắt như muốn đâm thủng vận mệnh, cái đuôi cực kỳ mạnh mẽ như một cây thần roi Hỗn Độn.

Khuôn mặt nó tương tự như người nhưng tỏa ra một ý chí bá đạo hung ác khiến người ta phải rợn tóc gáy!

Còn một con Hung thú nữa trên mặt cánh nhiên là một vùng hỗn độn, bao quanh là khí Hỗn Độn.

Cái bụng to lớn, bên trong dường như chứa đựng cả một thế giới bàng bạc...

Nếu có sinh linh Hồng Hoang nào ở đây nhìn thấy bốn con Hung thú đáng sợ này e rằng sẽ lập tức kinh hô thất thanh vì sợ hãi.

Bởi vì đây chính là Tứ Đại Hung Thú dưới trướng Thú Hoàng Thần Nghịch thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp: Cùng Kỳ, Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn!

Những con Hung thú Thái cổ này là sự kết hợp giữa oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần và sát khí giữa thiên địa tạo thành, chúng mang trong mình lòng thù hận không thể tưởng tượng nổi đối với Bàn Cổ.

Vì sinh linh Hồng Hoang do Bàn Cổ dựng dục ra nên chúng chuyển thù hận đó lên sinh linh Hồng Hoang, thề phải diệt tuyệt toàn bộ chúng sinh!

Vào thời Thái cổ, đám Hung thú này đã trực tiếp gây ra Hung Thú Lượng Kiếp khủng bố, không biết bao nhiêu sinh linh vạn tộc đã chết dưới tay chúng.

Và lúc này, những kẻ vốn đã vẫn lạc lại đang rung động trong Vận Mệnh Trường Hà!

Những ấn ký mờ nhạt đó đang rực rỡ trở lại!

Không chỉ có thế, theo sự rực rỡ của ấn ký, toàn bộ dòng sông vận mệnh nổi sóng dữ dội, vô số đốm sáng kỳ dị từ trong sông bay ra nhập vào các ấn ký đó.

Trong những đốm sáng đó ẩn chứa một sức mạnh bàng bạc, khi dung nhập vào khiến uy lực ấn ký không ngừng tăng lên, chẳng bao lâu sau đã đột phá đỉnh phong của họ lúc còn sống, vượt qua cấp bậc cũ!

Sau khi tất cả đốm sáng đã nhập vào, ấn ký trở nên cường thịnh đến cực điểm.

Cuối cùng, ấn ký của Cùng Kỳ bay vọt ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà, oanh một tiếng, cánh nhiên bộc phát ra khí tức Thánh nhân hạo đãng, tỏa sáng cùng với ấn ký của những Thánh nhân như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Quầng sáng Thiên Đạo khổng lồ treo ở thượng nguồn Vận Mệnh Trường Hà chợt phun ra vô tận lực lượng Thiên Đạo dung nhập vào đạo ấn ký đó.

Sau đó, ấn ký ban đầu dần dần sở hữu một thân thể.

Thân thể cấp Thánh nhân!

Khoảnh khắc thân thể thành hình, Cùng Kỳ đột ngột mở mắt, trong mắt lóe lên tia sáng hung lệ vô cùng, ngửa mặt gầm lên cuồng nộ.

Oanh!

Vận Mệnh Trường Hà vô tận chấn động.

Oanh long một tiếng, Cùng Kỳ hóa thành một đạo lưu quang bay ra khỏi không gian thần bí này, giáng lâm xuống thế giới Hồng Hoang.

Trong khi đó, ba đạo ấn ký Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn vẫn

đang tiếp tục dựng dục.

Ở phía trên cao hơn ba đạo ấn ký này, thấp thoáng có một bóng người tỏa ra khí tức hung lệ đến cực điểm như muốn hủy diệt cả thế giới, lúc này cũng đang dần dần phục tô.

Và người đó hách nhiên chính là Thú Hoàng Thần Nghịch!

Gần thượng nguồn Vận Mệnh Trường Hà có một không gian thần bí gọi là Thiên Đạo không gian.

Trong không gian đó, Hồng Quân đang ngồi xếp bằng, khuôn mặt vô bi vô hỷ nhìn cảnh tượng quỷ dị đang diễn ra trên dòng sông vận mệnh trước mắt.

"Ngươi làm như vậy hậu quả rất đáng sợ, nói không chừng cuối cùng sẽ khiến Vận Mệnh Trường Hà hoàn toàn mất khống chế, lúc đó sẽ khó mà thu xếp được." Một giọng nói đột ngột vang lên.

Kèm theo giọng nói đó, một cây dương liễu khổng lồ đột nhiên hiện ra trong Thiên Đạo không gian, cao ức vạn vạn trượng, mỗi một cành lá đều đâm xuyên vào nơi sâu thẳm nhất của thời không, tỏa ra khí tức vô cùng huyền diệu.

Nếu Lâm Nguyên ở đây chắc chắn sẽ nhận ra đây chính là Không Gian Ma Thần: Dương Liễu!

Truyền thuyết kể rằng Hồng Quân và Dương Liễu là kẻ thù truyền kiếp, nhưng không ngờ họ lại ở cùng một không gian, hơn nữa quan hệ dường như là đồng minh hợp tác!

"Thiên Đạo bị chém, Nhân Đạo đại hưng, mọi chuyện sớm đã không thể khống chế." Hồng Quân thản nhiên mở miệng.

"Đã như vậy, chi bằng thuận thế mà làm, để những tồn tại đã chết kia phục sinh, tạo thêm chút rắc rối cho Vu tộc, làm nhiễu loạn sự chú ý của chúng.

Như vậy chúng ta mới có thể ung dung bố cục." "A a, ngươi nói vậy làm ta có chút mong đợi rồi.

Không ngờ việc Bàn Cổ chém mất một góc Thiên Đạo lại cung cấp cho chúng ta một cơ hội để thoát khỏi sự trói buộc của vận mệnh." Dương Liễu nghe lời Hồng Quân liền cười lên.

Y nhìn về phía dòng sông vận mệnh hạo đãng trước mặt, trong mắt mang theo vẻ mong chờ.

"Khi không còn trói buộc, chúng ta sẽ trở thành chúa tể Hồng Hoang, bước chân vào lãnh địa chí cao.

Cho dù là các Ma Thần trong Hỗn Độn có quay lại cũng sẽ phải run rẩy, sợ hãi trước mặt chúng ta." "Chuyện đó còn xa lắm, cứ làm tốt chuyện trước mắt đã." Thần tình Hồng Quân không đổi, vẫn lạnh lùng như trước.

"Không giải quyết được đại địch Vu tộc thì tất cả chỉ là vọng tưởng." "Vu tộc đã không còn đáng ngại." Dương Liễu cười nói: "Dù sao thì ai mà ngờ được ngươi lại điên cuồng như vậy chứ?

Khi ngươi đã mở ra xiềng xích đó, thứ có thể ngăn cản chúng ta e rằng chỉ còn là Vô Lượng Lượng Kiếp trong truyền thuyết thôi." Oanh!

Ở một phía khác của Hồng Hoang, một luồng khí tức khủng bố từ hư vô hiện ra, rơi xuống chấn chìm một vùng đất rộng ức vạn dặm, bụi mù mịt che lấp bầu trời.

Một bóng người khổng lồ từ trong hố sâu chậm rãi bước ra giữa đám bụi đất đó, tỏa ra khí tức hung lệ, hách nhiên chính là Cùng Kỳ.

"Không ngờ Vận Mệnh Trường Hà lại chấn động, cho ta cơ hội trọng sinh, một lần nữa giáng lâm thế giới này." Cùng Kỳ nhìn quanh trời đất, cơ thể màu xám thép lưu động lãnh quang, nhếch miệng nở

một nụ cười dữ tợn.

"Hơn nữa còn nhân họa đắc phúc, hấp thu được sức mạnh kỳ dị ẩn tàng trong Vận Mệnh Trường Hà, bước chân vào cảnh giới Thánh nhân!" Thân thể nó rung lên, hóa thành hình người, cúi đầu nhìn lòng bàn tay mình.

Trong đôi mắt tràn ngập sát khí bạo liệt hiện lên một tia say mê.

"Đây chính là sức mạnh Thánh nhân sao?

Thật mạnh a.

Chương 203

Ngay cả Thú Hoàng đại nhân e rằng hiện tại cũng không bằng ta.

Đương nhiên, nếu Ngài cũng có thể trọng sinh như ta, chắc chắn sẽ còn mạnh hơn ta nhiều." Vừa nói, nó vừa nhẹ nhàng nắm chặt nắm tay.

Oanh!

Không gian trong lòng bàn tay nó đột ngột yên diệt, và xu hướng yên diệt này còn nhanh chóng lan ra tứ phía, trong nháy mắt đã bao phủ vùng đất ức vạn dặm.

Hư không vỡ vụn, địa hỏa thủy phong cuộn trào, quang mang Hỗn Độn lóe lên, khí cơ khai thiên tích địa lưu chuyển.

Từng mảnh thế giới sinh ra rồi lại nhanh chóng diệt vong.

Ông~~~ Khắc tiếp theo, nó lại giải phóng Nguyên thần chi lực của mình, một sức mạnh vô hình như một cơn bão tức khắc oanh minh tuôn ra, chấn động càn khôn, khiến các tinh tú ngoài vực cũng phải run rẩy.

Mọi sự vật trên trời dưới đất đều hiện rõ mồn một trong não hải nó, một cảm giác kiểm soát mạnh mẽ tự nhiên sinh ra, so với trước đây mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

"Ân?" Sau khi giải phóng Nguyên thần chi lực, Cùng Kỳ bỗng nhiên cảm ứng được trên đại lục Hồng Hoang đang có vô số sát khí cuộn trào, và loại sát khí đó mang lại cho nó một cảm giác vô cùng thân thiết.

"Loại sát khí này..." Trong mắt Cùng Kỳ tức khắc lộ vẻ kinh ngạc.

Ở kiếp trước, nó cũng biết dưới lòng đất Hồng Hoang có sát khí

khủng bố nhưng chưa bao giờ cảm ứng được.

Thế là nó từng đích thân xuống thám hiểm, muốn thu nó làm của riêng.

Dù sao nó cũng là Hung thú, mà Hung thú vốn là sự kết hợp giữa oán niệm Hỗn Độn Ma Thần và sát khí, trọc khí giữa thiên địa, sát khí có thể giúp chúng tu hành.

Nhưng cuối cùng, khi tiếp cận luồng sát khí dưới lòng đất đó, nó đã bị phản phệ cực mạnh dẫn đến trọng thương.

Những con Hung thú mạnh nhất khác như Thao Thiết, thậm chí cả Thú Hoàng Thần Nghịch cũng từng đi sâu vào lòng đất tiếp xúc với luồng sát khí khủng bố nhất đó và đều nhận lấy kết cục tương tự.

Chính vì thế tộc Hung thú đưa ra kết luận: sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang đẳng cấp quá cao, không thể lợi dụng được.

Nhưng Cùng Kỳ không ngờ sau khi mình bước vào cảnh giới Thánh nhân, cánh nhiên có thể cảm nhận rõ ràng luồng sát khí đó...

Chẳng lẽ bây giờ nó đã có thể lợi dụng nó rồi?

Nghĩ đến đây, trong mắt Cùng Kỳ hiện lên một tia nóng rực.

Oanh!

Nó phá tan mặt đất, không ngừng đi sâu xuống dưới, trong chốc lát đã đi sâu không biết bao nhiêu ức vạn dặm, tới tận nơi sâu nhất của đại địa Hồng Hoang.

Càng xuống sâu nhiệt độ càng cao, khí tức thiêu đốt tràn ngập.

Đến cuối cùng đất đá đã hoàn toàn hóa lỏng thành nham thạch đỏ rực nóng hổi.

Nhiệt độ cao đến mức dù là cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên tới đây cũng sẽ bị thiêu thành tro bụi.

Nhưng Cùng Kỳ không bị ảnh hưởng, dưới sự lan tỏa của thánh nhân chi lực, biển nham thạch dạt sang hai bên nhường lối, dẫn thẳng xuống mục tiêu cuối cùng của nó.

Trong chốc lát, nó đã đến một nơi sát khí cuộn trào.

Nhìn ra xa, giữa dòng nham thạch đỏ rực là từng khối sương mù màu đen cuộn xoáy.

Những khối sương đen thuần túy này dù ở trong nham thạch nóng cháy vẫn tồn tại kiên cường, tỏa ra khí tức hung hiểm đáng sợ hơn cả khí Hỗn Độn.

Cùng Kỳ cảm ứng những khối sát khí này, chỉ cảm thấy mình và chúng dường như có thể tâm thần tương thông.

"Hung thú sau khi bước vào Thánh nhân chi cảnh sẽ như vậy sao?" Cùng Kỳ thầm nghĩ, há miệng hút một cái, một khối sát khí lập tức bay tới nhập vào miệng nó, sau đó nhanh chóng dung hợp vào cơ thể.

Tu vi của nó thấp thoáng tăng lên một chút xíu.

Cùng Kỳ tức khắc mừng rỡ, sát khí này cánh nhiên có thể giúp ích cực lớn cho việc tu hành của nó!

"Ta đã bước vào cảnh giới Thánh nhân mà sát khí này vẫn có thể giúp ta tăng tu vi, thật là không thể tin nổi!

Có những sát khí này, không chỉ ta mà sau khi bọn Thao Thiết phục sinh đều có thể thăng lên cảnh giới cao hơn.

Xem ra chúng sinh Hồng Hoang định sẵn là phải diệt vong rồi!" Cùng Kỳ nhếch miệng nở nụ cười dữ tợn.

Tộc Hung thú sinh ra đã mang lòng thù hận cực lớn đối với sinh linh Hồng Hoang, mục đích sống của chúng là diệt tuyệt mọi sự sống ở đây.

Tuy phục sinh nhưng thù hận đó không hề biến mất.

Vì vậy điều đầu tiên Cùng Kỳ nghĩ tới lúc này chính là mượn luồng sát khí này để hủy diệt chúng sinh.

"Tuy nhiên, sát khí này dù giúp ta tu hành nhưng tốc độ thăng cấp lại quá chậm, hiện tại không có thời gian.

Việc đầu tiên cần làm là xem xem cục diện Hồng Hoang hiện nay thế nào." Cùng Kỳ nghiên cứu luồng sát khí dưới lòng đất một hồi rồi nghĩ tới điểm này, tạm thời từ bỏ ý định tu hành để lên mặt đất xem xét tình hình.

Dù sao cũng là trọng sinh, lịch sử Hồng Hoang đã trôi qua không biết bao lâu kể từ thời Hung Thú Lượng Kiếp, cục diện chắc chắn đã đại biến.

Thế là Cùng Kỳ hóa thành một đạo hồng quang, rất nhanh đã từ lòng đất trở lại mặt đất, bắt đầu nghe ngóng tin tức của thời đại này.

Với tu vi cấp Thánh nhân, làm chuyện này quá đơn giản, rất nhanh nó đã nắm rõ tình hình.

"Chúa tể Hồng Hoang hiện nay cánh nhiên là Vu tộc sao?" "Vu tộc là chủng tộc do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành a, có thể nói là hậu duệ huyết mạch của Bàn Cổ!

Quan hệ với Bàn Cổ còn mật thiết hơn cả Long, Phượng, Kỳ Lân và tiên thiên bách tộc gấp trăm lần!" Khi Cùng Kỳ biết được điều này, trong đôi mắt nó tức khắc hiện lên cảm xúc bạo liệt vô cùng, nỗi oán hận đối với Bàn Cổ đại thần khắc sâu trong bản năng trào dâng mãnh liệt.

"Rất tốt, Vu tộc..." Cùng Kỳ cười nanh độc.

Oành!

Cùng Kỳ hóa thành một luồng lưu quang, lao thẳng về hướng đại bản doanh của Vu tộc.

Hắn lúc này đã đạt đến cấp bậc Thánh nhân, tự tin thiên hạ bao la nơi nào cũng có thể đi được.

Vừa mới phục sinh từ cái chết kéo dài ức vạn năm, hắn tự nhiên muốn đi tìm chút thú vui trước tiên.

"Vu tộc, chiếm cứ gần chín thành cương vực Hồng Hoang hiện nay, dưới trướng cường giả vô số.

Ta sẽ bắt đầu bằng việc đồ sát một lượt từ Tiểu Vu, Đại Vu cho đến Tổ Vu.

Ta muốn tuyên cáo cho thiên hạ này biết, từ nay về sau sẽ là thời đại của Hung thú nhất tộc!" Đồng tử Cùng Kỳ hiện lên vẻ hung lệ.

Dưới chân núi Bất Chu, tại một bộ lạc Vu tộc, Hình Thiên vừa kết thúc một cuộc họp và trở về nơi cư ngụ.

Hắn xoa xoa đầu, không nhịn được mà nở nụ cười khổ.

Những năm gần đây, Vu tộc bước vào thời kỳ đại khuếch trương chưa từng có, thế lực dưới trướng ngày càng nhiều, kéo theo vô số sự vụ cần xử lý.

Là một nhân vật trọng yếu trong tộc, Hình Thiên tự nhiên phải gánh vác trách nhiệm.

Bộ lạc xung đột hắn phải đi dàn xếp, tộc quần tranh chấp hắn phải phân xử đúng sai.

Chương 204

Những việc vặt vãnh nhiều như lông tơ khiến hắn mệt mỏi.

Các Đại Vu khác cũng chẳng khá hơn là bao.

“Thật mệt mỏi, vẫn là lúc trước tốt hơn, chẳng cần suy nghĩ gì cả, cứ gặp kẻ địch là đánh.” Hình Thiên nghĩ thầm.

Đây cũng coi như là một loại phiền não của hạnh phúc.

Ong!

Đột nhiên, một luồng dao động vô hình quét qua toàn bộ doanh trại.

Khí tức hung sát ngợp trời ập đến như thể một đầu hung thú bị giam cầm ức vạn năm vừa thoát lồng.

Ánh mắt Hình Thiên lập tức trở nên sắc lẹm, hắn sải bước ra ngoài, khóa chặt tầm mắt vào nơi phát ra sát khí.

“Kẻ nào dám làm loạn doanh trại Vu tộc ta?

Cút ra đây!” Phía cuối đường chân trời, một bóng người xuất hiện, bao quanh bởi màn sương đen kịt.

Đôi mắt y tràn đầy vẻ bạo lệ, khóe miệng nở một nụ cười dữ tợn.

Y chậm rãi bước tới, mỗi bước chân hạ xuống đều khiến doanh trại Vu tộc rung chuyển, tựa như một tòa Thái Cổ Thần Sơn có sinh mệnh đang bước đi trên mặt đất.

Y nhìn Hình Thiên: “Ngươi đang nói chuyện với ta sao?” Oành!

Một luồng uy áp đột ngột bùng phát, trong chớp mắt lấp đầy cả đất trời.

Càn khôn chấn động, mười phương biến sắc.

Trong doanh trại rộng lớn này, tất cả sinh linh đồng thời nảy sinh cảm giác sợ hãi tột độ.

Uy áp giáng xuống như hàng triệu tòa Thái Cổ Thần Sơn đè nặng, khiến họ không thể chịu đựng nổi, đồng loạt ngã gục xuống đất.

Mà đó chỉ mới là dư ba.

Tâm điểm của uy áp đều dồn thẳng vào người Hình Thiên.

Một tiếng nổ lớn vang lên, mặt đất dưới chân Hình Thiên lún xuống, nhưng hắn không hề khom lưng.

Xương sống vẫn đứng thẳng tắp, toàn thân xương cốt kêu răng rắc, máu tươi tuôn ra từ những vết rạn trên da thịt.

Chớp mắt, hắn đã biến thành một huyết nhân thê thảm.

Hắn trừng mắt nhìn bóng người phía xa.

"Uy áp cấp bậc Thánh nhân...

Ngươi là ai?

Trong Hồng Hoang dường như chưa từng tồn tại kẻ như ngươi." Bóng người kia cười lên: "Xem ra tuế nguyệt vô tận trôi qua, sinh linh hậu thế quả nhiên đã quên lãng ta rồi." Oành!

Sau lưng y đột ngột hiện ra một bản thể bàng bạc dài tới ức vạn dặm, che kín cả vũ trụ.

Toàn thân phủ lớp lông đen như sắt, hình dáng giống như một con hổ dữ, tỏa ra khí thế hung lệ ngợp trời.

Đồng tử Hình Thiên co rụt lại: "Hung thú...

Cùng Kỳ!" Trong lòng hắn dậy sóng dữ dội.

Sự tồn tại cấp bậc Thánh nhân trước mắt này lại là một con hung

thú!

Hình Thiên lập tức nhớ lại tình báo mà Vu tộc thu thập được: Sau khi Nhân Đạo Thần Luân xuất hiện, những dấu ấn của các cường giả đã khuất bị trấn áp trong Thiên Đạo Trường Hà đều chấn động và có dấu hiệu phục hồi.

Phải chăng Cùng Kỳ này chính là kẻ vừa phục tô?

Nhưng tại sao hắn lại đạt tới cấp bậc Thánh nhân?

Điều này thật không thể tin nổi!

Vào thời đại Hung thú, chúng quả thực rất mạnh, nhưng ngay cả Thú hoàng Thần Nghịch cũng chưa từng đạt đến cảnh giới Thánh nhân.

Cùng Kỳ này chỉ là một trong Tứ đại Hung thú dưới trướng Thú hoàng, làm sao có thể thành Thánh?

Nên biết rằng thành Thánh tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Trước khi Bàn Cổ đại thần chém đứt Thiên Đạo Trường Hà, muốn chứng đạo thành Thánh, ngoài căn cước và cơ duyên lớn, điều kiện tiên quyết là phải có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Không có nó thì căn bản không có hy vọng.

Sau khi Bàn Cổ trảm ra Nhân Đạo Thần Luân, sự trói buộc tuy có lỏng lẻo hơn, nhưng Thiên - Địa - Nhân tam đạo mỗi đạo cũng chỉ có thể dựng dục tối đa mười hai vị Thánh nhân.

Muốn chứng đạo vẫn khó như lên trời.

Cùng Kỳ này vừa xuất hiện đã hiển lộ cảnh giới Thánh nhân, rốt cuộc hắn đã làm thế nào?

Những ý niệm này chỉ xoay chuyển trong đầu Hình Thiên trong sát na, thần sắc hắn trở nên vô cùng ngưng trọng.

Hung thú đối với sinh linh Hồng Hoang có mối thù không đội trời chung, sự xuất hiện của hắn là một hiểm họa cực lớn.

Oành!

Trong chớp mắt, Hình Thiên đã bình tĩnh lại.

Chiến ý bùng cháy trong mắt, toàn thân tỏa ra khí tức đáng sợ của cấp bậc Chuẩn Thánh.

Là một Đại Vu đỉnh tiêm, nhiều năm qua hắn đã tu hành đến cấp Chuẩn Thánh, tu vi thâm hậu, được xem là một đại thần thông giả trong Hồng Hoang.

"Cùng Kỳ, nếu ngươi muốn gây loạn ở Vu tộc ta thì chọn nhầm đối tượng rồi." Hắn lật tay rút ra một cây cự phủ, lạnh lùng lên tiếng.

"Dưới uy áp của ta mà ngươi vẫn còn chiến ý sao?

Khá lắm." Cùng Kỳ hơi bất ngờ, sau đó nhe răng cười ác độc: "Chỉ tiếc là, rào cản cảnh giới là thứ không ai có thể vượt qua." Cùng Kỳ chỉ đưa một ngón tay ấn xuống.

Ngay lập tức trên bầu trời xuất hiện một ngón tay khổng lồ lấp đầy càn khôn.

Hình Thiên gầm lên, vung rìu chiến đấu với Thánh nhân, nhưng khi ngón tay hạ xuống, rìu chiến vỡ vụn, hắn bị ấn thẳng xuống mặt đất, cơ thể nổ tung từng tấc.

Dưới Thánh nhân đều là kiến cỏ.

"Bộ lạc này, ta nhận lấy." Cùng Kỳ nhìn quanh doanh trại rộng lớn, há cái miệng rộng như chậu máu hút một hơi.

Vô số tộc nhân bị hút lên không trung, tụ thành một dòng thác đỏ lao vào miệng hắn.

"Chết tiệt!" Hình Thiên giãy giụa gầm thét muốn phản kháng

nhưng vô dụng.

Chương 205

Cơ thể hắn cũng bị một lực lượng giam cầm chặt chẽ, cuốn về phía Cùng Kỳ.

Dù tu vi Chuẩn Thánh bộc phát mãnh liệt cũng không thể phá vỡ tầng ràng buộc đó.

"Cùng Kỳ, ngươi tưởng Vu tộc ta không có người sao?" Đột nhiên, từ sâu trong bộ lạc Vu tộc xa xôi, một giọng nói đầy giận dữ vang lên từ Bàn Cổ Điện, hùng hồn như sấm sét cuộn qua tầng mây.

Oành!

Ngay sau đó, từng bóng thân ảnh vĩ ngạn hiện ra che cả bầu trời, ánh mắt lạnh lùng bắn về phía Cùng Kỳ.

"Đây chính là Tổ Vu sao?" Cùng Kỳ thấy cảnh này thì cười: "Ta chờ chính là các ngươi!" Một luồng khí tức hung lệ đáng sợ bùng phát từ người Cùng Kỳ, quét sạch thiên địa khiến thương khung rung chuyển, sấm sét vang rền.

Hắn không còn quan tâm đến Hình Thiên nữa, bước một bước vượt qua vô tận núi sông, xuất hiện trước mặt mấy vị Tổ Vu.

"Lũ sinh linh do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành kia, hôm nay ta sẽ thu hoạch tất cả các ngươi!" Cùng Kỳ cười nanh ác, đưa tay chộp về phía Thiên Ngô trong Thập Nhị Tổ Vu.

Đại thủ đón gió phình to, trong chớp mắt che kín cả bầu trời.

"Hừ!" Thiên Ngô lạnh lùng hừ một tiếng.

Dù đối phương tỏa ra dao động cấp Thánh nhân, hắn cũng không hề sợ hãi, vung quyền đánh thẳng ra phía trước.

Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển!

Nhục thân cấp đỉnh phong Chuẩn Thánh bộc phát, huyết khí ngợp trời!

Đồng thời, trên nắm đấm kia còn quấn quanh từng đạo phong bạo.

Thiên Ngô là Phong chi Tổ Vu, chưởng khống Phong chi Pháp tắc.

Mỗi cử động đều có pháp tắc gia trì khiến sức mạnh bùng nổ.

Nắm đấm va chạm mạnh mẽ với bàn tay của Cùng Kỳ!

Chỉ nghe một tiếng "Bành", cơ thể Thiên Ngô bị chấn lui, nắm đấm nổ tung máu thịt bê bết.

Nhưng bàn tay của Cùng Kỳ cũng bị chặn lại trong thoáng chốc!

Thậm chí, bàn tay hắn còn hơi lùi lại một phân.

"Hửm?" Trong mắt Cùng Kỳ lộ ra vẻ kinh ngạc tột độ, hoàn toàn không thể tin nổi.

Hắn hiện tại là sinh linh cấp Thánh nhân, mà dưới Thánh nhân đều là kiến cỏ.

Dù đối phương là Tổ Vu - những kẻ mạnh nhất dưới Thánh nhân, thì dưới một đòn của hắn lẽ ra phải bại vong ngay lập tức, còn hắn thì không mảy may tổn thương mới đúng.

Nhưng kết quả là gì?

Hắn lại bị chặn đứng một nhịp!

Kết quả này thật khiến người ta rùng mình.

Sinh linh cấp Chuẩn Thánh mà có thể đạt tới mức kháng cự một chiêu của Thánh nhân sao?

"Ngươi cũng có chút bản lĩnh đấy, nhưng tiếp theo ta sẽ không cho ngươi cơ hội nữa!" Sắc mặt Cùng Kỳ sầm xuống, thân hình lóe lên

truy sát Thiên Ngô.

Với hắn, không thể trấn áp Thiên Ngô trong một chiêu là một nỗi sỉ nhục lớn.

“Ha ha, đây chính là hung thú cấp Thánh sao?

Xem ra cũng chỉ đến thế mà thôi.

Nếu ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh thì tốt nhất nên sớm đầu hàng đi.” Thiên Ngô cười nói, ổn định thân hình.

Máu thịt trên nắm đấm nhanh chóng phục hồi.

Dù bị thương nhưng hắn vẫn giữ thái độ ung dung.

Các Tổ Vu khác cũng bình tĩnh không kém.

Đối diện với sự truy kích của Cùng Kỳ, Thiên Ngô đứng yên tại chỗ không hề né tránh.

Cùng Kỳ thấy vậy, trong đôi mắt hung lệ không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng tốc độ của hắn cực nhanh, kinh ngạc đó chỉ lướt qua như tia điện.

Gần như dịch chuyển tức thời, hắn đã áp sát Thiên Ngô.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc đó, toàn thân hắn dựng đứng lông tơ.

Oành!

Từng luồng khí tức khủng khiếp đột ngột bùng nổ.

Giữa đất trời hiện ra một trận đồ khổng lồ với vô số phù văn lấp lánh, chậm rãi xoay chuyển liên kết các Tổ Vu lại với nhau.

Ô ô ô...

Trên mặt đất bỗng nổi lên âm phong, sát khí cuồng bạo như những con cự long lao về phía này.

Sương đen ngợp trời, mùi máu tanh nồng nặc.

Trong một phần ức vạn sát na, cơ thể tất cả Tổ Vu nổ tung, hóa thành những luồng vụ khí tinh thuần dung hợp lại với nhau dưới trận đồ.

Sau đó vụ khí cuộn trào, một bóng người chậm rãi ngưng tụ.

Vừa xuất hiện, thiên địa chấn động, một luồng khí thế bàng bạc xông thẳng lên chín tầng mây, xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, chấn động cả Hồng Hoang bao la.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bàn Cổ Chân Thân!

Hiện nay Hậu Thổ đã khai tích Địa Phủ, chân thân thường trú ở đó.

Thiện thi Bình Tâm nương nương và Ác thi Mạnh Bà cũng ở Địa Phủ.

Một vài Tổ Vu khác cũng xuống đó cư ngụ.

Vì vậy lúc này tọa trấn Vu tộc chỉ có chín vị Tổ Vu.

Nhưng dù chỉ có bấy nhiêu, khi họ thôi động Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, khí tức bộc phát vẫn đủ làm rung chuyển đất trời, đối kháng sòng phẳng với Cùng Kỳ.

"Dù là Thánh nhân, đến Vu tộc ta cũng đừng hòng làm càn." Giọng nói lạnh lẽo truyền ra từ Bàn Cổ Chân Thân như sấm nổ bên tai Cùng Kỳ, khiến hắn vô cùng chấn động.

"Đại trận này khi vận hành lại sở hữu sức mạnh sánh ngang Thánh nhân!" Cùng Kỳ khó mà tin nổi.

Lúc trước khi hạ giới hắn chỉ thu thập tình báo sơ sài, biết Vu tộc là bá chủ Hồng Hoang hiện nay nên mới đến đây.

Chương 206

Hoàn toàn không ngờ Vu tộc lại đáng sợ đến mức này.

Nhưng sự chấn động đó cũng chỉ kéo dài trong tích tắc.

Hung thú khác với sinh linh bình thường, tâm linh chúng bị thống trị bởi những cảm xúc bạo lệ và hung tàn thuần túy.

Dù đạt đến cấp Thánh nhân và có trí tuệ cao, tính cách này vẫn không đổi.

Vì vậy khi thấy Bàn Cổ Chân Thân, Cùng Kỳ không những không e ngại mà trong mắt còn dâng lên vẻ hưng phấn cuồng nhiệt, nhe răng cười nanh ác.

"Càng tốt, đánh bại các ngươi khi các ngươi ở trạng thái mạnh nhất mới thực sự có cảm giác thành tựu!

Hừ, không phải Thánh vẫn chỉ là không phải Thánh, làm sao có thể kháng cự Chân Thánh?" Oành!

Cùng Kỳ mãnh liệt ra tay, thân hình rung lên hiện ra nguyên hình.

Bản thể khổng lồ dài ức vạn dặm vắt ngang trời đất, lớp da xám xịt như sắt tỏa ánh sáng lạnh lẽo, khắp người tràn ngập khí hung lệ.

Hắn há miệng gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Bàn Cổ Chân Thân.

"Hừ!" Các Tổ Vu lạnh lùng hừ một tiếng.

Bàn Cổ Chân Thân lập tức chuyển động, nắm đấm tỏa sáng như mặt trời, trực diện kích xuất.

Động tác cực kỳ đơn giản nhưng mang theo sức mạnh và tốc độ tuyệt đối, nhắm thẳng đầu Cùng Kỳ mà nện tới.

“Đòi đọ nhục thân với ta sao?” Cùng Kỳ cười lớn.

Cái miệng đầy răng nanh sắc lẹm như tiên thiên linh bảo hung hăng ngoạm tới, va chạm kịch liệt với nắm đấm.

Oành!

Trong tiếng nổ kinh thiên động địa, hàng trăm chiếc răng già của Cùng Kỳ gãy vụn bay tứ tung, bản thể to lớn bị đánh văng ra xa.

“Chuyện này... không thể nào!” Cùng Kỳ lộn nhào một vòng rồi đứng dậy, ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

Cú va chạm vừa rồi là sự đọ sức nhục thân thuần túy.

Hung thú mạnh nhất ở nhục thân, sau khi thành Thánh, cường độ nhục thân của hắn đã đạt đến mức không tưởng, vậy mà trong cuộc đối đầu vừa rồi lại rơi vào thế hạ phong, răng cỏ gãy rụng thảm hại.

“Thời đại Hung thú đã qua rồi.” Bàn Cổ Chân Thân chậm rãi bước về phía Cùng Kỳ, xung quanh gầm vang, từng tầng pháp tắc quấn quanh cơ thể vĩ ngạn, huyết khí ngợp trời nhuộm đỏ cả thương khung.

“Dù ngươi có trọng sinh thì cũng sẽ lại thất bại lần nữa thôi.” “Ha ha ha ha!

Thật cuồng vọng!

Ngươi có biết Hung thú nhất tộc chúng ta sinh ra đã có lực áp chế đối với sinh linh Hồng Hoang không?” Cùng Kỳ cười lớn, sau đó sắc mặt đột ngột trở lạnh, nâng một chiếc hổ trảo vỗ mạnh xuống mặt đất.

Oành!

Mặt đất bao la như sóng biển cuộn trào, núi cao đổ sụp, sông lớn đổi dòng.

Một luồng dao động quỷ dị lấy Cùng Kỳ làm trung tâm lan tỏa ra

ngoài, trong chớp mắt bao phủ vùng đất bán kính tám trăm ức dặm, từ Tam Thập Tam Thiên xuống tận lòng đất sâu thẳm.

Một lực áp chế mạnh mẽ sinh ra trong lãnh địa kỳ dị này, hóa thành những sợi xích khổng lồ như cự long múa lượn, gào thét quấn chặt lấy Bàn Cổ Chân Thân với tốc độ nhanh như chớp, siết chặt lấy.

"Đây là Pháp tắc chi đạo của Hung thú nhất tộc ta, ta xem các ngươi chống đỡ thế nào." Cùng Kỳ cười nanh ác.

Ong!

Những sợi xích đột nhiên phát sáng, mọc ra vô số gai nhọn sắc bén đâm sâu vào cơ thể Bàn Cổ Chân Thân, bộc phát lực hút điên cuồng thôn phệ sức mạnh bên trong.

"Hửm?" Các Tổ Vu cảm nhận được điều này đều không khỏi nhíu mày.

Loại pháp tắc kỳ dị này thực sự tạo ra đe dọa nhất định cho họ.

"Sát!" Đúng lúc đó, Cùng Kỳ lại phát ra một tiếng gào thét bạo liệt.

Oành!

Lãnh địa khổng lồ rung chuyển, dường như đã kết nối với một sự tồn tại huyền bí nào đó giữa trời đất.

Một luồng sức mạnh đáng sợ gia trì lên đó, mây đen ùn ùn kéo đến khiến bầu trời tối sầm, không gian vang lên những tiếng gào rú oán độc thê lương.

Trong màn mây đen cuồn cuộn, những bóng ma chập chờn hiện ra như thể vượt qua ức vạn năm thời gian để trở lại mặt đất hủy diệt thế giới.

"Đây là Ma Thần Chi Oán!" Cùng Kỳ cười độc ác: "Hãy tận hưởng đi!" Ầm ầm!

Từng đạo ma ảnh thô đại lao ra từ mây đen, xông về phía Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân thôi động pháp lực bàng bạc định thoát khỏi tầng tầng xích sắt nhưng không thể.

Những sợi xích không những không đứt mà còn ngày càng dẻo dai hơn, gai nhọn đâm sâu vào máu thịt như thể đã hòa làm một với Bàn Cổ Chân Thân.

Bị trói buộc như vậy, Bàn Cổ Chân Thân khó lòng di chuyển, không thể né tránh các ma ảnh.

Trong tích tắc, những tiếng nổ vang rền, ma ảnh oanh kích liên tiếp lên thân hình vĩ ngạn, máu tươi bắn tung tóe.

"Nguy rồi." Phía xa, Hình Thiên lo lắng nhìn cảnh tượng này.

Đối mặt với Cùng Kỳ hung bạo, Bàn Cổ Chân Thân dường như khó lòng chống đỡ, vừa giao thủ đã rơi vào thế hạ phong.

Nếu Cùng Kỳ thắng, hậu quả sẽ khôn lường.

Hung thú nhất tộc còn hung tàn hơn cả Yêu tộc, một khi Cùng Kỳ chiến thắng, hắn chắc chắn sẽ đồ sát toàn bộ Vu tộc.

Tuy nhiên, đối mặt với tất cả những điều này, ý thức của các Tổ Vu bên trong Bàn Cổ Chân Thân vẫn vô cùng bình tĩnh.

"Ngươi tưởng... thế này là đủ sao?" Oành!

Đột nhiên, một luồng khí tức khủng khiếp bùng phát.

Ức vạn sợi xích pháp tắc từ trong cơ thể Bàn Cổ Chân Thân bắn vọt ra, lao thẳng lên trời như hàng triệu thanh trường kiếm cùng lúc rút khỏi bao, chiếu sáng cả đất trời.

Băng băng băng!!!

Những sợi xích pháp tắc kia trong khoảnh khắc đều đứt đoạn, vỡ vụn.

Những ma ảnh đang tiếp cận Bàn Cổ Chân Thân bị ánh sáng pháp tắc nghiền nát, tan biến thành khói trắng trong tiếng gào thét thảm thiết.

“Cái gì?!!” Thấy cảnh này, Cùng Kỳ kinh hãi kêu lên.

Chương 207

Không ai hiểu rõ sự cường hãn của lãnh địa này hơn hắn.

Đây là thủ đoạn hắn lãnh ngộ được sau khi bước vào cấp Thánh nhân.

Trong lãnh địa này, hắn chính là chúa tể!

Để làm được điều này, ngoài pháp lực cấp Thánh nhân, còn nhờ vào sự lĩnh ngộ pháp tắc cấp Thánh và thiên tính áp chế của Hung thú đối với sinh linh Hồng Hoang.

Một khi lãnh địa này khởi động, gần như là vô địch.

Vậy mà chỉ trong tích tắc đã bị phá giải!

Sắc mặt Cùng Kỳ trở nên vô cùng khó coi.

Hắn không hề biết rằng Bàn Cổ Chân Thân không chỉ sở hữu nhục thân chí cường, mà còn nắm giữ lực lượng pháp tắc kinh người!

Nên biết Thập Nhị Tổ Vu mỗi người đều nắm giữ một loại pháp tắc: Đế Giang là Không gian, Chúc Cửu Âm là Thời gian, Chúc Dung là Hỏa, Cộng Công là Thủy...

Khi họ dung hợp, các lực lượng pháp tắc này cũng tự nhiên dung hợp lại.

Hơn nữa, dưới sự gia trì của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lực lượng pháp tắc sau khi dung hợp càng trở nên mạnh mẽ vô đối.

Chính vì vậy, họ đã trực tiếp phá tan sự trói buộc của Cùng Kỳ!

"Coi như các ngươi có chút thủ đoạn, nhưng đây chỉ mới là bắt đầu thôi!

Để ta xem tiếp theo các ngươi chống đỡ thế nào!" Hung thú phát ra tiếng gầm gừ bạo liệt.

Oành!

Cùng Kỳ lập tức ra tay, một hổ trảo vỗ mạnh vào hư không.

Pháp lực Thánh nhân cuồn cuộn trào ra, ngưng tụ thành những đám mây sương mù màu xanh lục u ám, gào thét bao trùm lấy Bàn Cổ Chân Thân.

Đó vẫn chưa phải là tất cả.

Khoảnh khắc sau, Cùng Kỳ lại vẫy hổ trảo, tiếng kim loại va chạm vang lên rầm trời.

Trên bầu trời bỗng dưng xuất hiện ức vạn đao binh, sát khí ngút trời.

Mỗi mũi đao binh đều chỉ thẳng vào Bàn Cổ Chân Thân, treo lơ lửng một nhịp rồi trút xuống như mưa rào.

Sau đó, một luồng dao động vô hình lan tỏa, đi đến đâu vạn vật héo tàn đến đó.

Luồng sức mạnh vô hình này lập tức bao phủ lấy Bàn Cổ Chân Thân.

"Đây là những pháp tắc mà Hung thú nhất tộc ta nắm giữ: Ôn Dịch, Đao Binh, Cơ Hoang.

Hãy từ từ tận hưởng!" Cùng Kỳ lạnh lùng nói.

Ý thức các Tổ Vu bên trong Bàn Cổ Chân Thân đều rùng mình.

Phải thừa nhận pháp tắc của Cùng Kỳ thực sự cường hoành, họ đã cảm nhận được mối đe dọa mạnh mẽ!

Nhưng họ vẫn giữ được sự bình tĩnh.

“Hôm nay chúng ta sẽ dùng pháp tắc đối pháp tắc, xem ai mạnh hơn!” Tiếng Tổ Vu vang vọng như chuông đồng, chấn động thiên địa.

“Độc chi đạo!” Một tiếng hét lớn, Bàn Cổ Chân Thân thôi động pháp tắc của Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Xa Bỉ Thi nắm giữ Độc đạo, trong Thập Nhị Tổ Vu là kẻ thâm độc và quỷ dị nhất.

Một luồng sương đen bay ra, nhìn kỹ có thể thấy sương đen này được cấu thành từ những bào tử cực nhỏ, mỗi hạt đều chứa kịch độc đáng sợ.

Vô số bào tử tạo thành một cơn bão độc, thổi thẳng vào đám mây độc xanh lục kia.

“Kim chi pháp tắc!” Tiếp theo, Bàn Cổ Chân Thân thôi động pháp tắc của Tổ Vu Hao Thu.

Kim khí giữa trời đất cuộn trào, trong tiếng răng rắc ngưng kết thành vô số trường kiếm, kêu reng rẻng rồi lao vút đi như đại dương nổi sóng, va chạm kịch liệt với cơn mưa đao binh trên cao.

“Mộc chi pháp tắc!” Cuối cùng, Bàn Cổ Chân Thân thôi động pháp tắc của Tổ Vu Cú Mang.

Sức sống mãnh liệt bộc phát từ cơ thể, đối xung trực diện với lực lượng Cơ Hoang đang xâm thực nhục thân.

Nói thì chậm nhưng mọi chuyện diễn ra gần như đồng thời.

Những cuộc va chạm lập tức bước vào giai đoạn kịch liệt nhất.

Ầm ầm ầm!!!

Giữa đất trời cuồng phong nổi lên, bão tố pháp tắc quét sạch lãnh địa của Cùng Kỳ.

Một tiếng rắc vang lên, lãnh địa khổng lồ nứt ra một khe vực sâu

dài ức vạn dặm, sau đó sụp đổ tan tành.

Những dao động khủng khiếp lao thẳng lên tinh không ức vạn dặm.

Ngay sau đó, Ôn Dịch tan biến, Đao Binh bị tiêu diệt, Cơ Hoang bị dập tắt!

Ba đại pháp tắc của Cùng Kỳ đều bị Bàn Cổ Chân Thân đánh tan một cách mạnh mẽ.

"Cái gì?!!" Trong lòng Cùng Kỳ dậy sóng dữ dội, kinh hãi đến cực điểm.

Sau khi thành Thánh, cảm ngộ pháp tắc của hắn sâu sắc hơn trước không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa, cộng thêm thiên tính khắc chế sinh linh Hồng Hoang, lẽ ra hắn phải vô địch mới đúng.

Vậy mà trong lần va chạm vừa rồi, hắn hoàn toàn bị nghiền nát!

Những pháp tắc cực mạnh của hắn lại bị Bàn Cổ Chân Thân phá giải đồng thời.

Cảnh tượng này mang lại cú sốc cực lớn cho Cùng Kỳ, hắn không thể chấp nhận được sự thật này.

Lúc đầu khi phục sinh từ Vận Mệnh Trường Hà với cảnh giới cao hơn trước, hắn vô cùng đắc ý.

Nhưng giờ đây hắn lại phải chịu một đòn đả kích không tưởng!

"A, a a a a!!!" Cùng Kỳ ngửa mặt lên trời gầm thét, đôi mắt ngập tràn khí tức bạo lệ, cả người rơi vào trạng thái điên cuồng.

Không gian xung quanh hắn liên tục sụp đổ.

"Chỉ là mấy tên Tổ Vu mà thôi, để xem ta giết sạch các ngươi thế

nào!

Ta sẽ dùng đến thủ đoạn thực sự!

Toàn bộ Vu tộc các ngươi, ta sẽ nuốt chửng không còn một mống!" Cùng Kỳ gào lên điên dại, hai hổ trảo phát sáng rực rỡ.

Chương 208

Một luồng khí tức đáng sợ lan tỏa, sát khí đen kịt như mực cuộn trào giữa đất trời.

Hắn dẫn mạnh hai hổ trảo xuống mặt đất.

Oành!

Mặt đất bao la lún xuống.

Một khe vực dài ức vạn dặm nứt toác ra.

Dưới đáy vực, ánh lửa đỏ rực lóe lên, sát khí vô tận cuộn trào phun ngược lên trên.

Ầm ầm ầm...

Bàn Cổ Điện - nơi trấn áp sát khí sâu trong lòng đất Hồng Hoang - lúc này đột nhiên phát sáng và phát ra những tiếng nổ vang rền, định trấn áp luồng sát khí đáng sợ kia xuống.

Nhưng khi lực lượng trấn áp giáng xuống, nó ngay lập tức bị sát khí thôn phệ hoàn toàn.

"Đại địa sát khí?

Hắn lại có thể điều động Đại địa sát khí sao?" Thấy cảnh này, tất cả Tổ Vu đều kinh ngạc, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Đại địa sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang có thể nói là vô tận, sức phá hoại của nó đáng sợ đến mức không lời nào tả xiết.

Đó là loại sức mạnh có thể hủy diệt cả Hồng Hoang, sánh ngang với những luồng khí hỗn độn cuồng bạo nhất ở sâu trong tinh không.

Một khi bị kích động hoàn toàn, ngay cả Thánh nhân cũng sẽ bị

thương, thậm chí hóa điên trước luồng sát khí này.

Các Tổ Vu không ngờ Cùng Kỳ lại có năng lực đáng sợ đến thế, tình hình lúc này đã trở nên vô cùng rắc rối.

"Trấn áp!" Không một chút do dự, Bàn Cổ Chân Thân đưa tay chộp lấy Bàn Cổ Điện, thôi động pháp lực cấp Thánh nhân nện thẳng xuống vực sâu.

Ong!

Toàn bộ Bàn Cổ Điện tỏa sáng rực rỡ, phình to lên gấp vạn lần lấp đầy bầu trời, mang theo vô số phù văn trấn áp xuống dưới.

Bàn Cổ Điện vốn sinh ra để trấn áp đại địa sát khí, các Tổ Vu cũng đã quá quen thuộc với việc này nên hành động vô cùng lưu loát.

Hơn nữa, việc ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân cũng cần đến sát khí và trọc khí, nên họ hiểu rất rõ về nó.

"Ha ha ha ha!

Vô ích thôi, hoàn toàn vô ích!" Cùng Kỳ cười điên cuồng: "Các ngươi căn bản không biết Hung thú chúng ta vận dụng sát khí đến mức độ nào, càng không biết quy mô của sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang khủng bố ra sao!" "Muốn trấn áp ư?

Nằm mơ đi!" Oành!

Toàn thân Cùng Kỳ như bốc cháy, vẻ bạo lệ trong mắt ngày càng đậm đặc.

Dao động cấp Thánh nhân mãnh liệt phát tán ra ngoài.

Lúc này, toàn bộ Hồng Hoang dường như đang rung chuyển.

Từ núi Bất Chu đến Bắc Hải, từ Đông Hải đến Côn Luân, thậm chí cả Tam Thập Tam Thiên và ngoại vực tinh không, mỗi tấc đất đều chấn động.

Sâu trong lòng đất, sát khí hội tụ thành những dòng thác đỏ cuồn cuộn chảy khắp Hồng Hoang.

Sức mạnh tích tụ trong đó có lẽ chẳng kém gì Vận Mệnh Trường Hà hay Thiên Đạo Trường Hà.

Lúc này tất cả đều dồn về lãnh địa Vu tộc, phun trào qua khe nứt kia thành những cột khí đen kịt xuyên thủng Tam Thập Tam Thiên!

Tòa Bàn Cổ Điện nguy nga trong quá trình đó thậm chí còn bị hất văng ra!

Ngay sau đó, sát khí vô tận lan tỏa khắp đất trời rộng lớn.

Bất kỳ sinh linh nào chạm phải sát khí này đều bắt đầu biến dị đáng sợ, trở thành những quái vật vặn vẹo mất đi thần trí, chỉ biết giết chóc!

Mọi chuyện diễn ra chỉ trong nháy mắt!

Nhân gian chớp mắt biến thành địa ngục!

"Chết tiệt!" Sắc mặt các Tổ Vu âm trầm đến cực điểm.

Không ai ngờ mọi chuyện lại tiến triển đến mức này, thủ đoạn của Cùng Kỳ quá đỗi nghịch thiên.

Nhưng trong tình thế này, họ không còn cách nào khác là phải dọn dẹp bãi chiến trường này, bởi nếu để sát khí xâm nhiễm toàn bộ lãnh địa Vu tộc, tổn thất sẽ không thể chịu đựng nổi.

"Nhân Sâm Quả Thụ, tịnh hóa thiên địa!" Từ xa, một giọng nói hùng hồn vang dội khắp bầu trời.

Giữa đất trời hiện ra một gốc đại thụ chọc trời, lay động tán lá xanh mướt.

Một bóng người nguy nga đứng cạnh đại thụ, thôi động linh căn này.

Ánh sáng linh thiêng tỏa ra bao phủ một vùng cương thổ rộng lớn, ngăn chặn sát khí xâm nhập.

Ầm ầm ầm!!!

Gần như cùng lúc, từng luồng khí tức khủng khiếp bùng phát để chống lại sự tấn công của sát khí.

Đó là những cường giả trong Vu tộc, có những Đại Vu như Hình Thiên, cũng có những đại thần thông giả Hồng Hoang đã gia nhập Vu tộc như Trấn Nguyên Tử.

Nhìn xa hơn, những khí tức mạnh mẽ này dày đặc không đếm xuể, phô diễn hoàn toàn nội hàm khổng lồ của Vu tộc lúc này.

Kiếp nạn sát khí tưởng chừng đáng sợ nhưng dưới sự bảo vệ của các cường giả đỉnh tiêm, nhất thời không gây ra ảnh hưởng quá lớn cho Vu tộc.

"Hắc hắc, chỉ là sự giãy giụa tuyệt vọng mà thôi.

Tất cả mọi người đều sẽ trở thành quái vật chỉ biết giết chóc." Cùng Kỳ nhe răng cười.

Nhưng hắn vừa dứt lời, một tiếng rắc vang lên, trên cơ thể hắn xuất hiện một vệt máu.

Sau đó vệt máu lan rộng, vô số vết nứt xuất hiện như thể cơ thể sắp tan vỡ.

Rõ ràng, việc điều động sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang cũng khiến hắn phải trả giá đắt.

"Trấn áp!" Bàn Cổ Chân Thân gầm lên.

Hắn muốn thôi động toàn bộ sức mạnh để ép luồng sát khí này trở lại lòng đất.

Oành!

Ức vạn ánh sáng pháp tắc lấp lánh, Bàn Cổ Điện tỏa hào quang rực rỡ, uy năng được đẩy lên mức tối đa, trấn áp xuống khe vực một lần nữa.

"Không thể nào đâu, bỏ cuộc đi." Mắt Cùng Kỳ hiện lên vẻ điên cuồng.

Dù cơ thể không chịu nổi, hắn vẫn tiếp tục điều động sát khí vô biên.

Chương 209

Đây chính là Hung thú nhất tộc, mỗi con hung thú đều có sự điên cuồng mà sinh linh Hồng Hoang khó lòng so bì.

Một khi chiến đấu là bất chấp sống chết, thậm chí còn cực đoan hơn cả Vu tộc không có nguyên thần.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, mặt đất rung chuyển dữ dội.

Một đợt triều cường sát khí mạnh đến đỉnh điểm phun trào từ sâu trong lòng đất.

Quy mô lần này lớn gấp hàng trăm hàng nghìn lần trước đó, khiến ngay cả Cùng Kỳ cũng phải kinh ngạc, sau đó cười nanh ác.

"Ta hiểu rồi." "Sát khí này bị trấn áp bấy lâu, thực ra đã sớm muốn phá vỡ xiềng xích.

Nay có cơ hội, chỉ cần một khe hở nhỏ, nó sẽ dốc toàn lực phun trào.

Sát khí hoành hành, không ai có thể ngăn cản nổi nữa!" Oành!

Luồng sát khí đen kịt như mực giống như một đại dương bao la gào thét phun lên từ vực sâu, chấn động cả Hồng Hoang.

Chỉ một đợt khí thế bốc lên đã hất văng Bàn Cổ Điện.

"Làm sao đỡ nổi đây?" Bên trong Bàn Cổ Chân Thân, sắc mặt các Tổ Vu trở nên vô cùng khó coi.

Họ chỉ suy nghĩ trong giây lát, trong mắt liền hiện lên vẻ quyết đoán.

Dù thế nào đi nữa, không thể để sát khí này phá hoại cương thổ

Vu tộc.

“Lấy thân trấn sát khí!” Bàn Cổ Chân Thân phát ra một tiếng gầm lớn, ôm lấy Bàn Cổ Điện rồi nhảy thẳng xuống vực sâu, muốn dùng nhục thân Bàn Cổ để trấn áp sát khí.

Tu vi của họ mạnh mẽ, muốn tránh đi thì quá đơn giản, nhưng nếu trực tiếp đi trấn áp thì mười phần chết không có một, bởi quy mô sát khí quá đỗi khủng khiếp.

Ngay cả Cùng Kỳ thấy cảnh này cũng phải giật mình.

“Tổ Vu!!!” Hình Thiên, Khoa Phụ và các Đại Vu khác thấy cảnh này đều gào thét thảm thiết, mắt trợn ngược đến nứt ra.

Họ muốn lao theo Tổ Vu nhưng còn phải bảo vệ tộc nhân, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn.

“Ha ha ha ha!

Thật là ngu xuẩn!” Cùng Kỳ cười rất vui vẻ.

Hung thú được tạo ra từ oán niệm của Ma Thần, bẩm sinh đã mang hận thù với sinh linh Hồng Hoang.

Vu tộc càng thảm, hắn càng hưng phấn.

“Ngươi yên tâm, sau khi các ngươi chết, những tên Vu tộc khác cũng sẽ lần lượt theo sau thôi.” Cùng kỳ cười lớn.

Tuy nhiên, hắn vừa cười vừa nôn ra máu, rõ ràng việc thôi động sát khí đã làm chấn động bản nguyên của hắn.

Hình Thiên và những người khác nhìn thấy cảnh này, trong mắt đều là tuyệt vọng.

Tuy nhiên, ngay lúc đó, từ sâu trong tinh không, một luồng sức mạnh bàng bạc vô biên đổ xuống như thiên hà gầm vang.

Một chấn động nhẹ, Bàn Cổ Chân Thân đang định lấy thân trấn áp sát khí liền bị hất văng ra ngoài.

Sau đó luồng sức mạnh này rơi vào vực sâu, va chạm trực diện với triều cường sát khí quy mô chưa từng có kia.

Chỉ trong một sát na, triều cường sát khí khiến Bàn Cổ Chân Thân tuyệt vọng đã bị đánh nổ, lùi sâu vào lòng đất.

Luồng sức mạnh đáng sợ đó trực tiếp phong tỏa hoàn toàn khe vực.

Đất trời bỗng chốc trở nên thanh minh.

Tất cả mọi người thấy cảnh này đều ngây dại, đầu óc oanh minh như tượng gỗ bị chấn động cực lớn đánh trúng.

Sau đó khi hiểu ra chuyện gì đã xảy ra, trong lòng toàn bộ Vu tộc dâng lên một niềm vui sướng điên cuồng!

Vu Thánh đã trở lại!

Cho đến lúc này mới có một giọng nói bình thản và đạm nhiên từ ngoài thiên không vẳng lại.

"Muốn diệt Vu tộc ta, đã hỏi qua ta chưa?" Đi kèm với giọng nói đó là một sức mạnh khó có thể hình dung.

Giữa đất trời bỗng dưng hội tụ phong lôi vô tận, hóa thành một cây roi lôi đình dài vạn dặm, điện quang lấp lánh quất mạnh lên người Cùng Kỳ.

Oành!

Đối mặt với đòn tấn công như vậy, Cùng Kỳ không hề có một chút sức kháng cự nào, lập tức bị đánh bay đi.

Đây tuyệt đối là một cảnh tượng vô cùng mất mặt, chỉ bằng một giọng nói đã đánh bay hắn!

Trong lòng Cùng Kỳ bùng lên cơn giận dữ ngút trời, hắn gào lên điên dại: "Kẻ nào?!!" Ầm ầm...

Đất trời rung chuyển, một nhân ảnh hiện ra từ thiên ngoại.

Bước một bước, Tam Thập Tam Thiên đã bị bỏ lại sau lưng, y xuất hiện ngay giữa chiến trường.

Thần sắc y bình tĩnh như rồng thần nhìn xuống kiến hôi, thản nhiên liếc nhìn Cùng Kỳ một cái.

"Vu tộc, Vu Nguyên." Giọng nói vừa dứt, Cùng Kỳ lập tức chấn kinh, nhớ tới thông tin nhận được trước đó: "Ngươi chính là vị Thánh nhân của Vu tộc, Vu Nguyên sao?!!" Hắn không thể tin nổi.

Quá mạnh!

Vừa rồi Vu Nguyên chỉ nhẹ nhàng ra tay đã trấn áp được sát khí, sau đó lại dùng một chiêu đánh bay hắn.

Thực lực này tuyệt đối không phải Thánh nhân bình thường có thể sánh nổi!

Trước đó Cùng Kỳ còn nghĩ nếu gặp Thánh nhân Vu tộc sẽ đánh một trận lớn, dù không thắng thì dựa vào át chủ bài của mình cũng khiến đối phương đau đầu.

Nhưng ai có thể ngờ được?

Khi vị Thánh nhân này xuất hiện, mọi loạn lạc đều được bình định trong tích tắc!

Một hung thú cấp Thánh nhân như hắn mà đứng trước Vu Nguyên lại chẳng khác gì một gã hề!

"Hừ, được lắm Vu Thánh, ngươi quả thực có vài phần thực lực.

Có điều hôm nay ta bị thương nặng, không muốn đánh với ngươi, để sau này lại so tài." Cùng Kỳ nhanh chóng bình tĩnh lại, ánh mắt lóe

lên liền đưa ra quyết định.

Hắn hóa thành một luồng hồng quang bỏ chạy về phía xa.

Qua sự việc vừa rồi, hắn biết mình căn bản không phải đối thủ của Lâm Nguyên, ở lại đây chỉ có con đường chết.

Tốt nhất là bỏ chạy, đợi các hung thú khác và Thú hoàng phục sinh rồi mới liên thủ tấn công Vu tộc.

Chương 210

Lúc đó, dù Vu tộc có Vu Nguyên thì làm được gì?

"Không ổn, hắn định chạy!" Bên trong Bàn Cổ Chân Thân, các Tổ Vu lo lắng kêu lên.

Lâm Nguyên thần sắc vẫn bình tĩnh, nâng tay nhấn một cái về phía xa.

Oành!

Bầu trời phương xa lập tức sụp đổ.

Ức vạn đạo văn không gian hiện ra, đan xen vào nhau hình thành một tấm lưới lớn bao phủ cả trời đất, nhốt chặt hung thú Cùng Kỳ vào bên trong.

Một trăm phần trăm Không gian Pháp tắc!

"Chết tiệt!" Cùng Kỳ cuống cuồng, dù trọng thương nhưng vẫn thôi động sức mạnh oanh kích vào đạo văn.

Những tiếng nổ rền vang, dao động cấp Thánh nhân chấn động cả bầu trời.

Nhưng một lúc sau khi dao động lắng xuống, các đạo văn vẫn không hề sứt mẻ.

"Cảnh giới của người này đã đạt đến mức độ nào rồi?" Cùng Kỳ thấy cảnh này thì sững sờ, lòng tràn ngập hơi lạnh.

Sức mạnh hắn vừa tung ra tuyệt đối không yếu, vậy mà không phá nổi một đạo văn!

Ong!

Lâm Nguyên nắm chặt bàn tay, tấm lưới không gian bắt đầu siết

lại, trấn áp Cùng Kỳ xuống.

Đây là muốn trấn áp sống một vị Thánh nhân!

Tuy nói Cùng Kỳ đã trọng thương sau trận chiến trước, nhưng sinh linh cấp Thánh dù bị thương vẫn có chiến lực ngợp trời.

Lâm Nguyên muốn dựa vào sức mạnh bản thân để cưỡng ép trấn áp, thủ đoạn này thực sự khiến cả thế giới kinh hãi!

"Thánh nhân bất khả nhục!" Cảnh tượng này khiến Cùng Kỳ cảm thấy nhục nhã khôn cùng, hắn phát ra tiếng gào thét phẫn nộ, đôi mắt bắn ra vẻ điên cuồng cực độ.

"Gầm!" Hắn gào lên một tiếng, cơ thể đột ngột phình to, trong chớp mắt lấp đầy đất trời, ma sát dữ dội với các đạo văn khiến ức vạn tia lửa bắn tung tóe.

"Phá cho ta!" Cùng Kỳ gầm lên, bản thể Thánh nhân khổng lồ trong khoảnh khắc đó đột nhiên nổ tung.

Hắn đã tự bạo!

Trong tích tắc đất trời mất sắc, một cơn bão sức mạnh mang tính hủy diệt từ vị trí của Cùng Kỳ cuồn cuộn lan ra bốn phương tám hướng.

Núi Bất Chu rung chuyển, toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Không biết bao nhiêu đại thần thông giả lúc này cảm nhận được dao động khủng khiếp đó mà mao cốt tủng nhiên.

Ngay cả Lục Thánh Hồng Hoang cũng bị đánh thức khỏi trạng thái tu luyện, kinh hãi nhìn về hướng Vu tộc.

Trong dòng thời gian nguyên bản, Chúc Dung và Cộng Công khi đó còn chưa thành Thánh, vậy mà khi đại chiến và đâm gãy núi Bất Chu đã khiến bầu trời nứt toác, Hồng Hoang loạn lạc, cuối cùng phải nhờ

Nữ Oa dùng đại pháp lực mới vá được trời, cứu Hồng Hoang khỏi kiếp diệt thế.

Hiện tại Cùng Kỳ là sinh linh cấp Thánh, một tồn tại như vậy tự bạo thì uy lực lớn hơn trận chiến Chúc Dung - Cộng Công gấp bội lần, e rằng có thể đánh tan một nửa Hồng Hoang.

Một kiếp nạn khủng khiếp đột ngột giáng xuống, mọi sinh linh trong Hồng Hoang đều run rẩy, sợ hãi, thậm chí tuyệt vọng!

Tuy nhiên, Lâm Nguyên đối diện với tất cả những điều này vẫn vô cùng bình tĩnh, cơ thể không hề cử động, chỉ đưa tay nhẹ nhàng chộp một cái về phía trước.

Oành!

Sau lưng hắn đột nhiên hiện ra một gốc Thế Giới Thụ khổng lồ, tán cây đâm thủng tầng mây, vĩ đại vô biên.

Mỗi tế bào của cây chứa đựng ức vạn đa nguyên vũ trụ, mà toàn bộ thân cây có đến ức ức vạn tế bào như thế.

Thế Giới Thụ vừa hiện ra liền tỏa ra dao động sức mạnh tiệm cận với đỉnh tiêm Đại Thiên Thế Giới, chấn động cả Hồng Hoang.

Sau đó ức vạn cành lá bắn vọt ra, đan xen hình thành một lãnh địa kỳ đặc, cắt rời và bao vây vùng không gian mà Cùng Kỳ tự bạo vào bên trong.

Những dao động đủ để hủy diệt nửa cái Hồng Hoang khi va chạm vào lớp cành lá đó đều bị hấp thụ và tiêu tán sạch sẽ.

Đến khi mọi thứ kết thúc, ức vạn cành lá kia tỏa ra một màu xanh biếc đầy sức sống, như thể vừa được ăn một bữa no nê, bản thể Thế Giới Thụ cũng trở nên tinh thần sảng khoái.

Trong chớp mắt, cả đất trời im phăng phắc.

Tất cả mọi người thấy cảnh này đều chết lặng.

Đây là thủ đoạn chấn thế gì vậy?

Một vị Thánh nhân tự bạo cơ mà!

Vậy mà lại bị hóa giải nhẹ nhàng như thế!

"Sức mạnh của Vu Thánh dường như còn mạnh hơn trước." Vô số đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều chấn động, sau đó trong lòng dâng lên niềm kính sợ sâu sắc.

"Hừ!" Thái Thanh Lão Tử và các Thánh nhân khác đều lạnh lùng hừ một tiếng, sắc mặt rất khó coi.

Họ đương nhiên không muốn thấy Lâm Nguyên mạnh lên, nhưng cũng chẳng thể làm gì được.

Trong Vu tộc, thấy cảnh này liền rộ lên những tiếng reo hò vang dội.

Vừa rồi họ còn lo sốt vó, kết quả chỉ trong nháy mắt mọi vấn đề đã được giải quyết.

Tuy nhiên, lúc này Lâm Nguyên lại khẽ nhíu mày, bởi hắn cảm nhận được một luồng dao động cực nhỏ vừa bay xuống lòng đất rồi biến mất.

"Chẳng lẽ tên này lại trốn thoát rồi?" Một ý nghĩ khó tin hiện lên trong đầu Lâm Nguyên.

Vừa rồi là tự bạo, dù Cùng Kỳ có là Thánh nhân thì trong quy mô tự bạo đó cũng không thể sống sót.

Và trạng thái của Cùng Kỳ hiện nay rõ ràng không phải Thiên Đạo Thánh nhân như Chuẩn Đề hay Tiếp Dẫn, không thể phục sinh từ Thiên Đạo Trường Hà, nên về lý mà nói là đã chết chắc.

Nhưng dù sao cũng là tồn tại cấp Thánh, ai biết hắn còn thủ đoạn

gì?

Đối mặt với sinh linh như vậy không thể có chút sơ suất nào, bất kỳ sự chủ quan nào cũng sẽ dẫn đến hậu quả thảm khốc!

Ngay lập tức, thần sắc Lâm Nguyên trở nên nghiêm túc hơn.

Hắn không ngần ngại thôi động Nhân Quả Pháp Tắc để truy tìm nhân quả giữa mình và Cùng Kỳ.

Ong!

Giữa đất trời hiện ra một sợi chỉ bán trong suốt lấp lánh, tỏa ra dao động kỳ dị.

Nó uốn lượn trên không trung như có sinh mệnh một lúc rồi đột ngột căng thẳng, vút một cái lao xuống lòng đất rồi biến mất tăm.

Thấy cảnh này, Lâm Nguyên lập tức biết Cùng Kỳ quả nhiên đã chạy thoát!

Chương 211

"Cùng Kỳ vẫn chưa chết, ta phải đi truy sát hắn.

Những việc còn lại giao cho các ngươi." Lâm Nguyên dặn dò một tiếng rồi hóa thành một luồng lưu quang biến mất vào lòng đất.

Các Tổ Vu đều kinh ngạc, không ngờ Cùng Kỳ đã tự bạo mà vẫn chưa chết.

Tồn tại cấp Thánh thực sự khó giết, đối thủ như vậy đủ để trở thành ác mộng cho bất kỳ ai!

Nhưng họ cũng không quá lo lắng, vì người ra tay lần này là Lâm Nguyên.

Có Lâm Nguyên ở đây, bất kể Cùng Kỳ có thủ đoạn gì thì cuối cùng cũng sẽ bị trấn áp!

Ngay sau đó, Vu tộc bắt đầu hành động để thu dọn tàn cuộc.

Trận chiến với Cùng Kỳ vừa rồi đã khiến không ít nơi trong cương thổ Vu tộc bị phá hoại, cần phải xử lý kỹ lưỡng.

Oành!

Lâm Nguyên thôi động pháp lực Thánh nhân, trong nháy mắt xuyên thấu các tầng đất sâu thẳm, đi tới nơi sâu nhất - nơi sát khí cuộn trào.

Nhìn ra xa, giữa dòng nham thạch đỏ rực là sát khí đen kịt cuồn cuộn, cảnh tượng vô cùng đáng sợ.

Gầm!

Trong sát khí dường như ẩn chứa ý chí riêng, cảm nhận được sự hiện diện của Lâm Nguyên, nó lập tức trở nên cuồng bạo, phát ra những tiếng gầm như Ma Thần.

Nó ngưng tụ thành từng cơn bão đáng sợ lao về phía Lâm Nguyên, khiến thời không dưới lòng đất rung chuyển dữ dội.

Nhưng cơ thể Lâm Nguyên chỉ phát sáng nhẹ, chặn đứng toàn bộ sát khí.

Thấy phía xa còn nhiều sát khí muốn lao tới, ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lùng, hắn giậm chân một cái.

Sức mạnh huyết mạch Bàn Cổ đã đạt tới cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần cao cấp bùng phát, cuồn cuộn lan ra bốn phương tám hướng.

Những luồng sát khí đen kịt đang sôi sục cuồng bạo kia vừa chạm vào khí tức này liền giống như chuột gặp mèo, sợ hãi đến cực điểm, vội vàng rút lui rồi ngoan ngoãn nằm im.

Tiếp đó, Lâm Nguyên bắt đầu cảm tri đạo nhân quả tuyến kia.

Hắn chợt nhận ra sợi dây nhân quả này dường như đã đứt đoạn, không cách nào kết nối lại với Cùng Kỳ được nữa.

"Hửm?" Lâm Nguyên có chút kinh ngạc.

Sợi dây nhân quả này được hắn thúc động bằng trình độ lĩnh ngộ một trăm phần trăm Nhân Quả chi đạo, kết quả lại mất đi hiệu lực sao?

Cùng Kỳ kia đã nắm giữ thủ đoạn gì mà có thể làm được điều này?

Trong lòng Lâm Nguyên không khỏi suy tính, nếu lần này để Cùng Kỳ chạy thoát, cho hắn một thời gian phục nguyên nhất định, tất sẽ gây ra uy hiếp cực lớn cho Vu tộc.

Dù sao, một kẻ địch ẩn nấp trong bóng tối so với kẻ địch lộ diện còn đáng sợ hơn vạn lần.

Do đó, bất luận thế nào cũng phải sớm bắt được Cùng Kỳ!

Chỉ là hiện tại nhân quả chi tuyến đã đứt, biết tìm nơi nào?

"Bất luận ngươi chạy đến chân trời góc biển, ta cũng phải bắt được ngươi!" Trong mắt Lâm Nguyên xẹt qua một tia sâm lãnh, sau đó hắn ngồi xếp bằng ngay tại lòng đất Hồng Hoang này.

Uỳnh!

Trên đỉnh đầu hắn, một hạt sen Tạo Hóa Thanh Liên hiện ra, rủ xuống ức vạn thanh sắc đạo vận bao phủ toàn thân.

Phía sau hạt sen, ẩn hiện hư ảnh bàng đại của một đóa Ba Mươi Sáu Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên đang cắm rễ trong hỗn độn.

Cùng lúc đó, một mặt Ngọc Điệp hiện ra, trôi nổi phía trên hạt sen, cũng rủ xuống đạo vận mênh mông cùng ánh sáng pháp tắc rực rỡ, chiếu sáng cả không gian lòng đất.

Lâm Nguyên muốn tại đây tham ngộ Nhân Quả pháp tắc!

Trên cơ sở lĩnh ngộ một trăm phần trăm, hắn muốn tiến thêm một bước, bắt đầu dung hợp!

Trước đó hắn đã dung hợp được một ít Lực chi pháp tắc, đối với việc dung hợp pháp tắc đã có kinh nghiệm nhất định.

Hiện tại hắn muốn dung hợp Nhân Quả pháp tắc để nâng cao uy lực, từ đó tìm ra tung tích Cùng Kỳ.

"Thời Gian pháp tắc, Gia Tốc Lãnh Địa!" Lâm Nguyên khẽ quát.

Thời Gian pháp tắc được thúc động, một vùng lãnh địa gia tốc thời gian hiện ra bao trùm lấy hắn.

Bên trong trải qua năm ngàn năm, bên ngoài mới trôi qua một năm.

Sau đó, trong lãnh địa này, hắn dùng căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp bắt đầu tham ngộ Nhân Quả pháp tắc.

Đủ loại đạo vận huyền diệu hiện ra trong não hải, những ảo diệu của Nhân Quả pháp tắc từng chút một phơi bày trước mắt.

Sự hiểu biết của hắn về Nhân Quả pháp tắc tăng lên nhanh chóng.

Tư chất của hắn hiện giờ quá mức khủng khiếp, chính là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp!

Loại căn nguyên này vào thời Hỗn Độn, trong ba ngàn Ma Thần cũng đủ xếp hạng hàng đầu, tại Hồng Hoang này lại càng vượt xa Hồng Quân không biết bao nhiêu lần.

Cộng thêm hắn có mảnh vỡ chủ của Tạo Hóa Ngọc Điệp ghi chép minh bạch về Nhân Quả pháp tắc, nên việc tham ngộ diễn ra như chẻ tre, nhanh chóng thấu hiểu đủ loại ảo diệu.

Thời gian trôi qua.

Khi vạn năm trong lãnh địa kết thúc, một tiếng oanh vang lên, đạo vận quanh thân Lâm Nguyên bộc phát, triệt để bước ra bước kia, dung hợp được một phần trăm Nhân Quả pháp tắc.

Phía sau hắn hiện ra vô số huyễn ảnh, từng sợi tơ nhân quả hiện lên, dệt nên những quỹ tích huyền diệu, tựa như đang diễn giải bản chất của thế giới.

Lâm Nguyên mở bừng mắt, nhãn mâu trở nên thâm thúy vô cùng, tràn đầy trí tuệ.

"Thế gian, thế ngoại, mê giới, ngộ giới, hết thảy pháp đều nương theo Nhân Quả chi đạo mà sinh thành huyễn diệt..." Lâm Nguyên lẩm bẩm, vừa nói vừa kết ấn, nhẹ nhàng ấn vào hư không.

Uỳnh!

Không gian lòng đất đột nhiên sôi trào, sau đó như mất đi màu sắc, biến hóa thành một không gian kỳ dị được cấu tạo từ vô số đường

tuyến.

Trong vô số đường tuyến đó, có một sợi tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, kéo dài về một nơi xa xăm.

"Tìm được rồi." Lâm Nguyên mỉm cười, một bước tiến về phía trước.

Tại một không gian thời không thần bí dưới lòng đất Hồng Hoang, sát khí nơi này cuồn cuộn, tiếng gào thét vang lên liên hồi cùng oán niệm vô tận dâng trào.

"Hắc hắc, không ngờ tới nha, ta cứ ngỡ mình chết chắc rồi, cuối cùng lại tìm được một tia sinh cơ!

Sát khí vô tận dưới đại địa Hồng Hoang này lại có thể che giấu hoàn mỹ khí tức của ta.

Hơn nữa ở trong sát khí này, ta gần như có thể dung hợp với nó, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách vô tận, trốn tại nơi không ai tìm thấy." Cùng Kỳ trong lòng tràn ngập niềm vui mừng sau đại nạn.

Chương 212

Ngay cả hiện tại, nghĩ đến trận chiến một năm trước, trong mắt hắn vẫn lộ ra vẻ sợ hãi.

Tuy là hung thú nhưng dù sao cũng là sinh mệnh thể, cũng có cảm xúc sợ hãi.

Chỉ vì vị Thánh nhân Vu tộc kia quá mức khủng bố, mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đứng trước vị Thánh nhân đó chẳng khác nào con kiến đối mặt với đại sơn, chỉ cảm thấy bản thân nhỏ bé vô cùng, thậm chí không sinh ra nổi tâm tư phản kháng.

" hèn chi thời đại này Vu tộc có thể chiếm cứ gần như toàn bộ cương thổ Hồng Hoang.

Có cường giả như vậy tồn tại thì chuyện này là bình thường nhất, trước đó ta thật sự có chút mãng chàng rồi!" Cùng Kỳ thầm nghĩ.

"Tiếp theo cứ an tâm ẩn náu, trước tiên chữa trị thương thế, đồng thời chờ đợi Thú Hoàng bọn họ trọng sinh.

Ha ha, Thú Hoàng đại nhân một khi trọng sinh, khẳng định sẽ mạnh hơn ta ngàn vạn lần.

Cộng thêm Thao Thiết bọn họ, vị Thánh nhân Vu tộc kia dù có mạnh thế nào đi nữa, cuối cùng cũng sẽ trở thành thức ăn của chúng ta." Nghĩ đến cảnh tượng tương lai, Cùng Kỳ cười rộ lên, ánh mắt đầy vẻ tàn nhẫn.

Nhưng đột nhiên, một luồng uy áp khủng bố bộc phát, đột ngột từ ngoài không gian thời không này giáng xuống, đè nặng lên người Cùng Kỳ, khiến cả cơ thể hắn oanh một tiếng, đập mạnh xuống đất.

Cảnh tượng đột ngột này khiến Cùng Kỳ ngây dại.

Sau khi phản ứng lại, hắn nộ hống một tiếng, toàn lực thúc động tu vi muốn đứng dậy.

Nhưng ngay khắc sau, một luồng uy áp còn khủng bố hơn giáng xuống, một lần nữa ép hắn xuống đất.

Tiếp đó, không gian sụp đổ!

Ức vạn đạo văn hiện ra, thu hẹp vào trung tâm hóa thành một cái lồng giam, vây khốn hắn ở giữa.

Cùng Kỳ đang yên ổn chữa thương, trong nháy mắt đã trở thành tù nhân.

Thấy cảnh này, Cùng Kỳ đâu còn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, toàn thân run rẩy, đôi mắt chằm chằm nhìn về một phía ngoài không gian, nghiến răng nghiến lợi nói: "Vu Nguyên!" Uỳnh!

Theo tiếng nói của hắn, thời không dao động, một sinh linh vĩ ngạn giáng lâm, thân hình hùng vĩ, ánh mắt thâm thúy, chính là Lâm Nguyên.

Hắn đứng trên cao, ánh mắt rủ xuống nhìn Cùng Kỳ, thản nhiên nói: "Tìm được ngươi rồi." "Làm sao ngươi tìm được ta?" Cùng Kỳ không cam lòng hỏi.

Hắn gần như dung hợp làm một với sát khí lòng đất, theo lý mà nói không ai có thể phát hiện tung tích, vậy mà Lâm Nguyên chỉ mất một năm đã tìm thấy, thật quá sức tưởng tượng.

Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không trả lời vấn đề này.

Tìm thấy đối phương, mục đích chính là triệt để trấn sát.

Tuy nhiên trước khi giết Cùng Kỳ, trong lòng Lâm Nguyên có một nghi vấn cần phải hỏi rõ.

Từ khi Bàn Cổ đại thần chém rụng một góc Thiên Đạo trường hà, Nhân Đạo thần luân treo cao, Hồng Hoang bắt đầu rung chuyển, Thiên Đạo trường hà không còn cường thế như trước.

Nhưng dù thế nào, Thiên Đạo vẫn là Thiên Đạo, sức mạnh của nó vẫn là thứ sinh linh bình thường không thể phản kháng!

Theo lý mà nói, những cường giả đã chết trong lịch sử Hồng Hoang tuyệt đối không thể thoát khỏi sự trấn áp của Thiên Đạo để nghịch thiên trở về.

Việc Cùng Kỳ trọng sinh ẩn chứa vấn đề rất lớn!

Vấn đề lớn hơn nằm ở chỗ, lúc sinh thời Cùng Kỳ chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, cách Thánh nhân còn một đoạn cực kỳ xa xôi.

Mà số lượng Thánh nhân trong Hồng Hoang là cố định!

Ví dụ như Thiên Đạo tối đa chỉ có thể dựng dục ra mười hai vị Thánh nhân.

Vậy mà Cùng Kỳ sau khi trọng sinh lại nhảy vọt qua rào cản cuối cùng, trở thành Thánh nhân mà vô số sinh linh mơ ước, điều này quá phi lý, hoàn toàn vi phạm quy tắc!

Nghĩ sâu hơn, việc này khiến người ta phải nổi da gà.

Đây là Thánh nhân đó!

Thánh nhân mà dễ thành tựu như vậy sao?

Cùng Kỳ tuy là hung thú, sinh thời cũng là một nhân vật có số má, nhưng tuyệt đối không thể có tư chất thành Thánh!

Đằng sau tất cả những chuyện này rốt cuộc là vì duyên cớ gì?

Thế là Lâm Nguyên liền hỏi: "Sau khi ngươi trọng sinh từ vận mệnh trường hà, làm sao bước vào cảnh giới Thánh nhân?" Cùng Kỳ vốn là hung thú, tính cách hung tàn bạo lệ, hiện tại dù bị cầm tù vẫn

không hề có thái độ phục tùng.

Nghe câu hỏi của Lâm Nguyên, hắn cười lớn: "Muốn làm rõ bí mật thành Thánh của ta sao?

Ha ha, đừng phí sức nữa, bất luận ngươi nói gì ta cũng không tiết lộ một chữ!" "Không sao, nếu ngươi không muốn nói thì ta tự mình xem vậy." Lâm Nguyên không mấy bất ngờ.

Hung thú nhất tộc và sinh linh Hồng Hoang vốn là tử địch, muốn hỏi được gì từ chúng là chuyện gần như không tưởng.

"Truy ngược thời gian!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, đồng thời thúc động Nhân Quả pháp tắc và Thời Gian pháp tắc.

Từng sợi tơ nhân quả bắn ra, dày đặc quấn quanh người Cùng Kỳ.

Tiếp đó, xung quanh Cùng Kỳ tràn ngập những gợn sóng thời gian, thời gian quanh hắn bắt đầu phi tốc truy ngược lại quá khứ.

Có hình ảnh hắn chữa thương trong không gian thần bí này.

Có hình ảnh hắn nhiễu loạn Vu tộc, đại chiến với Tổ Vu.

Có hình ảnh hắn giáng lâm Hồng Hoang...

Rất nhanh, trước mắt Lâm Nguyên hiện ra một con sông vận mệnh mênh mông.

Trong con sông đó, một đạo lạc ấn cử động, như thể thức tỉnh từ giấc ngủ vạn cổ.

Cùng Kỳ thấy những cảnh tượng này thì kinh hãi tột độ, thất thanh kêu lớn: "Ngươi đã làm gì?

Ngươi đã làm gì vậy?!" Trong mắt hắn đầy vẻ không tin nổi.

Hắn hoàn toàn không ngờ Lâm Nguyên lại có thể trực tiếp truy ngược thời gian của mình!

Đây là loại pháp tắc khủng bố cỡ nào?

Như vậy chẳng phải mọi bí mật trên người hắn đều bị lộ ra sao?

"Chết tiệt, ta tuyệt đối không thể để ngươi thành công!" Cùng Kỳ nghiến răng, ánh mắt đột nhiên hiện lên vẻ hung tàn cực độ.

Hung thú và sinh linh Hồng Hoang có thù hận tuyệt đối, nên Cùng Kỳ không muốn Lâm Nguyên biết được bí mật thành Thánh của mình.

Tuy chính hắn cũng có chút mơ hồ về việc bước vào thánh cảnh, nhưng ai biết được Lâm Nguyên có nhìn ra được gì từ những hình ảnh truy ngược kia không?

Một khi bí mật bị lộ, sẽ gây tổn hại cực kỳ đáng sợ cho việc phục sinh các hung thú khác về sau!

Vì vậy, phải ngăn chặn chuyện này!

Chương 213

"Hống!" Cùng Kỳ đột nhiên gào lên một tiếng, cơ thể phình to, lại chuẩn bị tự bạo.

Lần này là tự bạo thật sự, ngay cả linh hồn hắn cũng tỏa ra khí tức suy diệt.

"Trước mặt ta, sinh tử của ngươi không do ngươi quyết định, hết thảy đều nằm trong tay ta." Lâm Nguyên chỉ thản nhiên liếc nhìn hắn, giơ tay khẽ búng ngón tay.

Xẹt!

Một hạt mưa ánh sáng bay ra, mang theo sức mạnh thời gian xâm nhập vào cơ thể Cùng Kỳ.

Ngay lập tức cơ thể Cùng Kỳ đông cứng lại, thời gian nội bộ không cách nào trôi đi được nữa.

Do đó, việc tự bạo của hắn hoàn toàn bị ngăn trở, thậm chí hành động, tư tưởng, ý niệm trong khoảnh khắc này cũng bị triệt để đóng băng.

Trong mắt Cùng Kỳ hiện lên sự tuyệt vọng vô tận.

Nhưng hắn không thể làm gì được nữa, ngay cả suy nghĩ cũng không xong, chỉ có thể mặc cho Lâm Nguyên thi triển.

Đây là cách Lâm Nguyên ứng dụng Thời Gian pháp tắc!

Thực ra nếu Cùng Kỳ vẫn ở thời kỳ toàn thịnh, Lâm Nguyên sẽ không làm được điều này.

Dù sao Cùng Kỳ cũng là một Thánh nhân, không dễ đối phó như vậy.

Có điều sau trận đại chiến trước đó và lần tự bạo cuối cùng, tu vi của hắn đã suy yếu đến cực hạn.

Lúc này e rằng ngay cả một Chuẩn Thánh hắn cũng đánh không lại, chỉ nhờ vào sát khí lòng đất mới có thể ẩn trốn khôi phục tu vi.

Ở trạng thái này, Lâm Nguyên tự nhiên có vạn cách để dễ dàng xử lý hắn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tiếp theo, thời gian quanh người Cùng Kỳ tiếp tục truy ngược, rất nhanh hiện ra cảnh tượng lạc ấn của hắn thoát khỏi vận mệnh trường hà, sau đó hấp thu sức mạnh của Thiên Đạo trường hà, tái tạo thân thể, bước vào cảnh giới Thánh nhân.

Thấy cảnh này, chân mày Lâm Nguyên càng nhíu chặt.

Tuy hình ảnh này đã giải thích rõ việc Cùng Kỳ bước vào thánh cảnh như thế nào, nhưng lại không cách nào tìm hiểu được tại sao chuyện này lại xảy ra.

"Trong Hồng Hoang, số lượng Thánh nhân là định số!

Dù Thiên Đạo bị Bàn Cổ đại thần chém rụng một góc xuất hiện sơ hở, để lạc ấn Cùng Kỳ thoát ra phục sinh, cũng không nên đột ngột bước vào thánh cảnh.

Đằng sau chuyện này rốt cuộc ẩn chứa điều gì?" Lâm Nguyên suy tư, đồng thời thử dùng Nhân Quả chi đạo để thôi diễn.

Nhưng khi hắn vừa thôi diễn, thiên địa xung quanh lập tức biến đổi.

Hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy một vùng hỗn độn mờ mịt đầy sương mù, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Có một luồng sức mạnh thần bí đã triệt để cắt đứt việc thôi diễn

của hắn!

Lâm Nguyên có thể cảm nhận được luồng sức mạnh này hạo hãn đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Dù là hiện tại hắn cũng căn bản không thể đột phá tầng trói buộc này, việc thôi diễn đến đây là kết thúc.

"Tuy đến giờ vẫn chưa rõ vì sao Cùng Kỳ có thể hấp thu Thiên Đạo chi lực để thành Thánh, nhưng có một điểm có thể khẳng định: Những thực thể khủng bố đã vẫn lạc trong quá khứ, sau khi phục sinh qua vận mệnh trường hà, rất có thể đều bước vào cảnh giới Thánh nhân giống như Cùng Kỳ.

Tiếp theo, số lượng Thánh nhân trong Hồng Hoang sẽ không còn là định số như trước nữa mà có khả năng xuất hiện hàng loạt, bốn vị, năm vị, thậm chí mười vị, hai mươi vị!" Dù mạnh mẽ như Lâm Nguyên, lúc này lòng cũng không khỏi trầm xuống.

Thực lực của Lâm Nguyên rất mạnh!

Hiện tại hắn ở cảnh giới Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên, Lực chi pháp tắc đã dung hợp một ít, lại có căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp, trong thể nội còn có một cây Hồng Mông Thế Giới Thụ tiếp cận đẳng cấp Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp.

Cộng thêm hệ thống, thực lực của hắn ngoài Hồng Quân đang dưỡng thương ra, tại Hồng Hoang dù Thái Thanh Lão Tử ra tay e rằng hắn cũng có thể đối kháng.

Thế nhưng, nếu đối phương đột ngột nhảy ra mười mấy hai mươi vị sinh linh cấp Thánh nhân, hắn sẽ không phải là đối thủ.

Dù tất cả đều là Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, nếu liên thủ lại, hắn cũng khó lòng đánh bại, thậm chí còn bị đe dọa cực lớn!

Tương lai như vậy rõ ràng chứa đựng hiểm nguy vô tận!

Đặc biệt là Lâm Nguyên còn thoáng ngửi thấy mùi vị âm mưu.

Việc Cùng Kỳ và các thực thể khác phục sinh tuyệt đối có bàn tay đen đứng sau, rất có thể chính là Hồng Quân và Thiên Đạo.

Nếu suy đoán này là thật, thách thức Lâm Nguyên phải đối mặt trong tương lai sẽ còn đáng sợ hơn nhiều!

"Hồng Hoang quả nhiên nước sâu thẳm." Trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia sắc sảo.

Vì sự hiện diện của hắn, hướng đi của lịch sử Hồng Hoang đã xảy ra thay đổi to lớn.

Hiện tại dựa vào kinh nghiệm cũ đã khó lòng dự đoán tương lai sẽ xảy ra chuyện gì.

Mà sự thay đổi này không hoàn toàn theo hướng có lợi cho hắn, đối thủ của hắn ngược lại càng trở nên khó nhằn hơn!

"Phải mạnh hơn nữa!" Lúc này Lâm Nguyên cũng nảy sinh áp lực.

Đối mặt với cục diện này, khiến bản thân mạnh lên là cách giải quyết tốt nhất.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, bất kể đối phương có âm mưu gì cũng đều có thể quét sạch!

"Chết đi." Sau khi đã nắm rõ mọi bí mật trên người Cùng Kỳ, Lâm Nguyên tự nhiên không nương tay, giơ tay lấy ra một khối Hỗn Độn Ngoan Thạch ném mạnh về phía hắn.

Khối đá này hắn tìm thấy trong hỗn độn, không có khả năng gì khác ngoài việc cực kỳ cứng rắn, dù là Tiên thiên chí bảo so với nó e rằng cũng có phần không bằng.

Lúc này Lâm Nguyên thúc động pháp lực cấp Thánh nhân, khối Hỗn Độn Ngoan Thạch lập tức xé gió lao đi, đánh nát không gian lao

thẳng tới Cùng Kỳ.

"Cuối cùng cũng được chết." Trong lòng Cùng Kỳ không những không sợ hãi mà còn sinh ra cảm giác giải thoát.

Tình trạng hiện tại của hắn quá đáng sợ, bị Lâm Nguyên hoàn toàn cấm cố không làm được gì, rơi vào tuyệt vọng triệt để.

Trong trạng thái này, cái chết ngược lại là một điều tốt đẹp.

Uỳnh!

Đột nhiên hư không nổ tung, một luồng sức mạnh hạo hãn từ trong đó lao ra, va chạm mạnh với khối Hỗn Độn Ngoan Thạch khiến nó bay ngược trở lại.

Tiếp đó, một thân ảnh hiện ra từ hư không.

Đó là một con hung thú đáng sợ: mình dê, mặt người, răng hổ, trên khuôn mặt chỉ có một cái miệng khổng lồ đẫm máu.

"Thao Thiết!" Cùng Kỳ hiện vẫn bị Lâm Nguyên trói buộc không thể nói chuyện, nhưng khoảnh khắc này tâm hồn hắn lại gào thét vì kích động tột độ.

Kẻ vừa xuất hiện đánh bay khối đá kia chính là Thao Thiết!

Một trong tứ đại hung thú chiến tướng dưới trướng Thú Hoàng Thần Nghịch, ngang hàng với hắn!

Chương 214

Thao Thiết này hóa ra cũng đã phục sinh từ vận mệnh trường hà, hơn nữa còn tìm thấy tung tích hắn để đến cứu viện!

"Thao Thiết cũng phục sinh rồi?

Hơn nữa hắn lại tìm được đến đây, bằng cách nào chứ?" Lâm Nguyên từng tìm hiểu lịch sử thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, tự nhiên biết hình dáng Thao Thiết.

Thấy cảnh này, hắn cũng có chút kinh ngạc.

Ngay cả người nắm giữ Nhân Quả chi đạo như hắn cũng phải tốn rất nhiều công sức mới tìm được nơi Cùng Kỳ ẩn náu, Thao Thiết trước đó dường như không có liên hệ gì với Cùng Kỳ, sao đột ngột lại hiện thân?

Tuy nhiên, dù kinh ngạc nhưng vẻ mặt Lâm Nguyên vẫn vô cùng trấn định, bình tĩnh nhìn con hung thú khủng bố kia, thản nhiên mở miệng: "Ngươi cũng muốn tìm cái chết?" Những lời bình thản nhưng uẩn tàng uy nghiêm vô thượng.

Oanh một tiếng, không gian thời không này rung chuyển dữ dội, một luồng uy áp khủng bố từ người Lâm Nguyên phóng ra, nghiền ép về phía Thao Thiết.

Thao Thiết nộ hống một tiếng, lại phát ra dao động không hề yếu hơn Thánh nhân cấp của Cùng Kỳ.

Hắn vung một trảo về phía trước, va chạm mạnh với luồng uy áp vô hình của Lâm Nguyên.

Chỉ nghe một tiếng oanh, sau cú va chạm, toàn thân Thao Thiết lại bị ép quỳ rạp xuống đất!

Tiếp đó, Lâm Nguyên tùy ý phất tay, khối Hỗn Độn Ngoan Thạch lại bay ra, đập thẳng vào đầu Thao Thiết.

Bất kể tên này đến đây bằng cách nào, cứ trấn áp rồi tính sau!

Trong mắt Thao Thiết hiện rõ vẻ sợ hãi, vì hắn cảm nhận được trong khối đá kia uẩn tàng một sức mạnh không thể tưởng tượng nổi!

Toàn bộ lông tơ trên người hắn dựng đứng, thực sự nổi da gà!

Khối đá này dù không đánh chết được hắn thì cũng dễ dàng khiến hắn trọng thương!

"Hống!" Thao Thiết gầm nhẹ, ánh mắt đầy hung quang.

"Mấy tên các ngươi còn đứng bên cạnh xem kịch đấy à?" Thao Thiết đại hống.

Hắn vừa gào thét vừa chật vật né tránh, căn bản không dám đỡ trực tiếp khối đá.

Oanh một tiếng, khối đá lướt qua người hắn, đập xuống lòng đất tạo thành một hố sâu không thấy đáy.

"Hắc hắc, việc gì phải gấp, ngươi thật vô dụng, bấy nhiêu thời gian cũng không cản nổi." Lại một giọng nói vang lên.

Theo tiếng nói đó, phía sau Lâm Nguyên, hư không oanh một tiếng rách toạc.

Một con hung thú đáng sợ bao phủ bởi lông dài màu huyết hồng, miệng có hai cái răng nanh khổng lồ hiện ra.

"Vị Thánh nhân Vu tộc này có vẻ hơi khó nhằn đấy." Sau đó, một giọng nói lười biếng khác vang lên.

Từ một hướng khác, hư không cũng đột ngột vỡ nát, một con hung thú kỳ dị hỗn độn không có mặt mũi hiện ra, bao quanh bởi hỗn độn khí, tỏa ra khí tức thâm bất khả trắc.

“Đào Ngột!

Hỗn Độn!” Cùng Kỳ trong lòng kích động gào lớn.

Kẻ vừa xuất hiện chính là hai đầu hung thú còn lại trong tứ đại hung thú: Đào Ngột và Hỗn Độn!

Hơn nữa, giống như Cùng Kỳ và Thao Thiết, trên người bọn chúng cũng tỏa ra dao động tu vi cấp Thánh nhân!

Tam đại hung thú chi Thánh đồng thời hiện thân vây quanh Lâm Nguyên!

Đây tuyệt đối là một cảnh tượng khiến người ta phải rùng mình.

Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn - ba đại hung thú đều tỏa ra hung lệ chi khí ngút trời, ánh mắt tàn nhẫn độc ác vây Lâm Nguyên vào giữa.

Sát ý của chúng gần như ngưng tụ thành thực chất, khiến không gian thời không này liên tục rung chuyển và tan vỡ.

Chuyện xảy ra quá đột ngột, khiến người ta trở tay không kịp.

Không ai biết rốt cuộc chúng làm sao tìm được đến đây!

Nơi thời không ẩn mật này, ngay cả Lâm Nguyên cũng phải tốn sức mới tìm ra, vậy mà Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn lại đồng thời hiện thân vào lúc mấu chốt nhất!

Tuy nhiên, dù biến cố kinh người như vậy, trong mắt Lâm Nguyên vẫn không hề có vẻ hoảng loạn, trái lại vẫn bình tĩnh lạ thường.

Hắn thản nhiên liếc nhìn chúng rồi nói: “Thật không ngờ, dưới trướng Thú Hoàng, tứ đại hung thú lại đồng thời hiện thân.

Các ngươi đã xuất hiện thì chắc Thú Hoàng cũng không còn xa nữa.

Hắn đâu?

Chỉ phái mấy chiến tướng đến gặp ta, có vẻ hơi bất lịch sự nhỉ." Nghe lời Lâm Nguyên, Thao Thiết không nhịn được cười lớn: "Chỉ bằng ngươi mà cũng xứng để Thần Nghịch đại nhân ra tay sao?

Chỉ cần ba chúng ta là đủ để dễ dàng trấn áp ngươi rồi." Nói thì nói vậy, nhưng vẫn có thể thấy được tia ngưng trọng trong mắt Thao Thiết.

Cùng Kỳ cũng đã bước vào cấp Thánh nhưng dưới tay Lâm Nguyên lại thê thảm như thế, điều này chứng minh thực lực của Lâm Nguyên vô cùng cường đại.

Hung thú nhất tộc tuy thiên sinh có địch ý với sinh linh Hồng Hoang và tính tình hung tàn, nhưng không có nghĩa chúng là kẻ ngốc.

Đối mặt với đối thủ mạnh, chúng vẫn giữ sự thận trọng mười hai phần.

Uỳnh!

Vừa dứt lời, Thao Thiết liền ra tay.

Hắn đột ngột há miệng phát ra một tiếng gầm như sấm sét.

Trên đỉnh đầu Lâm Nguyên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ.

Vòng xoáy xoay tròn, một luồng lực thôn phệ khổng lồ bao trùm xuống, muốn nuốt chửng cả người Lâm Nguyên vào trong.

Hư không tan vỡ, quy tắc phấn toái.

Dưới lực thôn phệ khủng bố này, dường như ức vạn thế giới đều phải triệt để yên diệt.

Một khi thi triển ra, nó có thể nuốt chửng vạn vật thế gian.

Đây chính là chiến đấu pháp môn mà Thao Thiết nắm giữ - Thôn

Phệ chi đạo.

Thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, hắn nhờ chiêu này mà không biết đã nuốt chửng bao nhiêu cường giả đỉnh tiêm của tiên thiên bách tộc, khiến người ta nghe danh đã mất vía.

Hiện giờ bước vào thánh cấp, Thôn Phệ chi đạo còn mạnh hơn trước gấp ngàn vạn lần.

Gần như cùng lúc Thao Thiết ra tay, Đào Ngột và Hỗn Độn cũng động thủ.

Chúng căn bản không có ý định đánh tay đôi với Lâm Nguyên, ra tay vô cùng hiểm độc và tàn bạo, lập tức vây công.

Cái đuôi của Đào Ngột như một ngọn roi thần hỗn độn, vút một tiếng quất về phía Lâm Nguyên.

Chương 215

Còn Hỗn Độn thì giơ tay phất ra một vùng biển hỗn độn, trong đó là vô số luồng hỗn độn khí cuồn cuộn mãnh liệt, mỗi luồng đều mang lực sát thương hủy diệt.

Chỉ trong chớp mắt, ba vị sinh linh cấp Thánh nhân từ ba hướng vây công Lâm Nguyên.

Hơn nữa bọn chúng phối hợp cực kỳ ăn ý, không có một tia sơ hở, gần như đạt đến mức hoàn mỹ không tì vết.

Cùng Kỳ đứng bên cạnh thấy cảnh này thì kích động tột độ.

Theo hắn thấy, ba vị hung thú cấp Thánh vây công với sự phối hợp ăn ý không kẽ hở, dù thực lực Lâm Nguyên có mạnh đến đâu thì lần này cũng phải chịu thiệt lớn.

Tuy nhiên, đối mặt với thế công đáng sợ này, thần sắc Lâm Nguyên vẫn bình lặng đến cực điểm, không hề có một chút gợn sóng, cứ như thể kẻ tấn công hắn không phải là ba vị cấp Thánh mà chỉ là ba con kiến.

Hắn chỉ thúc động Cửu Chuyển Huyền Công, cơ thể tỏa ra một tầng thanh quang mờ mịt.

Đây là hộ thể thần quang.

Khi lực thôn phệ của Thao Thiết ầm ầm giáng xuống, chạm phải tầng thanh quang này liền nổ tung ngay lập tức.

Luồng phản chấn đó tiếp tục lan lên, đánh tan tành vòng xoáy thôn phệ kia.

Thao Thiết chấn động toàn thân, khóe miệng rỉ ra một ít tiên huyết.

Tiếp đó, Lâm Nguyên chỉ đưa tay ra chộp một cái, cái đuôi như roi thần của Đào Ngột liền bị hắn dễ dàng nắm gọn trong tay.

Hắn vung mạnh một vòng, không gian thời không này lập tức nổ tung và tan biến.

Không gian lòng đất Hồng Hoang rộng lớn với sát khí vô tận cũng sôi trào kịch liệt, cả Hồng Hoang lúc này dường như cũng rung chuyển một phần.

Thao Thiết phát ra tiếng thảm thiết thê lương.

Sau đó hắn dùng tay kia ném khối Hỗn Độn Ngoan Thạch ra, dễ dàng xuyên thấu biển hỗn độn của Hỗn Độn, dập tắt mọi luồng hỗn độn khí bên trong rồi đập thẳng vào bản thể của nó.

"A..." Hỗn Độn thét lên đau đớn, ngực bị khối đá xuyên thủng, cơ thể bay ngược ra sau, đập vào lòng đất tạo thành một vực sâu dài ức vạn dặm.

Trận chiến bắt đầu nhanh mà kết thúc cũng nhanh.

Chỉ trong nháy mắt, cả ba đại hung thú cấp Thánh đều bị Lâm Nguyên cường thế đánh lui, khiến Cùng Kỳ đứng bên cạnh chết lặng.

Quá mạnh!

Kết quả này chỉ có thể tạo ra bởi thực lực mang tính nghiền ép tuyệt đối.

Đối mặt với kẻ địch như vậy thì đánh thế nào được?

Giữ mạng được hay không đã là một vấn đề!

Ngay lập tức, tâm trạng kích động ban đầu của Cùng Kỳ trở nên lạnh lẽo, hắn cảm thấy rùng mình, trong mắt tràn ngập nỗi sợ hãi đậm đặc.

Hắn rốt cuộc đã chọc phải loại đối thủ gì thế này!

Chỉ trong nháy mắt đã đánh lui ba đại hung thú cấp Thánh, chiến tích này nếu truyền ra Hồng Hoang chắc chắn sẽ gây ra một cơn chấn động kinh thiên động địa, làm rung chuyển cả thế giới.

Nhưng Lâm Nguyên lại rất bình tĩnh.

Thực ra chuyện này rất bình thường.

Sau chuyến đi nội hỗn độn, hắn đã nâng cấp lên căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp, cảnh giới đạt đến Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên, thế giới trong cơ thể cũng tiếp cận Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp, lại còn lĩnh ngộ thêm nhiều đại đạo pháp tắc.

Tổng hợp thực lực cá nhân e rằng có thể làm lung lay cả cường giả Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên.

Còn Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn tuy bước vào thánh cảnh nhưng tối đa cũng chỉ là Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, tương đương với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, trên tay lại chẳng có linh bảo gì lợi hại.

Với thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, hắn tự nhiên có thể dễ dàng nghiền nát chúng!

Lần này hoàn toàn là sự nghiền ép thuần túy về cảnh giới và thực lực!

"Mấy tên các ngươi đã dám hiện thân chọc vào Vu tộc ta thì hãy chuẩn bị tinh thần bị cầm tù vĩnh viễn, trở thành nô lệ của Vu tộc đi." Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng.

Hắn đã nhận ra mấy con hung thú này không giống như Thiên Đạo Thánh nhân như Chuẩn Đề hay Tiếp Dẫn.

Trạng thái của chúng rất kỳ dị, không thể nhờ vào Thiên Đạo để phục sinh vô hạn.

Đối mặt với loại thực thể này, hắn tự nhiên sẽ không giết ngay mà sẽ bắt về Vu tộc trấn áp để nghiên cứu.

Khẳng định từ cơ thể lũ hung thú này có thể thu được rất nhiều thứ tốt.

Uỳnh!

Lâm Nguyên nói là làm, không hề dừng lại, thừa thắng xông lên.

Hắn bước một bước đã áp sát ba con hung thú với tốc độ như sấm sét điện chớp.

Hắn giơ tay thúc động Không Gian pháp tắc, tức thì trên hư không hiện ra từng lớp từng lớp không gian thần văn, hóa thành những sợi trật tự thần liên như những con cự long gào thét lao xuống phía dưới.

Đồng thời hắn lại thúc động Thời Gian pháp tắc, một tầng gợn sóng vô hình lan tỏa khiến ba đại hung thú vốn đang định phản kích đột nhiên chậm lại.

Chúng chỉ có thể trơ mắt nhìn những sợi trật tự thần liên quấn chặt lấy người mình mà không thể làm gì khác.

"Thu!" Cuối cùng, kèm theo tiếng quát lạnh của Lâm Nguyên, oanh một tiếng, tất cả trật tự thần liên liên tục thắt chặt, dây xích lún sâu vào máu thịt xương cốt, phát ra tiếng kêu răng rắc.

Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn đều lộ vẻ thống khổ cực độ, miệng phát ra những tiếng gào thét thê lương.

Chỉ có điều âm thanh của chúng bị kéo dài và làm chậm lại nên nghe cực kỳ quái dị.

Cùng Kỳ đứng bên cạnh thấy cảnh này thì lạnh cả người, thậm chí còn có chút may mắn vì mình bị bắt sớm, không phải chịu sự dày vò đáng sợ như vậy.

“Chẳng lẽ hôm nay chúng ta phải toàn quân bị diệt sao?” Sau đó trong lòng hắn không khỏi nảy sinh ý nghĩ như vậy, ánh mắt trở nên tuyệt vọng.

Lâm Nguyên quá mức mạnh mẽ, khiến người ta ngạt thở.

“Liều mạng thôi, chỉ còn cách dùng thủ đoạn cuối cùng!” Đúng lúc này, trong mắt Thao Thiết hiện lên vẻ hung hãn, hắn gào lên bằng giọng nói kéo dài chậm chạp.

Dứt lời, tại vùng ngực của hắn đột nhiên hiện lên một điểm sáng, sau đó điểm sáng này nhanh chóng mở rộng, rực rỡ đến cực điểm, tỏa sáng hơn mặt trời gấp hàng tỷ lần, giống như thủy triều điên cuồng lan ra, bao trùm toàn bộ không gian, nhấn chìm tất cả mọi người.

Lâm Nguyên thấy cảnh này hơi giật mình nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Thanh quang quanh thân bùng phát, đồng thời trên đầu hiện ra Hỗn Độn Chung, rủ xuống một vùng thần quang hạo đãng bảo vệ hắn ở giữa.

Thao Thiết rõ ràng đã sử dụng con bài tẩy nào đó.

Dù Lâm Nguyên không biết đây là thủ đoạn gì nhưng hắn không sợ.

Thứ nhất, bản thân sức mạnh của hắn đã đứng trên đỉnh cao Hồng Hoang.

Thứ hai, Hỗn Độn Chung là Tiên thiên chí bảo phòng ngự mạnh nhất Hồng Hoang.

Chương 216

Có nó, dù gặp nguy hiểm gì cũng có thể thong dong đối phó.

Ngay lúc đó, trong ánh sáng rực rỡ kia, một luồng sức mạnh vô hình ập đến, quấn quanh cơ thể Lâm Nguyên.

Tâm thần Lâm Nguyên khẽ chấn động vì hắn rất quen thuộc với luồng sức mạnh này.

Trước đây khi đột phá cấp Thánh nhân, chính luồng sức mạnh này đã dẫn dắt nguyên thần của hắn tới vận mệnh trường hà!

Chẳng lẽ thứ Thao Thiết thúc động có liên quan đến sức mạnh của vận mệnh trường hà?

Vận mệnh chính là Thiên Đạo, Thiên Đạo chính là vận mệnh, nghĩa là Thao Thiết đã sử dụng Thiên Đạo chi lực!

Luồng Thiên Đạo chi lực này rõ ràng đóng vai trò dẫn dắt, vậy nó định đưa hắn đi đâu?

Trong thoáng chốc, hàng loạt ý nghĩ xẹt qua đầu Lâm Nguyên, nhưng hắn vẫn giữ bình tĩnh.

Hắn tự tin với thực lực hiện tại, dù gặp phải nguy hiểm thế nào cũng có thể dùng đôi nắm đấm của mình đánh ra một con đường sống.

Uỳnh!

Chỉ trong chốc lát, cơ thể Lâm Nguyên khẽ chấn động, ánh sáng xung quanh cũng nhanh chóng rút đi như thủy triều.

Hắn đưa mắt nhìn quanh, phát hiện mình đã đến một không gian kỳ dị từ lúc nào không hay.

Không gian này rộng lớn vô cùng, biên giới mờ mịt, khắp nơi lấp

lánh ánh bạch quang rực rỡ.

Thấp thoáng có thể nghe thấy tiếng sóng vỗ rầm rầm từ bên ngoài không gian này truyền vào.

Trên đỉnh không gian có vô số phù văn ẩn hiện, chúng tỏa ra khí tức vô cùng thần bí, không rõ có tác dụng gì.

Còn ba con hung thú Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn không biết đã thoát khỏi sự trói buộc của Lâm Nguyên từ lúc nào, hiện đang đứng đối diện hắn.

Thậm chí ngay cả Cùng Kỳ cũng đã thoát khỏi xiềng xích, thương thế trên người đang phục hồi nhanh chóng, chỉ chốc lát đã gần đạt đến đỉnh phong.

Trong lòng Lâm Nguyên đã lờ mờ đoán ra mình đang ở đâu, nhưng hắn vẫn muốn xác định lại nên thản nhiên hỏi: "Đây là nơi nào?" Vẻ mặt Thao Thiết lúc này đầy hung tàn và cười lạnh độc ác: "Nói cho ngươi biết cũng chẳng sao, không gian này chính là Thiên Đạo không gian, là thủ đoạn chúng ta có được từ Thiên Đạo trường hà!

Ở trong không gian này, Thiên Đạo chi lực là vô tận, có thể trấn áp cảnh giới của tất cả mọi người!

Ngươi ở đây cũng sẽ bị trấn áp!

Tiếp theo hãy chuẩn bị tinh thần mà quỳ xuống xin tha dưới tay chúng ta đi." Vừa nói, Thao Thiết vừa nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, muốn thấy vẻ sợ hãi trên mặt hắn.

Nhưng hắn đã thất vọng, Lâm Nguyên vẫn rất bình tĩnh, khóe miệng còn lộ ra một tia cười nhạt.

"Các ngươi quả nhiên đã cấu kết với Thiên Đạo.

Chẳng lẽ đã quên quá khứ bị Thiên Đạo trấn áp suốt năm tháng vô

tận rồi sao?" Câu nói này vừa thốt ra, bốn con hung thú đối diện quả nhiên đều sa sầm mặt mày.

Không ai bị Thiên Đạo trường hà trấn áp lâu như vậy mà không có chút oán khí nào.

Nhưng chúng nhanh chóng cười lạnh.

"Thì đã sao?

Trên thế giới này không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn!

Giờ ta mới nhận ra mục tiêu của Thiên Đạo hóa ra chẳng khác gì mục tiêu của hung thú nhất tộc chúng ta." "Thiên Đạo muốn trấn áp Địa Đạo, Nhân Đạo để bản thân triệt để lớn mạnh, trở thành chúa tể Hồng Hoang, nên phải tìm mọi cách tiêu diệt tất cả sinh linh trong Hồng Hoang." "Mà hung thú nhất tộc chúng ta sinh ra là để hủy diệt mọi huyết mạch liên quan đến Bàn Cổ trong thế giới này!" "Ngươi xem, mục tiêu chẳng phải giống nhau sao?

Đã có chung mục tiêu thì cần gì để ý đến vài vấn đề nhỏ nhặt chứ?" Lâm Nguyên nghe xong khẽ nói: "Thiên Đạo quả nhiên là con sâu đục thân của Hồng Hoang." Hung thú nhất tộc rõ ràng là kẻ thù của toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, vì chúng là sinh linh do oán niệm của Ma Thần kết hợp với sát khí trọc khí trong Hồng Hoang diễn hóa mà thành, sinh ra đã mang địch ý to lớn muốn diệt tuyệt mọi sinh linh khác.

Vốn dĩ Thiên Đạo dùng để duy trì trật tự Hồng Hoang, kết quả giờ mục tiêu của Thiên Đạo lại gần như trùng khớp với kẻ thù của vạn vật, thật là một sự mỉa mai to lớn.

"Hắc hắc, đám sinh linh Hồng Hoang các ngươi đáng bị diệt!" Thao Thiết, Đào Ngột bọn chúng đều cười rất đắc ý.

“Các ngươi tôn phụng Thiên Đạo, nhưng kết quả nhận lại là sự diệt tuyệt không thương tiếc.

Đó chính là báo ứng!

Là báo ứng cho việc Bàn Cổ giết chết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!” “Chuyện đó cũng chẳng là gì, chẳng qua chỉ là một cái Thiên Đạo mà thôi, ngày sau ta nhất định sẽ trấn áp nó.” Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

“Chỉ sợ ngươi không còn cơ hội đó nữa!” Thao Thiết cười lớn, ánh mắt hung quang lóe lên, đột nhiên quát lớn: “Thiên Đạo không gian, lồng giam trật tự, lực trấn áp, khởi động!” Uỳnh!

Dứt lời, Thiên Đạo không gian đột nhiên rung chuyển.

Trên đỉnh đầu, ức vạn phù văn đồng loạt tỏa sáng như những mặt trời nhỏ.

Tiếng sóng vỗ ngoài không gian càng trở nên dữ dội và hùng tráng hơn.

Sau đó, một luồng trật tự chi lực bàng bạc vô cùng giáng xuống.

Luồng sức mạnh này hùng vĩ đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Khi nó giáng xuống, Lâm Nguyên lập tức cảm thấy cảnh giới của mình bị tụt xuống, bị trấn áp từ Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên xuống mức nhất trọng thiên.

“Hửm?” Trong mắt hắn lộ ra một tia kinh ngạc.

Thiên Đạo không gian này lại có thể trấn áp cảnh giới!

“Phá cho ta!” Gần như ngay lập tức, Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, sức mạnh bàng bạc trong cơ thể trỗi dậy, bùng phát toàn lực.

Phía sau hắn hiện ra hư ảnh một cây Thế Giới Thụ khổng lồ

chống đỡ thiên địa.

Hắn thúc động toàn bộ sức mạnh để phá bỏ tầng trói buộc này.

Nhưng cuối cùng hắn đã thất bại.

Luồng lực trấn áp này quá mạnh, luôn giữ cảnh giới của hắn ở mức Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên.

"Luồng lực trấn áp này rất mạnh, hẳn là Thiên Đạo đã dùng cách nào đó để điều động năng lực bản thể.

Trừ phi giống lần trước triệu hoán được một tia chân linh của Bàn Cổ đại thần, nếu không hiện nay trong thế giới Hồng Hoang không sinh linh nào có thể kháng cự sức mạnh bản thể Thiên Đạo này." Việc thoát khỏi lực trấn áp thất bại khiến thần sắc Lâm Nguyên trở nên nghiêm trọng, hắn suy nghĩ rất nhiều.

Tuy nhiên, dù gặp chút vấn đề nhưng có thể thấy lực trấn áp này không phải là vạn năng, nó vẫn phải tuân theo quy tắc nhất định, tối đa chỉ có thể ép cảnh giới của hắn xuống Hỗn Nguyên nhất trọng thiên chứ không thể xuống thấp hơn nữa.

Thao Thiết thấy phản ứng của Lâm Nguyên thì cười nhạo: "Hắc hắc, đừng giãy giụa nữa, vô ích thôi.

Thiên Đạo chi lực này hùng vĩ bàng bạc cỡ nào?

Thiên hạ bao la không ai là đối thủ!" "Trước đây ngươi thắng được bọn ta là vì cảnh giới cao hơn, nhưng giờ thì khác rồi.

Đều là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, mà bên này có bốn người, ngươi chỉ có một.

Bốn đánh một, ngươi chạy không thoát đâu." "Thế sao?" Thần sắc Lâm Nguyên vẫn bình tĩnh, ánh mắt đạm mạc quét qua bọn chúng.

"Dù ta ở Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên vẫn có thể trấn áp cả

bốn tên các ngươi.” “Khẩu khí lớn thật, đã vậy thì để bọn ta xem thử thủ đoạn của ngươi.” Sắc mặt Thao Thiết lạnh lùng hẳn đi, rồi hắn há miệng gầm lên một tiếng lớn.

Chương 217

"Vạn vật quy khư!" Uỳnh!

Ngay khi lời vừa dứt, trong cái miệng đỏ lòm của hắn đột nhiên hiện ra một vực sâu không đáy, sương mù đen kịt như mực cuộn trào bên trong.

Một luồng lực hút khủng bố từ vực sâu đó bùng phát, quét sạch mọi thứ, bao trùm lên người Lâm Nguyên muốn nuốt chửng lấy hắn.

Trong hư không hiện ra cảnh tượng ức vạn thế giới bị cuốn vào vực sâu đó rồi bị một sức mạnh vô hình nghiền nát thành tro bụi.

Chiêu thần thông này mạnh hơn hẳn những thủ đoạn trước đây của Thao Thiết.

Khi được thúc động, cả Thiên Đạo không gian rung chuyển dữ dội.

Rõ ràng đây tuyệt đối là con bài tẩy giấu kín của Thao Thiết.

Nếu ở thế giới bên ngoài, nó có thể dễ dàng nuốt chửng chư thiên thế giới, làm Hồng Hoang rung chuyển, máu chảy đầm đìa khắp tinh không.

Ngay cả Lâm Nguyên cũng hơi kinh ngạc, cảm thấy một tia uy hiếp.

Thần thông này của Thao Thiết mang sức mạnh hủy diệt cực mạnh, dù so với luồng hỗn độn khí trong nội hỗn độn cũng chẳng kém cạnh gì.

Khóe miệng hắn không khỏi lộ ra một tia cười, nói: "Có chút thú vị, để ta xem thần thông của ngươi mạnh đến mức nào." Nói đoạn, Lâm Nguyên lại không hề phản kháng, mặc cho luồng lực thôn phệ

bao phủ lấy cơ thể mình, rồi hắn bước một bước, đi thẳng vào trong vực sâu ở miệng Thao Thiết.

"Tự chui đầu vào lưới?" Thao Thiết hơi ngớ người nhưng phản ứng rất nhanh, mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Lực quy khư trong vực sâu toàn bộ bùng phát, như một cơn bão đánh mạnh vào người Lâm Nguyên.

Loại sức mạnh này có sức phá hoại cực lớn, gần như có thể mài nhẵn mọi vật chất, dùng để đối phó sinh mệnh thể thì quả là bách chiến bách thắng.

Coong coong coong!!!

Tuy nhiên ngay sau đó, những tiếng va chạm kim loại vang lên.

Lâm Nguyên đứng vững trong vực sâu đó, quanh thân tỏa ra thanh quang nhè nhẹ, nhưng lực quy khư đánh vào người hắn lại không gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Lúc này Lâm Nguyên đã thu hồi cả Hỗn Độn Chung, hoàn toàn dựa vào nhục thân để đối kháng, vậy mà hắn lại dùng nhục thân ngạnh kháng được!

"Điều này không thể nào!" Thấy cảnh này, không chỉ Thao Thiết mà cả Đào Ngột, Hỗn Độn, Cùng Kỳ đều kinh hãi tột độ, đầu óc ong ong không dám tin.

Chúng đều biết rõ "Vạn vật quy khư" của Thao Thiết mạnh thế nào, ngay cả đối thủ cùng cấp một khi lọt vào đó cũng khó lòng thoát ra.

Vậy mà Lâm Nguyên vào đó lại chẳng hề hấn gì, ngay cả một vết xước cũng không có, chuyện này thật quá phi lý.

Loại nhục thân gì mà lại cứng rắn đến mức đó?

Có thể sánh ngang với Tiên thiên chí bảo sao!

Không, thậm chí còn nghịch thiên hơn cả Tiên thiên chí bảo!

Hung thú nhất tộc vốn là oán niệm Ma Thần kết hợp sát khí hóa thành, thực ra cũng cực kỳ mạnh mẽ, dù so với các chủng tộc bá chủ thời viễn cổ như Long tộc, Phượng tộc cũng chẳng kém, thậm chí còn mạnh hơn.

Nhưng so với Lâm Nguyên hiện tại, đôi bên thực sự cách nhau một vực thẳm, khoảng cách lớn đến mức khó dùng ngôn từ hình dung.

"Hống!" Thao Thiết gầm thét, hoàn toàn không chấp nhận nổi việc mình không làm đau được Lâm Nguyên.

Hắn thúc động toàn bộ sức mạnh, vực sâu đó rung chuyển kịch liệt, sương đen cuồn cuộn không ngừng.

Sức mạnh hủy thiên diệt địa ngưng tụ thành thực chất, như mưa bão liên tục trút xuống người Lâm Nguyên.

Cuối cùng trong vực sâu đó hình thành một bàn mài đại đạo kẹp Lâm Nguyên ở giữa liên tục nghiền ép, mưu toan nghiền nát hắn triệt để, nhưng cuối cùng vẫn thất bại.

Lâm Nguyên thấy vậy, biết Thao Thiết không thể gây nguy hiểm cho mình liền lắc đầu nói: "Chiêu thức này của ngươi xem ra cũng chỉ có vậy." Vừa nói, hắn vừa khẽ nhấc một chân lên.

Thao Thiết cảm nhận được hành động này, dường như đoán ra Lâm Nguyên định làm gì, mắt hiện rõ vẻ sợ hãi vô cùng.

Hắn liều mạng muốn khạc Lâm Nguyên ra ngoài nhưng đã muộn, một chân của Lâm Nguyên đã đạp xuống.

Uỳnh!

Một luồng sức mạnh cuồng bạo bùng phát như cú đạp chống trời

của Bàn Cổ.

Vực sâu trong người Thao Thiết nổ tung, kéo theo nhục thân Thao Thiết cũng tan nành, nổ tung trong Thiên Đạo không gian này.

Tiên huyết đỏ rực bắn ra tứ phía, phủ đầy người Đào Ngột, Hỗn Độn và Cùng Kỳ.

"A..." Nguyên thần Thao Thiết phát ra tiếng thét thảm thiết.

Lâm Nguyên không thèm để tâm, hắn bước một bước tiến về phía Đào Ngột bọn chúng.

Đào Ngột, Hỗn Độn, Cùng Kỳ - ba con hung thú khiếp sợ trước hung uy của Lâm Nguyên, bất giác lùi lại một bước, nhưng nhanh chóng định thần lại.

Đào Ngột nộ hống: "Hắn thoát khỏi người Thao Thiết chắc chắn tiêu hao rất lớn, giờ là lúc tấn công tốt nhất, đừng bị vẻ ngoài của hắn lừa, chúng ta cùng lên đi!" Uỳnh!

Đào Ngột mãnh nhiên lao ra, toàn thân bùng phát huyết quang ngợp trời làm rung chuyển cả Thiên Đạo không gian.

Những luồng huyết quang đó lấp lánh rồi ngưng tụ thành từng quả cầu lôi điện màu huyết sắc.

Mỗi quả cầu tựa như một thế giới, dày đặc hàng ức quả lao thẳng về phía Lâm Nguyên mà oanh tạc.

Lâm Nguyên giơ tay nhẹ nhàng ấn về phía trước.

Khắc sau, một cảnh tượng khiến mọi người kinh hãi xuất hiện: Hư không sụp đổ tạo thành một vực sâu chắn ngang trước mặt Lâm Nguyên.

Trong vực sâu đó sương đen cuộn trào, lại chính là vực sâu quy khư giống hệt trong người Thao Thiết!

Lực thôn phệ bộc phát, tất cả cầu lôi điện huyết sắc đều bị hút sạch vào trong vực sâu đó.

Oành!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, hàng ức quả lôi cầu màu huyết sắc nổ tung trong vực sâu đen kịt kia, sau đó bên trong vực sâu lại xuất hiện một đạo ma bàn khổng lồ, không ngừng nghiền nát năng lượng của đám lôi cầu.

Trong chớp mắt, chiêu công kích khủng bố của Đào Ngột đã bị hóa giải hoàn toàn.

"Đây là tình huống gì thế này?!!" Mấy đầu hung thú kinh hãi đến mức không thể tin nổi.

Quy Khư thần thông vốn là thiên phú thần thông của Thao Thiết, chỉ có Thao Thiết mới có thể thôi động.

Kẻ khác dù có muốn tu hành cũng tuyệt đối không thể đạt tới độ cao như Thao Thiết.

Thế nhưng, Lâm Nguyên chỉ khinh miêu đạm tả đã thi triển ra được, hơn nữa uy năng so với Thao Thiết còn chẳng hề kém cạnh.

Điều này quá mức kinh hãi, đơn giản là vi phạm thường lý.

Đặc biệt là Thao Thiết, kẻ vừa khó khăn gây dựng lại thân thể, chứng kiến cảnh này thì nhãn cầu suýt chút nữa rơi ra ngoài, sợ đến mức hồn xiêu phách tán.

Trong lòng Cùng Kỳ hiện lên một ý nghĩ đáng sợ, run giọng nói: "Chẳng lẽ...

Chương 218

chẳng lẽ ngươi chỉ cần nhìn Thao Thiết thi triển một lần thần thông này là đã học được rồi sao?" Lời này vừa thốt ra, không gian Thiên Đạo liền trở nên tĩnh lặng.

Hỗn Độn vốn định từ bên cạnh phát động công kích cũng phải khựng lại, lộ ra thần tình không thể tin nổi.

Đùa gì thế!

Chuyện này sao có thể!

Chỉ nhìn một cái mà đã học được thần thông của đối phương, phải có tư chất nghịch thiên đến nhường nào mới làm được?

Trong Hồng Hoang này, cho dù là Hồng Quân cũng không thể có tư chất nghịch thiên như thế!

Ngay khi ý nghĩ đó vừa hiện lên, Lâm Nguyên lại ra tay.

Hắn căn bản chẳng buồn quan tâm đến lời của Cùng Kỳ, chỉ giơ tay lên, hướng về phía trước ấn xuống.

Ầm ầm!

Trong hư không đột nhiên lóe lên hỏa quang vô tận, sau đó trong hỏa quang sinh ra lôi quang.

Từng quả lôi cầu màu huyết sắc ngưng tụ, dày đặc bao phủ hư không, trực tiếp oanh tạc về phía Đào Ngột.

"Thần thông của ta?!!" Đào Ngột thét lên, kinh ngạc đến cực điểm.

Hắn tu hành thần thông liên quan đến Lôi Đạo, thành tựu trong lĩnh vực này đã đạt đến mức đăng phong tạo cực.

Vừa rồi hắn ra tay đã là hàng ức quả huyết sắc lôi cầu, nếu ở thế giới bên ngoài, có thể dễ dàng đánh chìm vô tận sơn hà, thậm chí oanh đoạn Bất Chu Sơn cũng không thành vấn đề.

Thế nhưng hiện tại, uy lực thần thông mà Lâm Nguyên thôi động không chỉ giống hệt hắn, mà uy lực cũng tương đương.

Nếu trước đó là trùng hợp, thì hiện tại liên tiếp xuất hiện hai lần, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.

Cảnh tượng trước mắt chứng minh Lâm Nguyên thực sự chỉ qua một lần giao thủ là đã học được thần thông của bọn chúng, sau đó dùng chính gậy ông đập lưng ông.

Khắc này, Đào Ngột không khỏi cảm thấy lạnh toát cả người.

Tư chất khủng bố đến mức nào mới làm được điều này?

Kẻ mà bọn chúng chọc vào rốt cuộc là một tồn tại nghịch thiên như thế nào?

Tuy nhiên lúc này hiển nhiên không còn thời gian cho hắn suy nghĩ nhiều.

Màn trời lôi cầu huyết sắc rít gào lao tới, Đào Ngột chỉ có thể dốc sức chống đỡ.

Cái đuôi phía sau hắn bỗng chốc vươn dài, quét ngang ra, đánh nổ từng quả lôi cầu ngay trên không trung.

Trong lúc giao chiến, Hỗn Độn cũng tìm được cơ hội tấn công Lâm Nguyên.

Hỗn Độn có thể nói là kẻ mạnh nhất trong Tứ Đại Hung Thú, vừa ra tay đã chấn động cả không gian Thiên Đạo.

Vô số ánh sáng hỗn độn lấp lánh, ngưng tụ thành từng đạo Hỗn Độn kiếm mang khổng lồ, thông thiên triệt địa, tỏa ra kiếm quang chói

mắt bắn về phía Lâm Nguyên.

"Gầm!" Cùng Kỳ cũng phản ứng lại, rống lên một tiếng rồi lao về phía Lâm Nguyên, vuốt hổ hung hãn tát tới.

Lâm Nguyên thấy vậy chỉ thản nhiên liếc nhìn bọn chúng một cái, rồi tung ra một quyền.

Trong nháy mắt, quyền quang bùng nổ, áp đảo cả thiên địa.

Quyền quang mênh mông như một dòng trường hà cuồn cuộn, thần quang ngút trời, đi tới đâu quét sạch tới đó.

Cùng Kỳ ngay lập tức bị oanh phi, vô số Hỗn Độn kiếm mang cũng vỡ vụn dưới sự nghiền ép của quyền quang.

Hỗn Độn phun ra một ngụm tiên huyết, bay ngược ra ngoài.

Trong phút chốc, Tứ Đại Hung Thú đồng loạt trọng thương.

Bọn chúng nhìn nhau, đều thấy được sự sợ hãi trong mắt đối phương.

Bọn chúng hoàn toàn không ngờ rằng, sau khi Lâm Nguyên bị không gian Thiên Đạo trấn áp xuống cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên mà vẫn sở hữu chiến lực đáng sợ như vậy.

Bốn tôn hung thú liên thủ mà vẫn bị ngược sát như thường, bị đánh bại một cách dễ dàng.

Đặc biệt là đối phương có thể trong thời gian cực ngắn học trộm thiên phú thần thông của bọn chúng, loại tư chất nghịch thiên này đơn giản là không tưởng, vượt xa phạm vi hiểu biết của bọn chúng.

Nhưng bọn chúng không biết rằng, Lâm Nguyên lúc này sở hữu căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp.

Công kích của mấy đại hung thú này tuy nhìn có vẻ sắc bén, nhưng trong mắt Lâm Nguyên hiện giờ chẳng khác nào trò đùa con trẻ.

Hắn có thể dễ dàng khắc chế, hơn nữa chẳng tốn bao nhiêu sức lực là học được.

Đây chính là sự khủng bố của căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp mang lại cho Lâm Nguyên ngộ tính nghịch thiên.

Với ngộ tính này, khi chiến đấu hắn sẽ có ưu thế cực lớn, đạt đến cảnh giới "gậy ông đập lưng ông" đáng sợ.

"Không còn cách nào khác, hợp thể thôi." "Cũng chỉ còn cách này." "Dù phải trả giá đắt, cũng phải trấn sát kẻ này tại đây, nếu không hậu hoạn vô cùng." Lúc này, nguyên thần chi lực của bốn tôn hung thú dao động mạnh mẽ, nhanh chóng trao đổi với nhau.

Trong chớp mắt, trong mắt mỗi tôn hung thú đều hiện lên vẻ hung lệ.

"Tứ Hung Sát Trận, khởi!" Bọn chúng cuồng nộ gào thét.

Ầm ầm một tiếng!

Một đạo trận đồ khổng lồ đột nhiên hiện ra trong không gian Thiên Đạo, bao phủ cả bốn đầu hung thú vào trong.

Tiếp đó, dưới sự bao phủ của ánh sáng trận pháp, thân thể bốn đầu hung thú đồng loạt nổ tung, sau đó dung hợp lại với nhau.

Trong thoáng chốc, chúng hóa thành một con hung thú hình người khổng lồ, có một cái đuôi dài đầy sức mạnh, hai vuốt hổ sắc bén, quanh thân quấn quýt Hỗn Độn khí.

Khuôn mặt có một cái miệng đỏ lòm như chậu máu, hai mắt bắn ra hung quang tứ phía.

Khi con hung thú hình người này thành hình, một luồng hung uy cái thế bùng phát, không gian Thiên Đạo rung chuyển rầm rầm như muốn sụp đổ.

Sau khi hợp thể, khí tức của bọn chúng hiên ngang thăng tiến từ Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên lên nhị trọng thiên!

Nếu ở thế giới bên ngoài, chỉ cần luồng khí tức này thoát ra thôi cũng đủ làm hàng tỷ tinh tú rụng rời, khiến vũ trụ tinh hải sụp đổ, khiến đại thiên thế giới khô cạn!

"Vu Nguyên!" Bốn luồng âm thanh chồng chất lên nhau vang lên như sấm nổ.

Con hung thú hình người này đôi mắt bạo lệ và tàn nhẫn, cái đuôi quất vào hư không tạo ra tiếng nổ vang rền.

"Bốn người chúng ta hợp thể, lần này dù ngươi có thực lực ngút trời cũng chỉ có con đường bại vong.

Còn không mau đầu hàng, kẻo lát nữa đánh lên lại khiến ngươi thi cốt vô tồn!" Loại trận pháp hợp thể này tương tự như Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, hơn nữa còn mạnh mẽ hơn, bởi kẻ thôi động trận pháp này chính là bốn tôn hung thú cấp Thánh nhân!

Lâm Nguyên lại chỉ có chút thất vọng nhìn bọn chúng: "Đây là thủ đoạn cuối cùng của các ngươi sao?

Chương 219

Có chút yếu, ngay cả làm ta khởi động thân thể cũng không làm nổi.” “Ngươi tìm chết!” Sau khi hợp thể, sự tự tin của bốn tôn hung thú tăng vọt, kết quả lại bị Lâm Nguyên miệt thị, nói là không đủ để hắn khởi động thân thể, khiến chúng đại nộ.

Uỳnh!

Một luồng uy áp cuồng bạo bùng phát, làm chấn động cả không gian Thiên Đạo.

Vô số sát khí cuồn cuộn trào ra, trên chiến trường bao la vang lên từng hồi tiếng thần ma gào thét.

Khí tức tỏa ra từ tôn hung thú hình người này đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, không gian Thiên Đạo lại không hề áp chế sức mạnh của nó, vô cùng khủng bố.

Nó vung một tay thành quyền, oanh kích về phía đầu Lâm Nguyên.

Động tác đơn giản nhưng ẩn chứa sức mạnh cực hạn, tưởng chừng có thể đấm xuyên cả đỉnh cấp đại thiên thế giới.

Vô số sát khí quấn quanh nắm đấm đó, phát ra tiếng nổ đáng sợ.

Hung thú hình người tuy phẫn nộ nhưng không hề khinh thị Lâm Nguyên, ngược lại vô cùng trịnh trọng, vừa ra tay đã là toàn lực nhất kích, không chút lưu thủ.

Lâm Nguyên không tránh không né, chỉ nhẹ nhàng giơ một ngón tay lên, điểm về phía trước, va chạm với nắm đấm kia.

Hung thú hình người thấy cảnh này, trong mắt hiện lên vẻ phẫn nộ vô cùng.

Nó dốc toàn lực tấn công, vậy mà đối phương chỉ dùng một ngón tay đối phó, thật sự coi thường bọn chúng đến thế sao?

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sự phẫn nộ trong mắt nó đã hóa thành kinh hoàng.

Bởi vì, trong một ngón tay đơn giản kia lại có sức mạnh cuồn cuộn như hồng thủy trào ra, đập mạnh vào sức mạnh ẩn chứa trên nắm đấm của nó.

Oành!

Chỉ nghe một tiếng sấm rền, thân thể đồ sộ của hung thú hình người bay ngược ra ngoài như tia chớp, nắm đấm bị đánh nổ tung ngay giữa không trung, tiên huyết và thịt vụn bắn tung tóe.

"Đây là sức mạnh nhục thân cấp độ nào vậy?" Hung thú hình người kinh hãi đến cực điểm, cảm thấy không thể tin nổi.

Hiện tại nó là Tứ Đại Hung Thú hợp thể, cảnh giới vọt lên Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, nhục thân chi lực cũng theo đó tăng vọt, một quyền đơn giản cũng đủ hủy diệt vạn giới, vậy mà lại bị đối phương dùng một ngón tay chặn lại dễ dàng!

Sau cơn kinh hãi, trong lòng hung thú hình người trào lên một sự sợ hãi.

Không thể để tên này áp sát!

Phải giãn ra khoảng cách!

Nếu không hậu quả khôn lường!

Phải nói rằng sau khi hợp thể, thực lực của bốn đại hung thú thực sự tăng vọt.

Dù bị Lâm Nguyên đánh bay, nó vẫn nhanh chóng ổn định thân hình giữa không trung, vèo một cái đã hóa thành một đạo lôi quang,

nhanh chóng kéo dãn khoảng cách với Lâm Nguyên, trong nháy mắt đã tới vùng hỗn độn rìa không gian Thiên Đạo.

Tiếp đó nó lại lóe lên, thân hình hư ảo trong không gian, liên tục di chuyển tạo ra từng đạo tàn ảnh, khiến người ta căn bản không thể bắt chước được hành tung.

Tuy nhiên, khi nó dừng lại, đôi mắt đột nhiên trợn trừng, cả thân thể trở nên cứng đờ.

Bởi vì, Lâm Nguyên đang đứng ngay trước mặt nó!

"Ngươi..." Hung thú hình người cảm thấy không thể tin nổi, nó đã dốc toàn lực né tránh như vậy mà Lâm Nguyên lại đứng đợi sẵn trước mặt!

Khắc này, lông dài huyết hồng trên người nó dựng đứng cả lên, chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, lạnh thấu xương!

"Muốn né tránh trước mặt ta, cho dù Đế Tuấn tới cũng chưa chắc làm được." Lâm Nguyên thản nhiên cười nói.

Hắn là người nắm giữ Không Gian Pháp Tắc!

Sau khi lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc đến mức một trăm phần trăm, tốc độ tự nhiên khủng bố đến cực điểm.

Cho dù là người có tốc độ nhanh nhất Hồng Hoang như Đế Tuấn, đứng trước mặt hắn cũng không đủ nhìn.

Uỳnh!

Ngay sau đó, ánh mắt Lâm Nguyên lạnh xuống, uy áp quanh thân bùng phát.

Hắn giơ tay ấn xuống, mảnh không gian này lập tức sụp đổ, một đạo lồng giam không gian khổng lồ thành hình, vây nhốt hung thú hình người lại.

“Gầm!” Hung thú hình người nộ hống, trong tình huống này, bọn chúng tự nhiên không thể khoanh tay chịu chết.

Trong mắt đột nhiên hiện lên một tia điên cuồng, sau đó nó một tay nắm quyền, đấm mạnh vào ngực mình, gào lớn: “Phản Ma!” Uỳnh!

Hung thú hình người đột nhiên bộc phát ra thần quang chói mắt vô tận, sát khí cuồn cuộn từ trong cơ thể trào ra, và trong sát khí ấy còn có một luồng sức mạnh đáng sợ hơn, đó là oán niệm, oán niệm của Ma Thần!

“Gầm!” Oán niệm hóa thành những hình thể hữu hình, là từng tôn Ma Thần khổng lồ, thân hình vặn vẹo không định hình, liên tục phát ra tiếng thét thê lương, rồi dung nhập vào cơ thể hung thú hình người.

Khi oán niệm này dung nhập, khí thế của hung thú hình người lại một lần nữa tăng vọt!

Chỉ có điều, đi đôi với khí thế tăng vọt, cả thực thể này cũng mất đi thần trí, giống như thực sự hóa thành một con hung thú thuần túy nhất, chỉ biết giết chóc.

“Lại thi triển chiêu này sao...” Ánh mắt Lâm Nguyên thoáng qua một tia ngưng trọng.

Thời Thái Cổ, chủng tộc hung thú chỉ dựa vào sức mạnh của một tộc đã đủ đối kháng với Tiên Thiên bách tộc do Long, Phượng, Kỳ Lân đứng đầu.

Cuối cùng phải nhờ Thiên Đạo âm thầm ra tay mới khiến Tiên Thiên bách tộc giành được thắng lợi.

Sở dĩ làm được như vậy là bởi chủng tộc hung thú sinh ra đã sở hữu thực lực vô cùng mạnh mẽ, và một khi hoàn toàn điên cuồng, chúng còn có thể tiến vào trạng thái Phản Ma, kích phát toàn bộ oán niệm Ma Thần tích lũy trong cơ thể, biến mình thành hung thú thuần

túy chỉ biết giết chóc, thực lực tăng vọt!

Làm vậy hậu hoạn vô cùng, thậm chí có khả năng không bao giờ khôi phục được thần trí.

Nhưng lúc này, bốn đầu hung thú này hiển nhiên đã bị Lâm Nguyên dồn vào đường cùng, căn bản không màng đến điều đó nữa.

Ầm ầm!

Trong mắt hung thú hình người tràn ngập cảm xúc hung lệ, tàn bạo thuần túy.

Thân thể nó chỉ hơi vùng vẫy một cái, lồng giam không gian của Lâm Nguyên đã nổ tung rầm một tiếng.

Tiếp đó, nó phát ra một tiếng gầm chấn thiên, lao về phía Lâm Nguyên.

Đôi tay nó mọc ra lợi trảo sắc lạnh như đao, răng cũng trở nên sắc nhọn, lấp lánh lãnh quang, ánh mắt bạo liệt khát máu, tựa như một Hỗn Độn Ma Thần điên cuồng giáng lâm nhân gian, hủy diệt vạn vật.

"Xem ra phải hơi nghiêm túc một chút rồi." Khóe miệng Lâm Nguyên nở một nụ cười nhạt nhẽo.

Uỳnh một tiếng, một luồng dao động khủng bố vô cùng bùng phát, sau đó từng dòng trường hà sóng gió mãnh liệt hiện ra sau lưng hắn.

Mỗi một dòng trường hà đều tỏa ra dao động pháp tắc nồng đậm, chính là Tam Thiên Đại Đạo trường hà!

Lâm Nguyên đứng trên Tam Thiên Đại Đạo trường hà, tỏa ra khí tức bất hủ, giống như một vị Đại Đạo Chúa Tể, vĩ đại, cao xa, cường đại, trấn áp tất cả!

Đây là sức mạnh sau khi tham ngộ đến mức một trăm phần trăm, lại dung hợp thêm một phần trăm Lực chi Pháp tắc vào cơ thể.

Chương 220

Lúc này bị Lâm Nguyên thôi động, một đạo thanh quang nhàn nhạt bao quanh nắm đấm của hắn.

Tiếp đó, đối mặt với con hung thú hình người hung hãn bạo liệt đến cực điểm kia, Lâm Nguyên tung ra một quyền.

Tam Thiên Đại Đạo trường hà sau lưng hắn cũng oanh minh, theo cú đấm này rít gào lao ra, giữa chừng dung hợp lại với nhau hóa thành một luồng sức mạnh thuần túy và rực rỡ vô cùng, rồi nện mạnh lên thân thể hung thú hình người.

Oành!

Trong một tiếng nổ kinh thiên động địa, hung thú hình người nổ tung thành hàng tỷ mảnh vụn ngay tại chỗ!

Nhất quyền miểu sát!

Cả không gian Thiên Đạo rung chuyển dữ dội, những quy tắc trật tự ẩn chứa bên trong dường như cũng đang rên rỉ, sợ hãi.

"A..." Trong không gian Thiên Đạo vang lên tiếng thảm thiết thê lương.

Sau khi mấy đầu hung thú bị đánh nổ hoàn toàn, nguyên thần của chúng vẫn chưa tiêu tan hẳn mà vẫn còn sót lại một số mảnh vụn.

Chỉ là trạng thái này so với hồn phi phách tán cũng chẳng khác là bao.

Bọn chúng vốn tưởng rằng trong không gian Thiên Đạo này mình nắm chắc phần thắng, nhưng ai ngờ ở cùng một cảnh giới mà vẫn bị Lâm Nguyên nghiền ép.

Sự tồn tại như vậy thực sự quá mức yêu nghiệt.

Mấy tôn hung thú này dù kiến thức rộng rãi nhưng chưa bao giờ thấy quái thai như thế này, ngay cả Thú Hoàng đại nhân vô địch trong lòng bọn chúng cũng không làm được như vậy.

Lâm Nguyên tự nhiên chẳng bận tâm đến ý nghĩ của đám hung thú này.

Ánh mắt hắn quét qua những mảnh vụn nguyên thần còn sót lại của mấy đầu hung thú trong không gian, giơ tay lên phát ra hàng ức đạo kiếm mang, muốn triệt để nghiền nát chúng.

Những mảnh vụn nguyên thần của mấy đầu hung thú la hét, hoảng loạn chạy trốn, nhưng với trạng thái hiện tại, sao có thể là đối thủ của Lâm Nguyên?

Chỉ trong nháy mắt, kiếm mang đã bắn tới, nguyên thần của bọn chúng đều cảm nhận được một luồng hàn ý như muốn xé toạc vạn cổ.

Sự sợ hãi vô tận trào dâng trong lòng, ngay cả hung thú cũng sợ cái chết.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

Uỳnh!

Toàn bộ không gian Thiên Đạo rung chuyển dữ dội, mỗi một tấc đều bắn ra ánh sáng rực rỡ.

Vô số phù văn Thiên Đạo lấp lánh giao chức thành một mảnh, bắn xuống bao phủ lấy tất cả các mảnh vụn nguyên thần, sau đó cuốn đi, biến mất không dấu vết.

“Muốn cứu người từ trong tay ta sao?” Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia hàn ý.

Ngay từ đầu, so với bốn đại hung thú này, Lâm Nguyên quan tâm

hơn chính là không gian Thiên Đạo này.

Phía sau không gian Thiên Đạo ẩn chứa rất nhiều bí mật liên quan đến bản thể Thiên Đạo.

Lâm Nguyên có trực giác rằng không gian Thiên Đạo này chắc chắn sẽ không chỉ xuất hiện một lần này, có lẽ trong tương lai nó sẽ mang lại cho hắn mối đe dọa cực lớn!

Thấy không gian Thiên Đạo thôi động sức mạnh cuốn đi mảnh vụn nguyên thần của bốn đại hung thú, Lâm Nguyên lập tức thôi động Nhân Quả chi Đạo.

Trong hư không bất chợt hiện ra từng đạo nhân quả tuyến chói mắt, thâm nhập vào sâu trong hư không, vươn tới một nơi cực kỳ kỳ dị trong u minh, quấn chặt lấy một đoàn mảnh vụn nguyên thần.

"Nát!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng.

Uỳnh!

Đạo nhân quả tuyến này phát sáng rồi bùng cháy, một luồng sức mạnh đáng sợ oanh kích vào đoàn mảnh vụn nguyên thần đó.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết cách một phương thời không truyền lại, Cùng Kỳ trong Tứ Đại Hung Thú đã triệt để bị diệt sạch.

Nhưng ngay sau đó, không gian Thiên Đạo chấn động, từ nơi kỳ dị trong u minh kia đổ xuống một luồng sức mạnh hùng vĩ bàng bạc, cắt đứt tất cả nhân quả tuyến của Lâm Nguyên, khiến nhân quả giữa hắn và bốn đại hung thú bị đoạn tuyệt hoàn toàn.

Ong ong ~~~ Lâm Nguyên một lần nữa thôi động Nhân Quả chi Đạo, cố gắng tiến vào mảnh không gian kia một lần nữa, nhưng nhân quả tuyến vừa thâm nhập vào hư không đã vấp phải lực cản cực lớn.

Dù hắn thôi động sức mạnh thế nào cũng khó lòng tiến thêm một

bước, thậm chí khi Lâm Nguyên đẩy sức mạnh lên đến cực hạn, nhân quả tuyến còn bị gãy vụn.

Mà chính hắn cũng phải chịu một sự phản phệ nhất định.

"Thiên Đạo quả nhiên cũng có chút bản lĩnh." Sắc mặt Lâm Nguyên không khỏi có chút ngưng trọng.

Lần giao phong này có thể nói là một lần so tài với bản thể Thiên Đạo.

Lúc đầu nhờ yếu tố bất ngờ nên đã khiến Thiên Đạo chịu thiệt thòi nhỏ, nhưng sau đó Thiên Đạo phản ứng lại, lập tức khiến hắn rơi vào thế hạ phong.

Hiện tại giữa hắn và Thiên Đạo vẫn còn khoảng cách cực lớn.

"Hiện tại cục diện ngày càng hung hiểm rồi." Trong lòng Lâm Nguyên cảm thấy có chút áp lực.

Đầu tiên là việc các cường giả tuyệt đỉnh của thời đại trước phục sinh, sau khi phục sinh dường như đều nằm dưới sự kiểm soát của Thiên Đạo và có địch ý cực lớn với Vu tộc.

Hơn nữa những cường giả này phục sinh xong lại có thể bước vào cảnh giới Thánh nhân!

Vu tộc rất mạnh, Hậu Thổ đã chứng đạo thành thánh trong Địa Phủ thế giới.

Những Tổ Vu còn lại một khi thôi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng có được chiến lực Thánh nhân, còn bản thân hắn thì khỏi phải nói, một khi bộc phát toàn lực, ước chừng có thể kháng cự được cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên.

Thế nhưng, kiến đông cắn chết voi!

Ai mà biết được Thiên Đạo có thể phục sinh bao nhiêu cường giả

cái thế của thời đại trước?

Lần này là Tứ Đại Hung Thú, sau này liệu có Thú Hoàng không?

Liệu có các cao thủ như Long Vương, Nguyên Phượng, Kỳ Lân không?

Một khi số lượng cường giả tăng lên, cộng thêm Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và cường giả Yêu tộc luôn rình rập bên cạnh, ngay cả Vu tộc đối phó cũng sẽ vô cùng đau đầu.

Thứ hai chính là không gian Thiên Đạo này!

So với các cường giả phục sinh, Lâm Nguyên coi trọng không gian Thiên Đạo này hơn!

Không gian này thực sự có chút quỷ dị, không biết bản thể Thiên Đạo rốt cuộc cấu thành nó như thế nào mà ngay cả cảnh giới của hắn cũng bị áp chế!

Hơn nữa Lâm Nguyên cảm giác được không gian Thiên Đạo trước mắt dường như chỉ là một "vật thí nghiệm", không phải át chủ bài thực sự của Thiên Đạo.

Có lẽ về sau sẽ còn có những thủ đoạn đáng sợ hơn nữa.

"Không gian Thiên Đạo này trong dòng thời gian gốc chưa từng xuất hiện.

Xem ra vì sự hiện diện của ta đã làm nhiễu loạn dòng thời gian, khiến bản thể Thiên Đạo phải thôi động ra loại thủ đoạn kỳ dị này!" Lâm Nguyên nghĩ thầm.

Nghĩ tới đây hắn cũng có chút tò mò, không gian Thiên Đạo này là tác phẩm của bản thể Thiên Đạo hay là của Hồng Quân?

Chương 221

Quan hệ hiện tại giữa Hồng Quân và Thiên Đạo rốt cuộc là trạng thái gì?

Đôi khi Hồng Quân giống như một quân cờ của Thiên Đạo, nhưng phần lớn thời gian dường như lại là Hồng Quân đang chủ đạo mọi việc của Thiên Đạo!

Những thứ này đều bị bao phủ trong một lớp sương mù, khiến người ta nhìn không rõ, nghĩ không thấu, và chính sự thật dưới lớp sương mù đó mới thực sự đe dọa cực lớn!

"Tuy nhiên, dù thủ đoạn của Thiên Đạo quỷ dị nhưng cũng chẳng phải thực sự vô địch, nó dù sao vẫn phải làm việc theo quy tắc." Lâm Nguyên suy tính.

Bất kể là bản thể Thiên Đạo hay Hồng Quân, từ tình hình hiện tại mà xem, dường như đều không thể ra tay một cách vô tội vạ mà phải tuân thủ những quy tắc nhất định!

Dù sao Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo về bản chất đều được dùng để duy trì trật tự quy tắc của thế giới Hồng Hoang do đại thần Bàn Cổ khai tịch.

Cho dù sau khi thức tỉnh có nảy sinh tư tâm, nhưng đâu có đơn giản như vậy mà thoát khỏi gông cùm quy tắc được?

Muốn thực sự hành động như một sinh mệnh tự do thì không biết còn phải trải qua bao lâu mài giũa.

Và đây cũng chính là ưu thế hiện tại của Lâm Nguyên!

Bản thể Thiên Đạo không thể trực tiếp ra tay, chỉ có thể thông qua một số thủ đoạn trong phạm vi quy tắc, ví dụ như phục sinh cường

giả thời đại trước, để các Thánh nhân ra tay, vân vân.

Điều này giúp Lâm Nguyên có thời gian để xoay xở.

Nếu không, giả sử bản thể Thiên Đạo trực tiếp ra tay được thì với thực lực hiện giờ của hắn, ngoài việc trốn vào Địa Phủ thế giới ra thì chẳng còn cách nào khác để đối kháng.

"Xem ra thời gian tới phải tìm cách nhanh chóng khai tịch U Minh đại thế giới, khiến U Minh đại thế giới hoàn toàn độc lập khỏi Hồng Hoang.

Có như vậy Vu tộc mới thực sự có một căn cứ địa!" Trong lòng Lâm Nguyên nảy sinh một cảm giác cấp thiết.

Hậu Thổ tuy nói đã chứng đạo thành thánh trong Địa Phủ thế giới, có quyền kiểm soát cực mạnh đối với Địa Phủ, ngay cả Hồng Quân vào đó cũng có lẽ bị trấn áp.

Nhưng hiện tại Địa Phủ thế giới vẫn có liên hệ cực kỳ mật thiết với Hồng Hoang, có thể nói là một thể.

Trong tình huống này Thiên Đạo có quá nhiều thủ đoạn để ảnh hưởng đến Địa Phủ từ mọi phương diện.

Nếu để Địa Phủ thế giới hoàn toàn độc lập thì ảnh hưởng của Thiên Đạo đối với Địa Phủ sẽ giảm xuống nhanh chóng, đến lúc đó dù có thủ đoạn lợi hại đến đâu cũng khó lòng phát huy tác dụng.

Và Lâm Nguyên hiện giờ đã có vốn liếng để làm việc đó!

Hắn đã có được U Minh Thư, Hoàng Tuyền Kỳ và Luân Hồi Bàn từ trong Nội Hỗn Độn.

Dựa vào ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo này, hắn có thể biến Địa Phủ thế giới thành một U Minh đại thế giới, độc lập bên ngoài Hồng Hoang, thoát ly hoàn toàn khỏi sự kiểm soát của Thiên

Đạo!

Chỉ là ba món bảo vật này đều là Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo, bên trong có ba mươi sáu đạo Hỗn Độn cấm chế.

Lâm Nguyên tuy đã tham ngộ Trận chi Đại Đạo, tu vi cũng vô cùng thâm hậu, nhưng cũng rất khó để phá giải tất cả các cấm chế này trong thời gian ngắn.

Vì vậy, dù có cấp bách đến đâu Lâm Nguyên cũng chỉ có thể từ từ tiến hành.

"Tiếp theo, tinh lực chủ yếu sẽ đặt vào ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo này, những việc khác cứ gác lại một bên.

Thậm chí nếu Vu tộc bị các loại kẻ địch nhắm tới, cũng có thể tạm thời ẩn mình chờ thời, mọi chuyện đợi đến khi U Minh đại thế giới khai tịch hoàn toàn, nắm giữ được quyền chủ động thực sự rồi tính tiếp." Lâm Nguyên nhanh chóng đưa ra quyết định, sau đó hắn nhìn về phía không gian Thiên Đạo này, khóe miệng nở một nụ cười lạnh: "Sao nào, chiến đấu kết thúc rồi mà vẫn không giải tán không gian này đi sao?" Trong trận chiến vừa rồi hắn đã nhìn ra, không gian Thiên Đạo này là một loại quy tắc, sau khi trận chiến kết thúc hoàn toàn thì theo quy tắc không thể tiếp tục duy trì được nữa.

Nếu Thiên Đạo hoặc Hồng Quân muốn mượn không gian này nhắm vào Lâm Nguyên, chẳng cần hắn ra tay, chính Thiên Đạo hoặc Hồng Quân sẽ bị quy tắc phản phệ.

Rầm rầm rầm ~~~ Quả nhiên, ngay sau khi lời Lâm Nguyên vừa dứt, không gian Thiên Đạo rung chuyển dữ dội.

Trên không trung vô số tia sét hiện ra, đan xen vào nhau và phát ra những tiếng lôi âm đáng sợ, tựa như trời đất đang nổi giận.

Nhưng cũng chỉ là nổi giận mà thôi, một lát sau không gian Thiên

Đạo liền tan biến.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy cảnh vật xung quanh biến đổi, hắn đã quay lại không gian dưới lòng đất.

Hắn không dừng lại lâu, thân hình hóa thành một đạo hồng quang quay trở về Vu tộc, chuẩn bị triệu tập các Tổ Vu để định ra chiến lược hành động tiếp theo cho Vu tộc, tạm thời thu hẹp phạm vi thế lực, ẩn mình chờ thời.

Nhưng ngay lúc này, một món linh bảo trong cơ thể Lâm Nguyên bỗng nhiên rung động.

Lâm Nguyên có chút ngạc nhiên lấy món linh bảo đó ra, chính là Không Động Ấn dùng để trấn áp khí vận của Nhân tộc!

Kể từ khi đại thần Bàn Cổ chém rụng một góc Thiên Đạo khiến nó hóa thành Nhân Đạo Thần Luân chiếu rọi đại thiên thế giới, sức mạnh của các chủng tộc lớn trong Hồng Hoang đều được cởi bỏ xiềng xích của Thiên Đạo và tăng vọt nhanh chóng.

Và kẻ nổi bật nhất trong số đó chính là Nhân tộc.

Dù sao Nhân tộc cũng là nhân vật chính của thiên địa trong tương lai, khí vận chủng tộc vốn đã nồng hậu ngay từ điểm khởi đầu, nay Nhân Đạo đại xương, các loại cường giả đỉnh tiêm trong tộc liên tục xuất hiện.

Cũng chính vì điểm này mà khí vận chi lực của Nhân tộc cũng tăng vọt theo.

Bên trong Không Động Ấn, khí vận chi lực mênh mông như một đại dương không thấy bến bờ, hơn nữa chất lượng cũng cực cao, tỏa ra màu tử kim đậm đặc.

Chỉ có điều hiện tại luồng khí vận này lại nảy sinh dao động lớn, liên tục có từng tia khí vận bị thất thoát ra ngoài, và sau đó là cả một

dòng thác khí vận không ngừng chảy đi, biến mất vào sâu trong hư không.

Tổng lượng khí vận mà Không Động Ấn trấn giữ đang không ngừng sụt giảm!

"Có kẻ đang tranh đoạt khí vận chi lực của ta." Ánh mắt Lâm Nguyên trở nên lạnh lẽo.

Dám cướp thức ăn từ trong bát của hắn, kẻ này quả thực gan lớn tày đình.

"Nhân Quả chi Đạo, thôi diễn!" Lâm Nguyên quát khẽ.

Ong!

Từng đạo nhân quả ti tuyến dày đặc lập tức bắn ra, chìm vào sâu trong hư không, ẩn hiện xuyên qua vô số thời không tới một nơi nào đó, sau đó những hình ảnh mờ ảo hiện ra.

Hiển nhiên kẻ có nhân quả với Lâm Nguyên đã dùng thủ đoạn nào đó để che đậy bản thân, khiến người ngoài khó lòng đoán được thiên cơ.

Vì vậy ngay cả khi Lâm Nguyên dùng Nhân Quả chi Đạo cũng chỉ thôi toán ra được một bóng hình mờ nhạt mà không thấy rõ căn nguyên thực sự phía sau.

"Có chút thủ đoạn đấy, nhưng làm thế này so với 'giấu đầu hở đuôi' thì có gì khác biệt đâu?" Lâm Nguyên không khỏi lắc đầu.

Hồng Hoang hiện nay có mấy ai đủ thủ đoạn che đậy thiên cơ khiến hắn cũng không tra ra được?

Chẳng qua cũng chỉ là mấy tôn Hỗn Nguyên Thánh nhân kia mà thôi!

"Thái Thanh Lão Tử luôn thèm muốn khí vận chi lực của Nhân

tộc, trước đây bị ta trấn áp một hồi nên đã ngoan ngoãn đi nhiều.

Nhưng giờ khí vận Nhân tộc tăng vọt, chắc hẳn ngay cả lão cũng không ngồi yên được nữa rồi.

Kẻ ra tay đa phần chính là lão." Lâm Nguyên nghĩ thầm.

Vèo!

Hắn bước ra một bước, đi về phía cương vực của Nhân tộc.

Khí vận Nhân tộc là một nguồn sức mạnh mà Lâm Nguyên không thể ngó lơ, tuyệt đối không thể để nó rơi vào tay kẻ khác.

Tuy nói hiện tại Vu tộc còn rất nhiều việc phải làm, nhưng chuyện này đã xảy ra thì Lâm Nguyên đương nhiên phải xử lý ngay lập tức, quyết không thể chậm trễ.

Chương 222

Trong cương vực Nhân tộc, trên một đài cao, có một đạo nhân đang ngồi xếp bằng.

Gương mặt đạo nhân này mang vẻ thản nhiên, toát ra một loại đạo vận thoát tục, quanh thân quấn quýt đạo quang rực rỡ, đi kèm với đó là những đạo âm hùng tráng.

Ngồi đó, lão giống như đã trở thành hóa thân của Đạo vậy!

Phía trước đạo nhân, một đám đông đang ngồi xếp bằng với vẻ mặt thành kính lắng nghe lão giảng đạo.

"Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Danh khả danh, phi thường danh..." "Vô danh, thiên địa chi thủy.

Hữu danh, vạn vật chi mẫu." "Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên..." Tiếng nói của đạo nhân vang vọng khắp đất trời, dường như cộng hưởng với một loại quy tắc căn bản nhất trong trời đất này, khiến hư không hiện ra vô số dị tượng kinh người.

Từng ngôi sao khổng lồ tỏa ra ánh sáng rực rỡ, xoay chuyển rầm rầm, bao phủ cả thương khung như thể sắp sửa rơi xuống.

Từng ngọn cỏ cái cây sinh trưởng điên cuồng, ngay cả một ngọn cỏ nhỏ bé nhất lúc này cũng trải qua sự lột xác, trở nên cao lớn hùng vĩ hơn cả cổ thụ chọc trời.

Linh khí thiên địa hóa thành từng cơn lốc xoáy rít gào, di chuyển trên mặt đất, cải tạo mảnh cương thổ rộng lớn này thành một tịnh thổ tu hành.

Giữa muôn vàn dị tượng, tôn đạo nhân trên đài cao kia hiện ra như

một vị thần trong đạo, tràn đầy đạo vận siêu phàm khiến người ta không tự chủ được mà cúi đầu bái phục.

Những người nghe đạo phía dưới, vẻ mặt càng thêm thành kính, thậm chí nhiều người còn lộ ra niềm hoan hỷ "sáng nghe đạo, chiều chết cũng cam lòng".

Khí tức của họ dưới sự vây quanh của đạo âm và dị tượng đã tăng vọt theo từng cấp độ, không ngừng phá vỡ bình cảnh, tiến bộ vượt bậc, trong chớp mắt đã leo lên những cảnh giới cực cao.

Không nghi ngờ gì nữa, đây là một buổi truyền đạo vô cùng thành công!

Tôn đạo nhân ngồi trên đài cao thấy cảnh này trong lòng rất hài lòng.

Lão thầm nghĩ sau lần truyền đạo này, tín đồ của Nhân Giáo sẽ càng nhiều thêm, không uổng công lão vất vả đem những bản lĩnh đè hòm sớ ra thi triển!

"Giờ đây Nhân Giáo phát triển mạnh mẽ trong Nhân tộc, ước chừng lão sư cũng nhờ đó mà nhận được nhiều khí vận Nhân tộc hơn." Đạo nhân nghĩ thầm.

Nhân Giáo chính là giáo phái do Thái Thanh Lão Tử lập ra trong Nhân tộc, và người duy nhất nhận được lợi ích từ Nhân Giáo cũng chỉ có mình Thái Thanh Lão Tử!

Vị đạo nhân này gọi "lão sư", danh tính tự nhiên cũng đã rõ ràng, chính là thủ tịch đại đệ tử dưới trướng Thái Thanh Lão Tử – Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Huyền Đô Đại Pháp Sư này trong Hồng Hoang cũng được coi là một vị cường giả tuyệt đỉnh, cho dù so với những đại thần thông giả đỉnh tiêm như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không kém cạnh

bao nhiêu.

Lão hành sự vô cùng thấp điệu, thường không xuất thế, lần này đến Nhân tộc là phụng pháp chỉ của Thái Thanh Lão Tử nên không thể không đi.

Và vừa ra tay, lão đã thu được thành quả kinh người!

Vốn dĩ sự phát triển của Nhân Giáo trong Nhân tộc gặp phải trở ngại cực lớn, không hề thuận lợi, nhưng thời gian qua nhờ sự vận hành của Huyền Đô Đại Pháp Sư, thế lực Nhân Giáo tăng mạnh, thậm chí có vài vị vương của các bộ lạc Nhân tộc đã đi theo Nhân Giáo, hầu hạ bên cạnh lão.

"Chỉ có điều, vị Vu Thánh của Vu tộc kia luôn coi trọng Nhân tộc, lần này mở rộng phạm vi thế lực Nhân Giáo trong Nhân tộc không biết có khiến hắn chú ý không." Huyền Đô Đại Pháp Sư giảng đạo xong, dù tổng thể vẫn hài lòng nhưng trong lòng vẫn dấy lên một tia lo âu, song sau đó lão lại lắc đầu cười nhạt.

"Vu Thánh là tồn tại cấp bậc nào chứ?

Đó là sinh linh cùng đẳng cấp với lão sư!

Trước mặt đẳng cấp đó, ta cũng chẳng khác gì một con kiến, dù có nghĩ thế nào cũng chẳng ảnh hưởng được đại cục.

Nếu Vu Thánh thực sự xuất hiện, lão sư chắc chắn sẽ có hậu chiêu." Lão nghĩ thầm.

Vèo!

Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng dậy kết thúc buổi giảng đạo, xoay người rời đi tới địa điểm tiếp theo.

Lão đã đi qua khoảng bảy phần cương vực Nhân tộc, thời gian tới lão muốn đi nốt ba phần còn lại.

Khi lão vừa đứng dậy rời đi, trong đám đông có vài chục bóng người đi theo phía sau, con số này liên tục tăng lên, cuối cùng số người Nhân tộc đi theo Huyền Đô Đại Pháp Sư đã đạt tới hơn ba trăm người, khí tức tu vi của ai nấy đều không hề yếu.

Gương mặt họ tràn đầy vẻ thành kính, hiển nhiên đã trở thành tín đồ của Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Những người Nhân tộc khác thấy cảnh này, phần lớn đều lộ vẻ phẫn nộ, cảm thấy đám người này đã phản bội Lâm Nguyên, thậm chí có kẻ còn xông lên định ra tay, nhưng nhanh chóng bị Huyền Đô Đại Pháp Sư trấn áp dễ dàng.

Đồng thời, cũng có một số người Nhân tộc thấy những kẻ đi theo Huyền Đô Đại Pháp Sư có tu vi mạnh hơn trước rất nhiều thì trong lòng thầm ngưỡng mộ, nảy sinh ý muốn hướng tới.

Riêng tầng lớp cao tầng của Nhân tộc như Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị đối với chuyện này vẫn giữ thái độ thận trọng.

Họ tự nhiên kiên định đứng về phía Vu Nguyên, nhưng chính vì thế mà không dám khinh suất hành động, bởi chuyện này dính líu đến đẳng cấp quá cao, nói không chừng sẽ dẫn đến thánh nhân đại chiến, họ sợ hành động lỗ mãng sẽ mang lại kết quả không tốt.

Họ đều tin rằng Lâm Nguyên sẽ sớm xử lý ổn thỏa chuyện này.

Huyền Đô Đại Pháp Sư tiếp tục đi tới, không lâu sau đã đến một bộ lạc lớn.

Bộ lạc này nằm trên một bình nguyên màu mỡ, trên vùng đất phì nhiêu bao la trồng đầy hoa màu, nơi đây tụ tập tới hơn trăm vạn người Nhân tộc, đứng hàng đầu trong các bộ lạc.

Lão lập tức dẫn theo đám tín đồ vào trong bộ lạc, tìm một nơi và bắt đầu truyền đạo như thường lệ.

Nếu không có gì bất ngờ, lần này hẳn là sẽ thu hoạch thêm một mẻ tín đồ nữa, thế lực Nhân Giáo sẽ lại tăng thêm một bậc.

Nhưng ngay khi Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa ngồi xuống trên đài cao, đột nhiên!

Một luồng uy áp hùng vĩ vô cùng từ nơi xa xôi vô tận cuồn cuộn ập đến, đè mạnh lên người lão.

Huyền Đô Đại Pháp Sư dựng cả tóc gáy, một nỗi sợ hãi bản năng từ đáy lòng bùng lên dữ dội bao trùm toàn thân, cơ thể lão cứng đờ, cảm giác như cả thế giới Hồng Hoang đang đè ép xuống mình!

Dưới luồng uy áp đáng sợ này, lão nhỏ bé như một con kiến hôi, trong lòng không thể nảy sinh bất kỳ ý nghĩ phản kháng nào, chỉ có sự tuyệt vọng, chỉ muốn quỳ sụp xuống đất than khóc cầu xin.

"A..." Huyền Đô Đại Pháp Sư gầm lớn, dù trong lòng vô cùng sợ hãi nhưng lúc này lão vẫn cố vượt qua, thôi động toàn bộ pháp lực để chống đỡ luồng uy áp kia.

Uỳnh!

Quanh thân Huyền Đô Đại Pháp Sư phát sáng, sau lưng hiện ra một đạo ảnh khổng lồ vươn tới tận tầng mây như một vị thần khổng lồ thời Thái Cổ, tung một quyền đánh mạnh vào luồng uy áp vô hình kia.

Nhưng ngay khoảnh khắc sau, đạo ảnh vỡ vụn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư toàn thân chấn động mạnh, phun ra một ngụm tiên huyết, cơ thể như một chiếc bao tải rách bay ngược ra xa, lăn mấy chục vòng trên đất mới miễn cưỡng dừng lại.

Mọi chuyện diễn ra trong nháy mắt, đám tín đồ của Huyền Đô Đại Pháp Sư chứng kiến cảnh này đều đờ đẫn cả người.

Trong mắt họ, Huyền Đô Đại Pháp Sư là cường giả đỉnh phong với thần thông vô lượng, vậy mà một cường giả cái thế như vậy lại bị trọng thương chỉ trong tích tắc!

Mãi đến lúc này, nơi cuối chân trời mới có một bóng người chậm rãi bước tới.

Động tác của hắn không nhanh, nhưng dưới chân lại lấp lánh những đạo văn rực rỡ, mỗi bước chân đi qua không gian đều vặn vẹo, thu ngắn khoảng cách, chỉ vài bước đã giáng lâm xuống bộ lạc này.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, khi nhìn rõ dung mạo của bóng người đó, tất cả đều chấn động, cả cơ thể run rẩy, trong mắt hiện lên sự kính sợ và kinh hoàng vô hạn.

"Vu...

Vu Thánh đại nhân..." Người đến chính là Lâm Nguyên!

Chương 223

Lúc Yêu tộc dùng Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm gây ra một kiếp nạn kinh hoàng, hắn đã xuất hiện vào thời khắc mấu chốt để cứu Nhân tộc khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng, sau đó còn giảng đạo truyền thụ pháp môn tu hành cho Nhân tộc, từ đó trở thành đồ đằng tinh thần của tất cả người Nhân tộc, địa vị còn cao hơn cả tổ mẫu Nữ Oa.

Vì vậy trên khắp đất Nhân tộc đâu đâu cũng có tượng thần của hắn, vừa xuất hiện là mọi người nhận ra ngay.

Những kẻ đang chìm đắm trong cảm giác khoái lạc của sức mạnh mà đi theo Huyền Đô Đại Pháp Sư, vừa thấy Lâm Nguyên là lập tức ngã nhào xuống đất, bị nỗi sợ hãi nhấn chìm.

Họ tưởng Lâm Nguyên ở trên cao sẽ không quản những việc nhỏ này, nhưng kết quả là Lâm Nguyên lại trực tiếp hiện thân!

Lần này tiêu đời thật rồi!

Còn những người Nhân tộc khác trong bộ lạc này thấy Lâm Nguyên xong thì sững sờ một lát, sau đó là kích động, cuồng hỷ, không cần suy nghĩ liền quỳ rạp xuống đất, hò reo: "Kính chào Vu Nguyên đại nhân!" Vô số tiếng nói hội tụ lại như một tiếng sấm rền vang trên mảnh đất bao la, đánh tan cả mây trắng trên tầng không.

Đám người theo Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc này càng thêm run rẩy, khóc lóc thảm thiết, không ngừng dập đầu xuống đất, người run như cầy sấy.

"A..." Chứng kiến cảnh này, Huyền Đô Đại Pháp Sư không khỏi nở một nụ cười khổ.

Lão tốn bao công sức mới thu thập được chút ít tín đồ, không ngờ

trước mặt Lâm Nguyên lại yếu ớt như vậy, chỉ một thoáng đã sụp đổ hoàn toàn.

"Thủ đồ của Thái Thanh Lão Tử, Huyền Đô, kính chào Vu Nguyên Thánh nhân." Sau đó Huyền Đô Đại Pháp Sư cố gượng dậy hành lễ với Lâm Nguyên.

Bất kể Lâm Nguyên có mâu thuẫn gì với Thái Thanh Lão Tử, nhưng dù sao hắn cũng là Thánh nhân, trước mặt Thánh nhân thì ngay cả lão cũng phải giữ lễ tiết nhất định, không thể mạo phạm.

Trong Hồng Hoang, sự kính sợ đối với Thánh nhân đã ngấm vào xương tủy, không mấy ai dám mạo phạm.

"Năm xưa ta từng có ước định với Thái Thanh Lão Tử.

Lão đưa ta vài món bảo vật, còn ta thì không phá hủy Nhân Giáo của lão.

Nhưng điều đó có một tiền đề là lão không được quá phận.

Thế nhưng hiện tại, Thái Thanh Lão Tử lại điên cuồng mở rộng Nhân Giáo trong Nhân tộc, xâm chiếm phần khí vận thuộc về ta, chủ động xé bỏ thỏa thuận.

Nếu lão đã chẳng màng đến ước định với ta thì ta cũng chẳng cần khách sáo nữa." Lâm Nguyên thản nhiên liếc nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư, "Ngươi là hậu bối, ta không chấp nhặt với ngươi.

Hãy về nói với Thái Thanh Lão Tử rằng từ nay về sau, cương vực Nhân tộc, Thái Thanh dừng bước." Huyền Đô Đại Pháp Sư nghe vậy sắc mặt đại biến, vội vàng nói: "Vu Nguyên Thánh nhân, lời này của ngài là ý gì?

Chẳng lẽ ngài muốn triệt để xóa sổ Nhân Giáo trong Nhân tộc sao?" Lâm Nguyên thản nhiên: "Ngươi có ý kiến?" Huyền Đô Đại Pháp Sư không màng nỗi sợ hãi đối với Thánh nhân, giận dữ nói: "Lão

sư Thái Thanh Lão Tử của ta là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, lại tu thành Thiên Đạo Thánh nhân.

Lão sư truyền đạo trong Nhân tộc là thuận ứng đại thế Thiên Đạo, ngài cưỡng ép hủy diệt Nhân Giáo là muốn nghịch lại Thiên Đạo, đối kháng với lão sư của ta sao?" Lâm Nguyên nói: "Năm xưa trong trận chiến ở U Minh Huyết Hải, Thiên Đạo ra tay đã bị Vu tộc ta chém rụng một góc, Nhân Đạo Thần Luân đến nay vẫn treo cao trên thương khung Hồng Hoang.

Thiên Đạo, Thiên Đạo, thứ đó trong mắt các ngươi thì cao cao tại thượng, nhưng trong mắt ta cũng chỉ vậy mà thôi, cho dù có nghịch lại thì đã sao?" "Ngươi..." Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa kinh vừa giận.

Thực lực của lão trước mặt Lâm Nguyên căn bản không đáng nhắc tới, vốn định dùng lời lẽ để gây sức ép khiến Lâm Nguyên thay đổi ý định, nhưng ai ngờ đối phương đối với Thiên Đạo chẳng có một chút kính sợ nào, khiến lời đe dọa của lão chẳng có chút uy lực nào với Lâm Nguyên.

"Nói thêm một chữ nữa, ta sẽ diệt nhục thân, trảm hồn phách ngươi." Lâm Nguyên chỉ thản nhiên nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư một cái rồi không thèm để ý nữa.

Huyền Đô Đại Pháp Sư định nói tiếp nhưng nghe lời này thì như bị dội gáo nước lạnh, toàn thân băng giá, nỗi sợ hãi dâng tràn.

Lúc này lão mới bình tĩnh lại, nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi mà không khỏi rùng mình sợ hãi.

Đối phương là một vị Thánh nhân, chỉ cần một ý không thuận là có thể búng tay diệt sát lão!

Huyền Đô Đại Pháp Sư tuyệt đối không phải kẻ yếu, là thủ đồ của Thái Thanh Lão Tử, nhìn khắp Hồng Hoang lão cũng là một phương

cự phách, đủ sức sánh vai với những đại thần thông giả đỉnh tiêm.

Nhưng trước mặt Lâm Nguyên lão vẫn chỉ như kiến hôi.

Lão nghiến răng, cuối cùng không nói một lời, quay đầu rời đi, không dám dừng lại lâu, bóng lưng vô cùng thảm hại như một con chó hoang chạy trốn.

Lâm Nguyên cũng không thèm để ý, tiếp theo hắn xử lý các sự vụ trong Nhân tộc.

Ngay tại tòa thành này, hắn ban bố lệnh triệu tập, yêu cầu tất cả cường giả đỉnh phong của Nhân tộc đến đây, sau đó tuyên bố mệnh lệnh: Trong cương vực Nhân tộc triệt để bãi bỏ Nhân Giáo, khiến Nhân tộc không còn một tín đồ Nhân Giáo nào nữa.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và các thủ lĩnh Nhân tộc khác từ lâu đã coi Lâm Nguyên là chủ nhân của Nhân tộc, lúc này nghe mệnh lệnh thì không chút do dự, lập tức hành động, huy động toàn bộ sức mạnh Nhân tộc phá hủy các cứ điểm của Nhân Giáo, kẻ nào ngoan cố sẽ bị tru sát trực tiếp.

Nhân tộc hành động cực kỳ nhanh chóng, chỉ trong bốn năm ngày, mọi dấu tích của Nhân Giáo trong cương vực Nhân tộc đã bị quét sạch không còn một mảnh.

"Các ngươi làm tốt lắm." Lâm Nguyên khá hài lòng.

Sau đó hắn phẩy tay, Không Động Ấn lại hiện ra, lần này khí vận Nhân tộc bên trong không còn bị rò rỉ nữa mà đã ổn định lại, khí vận mênh mông như biển, cuồn cuộn trào dâng, ẩn chứa sức mạnh vô tận.

"Không biết lão sư còn chỉ thị gì nữa không?" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị cung kính hỏi.

Thời kỳ hồng hoang mông muội, chính Lâm Nguyên đã truyền đạo cho họ, vì vậy họ đều gọi hắn là "lão sư".

“Hiện tại cục diện Hồng Hoang vô cùng phức tạp, mối đe dọa lớn nhất lúc này chính là những cường giả viễn cổ sắp phục sinh, các ngươi phải cẩn thận đối phó.

Ngoài ra thì không có việc gì lớn.” Lâm Nguyên nói.

“Bãi bỏ Nhân Giáo, ước chừng Thái Thanh Lão Tử sẽ không chịu để yên, nói không chừng vài ngày tới sẽ đến quấy nhiễu.” Toại Nhân Thị có chút lo lắng.

“Chuyện nhỏ thôi, kẻ đó đã có ta chặn lại.” Lâm Nguyên thản nhiên cười.

Hắn ở lại Nhân tộc chính là để đợi Thái Thanh Lão Tử xuất hiện.

Tính cách của Thái Thanh Lão Tử trong Hồng Hoang vốn nổi danh là đạm bạc, siêu thoát, hành sự thấp điệu, dường như chẳng có dục vọng gì ngoài đại đạo.

Nhưng Lâm Nguyên đã giao đấu với Thái Thanh Lão Tử vài lần nên rất hiểu lão.

Kẻ này nhìn thì đạm bạc nhưng thực tế cực kỳ coi trọng lợi ích của mình, một khi chịu thiệt chắc chắn sẽ trả thù.

Cho nên Thái Thanh Lão Tử nhất định sẽ đến.

Bãi bỏ Nhân Giáo chẳng khác nào đào tận gốc của lão, đây là mâu thuẫn không thể điều hòa, chắc chắn sẽ có một trận đại chiến!

Kẻ thù của Lâm Nguyên hiện giờ rất nhiều, nếu không phải mâu thuẫn không thể điều hòa thì hắn cũng chẳng muốn chọc vào đối thủ như Thái Thanh Lão Tử.

Nhưng chuyện đã rồi, hắn không gây sự nhưng cũng chẳng sợ sự, nếu Thái Thanh Lão Tử muốn kiếm chuyện trước, hắn tự nhiên sẽ cho đối phương một bài học nhớ đời.

Uỳnh!

Quả nhiên không lâu sau, từ đằng xa đột nhiên truyền đến một luồng uy áp khủng bố vô biên bao trùm khắp Hồng Hoang.

Cả cương vực Nhân tộc rung chuyển, núi cao sụp đổ, sông lớn cuộn sóng, mặt đất rung chuyển rầm rầm.

Chỉ trong chớp mắt đã như gặp phải kiếp nạn diệt thế, chúng sinh run rẩy sợ hãi!

"Hừ, đường đường là Thánh nhân mà lại giận lây sang phàm linh sao?" Khóe miệng Lâm Nguyên nở một nụ cười giễu cợt, phẩy tay một cái, một luồng dao động vô hình lan tỏa ra, ngay lập tức hóa giải luồng uy áp khủng bố kia, cương vực Nhân tộc khôi phục lại sự yên bình.

"Vu Nguyên, ngươi và ta đã có ước định để Nhân Giáo tự do phát triển trong Nhân tộc, giờ ngươi nhất quyết muốn nuốt lời sao?" Một giọng nói lạnh lùng truyền đến.

Đi kèm với giọng nói đó là một bóng người mặc đạo bào màu xanh hiện ra nơi cuối chân trời, ánh mắt lạnh lẽo, sát cơ đáng sợ cuộn trào quanh thân.

"Thái Thanh Lão Tử!" Bên cạnh, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị thấy bóng người này đều kinh hô, trong mắt không tự chủ được mà lộ ra vẻ sợ hãi.

Họ cũng là những nhân kiệt, là đại thần thông giả trong Hồng Hoang, nhưng đối mặt với Thánh nhân vẫn cảm thấy áp lực cực lớn.

Chương 224

Đặc biệt Thái Thanh Lão Tử còn thâm bất khả trắc, là tồn tại chỉ đứng sau Hồng Quân, tu vi khủng bố nhất Hồng Hoang!

"Lão Tử vô địch", câu nói này lưu truyền khắp Hồng Hoang, nhiều người coi đó là chân lý, cho rằng Thái Thanh chính là kẻ mạnh nhất trong sáu vị Thánh nhân!

"Ngươi đừng có đổi trắng thay đen.

Ước định năm đó chỉ là để Nhân Giáo có thể tồn tại trong Nhân tộc, chứ không phải để ngươi vô tội vạ mở rộng thế lực Nhân Giáo, cướp đoạt khí vận của ta." Đối mặt với khí thế áp đảo của Thái Thanh Lão Tử, ánh mắt Lâm Nguyên cũng lạnh lùng: "Tất cả những chuyện này là do ngươi tự tìm lấy!" "Vu Nguyên, ngươi có biết Vu tộc các ngươi đang đối mặt với cục diện nguy hiểm thế nào không?

Nói cho ngươi biết, Thiên Đạo đã hành động, bố trí nhiều thủ đoạn, không lâu nữa sẽ phát động hoàn toàn!

Đến lúc đó dù ngươi có thần thông thông thiên cũng phải sứt đầu mẻ trán!

Trong tình cảnh nguy hiểm như vậy mà còn muốn kết tử thù với ta, ngươi chê Vu tộc diệt vong chưa đủ nhanh sao?" Thái Thanh Lão Tử lạnh lùng nói.

Lời này của lão cũng có sức nặng.

Trong những xung đột trước đó, đối thủ chính của Vu tộc chủ yếu là Yêu tộc, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, với Tam Thanh thì chưa từng có xung đột trực diện.

Năm xưa khi Vu Yêu đại quyết chiến, nếu Tam Thanh quyết định

tham chiến thì kết quả thắng bại thế nào còn chưa biết chừng!

Thực lực của họ rất đáng sợ, hơn xa Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Chọc vào kẻ địch như vậy hậu quả khôn lường.

Bất kể nhìn từ góc độ nào, việc Lâm Nguyên đối đầu trực diện với Thái Thanh Lão Tử lúc này đều không khôn ngoan, cách tốt nhất là tạm thời giữ hòa khí.

"Vu tộc có thể đứng vững ở Hồng Hoang không phải nhờ thỏa hiệp mà là nhờ đánh ra!" Lâm Nguyên lúc này lại vô cùng mạnh mẽ, lạnh lùng đáp: "Kẻ thù của chúng ta rất nhiều, thêm một Thái Thanh Lão Tử ngươi thì đã sao?

Cùng lắm là đánh nổ tung ngươi luôn thể." "Ngươi quá kiêu ngạo rồi." Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử âm lãnh.

"Bớt nói nhảm đi." Lâm Nguyên mạnh mẽ và bá đạo, mang tư thái nhìn xuống đời như một vị hoàng đế cái thế, lạnh lùng liếc Thái Thanh: "Ngươi muốn đánh thì đánh, nếu không thì cút mau!" "Tê..." Bên cạnh, Toại Nhân Thị và những người khác nghe cuộc đối thoại giữa Lâm Nguyên và Thái Thanh Lão Tử đều hít một hơi lạnh.

Chuyện này cũng quá mạnh mẽ rồi, đơn giản là chẳng coi Thái Thanh Lão Tử ra gì!

Nhưng kinh hãi đồng thời, trong lòng họ cũng dâng lên một niềm tự hào mãnh liệt.

Đối mặt với kẻ mạnh nhất trong sáu vị Thánh nhân mà vẫn giữ tư thế cường thế như vậy, không phải ai cũng làm được!

"Hảo, như ngươi mong muốn!" Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn không ngờ Lâm Nguyên lại chẳng nể nang chút nào, trong lòng nộ hỏa ngút trời.

Tình cảnh này không đánh không được, nếu lùi bước thì uy danh của lão trong Hồng Hoang sẽ bị hủy hoại.

Uỳnh!

Thái Thanh Lão Tử bộc phát, một luồng uy áp Thánh nhân cuồn cuộn trào ra, lập tức quét qua ba mươi ba tầng trời, tiến thẳng tới vực ngoại tinh không, chấn động cả Hồng Hoang.

Luồng sức mạnh đó thực sự quá mênh mông, rực rỡ hơn cả mặt trời trên cao gấp hàng tỷ lần, ngay lập tức thu hút sự chú ý của vô số đại thần thông giả.

Vèo!

Từng đạo ánh mắt xuyên thấu hàng ức vạn thời không nhìn về phía này.

Khi thấy Lâm Nguyên và Thái Thanh Lão Tử đang đối trì, tất cả đại thần thông giả đều kinh hãi, trong lòng dậy sóng dữ dội.

"Hai kẻ này sao lại đánh nhau rồi?" "Thật khủng khiếp, Thái Thanh Lão Tử là kẻ mạnh nhất trong sáu vị Thánh nhân, hơn nữa Tam Thanh vốn đồng lòng, một khi Thái Thanh ra tay thì Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ chắc chắn cũng sẽ ra tay!

Còn phía Vu Nguyên thì khỏi nói, một khi đánh lên là cả Vu tộc sẽ chuyển động theo!

Đây là muốn gây ra một trận đại kiếp nạn diệt vong Hồng Hoang sao?!" "Mới yên bình được bao nhiêu năm đâu, sao lại nổ ra đại chiến thế này?" Vô số đại thần thông giả sau cơn kinh hãi là sự sợ hãi.

Trong dòng thời gian gốc, mâu thuẫn giữa Tam Thanh sau này vô cùng kịch liệt, đánh nhau đến mức sinh tử.

Nhưng ở thời điểm này, giữa họ chưa có mâu thuẫn, tình thân như

anh em, là thế lực lớn nhất Hồng Hoang không ai bì kịp.

Dù sao đó cũng là ba vị Thánh nhân!

Hơn nữa mỗi vị đều vô cùng cường đại, so với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn còn đáng sợ hơn bội phần.

Còn Vu tộc thì khỏi bàn, cũng đang ở thời kỳ cực thịnh.

Hai bên mà đại chiến thì so với Vu Yêu đại quyết chiến trước đó còn khủng bố hơn vạn lần!

Quy mô trận chiến đó sẽ hoành tráng đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Dưới trận đại chiến đó, e là thế giới Hồng Hoang cũng bị đánh nổ!

Những tồn tại ở đẳng cấp này có thực lực đó!

Vừa nghĩ tới đây, ngay cả những đại thần thông giả cũng đều run rẩy, đầy rẫy sợ hãi.

Oanh!

Uy áp hạo hãn quét sạch vùng thiên địa này, toàn bộ cương vực Nhân tộc rung chuyển kịch liệt, chịu ảnh hưởng cực lớn, nhiều nơi bắt đầu vỡ vụn.

Hiển nhiên, Thái Thanh Lão Tử đang nộ khí xung thiên nên không hề thu thủ, mà uy nghiêm của Thánh nhân mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng, chỉ cần một luồng dư ba tán phát ra cũng đủ để hủy diệt cả một tộc quần.

Đây là một loại sức mạnh không thể kháng cự!

Tuy nhiên, Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không giương mắt nhìn Thái Thanh Lão Tử hủy diệt Nhân tộc như vậy, hắn lãng thanh cười dài: "Đường đường là bậc Thánh nhân tôn quý mà cũng giận lây sang kẻ khác sao?

Hay là ra ngoài thiên ngoại đánh một trận đi.” Trong lúc nói chuyện, Lâm Nguyên đột nhiên giơ tay, ấn mạnh về phía trước.

Oanh!

Vô số không gian đạo văn đột ngột bắn ra, chằng chịt bao quanh thân hình Thái Thanh Lão Tử, tỏa ra đạo vận nồng đậm tới cực điểm.

Trong nháy mắt, toàn bộ thời không Hồng Hoang đều chấn động.

Lâm Nguyên đã thôi động Không Gian Pháp Tắc, muốn cưỡng ép di dời Thái Thanh Lão Tử khỏi nơi này!

“Hừ!” Thái Thanh Lão Tử cười lạnh, pháp lực trong cơ thể cuộn trào, tức thì thân hình hắn sừng sững như một tòa thần sơn nguy nga, đứng vững tại chỗ, hơn nữa còn có từng đạo khí tức lan tỏa, dung nhập làm một với toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Thiên Nhân Hợp Nhất!

Đây là một loại cảnh giới huyền diệu vô cùng, một khi thôi động sẽ dung hợp với thế giới.

Hiện tại, Thái Thanh Lão Tử chính là mảnh đất Hồng Hoang này, mà Hồng Hoang cũng chính là Thái Thanh Lão Tử.

Lâm Nguyên muốn di dời Thái Thanh Lão Tử thì cần phải di dời cả thế giới Hồng Hoang đi.

Mà thế giới Hồng Hoang khôi hoằng đến nhường nào?

Lâm Nguyên cho dù đã đạp nhập Thánh nhân cảnh giới, đứng trước toàn bộ thế giới Hồng Hoang vẫn nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Bởi vậy, sau một tiếng oanh, giữa những không gian đạo văn và Thái Thanh Lão Tử bộc phát một trận chấn động kịch liệt, giống như sóng dữ ngút trời vỗ vào đá ngầm, lập tức bị phản chấn trở về.

Chương 225

Tuy nhiên dù thất bại nhưng Lâm Nguyên không hề hoảng loạn, thần sắc lãnh tĩnh một lần nữa thôi động Không Gian Pháp Tắc, một tay chộp lấy vùng thiên địa này.

"Hư Không Thiết Cát!" Oanh long!

Trong nháy mắt, thiên địa chấn động.

Hư không trong phạm vi ức vạn dặm đột nhiên rung chuyển, giống như có một thanh thần đao sắc bén vô cùng, lập tức cắt rời nó ra khỏi bản thể thế giới Hồng Hoang, vết cắt phẳng nhẵn như gương.

Sau đó, không gian đạo văn đầy trời như những sợi xích bắn ra, quấn quanh mảnh vỡ không gian khổng lồ này, ánh sáng lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Hắn lại có thể dời đi một mảnh thiên địa nhỏ của Hồng Hoang!

Kéo theo đó, Thái Thanh Lão Tử cũng bị đưa đi.

Bởi vì khi cắt đứt không gian, hắn cũng trực tiếp cắt đứt trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất của Thái Thanh Lão Tử với thiên địa Hồng Hoang!

Oanh long long ~ Trong hư không đột nhiên xuất hiện một "không động" khổng lồ, ngay lập tức giống như giữa uông dương đại hải xuất hiện một hải nhãn, thiên địa nguyên khí từ tứ diện bát phương điên cuồng rót vào cái hố đen khổng lồ này, tạo thành một cơn bão mang tính hủy diệt.

Có điều, loại phá hoại đẳng cấp này thì những cao thủ như Toại Nhân Thị vẫn có thể thản nhiên ứng đối, lập tức tiến lên ngăn chặn cơn bão hủy diệt, bảo hộ Nhân tộc.

Ở một bên khác, Lâm Nguyên trực tiếp đưa Thái Thanh Lão Tử đến thâm không tinh tú, cách xa Hồng Hoang.

"Ngươi đối với pháp tắc chi đạo quả cũng có vài phần tạo nghệ." Trong mảnh vỡ không gian kia, Thái Thanh Lão Tử sau khi kinh ngạc đã bình tĩnh lại, thần sắc lộ ra ý lạnh thấu xương.

"Có điều, dù tu vi pháp tắc có mạnh đến đâu cũng không thể xoay chuyển khoảng cách sức mạnh tuyệt đối!

Ngươi nên biết, ta chính là Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Dứt lời, Thái Thanh Lão Tử vung ra một chưởng.

Oanh!

Mảnh vỡ không gian này tức thì nổ tung!

Thái Thanh Lão Tử bước ra một bước, xuất hiện giữa tinh không.

Lúc này, thần sắc hắn lãnh mạc tới cực điểm, nói: "Nếu hôm nay ngươi nhất định muốn gây khó dễ cho ta, vậy ta sẽ so tài với ngươi một phen!" Ông!

Thái Thanh Lão Tử không hề dừng lại, vừa nói vừa giơ tay lấy ra Bạch Ngọc Biển Quải, rót pháp lực Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên vào trong, trực tiếp nện xuống Lâm Nguyên.

Bạch Ngọc Biển Quải là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, do một phần của Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, uy lực vô cùng.

Lúc này vừa ra tay, tinh không lập tức chấn động kịch liệt.

Thậm chí đằng sau Bạch Ngọc Biển Quải còn hình thành hư ảnh một đóa Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên lay động trong hỗn độn, thấu phát uy năng ngút trời, áp lực cường thịnh tới cực điểm.

Khoảnh khắc này tinh không đều băng vỡ, không chịu nổi sức mạnh đáng sợ này.

Tuy là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, nhưng dưới sự thôi động sức mạnh của Thái Thanh Lão Tử, lực công kích của Bạch Ngọc Biển Quải lúc này căn bản không khác gì Tiên thiên chí bảo!

Nếu Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn ở đây, e rằng chỉ cần một kích này cũng đủ đánh nổ bọn họ!

Đây chính là pháp lực Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên!

Ưu thế cảnh giới khổng lồ này đủ để nghiền nát tất cả!

Khiến Thái Thanh Lão Tử khi đối mặt với bất cứ ai cũng có thể dựa vào sức mạnh tuyệt đối để trực tiếp áp chế!

"Lão Tử vô địch" không phải là lời nói suông.

Đối mặt với đòn tấn công lăng lệ như vậy, Lâm Nguyên không chọn né tránh mà tiến lên một bước, trực diện nghênh chiến, trên nắm đấm đột nhiên tỏa ra thanh quang chói mắt.

"Lực chi pháp tắc!" Hắn hét lạnh một tiếng trong lòng.

Ông một tiếng!

Trên nắm đấm đột ngột lấp lánh ánh sáng pháp tắc chói lọi, nhục thân của hắn phát ra tiếng nổ vang như sấm sét, khí huyết sôi trào.

Vào lúc này, hắn chỉ dựa vào nhục thân, vung một quyền oanh kích, va chạm mạnh bạo với Bạch Ngọc Biển Quải giữa tinh không.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng rắc cực lớn, Lâm Nguyên không lùi bước nào, nhưng trên Bạch Ngọc Biển Quải lại xuất hiện một vết nứt, ánh sáng lập tức ảm đạm đi.

Một luồng dư ba tán phát ra, phía xa có hàng trăm tỷ tinh hệ lập tức bị chôn vùi, hóa thành tro bụi.

"Nhục thân cứng rắn chống lại Tiên thiên chí bảo?" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử không còn giữ được vẻ thờ ơ, lộ ra một tia kinh ngạc.

Hắn hoàn toàn không ngờ ngay lần giao thủ đầu tiên, Lâm Nguyên đã thể hiện tư thái dũng mãnh như vậy!

Nên biết, Bạch Ngọc Biển Quải tuy chỉ là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, nhưng dưới sự gia trì pháp lực của hắn, uy năng đã không khác gì Tiên thiên chí bảo.

Tiên thiên chí bảo chỉ có thể bị đối kháng bởi Tiên thiên chí bảo!

Kết quả, Lâm Nguyên lại dùng nhục thân!

Hơn nữa quan trọng nhất là còn chiếm thượng phong!

Thật không thể tin nổi!

Lâm Nguyên bất quá mới là Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, sức mạnh phát huy ra lại có thể kháng hành pháp lực cấp bậc Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, thật khiến người ta kinh hãi.

Trong mắt Thái Thanh Lão Tử thực sự hiện lên một vẻ ngưng trọng.

Khoảnh khắc này hắn cảm nhận được người trước mắt có lẽ thực sự có thực lực đe dọa đến mình!

Oanh!

Lâm Nguyên giành được tiên cơ, đương nhiên thừa thắng xông lên, thân hình lóe lên lại là một quyền oanh ra, một lần nữa nện lên Bạch Ngọc Biển Quải.

Trong tiếng răng rắc, Bạch Ngọc Biển Quải lại xuất hiện thêm

một vết nứt.

"Khốn kiếp!" Thần sắc Thái Thanh Lão Tử trở nên rất khó coi.

Vừa mới bắt đầu giao phong, hắn thế mà lại rơi vào thế hạ phong, vốn dĩ hắn cho rằng mình có thể dễ dàng nghiền nát Lâm Nguyên!

"Ta phải xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu!" Thái Thanh Lão Tử nộ hống, pháp lực cấp bậc ngũ trọng thiên trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, rót vào Bạch Ngọc Biển Quải.

Món bảo vật vốn đã nứt nẻ kia trong nháy mắt bắt đầu phục nguyên chậm rãi.

Hắn cho rằng Lâm Nguyên lúc này tuy mạnh, nhưng tuyệt đối là sử dụng thủ đoạn nào đó để cưỡng ép tăng cường sức mạnh trong thời gian ngắn.

Nếu không, đối phương chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, sao có thể đối kháng với hắn?

Bước vào Thánh nhân cảnh giới, mỗi một trọng thiên chênh lệch đều là một rãnh trời, giữa bọn họ chính là cách biệt một trời một vực.

Mà từ tứ trọng thiên đến ngũ trọng thiên lại là sự lột xác từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sẽ xảy ra một loại biến đổi về chất.

Chương 226

Hắn sở dĩ được gọi là Lão Tử vô địch chính là vì nguyên nhân này!

Oanh!

Lúc này Thái Thanh Lão Tử không còn bảo lưu, thôi động toàn bộ sức mạnh.

Bạch Ngọc Biển Quải giữa tinh không phình to, trong chớp mắt dài ức vạn trượng, thậm chí phía sau nó, đóa Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên kia gần như ngưng tụ thành thực chất, lấp đầy tinh không.

Thái Thanh pháp lực cuộn trào, toàn bộ tinh không rung chuyển, khí tức hủy diệt tràn ngập mười phương.

Đạo bào của Thái Thanh Lão Tử bay phần phật, tay cầm Bạch Ngọc Biển Quải, trong nháy mắt oanh kích Lâm Nguyên ba mươi triệu lần.

Vùng tinh không đó lập tức nổ tung, ngay cả khí lưu hỗn độn gần đó cũng bị chôn vùi trong tích tắc.

Tuy nhiên, quanh thân Lâm Nguyên tỏa ra thanh quang rực rỡ.

Đối mặt với đợt công kích đáng sợ này, hắn không dùng bất kỳ linh bảo nào, chỉ đơn thuần dùng nắm đấm của mình oanh kích từng quyền một.

Trong những cuộc va chạm cực hạn, hắn lại có thể ngăn cản toàn bộ đòn tấn công của Thái Thanh Lão Tử.

Cơn bão năng lượng đáng sợ lấy hai người làm trung tâm khuếch tán ra xa, thậm chí ngay cả thế giới Hồng Hoang ở nơi cực kỳ xa xôi cũng chấn động.

“Thật khủng khiếp!” Các đại thần thông giả đang quan chiến đều run rẩy.

Một khi hai người này giao thủ, khí tức hủy diệt khuếch tán khiến họ cảm thấy mình giống như sâu kiến.

Thậm chí ngay cả Thiên đạo Thánh nhân như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, cơ thể cũng khẽ run rẩy.

Hiện tại cách thời điểm Vu Yêu đại quyết chiến bùng nổ không xa, nhưng bọn họ đều cảm nhận được thực lực của Lâm Nguyên so với lúc đó dường như lại tăng vọt!

Đây là loại tồn tại yêu nghiệt gì vậy!

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lúc này ở trong núi Côn Luân, ánh mắt đều dị thường sâu thẳm.

Luận cảnh giới, bọn họ đều ở Hỗn Nguyên Cảnh tứ trọng thiên, kém Thái Thanh Lão Tử một bậc.

Nếu Thái Thanh Lão Tử có thể trấn áp Lâm Nguyên, vậy bọn họ cũng không còn bị đe dọa.

Nhưng nếu Thái Thanh Lão Tử không phải đối thủ của Lâm Nguyên, hậu quả sẽ rất đáng sợ.

Điều này đại biểu rằng trong Hồng Hoang hiện tại đã rất khó có sức mạnh nào chế hành được Lâm Nguyên!

Đương nhiên, ý nghĩ này cũng chỉ thoáng qua trong đầu họ.

Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, trận chiến này Thái Thanh Lão Tử tất thắng!

Dù sao đó cũng là vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đầu tiên của Hồng Hoang ngoài Hồng Quân ra!

“Sát!” Thấy Lâm Nguyên chống đỡ được toàn bộ đòn tấn công

của mình, Thái Thanh Lão Tử càng thêm phẫn nộ, quát lớn một tiếng.

Thái Thanh pháp lực vô tận vào lúc này toàn bộ rót vào Bạch Ngọc Biển Quải, sau đó trong khoảnh khắc tiếp theo, món linh bảo này dung hợp làm một với đóa Hỗn Độn Thanh Liên thực chất phía sau, hóa thành một đóa liên hoa khổng lồ giữa tinh không, như bao dung tất cả, hung hăng trấn áp xuống Lâm Nguyên.

Oanh long!

Khoảnh khắc này vạn đạo dường như sụp đổ!

Đóa thanh liên khổng lồ đó tựa như đè bẹp vạn cổ, toàn bộ thời không rung chuyển, hào quang rực rỡ chiếu soi vô tận đại thiên thế giới, khiến Hồng Hoang cũng phải oanh minh, run rẩy.

Mọi người thấy cảnh này đều rùng mình.

Thái Thanh Lão Tử hiển nhiên đã phát cuồng, thôi động sức mạnh cực hạn để nhất kích tất sát!

Phía Địa Phủ, một bóng hình tuyệt mỹ hiện ra, chính là Hậu Thổ.

Nàng dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn về chiến trường thâm không.

Chỉ cần Lâm Nguyên có bất kỳ nguy hiểm nào, nàng sẽ trực tiếp rời khỏi thế giới Địa Phủ để trấn sát Thái Thanh Lão Tử!

Hậu Thổ ở trong thế giới Địa Phủ có thể nói là vạn vô nhất thất, nhưng một khi bước ra ngoài, nói không chừng sẽ bị Hồng Quân nhắm vào.

Dù sao Hậu Thổ là Địa đạo Thánh nhân, còn Hồng Quân là Thiên đạo Thánh nhân, hai bên bẩm sinh đã có xung đột cực lớn.

Hậu Thổ nếu rời Địa Phủ sẽ rơi vào tình cảnh vô cùng nguy hiểm.

Nhưng dù vậy, vì Lâm Nguyên, nàng cũng không quản được nhiều như thế.

Đương nhiên, hiện tại thắng bại vẫn chưa rõ ràng nên nàng cũng chưa hành động.

Đối mặt với đòn đánh có thể gọi là diệt thế này của Thái Thanh Lão Tử, khóe miệng Lâm Nguyên lại hiện lên một nụ cười.

"Rất tốt, để ta xem sức mạnh hiện tại của mình so với cường giả Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên rốt cuộc là mạnh hay yếu." Oanh!

Vừa dứt lời, quanh thân Lâm Nguyên mạnh mẽ bộc phát thanh quang lóa mắt.

Hắn hét lớn một tiếng, thôi động Lực chi pháp tắc đến cực hạn.

Tam thiên đại đạo trường hà phát ra tiếng nổ vang như sấm sét, mỗi một đạo dài ức vạn dặm như những con cự long dữ tợn quấn quanh thân thể hắn.

Thân hình hắn cũng phình to, cao ngất giữa tinh không, nhật nguyệt tinh thần trước mặt hắn chỉ như những hạt bụi nhỏ.

Lâm Nguyên vung nắm đấm về phía trước, mang theo sức mạnh vô tận va chạm trực diện với đóa Hỗn Độn Thanh Liên kia.

Oanh!!!

Khảnh khắc tiếp theo, một tiếng nổ đáng sợ vang lên.

Đóa Hỗn Độn Thanh Liên do Bạch Ngọc Biển Quải hóa thành không thể chịu nổi sức mạnh kinh khủng này, chỉ trong tích tắc đã nổ tung thành ức vạn mảnh vỡ!

Toàn thân Thái Thanh Lão Tử chấn động, bị lực phản chấn đáng sợ này đánh bay đi.

Nơi hắn đi qua, từng mảnh tinh hệ rộng lớn bị tiêu diệt, không biết bao nhiêu tinh không bị hủy hoại.

"Điều này không thể nào!" Hắn phát ra một tiếng gào thê lương,

thần sắc trở nên dữ tợn: "Ngươi mới chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, sao có thể áp chế được ta?

Ngươi rốt cuộc đã làm cái gì?" Những cường giả đỉnh tiêm khác trong Hồng Hoang thấy cảnh này cũng đều hãi hùng.

Thắng rồi!

Trong cuộc va chạm cực hạn này, Lâm Nguyên lại thắng Thái Thanh Lão Tử một bậc, trực tiếp đánh nổ cả Bạch Ngọc Biển Quải của hắn.

Đây là loại sức mạnh kinh khủng đến nhường nào?

Vút!

Lâm Nguyên không thèm để ý đến sự kinh ngạc của Thái Thanh Lão Tử.

Chương 227

Một khi đã chiếm thượng phong thì phải đánh cho chó xuống nước, dưới chân hắn không gian đạo văn lấp lánh, sát tới chỗ Thái Thanh Lão Tử.

"Hừ, ngươi tưởng mình chắc thắng sao?

Những thủ đoạn thực sự của ta vẫn chưa thi triển ra đâu!" Thần sắc Thái Thanh Lão Tử biến hóa liên tục, cuối cùng vẻ không cam lòng trong mắt thu lại, hóa thành sự lạnh lẽo vô cùng.

"Thiên Đạo chi lực, gia trì thân ta!" Oanh!

Lời của Thái Thanh Lão Tử vừa dứt, tại nơi cao nhất của tinh không Hồng Hoang, một dòng trường hà Thiên Đạo tráng lệ hiện ra, dài không biết bao nhiêu ức vạn dặm, hạo hãn vô biên.

Uy áp tỏa ra khiến toàn bộ tinh không và Hồng Hoang đều run rẩy, chư thiên vạn giới lung lay.

Thiên Đạo chi lực vô cùng vô tận cuồn cuộn tuôn ra từ dòng trường hà đó, trực tiếp hình thành một biển Thiên Đạo tráng lệ có đường kính tới mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tỷ dặm, tất cả đều rót vào cơ thể Thái Thanh Lão Tử, khiến khí tức của hắn vào lúc này tăng vọt!

Đồng thời, một tòa bảo tháp vô cùng cao lớn cũng hiện ra, treo trên đỉnh đầu Thái Thanh Lão Tử, rủ xuống huyền hoàng chi khí hạo hãn, bảo hộ hắn ở bên trong.

Đó chính là công đức phòng ngự chí bảo trong tay Thái Thanh Lão Tử - Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Lại có một bức đại đồ hiện ra, bên trong rộng lớn vô biên, nặng nề

như một mảnh Hồng Hoang, trải rộng giữa tinh không quấn quanh thân Thái Thanh Lão Tử.

Một đạo kim kiều đáng sợ lấp lánh ánh sáng chói mắt kéo dài ra từ trong Thái Cực Đồ, hoành khóa vạn cổ, trấn áp chư thiên.

Đây chính là Tiên thiên chí bảo trong tay Thái Thanh Lão Tử - Thái Cực Đồ!

Món linh bảo nằm ở đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang!

Do Khai Thiên Thần Phủ vỡ vụn hóa thành, uy năng vô cùng, khủng bố ngút trời.

"Vu Nguyên..." Đắm mình trong hào quang rực rỡ này, tu vi cảnh giới của Thái Thanh Lão Tử thế mà bắt đầu thăng tiến, từ Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên sơ kỳ tiến lên trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn, cuối cùng trực tiếp phá vỡ rào cản cuối cùng, đạp chân vào cấp bậc Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Hắn bước ra một bước, nét mặt trở nên vô cùng thờ ơ, cao cao tại thượng như hóa thân của Thiên Đạo, nhìn xuống Lâm Nguyên, lãnh đạm lên tiếng: "Ngươi có thể ép ta thôi động Thiên Đạo chi lực cũng coi như không tệ.

Có điều, một khi ta thôi động sức mạnh thực sự, cho dù ngươi có thủ đoạn thông thiên cũng không thể là đối thủ của ta.

Hôm nay ngươi tự tìm đường chết, ta sẽ cho ngươi nhập luân hồi." Cuộc giao thủ giữa các cấp bậc Thánh nhân diễn ra trong nháy mắt.

Thần niệm của Thái Thanh Lão Tử dao động khắp tinh không, sau đó hắn hãn nhiên ra tay.

Thái Cực Đồ tỏa ra âm dương nhị khí, bao dung thiên địa, bao trùm toàn bộ tinh không.

Bên trong nó cuộn trào sức mạnh vô tận, thấu phát dao động đáng sợ của cấp bậc Tiên thiên chí bảo, lập tức gia trì lên đạo kim kiều kia.

Sau đó, vút một tiếng!

Kim kiều tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ gấp trăm tỷ lần mặt trời, lao ra từ Thái Cực Đồ, trực tiếp trấn áp xuống Lâm Nguyên.

Khoảnh khắc này Hồng Hoang rộng lớn đều tĩnh lặng, đạo kim kiều kia dường như trở thành thứ duy nhất giữa thiên địa, nơi nó đi qua mọi thứ đều tan biến.

Thái Cực Đồ là một trong ba đại Tiên thiên chí bảo của Hồng Hoang!

Huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng!

Có thể phớt lờ mọi phòng ngự, hóa giải mọi đòn tấn công, đồng thời cũng có thể bình định địa hỏa thủy phong, chuyển hóa âm dương ngũ hành, phân tích thiên đạo huyền cơ, bao la đại thiên vạn tượng!

Một khi phát động sẽ kết nối thánh uy Thiên Đạo, trấn áp tất cả kẻ thù xâm phạm!

Khoảnh khắc này, nhiều đại thần thông giả trong Hồng Hoang không khỏi tiếc nuối cho Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên quả thực mạnh mẽ, nhưng Thái Thanh Lão Tử còn khủng bố hơn.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, lại thêm việc thôi động Tiên thiên chí bảo, cho dù có thủ đoạn nghịch thiên đến đâu cũng vô dụng, cuối cùng cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng những kẻ thù khác của Lâm Nguyên thấy cảnh này đều vô cùng phấn chấn, kích động.

Sau trận chiến này, cái mối đe dọa lớn này của bọn họ nói không chừng sẽ bị Thái Thanh Lão Tử triệt để trấn áp!

Tại thế giới Địa Phủ, trong lãnh địa Vu tộc, Hậu Thổ cùng các Tổ Vu khác ánh mắt đều xẹt qua một tia lạnh lẽo, không chút do dự lập tức xuất phát, hướng về vùng tinh không này.

Có điều nơi này là thâm không tinh tú xa xôi nhất.

Là Lâm Nguyên sử dụng Không Gian Pháp Tắc đã tham ngộ được 100% để di dời Thái Thanh Lão Tử tới, cách thế giới Hồng Hoang một khoảng cách vô cùng dài.

Cho dù là Hậu Thổ muốn đến đây trong thời gian ngắn cũng không làm được.

Họ lo lắng trong lòng, dốc sức lên đường, nhưng chỉ vừa mới xuất phát đã không khỏi khựng lại, bởi vì lúc này mọi người đều thấy khóe miệng Lâm Nguyên nhếch lên một nụ cười nhạt.

"Ngươi có Thiên Đạo chi lực gia trì, lẽ nào ta lại không có sức mạnh gia trì sao?" Dứt lời, quanh thân Lâm Nguyên bùng phát một luồng dao động vô hình, mãnh liệt hạo hãn quét sạch vùng tinh không này, trong u minh lập tức kết nối với một đoàn sức mạnh vô cùng vĩ ngạn.

Oanh!

Nhục thân hắn nổ vang.

Có thể thấy huyết mạch chi lực nồng đậm tuôn ra từ cơ thể Lâm Nguyên, nhấn chìm tinh không.

Vùng thiên địa thời không này lại đang cộng minh với hắn, thể hiện ra căn nguyên chí cường của hắn, chỉ có căn nguyên đỉnh tiêm nhất mới có thể tạo ra dị tượng như vậy.

Và tất cả những điều này đạt đến đỉnh điểm khi tại một nơi trong tinh không Hồng Hoang, lối vào Nội Hỗn Độn kịch liệt chấn động, biển hỗn độn vô tận cuộn lên những con sóng cao ức vạn trượng.

Đại Đạo – thứ lăng giá trên Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo – vào khoảnh khắc này đã thức tỉnh!

Oanh long!

Sức mạnh vĩ ngạn, tráng lệ đó cuồn cuộn tuôn ra từ sâu trong Nội Hỗn Độn như một dòng thác lũ, vượt qua ức vạn thời không, trực tiếp giáng xuống người Lâm Nguyên.

Thiên Đạo chi lực so với loại sức mạnh này giống như đứa trẻ so với người lớn, yếu ớt đến thảm hại.

Khí tức của Lâm Nguyên trong nháy mắt tăng vọt từng tầng, vô số Đại Đạo phù văn, Đại Đạo phù lục xuất hiện trong hư không như những mặt trời nhỏ lấp lánh.

Đây là cấp bậc Đại Đạo tăng phúc cao cấp, có thể khiến sức mạnh của hắn tăng vọt ngàn lần trong tích tắc!

Oanh long!

Tinh không lập tức sụp đổ, vạn giới bị thiêu rụi, sức mạnh của Lâm Nguyên thăng tiến đến cấp độ không thể tin nổi.

Chứng kiến cảnh tượng này, Thái Thanh Lão Tử vốn còn đang tự cao tự đại bỗng chốc sững sờ, trong mắt trào dâng vẻ kinh hãi vô cùng.

"Đại Đạo chi lực, làm sao có thể!

Ngươi thế mà có thể điều động Đại Đạo chi lực!

Đây là sức mạnh còn khủng bố hơn cả Thiên Đạo!

Trong Hồng Hoang, cho dù là Hồng Quân lão sư cũng không thể

làm được điều này!" Các đại thần thông giả khác cùng các Thánh nhân như Chuẩn Đề cũng đều há hốc mồm kinh ngạc.

Đây là tình huống gì vậy?

Chương 228

Thái Thanh Lão Tử triệu hoán Thiên Đạo chi lực, còn Lâm Nguyên trực tiếp triệu hoán Đại Đạo chi lực!

Đây là loại nghiền ép gì thế này?!

Trong nháy mắt, trong lòng mọi người đều sinh ra một luồng khí lạnh, nhìn Lâm Nguyên như nhìn một con quái vật.

Điều động Đại Đạo chi lực, chuyện này làm sao mà làm được chứ!

"A a a!!!" Tuy nhiên lúc này đang trong trận chiến, Thái Thanh Lão Tử cũng không phải hạng tầm thường, hắn gần như không mất thời gian đã lập tức bình tĩnh lại, ngửa mặt lên trời phát ra một chuỗi tiếng gào thét, thôi động đạo kim kiều trong Thái Cực Đồ càng thêm khủng bố, hung hăng lao về phía Lâm Nguyên.

Đối mặt với điều đó, ánh mắt Lâm Nguyên đạm mạc, động tác vô cùng đơn giản, vẫn như trước không dùng linh bảo, trực tiếp vung một nắm đấm oanh kích tới.

Thái Cực Đồ là Tiên thiên chí bảo, thực lực của Thái Thanh Lão Tử lúc này dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực đã đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên Cảnh lục trọng thiên, lúc này toàn lực ra tay quả thực kinh thiên động địa.

Đạo kim kiều kia lao ra phá hủy mọi thứ, không gì có thể ngăn cản.

Lâm Nguyên không hề né tránh, thôi động toàn bộ sức mạnh của mình, nắm đấm bao phủ trong hào quang thanh sắc mênh mông như biển cả, mang theo sức mạnh vô tận va chạm trực diện với đạo kim

kiều kia.

Oanh!

Giống như ức vạn tiếng sấm nổ cùng lúc, một tiếng oanh minh vang dội tinh không.

Nắm đấm của Lâm Nguyên bị chấn lui, nhưng đạo kim kiều kia lại phát ra tiếng răng rắc, xuất hiện một vết nứt và bị đánh bay đi!

Một vòng sóng xung kích hình tròn khuếch tán ra, quét sạch tinh không, những ngôi sao thái cổ mạnh mẽ nhất đều nổ tung, tan biến, mười phần không còn một.

"Nhục thân lay động Tiên thiên chí bảo...

điều này làm sao có thể..." Trong mắt Thái Thanh Lão Tử hiện rõ vẻ chấn kinh vô cùng.

Hắn biết nhục thân Vu tộc vô cùng mạnh mẽ, mà Lâm Nguyên trong Vu tộc lại là kẻ nghịch thiên nhất, nhục thân đương nhiên đạt đến mức không thể tin nổi.

Thế nhưng, Thái Cực Đồ là Tiên thiên chí bảo, là chí bảo hóa thành sau khi Bàn Cổ Thần Phủ vỡ vụn, được hắn thôi động bằng pháp lực Hỗn Nguyên Cảnh lục trọng thiên, dù nhục thân có mạnh đến đâu cũng không thể ngăn cản, hai bên có sự khác biệt về bản chất.

Thế nhưng, cảnh tượng đang diễn ra trước mắt đã phá vỡ quy tắc này.

Thái Thanh Lão Tử lúc này nhìn Lâm Nguyên như nhìn thấy ma, mặt đầy hãi hùng không tin nổi.

Chẳng lẽ, đây chính là sức mạnh sau khi được Đại Đạo chi lực gia trì sao?

Các đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang, cùng với các Thiên

đạo Thánh nhân như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng đều kinh hãi khôn xiết, trợn mắt há mồm, nhất thời không nói nên lời, bị dọa cho một trận không nhẹ.

Oanh!

Trận chiến cấp Thánh nhân, mỗi một sát na đều có thể giao thủ hàng triệu lần.

Vì Lâm Nguyên đã chiếm thượng phong trong lần giao thủ này nên đương nhiên sẽ không cho Thái Thanh Lão Tử cơ hội thở dốc.

Khi những người khác còn đang kinh hãi, hắn lập tức phát động tấn công lần nữa, một quyền vung ra phía trước.

Quyền quang mênh mông như một dòng sông lớn tráng lệ hoành khóa vũ trụ, lao về phía Thái Thanh Lão Tử.

Thái Thanh Lão Tử dù sao cũng là Thánh nhân mạnh nhất Hồng Hoang, tâm lý cực kỳ kiên cường, tuy chịu chấn động lớn nhưng thấy Lâm Nguyên tấn công tới cũng lập tức phản ứng lại.

Hắn không quản được gì khác, lệ quát một tiếng, thôi động Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp trên đỉnh đầu.

Oanh long một tiếng, huyền hoàng chi khí vô cùng sôi trào, rủ xuống như thác nước, bao bọc chặt chẽ Thái Thanh Lão Tử ở chính giữa.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp này là hậu thiên công đức phòng ngự chí bảo, lực phòng ngự cường hãn có thể sánh ngang với Hỗn Độn Chung.

Có nó trong tay chính là đứng vào vị trí bất bại.

Quả nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, khi nắm đấm của Lâm Nguyên oanh kích vào luồng huyền hoàng chi khí đó, một tiếng nổ vang lay

động vạn giới phát ra.

Sau đó huyền hoàng chi khí cuộn trào mãnh liệt, hóa giải đi chín phần chín sức mạnh, cơ bản đã phòng ngự được.

Cảnh tượng này khiến ngay cả Lâm Nguyên cũng thấy kinh ngạc, không ngờ cái mai rùa này của Thái Thanh Lão Tử lại cứng như vậy.

Thái Thanh Lão Tử lúc này cũng khôi phục vẻ lãnh tĩnh, thấy vậy liền cười lạnh: "Cho dù ngươi có chiếm được chút thượng phong thì đã sao?

Ngươi vĩnh viễn không thể thực sự đánh bại ta!" Tuy nhiên, trong giọng nói của hắn lại lộ ra vẻ suy yếu.

Linh Lung Tháp tuy đã triệt tiêu chín phần chín sức mạnh của Lâm Nguyên nhưng vẫn còn lại một chút sức mạnh oanh kích lên người Thái Thanh Lão Tử.

Kết quả chỉ một chút sức mạnh đó thôi đã khiến Thái Thanh Lão Tử bị thương không nhỏ.

"Một quyền không đủ thì thêm vài quyền nữa, tổng cộng cũng sẽ đập nát cái mai rùa này của ngươi thôi." Lâm Nguyên cười lên, sau đó ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, giải phóng sức mạnh, vung nắm đấm liên tục nện về phía trước.

Trong nháy mắt, toàn bộ vũ trụ tràn ngập những quyền ảnh dày đặc.

Lâm Nguyên trong tích tắc đã vung ra ba triệu quyền, mỗi một quyền đều nện lên Linh Lung Bảo Tháp kia, cuồng bạo và dũng mãnh.

Thái Thanh Lão Tử gầm thét, thôi động Thái Cực Đồ dùng đạo kim kiều ngăn cản, nhưng không lâu sau Thái Cực Đồ đã bị đánh bay, phát ra tiếng kêu thê lương.

Tiếp đó là Linh Lung Tháp cứng rắn chịu đựng đòn oanh kích của Lâm Nguyên, chỉ trong chốc lát đã rung chuyển kịch liệt, sau đó nghe một tiếng rắc, một vết nứt đáng sợ xuất hiện.

Oanh!

Thái Thanh Lão Tử càng thảm hại hơn, cho dù có Linh Lung Tháp bảo hộ nhưng chỉ riêng luồng dư ba oanh kích tới đã khiến toàn bộ cơ thể hắn nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ!

Tuy rất nhanh đã trọng tổ lại nhưng tư thái chật vật như vậy đã lọt vào mắt tất cả mọi người, từ các đại thần thông giả đến các Thiên đạo Thánh nhân như Chuẩn Đề đều vô cùng chấn hãi.

"Thái Thanh Lão Tử, cảnh giới đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên, có Thiên Đạo chi lực gia trì, lại nắm giữ chí bảo như Thái Cực Đồ, Linh Lung Tháp, kết quả... lại bị đánh áp đảo!" Cơ thể mọi người đều run rẩy, trong mắt lộ rõ vẻ sợ hãi.

Sức mạnh mà Lâm Nguyên thể hiện lúc này thực sự quá đáng sợ, quả thực không thể tin nổi.

"Đây chính là Đại Đạo chi lực gia trì sao?

Còn khủng bố hơn Thiên Đạo chi lực quá nhiều!

Trước đây ưu thế lớn nhất của Thiên đạo Thánh nhân chính là có Thiên Đạo chi lực gia trì, có thể thăng cấp cảnh giới, vô hạn phục sinh!

Nhưng hiện tại xem ra ưu thế này đã bị Lâm Nguyên hoàn toàn hóa giải!" Các đại thần thông giả trong lòng đều thầm nghĩ như vậy.

Càng có một số người nhạy bén nhận ra trận chiến này không chỉ đơn giản là trận đấu giữa Lâm Nguyên và Thái Thanh Lão Tử, mà nó còn mang ý nghĩa sâu xa hơn!

Nó đại biểu rằng, hào quang của Thiên Đạo bắt đầu ảm đạm rồi!

“Ngươi tưởng như vậy là có thể đánh bại ta sao?

Chưa đủ, còn xa mới đủ!” Bên trong Linh Lung Tháp, ánh mắt Thái Thanh Lão Tử lộ ra vẻ hung dữ.

Hắn kết ấn bằng hai tay, ấn mạnh xuống.

Chương 229

"Khai Thiên Công Đức, hiện!" Oanh long một tiếng!

Toàn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp chấn động, lập tức từ bên trong có công đức chi lực mênh mông như biển cả lao ra, hào quang rực rỡ chiếu sáng cả vũ trụ, nặng nề, bàng bạc, mang lại sự chấn động cực lớn.

Công đức chi lực này thuần túy tới cực điểm, cao cấp hơn Thiên Đạo công đức gấp nhiều lần, thậm chí ngay cả Đại Đạo công đức đứng trước nó dường như cũng có chút không bằng.

Khi nó vừa xuất hiện, cả vũ trụ đều chao đảo, những đòn tấn công vô địch của Lâm Nguyên vào lúc này đều bị ngăn cản dễ dàng, thậm chí còn sinh ra một luồng lực phản chấn khổng lồ!

Đây chính là Khai Thiên Công Đức.

Năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa tạo ra Hồng Hoang, trong đó hai phần công đức chi lực đã hóa thành Linh Lung Bảo Tháp.

Một khi công đức chi lực này được thôi động, lực phòng ngự của Linh Lung Bảo Tháp sẽ là cử thế vô song!

"Khai Thiên Công Đức quả nhiên bất phàm, có nó bảo hộ, trong thời gian ngắn ta rất khó phá vỡ phòng ngự của ngươi." Ánh mắt Lâm Nguyên thâm thúy, ngay cả hắn cũng phải thừa nhận Khai Thiên Công Đức quả thực cường hãn, có thể nói là một loại tồn tại gian lận.

"Ha ha, phá vỡ?

Ngươi căn bản không biết sự đáng sợ của Khai Thiên Công Đức đâu, có nó ở đây ta sẽ vĩnh hằng bất bại." Thái Thanh Lão Tử cười lớn.

Lúc này hắn mang một vẻ cuồng ngạo, trước đó bị Lâm Nguyên áp bức quá thảm, giờ đây bất ngờ chiếm lại quyền chủ động, không khỏi sinh ra cảm giác sảng khoái.

"Vậy sao?

Thế thì thử xem đi." Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng.

Dứt lời, hắn đột nhiên giơ tay chiêu gọi, tức thì một tòa cự đỉnh bay ra từ trong cơ thể.

Khi tòa cự đỉnh này xuất hiện, một luồng uy áp đáng sợ bùng phát, cả vũ trụ rung chuyển.

Tiên thiên chí bảo – Tạo Hóa Đỉnh!

Đây là linh bảo hắn lấy được từ Hoàng Châu, cùng đẳng cấp với Càn Khôn Đỉnh trong tay Hồng Quân, uy lực cường hãn không hề thua kém các Tiên thiên chí bảo khác.

Trong tay hắn còn có một món Tiên thiên chí bảo khác là Hỗn Độn Chung, chỉ có điều Hỗn Độn Chung cũng giống như Linh Lung Bảo Tháp, chủ yếu thiên về lực phòng ngự kinh người, lực tấn công hơi kém một chút, vì vậy Lâm Nguyên không sử dụng nó.

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt Tạo Hóa Đỉnh phình to, lấp đầy tinh không, tỏa ra uy nghiêm kinh thiên.

Dưới sự thôi động của Lâm Nguyên, nó va chạm mạnh bạo vào luồng thanh quang công đức.

Tuy nhiên dưới sự va chạm như vậy, thanh quang công đức chỉ gợn lên từng tia sóng lăn tăn, hóa giải toàn bộ đòn tấn công của Tạo Hóa Đỉnh!

Thái Thanh Lão Tử khi mới thấy Tạo Hóa Đỉnh còn giật mình,

nhưng thấy cảnh này liền thở phào nhẹ nhõm, lập tức cười lớn.

"Ta có phòng ngự như thế này, cho dù ngươi có đánh thế nào ta cũng không sao!

Còn ngươi thì khác, cho dù ngươi có bảo vật phòng ngự như Hỗn Độn Chung thì lực phòng ngự cũng có hạn.

Dưới sự tấn công vô hạn của ta, cuối cùng sẽ có ngày ngươi phải thân tử đạo tiêu!" Dứt lời, ánh mắt Thái Thanh Lão Tử trở nên lạnh lẽo, quát lên một tiếng, trực tiếp lao về phía Lâm Nguyên, đồng thời thôi động Thái Cực Đồ tấn công không chút kiêng kỵ.

Chỉ trong nháy mắt, trong hư không thần mang bùng nổ, hàng ngàn hàng vạn đại thần thông được Thái Thanh Lão Tử tung ra như những dòng thác nhấn chìm Lâm Nguyên.

Thái Cực Đồ cũng tỏa ra hào quang chói mắt, dù trước đó đã bị tổn hại nhưng vẫn sở hữu sức mạnh cường hãn, âm dương nhị khí cuồn cuộn đan xen vào nhau như hai con cự long lao về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên chỉ cần rung nắm đấm là xóa tan toàn bộ đòn tấn công, nhưng Thái Thanh Lão Tử lúc này dường như đã rơi vào trạng thái điên cuồng, dù tấn công thất bại vẫn tiếp tục lao lên.

Hắn có Thiên Đạo chi lực gia trì nên vĩnh viễn không phải lo lắng về việc tiêu hao pháp lực, có thể chiến đấu mãi cho đến tận cùng của Vô Lượng Lượng Kiếp.

Lâm Nguyên lúc đầu ứng đối còn khá thong dong, nhưng dần dần trên người cũng bắt đầu có một vài vết thương.

Dù sao Thái Thanh Lão Tử lúc này đang sở hữu pháp lực Hỗn Nguyên lục trọng thiên, mỗi một đòn tấn công thực tế đều vô cùng khủng bố!

Trong tình cảnh không cần lo lắng về phòng ngự của bản thân mà

chỉ lo phong cuồng tấn công như thế này, ngay cả Lâm Nguyên thỉnh thoảng cũng chịu thiệt thòi.

"Xem ra trận chiến này đã rơi vào trạng thái giằng co rồi, có lẽ vài vạn năm, thậm chí mười vạn, trăm vạn năm cũng khó lòng phân thắng bại." Các đại thần thông giả thấy cảnh này đều thầm nghĩ trong lòng.

Lâm Nguyên sở hữu lực tấn công vô địch, Thái Thanh Lão Tử sở hữu lực phòng ngự cái thế, hai bên đều có ưu nhược điểm riêng, trong thời gian ngắn rất khó phân thắng bại, chỉ có thể dựa vào thời gian để mài mòn nhau.

"Đáng tiếc, mấy kiện Hỗn độn linh bảo như U Minh Thư vẫn chưa luyện hóa xong, không thể sử dụng được." Trong lúc chiến đấu, Lâm Nguyên cũng cảm thấy hơi đau đầu.

Thái Thanh Lão Tử lúc này quả thực có chút gai mắt.

Tâm niệm hắn xoay chuyển liên tục trong đầu, tìm kiếm phương pháp ứng đối.

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp mang lại cho hắn ngộ tính và trí tuệ nghịch thiên.

Khi hắn bắt đầu suy tính, trong đầu hiện ra vô số ý tưởng, chỉ trong chốc lát ánh mắt hắn chợt sáng lên, một kế hoạch đã hình thành.

"Nếu đã giết không được ngươi, vậy trực tiếp trấn áp luôn đi!" Lâm Nguyên cười dài một tiếng.

Hắn giơ tay thôi động Không Gian Pháp Tắc, ức vạn sợi xích không gian bắn ra bao quanh Thái Thanh Lão Tử từng tầng một, trong phút chốc đã trói chặt hắn giữa tinh không.

"Chỉ dựa vào cái này mà muốn trấn áp ta?

Đúng là nằm mơ!" Thái Thanh Lão Tử cười lạnh.

Loại trói buộc không gian này hắn chỉ cần tốn chút thời gian là có thể dễ dàng thoát ra, căn bản không nhốt được hắn.

"Yên tâm, đây chỉ mới là món khai vị thôi." Lâm Nguyên nói.

Tâm niệm hắn động một cái, tức thì trong cơ thể truyền ra một luồng dao động hạo hãn, sau đó tiếng nổ vang lên như thể đang khai thiên tích địa, chấn động lòng người.

"Thể Nội Thế Giới, trấn áp!" Cùng với tiếng hét lớn của Lâm Nguyên, phía sau hắn đột nhiên hiện ra một gốc thông thiên chi thụ, gần như muốn làm nổ tung cả vũ trụ, hùng vĩ đến mức khó có thể tưởng tượng.

Gốc cự thụ này, trong mỗi một tế bào đều ẩn chứa ức vạn đa nguyên vũ trụ, toàn bộ gộp lại cấu tạo nên một hệ thống thế giới đồ sộ đến mức không thể tin nổi.

Nó đã vô hạn tiếp cận với đỉnh cấp đại thiên thế giới!

Sức mạnh thế giới nặng nề, khôi hoằng thấu phát ra từ gốc cự thụ đó, cả vũ trụ đều rung chuyển, dường như không thể chịu nổi trọng lượng ấy.

"Ngươi thế mà lại nâng cấp Thể Nội Thế Giới lên đến mức đáng sợ như vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử ngây người, ánh mắt lộ vẻ không thể tin được.

Sau khi đạp nhập Thánh nhân cảnh giới, hắn cũng đã thử tế luyện Thể Nội Thế Giới, nhưng quá khó.

Chưa nói đến việc khác, chỉ riêng việc khai thiên tích địa trong cơ thể đã yêu cầu nhục thân cao đến mức vô lý, cho dù là Thánh nhân cũng rất khó đạt được yêu cầu đó.

Không ngờ Lâm Nguyên không những khai tịch thành công mà còn nâng tầm nó đến cảnh giới khủng bố như thế!

Trong Hồng Hoang, các đại thần thông giả cùng các Thánh nhân như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng đều trợn tròn mắt, vô cùng chấn động.

Trong tay Lâm Nguyên rốt cuộc còn bao nhiêu quân bài chưa lật nữa đây!

Oanh long!

Chương 230

Lâm Nguyên không thèm quan tâm người khác nghĩ gì.

Thể Nội Thế Giới vừa xuất hiện liền bùng nổ mạnh mẽ, một luồng sức mạnh kinh thiên động địa tuôn ra bao quanh Thái Thanh Lão Tử, kéo hắn vào bên trong, trấn áp dưới gốc cây Thế Giới Thụ!

Sức mạnh thế giới vô cùng tận mênh mông như thác nước đổ xuống, nhấn chìm Thái Thanh Lão Tử.

Trong cả quá trình, vì bị xích không gian trói buộc nên Thái Thanh Lão Tử không thể thực hiện bất kỳ phản kích nào.

Hắn có thanh quang công đức hộ thể, dù bị trấn áp cũng không bị thương, nhưng hắn kinh hoàng nhận ra dưới sự trấn áp này hắn không thể hành động được nữa!

Mọi liên hệ với thế giới bên ngoài đều bị cắt đứt!

Thậm chí ngay cả việc thao túng Thái Cực Đồ cũng không làm được!

Toàn bộ con người đều bị cầm tù, giống như bị cách tuyệt khỏi thế giới!

"Tiếp theo ta sẽ từ từ nghĩ cách xem làm sao để phá cái thanh quang công đức này của ngươi." Lâm Nguyên cười nói: "Hồng Hoang rộng lớn vô biên, tổng sẽ tìm được cách thôi." Trong lòng Thái Thanh Lão Tử lạnh toát.

Hiện tại hắn có thanh quang công đức hộ thể nên không cần lo lắng cho an nguy của mình, nhưng bị Lâm Nguyên trấn áp như thế này thì ai biết sau này sẽ xảy ra chuyện gì.

"Thôi được, chỉ đành dùng đến thủ đoạn cuối cùng: Nhất Khí Hóa

Tam Thanh!" Cuối cùng, Thái Thanh Lão Tử nghiến răng một cái, ánh mắt lóe lên một tia điên cuồng.

Oanh!

Một luồng khí tức đáng sợ bùng phát, quanh thân Thái Thanh Lão Tử bùng lên ngọn lửa ánh sáng đáng sợ, từng đợt dao động sức mạnh hạo hãn cuộn trào.

Hắn giống như vừa mở ra một chiếc xiềng xích phong ấn vạn cổ, giải phóng một con hung thú hỗn độn, trở nên vô cùng khủng bố, ngay cả Huyền Hoàng Tháp cũng rung chuyển theo.

Lâm Nguyên thấy cảnh này, thần tình bình tĩnh giơ tay ấn xuống.

Hồng Mông Thế Giới Thụ chấn động, càng nhiều sức mạnh thế giới lao xuống, không ngừng trấn áp.

"Hắc hắc, ngươi tưởng bây giờ ngươi còn cản được ta sao?" Thái Thanh Lão Tử cười dữ tợn.

Trong lúc nói chuyện, khí tức của hắn đã leo đến cực hạn, khoảnh khắc tiếp theo sẽ bùng nổ triệt để.

Tuy nhiên, ngay lúc này dị biến xảy ra.

Oanh long một tiếng!

Tại nơi cao vút vô tận kia, dòng trường hà Thiên Đạo hạo hãn đột ngột sôi trào, cuộn lên những con sóng đáng sợ, từng luồng Thiên Đạo chi lực khủng bố lao xuống.

Chỉ trong chốc lát, Thiên Đạo chi lực đó giống như có sinh mệnh, như một con tuyệt thế hung long lao thẳng vào thế giới Hồng Mông Thụ, lập tức quấn lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp và kéo mạnh ra ngoài.

Oanh long!

Hồng Mông Thế Giới Thụ và Thiên Đạo chi lực lập tức giằng co,

chấn động kịch liệt, phát ra một tiếng nổ vang trời.

Lá cây xào xạc rơi rụng, cành cây gãy lìa, không biết bao nhiêu ức vạn đa nguyên vũ trụ vì thế mà lung lay.

Thái Thanh Lão Tử thấy vậy không khỏi dừng lại, ánh mắt lộ vẻ kinh hỉ: "Thiên Đạo muốn đích thân tới cứu ta!" Hắn ha ha cười lớn.

"Hử?" Lâm Nguyên kinh dị.

Cảnh tượng trước mắt này có chút nằm ngoài dự kiến của hắn.

Sau trận chiến U Minh Huyết Hải, Thiên Đạo trọng thương, Hồng Quân cũng trọng thương, từ đó đến nay đều đang dưỡng thương, cơ bản sẽ không xuất động chân thân, vậy mà hiện tại lại đích thân ra tay!

Chuyện này quá kỳ quái!

Thái Thanh Lão Tử tuy là Thiên đạo Thánh nhân mạnh nhất trong Hồng Hoang Lục Thánh, nhưng đối với Thiên Đạo mà nói, cũng không thể nào quan trọng đến mức khiến nó bất chấp thương thế của mình để đích thân ra tay như vậy!

Đằng sau chuyện này nhất định có âm mưu lớn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lâm Nguyên sắc lạnh hẳn lên.

Thiên Đạo và hắn có thể nói là kẻ thù không đội trời chung, vì vậy bất luận thế nào cũng không thể để đối phương được như ý nguyện.

Nếu nó muốn cứu Thái Thanh Lão Tử, vậy tuyệt đối không thể để nó thành công.

Oanh!

Lâm Nguyên bùng nổ, thôi động Tạo Hóa Đỉnh, một luồng uy năng vô cùng đáng sợ bộc phát.

Tạo hóa chi khí hạo hãn cuồn cuộn tuôn ra nhấn chìm vũ trụ.

Trong hư không, các phù hiệu Đại Đạo hiện ra như những mặt trời nhỏ rực rỡ chói mắt bao quanh Tạo Hóa Đỉnh, càng làm tăng thêm thần uy của nó.

Nó lao ra như tia chớp, lập tức đánh đứt luồng Thiên Đạo chi lực kia!

Thái Thanh Lão Tử ngỡ ngàng, không ngờ chỉ trong chốc lát Thiên Đạo đã bị Lâm Nguyên đánh lui.

Tuy nhiên khoảnh khắc tiếp theo, ánh mắt hắn lại lộ ra vẻ vừa mừng vừa sợ.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Chỉ nghe dòng trường hà Thiên Đạo hạo hãn nổ vang, lần này nó thế mà vươn ra hàng ngàn vạn cánh tay khổng lồ.

Mỗi một cánh tay Thiên Đạo đều có uy năng giống như luồng Thiên Đạo chi lực vừa rồi, đồng loạt bắn ra lao vào trong Hồng Mông Thế Giới Thụ, chộp lấy Huyền Hoàng Linh Lung Tháp và kéo mạnh ra ngoài.

Oanh!

Thế giới thụ rung chuyển kịch liệt, thậm chí có lá cây héo úa, cành cây gãy vụn, nhiều đa nguyên vũ trụ vì thế mà tan vỡ.

Trong mắt Lâm Nguyên cũng không khỏi hiện lên một vẻ ngưng trọng.

Thiên Đạo lần này xem ra đã quyết tâm cứu Thái Thanh Lão Tử đi.

Trong trạng thái trọng thương mà đột ngột thôi động sức mạnh hạo hãn như thế, Thiên Đạo cũng phải trả giá cực lớn.

"Thời gian gần đây hành động của Thiên Đạo vô cùng quỷ dị.

Đầu tiên là phục sinh những cường giả của thời đại quá khứ và để

họ đạp nhập cấp bậc Thánh nhân, sau đó còn tạo ra một Thiên Đạo không gian mà ngay cả ta khi vào trong cũng bị áp chế tu vi.

Giờ đây lại tốn công tốn sức cứu Thái Thanh Lão Tử...

Xem ra tiếp theo phải tìm cơ hội đi xem rốt cuộc Thiên Đạo muốn làm gì." Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này hắn cũng biết rất khó để tiếp tục giam giữ Thái Thanh Lão Tử.

Nếu tiếp tục cố chấp, nói không chừng Thể Nội Thế Giới của chính mình cũng sẽ bị nổ tung.

"Thôi được, tha cho ngươi lần này, cút đi!

Có điều cũng phải để lại chút lãi suất!" Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Chương 231

Nói xong, hắn thả lỏng sự trấn áp của Hồng Mông Thế Giới Thụ.

Tức thì hàng ngàn vạn cánh tay kia kéo chặt lấy Thái Thanh Lão Tử, vút một tiếng bay đi, trở về dòng trường hà Thiên Đạo.

Còn Lâm Nguyên không quan tâm chuyện đó, hắn chỉ đưa tay chộp lấy Thái Cực Đồ, một luồng pháp lực bàng bạc trong cơ thể tuôn ra, trong nháy mắt đã trấn áp nó.

Sau đó hắn còn búng ngón tay một cái, cũng trấn áp luôn cả Bạch Ngọc Biển Quải giữa tinh không.

"Bảo bối của ta!" Thái Thanh Lão Tử hét lên.

Bạch Ngọc Biển Quải thì thôi đi, nhưng Thái Cực Đồ là một trong ba món Tiên thiên chí bảo hiếm hoi của Hồng Hoang, thế mà lại bị cướp đi như vậy!

Tổn thất này ai có thể chịu nổi?

Thái Thanh Lão Tử chứng kiến cảnh này, trong lòng gần như sụp đổ, tức đến mức phun ra một ngụm hắc huyết.

"A..." Hắn gầm thét, khoảnh khắc này đầu óc đã nóng lên, liều mạng lao về phía Lâm Nguyên muốn giành lại Thái Cực Đồ.

Tuy nhiên Thiên Đạo chi lực cuộn trào, từng cánh tay Thiên Đạo khổng lồ dày đặc quấn lấy Thái Thanh Lão Tử, căn bản không cho hắn có bất kỳ hành động quá khích nào, cưỡng ép kéo hắn đi, chỉ để lại những tiếng gào thét thảm thiết của hắn.

"Đại huynh lần này thực sự là..." Phía núi Côn Luân, Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này đều lắc đầu thở dài.

Quá thảm!

Nhọc nhằn lập nên Nhân Giáo ở Nhân tộc bị phế bỏ, giao chiến với Lâm Nguyên thì bị đánh tơi tả, uy tín tổn hại nghiêm trọng, sau đó Thái Cực Đồ còn bị cướp mất.

Tổn thất lớn này quả thực khó có thể dùng ngôn từ nào để diễn tả.

Hai người bọn họ vừa rồi cũng định ra tay cứu giúp, dù sao vào thời điểm này tình cảm Tam Thanh vẫn còn rất tốt.

Nhưng trận chiến diễn ra quá nhanh!

Lâm Nguyên lập tức dời chiến trường đến thâm không tinh tú, không bao lâu sau đã đánh bại Thái Thanh Lão Tử, rồi Thiên Đạo ra tay kéo hắn đi.

Không phải ai cũng giống như Lâm Nguyên nắm giữ Không Gian Pháp Tắc.

Ngay cả Thánh nhân muốn từ Hồng Hoang đi đến thâm không tinh tú cũng cần một khoảng thời gian nhất định.

Vì vậy họ chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn.

Những đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang lúc này chỉ còn lại sự chấn động.

Trận chiến này Lâm Nguyên đối đầu với Thái Thanh Lão Tử và gần như toàn thắng!

Từ nay về sau sẽ không còn là "Lão Tử vô địch" nữa mà là "Vu Nguyên vô địch"!

Oanh long long ~ Giữa tinh không, dòng trường hà Thiên Đạo cuộn trào một hồi rồi biến mất.

Thái Thanh Lão Tử cũng theo đó biến mất không biết bị đưa đi đâu.

Lâm Nguyên thu lại Bạch Ngọc Biển Quải và Thái Cực Đồ, thôi động Không Gian Pháp Tắc bước ra một bước trở về Hồng Hoang.

Hắn nhìn qua cương vực Nhân tộc, thấy bọn người Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị đã bắt đầu từng bước phế trừ các cứ điểm của Nhân Giáo trong Nhân tộc, liền gật đầu hài lòng rồi trở về Vu tộc.

"Tiếp theo phải nghĩ cách đi thám thính dòng trường hà Thiên Đạo một chuyến." Tại đảo Bồng Lai, ánh mắt Lâm Nguyên lấp lánh.

Trường hà Thiên Đạo chính là dòng sông Vận Mệnh.

Lúc Lâm Nguyên đột phá Đại La Kim Tiên và Thánh nhân cảnh giới đều từng tới đó.

Chỉ có điều lúc đó là dòng sông Vận Mệnh chủ động kéo hắn vào, sau khi kết thúc quá trình đột phá liền không còn cảm ứng được tung tích của nó nữa.

Dòng sông Vận Mệnh rốt cuộc ở đâu, làm sao để bước vào đó vẫn là một ẩn đố lớn trong Hồng Hoang mà không ai làm rõ được.

Chỉ biết nó dường như có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào trong Hồng Hoang vào bất cứ lúc nào.

Về điểm này Lâm Nguyên cũng có cảm nhận sâu sắc, trận đại chiến vừa rồi diễn ra ở thâm không tinh tú xa xôi nhất mà trường hà Thiên Đạo vẫn có thể lập tức xuất hiện.

Tổng kết lại, muốn khám phá trường hà Thiên Đạo, trước tiên phải tìm được cách đi vào.

Lâm Nguyên không khỏi suy tư, rất nhanh hắn đã nghĩ đến Hậu Thổ.

Hậu Thổ là Địa đạo Thánh nhân, có thể triệu hoán trường hà Địa Đạo bất cứ lúc nào, mà trường hà Địa Đạo và trường hà Thiên Đạo

về bản chất đều được cấu thành từ quy tắc Hồng Hoang.

Vì vậy hắn có thể hỏi Hậu Thổ, nói không chừng có thể tìm được cách giải quyết vấn đề từ chỗ nàng.

Vút!

Vừa nghĩ tới đó, Lâm Nguyên liền đứng dậy hóa thành một luồng hồng quang bay thẳng về phía thế giới Địa Phủ.

Hậu Thổ với tư cách là Địa đạo Thánh nhân, cảm tri bao trùm mọi ngóc ngách của Địa Phủ, Lâm Nguyên vừa mới tiếp cận nàng đã lập tức phát hiện và vội vàng ra nghênh đón.

"Ta tới đây là có chuyện muốn thỉnh giáo tỷ." Lâm Nguyên đi thẳng vào vấn đề.

Hậu Thổ đưa Lâm Nguyên vào cung Diêm La, hai người ngồi xuống, nàng liền cười hỏi: "Không biết có chuyện gì mà lại làm khó được ngươi bây giờ?" Chuyện Lâm Nguyên đánh bại Thái Thanh Lão Tử đã sớm truyền khắp Hồng Hoang, hiện tại ai cũng biết đến chiến tích huyền thoại của hắn, danh xưng "Vô địch Vu Nguyên" vang dội khắp hoàn vũ.

Đối với chuyện này Lâm Nguyên chỉ mỉm cười, rồi nói: "Chuyện này nói ra thì dài." Sau đó hắn kể lại những điều bất thường của Thiên Đạo mà mình nhận thấy trong thời gian qua, rồi trầm giọng nói: "Ta nghi ngờ Thiên Đạo đa phần đang có biến hóa đáng sợ gì đó, cho nên muốn đi trường hà Thiên Đạo xem thử, nhưng lại không biết cách đi.

Trường hà Địa Đạo và trường hà Thiên Đạo tương tự nhau, nói không chừng ta có thể tìm được chút linh cảm từ chỗ tỷ." Hậu Thổ nghe xong trong lòng cũng kinh ngạc, không ngờ đằng sau hàng loạt sự việc xảy ra gần đây lại tiềm tàng chân tướng đáng sợ như vậy.

Nghĩ đến sự cường đại của Thiên Đạo, nàng không khỏi lo lắng nói: "Bất kể Thiên Đạo có làm trò gì, chỉ cần ở trong thế giới Địa Phủ này chúng ta sẽ không sao.

Ta thấy hay là cứ thu hẹp phạm vi thế lực Vu tộc, rút hết vào Địa Phủ đi!

Đi khám phá trường hà Thiên Đạo thực sự quá nguy hiểm." Lâm Nguyên lắc đầu nói: "Vẫn nên đi xem một chút thì tốt hơn.

Thế giới Địa Phủ cũng không hẳn là vạn vô nhất thất, ta luôn cảm thấy trong Thiên Đạo còn tiềm tàng nhiều bí mật hơn nữa, nói không chừng một ngày nào đó sẽ có thủ đoạn nhắm vào Địa Phủ." Hậu Thổ im lặng một hồi rồi mới thở dài: "Ngươi vì Vu tộc mà thực sự đã hy sinh quá nhiều rồi." Ngừng một chút nàng giải thích: "Cái gọi là trường hà Địa Đạo, so với thế giới Hồng Hoang thì giống như ở trong một không gian có vĩ độ cao hơn." "Nguyên thần có thể đi vào, nhưng nhục thân thì rất khó." "Thông thường chỉ có Đạo chủ của Địa đạo hoặc người được Đạo chủ cho phép mới có thể cảm ứng được vị trí cụ thể của trường hà Địa Đạo và đi vào trong đó.

Những người khác dù có nỗ lực đến đâu cũng khó lòng làm được!" Lâm Nguyên nhíu mày: "Đạo chủ của trường hà Thiên Đạo là Hồng Quân, lão ta là kẻ thù không đội trời chung với chúng ta, vĩnh viễn không đời nào cho phép ta vào đó.

Như vậy chẳng phải ta không còn hy vọng gì sao?" "Người khác không có hy vọng, nhưng ngươi thì chắc là được." Hậu Thổ khẽ mỉm cười.

"Ồ?" Lâm Nguyên ngạc nhiên.

"Ngươi còn nhớ chuyện lúc trước giúp ta gia nhập Lục Đạo Luân Hồi không?

Lúc đó ngươi nắm giữ Luân Hồi Pháp Tắc, nhưng lại hô hoán được sức mạnh của trường hà Địa Đạo trước cả ta đấy!" Hậu Thổ cười nói: "Lúc đó trường hà Địa Đạo còn chưa thức tỉnh, cho nên theo bản năng nó có một sự gần gũi với người nắm giữ Luân Hồi Pháp Tắc." "Hiện tại ta đã trở thành Địa đạo chi chủ, quyền kiểm soát Địa đạo trở nên rất sâu sắc, ngươi muốn hô hoán nó nữa thì e là rất khó." "Nhưng ta tin rằng ngươi vẫn có thể dễ dàng cảm ứng được vị trí của trường hà Địa Đạo!" Lâm Nguyên nghe vậy liền thôi động Luân Hồi Pháp Tắc thử một chút.

Quả nhiên khoảnh khắc tiếp theo, oanh một tiếng, hắn cảm nhận được trong một không gian xa xăm có sức mạnh bàng bạc vô cùng đang cuộn trào, chính là sức mạnh của trường hà Địa Đạo.

"Từ sau trận chiến U Minh Huyết Hải đó, mọi người đều đã biết bản thể của trường hà Thiên Đạo thực chất chính là dòng sông Vận Mệnh.

Vì vậy ta tin rằng nó chắc chắn cũng sẽ có cảm giác gần gũi với người nắm giữ Vận Mệnh Pháp Tắc!

Dựa vào Vận Mệnh Pháp Tắc, đa phần ngươi có thể cảm ứng được vị trí của nó." Hậu Thổ tiếp tục nói.

Chương 232

Lâm Nguyên nghe xong không khỏi sáng mắt lên, có cảm giác thông suốt hẳn ra!

Đây là một đạo lý đơn giản, nhưng nếu không có Hậu Thổ chỉ điểm thì thật sự không chắc đã nghĩ ra được.

Nhưng Lâm Nguyên nhanh chóng nghĩ đến một vấn đề khác.

"Sau khi cảm ứng được trường hà Thiên Đạo thì làm sao để đi vào?

Nếu chỉ có nguyên thần đi vào thì có chút nguy hiểm." Tính cách Lâm Nguyên vẫn luôn cẩn trọng như trước, bất cứ chuyện gì cũng phải tính toán kĩ lưỡng không để lộ sơ hở.

"Chuyện này chắc là có liên quan đến độ sâu sắc trong việc lĩnh ngộ pháp tắc!

Chỉ cần ngươi tham ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc đủ sâu, ta nghĩ chắc chắn có thể dùng nhục thân đạp bước vào trong!" Hậu Thổ nói.

"Được, vậy ta sẽ thử xem." Lâm Nguyên gật đầu.

Hiện nay mức độ lĩnh ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc của hắn đã đạt tới 100%, tiến thêm một bước nữa chính là dung hợp pháp tắc.

Với căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp của hắn, chuyện này không phải là quá khó.

"Ta sẽ bế quan ở đây một thời gian để tham ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc." Lâm Nguyên cười nói.

"Không thành vấn đề." Hậu Thổ mỉm cười, lập tức phất tay một cái, tức thì có sức mạnh Địa đạo mênh mông rủ xuống, biến nơi họ

đang đứng thành một địa điểm bế quan đỉnh cấp.

Đạo vận bao quanh, nguyên khí cuộn trào.

Lâm Nguyên cũng không khách khí, lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tham ngộ.

Hậu Thổ thấy vậy liền rời đi, đứng canh giữ ở bên ngoài.

Ông ~ Một luồng dao động vô hình tản ra, Lâm Nguyên bắt đầu toàn lực tham ngộ.

Trên đỉnh đầu hắn hiện ra một hạt giống Hỗn Độn Thanh Liên, thấp thoáng còn thấy được hư ảnh của một đóa Ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Đạo vận mênh mông rủ xuống, trí tuệ vô tận lấp lánh.

Tất cả những điều này khiến mức độ tham ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc của Lâm Nguyên đạt đến cực hạn, hoàn toàn chìm đắm trong sự huyền ảo của vận mệnh.

Vì đã có kinh nghiệm dung hợp Lực chi pháp tắc và Nhân quả pháp tắc trước đó nên hiện tại việc dung hợp Vận Mệnh Pháp Tắc đối với hắn cũng khá quen thuộc.

Thời gian thấm thoát trôi qua, chớp mắt đã ba trăm năm trôi qua.

Trong cơ thể Lâm Nguyên oanh một tiếng, đột nhiên bùng phát một luồng khí tức vận mệnh lao thẳng lên chín tầng mây.

Oanh!

Chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, sau lưng Lâm Nguyên hiện ra hư ảnh một con sông vận mệnh dài dằng dặc, cuồn cuộn chảy trôi, tựa như muốn bao dung cả chúng sinh.

Pháp tắc Vận Mệnh đã dung hợp được một phần trăm!

Lâm Nguyên mở mắt ra, từ đôi đồng tử bắn ra hai luồng ánh sáng đáng sợ xuyên thấu hư không, nhưng chỉ trong chốc lát, hào quang ấy đã thu liễm lại, mọi dị tượng đều tan biến.

Hắn đứng dậy, bước ra khỏi nơi bế quan.

Hậu Thổ vẫn luôn ở bên ngoài hộ đạo cho Lâm Nguyên, thấy hắn đi ra liền vui mừng hỏi: "Đệ thành công rồi sao?" Lâm Nguyên gật đầu: "Hiện tại ta cần rời khỏi thế giới Địa Phủ, trở về Hồng Hoang để thử cảm ứng Thiên Đạo trường hà." Hậu Thổ vội vàng nói: "Ta là chủ nhân Địa Đạo, nếu đi ra ngoài nhất định sẽ dẫn khởi Thiên Đạo chú ý, nên hãy để Cửu Phượng đi cùng đệ.

Nàng là chủ nhân Phong Đô, đối với Địa Đạo cũng có hiểu biết sâu sắc, nói không chừng có thể giúp được đệ." "Được." Lâm Nguyên cười đáp.

Cửu Phượng vốn là cộng sự cũ của hắn, từ lúc hắn còn là Đại Vu yếu nhất tham gia săn bắn cùng Vu tộc, nàng đã là đồng đội của hắn.

Hậu Thổ lập tức phát đi một đạo tin tức triệu hoán Cửu Phượng tới, nói rõ đầu đuôi sự việc.

Cửu Phượng nghe xong dĩ nhiên lập tức đồng ý.

Lâm Nguyên cùng Cửu Phượng rời khỏi Địa Phủ, trở lại Hồng Hoang.

Trên đường đi, hai người hàn huyên đủ chuyện xảy ra trong những năm xa cách.

Cửu Phượng ban đầu còn hơi câu nệ, dù sao Vu Nguyên lúc này đã là Thánh nhân cao cao tại thượng, nhưng sau khi thấy Lâm Nguyên không hề bày ra dáng vẻ gì, nàng cũng dần dần thả lỏng.

Lâm Nguyên tùy ý chọn một nơi rồi dừng lại, nói: "Cứ ở đây đi." Cửu Phượng gật đầu.

Thiên Đạo bao phủ khắp mọi ngóc ngách của thế giới Hồng Hoang, dù cảm ứng ở đâu cũng như nhau cả.

Oanh!

Lâm Nguyên thúc động pháp tắc Vận Mệnh, sau lưng lập tức hiện ra con sông Vận Mệnh tráng lệ, mượn đó để cảm ứng Thiên Đạo trường hà trong cõi minh minh.

Ong~~ Chỉ trong nháy mắt, hắn đã cảm nhận được ở một nơi cao vút vô tận có một dòng sông khổng lồ đang cuồn cuộn chảy xiết, vĩnh viễn không dừng lại.

Hắn thử thiết lập liên kết với nó và lập tức thành công, ngay sau đó từ dòng sông kia truyền đến một lực kéo cực đại, muốn kéo Nguyên thần của hắn vào trong!

Cảm giác này cực kỳ giống với quá trình hắn đột phá Đại La Kim Tiên và Thánh nhân cảnh giới, khi Nguyên thần xuất khiếu du ngoạn sông Vận Mệnh.

"Quả nhiên thành công rồi!" Lâm Nguyên trong lòng vui mừng.

Tuy nhiên, chỉ có Nguyên thần đi qua thì không đủ, phải cả nhục thân cũng qua mới được, nếu không thực lực không đủ, đi vào Thiên Đạo trường hà nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm.

Lâm Nguyên tham ngộ pháp tắc Vận Mệnh đã đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, lúc này tự nhiên hiểu rõ phải làm gì.

Ong!

Hắn thúc động pháp tắc Vận Mệnh, hư không chấn động mạnh mẽ, từng sợi tơ vận mệnh lấp lánh xuất hiện buộc chặt Nguyên thần và nhục thân hắn lại với nhau, đồng thời cũng quấn lấy cả Cửu Phượng.

Sau đó, lực kéo từ Thiên Đạo trường hà lập tức kéo cả Nguyên thần, nhục thân và Cửu Phượng vào trong.

Oanh!

Trong cơn trời đất quay cuồng, nhục thân của họ đã đặt chân vào không gian nơi Thiên Đạo trường hà ngự trị.

Phóng tầm mắt nhìn lại, giữa hư không vô tận là một đại hà tráng lệ cuồn cuộn chảy về phía trước, mỗi đóa sóng hoa đều là vận mệnh tập hợp của tất cả sinh linh trong một đại thời đại.

Con sông dài này còn có vô số nhánh phụ, mỗi nhánh lại kết nối với một đỉnh cấp Đại Thiên thế giới.

Bên ngoài nhánh phụ lại có các nhánh cấp thấp hơn, miên diên bất tuyệt như thế.

Cả con sông dài tựa như một đại thụ khổng lồ, bao quát tất cả vận mệnh của chư thiên vạn giới.

Sức mạnh Thiên Đạo hùng hồn bao phủ lên dòng sông này, trấn áp mọi sinh linh!

"Đây chính là sông Vận Mệnh, là Thiên Đạo trường hà sao?" Cửu Phượng nhìn cảnh này mà lòng đầy chấn động.

Lúc đột phá Đại La Kim Tiên nàng cũng từng tới đây một lần, nhưng lần này khác hẳn, lần này là nhục thân đặt chân tới, sự trùng kích vào tâm trí lớn hơn nhiều.

"Chúng ta đi lên thượng nguồn xem một chút, trước tiên phải xem ấn ký của những cường giả đã chết, xem trạng thái của chúng ra sao." Lâm Nguyên nói.

Chương 233

"Ân." Cửu Phượng gật đầu.

"Nghịch chuyển Nhân Quả!" Sau đó, Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng, thúc động pháp tắc Nhân Quả, từng đoàn sợi tơ nhân quả quấn quanh hắn và Cửu Phượng, khiến không gian nơi họ đứng hơi vặn vẹo, mọi thứ dường như đã phát sinh một sự biến hóa kỳ dị.

Đây là cách Lâm Nguyên ẩn giấu hành tung của mình!

Pháp tắc Nhân Quả có thể vặn vẹo nhân quả, dù ở trong Thiên Đạo trường hà thì Thiên Đạo cũng khó lòng phát hiện ra họ, đây chính là một trong những lá bài tẩy giúp Lâm Nguyên dám tới nơi này!

Vèo!

Họ đi dọc về phía thượng nguồn.

Cảnh vật ven đường không khác mấy so với trước kia, đều là ấn ký của các đỉnh tiêm đại năng, ví dụ như cây Bồ Đề thông thiên của Chuẩn Đề, hay cây Khổ Trúc khổng lồ của Tiếp Dẫn.

Thế nhưng, họ nhanh chóng phát hiện ra ấn ký thuộc về Yêu tộc đều có biến hóa kinh người, trở nên vô cùng mạnh mẽ!

Các ấn ký của Yêu Thánh như Bạch Trạch phát ra khí tức dĩ nhiên đã bước vào chuẩn thánh đỉnh phong, tương đương với các đại thần thông giả như Trấn Nguyên Tử hay Minh Hà lão tổ!

Mà Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất càng đáng sợ hơn, khí tức từ ấn ký của họ không hề thua kém Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Hai con Kim Ô khổng lồ vàng rực trên sông Vận Mệnh sải cánh, khí tức hung lệ ngập trời bùng phát, chấn nhiếp vạn cổ, khủng bố vô cùng.

“Cái này... chẳng lẽ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đã chứng đạo thành Thánh?” Cửu Phượng chấn động tâm can.

“Chuyện này cũng bình thường thôi.” Lâm Nguyên cười nhẹ, “Chắc là Thiên Đạo chủ động nới lỏng hạn chế, cho Yêu tộc thêm hai tôn Thánh vị, nói không chừng cũng có nguyên nhân từ việc Bàn Cổ đại thần chém rơi một góc Thiên Đạo hóa tác Nhân Đạo thần luân.” “Khí tức của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn dường như cũng mạnh hơn.” Cửu Phượng lo lắng, “Thực lực của kẻ địch tăng lên nhanh quá.” “Hiện tại không còn đơn giản là tranh đoạt Lượng Kiếp, mà là cuộc chiến giữa Thiên Đạo và Địa Đạo.

So với Lượng Kiếp thông thường, nó e là còn thảm liệt hơn vạn lần.

Vì vậy, trước khi cuộc chiến cuối cùng nổ ra, Thiên Đạo đương nhiên sẽ tìm mọi cách để thăng thực lực cho phe mình.” Lâm Nguyên giải thích.

Hắn đưa Cửu Phượng tiếp tục tiến về phía trước.

Vượt qua Nữ Oa, vượt qua Tam Thanh, họ nhanh chóng đến vùng thượng nguồn xa hơn.

Tại đây, họ đã thấy được một màn chấn động.

Đó là một chuỗi các ấn ký lấp lánh như mặt trời, phát ra ánh hào quang kinh người trong Thiên Đạo trường hà.

Thao Thiết, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Hỗn Độn, Thú Hoàng — Hùng thú nhất tộc!

Long Vương, Long Vương cửu tử — Long tộc!

Nguyên Phượng, Kim Phượng, Thải Phượng, Hỏa Phượng — Phượng hoàng nhất tộc!

Tổ Kỳ Lân, Mặc Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân...

Kỳ Lân nhất tộc!

Ấn ký của tứ đại cường tộc thuở xưa dĩ nhiên đều hiện ra trạng thái tân sinh!

Hơn nữa, khí tức chúng tỏa ra cũng giống như Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đều đã bước chân vào tầng thứ Thánh nhân!

"Trời ạ...

Đây đều là những cường giả viễn cổ đã diệt vong hoặc mất tích, vậy mà toàn bộ đều phục sinh, còn bước vào cảnh giới Thánh nhân...

Chuyện này làm sao có thể..." Trong lòng Cửu Phượng dâng lên sóng cuộn biển gầm.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là một cảnh giới vô địch, ngoại trừ đối thủ cùng cấp thì không sinh linh nào có thể kháng cự, dưới Thánh nhân đều là kiến cỏ!

Trong Hồng Hoang, muốn sinh ra một vị Thánh nhân khó như lên trời, phải có căn nguyên kinh thiên và phúc duyên nghịch thiên.

Ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nếu không có Thiên Đạo giúp đỡ cũng tuyệt đối không thể chạm tới cảnh giới này!

Vậy mà lúc này, trước mắt Cửu Phượng lại xuất hiện gần ba mươi vị Thánh cấp!

Con số này thực sự kinh hãi thế tục!

Nếu truyền ra ngoài chắc chắn sẽ làm nổ tung cả Hồng Hoang!

Quá khủng bố, vượt xa tưởng tượng!

"Thiên Đạo này quả nhiên là điên cuồng thật." Ngay cả Lâm Nguyên khi thấy cảnh này cũng không nhịn được mà cảm thán.

Không biết đây là do Thiên Đạo đứng sau dàn dựng hay do Hồng Quân thực hiện, nhưng dù là ai thì đây cũng là một nước đi cực lớn!

Gần ba mươi vị Thánh nhân, dù chỉ là Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, một khi liên thủ thì ngay cả hắn cũng chưa chắc là đối thủ.

Khi số lượng đủ lớn, nó sẽ tạo ra sự biến đổi về chất!

Lúc này, Lâm Nguyên càng nhận thức sâu sắc hơn sự cường hoành và khủng bố của kẻ địch mà Vu tộc phải đối mặt.

Những cường giả này một khi được Thiên Đạo phục sinh thì chắc chắn sẽ nghe lệnh Thiên Đạo, sớm muộn gì cũng phát sinh xung đột trực diện với Vu tộc.

"Đi thôi, chúng ta tiếp tục lên thượng nguồn xem, để xem trong Thiên Đạo trường hà này còn ẩn giấu cái gì nữa!" Một lúc sau, Lâm Nguyên khôi phục lại bình tĩnh, đưa Cửu Phượng đi tiếp.

"Đây chắc là quân bài tẩy cuối cùng của Thiên Đạo rồi nhỉ?

Thật khó tưởng tượng còn có mưu đồ nào khủng bố hơn gần ba mươi vị Thánh nhân kia." Cửu Phượng không nhịn được nói.

Cảnh tượng vừa rồi thật sự quá chấn động.

"Cứ xem rồi tính." Lâm Nguyên chỉ cười nhạt.

Dù biết đối thủ mạnh mẽ như vậy, hắn vẫn giữ thái độ vân đạm phong khinh.

Vèo!

Hai người tiếp tục đi dọc theo dòng sông.

Lần này, từ xa họ đã thấy một cây Dương Liễu thông thiên, bên cạnh là hư ảnh một con giun đất (khúc thiện) phát ra sát khí hung lệ ngập trời.

Đó tự nhiên là ấn ký của Dương Liễu và Hồng Quân rồi!

Ấn ký của Dương Liễu tồn tại ở đây, chứng tỏ y vẫn đang ở Hồng Hoang, chỉ là không lộ diện, vô cùng thần bí.

Hai đoàn ấn ký này cơ bản nằm ở nguồn sông Vận Mệnh, nơi đó bị sương mù dày đặc bao phủ, không nhìn rõ được gì.

Trước kia khi Lâm Nguyên đột phá Thánh nhân cảnh từng cưỡng ép nhìn qua, phát hiện phía sau lớp sương mù dường như là một con sông vận mệnh còn to lớn hơn.

Lần này, hắn ẩn ước cảm thấy sau khi Thiên Đạo bị Bàn Cổ đại thần chém rụng một góc, cảnh tượng ở nguồn sông có lẽ đã có biến hóa.

Lâm Nguyên dùng đại pháp lực gạt bỏ tầng tầng sương mù, đưa Cửu Phượng tiếp tục tiến bước.

Chương 234

Không biết đã qua bao lâu, phía trước bỗng nhiên bừng sáng!

Một quả cầu ánh sáng khổng lồ xuất hiện!

Quả cầu to lớn như mặt trời treo lơ lửng, bên trong chứa đựng không gian bao la vô tận, tráng lệ hơn cả một đỉnh cấp Đại Thiên thế giới vô số lần.

Thậm chí Hồng Mông Thế Giới Thụ hay thế giới Địa Phủ của Hậu Thổ so với nó cũng có phần kém cạnh.

"Chẳng lẽ đây chính là đầu nguồn Thiên Đạo trong truyền thuyết sao?" Cửu Phượng hỏi.

Đầu nguồn Thiên Đạo, nơi Thiên Đạo cư ngụ!

"Rất có khả năng." Lâm Nguyên gật đầu.

Trong lúc nói chuyện, đôi mắt hắn bắn ra hai luồng hào quang sắc lẹm xuyên thấu hư không, nhìn sâu vào bên trong.

Sau đó, mắt hắn không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở đầu nguồn Thiên Đạo kia, dĩ nhiên có vô tận quy tắc đang cuộn trào, đan xen và lan tỏa, từ những quy tắc ấy phát ra sức mạnh bao la vô biên!

Khi các quy tắc cuộn trào, có thể thấy hư ảnh của đại lục Hồng Hoang hiện lên, từng mảnh đất rộng lớn đều bị quy tắc đó in dấu lên.

Sau khi quy tắc in dấu, mảnh thế giới Hồng Hoang đó dường như phát sinh biến hóa kỳ dị, thiết lập một liên kết cực kỳ chặt chẽ với Thiên Đạo.

Màn này tỏa ra một khí tức khiến Lâm Nguyên vô cùng quen

thuộc!

Đây rõ ràng chính là Không Gian Thiên Đạo từng áp chế cảnh giới của hắn!

Có điều Không Gian Thiên Đạo này hiển nhiên vẫn đang trong quá trình xây dựng, mới chỉ là bán thành phẩm.

Sở dĩ như vậy là vì không gian này quá mức hoành tráng!

Một khi hoàn thành, nó đủ sức bao phủ toàn bộ Hồng Hoang!

"Ta hiểu rồi, đây chắc chắn là kế hoạch tối hậu của Thiên Đạo." Lâm Nguyên hít sâu một hơi.

"Trước đây Yêu tộc, Chuẩn Đề và những kẻ khác liên tục bại trận là vì thực lực Vu tộc quá mạnh, mỗi lần đều nghiền ép bọn chúng." "Vì thế Thiên Đạo nghĩ ra hai phương án." "Một là phục sinh cường giả viễn cổ, dùng thủ đoạn gì đó giúp họ bước vào cảnh giới Thánh nhân, tạo ra một đội quân Thánh nhân!" "Hai là xây dựng một chiến trường dành riêng cho phe chúng!" "Cái Không Gian Thiên Đạo bao phủ toàn bộ Hồng Hoang kia một khi định hình, khi chiến đấu sẽ dễ dàng áp chế cảnh giới của toàn bộ cường giả Vu tộc!" "Đến lúc đó, chúng ta chắc chắn sẽ thua." Cửu Phượng nghe tới đây không khỏi tức giận: "Thiên Đạo này thật là âm hiểm!

Để đối phó chúng ta dĩ nhiên không từ thủ đoạn!

Nó nhất định phải diệt tuyệt Vu tộc chúng ta mới cam tâm sao?" "Thiên Đạo làm vậy chắc chắn cũng phải trả giá đắt, nên lần này e rằng nó định dốc toàn lực đánh cược một lần cuối.

Một trận quyết chiến sinh tử giữa chúng ta và Thiên Đạo sắp sửa giáng lâm!" Lâm Nguyên trầm giọng nói.

Lúc này, hắn cũng không tránh khỏi có chút áp lực.

Trận chiến ở U Minh Huyết Hải lần trước là nhờ cơ duyên xảo hợp triệu hoán được một sợi chân linh của Bàn Cổ đại thần mới đánh lui được Thiên Đạo.

Nhưng hiện tại không có chân linh Bàn Cổ, Thiên Đạo lại tung ra thủ đoạn đáng sợ như vậy, muốn thắng thực sự rất gian nan!

Ầm đùng!

Đột nhiên, đầu nguồn Thiên Đạo rung chuyển mạnh mẽ, vô tận sức mạnh Thiên Đạo tuôn trào, ngưng tụ thành một con mắt khổng lồ trên cao.

Con mắt ấy vô cùng lạnh lẽo, vô cảm, lúc này liếc nhìn một cái rồi khóa chặt lấy Lâm Nguyên và Cửu Phượng!

Sau đó, một áp lực bao la như biển vỡ đê đột ngột bùng phát, cuồn cuộn trấn áp xuống hai người, khiến cả sông Vận Mệnh dâng lên những cột sóng khổng lồ.

"Không xong, bị phát hiện rồi!" Cửu Phượng giật mình.

"Cảm tri của Thiên Đạo quả nhiên nhạy bén thật." Lâm Nguyên không nhịn được cười, hắn đã dùng pháp tắc Nhân Quả để vặn vẹo nhân quả, về cơ bản không ai có thể phát hiện tung tích của hắn, thế mà Thiên Đạo vẫn tìm ra!

Ầm ầm ầm~ Khi Con Mắt Thiên Đạo nhìn chằm chằm vào hắn, sức mạnh Thiên Đạo cuồng bạo mang theo sức tàn phá hủy diệt lao thẳng về phía hắn.

"Chúng ta đi thôi." Lâm Nguyên không định đánh chính diện vì đây là đại bản doanh của Thiên Đạo, hắn phóng ra một luồng pháp lực quấn lấy Cửu Phượng rồi lao nhanh về phía hạ lưu sông Vận Mệnh.

Ầm ầm ầm~ Tuy nhiên luồng sức mạnh kia vẫn bám đuổi không buông, tựa như một con cự long gào thét hung tợn bám sát sau lưng,

hơn nữa uy năng còn không ngừng tăng vọt, dường như muốn đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Ở nơi này sức mạnh Thiên Đạo quá cường thịnh, gần như vô địch, không thể nào kháng cự nổi!

Lâm Nguyên cảm giác sau lưng có áp lực cực lớn, giống như cả Hồng Hoang đang đè lên vai, ngay cả hắn cũng thấy có chút quá sức.

"Phá!" Lâm Nguyên quát lớn một tiếng.

Oanh!

Toàn thân hắn phát sáng, sau lưng hiện ra con sông Vận Mệnh tráng lệ, đột nhiên hóa thành một thanh cự kiếm chém mạnh về phía trước.

Chỉ nghe một tiếng "xoẹt"!

Thiên Đạo trường hà bị chém rách một lỗ hổng, hắn hóa thành một đạo hồng quang xuyên qua đó, thoát khỏi không gian Thiên Đạo, trở lại thế giới Hồng Hoang chỉ trong một bước.

Ầm ầm ầm~ Sức mạnh Thiên Đạo tiếp tục đổ xuống nhưng ở Hồng Hoang, nó không thể gây ra đe dọa lớn cho Lâm Nguyên và bị hắn dễ dàng ngăn chặn.

"Cũng may đã nắm giữ pháp tắc Vận Mệnh nên mới có thể nhanh chóng rời khỏi không gian đó." Lâm Nguyên trong lòng hơi sợ hãi, vừa rồi thực sự nguy hiểm, sơ sẩy một chút là có thể vẫn lạc trong đó.

Đùng đoàng!

Lúc này Thiên Đạo cuộn trào ngưng tụ thành mây đen vô biên, từng đạo lôi điện khổng lồ giáng xuống nhắm thẳng vào Lâm Nguyên như thể đang vô cùng phẫn nộ.

Lâm Nguyên chỉ ha ha cười một tiếng, đưa Cửu Phượng bước

một bước biến mất tại chỗ, hiện ra ở U Minh Huyết Hải, rồi bước thêm bước nữa tiến vào thế giới Địa Phủ.

"Ta có phát hiện trọng đại trong không gian Thiên Đạo, tỷ giúp ta triệu tập tất cả Tổ Vu tới Địa Phủ, ta muốn mở một cuộc họp quan trọng." Sau khi Hậu Thổ xuất hiện, Lâm Nguyên liền nói với vẻ mặt nghiêm trọng.

Hậu Thổ hiếm khi thấy Lâm Nguyên trịnh trọng như vậy nên cũng kinh ngạc, lập tức gật đầu cùng Cửu Phượng đi sắp xếp.

Hiệu suất của các Tổ Vu rất cao, chỉ trong vài ngày đã tập trung đầy đủ tại điện Diêm La trong Địa Phủ.

"Chư vị, lần này triệu tập mọi người tới là bởi vì Vu tộc sắp phải đối mặt với một đại nguy cơ!" Thấy bọn Đế Giang đã đông đủ, Lâm Nguyên ngồi ở vị trí chủ tọa, vào thẳng vấn đề.

"Đại nguy cơ sao?" Nghe vậy, bọn Đế Giang, Chúc Dung đều giật mình kinh hãi.

Vu tộc hiện nay có thể nói là đang ở thời kỳ hưng thịnh cực điểm, trong lịch sử chưa bao giờ có chủng tộc nào mạnh mẽ như vậy!

Sao tự dưng lại có đại nguy cơ?

"Vu Nguyên, chuyện này là sao?" Chúc Dung vốn tính nóng nảy, không nhịn được mở miệng hỏi trước.

"Chuyện này nói ra thì dài, Cửu Phượng, ngươi hãy kể lại quá trình cho các vị Tổ Vu nghe." Lâm Nguyên phân phó.

Cửu Phượng cũng tham gia cuộc họp này, nghe thấy vậy liền vội vàng đáp "Vâng", rồi bước ra kể lại chi tiết chuyến du hành Thiên Đạo trường hà cùng Lâm Nguyên.

Khi nghe đến việc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đã chứng

đạo thành Thánh, và những cường giả viễn cổ đã khuất đều phục sinh và đạt tới cảnh giới Thánh nhân, bọn Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công đều chấn kinh tột độ.

"Thiên Đạo này ở trong tối, dĩ nhiên âm thầm bố trí một nước cờ lớn như vậy sao?" Dù các Tổ Vu trời không sợ đất không sợ, nhưng khi nghe đến con số gần ba mươi vị Thánh nhân, lòng họ cũng không khỏi lạnh lẽo, điều này quá sức chấn động!

Chương 235

"Đó mới chỉ là một phần kế hoạch của Thiên Đạo thôi." Cửu Phượng nói tiếp: "Đáng sợ hơn là Thiên Đạo đang xây dựng một Không Gian Thiên Đạo có thể bao phủ toàn bộ Hồng Hoang..." Sau đó, nàng lại giải thích chi tiết về không gian đó một lần nữa.

Lời này vừa thốt ra, sắc mặt bọn Đế Giang, Chúc Dung càng thêm ngưng trọng.

Lúc này họ đã hiểu sâu sắc nguy hiểm mà Vu tộc đang đối mặt khủng bố đến mức nào!

Một khi Không Gian Thiên Đạo kia được hoàn thành, đó sẽ là một chiến trường vĩ đại chưa từng có, vượt qua bất kỳ cuộc chiến nào trong lịch sử Hồng Hoang, ngay cả Lượng Kiếp cũng không thể sánh bằng!

"Xem ra Thiên Đạo định dốc toàn lực chơi một ván bài cuối cùng rồi!" Đế Giang cảm thán.

Chúc Dung cười lớn: "Chắc nó cũng hết cách rồi, trước đây bị chúng ta đánh cho thê thảm, lần nào cũng trọng thương.

Nếu không hành động thì Vu tộc chúng ta sẽ tàm thực sạch bách bọn nó." Vốn dĩ mọi người đang căng thẳng, bị Chúc Dung nói xen vào như vậy liền thấy nhẹ nhõm hẳn đi, nhiều người bật cười theo.

Khóe miệng Lâm Nguyên cũng hiện lên ý cười, Chúc Dung nói thực ra không sai, Thiên Đạo đi đến bước này cũng là vì Vu tộc quá mạnh, nó không đành lòng ngồi yên chờ chết.

"Được rồi, tình hình đã rõ ràng, chúng ta cần tìm cách đối phó với cục diện hiện tại, mọi người có ý kiến gì thì cứ nói xem." Lâm

Nguyên cười nói.

“Còn ý kiến gì nữa?

Đương nhiên là tiên phát chế nhân!

Chủ động đánh qua đó!

Tìm ra nơi bọn chúng ẩn nấp rồi giải quyết từng tên một!” Chúc Dung là người đầu tiên hét lên.

“Ha ha, ngươi nghĩ mọi chuyện đơn giản thế sao?

Hiện tại sức mạnh Thiên Đạo không giống trước kia, có gần ba mươi vị Thánh nhân, trong Vu tộc chúng ta ngoại trừ Vu Nguyên và Hậu Thổ thì còn ai đối kháng được?

Chủ động đánh qua đó nói không chừng còn rơi vào bẫy, bị diệt sạch!” Cộng Công lập tức phản đối.

Những người khác nghe vậy cũng gật đầu.

Vu tộc hiện nay đã khai mở Nguyên thần, không còn tính cách lỗ mãng hiếu chiến như xưa, làm gì cũng suy nghĩ chín chắn, cân nhắc hậu quả.

“Vậy ngươi nói xem nên làm thế nào?” Chúc Dung bực bội, trợn mắt nhìn.

“Theo ta thấy, cách tốt nhất hiện nay là thu hẹp phạm vi thế lực, tốt nhất là rút toàn bộ cường giả Vu tộc vào trong thế giới Địa Phủ.” Cộng Công nói: “Như vậy chúng ta sẽ mãi mãi lập ở nơi bất bại!” “Làm thế chẳng khác nào chạy trốn sao?

Hơn nữa hiện tại Vu tộc chúng ta chiếm cứ gần như toàn bộ Hồng Hoang, rút lui như vậy tổn thất sẽ lớn đến mức nào?” Chúc Dung nghe xong mà thấy đau lòng như rỉ máu, “Khó khăn lắm mới đánh xuống được cương vực rộng lớn thế này mà từ bỏ hết thì thật quá

đáng tiếc.” Lời Chúc Dung nói không phải không có lý, các Tổ Vu nghe xong đều im lặng, lòng họ cũng không muốn từ bỏ.

Tuy nhiên, dù nhìn thế nào thì đây dường như là cách duy nhất hiện nay.

Nếu không thu hẹp phạm vi thế lực, chờ đến khi gần ba mươi vị Thánh nhân kia giáng lâm, họ sẽ rơi vào cảnh luống cuống tay chân, bị đối thủ kiềm chế.

“Giữ đất mất người, người đất đều mất.

Giữ người mất đất, người đất đều còn!” Cuối cùng, Lâm Nguyên đưa ra quyết định cuối cùng, “Tạm thời từ bỏ một chút cương thổ cũng không phải vấn đề lớn, sau này có cơ hội giành lại sau!

Nhưng nếu vì vậy mà đánh mất quyền chủ động, rơi vào cảnh bị động ứng địch khiến tộc nhân tổn thất thảm trọng thì lúc đó có khóc cũng không kịp.” Các Tổ Vu nghe lời này xong trầm mặc một lát, rồi cuối cùng cũng chậm rãi gật đầu.

“Cũng chỉ đành như vậy.” Trong lòng họ đều có chút uất ức, Vu tộc hiếm khi phải chịu thiệt thòi thế này.

Nhưng không còn cách nào khác, vì toàn bộ tộc quần, chỉ có thể tạm thời nhẫn nhịn.

“Tiếp theo hãy di dời toàn bộ tộc nhân Vu tộc và các tộc phụ thuộc đang đi theo chúng ta vào Địa Phủ, phải khẩn trương, không được chậm trễ.” Cuối cùng Lâm Nguyên dặn dò: “Tiến vào Địa Phủ rồi cũng không được lơ là, chúng ta phải không ngừng rèn luyện bản thân, chuẩn bị cho cuộc đại phản công cuối cùng!” “Đã rõ chưa?!” Tất cả Tổ Vu bao gồm cả Hậu Thổ đều đứng dậy, sắc mặt trang nghiêm, trầm giọng đáp: “Tuân lệnh!” Tới đây, cuộc họp cấp cao nhất của các Tổ Vu đã kết thúc.

Các Tổ Vu hành động rất nhanh lẹ, họp xong liền đi sắp xếp việc rút lui, không lâu sau từng bộ lạc Vu tộc lục tục tiến về phía Địa Phủ.

Hành động quy mô lớn này lập tức thu hút sự chú ý của toàn bộ Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả kinh ngạc, không hiểu vì sao Vu tộc đột nhiên thu hẹp thế lực, sự việc diễn ra quá bất ngờ khi mà mới trước đó Vu tộc vẫn còn đang cực kỳ hưng thịnh.

Phe Yêu tộc thì mừng rỡ điên cuồng, trước đó chúng luôn phải thu mình trong một góc Hồng Hoang không dám manh động, giờ thấy Vu tộc rút đi liền để lại những khoảng trống quyền lực khổng lồ.

Yêu tộc những năm qua cũng sản sinh ra nhiều cường giả, nhân cơ hội này liền bắt đầu bành trướng thế lực đại quy mô.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn với khứu giác nhạy bén nhất cũng nhanh chóng tham gia vào cuộc bành trướng này.

Trong chốc lát, Hồng Hoang rơi vào cảnh đại loạn, biến động không ngừng.

Đến cuối cùng, phe Yêu tộc dĩ nhiên bắt đầu dòm ngó đoàn người di cư của Vu tộc, phái đại quân do Yêu Thánh dẫn đầu đi cướp bóc.

Dù sao Vu tộc trước đây là bá chủ chư thiên, tài phú tích lũy được là cực kỳ kinh người, tùy tiện một bộ lạc cũng có trân bảo như núi như biển, chỉ cần chiếm được một chút cũng là thu hoạch khổng lồ!

Vị Yêu Thánh đó chính là Phi Liêm, những năm qua tu hành cũng đã đạt tới tầng thứ chuẩn thánh đỉnh phong, thực lực vô cùng đáng sợ.

Tuy nhiên, khi đội quân Yêu tộc này vừa lao vào đội ngũ Vu tộc thì từ hướng U Minh Huyết Hải đột nhiên có một đạo kiếm quang rực rỡ xé trời, vượt qua ức vạn không gian và khoảng cách vô tận lao tới, trong nháy mắt đã xuyên thủng Phi Liêm, đóng đinh y lên một vách đá đen ngòm.

Tiên huyết chảy ra nhuộm đỏ cả vách đá.

Trong suốt quá trình đó, vị đỉnh cấp Yêu Thánh này dĩ nhiên không kịp có bất kỳ phản kháng nào.

Bị giết chết trong nháy mắt!

Tiếp đó là một giọng nói đạm mạc vang khắp Hồng Hoang: "Kẻ nào dám phạm vào Vu tộc ta, Phi Liêm chính là tấm gương, các ngươi cứ việc tự mình tới thử xem." Người lên tiếng chính là Lâm Nguyên!

Khoảnh khắc ấy, cả Hồng Hoang lặng ngắt như tờ, vô số cường giả kinh sợ, từ đó về sau không ai dám nhòm ngó Vu tộc nữa, Yêu tộc cũng trở nên ngoan ngoãn, thu liễm bớt phong mang.

Trong không gian Thiên Đạo, Hồng Quân ngồi xếp bằng, ánh mắt đạm mạc nhìn xuống hạ giới, nơi những bộ lạc Vu tộc đang lũ lượt di dời.

"Xem ra kẻ tiến vào Thiên Đạo trường hà lần trước quả nhiên là Vu Nguyên, nếu không Vu tộc sẽ không hành động quyết liệt như vậy trong thời gian ngắn." Hồng Quân thản nhiên nói.

Bên cạnh y là một cây Dương Liễu thông thiên.

Một luồng thần niệm bao la truyền ra từ cây Dương Liễu: "Vu tộc đều dời vào Địa Phủ rồi, kế hoạch của ngươi chẳng phải thất bại sao?

Dù sao Địa Phủ có Địa Đạo hộ trì, dưới sự che chở đó thì ý tưởng của ngươi không thể hoàn thành được." Hồng Quân lạnh lùng cười: "Ai nói không hoàn thành?

Chiến trường Thiên Đạo lần này sẽ bao quát cả Thiên, Địa, Nhân tam đạo, không gì không bao hàm!

Những gì Vu Nguyên làm cuối cùng cũng chỉ là uổng công mà

thôi.” Dương Liễu kinh hãi, không thể tin nổi: “Bao quát cả Thiên Địa Nhân tam đạo?

Làm sao có thể!

Dù thế nào ngươi cũng không thể làm được điều đó!” Gương mặt Hồng Quân trở nên đạm mạc: “Chỉ là đánh cược một lần cuối mà thôi.” Dương Liễu dường như đã hiểu ra điều gì đó, im lặng hồi lâu mới lẩm bẩm: “Điên rồi, ngươi đúng là một kẻ điên...” Việc đại triệt thối của Vu tộc diễn ra vô cùng thuận lợi, không gặp quá nhiều trắc trở, chẳng mấy chốc toàn bộ Vu tộc cùng các đại thần thông giả đi theo và các tộc phụ thuộc như Nhân tộc đều đã rút hết vào Địa Phủ.

Diện tích Địa Phủ tuy rộng lớn nhưng so với Hồng Hoang thì vẫn khá chật hẹp, việc đột ngột đón nhận bấy nhiêu cường giả khiến không gian có chút đông đúc, nhưng trong thời điểm đặc biệt này cũng không ai quản được nhiều, chỉ có thể nhẫn nhịn.

May mà Vu tộc những năm qua thu thập được vô số tài nguyên tu hành nên hoàn toàn không lo thiếu hụt, đủ cung ứng cho toàn tộc.

Những việc vặt vãnh này Lâm Nguyên đương nhiên không quản, hắn dồn toàn bộ tâm trí vào việc tu hành, không ngừng tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hắn đã dung hợp pháp tắc Lực, pháp tắc Nhân Quả, pháp tắc Vận Mệnh, tiếp theo hắn chuẩn bị dung hợp tất cả mười pháp tắc đứng đầu trong ba nghìn đại đạo!

Pháp tắc thì trước tiên phải tham ngộ, sau khi đạt đến mức độ một trăm phần trăm thì mới dung hợp vào nhục thân và Nguyên thần, như vậy mới có thể phát huy uy lực lớn nhất!

Chương 236

Đây là con đường nhanh nhất để Lâm Nguyên nâng cao thực lực hiện tại.

Thực tế hắn cũng từng nghĩ đến việc luyện hóa U Minh Thư, Hoàng Tuyền Kỳ, Luân Hồi Bàn để biến Địa Phủ thành U Minh Đại Thế Giới, nhưng ba món Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo này đều có các cấm chế Hỗn Độn kinh người, muốn luyện hóa hết là chuyện cực kỳ khó khăn, cần tiêu tốn thời gian rất dài!

Trong bối cảnh hiện tại, rõ ràng không thích hợp để làm việc đó.

Ong~~~ Khi Lâm Nguyên thúc động căn nguyên Hỗn Độn cao cấp của mình, trên đỉnh đầu hiện ra một hạt giống Hỗn Độn Thanh Liên, đạo vận lan tỏa rủ xuống bao phủ lấy toàn thân hắn.

Chỉ trong nháy mắt hắn đã tiến vào cảnh giới ngộ đạo, trong cõi minh minh khắp Địa Phủ đều vang lên tiếng đạo minh hùng tráng, khiến linh đài thanh tịnh, ý niệm nhạy bén.

Ầm ầm ầm~ Sau lưng Lâm Nguyên hiện ra từng con sông dài tráng lệ tỏa ra khí tức kinh thế, đạo vận dạt dào cả ba nghìn giới, chấn động lục đạo luân hồi.

Đó chính là mười đại đạo đứng đầu, lúc này đều hiện ra lấy pháp tắc Lực làm lõi, bao quanh Lâm Nguyên dập dềnh như tinh tú vây quanh mặt trời.

Theo sự tham ngộ ngày càng sâu sắc, khí tức từ các dòng sông đại đạo này cũng càng thêm huyền diệu, cuối cùng vô số mảnh vỡ đại đạo bay ra liên tục dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên, bắt đầu quá trình dung hợp.

Quá trình này diễn ra khá suôn sẻ.

Dù sao tư chất của Lâm Nguyên quá kinh người, là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp, bình thường dù không tốn sức cũng có thể nhanh chóng dung hợp pháp tắc, giờ toàn thần quán chú thì hiệu suất tăng vọt.

"Lãnh địa gia tốc thời gian!" Cuối cùng, Lâm Nguyên còn bố trí một lãnh địa gia tốc thời gian, bên trong vạn năm bằng bên ngoài một năm.

Tạo ra lãnh địa này tiêu tốn lượng thần năng khổng lồ, nhưng với tiềm lực của Vu tộc thì hoàn toàn có thể chi trả cho kiểu tu hành xa xỉ này.

Trong thời điểm này, phải cố gắng nâng cao thực lực lên đỉnh cao trong thời gian ngắn nhất.

Không biết từ lúc nào, trong lãnh địa đã trải qua trăm vạn năm, sự tham ngộ ở các phương diện của Lâm Nguyên đều đã đạt tới cực hạn, đến ngày hôm nay cuối cùng bùng phát.

Oanh!

Pháp tắc Lực, pháp tắc Thời Gian, pháp tắc Không Gian, pháp tắc Vận Mệnh, pháp tắc Nhân Quả, pháp tắc Luân Hồi, pháp tắc Tạo Hóa...

Mười con sông pháp tắc đại đạo đứng đầu lúc này đều sôi trào, dâng cao vạn trượng, phát ra tiếng ầm vang dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên, bùng phát đạo vận ngập trời.

Mười đại pháp tắc toàn bộ dung hợp, độ dung hợp đều đạt mức mười phần trăm!

Đặc biệt là dưới sự thống suất của pháp tắc Lực, sức mạnh của các đại pháp tắc này dù tính chất khác nhau nhưng lại có thể dung hợp

hoàn mỹ, được Lâm Nguyên điều động một cách thong dong.

Theo đó, tu vi của Lâm Nguyên cũng tiến bộ vượt bậc, cách Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên không còn xa, khí tức tỏa ra ngày càng thâm bất khả trắc.

Khoảnh khắc này, cảm nhận pháp tắc đạo vận cuộn trào trong cơ thể, trong đầu hắn không khỏi hiện ra nhát rìu khai thiên tích địa của Bàn Cổ đại thần mà hắn từng thấy khi nhận truyền thừa.

Nhát rìu ấy ẩn chứa huyền bí vô tận, nó gom toàn bộ sức mạnh của ba nghìn đại đạo lại thành một khối, hóa thành một luồng sức mạnh thuần túy nhất chém về phía trước, kinh thiên động địa, mạnh mẽ tới cực điểm!

Hiện tại hắn chắc chắn chưa làm được đến mức đó, nhưng có thể mô phỏng một chút.

Chỉ cần mô phỏng được một hai phần thần vận của nó thì cũng có thể hóa thành một chiêu thần thông cực mạnh, chém thần diệt ma, đánh đâu thắng đó!

"Khai Thiên... nhất phủ!" Lâm Nguyên lẩm bẩm, đưa tay ra nắm hờ, trong cơ thể đột nhiên vang lên mười tiếng nổ lớn, từng dòng sông pháp tắc lao ra rồi nhập vào tay hắn, dần dần ngưng tụ thành hình dạng một đầu rìu.

Mười đại pháp tắc đứng đầu mà dẫn đầu là pháp tắc Lực, tại thời điểm này đã dung hợp làm một.

Sau đó, Lâm Nguyên cầm lấy cán rìu ảo này chém mạnh về phía trước.

Xoẹt!

Một đạo phủ quang lao đi xé gió.

Bầu trời Địa Phủ dĩ nhiên bị chia đôi trong nháy mắt, xuất hiện một khe vực sâu trên cao kéo dài tận rìa thế giới nơi hỗn độn cuộn trào.

Ầm ầm ầm~ Cả thế giới rung chuyển, không biết bao nhiêu cường giả Vu tộc hoảng hốt, thậm chí ngay cả Địa Đạo trường hà cũng hiện ra vì cảm ứng được nguy cơ hủy diệt, tự động thúc động sức mạnh pháp tắc để tu bổ.

"Mạnh vậy sao?" Lâm Nguyên còn đang kinh ngạc thì trước mặt hắn xuất hiện một bóng dáng tuyệt mỹ, trong đôi mắt đẹp mang theo vẻ tức giận nhìn chằm chằm hắn, chính là Hậu Thổ.

"Đệ vừa làm cái gì thế?

Muốn chia đôi thế giới Địa Phủ này ra sao?" Hậu Thổ giận dữ nói.

Lâm Nguyên định thần lại, vội vàng cười xòa đáp: "Nhất thời có chút lĩnh ngộ nên không khống chế được, lượng thứ, lượng thứ cho ta." Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng, rồi nhìn về phía khe vực sâu trên bầu trời, trong mắt cũng hiện lên tia chấn động: "Nhưng chiêu thần thông này của đệ quả thực rất mạnh." Nàng là Địa Đạo Thánh nhân, vừa rồi nàng thậm chí cảm nhận được Địa Đạo dĩ nhiên...

đang sợ hãi!

Hiển nhiên thức thần thông mà Lâm Nguyên lĩnh ngộ ra không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.

"Được rồi, tiếp theo đệ phải cẩn thận một chút, nhát rìu vừa rồi gây loạn lớn lắm, hàng chục chư thiên trong Địa Phủ đã sụp đổ, ta phải đi xử lý gấp." Hậu Thổ liếc Lâm Nguyên một cái rồi biến mất.

Lâm Nguyên lại đắm mình vào tu hành, nhát rìu vừa rồi thành công là nhờ sức mạnh dung hợp hoàn hảo, xem ra mấu chốt của Khai Thiên nhất phủ chính là ở sự dung hợp!

Tiếp theo, hắn bắt đầu tham ngộ thêm nhiều đại đạo pháp tắc khác như Trận chi đại đạo, cố gắng dung hợp chúng vào nhát rìu này để xem có thể tiếp tục tăng uy lực hay không.

Bởi vì Lâm Nguyên nhận ra rằng chiêu thần thông này có thể sẽ là con át chủ bài mới của mình, trở thành phương thức tấn công mạnh nhất trong tay hắn!

Ong!

Đột nhiên, dị biến xảy ra.

Ở sâu trong Hồng Mông Thụ thế giới của Lâm Nguyên, bất chợt có linh quang lóe lên, tựa như một thực thể bị phong kín lâu ngày gặp được khế cơ liền phá phong ấn mà ra.

Một luồng khí tức cổ xưa xông tới, một cánh cổng khổng lồ hiện ra tỏa hào quang hỗn độn, đầy rẫy sự thần bí.

Lâm Nguyên nhìn qua liền thấy một dòng tin tức tràn vào não bộ.

"Đây là... cấm chế bên trong Hồng Mông Châu?

Dĩ nhiên tự động mở ra?" Trong mắt Lâm Nguyên không khỏi hiện ra vẻ kinh ngạc.

Hồng Mông Châu là Hồng Mông chí bảo, bên trong có chín tầng cấm chế.

Tầng thứ hai cần đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tức là tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên mới có thể luyện hóa hoàn toàn.

Theo lý mà nói, hiện tại tầng cấm chế này tuyệt đối không thể xuất hiện mới đúng!

"Vào xem thử." Lâm Nguyên nảy sinh hiếu kỳ, lập tức ngắt quãng tu hành, đi vào sâu trong thế giới của mình tới trước cánh cổng khổng lồ kia, đẩy cửa bước vào.

Khi hắn bước vào trong, nhìn thấy cảnh tượng bên trong, dù là hắn cũng phải trố mắt kinh ngạc tột độ.

Phía trước là một không gian hư không vô tận.

Ở giữa hư không ấy, một vị cự nhân với cơ bắp cuồn cuộn đang đứng sừng sững, tỏa ra bá khí vô biên, nhìn xuống thiên hạ như thể cả biển hỗn độn bao la cũng phải phủ phục dưới chân mình.

Chỉ riêng ánh mắt tang thương kia cũng đủ khiến vạn cổ tuế nguyệt tan nát.

Chương 237

Đây rõ ràng chính là...

Bàn Cổ!

Hơn nữa Lâm Nguyên cảm nhận rõ ràng rằng bóng dáng Bàn Cổ này không chỉ là một hư ảnh, mà giống như một sinh mệnh chân thực.

Hắn có thể cảm nhận được từ cơ thể vị cự nhân kia truyền đến sự kêu gọi về huyết mạch, khiến hắn nảy sinh cảm giác thân thiết và tôn kính vô cùng đối với Bàn Cổ.

Dù sao hắn cũng là thành viên Vu tộc, lại còn luyện hóa và dung hợp ngọc tủy cùng tinh huyết của Bàn Cổ, nâng tầm căn nguyên lên Hỗn Độn Ma Thần cao cấp, sự gần gũi về huyết mạch này thậm chí còn vượt xa các Tổ Vu thông thường.

"Trong Hồng Mông Châu dĩ nhiên tồn tại hư ảnh Bàn Cổ sao?

Chuyện này là thế nào?" Lâm Nguyên nảy sinh vô số nghi vấn.

Thời kỳ Hỗn Độn, Hồng Mông Châu chưa từng bị Bàn Cổ nắm giữ, nó chỉ là một truyền thuyết, sau khi Hồng Hoang được khai mở mới rơi vào thế giới này.

Giờ đây trong nó lại hiện ra bóng dáng Bàn Cổ, thật kỳ lạ!

Ong~~~ Đột nhiên bóng dáng Bàn Cổ kia bỗng nhiên có thần thái trong đôi mắt, tựa như vừa tỉnh giấc sau giấc ngủ vạn cổ, rồi nhìn về phía Lâm Nguyên với vẻ hiền hòa.

"Thật không ngờ vận khí của ta cũng không tệ, trước khi tia tàn niệm cuối cùng tan biến vẫn có thể gặp được hậu nhân huyết mạch của mình." Oanh!

Đầu óc Lâm Nguyên như nổ tung, vẻ mặt không thể tin được.

Hắn vừa nghe thấy gì?

Đây không phải ấn ký Bàn Cổ, mà là một tia tàn niệm của Bàn Cổ đại thần!

Vậy chẳng phải người trước mắt chính là bản thân Bàn Cổ sao?

Và quan trọng hơn là tia tàn niệm này nói nó sắp tan biến!

Vậy nghĩa là Bàn Cổ sắp thực sự biến mất sao?

Chẳng lẽ Bàn Cổ thực sự phải vẫn lạc?

Tuy Hồng Hoang luôn truyền tụng rằng Bàn Cổ đại thần đã vẫn lạc sau khi khai thiên tích địa, nhưng khi nhận truyền thừa, Lâm Nguyên đã thấy được sự cường đại của Người nên luôn bán tín bán nghi, một vị thần mạnh mẽ như vậy sao có thể chết được?

Trong lòng Lâm Nguyên nảy sinh vô số ý nghĩ.

Ánh mắt sâu thẳm của Bàn Cổ như xuyên thấu mọi suy nghĩ của hắn, Người khẽ mỉm cười nói: "Sinh và tử thực ra cũng chỉ là một quá trình chứng đạo mà thôi." "Sinh và tử chỉ là quá trình chứng đạo sao?" Lâm Nguyên sững sờ, rồi chìm vào trầm tư.

Trong câu nói ấy dường như ẩn chứa huyền bí vô hạn.

Đạt đến cảnh giới của Bàn Cổ đã siêu thoát khỏi sinh tử rồi sao?

Vậy trạng thái hiện tại của Người là thế nào?

Người đang muốn chứng loại đạo gì?

"Tia tàn niệm cuối cùng này của ta sắp tan biến hoàn toàn rồi, nếu đệ có gì muốn hỏi thì hãy tranh thủ thời gian." Lúc này tàn niệm Bàn Cổ mỉm cười nói.

Đối với hậu duệ huyết mạch của mình, Người có thái độ rất tốt.

Lâm Nguyên nghe vậy liền rùng mình, vội cung kính hành lễ hỏi: "Đại thần, trước đó ta có lĩnh ngộ một chiêu Khai Thiên Thần Phủ, uy lực đã đạt đến cực hạn nhưng muốn tiến xa hơn dường như rất khó, mong Đại thần chỉ điểm đôi chút." "Ồ, Khai Thiên nhất phủ sao?" Tàn niệm Bàn Cổ nghe vậy liền hứng thú, cười nói: "Thật không ngờ đệ có thể tham ngộ ra chiêu này, ngộ tính cũng khá đấy, đệ thi triển ra ta xem thử." "Vâng." Lâm Nguyên gật đầu.

Hắn nắm hờ tay, thúc động sức mạnh pháp tắc, tiếng ầm vang nổi lên, sau lưng hiện ra mười con sông pháp tắc tráng lệ gào thét như cự long, quấn quýt lấy nhau, ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn thành một cây rìu khai thiên khổng lồ tỏa đạo vận vô cùng.

Hắn nín thở tập trung, cầm cự rìu chém mạnh về phía trước.

Xoẹt!

Một đạo phủ quang xé gió lao đi, chém rách hư không vô tận này thành một vết nứt dài ức vạn dặm, vô cùng đáng sợ.

"Đệ dĩ nhiên đã lĩnh ngộ Khai Thiên nhất phủ đến cảnh giới này." Bàn Cổ thấy vậy liền lộ vẻ ngạc nhiên, rồi gật đầu nói: "Với cảnh giới của đệ mà phát huy được như vậy là rất tốt rồi.

Nếu muốn tiến xa hơn, đệ phải thử lĩnh ngộ cái 'thần' của nó!" Lâm Nguyên hỏi: "Xin hỏi thế nào là lĩnh ngộ cái thần?" Bàn Cổ nói: "Đệ xem ta thi triển một lần sẽ hiểu." Nói đoạn, Bàn Cổ cũng đưa tay nắm lấy, chỉ trong nháy mắt trong lòng bàn tay Người đã ngưng tụ một cây rìu khai thiên khổng lồ.

Sau đó Người chém nhẹ về phía trước, cả không gian rung chuyển dữ dội, gần như bị nhát rìu này chia làm hai.

Vết nứt tỏa ra ánh sáng xanh nồng đậm và tiếp tục phân rã, nứt toác, dường như vĩnh viễn không thể khép lại.

Một loại khí thế khai thiên tích địa, chẻ đôi vạn vật ẩn chứa trong đó, khiến lòng người kinh hãi, tác động mạnh mẽ đến tâm thần.

Tựa như nhát rìu này có thể chém đứt cả thời không, vận mệnh, nhân quả, tất cả mọi thứ; có thể chém ra cái chết vô tận, mà cũng có thể chém ra sinh cơ vô hạn!

"Đây mới là Khai Thiên nhất phủ sao?" Lâm Nguyên vừa nhìn thấy màn này liền không tự chủ được mà đắm chìm vào trong, trong đầu nảy sinh vô số cảm ngộ như muốn nổ tung.

Hắn lập tức ngưng tụ rìu khai thiên rồi bắt đầu diễn luyện ngay trong không gian này, chém từng nhát về phía trước.

Sự lĩnh ngộ của hắn về chiêu này cũng nhờ vậy mà tăng tiến không ngừng!

Đối với cái "thần" mà Bàn Cổ nói tới, hắn cũng có trải nghiệm ngày càng sâu sắc, dần dần mỗi nhát rìu chém ra đều mang theo một tia thần vận.

Có sự chỉ điểm trực tiếp từ Bàn Cổ, nếu cứ tiếp tục luyện tập thì chiêu này sẽ trở thành sát chiêu mạnh nhất của Lâm Nguyên sau này!

Qua một hồi lâu Lâm Nguyên mới dừng lại, hướng Bàn Cổ tạ ơn.

Thấy hư ảnh tàn niệm Bàn Cổ ngày càng mờ nhạt, Lâm Nguyên vội hỏi câu hỏi thứ hai mà mình luôn thắc mắc: "Xin hỏi Bàn Cổ đại thần, phía trên Hỗn Nguyên cảnh có còn cảnh giới nào khác không?" Hiện nay kẻ thù hắn tiếp xúc ngày càng mạnh, nếu sau này Hồng Quân và các đối thủ khác lộ diện, nói không chừng họ đã hoàn toàn vượt xa Hỗn Nguyên cảnh!

Lâm Nguyên muốn tìm hiểu trước một chút.

"Cảnh giới sao?" Nào ngờ tàn niệm Bàn Cổ nghe vậy liền ngẩn ra: "Ta chỉ ngộ đạo, chưa bao giờ để tâm đến cảnh giới cao thấp." Đáp án

này hoàn toàn nằm ngoài dự kiến của Lâm Nguyên, nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng hợp lý, thiên tư của Bàn Cổ quá cao, cái gọi là cảnh giới tu hành với Người có lẽ chỉ là sự trói buộc, Người không thể nào cứ theo bộ quy tắc mà tu hành từng bước một được.

"Tất nhiên, bản thân ta dù không có cảnh giới nhưng cũng từng nghe qua, phía trên Hỗn Nguyên cảnh chắc là còn ba cảnh giới nữa, lần lượt là Hỗn Độn cảnh, Bán Bộ Đại Đạo cảnh và Đại Đạo cảnh!" Tàn niệm Bàn Cổ dừng lại một chút rồi nói tiếp.

"Ba cảnh giới này mỗi cái đều cực kỳ thâm thúy bao la, đủ để người ta nghiên cứu cả đời, sau này khi thực lực mạnh lên đệ sẽ tiếp xúc tới thôi." "Hóa ra phía trên Hỗn Nguyên cảnh dĩ nhiên còn có ít nhất ba cảnh giới nữa..." Lâm Nguyên nghe xong cũng có chút kinh hãi.

Từ những cảnh giới này có thể thấy thực lực của hắn hiện tại dù là cường giả ở Hồng Hoang, nhưng so với Hỗn Độn mênh mông thì mới chỉ là khởi đầu, con đường tu hành sau này còn rất dài!

Hỏi tới đây thì Lâm Nguyên cũng không còn gì thắc mắc nữa, tàn niệm Bàn Cổ lúc này đã đạt tới giới hạn, mỉm cười với Lâm Nguyên một cái rồi tan biến hoàn toàn trong không gian.

Trong lòng Lâm Nguyên dâng lên một nỗi buồn man mác, đó là tình cảm bắt nguồn từ sâu trong huyết mạch, nhưng nghĩ đến lời Bàn Cổ nói rằng sinh tử chỉ là quá trình chứng đạo của Người, lòng hắn liền bình tĩnh lại.

Cảnh giới của Bàn Cổ không phải thứ hắn có thể suy đoán lúc này.

Ong~~~ Đột nhiên, tại nơi tàn niệm Bàn Cổ biến mất, một luồng sóng vô hình tỏa ra.

Lâm Nguyên nhìn lại, phát hiện nơi đó dĩ nhiên có thêm một giọt máu màu hỗn độn.

Sự dao động từ giọt máu ấy vô cùng quen thuộc, rõ ràng là một giọt tinh huyết Bàn Cổ!

Nhưng nhìn màu sắc thì giọt máu này khác hẳn những giọt tinh huyết khác.

"Chẳng lẽ đây chính là Bàn Cổ Tổ Huyết trong truyền thuyết sao?" Lâm Nguyên chấn động.

Chương 238

Trên cả tinh huyết Bàn Cổ chính là một giọt Tổ huyết, có thể nói là nguồn gốc của muôn vàn dòng máu trong cơ thể Bàn Cổ, là tồn tại quý giá nhất, luyện hóa nó sẽ mang lại lợi ích vô biên!

Lâm Nguyên không chút chần chừ cầm lấy giọt máu tỏa ánh sáng hỗn độn đó, ngay lập tức một luồng thông tin tràn vào não, quả nhiên là Bàn Cổ Tổ Huyết!

Lâm Nguyên không khỏi phấn khích.

Thu hoạch quá lớn!

Một giọt Bàn Cổ Tổ Huyết này còn quý giá hơn cả mười hai giọt tinh huyết cộng lại, một khi luyện hóa, căn nguyên của hắn sẽ có một bước nhảy vọt khổng lồ!

Lâm Nguyên chợt nhớ tới tàn niệm Bàn Cổ vừa rồi, có lẽ tia tàn niệm đó tồn tại được là nhờ có giọt Tổ huyết này ở đây!

"Luyện hóa ngay tại đây thôi." Không gian bên trong Hồng Mông Châu này cực kỳ thần dị, tương đương với một tiểu thiên địa hỗn độn vô cùng kiên cố, chính là nơi bế quan thích hợp nhất.

Lâm Nguyên lập tức ngồi xếp bằng, há miệng hút một cái, giọt máu hỗn độn liền bay vào miệng hắn.

Sau đó hắn vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công!

Oanh!

Trong cơ thể hắn bùng phát khí tức khủng bố, sức mạnh từ giọt máu ấy tức thì lan tỏa khắp tứ chi bách hài, dung nhập vào Nguyên thần hồn phách.

Chỉ trong chốc lát, khí tức của Lâm Nguyên tăng vọt vù vù, đặc biệt là căn nguyên bản thân đã có một sự thăng hoa mãnh liệt!

Mỗi tấc thịt trên nhục thân hắn đều tỏa ra huyết quang chói mắt, đạo vận kinh người bao phủ, giống như trở thành hóa thân của đại đạo.

Không gian hư không này cũng phát ra tiếng gầm vang, vô số đạo văn hiển hóa hướng về phía hắn biểu thị sự phục tùng, như thể hắn là chúa tể của vạn đạo!

Cuối cùng, theo thời gian trôi qua, căn nguyên của hắn đã vượt qua rào cản lớn nhất, từ Hỗn Độn Ma Thần cao cấp trở thành căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Khoảnh khắc hắn trở thành Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, một luồng sóng vô hình lan tỏa, ở nơi xa xăm vô tận, đại đạo đột nhiên sôi trào!

Mối liên kết giữa Lâm Nguyên và đại đạo lúc này trở nên khăng khít chưa từng có!

Hắn cảm nhận được chỉ cần mình muốn là có thể điều động sức mạnh đại đạo để tăng phúc bất cứ lúc nào, hơn nữa đây là đỉnh cấp đại đạo tăng phúc!

Nó có thể giúp thực lực của hắn tăng vọt vạn lần trong nháy mắt!

"Lại có thêm một quân bài tẩy cực lớn!" Lâm Nguyên không khỏi phấn chấn.

Đỉnh cấp đại đạo tăng phúc này thậm chí còn mạnh hơn cả thần thông Khai Thiên nhất phủ!

Nó giúp thực lực bản thân tăng vọt vạn lần, thật sự là vô địch!

"Được rồi, trở về thôi." Sau khi tu hành kết thúc, Lâm Nguyên rời

khỏi không gian đó, thông qua Hồng Mông Thế Giới Thụ trở lại Địa Phủ.

Nào ngờ ngay lúc đó, bên ngoài Địa Phủ đột nhiên truyền đến một tiếng nổ như sấm rền, cả thế giới Địa Phủ rung chuyển kịch liệt.

Cảm giác như có một vật thể khổng lồ nào đó đang đâm sầm vào Địa Phủ.

"Hửm?" Lâm Nguyên rùng mình kinh hãi, chẳng lẽ Thiên Đạo đã bắt đầu tấn công rồi sao?

Hắn lập tức hóa thành hồng quang rời nơi bế quan ra ngoài.

Lúc này bóng dáng Hậu Thổ cũng hiện ra, đứng ở rìa thế giới Địa Phủ.

"Xảy ra chuyện gì thế?" Lâm Nguyên hỏi.

"Ta cảm nhận được Thiên Đạo dường như đang cưỡng ép xâm nhập vào Địa Phủ, muốn trấn áp hoàn toàn Địa Đạo đang tồn tại ở thế giới này!" Hậu Thổ vẻ mặt nghiêm trọng nói.

"Chẳng lẽ thương thế của Thiên Đạo đã lành rồi sao?" Lâm Nguyên hơi kinh ngạc.

Sau trận chiến ở U Minh Huyết Hải, một sợi chân linh của Bàn Cổ đại thần hiện thân chém rụng một góc Thiên Đạo khiến nó trọng thương, từ đó tới nay Thiên Đạo vẫn luôn dưỡng thương!

Tính từ trận chiến đó đến nay thời gian chưa lâu, theo lý thì trong khoảng thời gian ngắn như vậy Thiên Đạo không thể nào lành vết thương được mới phải!

"Ta cũng không rõ lắm, nhưng có vẻ một trận đại quyết chiến sắp bắt đầu rồi." Hậu Thổ trầm giọng.

"Trận quyết chiến này đến thật đột ngột quá." Lâm Nguyên lắc

đầu, xem ra Thiên Đạo muốn tiên phát chế nhân, không cho họ thời gian chuẩn bị.

Nhưng binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, đã tới thì phải đối phó thôi.

Trong mắt hắn hiện lên vẻ sắc sảo, đúng lúc thời gian qua tu hành thực lực tăng tiến vượt bậc, giờ chính là lúc dùng Thiên Đạo này để kiểm nghiệm xem thực lực của mình đã đạt tới tầng thứ nào.

Oanh!

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng nổ chấn thiên, Thiên Đạo trường hà tráng lệ hiện ra choán hết cả bầu trời, tỏa ra những luồng năng lượng đáng sợ.

Sau đó từ trong Thiên Đạo trường hà bắn ra từng cánh tay khổng lồ lao thẳng về phía Địa Phủ, chộp lấy toàn bộ thế giới như muốn cưỡng ép kéo nó vào trong Hồng Hoang!

Vô số đạo vận cuộn trào trong khoảnh khắc đó.

Khi những cánh tay Thiên Đạo chộp lấy Địa Phủ, sức mạnh Thiên Đạo nồng đậm không ngừng xâm nhập vào trong, cố gắng đồng hóa toàn bộ thế giới thành lãnh địa do Thiên Đạo quản lý!

Có thể thấy trên bầu trời Địa Phủ hiện ra một tầng ánh sáng, đó chính là Thiên Đạo chi quang!

Tầng ánh sáng này đang không ngừng mở rộng, muốn bao phủ toàn bộ vòm trời của thế giới Địa Phủ!

"Thiên Đạo bắt đầu xâm lấn rồi!" Hậu Thổ thấy vậy, trong đôi mắt đẹp hiện lên một vẻ sắc sảo, lại mang theo một ý vị bá đạo, uy nghiêm.

Thân hình nàng không ngừng bay lên cao, uy áp cũng theo đó trở

nên khủng khiếp, cuối cùng chấn động cả thế giới Địa Phủ, khiến ức vạn chúng sinh đều bị bao phủ dưới uy thế to lớn của nàng.

"Địa Đạo Trường Hà, mở!" Hậu Thổ quát lớn một tiếng.

Ầm long!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang như trời long đất lở, trên không trung thế giới Địa Phủ chợt hiện ra sáu vòng xoáy khổng lồ vô tận, tựa như sáu thế giới mênh mông.

Trong tiếng vang kinh thiên ấy, một con sông dài tráng lệ hiện ra, quán xuyên chư thiên vạn giới, tỏa ra một loại khí vận nguy nga bình hành âm dương vạn giới, đó chính là Địa Đạo trong Thiên - Địa - Nhân tam đạo, nắm giữ đạo bình hành, cũng là đạo căn bản của Hồng Hoang!

Hậu Thổ lúc này đã hòa mình vào trong Địa Đạo Trường Hà.

Ngay khoảnh khắc dung hợp, Địa Đạo Trường Hà lập tức sôi trào, bộc phát uy năng gấp trăm nghìn tỷ lần, mênh mông vạn cổ.

Một luồng sức mạnh khó có thể tưởng tượng từ trong Địa Đạo Trường Hà gào thét lao ra, đâm sầm vào sức mạnh Thiên Đạo.

Ầm!

Tiếng nổ vang rền khắp ba vạn giới!

Hồng Hoang đều kinh hãi!

Hậu Thổ vào lúc này đã triển hiện ra uy năng mạnh nhất của mình, Địa Đạo chi chủ, tỏa sáng vạn giới!

Lâm Nguyên đứng bên cạnh, bình tĩnh quan sát.

Chương 239

Ta biết rõ cuộc chiến trước mắt này mới chỉ là màn dạo đầu, Thiên Đạo chắc chắn sẽ còn nhiều thủ đoạn phía sau.

Vì vậy, ta hiện tại chưa chuẩn bị ra tay, mà đợi đến thời khắc then chốt nhất mới xuất kích.

Trận đại quyết chiến này sẽ mở màn bằng cuộc tranh đấu hào hùng giữa Địa Đạo và Thiên Đạo, còn ta, sẽ là người chấm dứt nó!

Ầm long long ~~~~ Thiên Đạo gầm vang, dưới sự va chạm kịch liệt đó, nó lập tức rơi vào thế hạ phong.

Có thể thấy trên vòm trời Địa Phủ, ánh sáng Thiên Đạo không ngừng thu hẹp, dần dần sắp bị trục xuất ra ngoài!

Thế nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên xảy ra!

Ầm!

Bên ngoài, trên không trung U Minh Huyết Hải, Thiên Đạo Trường Hà một lần nữa sôi trào.

Khắc này, bên trong Thiên Đạo Trường Hà cư nhiên hiện ra từng con mắt khổng lồ, mỗi một con mắt đều như những thái cổ tinh thần, to lớn vô biên, lãnh mạc, không ẩn chứa bất kỳ tia tình cảm nào.

Chúng dày đặc chiếm trọn thương khung, lạnh lùng nhìn chằm chằm thế giới Địa Phủ.

Lúc này, bên trong Địa Phủ, các Tổ Vu như Đế Giang, Chúc Dung, các Đại Vu như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ, cùng với các đại thần thông giả quy phụ Vu tộc như Trấn Nguyên Tử, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị đều đã bị kinh động, lần lượt bay ra, tụ tập bên cạnh Lâm Nguyên.

Mỗi người bọn họ đều khí thế ngất trời, làm rung chuyển vạn giới, có thể dễ dàng đạp nát ức vạn dặm sơn hà Hồng Hoang.

Bấy nhiêu sinh linh khủng bố tụ tập lại một chỗ tạo thành một luồng sức mạnh khổng lồ đủ để làm lung lay Hồng Hoang, là thần thoại, là truyền thuyết, là truyền kỳ bất hủ!

Tại Hồng Hoang từ cổ chí kim, hiếm có thế lực nào tụ tập được luồng sức mạnh to lớn như vậy, dù là Yêu Tộc Thiên Đình năm xưa so với Vu tộc hiện tại cũng kém xa.

Nhóm người này nhìn thấy trên không trung U Minh Huyết Hải dày đặc những con mắt Thiên Đạo vô tận, đều không khỏi kinh hãi.

Những con mắt đó đều là Thiên Phạt chi nhãn, mà Thiên Phạt chi nhãn trước đây từng xuất hiện, là một trong những thủ đoạn tấn công mạnh nhất của Thiên Đạo!

Hiện tại những con mắt này dường như mỗi một con đều sở hữu sức mạnh thời kỳ toàn thịnh của Thiên Phạt chi nhãn!

Nhìn cảnh tượng này, sức mạnh Thiên Đạo dường như đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần!

"Vu Thánh, hãy để chúng ta ra tay đi, nổ nát hết mấy con mắt đó!" Chúc Dung là người đầu tiên lên tiếng thỉnh chiến, trong mắt hắn thiêu đốt chiến ý và nộ hỏa, tiếng gầm chấn động vạn cổ Hồng Hoang giới.

Thời gian qua Vu tộc đại thoái lui, tuy nói không ai dám phản đối nhưng trong lòng mỗi người Vu tộc thực chất đều tích tụ một cơn giận dữ cực kỳ mãnh liệt!

Phải biết rằng Vu tộc là chư thiên bá chủ, đã bao giờ phải nhún nhường như thế?

Kết quả bây giờ đã lui đến thế giới Địa Phủ mà Thiên Đạo đối

diện vẫn không chịu buông tha, còn muốn chủ động xâm lấn, đúng là nhẫn nhịn thế nào được nữa?!

Chúc Dung cảm thấy bản thân lúc này sắp nổ tung, chỉ muốn xông ra giết một trận thật thống khoái!

Giết đến mức thiên địa thảm đạm, nhật nguyệt không còn ánh sáng, Thiên Đạo băng liệt, đại địch tận diệt!

"Hiện tại vẫn chưa phải lúc chúng ta xuất chiến, trước tiên hãy xem Thiên Đạo xâm lấn rốt cuộc là muốn làm gì." Lâm Nguyên lúc này vẫn giữ được sự bình tĩnh cực độ.

Đây không phải là trận chiến ân oán cá nhân, mà là cuộc quyết chiến cuối cùng liên quan đến vô số tộc quần to lớn, bất kỳ một quyết định nào cũng sẽ ảnh hưởng đến tính mạng của hàng trăm tỷ người.

Dưới quy mô chiến đấu lớn như vậy, lỗ mãng xung động hoàn toàn không nên, mà phải giữ sự bình tĩnh tuyệt đối, để những quyết sách của mình không xuất hiện bất kỳ sai sót nào!

Thiên Đạo đột nhiên xâm lấn, rốt cuộc là có chuẩn bị hoàn toàn, hay vì nguyên nhân gì mà vội vàng xuất kích?

Thiên Đạo ra tay lúc này có những quân bài tẩy nào, có những thủ đoạn gì?

Những vấn đề này nếu không làm rõ sẽ ảnh hưởng cực lớn đến kết cục của trận chiến!

Ong ~~~ Trong tích tắc này, bên trong não bộ Lâm Nguyên, mỗi một khoảnh khắc đều có ức vạn ý niệm vận hành, cả người đôi mắt sâu thẳm, quanh thân tỏa ra một loại ánh sáng trí tuệ.

Luồng ánh sáng trí tuệ này khuếch tán ra ngoài, thậm chí khiến những người xung quanh hắn đầu óc đều chấn động, tư duy trở nên vô cùng nhạy bén và thanh minh.

Căn nguyên của Lâm Nguyên hiện tại quá mạnh!

Sau khi luyện hóa giọt Tổ Huyết đó, hắn đã tấn thăng đạt đến đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên!

Loại căn nguyên này ngoài việc mang lại cho hắn khí vận và ngộ tính nghịch thiên, còn có trí tuệ nghịch thiên!

Loại trí tuệ to lớn này giúp Lâm Nguyên dù ở trong bất kỳ hoàn cảnh nào cũng có thể nghĩ ra cách ứng đối phù hợp nhất!

Ầm long!

Đúng lúc này, bên ngoài, trên không trung U Minh Huyết Hải, trong Thiên Đạo Trường Hà, ức vạn Thiên Phạt chi nhãn dày đặc đồng loạt phát sáng.

Ánh sáng từ yếu ớt đến cường thịnh, trong chớp mắt đã rực rỡ đến cực điểm.

Mỗi một con mắt trong nháy mắt đều như mặt trời, tích súc đến cực hạn, sau đó...

Ầm!!!

Ức vạn đạo thiên phạt chi quang rực rỡ như dòng thác lũ, cư nhiên đồng thời kích xạ ra, bắn thẳng về phía thế giới Địa Phủ.

Khoảnh khắc này, cả thế giới Hồng Hoang bao la, từ Bắc Minh chi hải đến Đông Hải, từ đỉnh Bất Chu Sơn đến vực sâu U Minh, mọi cương vực, mọi ngõ ngách đều bị ánh sáng rực rỡ chiếu rọi, trở nên trắng xóa.

Ánh sáng đó quá mãnh liệt, khiến cả thế giới như chìm trong một màu trắng lóa!

Mọi sinh linh lúc này trong lòng đều dâng lên một nỗi sợ hãi to lớn, dường như khắc tiếp theo sẽ bị hủy diệt hoàn toàn!

Đây là loại sức mạnh đáng sợ dường nào!

Nếu mục tiêu là Hồng Hoang, e rằng chỉ cần một kích như vậy đã đủ xé toạc cả Hồng Hoang ra làm đôi!

"Thiên Đạo...

Đây là muốn hủy diệt Địa Đạo sao?" Trong núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy cảnh này, tâm thần đều run rẩy.

Loại đẳng cấp giao thủ này hoàn toàn là nhắm tới việc hủy diệt triệt để thế giới Địa Phủ!

"Sức mạnh này e rằng đã vượt qua Hỗn Nguyên Cảnh rồi, vượt qua Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Trong núi Côn Luân, trong mắt Thái Thanh Lão Tử cũng hiện lên một tia ngưng trọng.

Tuy nói y là tồn tại mạnh nhất trong sáu Thánh nhân Hồng Hoang, hơn nữa liên hệ với Thiên Đạo cũng rất chặt chẽ, nhưng ngay cả đến lúc này Thái Thanh Lão Tử cũng không biết Thiên Đạo rốt cuộc là muốn làm gì.

Tất cả những gì Thiên Đạo làm đều bao phủ trong một lớp sương mù dày đặc!

Y cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ chỉ có thể tranh thủ cơ hội tu hành, nâng cao thực lực bản thân, còn những việc khác thì hoàn toàn không có cảm giác làm chủ, chỉ có thể tùy ba trục lưu.

Thái Thanh Lão Tử rất ghét cảm giác này, nhưng cũng không còn cách nào khác.

"Đây chính là đại thế sao...

Ngay cả đạt tới cảnh giới như ta, cũng chẳng qua chỉ là một hạt

cát không đáng kể trong những con sóng dữ...” Thái Thanh Lão Tử mặc nhiên nghĩ thầm.

Trong thế giới Địa Phủ, bóng dáng tuyệt mỹ của Hậu Thổ đứng vững trên Địa Đạo Trường Hà, nhìn thấy cảnh tượng đáng sợ này, đôi mắt đẹp cũng hiện lên một tia lãnh liệt.

Chương 240

"Ngươi tưởng rằng chỉ dựa vào bấy nhiêu thủ đoạn này mà đủ để hủy diệt Địa Đạo sao?

Địa Đạo hiện tại không còn là trạng thái ẩn mình như trước, mà đã thức tỉnh rồi!" Đang nói, Hậu Thổ vươn bàn tay ngọc thon dài ấn lên không trung, lạnh lùng quát: "Bình Hành!" Ầm!

Trên không trung thế giới Địa Phủ đột nhiên bộc phát ra từng vòng xoáy khổng lồ.

Mỗi một vòng xoáy đều giống như vòng xoáy Lục Đạo Luân Hồi, tràn đầy sức mạnh vô tận, dày đặc phủ khắp thương khung.

Mỗi một vòng xoáy cư nhiên đều chuẩn xác nhắm thẳng vào một đạo quang thúc hủy diệt, sau đó vòng xoáy gào rít va chạm mạnh mẽ với những đạo quang thúc đó.

Ầm ầm ầm ầm ầm!!!

Trong một thoáng, hàng triệu tiếng nổ vang vọng Hồng Hoang, chấn động hư không vô tận.

Những đạo quang thúc hủy diệt đó đều chìm nghỉm vào trong các vòng xoáy, sau đó vòng xoáy xoay chuyển kịch liệt, cư nhiên tiêu giải và đánh tan những đạo quang thúc đó!

Một chiêu thần thông trông có vẻ đủ để hủy diệt cả thế giới Địa Phủ cứ thế bị hóa giải sạch sẽ, mà thế giới Địa Phủ rộng lớn lúc này lại chẳng hề chịu tổn thương nào!

Đòn tấn công của Thiên Đạo đã trở thành vô ích!

Mọi người thấy cảnh này, não bộ đều ong ong, cảm thấy không thể tin nổi.

Sức mạnh của Hậu Thổ cư nhiên mạnh đến thế sao?

Đối mặt Thiên Đạo mà chẳng hề rơi vào thế hạ phong!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Thái Thanh Lão Tử và các Thiên Đạo Thánh nhân khác đều cảm thấy không thể tin được.

Là Thiên Đạo Thánh nhân, vì tiếp xúc với Thiên Đạo vô cùng mật thiết nên bọn họ đều hiểu rõ sự lớn mạnh và đáng sợ của Thiên Đạo.

Trong tâm trí bọn họ, Thiên Đạo là vô địch!

Thế nhưng, Địa Đạo lại có thể chống chọi được!

Chỉ có Lâm Nguyên sắc mặt bình tĩnh.

Ta biết tất cả những điều này thực ra rất bình thường, bởi lẽ Địa Đạo và Thiên Đạo là những tồn tại ngang hàng, mà hiện tại lại là sân nhà của Hậu Thổ, có kết quả như vậy thật sự không thể bình thường hơn.

Bây giờ, thay vì kinh ngạc trước việc Hậu Thổ chiếm ưu thế, chi bằng hãy nghĩ xem Thiên Đạo rốt cuộc sở hữu quân bài tẩy gì mà quyết định tấn công Địa Đạo, lẽ nào Thiên Đạo thực sự có nắm chắc sẽ đối phó được Địa Đạo sao?

Ầm ầm ầm ầm!!!

Ngay lúc đó, Thiên Đạo nhất kích thất bại cư nhiên lại một lần nữa bắt đầu tấn công.

Những Thiên Phạt chi nhãn đó lần lượt biến hóa, tổ hợp lại với nhau, cuối cùng hình thành một đại trận to lớn chưa từng thấy.

Tiếng "ầm long" vang lên, nó chuyển hóa thành một chiếc Đại Đạo Ma Bàn khổng lồ, xoay chuyển ầm ầm nghiền ép về phía Địa Đạo.

"Hừ!" Hậu Thổ lạnh hừ một tiếng, đưa tay lên, Địa Đạo Trường

Hà sôi trào, lại thúc động Bình Hành chi đạo, cũng hóa thành một chiếc Đại Đạo Ma Bàn khổng lồ va chạm với Thiên Đạo.

Trong một tiếng nổ kinh thiên động địa, cả hai đồng thời tan vỡ, nổ tung, khiến U Minh Huyết Hải dâng lên những con sóng dữ cao ức vạn trượng.

Lúc này, Minh Hà Lão Tổ trong U Minh Huyết Hải đã sớm chạy mất dạng.

Lão thực sự quá sợ hãi rồi, vả lại cũng cảm thấy ấm ức không thôi, không hiểu vì sao các đại lão này luôn chọn đánh nhau trên địa bàn của lão, rõ ràng U Minh Huyết Hải này là nơi hẻo lánh nhất Hồng Hoang rồi!

Ầm ầm ầm!!

Sức mạnh Thiên Đạo cuồn cuộn, rất nhanh lại ngưng tụ ra những đòn sát phạt đáng sợ liên tục đánh về phía Địa Phủ.

Đối với những đòn này, Hậu Thổ đều lần lượt đón đỡ, ứng đối ung dung.

Cuộc giao thủ giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, mỗi một kích đều rất có khả năng hủy diệt cả Hồng Hoang, khiến biển thế giới sụp đổ, vạn đạo không còn, vũ trụ khô kiệt.

Chẳng qua hai luồng sức mạnh này hiển nhiên đều không muốn làm vậy, nên đã thu liễm một chút, đảo mắt cũng chưa gây ra hậu quả hủy diệt hoàn toàn.

Nhưng dù thế, vô tận chúng sinh vẫn run rẩy lo sợ, thủy chung bị nỗi sợ hãi hủy diệt bao trùm.

Thậm chí đến cuối cùng, trên thương khung cư nhiên hiện ra một dòng sông thời gian tráng lệ, mênh mông vạn cổ, vô số mảnh vỡ thời gian bay múa!

Đòn tấn công của Thiên Đạo, Địa Đạo cư nhiên từ hiện tại khuếch tán sang quá khứ, lan đến tương lai, xuất hiện trên mọi dòng thời gian của Hồng Hoang.

Từ Thái Cổ Hung Thú Lượng Kiếp cho đến tương lai Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Du Lượng Kiếp, đồng thời đều hiện ra sức mạnh giao phong giữa Địa Đạo và Thiên Đạo, nhiều thời không đã bị yên diệt một cách vô tình!

"Điều này..." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác thấy cảnh này, thân thể đều run rẩy, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Phải biết rằng trong Hồng Hoang, "Thời Gian Trường Hà" xưa nay đều thuộc về lĩnh vực cấm kỵ, có Thiên Đạo trấn áp, ngay cả việc xuyên không cũng không làm được, nói gì đến thay đổi dòng thời gian.

Nhưng hiện tại, cấm kỵ này, quy luật này đã bị trực tiếp phá vỡ.

Thiên Đạo và Địa Đạo tranh phong khiến dòng sông thời gian cũng biến động theo, vạn cổ nghịch loạn, chư thiên nghiêng ngả.

Trận chiến này thực sự ngay từ đầu đã tiến vào trạng thái trắng nóng!

Trong khi những người khác còn đang chấn động, trong đôi mắt Lâm Nguyên lại tỏa sáng trí tuệ vô tận, cực kỳ sâu thẳm.

Ta vẫn luôn quan sát Thiên Đạo!

Hiện tại Thiên Đạo và Địa Đạo đại thể đang rơi vào trạng thái cân bằng, tranh đấu với nhau có thắng có thua, muốn thực sự đánh ra kết quả e rằng phải mất hàng nghìn vạn năm, thậm chí cả ức năm cũng nên.

Theo lý mà nói, Thiên Đạo không nên lỗ mãng khai chiến một trận khó có kết quả như vậy!

Cho nên ta cho rằng mục đích căn bản của Thiên Đạo có lẽ không phải là xâm chiếm thế giới Địa Đạo, mà là có một ý đồ thâm độc và nham hiểm hơn!

"Lực chi pháp tắc, rót vào đôi mắt, nhìn thấu hư không, đạt đến chân thực!" Cuối cùng, Lâm Nguyên trong lòng quát lạnh một tiếng.

Ta vận hành toàn bộ tu vi của mình, đồng thời thúc động Lực chi pháp tắc, lập tức rót hết vào đôi mắt.

Hai mắt tức thì tỏa ra ánh sáng chói lòa vô tận, một tiếng "ầm" vang lên, tầm nhìn giữa trời đất đại biến, mọi cảnh sắc đều biến mất, thay vào đó là vô số đạo văn và tơ tuyến của Đạo.

Những đạo văn, đạo phù này tràn ngập khắp trời đất vô tận, mỗi một hạt đều cực kỳ nhỏ bé, cấu thành nên cả một thế giới Hồng Hoang bao la vô tận.

Lâm Nguyên lúc này cư nhiên trực tiếp nhìn thấy bản chất của Đạo cấu thành nên thế giới mênh mông này!

Sau đó, ta nhìn thấy trong vô số đạo văn, đạo phù đó có một khối tồn tại kỳ lạ, là một cầu sáng khổng lồ đang không ngừng nhấp nháy, ẩn giấu sâu trong tầng tầng lớp lớp đạo văn đạo phù.

Nếu không để ý kỹ thì căn bản không thể phát hiện ra.

Mà cái cầu sáng khổng lồ này cư nhiên đang học tập, không ngừng hấp thụ các đạo văn, đạo phù khác, tiêu hóa chúng rồi biến thành thứ của mình.

Mà thứ nó hấp thụ lại chính là...

Bình Hành chi đạo!

Bình Hành chi đạo thuộc về Địa Đạo!

Chương 241

Ầm!

Não bộ Lâm Nguyên như nổ tung, vào khắc này ta đã hiểu ra tất cả, mọi thứ bỗng chốc sáng tỏ!

"Hóa ra Thiên Đạo muốn mượn trận chiến này để ép Địa Đạo phải bộc lộ toàn bộ sức mạnh, triển hiện ra Bình Hành chi đạo chân chính, từ đó đứng bên cạnh học lén!

Nó muốn học tập Bình Hành chi đạo của Địa Đạo để biến thành dưỡng chất cho mình!" Trong lòng Lâm Nguyên dấy lên những đợt sóng dữ.

Thiên Đạo này đúng là bày ra một ván cờ lớn, nếu ta không để ý kỹ thì thật sự không biết mục đích thực sự của đối phương lại nằm ở đây.

Ầm long!

Lâm Nguyên thu hồi thiên nhãn, cảnh sắc xung quanh lập tức khôi phục bình thường.

Lần này ta một lần nữa nhìn về phía Thiên Đạo kia, quả nhiên lờ mờ có thể cảm nhận được sâu trong Thiên Đạo Trường Hà dường như có một luồng sức mạnh đáng sợ đang ẩn mình, được bao quanh bởi tầng tầng lớp lớp đạo vận, khiến luồng sức mạnh này không bị người khác phát hiện.

"Hừ, bất luận ngươi cuối cùng muốn làm gì, cứ ngăn chặn trước đã!" Xác định được điểm này, Lâm Nguyên trực tiếp bước ra một bước, liền tới phía trên U Minh Huyết Hải, vẫy tay một cái, trong tay hiện ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo: Thái Cực Đồ!

Thái Thanh Lão Tử đang quan chiến thấy cảnh này thì mắt đỏ sọc lên, đó là Thái Cực Đồ của y mà!

Kết quả lại bị Lâm Nguyên ngang nhiên cướp mất!

Bây giờ Lâm Nguyên vừa xuất hiện cư nhiên đã lấy bảo vật này ra dùng!

Lâm Nguyên không thèm bận tâm nhiều như vậy, đôi mắt bình tĩnh và lạnh lẽo, thúc động Không Gian Pháp Tắc đã được dung hợp.

Trước mặt lập tức xuất hiện một dòng sông không gian mênh mông, dòng sông này kết nối với ức vạn thời không, không gian tầng tầng lớp lớp cứ thế trải ra trước mặt hắn.

Mỗi một đạo không gian đều đại diện cho một cương vực trong Hồng Hoang, hiện tại tất cả đều tập trung xuất hiện trước mặt hắn.

Lâm Nguyên bước ra một bước.

Khắc tiếp theo, hắn cư nhiên xuất hiện ngay tại lõi của Thiên Đạo Trường Hà, chính là nơi cầu sáng kia đang trú ngụ!

Thần thông: Vạn Giới Thuấn Di.

Đây là tuyệt thế thần thông mà Lâm Nguyên lĩnh ngộ được sau khi dung hợp Không Gian Pháp Tắc, có thể tức thời di chuyển đến bất kỳ nơi nào hắn muốn, dù chưa từng đến đó cũng có thể thuấn di tới.

Sự ứng dụng không gian này đã đạt đến cực hạn!

Tới đây, Lâm Nguyên không hề do dự, lập tức thúc động toàn bộ tu vi rót vào Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ mở ra, Địa Hỏa Thủy Phong cuộn trào, âm dương nhị khí sôi sục, một cây cầu vàng gào thét lao ra, nện mạnh vào cầu sáng kia.

Đòn này đủ để đánh nổ Bất Chu Sơn thành tro bụi, có thể hủy diệt

vạn giới.

Lâm Nguyên không hề giữ lại, toàn lực ra tay hòng đánh nổ hoàn toàn cầu sáng Thiên Đạo này!

Ong ~~~ Thế nhưng đúng lúc này, dị biến xảy ra, bên ngoài cầu sáng đột nhiên hiện ra ức vạn đạo văn đan xen vào nhau, dễ dàng ngăn cản cầu vàng Thái Cực Đồ ở bên ngoài.

Tiếp đó hư không vặn vẹo, một bóng người hiện ra, dung mạo kỳ cổ, trên mặt mang một thần tình còn lãnh đạm hơn cả Thái Thanh Lão Tử, chính là Hồng Quân.

"Đạo hữu, nhãn lực của ngươi thật nhạy bén, cư nhiên có thể phát hiện ra Thiên Đạo Kính tồn tại." Hồng Quân lãnh đạm nói, tuy vẻ mặt mặc nhiên nhưng sâu trong mắt lại thoáng qua một tia kinh ngạc.

Hiển nhiên Hồng Quân thực sự rất kinh ngạc.

"Hồng Quân?

Ngươi và Thiên Đạo rốt cuộc là muốn làm gì?" Lâm Nguyên thấy Hồng Quân xuất hiện liền nhanh chóng bình tĩnh lại, mắt lạnh lẽo, quanh thân cuộn trào khí thế mạnh mẽ, lạnh lùng hỏi.

"Ha ha, ngươi chắc hẳn đã phát hiện ra rồi." Hồng Quân mỉm cười nhạt.

Vừa dứt lời, trong não Lâm Nguyên chợt lóe lên linh quang, nhớ lại những cảnh tượng từng thấy khi thăm dò Thiên Đạo Trường Hà trước đó.

Lập tức, ta buột miệng nói: "Ta hiểu rồi, các ngươi vẫn là để cấu kiến Thiên Đạo Không Gian đó!

Chẳng qua muốn cấu kiến một Thiên Đạo Không Gian bao phủ cả Hồng Hoang thì chỉ dựa vào sức mạnh bản thân Thiên Đạo là không

đủ, cho nên các ngươi còn muốn đánh cắp Bình Hành chi lực của Địa Đạo!" "Đạo hữu quả nhiên trí tuệ thông thiên." Hồng Quân mỉm cười.

"Nếu đạo hữu đã biết chúng ta đang làm gì, vậy tại sao không đầu hàng ngay bây giờ đi?

Ngươi hẳn phải biết rõ, một khi Thiên Đạo Không Gian hình thành, Hồng Hoang rộng lớn sẽ không còn đường sống cho Vu tộc.

Có Thiên Đạo Không Gian trấn áp, các ngươi có bao nhiêu thủ đoạn cũng không triển khai được, sẽ bước vào tuyệt lộ." Dừng một chút, Hồng Quân cười tiếp.

"Ta nghĩ chuyện không đơn giản như vậy đâu." Lâm Nguyên mắt sắc sảo, "Các ngươi muốn dùng Thiên Đạo Không Gian đó làm vũ khí giết chóc cuối cùng, nhưng chắc chắn cũng sẽ chịu hạn chế của nó, mà hạn chế đó nói không chừng sẽ khiến các ngươi phải trả cái giá khó có thể tưởng tượng." "Hử?" Lần đầu tiên Hồng Quân biến sắc, lập tức mặt trở nên lạnh lẽo, nói: "Đạo hữu, ta thấy ngươi tu hành đến cảnh giới này thật không dễ dàng nên mới định cho ngươi một cơ hội, ngươi đừng có mà không biết trân trọng!" "Ha ha, xem ra ta nói đúng rồi, Thiên Đạo Không Gian tuyệt đối không phải vật vạn năng." Lâm Nguyên cười lớn.

Phải biết rằng Lâm Nguyên là tồn tại lĩnh ngộ Lực chi pháp tắc, mà Lực chi pháp tắc là đại đạo pháp tắc đứng đầu trong ba nghìn đại đạo.

Cho nên sự lý giải của Lâm Nguyên về đại đạo pháp tắc sâu sắc hơn người bình thường rất nhiều.

Nhìn khắp Hồng Hoang, ngay cả Hồng Quân về sự lý giải Đạo cũng chưa chắc đã bì kịp hắn.

Cũng chính vì thế, hắn liếc mắt một cái đã nhìn ra nhiều vấn đề

của Thiên Đạo Không Gian.

Thiên Đạo Không Gian chủ yếu dùng để trấn áp!

Ví dụ như trước đây hắn từng vào Thiên Đạo Không Gian một lần, tu vi Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên trực tiếp bị trấn áp xuống Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên!

Một khi vào Thiên Đạo Không Gian, phía Vu tộc sẽ chịu hạn chế cực lớn, còn phía Thiên Đạo không những không bị hạn chế mà nói không chừng còn được nâng cao.

Tổng thể mà nói, đây là một chiến trường bất công được cưỡng ép cấu thành!

Một chiến trường bất công bao phủ toàn bộ Hồng Hoang như vậy đối với Vu tộc mà nói chẳng khác nào ác mộng, khiến họ rơi vào thế hạ phong tuyệt đối, cuối cùng bị tiêu diệt từng người một.

Nhưng vật nghịch thiên như vậy muốn vận hành chắc chắn phải trả giá, thế gian này tuyệt đối không có bữa trưa nào miễn phí.

Vì vậy, chỉ cần biết được cái giá Hồng Quân và Thiên Đạo phải trả, cuối cùng sẽ từ đó biết được cách đối phó với Thiên Đạo Không Gian!

"Chúng ta muốn vận hành Thiên Đạo Không Gian quả thực phải trả một số cái giá, nhưng loại giá đó ngươi vĩnh viễn không thể biết là gì!

Cho nên hãy ngoan ngoãn thần phục đi, thần phục bây giờ để lát nữa lúc vùng vẫy khỏi phải nếm trải cảm giác tuyệt vọng." Hồng Quân thân hình cao lớn, diện dung kỳ cổ, nhìn xuống Lâm Nguyên như đang nhìn một con kiến, đạm mạc nói.

"Hừ, bất kể Thiên Đạo Không Gian này có nhược điểm gì, cứ phá hoại quá trình các ngươi học lén Bình Hành chi đạo của Địa Đạo cái

đã, chắc chắn không sai!" Trong mắt Lâm Nguyên xẹt qua một tia sắc sảo, đột nhiên dùng Lực chi pháp tắc thúc động Thái Cực Đồ.

Lực chi pháp tắc là tổng cương của mọi sức mạnh trong trời đất, đương nhiên bao gồm cả sức mạnh vận chuyển linh bảo.

Sử dụng Lực chi pháp tắc thúc động, lập tức có thể nâng uy lực của Thái Cực Đồ lên mức cực hạn của cực hạn.

Quả nhiên khắc tiếp theo Thái Cực Đồ bùng phát ánh sáng chói mắt, cây cầu vàng đó như rực cháy, ầm ầm lao về phía cầu sáng Thiên Đạo.

Hồng Quân hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt hiện ra một tia sát khí đáng sợ, trực tiếp vươn một bàn tay lớn chộp về phía cây cầu vàng.

Cả Thiên Đạo Trường Hà đều sôi trào, sức mạnh Thiên Đạo vô tận cuồn cuộn đổ tới bao quanh bàn tay lớn của Hồng Quân, khiến uy năng của nó trong phút chốc tăng lên đến mức khó có thể tưởng tượng.

Cuối cùng y chỉ cần chộp một cái cư nhiên đã nắm chặt lấy cây cầu vàng!

Chương 242

Sau đó dùng lực một cái, chỉ nghe một tiếng "rắc", trên cây cầu vàng cư nhiên bị bóp ra một vết nứt rợn người.

"Cái gì?" Lần này Lâm Nguyên có chút kinh ngạc.

Thái Cực Đồ là Tiên Thiên Chí Bảo, uy năng lại được hắn thúc động đến cực hạn, lúc này uy lực khủng bố không thể tưởng tượng nổi.

Vậy mà Hồng Quân chỉ dựa vào một đôi nhục chưởng đã có thể ngăn cản được, cảnh giới của người này rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào?

Dù kinh ngạc thế nào, Lâm Nguyên cũng hiểu rõ bằng mọi giá phải phá hoại cái cầu sáng Thiên Đạo kia, nếu không để Thiên Đạo thực sự học được Bình Hành chi đạo và triển khai Thiên Đạo chiến trường thì hậu quả khôn lường!

Trong mắt hắn chợt bùng lên sát khí nồng nặc, quát lớn một tiếng: "Giết!" rồi cả người lao về phía trước, thân hình lấp loáng hiện ra ngay trước mặt Hồng Quân!

Đến cảnh giới như Lâm Nguyên hiện nay, dù là nhục thân hay nguyên thần, thần thông, uy lực của chúng thực chất còn mạnh hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo.

Linh bảo đối với sự trợ lực của hắn đã rất yếu rồi, trừ phi là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo trong tay hắn hiện tại đều chưa luyện hóa nên không có cách nào sử dụng.

Vì vậy lúc này Lâm Nguyên trực tiếp chọn cận chiến!

"Cửu Chuyển Huyền Công Chiến Pháp!" Lâm Nguyên quát lớn

một tiếng, liền thúc động một môn chí cường cận chiến pháp, là pháp môn cấm kỵ được ghi chép trong Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện nhục thân, có thể hoàn toàn bộc phát sức mạnh bản thân.

Mỗi một chiêu mỗi một thức đều mang sát lực to lớn, chỉ búng tay đã có thể yên diệt vạn giới.

"Thiên Đạo Chiến Pháp!" Hồng Quân thấy vậy cũng quát lớn một tiếng, cư nhiên cũng chọn đối kháng nhục thân với Lâm Nguyên, thúc động một môn chiến pháp cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc này khí chất của y đại biến, tràn đầy một loại khí thế cuồng bạo, mái tóc trắng như những con rồng nhảy múa, vung tay đấm thẳng vào tim Lâm Nguyên.

"Vu Nguyên, vậy hãy để ngươi xem khoảng cách giữa ngươi và ta rốt cuộc nằm ở đâu!" Hồng Quân quát.

Trước đó vài lần giao phong với Lâm Nguyên, Hồng Quân đều chịu thiệt thòi lớn, hoặc vì trạng thái không tốt nên bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận chém trọng thương, hoặc bị chân linh Bàn Cổ liên tục nghiền ép.

Thực tế thực lực bản thân y vô cùng khủng bố, là đệ nhất nhân của Hồng Hoang từ trước đến nay.

Vì vài lần thất bại trước đó nên trong lòng y cũng tích tụ cơn giận, lúc này tìm được cơ hội liền quyết định rửa sạch nhục nhã, muốn đánh bại Lâm Nguyên ngay trên phương diện nhục thân mạnh nhất của Vu tộc!

Dùng tư thế mạnh mẽ nhất để đánh tan mọi sự tự tin của Lâm Nguyên!

Cú đấm đó của y quá nhanh, hậu phát tiên chí, trong tích tắc đã tới trước mặt Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên cũng cảm nhận được một luồng áp lực đáng sợ, nhưng phản ứng của hắn cũng rất nhanh.

Nắm đấm bao quanh bởi luồng thanh quang mông lung, vạch ra một đường cung trong không trung chặn trước người, rồi va chạm với nắm đấm của Hồng Quân.

Một tiếng "ầm" trầm đục vang lên, hai bóng người đồng thời bị đẩy lùi ra sau, còn Thiên Đạo Trường Hà thì cuộn trào kịch liệt, sóng dữ cao ức vạn trượng gào thét.

Lâm Nguyên cúi đầu nhìn, trên nắm đấm của mình cư nhiên xuất hiện vết thương, tiên huyết từ đó trào ra, có chỗ còn nhìn thấy cả xương!

Trải nghiệm như vậy gần như là lần đầu tiên, dù sao hắn cũng là Vu tộc, lại còn có đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, nhục thân mạnh mẽ khó tin, vậy mà trong cuộc va chạm cận thân này cư nhiên bị thương!

"Ha ha ha, lại đây, lại đây!" Hồng Quân lúc này lại cuồng tiếu, dường như trận chiến này đã kích phát một loại khí tức hung lệ nào đó trong bản tính của y.

Bước chân giẫm mạnh vào hư không, một tiếng "ầm" vang lên rồi bùng nổ lao tới.

Lần này y tung một chưởng về phía trước, sức mạnh thuần túy đó cư nhiên hóa thành một thanh trường đao vạn trượng chém đôi vạn cổ, lao thẳng tới đầu Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên giơ chân đá ngang một cái, đá nát đạo đao quang đáng sợ đó, rồi trong mắt đột nhiên bắn ra hung quang, bùng nổ lao về phía Hồng Quân.

"Tảo Diệt Hỗn Độn!" Ầm!

Một luồng chiến ý đáng sợ xông thẳng lên trời, xé toạc Thiên Đạo Trường Hà.

Khí huyết quanh thân Lâm Nguyên cuộn trào như đại dương bốc hơi, sau lưng hắn truyền ra từng tiếng gầm thét đáng sợ, đó chính là từng tôn Hỗn Độn Ma Thần trong những cuộc huyết chiến đáng sợ đang lần lượt ngã xuống, tàn héo, tiên huyết nhuộm đỏ hỗn độn.

Khí tức thảm liệt che lấp đất trời, chấn động quá khứ tương lai và chư thiên vạn giới.

Đây là chiến pháp cấm kỵ trong Cửu Chuyển Huyền Công, mô phỏng khí thế vô địch của Bàn Cổ đại thần áp đảo hỗn độn, quét sạch ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần.

Một khi thúc động sẽ quét sạch mọi vật cản phía trước, uy năng ngất trời, mang theo sự bá đạo vô thượng không gì cản nổi, là một chiến pháp bá đạo hoàn mỹ đến cực điểm.

Cả một dải Thiên Đạo Trường Hà đều chấn động như sắp sụp đổ đến nơi.

Sắc mặt Hồng Quân cũng thay đổi, vào khắc này y cư nhiên cảm nhận được một luồng uy hiếp!

"Không thể nào, cảnh giới của ta đã tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, là Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Theo lý mà nói ta có thể giết chết người này trong chớp mắt!

Dù vì bị thương mà chiến lực bị tổn hại, nhưng cũng tuyệt đối có thể chiếm ưu thế tuyệt đối!

Thế nhưng tại sao ta cư nhiên lại cảm thấy một tia sợ hãi?" Tâm niệm Hồng Quân xoay chuyển nhanh chớp nhoáng, sắc mặt liên tục thay đổi, lúc đầu là kinh ngạc, sau đó chuyển thành phẫn nộ, có cảm

giác tôn nghiêm bị tổn thương.

"Xem ta đánh tan mọi thứ của ngươi như thế nào!" Hồng Quân lệ quát một tiếng.

Ầm một tiếng, một luồng khí tức đáng sợ bùng phát, chư thiên vạn giới như băng diệt, khí tức đáng sợ mênh mông quá khứ tương lai, thời gian cũng đang chấn động.

Sau lưng Hồng Quân hiện ra một hư ảnh con giun (khúc thiện) khổng lồ vô biên, hung lệ đến cực điểm, răng sắc nhọn tỏa ra hàn quang chói mắt.

Nó dung hợp với cơ thể y vào khắc này, đuôi đột nhiên chấn động, rồi cả người bùng nổ lao ra, va chạm kịch liệt với Lâm Nguyên.

Ầm một tiếng, thiên địa động đãng, vô số thế giới đều nổ tung vào khắc này, rồi trong thoáng chốc lại được tái tạo, Địa Hỏa Thủy Phong cuồng bạo, hỗn độn biến động!

Sau lưng Lâm Nguyên, vô số Hỗn Độn Ma Thần nổ tung thành tro bụi, nhưng hư ảnh con giun sau lưng Hồng Quân cũng tan nát từng khúc.

Sau đó có thể thấy một nắm đấm bao quanh bởi thanh quang mông lung lao ra, phá tan mọi cản trở, nện thẳng một nhát vào trán Hồng Quân.

Ầm!

Đầu của Hồng Quân nổ tung!

Trong cuộc cận chiến nhục thân này, Lâm Nguyên đã áp đảo Hồng Quân!

Vút!

Chỉ trong nháy mắt, ở nơi xa trong Thiên Đạo Không Gian, thân

hình Hồng Quân lóe lên, cái đầu bị phá nát đã khôi phục nguyên trạng, thậm chí khí tức quanh thân trong thời gian cực ngắn đã trở lại đỉnh phong.

Đến tầng thứ như y, những vết thương thông thường căn bản không thể gây ra tổn hại gì lớn.

Tuy nhiên dù vậy, sâu trong mắt Hồng Quân vẫn dâng lên một tia âm trầm phẫn nộ.

Y đã bước chân vào Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, tu vi quanh thân cường hoành khó tin, nhục thân cũng nhờ đó đạt tới tầng thứ cực mạnh, mà Lâm Nguyên chẳng qua mới là Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên, khoảng cách giữa hai bên lớn như vậy mà kết quả y lại bị đánh nát đầu!

Điều này thật không thể tưởng tượng nổi, trái ngược với lẽ thường!

Đương nhiên, trong đó cũng có nguyên nhân từ trận chiến U Minh Huyết Hải trước đó khiến Hồng Quân trọng thương, đến nay vẫn chưa khôi phục, thực lực có thể phát huy không tới một hai phần mười.

Nhưng dù chỉ là một hai phần mười thực lực thời kỳ toàn thịnh của y cũng đủ để vô địch rồi, không ngờ trong cuộc đối kháng với Lâm Nguyên cư nhiên lại rơi vào thế hạ phong.

Chương 243

"Xem ra Vu tộc các ngươi về nhục thân đạo quả nhiên có vài phần thành tựu, lúc trước ta coi thường ngươi rồi." Đôi mắt Hồng Quân trở nên cực kỳ sâu thẳm, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, "Đã như vậy, tiếp theo ta cũng không đùa giỡn với ngươi nữa, sẽ nghiêm túc đối đãi đây." Ầm!

Dứt lời, quanh thân Hồng Quân đột nhiên bộc phát ra một luồng khí tức đáng sợ, uy áp Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên mênh mông tràn ra, quét sạch chư thiên vạn giới, khiến Thiên Đạo Trường Hà cũng phải run rẩy, chấn động.

Bất kỳ sinh linh nào đắm mình dưới luồng khí tức này đều chỉ sinh ra một loại cảm giác: Tuyệt vọng!

Lâm Nguyên cũng không ngoại lệ, hắn có thể cảm nhận được tuy hiện tại Hồng Quân có thương tích nhưng trước luồng khí tức tu vi khủng bố này, quanh thân hắn vẫn phát ra tiếng rắc rắc như bị cả Hồng Hoang đè lên vai.

Nhục thân, nguyên thần đều bắt đầu sụp đổ từ tầng thứ bản chất và tinh vi nhất.

Đây chính là Hồng Quân!

Thực lực của y cường hoành đến mức Lâm Nguyên hiện tại vẫn chưa thể kháng cự nổi.

Đối mặt với sức mạnh cường hoành như vậy, trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia sắc sảo, lập tức quyết định dốc toàn lực thúc động vài quân bài tẩy của mình.

Mục đích của chuyến này là phá hoại cầu sáng Thiên Đạo, ngăn

chặn Thiên Đạo chiến trường thực sự được khởi động, chứ không nhất định phải thực sự phân thắng bại với Hồng Quân.

"Đối thủ của ngươi là ta!" Đột nhiên đúng lúc này từ bên ngoài truyền đến một tiếng quát lảnh lót, một luồng sóng pháp lực hạo hạo đãng đãng cuồn cuộn đổ tới, nện vào không gian Thiên Đạo này, đánh thẳng vào người Hồng Quân khiến y bị hất văng đi.

Người ra tay chính là Hậu Thổ, nàng trong lúc thao túng Địa Đạo Trường Hà giao phong với Thiên Đạo Trường Hà đã nhận ra sự biến hóa bên trong Thiên Đạo Trường Hà, không cần suy nghĩ liền ra tay chi viện.

Tu vi Hậu Thổ đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh lục trọng thiên, sau khi thúc động Địa Đạo Trường Hà, tu vi cường hoành không hề thua kém Hồng Quân bây giờ.

"Ngươi muốn chết!" Đòn tấn công bất ngờ này khiến Hồng Quân đại nộ.

Sau khi ổn định thân hình giữa không trung, y liền phát động phản kích, tùy tay vẫy một cái, từ trong Thiên Đạo Trường Hà liền có ức vạn đạo thần mang gào thét lao ra như dòng thác đổ về phía Hậu Thổ, xé toạc thời không, nghiền nát vạn giới, khiến những mảng hư không lớn hóa thành hỗn độn.

"Cơ hội tốt!" Lâm Nguyên đã trải qua vô số trận chiến, việc nắm bắt thời cơ chiến đấu là vô cùng nhạy bén.

Ngay lập tức trong mắt hắn lóe lên hàn mang, trong khoảnh khắc đó thúc động Hồng Mông Thế Giới Thụ, một luồng sức mạnh thế giới bàng bạc hạo hãn gia trì lên người hắn khiến khí tức tu vi tăng vọt trong nháy mắt.

"Đỉnh Cấp Đại Đạo Tăng Phúc!" Sau đó Lâm Nguyên trong lòng

lại hô vang một tiếng.

Ầm long!

Một luồng khí tức khủng bố bùng phát, sâu trong nội hỗn độn kia có một luồng sức mạnh khổng lồ thức tỉnh, cách biệt ức vạn thời không truyền xuống một luồng sức mạnh mênh mông gia trì lên người Lâm Nguyên, khiến khí tức của hắn một lần nữa tăng vọt vạn lần!

Còn mạnh hơn cả sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo vô số lần!

Khoảnh khắc này Thiên Đạo Trường Hà đều đang run rẩy, ai minh.

Đây chính là thủ đoạn mới mà Lâm Nguyên sở hữu sau khi căn nguyên đột phá đến đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần: Đỉnh Cấp Đại Đạo Tăng Phúc, khiến chiến lực tăng vọt vạn lần trong nháy mắt.

"Khai Thiên Nhất Phủ!" Cuối cùng Lâm Nguyên đưa tay nắm chặt.

Ầm long một tiếng, sau lưng hắn hiện ra ba nghìn đại đạo trường hà, mỗi một con sông đều sóng đánh tráng lệ nhìn không thấy điểm dừng, đồng thời gào thét lao ra, ngưng tụ giữa các ngón tay hắn hóa thành một chiếc rìu lớn cổ phác, tỏa ra khí tức sắc bén tuyệt thế.

Khắc này thời không vô tận sụp đổ, chư thiên vạn giới băng diệt.

Nơi Lâm Nguyên đứng khí tức khủng bố mênh mông không ai có thể cản nổi.

Khắc này chính là lúc Lâm Nguyên không chút do dự thúc động toàn bộ sức mạnh mà mình có thể thúc động!

Trạng thái đỉnh thịnh nhất của hắn!

Hồng Quân đang định đối kháng với Hậu Thổ liền cảm nhận được khí tức khủng bố tột độ tỏa ra từ người Lâm Nguyên.

Trong đôi mắt y lộ rõ vẻ sợ hãi vì vào khắc này y cảm nhận được sự uy hiếp, một cuộc khủng hoảng tử vong thực sự!

Lâm Nguyên hiện tại sở hữu năng lực đe dọa đến sinh mạng của y!

Thế nhưng sự chú ý của Lâm Nguyên hoàn toàn không đặt trên người Hồng Quân.

Vẻ mặt hắn mặc nhiên nhìn về phía cầu sáng Thiên Đạo, ánh sắc sảo chợt hiện, vung rìu chém một nhát.

Xoẹt!

Một đạo phủ quang bay ra.

Khoảnh khắc này giữa trời đất dường như chỉ còn lại đạo phủ quang này, mọi thứ khác đều trở nên lu mờ.

Phủ quang rực rỡ đến cực điểm, cắt đứt mọi thứ!

"Không!" Hồng Quân thấy cảnh này phát ra tiếng kêu thê lương, không màng đến Hậu Thổ nữa mà lao lên định toàn lực ngăn cản đạo phủ quang kia.

Cầu sáng Thiên Đạo quá quan trọng!

Một khi bị hủy đi, cả kế hoạch của y coi như bỏ đi.

Hồng Quân dù thế nào cũng không thể cho phép chuyện này xảy ra.

"Ở lại cho ta!" Hậu Thổ lại vô cùng nhạy bén, lập tức nhận ra ý đồ của Hồng Quân.

Lúc này nàng thậm chí không màng tới Thiên Đạo Trường Hà, gồng mình chịu vài đòn tấn công của nó, sau đó ngưng tụ toàn bộ sức mạnh hóa thành sáu vòng xoáy khổng lồ xoay tròn lao ra, bao trùm lấy Hồng Quân khiến y không thể hành động, tạm thời cản trở bước chân

của y.

Sự phối hợp này với Lâm Nguyên có thể nói là ăn ý đến cực điểm.

"Sắp thành công rồi!" Lâm Nguyên thấy vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần cầu sáng Thiên Đạo bị hủy thì trận chiến này coi như thắng lợi.

Xào xạc!

Thế nhưng đúng lúc này giữa trời đất đột nhiên vang lên tiếng lá cây lay động.

Lập tức ngay trước cầu sáng Thiên Đạo, hư không bị đâm thủng, một cành liễu xanh biếc hiện ra, nhảy múa trong hư không như chân long.

Cành liễu này chỉ chấn động một cái liền đột ngột căng thẳng như dây cung.

Trong sát na đó nó tựa như một ngọn thần mâu bằng lục ngọc, phát ra tiếng leng keng, tỏa ra luồng khí tức vô cùng đáng sợ va chạm trực tiếp với đạo phủ quang.

Xoẹt một tiếng!

Cành liễu bị phủ quang chém đứt, phủ quang tiếp tục lao về phía trước không gì cản nổi.

Tuy nhiên khắc tiếp theo chuyện đáng sợ hơn đã xảy ra.

Băng băng băng băng!!!

Trong hư không ức vạn cành liễu bắn ra, tất cả đều căng thẳng tỏa ra ánh kim loại như những ngọn thần mâu màu xanh lục, từng cái từng cái không ngừng đâm vào đạo phủ quang đó.

Phía trên cầu sáng Thiên Đạo lờ mờ hiện ra một cây liễu thông thiên lấp đầy vũ trụ, mỗi một cành liễu đều đâm vào sâu trong không

gian, khí tức không gian nồng đậm lan tỏa.

Nơi nó đứng tựa như một mê cung không gian khiến người ta bị lún sâu vào vô tận.

“Không Gian Ma Thần, Dương Liễu!” Đồng tử Lâm Nguyên co rụt mạnh lại.

Chương 244

Ta hoàn toàn không ngờ vào lúc này Không Gian Ma Thần Dương Liễu lại đột nhiên xuất hiện!

Đây là tồn tại đứng thứ hai trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần!

Nếu nói về căn nguyên thì Không Gian Ma Thần Dương Liễu này cũng là đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên!

Đây là tồn tại duy nhất trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần thoát khỏi sự chém giết của Bàn Cổ đại thần!

Mức độ đe dọa của lão không hề kém cạnh Hồng Quân!

Đang đang đang!!!

Lúc này một chuỗi tiếng va chạm dày đặc vang lên, dưới sự va chạm của ức vạn cành liễu xanh, phủ quang của Lâm Nguyên cuối cùng cũng hoàn toàn đứt đoạn và tan biến.

"Ha ha ha ha, ngươi thất bại rồi, thất bại rồi!" Hồng Quân vốn dĩ vô cùng lo lắng, thấy cảnh này liền thở phào nhẹ nhõm, sau đó cất tiếng cười lớn, thân hình lóe lên xuất hiện trước cầu sáng Thiên Đạo bảo vệ nó chặt chẽ.

Bên trong cầu sáng Thiên Đạo, ức vạn đại đạo phù văn nhấp nháy vô cùng phức tạp, ẩn chứa sự thần diệu khó tả.

Khí tức tỏa ra cũng dần trở nên nồng hậu hơn, hiển nhiên trong cuộc tranh đấu với Địa Đạo Trường Hà nó thực sự thu hoạch rất lớn.

Sắc mặt Lâm Nguyên không khỏi trở nên rất khó coi, vừa rồi gần như là cơ hội duy nhất.

Thất bại xong có Hồng Quân, Dương Liễu ở bên cạnh thủ hộ thì

không còn khả năng thành công nữa.

Lẽ nào thực sự mặc cho đối phương hoàn thiện triệt để Thiên Đạo không gian?

Nếu thành công, Vu tộc sẽ rơi vào thế yếu cực lớn!

"Vu Nguyên, bây giờ phải làm sao?" Hậu Thổ đang giao chiến với Thiên Đạo Trường Hà cũng nhận ra cảnh tượng xảy ra bên trong Thiên Đạo Trường Hà, lòng nàng lúc này cũng bắt đầu lo lắng.

Vừa rồi là một cơ hội rất tốt, nhưng ai mà ngờ đối phương lại lòi ra một tôn Không Gian Ma Thần Dương Liễu!

Hậu Thổ có thể cảm nhận được tôn Không Gian Ma Thần Dương Liễu này cũng giống như Hồng Quân, dường như cũng đang mang thương tích trên người, đang dưỡng thương nên không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, nhưng dù vậy cũng đủ để chặn đứng Lâm Nguyên rồi.

Đây là một cảnh tượng gần như tuyệt vọng!

Đầu tiên là Thiên Đạo Trường Hà xuất động giao chiến với Địa Đạo Trường Hà, Hậu Thổ phải dốc hết toàn lực mới miễn cưỡng duy trì thế quân bình, sức mạnh Thiên Đạo dù sao cũng mạnh hơn Địa Đạo quá nhiều!

Thứ hai chính là Hồng Quân, tuy vì trận chiến U Minh Huyết Hải trước đó mà trọng thương không thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên vẫn giúp y phát huy được chiến lực khủng bố.

Lâm Nguyên toàn lực bộc phát cũng chưa chắc đánh bại được y!

Rồi đến Không Gian Ma Thần Dương Liễu, đây là một cường giả không kém gì Hồng Quân, trước đây chưa từng lộ diện, nay lại xuất thế.

Có sự gia nhập của một tồn tại như vậy, phía Hồng Quân lập tức chiếm ưu thế tuyệt đối.

Như vậy Hồng Quân dù muốn thi triển kế hoạch gì thì họ cũng chỉ có thể đứng nhìn!

Mà với thủ đoạn của Hồng Quân, một khi kế hoạch đó thành công hậu quả sẽ khôn lường!

Nói không chừng lần này Vu tộc thực sự sẽ gặp tai họa diệt vong!

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, tự nhiên cũng nhìn thấu được cục diện trước mắt.

Chiến đấu ở tầng thứ này dù có gọi Thập Nhị Tổ Vu tới thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng chẳng có ích gì, hơn nữa nếu gọi Thập Nhị Tổ Vu tới thì phía Thiên Đạo vẫn còn Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và các Thiên Đạo Thánh nhân khác có thể kháng cự.

Cho nên hiện tại ta phải dựa vào sức mạnh của chính mình để xoay chuyển cục diện!

Mà cục diện này làm sao giải được?

Đây là tử cục!

Khoảnh khắc này Lâm Nguyên cảm nhận được một luồng áp lực to lớn chưa từng có.

Đây là điều hiếm khi hắn trải qua từ khi tu hành, chỉ có thể nói Hồng Quân không hổ là tồn tại đáng sợ nhất trong Hồng Hoang, một khi hành động là lôi đình vạn quân khiến người ta gần như không thể đối kháng.

Tuy nhiên dù trong hoàn cảnh này Lâm Nguyên cũng không từ bỏ suy nghĩ, trí tuệ nghịch thiên do đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần mang lại

đang vận hành hết công suất.

Đột nhiên trong não hắn chợt lóe lên một linh quang!

Lập tức trong mắt hắn hiện lên một tia điên cuồng, nhìn chằm chằm Không Gian Ma Thần Dương Liễu, quát lớn: "Dương Liễu, hôm nay ta tới so tài không gian đạo với ngươi, ngươi có dám tiếp chiêu không?" Không Gian Ma Thần Dương Liễu kể từ sau trận chiến Khai Thiên đã bị trọng thương.

Sau khi trốn đến Hồng Hoang liền luôn dưỡng thương trong Thiên Đạo Không Gian.

Ngay cả Hồng Quân cũng không thể can thiệp vào hành động của lão.

Mối quan hệ giữa lão và Hồng Quân có thể nói là quan hệ hợp tác.

Phần lớn thời gian Dương Liễu đều mặc nhiên nhìn mọi thứ thế gian, trong lòng lão chỉ có một ý niệm là dưỡng thương cho tốt.

Vì vậy lão vốn không định ra tay, nhưng sau khi hiểu được kế hoạch của Hồng Quân, Dương Liễu buộc phải thừa nhận mình thực sự bị lay động, một khi thành công sẽ nhận được lợi ích vô cùng lớn!

Cho nên vào thời khắc then chốt nhất lão đã trực tiếp hiện thân, ngăn cản đòn tấn công then chốt của Lâm Nguyên, định đoạt thắng cục hiện tại!

Lúc này nghe thấy lời của Lâm Nguyên, Dương Liễu cũng không khỏi sững sờ, không hiểu Lâm Nguyên muốn làm gì.

So tài không gian đạo với lão?

Đây không phải là chuyện nực cười sao?

Thiên hạ rộng lớn nếu bàn về sự hiểu biết không gian, ngoại trừ Bàn Cổ thì không có bất kỳ sinh linh nào vượt qua được lão!

Lẽ nào cảnh tượng tuyệt vọng trước mắt đã khiến đầu óc Lâm Nguyên phát điên rồi?

Đang suy nghĩ như vậy thì Lâm Nguyên đã hành động.

Tiếng "ong" vang lên, trước mặt đột nhiên hiện ra ánh sáng không gian vô tận, tầng tầng lớp lớp thế giới trải ra trước mặt hắn.

Sau đó Lâm Nguyên bước ra một bước lao về phía Hồng Quân và Dương Liễu!

"Ta hiểu rồi!

Hắn vẫn chưa từ bỏ, hắn vẫn muốn phá hoại cầu sáng Thiên Đạo!

Lần này hắn muốn mượn không gian đạo để trực tiếp tiếp cận cầu sáng!" Hồng Quân thấy cảnh này lập tức hiểu ra ý đồ của Lâm Nguyên, hét lớn lên.

Dương Mi nghe lời Hồng Quân, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh nói: "Có ta ở đây, dù hắn lĩnh ngộ không gian đạo sâu sắc thế nào cũng đừng hòng lại gần cầu sáng Thiên Đạo dù chỉ một phân!" Là Không Gian Ma Thần, Dương Mi có đủ tự tin để nói câu này.

Đừng nói Hồng Hoang, dù có nhìn khắp Hỗn Độn ngoại trừ Bàn Cổ cũng đừng hòng có ai vượt qua lão về không gian đạo!

Ong!

Dương Mi quanh thân tỏa ra một luồng sóng không gian nồng đậm, ức vạn cành liễu lấp lánh.

Trước mặt cầu sáng Thiên Đạo liền có tầng tầng lớp lớp không gian vô tận trải ra, hình thành một mê cung không gian khổng lồ.

Chương 245

Bất kỳ ai vào trong đó cũng sẽ bị lạc lối, mà lão đứng ở nơi sâu nhất của mê cung, dù có ai tìm ra cách vượt qua mê cung thì đến cửa ải cuối cùng cũng sẽ gặp lão, do lão đích thân ngăn cản.

"Vu Nguyên, ngươi tới xông thử xem!" Dương Mi cười lớn.

Lâm Nguyên lúc này đã lao đến trước mặt hai người, tiếp xúc với mê cung không gian đó.

Kết quả chỉ trong nháy mắt đã phát hiện mình lọt vào tầng tầng lớp lớp thế giới, phá vỡ một tầng thế giới thì phía trước lại hiện ra một thế giới mới, cứ tuần hoàn như vậy không có điểm dừng.

Chỉ có thể lờ mờ thấy ở tận cùng ức vạn thế giới là hư ảnh một cây liễu thông thiên, ức vạn cành liễu đang đung đưa trong gió dữ.

"Phá!" Lâm Nguyên quát lớn một tiếng.

Ầm!

Quanh thân hắn đột nhiên bộc phát ra từng đạo thần mang chói mắt, mỗi một đạo thần mang đều do mảnh vỡ không gian ngưng tụ thành, sắc bén vô cùng, có thể so với những linh bảo có tính tấn công sắc bén nhất.

Tựa như một thanh liệt thiên thần kiếm chém mạnh về phía trước, tầng tầng lớp lớp không gian đó tức khắc sụp đổ, hiện ra một con đường!

Lâm Nguyên bước ra một bước liền tới tận cùng của con đường không gian này, hiện ra trước mặt Dương Mi.

"Cái gì?" Dương Mi thấy cảnh này trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, hoàn toàn không ngờ sự ứng dụng không gian đạo của Lâm Nguyên

cư nhiên đạt đến tầng thứ này, trong tích tắc đã phá tan mê cung không gian!

Phải biết rằng hiện tại tuy lão không có thực lực thời kỳ toàn thịnh nhưng sự lý giải về không gian đại đạo lại không hề suy giảm, vẫn có thể thi triển những thủ đoạn vô cùng huyền diệu.

Mê cung không gian này năm xưa không biết đã nhốt bao nhiêu Ma Thần, giờ lại không ngăn nổi Lâm Nguyên dù chỉ một thoáng, thật sự quá đỗi kinh ngạc!

Dương Mi chưa bao giờ nghĩ tới việc mình cư nhiên có thể gặp được một yêu nghiệt như thế!

Nhưng là Không Gian Ma Thần, Dương Mi đã trải qua không biết bao nhiêu trận đại chiến, thậm chí từng trực diện Bàn Cổ đại thần!

Bất kể cảnh tượng thế nào đối với lão cũng chỉ là chuyện nhỏ, không thể khiến lão hoảng hốt mất phương hướng.

Lão nhanh chóng bình tĩnh lại, cười lạnh nói: "Tiểu tử, ngươi cũng có chút thủ đoạn cư nhiên có thể xông tới trước mặt ta.

Nhưng có ta đích thân ngăn cản thì dù tu vi ngươi thông thiên cũng đừng hòng tiếp cận cầu sáng Thiên Đạo." Vút vút vút!!!

Đang nói, quanh thân Dương Mi bắn ra ức vạn cành liễu, mỗi một cành liễu đều có lá xanh nhấp nháy, mỗi một phiến lá xanh đều là một phương thế giới mênh mông, chồng chất lên nhau hình thành một hệ thống thế giới bao la vô tận, cứ thế đập thẳng xuống đầu Lâm Nguyên!

Đây tuyệt đối là một cảnh tượng vô cùng đáng sợ, ức vạn thế giới gào rít nện xuống, luồng áp lực đó khó có thể tưởng tượng nổi, bất kỳ ai đối mặt với cảnh này cũng phải nảy sinh tuyệt vọng!

Lâm Nguyên lại rất bình tĩnh.

Lúc này những cảm ngộ về Lực chi pháp tắc không ngừng cuộn trào trong não hắn.

Đúng vậy, sự lĩnh ngộ của ta về không gian đạo không bằng Không Gian Ma Thần, nhưng ta lại sở hữu một ưu thế to lớn mà lão không ngờ tới.

Ta đã dung hợp Lực chi pháp tắc!

Lực chi pháp tắc bao hàm mọi quy luật sức mạnh trong trời đất, sức mạnh không gian đương nhiên cũng nằm trong đó.

Dùng Lực chi pháp tắc thúc động Không Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc sẽ bộc phát sức mạnh vượt giới hạn!

"Vạn Giới Thuấn Di!" Lâm Nguyên hét lớn.

Ầm!

Ánh sáng xanh mông lung tỏa ra.

Trong luồng ánh sáng đậm đặc đó, tầng tầng lớp lớp thế giới trải ra.

Lâm Nguyên bước ra một bước, dễ dàng xuyên qua tầng tầng lớp lớp đó, đi lại thong dong trong vạn giới.

Cả người hắn hóa thành một đạo lưu quang, dễ dàng vượt qua vô số thế giới trước mặt Dương Mi!

Khắc tiếp theo liền xuất hiện trước cầu sáng Thiên Đạo!

"Cái gì, điều này không thể nào!" Dương Mi lập tức nhận ra điểm này, phát ra một tiếng kêu chói tai không thể tin nổi.

Phản ứng của lão cũng cực kỳ nhanh nhạy, "ầm long" một tiếng xoay người, trong mắt lộ ra lệ khí vô tận.

Trong tiếng gầm rống, từng cành liễu xanh căng thẳng như thần

mâu gào thét lao ra nhắm thẳng vào Lâm Nguyên!

Hồng Quân cũng đại kinh thất sắc, hoàn toàn không ngờ có Dương Mi thủ hộ mà cư nhiên vẫn để Lâm Nguyên thành công.

Y hét lớn một tiếng, hai tay ấn mạnh về phía trước, một chiếc Đại Đạo Ma Bàn hiện ra kêu ầm ầm nghiền ép xuống Lâm Nguyên.

Hai đại cao thủ lúc này đồng thời mãnh công!

Đối mặt cục diện này, mắt Lâm Nguyên lạnh thấu xương, cư nhiên không màng tất cả, mắt chỉ nhìn chằm chằm vào cầu sáng Thiên Đạo kia, ánh sắc sảo chợt hiện.

"Khai Thiên Nhất Phủ!" Hắn gầm lên một tiếng, một lần nữa thúc động chiêu mạnh nhất của mình.

Một đạo phủ quang rực rỡ chiếu sáng vạn giới gào thét lao đi, chìm nghỉm vào bên trong cầu sáng Thiên Đạo, chém nổ nó!

Ầm long!

Đòn tấn công của Dương Mi và Hồng Quân đồng thời giáng xuống cơ thể Lâm Nguyên.

Thân thể Lâm Nguyên lập tức nổ tung thành một đám sương máu, nhục thân và nguyên thần đồng thời tan vỡ.

Nhưng hai người kia hoàn toàn không quan tâm đến chiến tích đáng sợ này nữa, cả hai đồng loạt phát ra một tiếng kêu gào xé lòng: "Không!!!" Mục đích cuối cùng của họ là thủ hộ cầu sáng Thiên Đạo, kết quả vẫn thất bại!

"A a a a a a!!!" Dương Mi còn đỡ, Hồng Quân với tư cách là người chủ trì kế hoạch Thiên Đạo chiến trường lần này căn bản không thể chấp nhận được điều này.

Y như phát điên, liên tục phát ra những tiếng kêu thê lương, thống

khổ đến cực điểm.

Từng luồng sóng chấn động khủng bố bộc phát, cả Thiên Đạo Trường Hà đều lung lay, thậm chí nguồn năng lượng đáng sợ đó lan xuống khiến cả Hồng Hoang chấn động như sắp vỡ tan, khiến vô số đại thần thông giả run rẩy.

Ầm long!

Đúng lúc này, nhục thân và nguyên thần bị nổ nát của Lâm Nguyên tái ngưng tụ, hóa lại hình thái ban đầu, chỉ có điều sắc mặt trở nên vô cùng nhợt nhạt.

Đạt tới tầng thứ như Lâm Nguyên đã rất khó giết chết, trừ phi trong tích tắc có thể chém giết hắn mười hai vạn sáu nghìn tám trăm lần, nếu không căn bản chẳng hề hấn gì.

Bởi lẽ hắn tu hành Cửu Chuyển Huyền Công, Cửu Chuyển Nguyên Công, lại là đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, dung hợp cả Ngọc Tủy Bàn Cổ, Tinh Huyết Bàn Cổ và Tổ Huyết Bàn Cổ, sức sống mạnh mẽ đến mức khó tin.

Thấy cầu sáng Thiên Đạo bị hủy, hắn lập tức hóa thành một đạo hồng quang toan chạy ra ngoài.

"Ngươi đừng hòng chạy!" Giọng nói chứa đựng hận ý mà cả biển hỗn độn cũng khó rửa sạch của Hồng Quân âm u vang lên.

Y nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, lệ khí quanh thân ngập trời!

"Trên trời dưới đất, mười phương phong tỏa!" Dương Mi đồng thời hét lớn một tiếng, hai tay ấn xuống, ức vạn cành liễu tại khắc này đều hóa tác thần liên không gian, tầng tầng lớp lớp, hoàn toàn phong tỏa vùng không gian này lại.

Vừa rồi thế mà bị Lâm Nguyên xông đến trước quang cầu Thiên Đạo, đối với Dương Mi đây đúng là sỉ nhục đại nhục, hiện tại y bất

luận thế nào cũng không thể để Lâm Nguyên một lần nữa đào tẩu thành công.

Chương 246

"Ngươi tuy rằng phá hoại quang cầu Thiên Đạo, nhưng bản thân cũng rơi vào cục diện thập tử vô sinh!

Hắc hắc, kết cục này xem ra cũng không tệ, cho dù quang cầu Thiên Đạo bị hủy cũng không lỗ, bởi vì có thể chém giết được nhân vật quan trọng nhất của Vu tộc như ngươi tại đây!" Hồng Quân nanh ác cười.

Trong đôi mắt y ẩn chứa sự oán độc vô hạn, hiển nhiên quang cầu Thiên Đạo này liên lụy cực lớn, tuyệt đối không chỉ đơn giản là để đánh bại Vu tộc.

"Dừng tay!" Bên ngoài, Hậu Thổ kiến thấy cảnh này thì phát điên, liều mạng tiến công, muốn cứu Lâm Nguyên ra, nhưng trường hà Thiên Đạo theo đó sôi trào, vô cùng thần thông đánh ra ngăn cản Hậu Thổ.

Các Tổ Vu khác nhìn thấy cảnh tượng này, tự nhiên cũng muốn viện trợ, bọn họ càng thúc động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, muốn xông lên.

Nhưng chiến trường giữa trường hà Địa Đạo và trường hà Thiên Đạo thực sự quá khủng bố, dù là Bàn Cổ chân thân cũng không pháp tiếp cận, vừa đến gần sẽ bị sóng năng lượng khủng bố kia phá hủy hoàn toàn!

Trận chiến này liên lụy tới đẳng cấp quá cao, đã không còn là thứ bọn họ có thể tham gia.

"Sát!" Hồng Quân lúc này quát đại một tiếng, lao về phía Lâm Nguyên, vung tay lên chính là một tòa ma bàn Đại Đạo oanh kích xuống, bao phủ ức vạn thời không, trên trời dưới đất không nơi nào

có thể trốn.

Lâm Nguyên lại không chuẩn bị dây dưa với Hồng Quân, tế ra Chuông Hỗn Độn chắn trước người, thân hình lấp lóe, muốn từ trong lồng giam không gian của Dương Mi xông ra.

Một tiếng nổ lớn vang lên, ma bàn Đại Đạo va chạm vào Chuông Hỗn Độn, bị chặn đứng hoàn toàn.

Chuông Hỗn Độn vốn là tiên thiên phòng ngự chí bảo, lại được Lâm Nguyên thúc động, phòng ngự chi lực cử thế vô song!

Nhưng ngay sau đó, Lâm Nguyên cũng bị tầng tầng lớp lớp không gian bắn ngược trở lại, vừa rồi hắn nỗ lực xông ra khỏi vòng vây của Dương Mi nhưng đã thất bại.

"Ha ha ha, trước đó ngươi đã thành công một lần, nhưng hiện tại đừng hòng thành công lần thứ hai!" Dương Mi lệ thanh cười lớn: "Hiện tại cứ ở trong lồng giam không gian này để hai chúng ta từ từ ngược sát đi!" Oanh!

Vô cùng mảnh vỡ không gian hiện ra, hóa tác từng đạo luân hồi không gian khổng lồ cuồn cuộn lăn xuống, không ngừng oanh tạc Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên đấm ra một quyền, đánh nát từng tầng không gian này, sau đó lại thử xông ra ngoài nhưng rất nhanh lại thất bại, Dương Mi này hiển nhiên đã rút kinh nghiệm từ bài học trước, lồng giam không gian hiện tại bố trí hoàn toàn không có sơ hở.

"Sát!" Hồng Quân nộ hống, giơ tay lên, ức vạn thần quang lấp lánh, một lần nữa che trời lấp đất giết tới.

Lâm Nguyên không còn cách nào, chỉ đành tạm thời chống đỡ.

Đây là một trận chiến đáng sợ, trên người Lâm Nguyên có sức mạnh Đại Đạo gia trì, thực lực bạo tăng vạn lần, nhưng cho dù như

thế, đối mặt với Hồng Quân và Dương Mi vây công, hắn vẫn chống đỡ có chút gian nan.

"Phải nghĩ cách mới được, nếu cứ bị vây ở đây, ta thực sự sẽ bị Hồng Quân và Dương Mi đánh chết mất." Trong mắt Lâm Nguyên lấp lóe ánh sáng trí tuệ, tâm niệm điện chuyển, suy tính đối sách.

Đột nhiên, chính vào lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Oanh long!

Sau lưng Lâm Nguyên, không gian Thiên Đạo chấn động, vô cùng phù văn hiện ra, đạo vận nồng đậm khuếch tán chí chư thiên vạn giới, giống như luồng sáng đầu tiên lúc khai thiên lập địa, một luồng sáng chói lọi hiện ra, sau đó quang cầu Thiên Đạo kia thế mà lại một lần nữa chậm rãi ngưng tụ ra!

"Cái gì?!" Lâm Nguyên kinh ngạc, vừa rồi hắn khai thiên một rìu uy mãnh bấy nhiêu, thế mà không thể hoàn toàn phá hủy quang cầu Thiên Đạo này sao?

Tâm hắn không khỏi chùng xuống, quang cầu Thiên Đạo tái hiện, Hồng Quân và Dương Mi nhất định sẽ toàn lực bảo hộ, muốn phá nó lần nữa thì khó càng thêm khó!

Vu tộc giờ khắc này đối mặt với tai họa diệt môn!

"Quang cầu Thiên Đạo vẫn còn!

Ha ha, ha ha ha, trời trợ ta rồi, trời trợ ta rồi!" Hồng Quân hoàn toàn là mừng rỡ quá đỗi, cả người cuồng hỉ.

"Vu Nguyên, ngươi phí hết tâm cơ muốn phá hoại hành động của ta, kết quả thế nào?

Chẳng phải vẫn là công dã tràng sao!

Lần này, Vu tộc các ngươi sẽ hoàn toàn tuyệt diệt, không còn một

tia sinh cơ!" Hồng Quân cao giọng cười lớn.

"Ai thắng ai thua, hiện tại nói còn quá sớm!" Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng, ánh mắt lạnh lẽo quét qua chiến trường, đột nhiên làm ra một hành động ngoài dự liệu của mọi người, cả người hắn lập tức lặn sâu vào trong quang cầu Thiên Đạo kia!

"Hửm, hắn định làm gì?" Hồng Quân, Dương Mi đều kinh hãi.

"Hừ, hắn muốn phá hoại từ bên trong sao?

Nếu nghĩ như vậy thì hắn xong đời rồi, quang cầu Thiên Đạo không phải thứ đơn giản như thế đâu!" Hồng Quân nanh ác cười, đột nhiên hai tay kết ấn, ấn mạnh vào hư không, lập tức quang cầu Thiên Đạo kia liền chấn động kịch liệt, trong cả một dải trường hà Thiên Đạo, vô cùng sức mạnh Thiên Đạo sôi trào, điên cuồng rót vào trong quang cầu.

Chỉ trong nháy mắt, quang cầu Thiên Đạo bộc phát ra ánh sáng rực rỡ hơn mặt trời hàng ngàn vạn lần, sức mạnh Thiên Đạo hừng hực thiêu đốt!

Nó giống như hóa thành một tòa lò luyện khổng lồ chưa từng có, nung chảy hết thảy mọi thứ bên trong!

"Phen này, hắn coi như tự chui đầu vào lưới." Dương Mi không nhịn được cười lên.

"Thân thể người này cường đại, căn nguyên cường đại đến mức khó tin, hơn nữa còn có sức mạnh Đại Đạo gia trì!

Muốn giết hắn không phải chuyện đơn giản!

Nhưng hiện tại ở trong quang cầu Thiên Đạo này, lại có thể dễ dàng vây chết hắn!

Hắc hắc, uy lực của quang cầu Thiên Đạo còn mạnh hơn bất kỳ

tiên thiên chí bảo nào!

Đây là tinh túy sức mạnh quy tắc của Thiên Đạo, đối kháng với nó từ bên trong chính là đối kháng với cả Thiên Đạo!" Hồng Quân cũng cười lạnh.

Oanh oanh oanh!

Bên trong quang cầu Thiên Đạo, vô cùng phù văn bốc cháy, hóa tác hỏa diễm Thiên Đạo đáng sợ thiêu đốt thân thể Lâm Nguyên.

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Lâm Nguyên liền đen kịt, kế tiếp nguyên thần cũng bắt đầu khô héo, "phanh" một tiếng hóa thành một đoàn tro bụi.

Tuy nhiên sức sống của hắn quá cường đại, trong thoáng chốc thân thể và nguyên thần lại khôi phục nguyên trạng, nhưng vừa khôi phục xong lại "phanh" một tiếng nổ tung hóa thành tro bụi, cứ như vậy không ngừng tuần hoàn.

Loại cái chết này, chỉ cần lặp lại mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần, Lâm Nguyên sẽ hoàn toàn vẫn diệt!

Hậu Thổ cảm tri được cảnh này, lo lắng đến cực điểm, phát ra một tiếng gầm phẫn nộ đầy bi thương, "oanh" một tiếng, thế mà thiêu đốt cả một dải trường hà Địa Đạo, sức mạnh bạo tăng hàng trăm hàng ngàn lần!

"Sát!" Tiếng quát của Hậu Thổ vang vọng khắp Hồng Hoang, chư thiên vạn giới đều oanh minh, nàng một chưởng vỗ nát ức vạn đạo thần thông của trường hà Thiên Đạo, cả người xông về phía không gian Thiên Đạo, muốn cứu Lâm Nguyên ra.

"Ngươi nắm giữ trường hà Địa Đạo dù sao cũng chưa lâu, dù có thiêu đốt bản thân thì đã sao?

Vẫn không thay đổi được gì!" Trong mắt Hồng Quân hiện lên vẻ

trêu tức, cũng đưa tay ấn xuống.

Oanh!

Trường hà Thiên Đạo bùng cháy, sức mạnh cũng bạo tăng hàng trăm hàng ngàn lần, ngăn chặn Hậu Thổ ở bên ngoài.

"Sát!" Ở phía bên kia, Bàn Cổ chân thân cũng thấy được cảnh Lâm Nguyên bị vây khốn, đồng loạt gào lớn, liều mạng lao về phía trung tâm trường hà Thiên Đạo.

Bản thể Hậu Thổ đang tham chiến nên không thể gia nhập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng đại trận này dù thiếu một người vẫn có thể thúc động, chỉ là uy lực giảm xuống.

Mà mười hai Tổ Vu đều đã trảm tam thi, do đó hiện tại tổng cộng có bốn tôn Bàn Cổ chân thân, bốn tôn chiến lực cấp Thánh nhân!

Nhưng trường hà Thiên Đạo chỉ hơi rung động, bốn con mắt Thiên Phạt khổng lồ hiện ra, bắn ra những tia sáng hủy diệt, chặn đứng cả bốn tôn Bàn Cổ chân thân.

Tổ Vu tuy mạnh, nhưng sau cùng đều chưa chứng đạo thành thánh, cho dù miễn cưỡng có được chiến lực sánh ngang Thánh nhân thì cũng không pháp ứng phó với trường hà Thiên Đạo đang ở trạng thái cuồng bạo đỉnh điểm, phát huy toàn lực!

Chương 247

Chỉ trong thoáng chốc, bốn tôn Bàn Cổ chân thân đã trọng thương, người bị quán xuyên lồng ngực, kẻ bị đứt lìa cánh tay, kẻ bị đánh vỡ đầu lâu.

"Sát, sát, sát!!!" Nhưng bọn họ vẫn nộ hống, chiến ý xông thẳng lên ba mươi ba tầng trời, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, không ngừng xông về phía trường hà Thiên Đạo.

Lâm Nguyên đang đơn độc chiến đấu ở đó, bọn họ dù không địch nổi cũng phải tận một phần lực của mình!

Trong thế giới Địa Phủ, đám người Vu tộc thấy cảnh này đều nắm chặt nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi, trong mắt có ngọn lửa phẫn nộ vô tận đang bùng cháy.

Tại Hồng Hoang, các vị đại thần thông giả thấy cảnh này cũng thầm thở dài trong lòng.

Vu tộc năm đó bá đạo cường thế dường nào?

Gần như chiếm cứ cả Hồng Hoang!

Nhìn khắp lịch sử trường hà, cũng chưa có tộc quần nào làm được như vậy!

Vậy mà kết quả hôm nay dưới sự tấn công của Thiên Đạo, lại rơi vào cảnh tượng gần như tuyệt vọng, ngay cả sự xung sát của Bàn Cổ chân thân cũng vẻ nên bất lực như vậy.

Nhiều người đều nhìn về phía trung tâm trường hà Thiên Đạo, lẽ nào lần này Vu Nguyên thực sự bị vây chết sao?

Trong tâm mục của nhiều cường giả Hồng Hoang, Vu Nguyên luôn là tồn tại vô địch, từ khi hắn xuất thế đến nay chưa từng thất bại

một lần, bất luận kẻ địch mạnh đến đâu, cuối cùng hắn đều có thể chiến thắng.

Thiên kiêu tuyệt thế như vậy, lẽ nào cũng phải vẫn diệt tại đây sao?

Nơi sâu nhất của trường hà Thiên Đạo, sắc mặt Hồng Quân và Dương Mi đều trở nên nghiêm túc, lúc này bọn họ không dám có chút đại ý nào, toàn lực thúc động quang cầu Thiên Đạo để luyện hóa Lâm Nguyên.

Dưới sự thiêu đốt của hỏa diễm Thiên Đạo hừng hực, thân thể Lâm Nguyên quả nhiên hết lần này đến lần khác bị thiêu diệt, dù có thể không ngừng trọng sinh nhưng chỉ cần tiếp tục thế này, cuối cùng cũng sẽ trảm diệt được đại địch này!

"Lần này ổn rồi." Hồng Quân không nhịn được cười lên.

Vốn dĩ y còn tưởng phải tốn rất nhiều công sức mới có thể trừ bỏ Lâm Nguyên, ai ngờ cuộc chiến này vừa bắt đầu đã vây khốn được hắn.

"Người này là dị số của cả Hồng Hoang, chỉ cần trừ được hắn, Vu tộc sẽ không còn cách nào tạo thành bất kỳ đe dọa nào cho chúng ta nữa." Dương Mi cũng gật đầu.

Nghĩ đến vừa rồi Lâm Nguyên xuyên qua phong tỏa không gian của mình, trong lòng y vẫn còn một trận sợ hãi, tên Vu tộc này thực sự quá đáng sợ, có kẻ địch như vậy tồn tại đúng là khiến người ta ăn ngủ không yên.

Mà lúc này, ở trong quang cầu Thiên Đạo, thần sắc Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh, cho dù thân thể và nguyên thần hết lần này đến lần khác vỡ vụn, biểu cảm của hắn cũng không có bất kỳ thay đổi nào.

“Hiện tại đối với ta là một nguy cơ cực lớn, nhưng đồng thời cũng là một cơ hội!” Sâu trong đôi mắt hắn loé lên một tia sắc bén.

Trước đó khi quang cầu Thiên Đạo ngưng tụ lại, hắn đã cảm giác được, bên trong tuôn ra số lượng vô cùng phù văn Đại Đạo, đang bắt đầu từ con số không để cấu kiến một hệ thống quy tắc cực kỳ bàng đại và phức tạp.

Lúc đó Lâm Nguyên đã nghĩ, có lẽ hắn có thể lợi dụng quá trình trọng tụ này để lĩnh ngộ ra huyền ảo của quang cầu Thiên Đạo, cho nên đối mặt với sự vây công của Hồng Quân và Dương Mi, hắn không chạy trốn mà trực tiếp lặn vào trong.

Quang cầu Thiên Đạo vô cùng nguy hiểm, sau khi Hồng Quân thúc động, hắn gần như rơi vào một tử cục.

Nhưng tương tự, Lâm Nguyên cũng phát hiện phán đoán của mình là chính xác, ở trong quang cầu Thiên Đạo này thực sự có thể tham ngộ được rất nhiều thứ.

Thế là, hắn chịu đựng nỗi đau đớn kịch liệt khi thân thể và nguyên thần liên tục băng diệt, toàn lực thúc động thiên phú của bản thân, căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp vận chuyển, bắt đầu tham ngộ từng phù văn Thiên Đạo một.

Dần dần, có vô cùng cảm ngộ tuôn trào trong lòng.

Đối với huyền ảo của quang cầu Thiên Đạo này, Lâm Nguyên từ chỗ ban đầu hoàn toàn không hiểu, dần dần đã lĩnh ngộ được tinh túy bên trong, đến cuối cùng “oanh” một tiếng, tất cả cảm ngộ hội tụ lại một chỗ, thăng hoa đến cực điểm, khiến hắn hoàn toàn lĩnh ngộ quang cầu Thiên Đạo, vô cùng cảm ngộ đều nổ bùng trong não hải.

Mọi thứ bỗng nhiên sáng tỏ!

“Hóa ra là thế, hóa ra là thế, cái gọi là chiến trường Thiên Đạo

thực tế là một môn đại trận, được cấu kiến với cốt lõi là trật tự Thiên Đạo—Ức Kiếp Đoạt Vận Trận!" Lâm Nguyên trong lòng đại hỉ.

Cái gọi là Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, một khi thúc động, sinh linh trong phạm vi trận pháp sẽ bị sức mạnh Thiên Đạo trấn áp dữ dội, dù là cường giả đỉnh tiêm cũng không thoát khỏi sự trấn áp này.

Ví dụ như trước đó khi Lâm Nguyên rơi vào không gian Thiên Đạo, tu vi Hỗn Nguyên Cảnh nhị trọng thiên liền bị trấn áp xuống Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên.

Đồng thời, sinh linh trong phạm vi trận pháp sau khi vẫn diệt, khí vận của họ cũng sẽ bị Thiên Đạo tước đoạt, cưỡng ép hóa thành sức mạnh Thiên Đạo!

Sở dĩ trong tên gọi có chữ "Ức Kiếp" là bởi vì sinh linh trong đại trận này sẽ gặp phải ức vạn kiếp số, sau đó cuối cùng toàn bộ khí vận đều sẽ bị thu đoạt sạch sẽ!

Nghĩ lại, Hồng Quân và Dương Mi sở dĩ thúc động môn Ức Kiếp Đoạt Vận Trận này là để cưỡng ép thu đoạt khí vận của Vu tộc!

Khí vận Vu tộc từ khi có Lâm Nguyên đã cường thịnh đến mức khó có thể tưởng tượng, Hồng Quân và Dương Mi đối với chuyện này đều vô cùng thèm muốn, do đó muốn chiếm làm của riêng.

Nhìn Nhân tộc kìa, hiện tại chỉ là một tiểu chủng tộc trong Hồng Hoang mà khí vận đã có thể giúp Thái Thanh Lão Tử chứng đạo, giúp y đề thăng cảnh giới.

Vu tộc so với Nhân tộc mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, khí vận đương nhiên cũng bàng đại hạo hãn hơn bội phần, một nguồn sức mạnh như vậy một khi bị Thiên Đạo đoạt đi, vậy thì Thiên Đạo, Hồng Quân, Dương Mi những tồn tại này sẽ vì thế mà mạnh đến mức nào?

Thật khó có thể tưởng tượng!

“Thật là một kế sách độc ác!” Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo như băng.

Đây thực sự là kế tuyệt diệt, muốn Vu tộc hoàn toàn bị hủy diệt!

“Tuy nhiên, hiện tại đã để ta phát hiện ra, thì môn Ức Kiếp Đoạt Vận Trận này đừng hòng bố trí thành công!” Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh thấu xương.

Hắn hiện tại đang ở trong quang cầu Thiên Đạo này, mạo hiểm tính mạng, dùng tư chất căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp để triệt để thấu hiểu hết thảy huyền ảo của Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, tự nhiên có thể nhờ đó mà thực hiện một số bố trí.

Tuy không thể hoàn toàn phá hoại kế hoạch của Hồng Quân và Thiên Đạo, nhưng cũng có thể thực hiện một số phản kích!

“Diệt, diệt, diệt!” Hồng Quân đại hống, lúc này trong mắt y chỉ có Lâm Nguyên, sát ý khủng bố đang sôi trào, muốn mượn cơ hội này để hoàn toàn tiêu diệt Lâm Nguyên.

Tuy nhiên ngay lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

“Oanh” một tiếng, Lâm Nguyên đứng bật dậy từ trong quang cầu Thiên Đạo, hai tay kết ấn, ấn mạnh vào hư không, lập tức có vô cùng phù văn gào thét tuôn ra, hòa nhập vào quang cầu.

Chỉ trong nháy mắt, hỏa diễm Thiên Đạo đang thiêu đốt hừng hực trong quang cầu liền dập tắt.

Hồng Quân lập tức trợn tròn mắt, não hải đều oanh minh, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin nổi, hỏa diễm của quang cầu Thiên Đạo vốn là hỏa diễm của trật tự, dù thế nào cũng không nên tắt đi mới đúng!

“Chuyện gì đã xảy ra?” Trong lòng y tuôn ra vô cùng nghi hoặc, nhưng phản ứng của y cũng cực kỳ nhạy bén, lập tức không ngừng tiếp dẫn, thúc động quang cầu Thiên Đạo hòng luyện hóa Lâm Nguyên

một lần nữa.

“Ha ha, đừng thử nữa, ta hiện tại đã hoàn toàn nắm giữ huyền ảo của Ức Kiếp Đoạt Vận Trận rồi.” Lâm Nguyên cười lạnh một tiếng, đưa tay ấn về phía trước.

Oanh!

Quang cầu Thiên Đạo chấn động, tại khắc này thế mà sinh ra một luồng phản chấn, đánh bật Hồng Quân lùi lại.

“Điều này không thể nào!” Cả người Hồng Quân gần như ngây dại, hoàn toàn không dám tin vào cảnh tượng trước mắt, trong mắt lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí cảm thấy chuyện này có chút hoang đường.

“Thế mà lại thao túng được quang cầu Thiên Đạo, tư chất này là hạng gì?” Dương Mi cũng chấn kinh.

Huyền ảo của quang cầu Thiên Đạo đó thâm thúy bấy nhiêu, trong thời gian ngắn như vậy làm sao có thể tham ngộ được?

Phải có tư chất nghịch thiên đến mức nào mới làm được điều này?

“Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, PHÁ!” Mà lúc này, Lâm Nguyên ở trong quang cầu Thiên Đạo đã kết ấn, ngưng tụ ra một cái phù văn rực rỡ mang theo hơi thở hủy diệt, ấn thẳng vào quang cầu.

“Hỏng bét, không ổn rồi!” Hồng Quân kinh hãi, chỉ có thể nói không hổ là cường giả đệ nhất Hồng Hoang, phản ứng cực nhanh, chỉ trong tích tắc đã bình tĩnh lại sau cơn chấn kinh cực độ, một tiếng quát lớn, hai tay đánh ra ức vạn phù văn in dấu lên quang cầu Thiên Đạo, hét: “Có ta ở đây, ngươi đừng hòng phá hoại Ức Kiếp Đoạt Vận Trận!” Ong!

Chương 248

Quả nhiên, quang cầu Thiên Đạo vốn đang chấn động kịch liệt, sắp sửa vỡ nát, sau khi có sự gia trì của Hồng Quân liền lập tức ổn định lại.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên dường như đã dự liệu được tất cả những điều này, khóe miệng hiện lên một tia cười, nói: "Ngươi trúng kế rồi." Đang nói chuyện, trong lòng bàn tay kia của Lâm Nguyên lại hiện ra một phù văn khác, xoay chuyển, tỏa ra ánh kim quang rực rỡ, gào thét bay ra hòa nhập vào quang cầu Thiên Đạo.

Oanh!

Quang cầu Thiên Đạo lập tức bạo tăng, vô cùng phù văn Đại Đạo hiện ra, trong khoảnh khắc này triển khai một loại biến hóa cực kỳ phức tạp, giống như từ bản chất đã phát sinh một loại thuế biến nào đó.

Loại thuế biến này cực kỳ mãnh liệt, Hồng Quân trước đó không có bất kỳ sự đề phòng nào, do đó lập tức hoàn thành triệt để.

"Ngươi đã làm gì?!" Hồng Quân hét lên giận dữ, cả người rơi vào cuồng nộ, một luồng khí tức khủng bố bộc phát, trường hà Thiên Đạo dường như sắp sửa hoàn toàn băng liệt.

"Rất đơn giản, ngươi muốn đoạt khí vận Vu tộc ta, ta tương tự cũng có thể đoạt lấy khí vận Thiên Đạo!" Lâm Nguyên cười nói: "Một khi Ức Kiếp Đoạt Vận Trận triển khai, thế lực bên phía Thiên Đạo vẫn lạc trong đó, khí vận của họ liền sẽ hòa nhập vào trong Vu tộc." "Ngươi... tìm chết!" Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi mở miệng, trong mắt phun ra lửa giận vô cùng, không ngờ quy tắc của Ức Kiếp Đoạt Vận Trận lại bị Lâm Nguyên thay đổi như vậy!

Vốn dĩ, phía Thiên Đạo bất luận thế nào cũng có thể vĩnh viễn ở vào thế bất bại, nhưng giờ đây lại xuất hiện một sơ hở, một hiểm họa ngầm!

Nhưng rất nhanh Hồng Quân liền cười dài: "Dù cho ngươi có thay đổi quy tắc thì cũng chẳng có tác dụng gì, trong Vu tộc các ngươi có được bao nhiêu cường giả?

Đến lúc đó, một khi đại chiến nổ ra, cuối cùng vẫn là phía Thiên Đạo ta tất thắng!" Để chuẩn bị cho trận chiến này, Hồng Quân có thể nói là đã làm mọi sự chuẩn bị, trước đó đã phục sinh gần ba mươi tôn cường giả viễn cổ, đồng thời đều dùng phương pháp đặc biệt để khiến họ có được chiến lực cấp Thánh nhân.

Đồng thời, còn có Yêu tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã bước vào Thánh nhân cảnh giới.

Ngoài ra, y còn có Hồng Hoang Lục Thánh, đó đều là sức mạnh thuộc về phía Thiên Đạo.

Một khi đại chiến triển khai, những nguồn sức mạnh này hợp lại một chỗ đủ để nghiền nát Vu tộc!

Lâm Nguyên lại dường như đã sớm dự liệu được điểm này, văn ngôn chỉ cười nhạt nói: "Kết quả cuối cùng thế nào, hiện tại nói còn chưa chắc đâu." Hồng Quân cười lạnh: "Ngươi còn có thể có thủ đoạn gì?

Kết cục của các ngươi chỉ có một, đó là trở thành chất dinh dưỡng cho Thiên Đạo!" Oanh long!

Đột nhiên đúng lúc này, quang cầu Thiên Đạo chấn động, truyền đi một luồng dao động vô cùng mạnh mẽ, Hồng Quân vừa cảm tri được liền cuồng hỉ, hét lớn: "Quy tắc đã hoàn mỹ rồi!

Chiến trường Thiên Đạo có thể triển khai!" Hồng Quân cười lớn:

“Vu Nguyên, tiếp theo ngươi cứ mở mắt to mà nhìn đi!” Đang nói, Hồng Quân ấn mạnh vào quang cầu Thiên Đạo như thể mở ra một xiềng xích nào đó, quang cầu chấn động kịch liệt.

Oanh!

Một luồng khí thế trấn nhiếp chư thiên vạn giới mãnh liệt bộc phát, sau đó quang cầu Thiên Đạo đột nhiên bành trướng, mạnh mẽ khuếch trương ra bên ngoài.

Chỉ trong nháy mắt, quang cầu Thiên Đạo này liền thôn phệ cả một dải trường hà Thiên Đạo, trường hà Thiên Đạo đang giao chiến kịch liệt với Hậu Thổ lập tức bình tĩnh lại, không còn kích chiến với nàng nữa.

“Chuyện này...

đã xảy ra chuyện gì?” Hậu Thổ kinh ngạc.

Bốn tôn Bàn Cổ chân thân đầy thương tích cũng mất đi đối thủ, thấy cảnh này đều kinh nghi bất định, không biết vì sao trong lòng họ lại sinh ra một cảm giác bất an nồng đậm.

Ong!

Quang cầu Thiên Đạo tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ nhưng rạng rỡ, lặng lẽ khuếch trương, trong chớp mắt thế mà đã lướt qua vô tận sơn hà, bao phủ cả Hồng Hoang!

Sau đó, quang cầu Thiên Đạo này thế mà tiếp tục khuếch trương về phía thế giới Địa Phủ, chỉ có điều trường hà Địa Đạo phát quang, ngăn chặn tất cả.

Hồng Quân cười nói: “Chiến trường Thiên Đạo, đến nay coi như đã thành.” Nói đoạn, y ấn xuống dưới.

Oanh!

Mỗi một thốn địa vực mà quang cầu Thiên Đạo bao phủ lập tức phát sáng, thấp thoáng hiện ra vô cùng đạo văn trật tự, chỉ có điều loại đạo văn này chỉ xuất hiện trong thoáng chốc liền biến mất, cả Hồng Hoang cũng nhanh chóng khôi phục nguyên trạng.

Nhưng tất cả các vị đại thần thông giả đều cảm giác được, Hồng Hoang đã không còn như trước nữa!

"Dưới chiến trường Thiên Đạo, chúng sinh đều phải tham chiến, trận thứ nhất dành cho Vu tộc." Thân hình Hồng Quân bay cao, huyền phù ở nơi cao nhất, thần sắc trở nên đờ đẫn như vị thần linh nắm giữ mọi vận mệnh, âm thanh hùng tráng truyền khắp Hồng Hoang.

Theo lời y vừa dứt.

Oanh!

Vô cùng đạo văn hiện ra, những đạo phù văn đó thế mà hóa thành từng sợi dây thừng, gào thét bay ra, thậm chí xuyên qua cả sự ngăn cản của thế giới Địa Phủ, xuất hiện trước mặt mỗi một tôn Vu tộc, sau đó quấn lên, mạnh mẽ kéo đi!

Y muốn kéo toàn bộ Vu tộc vào trong chiến trường!

"Chuyện này... chuyện này... ta hiểu rồi, chiến trường này có thể tùy tâm sở dục lôi kéo bất kỳ ai vào trong đó, hiện tại Hồng Quân muốn kéo cả Vu tộc vào!

Vu tộc vốn dĩ có thể ẩn náu trong thế giới Địa Phủ, nhưng hiện tại không còn cách nào trốn tránh được nữa, chỉ có thể nghênh chiến!" Ở Hồng Hoang, đám đại thần thông giả thấy cảnh này trong lòng đều cảm thấy một luồng hơi lạnh, nỗi sợ hãi vô tận từ đáy lòng họ cuộn trào lên.

Chiến trường Thiên Đạo này bao trùm cả Hồng Hoang, dù là Vu tộc ở trong thế giới Địa Phủ cũng không thoát được, nếu Hồng Quân

muốn đối phó họ thì chẳng phải họ cũng không còn nơi nào để trốn sao?

"A..." Mà ngay lúc này, Lâm Nguyên lại cười nhạt, hắn chỉ đưa tay ra giống như vung một thanh kiếm vô hình, ấn xuống dưới.

Băng băng băng!!!!

Lập tức, tất cả những sợi dây thừng trói buộc Vu tộc đều đứt đoạn!

Lâm Nguyên bước ra một bước, đứng trước mặt Hồng Quân, lạnh lùng nói: "Vu tộc, có một mình ta là đủ rồi, tiếp theo ngươi có thủ đoạn gì cứ việc thi triển ra đi, ta đều tiếp nhận hết." "Ta hiểu rồi, ngươi định chiến đấu một mình, đây là thủ đoạn ứng phó của ngươi sao?

Làm vậy cũng không thay đổi được gì đâu!" Hồng Quân cười lạnh nói.

Phía bọn họ thực lực quá mạnh, gần như là nghiền ép, cả Vu tộc dốc toàn lực ra cũng không thể là đối thủ, huống chi chỉ có một mình Lâm Nguyên.

Trong mắt Hồng Quân, Lâm Nguyên là kẻ phát điên trong tuyệt vọng, mưu đồ dùng sức một người để thay đổi đại thế, nào biết làm vậy chỉ là tự tìm đường chết.

"Ức Kiếp Đoạt Vận Trận có thể đoạt khí vận Vu tộc, cũng có thể đoạt khí vận Thiên Đạo, ai thắng ai thua phải chiến mới biết." Lâm Nguyên nhàn nhạt mở miệng.

Trường hà Thiên Đạo biến mất, hắn đứng trên không trung U Minh Huyết Hải, thanh quang lấp lánh bao quanh cơ thể, tôn lên dáng vẻ hắn như một vị thần bất hủ.

"Vu Nguyên, hãy để chúng ta cùng tham chiến!" Hậu Thổ thấp

thoáng hiểu được mục đích của Lâm Nguyên, không muốn đứng nhìn mà muốn kề vai chiến đấu cùng hắn.

"Đúng, để chúng ta tham chiến!" Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác đều gầm lớn, dù thế nào bọn họ cũng không thể để Lâm Nguyên đơn độc chiến đấu, dù có chết cũng phải tận một phần sức lực.

"Yên tâm, ta không hề lỗ mãng mà là thực sự có nắm chắc, các ngươi đều có cơ hội tham gia chiến đấu, chỉ có điều không phải bây giờ." Lâm Nguyên cười nói.

Hắn ung dung và tự tin, trên mặt bao phủ một tầng hào quang kinh người, dao động cấp Thánh nhân lan tỏa, hư không chấn động, vạn giới run rẩy khiến người ta không tự chủ được mà sinh lòng sợ hãi.

Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác nghe vậy đều sững sờ, lẽ nào Lâm Nguyên thực sự có thủ đoạn ứng phó?

Hồng Quân, Dương Mi cũng ngẩn ra, trong lòng có chút thấp thỏm, bọn họ rất tự tin cho rằng sức mạnh trong tay có thể trấn áp tất cả, nhưng sự tự tin và ung dung mà Lâm Nguyên thể hiện ra lại khiến bọn họ không nhịn được mà hoài nghi chính mình.

"Được thôi, vậy để chúng ta xem xem thực lực của ngươi!" Cuối cùng, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia lạnh lẽo, quyết định không quản nhiều như vậy, trực tiếp khai chiến.

Đối mặt với Lâm Nguyên, y liền nghĩ đến trận chiến ở U Minh Huyết Hải trước đó, trong lòng sợ Lâm Nguyên một lần nữa triệu hoán một tia chân linh của Bàn Cổ ra, do đó không nguyện ý tự mình ra tay.

Chương 249

Dương Mi cũng có suy nghĩ tương tự.

Vì vậy hai người lúc này đồng thời lùi nhanh, thân hình lấp lóe một cái liền biến mất khỏi chiến trường.

Kế tiếp, giọng nói của Hồng Quân từ một nơi cực kỳ xa xăm truyền đến, vang vọng khắp Hồng Hoang, nổ vang bên tai mọi người, mang theo sự lạnh lẽo và sát ý nồng đậm.

"Chư vị, đến lúc các ngươi lên tràng rồi." Oanh!

Lời vừa dứt, thiên địa lập tức nổ tung, hư không đại băng hội, từng tôn từng tôn thân ảnh khủng bố giáng lâm, ma vụ ngập trời, huyết khí quét sạch đại vũ trụ, bao vây lấy Lâm Nguyên.

Mỗi một đạo thân ảnh đều thấu phát ra dao động đẳng cấp Thánh nhân, làm rung chuyển thiên địa, những đôi mắt lạnh lùng đến cực điểm bắn ra những tia sáng rực rỡ rơi trên người Lâm Nguyên.

"Cái gì... nhiều Thánh nhân như vậy..." Ở Hồng Hoang, tất cả đại thần thông giả đều run rẩy, trong mắt trào dâng sự kinh hoàng vô tận như rơi vào địa ngục vô gián, toàn thân lạnh ngắt.

Quá khủng bố, Thánh nhân đấy, cao cao tại thượng trên chín tầng trời, vạn thế bất hủ, nhân quả, vận mệnh đều không thể làm tổn thương họ mảy may, là sinh mệnh thể đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang.

Từ cổ chí kim, số lượng Thánh nhân cũng không quá mười người.

Dù có kinh diễm cả một thời đại, nhưng nếu khí vận không đến cũng khó có thể chứng đạo, không biết đã có bao nhiêu bậc nhân kiệt kinh thiên vĩ địa phải ngậm ngùi.

Kết quả hiện tại lại đột ngột xuất hiện gần ba mươi tôn sinh linh cấp Thánh nhân, thật quá khoa trương, cảnh tượng này chấn động tâm thần mọi người, khiến thế giới quan của họ tan vỡ, đại não trống rỗng.

"Từ khi nào chứng đạo lại đơn giản như vậy?" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn là những Thiên Đạo Thánh nhân cũng ngây người, mắt trợn tròn, không thể tin nổi.

Việc Thiên Đạo chế tạo Thánh nhân bọn họ cũng thấp thoáng biết được một số tin tình báo, nhưng không ngờ lại khoa trương đến mức này, hoàn toàn đi ngược lại quy tắc.

"Thánh nhân...

Thánh nhân... cái gọi là Thiên Đạo Thánh nhân, chẳng lẽ chỉ là một trò đùa?" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ chịu chấn động càng mãnh liệt.

Bọn họ thiên tư tuyệt thế, là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, đều mang trong mình sự kiêu ngạo tuyệt đối, cho rằng trừ bản thân ra thì kẻ khác không có tư cách chứng đạo.

Cảnh tượng trước mắt phá vỡ ảo tưởng của họ, khiến họ bắt đầu hoài nghi chính mình, cảm thấy mọi nỗ lực trước đây đều là vô ích, trong lòng sinh ra sự bất mãn nồng đậm và có ý kiến với Thiên Đạo.

Đám cao thủ Vu tộc thì bình tĩnh hơn, dù sao họ cũng đã biết trước điều này.

Nhưng cho dù thế, trong lòng họ cũng sinh ra sự lo âu, phía Thiên Đạo có nhiều cao thủ như vậy, mà Vu tộc ở đây chỉ có một mình Lâm Nguyên, hắn ứng phó thế nào đây?

"Vu Nguyên, hãy tận hưởng cho tốt đi." Giọng Hồng Quân từ trên cao truyền đến, mang theo vẻ trêu tức và cả sự giễu cợt, cả Hồng

Hoang đều đã hóa thành chiến trường Thiên Đạo, không nơi nào có thể trốn, Lâm Nguyên chỉ có thể mặt đối mặt giao phong với gần ba mươi tôn sinh linh cấp Thánh nhân kia, đây là một tử cục, không có chút sinh cơ nào.

Oanh!

Đồng thời, một luồng sức mạnh Thiên Đạo hạo hãn sôi trào trấn áp xuống, cảnh giới của Lâm Nguyên lập tức hạ xuống Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên, đây chính là chiến trường Thiên Đạo, một chiến trường không công bằng!

"Trước đây ở dưới đáy Hồng Hoang, ngươi đã đánh bại tất cả chúng ta, hiện tại không biết ngươi liệu còn làm được điều đó không?" Thao Thiết mở miệng, nụ cười dữ tợn.

Thao Thiết, Đào Ngột, Cùng Kỳ, Hỗn Độn là bốn đại hung thú dưới trướng Thú Hoàng, trước đây phục kích Lâm Nguyên đều thảm bại, bọn họ coi đó là sỉ nhục đại nhục.

Lúc này tìm được cơ hội, tự nhiên là người đầu tiên làm khó dễ.

"Hung thú nhất tộc cùng Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc vốn là tử địch, các ngươi chính là bị bọn họ diệt tộc, kết quả hiện tại đều trở thành tay sai cho Thiên Đạo, muốn liên thủ đối địch sao?" Lâm Nguyên cười nói.

Lần này giáng lâm các sinh linh cấp Thánh nhân lần lượt là Thú Hoàng Thần Nghịch của hung thú nhất tộc cùng tứ đại hung thú, còn có Long Vương cùng chín đứa con, kế đó là Nguyên Phượng của phượng hoàng nhất tộc cùng phượng tộc cửu sồ, cuối cùng là Thủy Kỳ Lân của kỳ lân nhất tộc cùng kỳ lân lục tử.

Mối quan hệ giữa các đại tộc quần này rất phức tạp.

Đầu tiên là Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc liên thủ, dưới sự giúp

đỡ của Hồng Quân và Thiên Đạo để diệt hung thú nhất tộc.

Kế đó là tam tộc đại chiến, dấy lên hung thú lượng kiếp, cơ bản là đồng quy vu tận, một thời đại huy hoàng theo đó kết thúc.

Sau đó mới là Vu tộc, Yêu tộc trỗi dậy.

Lời của Lâm Nguyên đơn giản nhưng lại đâm trúng tử huyệt của nhóm người này, bọn họ đều từng là bá chủ tung hoành Hồng Hoang, không chịu trói buộc, hiện tại lại luân lạc thành tay sai cho Thiên Đạo, còn phải liên thủ với kẻ thù, trong lòng thực sự không chịu nổi.

"Đừng có dùng lời lẽ đó, chúng ta thế nào không liên quan gì đến ngươi, không đến lượt ngươi xen mồm vào, ngươi vẫn nên lo cho chính mình đi." Trong mắt Thao Thiết tuôn ra sát khí, y nổi giận rồi.

"Đừng có nói nhảm với hắn, diệt hắn đi." Thú Hoàng Thần Nghịch, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân bốn vị thủ lĩnh này thần sắc cũng trở nên âm lãnh, sát cơ trong mắt rất nồng đậm, đồng thời bước tới một bước.

Oanh!

Thánh uy bộc phát ngập tràn Hồng Hoang, đại chiến theo đó bùng nổ.

"Trận này Vu Nguyên chắc chắn thua rồi." Ở Hồng Hoang, đám đại thần thông giả lắc đầu thở dài, phía Thiên Đạo thực lực quá mạnh, cộng lại tổng cộng có ba mươi hai tôn tồn tại cấp Thánh!

Lâm Nguyên lại bị trấn áp, chỉ có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên, khoảng cách lớn như vậy không thấy một chút hy vọng thắng nào.

Đám cường giả Vu tộc cũng đều lo lắng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào chiến trường, bọn họ muốn lên giúp đỡ nhưng Ức Kiếp Đoạt Vận Trận bao trùm cả Hồng Hoang, không có sự cho phép của Lâm

Nguyên thì ai cũng không vào được.

Oanh!

Lúc này, bốn đại hung thú Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn, Cùng Kỳ vì trong lòng ôm hận nên là những kẻ đầu tiên xông lên, mỗi con đều thúc động thần thông cái thế đánh về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên đứng tại chỗ, không né không tránh, đấm ra một quyền, quyền quang cuồn cuộn áp chế thiên địa, va chạm với bốn đại hung thú, "oanh" một tiếng nổ lớn, tất cả thần thông nổ tung, bốn đại hung thú đều bị chấn lui.

"Có chút ý tứ." Thú Hoàng nanh ác cười, với tư cách là hoàng giả của hung thú nhất tộc, y vô cùng kiêu ngạo, lúc này tiên phong bước ra một bước, quát lớn: "Các ngươi đều lui xuống, để ta!" Oanh!

Một luồng lệ khí ngập trời bộc phát, nhấn chìm U Minh Huyết Hải, quét sạch ba mươi ba tầng trời, cuồn cuộn khuếch tán, khuấy động trong Hồng Hoang, che khuất cả tinh tú mặt trời, khủng bố vô biên.

Thú Hoàng Thần Nghịch đôi mắt đỏ ngầu, quấn quanh từng đạo oán niệm, đi kèm với tiếng gào thét thê lương của Ma Thần, bước về phía Lâm Nguyên, mỗi bước chân đều làm hư không vỡ vụn.

Khí thế của y quá cường thịnh, giống như một vị Ma Thần vô địch uy áp vạn cổ, khiến người ta nghẹt thở và sợ hãi, mang theo áp lực vô tận.

"Vu Nguyên!" Thú Hoàng Thần Nghịch khí thế ngút trời, nhìn xuống Lâm Nguyên, giọng nói như sấm rền vang dội, điếc tai nhức óc: "Hôm nay ta sẽ chém giết ngươi tại đây, thân tử đạo tiêu!" Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và các cường giả khác thấy vậy đều dừng bước, lạnh lùng đứng xem.

Với tư cách là thủ lĩnh một tộc, bọn họ đều rất kiêu ngạo, không muốn vừa bắt đầu đã vây công.

Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, nhạt nhẽo mở miệng: "Chỉ dựa vào một mình ngươi mà đòi chiến đấu với ta, đó là nộp mạng, ta khuyên ngươi nên gọi thêm vài người giúp đỡ thì hơn." "Ta đây là lần đầu tiên thấy kẻ còn cuồng vọng hơn cả ta đấy." Thần Nghịch ha ha cười lớn, giơ tay đấm ra một quyền bá tuyệt thiên địa, quấn quanh sát khí vô tận, đánh về phía đầu Lâm Nguyên.

Đối mặt với đòn này, Lâm Nguyên làm một hành động ngoài dự tính của mọi người, hắn đưa ra một ngón tay, quấn quanh thanh quang mờ mịt, nhẹ nhàng điểm về phía trước.

Oanh!

Hư không chấn động dữ dội.

Sau đó mọi người liền thấy nắm đấm khổng lồ của Thần Nghịch khựng lại giữa hư không, không thể tiến thêm, bị một ngón tay chặn đứng.

"Cái gì?" Mọi người kinh hãi, một ngón tay mà chặn được cái thế nhất quyền của Thần Nghịch?

Chuyện này cũng quá khủng bố rồi!

Mọi người không ngờ vừa bắt đầu đã thấy một cảnh tượng chấn động như vậy.

Chương 250

"Ngươi sỉ nhục ta sao?" Thần Nghịch phẫn nộ gầm lên một tiếng, ma vụ vô biên từ nắm đấm cuồn cuộn bốc lên, sức mạnh càng thêm kinh khủng bộc phát hòng nghiền nát ngón tay Lâm Nguyên.

Tuy nhiên, trong làn ma vụ vô biên và sát khí ngập trời đó, ngón tay Lâm Nguyên phát ra thanh quang oánh oánh, không hề sứt mẻ.

Vô luận Thần Nghịch thúc động sức mạnh thế nào cũng không pháp lay động Lâm Nguyên mảy may.

"Ngươi quá yếu." Lâm Nguyên lắc đầu, ngón tay rời khỏi nắm đấm Thần Nghịch, sau đó búng nhẹ một cái.

Oanh!

Nắm đấm Thần Nghịch nổ tung, tiên huyết và thịt vụn văng tung tóe.

"A..." Thần Nghịch thét lên đau đớn, lùi nhanh như chớp, đứng ở đằng xa nhìn lại nắm đấm của mình đã hoàn toàn vỡ nát, máu tươi nhỏ giọt, chỉ còn lại những mảnh xương trắng hếu, từng trận đau nhức không ngừng truyền đến.

"Mạnh quá..." Mọi người chấn hám.

Đó là Thú Hoàng Thần Nghịch cơ mà, cường giả mạnh nhất hung thú nhất tộc, năm đó đã gây ra những biến động kinh thiên trong Hồng Hoang, mà nay còn bước vào đẳng cấp Thánh nhân, kết quả lại không phải là đối thủ một hiệp của Lâm Nguyên.

"Cùng ở Hỗn Nguyên Cảnh nhất trọng thiên, ta không tin ngươi có thể mạnh hơn ta bao nhiêu!" Thần Nghịch phẫn nộ gầm nhẹ, đôi mắt đỏ ngầu như muốn phun lửa.

Y quá kiêu ngạo, căn bản không thể chấp nhận việc mình bị Lâm Nguyên đánh bại dễ dàng như vậy, lúc này chỉ muốn phản kích.

Oanh!

Thần Nghịch cuồng bạo, ma vụ quấn quanh cơ thể bùng cháy lên, ma diễm ngập trời, khí thế không ngừng bạo tăng, làm rung chuyển vạn giới khiến vô tận sinh linh run rẩy.

"Ma Thần Lâm Thế!" Thần Nghịch phát ra một tiếng gầm lớn chấn động Hồng Hoang, một luồng khí tức khủng bố bộc phát, bầu trời lập tức u ám xuống, tia chớp đan xen, cuồng phong đại tác.

Giữa thiên địa vang lên từng trận tiếng gào thét.

Mọi người đều kinh hãi, cảm nhận được một luồng khí cơ đáng sợ, dường như có chuyện gì đó kinh hoàng sắp sửa xảy ra.

Quả nhiên ngay sau đó, từng luồng ma ảnh mờ nhạt từ các ngõ ngách trong Hồng Hoang bay vút lên trời, bay về phía Thần Nghịch, xoay quanh y.

Mỗi một đạo ma ảnh đều thấu phát ra một loại khí tức quỷ dị và mạnh mẽ, quét sạch trên trời dưới đất khiến người ta run sợ, giống như những cường giả tung hoành vạn cổ đạp nát thời gian quay trở lại.

"Đây là..." Người ta run rẩy nghĩ đến một khả năng đáng sợ.

Những ma ảnh này rất có thể là tàn niệm của những Hỗn Độn Ma Thần đã vẫn lạc, vốn dĩ tiềm tàng giữa thiên địa Hồng Hoang, hiện tại bị Thần Nghịch triệu hoán ra.

Chuyện này quá đáng sợ, mỗi tôn Hỗn Độn Ma Thần đều là tồn tại xưng hùng trong hỗn độn, cho dù chỉ còn lại một tia tàn niệm cũng đủ để kinh thiên động địa.

“Vu Nguyên!” Thần Nghịch đôi mắt đỏ ngầu, khí thế bạo tăng đến cực hạn, từng đạo ma ảnh vây quanh y khiến y trông như một vị Vạn Ma Chi Vương, khóe miệng y nở một nụ cười nanh ác.

“Hiện tại ta còn yếu không?” Áp lực khủng bố bộc phát che trời lấp đất ép về phía Lâm Nguyên, chỉ riêng luồng khí thế này đã khiến thiên địa biến sắc, vạn phương động đãng.

Ong!

Thanh quang mờ mịt từ cơ thể Lâm Nguyên dật ra, như sóng nước gợn lăn tăn khuếch tán ra ngoài.

Luồng áp lực che trời lấp đất kia khi tiếp xúc với thanh quang này liền tan biến trong nháy mắt.

“Có chút ý tứ, không làm ta thất vọng.” Lâm Nguyên cười nhạt: “Nhưng nếu chỉ có vậy thì vẫn chưa làm hại được ta đâu.” “Vẫn còn cuồng vọng thế sao?” Thần Nghịch nanh ác cười, không ai rõ hơn y rằng hiện tại bản thân mạnh mẽ nhường nào, có ma ảnh gia trì thực lực y đã bạo tăng không biết bao nhiêu lần!

Oanh!

Ánh mắt y chợt lạnh, mạnh mẽ cử động lao về phía Lâm Nguyên, thân ảnh chỉ lóe lên một cái giữa hư không đã xuất hiện trước mặt Lâm Nguyên, một chưởng ấn xuống.

Oanh long!

Hư không bùng nổ, từng đạo ma ảnh gào thét rót vào lòng bàn tay Thần Nghịch, ma quang chói mắt bùng phát nhuộm đen vạn giới, nâng uy năng của một chưởng này lên đến cực hạn.

Từng đạo pháp tắc dao động lan tỏa, gió gào thét, lôi gầm vang, điện quang khổng lồ xé rách thiên địa, còn có từng tầng huyết lãng cuộn lên cao tận trời xanh.

Mỗi đạo ma ảnh đại diện cho một loại pháp tắc, có uy lực vô hạn, lúc này dung hợp lại một chỗ hóa thành sức mạnh hủy diệt thuần túy, sát lực cái thế.

Đây chính là chỗ đáng sợ của Thần Nghịch!

Y có thể triệu hoán ra tàn ảnh Ma Thần, mà mỗi đạo tàn ảnh đó đều ẩn chứa một đạo pháp tắc khi sinh tiền của Ma Thần, sức mạnh pháp tắc này một khi thúc động bộc phát sẽ cử thế vô song!

"Quá khủng bố rồi." Người ta đều chấn hám, không hổ là Thú Hoàng, tồn tại đáng sợ từng suýt hủy diệt cả Hồng Hoang, mạnh mẽ đến nghẹt thở.

Oanh!

Ma ảnh ẩn chứa pháp tắc quấn quanh bàn tay Thú Hoàng phát ra tiếng gào thét kinh thiên, chấn động Hồng Hoang vô tận, khí tức khủng bố diệt thế làm rung chuyển vạn giới.

Đây là chí cường nhất kích, bàn cầu vỗ xuống làm hư không băng toái, lấp lánh hỗn độn quang khôi phục về trạng thái hư vô trước lúc khai thiên, không ai có thể cản nổi.

Nhiều vị đại thần thông giả đã nhắm mắt lại không nỡ nhìn cảnh tượng đó, chưởng kích khủng bố như vậy Lâm Nguyên không thể nào chống đỡ được, thân thể và nguyên thần đều sẽ nổ tung.

Tuy nhiên ngay sau đó Lâm Nguyên đã động, tùy ý giơ tay vỗ nhẹ một cái lên trên.

Oanh long!

Trời sập đất nứt, cảnh tượng đáng sợ hiện ra, từng dải trường hà Đại Đạo hùng vĩ cuộn trào bao quanh cơ thể Lâm Nguyên.

Mỗi dải trường hà Đại Đạo đều thấu phát ra dao động đạo vận cái

thế, đại diện cho một loại chí cường pháp tắc cộng minh với chư thiên, khiến vạn đạo hiện ra thần phục và run rẩy.

Lâm Nguyên đứng trong đó giống như Vạn Đạo Chi Hoàng.

Luồng pháp tắc dao động nồng đậm đó khuếch tán mang theo ưu thế tuyệt đối áp chế đạo vận của các ma ảnh, khiến chúng run rẩy, băng hội và nổ tung!

Một chưởng của Lâm Nguyên cũng va chạm với Thú Hoàng, trong một tiếng nổ kinh hoàng, bàn tay Thú Hoàng nổ tung và vỡ vụn.

Sức mạnh cuồng bạo gào thét cuộn trào đánh mạnh lên người Thú Hoàng, y thét lên thê lương bị đánh văng đi, lăn lộn trên không trung đầy thảm hại.

"Cái gì?" Cảnh tượng này nằm ngoài dự liệu của mọi người, ai nấy đều chấn động, mắt trợn tròn, kinh ngạc đến cực điểm.

Thú Hoàng sau khi triệu hoán ma ảnh thế mà lại bị đánh bại!

Lâm Nguyên đã dùng thủ đoạn gì?

Thật không thể tin nổi!

"Ta... ta hiểu rồi..." Đại thần thông giả Triệu Công Minh đột nhiên run giọng lên tiếng đầy sợ hãi: "Vu Nguyên đã lĩnh ngộ vô số pháp tắc, sự nắm giữ đối với mỗi loại pháp tắc đều vượt xa những tàn niệm Ma Thần đó, cho nên khi giao phong với Thú Hoàng đã trực tiếp nghiền ép đối phương, tồi khô lạp hủ, sở hướng vô địch!" Hồng Hoang im phăng phắc, qua một lát mới "oanh" một tiếng sôi trào.

"Chuyện này... chuyện này là thật sao?

Sự nắm giữ pháp tắc vượt qua cả tàn niệm Ma Thần?!" "Nếu chỉ tham ngộ sâu sắc một loại pháp tắc vượt qua tàn niệm Ma Thần thì còn có thể hiểu được, nhưng nhiều pháp tắc như vậy mà đều vượt

qua thì thật quá không thể tưởng tượng nổi!" Nhiều đại thần thông giả não hải oanh minh, bị Lâm Nguyên dọa cho ngây người.

Bọn họ đều thấu hiểu độ khó của việc tham ngộ pháp tắc, phải tốn hàng chục vạn, hàng triệu năm mới miễn cưỡng nhập môn, muốn tinh thông nếu không có đại cơ duyên thì căn bản không làm được.

Chương 251

Mà mỗi tôn Hỗn Độn Ma Thần sinh ra đã nắm giữ một loại pháp tắc, dù chỉ còn một tia tàn niệm cũng có thể phát huy ra huyền ảo của pháp tắc đó vượt xa đại đa số mọi người.

Lâm Nguyên lại phá vỡ thần thoại, trên con đường pháp tắc đã nghiền ép tàn niệm Ma Thần.

Đây đúng là thần tích.

Bá!

Là một người có kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, một kích đắc thủ, Lâm Nguyên tự nhiên không bỏ qua cơ hội này, hóa thành một đạo lưu quang lao đến trước mặt Thú Hoàng Thần Nghịch.

Từng trận không gian dao động khuếch tán, hắn thúc động không gian pháp tắc thần tốc tuyệt luân, thiên hạ vô song khiến bất kỳ ai cũng không phản ứng kịp để cứu viện.

Oanh!

Sau đó, Lâm Nguyên một quyền hạ xuống, sức mạnh thân thể cái thế được thúc động, khí huyết ngập trời nhấn chìm ba mươi ba tầng trời, quyền quang rực rỡ đánh vỡ nát đầu lâu của Thú Hoàng Thần Nghịch.

"A..." Nguyên thần Thần Nghịch vọt ra phát ra tiếng thét thê lương, cả thực thể bùng cháy liều mạng phản kích, một luồng thần thông dao động đáng sợ khuếch tán ra ngoài hòng thúc động sát chiêu.

"Chết đi." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, căn bản không cho y cơ hội đó, lòng bàn tay phát sáng vỗ ra, dao động đáng sợ bộc phát, hàng vạn đạo kiếm khí thành hình gào thét bay ra.

Mỗi đạo kiếm khí đều mang theo sức mạnh nguyên thần, đó là thần thông chuyên công kích nguyên thần đủ để giảo sát nguyên thần Thánh nhân.

Lâm Nguyên không ra tay thì thôi, ra tay chính là sát chiêu.

"Tê..." Mọi người vừa mới từ trong chấn kinh hoàn hồn lại, thấy cảnh này liền hít một hơi lạnh.

Quá nhanh, Thú Hoàng đã mất tiên thủ liền lập tức bị áp chế đánh cho không ngóc đầu dậy nổi.

Kẻ địch như Lâm Nguyên quá đáng sợ, chỉ cần lộ ra một chút sơ hở liền bị nắm bắt, từ đó rơi vào thế hạ phong, chỉ vài chiêu là bị đánh chết, thân xác nát nguyên thần diệt.

"A..." Thú Hoàng gào thét đầy sợ hãi, quay đầu bỏ chạy, thúc động một môn cấm kỵ thuật pháp, thế mà khiến hai phần ba nguyên thần nổ tung hóa thành một luồng sức đẩy đưa tàn dư nguyên thần đi thật xa.

Bá bá bá!

Hàng vạn đạo nguyên thần chi kiếm rơi vào không trung, bị Thần Nghịch né qua.

Nhưng y cũng phải trả giá đắt, thân xác vỡ nát, nguyên thần chỉ còn lại một phần ba, dao động tu vi yếu đến cực điểm, thậm chí sắp rơi khỏi Thánh nhân cảnh.

"Thú Hoàng đại nhân!" Thao Thiết, Hỗn Độn và những kẻ khác gào lớn, mắt đỏ ngầu đồng thời lao về phía Lâm Nguyên để ngăn cản.

"Tất cả dừng lại cho ta, đây là trận chiến giữa ta và Vu Nguyên, ta không cho phép bất kỳ ai can thiệp!" Thú Hoàng Thần Nghịch lại hét lớn một tiếng, trong đôi mắt nguyên thần tràn ngập vẻ điên cuồng.

"Y điên rồi sao?" Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và

những kẻ khác đều kinh hãi, nguyên thần chỉ còn chưa đến một nửa mà còn đòi đơn đả độc đấu với Lâm Nguyên?

Lâm Nguyên lại không quan tâm những điều đó, bước vào trận chiến hắn liền tuyệt đối lạnh lùng, không bị ngoại vật làm nhiễu loạn tâm thần, lúc này trong lòng chỉ có một ý niệm: Tru sát Thú Hoàng!

Oanh!

Hàng vạn tầng không gian bùng nổ hiện ra trước mặt hắn, mỗi tầng không gian đều thông đến một nơi nào đó trong Hồng Hoang, chính là chí cường không gian thần thông: Vạn Giới Thuấn Di.

Bá!

Lâm Nguyên bước một bước vào một tầng không gian, rồi bước ra đã hiện thân trước mặt Thú Hoàng đang lẩn tránh ở xa, giơ tay ngưng tụ một đạo kiếm nguyên thần dài vạn trượng chém xuống.

"Thật đáng sợ." Mọi người run rẩy.

Chiến lực vô địch đã đành, lại còn nắm giữ thần tốc cái thế vô song có thể thuấn di trong Hồng Hoang, khiến đối thủ có trốn cũng không trốn thoát, thật khiến người ta tuyệt vọng.

"Hắc hắc..." Thú Hoàng Thần Nghịch lại cười lên.

"Vu Nguyên, ngươi có thể ép ta đến mức này cũng coi như lợi hại rồi, chết dưới chiêu chung cực thần thông này của ta cũng coi như là vinh hạnh cho ngươi." Oanh!

Lời vừa dứt, một phần ba nguyên thần còn lại của y thế mà nổ tung, một luồng dao động quỷ dị khuếch tán ra cộng minh với Hồng Hoang.

Giữa hư không hiện ra một tấm trận đồ khổng lồ, từng tia ma quang chạy dọc xoay chuyển, hắc vụ ngập trời tuôn ra quét sạch trên

trời dưới đất.

Kiếm nguyên thần vạn trượng của Lâm Nguyên chém xuống thế mà bị làn hắc vụ đó đánh bật ra, vỡ nát giữa không trung.

"Đây là cái gì?" Mọi người kinh hãi, cảnh tượng trước mắt tràn ngập sự quỷ dị khiến người ta bất an.

Lâm Nguyên cũng hơi nhíu mày, thúc động Lực chi pháp tắc ngưng tụ nơi đôi mắt xuyên thấu hư ảo nhìn về phía trước hòng làm rõ huyền ảo bên trong.

Sau đó đôi mắt hắn chợt mở to hiện lên một tia chấn động.

Hắn đã thấy một cảnh tượng kinh tâm động phách!

Giữa thế giới Hồng Hoang rộng lớn, từng sợi hắc vụ bốc lên lặn vào trong tấm trận đồ khổng lồ đó, từng trận dao động sinh mệnh truyền ra như đang dựng dục một tôn sinh linh khủng bố!

Quá trình này cực nhanh, trong nháy mắt dao động sinh mệnh trong trận đồ đó đã mạnh mẽ đến đỉnh điểm, khí tức nguyên thần hạo hãn như biển bùng phát làm nhiễu loạn càn khôn.

Một tôn thân ảnh tương tự Thú Hoàng chậm rãi hiện lên từ ma trận, nhưng cao lớn hùng vĩ và cuồng dã hơn, từng đạo huyết quang quấn quanh như một vị Ma Vương cái thế.

Mà khí tức tỏa ra từ y Lâm Nguyên lại quen thuộc hơn bao giờ hết, chính là lúc tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ đã từng cảm tri qua, hách nhiên là một tôn Hỗn Độn Ma Thần!

Thú Hoàng Thần Nghịch thế mà đã triệu hoán ra một tôn Hỗn Độn Ma Thần!

Oanh long long ~~~ Trên thiên không, mây đen vô biên cuồn cuộn kéo đến, từng đạo lôi điện đáng sợ uốn lượn, hình thành một vùng

thiên kiếp mênh mông vĩ đại, ức vạn lôi quang trắng xóa một mảnh, giáng xuống bao trùm lấy tôn Ma Thần kia.

Hồng Hoang bài xích Hỗn Độn Ma Thần!

Tôn Ma Thần này vừa xuất hiện liền dẫn phát một trận thiên kiếp hạo đại chưa từng có.

Thế nhưng diện đối với tất cả chuyện này, tôn Ma Thần kia ánh mắt đạm mạc, chỉ đưa tay ra hư không vung lên, liền cắt đứt thiên địa, khiến ức vạn lôi điện đứt đoạn, tan rã giữa không trung.

Tiếp đó, y đấm ra một quyền, một luồng huyết quang hình rồng hung mãnh lao lên, oanh bạo cả phiến kiếp vân, thiên địa trở lại thanh minh.

"Thú Hoàng... hắn rốt cuộc đã làm gì..." Trong Hồng Hoang, các đại thần thông giả đều run rẩy, cảm nhận được một luồng khí cơ rợn người, như thể thiên địch xuất hiện.

"Năm đó khi diệt tộc Hung Thú, Thú Hoàng Thần Nghịch rơi vào tuyệt cảnh cũng chưa từng thi triển chiêu thần thông này..." Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều nhíu mày.

Nghĩ lại, đây chắc hẳn là thủ đoạn mới mà Thú Hoàng lĩnh ngộ được sau khi phá nhập cảnh giới Thánh Nhân.

Chỉ là thần thông này quá mức khủng bố, thế mà triệu hoán ra một tôn Hỗn Độn Ma Thần chân thực như vậy, Thú Hoàng rốt cuộc làm thế nào?

"Thì ra là thế..." Lúc này, Lâm Nguyên lại nhìn thấu mọi bí mật, hiểu rõ trong lòng.

Hắn vận dụng Lực chi pháp tắc quán chú vào đôi mắt, có thể thấu triệt âm dương, nhìn xuyên chư thiên.

“Ngươi lấy chính Nguyên Thần của mình làm tế phẩm, triệu hoán tàn niệm Ma Thần giữa thiên địa Hồng Hoang rồi dung hợp, hóa thành một tôn Hỗn Độn Ma Thần.” Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm bóng ma cao lớn kia nói.

“Ngươi đoán không sai, chính là như thế.” Bóng ma kia đạm mạc đáp.

Trạng thái của y rất kỳ quái, không biết rốt cuộc là Thú Hoàng đang chủ đạo, hay là Hỗn Độn Ma Thần khác phục sinh trọng lâm nhân thế.

Chương 252

"Thần thông như vậy chắc hẳn có hậu họa rất lớn, sơ sẩy một chút, nói không chừng tôn Hỗn Độn Ma Thần kia sẽ thực sự phục sinh chiếm cứ thân thể ngươi, từ đó về sau, thế gian không còn Thú Hoàng nữa." Lâm Nguyên nói.

"Vô phương, ta vốn do oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần đúc thành, sinh ra mang sứ mệnh hủy diệt mọi sinh linh trong Hồng Hoang, chỉ cần có thể thực hiện mục tiêu này, sinh tử của cá nhân ta chẳng là gì cả." Thú Hoàng đạm nhiên mở miệng.

"Thú Hoàng đại nhân!" Nghe thấy cuộc đối thoại này, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Hỗn Độn, Đào Ngột đều bị cảm hóa, kích động gào thét, nhiệt huyết dâng trào.

"Đây chính là tộc Hung Thú..." Lâm Nguyên lắc đầu, thảo nào tộc Hung Thú trở thành kẻ thù của cả Hồng Hoang, tư tưởng của chúng quả thực khác biệt hoàn toàn với sinh linh bình thường.

"Nói nhiều như vậy, đến lúc tiễn ngươi lên đường rồi." Thú Hoàng lạnh lùng mở miệng.

Oanh!

Huyết quang ngập trời bộc phát, ngưng tụ thành từng đạo xiềng xích khổng lồ múa may giữa thiên địa, sau đó đột nhiên căng thẳng, bắn thẳng về phía Lâm Nguyên.

"Thân thể Ma Thần này lấy Huyết chi Ma Thần làm chủ đạo, dung hợp Huyết chi pháp tắc!

Thôn phệ vạn linh, hủy thân diệt thần!

Vu Nguyên, lần này xem ngươi chống đỡ thế nào!" Thú Hoàng

quát lạnh.

Từng đạo xiềng xích tỏa sáng, huyết mang rực trời, cực kỳ tà dị khiến người ta rùng mình.

Huyết chi Ma Thần trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng xếp hạng đứng đầu, vô biên khủng bố, sát lực kinh người, không biết bao nhiêu Ma Thần đã vẫn lạc vì y.

Lâm Nguyên quanh thân bộc phát thanh quang, hóa thành một đạo hộ thể thần quang tầng tầng lớp lớp bao quanh cơ thể.

Tuy nhiên, huyết sắc xiềng xích rít gào lao tới, dễ dàng xuyên thủng hộ thể thần quang, "phập" một tiếng quán xuyên thân thể Lâm Nguyên, tiên huyết bắn tung tóe.

Nhục thân Lâm Nguyên tuyệt thế cường đại, đừng nói là vô địch cùng cảnh giới, ngay cả khi đối kháng với Hồng Quân cũng không rơi vào thế hạ phong, vậy mà hiện tại lại bị thương!

"Thứ này dường như cực kỳ khắc chế nhục thân." Tâm hắn rùng mình, nhưng cũng không hoảng loạn, đưa tay gọi đến vô cùng lôi điện hóa thành lôi nhận, chặt đứt huyết sắc xiềng xích.

"Đây mới chỉ là bắt đầu." Thú Hoàng thần sắc mặc nhiên, giơ tay ấn tới phía trước, đột nhiên có ức vạn huyết châu từ lòng bàn tay bay ra, giữa không trung hóa thành từng con quái vật huyết sắc khổng lồ, tranh nhau chen lấn lao về phía Lâm Nguyên, nhấn chìm hắn.

Mỗi một con quái vật huyết sắc đều có răng nanh sắc nhọn, miệng rộng cắn nát hộ thể thần quang, trong tiếng "rắc rắc", chúng xuyên qua thanh quang, bám chặt trên thân Lâm Nguyên, xé thịt gặm xương.

Nhục thân Lâm Nguyên thế mà không chống đỡ nổi, bị cắn xuống từng khối huyết nhục, có chỗ còn lộ ra xương trắng.

"Hỗn Độn Ma Thần thật đáng sợ!" Mọi người kinh hãi, đây là lần

đầu tiên thấy Lâm Nguyên chịu thiệt về nhục thân khi giao chiến, trước nay hắn luôn là nhục thân vô địch.

"Có chút phiền phức." Lâm Nguyên hơi nhíu mày, thôi động Không Gian pháp tắc, nhất niệm vạn giới sinh, vô cùng thế giới hiện ra, từng đạo trải rộng chắn ngang trước mặt, ngăn cản toàn bộ quái vật huyết sắc bên ngoài ức vạn thế giới.

"Huyết chi trớ chú!" Thú Hoàng lúc này quát lạnh.

Lời vừa dứt, những quái vật huyết sắc kia đều rít gào, đôi tay kết ấn ấn mạnh vào ngực mình, một phù văn tỏa ra hơi thở tà dị xuất hiện.

Phù văn xuất hiện xong, quái vật huyết sắc liền nổ tung, từng đạo phù văn lơ lửng giữa thiên địa dung hợp lại, hóa thành một tế đàn huyết sắc khổng lồ.

Một giọt máu từ tế đàn huyết sắc bay lên, vặn vẹo giữa hư không, thế mà hóa thành dáng vẻ của Lâm Nguyên.

Tiếp đó, từng đạo huyết sắc lợi nhận như rút khỏi bao từ bốn phía tế đàn bắn ra, quán xuyên cơ thể bằng máu của Lâm Nguyên kia.

Cách ức vạn thế giới, thân thể Lâm Nguyên tức khắc bị phá ra từng lỗ máu, máu chảy như suối.

"Cái này..." Mọi người kinh hãi, thủ đoạn Thú Hoàng thi triển quá quỷ dị, thế mà có thể nguyền rủa một tồn tại cấp Thánh!

"Phải rồi, chắc hẳn lúc quái vật huyết sắc cắn xé nhục thân Lâm Nguyên đã để lại tinh huyết của hắn, do đó có thể dựa vào tinh huyết đó để thôi động lời nguyền." Có người lên tiếng chỉ ra chỗ huyền bí.

"Làm sao ứng phó đây?" Trong Vu tộc, Hậu Thổ, Đế Giang đều lo âu, tôn Huyết chi Ma Thần mà Thú Hoàng triệu hoán vừa quỷ dị vừa khủng bố, thực sự rất khó đối phó.

Xuy xuy!!

Trên tế đàn lại có lợi nhận bay ra, liên tục quán xuyên cơ thể do máu hóa thành kia, vết thương trên người Lâm Nguyên cũng ngày càng nhiều, máu tươi đầm đìa.

“Lần này ngươi chết chắc rồi.” Thú Hoàng lãnh mạc nói.

“Vậy sao?” Lâm Nguyên mỉm cười.

Tiếp đó, hắn không làm động tác gì khác, thế mà ngồi xếp bằng xuống, ức vạn đạo vận từ quanh thân di mạn ra lấp đầy thiên địa, một viên hạt giống Hỗn Độn Thanh Liên cũng hiện ra lơ lửng trên đỉnh đầu.

“Hửm?” Thú Hoàng Thần Nghịch ngạc nhiên, không hiểu Lâm Nguyên muốn làm gì.

Nhưng trong trận chiến này tự nhiên không nên nghĩ nhiều, mắt y lóe lên hàn quang, thôi động thêm nhiều sức mạnh quán chú vào tế đàn.

Oanh!

Huyết quang rực rỡ càn khôn, tế đàn bành trướng gần như chống đỡ cả phiến thiên địa này, lực lượng nguyền rủa như thủy triều lan tràn khắp mười phương, nhấn chìm vô tận sơn hà.

Nhiều sinh linh bị ô nhiễm hóa thành huyết quái hung tợn, mất đi mọi thần trí, trong đó thậm chí có cả sinh linh cấp bậc Đại La Kim Tiên.

“Hỗn Độn Huyết Chú, Tuyệt Thần Diệt Phách!” Thú Hoàng Thần Nghịch gầm lớn một tiếng, thôi động lực lượng nguyền rủa đến cực hạn, vô cùng phù văn nguyền rủa từ tế đàn bùng nổ lao về phía thân thể huyết dịch của Lâm Nguyên.

Oanh!

Thiên địa biến sắc, tử vong khí cơ bao trùm muôn phương.

"Lực lượng nguyền rủa thật mạnh!" Mọi người đều run rẩy, cảm nhận được khí tức nguyền rủa cuồn cuộn khuếch tán, tựa như muốn thôn phệ chư thiên vạn giới, ô nhiễm tất cả.

Oanh!

Vô cùng phù văn nguyền rủa nhấn chìm Lâm Nguyên huyết dịch trên tế đàn, xâm thực khu thể hắn, phá hủy từng tấc huyết nhục, khủng bố đến cực điểm.

Sau đó, bên ngoài vạn giới, Lâm Nguyên đang ngồi xếp bằng giữa hư không, từng khối huyết nhục bong tróc ra, thối rữa, tỏa ra mùi hôi thối, trong chớp mắt có thể thấy được xương trắng hếu.

Mọi người đều kinh hãi, nhục thân vô địch cứ thế thối rữa, như thể gặp phải truyền thuyết Thiên Nhân Ngũ Suy, tiến tới tử vong và tịch diệt.

Không hổ là sức mạnh triệu hoán từ Ma Thần, dù không phải hoàn toàn thể cũng sở hữu sức mạnh quỷ dị đến cực hạn, khiến Lâm Nguyên bị trọng thương.

"Đáng chết!" Đế Giang, Chúc Dung và các cao thủ Vu tộc đều nghiến răng, mắt đỏ ngầu như muốn phun lửa.

Chỉ tiếc Lâm Nguyên đã phong cấm Thiên Đạo chiến trường, bọn họ không vào được, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn mà không làm gì được.

Ông ~~~ Nhưng đúng lúc này, một đạo khí tức huyết sắc đột nhiên từ trong cơ thể Lâm Nguyên di mạn ra, trong nháy mắt khuếch trương hóa thành một vùng huyết hải cuồn cuộn, nhấn chìm trời cao.

Khí tức nguyền rủa nồng đậm từ đó hạo đãng tuôn ra, quét sạch vạn giới, khiến các loại thần kim khoáng mạch trong Hồng Hoang đều tan chảy thành từng vũng chất lỏng.

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng giữa những đợt sóng máu vô tận đó, giữa lông mày xuất hiện một ký hiệu phù văn chói mắt, thế mà có phong vị tương tự với tế đàn huyết sắc mà Thú Hoàng triệu hoán ra, nhưng lại càng... chính tông hơn!

Luồng quang mang nguyền rủa bao trùm trên người hắn từng tấc từng tấc tan vỡ, huyết nhục bị xâm thực cũng từng tấc từng tấc phục nguyên, trong chớp mắt đã khôi phục như cũ.

Sau đó hắn mở bừng đôi mắt, hai đạo huyết mang bắn ra xuyên thấu hư không, mang theo một luồng uy nghiêm, tựa như vua của các lời nguyền, khiến người ta lạnh cả sống lưng.

"Cái...

Chương 253

cái này là thế nào?" Thú Hoàng ngây người, cảnh tượng này vượt xa kiến thức của y, căn bản không thể lý giải, rõ ràng lực lượng nguyền rủa đã xâm thực Lâm Nguyên, sao khoảnh khắc sau tất cả đều sụp đổ?

Hơn nữa trên người Lâm Nguyên lại còn tỏa ra khí tức nguyền rủa chính tông hơn.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trong Hồng Hoang, các đại thần thông giả quan chiến cũng kinh ngạc, chẳng lẽ Lâm Nguyên đã thoát khỏi lực lượng nguyền rủa đáng sợ đó sao?

"Ta đã huyết tế Nguyên Thần của mình, trả giá đại giới khó có thể tưởng tượng mới ngưng tụ ra hóa thân Huyết chi Ma Thần, không tin không giết được ngươi!" Thú Hoàng gầm nhẹ, trong mắt bộc phát khí tức hung lệ đáng sợ, mạnh mẽ đưa tay ấn xuống đại địa Hồng Hoang vô tận phía dưới.

Oanh long!

Ở nơi sâu nhất của địa tầng ức vạn lý, một luồng chấn động đáng sợ sinh ra, tiếng oanh minh truyền khắp vạn giới, tựa như hung thú tiền sử nào đó bị đánh thức muốn xé rách thiên địa.

Tiếp đó, đại địa nứt ra, từng đạo sát khí dài đạt ức vạn trượng như rồng xé tan sự áp chế của vô tận tuế nguyệt, bay vút lên thương khung dung nhập vào tế đàn huyết sắc kia.

Thiên địa hôn ám, mười phương rung động.

Chỉ cần một tia sát khí thoát ra ngoài đã có vô số sinh linh bị ảnh hưởng, mất đi thần trí, chỉ còn lại ý chí giết chóc.

Trong Hồng Hoang hạo hãn lập tức có từng nơi chiến hỏa lan tràn, không biết bao nhiêu tộc quần dấy lên đại chiến, đầu rơi máu chảy, huyết thủy ngập trời.

Mà tế đàn huyết sắc kia lại một lần nữa bành trướng, cao ngang với Bất Chu Sơn, tráng lệ vô biên, nhật nguyệt tinh thần trước mặt nó đều trở nên nhỏ bé như từng hạt bụi.

"Gã này điên rồi!" Trong Hồng Hoang mọi người đều kinh hãi vì cảnh tượng này.

Thú Hoàng thế mà dẫn động sát khí dưới đại địa Hồng Hoang, không cẩn thận có thể dấy lên hạo kiếp cấp bậc Lượng Kiếp, không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh bị tiêu diệt!

Phải biết rằng sát khí có thể bóp méo tinh thần con người, đánh thức ý chí giết chóc tiềm tàng sâu nhất trong lòng mọi sinh linh, khiến bọn họ chỉ biết chém giết, vĩnh viễn không dừng lại cho đến khi sinh mệnh kết thúc.

"Thú Hoàng đại nhân làm hay lắm!

Thật là nét bút của thần!" Thao Thiết, Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột - bốn đại hung thú này đều hưng phấn gào thét.

Thú Hoàng sở dĩ có thể thi triển chiêu này còn đa tạ Cùng Kỳ, sau khi y từ Thiên Đạo Trường Hà giáng lâm xuống thế giới Hồng Hoang đã phát hiện tộc Hung Thú có thể dễ dàng điều khiển sát khí Hồng Hoang.

Sau khi Thú Hoàng phục sinh, Cùng Kỳ đã báo cho y, vì vậy vào thời khắc then chốt này, Thú Hoàng cuối cùng đã dùng đến quân bài tẩy này, nâng lực lượng nguyền rủa lên đỉnh điểm.

Oanh!

Tế đàn huyết sắc bàng bạc vô biên bùng cháy, hàng trăm tỷ phù

văn huyết sắc từ đó tuôn ra, hào quang chói mắt hóa thành đủ loại ma quái hung tợn, đao kiếm sắc bén, đỉnh, lô nặng nề, v.v., dày đặc tràn ngập bầu trời lao vào hóa thân huyết dịch của Lâm Nguyên, phá hủy mọi thứ.

"Ha ha ha, Vu Nguyên, ngươi chết chắc rồi!" Thú Hoàng cười lớn.

Tuy nhiên, thân thể y cũng truyền ra tiếng "rắc rắc", không ngừng nứt vỡ, tiên huyết hôi thối từ vết nứt tuôn ra nhỏ xuống đại địa.

Dù là huyết tế Nguyên Thần của mình hay triệu hoán sát khí dưới đại địa đều phải trả giá đại giới, Thú Hoàng hiển nhiên đã dầu hết đèn khô.

Lẽ ra vào lúc này, với tư cách cường giả cùng trận doanh, Long Vương, Nguyên Phượng đều nên tiến lên viện trợ.

Nhưng quan hệ giữa mấy tộc rất phức tạp, không có mệnh lệnh rõ ràng, bọn họ tự nhiên vui vẻ đứng nhìn Thú Hoàng đi tìm cái chết.

"Vậy sao?" Đối mặt với công kích đáng sợ như vậy, Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh mở miệng, đạm nhiên liếc nhìn tế đàn huyết sắc cao ngất vào vũ trụ kia rồi đứng dậy.

Huyết hải vô tận theo đó động đãng, phù văn huyết sắc giữa lông mày cũng ngày càng rực rỡ.

"Ngươi chẳng hiểu gì về lời nguyền cả, chỉ biết mù quáng tăng cường sức mạnh của nó mà không biết cấu kiến cấu trúc tinh diệu và ổn định hơn, cho nên tòa tế đàn này nhìn thì mạnh mẽ, thực chất lại yếu ớt đến cực điểm, không chịu nổi một đòn." Lời nói của Lâm Nguyên bình thản truyền khắp chư thiên khiến thần sắc Thú Hoàng biến đổi, nhưng Thú Hoàng còn chưa kịp mở miệng, Lâm Nguyên đã đưa ngón tay ra khẽ ấn xuống, trong miệng thốt ra một chữ.

"Phá!" Xuy!

Một đạo huyết quang chói mắt, mang theo lực lượng nguyền rủa kinh thiên bắn ra xuyên thấu vạn giới, chìm vào trong tòa tế đàn huyết sắc khổng lồ kia.

Oanh long!

Tế đàn huyết sắc chỉ tĩnh lặng một thoáng, sau đó oanh long chấn động, tiếp đó liền sụp đổ, nổ nát thành ức vạn mảnh, tan biến trong Hồng Hoang.

Một luồng lực phản phệ khổng lồ rơi lên thân thể Thú Hoàng, khiến y "đoàng" một tiếng liền nổ tung, thân thể Ma Thần phấn toái, chỉ còn lại một cái đầu lâu.

Tiếp đó, lực lượng nguyền rủa ngập trời kia thế mà cuồn cuộn ập đến nhấn chìm cái đầu lâu này.

Tiếng thảm thiết thê lương tức thì phát ra từ miệng Thú Hoàng, như thể đang chịu đựng sự dày vò thảm liệt nhất thế gian, khiến các đại thần thông giả nghe thấy đều biến sắc, cảm thấy một trận sợ hãi.

"Thú Hoàng đại nhân!" Thao Thiết, Cùng Kỳ, Hỗn Độn, Đào Ngột gào lên lao về phía Thú Hoàng, nhưng vừa tiếp xúc với lực lượng nguyền rủa đó, nhục thân liền bắt đầu thối rữa, tan rã, nỗi đau đớn khó tả oanh nhập vào Nguyên Thần khiến chúng đều thê lương gầm rú, đau đớn đến cực điểm.

"Chuyện gì xảy ra..." Mọi người đều run rẩy, trong mắt hiện lên một tia kinh hoàng.

Quá quỷ dị.

Thú Hoàng đang chiếm hết ưu thế thế mà lập tức bại trận, còn bị lực lượng nguyền rủa phản phệ, Lâm Nguyên làm thế nào vậy?

Không thể tin nổi, không thể lý giải!

“Ta hiểu rồi...” Long Vương sắc mặt trở nên trắng bệch, nhìn Lâm Nguyên như nhìn quái vật, run giọng nói: “Ngươi trong thời gian ngắn ngủi vừa rồi thế mà triệt để ngộ thấu Huyết chi pháp tắc, nắm giữ lực lượng nguyền rủa, dùng lời nguyền đối lời nguyền đánh bại Thú Hoàng.” Lời này vừa thốt ra, Hồng Hoang chết lặng trong chốc lát, sau đó “oanh” một tiếng bùng nổ.

“Làm sao có thể!

Huyết chi pháp tắc trong ba ngàn đại đạo cũng xếp hạng đứng đầu, tiêu tốn mấy chục vạn năm, hàng triệu năm e rằng cũng chỉ có thể tham ngộ được chút da lông, làm sao có thể trong trận chiến điện quang hỏa thạch này mà lập tức ngộ thấu?” “Tư chất có nghịch thiên đến đâu cũng không làm được điều này!” “Đừng nói sinh linh khác, ngay cả Huyết chi Ma Thần khi vừa sinh ra e rằng cũng không chắc có thể ngộ thấu Huyết chi pháp tắc trong thời gian ngắn ngủi như vậy.” “...” Mọi người lần lượt lên tiếng, đều bày tỏ sự hoài nghi đối với phán đoán của Long Vương.

“Nhãn lực của ngươi cũng không tệ.” Khắc sau Lâm Nguyên mở miệng, có chút bất ngờ nhìn Long Vương một cái, vừa rồi hắn quả thực đã triệt để ngộ thấu Huyết chi pháp tắc.

Hắn có mảnh vỡ chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó ghi chép Huyết chi pháp tắc, trước đó đã tham ngộ được một chút.

Đồng thời, hắn sau khi dung hợp tổ huyết của Bàn Cổ đại thần đã nâng tầm lên căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, ngộ tính tăng mạnh.

Hai yếu tố kết hợp liền trực tiếp ngộ thấu Huyết chi pháp tắc ngay trong trận chiến, từ đó nhìn ra sơ hở của Thú Hoàng, phá giải lời nguyền và mạnh mẽ đánh bại y.

Người bình thường dù nhìn ra điểm này cũng không dám tin, Long

Vương có thể đưa ra phán đoán như vậy chứng tỏ người này quả thực là một cao thủ không thể coi thường.

Và khi hắn vừa mở miệng, Hồng Hoang triệt để yên tĩnh.

Mọi người đều trợn tròn mắt cảm thấy không thể tin nổi, Lâm Nguyên thế mà đích thân thừa nhận, chẳng lẽ hắn thực sự đã nắm giữ Huyết chi pháp tắc trong thời gian ngắn ngủi đó?

Đây là tư chất khủng khiếp cỡ nào chứ!

Mọi người run rẩy, dù đã bị Lâm Nguyên làm kinh ngạc nhiều lần nhưng họ vẫn chấn động, tâm tình khó bình phục.

"Ta đã gặp phải loại quái vật gì thế này..." Thú Hoàng cũng nghe thấy đoạn đối thoại này, trong mắt hiện lên sự bất cam vô cùng, nhưng y đã triệt để bị lực lượng nguyền rủa nhấn chìm không thể thoát ra, lúc này đã đến cực hạn, một tiếng gầm thê lương liền triệt để tịch diệt.

Bọn Thao Thiết bốn đại hung thú cũng bị lực lượng nguyền rủa quấn thân khó lòng thoát ra, nhưng chúng chỉ bị ảnh hưởng chứ chưa vẫn lạc, miễn cưỡng chống đỡ được lời nguyền.

"Sức mạnh nguyền rủa này sau khi nâng lên cực hạn chắc hẳn chỉ có thể nhắm vào một người, không thể quần chiến." Long Vương rất nhạy bén, thông qua bốn đại hung thú lập tức phán đoán ra đặc điểm lực lượng nguyền rủa của Huyết chi pháp tắc.

"Vậy sao?" Những người khác trong lòng thở phào một hơi.

Nếu lời nguyền này có thể nhắm vào mỗi một người thì quá đáng sợ, Thú Hoàng còn không chống đỡ nổi thì họ cũng không thể chống đỡ, tiếp theo chắc chắn thua.

"Cái đó còn chưa biết chừng, có phải chỉ nhắm vào một người hay không phải thử mới biết." Lâm Nguyên cười lên, nụ cười này lập tức

khiến mọi người trên chiến trường thót tim.

Chương 254

Thú Hoàng vẫn lạc, trận chiến này cũng bước sang một giai đoạn khác!

Tiếp theo bọn họ đều phải ra tay rồi.

Mà Lâm Nguyên hiện tại thế mà nắm giữ Huyết chi pháp tắc, có thể vận dụng lực lượng nguyền rủa đó, đây tuyệt đối là một món đại sát khí, quá quỷ dị khiến người ta kiêng dè.

"Chư vị, chúng ta còn đường lui sao?

Nếu không thể thắng, kết cục của chúng ta còn thảm liệt hơn cái chết vạn lần!" Long Vương nhận thấy mọi người dao động, giữa lông mày hiện lên một tia uy nghiêm, kim quang nồng liệt tỏa ra chiếu sáng thiên địa, khiến tinh thần mọi người đều phấn chấn hẳn lên.

"Chút nguyền rủa cỏn con mà thôi, tính là gì chứ?

Ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân chúng ta đều là thiên sinh thần thánh, có thể khắc chế mọi thứ tà túy!

Cùng lên, diệt hắn!" Long Vương quát lớn.

Oanh long long ~~~ Thương khung đều dao động, trong lời nói của y ẩn chứa niềm tin vô địch, khiến người ta không tự chủ được mà nhiệt huyết sôi trào, ngay cả những đại thần thông giả quan chiến cũng bị ảnh hưởng, muốn xông vào chiến trường đi theo Long Vương cùng chiến đấu với Lâm Nguyên để tiêu diệt tôn Vu Thánh này.

Còn về sinh linh trong chiến trường, ảnh hưởng nhận được càng sâu, đặc biệt là chín đứa con của Long Vương như Toan Nghê, Nhai Tí, Bệ Ngạn, nhiệt huyết sục sôi, đồng thanh gào thét: "Diệt hắn, diệt hắn!" "Gã này vẫn như xưa!" Nguyên Phượng lạnh hừ một tiếng.

Long Vương là một sinh linh bẩm sinh đã có phong thái lãnh tụ, cực kỳ giỏi cổ động lòng người, lúc đại chiến ba tộc Long Phượng Kỳ Lân, bên phía Long Vương dù rơi vào thế hạ phong cũng sẽ dưới sự cổ động của y mà bùng cháy chiến ý ngập trời, chết cũng không lùi, cực kỳ khó nhằn, gây tổn thất to lớn cho Phượng tộc và Kỳ Lân tộc.

Nhưng lần này nàng và Long Vương trở thành chiến hữu cùng trận doanh, trong lòng tuy không thoải mái nhưng cũng không tiện nói gì.

Hơn nữa Long Vương làm như vậy cũng là chuyện tốt, có thể khiến tỷ lệ thắng bên họ cao hơn.

"Đến đây, hãy phóng thích toàn bộ sức mạnh của các ngươi ra, chiến một trận sảng khoái!" Lâm Nguyên cười dài đầy hào sảng, không hề sợ hãi mà ngược lại còn có một luồng hào tình ngút trời.

Oanh!

Hắn đột ngột động, như tia chớp chỉ trong nháy mắt đã giáng lâm trước mặt Long Vương, tung một quyền, một dòng sông huyết sắc cuồn cuộn mãnh liệt tuôn ra đánh về phía Long Vương.

Lực lượng nguyền rủa nồng đậm di mạn, đây chính là trường hà nguyền rủa do Huyết chi pháp tắc ngưng tụ, đi đến đâu hư không bắt đầu thối rữa sụp đổ, tiêu vong dưới lời nguyền.

Đây là cuộc tranh phong cấp Thánh Nhân!

Đối thủ lại là những cường giả huyền thoại như Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân.

Lâm Nguyên tự nhiên không có chút đại ý nào, vừa ra tay đã là toàn lực, không cho đối phương một tia cơ hội thở dốc, lực lượng nguyền rủa cuồn cuộn nhấn chìm vạn giới.

"Sát!" Long Vương phát ra một tiếng chiến hống chấn động Hồng

Hoang, dưới sự tiến công mạnh mẽ của Lâm Nguyên, y thế mà không hề lùi bước mà ngược lại là người đầu tiên xông lên.

Xuy lạp!

Y mạnh mẽ vạch lồng ngực mình ra, máu tươi lấp lánh ánh kim tuôn trào di mạn khí tức thần thánh, quang huy rực rỡ va chạm với lực lượng nguyền rủa.

Oanh long!

Dưới dòng máu thần thánh đó, trường hà nguyền rủa thế mà tan vỡ, bốc lên từng luồng khói trắng rồi bắt đầu tiêu tán.

"Ha ha ha, ta nói không sai, là thiên sinh thần thánh, chúng ta có thể khắc chế lực lượng nguyền rủa!" Long Vương cười lớn càng thêm dũng mãnh, đưa ra một móng vuốt chân long chộp về phía đầu Lâm Nguyên.

Oanh!

Long trảo bành trướng giữa hư không che lấp cả bầu trời, mỗi một phiến vảy đều di mạn dao động chí cường, những đạo văn phức tạp huyền ảo đồng loạt hiện lên hình thành đủ loại hiệu quả, có thể phấn toái âm dương, phá diệt chư thiên, nghịch loạn càn khôn, xuyên thấu vạn giới, mọi uy lực khó có thể tưởng tượng khiến người ta kinh hãi.

"Ngươi không khắc chế được đâu." Lâm Nguyên bình tĩnh mở miệng.

Nếu nói về thần thánh, hắn dung hợp tổ huyết Bàn Cổ, nâng tầm lên căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, Hồng Hoang rộng lớn này còn có máu của ai thần thánh hơn hắn chứ?

Nhưng ngay cả như vậy cũng bị lời nguyền của Thú Hoàng phá giải nhục thân, đủ thấy lực lượng nguyền rủa này khủng bố thế nào.

Long Vương muốn khắc chế luồng sức mạnh này chỉ có thể nói là si tâm vọng tưởng.

Tuy nhiên, một phán đoán của Long Vương là chính xác, đó là lực lượng nguyền rủa này khó có thể quần chiến, sau khi nâng lên uy lực cực hạn không bị máu thần thánh của Long Vương ảnh hưởng thì chỉ có thể nhắm vào một người.

Oanh!

Lâm Nguyên giơ tay, huyết quang vô tận bộc phát ngưng tụ giữa hư không, hóa thành một tôn khổng lồ huyết sắc ngửa mặt lên trời gầm thét lao về phía chân long trảo.

Khí tức nguyền rủa nồng đậm khuếch tán nhấn chìm thiên địa, tiếp xúc với máu của Long Vương, lần này lại không bị tan chảy mà ngược lại khiến máu đó thối rữa, biến đen, tỏa ra từng trận mùi hôi thối.

Còn người khổng lồ huyết sắc thì va chạm mạnh mẽ với chân long trảo.

Một tiếng nổ lớn vang rền, long trảo nổ tung, mỗi một phiến vảy vàng lấp lánh chất cảm kim loại đều mềm nhũn ra, bốc lên từng cái bong bóng khí bị hủ thực hóa thành một vũng nước đặc nhỏ xuống đại địa.

"A..." Long Vương thảm khiếu, như thể chạm phải sắt nung đỏ, rút lui nhanh như chớp.

Y cúi đầu nhìn cánh tay mình, một luồng huyết quang dọc theo cánh tay nhanh chóng lao lên, đi đến đâu huyết nhục thối rữa, đại đạo tan rã hóa thành từng vũng nước đặc liên tục rơi xuống, cảnh tượng cực kỳ đáng sợ.

"Đáng chết, đáng chết!" Khuôn mặt Long Vương đều vặn vẹo

nhưng trong mắt không có sợ hãi mà lại lộ ra một tia điên cuồng và tàn độc, giơ tay trảm một nhát, cánh tay đó bị chặt đứt rơi vào Hồng Hoang.

Oanh!

Cùng lúc đó, những người khác cũng xông lên, dẫn đầu là chín đứa con của Long Vương như Toan Nghê, Bệ Ngạn, Nhai Tí, lần lượt nộ hống gào thét thôi động chí cường thần thông.

Trong phút chốc, hư không bạo động dữ dội!

Chín đạo dao động tầng thứ Thánh Nhân xuyên thấu trời đất, khí tức hủy diệt khuếch tán, có tia chớp khổng lồ xé rách vạn giới, có lôi đình đen kịt chạy dài, còn có cuồng phong bão tố, đao quang kiếm mang có thể chẻ đôi thương khung vạn cổ, giao hòa lại với nhau nhấn chìm Lâm Nguyên.

Đây chính là cục diện Lâm Nguyên đang đối mặt, không còn là đơn đả độc đấu mà là quần chiến, dù đã đánh lui Long Vương nhưng khoảnh khắc sau liền có chín tôn chiến lực cấp Thánh Nhân vây lên phát động tiến công hủy diệt, không cho hắn một tia cơ hội thở dốc, đây là cục diện khiến người ta tuyệt vọng.

Ánh thần mang trong mắt Lâm Nguyên rực rỡ, một luồng dao động không gian nồng liệt bộc phát quét sạch phương thời không này, hắn thôi động Không Gian pháp tắc đưa tay ấn xuống hư không.

"Nhất niệm vạn giới sinh!" Oanh long!

Từng lớp không gian triển khai, đó là từng lớp từng lớp thế giới không thấy điểm cuối, biến nơi đây thành một vùng thế giới hải mênh mông sóng vỗ ngất trời.

Thần thông của chín đứa con rồng đều chìm vào trong đó, khuấy động sóng hoa, phá diệt từng lớp thế giới nhưng vẫn không thể tiếp

cận Lâm Nguyên, hắn như thực sự đứng bên ngoài vạn giới cách bọn họ khoảng cách xa xôi, vĩnh thế cũng khó lòng đạt tới.

"Thần thông loại này..." Chín đứa con rồng hãi hùng, quá khủng bố rồi, một khi thôi động trừ phi là sức mạnh kỳ dị như lực lượng nguyền rủa, còn có công kích nào có thể thương tổn đến Lâm Nguyên?

Đều không thể tiếp cận thân thể hắn!

Vút!

Và đúng lúc này, thân thể Lâm Nguyên lóe lên biến mất tại chỗ, di chuyển nhanh chóng qua từng lớp thế giới, không ai có thể bắt giữ tung tích của hắn.

"Không xong, hắn muốn tấn công phụ thân!" Chín đứa con rồng đại kinh thất sắc lần lượt nộ hống thôi động toàn bộ sức mạnh, từng đạo thần thông hủy diệt đánh ra muốn dựa vào sức mạnh tuyệt đối để phá nát vô cùng thế giới này.

Nhưng chúng đã thất bại, thế giới đó bị phá diệt rồi lại sinh mới, vĩnh viễn không dứt, luôn tồn tại.

Còn thân hình Lâm Nguyên cũng triệt để biến mất, không ai tìm thấy được, khoảnh khắc sau hư không sau lưng Long Vương nổ tung, Lâm Nguyên xuất hiện đưa tay ấn xuống một chưởng!

Đã là quần chiến, hắn cũng không lỗ mãng cường công trực diện mà sẽ dùng thủ đoạn của mình đánh tan từng người một, trước tiên phải đánh giết tên Long Vương khó nhằn nhất này.

Chương 255

Oanh ~~~ Huyết quang lấp lánh, lực lượng nguyền rủa được thôi động đến cực hạn hóa thành một ký hiệu phù văn huyết sắc khổng lồ, tỏa ra huyết mang rực rỡ hơn cả thái dương oanh nhiên đè xuống.

Phải nói rằng Huyết chi pháp tắc này quả thực dễ dùng, lực sát thương cực mạnh, không hổ là tồn tại xếp hạng đứng đầu trong ba ngàn đại đạo.

"Hừ, ngươi hòng đạt được mục đích!" Một giọng nói lạnh lẽo đột ngột vang lên, hư không nổ tung, một con chân hoàng khổng lồ xuất hiện, mỗi một sợi lông vũ đều phát sáng lộng lẫy đến cực điểm, chứa đựng ức vạn loại sắc thái lấp lánh chói mắt khiến người ta mê đắm, đồng thời cũng có ức vạn phù văn bao quanh, từng đám chân hỏa rực cháy, chính là chủ của Phượng tộc - Nguyên Phượng!

Nàng há miệng phun ra một giọt tiên huyết bùng cháy giữa hư không va chạm với huyết sắc phù văn của Lâm Nguyên.

"Thêm ta nữa!" Lại một giọng nói trầm hùng vang lên, Thủy Kỳ Lân tới, thân thể hùng vĩ dài đạt vạn dặm như một dãy núi uốn lượn, mỗi một tấc khu thể đều phát sáng mang theo khí tức thần thánh tường hòa, cũng há miệng phun ra một giọt tinh huyết bay ra như thiên thạch phát ra tiếng oanh minh va chạm với huyết sắc phù văn.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn vang rền.

Dưới sự va chạm kịch liệt, phù văn đó thế mà nổ tung, bị hai giọt tiên huyết kia tiêu diệt.

Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều là sinh linh đáng sợ cùng tầng thứ với Long Vương, hai người hợp lực lập tức áp chế lực lượng nguyền rủa của Lâm Nguyên khiến nó mất hiệu lực.

“Xem ra phải dùng thủ đoạn khác.” Lâm Nguyên bật cười.

Huyết chi pháp tắc chỉ là một trong những pháp tắc xếp hạng đầu trong ba ngàn đại đạo, nhưng thứ hắn thực sự nắm giữ là mười đại pháp tắc cái thế đứng đầu ba ngàn đại đạo!

Không chỉ đơn giản là tham ngộ mà còn dung hợp, nhục thân Nguyên Thần cùng tồn tại với pháp tắc, uy năng có thể phát huy ra khó có thể tưởng tượng, dù trong Thiên Đạo chiến trường này bị trấn áp xuống cảnh giới Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng có thể bộc phát sức mạnh kinh thiên.

“Lục Đạo Luân Hồi!” Lâm Nguyên quát lạnh, tung một quyền.

Oanh long!

Ức vạn dặm hư không nổ tung, hỗn độn quang cuồn cuộn, sáu cái vòng xoáy khổng lồ xuất hiện lấy Lâm Nguyên làm trung tâm xoay tròn, mỗi một vòng xoáy đều như một vùng thế giới hạo hãn vang rền nghiền nát thương khung, thế mà bao vây ba tôn thủ lĩnh Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân vào trung tâm, sau đó từng đạo luân hồi chi quang đáng sợ bắn ra.

“A...” Nguyên Phượng thảm khiếu, thân thể lập tức nổ tung sau đó thế mà trọng tổ hóa thành sinh linh hình người, tiếp đó thân thể lại nổ tung hóa thành một loại sinh linh khác, hình thái sinh mệnh liên tục biến chuyển.

“A...” Thủy Kỳ Lân cũng kinh hãi gào thét, y thế mà già đi nhanh chóng, tinh hoa nhục thân trôi đi lõm xuống, nếp nhăn chất chồng trên mặt, Nguyên Thần cũng đang khô kiệt, trong chớp mắt như già đi ức vạn năm.

“Chuyện gì xảy ra?!” Long Vương phẫn nộ gào lên nhưng giọng nói lại trở nên non nớt, y thế mà đang diễn hóa ngược lại, trở nên trẻ

hơn, thành một con ấu long, tu vi giảm mạnh.

"Thần thông loại này..." Trong Hồng Hoang các đại thần thông giả nhìn mà run rẩy, quá đáng sợ rồi, Luân Hồi vừa xuất hiện thế mà khiến Nguyên Phượng, Long Vương, Thủy Kỳ Lân đồng thời bị thương.

"Lĩnh ngộ sâu hơn cả ta." Hậu Thổ càng thêm kinh dị, trong Địa Đạo Trường Hà chứa đựng Luân hồi pháp tắc, nàng trở thành chủ của Địa Đạo tự nhiên cũng tham ngộ Luân hồi pháp tắc, nhưng từ cảnh tượng trước mắt này thấy được, sự nắm giữ Luân hồi pháp tắc của nàng còn xa mới bằng Lâm Nguyên.

"Sát!" Lúc này Lâm Nguyên quát lạnh, bàn tay nắm chặt.

Oanh long!

Sáu cái vòng xoáy khổng lồ đó nổ tung, cùng nổ tung với nó thế mà còn có Nguyên Phượng, Long Vương, Thủy Kỳ Lân, đều không có chút lực chống đỡ nào, thân thể nổ thành ức vạn mảnh.

"Cái gì?" Mọi người chấn động.

Trong Thiên Đạo chiến trường, mọi người đều ở tầng thứ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, vượt quá cảnh giới này sẽ bị cưỡng ép áp chế xuống.

Nhưng dù là vậy, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân cũng là những kẻ mạnh nhất trong đó.

Dù sao bọn họ cũng là thủ lĩnh của ba tộc, thiên phú kinh người, căn nguyên nghịch thiên, trong cùng cảnh giới xưa nay vô địch thủ.

Thế mà trong cuộc va chạm vừa rồi, Lâm Nguyên lấy một địch ba thế mà trấn áp được cả ba tồn tại đáng sợ này, đánh nát khu thể!

Chiến tích này quá khủng bố, đơn giản là nghịch thiên, tựa như

thần thoại vậy.

"A..." Chín đứa con của rồng, chín đứa con của phượng, sáu đứa con của kỳ lân đều điên cuồng, mắt đỏ ngầu đồng thời vây lên thôi động thần thông đỉnh tiêm tấn công Lâm Nguyên.

Quá nhanh, đây là hai mươi sáu tôn tồn tại cấp Thánh đồng thời phát động, trời đất không còn một kẽ hở, vô tận thần thông chi quang nhấn chìm Lâm Nguyên.

Oanh!

Thân thể Lâm Nguyên cũng lập tức nổ tung triệt để phấn toái, căn bản không chống đỡ nổi, hắn có nghịch thiên đến đâu cũng có một giới hạn, giao thủ cùng cảnh giới đối mặt với nhiều tồn tại cấp Thánh như vậy vẫn không địch lại.

Đây chính là sự đáng sợ của quần chiến, dù có thể đánh bại một hai người của đối phương nhưng những người khác lập tức vây lên, không cho một tia cơ hội thở dốc.

Ông ~~ May mắn thay Lâm Nguyên nắm giữ Không Gian pháp tắc, lập tức thôi động, mọi mảnh vụn thân thể đều phát sáng biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện ở nơi cực xa trọng tổ nguyên trạng.

Nhục thân của hắn quá mạnh, vạn kiếp bất phôi, chỉ bị oanh bạo một lần không tính là trọng thương gì, rất nhanh có thể phục nguyên.

Nhưng cùng lúc đó, khu thể tan nát của Nguyên Phượng, Long Vương, Thủy Kỳ Lân cũng rất nhanh trọng tổ phục nguyên, đến cảnh giới Thánh Nhân đều rất khó giết chết ngay lập tức.

"Trận chiến này thực sự có chút phiền phức." Lâm Nguyên nhíu mày.

Chủ yếu là số lượng đối phương quá đông!

Dù hắn nắm giữ Không Gian pháp tắc hành động thần tốc, nhưng một khi chiến đấu với đối phương sẽ có sơ hở, sẽ lập tức bị nắm lấy dẫn đến bị thương.

Nhất kích không trúng liền viễn độn thiên lý, dù làm được cũng phải trả giá đại giới, dù sao đối phương cũng không phải đối thủ tầm thường mà là tồn tại đã bước chân vào cảnh giới Thánh Nhân.

"Nếu đã như vậy thì thử xem cách khác vậy." Lâm Nguyên nghĩ bụng.

"Hợp lực của chúng ta quả nhiên hắn không phải đối thủ, ha ha, chư vị theo ta sát!" Long Vương cười lớn, chiến ý bộc phát lại là người đầu tiên xông về phía Lâm Nguyên, những người khác cũng bám sát theo.

Lần này bọn họ có kinh nghiệm, không tách ra mà cùng nhau hành động.

Vút!

Thấy vậy, thân hình Lâm Nguyên lóe lên liền biến mất tại chỗ, khoảnh khắc sau thế mà đã đến biên duyên Hồng Hoang, cách xa bọn Long Vương vô cùng.

"Hửm?" Tại nơi cao vợi vô cùng đó, nơi hạch tâm của Thiên Đạo, Hồng Quân, Dương Mi thấy cảnh này đều sững sờ.

"Lâm Nguyên này... thế mà chạy rồi!" Lâm Nguyên nắm giữ Không Gian pháp tắc có thể thuấn di trong Hồng Hoang, chỉ một cái đã chạy đến tận biên duyên Hồng Hoang.

Nhưng bọn Long Vương không làm được, từ vị trí của bọn họ đến chỗ Lâm Nguyên, với tốc độ của họ e rằng cần vài ngày.

Như vậy Hồng Quân, Dương Mi đột nhiên phát hiện chỉ cần Lâm Nguyên muốn tránh chiến, bọn Long Vương sẽ chẳng có cách nào, chỉ

có thể mệt mỏi chạy theo.

“Không ngờ hắn còn có thủ đoạn như vậy.” Hồng Quân nhíu mày.

“Hắn nếu cứ như vậy mãi, trận chiến này chẳng phải vĩnh viễn không đánh được sao?” Dương Mi cũng buồn bực cảm thấy nhức đầu.

“Vô phương, Thiên Đạo chiến trường có thể lớn có thể nhỏ.

Lớn có thể bao trùm cả Hồng Hoang, nhỏ có thể như hạt cải.

Hừ, bất kể hắn chạy đi đâu vẫn luôn ở trong Thiên Đạo chiến trường, ta thu nhỏ chiến trường lại xem hắn ứng phó thế nào.” Hồng Quân cười lạnh.

“Kế này rất hay!” Dương Mi đại hỉ.

Hồng Quân đôi tay kết ấn liền ấn xuống một cái.

Oanh long!

Chương 256

Trong Hồng Hoang, vô cùng Thiên Đạo phù văn xuất hiện, Thiên Đạo chiến trường hạo đại lập tức bắt đầu thu nhỏ phạm vi, mang theo Lâm Nguyên cũng không ngừng di chuyển tiếp cận bọn Long Vương.

"Chiến trường thu nhỏ rồi, mọi người chuẩn bị cho tốt, không lâu nữa chúng ta sẽ gặp lại Lâm Nguyên." Long Vương quát lớn.

Vừa rồi Lâm Nguyên đột nhiên biến mất, bọn họ cũng có chút ngẩn ngơ không biết làm sao cho phải.

Nhưng Hồng Quân lập tức truyền âm cho họ báo tin cách giải quyết, thế là nhóm người này đều dừng lại tại chỗ.

Cơ thể bọn họ sát gần nhau không dám tách rời, nghiêm ngặt đề phòng!

Lâm Nguyên quá mạnh, trong lòng họ cũng sợ, biết chỉ có hợp lực mới có thể đánh bại hắn.

Oanh long!

Rất nhanh Thiên Đạo chiến trường đã thu nhỏ xuống đường kính ức vạn dặm, đối với Thánh Nhân mà nói khoảng cách này rất gần, họ đều có thể nhìn thấy bóng dáng Lâm Nguyên ở phía cuối.

Mọi người lập tức cảnh giác cao độ!

Nhưng khoảnh khắc sau bọn họ liền thấy Lâm Nguyên thôi động Không Gian pháp tắc, từng lớp từng lớp thế giới triển khai thế mà khiến chiến trường này không ngừng mở rộng ra, lại kéo dãn khoảng cách.

"Không xong, thần thông không gian của hắn quá mạnh, có thể mở

rộng hư không, Thiên Đạo chiến trường thu nhỏ chẳng ảnh hưởng gì đến hắn cả." Long Vương, Nguyên Phượng đều kinh ngạc.

Hồng Quân, Dương Mi cũng kinh ngạc không ngờ Lâm Nguyên lại có thủ đoạn như thế.

"Hừ, chẳng qua là nắm giữ một chút Không Gian chi đạo thôi, tính là gì chứ?

Dưới trật tự Thiên Đạo, tất cả đều vô dụng!" Hồng Quân nộ thanh nói.

Y đôi tay kết ấn áp xuống.

Oanh!

Thiên Đạo chiến trường tái độ thu nhỏ, lần này đường kính chỉ còn vạn dặm, đồng thời có lực lượng Thiên Đạo hạo hãn rơi xuống tàn phá từng lớp từng lớp thế giới.

Thiên Đạo chiến trường, một chiến trường bất công!

Hồng Quân có thể tùy ý mình điều chỉnh quy tắc chiến trường, muốn thắng trong một chiến trường như vậy quá khó, gần như không thể.

"Lần này Lâm Nguyên dù muốn tránh chiến cũng không làm được." Trong Hồng Hoang mọi người đều thở dài.

"Thiên Đạo chết tiệt!" Đế Giang, Chúc Dung đều nghiến răng nắm chặt nắm đấm, sự bất cam nồng đậm dâng lên.

Trận chiến này quá bất công, Lâm Nguyên một mình đối chiến với hơn ba mươi tôn tồn tại cấp Thánh không nói, Hồng Quân còn can thiệp bên ngoài, làm sao thắng được?

Tuy nhiên không có cách nào.

Ưu thế nằm ở phía Thiên Đạo, Lâm Nguyên chỉ có thể một mình

nghênh chiến.

"Chúng ta quá yếu nhỏ rồi." Nhóm cường giả Vu tộc gầm nhẹ, nếu bọn họ cũng có thể chứng đạo bước vào tầng thứ Thánh Nhân thì đã có thể giúp được Lâm Nguyên, không để hắn phải đơn độc chiến đấu.

Nhưng chứng đạo quá khó!

Dù mười hai Tổ Vu đều có tư chất nghịch thiên, nhưng trừ Hậu Thổ ra đều rất khó bước ra bước cuối cùng đó.

"Vu Nguyên, mau đầu hàng đi, lần này ngươi vô lộ khả đào!" Trong Thiên Đạo chiến trường Long Vương quát lớn, khí thế ngợp trời chấn động cả chiến trường.

Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân cũng đều lạnh lùng ngưng thị Lâm Nguyên, sát cơ hoành dật.

Bọn họ đều là những tồn tại không thua kém Thú Hoàng, cộng thêm chín đứa con của rồng, chín đứa con của phượng, sáu đứa con của kỳ lân, Lâm Nguyên không có cơ hội thắng, chắc chắn bại.

"Người vô lộ khả đào là các ngươi mới đúng." Đứng trong cục diện nguy cấp như vậy, Lâm Nguyên không hề sợ hãi mà ngược lại dị thường mạnh mẽ, dường như tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Giữa bầy hùng bao quanh Lâm Nguyên không hề sợ hãi mà ngược lại dị thường mạnh mẽ, bễ nghễ tất cả mọi người, trong đôi mắt bùng cháy chiến ý nồng liệt, chiến uy hạo đãng chín tầng trời.

Mọi người đều kinh ngạc, nghĩ đến Lâm Nguyên cường đại trong lòng không khỏi lo sợ, chẳng lẽ trong tay hắn còn có quân bài tẩy có thể lật ngược thế cờ sao?

Nhưng bọn họ nhanh chóng lắc đầu, điều đó không thể nào, hiện

tại Thiên Đạo chiến trường đã thu nhỏ đường kính chỉ còn vạn dặm, bị gần ba mươi tôn tồn tại cấp Thánh vây công, dù Lâm Nguyên có mạnh đến đâu cũng không thể nghịch thiên cải mệnh.

"Sát!" Long Vương gầm lớn, mỗi một phiến vảy đều phát sáng tỏa ra hào quang chói mắt, thánh uy hạo đãng trời đất chấn động vạn cổ như một tia chớp vàng xé không trung, là người đầu tiên sát về phía Lâm Nguyên.

Oanh!

Những người khác cũng đều bùng nổ, từng đạo khí thế khủng bố như khói lửa bay vút lên tham nhập vào ngoài vũ trụ lao về phía Lâm Nguyên, từng đạo thần thông rực rỡ tỏa sáng khí tức chí cường khuếch tán, Thiên Đạo chiến trường đại bạo động!

Đây là một nhóm mãnh nhân ác nhân đã kinh qua vô số trận chiến, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, dù trong lòng có nghi lự nhưng một khi ra tay liền như lôi đình giáng xuống, hồng lưu vỡ đê thế không thể cản.

Ngoài chiến trường mọi người đều trợn to mắt nhìn chằm chằm chiến trường đến quên cả thở.

Không nghi ngờ gì nữa đây là cuộc giao phong quyết định, một khi kết thúc thắng phụ cũng sẽ phân minh.

Mà nhìn hiện tại Lâm Nguyên chắc chắn thua, không có một tia sinh cơ.

Tuy nhiên Lâm Nguyên không hề có ý thức đó, mâu quang rực rỡ lăng lệ và nhiếp nhân gần như xuyên thấu hư không quát lạnh: "Hôm nay trảm tận tất cả các ngươi!" Oanh!

Lời vừa dứt một luồng khí thế cuồng bạo đột nhiên bùng nổ, từng đạo huyết khí như rồng từ trong cơ thể Lâm Nguyên lao vút lên trời

cao gầm thét thương khung.

Thân thể hắn bành trướng gần như lấp đầy Thiên Đạo chiến trường, cường kiện và nhiếp nhân, luồng thanh hà chói mắt đồng hành cùng huyết khí xích hồng, còn có từng đạo lôi đình bao quanh, tựa như...

Bàn Cổ!

Trong sự hãi hùng của mọi người, Lâm Nguyên đưa tay ra nắm lại.

Oanh long!

Sau lưng hắn Ba Ngàn Đại Đạo trường hà hiện ra xuyên thấu vạn giới đến tận cùng thời gian, sóng vỗ cuồn cuộn tráng lệ vô biên, di mạn ra đạo vận trầm trọng hùng hồn như Bất Chu Sơn.

Mỗi một dòng trường hà tráng lệ đều gầm thét cuộn trào lao vào trong lòng bàn tay Lâm Nguyên dung hợp lại với nhau, dần dần một thanh cự phủ thành hình.

Cả Thiên Đạo chiến trường đều chấn động nứt ra từng vệt lớn như thể khoảnh khắc sau sẽ sụp đổ, thanh cự phủ này quá mức sắc bén!

Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ trong cơ thể Lâm Nguyên và Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đang chấn động muốn dung nhập vào thanh cự phủ này hóa thành Khai Thiên Thần Phủ chí cường!

Tuy nhiên Lâm Nguyên đã từ chối, hiện tại chưa dùng tới, hắn chỉ cầm thanh cự phủ ngưng tụ từ vô cùng đạo vận này trảm tới phía trước.

Thần thông mạnh nhất: Khai Thiên Nhất Phủ, thôi động!

Xuy!

Một đạo phủ quang chói mắt bay ra hướng về phía bọn Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân những cường giả cái thế đó.

"Cái này... cái này... quá giống rồi, quá giống rồi..." Tại lõi Thiên Đạo, trong mắt Dương Mi hiện lên sự kinh hãi vô cùng, ức vạn cành lá của cây Dương Liễu đều run rẩy như bị cơn ác mộng khủng bố nhất quấn lấy, lại giống như bị ngộp nước sau khi chết chìm không được giải thoát, kinh hoàng đến cực điểm.

Chương 257

Y nghĩ đến trận chiến ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma vây công Bàn Cổ, lúc đó Bàn Cổ cũng đã vung ra một đạo phủ quang như vậy, sau đó chỉ với một đạo phủ quang như vậy thôi đã chém giết toàn bộ Ma Thần, trừ y ra tất cả mọi người đều chết, ngay cả Thời Gian Ma Thần Thời Thần trốn vào tận cùng thời gian cũng chết không có chỗ chôn.

"Thằng nhóc này..." Hồng Quân cũng không nhịn được run rẩy nghĩ đến trải nghiệm sau khi bị kéo vào Khai Thiên chiến trường bị một đạo phủ quang đó của Bàn Cổ chém giết mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần, nếu không phải sinh mệnh lực của y đủ mạnh là Hồng Mông dị chủng thì đã sớm chết trong Bàn Cổ lạc ấn đó rồi.

Thực tế đây cũng chính là nguyên nhân căn bản y hao tốn vô tận tâm tư cấu kiến Thiên Đạo chiến trường mưu đồ chiếm đoạt khí vận Vu tộc.

Y thực sự sợ chân linh Bàn Cổ lại một lần nữa hiện thế, do đó nói gì cũng không muốn đích thân ra tay.

Còn trong Thiên Đạo chiến trường bọn Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân trong lòng cũng dâng lên một luồng sợ hãi cực kỳ mạnh mẽ, đó là xuất phát từ bản năng đang gào thét kêu họ mau chạy đi.

Đạo phủ quang kia quá mạnh, một khi va chạm sẽ chết không có chỗ chôn!

Không có bất kỳ sự do dự nào bọn họ tuân theo sự sai khiến của bản năng không màng gì cả quay đầu chạy thẳng.

Nhưng lúc này Thiên Đạo chiến trường đường kính chỉ còn vạn dặm.

Bọn họ dù có thần thông trời đất cũng không chạy thoát được, chỉ có thể bị nhốt trong không gian nhỏ hẹp này.

Trong nháy mắt ánh mắt của tất cả mọi người đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Bọn họ hiểu ra rồi, tất cả trước đó đều là kế sách của Lâm Nguyên, cố ý giả yếu để dẫn dụ Hồng Quân thu nhỏ Thiên Đạo chiến trường, đem toàn bộ bọn họ tập trung vào một khu vực cực nhỏ để một mẻ lưới bắt gọn.

"A..." Long Vương phát ra một tiếng gào tuyệt vọng quay người lao về phía Lâm Nguyên, vào thời khắc cuối cùng này y bùng cháy toàn bộ chiến ý muốn được chết một cách oanh liệt.

Xuy lạp!

Tuy nhiên phủ quang khẽ lướt qua thân thể Long Vương liền tách rời, một luồng sức mạnh đáng sợ quét qua phấn toái nhục thân, Nguyên Thần và tất cả của y.

"Lệ!" Nguyên Phượng kêu dài, đôi cánh dang rộng ức vạn loại sắc thái bộc phát thần hỏa ngập trời uy năng vô tận sát về phía Lâm Nguyên, không hề kém cạnh Thú Hoàng, Long Vương chút nào.

Nhưng vẫn vô dụng, phủ quang lướt qua Nguyên Phượng thân vẫn.

Tiếp đó Thủy Kỳ Lân đầu thân lìa nhau.

Sau đó chín đứa con rồng, sáu đứa con kỳ lân, chín đứa con phượng, bốn đại hung thú dưới đạo phủ quang đó không nơi nào trốn thoát lần lượt gục ngã, từng cái xác khổng lồ rơi xuống đại địa.

Tất cả diễn ra cực kỳ nhanh chóng gần như chỉ trong nháy mắt Thiên Đạo chiến trường đã bị dọn sạch, xác rơi như mưa máu nhuộm trường không, chỉ còn duy nhất Lâm Nguyên đứng sững.

Một phủ trảm tận bốn tộc Long Phượng Kỳ Lân Hung Thú không sót một tên!

"Làm sao có thể...

Vu Nguyên tu vi bị trấn áp tại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên mà có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy sao?" Trong Hồng Hoang mọi người đều chấn động trợn tròn mắt, não hải oanh minh như có ức vạn sóng dữ gào thét, mất đi mọi khả năng tư duy.

"Người này so với trước đó khủng bố hơn vạn lần!" Trên núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thân thể run rẩy bị sự sợ hãi nhấn chìm, hơn ba mươi tôn tồn tại cấp Thánh chứ không phải cải trắng, kết quả bị một phủ chém sạch, một người sao có thể cường hoành đến mức độ này?

Đơn giản là phá vỡ thần thoại muôn thuở.

"Khai Thiên Nhất Phủ sao..." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ mâu quang đều rất phức tạp.

Bọn họ là Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, xuất thân cao quý hơn cả Tổ Vu, nhưng ngay cả bọn họ cũng chưa từng lĩnh ngộ được chút da lông của Khai Thiên Nhất Phủ.

Oanh long!

Đột nhiên đúng lúc này từ trong từng cái xác đó đột ngột bay ra từng đạo khí vận chi lực gào thét có thể coi là lượng lớn như biển nhấn chìm thương khung hướng về phía Lâm Nguyên.

"Không xong!" Hồng Quân thất thanh kinh hô, "Trận này Lâm Nguyên thắng, theo quy tắc Thiên Đạo chiến trường khí vận của bốn tộc sẽ dung nhập vào người hắn!" Trong nháy mắt não bộ Hồng Quân gần như nổ tung, đây là viễn cảnh y chưa bao giờ dự đoán được.

Sau khi chứng đạo y trở thành tôn Thiên Đạo Thánh Nhân đầu tiên,

giác tỉnh Thiên Đạo Trường Hà trở thành Thiên Đạo đạo chủ.

Thiên Đạo cũng do đó có một loại bản năng bắt đầu chèn ép Địa Đạo, Nhân Đạo, rút lấy sức mạnh của hai đạo này để lớn mạnh bản thân.

Vô số năm qua trong Hồng Hoang dấy lên từng trận hạo kiếp, phía sau đều có hình bóng Thiên Đạo và Hồng Quân.

Mà Thiên Đạo cũng do đó lớn mạnh đến mức độ khó có thể tưởng tượng, trấn áp Hồng Hoang muôn thuở vô địch, khí vận tích lũy được bàng bạc đến mức khó tin, ngay cả Vu tộc là nhân vật chính thiên địa thời đại hiện tại cũng xa mới bằng được.

Y chính là thông qua thủ đoạn đặc thù rút lấy một khoản khí vận Thiên Đạo cực kỳ khổng lồ chú nhập vào cơ thể cường giả bốn tộc mới có thể khiến họ phục sinh và đẩy họ vào cảnh giới Thánh Nhân!

Thủ đoạn này tương tự với việc Thái Thanh Lão Tử mượn khí vận Nhân tộc chứng đạo thành thánh.

Do đó có thể tưởng tượng khí vận ẩn chứa trong cơ thể cường giả bốn tộc bàng bạc đến nhường nào, đó là sức mạnh khủng bố cưỡng ép đẩy ba mươi hai tôn cường giả cái thế vào lãnh địa Thánh Nhân!

Mà hiện tại vì Lâm Nguyên đã sửa đổi Ức Kiếp Đoạt Vận Trận nên sau khi hắn thắng lợi khoản khí vận này đều sẽ thuộc về Lâm Nguyên, sẽ dung nhập vào cơ thể hắn!

Điều này đơn giản là không thể tưởng tượng nổi, là tổn thất to lớn khó tả, dù so với trận chiến U Minh Huyết Hải trước đây chân linh Bàn Cổ trảm lạc một góc Thiên Đạo cắt đi lực lượng Nhân Đạo cũng không thua kém bao nhiêu.

Đây thực sự là đâm thêm một nhát dao thật mạnh lên thân Thiên Đạo, như một người bình thường bị trảm đi cánh tay hay cái đùi,

trọng thương như vậy đó!

"Phụt!" Thân thể Hồng Quân loạng choạng phun ra một ngụm tiên huyết, khí tức bất ổn, sắc mặt thảm bại thảm thiết cười nói: "Ta bị tính kế rồi!

Ta bị tên khốn Vu Nguyên đó tính kế rồi!" Nghĩ lại từ đầu khi Thiên Đạo chiến trường xuất hiện Lâm Nguyên đã có kế hoạch.

Hắn vốn sở hữu thực lực vô địch nhưng đối mặt cường giả bốn tộc lại cố ý giả yếu, trốn đến biên duyên Hồng Hoang tỏ ra vẻ bó tay chịu trói khiến Hồng Quân tưởng hắn thua chắc rồi mà thu nhỏ Thiên Đạo chiến trường.

Như vậy tương đương với việc giúp Lâm Nguyên tập trung cả nhóm người này lại khiến họ muốn chạy cũng không được.

Cuối cùng Lâm Nguyên thôi động quân bài tẩy chung cực, một phủ hạ xuống giải quyết xong tất cả.

Từ lúc hắn tiến vào quả cầu Thiên Đạo cảm ngộ Ức Kiếp Đoạt Vận Trận rồi sửa đổi quy tắc bắt đầu, cả một chuỗi hành động vòng này nối vòng kia đều nằm trong sự kiểm soát của Lâm Nguyên!

"Thằng nhóc này lòng đen thật đấy." Dương Mi thở dài một tiếng, dù là trong thời đại Hỗn Độn hỗn loạn giao phong với rất nhiều Ma Thần y cũng chưa từng gặp đối thủ khó nhằn như vậy.

Oanh oanh oanh ~~~ Trong Thiên Đạo chiến trường khí vận bàng bạc đó hội tụ lại với nhau hóa thành đại hải sóng gió kinh thiên không thấy điểm cuối, không ngừng quán nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

Quá hạo hãn!

Với tu vi của Lâm Nguyên cũng không chịu đựng nổi, cảm giác như cơ thể sắp bị nổ tung.

Hắn không phải chưa từng tiếp xúc khí vận chi lực, Không Động Ấn đã từng trấn áp lượng lớn khí vận Nhân tộc giúp Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành thánh.

Nhưng so với khí vận Thiên Đạo hiện tại thì đúng là tiểu vu gặp đại vu, hoàn toàn không cùng đẳng cấp, sức mạnh này thực sự hùng hồn đến cực điểm.

"Luyện hóa cho ta!" Lâm Nguyên quát lạnh trong lòng ngồi xếp bằng thôi động Lực chi pháp tắc ngự trị luồng khí vận bàng bạc này không ngừng dung nhập vào tứ chi bách hài.

Ông!

Thân thể hắn phát quang màu thanh mông mông tỏa ra dao động huyền diệu, giữa thiên địa vang lên tiếng tụng kinh, tiếng tế tự, đạo âm, tiên nhạc, lôi đình oanh minh, phong vũ hô khiếu, các loại âm thanh giao hòa vô cùng hoành đại như thể thời đại Hỗn Độn rực rỡ tái hiện nhân thế.

Luồng khí vận bàng bạc ban đầu rất cuồng bạo chạy loạn trong cơ thể Lâm Nguyên, nhưng dưới sự trấn áp của sức mạnh huyền diệu này lập tức ngoan ngoãn trở lại, từng chút từng chút dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên giúp nhục thân và Nguyên Thần của hắn thăng hoa từ tầng diện vi mô nhất tiến tới tầng thứ cao hơn.

Đây chính là Lực chi pháp tắc!

Lực chi pháp tắc là tổng hòa của mọi sức mạnh thế gian, là sự thăng hoa của mọi sức mạnh, khí vận chi lực cũng là một loại sức mạnh vô cùng giữa thiên địa tự nhiên bị Lực chi pháp tắc khống chế điều khiển!

Đương nhiên tuy thuận lợi điều khiển được nhưng khí vận Thiên Đạo này thực sự quá bàng bạc, trong thời gian ngắn rất khó luyện hóa

triệt để, cần tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng, đây là công phu mài sắt thành kim không thể tránh khỏi.

Chương 258

Nhưng từ góc độ khác một khi luyện hóa triệt để sức mạnh này, lợi ích Lâm Nguyên nhận được cũng sẽ vô cùng kinh nhân, đây là cơ duyên tuyệt thế có thể sánh ngang với ba món Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo là Hoàng Tuyền Kỳ, U Minh Thư và Luân Hồi Bàn.

"Tuyệt không thể để hắn thành công!" Tại lõi Thiên Đạo răng Hồng Quân sắp nghiến nát, khuôn mặt trở nên vặn vẹo dữ tợn, trong đôi mắt cuộn trào ngọn lửa giận dữ ngập trời.

Vốn dĩ đây là sức mạnh thuộc về y, bất luận thế nào cũng không thể để Lâm Nguyên đoạt mất!

"Thiên Đạo giác tỉnh, đoạt lấy khí vận!" Hồng Quân ngồi xếp bằng kết ấn, vô cùng đạo vận cuộn trào, một luồng sức mạnh đáng sợ đang uốn lượn, khi đạt đến cực điểm y mạnh mẽ ấn xuống.

Oanh!

Một dòng Thiên Đạo Trường Hà hạo hãn hiện ra dài không biết bao nhiêu vạn dặm không thấy điểm cuối như chảy vào nơi sâu thẳm của tuế nguyệt có sức mạnh vô hạn cuộn trào trong đó.

Nó mạnh mẽ chấn động như thể tỉnh lại sau giấc ngủ vạn cổ, một luồng khí tức khuếch tán khiến tất cả sinh linh trong chư thiên vạn giới đồng thời nảy sinh một nỗi sợ hãi bản năng.

Tiếp đó lực lượng Thiên Đạo mông lung rủ xuống hóa thành từng cánh tay có hình hữu trạng, mỗi cánh tay dài vạn dặm trơn nhẵn như ngọc thạch lấp lánh và linh động như rắn múa may dưới thương khung, dày đặc hàng ngàn hàng vạn cái đều chộp về phía luồng khí vận đó.

“Chết tiệt, lão hỗn đản Hồng Quân này lại đến phá hoại quy tắc!” Nhóm cường giả Vu tộc tức giận đến cực điểm lớn tiếng mắng nhiếc.

Bọn họ đều nhìn ra được luồng khí vận vô tận đó là phần thưởng cho thắng lợi của Lâm Nguyên, kết quả lại sắp bị Thiên Đạo cưỡng ép cướp đi!

“Đã tốn nhiều tâm tư như vậy mới bố trí được một cái Ức Kiếp Đoạt Vận Trận thì đừng hòng sau khi nó thành hình lại thay đổi quy tắc của nó, không làm được đâu.” Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, trong khi luyện hóa khí vận đồng thời đưa tay ấn xuống Thiên Đạo chiến trường.

Oanh long!

Vô cùng Thiên Đạo phù văn hiển hiện bùng cháy rực rỡ như thái dương tỏa ra một luồng sức mạnh hoành đại chặn đứng hàng ngàn hàng vạn cánh tay đó bên ngoài khiến chúng không thể tiến vào chiến trường.

Nếu không phải không lâu trước đó Lâm Nguyên tiến vào bên trong thiên đạo quang cầu, dựa vào nghịch thiên ngộ tính, trợ giúp thiên đạo quang cầu lần nữa ngưng tụ hiển hiện bản nguyên phù văn, lĩnh ngộ được Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, sau đó sửa đổi quy tắc của nó, thì hết thảy chuyện này đều sẽ không phát sinh!

Cho dù Lâm Nguyên có thắng, hắn cũng chẳng thể nào chạm tới được lực lượng khí vận kia!

Hồng Quân không cam tâm đến cực điểm, khuôn mặt vặn vẹo, gằn giọng nói: “Ta là chủ nhân của Thiên Đạo, quy tắc của chiến trường Thiên Đạo này, ta muốn sửa thế nào thì sửa thế ấy!” Dương Mi vội vàng khuyên can: “Hồng Quân, đừng có xúc động.” “Yên tâm, ta tự có tính toán!” Hồng Quân cười lạnh, đột nhiên đứng dậy.

Khí chất của lão hoàn toàn thay đổi, gương mặt phủ đầy vẻ lạnh lẽo, phóng thích ra khí tức chí cường làm chấn động Thiên Đạo, một bước tiến về phía trước.

"Ta lấy thân phận Đạo Tổ, sắc lệnh Thiên Đạo, nghe ta hiệu lệnh!" Lão quát lớn, sau lưng hiện lên hư ảnh một con Khúc Thiện khổng lồ đang vặn vẹo thân mình, hòa nhập vào trường hà Thiên Đạo.

Ngay sau đó, một luồng sóng dao động như thời gian vạn cổ sôi trào bộc phát, làm rung chuyển thế giới vô tận.

Hai con mắt khổng lồ mở ra trong trường hà Thiên Đạo, không hề lãnh đạm mà lại tràn đầy hung lệ cuồng bạo, sát khí thảm liệt xông thẳng lên trời, còn đáng sợ gấp vạn lần sát khí dưới lòng đất Hồng Hoang.

"Hồng Quân đã làm gì vậy?" Ở Hồng Hoang, tất cả mọi người đều run rẩy, lộ ra vẻ sợ hãi.

Vào khắc này, trường hà Thiên Đạo giống như có linh hồn, trở thành một thực thể sinh mệnh khủng bố.

Bạt!

Bạt!

Bạt!

Hàng vạn cánh tay Thiên Đạo trở nên mạnh mẽ hơn, múa may điên cuồng dưới vòm trời, quất rách hư không, đập nát từng mảnh thế giới, thấu phát ra khí tức nhiếp người còn đáng sợ hơn cả Thánh nhân.

Nhưng đây chưa phải là kết thúc, mà chỉ là sự khởi đầu!

"Mở chiến trường Thiên Đạo, bày Ức Kiếp Đoạt Vận Trận!" Hồng Quân rống lớn.

Trường hà Thiên Đạo có mắt lập tức chuyển động, vặn vẹo, hóa

hình.

Dưới sự chú ý của vạn vật, nó biến thành một con Khúc Thiện khổng lồ dài không thấy điểm dừng, xuyên qua ức vạn thế giới.

Đôi mắt hung ác, nó chiếm cứ giữa vũ trụ, còn to lớn hơn cả thế giới Hồng Hoang, từ ngoài thiên ngoại nhìn xuống chúng sinh.

Ức vạn cánh tay mọc ra từ cơ thể Khúc Thiện, bành trướng dưới tinh không, nhớp nháp, không ngừng chảy ra dịch thể đặc quánh.

Có lẽ không nên gọi là cánh tay, mà phải gọi là những xúc tu khổng lồ dày đặc, che lấp trăng sao, làm tối tăm nhật nguyệt, lấp đầy thương khung, rủ xuống từ trên cao.

Quá đáng sợ, cũng vô cùng quỷ dị, khiến người ta rợn tóc gáy.

Thiên Đạo trong lòng mọi người vốn là danh từ đại diện cho sự mạnh mẽ, thần thánh, quy tắc, trật tự, uy nghiêm, thái thượng vô tình, siêu nhiên vạn giới, không thể mạo phạm.

Nhưng hiện tại, nó lại biến thành một bộ dạng hung ác, xấu xí, không còn chút thần thánh nào, giống như một con quái vật.

"Đây chính là bộ mặt thật của Thiên Đạo sao?

Ta không thể chấp nhận được!" Ở Hồng Hoang, nhiều đại thần thông giả gào thét, căn bản không chịu nổi cú sốc này, thế giới quan bắt đầu sụp đổ.

"Chẳng lẽ trong vô số năm qua, Thiên Đạo vô thượng mà chúng ta sùng bái, kính sợ, cùng với Đạo Tổ Hồng Quân mà chúng ta tôn kính như thầy, lại tà ác đến thế sao?" Nhiều người cười thảm, gương mặt đầy vẻ đắng chát.

Tuy rằng trong trận chiến ở U Minh Huyết Hải, cả Hồng Quân và Thiên Đạo đều bị trảm, tổn thất uy vọng, nhưng ở Hồng Hoang, việc

đi theo và kính phụng họ vẫn là xu hướng chủ đạo.

Dù sao, sức ảnh hưởng của Hồng Quân quá lớn.

Đầu tiên là đánh bại Ma Tổ La Hầu trong Đạo Ma chi tranh, tiếp đó chứng đạo thành vị Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, đánh thức Thiên Đạo, trở thành Đạo Chủ của Thiên Đạo.

Sau đó, lão còn truyền đạo ở Tử Tiêu Cung, ba nghìn đại thần thông giả đều là đệ tử của lão, trong đó lần lượt sinh ra sáu vị Thánh nhân!

Cuối cùng, lão còn lấy thân hợp đạo, bước vào cảnh giới không thể tưởng tượng nổi.

Hết thảy những thành tựu vĩ đại đó, làm sao không khiến người ta sùng bái?

Trong lòng tu sĩ Hồng Hoang, Hồng Quân và Thiên Đạo là đồng nghĩa với sự chí cao vô thượng, vĩ đại hơn cả Thánh nhân, đại diện cho mọi mặt ánh sáng của Hồng Hoang.

Thế nhưng, quái vật Thiên Đạo xuất hiện giữa vũ trụ lúc này đã đập tan ảo tưởng trong lòng nhiều người, khiến họ nhìn thấy sự thật, rồi rơi vào cảnh sụp đổ tinh thần.

Hồng Quân lại chẳng hề quan tâm đến những điều đó.

Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi, huống chi trong mắt lão, Thánh nhân cũng chẳng khác kiến hôi là mấy, lão tự nhiên sẽ không bận tâm đến cách nhìn của sinh linh Hồng Hoang.

Trong mắt lão chỉ có Lâm Nguyên.

Lão phải đoạt lại lực lượng khí vận kia từ tay Lâm Nguyên!

Oanh!

Quái vật Thiên Đạo phát cuồng, phát ra một tiếng gầm rống truyền

qua hàng trăm tỷ tinh hệ, thậm chí chấn động cả Nội Hỗn Độn.

Ức vạn xúc tu điên cuồng quất xuống, oanh kích lên chiến trường Thiên Đạo.

Rắc!

Chỉ trong nháy mắt, chiến trường Thiên Đạo liền nứt ra một khe hở, căn bản không chịu nổi sự oanh kích cuồng bạo như vậy, rung lắc dữ dội như thể sắp sụp đổ đến nơi.

Lâm Nguyên trấn định nói: "Hồng Quân, đây là Ức Kiếp Đoạt Vận Trận do chính tay ngươi mượn lực lượng Thiên Đạo bố trí ra, nó đại diện cho trật tự của Hồng Hoang, liên kết với cả thế giới Hồng Hoang.

Sự mạnh mẽ của nó, chẳng lẽ ngươi không biết sao?

Chương 259

Muốn dùng Thiên Đạo phá mở nó, chẳng khác nào tự mình đánh chính mình.

Ta chẳng cần làm gì cả, ngươi sẽ là người đau nhất." Trước đó, khi dùng Khai Thiên Nhất Phủ chém vỡ thiên đạo quang cầu, khiến nó phải bắt đầu lại từ đầu, Lâm Nguyên đã tận dụng cơ hội đó để tiến vào bên trong.

Dựa vào tư chất nghịch thiên của căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, hắn đã tham ngộ toàn bộ quá trình hình thành của thiên đạo quang cầu, từ đó hiểu rõ Ức Kiếp Đoạt Vận Trận và nguyên lý cốt lõi của nó.

Có thể nói, hắn còn hiểu rõ trận pháp này hơn cả Hồng Quân!

Vì vậy, lúc này hắn một chút cũng không hoảng hốt, vô cùng trấn định, tiếp tục luyện hóa lực lượng khí vận.

Quả nhiên, ngay khắc sau.

Oanh!

Ở bên ngoài Hồng Hoang, hư ảnh Khúc Thiện khổng lồ đột nhiên nổ ra một lỗ máu, thân thể run rẩy, trong đôi mắt hung ác lộ ra vẻ thống khổ.

Bành!

Bành!

Bành!

Những xúc tu khổng lồ đang oanh kích chiến trường Thiên Đạo cũng lần lượt nổ tung.

Những dòng máu đen ngòm, hôi thối bắn tung tóe khắp trời, rơi xuống đại địa như mưa rào.

"A..." Hồng Quân rống lên đau đớn, từng thớ thịt nổ ra, trong nháy mắt máu tươi đầm đìa, khí tức nhanh chóng suy sụp như bị trọng thương.

Tại vùng lõi Thiên Đạo, Dương Mi cũng ngây người, không dám tin nhìn cảnh tượng này.

Hồng Quân tấn công chiến trường Thiên Đạo, nhưng lại tự làm chính mình trọng thương?

Cảnh tượng này, phải nói là có chút... nực cười.

"A..." Hồng Quân giận dữ gào thét, tức đến mức muốn hộc máu.

Lão không ngờ khi triển khai thủ đoạn thật sự lại có kết cục như thế này, chẳng khác nào tự bê đá đập chân mình!

"Ta không tin, cho dù có thương tổn đến chính mình, ta cũng phải cướp được lực lượng khí vận ra trước!" Đôi mắt Hồng Quân trở nên hung tàn, lão lại một lần nữa thúc động trường hà Thiên Đạo, ức vạn xúc tu giáng xuống, đánh về phía chiến trường Thiên Đạo.

"Ngươi thật sự muốn làm vậy sao?" Lâm Nguyên cười mỉm hỏi.

Vụt!

Quả nhiên, ngay sau đó, ức vạn xúc tu khựng lại ngay khi vừa chạm vào chiến trường Thiên Đạo.

Sắc mặt Hồng Quân lúc xanh lúc trắng.

Lão buộc phải thừa nhận rằng, vừa rồi lão đã sợ.

Nếu thật sự bất chấp tất cả để phá mở chiến trường Thiên Đạo, lão sẽ lại bị trọng thương, không biết bao lâu mới hồi phục được.

Cho dù là vì một lượng khí vận khổng lồ kia, liệu có đáng không?

"Cứ ở bên ngoài đó đi.

Ngươi chỉ có một cách duy nhất, đó là phái người khác vào trận đánh bại ta.

Nếu không, lực lượng khí vận này chắc chắn sẽ thuộc về ta." Lâm Nguyên vừa nói vừa luyện hóa khí vận.

Hắn còn thúc động Thời Gian Pháp Tắc, xây dựng một lãnh địa gia tốc thời gian bao phủ toàn bộ chiến trường.

Bên ngoài một năm, bên trong đã là vạn năm, chênh lệch lưu tốc thời gian lên đến vạn lần!

Điều này là nhờ trước đó hắn đã dung hợp Thời Gian Pháp Tắc, khắc sâu hiểu biết về thời gian, vận dụng pháp tắc càng thêm đắc tâm ứng thủ.

Nghe lời này, Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi, uất ức đến cực điểm.

Phái người khác vào trận?

Phía lão còn có Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, ai nấy đều không yếu, đặc biệt là Tam Thanh, vốn là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, tư chất thiên tài, chiến lực vô địch cùng cảnh giới.

Hơn nữa, cảnh giới của bọn họ đều cao hơn Lâm Nguyên, đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử, đã sớm bước vào Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, dưới sự gia trì của lực lượng Thiên Đạo, có thể sở hữu chiến lực cái thế của Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Nhưng dù vậy, cũng chẳng có ích gì!

Phải biết rằng cách đây không lâu, Lâm Nguyên vừa mới đấu một

trận với Thái Thanh Lão Tử và dễ dàng trấn áp lão.

Với chiến lực của Lâm Nguyên, cho dù có cộng thêm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, phe bọn họ cũng không thắng nổi, thậm chí sẽ thua thảm hại!

Cho nên, hiện tại lão hoàn toàn không có cách nào với Lâm Nguyên!

"Đáng hận, nếu theo kế hoạch ban đầu của ta, hắn lúc này đã chết rồi!" Hồng Quân siết chặt nắm đấm, khó chịu đến tột cùng.

Vốn dĩ kế hoạch của lão hoàn toàn không có sơ hở, nhưng đều bị Lâm Nguyên phá hỏng.

Đầu tiên là Ức Kiếp Đoạt Vận Trận trong chiến trường Thiên Đạo, vốn là đơn hướng thôn phệ khí vận Vu tộc, sẽ không bị phản phệ, kết quả bị Lâm Nguyên ép sửa quy tắc.

Thứ hai, lão định di dời toàn bộ Vu tộc vào chiến trường Thiên Đạo để triển khai một trận chiến diệt tộc lớn, từ từ tàm thực khí vận, nhưng Lâm Nguyên lại ngăn cách chiến trường, một mình bước vào.

Cuối cùng là cường giả tứ tộc, ba mươi mấy vị Thánh nhân, dù thế nào cũng có thể đánh bại Lâm Nguyên, vậy mà lại bị một mình hắn chém giết sạch sành sanh.

Chuỗi thất bại này khiến lão rơi vào tình cảnh cực kỳ lúng túng, không những chẳng được lợi lộc gì mà còn tặng cho Lâm Nguyên một đại cơ duyên.

"Hiện tại, chỉ còn một cách duy nhất!" Trong mắt Hồng Quân hiện lên một tia hung lệ.

"Ngươi... muốn đích thân ra tay?" Dương Mi kinh hãi, cảm nhận được ý định của Hồng Quân.

“Đúng vậy.” Hồng Quân gật đầu, ánh mắt trở nên sắc lạnh, phóng thích khí tức của một bậc chí cường.

Khí thế ngút trời như vòm trời sụp đổ, biển Hỗn Độn tan vỡ, khủng bố vô biên.

“Vết thương Bàn Cổ để lại cho ngươi vẫn chưa lành hẳn đâu, ra tay lúc này hậu hoạn khôn lường.

Ngươi phải... tam tư.” Dương Mi không nhịn được khuyên ngăn.

“Không có nhiều thời gian thế đâu, thiên phú của tên Vu Nguyên này quá thực đáng sợ, gần như mỗi phút mỗi giây đều tiến bộ.

Nếu đợi thêm mấy vạn năm nữa, nói không chừng ta không còn là đối thủ của hắn.” Hồng Quân trầm giọng nói.

Chương 260

Đây chính là điều lão lo lắng nhất.

Thiên phú của Lâm Nguyên quá kinh người, chỉ cần cho hắn thời gian trưởng thành, hắn có thể đột phá đến trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Đối mặt với kẻ địch như vậy, phải ra tay càng sớm càng tốt, bóp chết từ trong trứng nước!

Oanh!

Vừa nghĩ tới đó, Hồng Quân không chút do dự bước ra một bước, tiến về phía chiến trường Thiên Đạo.

Hư ảnh Khúc Thiện ngoài Hồng Hoang cùng ức vạn xúc tu đều tan biến theo hành động của lão, hóa thành một cơn mưa ánh sáng rực rỡ biến mất trong hư không.

Khí thế của Hồng Quân lại không ngừng bùng nổ, đến cuối cùng làm cả Hồng Hoang run rẩy như sắp sụp đổ.

Giống như một vị thần Hỗn Độn bước vào tiểu thế giới, tiểu thế giới trước mặt vị thần ấy mỏng manh như bọt khí, chỉ chớp mắt là vỡ nát.

"Chuyện này...

Hồng Quân lão sư đích thân ra tay sao?" Ở Hồng Hoang, tất cả các đại thần thông giả đều trợn tròn mắt, vô cùng chấn kinh.

Hồng Quân là tồn tại khủng bố gấp vạn lần Thái Thanh Lão Tử, một khi lão đích thân ra tay, Lâm Nguyên không tài nào là đối thủ!

Họ đều đã xem trận chiến U Minh Huyết Hải trước đó.

Trong trận chiến ấy, Hồng Quân chỉ cần ấn một ngón tay xuống là cơ thể Lâm Nguyên đã nổ tung, căn bản không có sức chống đỡ.

Nếu không phải chân linh Bàn Cổ hiện thân, Hồng Quân bị trọng thương, thì Vu tộc lúc này e rằng đã không còn.

"Hỏng rồi, lão già này thật không biết xấu hổ!" Trong Vu tộc, Đế Giang, Chúc Dung cũng sốt ruột.

Nếu không có thủ đoạn đặc biệt, Hồng Quân chính là vô địch.

"Quả nhiên đích thân xuống sân, nhưng ta vẫn chưa luyện hóa xong lượng khí vận này, cho nên ngươi cứ ở ngoài chờ một chút đi." Lâm Nguyên dường như đã dự liệu được điều này, không hề hoảng hốt, thong thả mỉm cười, giơ tay ấn vào hư không.

Ầm ầm!

Chiến trường Thiên Đạo chấn động, tỏa ra một luồng sức mạnh đáng sợ, từ chối Hồng Quân tiến vào.

Vì đã lĩnh ngộ được Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, nên Lâm Nguyên cũng có thể khống chế chiến trường Thiên Đạo ở một mức độ nhất định!

Cảnh giới của Hồng Quân quá cao, đã bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn chỉ cần hạn chế điều kiện gia nhập chiến trường là có thể bài xích Hồng Quân ra ngoài.

"Chút thủ đoạn nhỏ này căn bản không ngăn được ta bao lâu." Hồng Quân cười lạnh, không để tâm.

Giơ tay lên, ức vạn phù văn tuôn ra, bay vào chiến trường Thiên Đạo.

Chiến trường rung chuyển mãnh liệt, luồng sức mạnh bài xích kia

dần yếu đi, e rằng không bao lâu nữa Hồng Quân sẽ hoàn toàn tiến vào được.

Lâm Nguyên nhắm mắt, toàn lực vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc, luyện hóa khí vận.

Cuộc tranh phong với Thiên Đạo này đã tiến triển đến thời khắc mấu chốt nhất.

Nếu hắn có thể luyện hóa khí vận, nâng cao cảnh giới trước khi Hồng Quân bước vào chiến trường, hắn sẽ có khả năng chiến thắng.

Nếu không làm được, hắn sẽ thua thảm, khí vận bản thân sẽ bị Hồng Quân đoạt mất, trở thành thức ăn cho lão, Vu tộc cũng vì thế mà diệt vong.

Đây là chuyện không còn cách nào khác.

Hồng Quân quá mạnh, cảnh giới quá cao, có thực lực nghiền ép hắn.

Thực tế, cuộc giao phong này ngay từ đầu đã rất nguy hiểm cho Vu tộc.

Hắn đã mạo hiểm tính mạng tiến vào trường hà Thiên Đạo đấu trực diện với Hồng Quân và Dương Mi mới giành được một tia cơ hội.

Nhìn bên ngoài, mỗi lần giao phong hắn đều chiếm thượng phong, khiến Hồng Quân chịu thiệt, thắng rất sảng khoái.

Nhưng thực tế, mỗi bước đi của hắn đều như đi trên lưỡi dao, chỉ sơ sẩy một chút là tan xác nát hồn, tộc diệt vong.

Và hiện tại, cuối cùng cũng đi đến bước cuối, thời khắc đao kiếm chạm nhau, Lâm Nguyên cũng không biết kết quả ra sao, nhưng vẫn phải dốc toàn lực.

Oanh!

Đúng vào khắc này, toàn thân Lâm Nguyên chấn động, luồng khí vận bàng bạc kia cuối cùng cũng bị luyện hóa hoàn toàn, dung nhập vào cơ thể hắn.

Rắc!

Sau đó, hắn nghe thấy tiếng đổ vỡ của thứ gì đó.

Cảnh giới vốn đình trệ bấy lâu nay đã phá tan từng tầng xiềng xích, bùng nổ điên cuồng!

Oanh!

Một luồng sức mạnh đáng sợ bộc phát, quét sạch toàn bộ chiến trường Thiên Đạo, khủng bố vô biên, giống như một vị Hỗn Độn Ma Thần xuất thế, chấn động thiên địa.

Cảnh giới của Lâm Nguyên từ Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên tăng vọt, chỉ trong chốc lát đã bước chân vào tam trọng thiên.

Nhục thân và nguyên thần đồng thời phát sáng, xảy ra một sự biến đổi về chất.

Những luồng sáng rực rỡ lan tỏa từ trong cơ thể, đi kèm với đạo vận vô tận, hiển lộ Tam Trọng Thiên Đạo Quả trước mặt chúng sinh.

Nhưng đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Sức mạnh bàng bạc cuồn cuộn trong cơ thể Lâm Nguyên, thúc đẩy cảnh giới của hắn tiếp tục tiến về phía trước, giống như đại bằng vỗ cánh bay vút chín vạn dặm.

Khí tức của hắn lại bùng nổ lần nữa, từ Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên bước vào tứ trọng thiên.

Sau khi tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên, tu hành sẽ trở nên vô cùng gian nan, thường thì vài chục triệu năm, thậm chí hàng ức năm cũng

khó mà tiến thêm một bước.

Điển hình nhất là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, trong tuyến thời gian gốc, cho dù đến thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp, tu vi vẫn dậm chân tại chỗ ở Hỗn Nguyên cảnh nhất trọng thiên, nhị trọng thiên.

Nhưng hiện tại, Lâm Nguyên lại liên tục đột phá hai tầng cảnh giới trong thời gian ngắn như vậy, quả thực là một kỳ tích khiến mọi người trợn mắt há mồm.

Luyện hóa lượng khí vận bàng bạc kia lại có thể nhận được lợi ích khổng lồ đến vậy sao?

Ầm ầm!

Đột nhiên, sau lưng Lâm Nguyên lại hiện lên Ba Nghìn Đại Đạo Trường Hà, còn có một cây Thế Giới Thụ chọc trời đứng sừng sững, tỏa ra từng luồng khí tức Hồng Mông.

Cảnh tượng hùng vĩ, tràn đầy màu sắc thần thoại, đạo vận nồng đậm từ đó cuồn cuộn lan tỏa, cộng minh với thiên địa, làm cả Hồng Hoang chấn động.

Tu vi của hắn không hề dừng lại mà vẫn tiếp tục leo thang.

Tứ trọng thiên sơ kỳ.

Tứ trọng thiên trung kỳ.

Chương 261

Tứ trọng thiên hậu kỳ.

Tứ trọng thiên viên mãn.

Trong thời gian ngắn ngủi, Lâm Nguyên đã bước chân vào đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ còn cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một bước chân.

"Trời ạ..." Ở núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn run rẩy, cảm thấy không thể tin nổi.

Chẳng lẽ Lâm Nguyên có thể một hơi phá tan tam trọng thiên, bước vào Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên sao?

Nếu thật sự như vậy thì quá đáng sợ.

Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên còn được gọi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, so với tứ trọng thiên có ưu thế nghiền ép hoàn toàn, Thái Thanh Lão Tử chính là ở cảnh giới này.

Vô Cực, tồn tại trước cả thiên địa, đại diện cho bản nguyên của vạn vật, là một loại cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, một khi lĩnh ngộ được sẽ sở hữu sức mạnh chí cường.

Nền tảng của Lâm Nguyên vốn đã vô cùng hùng hậu, trước đó hắn đã dùng tu vi Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên để đánh bại Thái Thanh Lão Tử ngũ trọng thiên, vừa rồi lại một mình chém sạch cường giả tứ tộc.

Do đó, sau khi bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều so với cường giả ngũ trọng thiên thông thường, không biết sẽ sở hữu chiến lực ở tầng thứ nào!

Ong ~~~ Khí tức quanh thân Lâm Nguyên ngày càng nồng đậm, hào quang rực rỡ bao phủ lấy hắn, tiếng đạo âm hùng tráng vang vọng khắp vạn giới.

Vô số sinh linh nghe thấy âm thanh này đều nảy sinh cảm ngộ vô tận, trí tuệ bừng sáng, tu vi tăng vọt, phá tan từng tầng bình cảnh, thực lực đại tăng.

Còn có một số cỏ cây, đất đá lần lượt sinh ra linh trí, học được cách tu hành, có được tư chất thành tiên.

Ngay cả các vị đại thần thông giả cũng nhận được lợi ích vô cùng, lập tức thông suốt những nghi nan trong tu luyện đã vây hãm họ nhiều năm, nâng cao tu vi.

Lâm Nguyên lúc này giống như một mặt trời rực rỡ, tỏa ra ánh sáng đại đạo bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, nuôi dưỡng vô tận chúng sinh bằng quang và nhiệt vô tận.

"Đây là khung cảnh hào hùng đến nhường nào, một người chứng đạo, vạn giới hưởng lợi." Mọi người đều chấn động.

"Ta sẽ không để ngươi thành công đâu!" Hồng Quân giận dữ đến cực điểm.

Lão không thể chịu đựng việc Lâm Nguyên liên tục đột phá ngay trước mắt mình, tiếp tục điên cuồng thúc động Ức Kiếp Đoạt Vận Trận để xông vào ngăn cản Lâm Nguyên.

Nhưng đại trận phát sáng, vô số phù văn hiện lên ngăn lão ở bên ngoài.

Ầm ầm!

Trong chiến trường Thiên Đạo, sau khi tu vi đình trệ một lát, Lâm Nguyên ngưng tụ toàn bộ sức mạnh, oanh kích vào chướng ngại cuối cùng, bẻ gãy nghiền nát, lập tức phá tan nó.

Ong!

Khí tức của hắn lập tức mạnh hơn gấp trăm nghìn lần, cuối cùng đã bước chân vào Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, trở thành một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Oanh!

Sau lưng hắn, Ba Nghìn Đại Đạo Trường Hà sôi trào, quy tắc đan xen, trật tự lan tỏa, mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần.

Thế Giới Thụ cũng rung chuyển, ức vạn lá cây lao xao.

Dưới sự hỗ trợ của tu vi khổng lồ của Lâm Nguyên, dường như nó muốn tiến thêm một bước, phá nhập vào tầng thứ cao hơn.

Phảng phất còn có một luồng khí tức huyền ảo lan tỏa, đó chính là chân ý "Vô Cực" đại đạo, giúp Lâm Nguyên hiểu sâu sắc hơn về thiên địa, Hồng Hoang và sự diễn biến của vạn sự vạn vật.

"Vô Cực sinh Thái Cực...

Quá trình này thực tế tương tự với Lực Chi Pháp Tắc diễn sinh ra các đại đạo pháp tắc khác, có lẽ về bản chất, cả hai là một!

Chỉ có điều Lực Chi Pháp Tắc cao cấp hơn, cái gọi là Vô Cực thực chất chỉ là một sự mô phỏng đơn giản của Lực Chi Pháp Tắc.

Tuy nhiên, sự mô phỏng này cũng giúp ta có một góc nhìn khác về Lực Chi Pháp Tắc, giúp quá trình tham ngộ pháp tắc diễn ra thuận lợi hơn." Vào lúc này, đạo tâm của Lâm Nguyên an tịnh, trào dâng cảm ngộ vô tận.

Trong lòng hắn có một niềm đại hỷ duyệt.

Đây chính là niềm vui của việc ngộ đạo!

Hắn dường như nhìn thấy một con đường nhỏ dẫn đến tận cùng của đại đạo, quanh co khúc khuỷu, kéo dài vào trong sương mù, có thể

chỉ dẫn hắn đi tiếp một đoạn dài một cách chính xác.

So với niềm vui ngộ đạo này, việc tăng cường chiến lực chẳng đáng là bao.

"Nếu có thể yên tâm tu hành mà không bị bất kỳ ai quấy rầy, không cần trải qua tranh đấu, giết chóc thì tốt biết mấy." Trong lòng Lâm Nguyên nảy sinh một ý niệm hòa bình.

Nhưng Lâm Nguyên biết điều đó là không thể.

Muốn khai tịch một phương lạc viên, chỉ có một cách duy nhất là trấn áp mọi kẻ địch trước mắt.

Thiên thượng địa hạ không còn một đối thủ nào, tự nhiên có thể muốn làm gì thì làm.

Ầm ầm!

Ức Kiếp Đoạt Vận Trận đột nhiên rung chuyển dữ dội, nứt ra một vực sâu dài vạn dặm.

Một bóng người tỏa ra khí tức chí cường như một vị thần Hỗn Độn giáng lâm, toàn bộ chiến trường đều run rẩy.

Chính là Hồng Quân, lão cuối cùng đã phá vỡ sự phong tỏa của Lâm Nguyên để tiến vào chiến trường.

"Vu Nguyên, ta đến rồi!" Hồng Quân lạnh lùng lên tiếng: "Ngươi tốn bao công sức, cuối cùng cũng cướp được từ chỗ ta một lượng lực lượng khí vận, mượn đó để đột phá tới tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng thì đã sao?

Ta là Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ búng tay một cái là có thể trấn áp ngươi, vĩnh thế không được siêu sinh!" Giọng lão lạnh lẽo, đứng ở đó với dị tượng vạn đạo oanh minh,

khủng bố vô biên như hóa thân của đại đạo, áp lực cực lớn khiến người ta nghẹt thở.

Đây là một đối thủ khiến người ta tuyệt vọng.

Lúc lão hiện thân ở U Minh Huyết Hải trước đó, chỉ cần một ngón tay ấn xuống là cơ thể Lâm Nguyên đã nổ tung, không có sức chống đỡ.

Nếu không phải chân linh Bàn Cổ xuất hiện làm lão trọng thương, Lâm Nguyên e rằng đã bị trấn sát từ lâu.

"Lần này Vu Nguyên thua chắc rồi, đây là một trận chiến không thể thắng." Ở Hồng Hoang, tất cả đại thần thông giả đều cảm khái, nhiều người tiếc nuối cho Lâm Nguyên, ánh mắt lộ vẻ đồng tình và thương hại.

"Đáng tiếc cho một vị thiên kiêu, cuối cùng cũng sẽ cát bụi trở về cát bụi, vĩnh viễn chìm nghỉm trong dòng sông thời gian." Không phải mọi người không tin Lâm Nguyên, mà là vì Hồng Quân quá mạnh.

Lão lấy thân hợp đạo, là hóa thân của Thiên Đạo, đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên, chiến lực vô địch xưa nay.

Nhưng Lâm Nguyên lại rất bình tĩnh, chỉ đạm nhiên liếc Hồng Quân một cái rồi nói: "Nếu đã có thể búng tay trấn áp được ta, vậy tại sao trước đó mãi không ra tay?

Phải đợi đến khi ta chém sạch cường giả tứ tộc mà ngươi tiêu tốn vô số tâm huyết bồi dưỡng rồi mới đích thân xuống sân?" "Khéo mồm khéo miệng!" Sắc mặt Hồng Quân lập tức khó coi đến cực điểm.

Câu nói đơn giản này không nghi ngờ gì đã đâm trúng tử huyệt của lão.

Sở dĩ lão không muốn xuống sân chủ yếu là vì sợ hãi!

Tuy rằng lão nắm chắc mười phần Lâm Nguyên không thể triệu hoán chân linh Bàn Cổ ra nữa, nhưng lão không dám đánh cược, sợ cái "vạn nhất" kia.

Chương 262

Năm xưa bị một tia tàn niệm của Bàn Cổ kéo vào khai thiên chiến trường chém giết hơn mười hai vạn lần đã trở thành bóng ma lớn nhất trong tâm khảm, khiến lão cứ nghĩ đến Bàn Cổ là lại run rẩy.

Lâm Nguyên nhắc đến điểm này khiến lão không tự chủ được mà nhớ lại chuyện năm xưa, ánh mắt càng thêm âm lãnh, có giận dữ và cả hận ý nồng đậm.

Đều là do tên này!

Hết thảy đều là vì hắn!

Chính vì có hắn mà Vu tộc đã nghiền ép Yêu tộc, trở thành bá chủ duy nhất của Hồng Hoang, khí vận không ngừng tăng vọt làm mất đi sự cân bằng, khiến mọi thứ đều rơi vào loạn lạc.

Nếu không có kẻ này, hiện tại Vu tộc và Yêu tộc có lẽ đã sớm đồng quy vu tận, Hồng Hoang sẽ chảy theo quỹ đạo bình thường, và lão sẽ nhận được lợi ích vô hạn trong quá trình đó.

"Không nói nhảm với ngươi nữa, bây giờ ta sẽ trấn áp ngươi, đoạt lấy khí vận của ngươi, sau đó diệt sạch toàn bộ Vu tộc, dẹp loạn để Hồng Hoang trở lại quỹ đạo bình thường." Hồng Quân quát lạnh một tiếng, ngang nhiên ra tay.

Oanh!

Ánh mắt lão lạnh lùng, mang theo sự bá đạo và cường thế vô cùng, giống như nhìn xuống kiến hôi, lão lại vươn một ngón tay ấn xuống Lâm Nguyên như lần trước.

Lúc này, giới hạn của chiến trường Thiên Đạo đã được Hồng Quân nâng cao, có thể dung nạp sức mạnh của Hỗn Nguyên cảnh cửu

trọng thiên, Lâm Nguyên cũng không bị trấn áp nữa, dù sao hắn cũng chỉ ở ngũ trọng thiên.

Nhưng cục diện lại càng thêm hung hiểm, hiện tại không phải là giao phong cùng cấp mà là vượt cấp chiến đấu, hắn phải dùng tu vi ngũ trọng thiên của mình để nghênh chiến cửu trọng thiên!

Trận chiến này dường như không có chút hy vọng nào.

Chênh lệch về cảnh giới quá lớn!

"Lão thất phu, năm đó ta có thể khiến ngươi trọng thương, hiện tại cũng vậy thôi, thật sự tưởng rằng ngươi thắng chắc rồi sao?" Lâm Nguyên đứng dậy, khí chất toàn thân lập tức thay đổi.

Ánh mắt sắc lẹm như thần kiếm tuyệt thế đâm xuyên hư không, chiến ý lao thẳng ra ngoài vũ trụ, làm nổ tung ức vạn ngôi sao.

Hắn không hề giữ sức, ngay từ đầu đã thúc động toàn bộ tu vi.

Vô số phù hiệu đại đạo bùng cháy, khí tức Vô Cực lan tỏa như hóa thân của bản nguyên đại đạo đứng sừng sững ở đó, giống như vị thần thuở sơ khai của thiên địa.

Nắm đấm tỏa ra thanh quang nồng đậm oanh kích về phía trước, trong một phần ức vạn sát na, nện mạnh vào đầu ngón tay của Hồng Quân.

Oanh!

Giống như tinh không nổ tung, biển lôi đình sôi trào, một tiếng oanh minh đáng sợ đột ngột phá tan ba mươi ba tầng trời truyền khắp vạn giới, đôi bên triển khai một cuộc va chạm chí cường.

Ở Hồng Hoang, sắc mặt ai nấy đều trắng bệch.

Không ai ngờ ngay từ đầu trận chiến đã bước vào giai đoạn cuồng bạo nhất.

Rắc!

Chiến trường Thiên Đạo cũng không ổn định, dưới sự xung kích năng lượng đáng sợ kia dường như muốn nổ tung, nhưng cuối cùng vẫn miễn cưỡng chịu đựng được.

Dù sao đây cũng là sức mạnh của Thiên Đạo, vô cùng mạnh mẽ.

Nếu không có chiến trường Thiên Đạo này, trận chiến xảy ra ở Hồng Hoang thì e rằng chỉ cần một kích này thôi, đại bộ phận Hồng Hoang đã bị đánh chìm, tan vỡ, triệt để hủy diệt.

"A..." Sau đó là một tiếng thét đau đớn.

Ngón tay kia của Hồng Quân bị nắm đấm của Lâm Nguyên đánh cho gập ngược ra sau, xương cốt gãy lìa đâm xuyên qua da thịt, lộ ra ngoài không khí.

"Chuyện này..." Mọi người đứng hình.

Vừa rồi Hồng Quân cường thế biết bao?

Một ngón tay ấn xuống như muốn nghiền chết một con kiến.

Kết quả sau khi va chạm, ngón tay lại bị đánh gãy một cách thô bạo.

Trong lần giao phong đầu tiên này, lão đã chịu thiệt thòi lớn.

Ánh mắt mọi người đều trở nên cổ quái.

Hồng Quân chẳng phải là Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?

Sao lần nào cũng chịu thiệt thế này.

Phía Vu tộc thì reo hò ầm ĩ, vô cùng phấn khích.

"Nhục thân của ngươi mạnh hơn rồi, còn thúc động cả pháp tắc, cả hai cộng hưởng đủ để làm ta bị thương.

Là ta đại ý, xem thường ngươi rồi.

Nhưng không sao, đây chỉ là khởi đầu thôi...” Sắc mặt Hồng Quân biến đổi liên tục, cuối cùng hóa thành vẻ lạnh lùng tuyệt đối, như muốn rơi ra cả vụn băng.

Hàn khí thấu xương khiến người ta rùng mình.

“Cho dù ta trọng thương chưa lành, không phát huy được toàn bộ sức mạnh, cũng có thể đánh chết ngươi tại chiến trường này trong thời gian ngắn nhất, khiến ngươi hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu!” Vụt!

Đang nói chuyện, lão đã lao về phía Lâm Nguyên.

Vết thương trên ngón tay lóe lên một luồng đạo quang liền khôi phục trong chớp mắt, sau đó một tay kết ấn kích ra phía trước.

Oanh!

Hư không tan vỡ, một luồng khí cơ khiến người ta rợn tóc gáy lan tỏa, đạo văn lấp lánh đan xen thành một bức đạo đồ rực rỡ, mang theo lửa cháy hừng hực trấn áp về phía Lâm Nguyên.

Trong đạo đồ đó, vô số phù văn bùng cháy.

Trong mỗi phù văn dường như đều hiện lên cảnh tượng hào hùng của vạn tộc tranh bá dưới Thiên Đạo, giống như thu nhỏ từng thời đại hoàng kim rồi đem thiêu đốt, hiến tế chúng để hóa thành sức mạnh hủy diệt giết chết kẻ thù.

“Đó là...

Thiên Đạo Ấn sao?” Trong Tam Thanh, giọng Thái Thanh Lão Tử run rẩy, gương mặt lộ vẻ kinh hãi.

“Hồng Quân lão sư lại thúc động chiêu này ngay từ đầu, xem ra ý định giết Vu Nguyên đã mãnh liệt đến cực điểm rồi.” Nguyên Thủy

Thiên Tôn cũng chấn động nói.

“Hừ, hẳn là lão sư cũng có điều kiêng kị đi.

Dù sao cách đây không lâu lão đã giao thủ với Lâm Nguyên trong trường hà Thiên Đạo, cố gắng ngăn cản hắn phá hoại thiên đạo quang cầu nhưng đã thất bại.

Lúc đó Lâm Nguyên mới chỉ ở Hỗn Nguyên nhị trọng thiên đã có thể đột phá sự phong tỏa của lão và Dương Mi.

Hiện tại Lâm Nguyên đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, ngay cả Hồng Quân lão sư chắc chắn cũng không dám đại ý.” Thông Thiên Giáo Chủ cười nói.

“Tam đệ, cẩn ngôn!” Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng thời quát mắng.

Hồng Quân lấy thân hợp đạo, lại bước vào Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên, thực lực kinh thiên động địa, đủ để búng tay diệt sát tất cả bọn họ.

Cho nên khi đối diện với Hồng Quân, họ bắt buộc phải giữ sự tôn kính.

Chương 263

Dù trước đó Hồng Quân ra tay hiển hóa bản thể Khúc Thiện giống như một con quái vật, nhưng sức mạnh đó là có thật, mà đã có sức mạnh thì phải có sự kính sợ!

Lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ vừa rồi rõ ràng mang theo một tia bất kính, điều này tuyệt đối không được phép.

Một khi lọt vào tai Hồng Quân sẽ dẫn đến hậu quả rất đáng sợ.

"Biết rồi, sau này đệ sẽ chú ý." Thông Thiên Giáo Chủ hậm hực nói, nhưng ngừng một lát lại tiếp tục: "Đệ thấy trận này chưa chắc Hồng Quân lão sư đã thắng." Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nhau lắc đầu ngán ngẩm.

Vị Thông Thiên Giáo Chủ này tính cách có chút ngông cuồng, chẳng sợ trời chẳng sợ đất.

Oanh!

Trong chiến trường Thiên Đạo, bức đạo đồ kia trở nên cuồng bạo, tỏa ra khí tức hãi hùng bay đến phía trên Lâm Nguyên, phong tỏa không gian, khóa chặt khí cơ của hắn rồi trấn áp xuống.

Ức vạn phù văn bùng cháy, lửa rực ngút trời, đó là ngọn lửa của văn minh, nóng rực đến cực điểm, lại mang theo sức nặng chấn động lòng người, ầm ầm ép xuống, khủng bố vô biên.

Đây chính là Thiên Đạo Ấn!

Thiên Đạo đại diện cho quy tắc, trật tự của Hồng Hoang, sự hưng suy sinh tử của ức vạn sinh linh qua từng thời đại.

Nó là loại mạnh nhất trong hàng ức vạn loại quy tắc trật tự của Hồng Hoang, đó chính là cái gọi là "Thiên Đạo đại thế".

Triều lưu của Thiên Đạo cuồn cuộn mãnh liệt, thuận thì sống, nghịch thì chết.

Cho dù là bậc đại nhân kiệt kinh diễm vạn cổ cũng không thể làm trái luồng sức mạnh to lớn này.

Ngưng tụ một luồng sức mạnh như thế để đối địch thì tự nhiên là bẻ gãy nghiền nát, không gì không phá được.

Đây quả thực là một chiêu thần thông không có lời giải, chỉ mang đến sự tuyệt vọng!

Oanh!

Hư không quanh thân Lâm Nguyên sụp đổ, lún xuống hóa thành hỗn độn.

Nhục thân của hắn cũng đang rạn nứt, nguyên thần kêu răng rắc, nứt ra từng vệt sáng rực rỡ.

Đạo đồ còn chưa thực sự giáng xuống, chỉ riêng áp lực khổng lồ kia đã khiến người ta không chịu nổi, có thể tưởng tượng được uy lực thật sự của nó!

Ở Hồng Hoang, mọi người chấn động.

Đây chính là thực lực thật sự của Hồng Quân sao?

Quá đáng sợ!

Quả thực không giống một thần thông do một sinh mệnh thi triển, mà giống như đại đạo, quy tắc có ý chí riêng đang giáng xuống nhân gian để chủ động xóa sổ dị số.

Hậu Thổ, Đế Giang cùng các cao thủ Vu tộc, và cả Thường Hi, Hi Hòa có quan hệ tốt với Lâm Nguyên, tim đều vọt lên tận cổ họng, vô cùng căng thẳng và lo lắng cho hắn.

Lâm Nguyên vào khắc này cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

Thiên Đạo Ấn quá mạnh, giống như một cuốn sử thi Hồng Hoang đồ sộ sống dậy giết về phía hắn, khiến người ta nảy sinh cảm giác không thể kháng cự.

Tuy nhiên, ý chí chiến đấu của hắn vô cùng mãnh liệt.

Dù đối mặt với áp lực khủng bố như vậy, hắn vẫn giữ được sự bình tĩnh tuyệt đối.

Trong sự bình tĩnh tuyệt đối đó, não bộ của hắn vận hành cực tốc, tiềm lực được kích phát toàn diện.

Tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, sự lĩnh ngộ Ba Nghìn Đại Đạo Pháp Tắc... dường như hoàn toàn hòa làm một, khiến hắn tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu.

Chiến ý rực cháy nhưng lại siêu nhiên, có thể giữ được sự lạnh lùng tuyệt đối.

Và chính trong trạng thái đó, một tia cảm ngộ đột ngột trào dâng trong tâm trí hắn, giống như tia sáng đầu tiên sinh ra giữa trời đất, rạch phá bóng tối, chiếu sáng cõi hỗn độn mờ mịt.

Đôi mắt hắn bỗng trở nên sâu thẳm vô cùng, khí chất toàn thân thay đổi, thăng hoa đến một cảnh giới tâm linh cao hơn, khiến cả vùng trời đất Hồng Hoang đều oanh minh, run rẩy.

“Đại thế không đáng sợ, Thiên Đạo chẳng đáng học theo, chúng ta dù mệnh như kiến hôi, cũng phải thắng trời nửa quân cờ.” Lâm Nguyên chậm rãi lên tiếng, một tay đỡ trời, ấn về phía Thiên Đạo Ấn.

“Đây chính là...

Nhân Định Thắng Thiên!” Oanh!

Giọng nói của hắn giống như một tiếng sấm rền chấn động thế

gian, nổ vang bên tai mọi người, làm nguyên thần của họ chấn động, tâm linh chịu sự xung kích đáng sợ nhất.

Hồng Hoang bao la chấn động, tinh không vô tận run rẩy, vạn giới đều kéo đến từng tầng mây đen.

Tiếng lôi âm đáng sợ nổ vang, những tia chớp khổng lồ xé toạc thương khung, dị tượng vô số.

Câu nói này của Lâm Nguyên giống như mở ra cánh cửa địa ngục, phóng thích ra những yêu ma cái thế, sương ma che trời, vạn giới chấn động.

Tất cả mọi người đều biến sắc.

Từ xưa đến nay, Hồng Hoang luôn do Thiên Đạo chúa tể, cao cao tại thượng, đại diện cho trật tự tuyệt đối, không ai dám làm trái.

"Đại thế không thể nghịch" là câu nói khắc sâu vào xương tủy của mọi người.

Lâm Nguyên lại nói "Nhân định thắng thiên", hắn muốn làm gì đây?

Hắn muốn lật ngược thiết luật vạn đời của Hồng Hoang sao?

Đây là cách mạng của Thiên Đạo, cách mạng của Thánh nhân!

Ong ~~~ Ngay khi lời Lâm Nguyên vừa dứt, tu vi trong cơ thể hắn cuồn cuộn, đạo vận tuôn trào như biển cả, ngưng tụ thành một vòng thần luân khổng lồ.

Trên đó khắc họa đủ loại đồ án về những tiên dân cổ xưa khai phá Hồng Hoang, nhóm lên ngọn lửa văn minh; các tộc Long, Phượng, Kỳ Lân cũng bao hàm trong đó.

Một loại ý chí dám bảo nhật nguyệt đổi mới bầu trời ẩn tàng bên trong, nồng đậm đến cực điểm, lay động cả quá khứ và tương lai.

Nó giống hệt như vòng Nhân Đạo Thần Luân treo lơ lửng trên không trung U Minh Huyết Hải!

Không nghi ngờ gì nữa, đây chính là đòn đáp trả của Lâm Nguyên: Nhân Đạo Thần Luân Ấn!

Nó xoay tròn, chém thẳng lên phía trên, va chạm với bức đạo đồ rực rỡ kia.

Chỉ nghe thấy một tiếng "Xoẹt"!

Vòng Nhân Đạo Thần Luân này đã chém đứt thiết luật vạn đời, quét sạch từng cái phù văn Thiên Đạo khủng bố, phá hủy mọi trật tự, chẻ Thiên Đạo Ấn ra làm hai!

Oanh!

Đạo đồ tan vỡ, nổ tung giữa không trung.

"Ngươi vậy mà lại phá được Thiên Đạo Ấn của ta!

Chương 264

Đây chính là sức mạnh của Nhân Đạo sao?

Lại cường đại đến thế!" Hồng Quân kinh hãi.

Thiên Đạo Ấn là một trong những thủ đoạn mạnh nhất của lão, năm xưa lão đã tốn bao tâm huyết mới tham ngộ ra được, đại diện cho thành tựu cao nhất về phương diện Thiên Đạo.

Nhìn khắp Hồng Hoang, không sinh linh nào có thể đối kháng được.

Nói không ngoa, đây là một chiêu "vô địch thần thông", đủ để áp đảo quá khứ và tương lai.

Thế nhưng, một vị thần thông chí cường như vậy lại bị Lâm Nguyên dùng Nhân Đạo Thần Luân chém nát!

Sau đó lão bình tĩnh lại, ánh mắt lóe lên vẻ âm hiểm.

Tuy Thiên Đạo Ấn bị đánh tan khiến lão rất khó chịu, nhưng Thiên Đạo chỉ là một trong nhiều sức mạnh lão nắm giữ, không phải là quân bài tẩy cuối cùng.

Lão vẫn còn những thủ đoạn khác, không lo không diệt được Lâm Nguyên!

"Sức mạnh ta vừa thể hiện chỉ là một hai phần mười thực lực thật sự của ta mà thôi.

Dù ngươi có thể tạm thời chiếm ưu thế, cuối cùng vẫn sẽ bị ta trấn sát, đoạt lấy toàn bộ khí vận!" Lão lạnh lùng lên tiếng, chuyển động nhanh như chớp.

Trong một phần ức vạn sát na, thân thể lão rung lên, biến hóa về

nguyên hình Khúc Thiện.

Ầm ầm ầm ~~~ Chiến trường Thiên Đạo vào khắc này nhanh chóng mở rộng, trong chớp mắt bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Bởi vì con Khúc Thiện kia quá lớn, chiến trường nếu không mở rộng thì không chứa nổi.

Oanh!

Hồng Hoang đại chiến, núi cao sụp đổ, biển lớn chấn động, từng mảnh cương vực rộng lớn nứt toác, khắp nơi đều rơi vào thiên tai đáng sợ.

Đó là bởi vì Hồng Quân đã hoàn toàn hóa thành nguyên hình Khúc Thiện, dài không biết bao nhiêu vạn dặm, chiếm cứ trên thương khung, vươn tận vào vũ trụ, to lớn bằng một phần nhỏ của Hồng Hoang.

Tuy không bằng hư ảnh Khúc Thiện lúc trước hòa hợp với trường hà Thiên Đạo hiển hóa giữa vũ trụ to lớn hơn cả Hồng Hoang, nhưng nguyên hình này lại mang áp lực nặng nề hơn, bởi vì nó là thật.

Huyết khí cuồn cuộn ba nghìn giới, từng luồng tử quang rực rỡ quấn quanh, khí thế ngút trời.

Uy áp cuồn cuộn lan tỏa khiến thời gian cũng phải dao động.

Trước thân hiện lên một dòng sông tuế nguyệt với sóng gầm vang dội, từng đợt sóng lớn quét qua quá khứ rồi lao về tương lai, vạn cổ Hồng Hoang đều chấn động.

Đặc biệt là đôi mắt kia, càng tỏa ra khí hung lệ ngút trời khiến linh hồn người ta lạnh toát.

Hồng Quân lạnh lùng nhìn xuống Lâm Nguyên với sát cơ thực chất hóa.

Trước thân lão huyễn hóa ra từng cánh tay bằng ánh sáng, đồng thời kết ấn, oanh kích xuống dưới.

"Hồng Mông Đại Tế!" Đi kèm với một giọng nói đầy lệ khí, thiên địa chấn động dữ dội như sắp nổ tung.

Một luồng khí tức khủng bố đến cực điểm đột ngột bốc lên cao.

Chư thiên vạn giới lập tức tối sầm lại, mỗi một góc ngách đều tỏa ra luồng khí cơ khiến người ta rợn tóc gáy, giống như Vô Lượng Lượng Kiếp sắp giáng lâm.

Sau đó, một điểm sáng chợt hiện!

Đó là huyết quang, nhanh chóng bùng nổ quét sạch ức vạn thế giới, hiển hóa trong từng tấc sơn hà Hồng Hoang, đỏ rực đến cực điểm và cũng vô cùng chói mắt.

Vạn giới đẫm máu, một màu đỏ rực.

Khí tức sâm lạnh bao trùm vô tận chúng sinh.

Đồng thời, họ cũng nhìn thấy trong luồng huyết quang thê lương ấy, từng bức tranh được phản chiếu ra.

Đó là một thế giới bao la cường thịnh đến đỉnh điểm.

Từng vị cường giả đội trời đạp đất tung hoành trong đó, tỏa ra khí tức còn khủng bố gấp vạn lần Hỗn Độn Ma Thần, tranh hùng thiên hạ, đại chiến liên miên, tráng lệ và hùng vĩ đến cực hạn.

Nhưng không biết vì sao, đột nhiên một ngày nọ thế giới ấy sụp đổ, tan vỡ.

Từng vị cường giả vĩnh hằng gào thét muốn thoát khỏi xiềng xích vận mệnh nhưng đều thất bại, ngã xuống trong kiếp nạn diệt thế, thân tử đạo tiêu.

Mọi dấu vết đều biến mất, hóa thành hỗn độn mịt mù, chôn vùi

trong thời gian cổ xưa, không ai có thể tìm kiếm được bí mật trong đó.

Chỉ có một con Khúc Thiện nhỏ bé chui vào lớp bùn sâu nhất, dựa vào sức sống đáng sợ mà trốn thoát được kiếp nạn đó, tồn tại đến tận bây giờ.

"Đây chính là thời đại Hồng Mông trong truyền thuyết sao?" Ở Hồng Hoang, tất cả đại thần thông giả đều chấn động tâm thần, trong não dâng lên những đợt sóng kinh hoàng, hãi hùng đến cực độ.

Truyền thuyết kể rằng, trước thời đại Hỗn Độn khi Bàn Cổ đại thần và các Hỗn Độn Ma Thần tung hoành, còn có một thời đại Hồng Mông cường thịnh hơn nhiều.

Hồng Mông Tử Khí chính là có liên quan đến thời đại đó!

Tuy nhiên, thời đại này không để lại bất kỳ dấu vết nào, nên tuyệt đại đa số mọi người đều coi đó chỉ là truyền thuyết hư ảo.

Không ngờ Hồng Quân lại có thể phản chiếu ra một thời đại đáng sợ như vậy, hóa nó thành thần thông hiển hiện trước mặt mọi người.

Chẳng lẽ điều này có nghĩa là thời đại Hồng Mông thực sự tồn tại?

Đây quả thực là một đại bí mật chấn động thế gian.

Trước Hỗn Độn lại còn có một văn minh mạnh mẽ đến thế, đó sẽ là một thế giới rực rỡ đến nhường nào?

"Hơn nữa, Hồng Quân lão sư lại là sinh linh còn sót lại từ thời đại Hồng Mông, lão lại có lai lịch kinh thiên như vậy, cổ xưa hơn cả tất cả Hỗn Độn Ma Thần!" Trong mắt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lộ ra một tia chấn kinh sâu sắc.

Ở thời đại Hỗn Độn, Hỗn Độn Ma Thần là danh từ đại diện cho sức mạnh, mỗi vị Ma Thần đều sở hữu thực lực ngút trời, nắm giữ

một con đại đạo chí cường.

Đặc biệt là mười vị đứng đầu, mỗi người đều kinh thiên động địa, không thể chiến thắng, cảnh giới đạt đến tầng thứ không thể tin nổi, tư chất cũng vô cùng nghịch thiên.

Nhưng Hồng Quân lại còn cổ xưa hơn cả họ!

Đây là một sự thật chấn động nhường nào?!

Từng vị sinh linh nhìn về phía Hồng Quân với ánh mắt càng thêm kính sợ.

Họ vốn tưởng Hồng Quân chỉ đơn thuần là lấy thân hợp đạo, đại diện cho sức mạnh Thiên Đạo, ngờ đâu lão còn có căn nguyên đáng sợ hơn thế!

Oanh!

Trong vạn giới, vô số bức tranh đều bùng cháy, tỏa ra lửa rực, đi kèm với màu máu, tỏa ra khí chất yêu dị, sâm lạnh và quỷ dị.

Đây chính là đại tế!

Hồng Mông Đại Tế!

Tế tự một văn minh cổ xưa cường đại hơn cả thời đại Hỗn Độn, hóa thành sức mạnh đáng sợ nhất để giết chết địch thủ.

Chương 265

Không gian như sắp sụp đổ, dưới luồng khí tức đáng sợ kia, những thứ như vận mệnh, nhân quả dường như đều tan vỡ, không ai có thể chống đỡ được.

Toàn bộ sức mạnh đều ngưng tụ lại, không ngừng nén nhỏ, cuối cùng hóa thành một thanh tiểu kiếm màu huyết sắc.

Nó mang theo huyết quang chói mắt, đâm về phía Lâm Nguyên.

Xoẹt!

Huyết quang thê lương như vượt qua thời đại Hồng Mông cổ xưa xa xôi mà đến, trở thành thứ duy nhất giữa trời đất, muốn tiêu diệt Lâm Nguyên, khiến hắn biến mất giống như thời đại Hồng Mông vậy.

Từng vị đại thần thông giả đều lộ vẻ thương hại trong mắt.

Lâm Nguyên xong rồi.

Đây là một kích không thể lay chuyển, không ai đỡ nổi.

Hồng Quân quá nghịch thiên, đừng nói là Lâm Nguyên, ngay cả một vị Hỗn Độn Ma Thần thực thụ ở đây e rằng cũng sẽ bị giết chết, mười phần chết chắc không có đường sống.

"A..." Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Dung cùng các cường giả Vu tộc gào thét điên cuồng, đốt cháy tu vi của chính mình, liều mạng oanh kích chiến trường Thiên Đạo để xông vào chi viện cho Lâm Nguyên.

Mắt họ đều đỏ rực, đặc biệt là Hậu Thổ, trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia quyết tuyệt, lão điểm nhiên trường hà Địa Đạo, tỏa ra khí tức đáng sợ, định tự bạo!

Hồng Mông Đại Tế quá đáng sợ, tỏa ra khí tức nghiền ép mọi thứ.

Dù họ không địch lại, cũng không muốn Lâm Nguyên phải một mình gánh chịu những điều này.

Nhưng vô ích, chiến trường Thiên Đạo phát sáng, ngăn cản tất cả ở bên ngoài.

"Chết đi!" Trong đôi mắt của nguyên hình Khúc Thiện, khí hung lệ cuồn cuộn.

Hồng Quân nhìn Lâm Nguyên chằm chằm đầy giễu cợt.

Con tôm nhỏ này tuy nhảy nhót hăng hái, còn khiến lão chịu vài cái thiệt thòi nhỏ, nhưng thì đã sao.

Lão chỉ cần tung ra bản lĩnh thực sự là có thể dễ dàng trấn sát Lâm Nguyên.

Tuy làm vậy lão cũng sẽ phải trả cái giá đắt, vì trước đó trong trận chiến U Minh Huyết Hải lão đã bị Bàn Cổ trọng thương.

Thúc động sức mạnh cường đại như thế trong tình trạng trọng thương chắc chắn sẽ bị phản phệ, nhưng chỉ cần giải quyết được cái mầm họa Lâm Nguyên này, dù cái giá có đắt đến đâu cũng xứng đáng!

Nói thì chậm nhưng thực tế mọi chuyện đều diễn ra gần như đồng thời, vì Hồng Mông Đại Tế quá nhanh.

Chỉ trong nháy mắt sức mạnh mạnh nhất đã ngưng tụ, tiểu kiếm huyết sắc bắn ra, chém rách thời không đến trước mi tâm Lâm Nguyên, phong mang nuốt nhả, suýt nữa đã đâm xuyên qua da thịt hắn.

"Hồng Quân lại có thể thúc động sức mạnh Hồng Mông, không hổ là sinh linh chúa tể Hồng Hoang suốt bao năm tháng qua, quả nhiên có chút thủ đoạn." Trong não Lâm Nguyên lướt qua vô số ý niệm nhanh như điện, nhưng hắn không hề hoảng loạn, cũng không vì đối phương mạnh mẽ mà tuyệt vọng, vẫn giữ được trạng thái lạnh lùng như băng.

Tư duy của hắn trong trạng thái này cũng nhạy bén nhất.

Chỉ trong nháy mắt, hắn đã liên tưởng đến khai thiên chiến trường từng đến khi nhận truyền thừa của Bàn Cổ.

Lúc đó, Bàn Cổ đã giết chết Ba Nghìn Hỗn Độn Ma Thần.

Sau khi mỗi vị Ma Thần chết đi, ngoài việc hóa thành bản nguyên, họ còn tỏa ra ít thì một đạo, mười đạo, nhiều thì hàng trăm đạo Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí dường như có liên hệ cực kỳ mật thiết với thời đại Hồng Mông.

Sau đó, hắn nhận được Hồng Mông Châu, một món Hồng Mông chí bảo.

Trong quá trình tu hành, Hồng Mông Châu đã hóa thành thế giới trong cơ thể hắn, và cứ mỗi vạn năm lại sinh ra một luồng Hồng Mông Tử Khí chất lượng cực cao.

Những chuyện này lập tức được Lâm Nguyên nhớ lại và kết nối với nhau, sau đó trong đầu hắn lóe lên một tia linh quang.

"Có lẽ, Hồng Mông Thụ có thể khắc chế được Hồng Mông Đại Tế này!" "Hồng Mông Thụ, khai!" Lâm Nguyên quát khẽ trong lòng, thúc động thế giới trong cơ thể.

Hư ảnh một cây Thế Giới Thụ chọc trời lập tức xuất hiện sau lưng hắn, không ngừng bành trướng lao ra ngoài vũ trụ.

Uy năng của nó được phóng thích, lá cây xòe ra.

Trong mỗi chiếc lá đều có một tiểu thiên thế giới, mỗi cành cây là một trung thiên thế giới, còn những cành to khỏe hơn là sơ cấp đại thiên thế giới.

Từng tầng, từng tầng thế giới chồng chất lên nhau tạo thành một

hệ thống thế giới đồ sộ đến kinh người, bao la vô tận.

Cả cây Hồng Mông Thế Giới Thụ vô cùng tiếp cận tầng thứ đỉnh cấp đại thiên thế giới.

Có thể thấy, trong hệ thống thế giới dày đặc như sao sa bao la vô tận này, có bản nguyên hỗn độn đang rực cháy, có những mạch khoáng đỉnh cấp khổng lồ xuyên qua từng sơ cấp đại thiên thế giới, lấp lánh ánh kim loại lạnh lẽo, còn có các loại linh căn tỏa ra linh khí nồng đậm, mỗi gốc linh căn lại chống đỡ một vũ trụ hùng vĩ.

Kinh người hơn cả là ba mươi sáu chư thiên thế giới rực rỡ như mặt trời, cùng năm thế giới kỳ lạ hình hoa sen.

Đó chính là ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu cùng Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ hóa thành những thế giới chí cao.

Vì cây Hồng Mông Thế Giới Thụ này, Lâm Nguyên đã dốc hết tâm huyết, đổ vào không biết bao nhiêu thiên tài địa bảo, xa xỉ đến mức khiến Thánh nhân cũng phải rùng mình.

Và hạt nhân của tất cả chính là Hồng Mông Châu, nằm ở vị trí trung tâm nhất của cây Hồng Mông Thế Giới Thụ khổng lồ này, lấp lánh ánh tử quang u u huyền bí.

Khi Lâm Nguyên thúc động toàn bộ uy năng của thế giới trong cơ thể, hắn có thể cảm nhận được sự dao động từ vùng lõi này.

Hắn biết muốn khắc chế Hồng Mông Đại Tế kia, bắt buộc phải dẫn động sức mạnh cốt lõi nhất của Hồng Mông Thế Giới Thụ.

"Là Hồng Mông chí bảo, sao có thể bị một con sâu nhỏ từ thời đại Hồng Mông mạo phạm?

Hồng Mông Châu, hãy thể hiện sức mạnh thực sự của ngươi đi, trấn sát đối phương!" Lâm Nguyên quát lớn trong lòng, dốc toàn lực thúc động.

Cây Hồng Mông Thế Giới Thụ dường như cảm nhận được ý chí của Lâm Nguyên, vào khắc này nó rung chuyển dữ dội như thể thực sự nổi giận, sau đó oanh một tiếng, bùng cháy rực rỡ.

Quang và nhiệt vô tận bùng phát.

Một luồng khí tức khiến người ta rùng mình lan tỏa khắp chư thiên, làm cả Hồng Hoang run rẩy, sinh linh vô tận đều sinh ra một nỗi kinh hoàng.

Lâm Nguyên đứng đó, tỏa ra khí thế còn mạnh mẽ hơn cả Hồng Quân.

Ánh mắt lạnh lẽo, hắn hướng về phía tiểu kiếm huyết sắc do Hồng Mông Đại Tế ngưng tụ mà ấn một cái.

Oanh!

Thế Giới Thụ chấn động mạnh, ức vạn cành lá lao xao, tử quang bùng nổ hóa thành một cành cây màu tím trong trẻo.

Nó lập tức vươn thẳng tắp, xoẹt một tiếng bắn ra, quất mạnh lên tiểu kiếm huyết sắc.

Rắc!

Chỉ trong nháy mắt, trên tiểu kiếm huyết sắc xuất hiện một vết nứt, khựng lại giữa không trung, run rẩy rồi nổ tung thành từng mảnh dưới ánh mắt chấn kinh của mọi người.

"Thần thông Hồng Mông Đại Tế của Hồng Quân lão sư lại bị hóa giải dễ dàng như vậy sao?" Trong lòng mọi người dậy sóng dữ dội, ai nấy đều ngẩn ngơ không dám tin.

Lúc trước khi Hồng Quân thúc động Hồng Mông Đại Tế, cảnh tượng hùng vĩ biết bao, huyết quang bao phủ vạn giới, hiện lên đồ cảnh thời đại Hồng Mông bao la, trấn nhiếp tâm linh tất cả mọi

người.

Chương 266

Thế mà giờ đây, kiếm chiêu chí cường ấy chỉ trong một lần giao phong đã bị Lâm Nguyên phá bỏ, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Nguyên rốt cuộc đã làm thế nào?

"Hắn quá mạnh." Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa, và cả Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đều chấn động vì sự mạnh mẽ của Lâm Nguyên.

Họ thậm chí còn cảm thấy hoang mang, chẳng lẽ Lâm Nguyên thực sự có thể chiến thắng Hồng Quân sao?

Hồng Quân là tồn tại vô thượng của Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cơ mà!

Những người Vu tộc đang điên cuồng tấn công chiến trường Thiên Đạo để chi viện cho Lâm Nguyên cũng dừng lại, gương mặt đầy vẻ kinh ngạc.

Vừa rồi họ cũng tưởng Lâm Nguyên thua chắc nên rất sốt ruột, Hậu Thổ thậm chí định dùng tự bạo để đối kháng Thiên Đạo, vậy mà chớp mắt Lâm Nguyên lại chiếm thượng phong.

"Chúng ta đều biết Vu Thánh rất mạnh, nhưng vẫn không ngờ hắn lại mạnh đến trình độ này." Sắc mặt Đế Giang, Chúc Dung đều trở nên cổ quái.

Lúc nãy còn đặc biệt căng thẳng, giờ lại thấy Hồng Quân có chút thảm hại khi gặp phải một kẻ địch đáng sợ như thế, hết lần này đến lần khác bị lật kèo ngay trong cục diện tất thắng.

"Hồng Mông Đại Tế của ta vậy mà thất bại..." Hồng Quân sững

sờ, chịu sự đả kích lớn, đôi mắt thất thần, khó lòng chấp nhận nổi điều này.

Ở Hồng Hoang, lão luôn là vô địch, rất ít khi chịu thiệt, vậy mà trước mặt Lâm Nguyên lại nhiều lần nếm trái đắng.

Giờ đây tung ra một trong những thủ đoạn mạnh nhất cũng vẫn bị khắc chế!

Oanh!

Lâm Nguyên lúc này hành động, bước tới một bước, tiếp tục thúc động sức mạnh của Hồng Mông Thế Giới Thụ, ngưng tụ thành một thanh cự kiếm lấp lánh tử quang, nắm chặt trong tay rồi chém ra ức vạn tia kiếm quang.

Giữa trời đất, tử quang rực rỡ vô cùng, đồng thời mang theo một loại uy nghiêm chí cao, giống như một vị hoàng đế cái thế đang vung kiếm giết kẻ phản nghịch, khiến người ta sợ hãi.

Ánh mắt hắn lạnh lẽo.

Đối mặt với đối thủ như Hồng Quân không được phép có chút đại ý nào.

Đã chiếm được thượng phong tạm thời thì phải nắm lấy cơ hội, truy kích dồn dập, không cho lão chút cơ hội nào.

Oanh!

Quả nhiên, ngay sau đó, ức vạn đạo kiếm quang chém thẳng lên cơ thể Khúc Thiện của Hồng Quân, rạch ra vô số vết thương đầm đìa máu, giống như những vực sâu khổng lồ chắn ngang, những dòng máu màu tím tuôn ra xối xả xuống đại địa.

"A..." Hồng Quân thảm thiết kêu gào, lúc này mới kịp phản ứng, nộ hống một tiếng, quất mạnh cái đuôi về phía Lâm Nguyên nhanh

như chớp.

Keng!

Kiếm quang diệu thế, Lâm Nguyên lại vung kiếm, kiếm khí màu tím bao la ba vạn dặm chém lên đuôi Hồng Quân, lún sâu vào bên trong suýt nữa đã chém đứt nó.

"Đáng chết!" Hồng Quân gào thét.

Lúc này lão hoàn toàn bị áp chế, thảm hại đến cực điểm, trong khi đối phương chỉ là một cường giả Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

"Ngươi tưởng chỉ phá được một đạo thần thông của ta là thực sự thắng chắc rồi sao?

Đó không phải là thủ đoạn cuối cùng của ta.

Một khi ta thúc động sức mạnh thực sự, thiên hạ không ai địch nổi." Hồng Quân thét lớn, định bộc phát tấn công.

Thế nhưng ngay lúc đó, cơ thể lão bỗng khựng lại.

Lâm Nguyên lập tức nhạy bén nắm bắt cơ hội, dùng sức mạnh Hồng Mông Thụ chém thêm một nhát lên thân hình khổng lồ của lão, nhát này đã chém đứt hẳn cái đuôi của lão.

Nhưng Hồng Quân dường như không quan tâm đến điều đó, lão lộ rõ vẻ chấn kinh tột độ.

Bởi vì một ý niệm vừa lướt nhanh qua não lão.

Lúc nãy lão thi triển Hồng Mông Đại Tế, sử dụng sức mạnh Hồng Mông, Lâm Nguyên lại có thể đánh tan nó, vậy chẳng phải có nghĩa là Lâm Nguyên cũng nắm giữ một loại sức mạnh chí cao liên quan đến Hồng Mông sao?

Nếu lão lấy được sức mạnh đó, lão có thể mượn nó để bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới!

Đây là một đại cơ duyên kinh thiên động địa!

Trong nháy mắt, Hồng Quân run rẩy vì kích động, lão hưng phấn cười lớn: "Vu Nguyên, ta nên cảm ơn ngươi mới đúng, ta không ngờ trên người ngươi lại có bảo bối kinh người như thế!

Hẳn là ngươi tưởng dựa vào bảo bối đó là có thể đối phó với ta, nên mới tự tin dám đối kháng với ta như vậy.

Nhưng ngươi sai rồi!

Ta có thể cảm nhận được, hiện tại ngươi chưa thể phát huy toàn bộ sức mạnh của món bảo vật đó, chỉ có thể động dụng một phần uy năng cực nhỏ bé của nó mà thôi.

Còn ta thì khác, vừa rồi ta chỉ mới động dụng một trong những thủ đoạn cuối cùng của mình, ta vẫn còn thủ đoạn mạnh mẽ hơn nhiều!

Ha ha ha, tiếp theo đây, ta sẽ đánh bại ngươi một cách thê thảm!

Đoạt lấy tất cả mọi thứ trên người ngươi!" Trong nhãn mâu của Hồng Quân lộ ra thần sắc cực kỳ si liệt và tham lam, gắt gao trừng mắt nhìn Lâm Nguyên, nhe răng cười lớn, căn bản không để ý thương thế của bản thân, lộ ra một vẻ điên cuồng.

"Đến đây, xem một chút thủ đoạn chân chính của ta đi, xiềng xích mở ra, tu vi cửu trọng hiển hiện!" Hồng Quân gầm nhẹ một tiếng, chấn động vũ trụ vô ngân, khiến ức vạn tinh thần đều run rẩy rào rào.

Ầm!

Khoảnh khắc tiếp theo, khí thế đáng sợ bộc phát, quét sạch chư thiên vạn giới, trên thân thể bản thể Khúc Thiện của Hồng Quân bùng nổ tử quang ngập trời, sau đó lại hiện ra từng đạo xiềng xích khổng lồ, mỗi một đạo xiềng xích đều do vô tận phù văn huyền ảo tạo thành, tỏa ra một loại lực trấn áp chí cường, trấn áp Hồng Quân gắt gao.

Loảng xoảng ~~~ xích sắt lay động, vang vọng vạn giới, khiến tất cả mọi người đều biến sắc, đây là tình huống gì?

Hồng Quân vậy mà bị nhiều xích sắt như vậy trói buộc, đây là ai làm?

"Tên này, điên cuồng quá rồi..." Dương Mi cũng chấn động.

Chỉ có lão biết hết thảy chuyện này là nguyên nhân gì!

Trong trận chiến ở U Minh Huyết Hải, Hồng Quân bị chân linh Bàn Cổ trọng thương, sau đó vẫn luôn dưỡng thương.

Để vết thương nhanh chóng hồi phục, hắn đã sử dụng một thủ pháp đặc thù, dùng trùng trùng đại đạo xiềng xích áp chế tu vi của mình, khiến bản thân duy trì ở trạng thái yếu hơn, như vậy hồi phục sẽ nhanh hơn.

Mà hiện tại, Hồng Quân lại chuẩn bị mở ra từng đạo đại đạo xiềng xích này, triệt để giải phóng tu vi cửu trọng thiên của mình!

Làm như vậy hậu hoạn vô cùng, sẽ có rủi ro khiến thương thế trong thể nội của Hồng Quân bạo động, một khi xuất hiện một chút sơ suất, Hồng Quân sẽ chịu phản phệ cực lớn!

Tuy nhiên, tương ứng, một khi làm như vậy, Hồng Quân cũng sẽ có thể thực sự toàn lực xuất thủ.

Một tôn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên toàn lực xuất thủ, đủ để dùng một ngón tay ấn nổ Hồng Hoang thế giới!

Răng rắc răng rắc!!!

Quả nhiên, ngay khắc sau, những đại đạo xiềng xích quấn quanh người Hồng Quân toàn bộ đều từng sợi đứt lìa.

Mỗi khi đứt một sợi xích, khí thế của hắn lại tăng lên một phần.

Chương 267

Chờ đến khi tất cả xích sắt đứt đoạn, khí thế Hồng Quân đã leo thang tới đẳng cấp không thể tin nổi, loại uy áp đó cuồn cuộn tỏa ra, cả Hồng Hoang đều đang băng hoại, giống như sắp triệt để phá diệt!

Đây vẫn là vì có Thiên Đạo chiến trường cách tuyệt, nếu không có Thiên Đạo chiến trường, e rằng lúc này Hồng Hoang thế giới đã băng toái rồi, căn bản không chịu nổi uy năng đáng sợ đó.

"A..." Một tôn đại thần thông giả cảnh giới Chuẩn Thánh thảm khiếu, thân thể đột nhiên nổ tung, chết không toàn thây.

Vừa rồi hắn chỉ mới nhìn thẳng vào mắt Hồng Quân, kết quả đã chịu phải phản phệ to lớn như thế.

"Tê..." Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, một cái nhìn tự nhiên thôi mà đã khiến một tôn Chuẩn Thánh thân tử đạo tiêu, hiện tại Hồng Quân đã mạnh đến mức nào?

Tất cả mọi người đều vội vàng nhắm mắt lại, nơm nớp lo sợ, bị nỗi sợ hãi nhấn chìm, khoảnh khắc này căn bản không dám nhìn vào chiến trường kia.

"Đây chính là dáng vẻ khi Hồng Quân lão sư toàn lực thi triển sao?" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cùng các Thiên Đạo Thánh nhân khác cũng chấn động.

Trong cuộc giao phong vừa rồi, bọn họ thấy được Lâm Nguyên cường đại, liền tưởng rằng Hồng Quân có khả năng thua, nhưng hiện tại xem ra, bọn họ nghĩ quá đơn giản rồi.

Hồng Quân đáng sợ vượt xa tưởng tượng của tất cả mọi người!

Tuy nhiên, đối mặt với hết thảy chuyện này, Lâm Nguyên lại

không có chút sợ hãi nào, thần sắc rất bình tĩnh, trấn định mở miệng nói: "Ngươi làm như vậy, không sợ hồn phi phách tán sao?" Hắn là người đã khai mở U Minh Huyết Hải, tự nhiên biết rõ ngày đó thương thế của Hồng Quân thảm liệt thế nào.

Hiện tại Hồng Quân điên cuồng như thế, bẻ gãy tất cả gông xiềng, thúc động toàn bộ tu vi, đạo thương mà Bàn Cổ đại thần lưu lại cho hắn nhất định sẽ nhanh chóng phát tác.

Mà loại đạo thương đó, một khi phát tác, Hồng Quân liền có khả năng mất mạng!

Xẹt xẹt!!

Quả nhiên, ngay khi giọng nói của Lâm Nguyên vừa dứt, trên thân thể bản thể Khúc Thiện của Hồng Quân lại xuất hiện từng đạo huyết ngân.

Cả người hắn giống như đồ sứ bị vỡ, chỉ trong chớp mắt, huyết ngân đã chằng chịt khắp toàn thân, hơn nữa còn không thể chữa lành, phun trào tiên huyết ra ngoài.

Có thể thấy, trong những vết thương đó, có hào quang vô cùng lăng lệ đang nhấp nháy, đó là phủ quang, phủ quang của Khai Thiên Nhất Phủ, đủ để trảm khai hết thảy!

Lúc trước trong dấu ấn của Khai Thiên chiến trường, chính là một đạo phủ quang trông có vẻ không đáng chú ý này, trong một nháy mắt đã chém giết Hồng Quân mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần!

Nếu không phải Khúc Thiện sinh mệnh lực bẩm sinh vô cùng cường đại, lúc đó Hồng Quân đã chết đến mức không thể chết thêm được nữa.

"Vô phương, phú quý hiểm trung cầu!

Thời đại Hồng Mông đại phá diệt ta đều đã chịu đựng qua được,

đạo thương của Bàn Cổ đại thần lại có thể làm gì được ta?

Chỉ cần trước khi đạo thương triệt để bộc phát giải quyết được ngươi là tốt rồi!

Giải quyết xong ngươi, đoạt lấy khí vận của ngươi, đoạt lấy tất cả bảo vật trên người ngươi, ta nói không chừng có thể nhờ đó lập tức trị khỏi đạo thương của ta!

Mà ta hiện tại, muốn đánh bại ngươi, cũng chỉ là chuyện trong búng tay mà thôi!" Hồng Quân lúc này đối với bản thân có một loại tự tin tuyệt đối.

Hắn không thể không tự tin, Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên a, cho dù là ở thời đại Hỗn Độn, tu vi như vậy cũng có thể coi là một tôn Hỗn Độn Ma Thần tương đối cường đại.

"Sát!" Hồng Quân đột nhiên lệ quát một tiếng.

Lúc này phải tốc chiến tốc thắng, ầm một tiếng, hắn lao ra như chớp, thân thể khổng lồ nghiền nát Thiên Đạo chiến trường, khiến hư không từng mảnh từng mảnh băng toái.

Mâu quang Lâm Nguyên lãnh liệt, thiêu đốt chiến ý cường đại, thúc động Hồng Mông Kiếm, trảm ra một đạo kiếm quang thông thiên, tử mang diệu thế, chiếu sáng quá khứ tương lai.

Đương!

Tuy nhiên, Hồng Quân huyễn hóa ra một cánh tay, chỉ nhẹ nhàng vỗ một cái, liền đem đạo kiếm quang kia vỗ nát, tan biến trong chiến trường, hóa thành từng đốm sáng tản đi.

"Vô dụng thôi!

Ta đã nói trước rồi, ngươi căn bản không thể phát huy ra toàn bộ sức mạnh của vật phẩm Hồng Mông kia!" Hồng Quân cười lạnh.

Hiện tại hắn quá mạnh, sau khi giải phóng tu vi cửu trọng thiên, thanh tử kiếm vốn chém phá Hồng Mông Đại Tế thần thông của hắn trước đó, giờ đây chỉ dùng lòng bàn tay vỗ một cái liền bị vỗ nát.

"Chết đi." Hồng Quân lãnh quát.

Ầm!

Ức vạn cánh tay từ trong khu thể đồ sộ của hắn bạo trùng ra, che trời lấp đất, trong nháy mắt liền đột phá từng tầng không gian, đánh nát thân thể Lâm Nguyên.

Hư ảnh Hồng Mông Thế Giới Thụ phía sau hắn cũng ầm một cái nổ tung.

"Chỉ mới một chiêu mà đã đánh nát Vu Nguyên rồi?" Tất cả mọi người đều chấn kinh.

Đương nhiên, bọn họ không phải dùng "mắt" nhìn, bởi vì lúc này Hồng Quân quá khủng bố, chỉ cần nhìn thẳng thôi cũng sẽ bị phản phệ, nhẹ thì thần trí hỗn loạn, nặng thì thân tử đạo tiêu.

Bọn họ đều là dùng thần niệm cảm tri hết thảy chuyện này.

Điều này thực sự quá đáng sợ, Lâm Nguyên là Vu tộc, huyết mạch chi lực cường đại, nhục thân có thể xưng là mạnh nhất, ước chừng còn cứng rắn hơn cả Tiên thiên chí bảo, kết quả vừa giao thủ đã bị đánh nổ.

Lúc này Hồng Quân quả nhiên vô địch!

Ong ~~ Tuy nhiên, chỉ trong nháy mắt, ức vạn khối huyết nhục tinh oánh vụn vỡ kia liền phát ra một trận đạo quang, hú vang bay ra, trọng tổ ở nơi xa, khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Lâm Nguyên vốn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, lại tu hành Cửu Chuyển Huyền Công, Cửu Chuyển Nguyên Công, sinh

mệnh lực đáng sợ đến cực điểm, trừ phi là trong một nháy mắt chém giết hắn mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần, nếu không hắn sẽ không có việc gì.

"Tiếp theo liền từ từ giết ngươi là được, cũng để ngươi nếm thử cảm giác tử vong hết lần này đến lần khác mà vẫn không thoát ra được tuyệt vọng." Hồng Quân sớm đã biết năng lực của Lâm Nguyên, do đó không hề kinh ngạc, hắn cười lạnh một tiếng, tiến công như chớp, chỉ trong sát na, ức vạn cánh tay đã che trời lấp đất, một lần nữa rơi xuống phía Lâm Nguyên.

Vút!

Lâm Nguyên thúc động không gian quy tắc, nhất niệm vạn giới sinh, không gian trước thân tầng tầng trải ra, ngăn cách một khoảng cách vô tận, đứng ở ngoài vạn giới, tiếp theo hóa thành một đạo lưu quang, không ngừng lấp lóe, né tránh Hồng Quân tiến công.

Ầm!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, ức vạn cánh tay rơi xuống, đánh nổ hết thảy, vạn giới vỡ vụn, sức mạnh đáng sợ cuồn cuộn, thân thể Lâm Nguyên một lần nữa nổ nát.

Sau đó chính là vòng tuần hoàn lặp đi lặp lại.

Lâm Nguyên thúc động hết chiêu thức kinh thế này đến chiêu thức khác, kích phát thời gian quy tắc xuyên qua đầu nguồn tuế nguyệt trường hà, thắp sáng vận mệnh quy tắc cắt đứt mối liên hệ vận mệnh với Hồng Quân, kéo ra nhân quả quy tắc vặn vẹo nhân quả, bộc phát luân hồi quy tắc luân hồi vãng sinh trong vạn giới, từng loại thần thông đáng sợ khiến người ta vô cùng chấn hám.

Nhưng cuối cùng đều thất bại.

Hồng Quân dùng sức mạnh tuyệt đối đánh nổ hết thảy, hết lần này

đến lần khác oanh sát Lâm Nguyên!

"Thật thảm, cái vị đại thiên kiêu kinh diễm vạn cổ này, cuối cùng lại kết thúc bằng cách chết thảm liệt như vậy sao?" Khoảnh khắc này, Hồng Hoang đều có chút yên tĩnh, rất nhiều đại thần thông giả trầm mặc, thậm chí đều không nỡ cảm tri cảnh tượng này.

Hồng Quân quả thực có thực lực nghiền ép, Lâm Nguyên bất kể giãy dụa thế nào, cuối cùng đều bị đánh nổ, rơi vào cục diện vô cùng tuyệt vọng, tử vong hết lần này đến lần khác.

Bắc Hải Huyền Quy, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử... từng tôn đại thần thông giả chỉ đứng ngoài quan sát thôi cũng cảm thấy run rẩy, nếu là bọn họ trải qua cảnh tượng như vậy, lúc này e rằng đã tự sát rồi, căn bản không thể thừa thụ nổi.

"Vu Thánh nhất định có thể thắng!" Các cường giả Vu tộc đều siết chặt nắm đấm, mâu quang kiên định.

Tuy nói cục diện trước mắt nhìn thế nào cũng rất tuyệt vọng, nhưng trải qua một loạt sự kiện phía trước, bọn họ đã có niềm tin vô cùng đối với Lâm Nguyên.

Chương 268

"Kiếp Tự Ấn!" Trong lúc kịch chiến, Hồng Quân đột nhiên hét lớn.

Ức vạn cánh tay của hắn đồng thời kết ấn, mỗi một loại ấn pháp đều khác nhau, tử khí tràn ngập, từng phù văn huyền diệu ngưng tụ ra, hiển lộ trên thương khung.

Từng luồng khí tức đại kiếp mãnh liệt từ trong những phù văn này giải phóng ra, cuồn cuộn giữa thiên địa.

Không gian vặn vẹo, từng bức tranh hiện lên, vậy mà lại là từng kiếp số đáng sợ trong lịch sử Hồng Hoang, ví dụ như: Hung Thú Lượng Kiếp, Long Phượng Lượng Kiếp, Đạo Ma Chi Chiến, vân vân.

Mà trên rất nhiều kiếp số này, càng có hai loại kiếp số đáng sợ nhất vắt ngang, lần lượt là Bàn Cổ đại thần một rìu chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, và đại kiếp phá diệt chung cực của thế giới Hồng Mông.

Những bức tranh này sống động như thật, giống như thật sự phản chiếu trong vạn giới, sau đó cùng với từng phù văn kia dung làm một thể, hóa thành một chữ "Kiếp" khổng lồ, sức mạnh cũng theo đó đạt tới đỉnh điểm, mãnh liệt bùng nổ.

Ầm!

Thời không đại băng hội, Thiên Đạo chiến trường bạo động, chữ Kiếp nặng nề mà chói mắt, mang theo sức mạnh của tuế nguyệt, tràn ngập khí tức thương tang, tỏa ra dự triệu tử vong, trấn áp về phía Lâm Nguyên.

Quá mạnh, vạn giới đều đang run rẩy, thiên địa đều sắp nổ tung!

Thời không không còn tồn tại, tinh hải cạn kiệt, dường như hết

thảy đều sẽ dưới chữ Kiếp này mà tro phi yên diệt!

"Đại thần thông này còn mạnh hơn cả Hồng Mông Đại Tế a, sức mạnh mà Hồng Quân lão sư nắm giữ thực sự quá khủng bố." Thái Thanh Lão Tử run rẩy, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng.

Hắn có thể cảm nhận được, đây là một loại sức mạnh chí cao, hắn là Hồng Quân đã trải qua hết kiếp số này đến kiếp số khác, thậm chí tự mình đạo diễn nhiều đại kiếp, mới từ trong vô số kiếp số đó lĩnh ngộ ra môn pháp môn chí cao này, một khi thúc động, kiếp diệt chúng sinh, không ai có thể trốn thoát.

Đây chính là cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, cường đại vô cùng, khiến người ta tuyệt vọng.

"Đại Đạo chi lực, gia trì!" Đối mặt với chiêu này, Lâm Nguyên không chút do dự, thúc động thủ đoạn mạnh nhất nắm giữ hiện nay, kêu gọi Đại Đạo chi lực trong Nội Hỗn Độn gia trì trên thân mình.

Hệ thống tuy cũng có kỹ năng "Trữ Đạo", nhưng hiện tại chỉ có thể điệp gia ba ngàn lần sức mạnh, mà dưới sự gia trì của Đại Đạo chi lực, chiến lực của hắn có thể tăng vọt mười vạn lần!

Ầm!

Quả nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, ở nơi sâu nhất của tinh không, Hỗn Độn khí bành trướng, một luồng sức mạnh khổng lồ từ trong giấc ngủ say thức tỉnh, cuồn cuộn tuôn ra, quét sạch tinh hà, đơn giản là còn chói mắt hơn cả đạo phủ quang khai thiên tích địa kia của Bàn Cổ đại thần, rạch phá vũ trụ tăm tối, tráng lệ vô biên, hạo hãn vô tận, oanh lạc vào trong cơ thể Lâm Nguyên.

Hết thảy chuyện này diễn ra cực nhanh, chỉ trong một nháy mắt mà thôi, khí tức Lâm Nguyên tăng vọt vù vù, đạt tới cấp độ không thể tưởng tượng nổi, uy áp hạo hãn, chư thiên băng toái.

“Khai Thiên Nhất Phủ!” Sau đó, hắn nắm tay, chém về phía trước.

Theo nhát chém này, phía sau hắn hiện ra ba ngàn đại đạo trường hà, so với trước kia càng thêm cường thịnh, bởi vì sau khi phá nhập Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên, lĩnh ngộ của hắn đối với ba ngàn đại đạo cũng trở nên sâu sắc hơn.

Mỗi một con trường hà đều oanh minh, tráng lệ vô biên, quang hoa trùng tiêu, nhấn chìm tinh hải, đồng thời bạo động, hung dũng tuôn ra, giao hòa lại với nhau, hóa thành một chuôi cự phủ, xuất hiện trong tay Lâm Nguyên, tỏa ra thần mang kinh thiên.

Ong ~~~ Sau đó, Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung hai kiện Tiên thiên chí bảo này cũng đồng thời bay ra, biến huyễn hình dạng, lần lượt hóa thành mặt rìu, cán rìu, dung nhập vào hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ kia, khiến uy năng của nó tăng vọt, bùng nổ hào quang rực rỡ hơn cả mặt trời trăm tỷ lần, chiếu sáng vạn cổ thời không.

Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đang chấn động, muốn bay ra dung nhập vào cự phủ, nhưng Thiên Đạo chiến trường đã làm suy yếu cực lớn mối liên hệ này, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn hiểm chi lại hiểm trấn áp được Bàn Cổ Phiên xuống.

Thấp thoáng phía sau Lâm Nguyên hiện ra một đạo thân ảnh vĩ ngạn đội trời đạp đất, hách nhiên chính là Bàn Cổ đại thần, bễ nghễ vạn cổ, quá khứ tương lai vô địch, bá tuyệt thương mang Hỗn Độn!

Khoảnh khắc này, tất cả mọi người chấn hám, giống như trận chiến U Minh Huyết Hải tái hiện, Bàn Cổ chân linh giáng thế.

Chỉ tiếc là đây không phải Bàn Cổ chân linh, mà là Lâm Nguyên.

Trận chiến U Minh Huyết Hải lúc trước, Bàn Cổ chân linh giáng thế chẳng qua là một sự trùng hợp do Hồng Quân cưỡng ép trấn áp Bàn Cổ chân thân gây ra.

Sự trùng hợp như vậy không bao giờ có thể xảy ra lần nữa.

Cho nên, Lâm Nguyên chỉ có thể dựa vào chính mình, độc lập nghênh địch.

Ầm!

Khai Thiên Thần Phủ rực rỡ đến cực hạn, tỏa ra khí tức vô địch, không gì cản nổi, trảm ra một đạo phủ quang, kèm theo dị tượng đáng sợ Bàn Cổ một rìu bổ đôi Hỗn Độn.

"Nhát rìu này, ta đã nghiền ngẫm ức vạn lần!

Nếu là Bàn Cổ đại thần đích thân thi triển, ta khẳng định trốn không thoát, sớm muộn gì cũng phải chết.

Thế nhưng, ngươi không giống vậy!

Ngươi dù sao cũng không phải Bàn Cổ, chiêu này dù có cường hoành đến đâu cũng có sơ hở!

Bất luận ngươi thi triển chiêu này bao nhiêu lần, ta đều có thể phá giải nó!" Đối mặt với thần thông đáng sợ như vậy, Hồng Quân lại cười lớn, trong mắt lộ ra thần sắc đắc ý.

Trước đó trong dấu ấn Khai Thiên chiến trường, hắn đã bị một đạo phủ quang như vậy chém giết mười mấy vạn lần, sau đó trong Thiên Đạo trường hà cũng thấy Lâm Nguyên thi triển chiêu này, tự nhiên sớm đã suy tính đối sách.

Trong sự suy tính vô tận đó, ý tưởng của hắn cũng đã chín muồi.

"Thiên Đạo chi lực, gia trì thân ta!" Hồng Quân một tiếng bạo hét.

Ầm!

Thiên Đạo trường hà hiện ra, hiện thân toàn bộ, lập tức xông vào trong cơ thể Hồng Quân, cùng hắn dung làm một thể, khí tức Hồng Quân nhất thời cũng tăng vọt lên hàng ngàn hàng vạn lần.

Trước đó Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng các thánh nhân khác điều động Thiên Đạo chi lực, chỉ có thể điều động một phần, nhưng Hồng Quân thì khác, lúc này sau khi triển hiện ra sức mạnh cửu trọng thiên, hắn gần như có thể điều động toàn bộ sức mạnh của Thiên Đạo trường hà, hoàn mỹ dung nhập vào cơ thể mình, dù không bằng Đại Đạo chi lực nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Dù sao Lâm Nguyên cũng không phải Đại Đạo đạo chủ, không có cách nào điều động toàn bộ sức mạnh Đại Đạo.

Cho dù Thiên Đạo không bằng Đại Đạo, nhưng Thiên Đạo thể hoàn chỉnh đối quyết với Đại Đạo bản tàn khuyết vẫn có sức kháng cự nhất định.

"Sát!" Hắn bạo hống, thúc động toàn bộ tu vi lúc này, quán chú vào phù văn chữ Kiếp.

Trong nháy mắt, uy năng Kiếp Tự Ấn một lần nữa tăng vọt, dường như có thể lật nhào Hỗn Độn, hung hăng lao về phía đạo phủ quang mà Lâm Nguyên chém ra.

Hai bên cứ thế va chạm vào nhau không chút hoa mỹ.

Quá nhanh!

Hết thảy chuyện này đều diễn ra trong thời gian cực ngắn, thậm chí trong cảm giác của người khác, thời gian còn chưa trôi qua, hết thảy giống như hư không cứ thế phát sinh.

Ầm!

Một quầng sáng rực rỡ vô cùng bùng nổ, hết thảy đều hóa thành Hỗn Độn, phù văn chữ Kiếp thiêu đốt rồi nổ tung, nhưng đạo phủ quang kia của Lâm Nguyên vậy mà cũng đột nhiên vỡ vụn, tiêu tán trong không trung, bị ngăn cản lại.

Thiên Đạo chiến trường chấn động, vô số phù văn đều yên diệt.

Trận pháp Ức Kiếp Đoạt Vận cực kỳ kỳ diệu, điều động không chỉ là sức mạnh Thiên Đạo, mà là dung hợp với cả Hồng Hoang, thậm chí kết nối với vận mệnh của ức vạn sinh mạng trong Hồng Hoang, trong minh minh đã điều động ra một luồng vĩ lực khó có thể tưởng tượng, do đó trong cơn bão mang tính hủy diệt đáng sợ này, vậy mà vẫn chống đỡ được, không bị yên diệt.

Nếu trận chiến như thế này xảy ra trong Hồng Hoang, hiện tại cả Hồng Hoang đã nổ tung rồi.

Không biết bao nhiêu đại thần thông giả tại thời khắc này ngã gục xuống đất, sắc mặt trắng bệch, thở dốc, vẻ mặt đầy vẻ sống sót sau đại nạn, thậm chí có người không kìm nén được mà khóc thành tiếng.

Khí cơ tràn ngập giữa thiên địa khi thần thông va chạm vừa rồi quá đáng sợ, giống như một trận hạo kiếp tuyệt diệt chúng sinh sắp bùng nổ, tất cả mọi người đều sẽ vẫn diệt trong đó, không ai có thể trốn thoát.

Bất kể là Hồng Quân hay Lâm Nguyên đều có năng lực diệt thế này!

May mắn thay, Thiên Đạo chiến trường đã ngăn chặn được, nếu không Hồng Hoang không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh bỏ mạng.

Chương 269

"Ha ha, ha ha ha ha..." Mà lúc này, Hồng Quân cuồng tiếu, vô cùng khoái ý, hắn đã ngăn cản được, ngăn cản được Khai Thiên Nhất Phủ của Lâm Nguyên!

Đây là thần thông mạnh nhất của Lâm Nguyên, bài tẩy cuối cùng, chiêu này đều bị hắn ngăn cản, tiếp theo Lâm Nguyên sẽ không còn bất kỳ sức mạnh phản kháng nào nữa.

Chỉ có thể ngoan ngoãn chịu chết!

Trên mặt Lâm Nguyên cũng thoáng hiện một tia âm trầm, Khai Thiên Nhất Phủ vậy mà bị ngăn cản, đặt ở trước kia là điều khó có thể tưởng tượng, gần như không thể xảy ra.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, thần thông như vậy cũng chỉ có thể thi triển một lần, phía sau liền không trụ vững nổi, tiếp theo Hồng Quân tiến công phải đối ứng thế nào?

"Sát!" Lúc này, Hồng Quân bạo hét, điên cuồng lao về phía Lâm Nguyên, ức vạn cánh tay lao ra từ thân thể Khúc Thiện cuồng vũ, mỗi một cánh tay đều thúc động một môn thần thông đỉnh tiêm, oanh kích tới che trời lấp đất.

Hắn phải tranh thủ thời gian.

Bởi vì đạo thương trên người hắn đều đang bạo động, giằng co thêm một lát nữa, Lâm Nguyên còn chưa giết chết thì bản thân hắn đã phải tự bạo trước rồi.

Ầm!

Lâm Nguyên thúc động không gian quy tắc, trong nháy mắt nhảy vọt ức vạn lần trong hư không, né tránh những công kích này, nhưng

thất bại, một lần nữa bị đánh nổ.

"Ta thấy ngươi vẫn nên sớm tự vẫn cho xong, chết hết lần này đến lần khác, đối mặt với nỗi sợ hãi tử vong chung cực hết lần này đến lần khác, cảm giác đó không dễ chịu đâu." Hồng Quân cười lạnh khốc nói.

Hắn từng có trải nghiệm bị Bàn Cổ đại thần chém giết mười mấy vạn lần, do đó hiểu sâu sắc nỗi sợ hãi không lối thoát đó, nghĩ đến hiện tại Lâm Nguyên cũng đang trải qua những điều này, hắn vô cùng khoái ý.

"Ngươi cứ nghĩ là ngươi nhất định sẽ thắng sao?" Thân thể Lâm Nguyên nhanh chóng khôi phục, tịnh không có cảm xúc gì dao động, ngược lại rất thâm thúy, mâu quang bức người.

"Chẳng lẽ ngươi còn có bài tẩy gì không thành?" Hồng Quân cười lớn, tuy nhiên không biết vì sao trong lòng hắn lại thoáng qua một tia bất an, do đó đã gia tốc thế công.

"Ngươi sẽ thấy thôi." Lâm Nguyên mở miệng.

"Cố làm ra vẻ huyền bí, đến cảnh giới của ngươi và ta, ngươi tưởng rằng chỉ dựa vào vài lời nói mồm là có thể dọa được ta sao?" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Hắn càng lúc càng bất an, thậm chí trở nên nôn nóng, hắn giao thủ với Lâm Nguyên quá nhiều lần, mỗi một lần đều bị Lâm Nguyên đánh bại bằng phương thức không ai ngờ tới, do đó trong lòng đã có bóng ma tâm lý.

"Sát!" Hắn đại hống, ức vạn đạo thần thông thúc động, thậm chí ngay cả Hồng Mông Đại Tế, Kiếp Tự Ấn loại thần thông chung cực này cũng bị thi triển lần nữa, dựa vào pháp lực cửu trọng thiên hạo hãn vô tận, tùy ý thi triển.

“Đây là một trận chiến tráng lệ đến nhường nào a, nhất định sẽ được ghi vào sử sách Hồng Hoang, lưu truyền vĩnh thế, trở thành truyền thuyết vĩnh hằng.” Trong Hồng Hoang, mọi người thấy tới đây đều đang cảm thán.

Bất luận là Hồng Quân hay Lâm Nguyên, đánh tới đây gần như đều là bài tẩy tung ra hết sạch, hiện tại là sự đối kháng cuối cùng, không những không suy sụp mà ngược lại càng thêm kịch liệt.

Khó có thể tưởng tượng bọn họ làm sao tu luyện được đến cảnh giới này, giống như đã đi tới tận cùng của đại đạo, mỗi cái nhấc tay nhấc chân đều vung vẩy ra sức mạnh khai thiên tích địa.

Dù là đại thần thông giả, dù là Thiên Đạo Thánh nhân, e rằng cũng chỉ có thể cả đời ngước nhìn, tiêu hao hết trí tuệ cũng chỉ có thể thấy được một cái bóng lưng xa xăm của bọn họ.

“Thời gian đến rồi.” Mà ngay lúc này, sau khi Lâm Nguyên một lần nữa ngưng tụ lại thân thể bị đánh nổ, lạnh lùng lên tiếng.

Theo tiếng nói này, hắn giơ tay ấn về phía trước.

Ầm ầm ầm!!!

Ba đạo khí tức khủng bố bùng nổ.

Một cuốn sách đen kịt khổng lồ hiện hóa trong chiến trường, tỏa ra khí tức tử vong và tịch diệt khó có thể diễn tả, phía trên hiện hóa ra chín mươi chín tầng thế giới U Minh, giống như tận cùng của cái chết, nơi mọi sự sống quay về.

Một chiếc bàn xoay khổng lồ chuyển động rầm rầm, phát ra tiếng oanh minh đáng sợ, ức vạn lôi đình quấn quanh, giải phóng khí tức luân hồi, cắt vào chư thiên vạn giới, vắt ngang quá khứ tương lai, giống như một cây cầu kết nối giữa sự sống và cái chết.

Một lá đại kỳ phấp phới tung bay, mặt cờ khắc đầy những phù

hiệu thần bí dày đặc, một con trường hà tráng lệ vắt ngang qua, ức vạn thi cốt trầm phù trong đó, hình thành ranh giới giữa sự sống và cái chết.

Uy áp của chúng tỏa ra đã vượt qua Tiên thiên chí bảo, đạt tới cấp độ Hỗn Độn Linh Bảo, chính là ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo Lâm Nguyên nhận được từ Nội Hỗn Độn: U Minh Thư, Luân Hồi Bàn, Hoàng Tuyền Kỳ!

Trước đó tu vi của hắn không đủ, vẫn luôn chưa thể triệt để luyện hóa, nhưng sau khi phá nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thì đã có thể luyện hóa rồi.

Trong lúc chiến đấu, hắn vẫn luôn âm thầm luyện hóa ba kiện Hỗn Độn linh bảo này, đến hiện tại cuối cùng đã thành công!

"Sát!" Kèm theo tiếng quát lạnh của Lâm Nguyên, trong ánh mắt kinh hoàng đến cực điểm của Hồng Quân, ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo đồng thời hú vang lao ra.

Rào rào rào!

U Minh Thư bay ra, phóng to giữa không trung, khí tức tử vong ngập trời nổi lên, từng trang sách mở ra, tuôn ra sương mù tịch diệt đen kịt như mực, nhấn chìm thiên địa.

Chỉ trong một nháy mắt, ức vạn thần thông mà Hồng Quân thúc động dưới làn sương mù nồng đậm đó vậy mà lần lượt nổ tung, yên diệt, tiêu tán vô hình, bị triệt để phá giải.

Ầm ầm!

Khắc sau, Luân Hồi Bàn kia liền lao thẳng về phía Hồng Quân, oanh long long chuyển động, mỗi lần xoay một vòng lại có một đạo sức mạnh mang tính hủy diệt bộc phát, lao về phía Hồng Quân.

Quá nhanh, như chớp giật, căn bản không kịp phòng ngự, chỉ nghe

thấy ầm một tiếng nổ lớn, trên người Hồng Quân liền nổ tung một lỗ máu, tiên huyết màu tím bùng ra.

Rào!

Cuối cùng là Hoàng Tuyền Kỳ, dưới bầu trời phấp phới tung bay, lắc mạnh một cái, hư không lập tức sụp đổ, băng hủy thành Hỗn Độn, tuôn ra một con đại hà Hoàng Tuyền.

Hồng Quân hãi hùng, không màng đến thương thế trên người, lùi gấp về phía sau, mưu toan né tránh, nhưng một luồng khí cơ đáng sợ đã khóa chặt hắn.

Ngay cả khi hắn lập tức thu nhỏ thể hình, hóa thành ức vạn đạo tàn ảnh, không ai có thể bắt giữ được khí tức chân thân của hắn, con trường hà Hoàng Tuyền kia vẫn chuẩn xác quấn lấy thân thể hắn.

Ba ba!

Trong nháy mắt, huyết nhục trên người hắn bắt đầu tan chảy, phát ra tiếng nổ nhỏ, sụp xuống, lộ ra xương cốt trắng muốt, tiếp theo xương cốt cũng bắt đầu tan chảy.

Hết thảy chuyện này đều nhanh tới cực điểm, gần như diễn ra đồng thời, sau đó Hồng Quân vốn cao cao tại thượng, ngang tàng vô địch, liền liên tiếp trọng thương, thê thảm vô cùng.

"Vu Nguyên vậy mà thực sự lật ngược thế cờ rồi!" Trong Hồng Hoang, tất cả đại thần thông giả chấn hám khôn cùng, nhìn ba kiện linh bảo đáng sợ kia, trong lòng dấy lên sóng to gió lớn.

Đây là bảo vật đẳng cấp gì a?

Sao lại tỏa ra khí tức còn khủng bố hơn cả Tiên thiên chí bảo?

Trong Hồng Hoang lại có chí bảo đẳng cấp như vậy sao?

"Đây là Hỗn Độn linh bảo, hơn nữa còn là Hỗn Độn thượng phẩm

linh bảo có phẩm chất cực cao trong số các Hỗn Độn linh bảo, ngay cả ở thời đại Hỗn Độn cũng chỉ có các Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng trong top 50 mới có tư cách sở hữu!" Thái Thanh Lão Tử thất thanh nói.

Là người mạnh nhất trong Tam Thanh, hắn hiểu rõ những bí mật ẩn khuất cũng là nhiều nhất, biết phía trên Tiên thiên chí bảo còn có một đẳng cấp là Hỗn Độn linh bảo.

Chẳng qua theo thời đại Hỗn Độn qua đi, Hỗn Độn linh bảo đã trở thành truyền thuyết, chưa từng xuất hiện qua, Thái Thanh Lão Tử cũng tưởng rằng trên thế giới này không bao giờ có thể xuất hiện Hỗn Độn linh bảo nữa.

Ai ngờ hiện tại Lâm Nguyên một hơi lấy ra ba kiện!

Chuyện này đơn giản là muốn làm mù mắt người ta!

"Rốt cuộc là vận đạo như thế nào mới có thể tìm được bảo vật có đẳng cấp cao như thế a?" Thái Thanh Lão Tử hâm mộ đến cực điểm, gắt gao trừng mắt nhìn ba kiện bảo bối kia, không rời mắt được.

"Hồng Quân lão sư e rằng nguy rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

Ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo này chính là đại sát khí nghịch thiên, bù đắp sự thiếu hụt về tu vi của Lâm Nguyên, ngay cả khi Hồng Quân thúc động tu vi cửu trọng thiên cũng bị áp chế đánh cho tơi bời, liên tục bại lui.

Chương 270

"Trên người lão sư còn có đạo thương, chiến lực đỉnh phong chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian ngắn, chờ đoạn thời gian này qua đi mà vẫn chưa thể trấn áp được Vu Nguyên, e rằng không cần Vu Nguyên đích thân ra tay, chính lão sư cũng phải tự bạo mà chết." Thông Thiên Giáo Chủ cũng gật đầu.

Trong lòng hắn không khỏi có chút cảm thán, không ngờ Hồng Quân cũng có lúc lâm vào cảnh địa chật vật như vậy, đồng thời cũng có một số ưu lự, nếu Lâm Nguyên thắng, sẽ đối đãi thế nào với những Thiên Đạo Thánh nhân như bọn họ?

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử mâu quang lấp lóe, hiển nhiên cũng nghĩ đến vấn đề tương tự, nhất thời cả ba người đều trầm mặc xuống, qua một lát, Thái Thanh Lão Tử mới chậm rãi mở miệng.

"Tùy cơ ứng biến đi." Ầm!

Trong chiến trường, sức mạnh cuồng bạo cuộn trào, khắp bầu trời đều là đại đạo pháp tắc dao động, mỗi một tia pháp tắc chi lực đều ẩn chứa vĩ lực có thể diệt thế.

Lâm Nguyên lật ngược tình thế tuyệt địa, dựa vào ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo lập tức áp chế Hồng Quân, triển khai phản kích, tự nhiên là muốn nắm lấy cơ hội này, đánh chó mù đường.

"Sát!" Hắn quát lạnh, mâu quang vô cùng lăng lệ, thúc động uy lực của U Minh Thư, Luân Hồi Bàn, Hoàng Tuyền Kỳ đến cực hạn, không ngừng oanh kích về phía Hồng Quân.

Phải biết rằng, hắn chính là tham ngộ ba ngàn đại đạo, tự nhiên cũng nắm giữ U Minh quy tắc, Luân Hồi quy tắc, Sinh Tử quy tắc.

Hơn nữa ba đạo quy tắc này đều nằm trong top 10 của ba ngàn đại đạo, trước đó hắn đã tham ngộ tới mức 100%, sau đó dung nhập vào thể nội.

Do đó hiện tại khi hắn thúc động ba kiện Hỗn Độn linh bảo này, dựa vào mấy đạo quy tắc mình nắm giữ, liền có thể phát huy uy lực của chúng tới cực hạn, lực sát thương kinh người.

Ầm!

Tới cuối cùng, thậm chí có biến hóa đáng sợ phát sinh, phía sau ba kiện linh bảo đều hiện hóa ra một tôn hư ảnh Ma Thần khổng lồ, dường như những Ma Thần nắm giữ ba kiện Hỗn Độn linh bảo này đã vượt qua thời không, một lần nữa giáng lâm Hồng Hoang.

Đặc biệt là Ma Thần phía sau Hoàng Tuyền Kỳ là ngưng thực nhất, vậy mà lại là một con Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng khổng lồ, hai cánh dang rộng, lửa đỏ ngập trời, nhuộm hồng càn khôn, mỗi một sợi lông vũ đều rực rỡ đến cực điểm.

Trước đó, khi Lâm Nguyên tìm thấy ba kiện Hỗn Độn linh bảo này trong Nội Hỗn Độn, bên cạnh mỗi một kiện linh bảo đều đi kèm với một giọt tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần, mà tinh huyết bên cạnh Hoàng Tuyền Kỳ có phẩm chất cao hơn, do đó lúc này hiện hóa hư ảnh Ma Thần cũng đáng sợ hơn.

"Sát!" Trong hư không giống như truyền đến tiếng gầm thét của Hỗn Độn Ma Thần, ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo cuồng bạo hóa, thần quang ức vạn tia, phản chiếu khiến vạn đạo pháp tắc đều tinh oánh thấu triệt.

Ầm!

Chúng đồng thời lao về phía Hồng Quân, oanh kích trên người hắn, Hồng Quân thét lên một tiếng thảm thiết, thân thể nổ tung, vụn

vỡ thành ức vạn mảnh, chịu chung số phận với Lâm Nguyên.

"Ngươi có thể thoát khỏi Hồng Mông đại kiếp, sinh mệnh lực nhất định cường hãn, tiếp theo phải giết ngươi thêm vài lần nữa, đây quả là một công việc nặng nhọc a." Lâm Nguyên cười lạnh.

Ong!

Ở đằng xa, thân thể Hồng Quân trọng tổ, sắc mặt trắng bệch thêm một phần, nghe thấy lời nói của Lâm Nguyên, trong mắt hắn thoáng qua một tia thần sắc oán độc.

Hắn vốn là Thiên Đạo đạo chủ, Hồng Quân vô địch trong Hồng Hoang, cao cao tại thượng, hoành áp tất cả mọi người, hết thảy đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Vốn dĩ theo kế hoạch của hắn, trải qua thêm vài lần lượng kiếp nữa, hắn sẽ triệt để chưởng khống cả Hồng Hoang, thực hiện mục tiêu của mình.

Thế nhưng ai có thể ngờ tới, trong Hồng Hoang lại xuất hiện một yêu nghiệt như Lâm Nguyên, nghịch thế mà lên, hiện tại còn có thể đánh cho hắn tơi bời, thật là có thể nhẫn, nhục không thể nhẫn!

"Vô nhu nhiều lời, bây giờ chỉ có huyết chiến!" Hồng Quân phát tàn, ánh mắt rất điên cuồng.

Bài tẩy của hắn đều đã lật ra hết rồi, không còn thủ đoạn nào khác, còn lại chỉ có liều mạng, không đến giây phút cuối cùng thì kết quả vẫn chưa chắc chắn!

Dù sao đây cũng là Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo, thúc động lên cũng cực kỳ tiêu hao tinh thần, cho dù là tu vi như Lâm Nguyên e rằng cũng khó lòng thừa thụ.

Chỉ cần kiên trì tiếp, chờ đến khi Lâm Nguyên không trụ vững nổi nữa thì hắn sẽ thắng.

“Sát!” Hồng Quân đại hống, ức vạn cánh tay cuồng vũ, thân thể Khúc Thiện khổng lồ uốn lượn, hai con mắt đầy lệ khí bắn ra luồng sáng chói mắt, lao về phía trước sát phạt.

“Lực chi quy tắc, giá ngự chí bảo!” Lâm Nguyên cũng quát lạnh một tiếng, thúc động quy tắc mạnh nhất của hắn, một luồng dao động huyền diệu bùng nổ, cuồn cuộn tuôn ra, lập tức uy năng của ba kiện Hỗn Độn linh bảo lại tăng lên!

Tại lõi của linh bảo gần như đều bốc cháy lên, tiếng oanh minh chấn thiên.

Lực chi quy tắc đại diện cho tất cả sức mạnh trên thế gian, trong đó tự nhiên cũng bao hàm lực ngự bảo, có thể kích phát tối đa sức mạnh cực hạn của linh bảo.

“Hồng Quân, chết đi!” Lâm Nguyên hét lớn, ba kiện Hỗn Độn linh bảo rực cháy, quang hoa huyễn mục, phù văn như biển cuồn cuộn tuôn ra, nhấn chìm trời cao, giống như ba ngôi sao chổi rạch phá vũ trụ tăm tối, chói mắt đến cực điểm, chiếu sáng thiên địa, va chạm không chút hoa mỹ với ức vạn cánh tay của Hồng Quân.

Ầm!

Từng cánh tay đó toàn bộ đều nổ tung, tiếp theo thân thể Hồng Quân cũng ầm một tiếng vỡ tan, nổ thành ức vạn mảnh, một lần nữa bị Lâm Nguyên nghiền nát!

“Sát!” Mâu quang Lâm Nguyên băng hàn, không hề thả lỏng, đến đẳng cấp của bọn họ, sinh mệnh lực đều cường đại đáng sợ, một hai lần căn bản không giết chết được.

Cần phải hết lần này đến lần khác mài nhỏ nó, triệt để tiêu hao hết sinh mệnh bản nguyên của hắn, thậm chí mài nhỏ đến từng tế bào mới có thể thực sự trấn sát.

Ầ ầm!

Luân Hồi Bàn chuyển động, cắt vào trong hư không, đem từng khối thịt vụn đó nghiền nát lần nữa, đưa vào từng vòng xoáy đen kịt khổng lồ, bất kể luân hồi, chuyển sinh.

Rào!

U Minh Thư thì huyễn hóa ra từng mảnh từng mảnh thế giới U Minh, mỗi một thế giới đều trấn áp một vùng huyết nhục, khí tức tử vong vô cùng cuộn trào, thôn phệ sinh cơ của nó.

Ầm ầm ầm ~~~ Hoàng Tuyền Kỳ mãnh liệt vẫy động, một con đại hà Hoàng Tuyền tráng lệ vô biên vắt ngang hư không, quán xuyên chư thiên, nhấn chìm từng khối huyết nhục, tan chảy nhục thân của hắn.

"A..." Từng tiếng gào thét thê lương phát ra từ trong mỗi khối huyết nhục, mang theo nỗi đau đớn vô cùng, truyền khắp chư thiên, giống như dã thú sắp chết đang thảm hào.

"Thật tàn nhẫn..." Mọi người run rẩy, sợ hãi đến mức mặt như đất sét, chỉ đứng ngoài quan sát thôi cũng cảm thấy một trận rùng mình, phương thức tiêu diệt này quá kinh dị.

Tuy nhiên mọi người cũng biết đây là phương pháp duy nhất.

Tới cảnh giới như Hồng Quân, thậm chí có thể xuyên việt thời không, chạy trốn về quá khứ hoặc tương lai, chỉ cần sót lại một tế bào nhỏ nhất cũng có thể khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh trong thời gian ngắn nhất.

Chỉ có xóa sạch hết lần này đến lần khác mới có thể triệt để mài mòn sinh cơ của hắn.

"Không còn cách nào khác, xem ra ta phải ra tay rồi." Tại nơi nòng cốt của Thiên Đạo, Dương Mi thấy cảnh này liền thở dài một tiếng, lão tự nhiên không thể để mặc Hồng Quân cứ thế bị giết chết.

Trong trận chiến Khai Thiên, trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần chỉ có một mình lão trốn thoát được, nhưng cũng chỉ còn lại một phiến lá.

Lão đã tiêu tốn vô số thời gian mới từ phiến lá đó khôi phục lại cảnh giới hiện tại, nhưng trên người thực tế vẫn mang theo thương thế rất nặng.

Nếu ra tay sẽ đụng chạm đến đạo thương, dẫn phát hậu quả không thể lường trước.

Nhưng vì Hồng Quân cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể mạo hiểm, dù sao không có Hồng Quân thì kế hoạch của lão không thể thành công, bố cục vạn cổ đều sẽ thành không.

Ầm!

Một luồng khí tức khủng bố bùng nổ, ánh mắt Dương Mi lập tức trở nên lăng lệ, phía sau hiện hóa ra một cây liễu thông thiên, ức vạn cành liễu đung đưa.

Mỗi một cành liễu đều xanh óng ánh, lưu động thần quang, hà quang chói mắt, tinh oánh thấu lượng, đi kèm với đạo vận nồng đậm, càng có từng luồng dao động không gian đáng sợ.

Lão bước ra một bước, không gian dưới chân liền biến động kịch liệt, giống như sóng nước cuộn trào, rầm rộ lao về phía trước, trong nháy mắt xuyên thấu khoảng cách vô tận.

Chờ đến khi bàn chân kia của lão hạ xuống, hách nhiên đã xuất hiện trước Thiên Đạo chiến trường, định bước một bước tiến vào trong.

Trước đó khi Lâm Nguyên tiến vào Thiên Đạo trường hà, Dương Liễu cũng từng hiện thân, nhưng lúc đó có Thiên Đạo trường hà che đậy, ngoại trừ Hậu Thổ, Dương Liễu không bị ai khác nhìn thấy qua.

Mà hiện tại lão đột ngột giáng lâm, xuất hiện trước mắt chúng

sinh, lại còn giải phóng khí tức khủng bố như thế, lập tức gây ra chấn động.

Chương 271

Ầm!

"Xếp hạng thứ ba Không Gian Hỗn Độn Ma Thần...

Dương Liễu!" Thái Thanh Lão Tử thấy Dương Liễu xuất hiện, lập tức nhận ra ngay, não hải oanh minh, dấy lên sóng dữ vạn trượng.

Là người đứng đầu Tam Thanh, hắn biết rất nhiều bí ẩn Hồng Hoang, truyền thuyết kể rằng Dương Liễu đã sống sót sau đại kiếp Khai Thiên, trốn tránh ở một nơi nào đó không ai biết.

Không ngờ Dương Liễu lại đột nhiên hiện thân vào thời khắc mấu chốt này.

"Cái gì?" Lời này vừa thốt ra, tất cả mọi người kinh ngạc, mắt trợn tròn, lộ ra thần sắc không thể tin nổi nhìn về phía cây liễu thông thiên kia.

"Không gian Ma Thần..." Mọi người run rẩy, trong mắt lộ ra thần sắc kinh hoàng, một luồng hàn ý từ đáy lòng bốc lên, nhấn chìm toàn thân, linh hồn đều đang run rẩy.

Ở thời đại Hỗn Độn, Không Gian Ma Thần là Ma Thần đáng sợ xếp thứ ba, chỉ đứng sau Bàn Cổ đại thần và Thời Gian Ma Thần, một thân thực lực bễ nghễ Hồng Hoang, quét ngang vô tận Ma Thần.

Lão đối với Không Gian quy tắc nắm giữ càng đạt tới cấp độ không thể tin nổi, nghe nói đã thực sự nắm giữ hoàn chỉnh Không Gian chi đạo, nhất niệm có thể sinh vạn giới, nhất niệm có thể diệt vạn giới.

Quái vật trong truyền thuyết như vậy sao lại xuất hiện ở Hồng Hoang?

Đây là Ma Thần a, cho dù là Ma Thần yếu nhất e rằng cũng có tu vi cấp bậc Thánh nhân, vậy Không Gian Ma Thần xếp hạng thứ hai này sẽ khủng bố đến mức nào?

Sinh linh như vậy xuất hiện, ai có thể là đối thủ?

Ngay cả Hồng Quân, Lâm Nguyên cũng sẽ bị đánh chết trong nháy mắt!

"Không cần lo lắng, Không Gian Ma Thần này không phải Không Gian Ma Thần năm đó, thực lực của hắn ước chừng chỉ ở cùng cấp độ với Hồng Quân lão sư.

Dù sao trải qua trận chiến Khai Thiên, dù có sống sót thì chắc chắn cũng mang theo trọng thương khó có thể tưởng tượng!" Rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ và các Thiên Đạo Thánh nhân khác đã bắn ra mâu quang lăng lệ, thấu hiểu một số bí ẩn.

Nhưng bọn họ lập tức phát hiện xung quanh cơ thể Dương Mi tràn ngập khí tức Thiên Đạo nồng đậm, gần như tinh khiết giống hệt khí tức Thiên Đạo trên người Hồng Quân.

Bọn họ vốn là Thiên Đạo Thánh nhân, đối với khí tức Thiên Đạo tự nhiên vô cùng nhạy cảm, cảm tri được hết thầy chuyện này, nhất thời trong lòng đại chấn, hiểu ra vấn đề.

"Hồng Quân lão sư và Không Gian Ma Thần Dương Mi là cao thủ cùng một trận doanh!" Thông Thiên Giáo Chủ thất thanh kinh hô.

Lời này vừa thốt ra, lập tức cả Hồng Hoang dấy lên làn sóng kinh thiên!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, phía Hồng Quân vậy mà còn có một trợ thủ khủng bố như vậy sao?

Lâm Nguyên để đánh bại Hồng Quân đã tung ra tất cả bài tẩy của mình, hơn nữa cho đến lúc này tuy chiếm ưu thế tuyệt đối nhưng vẫn

chưa triệt để trấn sát được Hồng Quân.

Hiện tại lại thêm một Dương Mi nữa, còn đánh thế nào được?

Đơn giản là tất bại!

"Cuối cùng ngươi cũng xuất hiện." Lâm Nguyên lại không có thần sắc ngoài ý muốn, dù sao trước đó ở Thiên Đạo trường hà đã từng gặp Dương Mi, còn cùng lão kịch chiến vài hiệp.

"Thả Hồng Quân đi, lần này chúng ta có thể nhượng bộ một bước, không dựa vào Thiên Đạo chiến trường vơ vét khí vận Vu tộc nữa." Dương Mi vô cảm nói.

"Sự đã đến nước này, không có dư địa để hòa hoãn, ta tất yếu phải tru sát Hồng Quân." Lâm Nguyên mở miệng, lời nói mang theo sát cơ kiên định vô cùng, nhiếp nhân tâm phách.

"Có ta ở đây, ngươi không làm được." Dương Mi chỉ đơn giản đáp lại.

"Ngươi có thể thử xem." Lâm Nguyên cười lạnh.

Trong lúc nói chuyện, hắn một bên trấn sát Hồng Quân, một bên giơ tay ấn vào hư không, chỉ nghe thấy ầm một tiếng nổ lớn, Thiên Đạo chiến trường bốc cháy lên, ức vạn phù văn hiện lên.

"Thiên Đạo chiến trường có quy tắc, trận chiến chưa kết thúc thì người khác không được can thiệp, ai cũng đừng hòng xông vào lúc đang chiến đấu, ngay cả ngươi cũng không được." Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

Đối với Dương Mi, hắn tự nhiên sớm đã có chuẩn bị, dựa vào chính là Thiên Đạo chiến trường, sự hiểu biết của hắn đối với Thiên Đạo chiến trường này không hề thua kém Hồng Quân, tự nhiên có thể sử dụng linh hoạt quy tắc của nó.

“Một tòa chiến trường cỏn con làm sao có thể ngăn được Không Gian Ma Thần ta?” Dương Mi mở miệng, mang theo một vẻ ngạo nhiên.

Không Gian Ma Thần chưởng khống Không Gian đại đạo, thiên hạ bao la nhưng rất khó có nơi nào có thể ngăn cản bước chân của lão, bất luận là tuyệt cảnh hay các loại cấm kỵ pháp trận, lão đều có thể thong thả tiến lùi.

Năm đó một rìu khai thiên của Bàn Cổ lão còn có thể né được, muốn tiến vào một tòa trận pháp tự nhiên là chuyện đơn giản không gì bằng, tâm niệm động một cái là có thể làm được.

Xẹt!

Không Gian Ma Thần đưa ngón tay ra vẽ một đạo quang môn trong hư không, sau đó dùng tay nhẹ nhàng vỗ một cái, đạo quang môn kia liền hú vang lao ra, khắc sâu vào ức vạn phù văn nơi biên duyên Thiên Đạo chiến trường.

“Mở cửa.” Dương Mi thản nhiên mở miệng.

Ầm!

Lời này vừa dứt, thiên địa đều chấn động mạnh mẽ, quang môn bùng nổ thần quang trùng tiêu, chấn động kịch liệt, muốn mở ra hai bên để khai mở một cánh cửa có thể tiến vào Thiên Đạo chiến trường.

Xung quanh quang môn, vô số thế giới hiện ra giống như bọt khí, tỏa ra sắc màu rực rỡ, không ngừng sinh ra rồi lại nhanh chóng yên diệt, thể hiện rõ quy tắc chí cao của Không Gian chi đạo.

Mọi người thấy vậy đều vô cùng chấn kinh, đây chính là thủ đoạn của Không Gian Ma Thần sao?

Thật đáng sợ, ẩn chứa đạo diệu vô tận, nhìn không hiểu nhưng lại có thể cảm nhận thực tế sự khủng bố ẩn chứa trong đó.

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo, dị biến đột nhiên xảy ra.

Răng rắc!

Đạo quang môn vốn đang dần dần mở ra bỗng nhiên chấn động, xuất hiện một đạo vết nứt, tiếp theo vết nứt này như mạng nhện lan rộng ra ngoài, trong chớp mắt đã phủ kín toàn bộ.

Ầm!

Sau đó chỉ nghe thấy một tiếng oanh minh đáng sợ, đạo quang môn này liền nổ tung.

Thấp thoáng có thể thấy trong ức vạn phù văn của Thiên Đạo chiến trường kia, có một mai không gian phù văn đặc biệt rực rỡ, chói mắt như mặt trời.

Trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ ngoài ý muốn, vô cùng ngạc nhiên, tình huống gì đây?

Không Gian Ma Thần vậy mà thất bại rồi, không thể mở ra Thiên Đạo chiến trường!

"Rất tốt, không ngờ ngươi đã sớm động tay động chân trong trận pháp Ức Kiếp Đoạt Vận này." Sắc mặt Dương Mi trầm xuống, liếc mắt một cái đã nhận ra mai không gian phù văn đó là do Lâm Nguyên làm.

Trước đó ở Thiên Đạo trường hà, lão đã từng giao thủ với Lâm Nguyên, biết tạo nghệ Không Gian quy tắc của Lâm Nguyên cũng vô cùng thâm hậu, cho dù không bằng lão thì cũng đủ để gây ra một số rắc rối.

Đặc biệt là Lâm Nguyên dùng Lực chi quy tắc thôi động Không Gian quy tắc, sau khi bùng nổ sức mạnh không gian, ngay cả lão cũng phải trịnh trọng đối đãi.

Thứ nhất là bởi vì sức mạnh không gian so với Không Gian quy tắc được coi là một loại sức mạnh cao cấp hơn, thể hiện một bản chất nào đó của không gian.

Thứ hai là bởi vì lão dù sao cũng có thương tích, chỉ có thể phát huy ra tu vi nhất định, do hạn chế về cảnh giới, nhiều ảo diệu của Không Gian quy tắc lão tuy hiểu nhưng không thi triển ra được, cũng không có cách nào đối phó với Lâm Nguyên.

"Tiểu tử ngươi cũng tính là xảo quyệt." Lão lạnh lùng mở miệng, sâu trong đáy mắt lóe qua một tia kiêng kỵ.

Lâm Nguyên bố cục quá thâm sâu, vậy mà sớm đã dự liệu lão sẽ ra tay, chuẩn bị sẵn hậu thủ, ngay cả thời đại Hỗn Độn người có tâm cơ cỡ này cũng là thiểu số.

"Ngươi ở bên ngoài từ từ mà đợi đi, đợi ta đánh chết Hồng Quân, đoạt lấy khí vận của hắn xong sẽ tới chiến với ngươi." Lâm Nguyên bình tĩnh mở miệng, trong lúc nói chuyện lại đánh nổ Hồng Quân thêm một lần nữa.

Chương 272

"Ngươi lại có kế hoạch như vậy!" Dương Mi lập tức biến sắc, không còn giữ được bình tĩnh nữa, trong não hải dấy lên sóng dữ, một trận hãi hùng.

Hồng Quân là Thiên Đạo đạo chủ, lại là sinh linh duy nhất còn sống từ thời đại Hồng Mông, khí vận trên người hắn nồng hậu gấp mười, gấp trăm lần so với bốn tộc cường giả trước đó.

Nếu Lâm Nguyên thực sự thôn phệ Thiên Đạo khí vận trên người Hồng Quân, thực lực của hắn sẽ thăng tiến tới cấp độ nào?

Đến lúc đó ngay cả lão cũng không thể là đối thủ của Lâm Nguyên, sẽ bị nghiền nát!

Từ đó về sau, Hồng Hoang sẽ là Hồng Hoang của một mình Lâm Nguyên hắn!

"Hóa ra ngươi muốn một mình nhập chiến trường, đối địch với bọn ta là vì có dã tâm như vậy, trước đó đúng là đã đánh giá thấp ngươi." Dương Mi lạnh giọng nói, trong giọng nói như có mảnh băng vụn.

"Dương Mi, nhất định phải ngăn cản hắn!

Tuyệt đối không được để hắn thành công!" Từ trong thân thể tàn phá của Hồng Quân khó khăn truyền ra một đạo tàn niệm, gào thét trong Thiên Đạo chiến trường.

"Ngươi yên tâm đi, có ta ở đây, ngươi có thể sống." Dương Mi bình tĩnh lại, trong mắt phát ra hàn quang nhiếp người, khí thế toàn thân lập tức mạnh mẽ tới đỉnh điểm.

"Nếu đã dùng quy tắc không mở được thì cưỡng ép công phá, dù

sao trải qua đại chiến vừa rồi, Thiên Đạo chiến trường này cũng đã tàn phá rồi, không chịu nổi công kích của ta.” Dương Mi đại hống.

Lão dù sao cũng là Không Gian Ma Thần xếp thứ hai, nhãn lực cao đến mức khó tin, lập tức bắt lấy điểm yếu, nghĩ ra sách lược đối phó.

Ầm!

Dương Mi lập tức cuồng bạo, khí thế thăng tới đỉnh điểm, ức vạn cành liễu đều giống như bốc cháy, hào quang vô tận bùng nổ, đồng thời bắn ra oanh kích vào Thiên Đạo chiến trường.

Quá mạnh mẽ, đây là sức mạnh của Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, so với Hồng Quân chỉ có hơn chứ không kém, một luồng khí tức thoát ra ngoài đã khiến hàng trăm tỷ tinh thần ngoài vực ngoại hóa thành tro bụi.

Cả Hồng Hoang đều đang run rẩy giống như sắp nổ tung, tất cả sinh linh rùng mình, ngay cả mấy vị Thiên Đạo Thánh nhân cũng có ánh mắt kinh hoàng, cảm thấy nguy cơ sinh tử!

Đối mặt với loại cường giả này, với tu vi của bọn họ, chỉ cần lại gần thôi cũng có khả năng mất mạng, chênh lệch quá lớn, giống như kiến hôi và cự long.

Răng rắc!

Khắc sau Thiên Đạo chiến trường chấn động, xuất hiện một đạo vết nứt, quả nhiên đúng như Dương Mi nói, nó không chịu nổi sự tấn công từ bên ngoài, có thể bị phá vỡ.

Tim của mọi người đều treo ngược lên tận cổ, vô cùng khẩn trương lo lắng cho cục diện tiếp theo.

Nếu Thiên Đạo chiến trường bị phá vỡ, Lâm Nguyên đại chiến với Dương Mi, không còn thứ gì có thể ngăn cản dư chấn chiến đấu của bọn họ, cả Hồng Hoang đều sẽ vì thế mà phá diệt!

“Chạy thôi.” Một tôn đại thần thông giả đột nhiên thở dài một tiếng, sau đó không nói một lời quay đầu bay ra khỏi đại lục Hồng Hoang, xuyên qua thai mô đại địa, lao về phía sâu thẳm nhất của tinh không.

“Hồng Hoang không thể ở lại được nữa, ở lại tiếp chỉ có con đường chết.” Những người khác cũng giật mình tỉnh ngộ, không cần suy nghĩ liền thúc động toàn bộ tu vi đào vong vào tinh không Hồng Hoang.

Cũng có một số đại thần thông giả có tinh thần trách nhiệm, thúc động tu vi mang theo tộc quần của mình cùng chạy trốn.

Nhưng đây là số ít, dù sao những người này đều cảm thấy thời gian không còn nhiều, trì hoãn thêm một khắc là thêm một phần nguy cơ.

Vút vút vút!!

Nhất thời hàng vạn đạo trường hồng thăng không, rạch phá thương khung tạo nên cảnh tượng tráng lệ, nhưng mọi người đều biết đằng sau đó đại diện cho sự hủy diệt, hạo kiếp và cái chết.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất... những tồn tại đã thành thánh thì không mấy lo lắng, với tu vi của bọn họ chỉ đứng quan chiến thì vẫn không có nguy hiểm gì.

Tuy nhiên bọn họ nhìn xuống sơn hà bao la phía dưới, trong lòng cũng thở dài: “Thế giới rực rỡ này e rằng sắp bị hủy trong chốc lát.” Trong mắt bọn họ hiện ra một tia mờ mịt: “Hết trận chiến này đến trận chiến khác, đến bây giờ ngay cả mảnh đất chúng ta sinh sống cũng không giữ được, sắp bị hủy diệt.

Vậy thì những cuộc đại chiến hết lần này đến lần khác đó rốt cuộc là vì cái gì chứ?

Thực sự có thể mang lại cho chúng ta thứ chúng ta muốn sao?" Bọn họ nhớ lại lịch sử trước đây, không khỏi phát hiện ra bất luận chiến tranh lúc đầu có lý do quang minh rực rỡ thế nào thì kết cục cuối cùng đều là lưỡng bại câu thương.

Tuy nhiên ý niệm này cũng chỉ thoáng qua, nhanh chóng bị bọn họ dập tắt, ánh mắt lại khôi phục vẻ lạnh khốc.

Bất kể thế nào, sự việc đã tiến triển đến bước này rồi, lùi một bước là chết, bọn họ chỉ có thể đi theo sau trận doanh Thiên Đạo, không chết không ngừng với Vu tộc.

"Vu Thánh nhất định có thể xoay chuyển cục diện!" Trong Vu tộc, các cường giả đều vô cùng kiên định, tràn đầy tin tưởng vào Lâm Nguyên.

Hơn nữa bọn họ cũng không cần lo lắng chiến tranh ảnh hưởng, dù sao đều ở thế giới Địa Phủ, có Địa Đạo trường hà thủ hộ.

"Ha ha..." Đột nhiên ngay lúc này, trong Thiên Đạo chiến trường, Lâm Nguyên cười lớn.

"Nếu ngươi đã muốn phá hủy chiến trường này đến thế thì cứ tùy ngươi, ta thỏa mãn tâm nguyện của ngươi." Lâm Nguyên đột nhiên quát lạnh một tiếng, đưa tay ấn vào hư không.

Ầm ầm!

Thiên Đạo chiến trường chấn động, vô số phù văn yên diệt, vậy mà lập tức tan rã ra, triệt để mở ra.

"Hửm?" Dương Mi đại kinh, không thể lý giải nổi, sau đó nghi nghi hoặc hoặc, vậy mà lùi lại một bước ngừng tiến công.

Lão biết Lâm Nguyên đáng sợ, thấy hắn đột nhiên rút bỏ Thiên Đạo chiến trường, luôn cảm thấy trong đó có âm mưu.

“Ngươi muốn Hồng Quân, ta cũng trả lại cho ngươi.” Lâm Nguyên đại hống, đột nhiên thu tay, ba kiện Hỗn Độn linh bảo phát sáng, bao bọc một phần nhỏ huyết nhục của Hồng Quân bay vào trong cơ thể Lâm Nguyên.

Ầm!

Trong cơ thể hắn, Hồng Mông Thế Giới Thụ phát sáng, Hồng Mông chi lực thúc động, cuồn cuộn tử quang vô cùng hình thành ức vạn mai phù văn trấn phong, lập tức trấn áp phần nhỏ huyết nhục của Hồng Quân lại.

Còn lại phần lớn huyết nhục, Lâm Nguyên tùy tay quét một cái, một tiếng nổ lớn vang lên, giữa thiên địa nổi cuồng phong thổi cho ba mươi ba tầng trời dao động, phần huyết nhục còn lại đều bay về phía Dương Mi.

“A...” Hồng Quân nộ hống, không còn Lâm Nguyên trấn sát, trong chớp mắt đã ngưng tụ lại giữa đường, hóa thành hình thái Khúc Thiện, chẳng qua là thiếu mất một đoạn đuôi lớn.

Trên người hắn chằng chịt vết máu, trong vết máu tỏa ra đạo quang, nhìn kỹ lại hách nhiên là từng đạo phù quang không ngừng chấn động, dường như khoảnh khắc sau sẽ bạo phát.

“Tình huống gì vậy?” Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người thấy cảnh này đều đại hoặc bất giải, hoàn toàn không thể lý giải, không hiểu Lâm Nguyên vì sao lại làm như vậy.

“Lâm Nguyên, ngươi bị điên rồi sao?

Lại chủ động từ bỏ ưu thế của mình để tìm chết!

Tuy nhiên nếu ngươi đã làm vậy thì ta cũng sẽ không khách khí.” Dương Mi cũng cười lạnh nói.

“Sát!” Hồng Quân cũng gào thét, trong mắt đầy sát ý điên cuồng.

Trải nghiệm vừa rồi hắn đơn giản không muốn nhớ lại, còn đau đớn gấp vạn lần bị Bàn Cổ đại thần chém giết.

Bởi vì Bàn Cổ đại thần dù sao cũng là cường giả đệ nhất cổ kim, bị tồn tại như vậy chém giết thì chí ít trong lòng cũng cảm thấy đó là chuyện bình thường.

Nhưng trong tay Lâm Nguyên, bị oanh bạo và trấn sát liên tục khiến trong lòng Hồng Quân không khỏi sinh ra nỗi sỉ nhục vô cùng, cảm giác sỉ nhục này dù có dốc cạn biển Hỗn Độn cũng khó lòng rửa sạch.

"Các ngươi thực sự muốn chiến đấu với ta sao?

Nếu thực sự muốn thì ta phụng bồi." Đối mặt với hai tôn cường giả đỉnh tiêm nhất, thần sắc Lâm Nguyên trấn định, vô cùng bình tĩnh.

Lời này vừa thốt ra, Hồng Quân, Dương Mi lập tức cứng đờ người.

Chương 273

Bọn họ đột nhiên nhận ra trận chiến này không thể tiếp tục được nữa.

Nguyên nhân chủ yếu nhất đương nhiên là vì Hồng Quân đã bẻ gãy gông xiềng của chính mình, kích phát đạo thương, nếu tiếp tục chiến đấu thì sớm muộn gì đạo thương cũng bộc phát, chết không toàn mạng!

Mà Dương Mi, dù thế nào cũng không thể giương mắt nhìn Hồng Quân đi nộp mạng, dù sao không có Hồng Quân thì đại kế hoạch kia của lão không thể thi triển.

Cho nên bọn họ chỉ có thể rút lui, ẩn nhẫn!

Nghĩ lại, Lâm Nguyên chính là đã nhìn thấu điểm này của bọn họ nên mới đột ngột giải khai Thiên Đạo chiến trường và đình chỉ chiến đấu.

"Ngươi... tâm tư thật độc lạt!" Dương Mi lúc này đơn giản là đang nghiến răng, trong mắt phun ra ngọn lửa giận vô cùng, sát ý gần như không thể kìm nén.

Bởi vì lão phát hiện mình bị Lâm Nguyên nắm thóp gắt gao!

Cảm giác bị người ta tính kế chi li thế này quả thực không dễ chịu chút nào!

Lão là ai?

Không Gian Ma Thần!

Thời đại Hỗn Độn tung hoành trong Hỗn Độn bao la, xếp thứ ba, Vận Mệnh, Nhân Quả đều phải đứng dưới lão.

Kết quả lại bị tính kế như thế, đây là sỉ nhục, sỉ nhục lớn lao!

"Vu Nguyên, ta với ngươi bất tử bất hưu!" Hồng Quân cũng gào thét, thần sắc đều vặn vẹo, còn não nộ hơn cả Dương Mi, trên thân thể từng đạo đạo thương đáng sợ đều đang kêu chi chi, dường như khoảnh khắc sau sẽ bạo phát.

Hắn quá thảm.

Từ khi trận chiến này bắt đầu đã bị Lâm Nguyên tính kế chi li, trước tiên là bị cướp mất khí vận bốn tộc, không những không thể trấn sát Lâm Nguyên mà còn bị cướp mất khí vận bốn tộc, tổn thất một miếng thịt lớn.

Sau đó đích thân ra trận, vậy mà lại bị Lâm Nguyên đánh bại, oanh sát hết lần này đến lần khác, còn bị cướp mất một phần nhỏ huyết nhục.

Đó là huyết nhục của Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên a!

Nói không khách khí, cho dù là Tiên thiên chí bảo tầm thường cũng không bằng giá trị của những huyết nhục đó.

Luyện hóa thành dược thì đó là thần dược đỉnh cấp nhất thế gian.

Luyện chế thành linh bảo thì ít nhất cũng là phẩm giai Tiên thiên chí bảo!

Không làm gì cả, chỉ cần tham ngộ các đại đạo phù văn ẩn chứa trong huyết nhục thôi cũng có thể ngộ thấu một con đường thông thiên dẫn tới Hỗn Nguyên Thánh nhân!

Hắn tiêu tốn vô cùng tâm huyết, tân tân khổ khổ bố trí một chiến trường như vậy, cuối cùng toàn bộ đều làm áo cưới cho Lâm Nguyên, mà bản thân thì chẳng nhận được gì, ngược lại tổn thất thảm trọng.

Làm sao mà nhịn được?

Ai có thể chấp nhận?

"A..." Hồng Quân gào thét, trong giọng nói lại mang theo một luồng bi lương, giống như tiếng thảm hào của dã thú sắp chết, khiến người ta nghe thấy tâm tình đều trở nên đồng cảm, thương xót.

"Gào thét cái gì, nếu muốn ra tay thì mau đánh đi." Thần sắc Lâm Nguyên không chút lay động, thản nhiên mở miệng.

"Ngươi... ngươi..." Hồng Quân tức đến mức không nói nên lời, khoảnh khắc sau mũi, mắt, tai vậy mà đều bắt đầu bốc khói trắng, mắt càng trở nên đỏ ngầu.

"Chúng ta đi thôi." Dương Mi lúc này lại bình tĩnh lại, thở dài một tiếng, kéo Hồng Quân rời đi, tiếp theo điều quan trọng nhất là phải tìm cách trấn áp đạo thương của Hồng Quân.

Bất luận nói thế nào, trận chiến này từ khi Lâm Nguyên lấy ra ba kiện Hỗn Độn linh bảo trấn áp Hồng Quân bắt đầu là đã triệt để thất bại, tiếp tục nữa chỉ có thể lưỡng bại câu thương.

"Chuyện này... vậy là kết thúc rồi?" Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người thấy cảnh này đều có chút ngơ ngác, cảm thấy hơi đột ngột.

Trong Hồng Hoang, chúng nhân đều có phần kinh hãi, bọn họ đều tưởng rằng Lâm Nguyên sẽ dốc toàn lực để tru sát Hồng Quân, dù sao trên thân Hồng Quân đã có đạo thương, hoàn toàn có khả năng bị đánh giết trước khi Dương Mi phá tan chiến trường Thiên Đạo.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, quyết định này của Lâm Nguyên cũng coi như bình thường.

Nếu thật sự bất chấp tất cả để giết Hồng Quân, tiếp theo sẽ phải đại chiến với Dương Mi.

Dương Mi là một đại cao thủ không hề thua kém Hồng Quân,

chiến đấu với lão sẽ chẳng thu được lợi lộc gì.

Ngược lại, thả Hồng Quân đi, vì lợi ích bản thân, Hồng Quân và Dương Mi sẽ không tiếp tục dây dưa với Lâm Nguyên mà sẽ rút lui, tìm nơi chữa thương, chờ đợi thời cơ để giao phong lần nữa.

"Chiến đấu vẫn chưa kết thúc, mà chỉ là kéo dài ra thôi." Có người thở dài.

Phía Hồng Quân và Lâm Nguyên đã rơi vào cục diện bất tử bất hưu, đôi bên khẳng định sẽ lại dấy lên một trận đại chiến trong tương lai.

Đại quyết chiến chưa kết thúc, chỉ là lùi về sau.

Sở dĩ trì hoãn là vì lúc này cả hai bên đều không có nắm chắc tiêu diệt đối phương, đều muốn tạm thời tránh chiến để tăng cường thực lực của mình.

"Trận hạo kiếp này vẫn chưa qua đi, tương lai khi bùng phát lần nữa chắc chắn sẽ càng thêm khủng bố." Nhiều người lo âu.

Nghĩ đến lúc đó, phe Hồng Quân và phe Lâm Nguyên chắc chắn sẽ trở nên mạnh hơn, nắm giữ những thủ đoạn mới đáng sợ, một khi giao chiến, Hồng Hoang chắc chắn không giữ nổi.

"Vẫn nên tiếp tục chạy thôi." Những đại thần thông giả trốn chạy về phía tinh không trước đó không dừng lại, mà tiếp tục đi sâu vào tinh không.

Tinh không Hồng Hoang vốn không an toàn, có hỗn độn khí lưu, có thái cổ hung thú, nhưng trong mắt những đại thần thông giả này, nó vẫn tốt hơn Hồng Hoang hiện tại rất nhiều.

"Hồng Quân lão sư chạy rồi, vậy chúng ta phải làm sao?" Trên núi Tu Di, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều đờ đẫn.

Trận chiến này rõ ràng là Lâm Nguyên đã thắng, cường giả tứ tộc đều vẫn lạc, Hồng Quân mang thương tích bỏ chạy, phe Thiên Đạo tổn thất thảm trọng!

Trong thời gian ngắn, Hồng Quân và Dương Mi chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Hai vị đại lão này vốn là định hải thần châm của phe Thiên Đạo, họ đột nhiên chạy mất, vậy những kẻ trung thành theo phe Thiên Đạo như bọn họ phải tính sao?

Bọn họ không thể là đối thủ của Lâm Nguyên, e rằng chỉ trong nháy mắt sẽ bị diệt sát, mà với tính cách của Lâm Nguyên, có cơ hội tốt thế này chắc chắn sẽ không buông tha bọn họ!

"Thử liên lạc với Hồng Quân lão sư xem." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức hành động, đi sâu vào núi Tu Di, tiến vào một thạch động tràn ngập khí tức cổ xưa.

Trước một bài vị tỏa ra tử quang mông lung, bọn họ đốt lên một nén hương.

Một làn hương khí lượn lờ bay lên, thẳng tới cửu trọng thiên.

Đây là thủ đoạn để bọn họ liên lạc với Hồng Quân.

Trước đây khi Hồng Quân lấy thân hợp đạo, về cơ bản là cách biệt với thế gian, nếu muốn giao tiếp với lão thì chỉ có thể thông qua phương thức đặc thù này.

Loại hương này tên là Thiên Đạo Hương, có thể đi thẳng vào lõi Thiên Đạo để Hồng Quân cảm nhận được, sau đó lão sẽ hồi ứng tiếng gọi, mượn sức mạnh Thiên Đạo có mặt ở khắp nơi để hiển hóa hình chiếu.

Nhưng lần này bọn họ đã thất bại, hương khí bay đi rất lâu, thậm chí nén hương đã cháy hết mà thạch động cổ xưa vẫn không có động

tĩnh gì.

Chương 274

"Có lẽ Hồng Quân lão sư trọng thương rồi, căn bản không còn tinh lực để ý đến chúng ta." Sắc mặt Chuẩn Đề trở nên âm trầm, trong lòng nảy sinh một luồng oán giận đối với Hồng Quân.

Chúng ta dù sao cũng là những kẻ theo lão trung thành nhất, vậy mà lão lại bỏ mặc chúng ta để chạy trốn, không chút trách nhiệm, thật khiến người ta lạnh lòng.

"Đệ xem chúng ta tiếp theo nên làm gì?" Tiếp Dẫn hỏi.

Hắn biết Chuẩn Đề giỏi nhân quả chi đạo, tính toán kinh người, dù ở nghịch cảnh nào cũng nghĩ ra được trăm phương ngàn kế, là kẻ giỏi âm mưu quỷ kế nhất Hồng Hoang.

"Giữa chúng ta và Vu tộc là huyết cừu bất tử bất hưu, dù có đầu hàng bọn chúng cũng không bao giờ tiếp nhận.

Huống hồ chúng ta là Thiên Đạo Thánh nhân, sức mạnh đều từ Thiên Đạo mà ra, dù Vu tộc thật sự thu nhận thì Thiên Đạo muốn diệt chúng ta cũng quá dễ dàng.

Cho nên cách duy nhất hiện giờ là chạy!" Chuẩn Đề suy tính một lát, thần sắc trở nên hung ác, lạnh giọng nói.

"Chạy?

Nhưng ở đây là cơ nghiệp chúng ta đã tốn bao tâm huyết mới dựng lên được." Giọng Tiếp Dẫn run rẩy, núi Tu Di là căn bản của bọn họ, giờ mà chạy thì sau này muốn xây dựng một thánh địa tương đương không biết phải tốn bao nhiêu công sức.

Chuẩn Đề im lặng hồi lâu mới nói: "Không còn cách nào khác, sự tình đã đến nước này, đành phải cắt bỏ ngoại vật thôi." Hắn cũng vạn

phần không nỡ, nghĩ đến việc phải bỏ núi Tu Di mà lòng như dao cắt, nhưng Lâm Nguyên quá đáng sợ, không chạy không được!

"Ai ngờ được chúng ta lại bị Vu tộc ép đến mức này." Tiếp Dẫn thở dài một tiếng thật dài, trong giọng nói mang theo sự thê lương và lạc lõng.

Thiên Đạo Thánh nhân vốn cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh, dù bọn họ là những kẻ yếu nhất trong số các Thánh nhân nhưng cũng từng uy phong bát diện, chủ đạo lịch sử Hồng Hoang, dấy lên bao trận hạo kiếp, nắm giữ vận mệnh chúng sinh.

Vậy mà giờ đây lại biến thành hai kẻ như chó nhà có tang, chỉ biết hốt hoảng chạy trốn.

"Không còn cách nào cả." Chuẩn Đề cũng thở dài, sau đó bắt đầu hành động, vận dụng đại pháp lực dời cả núi Tu Di đi, luyện hóa nó nhỏ như hạt cải, rồi cùng Tiếp Dẫn bay vào thâm không.

"Đúng rồi, Yêu tộc còn có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất là hai vị Thánh nhân, dưới trướng các Yêu thánh cũng có thực lực phi phàm, còn Côn Luân Sơn thì khỏi phải nói, Tam Thanh đều là tồn tại đỉnh tiêm, tại sao chúng ta không kết minh với bọn họ?" Trên đường chạy trốn, Tiếp Dẫn chợt nhớ tới điểm này liền vội vàng nói.

"Huynh trưởng quên chuyện Lâm Nguyên một rìu chém sạch cường giả tứ tộc trong chiến trường Thiên Đạo rồi sao?" Chuẩn Đề cười lạnh.

Tiếp Dẫn lập tức rùng mình, mắt lóe lên vẻ kinh sợ.

Cách đây không lâu, trong chiến trường Thiên Đạo, Lâm Nguyên đã dùng kế khiến Hồng Quân thu nhỏ diện tích chiến trường, dồn cường giả tứ tộc lại một chỗ rồi chỉ dùng một rìu để trảm sạch!

Nếu bọn họ kết minh với Yêu tộc hay Tam Thanh, tụ tập lại một

chỗ mà bị Lâm Nguyên phát hiện, chẳng phải cũng sẽ chịu chung kết cục sao?

"Tiếp theo cứ nhìn vào vận khí thôi, xem Vu Nguyên sẽ nhắm vào ai trước." Chuẩn Đề u u nói.

Ngay khi Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn mang theo núi Tu Di cùng đám đệ tử đào vong vào tinh không, cường giả Yêu tộc cũng có hành động tương tự.

Vốn dĩ sau khi Vu tộc rút về Địa Phủ, Yêu tộc đã phản công và chiếm lĩnh phần lớn cương vực Hồng Hoang, giờ đây tất cả đều bị vứt bỏ, bọn họ tháo chạy như điên vào thâm không.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai kẻ này chạy nhanh nhất.

Bọn họ thực sự sợ hãi, nhớ lại những lần bị Lâm Nguyên áp chế trong các trận Vu Yêu đại chiến trước đó, nỗi sợ này đã ăn sâu vào tủy.

Trước đây có Hồng Quân còn có thể miễn cưỡng áp chế, giờ không còn Hồng Quân, nỗi sợ bùng phát mãnh liệt vô cùng.

Tại Côn Luân Sơn, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ cũng im lặng.

Là sinh linh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, trong lòng bọn họ đều có ngạo khí, chạy trốn như vậy thực sự không đành lòng, căn bản khó lòng tiếp nhận.

Huống hồ, nghiêm túc mà nói, ngoại trừ Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ không hề có xung đột trực tiếp với Vu tộc.

Điều này khiến ba người bọn họ nảy sinh những tâm tư dị biệt.

“Hai vị hiền đệ, lần này Hồng Quân chiến bại, Vu tộc đại thắng, chúng ta là Thiên Đạo Thánh nhân tất phải có một quyết định.

Ta hoàn toàn nghe theo ý các đệ.

Nếu chọn tiếp tục đứng về phía Thiên Đạo, chúng ta đi ngay bây giờ.

Nếu các đệ muốn quy thuận Vu tộc, hãy lấy đầu ta làm lễ ra mắt để mưu cầu vị trí trong Vu tộc.” Sau một hồi im lặng, Thái Thanh Lão Tử vô cảm lên tiếng.

“Đại huynh nói gì vậy!” Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều kinh hãi.

Hiện giờ Tam Thanh chưa rạn nứt, quan hệ vẫn tốt, cả hai đều rất coi trọng tình nghĩa huynh đệ.

“Tam Thanh vốn là một thể, nếu đại huynh có xung đột với Vu tộc thì cũng có nghĩa chúng ta có xung đột với chúng, đôi bên không còn khả năng thỏa hiệp, làm sao có chuyện quy thuận?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

“Hừ, nếu Vu Nguyên đó thật sự đến, cùng lắm là đánh một trận!

Tru Tiên Tứ Kiếm của ta chưa chắc đã không sắc bén!” Thông Thiên Giáo Chủ càng cười lạnh liên tục.

Trong mắt hắn bắn ra hai luồng nhãn quang nhiếp người như tiên kiếm tuyệt thế, thánh nhân uy áp giải phóng, vô số dị tượng cuồn cuộn.

Thái Thanh Lão Tử thấy kế khích tướng có tác dụng, mặt vẫn vô cảm nhưng trong lòng thầm cười, biết rõ hai người đệ đệ này chắc chắn sẽ đứng về phía mình.

Sau đó y nghiêm mặt nói: “Hai vị hiền đệ nguyện cùng ta tiến thối,

ta vô cùng cảm động!

Có điều, nếu khai chiến với Vu Nguyên, kết cục cuối cùng của chúng ta cũng chỉ có chết.

Chúng ta tuy không sợ chết, nhưng không thể chết một cách dễ dàng như vậy, bởi với căn nguyên và thiên phú của chúng ta, tương lai chưa chắc không có khả năng vượt qua hắn!

Vì vậy, ta kiến nghị chúng ta tạm thời rút lui, ẩn nhẫn chờ thời!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nghe xong trong lòng không mấy cam tâm, họ đều là những kẻ cực kỳ kiêu ngạo, thà chết chứ không muốn chạy.

Tuy nhiên những gì Lão Tử nói cũng có vài phần đạo lý.

"Đã vậy thì nghe theo đại huynh thôi." Cuối cùng, Nguyên Thủy Thiên Tôn thở dài.

Thông Thiên Giáo Chủ không nói gì nhưng cũng ngầm thừa nhận.

Thái Thanh Lão Tử mỉm cười, lập tức cùng Nguyên Thủy và Thông Thiên vận đại pháp lực, dời đi các đạo tràng như Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo để lánh vào thâm không tái lập đạo tràng.

"Thông Thiên ta đường đường là giáo chủ, vậy mà cũng phải hốt hoảng chạy trốn." Cuối cùng, Thông Thiên nhìn Hồng Hoang một lần, lòng đầy uất hận.

Đó chính là uy hiếp của Lâm Nguyên hiện nay, khi Hồng Quân và Dương Mi không xuất hiện, một mình hắn đủ để trấn áp Hồng Hoang và chư thiên vạn giới, không ai dám phạm.

Ở một diễn biến khác, tại Oa Hoàng Cung, Nữ Oa thần sắc xa xăm.

Trước đây trong trận Vu Yêu chiến, nàng đã giúp Yêu tộc gây cho Lâm Nguyên không ít rắc rối, nhưng trong cuộc chiến đó đã xảy ra một chuyện bất ngờ.

Khi nàng thúc động chí bảo Hồng Tú Cầu, nó lại nảy sinh cảm ứng với Lâm Nguyên, đại diện cho việc nàng và Lâm Nguyên có một đoạn duyên phận!

Là chứng hôn chí bảo, Hồng Tú Cầu tự nhiên không sai lầm, từ đó tâm tư Nữ Oa trở nên phức tạp, chú ý đến Lâm Nguyên nhiều hơn.

Hơn nữa sau khi đại chiến kết thúc, nàng đã trở về Oa Hoàng Cung, không còn đối địch với Lâm Nguyên nữa.

Dĩ nhiên, là một Thánh nhân cao cao tại thượng, nàng cũng không chủ động tìm cách lấy lòng Lâm Nguyên.

Giờ Hồng Quân đại bại, Lâm Nguyên chắc chắn sẽ phản công Hồng Hoang, quét sạch tất cả.

Lúc đó nàng phải tự xử thế nào?

Chương 275

"Ta cứ ở đây xem ngươi sẽ đối xử với ta thế nào!" Nghĩ tới đây, trong lòng Nữ Oa lại nảy sinh một chút u oán, nàng không chạy trốn như những đại năng khác.

Ngược lại, sâu thẳm trong lòng nàng lại có một phần mong chờ Lâm Nguyên tìm đến.

Lúc này, trên không trung U Minh Huyết Hải, Lâm Nguyên phóng xuất thần niệm hào hùng, ngay lập tức phát giác được động thái của các thế lực lớn trong Hồng Hoang.

"Ha ha..." Hắn chỉ cười nhạt, rồi đưa mắt nhìn lên thương khung, đôi mắt sâu thẳm như chứa đựng cả một vũ trụ, không ai đoán được tâm tư hắn, toát ra một cảm giác "thánh uy mạc trắc".

"Sức mạnh Thiên Đạo đã suy giảm rất nhiều." Hắn lẩm bẩm.

Trong trận chiến trước, Hồng Quân ra tay, thân dung Thiên Đạo rồi lại bị hắn đánh bại liên tục, sức mạnh Thiên Đạo tự nhiên theo đó mà tiêu hao không ít.

Ngoài ra khí vận của cường giả tứ tộc cũng bị Lâm Nguyên hấp thu, coi như chặt đứt một cánh tay của Thiên Đạo, khiến nó tổn thất nặng nề.

Sau trận đại chiến này, Thiên Đạo không thể cường thế như trước nữa, coi như đã bị đánh cho bán tàn.

Thực ra nếu hắn có thể giết Hồng Quân trong chiến trường Thiên Đạo, dùng Ức Kiếp Đoạt Vận Trận để đoạt lấy khí vận trên người lão thì lúc này có lẽ Thiên Đạo đã sụp đổ.

Chỉ là khi đó có biến số Dương Mi nên hắn khó có thể giết chết

Hồng Quân thật sự, đành phải lui một bước, đoạt lấy một phần huyết nhục của lão rồi kết thúc trận chiến.

Dù vậy, thu hoạch vẫn rất kinh người.

Giá trị ẩn chứa trong phần huyết nhục của Hồng Quân là không thể tưởng tượng nổi, nên biết lão là sinh linh đáng sợ tồn tại từ thời Hồng Mông!

Trên người lão chắc chắn ẩn chứa đại bí mật!

Nếu có thể giải mã phần huyết nhục này, chắc chắn sẽ thu được lợi ích vô cùng.

Ngay cả khí vận tứ tộc so với phần huyết nhục này cũng chẳng đáng là bao.

Nhưng hiện tại, còn một thu hoạch không kém gì huyết nhục Hồng Quân đang bày ra trước mặt Lâm Nguyên, đó chính là Thiên Đạo!

Sau khi tham ngộ Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, hắn cũng thấu hiểu không ít huyền bí của Thiên Đạo.

Lúc này Hồng Quân đã rút lui, chắc chắn đang chữa thương tại lõi Thiên Đạo, quyền kiểm soát sức mạnh Thiên Đạo chắc chắn không đủ.

Sức mạnh Thiên Đạo lại suy yếu thêm không ít.

Điều này cho hắn một cơ hội!

Biết đâu hắn có thể nhân cơ hội này nắm giữ một phần quyền hành Thiên Đạo!

Thiên Đạo dù sao cũng là sức mạnh đại diện cho quy tắc và trật tự của Hồng Hoang, vô cùng cường đại, dù chỉ nắm giữ một phần cũng sẽ đạt được lợi ích vô tận.

Nếu thành công, từ nay về sau Hậu Thổ chưởng khống Địa Đạo, hắn chưởng khống Thiên Đạo, Hồng Hoang rộng lớn còn ai có thể là đối thủ của Vu tộc?

"Các ngươi cứ ở trong thế giới của Hậu Thổ, lát nữa hãy ra ngoài." Lâm Nguyên truyền âm cho Hậu Thổ và các Tổ Vu.

Hắn định thử khống chế Thiên Đạo, trong quá trình đó có thể xảy ra biến cố, nếu bọn họ ra ngoài bây giờ có thể gặp phải những nguy hiểm không thể đối kháng.

"Rõ." Hậu Thổ và những người khác đều nghiêm giọng tuân lệnh.

Lâm Nguyên dựa vào sức một người đánh giết cao thủ tứ tộc, áp chế Hồng Quân, có thể nói là nghịch chuyển càn khôn, lúc này mệnh lệnh đưa ra không ai trong Vu tộc dám làm trái.

Vút!

Lâm Nguyên bước ra một bước, dưới chân xuất hiện một con đại đạo ánh vàng rực rỡ kéo dài về phía trước, chỉ trong nháy mắt đã đưa hắn tới đỉnh núi Bất Chu.

Oanh!

Uy áp bàng bạc của Bàn Cổ ập đến đánh vào thân thể hắn, nhưng lại như đâm vào tảng đá vạn năm, trong phút chốc vỡ tan tành.

Tu vi của Lâm Nguyên hiện giờ quá khủng khiếp, ngay cả hỗn độn khí lưu trong tinh không cũng không làm thương được hắn mảy may, nói chi đến uy áp Bàn Cổ trên núi Bất Chu.

Núi Bất Chu chưa bị húc gãy, vẫn là ngọn núi cao nhất Hồng Hoang, lại là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, cảm ứng Thiên Đạo tại đây sẽ thuận lợi hơn một chút.

"Vận Mệnh pháp tắc, khởi động!" Lâm Nguyên trước đây đã nhờ

Vận Mệnh pháp tắc tiến vào Thiên Đạo trường hà nên đã có kinh nghiệm, hiểu rõ bản chất Thiên Đạo là vận mệnh, muốn triệu hoán Thiên Đạo thì cần vận hành Vận Mệnh.

Oanh!

Chỉ trong tích tắc, một luồng khí tức vận mệnh nồng đậm bộc phát, vang dội chư thiên vạn giới, chấn động tinh không Hồng Hoang.

Trước mặt Lâm Nguyên hiện ra một con sông vận mệnh tráng lệ, kéo dài không thấy điểm dừng, trên những ngọn sóng cuồn cuộn đó, mỗi đóa sóng đều bao hàm vô số hình ảnh, đó là tiền kiếp hậu thế của vô số người.

Một luồng khí tức lạ lùng từ con sông vận mệnh này lan tỏa, bay thẳng lên trời, kết nối với một không gian kỳ lạ, khơi gợi một luồng sức mạnh hạo hãn, vĩ đại và vô tận trong đó.

Luồng sức mạnh đó chính là sức mạnh Thiên Đạo!

Ầm ầm!

Một luồng lực kéo từ Thiên Đạo dội xuống như một tia sét xuyên qua vũ trụ, bao quanh thân thể Lâm Nguyên để kéo hắn vào Thiên Đạo trường hà.

Trước đây, hắn không kháng cự, để mặc lực kéo này hành động, khiến nguyên thần và nhục thân đồng thời tiến vào Thiên Đạo trường hà, phát hiện ra sự thật kinh khủng về việc hồi sinh các cường giả viễn cổ và sự hình thành của khối cầu Thiên Đạo.

Nhưng bây giờ thì khác.

Hắn không cần tiến vào Thiên Đạo trường hà, mà muốn Thiên Đạo trường hà phải chủ động hiện thân vì hắn, hắn muốn cưỡng ép kéo con sông này ra ngoài!

Giống như năm xưa trong trận chiến ở U Minh Huyết Hải, chân linh Bàn Cổ hiện thân, một rìu bổ xuống kéo Thiên Đạo trường hà từ cõi hư vô giáng xuống hiện thế.

"Thiên Đạo trường hà, hiện!" Ánh mắt Lâm Nguyên trở nên sắc lạnh, hàng tỷ đạo vận bốc cao, vô số phù văn Thiên Đạo bộc phát quanh thân, thiêu cháy hư không, hắn ngồi xếp bằng ở giữa như một Thiên Đạo chúa tể.

Hắn trước đó đã tham ngộ khối cầu Thiên Đạo, lĩnh ngộ Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, đồng thời cũng nắm giữ vô số ảo diệu của Thiên Đạo, hiểu rõ chân ý về quy tắc và trật tự.

Lúc này hắn giải phóng toàn bộ đạo hạnh, lay động càn khôn khiến cả thế giới Hồng Hoang chấn động, Thiên Đạo hoàng hoàng chiếu rọi đại thiên, như thể có thêm một vị Thiên Đạo đạo chủ ra đời!

Sau đó, trong luồng ánh sáng vô tận, dưới sự bao quanh của các phù văn Thiên Đạo và tiếng gào thét của sông vận mệnh, Lâm Nguyên đưa tay nắm lấy bầu trời rồi dùng lực kéo mạnh xuống.

Oanh!

Hồng Hoang như muốn nổ tung, vạn đạo như bị bốc hơi, một uy năng không thể tưởng tượng nổi bộc phát, quét sạch biển sao, lay động vũ trụ.

Trong tiếng nổ như khai thiên tích địa, tại nơi cao xa vô tận, một con sông lớn tráng lệ hiện ra, như một con cự long bị dây trói quẫy đạp, phát ra những tiếng gào thét thê lương nhưng vẫn không ngừng hạ xuống, áp sát về phía Lâm Nguyên, khó lòng phản kháng.

Gần như cùng lúc đó, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và các Thiên Đạo Thánh nhân đều cảm nhận được, trong lòng nảy sinh một cảm giác kinh động, đồng loạt quay đầu nhìn về phía Hồng Hoang.

Oanh!

Cái nhìn này khiến não bộ bọn họ vang lên những tiếng nổ vang trời như muốn nổ tung.

“Chuyện gì thế này?

Tại sao Vu Nguyên lại kéo cả Thiên Đạo trường hà ra?

Trông có vẻ hắn hoàn toàn áp chế được nó, đó là Thiên Đạo trường hà cơ mà!” Chuẩn Đề không dám tin hét lớn.

Chương 276

"Vu Nguyên định làm gì với Thiên Đạo?

Tên này gan tày trời rồi sao?

Thiên Đạo là quy tắc chí cường, sao có thể dùng nhân lực để trấn áp cưỡng chế!" Giọng Tiếp Dẫn run rẩy, mặt trắng bệch, môi lập cập, hoàn toàn mất sạch phong thái.

"Hắn muốn làm chuyện mà Hồng Quân lão sư cũng không làm được sao?

Cũng đúng, hiện tại sức mạnh Thiên Đạo suy yếu, với tính cách của kẻ này chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội." Thái Thanh Lão Tử nheo mắt nhìn, không lộ rõ buồn vui nhưng lại đem đến một cảm giác cực kỳ đáng sợ.

"Cánh muốn áp chế Thiên Đạo?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn tính cao ngạo cũng phải ngẩn người, chuyện này trước đây y nghĩ cũng không dám nghĩ, vậy mà Lâm Nguyên lại thực hiện ngay trước mắt.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía núi Bất Chu, đầu tiên là sững sờ, sau đó ánh mắt bừng sáng, bộc phát ra hào quang rực rỡ chưa từng có, trong lòng kích động vô cùng: "Đại trượng phu phải nên như thế!" Dĩ nhiên câu này hắn không nói ra mà chỉ hét lớn trong lòng, dù sao lúc này hắn vẫn thuộc phe Thiên Đạo, nói vậy chắc chắn sẽ bị Thái Thanh và Nguyên Thủy khiển trách.

"Hắn... lại bá đạo đến thế." Trong Oa Hoàng Cung, ánh mắt Nữ Oa như si dại.

"Khá cho một Vu Nguyên!" Ở một vùng tinh không, Đế Tuấn

nghiến răng nghiến lợi, Thái Dương Chân Hỏa như biển cả tuôn ra từ cơ thể khiến vùng tinh không này sụp đổ, vô số tinh tú tan thành tro bụi.

Ban đầu, Vu Nguyên này trong mắt y chỉ là một con tép riu trong Vu tộc.

Nhưng sau đó hắn hết lần này đến lần khác phá hoại kế hoạch của y, khiến y thất bại trong việc mưu đồ cưới Thường Hi, Hi Hòa, thậm chí còn đánh bại y thảm hại trong trận chiến tay đôi.

Hận thù của Đế Tuấn đối với Lâm Nguyên có thể nói là đậm đặc đến cực điểm, dẫu đổ hết nước Đông Hải cũng khó rửa sạch!

Thế nhưng dù đã có Thiên Đạo trợ giúp và chứng đạo thành thánh, khi đối mặt với Lâm Nguyên, y cũng chỉ có thể ngước nhìn.

Khoảng cách giữa hai bên không những không thu hẹp mà còn lớn hơn!

Lúc này Vu Nguyên cường thế đến mức đòi áp chế cả Thiên Đạo!

Trong mắt Đế Tuấn hiện lên vẻ đố kỵ sâu sắc, thần sắc trở nên dữ tợn, y gào thét liên hồi trong tinh không để trút bỏ nỗi uất hận.

"Yêu tộc thực sự có thể chiến thắng đối thủ như vậy sao?" Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ mê mang sâu sắc.

Hắn cũng giống Đế Tuấn, đã bước chân vào cảnh giới Thánh nhân hằng mơ ước, nhưng với tu vi này, Lâm Nguyên chỉ cần búng tay là có thể trấn sát hắn.

Thấy Lâm Nguyên định áp chế Thiên Đạo trường hà, hắn nảy sinh nỗi sợ hãi thực sự.

Dù mỗi lần giao phong với Vu tộc bọn họ đều may mắn sống sót, nhưng vận may này còn giữ được bao lâu?

Có lẽ kết cục cuối cùng của họ cũng sẽ giống như cường giả tứ tộc, bị Lâm Nguyên một rìu trảm sạch!

"Yêu tộc có lẽ đang đi vào đường cùng." Đông Hoàng Thái Nhất buồn bã nghĩ.

Nhất thời, trong ngoài Hồng Hoang, tinh không vạn vực, vô số kẻ tu vi thông thiên đều cảm ứng được động tĩnh, thấy việc Lâm Nguyên làm đều kinh hãi khôn cùng.

"Vốn tưởng đại chiến kết thúc sẽ bình yên một thời gian, ai ngờ Vu Nguyên này lập tức lại dấy lên một trận phong ba lớn." Vô số đại thần thông giả chấn động.

Tại lõi Thiên Đạo, Hồng Quân và Dương Mi là những người đầu tiên cảm nhận được sự bất thường.

Hồng Quân đang chữa thương, Dương Mi giúp lão trấn áp thương thế.

Khi cả hai phản ứng lại, nhìn xuống thì thấy Thiên Đạo trường hà đã rơi vào Hồng Hoang, đang quẫy đạp trong tay Lâm Nguyên.

"Hắn đang làm gì vậy..." Cả hai đều đờ đẫn, hồi lâu không tỉnh táo lại được.

"Sự điên cuồng của kẻ này thế gian hiếm thấy!

Hắn là hắn đã lĩnh ngộ được chút ít ảo diệu từ Ức Kiếp Đoạt Vận Trận nên định thử khống chế Thiên Đạo." Sau một hồi tĩnh lặng, Hồng Quân mới chậm rãi lên tiếng, giọng nói khô khốc, cảm xúc vô cùng phức tạp.

Trong đôi mắt vốn dửng dưng muôn đời cũng có cảm xúc cuộn trào, vừa như sợ hãi vừa như kinh hoàng.

"Ngươi có thể ngăn cản hắn không?" Dương Mi nheo mắt, ngồi

xếp bằng như một pho tượng cổ xưa, vạn đạo bao quanh tỏa ra khí tức bất hủ.

Lão vừa lên tiếng, lõi Thiên Đạo đã rung chuyển, vô số pháp tắc sôi trào, hư không sinh diệt vô số vũ trụ rực rỡ nhưng mong manh như bọt biển, trong nháy mắt đã nổ tung.

"Đạo thương của ta quá nặng, không làm gì được cả." Hồng Quân thở dài.

Trong giọng nói mang theo vị đắng cay.

Nghĩ lại lão đường đường là Hồng Quân, sống sót qua thời Hồng Mông đại phá diệt, vào Hồng Hoang âm thầm hỗ trợ Long Phượng Kỳ Lân diệt tộc hung thú, rồi trong Đạo Ma chi tranh diệt sạch La Hầu, cuối cùng là người đầu tiên chứng đạo thành thánh, trở thành Thiên Đạo đạo chủ.

Từ đó về sau, Hồng Hoang duy lão độc tôn!

Kết quả là từ khi Lâm Nguyên xuất thế, lão liên tục đụng tường chịu thiệt, hết lần này đến lần khác bị thương tổn, mấy lần suýt chết!

Hiện giờ đạo thương quấn thân, chẳng thể làm gì, chỉ đành trố mắt nhìn Lâm Nguyên cướp đồ của mình ngay trước mặt!

Đây là loại nhục nhã gì chứ?

"Nhưng cũng không cần quá lo lắng, mưu đồ của hắn quá lớn, căn bản không thể thành công.

Thiên Đạo đã thức tỉnh, Đạo chủ chỉ có thể có một.

Nếu hắn muốn dùng sức mạnh Thiên Đạo thì phải tự phế tu vi, trọng chứng Thiên Đạo Thánh nhân.

Muốn cưỡng ép khống chế Thiên Đạo chắc chắn sẽ gặp phải sự kháng cự đáng sợ nhất!

Sức mạnh Thiên Đạo dù bị suy yếu cũng không phải người bình thường có thể kháng cự, đó là sức mạnh trật tự của Hồng Hoang!

Trước đây ngay cả ta cũng không thể kích phát hoàn toàn tiềm năng của Thiên Đạo!

Một khi Thiên Đạo thực sự nổi giận, biết đâu hắn sẽ vì thế mà vẫn lạc." Sau đó Hồng Quân cười lạnh liên tục.

Không ai hiểu Thiên Đạo hơn lão.

Lâm Nguyên dù có thể khiến Thiên Đạo hiển hình ở hiện thế cũng không thể áp chế và khống chế thành công, trái lại sẽ chịu phản phệ khủng khiếp.

"Vậy thì tốt." Dương Mi nghe vậy cũng an tâm phần nào.

Nhưng cả hai đã không thể bình tĩnh để tiếp tục chữa thương, đều dồn mắt nhìn về núi Bất Chu.

Oanh!

Trên không núi Bất Chu, Thiên Đạo trường hà cuộn trào dữ dội, hàng tỷ quang vũ bốc hơi, vô số phù hiệu hiển hóa khắc sâu vào thương khung, cảnh tượng cực kỳ đáng sợ.

Hồng Hoang rung chuyển như muốn vỡ ra, uy áp tỏa ra từ Thiên Đạo trường hà quá khủng khiếp, không ai có thể cản nổi, đó là uy lực cấp diệt thế.

Thậm chí núi Bất Chu cũng rung chuyển rầm rầm, từng mảng đá lớn lăn xuống phát ra tiếng nổ như sấm, hào quang chói mắt vọt thẳng lên trời từ khắp nơi.

Lâm Nguyên cũng chịu áp lực khổng lồ, bị giằng co như muốn nhấc bổng khỏi mặt đất, giống như một kỵ sĩ trên con ngựa hoang đang lồng lộn, chỉ cần sơ sẩy một chút là sẽ bị hất văng xuống.

“Không hổ là Thiên Đạo, bị suy yếu bao nhiêu lần mà sức mạnh vẫn cường đại như vậy.” Lâm Nguyên cười lớn, lòng đầy hào khí dâng cao.

Chương 277

Thiên Đạo vốn cao cao tại thượng, lẫm liệt bất khả xâm phạm, không ai không kính sợ.

Có ai như hắn, coi nó như một con ngựa dữ để hàng phục?

Ngàn đời duy có một mình hắn!

Oanh!

Khí thế Lâm Nguyên bộc phát, khí huyết bốc ngùn ngụt, sức mạnh vô biên tuôn ra, nắm đấm bao quanh thanh quang mông lung, đấm một quyền thật mạnh vào Thiên Đạo trường hà trên không.

Ầm ầm!

Thiên Đạo trường hà chấn động mạnh, khựng lại giữa không trung, ánh sáng cũng ảm đạm đi không ít như thể bị đánh cho choáng váng.

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người phải hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, một luồng khí tức khủng bố bộc phát từ bên trong sông Thiên Đạo, giống như mãnh thú nổi giận phát ra tiếng gầm thét chấn thiên.

"Hống!" Cả con sông Thiên Đạo bùng cháy rực rỡ, ngay sau đó, từ trong dòng sông ấy, từng con mắt một lần lượt mở ra!

Mỗi con mắt đều như có sự sống, mang theo cơn giận vô cùng, nhìn chằm chằm xuống Lâm Nguyên phía dưới, tỏa ra sát khí kinh người.

Sức mạnh vô tận tụ hội trong những con mắt đó, đó là sức mạnh

Thiên Đạo bùng cháy ẩn chứa ý chí hủy diệt, cuối cùng hóa thành Thiên Phạt chi quang bắn ra.

Oanh!

Hồng Hoang chấn động dữ dội, trời đất trong phút chốc bị hàng tỷ tia Thiên Phạt chiếu sáng rực rỡ thành một màu trắng xóa, không nhìn rõ gì cả, chỉ có khí tức hủy diệt cuồn cuộn.

Quá khủng khiếp, như thể mọi thứ sắp bị tiêu diệt, tất cả sinh linh đều nảy sinh nỗi sợ hãi tột cùng, cảm giác như mình sắp tan thành mây khói.

"Ngươi chỉ biết có bấy nhiêu thôi sao?" Lâm Nguyên cười lớn.

Thiên Phạt Chi Nhãn là ngón nghề cũ rích của Thiên Đạo, hắn đã đối đầu nhiều lần, không ngờ giờ lại dùng tới, thứ này căn bản không thể đe dọa được hắn.

Đúng lúc này Lâm Nguyên chợt động tâm, Thiên Đạo dù đã thức tỉnh nhưng thực sự có "trí tuệ" không?

Hay nó chỉ có một vài bản năng mà thôi!

Chỉ khi Hồng Quân thao túng nó thì nó mới phát huy được sức mạnh vô hạn, còn khi nó xuất hiện độc lập thì sẽ cứng nhắc hơn nhiều.

Chỉ có sức mạnh to lớn mà không biết ứng dụng hợp lý!

Dĩ nhiên Lâm Nguyên cũng có thể đã đoán sai, bởi khi Hồng Quân mới hợp đạo cũng chịu sự kìm kẹp rất lớn của Thiên Đạo, phải hành sự theo quy tắc, khổ không lời nào diễn tả được, mãi về sau mới dần thoát khỏi ràng buộc.

Những ý niệm này chỉ thoáng qua trong đầu Lâm Nguyên.

Đối mặt với hàng tỷ tia Thiên Phạt, hắn phản kích cực nhanh, tế ra

Hoàng Tuyền Kỳ rồi phất mạnh lên trời.

Oanh!

Một con sông cuồn cuộn chảy qua thương khung, ngay lập tức xóa sạch mọi thứ, hàng tỷ tia Thiên Phạt biến mất không dấu vết, trời đất trở lại thanh minh.

Hoàng Tuyền Kỳ là Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo, uy lực vô biên, Lâm Nguyên có thể dùng nó trấn sát Hồng Quân thì đối phó với sự tấn công của Thiên Đạo tự nhiên rất nhẹ nhàng.

"Tiếp theo đến lượt ta." Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên tia lạnh lẽo.

Hắn muốn chưởng khống Thiên Đạo, đương nhiên không thể cứ bị động chịu đòn như vậy.

"Vận Mệnh ấn ký!" Lâm Nguyên hét lớn một tiếng, con sông vận mệnh cuộn trào trước mặt hắn biến động dữ dội, bộc phát khí tức đáng sợ, ngưng tụ thành một hình người ấn ký!

Nhìn kỹ thì hình người ấn ký này giống hệt Lâm Nguyên, do vận mệnh của hắn ngưng tụ thành, tỏa ra khí tức có thể nghiền nát chư thiên vạn vật.

Vút!

Vận mệnh ấn ký hóa thành một luồng lưu quang bay vào Thiên Đạo trường hà, rồi bắt đầu hòa nhập vào trong đó, giống như một tu sĩ đoạt xá vậy!

Có điều cuộc "đoạt xá" này ở đẳng cấp cao không thể tưởng tượng nổi, là lấy thân phận con người để cưỡng ép đoạt xá Thiên Đạo trường hà đã có chủ!

"Đáng chết!" Tại lõi Thiên Đạo, Hồng Quân lập tức cảm ứng được hành động của Lâm Nguyên, sắc mặt âm trầm như muốn nhỏ ra

nước, nhưng lúc này vì đạo thương quá nặng nên lão không thể làm gì, chỉ đành trố mắt đứng nhìn.

"Hừ, muốn đoạt xá Thiên Đạo, từ xưa đến nay chưa ai dám nghĩ tới, ngươi tham vọng như vậy thì cứ đợi bị phản phệ đi!" Chẳng mấy chốc Hồng Quân đã cười lạnh.

Lão nhận ra mình chẳng cần làm gì, sự phản kháng bản năng của Thiên Đạo cũng đủ khiến Lâm Nguyên nếm mùi đau khổ.

Quả nhiên, ngay khi vận mệnh ấn ký tiến vào Thiên Đạo trường hà, con sông chấn động mạnh, rồi từ bên trong bộc phát ra một luồng sức mạnh vô cùng đáng sợ.

Vô số phù văn Thiên Đạo hiện ra, hóa thành những sợi xích lớn, nhanh như chớp quấn chặt lấy vận mệnh ấn ký, khóa nó vào nơi sâu nhất.

Tiếp đó, oanh một tiếng, toàn bộ phù văn tỏa sáng, đạo vận bốc cao, lao thẳng vào vận mệnh ấn ký để đồng hóa nó.

Ong ong...

Chỉ trong tích tắc, nguyên thần Lâm Nguyên rung động, hắn cảm nhận được vô số tri thức và ngộ đạo tràn vào não bộ, tạp loạn và bao la vô tận.

Đó là khối tri thức mà sinh mệnh không thể chịu đựng nổi, nó quá hạo hãn, đại diện cho những ảo diệu vô biên.

Tri thức vô hình nhưng lại có sức nặng, nặng hơn cả biển Hỗn Độn.

Nhưng sự nặng nề này không mang lại đau khổ mà là sự vui sướng, một loại đại hoan hỷ, niềm vui khi được nghe đạo!

Bất kỳ tu sĩ nào tiến tới cảnh giới chí cao cũng đều khát khao sự

huyền diệu của đại đạo, cố gắng khám phá mọi bí ẩn giữa trời đất.

Giờ đây những bí ẩn đó đột nhiên bày ra trước mắt, không ai có thể từ chối, chỉ muốn cuồng nhiệt đắm mình vào để tham ngộ.

Lâm Nguyên cũng vậy, chỉ ngẩn người một lát rồi chìm đắm trong khối kiến thức đại đạo vô tận đó.

Thân thể hắn tỏa ra đạo vận vô biên, đồng thời còn phát tán ra những quang vũ, trở nên cực kỳ hòa hợp với đất trời.

Vận mệnh ấn ký trong Thiên Đạo trường hà cũng tỏa sáng, bắt đầu từ từ tan chảy để hòa làm một với dòng sông, chính là lấy thân hợp đạo.

"Hắn sắp hóa đạo rồi!" Hồng Quân đầu tiên là sững sờ, sau đó không nhịn được mà cười lớn, cười đến chảy nước mắt, cả người cuồng hỉ và hưng phấn đến cực điểm.

"Ha ha, ha ha ha ha!

Không ngờ được, tên Vu Nguyên khiến ta đau đầu khôn xiết này cuối cùng chẳng cần ta ra tay cũng tự mình tìm chết." Dương Mi thấy cảnh này lại hơi nhíu mày nói: "Tu hành đến cảnh giới như hắn, sao có thể vì Thiên Đạo đồng hóa mà hóa đạo được?

Cùng lắm là thất bại thôi." Dương Mi là Không Gian Ma Thần nên nhìn ra được ảo diệu.

Lâm Nguyên dùng vận mệnh ấn ký khắc vào Thiên Đạo trường hà, Thiên Đạo trường hà lập tức phản kích bằng cách muốn đồng hóa ngược lại Lâm Nguyên.

Nhưng Thiên Đạo dù mạnh, Lâm Nguyên cũng không yếu, hắn là kẻ có thể đánh bại cả Hồng Quân, đạo tâm kiên định thế nào có thể đoán được, chắc chắn không dễ bị ô nhiễm.

“Ngươi không biết đâu, Thiên Đạo là một trong ba đạo Thiên Địa Nhân của Hồng Hoang, mà Hồng Hoang do Bàn Cổ đại thần khai phá nên ẩn chứa vô số ảo diệu, so với ba ngàn đại đạo cũng không hề kém cạnh.

Ngay cả ta trước đây cũng chỉ mới khám phá được phần nổi của tảng băng chìm.” Hồng Quân cười giải thích: “Năm xưa sau khi trở thành Thiên Đạo đạo chủ, ta lấy thân hợp đạo, muốn hoàn toàn chưởng khống Thiên Đạo cũng từng nếm trải cơn ác mộng đồng hóa đó.

Chương 278

Nếu ta không phải đạo chủ thì căn bản không chịu nổi.

Hiện giờ Lâm Nguyên cưỡng ép xâm nhập, sức mạnh đồng hóa hắn phải chịu đựng mạnh hơn ta gấp vạn lần!" "Hắn không có lấy một cơ hội để vượt qua!" Dương Mi kinh ngạc, không ngờ trong đó lại có nhiều huyền bí đến thế.

Nhìn Lâm Nguyên đang không ngừng hóa thành quang vũ, quả nhiên thấy hắn nhắm nghiền mắt, đứng im như tượng gỗ không thể thoát ra, trong lòng Dương Mi không khỏi lóe lên tia mừng rỡ: "Nếu kẻ này cứ thế mà vẫn lạc thì đúng là một chuyện đại hảo." Dù là Không Gian Ma Thần từng đối diện Bàn Cổ đại thần, lão vẫn rất kiêng dè Lâm Nguyên.

Nghĩ đến việc kẻ này sắp vẫn lạc, lão cảm thấy phấn chấn hẳn lên.

Oanh!

Trong Thiên Đạo trường hà, vô số phù văn hiện ra không ngừng tràn vào vận mệnh ấn ký, đó là quy tắc sức mạnh và trật tự, khác hẳn với ba ngàn đại đạo.

Đây là một loại sức mạnh ra đời dựa trên nền tảng sông vận mệnh sau khi Hồng Hoang hình thành, nhưng nó đã vượt qua vận mệnh để diễn biến thành một loại vĩ lực ở tầng thứ cao hơn.

Đối mặt với luồng sức mạnh này không ai có thể chống lại, sức mạnh đồng hóa đó quá khủng khiếp, không ngừng tràn vào.

Khí tức con người của Lâm Nguyên dần yếu đi, cả người càng lúc càng giống Thiên Đạo, tỏa ra một khí chất lạnh lùng, dửng dưng,

không chút cảm xúc.

Càng có nhiều quang vũ bay ra từ cơ thể, hắn dần bị bao phủ trong luồng sáng rực rỡ, đến cuối cùng không còn thấy rõ hình thể, như thể đã hoàn toàn hòa nhập với đất trời, trở thành một phần của Hồng Hoang giống như tảng đá hay ngọn cỏ.

Điều quan trọng nhất là ở trạng thái này, Lâm Nguyên không có ý kháng cự nào mà chỉ có một niềm đại hoan hỷ, chìm đắm trong khối kiến thức vô tận.

Có thể nói đây là cuộc khủng hoảng lớn nhất Lâm Nguyên gặp phải kể từ khi ra đời, hắn đã đánh giá thấp Thiên Đạo.

Dù sao đây cũng là một trong ba đạo của Hồng Hoang, thứ này tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Nhưng đúng lúc đó, dị biến xảy ra!

Khi luồng sức mạnh hóa đạo đó thấm sâu vào nhục thân và nguyên thần của Lâm Nguyên đến một mức độ nhất định, nó đột nhiên chạm phải một luồng sức mạnh khác: sức mạnh của Lực Chi pháp tắc!

Lâm Nguyên không chỉ tham ngộ mà còn dung hợp Lực Chi pháp tắc vào tận xương tủy và thần hồn, có thể nói cơ thể hắn hiện nay chính là vật chứa của đạo, vật chứa của Lực Chi pháp tắc.

Trước đó Thiên Đạo trường hà đã hóa đi vận mệnh, nhân quả, thời gian, không gian và các đại đạo khác trong người Lâm Nguyên rất thuận lợi.

Nhưng khi chạm đến Lực Chi pháp tắc thì biến hóa đáng sợ xảy ra, giống như con rồng bị kiến hôi khiêu khích, sức mạnh Lực Chi pháp tắc trong cơ thể Lâm Nguyên đột nhiên bùng nổ.

Oanh!

Toàn bộ sức mạnh hóa đạo bị đẩy văng ra ngoài.

Vận mệnh ấn ký trong Thiên Đạo trường hà chấn động mạnh, tỏa sáng rực rỡ.

Tiếp đó ý thức Lâm Nguyên bừng tỉnh trong cơn biến động.

Trong phút chốc hắn đã hiểu ra mọi chuyện.

"Lực Chi pháp tắc vĩnh hằng bất hủ, không thể bị đồng hóa." Trong lòng hắn minh ngộ.

Lực Chi pháp tắc là đứng đầu ba ngàn đại đạo pháp tắc, dù sức mạnh trật tự và quy tắc đó khác với ba ngàn đại đạo nhưng nó vẫn là một loại sức mạnh!

Mà đã là sức mạnh thì đều thuộc về Lực Chi pháp tắc!

Thiên Đạo trường hà làm vậy chẳng khác nào đứa cháu nhỏ đi khiêu khích ông tổ tiên!

"Muốn đồng hóa ta là chuyện không tưởng, tốt nhất hãy ngoan ngoãn để ta chưởng khống đi." Lâm Nguyên cười sảng khoái một tiếng, rồi ánh mắt đột nhiên sắc lạnh, thúc động sức mạnh Lực Chi pháp tắc.

Oanh!

Giữa đất trời đại đạo vang rền, vô số quang vũ hiện ra rồi lại tràn ngược vào cơ thể hắn.

Ong!

Tiếp đó trong Thiên Đạo trường hà, vận mệnh ấn ký tỏa sáng rực rỡ gấp muôn lần, khẽ chấn động một cái làm vô số sợi xích đang khóa chặt nó đều đứt lìa.

Oanh!

Vận mệnh ấn ký chấn động, vô số tơ sợi lan tỏa ra từ bên trong, mỗi sợi tơ đều do vô số phù văn ngưng tụ thành, đâm thẳng vào Thiên Đạo trường hà.

Chỉ trong tích tắc, Thiên Đạo trường hà vốn cuồng bạo bỗng trở nên bình tĩnh, cứng đờ giữa hư không, sóng yên biển lặng như thể đã mất đi sự sống.

Vận mệnh ấn ký đang dần dần kiểm soát Thiên Đạo trường hà!

Nhưng ngay sau đó, Thiên Đạo trường hà đang ngưng trệ lại một lần nữa chấn động dữ dội, truyền ra một luồng cảm xúc phẫn nộ vô biên, sóng lớn ngợp trời, vạn giới rung chuyển.

Sức mạnh Thiên Đạo như núi như biển sôi trào, bộc phát khí tức khủng bố rồi oanh một tiếng bùng cháy, giải phóng một luồng sức mạnh hủy diệt.

Nó định ngọc đá cùng nát, thà tự hủy diệt mình cũng phải tiêu diệt ấn ký của Lâm Nguyên trong đó.

"Ngươi thực sự muốn làm vậy sao?" Lâm Nguyên chỉ mỉm cười nhẹ.

Thiên Đạo này hẳn là có một chút bản năng, mà hễ có bản năng thì nó cũng gần như một sinh mệnh, mà mục đích cuối cùng của sinh mệnh là sinh tồn và kéo dài!

Nếu có ý niệm quốc gia, chủng tộc, hay lòng tự tôn, tự trọng, thì một số sinh mệnh tự nhiên có thể ung dung thản nhiên chịu chết không sợ diệt vong.

Nhưng Thiên Đạo không có những thứ đó, cho nên nó nhất định không thể đồng quy vu tận với Lâm Nguyên, cuối cùng nó sẽ thỏa hiệp, công nhận Lâm Nguyên trở thành chủ tể của nó.

Quả nhiên ngay sau đó, Thiên Đạo trường hà đang bùng cháy đã

bình tĩnh lại, truyền ra một loại cảm xúc không cam lòng nhưng không còn phản kháng nữa.

Vận mệnh ấn ký cũng nhân cơ hội này hòa nhập hoàn toàn vào Thiên Đạo trường hà, nắm giữ một phần sức mạnh của nó.

Ầm ầm!

Vô số thông tin tràn vào não bộ Lâm Nguyên nhưng không khiến hắn lạc lối mà giúp hắn lĩnh ngộ thêm nhiều ảo diệu của Thiên Đạo, hiểu rõ cách vận dụng sức mạnh của nó.

"Thành công rồi." Trong lòng hắn dâng lên niềm vui sướng, vận mệnh ấn ký thoát khỏi ràng buộc, khắc sâu vào Thiên Đạo trường hà, đoạt lấy quyền hành của Thiên Đạo.

Từ nay về sau, Thiên Đạo đạo chủ có hai người!

Hắn cũng có thể chấp chưởng Thiên Đạo!

Oanh!

Chỉ trong tích tắc, trên người hắn bùng nổ uy năng Thiên Đạo cuồn cuộn lan tỏa, vang dội vạn giới, quét sạch vũ trụ Hồng Hoang khiến mọi sinh linh phải kính sợ, run rẩy.

Ý trời từ xưa khó hỏi, mà nay hắn chính là ý trời!

Vô số quang vũ rơi xuống bao phủ lấy hắn, tiếng đại đạo vang lên rền vang khắp chư thiên, sen vàng mọc đầy hư không, suối ngọt phun trào mặt đất, nguyên khí trời đất ngưng tụ thành chân long, chân hoàng, huyền vũ, thiên nhân, tiên nữ cùng đủ loại cảnh tượng thần dị bay múa quanh hắn.

Dị tượng muôn màu muôn vẻ rực rỡ vô cùng.

Thiên Đạo Thánh nhân là nhờ Thiên Đạo để chứng đạo thành thánh, vì vậy khi Thiên Đạo sinh ra một vị đạo chủ mới, bọn họ đều

đồng thời cảm ứng được.

Ngay lập tức tất cả mọi người trợn tròn mắt, não bộ vang rền, ánh mắt lộ vẻ không dám tin.

“Hắn vậy mà thành công rồi?

Chương 279

Trở thành Thiên Đạo đạo chủ mới?" Phút chốc, vẻ mặt luôn nắm chắc mọi việc của Chuẩn Đề hiện lên sự chấn kinh tột độ, hít vào một ngụm khí lạnh.

Tiếp Dẫn với khuôn mặt sầu khổ cũng trợn mắt há mồm, cả người ngây dại như tượng gỗ.

Đế Tuấn với uy thế đế vương hoàn toàn sụp đổ, nỗi sợ hãi nhấn chìm tâm trí, cơ thể run rẩy như từ con sư tử biến thành một con chó cụp đuôi.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngẩn người.

Thông Thiên Giáo Chủ nắm chặt nắm đấm, mắt hiện lên tia hưng phấn và kích động không thể kìm nén.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt đầy u ám, mặt không cảm xúc nhưng kẻ tâm cao khí ngạo như y lại một lần nữa bị đả kích nặng nề.

Thái Thanh Lão Tử thì đồng tử co rụt mạnh, khí tức quanh thân không kiểm soát nổi bùng phát quét tan hàng tỷ tinh tú, ánh mắt hiện lên vẻ oán độc và đố kỵ vô biên.

"Vu Nguyên!" Y gào thét trong lòng.

Trước đây Lâm Nguyên phế bỏ Nhân giáo, chiến đấu cường thế đánh bại y, y luôn coi đó là nỗi sỉ nhục lớn lao, lúc nào cũng nghĩ đến chuyện báo thù.

Ban đầu y tưởng chỉ cần có thời gian y chắc chắn sẽ đuổi kịp Lâm Nguyên, dù sao y cũng là sinh linh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, tuyệt đối không đơn giản.

Nhưng giờ xem ra thực hiện mục tiêu đó ngày càng gian nan, Lâm

Nguyên này đúng là một tồn tại không nói lý lẽ, hắn nghĩ gì mà lại dám thử trở thành Thiên Đạo đạo chủ, và điều không tưởng nhất là hắn lại thành công!

Tuy nhiên so với Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân còn cuồng nộ gấp vạn lần.

Tại lõi Thiên Đạo, lão là người đầu tiên cảm nhận được sự thay đổi của Thiên Đạo trường hà, cảm giác đó rõ rệt đến mức như thể trái tim mình bị ai đó sống chết móc đi một miếng!

Đau, đau đớn tột cùng!

Ngay cả đạo thương mà Bàn Cổ để lại trong người lão so với nỗi đau này dường như cũng chẳng thấm tháp gì.

Chỉ trong chớp mắt lão cảm nhận được sự liên kết giữa mình và Thiên Đạo tụt dốc thê thảm, không còn có thể sai khiến như tay chân như trước nữa.

Lúc đầu lão đờ đẫn, một hồi lâu mới phản ứng lại được.

Chuyện này sao có thể chứ!

Đây là Thiên Đạo mà!

Tên này vậy mà thực sự đoạt đi một phần quyền hành Thiên Đạo!

Cướp đi thứ trân quý nhất của lão ngay trước mắt!

"A!" Dù đang mang đạo thương nhưng lúc này mắt Hồng Quân cũng đỏ ngầu, tỏa ra vẻ điên cuồng vô hạn, lão bật dậy phát ra một tiếng gào thét thê lương như thú dữ sắp chết.

"Vu Nguyên!

Ta với ngươi bất tử bất hưu!" Hồng Quân hoàn toàn không giữ nổi phong thái, triệt để sụp đổ.

Hư không xung quanh rung chuyển mạnh, vô số sương mù đen kịt cuộn trào sinh ra những ma quái hung tợn đáng sợ gào thét, ngay cả hung thú thời thái cổ so với chúng dường như cũng bớt đi một phần điên cuồng.

Oanh!

Lão tóc tai bù xù, mặt mày biến dạng, gào lên một tiếng rồi định lao ra huyết chiến với Lâm Nguyên.

"Hồng Quân, bình tĩnh lại!" Dương Mi thầm kêu không ổn, lập tức thúc động tu vi, hàng tỷ cành liễu bay ra vươn dài trong hư không hóa thành những sợi xích quấn chặt Hồng Quân nhiều tầng.

"Ngươi buông ta ra!" Hồng Quân gào thét, quanh thân phát ra từng luồng ma khí lớn, mắt đỏ ngầu trừng trừng nhìn Dương Mi, sát cơ gần như không thể kìm nén.

"Ngươi muốn xuống đó nộp mạng sao?

Với đạo thương trên người, tranh đấu với Lâm Nguyên lúc này chỉ có con đường chết!" Dương Mi quát lớn một tiếng, dùng tới một môn thần thông tương tự như "Sư Tử Hống" của Phật môn, nhưng tinh diệu hơn gấp triệu lần.

Quả nhiên Hồng Quân rùng mình một cái, dần dần bình tĩnh lại, ma khí quanh thân cũng tản đi.

Mãi một lúc sau lão mới thực sự ổn định, khóe miệng nhếch lên một nụ cười thảm khốc: "Đạo huynh, buông ta ra đi, ta sẽ không manh động nữa." Dương Mi nới lỏng cành liễu, cũng thở dài một tiếng: "Dù bị đoạt mất một phần quyền hành nhưng dù sao vẫn còn một ít, ngươi..." Nói đến đây lão cũng không nói tiếp được nữa.

Lâm Nguyên thực sự quá tàn nhẫn, lần này đúng là rút củi dưới đáy nồi, cưỡng ép đoạt xá Thiên Đạo, chiếm lấy một phần uy năng

Thiên Đạo khiến tổn thất của Hồng Quân quá lớn.

Nhất thời tại lõi Thiên Đạo, cả hai đều im lặng nhìn nhau không nói nên lời.

Bọn họ một người là sinh linh đáng sợ còn sót lại từ thời Hồng Mông, một người là Không Gian Ma Thần hạng ba tung hoành Hỗn Độn.

Sau khi vào Hồng Hoang họ chiếm hết tiên cơ, nắm giữ sức mạnh tối cường.

Ai có thể ngờ được những kẻ như họ lại liên tục nếm mùi thất bại dưới tay Lâm Nguyên, gần như mỗi lần hành động đều thất bại, mỗi lần giao phong đều bị xẻo đi một miếng thịt.

Đến bây giờ ngay cả Thiên Đạo cũng bị cướp mất một phần!

Dù nhìn từ góc độ nào cũng đều thảm hại đến cực điểm, khiến người ta không nỡ nhìn. "Thôi bỏ đi, cứ tùy hắn đi, chúng ta ở đây từ từ trị thương." Cuối cùng, Hồng Quân cười thảm một tiếng, thần sắc lộ ra vẻ hiu quạnh và tiêu điều. "Cũng chỉ đành như thế." Dương Mi cũng thở dài.

Ở phía bên kia, trên đỉnh Bất Chu Sơn, Lâm Nguyên cảm nhận được đủ loại sức mạnh của Thiên Đạo, khóe miệng không khỏi hiện lên một tia cười mỉm, tự nhủ: "Thiên Đạo chi uy, quả nhiên phi phàm." Thiên Đạo là một loại quy tắc, là sức mạnh của trật tự, khi uy năng đạt đến cực hạn, thậm chí có thể vặn vẹo, sửa đổi quy tắc, khiến không gian thay đổi, thời gian xoay chuyển, làm vận mệnh động loạn, nhân quả mất đi thứ tự.

Đây là một loại sức mạnh vô cùng cường đại, không hề thua kém ba ngàn Đại Đạo!

Lúc mới bắt đầu, trong lòng Lâm Nguyên cũng kinh ngạc, sức

mạnh Thiên Đạo này lại đáng sợ đến thế, so với vận mệnh, nhân quả cũng không hề yếu hơn, thậm chí còn mạnh hơn.

Nhưng sau khi tìm hiểu sâu hơn, hắn liền hiểu ra, dù sao đây cũng là sức mạnh tự nhiên sinh ra trong thiên địa sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa!

Nó có liên quan đến Bàn Cổ!

Đã liên quan đến Bàn Cổ thì dù có thần dị đến đâu cũng không quá đáng. "Nắm giữ được sức mạnh Thiên Đạo này, sau này Hồng Quân muốn mượn thủ đoạn Thiên Đạo để đối phó ta, ta có thể thong dong ứng phó, không còn bị động như trước nữa." Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, Thiên Đạo trường hà liền phát ra tiếng gào thét, sức mạnh Thiên Đạo vô tận sôi trào, hóa thành những hạt mưa ánh sáng tinh khôi rơi xuống người hắn, hòa nhập vào cơ thể.

Một tiếng "oanh" vang lên, khí tức của hắn bùng nổ, sức mạnh tăng trưởng gấp hàng ngàn hàng vạn lần.

Đây chính là sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo, tuy không bằng sức mạnh Đại Đạo, nhưng cũng khiến thực lực của hắn tăng lên không ít, bộc phát ra sức mạnh kinh người. "Đã nắm giữ được sức mạnh bậc này, vậy thì hiện tại hãy thử làm quen một chút." Lâm Nguyên nhìn về phía mấy tôn Thiên Đạo Thánh nhân đang trốn chạy sâu vào tinh không, khóe miệng hiện lên một tia cười mỉm, những tiểu xảo của đám người này hắn đã sớm phát giác, trước đó chẳng qua là không thèm để ý mà thôi. "Thiên Đạo chiến trường, giáng lâm!" Lâm Nguyên đột nhiên quát lạnh một tiếng, một tay kết ấn, nhấn mạnh vào hư không, Thiên Đạo trường hà đột nhiên cuộn trào, sức mạnh Thiên Đạo vô cùng vô tận tuôn ra.

Một luồng pháp tắc vô cùng đáng sợ bùng phát, cuồn cuộn lan tỏa ra ngoài, trong nháy mắt hóa thành một phiến chiến trường khổng lồ,

mỗi một tấc không gian đều tràn ngập đạo vận nồng đậm.

Đây chính là Thiên Đạo chiến trường lúc trước, Lâm Nguyên lại có thể tái hiện nó lần nữa!

So với Thiên Đạo chiến trường trước đó, chiến trường hiện tại yếu hơn một chút, không phát ra khí tức đáng sợ đến thế.

Nhưng nó vẫn cường đại như cũ, vắt ngang phía trên Hồng Hoang, mang lại cảm giác vạn kiếp khó diệt, dường như có thể chịu đựng được trận chiến của Hỗn Độn Ma Thần, khủng bố vô biên.

Giây phút này, tại nơi cốt lõi của Thiên Đạo, Hồng Quân và Dương Mi đều kinh hãi, kêu lên: "Tên gia hỏa này lại muốn làm gì nữa?" "Đều qua đây hết đi." Trên đỉnh Bất Chu Sơn, Lâm Nguyên nhìn về phía sâu trong vũ trụ, trong mắt bắn ra hai luồng nhãn thần lăng lệ, tựa như tiên kiếm tuyệt thế xuyên thấu hư không, nhiếp nhân tâm phách.

Chương 280

Khí thế của hắn đột ngột tăng vọt, khủng bố vô biên, thiên địa đều rung chuyển, vô tận sinh linh run rẩy phủ phục xuống đất, giống như một tôn Hỗn Độn chân linh xuất thế.

Oanh!

Đại thủ của hắn vươn ra, phình to giữa không trung, lập tức xuyên qua Hồng Hoang, bỏ lại hàng trăm tỷ tinh hệ phía sau, tiến sâu vào vũ trụ, giống như chộp lấy một con gà con, bắt lấy hai đạo thân ảnh.

Đó chính là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn. "A..." Hai người họ đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó kinh hãi tột độ, cuối cùng nộ hống, trong mắt bùng lên vẻ điên cuồng, thôi động toàn bộ tu vi hòng chống cự, vùng vẫy thoát ra.

Chuyện này quá đáng sợ, Lâm Nguyên lại ra tay với họ, dù thế nào cũng không thể bị hắn bắt được, nếu không họ sẽ phải đón nhận một kết cục vô cùng thảm khốc.

Oanh!

Hàng tỷ đạo phật quang tỏa ra, chiếu sáng vũ trụ tối tăm, thân hình Chuẩn Đề rung lên, hóa thành cây Bồ Đề khổng lồ chống đỡ tinh không, mưu toan đẩy bàn tay của Lâm Nguyên ra.

Bá!

Tiếp Dẫn cũng hiện ra nguyên hình, là một cây trúc khổng lồ, hào quang vàng chói mắt, cứng hơn cả Hỗn Độn tinh kim, bỗng nhiên bộc phát một luồng phong mang lăng lệ, muốn cắt đứt lòng bàn tay Lâm Nguyên.

Tinh không lập tức nứt ra một đạo vực sâu, vô số tinh tú bị cắt

làm đôi một cách dễ dàng, mặt cắt phẳng nhẵn như gương.

Sau trận chiến ở U Minh Huyết Hải, Nhân Đạo thần luân chiếu rọi đại thiên, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều có tiến bộ vượt bậc.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn là những kẻ tài giỏi trong chúng sinh Hồng Hoang, tự nhiên cũng có tiến bộ lớn, Chuẩn Đề bước vào Hỗn Nguyên cảnh nhị trọng thiên, Tiếp Dẫn thì bước vào Hỗn Nguyên cảnh tam trọng thiên.

Lúc này toàn bộ tu vi bộc phát, chấn động cả một vùng tinh không, ngay cả những luồng khí hỗn độn trong tinh không cũng bị sụp đổ, cảnh tượng dị thường đáng sợ.

Thế nhưng, bàn tay Lâm Nguyên chỉ hơi dùng lực bóp một cái.

Oanh!

Bồ Đề thụ nổ tung, Khổ Trúc nát bấy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cùng kêu thảm một tiếng, giống như một quả trứng gà bị bóp nát, "phành" một tiếng nổ tung.

Ông!

Tiếp đó, dưới tác dụng của một loại sức mạnh kỳ lạ, huyết nhục đã nổ tung của họ lại hội tụ, hóa về nguyên hình, lại bị Lâm Nguyên nắm trong tay, lôi về Hồng Hoang.

Lâm Nguyên quá mạnh, họ không có sức phản kháng! "Chúng ta xong đời rồi." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ tuyệt vọng, Hồng Quân không xuất hiện, Hồng Hoang mênh mông này ai có thể là đối thủ của Lâm Nguyên?

Oanh!

Lâm Nguyên ném họ vào Thiên Đạo chiến trường, rồi nhìn về một hướng khác, một lần nữa vươn tay chộp tới, xuyên qua hàng tỷ thời

không, tiến đến nơi sâu nhất của tinh không. "Chúng ta chết cũng không để ngươi đắc ý!" Đế Tuấn gào lớn, hóa thành một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ, ngọn lửa vàng vô tận cuồn cuộn tuôn ra, thiêu rụi một phương tinh không này, khủng bố vô biên.

Năng lượng đáng sợ ủ trong cơ thể y đạt đến cực hạn, thân thể y cũng không ngừng phình to, trong nháy mắt thậm chí còn to lớn hơn cả mặt trời của Hồng Hoang!

Rắc rắc!

Thân thể nứt ra, từng luồng sáng chói mắt bắn ra từ vết nứt, khí tức hủy diệt cuồn cuộn, vũ trụ rung chuyển, y lại muốn lấy thân xác Thánh nhân để tự bạo! "A..." Đông Hoàng Thái Nhất cũng gào thét, hóa về nguyên hình Kim Ô, thôi động toàn bộ sức mạnh hòng tự bạo tại đây.

Họ nhìn thấy bàn tay của Lâm Nguyên xuất hiện liền tuyệt vọng ngay lập tức, vì thế đều điên cuồng đến cực điểm.

Tuy nhiên, đại thủ che lấp tinh không, to lớn vô biên, chỉ khẽ trở bàn tay, vỗ xuống một cái.

Oanh long!

Tinh không sụp đổ, vạn hỏa đều tắt lịm.

Hai con Kim Ô phát ra một tiếng kêu thương thảm thiết, đôi cánh gãy lìa, rơi rụng xuống dưới.

Đại thủ lại tùy ý chộp lấy, bắt gọn họ vào lòng bàn tay như bắt hai con gà con, "oanh" một tiếng quay về Hồng Hoang, ném vào Thiên Đạo chiến trường. "Quá đáng sợ." Đám yêu thánh như Bạch Trạch run rẩy lên tiếng, họ vẫn luôn đi theo bên cạnh Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chứng kiến cảnh này liền sởn gai ốc, từng người cơ thể cứng đờ như tượng gỗ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã bước vào cảnh giới Thánh nhân rồi, kết quả khi đối mặt với Lâm Nguyên lại giống như một con kiến đối mặt với thần long, nhỏ bé đến đáng thương!

Đến lúc này, họ mới thực sự cảm nhận được sự khủng bố của Lâm Nguyên, giống như biển Hỗn Độn vắt ngang trên đỉnh đầu mọi người, nặng nề vô biên, không ai có thể chống lại. "Tiếp theo đến lượt Tam Thanh." Ánh mắt Lâm Nguyên nhiếp người như Ma tôn, thôi động sức mạnh Thiên Đạo, truy lùng tung tích của Tam Thanh.

Hiện tại hắn đã nắm giữ một phần quyền hành Thiên Đạo, Tam Thanh lại đều là Thiên Đạo Thánh nhân, bất luận họ ẩn náu ở đâu, hắn cũng có thể tìm ra trong một ý niệm.

Oanh long!

Đại thủ vươn ra, chộp về phía một vùng tinh không khác. "Vu Nguyên, ngươi nhất định phải tuyệt tình đến vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử phát ra một tiếng gào chấn thiên, thân thể phình to, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp huyền phù trên đỉnh đầu, rủ xuống vô tận huyền hoàng khí mênh mông.

Hoa lạt lạt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thôi động toàn bộ tu vi, tế ra Bàn Cổ Phiên, phần phật tung bay dưới tinh không, khí tức Tiên thiên chí bảo cuồn cuộn chư thiên, khiến hư vô sụp đổ từng mảng lớn.

Khanh!

Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ càng thêm lăng lệ bách người, không chút do dự tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm, lập tức một luồng hàn ý thấu xương bùng phát, càn quét toàn vũ trụ, sát cơ kinh sợ chín tầng trời.

Bốn thanh kiếm Tru, Lục, Hãm, Tuyệt bành trướng, kiếm khí

xuyên thấu tinh không, đồng thời còn có Tru Tiên Kiếm Trận Đồ hiện lên, phát ra hàng tỷ tia sát cơ vắt ngang đại vũ trụ thương mang, khiến linh hồn người ta như muốn nứt ra.

Tam Thanh so với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Thái Nhất thì mạnh hơn quá nhiều, đặc biệt là trong tay họ đều có linh bảo kinh người.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp kia là Công đức chí bảo, một khi sức mạnh công đức được kích phát, ngay cả Lâm Nguyên cũng khó lòng phá vỡ phòng ngự của nó.

Bàn Cổ Phiên càng không cần phải nói, là do Khai Thiên Thần Phủ vỡ vụn hình thành, uy lực vô cùng.

Sát phạt chi lực của Tru Tiên Kiếm Trận càng khủng bố đến cực điểm, đủ để xé toác thời không vạn cổ.

Tuy nhiên, đối mặt với những thứ này, Lâm Nguyên vẫn chỉ dùng một bàn tay, khí tức Thiên Đạo nồng đậm cuồn cuộn bộc phát, ma sát với hư không vũ trụ tạo nên những ngọn lửa kinh thiên.

Oanh!

Hắn mạnh mẽ vỗ xuống, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp trên đỉnh đầu Thái Thanh Lão Tử phát ra tiếng kêu bi thảm, đột nhiên hiện lên hàng tỷ vết nứt chằng chịt, huyền hoàng khí cũng dao động dữ dội.

Bốp!

Tiếp đó, lòng bàn tay quét ngang, giống như giáng một cái tát vào Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thét lên thảm thiết, bay ngược ra ngoài, đâm vỡ từng dải tinh hệ khổng lồ.

Rắc rắc!

Cuối cùng, hắn đưa tay chộp một cái, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ liền vỡ vụn, Tru Tiên Tứ Kiếm cũng xuất hiện vết nứt, sát khí tan loạn, Thông Thiên Giáo Chủ cũng thê lương thét dài.

Chương 281

Dù đối mặt với Tam Thanh, Lâm Nguyên vẫn vô địch như cũ!

Một tay che trời!

Oanh!

Hắn chộp lấy, bắt giữ Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ cùng lúc, quay về Hồng Hoang, ném tất cả vào Thiên Đạo chiến trường. "Sư tôn!" Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân cùng Xiển giáo Thập nhị Kim tiên, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Đa Bảo Đạo Nhân, Triệu Công Minh, Tam Tiêu cùng đám đệ tử Tiệt giáo đều gào khóc thảm thiết.

Nhưng họ chẳng thể làm được gì, đuổi cũng đuổi không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn sư tôn của mình bị đại thủ của Lâm Nguyên bắt đi trong nháy mắt.

Giây phút này, cả Hồng Hoang đều im lặng, vũ trụ cũng một mảnh tử tịch.

Quá khủng bố.

Trong nháy mắt, đại thủ quét ngang toàn bộ vũ trụ, bắt đi bảy tôn Thánh nhân, nhẹ nhàng như ăn cơm uống nước, chỉ còn lại mỗi Nữ Oa là không động đến.

Tất cả các đại thần thông giả sẽ không bao giờ quên được khoảnh khắc này, Lâm Nguyên một tay che trời, phong tư vô địch đó đã khắc sâu vào lòng tất cả sinh linh.

Đây mới thực sự là hoành áp hoàn vũ.

Hồng Hoang rộng lớn, nhưng Hồng Quân, Dương Mi không xuất hiện, chỉ có Lâm Nguyên là độc tôn! "Ken két." Tại lõi Thiên Đạo,

Hồng Quân nghiến răng ken két, ánh mắt điên cuồng đến cực điểm, một màu huyết hồng, rõ ràng đã không còn nhẫn nhịn được nữa. "Vu Nguyên hiếp người quá đáng." Trên mặt Dương Mi cũng thoáng qua một tia âm trầm.

Chỉ có hai người họ biết, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa, Tam Thanh chính là sáu quân cờ vô cùng quan trọng trong tay họ, có tác dụng lớn đối với kế hoạch mà họ âm thầm bố trí.

Tầm quan trọng của sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang này thậm chí còn vượt qua cả Thiên Đạo!

Kết quả, hiện tại Lâm Nguyên lại một hơi bắt đi Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Tam Thanh, còn tiện tay xách theo Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất ném vào Thiên Đạo chiến trường.

Hiển nhiên, Lâm Nguyên muốn mượn nhờ Ức Kiếp Đoạt Vận trận trong Thiên Đạo chiến trường kia để tước đoạt khí vận trên người mấy tôn Thánh nhân này, chiếm làm của riêng.

Đối với việc này, làm sao họ có thể nhẫn nhịn? "Không quản được nhiều như vậy nữa, chỉ có thể mạo hiểm trước thời hạn, mở ra thứ đó, mượn sức mạnh của nó cứu mấy người này ra." Hồng Quân u u lên tiếng.

Trong giọng nói ẩn chứa ý điên cuồng khiến người ta kinh hãi, làm đạo tắc nơi này đều vặn vẹo, ma vụ cuộn trào, từng con ma quái dữ tợn đáng sợ lại hiện ra.

Trước đó, khi y cùng Dương Mi chạy trốn, y đã không để ý đến đám Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, vì y biết với sức mạnh của mấy vị Thánh nhân này chắc chắn có thể trốn vào nơi sâu nhất của tinh không, không bị Lâm Nguyên phát hiện.

Nhưng ai mà ngờ được, Lâm Nguyên lại nắm giữ Thiên Đạo, có

thể thông qua Thiên Đạo để truy lùng tung tích của các Thánh nhân!

Vốn dĩ y dù thế nào cũng không muốn ra tay, vì y thực sự đã bị bức bách đến cực hạn rồi, nếu còn ra tay thì hậu quả khôn lường.

Nhưng hiện tại cũng không lo được nhiều thế nữa, chỉ có thể mạo hiểm mở thứ đáng sợ kia ra, nếu không tất cả sẽ đổ sông đổ biển. "Cũng chỉ đành như vậy." Dương Mi cũng thở dài một tiếng.

Oanh!

Sau đó, hai người đồng thời đứng dậy, đi vào phía sau lõi Thiên Đạo, gạt đi từng tầng sương mù, đi tới thượng nguồn của Thiên Đạo trường hà.

Đây là một nơi kỳ dị.

Phóng mắt nhìn qua, có thể thấy phía trước có vô số sương mù hỗn độn cuộn trào che khuất tầm mắt, cho dù có tham ngộ vận mệnh, chưởng khống nhân quả cũng đừng hòng nhìn thấu những màn sương này.

Nhưng hiện tại, khi Hồng Quân và Dương Mi xuất hiện, nơi kỳ dị trên thượng nguồn Thiên Đạo trường hà này lại hiện ra một trận pháp to lớn đến phát khiếp.

Trận pháp cổ xưa và hào hùng, chậm rãi xoay chuyển, cấp bậc cao đến mức khó có thể tượng tượng, khi vận hành, màn sương kia lại dần dần tách ra, lộ ra cảnh sắc bên kia bờ.

Đó... lại là một con trường hà cuồn cuộn chảy giữa hỗn độn vô ngần, trong trường hà có Hỗn Thế Ma Viên tay cầm gậy thần kim hỗn độn ngửa mặt lên trời gào thét, có Huyết Ma dữ tợn cười quái dị, có cái thế Ma tôn dùng ma vụ che trời, có Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng dang rộng đôi cánh ngửa mặt lên trời hót dài...

Những hình ảnh khủng bố đó chính là những tôn Hỗn Độn Ma

Thần trong truyền thuyết!

Mà con trường hà này, đến đây đã hiển hiện rõ ràng, chính là Vận Mệnh trường hà trong hỗn độn!

Sau trận chiến khai thiên, ba ngàn Ma Thần ngoại trừ Không Gian Ma Thần Dương Liễu ra, toàn bộ đều đã vẫn lạc, nhưng dấu ấn của họ vẫn nằm trong Vận Mệnh trường hà này, giống như dấu ấn của các cường giả tứ tộc như Thú Hoàng trong Thiên Đạo trường hà, chờ đợi một ngày có thể nghịch thiên trở về. "Mở ra xiềng xích đối với vận mệnh đi, hãy để các Ma Thần trong hỗn độn giáng lâm Hồng Hoang, để vận mệnh trong hỗn độn nhấn chìm tất cả!" Trong tiếng ầm vang của trường hà, tiếng cười điên cuồng của Hồng Quân vang lên trong không gian này, khiến màn sương kia cuộn trào một trận, một luồng khí cơ khiến người ta sởn gai ốc lan tỏa ra ngoài.

Trên không trung Bất Chu Sơn, Lâm Nguyên đứng lơ lửng, nhìn về phía Thiên Đạo chiến trường phía trước, lúc này, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử, tổng cộng bảy tôn Thánh nhân đều ở trong đó. "Vu Nguyên, ngươi bắt chúng ta tới đây rốt cuộc là muốn làm gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lạnh, Bàn Cổ Phiên phần phật bên cạnh y, uy áp của Tiên thiên chí bảo khiến Thiên Đạo chiến trường rung động một hồi. "Các ngươi lập tức sẽ biết thôi." Lâm Nguyên mỉm cười nhạt.

Lời vừa dứt, ánh mắt hắn chuyển động, nhìn về phía Địa Phủ thế giới, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lùng túc sát, quát lớn: "Vu tộc nghe lệnh!" Trong Hậu Thổ thế giới, Hậu Thổ, Đế Giang, Cộng Công, Chúc Dung cùng các Tổ Vu, Khoa Phụ, Hình Thiên, Cửu Phượng cùng các Đại Vu nghe thấy tiếng này đều chấn động, đồng thời hô lớn: "Chúng ta nghe lệnh!" Tuy nói từ rất lâu về trước, Lâm Nguyên chỉ là một Đại Vu nhỏ bé, lúc đó địa vị của các Đại Vu, Tổ Vu đều cao hơn

hắn.

Nhưng hiện tại, khi tu vi của hắn đã thăng cấp lên tầng thứ Thánh nhân, hắn đã nghiễm nhiên là chủ nhân của Vu tộc, ngay cả Hậu Thổ, Đế Giang cũng phải phục tùng mệnh lệnh của hắn, không dám có chút làm trái. "Trong Hồng Hoang hung hiểm khó lường, phải luôn tôi luyện bản thân.

Nay ta lệnh cho các ngươi tiến vào Thiên Đạo chiến trường, chiến đấu với chư vị Thánh nhân, diệt thân xác, nghiền linh hồn, đoạt khí vận của họ để lớn mạnh bản thân, lớn mạnh tộc ta!" Lâm Nguyên quát lạnh.

Lời này vừa thốt ra, toàn bộ Vu tộc lập tức phấn chấn, kích động đến run rẩy.

Trong huyết mạch của mỗi một người Vu tộc đều chảy xuôi khát vọng chiến đấu, nay Lâm Nguyên lại để họ tranh đấu với Thánh nhân, họ không những không sợ hãi mà ngược lại chỉ thấy hưng phấn vô hạn. "Tuân lệnh!" Tất cả Tổ Vu, Đại Vu đều hô lớn, tiếng vang chấn động vạn giới. "Hừ, ngươi không ra tay mà phái đám Vu tộc này qua đây thì chỉ có con đường chết!

Dù có áp chế chúng ta và họ xuống cùng một cảnh giới thì kết cục vẫn sẽ như cũ mà thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cao ngạo cười lạnh.

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn là kẻ có tâm cao khí ngạo nhất, coi khinh tất cả mọi người, trong mắt y, Vu tộc chẳng qua chỉ là một lũ man hoang chỉ có man lực mà thôi. "Muốn dùng chúng ta để tôi luyện Vu tộc, vậy thì hãy chuẩn bị tâm lý cho việc tộc nhân của ngươi đều bị chém giết đi." Thông Thiên Giáo Chủ cũng cười lên, trong nụ cười đó mang theo vẻ lăng lệ đáng sợ.

Thông Thiên Giáo Chủ sát tính cực nặng, tính cách còn ngang tàng hơn cả Vu tộc, là một trong những sinh linh khủng bố nhất, lúc này

cũng chẳng hề sợ hãi.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại không lên tiếng, chỉ giữ im lặng.

Họ đều đã bị đánh cho sợ hãi rồi, lúc này trong lòng không còn đấu chí, so với Tam Thanh thì yếu hơn không chỉ một bậc. "Không sao, đá mài dao càng mạnh càng tốt, nếu các ngươi có thể nghiền ép đám tộc nhân đó của ta, ta trái lại còn phải cảm ơn các ngươi." Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng. "Hừ!" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đều sa sầm, họ là Thiên Đạo Thánh nhân, tuyên cổ bất hủ, nay lại bị coi như đá mài dao, thật là sỉ nhục không thể nhẫn nhịn!

Bá bá!

Chương 282

Hậu Thổ, Đế Giang cùng các cường giả Vu tộc đều rời khỏi Địa Phủ thế giới, bay về phía Bất Chu Sơn.

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng giữa hư không, được bao quanh bởi hào quang Thiên Đạo vô tận, chờ đợi họ tới nơi, nhưng đúng lúc này, nguyên thần của hắn đột nhiên đau nhói!

Luồng đau đớn này đến vô cùng mãnh liệt, thậm chí khiến thân thể hắn phải run lên một cái, Lâm Nguyên không khỏi giật mình, lập tức mở mắt ra. "Có đại nguy cơ giáng lâm?" Ánh mắt hắn đột nhiên trở nên sắc lạnh, khí thế đáng sợ bùng phát quanh thân, Thiên Đạo chiến trường rung động một hồi, bảy tôn Thánh nhân bên trong càng cảm thấy một áp lực khổng lồ cuồn cuộn ập đến giống như bị hàng tỷ ngọn núi Bất Chu đè nặng, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Cảm giác này của Lâm Nguyên chính là một loại trực giác bản năng!

Sau khi tu hành đến Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, nguyên thần của hắn đương nhiên càng phát ra cường hãn, cảm tri cũng trở nên nhạy bén hơn, "Chí thành chi đạo, có thể biết trước", khi tinh thần đạt đến một loại cảnh giới tối cao, một khi có nguy hiểm nhắm vào mình là có thể lập tức dự cảnh, khiến bản thân luôn nằm ngoài vòng nguy hiểm.

Oanh long!

Hắn giống như một ngọn núi Hỗn Độn khổng lồ mọc lên từ mặt đất, tế ra Hỗn Độn linh bảo U Minh Thư chắn trước mặt trái, chín mươi chín tầng U Minh thế giới hiện lên, sương đen cuồn cuộn, tử khí lan tỏa khắp thiên địa.

Oanh!

Khoảnh khắc tiếp theo, tại nơi cao nhất của thương khung hiện ra hai đạo thân ảnh bao phủ trong đạo quang rực rỡ, phía sau hai người họ, thương khung lại nứt ra, sau vết nứt lờ mờ có thể thấy một con trường hà hùng vĩ vô biên đang cuồn cuộn chảy, phát ra tiếng ầm vang đáng sợ.

Hai đạo thân ảnh này vừa xuất hiện liền đồng thời chỉ tay xuống dưới, một luồng ánh sáng chói mắt bắn ra, quả nhiên đánh thẳng vào U Minh Thư.

Hoa lạt lạt!!!

U Minh Thư kịch liệt lật mở, mỗi một trang lật qua đều có một luồng sức mạnh đáng sợ xung kích đủ để xóa sổ vạn giới, đối kháng với luồng ánh sáng kia.

Nhưng cuối cùng, một trang trong U Minh Thư lại "phành" một tiếng bị luồng sáng xuyên thủng, một tầng U Minh thế giới lập tức sụp đổ tan tành, tan biến vô hình.

Tuy nhiên, luồng ánh sáng đó cũng bị triệt tiêu.

Cảnh tượng này lập tức thu hút sự chú ý của mọi người, ai nấy đều chấn kinh, là kẻ nào vào lúc này còn dám ra tay với Lâm Nguyên?

Họ đều nhìn về phía hai đạo thân ảnh trên cao kia. "Lão sư!" Sau khi nhìn rõ, bảy tôn Thánh nhân trong Thiên Đạo chiến trường lập tức kích động gào lớn, hai đạo thân ảnh đó chính là Hồng Quân và Dương Mi.

Họ lại xuất hiện rồi! "Vu Nguyên, ngươi nghịch thiên mà hành, hôm nay không thể dung thứ cho ngươi!" Hồng Quân lệ thanh đại hát. "Sao lại chạy ra đây rồi?

Không sợ đạo thương của ngươi bùng phát sao?" Lâm Nguyên

thần sắc bình tĩnh, nhạt giọng lên tiếng, đối diện với trạng thái có chút quỷ dị của Hồng Quân và Dương Mi, hắn vẫn không hề sợ hãi. "Vu Nguyên, ngươi thực sự nghĩ mình vô địch rồi sao?

Trước đó chẳng qua là không muốn chấp nhất với ngươi mà thôi.

Nay ngươi đã chạm tới ranh giới cuối cùng của ta, vậy thì dù thế nào ta cũng phải tru sát ngươi!" Hồng Quân lạnh giọng nói. "Vậy ngươi cứ đến thử xem." Ánh mắt Lâm Nguyên lập tức trở nên sắc lạnh.

Hiển nhiên, trạng thái của Hồng Quân hiện giờ đã có sự khác biệt, dường như đã sử dụng một loại sức mạnh cực kỳ đáng sợ, Lâm Nguyên lờ mờ có thể cảm ứng được.

Nhưng sức mạnh của hắn hiện tại cũng đã có tiến bộ vượt bậc, đặc biệt là sau khi nắm giữ một phần quyền hành Thiên Đạo, tham ngộ quy tắc và trật tự chi lực, cảnh giới lại càng tăng lên.

Thực sự giao thủ, ai thắng ai thua còn chưa biết được! "Ngươi quá ngây thơ rồi, ngươi căn bản không biết thế giới của ngươi nhỏ hẹp đến mức nào, sức mạnh mà chúng ta thực sự có thể vận dụng vượt xa trí tưởng tượng của ngươi." Hồng Quân rất không hài lòng với thái độ luôn trấn định thong dong của Lâm Nguyên, lập tức cười lạnh một tiếng, mạnh mẽ giơ tay nhấn về phía Lâm Nguyên. "Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang!" Oanh!

Dứt lời, từ vết nứt phía sau Hồng Quân, con trường hà hùng vĩ vô biên kia đột nhiên nổi sóng dữ dội, vô số sương mù hỗn độn cuộn trào, khủng bố vô biên.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang dường như cũng chấn động theo sự cuộn trào của con trường hà này như sắp sụp đổ, một áp lực vô hình sinh ra đè nặng lên tim mọi người, khiến người ta khó thở, sởn gai ốc.

Bá!

Tiếp đó, hỗn độn sôi trào, một điểm sáng sinh ra xé toạc tinh không, lao thẳng về phía Lâm Nguyên, những nơi nó đi qua mọi thứ đều tan biến, vạn vật không còn, mạnh mẽ và khủng bố đến cực hạn, khiến linh hồn mọi người run rẩy kịch liệt! "Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang, trong truyền thuyết đây là tuyệt thế thần thông thời đại Hỗn Độn, chỉ có những Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu tiên mới có thể tế luyện ra, Hồng Quân lão sư lại có thể thôi động loại tấn công đáng sợ này sao?" Trong Thiên Đạo chiến trường, Thái Thanh Lão Tử kinh hãi, y biết rất nhiều bí mật thái cổ, đã từng nghe qua truyền thuyết về Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang, một khi tế ra có thể xuyên thấu nhục thân, quét sạch thần hồn, ngay cả Ma Thần cũng sợ hãi như rắn rết, không dám đối đầu trực diện. "Cái gì?" Những người khác nghe xong đều ngây người, không ngờ luồng linh quang rực rỡ này lại có lai lịch đáng sợ như thế. "Thần thông cấp bậc này, Vu Nguyên chắc chắn không chống đỡ được, hắn sẽ phải thân tử đạo tiêu." Họ đều vui mừng quá đỗi, Vu Nguyên chết đi, Thiên Đạo chiến trường tự nhiên không thể trói buộc họ được nữa, họ cũng có thể từ đó trốn thoát. "U Minh Thư!" Lâm Nguyên cũng cảm nhận được áp lực đáng sợ truyền đến từ luồng linh quang kia, sắc mặt trở nên ngưng trọng không ít, không dám có chút đại ý, giơ tay tế ra U Minh Thư.

Oanh!

Hắn thôi động Lực chi pháp tắc, thi triển sức mạnh ngự trị linh bảo, nâng uy lực của U Minh Thư lên mức cực hạn có thể bùng phát lúc này, trong nháy mắt tử khí như biển nhấn chìm bầu trời.

U Minh Thư bành trướng, các trang sách lật mở nhanh chóng, chín mươi tám tầng U Minh thế giới còn lại hợp làm một, hình thành một vùng minh thổ hào hùng, tỏa ra tịch diệt chi khí vắt ngang thương khung, đen kịt như mặc.

U Minh Thư tối tăm, Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang rạng rỡ, hai bên hình thành sự tương phản cực lớn, sau đó trong một phần tỷ sát na va chạm vào nhau.

Oanh!

Một luồng bão tố đáng sợ bùng phát càn quét tứ phía, vùng minh thổ do U Minh Thư hình thành lại bị xuyên thủng ngay lập tức, tan rã từng mảng.

Ánh sáng của U Minh Thư cũng vụt tắt, phát ra một tiếng kêu thảm rồi rơi rụng xuống, trên bề mặt từng đạo phù văn đại đạo liên tục sụp đổ.

Tuy nhiên, Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang cũng bị minh thổ ăn mòn, sau khi xuyên qua U Minh Thư để đến trước mặt Lâm Nguyên chỉ còn lại một luồng cực kỳ yếu ớt.

Hai mắt Lâm Nguyên lạnh băng, đưa hai ngón tay khẽ kẹp một cái, chỉ nghe tiếng kim thiết va chạm vang vọng thương khung, Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang lập tức gãy đoạn, nổ tung trên cao. "Linh quang này mạnh thật, công phá được cả U Minh Thư!" Trong Thiên Đạo chiến trường, thất thánh vô cùng kinh hỉ, nhưng thấy Lâm Nguyên không hề hấn gì, trong lòng lại cảm thấy nuối tiếc. "Hồng Quân lão sư vừa bắt đầu đã có thủ đoạn như vậy, chắc hẳn còn có nhiều thần thông đáng sợ hơn, chúng ta cứu được rồi." Ngay sau đó, họ đều phấn chấn.

Ông ~~~ Xung quanh Bất Chu Sơn, một trận pháp khổng lồ lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm cuộn trào lan tỏa ra ngoài, bao phủ phạm vi hàng tỷ dặm, hình thành một vùng chiến thổ hào hùng.

Trong lãnh địa này, mỗi ngọn cỏ cọng cây đều trở nên vô cùng kiên cố, có thể chịu đựng được những đòn thần thông đáng sợ nhất, chống đỡ được dư ba va chạm vừa rồi.

Nơi này dù sao cũng là tổ địa Vu tộc, Lâm Nguyên đương nhiên sẽ không để nó bị chiến đấu tàn phá, vì thế đã mở ra một lãnh địa tương tự Thiên Đạo chiến trường để giữ cho sơn hà bất hủ. "Hồng Quân, ngươi vận dụng sức mạnh Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà, có thể chịu đựng được nhân quả to lớn kia không?" Lâm Nguyên đạm mạc lên tiếng, ánh mắt hắn thâm thúy như một đại vũ trụ không thấy đáy. "Ngươi lại nhìn thấu được nguồn gốc sức mạnh của ta?" Hồng Quân và Dương Mi đều đại kinh thất sắc, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi, hoàn toàn không biết Lâm Nguyên làm sao biết được chân tướng.

Thứ y vận dụng đúng là sức mạnh của Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà.

Vận Mệnh trường hà trong Hồng Hoang thực tế là một nhánh của Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà, hai bên có mối liên hệ với nhau, chỉ là trước đó trong Hồng Hoang có một luồng sức mạnh đáng sợ ngăn cách sự liên hệ giữa hai bên.

Luồng sức mạnh này là một loại lực bảo hộ tự nhiên sinh ra của Hồng Hoang, giống như địa thai mô bên ngoài đại lục Hồng Hoang có thể bảo vệ Hồng Hoang không bị những luồng khí hỗn độn xung kích.

Chương 283

Y và Dương Mi sau khi biết được điểm này liền lên kế hoạch tái lập liên kết giữa Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà và Vận Mệnh trường hà của Hồng Hoang, dẫn động sức mạnh của Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà.

Trải qua vô số kỷ nguyên nỗ lực, toàn bộ kế hoạch đã vô cùng thuần thục, họ vốn định chuẩn bị đến mức hoàn mỹ, nhưng Lâm Nguyên lại bắt đi đám Tam Thanh ném vào Thiên Đạo chiến trường muốn diệt sát các Thánh nhân này để đoạt khí vận, họ dù thế nào cũng không thể nhẫn nhịn điểm này, vì thế quyết định mở kế hoạch trước thời hạn. "Trước đây khi ta du ngoạn Vận Mệnh trường hà đã phát hiện ra rồi, lúc đó đã có suy đoán, ta chỉ không ngờ các ngươi lại thực sự làm ra chuyện điên cuồng như vậy." Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Hồng Quân bọn họ dẫn động sức mạnh Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà như vậy sẽ có hậu họa khó lường, mấu chốt nằm ở dấu ấn của các Hỗn Độn Ma Thần trong đó!

Dấu ấn Ma Thần trong Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà trước đây không có sức mạnh Thiên Đạo trấn áp, từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay trải qua tuế nguyệt dài đằng đẵng, rất nhiều kẻ đã trọng sinh.

Sau khi trọng sinh, không ai biết họ đã chuẩn bị những gì, bố trí âm mưu gì.

Chắc hẳn họ đã phát triển ra những thế lực khổng lồ khó lòng tưởng tượng, dù so với thời đại Hỗn Độn huy hoàng rực rỡ trước kia e rằng cũng không hề kém cạnh.

Vì vậy, một khi Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà và Hồng Hoang thiết lập liên kết, những Hỗn Độn Ma Thần này chắc chắn sẽ phát

hiện ra, tiếp theo không cần nghĩ cũng biết, với thù hận giữa Hỗn Độn Ma Thần và Bàn Cổ đại thần, họ nhất định sẽ tìm đủ mọi cách xâm nhập vào thế giới này, diệt tuyệt tất cả sinh linh, giống như hung thú nhất tộc năm xưa.

Cách làm của Hồng Quân và Dương Mi chỉ có thể dùng từ điên cuồng để hình dung, họ đã mở ra cánh cổng địa ngục!

Hồng Hoang sẽ phải đón nhận một kiếp nạn đáng sợ gấp vạn lần Lượng kiếp! "Chúng ta không quan tâm điều đó, chỉ cần có thể trừ khử được ngươi, bất kể phải trả cái giá lớn thế nào cũng xứng đáng.

Trong mắt ta, ngươi còn hung hiểm hơn cả lũ Hỗn Độn Ma Thần kia!" Hồng Quân cười lớn.

Họ đối với sinh linh trong Hồng Hoang chẳng hề có tình cảm, cho dù cả Hồng Hoang bị hủy diệt, trong lòng họ cũng không có chút gợn sóng nào.

Tuy nhiên, đúng như lời Lâm Nguyên nói, chuyện họ làm lần này quá điên cuồng, cục diện tương lai ngay cả họ cũng không thể khống chế, ai biết sẽ phát triển theo hướng nào.

Dù sao lần này có thể nói họ đã mở ra cánh cửa tai họa, phơi bày Hồng Hoang trước mặt Hỗn Độn Ma Thần.

Một khi những Hỗn Độn Ma Thần đã khôi phục tu vi thời kỳ toàn thịnh ra tay, với trạng thái hiện tại của họ rất khó chống đỡ, nói không chừng mưu đồ vạn cổ cũng tan thành mây khói.

Nhưng hai người này, một kẻ là sinh mệnh hung lệ tồn tại từ thời Hồng Mông, một kẻ là Ma Thần duy nhất sống sót sau Khai Thiên đại kiếp, trong xương tủy đều có sự tự tin và một tâm thái đại vô úy, dám đối diện với đại cục đáng sợ trong tương lai. "Vậy thì để xem, cái sức mạnh mà các ngươi phải trả cái giá khổng lồ mới có được rốt cuộc có

thể làm tổn thương ta không." Lâm Nguyên hô lớn, ánh mắt bắn ra hai luồng nhãn thần lăng lệ xuyên thấu hư không.

Oanh!

Khí thế của hắn bùng phát, cả không gian dao động, một bước bước ra, hư không vạn cổ thay đổi, hắn trực tiếp xuất hiện trước mặt Hồng Quân và Dương Mi, tung ra một quyền.

Hồng Quân cảm nhận được một áp lực khổng lồ, nguyên lực trong cơ thể bạo động, đạo thương vốn bị cưỡng ép áp chế lại cuộn trào, từng đạo phủ quang lấp lánh chạy khắp toàn thân. "A..." Y gầm nhẹ, thực lực của Lâm Nguyên quá mạnh, y đang ở trạng thái không hoàn chỉnh, chỉ cần tiếp xúc cũng phải chịu xung kích lớn, có nguy cơ thân tử đạo tiêu.

Tuy nhiên, dù vậy, y cuối cùng vẫn nắm giữ một tia sức mạnh của Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà, trong chớp mắt đã ổn định lại trạng thái, ánh mắt hung quang tứ phía. "Vu Nguyên, hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi!" Y gào lớn, thôi động một luồng sức mạnh đáng sợ, Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà phía sau dâng lên sóng dữ, phát ra tiếng ầm vang kinh hoàng.

Một luồng khí cơ đáng sợ bùng phát, từ trong trường hà bay ra một vệt quang hoa đỏ thắm nhuộm hồng cả đại vũ trụ, đỏ tươi như máu lao về phía Lâm Nguyên va chạm với hắn.

Nhìn kỹ lại, đó lại là một con Thần Hoàng!

Trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, tôn Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng xếp hạng đầu, đôi cánh dang rộng đỏ rực như máu, mỗi một sợi lông vũ đều giống như đạo hiển hóa.

Nó ngửa mặt lên trời hót dài, trên lông vũ bùng lên ngọn lửa Hỗn Độn bất diệt thiêu rụi hư không, thậm chí tỏa ra khí tức chân thực

giống như một con Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng thực sự giáng lâm.

Uy thế đó quá khủng bố, mang theo khí tức bất hủ, trong hư không còn hiện ra hình ảnh kinh người về việc Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng tung hoành thời đại Hỗn Độn, đánh bại từng tôn kinh thiên đại địch.

Ánh đỏ như biển nhấn chìm bầu trời, tất cả sinh linh đều run rẩy, cảm thấy một nỗi sợ hãi đến từ linh hồn, nhục thân như muốn nứt ra, hoàn toàn không chịu đựng nổi! "Đây là Ma Thần Đạo hình!" Trong Thiên Đạo chiến trường, Thái Thanh Lão Tử thất thanh, cảm thấy một trận kinh hãi, không ngờ Hồng Quân lại có thủ đoạn đáng sợ đến thế.

Ở Hồng Hoang, những gì y biết xa hơn hẳn những người khác.

Ma Thần Đạo hình được hình thành từ dấu ấn Ma Thần trong Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà, một khi thôi động có thể sở hữu thần vận của Ma Thần dùng để giết địch, không gì không phá được.

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng đã lao đến trước mặt Lâm Nguyên, va chạm kịch liệt với nắm đấm của hắn, một luồng sóng sức mạnh đáng sợ cuộn trào bốc lên.

Oanh ca!

Vùng lãnh địa chiến đấu do Lâm Nguyên bố trí chưa kiên trì được bao lâu đã nứt ra từng đạo vết nứt đáng sợ, dường như khoảnh khắc sau sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Thiên Đạo chiến trường cũng rung động kịch liệt, những vết nứt như mạng nhện lan tỏa ra ngoài.

Chỉ riêng xung kích từ dư ba đã tạo nên cảnh tượng vô cùng đáng sợ, nếu không có Lâm Nguyên thủ hộ, lúc này một nửa Hồng Hoang đã nổ tung rồi.

Oanh!

Lâm Nguyên bị đẩy lui, trên nắm đấm rỉ ra từng tia máu, còn có cả vết cháy sém, trong lần va chạm này hắn đã bị thương. "Lệ!" Đạo hình Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng kia lại không nổ tung, vẫn ngưng tụ như cũ, dang rộng đôi cánh đỏ rực che khuất tinh không, trong đôi mắt tuôn ra vẻ hung lệ đáng sợ, một lần nữa lao về phía Lâm Nguyên. "Ha ha ha, Vu Nguyên, từ bỏ kháng cự đi, Đạo hình này khủng bố đến mức dù ta ở thời kỳ toàn thịnh cũng không dám đối mặt trực tiếp, căn bản không phải đối thủ." Hồng Quân cười lớn sảng khoái.

Nhìn thấy dáng vẻ chật vật của Lâm Nguyên, trong lòng y vô cùng khoái ý, có cảm giác trút bỏ được mọi uất ức tích tụ bấy lâu, ý niệm cũng trở nên thông đạt.

Vào khoảnh khắc này, y thậm chí cảm thấy dù có phải trả giá lớn đến đâu, nhưng chỉ cần khiến Lâm Nguyên phải chịu thiệt thì cũng hoàn toàn xứng đáng, đây là chuyện đại hỷ. "Hồng Quân, ngươi có biết ngươi đang tặng ta một món đại lễ không?" Lâm Nguyên không hề giận dữ, ngược lại còn cười lên, trong mắt lộ ra vẻ trêu chọc. "Ngươi có ý gì?" Trong lòng Hồng Quân dâng lên một nỗi bất an. "Xem đây." Lâm Nguyên cười nói.

Vừa nói, ánh mắt hắn đột nhiên sắc lạnh, tế ra Hoàng Tuyền Kỳ phình to giữa không trung hóa thành một con trường hà cuồn cuộn cuốn về phía Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng.

Hô!

Thần Hoàng dang cánh, há miệng phun ra những mảng lớn Hỗn Độn thần diễm thiêu đốt con trường hà hào hùng này, đạo tắc đều vặn vẹo hóa thành tro bụi dưới ngọn lửa ấy.

Một trong những thủ đoạn đáng sợ nhất của Thần Hoàng chính là ngọn lửa của nó, vào thời đại Hỗn Độn không biết đã thiêu chết bao

nhiêu Ma Thần, khiến người ta nghe danh đã mất vía, tạo nên uy danh hiển hách.

Nhưng lúc này, thủ đoạn đó lại mất hiệu lực.

Khi Hỗn Độn thần diễm va chạm với Hoàng Tuyền trường hà chỉ phát ra tiếng xèo xèo rồi bị dập tắt, biến mất không dấu vết trong nháy mắt.

Oanh!

Khoảnh khắc tiếp theo, trường hà bạo động giống như một con cự long trở mình phát ra tiếng ầm vang, lập tức quấn chặt lấy Đạo hình Thần Hoàng, mạnh mẽ siết lại. "Lệ!" Đạo hình Thần Hoàng như có sự sống, kịch liệt vùng vẫy, lông vũ toàn thân dựng đứng, mỗi sợi lông đều như một món Hỗn Độn tấn công linh bảo uy lực vô cùng liên tục chém vào Hoàng Tuyền trường hà.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

Chương 284

Ông!

Giữa trường hà, một vệt quang hoa đỏ rực tỏa sáng.

Giống như một đóa sen đỏ nở rộ giữa dòng sông, vệt sáng đỏ đó nhanh chóng bành trướng như một biển ánh sáng đỏ, trong nháy mắt nhấn chìm Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng.

Sau đó, nó giống như một con cự thú đang nhai nuốt thức ăn, từng chút một nuốt chửng Đạo hình Thần Hoàng kia!

Đạo hình Thần Hoàng phát ra những tiếng kêu thảm thiết thê lương như linh hồn bị xé thành vạn mảnh khiến người ta run rẩy, nhưng âm thanh nhanh chóng yếu dần rồi hoàn toàn biến mất.

Đạo hình Thần Hoàng cũng không thấy đâu nữa.

Bá một tiếng, Hoàng Tuyền Kỳ khôi phục trạng thái ban đầu, ánh sáng lưu chuyển, đạo vận lan tỏa, dường như so với trước kia còn linh động hơn nhiều, thậm chí càng thêm cường đại! "Tê..." Trong Thiên Đạo chiến trường, chứng kiến cảnh này, các Thiên Đạo Thánh nhân đều hít vào một ngụm khí lạnh, sởn gai ốc, một luồng hàn ý bao trùm toàn thân.

Thật quỷ dị và cũng thật hung tàn, Đạo hình mạnh mẽ như thế lại bị nuốt sống tiêu diệt! "Ngươi đã làm gì?" Hồng Quân càng gầm lên dữ dội, ánh mắt biến thành huyết hồng, nộ hỏa ngập trời.

Đạo hình Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng này mạnh mẽ vô cùng, ngay cả y ở thời kỳ toàn thịnh cũng chưa chắc là đối thủ, Lâm Nguyên lại có thể dễ dàng trấn áp như vậy, thật không thể tin nổi. "Hoàng Tuyền Kỳ vốn là vật do Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng nắm giữ, khi ta

có được Hoàng Tuyền Kỳ còn nhận được một giọt tinh huyết của Bất Tử Chân Hoàng.

Ngươi thôi động bộ Đạo hình này đúng lúc bị ta khắc chế, trở thành dưỡng liệu cho Hoàng Tuyền Kỳ." Lâm Nguyên nhạt giọng cười nói, cũng không sợ Hồng Quân biết được. "Cái gì?" Hồng Quân ngẩn người, y có vắt óc cũng không ngờ được lại là nguyên nhân này, chuyện này quá trùng hợp, chẳng khác nào tự mình dâng lợi lộc cho người ta. "Cảm ơn nhé." Lâm Nguyên lúc này còn cười nói lời cảm ơn. "Phụt!" Hồng Quân tức đến mức hộc máu, thân thể run lên bần bật, thật là quá tức người, không thể nhẫn nhịn được nữa, trong mắt y lan tỏa ra khí cơ hung lệ ngập trời. "Vu Nguyên!

Ngươi có thể khắc chế Đạo hình Thần Hoàng, nhưng liệu có thể khắc chế các Đạo hình khác không?" Y gào lớn, ánh mắt trở nên điên cuồng, "oanh" một tiếng, một lần nữa thôi động Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà.

Oanh!

Trong nháy mắt, hàng tỷ đạo sắc thái lấp lánh, Vận Mệnh trường hà bùng nổ dữ dội. "Ngươi điên rồi!" Dương Mi hét lớn, thấy cảnh này, thần sắc y lập tức biến đổi.

Dương Mi sốt ruột, y và Hồng Quân chỉ mở ra một khe hở giữa Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà và Hồng Hoang để dẫn động sức mạnh.

Nếu dẫn động sức mạnh không nhiều, hậu quả sẽ không quá nghiêm trọng, nhưng nếu dẫn động quá nhiều sẽ làm khe hở đó mở rộng ra, đến lúc đó các Hỗn Độn Ma Thần kia thực sự có khả năng mượn đó mà giáng lâm Hồng Hoang. "Mục đích chúng ta đến đây không phải để đánh bại Hồng Quân, mà là giải cứu đám Tam Thanh, ngươi đừng vì quá xung động mà mất đi lý trí!" Dương Mi quát lớn.

"Ta không quản được nhiều thế, hiện tại là cơ hội vạn năm có một, rất có khả năng đánh chết hắn tại đây!

Hỗn Độn Ma Thần đã là gì, so với tên Vu Nguyên này, sự đe dọa của chúng không lớn bằng!" Hồng Quân lúc này đã tức đến nổ phổi, trong mắt chỉ còn Lâm Nguyên, muốn nhân cơ hội này triệt để trấn sát kẻ thù truyền kiếp này. "A..." Hồng Quân gầm thét, mặc kệ đạo thương trên người, thôi động tu vi càng thêm đáng sợ cộng minh với Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà, lập tức điều động thêm nhiều Ma Thần Đạo hình.

Oanh!

Một luồng khí tức đáng sợ bùng phát càn quét chư thiên vạn giới, thời gian hải như muốn cạn kiệt, vô tận không gian cũng tan vỡ, dưới sức mạnh chí cường đó không có thứ gì có thể tồn tại lâu dài. "Cứu chúng ta với!" Trong Thiên Đạo chiến trường, bảy tôn Thiên Đạo Thánh nhân sắp nổ tung đến nơi, hận không thể hộc máu.

Hồng Quân này lại đánh đến hăng máu, chỉ lo tiêu diệt Lâm Nguyên mà không màng đến sự sống chết của họ.

Oanh!

Trong Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà sóng gió ngập trời, tiếng ầm vang hồi đáp, một dấu ấn phát sáng tỏa ra ánh kim chói mắt bay ra ngoài lao về phía Lâm Nguyên.

Đó lại là một con cự long, toàn thân vàng rực như đúc bằng vàng ròng, mỗi một mảnh vảy đều lấp lánh hàng tỷ đạo văn, còn uy nghiêm hơn cả Thủy Long của Long tộc.

Đây chính là Thái Hư Cổ Long trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Thứ hạng thậm chí còn ở trên cả Hỗn Độn Bất Tử Chân Hoàng! "Hống!" Thái Hư Cổ Long gào thét, râu rồng vàng bay phất phơ, móng

rồng vươn ra xé toác thời không, đuôi rồng quất mạnh, cơ thể cường tráng và đầy lực lượng mang theo sát cơ vô tận.

Ánh mắt Lâm Nguyên thoáng qua một vẻ ngưng trọng, không dám có chút đại ý, những Ma Thần Đạo hình này từng kẻ một đều khủng bố, chỉ cần sơ sẩy một chút là có thể bị thương.

Oanh!

Hắn thôi động Lực chi pháp tắc, nắm đấm bao quanh luồng thanh quang chói mắt, hư ảnh ba ngàn Đại Đạo trường hà hiện lên bao quanh quyền này giống như hàng tỷ thần linh cùng tôn thờ thần vương.

Đồng thời, còn có tiếng ầm vang khổng lồ vang lên, Thiên Đạo trường hà cũng hiện ra, sức mạnh Thiên Đạo hào hùng tuôn xuống gia trì lên người Lâm Nguyên khiến khí thế của hắn bùng nổ.

Hiện tại hắn nắm giữ quyền hành Thiên Đạo, tự nhiên sẽ không lãng phí, lập tức gia trì sức mạnh Thiên Đạo lên người.

Oanh!

Cú đấm này của hắn mạnh hơn trước nhiều, va chạm kịch liệt với Thái Hư Cổ Long, chỉ nghe tiếng "đương" một cái tựa như kim loại hỗn độn va chạm, Thái Hư Cổ Long gào thét một tiếng bị chấn lui, móng rồng cũng vỡ nát, từng giọt máu vàng rơi rụng.

Hỗn Độn Đạo hình này quá chân thực, sống động như thật, chẳng khác nào Ma Thần thực sự trọng sinh!

Tuy nhiên, Lâm Nguyên lại hiểu rõ sức mạnh Đạo hình mà Hồng Quân điều động có lẽ chưa bằng một phần tỷ thực lực của bản thể, dù sao cũng chỉ là một dấu ấn trong Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà mà thôi.

Tuy thành công đánh lui Đạo hình Thái Hư Cổ Long, trong lòng

hắn cũng không khỏi dâng lên một luồng áp lực, nếu Ma Thần thực sự giáng lâm thì hắn không phải đối thủ, so với Hỗn Độn Ma Thần hắn vẫn còn quá yếu.

Trước đó hắn tiến vào Hồng Mông Châu gặp được tàn niệm của Bàn Cổ, từ đó biết được trên Hỗn Nguyên cảnh còn có các cảnh giới khác, lần lượt là: Hỗn Độn cảnh, Bán Bộ Đại Đạo cảnh, Đại Đạo cảnh.

Chắc hẳn những Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ kia đều đã bước vào Hỗn Độn cảnh, thậm chí còn có thể là tồn tại khủng bố ở Bán Bộ Đại Đạo cảnh. "Ha ha ha, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi." Hồng Quân phía bên kia lại điên cuồng cười lớn.

Oanh!

Dứt lời, Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà lại rung chuyển, thêm một dấu ấn phát sáng, ánh xanh lam tuôn ra thâm thúy, thần bí, mang theo một luồng khí cơ đáng sợ.

Đó lại là một con quái thú khổng lồ bao phủ bởi lớp vảy xanh thẫm, còn to lớn hơn cả Thái Hư Cổ Long, trên mỗi miếng vảy đều có một đạo văn hình xoáy nước. "Thôn Phệ Cổ Thú!" Thái Thanh Lão Tử vừa nhìn đã nhận ra, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Thôn Phệ Cổ Thú nắm giữ sức mạnh thôn phệ, thậm chí ngay cả Hỗn Độn thần kim cũng có thể nuốt chửng và luyện hóa, vào thời đại Hỗn Độn không biết đã nuốt chửng bao nhiêu cái thế cường giả.

Đây là một tôn Hỗn Độn hung thú danh tiếng lẫy lừng, chiến tích nổi tiếng nhất là có lần lại nuốt chửng được cả một tôn Ma Thần có cảnh giới cao hơn mình! "Đại huynh biết nhiều thứ vậy sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều có chút kỳ quái nhìn Thái Thanh Lão Tử một cái.

Tam Thanh gần như sinh ra cùng lúc, sau đó lại cùng tu hành ở núi Côn Luân rất lâu, vô cùng hiểu rõ về nhau.

Chương 285

Theo lý mà nói, những gì Thái Thanh Lão Tử biết thì họ cũng nên biết mới phải.

Thế nhưng sự thực lại là Thái Thanh Lão Tử hiểu biết quá nhiều bí mật thái cổ vượt xa hai người bọn họ, hoàn toàn không biết y biết được từ đâu.

Qua đó có thể thấy trên người Thái Thanh Lão Tử chắc chắn có bí mật lớn!

Chỉ là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ cũng không tìm hiểu quá nhiều, mỗi người đều có bí mật riêng, Thái Thanh Lão Tử không muốn nói thì họ cũng sẽ không cưỡng ép tìm tòi. "Hống!" Thôn Phệ Cổ Thú gào thét lao ra từ Vận Mệnh trường hà sát phạt Lâm Nguyên, cái miệng rộng đỏ ngòm mở ra, lập tức một luồng sức mạnh thôn phệ đáng sợ bao trùm lấy hắn.

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên cảm thấy nhục thân và nguyên thần của mình đang tiêu tan giống như tiến vào một cái "dạ dày" khổng lồ bị axit dạ dày ăn mòn, dần dần tan chảy. "Sức mạnh thật quỷ dị!" Lâm Nguyên giật mình nhưng không hề hoảng loạn, vận chuyển Lực chi pháp tắc, khí tức bất hủ bùng phát, thanh hà ngập trời bốc lên.

Hắn đứng sững giữa hư không như đá tảng giữa biển Hỗn Độn, dù bị sóng dữ Hỗn Độn va đập cũng không hề lay chuyển, ổn định thân hình trước mặt Thôn Phệ Cổ Thú. "Nhất niệm vạn giới sinh!" Hắn vận dụng thần thông chí cao lĩnh ngộ được từ không gian pháp tắc, tung ra một chưởng, xung quanh Thôn Phệ Cổ Thú lập tức có từng lớp thế giới sinh ra bao phủ lấy nó, cách ly nó khỏi Hồng Hoang.

Ông!

Nhưng đúng lúc này lại có thêm một Đạo hình Ma Thần lao ra từ Vận Mệnh trường hà hiện ra thân hình, lại là một vị nữ thần, dung nhan tuyệt mỹ không hề thua kém Nữ Oa, Hậu Thổ.

Gương mặt nàng lạnh lùng, dưới đôi chân ngọc là một đạo vực sâu không thấy đáy, nàng đạp trên vực sâu đó mà tới, giơ tay chộp về phía Lâm Nguyên vô cùng bá đạo. "Quy Khư Ma Thần, Quy Khư Nữ Thần!

Lần này đến một kẻ gộc đấy, kẻ này còn mạnh hơn cả Thái Hư Cổ Long, Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng và Thôn Phệ Cổ Thú cộng lại!" Giọng nói của Thái Thanh Lão Tử run rẩy. "Ngươi thực sự quá xung động rồi." Dương Mi thở dài một tiếng.

Y và Hồng Quân là quan hệ hợp tác, lúc chưa đến vạn bất đắc dĩ y không muốn cưỡng ép can thiệp vào hành vi của Hồng Quân, nhưng hiện tại Dương Mi đã không nhịn được nữa.

Y cảm thấy nếu không ra tay ngăn cản, Hồng Quân chắc chắn sẽ tạo ra đại kiếp nạn khó mà tưởng tượng nổi.

Trong mắt Dương Mi thoáng qua một vẻ lăng lệ, chuẩn bị ra tay.

Mà lúc này trên không trung Bất Chu Sơn, Thái Hư Cổ Long chỉnh đốn lại đội ngũ, Thôn Phệ Cổ Thú cũng phá vỡ sự trói buộc của vạn giới một lần nữa công sát Lâm Nguyên.

Phía trước họ chính là Quy Khư Nữ Thần, tỏa ra khí tức đáng sợ hơn cả hai tôn Ma Thần kia cộng lại, đôi tay ngọc thon dài xé toác từng tầng hư không đã đến trước mặt Lâm Nguyên!

Không nghi ngờ gì nữa, Lâm Nguyên đã rơi vào cảnh hiểm nghèo cực độ.

Tổng cộng ba tôn Ma Thần Đạo hình chẳng khác nào ba tôn cường

giả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên liên thủ, tuy không linh động bằng cường giả cửu trọng thiên thực thụ nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu, luồng sức mạnh mạnh mẽ đó có thể đánh nổ Lâm Nguyên vô số lần trong nháy mắt!

Oanh!

Lâm Nguyên bùng nổ, ánh mắt lăng lệ bách người, không hề có ý lùi bước.

Bởi vì hắn có thể cảm nhận được những Ma Thần Đạo hình này trông thì mạnh mẽ nhưng thực tế không duy trì được bao lâu, chỉ cần kiên trì đến cùng chắc chắn sẽ thắng.

Dù sao hắn cũng sở hữu bất hủ chi khu được tạo ra từ Bàn Cổ tổ huyết, trừ phi có thể diệt sát hắn mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần trong một nháy mắt, nếu không vĩnh viễn không thể giết được hắn.

Mấy tôn Ma Thần Đạo hình trước mắt này hiển nhiên không làm được điều đó. "Khai Thiên Thần Phủ!" Lâm Nguyên quát lớn một tiếng liền vận dụng một trong những thủ đoạn mạnh nhất, ba ngàn Đại Đạo trường hà ầm vang hóa thành một thanh cự phủ, mạnh mẽ chém ra một đạo phủ quang về phía trước.

Khi đạo phủ quang này xuất hiện, có thể thấy dù chỉ là Đạo hình nhưng thần sắc của bốn tôn Ma Thần này đều biến đổi, ngưng trệ trong thoáng chốc.

Nỗi sợ hãi mà Bàn Cổ mang lại cho họ đã ăn sâu vào dấu ấn trong Vận Mệnh trường hà, dù chỉ là Đạo hình không có linh hồn cũng sẽ có một loại sợ hãi bản năng.

Và sự ngưng trệ trong thoáng chốc đó đã mang lại cơ hội cho Lâm Nguyên, đạo phủ quang chói mắt không chút hoa mỹ va chạm với Quy Khư Nữ Thần lại trực tiếp xẻ dọc thân thể nàng!

Tiếp đó phủ quang tiến tới, lại chia đôi Thái Hư Cổ Long và Thôn Phệ Cổ Thú.

Đáng thương cho Quy Khư Nữ Thần, thần thông mạnh nhất còn chưa kịp thi triển thì Đạo hình đã tan vỡ.

Đối với việc này Lâm Nguyên cũng có chút may mắn, vì vừa rồi từ trong vực sâu dưới chân Quy Khư Nữ Thần hắn thực sự cảm nhận được một tia sinh tử nguy cơ.

Quy Khư cũng tồn tại trong Hồng Hoang, nằm ở tận cùng của Đông Hải, hàng tỷ tỷ tấn nước biển không ngừng đổ vào Quy Khư nhưng vĩnh viễn không bao giờ đầy.

Trong truyền thuyết, Quy Khư là điểm tận cùng của thế giới, một ngày nào đó tất cả mọi thứ trên thế gian này đều sẽ bị chôn vùi trong Quy Khư, đại diện cho sự tịch diệt cuối cùng.

Loại ý chí tịch diệt đó còn thuần khiết và nồng đậm hơn cả ý chí tịch diệt ẩn chứa trong U Minh Thư.

Quy Khư Nữ Thần đã nắm giữ được đạo này thì chắc hẳn sát phạt chi lực sẽ đạt đến một cực hạn, tuyệt đối là một tôn Ma Thần vô cùng khủng bố. "Ngươi muốn chết à!" Hồng Quân gần như nổ tung, triệu hoán ra Đạo hình Quy Khư Nữ Thần mà vẫn không thể trấn sát được Lâm Nguyên.

Oanh!

Một luồng khí thế khủng bố bùng phát, y định triệu hoán ra những tồn tại mạnh hơn nữa.

Bá!

Nhưng lúc này vô số cành liễu bắn ra như những sợi xích màu xanh quấn chặt lấy Hồng Quân từng tầng một, chính là Dương Mi ra tay. "Ngươi muốn làm gì?

Buông ta ra, ta phải chém chết Vu Nguyên!

Dương Mi, ta không hề điên cuồng, lúc này ta vô cùng tỉnh táo, ngươi căn bản không biết sự khủng bố của Vu Nguyên, tuyệt đối không được cho hắn cơ hội tiếp tục trưởng thành, hiện tại là cơ hội vạn năm có một, dù có rủi ro cũng phải nhân cơ hội này diệt sát hắn!" Hồng Quân hét lớn. "Không còn tính mạng thì dù có tru sát được Vu Nguyên này thì có ý nghĩa gì?" Dương Mi mặc nhiên không hề dao động, vẫn trói chặt Hồng Quân. "Cứu các Thiên Đạo Thánh nhân ra rồi rút lui thôi." Y nhạt giọng nói, trong tiếng vút vút, vô số cành liễu bắn ra xuyên thủng Thiên Đạo chiến trường, quấn lấy đám Thái Thanh Lão Tử rồi kéo họ ra ngoài. "Cuối cùng cũng nhớ đến chúng ta rồi!" Thái Thanh Lão Tử và những người khác vừa mừng vừa sợ. "Để lại cho ta!" Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, tế ra Luân Hồi Bàn xoay chuyển ầm ầm chém về phía những cành liễu xanh kia, khí tức sắc bén chấn động thế gian. "Hừ!" Dương Mi lạnh hừ, liên tục búng tay vào hư không, vùng không gian đó lập tức trở nên vô cùng kiên cố như Hỗn Độn thần kim, Luân Hồi Bàn chém vào đó liền bị giam cầm lại. "Phá!" Lâm Nguyên quát lạnh cũng thôi động không gian pháp tắc, giữa các ngón tay bao quanh vô số mảnh vỡ không gian tỏa ra phong mang, sau đó tung một chưởng đánh tan vùng hư không bất hủ này.

Nhưng lúc này Dương Mi đã kéo đám Thái Thanh Lão Tử về bên cạnh mình.

Ánh mắt Lâm Nguyên thâm thúy, Hồng Quân và Dương Mi gây ra động tĩnh lớn như vậy cũng phải cứu đám Thái Thanh Lão Tử về, đủ thấy mấy tôn Thiên Đạo Thánh nhân này chắc chắn có giá trị kinh thiên!

Vì vậy, dù thế nào hắn cũng phải ngăn cản họ.

Oanh long!

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh, con Vận Mệnh trường hà phía sau Hồng Quân và Dương Mi đột nhiên bạo động dữ dội, sóng cuồng ngập trời.

Từng đạo dấu ấn phát sáng, rồi từng đạo Ma Thần Đạo hình lại từ trong Vận Mệnh trường hà bay ra phản chiếu vào Hồng Hoang.

Chương 286

Chúng to lớn vô cùng choán hết cả thương khung, tỏa ra đủ loại khí cơ hoặc bạo liệt, hoặc uy nghiêm, hoặc bất hủ khiến thời gian hải cũng dậy sóng dữ dội.

Có thể thấy Bất Tử Thần Hoàng dang rộng đôi cánh, lửa Hỗn Độn thiêu rụi chư thiên.

Có Thái Hư Cổ Long vặn mình xuyên thấu hàng tỷ thời không.

Có Quy Khư Nữ Thần lướt đi trên không, những nơi đi qua vạn vật đều héo tàn...

Mỗi một tôn Ma Thần Đạo hình đều tỏa ra khí tức cái thế nhiếp nhân tâm phách, làm chấn động thần hồn, khiến cả Hồng Hoang đều rung chuyển như muốn nổ tung.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kinh hãi, trong lòng sinh ra một nỗi sợ hãi to lớn. "Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ta cảm thấy vận mệnh Hồng Hoang dường như đã xảy ra nghịch chuyển trọng đại!" Một vị đại thần thông giả có linh giác vô cùng nhạy bén run rẩy lên tiếng.

Các sinh linh khác cũng có cảm giác tương tự, lần lượt cảm nhận được một luồng khí cơ khiến người ta sởn gai ốc đang bao trùm mỗi một tấc không gian trong vũ trụ Hồng Hoang.

Sự bất an nồng đậm ập đến trái tim của mọi sinh linh. "Hỏng bét rồi..." Dương Mi thần sắc đại biến, dù là Không Gian Ma Thần nhưng lúc này trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia kinh hoàng. "Đạo khe hở kia quả nhiên đã mở rộng ra, Hỗn Độn Ma Thần đang mưu toan giáng sức mạnh của mình xuống Hồng Hoang!" Hồng Quân thấy

cảnh này cũng đã tỉnh táo lại sau cơn điên cuồng trước đó, một luồng hàn ý ập đến trái tim, y vội vàng nói: "Mau rời khỏi đây!" "Ừ." Dương Mi gật đầu, thân thể rung lên, không gian ba động nồng nặc bùng phát, lập tức biến mất tại chỗ.

Oanh!

Họ vừa rời đi liền có một luồng khí cơ không rõ danh tính bùng nổ, sau đó lấy các Ma Thần Đạo hình làm trung tâm, trong Hồng Hoang bao la đột nhiên nổi lên sương mù dày đặc!

Sương mù phủ kín đất trời, nồng đậm như biển, vừa xuất hiện đã bành trướng mãnh liệt nhấn chìm cả Hồng Hoang bao la, bay lên trời cao, xông vào trong tinh không bao phủ hàng trăm tỷ tinh hệ.

Sau đó, tất cả Ma Thần Đạo hình đều biến mất trong làn sương mù nồng đậm đó.

Rắc rắc!

Rắc rắc!

Rắc rắc!

Vào khoảnh khắc này, mọi người đều nghe thấy rõ ràng một loại âm thanh, giống như tiếng đồ sứ bị vỡ vụn, có thứ gì đó đang liên tục bị đập tan! "Xảy ra chuyện gì rồi?" Mọi người đều như rơi vào hầm băng, bị nỗi sợ hãi to lớn bao trùm, rùng mình lạnh toát.

Sương mù vô biên vô tận nhấn chìm tinh không, nhấn chìm cả Hồng Hoang, bao phủ lấy hết thảy, khiến đại thế giới rộng lớn như hóa thành một mảnh hỗn độn.

Tất cả sinh linh đều đứng ngồi không yên, mờ mịt không biết phải làm sao, cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Phải chăng Vô Lượng Lượng Kiếp trong truyền thuyết đã giáng

lâm?

Chẳng lẽ Hồng Hoang rộng lớn thế này sắp bị diệt vong hoàn toàn sao?

Răng rắc!

Răng rắc!

Tiếng đổ vỡ của thứ gì đó không ngừng vang lên, từ Hồng Hoang mênh mông đến tinh không rộng lớn đều nghe thấy âm thanh quỷ dị này, càng khiến lòng người thêm bất an.

Nghe kỹ lại, âm thanh đó giống như những hung thú vô danh đang gặm nhấm thứ gì, điều này càng làm tăng thêm nỗi sợ hãi, khiến người ta kinh hồn bạt vía, luôn cảm giác như sau lưng mình có một con ma quỷ đang đứng chực chờ nuốt chửng lấy họ.

"Trên Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà rốt cuộc đã xảy ra biến hóa gì?" Ánh mắt Lâm Nguyên cũng thoáng qua một tia trầm tư, hắn nhìn ra xung quanh, phát hiện với tu vi của mình hiện tại cư nhiên cũng không thể nhìn xuyên qua lớp sương mù này.

"Thiên Đạo Quan Thế!" Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, thôi động Thiên Đạo chi lực.

Thiên Đạo trường hà hạo hãn hiển hiện trên cao không, một sợi thần niệm của hắn bay ra, hòa nhập vào trong đó.

Trong nháy mắt, cảm tri của hắn được kéo giãn và mở rộng vô hạn, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí còn lan ra ngoài, tình hình trong tinh không đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Đây chính là Thiên Đạo chi uy!

Thiên Đạo cao cao tại thượng, đại diện cho trật tự và quy tắc của Hồng Hoang.

Ngoại trừ thế giới Địa Phủ, hắn có thể quan sát rõ ràng từng tấc ngách của thế giới Hồng Hoang.

Cho dù là một hạt bụi nơi sâu trong lòng đất, một giọt nước nơi tận cùng đại dương, hay một luồng tàn quang nơi bỉ ngạn tinh không, tất cả đều hiện ra rõ mồn một.

Có thể nói là vô sở bất tri.

Tuy nhiên, ngay khắc sau Lâm Nguyên phát hiện, dưới tầm nhìn của Thiên Đạo, Hồng Hoang vẫn bị sương mù bao phủ, không nhìn rõ được những sự vật bên dưới.

Lớp sương mù này quá mức quỷ dị, cách tuyệt mọi cảm tri, ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng không có tác dụng.

"Nếu chỉ đơn thuần là sức mạnh của Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà, có lẽ chưa làm được đến mức này, đằng sau lớp sương mù này đa phần là có Hỗn Độn Ma Thần ra tay." Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lãnh quang.

Nếu suy đoán của hắn chính xác, vậy thì Hồng Hoang tiếp theo sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm.

Hỗn Độn Ma Thần nhất định là những tồn tại còn đáng sợ hơn cả Hồng Quân và Dương Mi.

Hai kẻ kia đã gây ra họa lớn, mở ra một cánh cửa tử vong.

Nếu không cẩn thận, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Hắn vốn tính cẩn thận, luôn suy nghĩ mọi chuyện theo hướng xấu nhất để chuẩn bị vạn toàn.

Lúc này trong đầu vô số ý niệm xoay chuyển, rất nhanh hắn đã đưa ra quyết đoán.

“Việc quan trọng nhất hiện tại là làm rõ đằng sau lớp sương mù rốt cuộc có thứ gì.

Dù phải dùng bất cứ thủ đoạn nào cũng phải đạt được mục tiêu này.” Lâm Nguyên đột nhiên thôi động Lực chi pháp tắc, rót vào đôi mắt.

Hai con mắt lập tức tỏa ra hào quang chói mắt vô tận, thậm chí còn có từng luồng sương mù Hỗn Độn thoát ra ngoài.

“Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!” Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng trong lòng, trong đôi mắt hiện lên vô số phù văn dày đặc, cư nhiên hiển lộ ra dị tượng đáng sợ khi Bàn Cổ đại thần cầm rìu chém giết ba ngàn Ma Thần.

Khí cơ khai thiên tích địa lưu chuyển trong đôi mắt ấy, như thể có năng lực trọng tố càn khôn, xuyên thấu hỗn độn.

Hỗn Độn khí cuộn trào nhấn chìm đôi mắt, khiến đôi mắt Lâm Nguyên hóa thành một vòng xoáy hỗn độn, thâm thúy và bí ẩn, nhìn vô cùng khủng bố.

Đây là thần thông đỉnh cấp của hắn, được sáng tạo ra sau khi tham ngộ Lực chi pháp tắc.

Quán chú pháp tắc chi lực vào đôi mắt có thể nhìn thấu mọi sương mù trên thế giới, đạt đến chân thực.

“Khai!” Lâm Nguyên bắn ra hai luồng mục quang lăng lệ, ngay lập tức xé rách lớp sương mù cuộn trào, nhìn về phía thế giới Hồng Hoang mênh mông vô tận, thu hết thảy vào tầm mắt.

Lần này, sương mù không còn cách nào ngăn cản thị tuyến của hắn nữa!

Nhưng những gì nhìn thấy lại khiến tâm thần Lâm Nguyên chấn động, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Chương 287

Hắn thấy từng sợi đạo tắc tinh oánh sinh ra từ hư vô, giống như những sợi mưa từ trời cao rơi xuống, thấm nhuần toàn bộ Hồng Hoang.

Chỉ trong một khoảnh khắc, từ đất đá, cỏ cây đến vạn tộc sinh linh trong Hồng Hoang đều đang phát sáng, giải phóng đạo vận, tầng thứ sinh mệnh không ngừng thăng tiến.

Có sự biến hóa nhẹ nhàng, nhưng cũng có sự biến hóa vô cùng mãnh liệt!

Một khối đá bình thường, sau khi nhiễm phải một sợi thanh sắc đạo tắc, đột nhiên bùng nổ thần quang chói mắt, cư nhiên sinh ra linh trí, vô số đạo văn hiện ra bao phủ lấy nó.

Nó khẽ rung lên, liền phình to tới kích thước một hành tinh, hóa thành lưu quang bay vút đi, một cú đâm nát hàng vạn ngọn núi lớn ở Hồng Hoang, xé rách hư không bất hủ thành một rãnh vực sâu.

Tiếp đó nó lại khẽ chấn động, hóa thành lưu quang bay ra thiên ngoại, chịu sự tác động của cương phong lôi hỏa mà chẳng hề sứt mẻ.

Cuối cùng nó va phải một vị đại thần thông giả tầng thứ Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Vị đại thần thông giả kia tưởng khối đá là dị bảo, mừng rỡ quá mức định luyện hóa nó, kết quả khối đá chỉ khẽ nện một cái, đầu của vị đại thần thông giả kia đã nổ tung, nguyên thần tan biến.

Từ lúc khối đá sinh ra linh trí đến khi đánh chết Đại La Kim Tiên đỉnh phong kia cũng chỉ trong vài giây.

Trong vài giây ngắn ngủi, tu vi của một khối đá cư nhiên có thể vượt qua Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Ở Hồng Hoang, bất kỳ một vị Đại La Kim Tiên nào cũng phải trải qua hàng triệu, thậm chí hàng chục triệu năm tu hành, còn cần có căn cơ đỉnh cấp và khí vận vô thượng.

Khối đá này có thể lập địa thành Đại La, đúng là chuyện không tưởng, phá vỡ mọi thần thoại!

Chỉ có thể dùng từ không thể tưởng tượng nổi để hình dung!

Còn có một cây cỏ, sau khi dung hợp một đạo lục sắc đạo tắc, lập tức lớn nhanh như thổi, chớp mắt đã hóa thành một thân cây khổng lồ chọc trời, mỗi phiến lá đều phát ra tiếng kêu đanh thép như một thanh tuyệt thế thần kiếm.

Nó bám rễ tại chỗ không di động, chỉ cần rung chuyển lá cây liền bộc phát ức vạn đạo kiếm khí, quét sạch vạn dặm xung quanh, khiến đại địa hạo hãn xuất hiện từng rãnh vực sâu đáng sợ.

Một con Hồng Hoang dị thú bị kinh động, gầm thét lao tới, dang rộng đôi cánh, ánh mắt hung lệ định vồ lấy cây dị thụ kia, kết quả chỉ một luồng kiếm khí bay ra, con dị thú này đã bị xuyên thủng, chết không kịp ngáp.

Thực lực của nó ước chừng cũng là lập địa thành Đại La, vượt xa những vị đại thần thông giả thông thường.

Một dây leo khác sau khi hấp thụ đạo tắc tinh oánh, cư nhiên có thể sinh trưởng trong vũ trụ, quấn quanh từng hành tinh, nối liền hàng nghìn tỷ ngôi sao trong một hệ thiên hà lại với nhau.

Càng nhiều hơn là các sinh linh khác, ngay cả một con chồn, nhờ cơ duyên xảo hợp dung hợp một sợi đạo tắc mà thực lực tăng vọt, hú lên một tiếng phun ra một luồng sương vàng, khiến một vị đại thần

thông giả tầng thứ Chuẩn Thánh đang ẩn cư phải thảm thiết kêu lên một tiếng rồi ngã gục tại chỗ.

Còn những sinh linh vốn đã mạnh mẽ thì nhận được lợi ích càng lớn hơn!

Một vị đại thần thông giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, sau khi dung hợp một sợi đạo tắc kỳ dị, vô số đạo quang phun trào ra từ hàng vạn huyệt khiếu, khí tức không ngừng tăng vọt, cư nhiên lập tức đột phá rào cản Thánh nhân, thành tựu Hỗn Nguyên đạo quả!

Sự tiến hóa mãnh liệt này khiến người ta nghi ngờ cảnh tượng trước mắt là ảo giác, vì nó quá đỗi phi lý, phá vỡ mọi thường thức, không cách nào dùng bất cứ đạo lý gì để giải thích.

Chứng kiến những dị thường này, mục quang Lâm Nguyên rực sáng, tự nhủ: "Xem ra Hồng Hoang sắp long trời lở đất rồi." Với nhãn lực của Lâm Nguyên, hắn vừa nhìn đã nhận ra những biến hóa đang xảy ra ở Hồng Hoang chắc chắn là do Hỗn Độn Ma Thần làm ra, muốn thông qua Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà xâm nhập vào thế giới rộng lớn này.

Họ ban xuống ức vạn đạo tắc, hóa thành mưa đại đạo rải xuống khắp ngõ ngách của thế giới Hồng Hoang, khiến vạn vật từ cỏ cây đá sỏi đến sinh linh vạn tộc đều bắt đầu tiến hóa thần tốc.

Một khối đá cứng đầu cũng có thể trong nháy mắt trở thành cao thủ tầng thứ Đại La, một đại thần thông giả đã tu luyện đến tận cùng cư nhiên cũng có thể đột phá bình cảnh, chứng đạo thành thánh!

Sự tiến hóa này mãnh liệt đến mức không thể tin nổi, nhưng nó cũng thể hiện thủ đoạn của các Hỗn Độn Ma Thần kinh thiên động địa tới nhường nào, không hổ là những cường giả vĩ đại thời đại Hỗn Độn.

Còn về việc tại sao họ lại làm vậy, Lâm Nguyên hiện tại vẫn chưa tìm ra nguyên nhân thực sự, nhưng trong lòng đã có một suy đoán.

Có lẽ bản thể của họ không thể trực tiếp giáng lâm Hồng Hoang, do đó họ đã truyền đạt cảm ngộ đại đạo của mình thông qua Vận Mệnh Trường Hà, dung hợp vào vạn sự vạn vật trong Hồng Hoang, thúc đẩy chúng trưởng thành.

Khi đạt đến một cảnh giới nhất định, chúng sẽ giống như những ngọn hải đăng chỉ dẫn phương hướng cho các Hỗn Độn Ma Thần, giúp họ giáng lâm một cách thuận lợi hơn.

Đây không phải là suy đoán vô căn cứ.

Trong Hồng Hoang, ngoài thế giới chính còn có vô số tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới và đại thiên thế giới.

Các cường giả Hồng Hoang muốn giáng lâm những thế giới đó cũng thường ném linh bảo hoặc đạo thư của mình vào trước để cảm tri quy tắc đại đạo của cả thế giới đó, chờ đến khi mọi thứ vạn vô nhất thất mới chân thân tiến vào.

Nhưng bất kể nguyên nhân là gì, hiện tại có một điều chắc chắn là một đại thời đại tiền sở vị hữu sắp giáng lâm.

Trong Hồng Hoang sẽ xuất hiện vô số cường giả mới, cục diện cũ sẽ phát sinh những thay đổi kinh thiên động địa!

Tương lai sẽ là một thời đại tiến hóa thần tốc!

Ai có thể nắm bắt được tiên cơ trong thời đại này, người đó sẽ nhận được lợi ích lớn nhất, trở thành bá chủ mới; ai lạc hậu sẽ bị đào thải.

"Đây là một cuộc đại khủng hoảng, trong mỗi đạo cơ duyên có lẽ đều ẩn chứa cạm bẫy khổng lồ, nhưng không ai có thể cưỡng lại được sự cám dỗ đó." Lâm Nguyên lầm bầm.

Không còn nghi ngờ gì nữa, chiêu này của Hỗn Độn Ma Thần chính là dương mưu!

Họ phơi bày thủ đoạn của mình một cách rõ ràng, chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể hiểu được trong những đạo tắc kia chắc chắn chứa đựng hung hiểm và khủng bố cực độ!

Nhưng đó là thứ giúp người ta thăng tiến cảnh giới!

Hôm nay ngươi từ chối, ngày mai kẻ thù của ngươi dung hợp đạo tắc trở thành tuyệt thế cường giả, lúc đó ngươi phải làm sao?

Không ai có thể từ chối, chắc chắn tất cả đều sẽ tranh nhau dung hợp đạo tắc để nâng cao thực lực, dù chỉ là vì sự an toàn của bản thân.

"Thật là thủ đoạn hay!" Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia hàn mang.

Phải nói rằng chỉ cần chiêu này thôi đã tạo ra một áp lực khó có thể tưởng tượng, tương lai Hồng Hoang không biết sẽ xảy ra bao nhiêu rắc rối.

"Thôi được, các ngươi đã ra chiêu, vậy ta tiếp chiêu là được.

Ta muốn xem thử sau khi dung hợp những đạo tắc kia sẽ có hậu quả gì." Ánh mắt Lâm Nguyên hừng hực, nhìn về phía những cơn mưa đạo tắc đang rải rác giữa vũ trụ Hồng Hoang.

Quanh thân hắn đạo vận tràn ngập, hình thành từng lớp hộ thể thần quang, trước đó đã ngăn cản những cơn mưa đạo tắc này bên ngoài.

Nhưng hiện tại, Lâm Nguyên triệt bỏ tất cả linh quang hộ thể, những cơn mưa đạo tắc lập tức rơi lên người hắn.

Chỉ trong tích tắc, Lâm Nguyên cảm nhận được vô số cảm ngộ đại

đạo tràn vào não hải, cư nhiên là một loại trong tam thiên đại đạo — Quy Khư chi đạo!

Đây cũng coi như là có duyên, cách đây không lâu khi Hồng Quân tranh đấu với hắn đã sử dụng đại đạo hình mạnh nhất chính là Quy Khư nữ thần, chẳng qua đã bị hắn dùng một rìu chém làm đôi.

Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa là Quy Khư nữ thần yếu.

Nếu không phải do đạo hình Hỗn Độn Ma Thần khi thấy Khai Thiên Thần Phủ đã nảy sinh sự sợ hãi từ trong ký ức Vận Mệnh Trường Hà dẫn đến một chút đình trệ, Lâm Nguyên cũng khó lòng chỉ trong một chiêu mà bắt được sơ hở để chém giết Quy Khư nữ thần.

Quy Khư nữ thần này trong số ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần e rằng cũng là tồn tại cấp bậc bá chủ!

Oanh!

Thân thể Lâm Nguyên đột nhiên bộc phát ra khí tức đáng sợ, đạo vận cuộn trào, cảm ngộ đối với Quy Khư chi đạo tăng vọt, dưới chân hiện ra một vực sâu đen kịt. 10%. 20%. 30%...

Chương 288

100%.

Chỉ trong chớp mắt, sự lĩnh ngộ của hắn đối với Quy Khư chi đạo đã đạt tới mức 100%.

Kiểu tham ngộ này còn đáng sợ hơn cả quán đỉnh gấp vạn lần!

Tham ngộ hoàn toàn 100% một con đường đại đạo là có thể chứng đạo thành thánh, hơn nữa không phải là Thiên Đạo Thánh Nhân mà là Đại Đạo Thánh Nhân.

Những cơn mưa đạo tắc này cư nhiên có thể tạo ra một vị Đại Đạo Thánh Nhân trong nháy mắt!

"Không biết Quy Khư nữ thần rốt cuộc nắm giữ thủ đoạn gì mà chỉ qua một đạo tắc đã có thể khiến người ta lập tức tham ngộ 100% Quy Khư chi đạo." Lâm Nguyên chấn kinh.

Ngay cả hắn cũng không hiểu nổi nguyên lý trong đó, tưởng rằng chỉ khi tu hành đến cảnh giới cao hơn mới có thể lý giải được thủ đoạn không tưởng này.

Trong lòng hắn cũng có thêm sự hiểu biết sâu sắc hơn về sự cường hãn của Hỗn Độn Ma Thần, chỉ có thời đại Hỗn Độn mới có thể dưỡng dục ra những tồn tại mạnh mẽ đến nhường ấy!

Hơn nữa, Lâm Nguyên còn phát hiện sự tham ngộ của hắn đối với Quy Khư chi đạo vẫn chưa dừng lại, chỉ là chậm đi nhiều, có lẽ không lâu sau sẽ bắt đầu chậm rãi dung hợp.

Tu hành pháp tắc gồm hai giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất là tham ngộ, tham ngộ đến 100% thì có thể chứng đạo thành thánh.

Giai đoạn thứ hai là dung hợp, đem pháp tắc hòa vào trong thân thể, nhân đạo hợp nhất thì có thể tiến xa hơn trong cảnh giới Hỗn Nguyên.

Quy Khư pháp tắc cư nhiên bắt đầu dung hợp, điều này khiến Lâm Nguyên càng kinh ngạc.

Xem ra mưa đạo tắc này không chỉ giúp người ta chứng đạo thành thánh, mà còn có thể khiến người ta bước vào tầng thứ cao hơn của Hỗn Nguyên cảnh, chẳng hạn như Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Thử thêm các đạo tắc khác xem sao." Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, đưa tay vẫy một cái, từ trong sương mù lại bắt lấy một đoàn mưa ánh sáng tỏa ra sắc xanh biếc, thử dung hợp.

Nhưng vừa mới bắt đầu dung hợp đã có dị biến xảy ra.

Trong cơ thể hắn đột nhiên bộc phát ra một luồng chấn động đáng sợ, ngay sau đó một vực sâu bất chợt hiển hóa, nuốt chửng lấy đoàn đạo tắc xanh biếc kia, dùng Quy Khư chi lực xóa sổ nó hoàn toàn.

Sau khi làm xong việc này, vực sâu kia mới biến mất.

"Mưa đạo tắc này quả nhiên có vấn đề!" Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên tia lạnh lẽo, không cần nghĩ cũng biết, khi hắn đã dung hợp Quy Khư chi đạo thì trên người hắn cũng đã mang theo dấu ấn của Quy Khư nữ thần.

Các đạo tắc Ma Thần khác muốn dung hợp sẽ bị Quy Khư nữ thần bài xích!

"Xem ra đám Hỗn Độn Ma Thần này đều khá bá đạo, ước chừng mỗi sinh linh chỉ có thể dung hợp một loại đạo tắc, nếu muốn dung hợp thêm loại khác chắc chắn sẽ bị bài xích ra ngoài." Lâm Nguyên thầm suy luận.

“Nếu đã không thể dung hợp đạo tắc khác, vậy thì đi nơi khác xem thử.” Lâm Nguyên bước tới một bước, định tiến vào trong sương mù.

Nhưng lúc này sương mù đột nhiên cuộn trào, chặn đứng bước chân của Lâm Nguyên, khiến hắn không thể rời khỏi phạm vi núi Bất Chu.

“Hử?” Lâm Nguyên kinh ngạc.

Vừa rồi khi dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quan sát tình hình trong Hồng Hoang, hắn thấy lớp sương mù đó không hề ngăn cản những sinh linh đã dung hợp đạo tắc, họ đều có thể tự do hành động.

Tại sao lại chỉ ngăn cản mỗi mình hắn?

Oanh!

Lâm Nguyên thôi động Không Gian pháp tắc, dưới chân xuất hiện một con đường kim quang kéo dài ra phía trước định xé rách sương mù, nhưng lớp sương mù này vô cùng bền bỉ, Không Gian pháp tắc cư nhiên cũng không có tác dụng!

“Mạnh quá.” Lâm Nguyên giật mình.

Hắn vốn là cường giả Hỗn Nguyên cảnh ngũ trọng thiên, Không Gian pháp tắc lại còn được dung hợp ở tầng thứ cực cao, một khi thôi động thì ngay cả Hồng Quân cũng không ngăn nổi, vậy mà lớp sương mù này lại có thể cản trở hành động của hắn!

Trong nháy mắt, sắc mặt Lâm Nguyên trở nên trịnh trọng, biết rõ sương mù này tuyệt đối có vấn đề lớn.

Oanh!

Hắn thôi động Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo Luân Hồi Bàn, nó phóng đại giữa không trung, chớp mắt đã to như tinh tú, các cạnh tỏa ra khí cơ sắc bén, nện mạnh vào lớp sương mù.

Luân Hồi Bàn đại diện cho Luân Hồi chi đạo, vô cùng cường hãn.

Giống như Lục Đạo Luân Hồi trong Địa Phủ có thể xuyên thấu chư thiên thế giới, Luân Hồi Bàn này cũng có thể dùng Luân Hồi chi lực xuyên thấu tất cả.

Biểu hiện bên ngoài của nó như một lưỡi dao có thể dễ dàng cắt đứt mọi vật hữu hình và vô hình.

Thậm chí là vách ngăn thế giới cũng có thể dễ dàng cắt mở!

Tuy nhiên, khi gặp lớp sương mù này, Luân Hồi Bàn lại bị cản trở, dù thế nào cũng không cắt vào được.

Sương mù vô cùng dẻo dai, cư nhiên chặn đứng Luân Hồi Bàn bên ngoài.

"Ngay cả Luân Hồi Bàn cũng thất bại sao?" Lâm Nguyên kinh ngạc, sau đó trầm ngâm suy nghĩ.

Hắn tự nhiên vẫn còn thủ đoạn mạnh hơn, đó chính là Thiên Đạo chi lực, và Khai Thiên nhất phủ dưới sự gia trì của Đại Đạo chi lực mang theo uy năng khai thiên tích địa!

Nhưng lớp sương mù trước mắt này rất thần dị, dù có thôi động thủ đoạn mạnh nhất cũng chưa chắc đã đối phó được.

Vì sương mù này không gây hại gì cho hắn, vậy thì chi bằng cứ tiếp tục ở lại trên núi Bất Chu, chắc chắn sương mù này sớm muộn gì cũng sẽ tan biến thôi.

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên thu hồi Luân Hồi Bàn.

Tuy nhiên, hắn vẫn không yên tâm về mọi người trong Vu tộc.

Trước đó hắn đã dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ Thiên Đạo chiến trường, hạ lệnh cho các cường giả Vu tộc rời khỏi Địa Phủ để đến Thiên Đạo chiến trường chiến đấu với chư thánh.

Chẳng qua mọi người còn chưa tới thì Hồng Quân, Dương Mi đã hiện thân, sau đó nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa, rồi tiếp đến sương mù giáng xuống phong tỏa Hồng Hoang, mưa đại đạo rải khắp hoàn vũ.

Một chuỗi sự kiện xảy ra quá dồn dập khiến Lâm Nguyên căn bản không có thời gian để mắt tới mọi người trong tộc.

Vút!

Hắn mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía mọi người đang đứng.

Xuyên qua từng lớp sương mù, hắn lập tức thấy được các cao thủ Vu tộc đang ở cách đó hàng tỷ dặm.

Họ dẫn đầu bởi Hậu Thổ và Đế Giang, tất cả đều đang tụ tập một chỗ, khoanh chân tọa thiền.

Đạo vận nồng đậm lan tỏa ra từ cơ thể họ, khí thế giữa thiên địa không ngừng tăng vọt.

Nhìn thấy cảnh này, ngay cả Lâm Nguyên cũng không khỏi kinh ngạc.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, ngoài Hậu Thổ ra thì chưa ai chứng đạo thành thánh.

Nhưng hiện tại, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công...

đều đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên, thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân!

Hơn nữa, ngay cả những Đại Vu thiên phú xuất chúng như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ, Tương Liễu, Xi Vưu cũng đã vượt qua rào cản Thánh nhân, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Chương 289

Như vậy, tính cả toàn bộ Vu tộc đã có đến hai mươi mốt vị bước vào cảnh giới Thánh nhân!

Đặc biệt là những Tổ Vu như Đế Giang, Chúc Dung cũng giống như Lâm Nguyên, sau khi luyện hóa mưa đạo tắc không chỉ tham ngộ pháp tắc mà còn bắt đầu dung hợp, tiến tới cảnh giới cao hơn.

Những cường giả khác trong Vu tộc cũng nhận được lợi ích to lớn, thực lực thăng tiến vượt bậc.

"Xem ra Vu tộc cũng không đến nỗi bị lạc hậu so với thời đại này." Lâm Nguyên mỉm cười.

Hai mươi ba vị Thánh nhân (tính cả Lâm Nguyên và Hậu Thổ), ngay cả vào thời điểm điên rồ này cũng tuyệt đối là một sức mạnh áp đảo.

Các cao thủ Vu tộc nhận được lợi ích từ mưa đạo tắc này cực kỳ to lớn!

Tuy nhiên, trên đời không có bữa ăn nào miễn phí.

Nhận được lợi ích này, tương lai chắc chắn sẽ phải trả một cái giá tương xứng.

Nhưng cũng không còn cách nào khác, trong cục diện hiện tại chỉ có thể đi bước nào hay bước đó, nâng cao thực lực trước rồi tính sau.

Oanh!

Đột nhiên, từ dưới chân núi Bất Chu truyền đến một luồng chấn động vô cùng đáng sợ, khiến toàn bộ ngọn núi rung chuyển một cái.

Lâm Nguyên nhìn xuống dưới, chân núi là một đầm nước.

Trong đầm nước đang tụ tập một vũng mưa đạo tắc tinh oánh lấp lánh, tỏa ra thần huy chói lọi.

Những hạt mưa đạo tắc này sau khi tụ tập lại dường như đã xảy ra một loại biến chất, cư nhiên vặn vẹo biến hóa, hóa thành một con Cự Côn khổng lồ, bao quanh là Hỗn Độn khí, tỏa ra một luồng bản nguyên khí tức trầm hùng.

Luồng chấn động đáng sợ vừa rồi chính là do con Cự Côn này hình thành gây ra!

"Gào!" Con Cự Côn này gầm lên chấn động thiên địa.

Thể hình tuy không lớn nhưng lại có một loại khí thế áp đảo hỗn độn đáng sợ, nằm vắt ngang ở đó như một thế giới bao la.

"Đây chắc hẳn là Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên!" Đồng tử Lâm Nguyên co rụt lại.

Trước đây khi tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ, hắn đã từng thấy cảnh tượng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vây công Bàn Cổ.

Trong đó có một con Cự Côn thân hình khổng lồ vô biên, ép tới mức hỗn độn cũng phải sụp đổ, chính là Hỗn Độn Cự Côn.

Trong số ba ngàn Ma Thần, vị trí của nó ước chừng cũng ngang hàng với Quy Khư nữ thần.

Lâm Nguyên không thể ngờ được ở nơi này cư nhiên ngưng tụ ra Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên.

Đám Hỗn Độn Ma Thần đó cư nhiên lại chịu chi như vậy sao?

Đại đạo bản nguyên không phải thứ mà mưa đạo tắc kia có thể so sánh được.

Nó là căn bản của một vị Hỗn Độn Ma Thần.

Một khi đại đạo bản nguyên bị tổn hại, con đường tu đạo sẽ phải

dừng bước.

Việc đem đại đạo bản nguyên ném vào Hồng Hoang, nhìn thế nào cũng thấy quá mức bất thường.

Lâm Nguyên bước tới định xuống xem xét, nhưng đúng lúc này, Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên kia lại gầm lên một tiếng nữa, chấn động vạn giới.

Oanh long!

Ngay sau đó, toàn bộ thế giới Hồng Hoang dường như rung chuyển.

Từ khắp các vùng cương thổ rộng lớn, từ đại dương bao la, từ tinh không Hồng Hoang, từ vực sâu dưới lòng đất... vô số điểm sáng đen kịt đang phát sáng từ khắp nơi bay về phía núi Bất Chu, hòa vào cơ thể Hỗn Độn Cự Côn.

Sau đó, khí tức bản nguyên tỏa ra từ nó càng lúc càng nồng đậm.

Oanh!

Chứng kiến cảnh này, não hải Lâm Nguyên nổ vang, nhất thời chấn kinh đến cực điểm.

"Đại đạo bản nguyên này cư nhiên đang hấp thụ sức mạnh bản nguyên của Hồng Hoang!" Trong lòng hắn dậy sóng.

Hồng Hoang là do Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa mà thành.

Để khai mở thế giới này, một cường giả như Bàn Cổ đại thần cũng phải đạo vẫn, có thể thấy Hồng Hoang này mạnh mẽ nhường nào.

Nếu hấp thụ hết sức mạnh bản nguyên của Hồng Hoang, con Hỗn Độn Cự Côn này có thể trưởng thành đến mức độ nào?

Vút!

Lâm Nguyên bước ra một bước, ánh mắt lạnh lùng.

Dù thế nào hắn cũng phải ngăn chặn chuyện này.

Nếu bản nguyên Hồng Hoang bị thôn phệ, hậu quả sẽ vô cùng khủng khiếp.

Có khi cả thế giới Hồng Hoang sẽ sụp đổ, ức vạn sinh linh sẽ không còn nơi nương thân.

Oanh long!

Tuy nhiên, ngay khi Lâm Nguyên vừa bước đi, một sự biến đổi kịch liệt lại xảy ra.

Núi Bất Chu rung chuyển dữ dội, cư nhiên đột ngột cao thêm một đoạn dài, uy thế cũng mạnh thêm một bậc.

Vùng đại địa vô tận bên cạnh con Hỗn Độn Cự Côn cũng oanh long rung chuyển, cư nhiên không ngừng kéo giãn, diện tích mở rộng điên cuồng, chớp mắt đã tăng lên gấp hàng chục, hàng trăm lần.

Đáng sợ hơn là vùng đất này cư nhiên hiện lên vô số phù văn đại đạo, lóe lên rồi biến mất, hòa vào trong không gian đại địa này.

Lâm Nguyên là cường giả đỉnh cấp Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, cảm tri vô cùng nhạy bén.

Hắn lập tức nhận ra không gian nơi này cư nhiên trở nên vô cùng kiên cố, dù so với Thiên Đạo chiến trường trước đó cũng chẳng kém là bao.

Điều này cũng có nghĩa là, vùng cương vực này hiện tại đủ sức chịu đựng được xung đột chiến đấu của cường giả Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên!

"Tại sao tầng thứ không gian của vùng này lại đột nhiên tăng cao đến vậy?" Trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia kinh ngạc.

Trong dòng thời gian nguyên bản, Chúc Dung và Cộng Công đã nổ ra cuộc chiến thủy hỏa.

Sau khi Cộng Công thất bại trong trận chiến đó, vì phẫn nộ mà húc đầu vào núi Bất Chu, cư nhiên đã húc gãy ngọn núi này, dẫn đến thiên trụ gãy, địa duy tuyệt, trời nghiêng về phía Tây Bắc, gây ra sự kiện Nữ Oa bổ thiên về sau.

Cộng Công là Tổ Vu, thực lực tuy mạnh mẽ, có thể coi là nhóm đầu dưới tầm Thánh nhân, nhưng suy cho cùng vẫn chưa phải Thánh nhân.

Một sinh linh chưa đạt cấp Thánh mà đã có thể húc gãy núi Bất Chu, chứng tỏ độ cứng của ngọn núi do xương sống Bàn Cổ hóa thành này cũng có giới hạn.

Nếu là cuộc tranh đấu giữa các Thánh nhân, chắc chắn nó không chịu nổi.

Chương 290

Nhưng hiện tại, cường độ của nó đột ngột tăng lên đến mức có thể chịu được sự tranh đấu của cường giả cấp Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên, đúng là tiến hóa gấp hàng triệu lần.

Sự tiến hóa này quá đỗi khó tin, ngay cả Lâm Nguyên cũng thấy chấn động vô cùng.

Cũng may hắn có đạo tâm kiên định nên mới nhanh chóng bình tĩnh lại được, nếu đổi lại là người khác đối mặt với biến hóa đáng sợ này e rằng đã bị dọa cho phát khiếp!

Bởi vì thực sự quá kinh khủng, trong nháy mắt mà tầng thứ không gian của một vùng đất lại tăng vọt lên hàng triệu lần, đằng sau đó phải cần sức mạnh ở tầng thứ nào mới làm được?

"Chẳng lẽ là vì con Hỗn Độn Cự Côn kia gây ra?" Lâm Nguyên nhìn xuống Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên phía dưới, ánh mắt lộ vẻ trầm tư, não bộ vận chuyển cực nhanh.

Nhưng hắn nhanh chóng phủ định giả thuyết này.

Nếu là bản thể của vị Ma Thần Hỗn Độn Cự Côn này giáng lâm thì có lẽ có thể dễ dàng làm được điều đó, nhưng cách nhau cả một thế giới, dù hắn có bản lĩnh lớn đến đâu cũng khó lòng truyền tải một sức mạnh kinh khủng như vậy qua đây.

Đằng sau chuyện này nhất định còn có nguyên nhân khác!

Lâm Nguyên không khỏi nhìn về phía sức mạnh bản nguyên Hồng Hoang đang cuồn cuộn đổ về phía con Hỗn Độn Cự Côn từ khắp nơi.

Chẳng lẽ tầng thứ thế giới tăng lên có liên quan đến sức mạnh bản nguyên này?

“Xem ra việc Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm không hề đơn giản, đằng sau còn liên quan đến những biến hóa đáng sợ hơn, chẳng qua hiện tại thông tin nắm giữ chưa đủ nên chưa thể đưa ra phán đoán chính xác.” Trong mắt Lâm Nguyên lộ vẻ ngưng trọng.

Sau khi Hồng Quân xé rách một lỗ hổng trên Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà, các Hỗn Độn Ma Thần gần như lập tức hành động, tạo ra những biến động chưa từng thấy.

Nhìn thế nào cũng giống như họ đã có sự chuẩn bị từ trước.

Để chờ đợi cơ hội này, có lẽ họ đã chuẩn bị từ vô số năm rồi, một khi ra tay là như sấm sét giáng xuống.

Muốn chống lại những đối thủ như vậy gần như là không thể.

“Thôi vậy, binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.

Nếu các Hỗn Độn Ma Thần đã rải xuống nhiều đại cơ duyên như vậy giữa Hồng Hoang, vậy thì ta cứ thu hết đi.

Ta muốn xem thử phía sau họ còn có quân bài gì!” Ánh mắt Lâm Nguyên lăng lệ.

Trong tình huống này trốn vào thế giới Địa Phủ có lẽ sẽ rất an toàn, nhưng đó chỉ là sự an toàn tạm thời.

Muốn có được sự bình yên vĩnh cửu chỉ có thể chính diện đối mặt với đại thời đại này, chủ động tiến về phía trước.

Oanh!

Hắn một lần nữa bước tới, hóa thành một đạo lưu quang, chớp mắt đã xuất hiện trước Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên.

Tuy nói trong cơ thể hắn đã dung hợp Quy Khư nữ thần đạo tắc nên sẽ bài xích các pháp tắc đại đạo Ma Thần khác, nhưng vừa rồi Lâm Nguyên đã nghĩ ra cách đối phó, có lẽ nhờ vậy mà có thể dung

hợp được nhiều loại đạo tắc.

Tuy nhiên, đúng lúc này Lâm Nguyên dừng lại, cau mày nhìn vào sâu trong màn sương.

Thình thịch!

Thình thịch!

Thình thịch!

Đại địa rung chuyển, sâu trong sương mù hiện ra một bóng thân ảnh khổng lồ cao bằng ngọn núi, vô cùng nặng nề, mỗi bước đi đại địa lại rung lên một cái.

Khi đến gần mới có thể nhìn rõ ngoại hình của nó, cư nhiên là một con vượn khổng lồ, bao phủ bởi bộ lông vàng óng, hai mắt tỏa ra hung quang tứ phía.

Trong cơ thể nó còn tỏa ra uy áp Thánh nhân nồng đậm, khiến hư không cũng phải oanh minh một hồi.

Chẳng qua, bản chất không gian nơi này đã được nâng tầm nên không bị ảnh hưởng quá lớn.

Nếu là không gian cũ thì chỉ riêng luồng uy áp này thôi cũng đã không chịu nổi, đại địa sẽ sụp xuống hóa thành một vùng đất chết.

"Đại đạo bản nguyên này là của ta!" Con kim sắc cự viên nhe răng cười một cách dữ tợn, ánh mắt lóe lên sự hung tàn, dường như chỉ cần ai dám đối đầu với nó là nó sẽ xé xác kẻ đó ra.

"Sai rồi, là của ta." Lâm Nguyên còn chưa kịp nói gì thì lại có một giọng nói khác vang lên.

Tiếng lá cây xào xạc trong sương mù truyền tới, cư nhiên có một cái cây khổng lồ toàn thân đỏ như máu bước ra.

Trên thân cây có một khuôn mặt, hung sát ngập trời, tỏa ra một khí

vị dữ tợn và sâm hàn.

Nó cất tiếng nói như sấm rền: "Ai dám tranh với ta, ta sẽ xé xác kẻ đó!" Vừa nói, những cành cây của huyết sắc cự thụ này vừa rung lên nhanh chóng, lập tức rơi xuống mười mấy cái xác thú đang nhỏ máu, đều là những hung thú cực kỳ mạnh mẽ, rõ ràng là vừa mới bị đánh chết không lâu.

"Lệ!" Lại một giọng nói nữa vang lên.

Trên trời cao, một luồng ánh sáng trắng muốt lóe lên, một con bạch hạc toàn thân trắng khiết bay xuống, chỉ có đỉnh đầu là màu đỏ tươi như máu, cũng tỏa ra khí tức Thánh nhân.

"Hai ngươi cút hết đi, đừng đối đầu với ta, nếu không ta sẽ mổ chết các ngươi." Trên mỏ bạch hạc lưu chuyển hàn quang, nó lạnh lùng cất lời.

Đó là giọng của một nữ tử, mang theo sự băng giá vô cùng.

Chỉ trong tích tắc, cư nhiên có ba con hung thú cấp Thánh xuất hiện, cùng nhau tranh đoạt Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên này!

Oanh!

Không khí nơi đây lập tức trở nên căng thẳng, ba luồng uy áp Thánh nhân hạo hãn bùng lên, va chạm trong hư không, ngay lập tức tạo thành vô số dị tượng, có tiếng Cự Côn gào thét áp đảo hỗn độn.

"Hử?" Thần sắc Lâm Nguyên khẽ động, hắn phát hiện ba con hung thú cấp Thánh này cư nhiên đều đã dung hợp Hỗn Độn Cự Côn đạo tắc.

"Chẳng lẽ sau khi dung hợp một loại đạo tắc Ma Thần nhất định, một khi đại đạo bản nguyên của Ma Thần đó xuất hiện thì sẽ có thể cảm ứng được vị trí của nó, rồi sau đó tìm đến tranh đoạt?" Lâm Nguyên nghĩ thầm.

Trong lòng hắn chợt dấy lên một luồng khí lạnh.

Từ mưa đạo tắc cho đến đại đạo bản nguyên, từng vòng từng vòng đan xen vào nhau, quá giống một cái bẫy liên hoàn.

Vút!

Đột nhiên, cả ba con hung thú đều nhìn về phía Lâm Nguyên với sự địch ý nồng đậm, lạnh giọng nói: "Trong người ngươi không có đạo vận của Hỗn Độn Cự Côn, ngươi ở đây làm gì?

Còn không mau cút đi!" Sau khi thăm dò thực lực của nhau, chúng tạm thời đình chiến để cùng châm chọc Lâm Nguyên.

Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

"Mấy đứa các ngươi cư nhiên không nhận ra ta sao?" "Ngươi là ai?

Tại sao chúng ta phải nhận ra ngươi?" Con kim sắc cự viên cười nhạo, ánh mắt lộ vẻ khinh bỉ nhìn xéo Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên lắc đầu.

Xem ra mấy con hung thú này trước đây chắc hẳn là những tồn tại tầng lớp thấp nhất của Hồng Hoang, giống như khối đá hay cây cỏ mà hắn thấy lúc trước.

Do đó chúng không hề biết gì về những cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang, cũng không biết tới uy danh của hắn.

Thêm vào đó, thực lực đột ngột tăng vọt khiến trong lòng chúng tự nhiên nảy sinh thói kiêu ngạo, coi thường người khác, nghĩ rằng ai cũng không chịu nổi một đòn của chúng.

Chương 291

"Các ngươi có thể tiếp xúc với mưa đạo tắc để chứng đạo thành thánh cũng coi như có đại khí vận.

Hơn nữa xuất hiện ở gần núi Bất Chu này, ước chừng cũng là sinh linh trong cương thổ của Vu tộc.

Vì vậy ta cho các ngươi một cơ hội, có thể chọn đi theo ta, như vậy ta sẽ không truy cứu tội mạo phạm của các ngươi." Lâm Nguyên mỉm cười nói.

Sát tâm của hắn xưa nay không nặng, đối mặt với sự mạo phạm của những kẻ tiểu nhân này hắn cũng chẳng buồn so đo nhiều.

Không ngờ câu nói này vừa thốt ra, cả kim sắc cự viên, huyết sắc cự thụ và đan đỉnh hạc đều cười lạnh hắc hắc.

Kim sắc cự viên còn tiến lên một bước, cười dữ tợn: "Tiểu tử, khẩu khí của ngươi lớn thật đấy!

Để ta xem ngươi có bản lĩnh gì mà dám ăn nói ngông cuồng trước mặt ta!" Oanh!

Kim sắc cự viên đột nhiên lao vút ra, ánh mắt lóe lên sự hung lệ, giơ tay tát thẳng về phía Lâm Nguyên.

Khi nó tung một chưởng, hư không đột nhiên hóa thành một vùng biển hỗn độn đen kịt vô biên vô tế, không thấy điểm dừng.

Từ trong biển sâu, một con Cự Côn khổng lồ đột ngột nhảy vọt lên.

Con Cự Côn quấn quanh Hỗn Độn khí, to lớn vô biên che lấp cả thiên không, phát ra một tiếng gầm vang dội, mang theo sức mạnh vô tận ép thẳng xuống đầu Lâm Nguyên.

Những đạo quang chói mắt bùng nổ, soi sáng cả màn sương mù thành một màu trắng xóa, đạo vận nồng đậm đến cực điểm, thể hiện sức mạnh tầng thứ Thánh nhân của con kim sắc cự viên này.

Nếu là ở Hồng Hoang trước đây, chỉ riêng đòn tấn công này thôi cũng đủ để đánh gãy núi Bất Chu.

Hiển nhiên, sau khi có được pháp tắc Hỗn Độn Cự Côn kia, con kim sắc cự viên này dù ở trong cảnh giới Thánh nhân cũng được coi là một cao thủ, ra tay không hề tầm thường.

Tuy nhiên, đối mặt với một chiêu thần thông đáng sợ như vậy, Lâm Nguyên chỉ lắc đầu, sau đó chỉ duỗi ngón tay ra khẽ búng một cái, một luồng quang hà bay ra.

Xoẹt!

Con Cự Côn khổng lồ kia lập tức bị chẻ làm đôi, biển hỗn độn vô biên cũng bị xẻ ra.

Luồng quang hà tiếp tục lao về phía trước, xuyên thủng mi tâm của kim sắc cự viên, nghiền nát thần hồn của nó, khiến nó tử vong ngay lập tức.

Oanh long!

Kim sắc cự viên trợn tròn mắt, trong hốc mắt vẫn còn lưu lại sự kinh hãi vô cùng.

Thân thể khổng lồ của nó đổ rầm xuống đất, nện xuống đại địa thành một cái hố sâu.

“Tê...” Huyết sắc cự thụ và đan đỉnh hạc trực tiếp hít một ngụm khí lạnh, bị dọa cho nhảy dựng lên.

Toàn thân chúng run rẩy kịch liệt, trong mắt lộ ra nỗi sợ hãi vô tận.

“Ngươi... ngươi...” Đan đỉnh hạc răng va vào nhau lập cập, không

nói nổi một chữ, tu vi cũng trở nên rối loạn, đạo vận bạo phát loạn xạ làm xáo trộn không gian nơi này.

Tất cả lá của huyết sắc cự thụ cũng rung lên xào xạc, vô số phiến lá lập tức đổi màu rồi rụng xuống, chỉ trong chớp mắt đã trở nên trọc lóc, run cầm cập.

Chúng đều bị dọa khiếp rồi.

Kẻ trước mắt này rốt cuộc có lai lịch thế nào?

Sao lại mạnh mẽ đến vậy?

Một chiêu, chỉ vỏn vẹn một chiêu mà cư nhiên đã giết chết được kim sắc cự viên vốn có thực lực ngang ngửa với chúng!

Sau khi chứng đạo thành thánh, chúng cơ bản gặp đối thủ nào cũng có thể dễ dàng nghiền nát, tung hoành khắp vùng này, thế nên mới kiêu ngạo đến thế.

Nhưng giờ đây tất cả như bị dội một gáo nước lạnh, lạnh thấu xương, biết rõ lần này đã đụng phải tấm sắt rồi.

"Thượng thánh tha mạng!

Trước đó tôi có mắt không tròng, cứ ngỡ ngài dễ bắt nạt.

Giờ tôi đã biết ngài lợi hại thế nào rồi, tôi nguyện ý đi theo ngài, ngài bảo tôi làm gì tôi sẽ làm nấy." Đan đỉnh hạc lập tức phủ phục xuống đất, đầu không dám ngẩng lên, run rẩy nói.

"Thượng thánh, tôi cũng vậy." Huyết sắc cự thụ suy nghĩ một hồi, oanh long một tiếng tự nhổ mình lên khỏi mặt đất, rồi gục rạp xuống đất, nện xuống làm rung chuyển cả núi rừng, coi như là quỳ xuống bái lạy.

"Các ngươi cũng biết điều đấy." Lâm Nguyên mỉm cười, biết rằng cảnh tượng hắn giết kim sắc cự viên vừa rồi quá mức chấn động đã

dọa chúng vỡ mật.

“Được rồi, ta cũng không lấy mạng các ngươi, nhưng các ngươi cần làm cho ta một việc.” Sau đó, Lâm Nguyên bảo chúng đứng dậy, không cần phải quỳ nữa.

“Thượng thánh có bất cứ điều gì sai bảo, tôi dù có liều mạng cũng sẽ hoàn thành.” Đan đỉnh hạc vội vàng lên tiếng.

Giọng nữ vốn lạnh lùng, cao ngạo trước đây giờ trở nên ngoan ngoãn lạ thường.

“Tôi cũng vậy!

Thượng thánh, tôi cũng vậy!” Huyết sắc cự thụ vội vàng nói lớn, khiến đan đỉnh hạc trừng mắt nhìn nó một cái.

“Ta hỏi các ngươi, sao các ngươi biết Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên ở đây?

Dường như nó vừa mới hình thành là các ngươi đã tìm đến ngay rồi.” Lâm Nguyên hỏi.

Đây là vấn đề hắn quan tâm nhất hiện nay.

“Khởi bẩm Thượng thánh, sau khi chúng tôi dung hợp mưa đạo tắc đã bước vào cảnh giới Thánh nhân, thực lực tăng vọt, sau đó liền đi giết chóc khắp vùng này.

Giết chóc chưa được bao lâu thì đột nhiên cảm ứng được vị trí của đại đạo bản nguyên này.

Nó phát ra một tiếng gọi cực kỳ mạnh mẽ, thế nên chúng tôi mới tìm tới đây.

Dường như chỉ cần dung hợp đại đạo bản nguyên này là chúng tôi có thể thăng tiến tới một cảnh giới không thể tin nổi, nên dù thế nào cũng phải thôn phệ bằng được nó.” Đan đỉnh hạc vội vàng giành nói

trước.

Trên khuôn mặt khổng lồ ở thân cây của huyết sắc cự thụ hiện lên vẻ não nề vì thấy mình phản ứng chậm, không giành được vị trí trả lời câu hỏi của Thượng thánh đầu tiên.

"Xem ra suy đoán trước đây của ta là chính xác." Lâm Nguyên nghe xong thầm gật đầu.

Từ mưa đạo tắc tới đại đạo bản nguyên quả nhiên là một chuỗi liên kết chặt chẽ.

Hơn nữa, mưa đạo tắc cư nhiên có thể tạo ra ba sinh linh cùng tham ngộ pháp tắc Hỗn Độn Cự Côn, sau đó đại đạo bản nguyên lại thu hút tất cả chúng tới đây.

Mục đích này quá rõ ràng, đó là muốn thực hiện chiến thuật nuôi cổ, để các sinh linh này tàn sát lẫn nhau, cuối cùng chắc chắn chỉ có kẻ mạnh nhất và thông minh nhất mới có thể thuận lợi lấy được đại đạo bản nguyên.

"Ước chừng Hỗn Độn Ma Thần cũng sợ những sinh linh được thăng cấp tùy tiện sẽ không có tố chất, nên mới đặt ra cửa ải này để đào thải những kẻ yếu." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Có thể hình dung được, vì cơ chế này tồn tại nên tương lai Hồng Hoang nhất định sẽ xảy ra chiến tranh ở khắp mọi nơi!

Nghĩ đến đây, hắn liền nhìn về phía khối đại đạo bản nguyên kia.

Hắn muốn thử xem sau khi đã dung hợp đạo tắc Quy Khư nữ thần, liệu mình còn có thể dung hợp thêm pháp tắc Hỗn Độn Cự Côn hay không.

Chương 292

Đan đỉnh hạc và huyết sắc cự thụ nhận ra ánh mắt của Lâm Nguyên, tự nhiên đoán được ý định của hắn.

Trong lòng chúng vô cùng lo lắng, nhưng vừa nghĩ tới thực lực khủng bố của Lâm Nguyên, chúng liền ngoan ngoãn trở lại, không dám thở mạnh một tiếng.

Oanh!

Lâm Nguyên đưa tay ra, một phát tóm lấy khối Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên vào trong tay.

Gào!

Khối đại đạo bản nguyên này dưới hình thái một con Cự Côn khổng lồ như thể có sinh mạng riêng.

Khi bị Lâm Nguyên tóm lấy, nó phát ra một tiếng gầm vang dội, điên cuồng vùng vẫy.

"Luyện hóa!" Lâm Nguyên mặt không cảm xúc, lòng bàn tay tỏa ra thanh huy mờ mịt, ngay lập tức bóp nát con Cự Côn khổng lồ kia, vận chuyển công pháp hút vào trong cơ thể để luyện hóa khối bản nguyên này.

Trước đây khi đi sâu vào nội hỗn độn, hắn đã tìm được rất nhiều khối bản nguyên hỗn độn.

Đại đạo bản nguyên này cũng tương tự như bản nguyên hỗn độn nên hắn luyện hóa cũng khá thành thạo.

Tuy nhiên, chỉ trong tích tắc, dị biến bỗng phát sinh!

Oanh!

Trong cơ thể Lâm Nguyên đột nhiên tỏa ra đạo vận vô tận, sau đó ngưng tụ thành một vị nữ thần tuyệt thế đang đứng trên một vực sâu không đáy.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên một tia sát khí, nàng vung tay đánh ra một chưởng, muốn tống khứ bản nguyên Hỗn Độn Cự Côn kia ra khỏi cơ thể Lâm Nguyên.

"Gào!" Sau khi luồng sức mạnh bản nguyên kia đi vào cơ thể Lâm Nguyên, bị đạo tắc Quy Khư áp chế, cư nhiên một lần nữa ngưng tụ thành hình tượng Hỗn Độn Cự Côn, quẫy chiếc đuôi khổng lồ, mang theo sự phẫn nộ vì bị khiêu khích mà lao vào chiến đấu với Quy Khư nữ thần.

Hai bên cư nhiên lao vào tàn sát nhau ngay trong cơ thể Lâm Nguyên!

Sau đó, một tiếng nổ vang rền, vô số đạo vận tuôn ra khỏi thân thể Lâm Nguyên, phản chiếu lên bầu trời cao, hóa thành hình tượng Quy Khư nữ thần và Hỗn Độn Cự Côn đang kịch liệt tranh đấu.

Gào!

Hỗn Độn Cự Côn phát ra một tiếng gầm lớn, quẫy nước biển đen kịt cuộn lên những con sóng cao hàng vạn trượng, thân hình khổng lồ ép thẳng về phía Quy Khư nữ thần như muốn nghiền nát nàng.

Oanh!

Tuy nhiên, Quy Khư nữ thần lại chẳng hề sợ hãi, vực sâu đen kịt dưới chân nàng bùng nổ, ngay lập tức nuốt chửng Hỗn Độn Cự Côn.

Sức mạnh ma diệt bùng lên muốn biến Hỗn Độn Cự Côn thành tro bụi, đưa nó về cõi quy khư.

Hỗn Độn Cự Côn điên cuồng vùng vẫy.

Trên tấm lưng rộng lớn như một lục địa hạo hãn của nó đột nhiên nứt ra một khe hở, hai luồng khí âm dương quấn lấy nhau bắn ra, nổ một tiếng xuyên thủng vực sâu đen kịt, sau đó bay vọt lên.

Tuy nhiên, Quy Khư nữ thần mặt không cảm xúc, giơ tay vỗ xuống một chưởng.

Oanh long!

Hư không lập tức sụp đổ, sức mạnh tịch diệt ngưng tụ thành thực chất, phù văn đại đạo như biển cả nhấn chìm Hỗn Độn Cự Côn.

Bất cứ nơi nào tiếp xúc, máu thịt của Cự Côn đều tan chảy ngay lập tức, trên bề mặt cơ thể xuất hiện từng hố sâu hoắm.

Hình ảnh hai vị Ma Thần phản chiếu từ đạo tắc đang ác đấu trên cao không, phía dưới Lâm Nguyên đứng bất động tại chỗ, hai mắt nhắm nghiền.

Những luồng đạo vận hỗn độn hình thành từng cơn lốc xoáy quanh thân thể hắn, khung cảnh vô cùng đáng sợ.

"Hắn trước đó cư nhiên đã dung hợp một loại đạo tắc khác rồi.

Giờ lại cưỡng ép dung hợp đạo tắc Cự Côn khiến hai loại đạo tắc xung đột nhau, lấy cơ thể hắn làm chiến trường khiến hắn chịu thiệt thòi lớn, chắc chắn là bị tẩu hỏa nhập ma rồi.

Chúng ta có thể nhân cơ hội này đánh lén giết chết hắn!" Huyết sắc cự thụ nhìn thấy cảnh này thì mắt sáng lên, vội vã nói.

"Ngươi đi thử xem." Đan đỉnh hạc mặt không cảm xúc nói.

Giọng của huyết sắc cự thụ lập tức nghẹn lại, những cành cây trọc lóc của nó rụt lại một cái.

Nó có chút sợ, không dám làm thiệt, nên chỉ xúi giục đan đỉnh hạc, không ngờ đan đỉnh hạc không hề mắc lừa.

“Vậy chúng ta chạy đi?” Nghĩ một hồi, huyết sắc cự thụ lại đề nghị.

“Chạy đi.” Đan đỉnh hạc vẫn giữ vẻ mặt không cảm xúc.

Huyết sắc cự thụ mừng rỡ, lập tức định bước đi, nhưng thấy đan đỉnh hạc không nhúc nhích, nó liền dừng lại, buồn bực hỏi: “Sao ngươi không chạy?” Đan đỉnh hạc không thèm để ý đến nó nữa.

Huyết sắc cự thụ nghĩ ngợi một hồi, lén nhìn Lâm Nguyên một cái, rồi lại lén lút quay về chỗ cũ, đứng yên ngoan ngoãn.

Một mình nó thực sự không dám.

Lâm Nguyên tự nhiên không hề tẩu hỏa nhập ma.

Sự xung đột giữa vài đạo tắc cỏn con này vẫn chưa thể ảnh hưởng đến hắn.

Hắn hiện tại chẳng qua là đang quan sát cuộc tranh đấu giữa hai loại đạo tắc.

“Muốn cưỡng ép dung hợp hai loại đạo tắc thật khó, giữa chúng có sự xung đột về bản chất.

Một khi làm vậy, e rằng kết cục cuối cùng là cả hai cùng tan biến!” Sau khi quan sát một lúc, Lâm Nguyên đưa ra kết luận, không khỏi khẽ cau mày.

Nếu chỉ dung hợp một loại đạo tắc thì dù có đạt đến 100% cũng chẳng có ích gì nhiều đối với hắn.

Dù sao hắn cũng nắm giữ những pháp tắc xếp trong top 10 của tam thiên đại đạo, Lực chi pháp tắc cũng đã bắt đầu dung hợp.

Quy Khư đạo tắc tuy mạnh nhưng trong mắt hắn thực sự chẳng đáng là bao.

“Chỉ còn cách thử cái phương pháp mà mình đã nghĩ tới thôi.”

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lăng lệ, không chút chần chừ đột ngột thôi động Lực chi pháp tắc, một luồng chấn động vô cùng đáng sợ bùng nổ mãnh liệt.

Oanh!

Thanh quang ngút trời, trên bầu trời cao đột nhiên hóa thành một bóng thân ảnh cao lớn vô ngần, chính là hình tượng Bàn Cổ đại thần, tỏa ra bá khí tuyệt thế coi khinh vạn cổ.

Sau đó, hư ảnh Bàn Cổ đại thần này giơ tay ép xuống Quy Khư nữ thần và Hỗn Độn Cự Côn phía dưới.

Bàn tay phóng đại, chớp mắt đã che lấp cả bầu trời như thể thượng đế giáng xuống.

Hai hình tượng ngưng tụ từ đạo tắc kia cư nhiên hiện lên vẻ sợ hãi tột độ trên khuôn mặt, ngay lập tức ngừng chiến đấu, hơn nữa còn tranh nhau tháo chạy, muốn thoát ra khỏi cơ thể Lâm Nguyên.

"Ha ha." Lâm Nguyên cười.

Xem ra suy đoán của hắn là chính xác, Lực chi pháp tắc với tư cách là đứng đầu tam thiên đại đạo đủ để trấn áp tất cả!

Oanh!

Chương 293

Bàn tay lớn tiếp tục giáng xuống, Quy Khư nữ thần và Hỗn Độn Cự Côn không thể chạy thoát, nổ tung ngay lập tức.

Tiếp đó, sự bạo động đạo tắc trong cơ thể Lâm Nguyên bình lặng trở lại, Quy Khư đạo tắc không còn dám bài xích Hỗn Độn Cự Côn đại đạo bản nguyên nữa.

"Luyện hóa!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng trong lòng.

Oanh!

Cự Côn đại đạo bản nguyên lập tức hòa vào cơ thể Lâm Nguyên.

Sau đó, sự tham ngộ của Lâm Nguyên đối với Cự Côn đại đạo tăng vọt với tốc độ chóng mặt, chỉ trong một hơi thở đã đạt tới mức 100%.

Và sau khi đạt tới tầng thứ này, nó cư nhiên vẫn không dừng lại.

Chỉ trong chớp mắt, pháp tắc Cự Côn này bắt đầu hòa vào cơ thể hắn, nhân đạo hợp nhất. 10%. 20%. 30%... 98%.

Chỉ trong thoáng chốc, sự dung hợp của hắn đối với pháp tắc Cự Côn đã trực tiếp đạt tới mức 98%, chỉ còn cách sự dung hợp hoàn toàn một bước ngắn nữa thôi.

Nghĩ lại, sở dĩ như vậy là vì vẫn còn huyết sắc cự thụ và đan đỉnh hạc kia.

Chỉ cần hấp thụ hết đạo tắc trong cơ thể hai con hung thú này là hắn có thể viên mãn.

"Hiệu quả của đại đạo bản nguyên này cư nhiên mạnh mẽ đến vậy sao?" Trong lòng Lâm Nguyên không khỏi chấn động.

Dung hợp một đạo pháp tắc đến 98%, về lý thuyết đã có thể tu hành tới cảnh giới Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên mà không gặp bất cứ trở ngại nào.

Dung hợp 100% thì chính là cửu trọng thiên đại viên mãn!

Cảnh giới này cũng chính là cảnh giới của Hồng Quân!

Điều này quá đỗi phi lý.

Để tu hành đến cảnh giới như ngày nay, Hồng Quân đã phải dày công sắp xếp từ thời Khai Thiên đại kiếp, trải qua hơn ức năm, trải qua Hung Thú Lượng Kiếp, Long Hán Lượng Kiếp, Đạo Ma chi tranh.

Sau khi chứng đạo lại còn phải lấy thân hợp đạo, suýt nữa bị Thiên Đạo phản phệ thành một hóa thân thuần túy của đạo.

Dù có căn cơ đỉnh cấp, khí vận nghịch thiên, nhưng con đường tu hành của lão cũng có thể dùng từ "cửu tử nhất sinh" để hình dung.

Vậy mà mới tu hành đến được Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên!

Kết quả hiện tại là chỉ cần dung hợp bản nguyên Đại Đạo của một vị Hỗn Độn Ma Thần, là có thể trong thời gian cực ngắn đột phá vào cảnh giới này.

Chuyện này thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, sức mạnh của những Hỗn Độn Ma Thần đó chẳng lẽ lại cường đại đến mức này sao?

Đằng sau chuyện này rốt cuộc có sự sắp xếp gì?

Lâm Nguyên luôn cảm thấy phía sau chắc chắn ẩn chứa một nỗi kinh hoàng khó mà tưởng tượng được!

Thông thường, một sinh linh đột nhiên nhận được sức mạnh khổng lồ như vậy hẳn sẽ vui mừng khôn xiết.

Nhưng nếu là người có chút kiến thức, lúc này e rằng đã sớm sởn

gai ốc.

Bất kể nhận được lợi ích gì, cuối cùng đều nhất định phải trả giá đắt.

Ầm ầm!

Sau khi triệt để dung hợp đoàn bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Cự Côn, khí tức tu vi của Lâm Nguyên cũng đột ngột tăng vọt một đoạn dài, đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên hậu kỳ.

Hỗn Nguyên Cảnh càng về sau càng khó thăng cấp.

Mà hắn lại chủ tu Lực chi Pháp tắc, muốn thăng cấp cảnh giới của bản thân khó khăn gấp thiên vạn lần so với người khác, mỗi bước đi đều tiêu hao tài nguyên vượt xa tưởng tượng.

Thậm chí, ngay cả Hệ thống vốn mang lại trợ giúp cực lớn cho hắn trước kia, giờ đây đối với hắn cũng không còn tác dụng quá lớn, tối đa cũng chỉ giúp hắn tăng cường thêm vài ngàn lần chiến lực.

Muốn nâng cao cảnh giới, chỉ có cách không ngừng tham ngộ các loại pháp tắc Đại Đạo.

Cho dù sở hữu căn nguyên nghịch thiên như hắn, cũng nhất định phải tốn thời gian từ từ thực hiện.

"Tuy nhiên hiện tại, lại có một đường tắt bày ra trước mắt ta." Ánh mắt Lâm Nguyên rực rỡ, đối với những bản nguyên Đại Đạo kia nảy sinh hứng thú mãnh liệt.

Tuy rằng đằng sau những bản nguyên này chắc chắn có thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần, ẩn chứa đại khủng bố!

Thế nhưng, đây cũng là một loại cơ duyên to lớn!

Có thể giúp hắn trong thời gian ngắn nhất tu hành ba ngàn Đại Đạo đến tầng thứ cực cao!

Giúp hắn đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên trong thời gian ngắn nhất, thậm chí đột phá Hỗn Nguyên, chứng đạo Hỗn Độn!

Nếu là người khác chắc chắn không thể làm được điều này, bởi vì giữa các pháp tắc Đại Đạo khác nhau sẽ có xung đột dữ dội.

Nhưng hắn thì khác, hắn có Lực chi Pháp tắc, đủ để trấn áp tất cả, thong thả thôn phệ vô số bản nguyên Đại Đạo.

"Thực lực mới là căn bản của tất cả, đợi ta thăng cấp tới tầng thứ đỉnh cao, cho dù Hỗn Độn Ma Thần thật sự giáng lâm thì đã sao?

Cứ trấn áp như thường!" Ánh mắt Lâm Nguyên lăng lệ.

Nếu có đủ thực lực, bất kể đối phương có thủ đoạn đen tối gì đều có thể quét ngang, cho nên tiếp theo hắn phải tận lực quét sạch thêm nhiều bản nguyên Đại Đạo hơn nữa.

Ầm!

Sau khi triệt để dung hợp bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Cự Côn, hắn thu liễm toàn bộ dao động tu vi, mở mắt ra.

Thấy Huyết Sắc Cự Thụ và Đan Đỉnh Hạc đều ngoan ngoãn đợi ở đó, hắn cười nói: "Vừa rồi hai ngươi tuy có chút động tác nhỏ, nhưng dù sao cũng không bỏ chạy, xem như không tệ.

Ta vốn định lấy mạng hai ngươi, thôn phệ đạo tắc trong cơ thể các ngươi là có thể tu luyện Cự Côn pháp tắc đến độ viên mãn, nhưng nể mặt hai ngươi còn tính là thành thật, ta tha cho hai ngươi một mạng." Câu này vừa thốt ra, Huyết Sắc Cự Thụ cùng Đan Đỉnh Hạc lập tức cảm thấy một trận hàn ý, hóa ra vừa rồi mọi hành động của chúng đều lọt vào mắt Lâm Nguyên.

Hơn nữa, thôn phệ chúng lại có thể khiến Cự Côn đạo tắc đạt đến độ viên mãn, đối mặt với sự cám dỗ về tu vi, trên đời này có mấy ai chống đỡ được?

Vậy mà Lâm Nguyên lại nguyện ý tha mạng cho chúng.

Nhất thời, tâm tư của hai tôn hung thú cấp Thánh kịch liệt dao động, trước là sợ hãi, sau là kinh hãi, cuối cùng lại nảy sinh một loại cảm kích cùng sùng kính nồng nhiệt, đồng loạt quỳ rạp xuống đất, nghẹn ngào nói: "Đa tạ Thượng Thánh tha mạng." Lâm Nguyên bật cười, hai con hung thú này tuy nhận được cơ duyên lớn, lập địa thành Thánh, nhưng tâm tính tu vi lại bình thường, chỉ dùng chút thủ đoạn đã thu phục được.

Nếu là loại lão luyện như Chuẩn Đề, bất kể Lâm Nguyên thi triển thủ đoạn gì, ngoài miệng thì phục nhưng trong lòng vĩnh viễn sẽ tìm kế sách để phản kích.

"Tiếp theo, chỉ chờ sương mù tan đi thôi." Sau đó, Lâm Nguyên nhìn về phía sương mù đang bao trùm cả Hồng Hoang.

Chỉ cần sương mù tan đi, dựa vào sức mạnh Thiên Đạo, hắn có thể nắm bắt thực hư của cả Hồng Hoang, không gì có thể qua mắt được hắn, giúp hắn tìm được nhiều bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần nhất trong thời gian ngắn nhất!

Chương 294

Sau đó, thông qua Lực chi Pháp tắc không ngừng dung hợp.

Những ưu thế này tổng hợp lại, chỉ có một mình hắn độc chiếm!

Lần đại biến cục triệu năm có một này của Hồng Hoang, có lẽ hắn sẽ là người nhận được lợi ích lớn nhất!

Lâm Nguyên suy nghĩ một chút, phân phó Huyết Sắc Cự Thụ và Đan Đỉnh Hạc canh giữ ở chân núi Bất Chu Sơn.

Nơi này là tổ địa của Vu tộc, có hai tôn hung thú cấp Thánh trấn giữ sẽ không bị phá hoại.

Vút!

Sau đó, hắn bước ra một bước, một lần nữa đi tới đỉnh núi Bất Chu Sơn, chờ đợi sương mù tan đi.

Trong lúc chờ đợi, hắn thường xuyên thôi động Bàn Cổ chân nhãn quan sát tình hình trong Hồng Hoang, nhưng lại phát hiện có rất nhiều nơi không thể nhìn thấu, bị bao phủ trong một tầng hỗn độn.

Lâm Nguyên chỉ suy nghĩ một chút là hiểu ra, những nơi bị bao phủ trong hỗn độn đó chắc hẳn là nơi tọa lạc của bản nguyên Đại Đạo Ma Thần.

Trong khoảng thời gian này, những nơi có bản nguyên Đại Đạo chắc chắn đã xảy ra những cuộc chém giết đẫm máu vô cùng kịch liệt.

Hơn nữa, những nơi đó đa phần cũng sẽ giống như cương thổ Vu tộc, không ngừng khuếch trương, đẳng cấp theo đó tăng vọt, đạt tới mức có thể chịu đựng được trận chiến của cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên.

Thậm chí còn mạnh hơn!

"Cả thế giới này, từ cỏ cây đất đá đến vạn tộc sinh linh, cho đến chính thế giới này, dường như đều đang đón nhận một cuộc tiến hóa cực kỳ mãnh liệt.

Cuộc tiến hóa khổng lồ này thật sự chỉ do sức mạnh của bản thân Hỗn Độn Ma Thần tạo ra sao?" Lâm Nguyên suy ngẫm.

Đại biến cục trước mắt ẩn chứa quá nhiều bí mật, cần phải khám phá từng chút một.

"Ầm!" Đột nhiên, đúng lúc này, trong Hồng Hoang, một vùng địa vực bao phủ trong hỗn độn đột nhiên truyền ra một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Luồng khí tức này xuyên thủng hỗn độn, thẳng tới vũ trụ, vô cùng chói mắt, cho dù xuyên qua sương mù vẫn có thể nhìn thấy, làm chấn động cả Hồng Hoang.

"Hử?

Luồng khí tức này?" Lâm Nguyên kinh ngạc, lập tức dùng Bàn Cổ chân nhãn nhìn sang, sau đó nhìn thấy một bóng người mơ hồ đứng sừng sững tại nơi bản nguyên Đại Đạo đang bị hỗn độn bao phủ.

Chỉ hơi khựng lại một chút, luồng khí tức này lập tức biến mất, sau đó bóng dáng kia cũng biến mất tăm, không còn thấy nữa.

"Chắc hẳn là có một sinh linh nào đó đã hoàn toàn dung hợp bản nguyên Đại Đạo, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên.

Vừa mới bước vào cảnh giới này nên không khống chế được khí tức của mình, bộc phát ra ngoài mới tạo thành dị tượng vừa rồi." Lâm Nguyên nhanh chóng nghĩ thông suốt.

Nghĩ thông xong, trong lòng không khỏi tăng thêm một tia áp lực.

Trước kia khi hắn chiến đấu với Hồng Quân đã phải tốn rất nhiều sức lực mới trấn áp được lão.

Cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên không phải chuyện đùa, vô cùng cường đại.

Cho dù những sinh linh này vừa mới bước vào cảnh giới đó, kinh nghiệm có lẽ còn chưa đủ, nhưng vẫn là mối đe dọa cực lớn.

Bảy tám tên thì Lâm Nguyên tự phụ vẫn có thể đối phó, nhưng ai biết được trong thời gian này, ở Hồng Hoang có bao nhiêu sinh linh đã hoàn mỹ dung hợp bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên?

Một khi những tồn tại như vậy có tới vài trăm vị, ai có thể là đối thủ?

Bất kể là sinh linh gì cũng đều sẽ bị đánh nát!

Ong ~~~ Đột nhiên, một luồng dao động kỳ lạ truyền đến.

Sương mù trong Hồng Hoang dần dần tan biến.

"Giờ đã có thể tự do hành động." Lâm Nguyên thấy sương mù bao trùm cả Hồng Hoang tan đi, trong lòng trào dâng một tia mừng rỡ.

Ầm!

Hắn ngay lập tức thôi động sức mạnh Thiên Đạo, chuẩn bị dùng sức mạnh Thiên Đạo Trường Hà quan sát toàn bộ thế giới Hồng Hoang, xem cục diện hiện tại trong Hồng Hoang ra sao.

Nhìn qua một lượt, trong mắt Lâm Nguyên lập tức hiện lên một vẻ kinh ngạc.

Hồng Hoang hiện tại so với trước kia, quả thực đã bành trướng gấp thiên vạn lần, ngay cả sức mạnh Thiên Đạo cũng cảm nhận

không thấy điểm cuối.

Những ngọn núi khổng lồ đâm thẳng vào tinh không, một ngọn cỏ còn cao lớn hơn cả cổ thụ chọc trời.

Đặc biệt là trong cảm nhận của sức mạnh Thiên Đạo, giữa Hồng Hoang hạo hãn này lại tồn tại hàng trăm hàng ngàn nơi kỳ dị bị bao phủ trong sương mù hỗn độn, không nhìn rõ tình hình bên trong.

Ngay tại cương vực Vu tộc, nơi trước kia gọi là "Thương Mãng sơn mạch", cũng xuất hiện một nơi kỳ dị như vậy, bên trong tỏa ra những dao động đáng sợ khiến người ta kinh hồn bạt vía.

"Nguyên bản Hồng Hoang đã đủ hạo hãn rồi, hiện tại đột ngột khuếch trương gấp thiên vạn lần, e rằng ngay cả sinh linh cấp Thánh cũng chỉ có thể thăm dò một góc, mà không thể thấy được toàn mạo." Lâm Nguyên cảm thán.

Ở Hồng Hoang trước kia, uy năng của Thánh nhân ngợp trời, trong một ý niệm có thể bước một bước từ Bất Chu Sơn đến Đông Hải Hồng Hoang, hiện tại bước một bước muốn rời khỏi cương vực Vu tộc e rằng cũng rất khó khăn.

"Những nơi sương mù hỗn độn bao phủ đó, giống như những gì ta thấy bằng Bàn Cổ chân nhãn trước kia, chắc hẳn đều là những nơi liên quan đến bản nguyên Đại Đạo.

Bàn Cổ chân nhãn còn không nhìn thấu được, sức mạnh Thiên Đạo tự nhiên cũng không nhìn rõ, cần phải đích thân tới xem một chuyến.

Nhưng trước đó, cần phải gặp Đế Giang bọn họ một lần." Trước kia sương mù bao phủ, Lâm Nguyên không có cách nào rời khỏi Bất Chu Sơn để hội hợp với bọn người Đế Giang, hiện tại rào cản đó không còn nữa.

Vút!

Hắn phân phó Huyết Sắc Cự Thụ và Đan Đỉnh Hạc thủ vệ Bất Chu Sơn, sau đó thôi động Không gian Pháp tắc, bước một bước về phía trước, bay về hướng đám người Đế Giang.

Ầm ầm ầm!

Kết quả vừa bay ra được trăm ức dặm, đã nghe thấy tiếng ầm vang đáng sợ.

Một ngọn núi khổng lồ bao quanh bởi ráng lục không ngừng bành trướng, khoảnh khắc trước chỉ là kích thước cự sơn thông thường ở Hồng Hoang, nhưng khoảnh khắc sau đã xuyên thấu ba mươi ba tầng trời, đâm vào tinh không.

Lục quang chiếu sáng thiên địa, linh khí chấn động hoàn vũ.

Trên thần sơn, đất đá cỏ cây cũng xảy ra những biến hóa kinh người, toàn bộ đều tỏa ra ráng lành, đắm mình trong tinh khí thiên địa vô tận.

Có tảng đá đột nhiên bành trướng, đỏ rực như máu, "tách" một tiếng mở mắt ra, khai mở linh trí.

Có cổ thụ vươn thẳng lên trời, trong nháy mắt đã che rợp trời đất, xanh thẫm đến mức gần như hóa đen.

Càng có một số cỏ cây trực tiếp lột xác thành Tiên thiên linh căn, tỏa ra hào quang rực rỡ, linh khí cuồn cuộn, chiếu sáng từng vùng núi rừng, hương thơm lan tỏa, đạo vận vang rền.

Còn về phần lũ hung cầm mãnh thú thì khỏi phải nói, lợi ích nhận được còn lớn hơn, từng con tu vi tăng vọt, từng luồng dao động tầng thứ Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh bộc phát liên tiếp.

Lâm Nguyên kinh ngạc, khí tượng của ngọn núi khổng lồ này quả

thực có thể sánh ngang với núi Tu Di của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Núi Tu Di là đạo tràng cấp bậc Thánh nhân, ở Hồng Hoang trước kia cũng chỉ có vài nơi như vậy, thế mà hiện tại ở Hồng Hoang có thể tùy tiện bắt gặp một nơi, quả thực chỉ có thể dùng từ không thể tin nổi để hình dung.

"Xuống dưới xem sao." Hắn nhớ tới lúc Bất Chu Sơn xảy ra biến hóa là do có bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Cự Côn xuất hiện, có lẽ trong ngọn núi khổng lồ này cũng có bản nguyên Đại Đạo của vị Ma Thần nào đó.

Chương 295

Bất kỳ một đoàn bản nguyên Đại Đạo Ma Thần nào cũng cực kỳ trân quý, một khi hấp thu triệt để là có thể trực tiếp bước vào Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, thành tựu Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên, sánh ngang Hồng Quân, cho nên dù thế nào cũng không thể ngó lơ.

Vút!

Lâm Nguyên hóa thành một đạo lưu quang, bay xuống trong núi.

Ầm!

Ngay sau đó, hắn không chút do dự thôi động thần niệm bao trùm cả ngọn núi khổng lồ.

Với tu vi hiện tại của hắn, dù ngọn núi này có thể sánh ngang núi Tu Di thì vẫn có thể trong nháy mắt lục soát khắp mọi nơi.

"Hống!" Kết quả, hành động này lập tức gây ra bạo động.

Trong núi, từng luồng khí tức đáng sợ ngút trời mà lên, những tiếng gào thét giận dữ vang lên liên tiếp, mặt đất rung chuyển, có hung thú mãnh cầm lao về phía hắn.

"Lệ!" Trên thương khung, một con đại bàng khổng lồ phủ đầy lông sắt đen thét dài, trong mắt bắn ra hung quang, vỗ cánh một cái, hàng vạn luồng sáng đen bắn thẳng về phía Lâm Nguyên.

"Ngao hống!" Ở một phía khác, một con hổ khổng lồ to như ngọn núi nhỏ xuất hiện, thân hình vồ mạnh tới, trên cơ thể hiện lên vô số đạo văn trắng muốt, khiến sức mạnh của nó tăng vọt, sau đó vung một vuốt tát vào đỉnh đầu Lâm Nguyên.

Ầm!

Mặt đất nứt ra, một con mãng xà khổng lồ màu đỏ rực từ dưới đất lao ra, lè lưỡi phì phì, mắt rắn lạnh lùng vô tình, di chuyển nhanh như chớp, quấn chặt lấy Lâm Nguyên.

Ba con hung cầm mãnh thú này đều tỏa ra dao động tầng thứ Thánh nhân, chắc hẳn đều là những sinh linh đã dung hợp với mưa ánh sáng đạo tắc.

Giống như con kim sắc cự viên trước đó, đột ngột nhận được sức mạnh cường đại như vậy nên đều có chút cuồng vọng.

Việc Lâm Nguyên dùng thần niệm bao trùm toàn bộ ngọn núi, trong mắt chúng không nghi ngờ gì chính là một loại khiêu khích, do đó chúng trực tiếp mạnh mẽ xông tới giết chóc.

Đối với việc này, Lâm Nguyên chẳng hề để tâm, cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn chúng lấy một cái, chỉ tiếp tục dùng thần niệm tầng thứ Thánh nhân tiến hành tìm kiếm theo kiểu thảm quét trong ngọn thần sơn này.

Ba con hung thú trong mắt đều hiện lên một tia giận dữ, kẻ trước mắt này dám coi thường chúng như vậy, thật là quá đáng, nhất định phải xé xác hắn ra thành trăm mảnh mới hả giận.

Tuy nhiên, khắc sau, dị biến đột ngột xảy ra.

Ầm!

Ba luồng uy áp đáng sợ đột nhiên bộc phát từ trên người Lâm Nguyên, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ ngọn núi.

Ba con hung thú chỉ cảm thấy giống như có một ngôi sao nặng nề đè sụp xuống lưng, tiếng ầm vang lên, cả lũ ngã quỵ xuống đất.

"Hống!" Ánh mắt chúng đầy vẻ kinh hoàng, liều mạng giãy giụa, nhưng dưới luồng uy áp đó, chúng không có một chút sức mạnh để phản kháng, ngay cả nguyên thần cũng dần cứng đờ, ý niệm chuyển

động cũng trở nên chậm chạp.

"Tha..." Một luồng khí lạnh bao trùm toàn thân chúng, đến lúc này chúng mới biết mình đã chọc vào tồn tại đáng sợ nhường nào, trong lòng dâng lên hối hận vô hạn, muốn bắt đầu cầu xin tha thứ.

Nhưng chúng đã không còn cách nào mở miệng được nữa, luồng uy áp kia ngày càng nặng nề, nhục thân của chúng bắt đầu tan rã, nguyên thần bắt đầu vỡ nát.

Cảnh tượng cuối cùng trong tầm mắt là bóng người kia với vẻ mặt hơi nghi hoặc tự lẩm bẩm: "Nơi này thế mà không có bản nguyên Đại Đạo, nhưng bên trong lòng núi dường như có một vật kỳ dị, vào xem thử sao." Nói xong, hắn chẳng thèm nhìn ba con hung thú lấy một cái, nhẹ nhàng đưa tay ra phía trước.

Một luồng sức mạnh hạo hãn trào ra, lòng núi lập tức nứt đôi về hai bên, sau đó hắn bước vào bên trong.

Ba con hung thú cũng theo đó mà thân tử đạo tiêu.

Tu vi của Lâm Nguyên sau khi dung hợp bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Cự Côn, giờ đây đã là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên hậu kỳ, so với lúc chiến đấu với Hồng Quân còn mạnh hơn một đoạn dài.

Ba con hung thú này chỉ mới vừa bước vào cảnh giới Thánh nhân đã muốn khiêu khích hắn, chẳng khác nào tìm chết, một luồng uy áp là đủ để trấn sát chúng một cách dễ dàng.

Lúc này, Lâm Nguyên đã đi tới bên trong lòng núi.

Lúc nãy khi dùng thần niệm tìm kiếm ngọn núi này, hắn không phát hiện bất kỳ tung tích nào liên quan đến bản nguyên Đại Đạo, ngược lại là ở bên trong lòng núi cảm ứng được một tia dao động kỳ dị.

Khi bước vào nơi này, hắn phát hiện ở trung tâm ngọn núi là một

hang động khổng lồ, trên vách động khảm những viên đá ngũ sắc rực rỡ, chiếu sáng cả không gian lòng núi một vùng diễm lệ.

Những viên đá đó tỏa ra đạo vận nồng đậm, cũng là những bảo vật phi phàm, nhưng Lâm Nguyên không hề liếc nhìn chúng một cái, mà đặt ánh mắt lên vật phẩm ở trung tâm lòng núi, hiện lên một vẻ kinh ngạc.

"Đây là thứ gì?

Tại sao lại có khí tức bản nguyên Hồng Hoang nồng đậm như vậy?

Chẳng lẽ là thần vật do sức mạnh bản nguyên Hồng Hoang diễn sinh ra sao?" Ở trung tâm không gian lòng núi, lơ lửng một cây nhỏ, giống như được điêu khắc từ ngọc phỉ thúy xanh biếc, tinh khiết phát quang, mỗi một nhánh cây, mỗi một chiếc lá đều đung đưa ra những điểm sáng lục.

Khí tức bản nguyên nồng đậm tỏa ra từ cây nhỏ này, vây quanh trong không gian lòng núi, chỉ cần hít một hơi, nguyên thần dường như cũng mạnh thêm một phần.

Thế gian vạn sự vạn vật đều có bản nguyên.

Ví dụ như Hỗn Độn Ma Thần thì có bản nguyên Đại Đạo, hiệu quả không cần phải nói, có thể cưỡng ép nâng tầm một sinh linh lên cảnh giới Hỗn Nguyên cửu trọng thiên trong thời gian ngắn.

Còn có bản nguyên Hỗn Độn, trước kia Lâm Nguyên đã nhận được rất nhiều, có thể tu bổ linh căn tàn khuyết, có thể làm lớn mạnh thế giới trong cơ thể, công hiệu vô cùng.

Lâm Nguyên đã dùng bản nguyên Hỗn Độn giúp Hậu Thổ tạo ra một phó Thánh khu, đồng thời còn dung nhập vào thế giới trong cơ thể, khiến đẳng cấp thế giới bên trong được nâng cao.

Thế giới Hồng Hoang tự nhiên cũng có bản nguyên.

Cây nhỏ màu xanh trước mắt này phát ra chính là khí tức bản nguyên Hồng Hoang, sự huyền diệu của nó dường như còn mạnh hơn cả bản nguyên Ma Thần Đại Đạo và bản nguyên Hỗn Độn.

Vút!

Lâm Nguyên vươn tay ra, nắm lấy cây nhỏ màu xanh, định cầm trên tay nghiên cứu kỹ lưỡng.

Ầm!

Nhưng khoảnh khắc sau, cây nhỏ màu xanh tỏa sáng rực rỡ, kịch liệt giãy giụa, mỗi một chiếc lá đều bung tỏa ra lục quang chói mắt, thoát khỏi cành cây, chém vào tay Lâm Nguyên.

Keng keng keng!!

Trong không gian lòng núi, hỏa tinh bắn tứ tung trong nháy mắt, những kiếm quang từ lá cây sắc bén tới cực điểm, tựa như thần kiếm tuyệt thế, sắc bén vô cùng, cắt đứt cả hư không nứt toác, tấn công nhanh như chớp.

"Mạnh thật." Lâm Nguyên có chút kinh ngạc, lực đạo của những kiếm quang này tuyệt đối đã đạt tới tầng thứ Thánh nhân, hơn nữa còn đủ để chém chết Thiên Đạo Thánh nhân đẳng cấp như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Chỉ là một món thần vật bản nguyên Hồng Hoang, công kích theo bản năng đã có sức tấn công đáng sợ như vậy, nếu được tế luyện một phen, ít nhất cũng có thể sánh ngang Tiên thiên chí bảo.

Ong ~~~ Lòng bàn tay Lâm Nguyên bùng lên thanh quang, dễ dàng ngăn chặn toàn bộ kiếm quang.

Hắn dù sao cũng là cường giả cái thế sánh ngang Hỗn Nguyên cửu

trọng thiên, nhục thân cũng vô cùng cường đại, cây nhỏ này tuy mạnh nhưng vẫn chưa thể làm hắn bị thương.

Ầm!

Hắn mạnh mẽ kéo một cái, lấy cây nhỏ này đi, nắm trong tay, sau đó tung ra một luồng thần niệm, bắt đầu luyện hóa.

Thần vật bản nguyên Hồng Hoang này khác với linh bảo, bên trong không có cấm chế tiên thiên, thực lực của Lâm Nguyên lại cường hãn nên dễ dàng khống chế được, cây nhỏ màu xanh nhanh chóng bình tĩnh lại.

Hắn rót vào một luồng thần lực, nhẹ nhàng thôi động, quét về phía trước, một tiếng ầm vang lên, ức vạn luồng ráng lục bộc phát, giống như một biển kiếm gào thét bay ra, trong nháy mắt xuyên thủng ngọn núi khổng lồ này, đồng thời chẻ mặt đất ra một vực sâu khổng lồ dài ức vạn dặm, kéo dài tới tận đường chân trời.

"Ngao hống!" Giữa những dãy núi hoang vu, vô số mãnh thú Hồng Hoang, hung cầm tuyệt thế sợ hãi gào thét, bỏ chạy về phía xa, tạo thành một đợt thú triều hùng hậu.

Chương 296

Trong đó thậm chí còn có một số sinh linh đã bước vào cảnh giới Thánh nhân cũng kinh sợ trước đòn tấn công đáng sợ này, tháo chạy về phía chân trời xa xăm.

"Quả nhiên cường đại!" Lâm Nguyên trong lòng khá hài lòng, Hồng Hoang hiện tại mạnh hơn trước kia quá nhiều, một kích lại có sức phá hoại khủng khiếp như vậy, tuyệt đối sánh ngang Tiên thiên chí bảo.

Thần vật bản nguyên Hồng Hoang này quả nhiên phi phàm.

"Xem ra, cơ duyên lớn nhất trong Hồng Hoang lúc này không chỉ có bản nguyên Đại Đạo, mà còn có cả thần vật bản nguyên Hồng Hoang này!" Lâm Nguyên trong lòng tràn đầy mong đợi.

Hồng Hoang rộng lớn vô biên, không biết sẽ thai nghén ra bao nhiêu thần vật bản nguyên Hồng Hoang, trong đó chắc chắn còn có thứ mạnh hơn nữa, nếu có thể đoạt được, thực lực của hắn sẽ lại tăng vọt.

Hơn nữa, thần vật bản nguyên Hồng Hoang này khác với bản nguyên Ma Thần Đại Đạo, nó là vật bản địa của Hồng Hoang, chắc chắn bên trong không có cạm bẫy gì, tuyệt đối an toàn, đáng tin cậy hơn bản nguyên Đại Đạo nhiều.

"Hiện tại ta không thiếu linh bảo, cây nhỏ màu xanh này tuy mạnh nhưng cũng không có tác dụng quá lớn đối với ta, chi bằng hấp thu nó, hóa thành sức mạnh tu vi!" Lâm Nguyên suy nghĩ một lát, liền ngồi xếp bằng xuống đất, vận chuyển công pháp, trong cơ thể lập tức bùng lên một luồng lực hút.

Cây nhỏ màu xanh chấn động một cái, tiếp theo có vô số hoa thần

màu xanh tuôn ra từng chút một, nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

Đây chính là điểm đặc thù của thần vật bản nguyên Hồng Hoang!

Nó có thể được dùng làm linh bảo, nhưng cũng có thể trực tiếp hấp thu vào cơ thể để luyện hóa, nâng cao tu vi bản thân, giống như bản nguyên Hỗn Độn và bản nguyên Ma Thần Đại Đạo.

Hiện tại Hồng Hoang biến động dữ dội, mỗi giờ mỗi khắc đều có cường giả đỉnh tiêm xuất hiện, không ai biết khoảnh khắc sau sẽ xuất hiện sinh linh tầng thứ nào.

Cho dù xuất hiện sinh mệnh thể 【Hỗn Nguyên Cảnh】 vượt qua Hỗn Độn cửu trọng thiên, Lâm Nguyên cũng không thấy lạ.

Dù sao loạn thế Hồng Hoang hiện tại là do các Hỗn Độn Ma Thần đã bố cục không biết bao nhiêu ức vạn năm mới kích nổ, chắc chắn sẽ vượt xa tưởng tượng của mọi người.

Cho nên, trong tình huống này, hắn phải nắm bắt mọi cơ hội, nhanh chóng nâng cao thực lực bản thân, nếu không trong thời đại sóng gió rực rỡ này, hắn sẽ phải đối mặt với mối đe dọa khổng lồ chưa từng có.

Ầm!

Gần như chỉ trong nháy mắt, một luồng sức mạnh bàng bạc nổ tung trong cơ thể Lâm Nguyên, tràn tới tứ chi bách hài, tràn vào nguyên thần, hòa vào từng tấc cơ thể hắn.

Sau lưng hắn hiện lên ba ngàn Đại Đạo Trường Hà, ánh sáng rực rỡ.

Trên đỉnh đầu hắn còn có một hạt giống Đại Đạo màu xanh lấp lánh, đã có ý muốn phá vỏ chui ra.

Đạo vận nồng đậm vô cùng cuồn cuộn khuếch tán, lan tỏa giữa

thiên địa, khiến ngọn núi đổ nát này phát sáng, đất đá cỏ cây cùng các loại sinh linh bên trong đều nhận được lợi ích to lớn.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy tu vi của mình tăng vọt theo từng nấc, không mất bao lâu đã từ Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên hậu kỳ đạt tới Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên đại viên mãn, tu vi lại tăng thêm một đoạn lớn.

Vút!

Hắn mở mắt ra, trong đôi mắt dường như hiện lên một phương thế giới Hồng Hoang hạo hãn vô tận, hùng vĩ đến kinh người, giống như một vị chúa tể Hồng Hoang.

"Thần vật bản nguyên Hồng Hoang này quả nhiên không tầm thường, lại khiến tu vi của ta tăng vọt một đoạn lớn.

Nếu cứ tu hành theo quy trình, dù với căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp của ta, ước tính cũng phải mất hàng chục vạn năm mới làm được điều này, vậy mà chỉ một món thần vật bản nguyên Hồng Hoang đã giúp ta tiết kiệm được hàng chục vạn năm khổ công!" Lâm Nguyên tự nhủ.

Không thể không nói, thần vật bản nguyên Hồng Hoang này nằm ngoài dự tính của hắn, thần hiệu kinh người, mạnh hơn dự đoán của hắn rất nhiều lần, thậm chí mạnh hơn cả bản nguyên Hỗn Độn.

Ầm!

Sau khi Lâm Nguyên kết thúc tu hành, một tia chấn động đột nhiên bộc phát từ sâu trong cơ thể.

Huyết nhục, nguyên thần, thế giới trong cơ thể đều rung chuyển một cái, một luồng dao động vô hình truyền khắp toàn thân.

Từng phù văn hiện lên, khắc sâu vào da thịt, tỏa ra hào quang chói mắt, giải phóng những đạo vận khác nhau, trong chớp mắt lại biến

mất, ẩn đi từ bề mặt cơ thể.

Sau khi trải qua biến hóa như vậy, cơ thể Lâm Nguyên dường như đã phát sinh một loại thay đổi sâu sắc, tỏa ra một luồng khí tức càng thêm huyền diệu, tốc độ tu hành thế mà lại nhanh hơn một chút.

"Hử?" Lâm Nguyên vừa kinh vừa hỉ, trong nháy mắt đã hiểu rõ căn nguyên của dị biến này.

Căn nguyên của hắn thế mà lại tăng lên một chút, do đó huyết nhục thần hồn đều nhận được lợi ích, phát sinh lột xác.

Trước đó hắn đã nhận được mấy món cơ duyên kinh thiên, dùng tinh huyết Bàn Cổ, ngọc tủy Bàn Cổ, bản nguyên Hỗn Độn, tổ huyết Bàn Cổ cùng các loại vật nghịch thiên để tẩy lễ nhục thân của mình mới có thể nâng tầm căn nguyên lên mức Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Đạt tới tầng thứ này đã là không thể tiến thêm, muốn nâng cao nữa gần như là không thể, bởi vì đã tới đỉnh rồi, cho dù là Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng mười vị đứng đầu cũng chỉ đến mức này.

Thế mà hiện tại, sau khi hắn luyện hóa thần vật bản nguyên Hồng Hoang, căn nguyên lại tăng lên một chút!

Tuy rằng chỉ có một chút, nhưng ý nghĩa đại biểu lại phi phàm, chứng tỏ chỉ cần hắn luyện hóa thêm nhiều thần vật bản nguyên Hồng Hoang, căn nguyên của hắn vẫn có thể tiếp tục mạnh lên!

Căn nguyên giúp ích vô cùng cho một người, nó đại diện cho thiên phú, cũng đại diện cho khí vận.

Chính nhờ căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp mà hắn có thể điều động sức mạnh Đại Đạo, có thể tham ngộ ba ngàn Đại Đạo với tốc độ kinh người, thực lực tiến bộ vượt bậc, cũng thường xuyên gặp được các loại cơ duyên nghịch thiên.

Nếu căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp của hắn còn có thể

tiến thêm một bước, thì quả thực không thể tưởng tượng nổi, ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu cũng phải ghen tị đến đỏ mắt.

"Không ngờ thần vật bản nguyên Hồng Hoang còn có năng lực này, đã vậy thì dù thế nào ta cũng phải cố gắng đoạt được thêm nhiều thần vật bản nguyên hơn nữa!" Trong đôi mắt Lâm Nguyên lướt qua một tia sắc lạnh.

Hiện tại xem ra, thần vật bản nguyên giúp ích cho hắn còn kinh người hơn cả bản nguyên Đại Đạo kia.

Tuy nhiên, việc quan trọng nhất hiện tại là hội hợp với các cao thủ của Vu tộc.

Sau khi ổn định tu vi, Lâm Nguyên đứng dậy, tiếp tục bay về hướng của mọi người trong Vu tộc.

Trong ngọn núi lớn này vẫn còn nhiều bảo vật như Tiên thiên linh căn, nhưng hiện tại hắn không còn bận tâm đến những thứ này, cũng lười lãng phí thêm thời gian vì chúng.

Trên đường đi, Lâm Nguyên tiếp tục chứng kiến thêm nhiều điều thần dị.

Những sinh linh bước vào cảnh giới Thánh nhân sau khi đắm mình trong mưa ánh sáng đạo tắc.

Những ngọn núi, dòng sông khổng lồ bành trướng gấp thiên vạn lần so với trước kia.

Thậm chí trên thương khung kia cũng sinh ra từng phương thế giới, sinh linh trong những thế giới đó đều bộc phát khí tức mạnh mẽ, muốn phá vỡ rào cản thế giới để bước vào Hồng Hoang.

Điều này khiến Lâm Nguyên không khỏi cảm thán, Hồng Hoang hiện tại rộng lớn hạo hãn hơn trước nhiều, đã biến thành một thế giới hoàn toàn mới, không biết có bao nhiêu cường giả sinh ra từ đó.

Có điều, những thứ này tuy cũng đủ thần dị, nhưng Lâm Nguyên vẫn chưa thấy món quà trân quý nào cùng cấp bậc với bản nguyên Đại Đạo hay thần vật bản nguyên Hồng Hoang.

Vì vậy, hắn cũng không dừng lại quá lâu.

Nhưng không lâu sau đó, hắn nhìn thấy từ xa một khu rừng rậm hạo hãn, thế mà lại lan tỏa từng sợi khí hỗn độn.

Hắn dùng Bàn Cổ chân nhãn nhìn vào khu rừng này, thế mà không có cách nào nhìn thấu, tầm mắt bị chặn lại.

"Trong khu rừng này có bản nguyên Đại Đạo tồn tại sao?" Lâm Nguyên trong lòng vui mừng, chỉ có nơi có bản nguyên Đại Đạo tồn tại mới sinh ra khí hỗn độn để ngăn cản người khác dò xét.

Vút!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên không chút do dự, hóa thành một đạo lưu quang lao vào khu rừng khổng lồ đó.

Vừa hạ xuống, Lâm Nguyên đã cảm nhận được ở sâu trong rừng truyền đến từng luồng dao động cực kỳ mạnh mẽ, không gian đang rung chuyển, dường như đã xảy ra tranh chấp kịch liệt.

Vút!

Chương 297

Hắn thôi động Không gian Pháp tắc, tiến về phía trước trong rừng, hạ xuống vài bước đã tới nơi cốt lõi nhất.

Chỉ thấy nơi này có một cây cổ thụ đâm thẳng vào vũ trụ, trên cành cây lại treo từng ngôi sao sáng rực, chiếu sáng cả vùng khu vực rộng lớn này.

Đỉnh cây cổ thụ còn treo lơ lửng một mặt trăng trắng ngần, tỏa ra ánh trăng thánh khiết, chảy xuống như nước, khiến khu rừng này như được bao phủ trong một tầng hào quang nhu hòa.

Nhưng trong sự nhu hòa đó lại nồng nặc sát cơ!

Mấy con hung thú khổng lồ đang chém giết dưới gốc cây này.

Cuộc chiến đã đi đến hồi kết, trên mặt đất nằm la liệt ba mươi lăm cái xác khổng lồ, máu tươi tuôn xối xả, nhuộm đỏ cả mặt đất, mùi máu tanh lan tỏa, không khí dường như cũng trở nên nhớp nháp hôi thối.

Hống!

Chớp mắt cuộc chém giết kết thúc, con hung thú chiến thắng cuối cùng ngửa mặt lên trời gào thét, hóa ra là một con cóc trắng khổng lồ.

Nó rung mình một cái, cơ thể bành trướng cao bằng cây cổ thụ đâm vào vũ trụ, một ngụm ngoạm lấy mặt trăng vào miệng, sau đó toàn thân bùng phát ráng lành chói mắt.

Ầm!

Khí tức của nó tăng vọt liên tục!

Cả khu rừng hạo hãn chấn động theo, những ngôi sao trên cây đều

rung rinh, đất rung núi chuyển.

“Thôn phệ bản nguyên Đại Đạo sao?

Vì là một mặt trăng, ước chừng là Nguyệt Ma Thần trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.” Ánh mắt Lâm Nguyên lộ ra vẻ hứng thú.

Hắn không ngăn cản con cóc này, bởi vì hắn muốn xem thử sinh linh thăng cấp lên Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên nhờ thôn phệ bản nguyên Đại Đạo rốt cuộc có thực lực ra sao.

Dù sao tương lai trên đại địa Hồng Hoang chắc chắn sẽ xuất hiện hàng loạt sinh linh tầng thứ này, tìm hiểu trước cũng là một lựa chọn không tồi.

Ầm ầm ầm!!!

Thời gian lột xác cực kỳ ngắn ngủi, chỉ sau một canh giờ đã hoàn toàn dừng lại, nhưng khí tức mà con cóc trắng tuyết kia phát ra chỉ đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên.

Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên được coi là vừa mới bước chân vào ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Tuy cũng rất mạnh, cao hơn cả cảnh giới của Thái Thanh Lão Tử trước kia, nhưng lại khiến Lâm Nguyên không khỏi kinh ngạc.

“Tại sao chỉ thăng cấp tới thất trọng thiên?

Theo suy đoán trước đây của ta, sau khi thôn phệ bản nguyên Đại Đạo, thăng tới Hỗn Nguyên cửu trọng thiên hẳn là không có vấn đề gì mới phải.” Tuy nhiên, hắn chỉ vừa chuyển ý là hiểu ra ngay.

Thứ hắn thôn phệ trước kia là bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Cự Kình, Hỗn Độn Cự Kình xếp hạng rất cao trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, đủ để sánh ngang với Quy Khư Nữ Thần, ước tính ít nhất cũng nằm trong top một trăm tồn tại đứng đầu!

Chính vì vậy, hiệu quả bản nguyên Đại Đạo của nó mới mãnh liệt như thế.

Còn vị Nguyệt Ma Thần này hiển nhiên là khá phổ thông trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, do đó bản nguyên Đại Đạo của nó cũng chỉ ở mức bình thường, chỉ giúp con cóc này thăng lên Hỗn Nguyên thất trọng thiên.

Tất nhiên, đây cũng là nói một cách tương đối, thực tế Hỗn Nguyên thất trọng thiên đã cực kỳ khủng khiếp.

Phải biết rằng trước kia Thái Thanh Lão Tử hào xưng "Thánh nhân vô địch" cũng chưa tu hành tới cảnh giới này.

"Oa!" Sau khi tu vi đã ổn định, con cóc trắng tuyết lạnh lùng nhìn về phía Lâm Nguyên, kêu lên một tiếng, một luồng thần niệm cũng theo đó bùng nổ, mang theo sự lãnh khốc vô tận.

"Vu tộc, nơi này là lãnh địa của ta, ngươi mau biến đi cho ta, nếu không ta sẽ không khách khí đâu!" Con cóc trắng tuyết này không ra tay ngay lập tức, vì nó đã sớm nhận ra khí tức của Lâm Nguyên, trong lòng lờ mờ cảm thấy người này không dễ đối phó.

"Nơi này là lãnh địa của Vu tộc, ngươi là sinh linh trong lãnh địa Vu tộc, chỉ cần phụng ta làm chủ, ta sẽ cho phép ngươi tu hành ở đây, cho ngươi một cơ hội sống sót." Lâm Nguyên điềm nhiên cười nói.

Trước khi Hồng Hoang chưa biến đổi, nơi này quả thực là cương thổ Vu tộc, hơn nữa còn là lãnh địa cốt lõi, dù sao cũng không xa Bất Chu Sơn là mấy.

Trong cương vực Vu tộc, tự nhiên mọi thứ đều là của hắn.

"Oa!" Con cóc trắng tuyết cười lớn, "Nay ta đã chứng đạo Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực, tu vi cái thế, sao có thể nhận người làm chủ?

Ngay cả trong Vu tộc các ngươi, vị Vu Thánh truyền thuyết kia tới đây cũng đừng hòng bắt ta cúi đầu." "Vậy sao?" Khóe miệng Lâm Nguyên nở nụ cười ẩn ý, xem ra con cóc trắng tuyết này cũng là sinh linh phất lên từ tầng lớp thấp nhờ gặp kỳ ngộ, kiến thức không rộng, do đó không nhận ra thân phận lai lịch của hắn.

"Oa, Vu tộc, giờ hãy để ngươi nếm thử thủ đoạn của ta!" Trong mắt con cóc trắng đột nhiên lóe lên hung quang, nó há miệng phun ra một vầng nguyệt bàn, xoay tròn bắn thẳng về phía Lâm Nguyên.

Xoẹt!

Vầng nguyệt bàn này có cạnh cực kỳ sắc bén, chém đôi hư không trong nháy mắt, thậm chí còn cắt đứt cả trật tự đạo tắc giữa thiên địa, ngay lập tức áp sát trước mặt Lâm Nguyên, chém thẳng vào mi tâm hắn.

Nguyệt bàn tỏa sáng rực rỡ, thanh khiết vô ngần, ánh sáng trắng tinh khiết tỏa xuống mang theo hương vị tường hòa, thần thánh, nhưng thực chất lại tràn ngập sát cơ vô tận, lạnh thấu xương khiến người ta rùng mình.

Thấp thoáng còn có thể thấy trên nguyệt bàn hiện lên những hình ảnh, đó là một vầng minh nguyệt tung hoành trong hỗn độn, chém rụng từng tôn Hỗn Độn Ma Thần.

Trong mắt con cóc trắng hiện lên một tia giễu cợt, chiêu thần thông này của nó là lĩnh ngộ được sau khi thôn phệ bản nguyên Đại Đạo của Nguyệt Ma Thần, lực sát thương kinh người.

Kẻ trước mắt này dù có thực lực mạnh đến đâu cũng không thể chống đỡ nổi.

Tuy nhiên, khắc sau đồng tử của nó đột ngột co rụt lại.

Chỉ nghe thấy một tiếng "keng", Lâm Nguyên đưa hai ngón tay ra

kẹp chặt vầng nguyệt bàn này, sau đó hơi dùng lực, tiếng rắc vang lên, nguyệt bàn vỡ nát thành bốn mảnh, tan biến trong hư không.

"Chuyện này sao có thể?" Con cóc trắng lộ vẻ không thể tin nổi, sau đó nộ hống một tiếng, thế mà đứng thẳng dậy, hai cái chân trước vỗ ra ức vạn chưởng nhanh như chớp.

Cơ thể nó quá khổng lồ, cao bằng cả cây cổ thụ đâm vào vũ trụ, lúc này đứng thẳng dậy càng thêm khả bố, cái đầu còn va nát từng ngôi sao trong vũ trụ.

Hai chân trước vỗ ra, lập tức bùng lên ánh sáng vô tận che lấp thiên địa, ức vạn vầng minh nguyệt gào thét bay ra, che lấp cả thương khung, đồng thời ầm ầm giáng xuống.

Thần hà ngợp trời, ánh trăng kinh thế, đây là một cảnh tượng gây chấn động, giống như ức vạn vầng minh nguyệt đồng loạt rơi xuống từ thiên không, tựa như kiếp nạn tận thế.

"Cũng tạm được." Lâm Nguyên gật đầu, dù sao cũng là tồn tại đã bước chân vào Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên, uy lực của thần thông này cũng được coi là phi phàm.

Ngay cả hắn cũng cần nghiêm túc một chút.

Ầm!

Lâm Nguyên đưa tay phất nhẹ vào hư không, một vực sâu đen kịt xuất hiện, treo ngang cao thiên, sức mạnh Quy Khư bộc phát, thôn phệ toàn bộ ức vạn vầng minh nguyệt vào trong vực sâu rồi mài nát.

Trong sát na, trời quang mây tạnh.

"Cái gì?" Con cóc trắng trợn trừng mắt, tâm thần chấn động, chiêu thần thông này gần như có thể nói là thủ đoạn mạnh nhất của nó, kết quả vẫn bị phá giải trong nháy mắt.

“Giờ thu tay lại ta có thể tha cho ngươi một mạng, nhưng nếu còn ra tay thì đừng trách ta vô tình.” Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

“Ta đã đánh bại vô số đối thủ mới có được tư cách nuốt chửng bản nguyên Đại Đạo, một bước tiến vào cảnh giới Thái Thượng Vô Cực, sao có thể làm nô bộc cho kẻ khác?” Con cóc trắng đột nhiên cười lớn, một luồng dao động khủng bố từ trong cơ thể nó đột ngột bộc phát, hào quang trắng tinh gào thét tuôn ra, tràn ngập thiên địa.

Bầu trời vô biên này như biến thành một biển hỗn độn, một vầng minh nguyệt khổng lồ từ từ mọc lên trên biển, chiếu sáng đại thiên, còn con cóc trắng thì dung hợp với vầng minh nguyệt này, trở thành một cảnh tượng trong đó.

“Hỗn Độn hải thượng thăng minh nguyệt, ánh sáng soi đến đâu nơi đó đều là cương thổ của ta!” Con cóc trắng gào lớn, vầng minh nguyệt kia rung động, hào quang tinh khiết hung dũng ập xuống áp chế Lâm Nguyên.

Một tiếng ầm vang lên, thiên địa sụp đổ, vạn đạo băng hoại, vùng đại địa vô tận này từng mảng từng mảng sụt lún vào sự hủy diệt, khủng bố đến cực điểm.

Chương 298

Con cóc trắng đã thôi động toàn bộ sức mạnh của mình, dù là đại địa Hồng Hoang đã được cường hóa gấp thiên vạn lần cũng không chịu nổi, hứng chịu đòn đánh mang tính hủy diệt.

Ngay cả Lâm Nguyên lúc này cũng cảm thấy một tia áp lực, vầng minh nguyệt này có khả năng làm hắn bị thương!

Chỉ có thể nói, mỗi một vị Hỗn Độn Ma Thần đều không hề đơn giản, cho dù Nguyệt Ma Thần xếp hạng không cao trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nhưng cũng không thể xem nhẹ.

Sắc mặt Lâm Nguyên hơi nghiêm nghị, sương mù hỗn độn cuồn cuộn trào ra từ cơ thể hắn, lại có tiếng gầm dài của Cự Côn vang vọng trời đất, chuẩn bị thôi động Cự Côn chi đạo.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Ầm!

Vầng minh nguyệt khổng lồ kia đột nhiên nổ tung, hào quang vô tận bùng phát che lấp thiên địa, khiến từng tấc không gian đều trở nên trắng xóa, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Tiếp theo, một đạo lưu quang từ trong vùng sáng trắng gào thét bay ra, chạy trốn về phía xa.

Con cóc trắng thế mà lại bỏ chạy!

Vừa rồi nó cố ý thể hiện bộ dạng liều chết một trận, thực chất là để phân tán sự chú ý của Lâm Nguyên, tạo cơ hội đào tẩu cho chính mình.

Ong ~~~ Bàn Cổ chân nhãn của Lâm Nguyên mở ra, ngay cả trong vùng sáng trắng này vẫn nhìn thấy rõ mồn một bóng dáng của con cóc

trắng, hắn không khỏi lắc đầu.

Trước mặt hắn làm sao có thể trốn thoát được?

Nếu con cóc trắng này không biết trân trọng cơ hội hắn đã trao, vậy hắn chỉ đành lấy mạng nó thôi.

Trong mắt Lâm Nguyên chợt lóe lên một tia lãnh mang, hắn đưa lòng bàn tay tùy ý vỗ ra phía trước.

Ầm ầm!

Sương mù hỗn độn vô tận bộc phát, một con Cự Côn khổng lồ từ sau lưng Lâm Nguyên nhảy ra, lấp đầy thiên địa, đuôi vẫy một cái đã lao về phía trước.

Tốc độ của con cóc trắng rất nhanh, nhưng tốc độ của Hỗn Độn Cự Côn còn nhanh hơn!

Phải biết rằng loài cá Côn từ trước đến nay đều nổi tiếng với tốc độ, Hỗn Độn Cự Côn lại càng phát triển đạo này đến cực điểm.

Thân hình khổng lồ không hề có chút cồng kềnh hay chậm chạp, trái lại vô cùng ưu mỹ, chỉ một cú vẫy đuôi, cả vùng hư không rung chuyển, sau đó đã xuất hiện sau lưng con cóc trắng, há to miệng.

Con cóc trắng chỉ cảm thấy thiên địa tối sầm lại trong nháy mắt, tim gan lạnh toát, quay đầu lại nhìn thì đã bị bóng tối vô tận nuốt chửng, nó phát ra một tiếng thét thảm thiết, nhưng tiếng thét đó im bặt ngay lập tức.

Ầm!

Hỗn Độn Cự Kình vẫy đuôi quay lại trước mặt Lâm Nguyên, tan thành một đoàn sương mù biến mất trong không trung, một vầng minh nguyệt khiết bạch từ từ rơi xuống.

Sau khi Hỗn Độn Cự Côn nuốt chửng con cóc trắng, trong cơ thể

bùng phát lực nghiền nát đáng sợ, biến con cóc thành tro bụi, bản nguyên Đại Đạo Nguyệt Ma Thần trong cơ thể nó tự nhiên trở lại nguyên dạng.

Lâm Nguyên nắm lấy vầng minh nguyệt kia, không chút do dự, quen đường cũ vận chuyển công pháp, nuốt nó vào trong cơ thể bắt đầu luyện hóa.

Ầm!

Một luồng khí tức khủng bố bộc phát, Quy Khư đạo tắc và Cự Côn đạo tắc đồng thời bạo động, hóa thành hình ảnh Quy Khư Nữ Thần và Hỗn Độn Cự Côn lao vào vầng minh nguyệt kia, định trục xuất nó ra ngoài.

Ong ~~ Bản nguyên Nguyệt Ma Thần cũng hóa thành hình ảnh minh nguyệt, tỏa ra từng điểm thần huy.

Tuy không bằng hai đại đạo tắc Quy Khư và Cự Côn, nhưng nó cũng không hề sợ hãi, ngược lại còn lộ rõ phong mang lao vào chiến đấu.

Ầm!

Ba bên va chạm kịch liệt vào nhau, luồng sáng vọt thẳng lên trời xé toác mây xanh, dao động Đại Đạo khủng bố khuếch tán bao trùm cả càn khôn, trời đất tám phương đều rung chuyển như sắp sụp đổ ở khoảnh khắc tiếp theo.

Lâm Nguyên bất lực, thôi động Lực chi Pháp tắc hóa thành hình ảnh một vị Bàn Cổ thần nhân bá tuyệt thiên địa, một chưởng vỗ xuống.

Ba đại đạo tắc căn bản không thể kháng cự, trong nháy mắt đã bị trấn áp rồi ngoan ngoãn trở lại.

Minh Nguyệt đạo tắc bắt đầu dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên.

“Xem ra sau này mỗi khi dung hợp một đoàn bản nguyên Đại Đạo mới, ta lại phải trấn áp các bản nguyên Đại Đạo cũ trong cơ thể một lần.

Hơn nữa, khi ta dung hợp càng nhiều bản nguyên Đại Đạo, việc trấn áp cũng sẽ ngày càng khó khăn hơn.” Lâm Nguyên nhíu mày.

Lần trấn áp vừa rồi tuy thuận lợi, nhưng hắn cảm thấy khó khăn hơn lần trước rất nhiều.

Dù sao lần trước chỉ cần trấn áp hai đoàn bản nguyên, lần này lại cần trấn áp tới ba đoàn!

Dù hắn nắm giữ Lực chi Pháp tắc, việc dung hợp bản nguyên Đại Đạo cũng không phải chuyện dễ dàng, phía sau sẽ còn gặp nhiều thử thách hơn nữa!

Ong ~~~ Lúc này, vô số cảm ngộ Đại Đạo tràn vào não hải Lâm Nguyên, đó là Nguyệt Ma Thần Đại Đạo.

Trong nháy mắt đã tham ngộ được mười phần mười, sau đó bắt đầu dung hợp.

Không tốn quá nhiều thời gian đã đạt đến độ dung hợp mười phần mười.

Tu vi của hắn lại tăng thêm một đoạn lớn!

“Trong thời đại mới này, tốc độ tu hành quả thực quá nhanh, chỉ cần nuốt một đoàn bản nguyên Đại Đạo là có thể tiết kiệm được không biết bao nhiêu vạn năm khổ công.” Lâm Nguyên một lần nữa cảm thán.

Tất nhiên, cũng chỉ có một mình hắn làm được điều này, bởi vì chỉ có hắn nắm giữ Lực chi Pháp tắc mới có thể dung hợp nhiều bản nguyên Đại Đạo.

Tốc độ tu hành của người khác tuy cũng rất kinh người, nhưng so với Lâm Nguyên vẫn kém một đoạn dài, hai bên không thể đánh đồng.

Hắn luôn giữ vị trí dẫn đầu tuyệt đối!

Đứng sừng sững trên đỉnh cao của thời đại mới này!

Vút!

Lâm Nguyên củng cố tu vi một lát, hóa thành một đạo lưu quang bay về hướng của những người trong Vu tộc.

Lần này trên đường đi không còn trắc trở gì, hắn nhanh chóng gặp được Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác.

"Vu Thánh!" Hậu Thổ, Đế Giang, Cộng Công, Chúc Dung cùng thập nhị Tổ Vu cũng như Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ, Xi Vưu cùng đông đảo Đại Vu đều cuồng hỉ reo hò, cùng lúc lao tới.

"Mọi người đều nhận được lợi ích cực lớn trong lần thiên địa dị biến này nhỉ." Lâm Nguyên liếc nhìn mọi người trong Vu tộc, khóe miệng nở một nụ cười.

Trước đó khi ở Bất Chu Sơn dùng Bàn Cổ chân nhãn kiểm tra an nguy của mọi người, họ đã được tắm mình trong mưa ánh sáng đạo tắc đó, rất nhiều người đã bước vào cảnh giới Thánh nhân.

Hiện tại, còn có Đế Giang, Cộng Công, Huyền Minh – ba vị Tổ Vu này đã dung hợp được một đoàn bản nguyên Đại Đạo, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, sánh ngang với Hồng Quân!

Thực lực tổng thể của Vu tộc tăng vọt!

"Haha, chúng ta nhận thấy tác dụng của mưa ánh sáng đạo tắc đó nên đã bắt đầu hành động ngay lập tức, tận lực nâng cao thực lực bản thân.

Cuối cùng còn phát hiện ra bản nguyên Đại Đạo, lúc đó có những

sinh linh khác muốn cạnh tranh với chúng ta, hừ hừ, sao có thể là đối thủ của chúng ta được?

Cả đám xông lên là đánh chết sạch.” Đế Giang cười nói.

Chương 299

Lâm Nguyên bật cười, đám sinh linh cạnh tranh với Vu tộc cũng thật thảm, một đám lớn Vu tộc cùng lúc xông lên thì ai mà đỡ nổi?

"Vu Thánh, ngài có biết nguyên nhân đằng sau thiên địa dị biến này là gì không?

Ta luôn thấy sự biến hóa này đầy rẫy vẻ quỷ dị, đằng sau ẩn chứa đại khủng bố." Huyền Minh lên tiếng.

Câu nói này vừa thốt ra, mọi người đều im lặng.

Tuy họ đều thăng cấp lên tầng thứ không thể tưởng tượng nổi thông qua mưa ánh sáng đạo tắc và bản nguyên Đại Đạo, nhưng trong lòng luôn thấy bất an.

Tốc độ tu hành này quá hãi hùng, phá vỡ mọi lẽ thường, có thể khiến người ta chứng đạo trong tích tắc, còn tà môn hơn cả tà thuật.

Nếu nói đằng sau không có cạm bẫy thì gần như là chuyện không thể.

"Theo suy đoán của ta, chắc hẳn có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần.

Đây là cục diện họ bày ra, mưu toan dùng chúng ta làm quân cờ để giáng lâm xuống Hồng Hoang." Lâm Nguyên trầm giọng nói.

"Cái gì?" Các vị Vu tộc chấn động.

Hỗn Độn Ma Thần là tồn tại đẳng cấp nào?

Bất kỳ một vị Hỗn Độn Ma Thần nào cũng sở hữu sức mạnh hủy thiên diệt địa, một khi giáng lâm Hồng Hoang, ai có thể là đối thủ?

"Vậy chúng ta nên làm gì?" Hậu Thổ lo lắng hỏi.

Họ đều đã dung hợp mưa ánh sáng đạo tắc, Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh còn dung hợp cả bản nguyên Đại Đạo, rất khó để từ bỏ phần tu vi này.

"Không cần quá lo lắng, trong đại biến cục này có đại khủng bố nhưng đồng thời cũng có đại kỳ ngộ, chỉ cần nắm bắt được là có thể thuận gió mà lên, đạt tới tầng thứ mà trước kia chúng ta chưa từng dám nghĩ tới." Lâm Nguyên bình tĩnh lên tiếng.

Thực tế trên đường đi, hắn cũng luôn suy ngẫm sâu sắc về cách ứng phó với biến cục thiên địa hiện nay, lúc này trong lòng đã có nhiều ý tưởng chín muồi.

"Tiếp theo, chúng ta hãy tách nhau ra, không nên hành động tập thể nữa.

Hãy đi khắp nơi trong Hồng Hoang tìm kiếm bản nguyên Đại Đạo và thần vật bản nguyên Hồng Hoang, cạnh tranh cùng vạn tộc Hồng Hoang.

Đây sẽ là một cuộc thử luyện tàn khốc, qua cuộc thử luyện này, Vu tộc chúng ta sẽ phát sinh sự thay đổi thoát thai hoán cốt, trở thành chủng tộc mạnh mẽ hơn nữa!" Lâm Nguyên trầm giọng dặn dò.

Đây là phương pháp hắn đã suy nghĩ rất lâu.

Hiện tại Hồng Hoang có quá nhiều nơi chứa bản nguyên Đại Đạo, diện tích cũng khuếch trương gấp thiên vạn lần, nếu hành động tập thể thì hiệu suất quá thấp.

Chỉ có phân tán ra, tự mình đi tìm cơ duyên thì mới thu được nhiều lợi ích hơn, giúp tất cả mọi người trong Vu tộc đều có cơ hội trở nên mạnh mẽ hơn.

Có điều làm vậy rất nguy hiểm, dù sao Hồng Hoang hiện tại có quá nhiều cường giả, một chút sơ sẩy là có thể vẫn lạc, cho nên Lâm

Nguyên mới nói đây sẽ là một cuộc thử luyện tàn khốc nhất!

Vu tộc từ lâu đã được Lâm Nguyên giúp ngưng tụ nguyên thần nên đều có trí tuệ rất sâu sắc.

Nghe lời Lâm Nguyên xong, họ lập tức hiểu rõ ý đồ bên trong, trong mắt ai nấy đều dâng lên ý chí chiến đấu.

“Chúng ta tuân lệnh!” Họ đồng thanh đại hát, giọng nói hùng tráng xen lẫn sự tráng liệt, chấn động cả núi sông, khiến từng dãy núi xa xa ở Hồng Hoang đều phải rung chuyển.

“Rất tốt.” Lâm Nguyên mãn ý gật đầu.

Hắn kể lại những gì mắt thấy tai nghe trên đường cho mọi người trong Vu tộc nghe, dặn họ nếu gặp thần vật bản nguyên Hồng Hoang thì nhất định phải coi trọng, hấp thu xong sẽ có lợi ích cực lớn, sau đó để họ tự mình rời đi. "Trong thời đại đại tranh chi thế này, chẳng biết sẽ có bao nhiêu người Vu tộc có thể nhất phi trùng thiên, cũng chẳng rõ sẽ có bao nhiêu người phải phơi xác nơi bụi trần." Lâm Nguyên nhìn theo bóng lưng mọi người, khẽ thở dài một tiếng.

Vút!

Chờ đến khi tất cả đã rời đi, hắn hóa thành một đạo lưu quang, lao thẳng về phía dãy núi Thương Mãng.

Trước đó hắn đã dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quan sát khắp đại địa Hồng Hoang, phát hiện dãy Thương Mãng bị sương mù Hỗn Độn vô tận bao phủ, chính là nơi chứa đựng Đại Đạo Bản Nguyên lớn nhất trong cương vực của Vu tộc.

Bên trong đó, Đại Đạo Bản Nguyên có lẽ thuộc về những Hỗn Độn Ma Thần đẳng cấp cực cao, mạnh hơn cả Quy Khư Nữ Thần hay Hỗn Độn Cự Côn.

Một khi chiếm được, tu vi của hắn chắc chắn sẽ lại tăng vọt một

đoạn dài.

Trên đường đi, hắn chứng kiến không ít dị biến: những hồ nước lớn mở rộng như biển cả, dây leo khô héo quấn quanh cả tinh cầu, khung cảnh vô cùng lộng lẫy.

Tuy nhiên, vì chúng không chứa Đại Đạo Bản Nguyên hay thần vật Hồng Hoang quý giá, nên Lâm Nguyên không hề dừng lại, trực tiếp lướt qua.

Khoảng một canh giờ sau, hắn đã tới vùng ngoại vi dãy Thương Mãng.

Với tu vi Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên đại viên mãn, lại nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, Lâm Nguyên sở hữu thần tốc cực hạn, tâm niệm vừa động là có thể lên tới cửu thiên, xuống tận cửu u.

Vậy mà ngay cả hắn cũng phải mất ròng rã một canh giờ mới tới nơi, đủ thấy Hồng Hoang sau khi khuếch trương đã bao la đến mức không tưởng.

Nhìn về phía trước, mắt Lâm Nguyên hiện lên vẻ kinh ngạc.

Cảnh sắc của dãy Thương Mãng khiến tâm hồ hắn gợn sóng, khó lòng giữ được bình tĩnh.

Cảnh tượng trước mắt thực sự quá đỗi kinh người!

Phóng tầm mắt ra xa, có tới hàng nghìn hàng vạn ngọn núi khổng lồ chọc trời hiện ra.

Mỗi ngọn núi đều có thể sánh ngang với núi Tu Di, đâm thẳng vào vũ trụ.

Nhật nguyệt tinh thần trước những ngọn núi này chỉ nhỏ bé như một hạt bụi.

Thật hùng vĩ!

Một khung cảnh đậm chất thần thoại mà ngay cả trí tưởng tượng điên rồ nhất cũng khó lòng họa lại được.

Tinh khí thiên địa như biển cả nhấn chìm dãy núi khủng bố này, từng tấc đất đều phát hào quang, thần hoa lấp lánh.

Ngay cả một ngọn cỏ dại mọc trong kẽ đá cũng có thể sánh với thần dược đỉnh cấp.

Đáng sợ hơn là, ở phía sau quần sơn kia dường như còn có những thần sơn tráng lệ hơn nữa, nhưng chúng ẩn hiện trong sương mù, như thể thuộc về một thế giới khác, không thể nhìn rõ.

Nếu đem ngọn núi từng sinh ra thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên trước đó đặt vào đây, có lẽ nó cũng chẳng khác gì một gò đất nhỏ. "Trong dãy núi Thương Mãng này, phần lớn là có Bản nguyên của Ma Thần đẳng cấp cực cao, vượt qua cả Quy Khư Nữ Thần và Hỗn Độn Cự Kình, thậm chí khả năng cao là có vài phần bản nguyên Ma Thần cùng xuất hiện.

Hơn nữa, thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên chắc chắn cũng không thiếu." Ánh mắt Lâm Nguyên rực cháy.

Hắn vô cùng kích động, nơi thánh địa như thế này mới thực sự là chiến trường dành cho hắn.

Nếu có thể quét sạch bản nguyên Ma Thần và thần vật Hồng Hoang trong dãy núi này, tu vi của hắn sẽ thăng tiến đến mức độ nào?

Thật không thể tưởng tượng nổi!

Tuy nhiên, dù đang nôn nóng, Lâm Nguyên vẫn giữ được sự bình tĩnh.

Hắn không hề hấp tấp mà hạ xuống, đáp xuống rìa dãy núi.

Chương 300

Trong thời đại này biến số quá nhiều, chẳng biết khi nào sẽ đột nhiên nhảy ra một sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh, cẩn thận bao nhiêu cũng không thừa.

Lâm Nguyên vốn tính tình trầm ổn, lúc này hành sự đương nhiên càng thêm cẩn trọng. "Hống!" Quả nhiên, vừa mới tiếp cận rìa dãy núi, một tiếng gầm rú đáng sợ đã truyền ra từ sâu trong núi, khiến vạn dặm quần sơn rung chuyển, rừng già mãng hoang run rẩy.

Hiển nhiên, ở sâu trong dãy núi, vô số sinh linh đang kịch liệt chém giết để tranh đoạt tư cách dung hợp Đại Đạo Bản Nguyên.

Đó sẽ là một chiến trường đáng sợ nhất, máu nhuộm thiên địa, xác chất thành núi.

Lâm Nguyên chọn một lối vào ít động tĩnh nhất để tiến vào, chỉ vài lần lóe lên, hắn đã băng qua những ngọn núi hùng vĩ, áp sát khu vực lõi.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra!

Ầm!

Ở phía bên trái hắn, một ngọn núi cao chọc trời bỗng nhiên phát sáng, sau đó vặn vẹo như một khối bùn đang bị một gã khổng lồ vô hình nhào nặn.

Mọi thứ diễn ra trong im lặng, nhưng chỉ trong chốc lát, giữa ngọn núi đó đã xuất hiện một vòng xoáy.

Bên dưới vòng xoáy là một lối đi dẫn tới một thế giới bị bao phủ trong sương mù. "Chuyện gì xảy ra vậy?" Lâm Nguyên kinh ngạc, dừng lại và lùi xa hàng trăm dặm.

Sau đó hắn mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn vào thế giới kỳ dị nối liền với vòng xoáy kia.

Ầm!

Lần này, hắn nhìn thấy trong thế giới sương mù kia sừng sững vô số bóng hình khổng lồ, đôi mắt lãnh mạc đang nhìn từ cõi đó về phía thế giới này.

Khí tức bọn chúng phát ra quá mức đáng sợ, chấn nhiếp vạn cổ, mang lại một cảm giác không thể kháng cự.

Ngay cả Lâm Nguyên cũng phải toát mồ hôi lạnh. "Chẳng lẽ bọn chúng đều là Hỗn Độn Ma Thần?" Lâm Nguyên nghi hoặc, nhưng hắn nhanh chóng bình tĩnh lại để quan sát kỹ hơn.

Những sinh linh sau vòng xoáy kia dường như không nhận ra sự hiện diện của hắn.

Bọn chúng đứng bất động như đang chờ đợi điều gì đó.

Cuối cùng, không biết qua bao lâu, một bóng hình cử động. "Miêu!" Đó cư nhiên là một con mèo lớn, trên người có những hoa văn màu đỏ thẫm kỳ lạ, lao mạnh về phía lối đi vòng xoáy.

Ầm!

Tuy nhiên, ngay khi nó tiến vào lối đi, bên trong vòng xoáy lập tức sinh ra hàng tỷ đạo lôi đình Hỗn Độn dày đặc, giáng thẳng xuống người con mèo.

Đối mặt với đòn tấn công đáng sợ như vậy, con mèo không có sức chống cự, thét lên một tiếng thảm thiết rồi nổ tung thành một làn sương máu.

Lâm Nguyên kinh hãi, uy lực của lôi đình Hỗn Độn kia quá khủng bố, như muốn hủy diệt tất cả, đẳng cấp sức mạnh cao đến mức hãi

hùng, hắn ước tính ngay cả mình cũng khó lòng chống đỡ.

Chỉ một tia khí cơ thoát ra đã khiến nguyên thần hắn rung động kịch liệt, điên cuồng cảnh báo.

Sức mạnh đó ít nhất cũng sánh ngang với Hồng Quân.

Ong!

Thế nhưng ngay sau đó, một sự thay đổi kinh người xảy ra.

Con mèo vừa nổ thành sương máu kia lại tái cấu trúc hình thể, tiếp tục lao ra ngoài lối đi.

Ầm!

Lôi đình Hỗn Độn càng thêm mãnh liệt, liên tục giáng xuống, dễ dàng nghiền nát con mèo thành bụi phấn.

Nhưng dù bị đánh giết bao nhiêu lần, cuối cùng nó vẫn có thể ngưng tụ lại.

Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên cũng phải kinh ngạc, sức sống của con mèo này quá mạnh mẽ, e rằng so với hắn cũng chẳng kém là bao. "Những tồn tại này chắc chắn là Hỗn Độn Ma Thần, chúng đang cố gắng vượt giới mà đến!

Có điều chúng đang gặp phải sự cản trở bí ẩn, có lẽ đó là một loại phòng ngự bản năng của Hồng Hoang!" Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên.

Hắn không ngờ vừa mới vào dãy Thương Mãng đã gặp phải sự kiện lớn như vậy.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ chấn động toàn bộ Hồng Hoang. "Nên ẩn nấp trước đã." Lâm Nguyên tự nhủ.

Hắn phát hiện mình có thể nhìn thấy sinh linh ở cõi kia, nhưng chúng lại không nhìn thấy hắn.

Đây chính là một lợi thế.

Ong!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên thúc động Nhân Quả Pháp Tắc, từng sợi dây nhân quả bay ra bao quanh hắn, bóp méo nhân quả, khiến cơ thể hắn biến mất ngay tại chỗ.

Ầm ầm!

Lúc này, sau không biết bao nhiêu lần bị đánh tan xác, con mèo kia cuối cùng cũng xông ra được khỏi lối đi Hỗn Độn.

Trên người nó vẫn còn nổ lốp bốp những tia lôi quang Hỗn Độn nhảy nhót. "Ta rốt cuộc cũng thành công giáng lâm Hồng Hoang, ha ha ha!

Ta sẽ không ngừng tiến hóa ở nơi đại tạo hóa này, cuối cùng bước vào hàng ngũ Ba Ngàn Ma Thần, thậm chí trở thành bá chủ đỉnh tiêm." Con mèo lớn hét lên, phát ra những luồng thần niệm mạnh mẽ.

Thần lực trong cơ thể nó lưu chuyển, hoa văn đỏ thẫm trên da phát sáng, khiến những tia lôi quang Hỗn Độn kia tan biến thành từng làn khói xanh. "Để ta ngửi xem nào, đây là vùng đất dị biến, nhất định có bản nguyên Ma Thần và thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên.

Chỉ cần có được chúng, ta chắc chắn sẽ nâng cao được căn nguyên, phá vỡ xiềng xích để bước vào cảnh giới cao hơn." Đôi mắt mèo hưng phấn nhìn ngắm thế giới này, nó thò đầu ra, mũi khịt khịt.

Sau đó, đôi đồng tử dựng đứng đột nhiên thu lại thành một đường chỉ, một tia nhìn kích động đến cực điểm lóe lên. "Ta ngửi thấy rồi, phía trước không xa có khí tức của thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên!" Nó hét lên, vút một cái, dường như không thể chờ đợi thêm nữa mà hóa thành một đạo lưu quang lao về phía sâu trong quần sơn, khiến mặt đất cuộn lên một đám bụi mù che cả bầu trời.

Nhưng đúng lúc này, dị biến lại phát sinh.

Ầm!

Không gian đột nhiên sụp đổ, một nắm đấm bao quanh bởi thanh quang mờ ảo nện xuống đầu con mèo, khiến vài ngọn núi khổng lồ xung quanh cũng phải rung chuyển. "Miêu!" Con mèo dựng đứng cả lông tóc, đuôi dựng ngược lên, phát ra một tiếng kêu kinh hãi.

Chương 301

Không kịp suy nghĩ, nó vung vuốt ra chống đỡ.

Keng!

Năm cái móng vuốt sắc lẹm thò ra, hàn quang lấp lánh xé rách hư không, bao quanh bởi kiếm khí đỏ thẫm vô cùng khủng bố, va chạm kịch liệt với nắm đấm kia.

Đương!

Tiếng kim loại va chạm chấn động cả dãy núi.

Con mèo thét lên đau đớn, năm cái móng vuốt đồng thời gãy lìa, nó bị đánh bay đi, đâm sầm vào bên trong một ngọn núi khổng lồ.

Đá lăn, cổ thụ gãy đổ, tiếng nổ vang rền cùng với bụi mù ngập trời tạo nên một khung cảnh kinh hoàng.

Vút!

Lưu quang lóe lên, một bóng người xông ra, tiếp tục tấn công con mèo.

Hắn hoàn toàn không có ý định cho nó thời gian chuẩn bị, muốn thừa thắng xông lên để trấn áp hoàn toàn.

Người ra tay tự nhiên là Lâm Nguyên.

Hắn dùng Nhân Quả Chi Đạo để che giấu tung tích, ẩn mình trong hư không chờ đợi con mèo xuất hiện.

Khi thời cơ đến, hắn không chút do dự tung ra một quyền khiến nó bị thương.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên cũng cảm thấy kinh ngạc, vì trên nắm đấm của hắn cư nhiên rỉ ra một giọt máu tươi.

Móng vuốt của con mèo kia đã đâm rách được da hắn.

Điều này thật đáng sợ, bởi nhục thân của hắn mạnh đến mức cực điểm, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó lòng công phá, cứng hơn cả Hỗn Độn Thần Kim, vậy mà lại bị thương trong lần giao thủ đầu tiên.

Tu vi của con mèo này chắc chắn đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, có thể sánh ngang với Hồng Quân.

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo.

Không hổ là thần linh đáng sợ vượt giới mà đến, quả nhiên mạnh mẽ.

Đã vậy, hắn cũng sẽ không nương tay, toàn lực trấn áp.

Ầm!

Khí tức khủng bố bùng phát, sau lưng hắn hiện lên ba ngàn đại đạo trường hà, phát ra những tiếng gầm vang dội, bao quanh lấy hắn như một vị chúa tể cai quản vạn đạo.

Lâm Nguyên giơ tay, mạnh mẽ ấn xuống phía trước.

Ba ngàn đại đạo trường hà rung chuyển, bộc phát hào quang chói mắt rồi dung hợp lại với nhau, hóa thành một vực sâu khổng lồ tràn ngập sức mạnh tịch diệt, trấn áp xuống dưới.

Ầm ầm!

Ngọn núi khổng lồ kia đột ngột đổ sập, tựa như hàng triệu ngôi sao cùng lúc vỡ vụn.

Toàn bộ dãy Thương Mãng rung chuyển, ngay cả những cuộc tranh đấu ở khu vực lõi nhất dường như cũng phải chững lại một nhịp.

Sức mạnh tịch diệt cuồn cuộn ngưng tụ thành một vực sâu hữu

hình, nuốt chửng con mèo kia.

Nó xoay chuyển mạnh mẽ, và chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn, con mèo thét lên rồi nổ tung thành một làn sương máu.

Ong!

Ngay sau đó, toàn bộ sương máu phát sáng, trong chớp mắt lại ngưng tụ về nguyên hình.

Đầu óc nó hoàn toàn mông lung, không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ vài chiêu mà đã suýt mất mạng mấy lần. "Khốn khiếp, kẻ nào ra tay với ta?

Ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá!

Ta là Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm Hồng Hoang, kẻ nào dám đánh lén ta?" Con mèo lớn gào thét.

Nó gần như phát điên trong cơn thịnh nộ.

Những hoa văn đỏ thẫm trên cơ thể nó phát sáng, lan tỏa vào hư không, đỏ rực như máu nhỏ xuống.

Trong nháy mắt, chúng hóa thành một đôi cánh khổng lồ vỗ mạnh.

Ầm ầm!

Trời sụp đất nứt, hàng tỷ đạo thần quang đỏ thẫm bùng phát, xé rách vực sâu đen kịch, cuồn cuộn tuôn ra lao về phía Lâm Nguyên với sát cơ lạnh thấu xương.

Trong luồng thần quang đỏ rực kia, từng con Thần Hoàng ngưng tụ hình thể, vỗ cánh bay ra, mang theo ngọn lửa Hỗn Độn bất diệt thiêu cháy hư không, khung cảnh vô cùng đáng sợ.

Thần quang như biển cả nhấn chìm trời đất, nhuộm đỏ quần sơn.

Sát cơ thấu xương hiện diện khắp nơi khiến linh hồn người ta

cũng phải đau đớn kịch liệt, mọi thứ đều đang bị nghiền nát. "Rất mạnh!" Trong mắt Lâm Nguyên lướt qua một tia hàn quang.

Đây có lẽ là sinh linh thứ hai sau Hồng Quân có khả năng đe dọa được hắn, chiến lực thật kinh thế.

Có điều, sau khi thiên địa dị biến, thực lực của hắn cũng thăng tiến vượt bậc.

Sau khi liên tiếp dung hợp bản nguyên Ma Thần và thần vật Hồng Hoang, hắn đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên viên mãn.

Thực lực của con mèo này chỉ vừa vặn ngang hàng với Hồng Quân, với sức mạnh hiện tại, hắn hoàn toàn có thể trấn áp được.

Ầm!

Một dải Thiên Đạo trường hà hùng vĩ hiện ra trên cao, sức mạnh Thiên Đạo mênh mông trút xuống, gia trì vào cơ thể Lâm Nguyên, khiến sức mạnh của hắn lập tức tăng vọt.

Nhưng đó chưa phải là kết thúc, Lâm Nguyên lại câu động đại đạo trường hà trong Nội Hỗn Độn.

Một luồng sức mạnh đại đạo còn khủng bố hơn xuyên qua không gian vô tận, ầm ầm giáng xuống.

Khí tức của Lâm Nguyên lại một lần nữa bùng nổ!

Hắn đẩy thực lực của mình lên tới cực hạn, uy áp khủng bố phát ra áp chế thiên địa, trực tiếp nghiền nát hàng tỷ đạo kiếm khí đỏ thẫm kia. "Khai Thiên Nhất Phủ!" Tiếp đó, Lâm Nguyên đưa tay ra hiệu, ba ngàn đại đạo trường hà rít gào, hóa thành một cây đại phủ khổng lồ trong tay hắn.

Hắn cầm cự phủ, mạnh mẽ chém xuống con mèo. "Ngươi là loại quái vật gì vậy?!" Con mèo sợ hãi hét lớn, hồn vía lên mây.

Chỉ riêng uy áp tỏa ra đã nghiền nát sát chiêu của nó, thực lực này quá mạnh rồi!

Chương 302

Chẳng phải nói sức mạnh của Hồng Hoang cấp bậc rất thấp, Thánh Nhân đã là chiến lực đỉnh phong rồi sao?

Bất kỳ một Hỗn Độn Ma Thần nào vào đây cũng có thể tung hoành ngang dọc cơ mà?

Toàn là lừa đảo!

Đều đang hại ta! "Chạy mau thôi, miêu!" Nhìn thấy phủ quang rít gào lao tới, con mèo không còn chút dũng khí chiến đấu nào.

Nó phát ra tiếng kêu khóc, vỗ cánh điên cuồng chạy về phía sâu trong quần sơn.

Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên cũng phải ngẩn người.

Thực lực của con mèo này thực ra rất mạnh, ngang ngửa với Hồng Quân trước kia.

Nếu nó ở lại chiến đấu thì vẫn còn khả năng giằng co, không ngờ lại quay đầu bỏ chạy nhanh như vậy.

Xem ra, tuy thực lực tương đương nhưng đạo tâm của nó kém xa Hồng Quân.

Nghĩ lại cũng bình thường, Hồng Quân dù sao cũng là sinh linh còn sót lại từ thời Hồng Mông, vị cách cao quý, dù so với mười vị Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu có lẽ cũng chẳng kém bao nhiêu.

Còn con mèo này, nghe lời nó nói lúc trước, dường như ngay cả hàng ngũ Ba Ngàn Ma Thần nó cũng không lọt vào được, chỉ là một Ma Thần phổ thông, đạo tâm đương nhiên không thể so với Hồng Quân.

Tuy nhiên, chạy cũng vô dụng.

Khai Thiên Nhất Phủ là hạng thần thông gì chứ?

Một khi đã chém ra, nhất định phải thương địch.

Xoẹt!

Phủ quang xé toạc hư không, trong nháy mắt đã đuổi kịp con mèo, chém thẳng vào đầu nó. "Miêu!" Con mèo hét lên kinh hãi nhưng phản ứng cực nhanh.

Nó xoay người, đôi cánh khổng lồ vỗ mạnh, phóng ra vô số Thần Hoàng va chạm với đạo phủ quang kia.

Nhưng ngay khi vừa tiếp xúc, tất cả Thần Hoàng đều tan biến.

Phủ quang chém thẳng lên thân thể con mèo, xoẹt một tiếng chia nó làm hai nửa, nguyên thần cũng bị tiêu diệt.

Ầm!

Thế nhưng một tia sáng đỏ thẫm lóe lên, con mèo lại một lần nữa ngưng tụ, cư nhiên giống như lúc ở trong lối đi Hỗn Độn, trở về từ cõi chết, hồi sinh trên thế gian.

Ong!

Nhưng ngay khoảnh khắc sau, cơ thể nó nứt ra một cái khe, ánh sáng chói mắt phun trào từ bên trong, sắc bén đến kinh người, một lần nữa trấn sát nó. "Cư nhiên để lại đạo thương cho ta..." Thần niệm tàn dư của nó phát ra âm thanh sợ hãi, sau đó hoàn toàn tan biến.

Nhưng không lâu sau, hình thể của nó lại ngưng tụ, hồi sinh thêm một lần nữa.

Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên cũng có chút kinh dị.

Lúc vừa giao thủ, hắn đã nhận ra con mèo này không có căn

nguyên gì quá đặc biệt, sức sống cũng không phải là nghịch thiên.

Theo lý mà nói, nó không thể hồi sinh liên tục như vậy được.

Nghĩ lại, có lẽ đây là thiên phú thần thông của nó.

Có thể hồi sinh nhiều lần, loại thiên phú thần thông này đúng là nghịch thiên, Hỗn Độn Ma Thần quả nhiên không ai đơn giản.

Ầm ầm ầm!!!

Con mèo kia không ngừng hồi sinh nhưng cũng không ngừng nổ tung.

Đạo thương mà Khai Thiên Nhất Phủ để lại quá đáng sợ, dù nó có dùng đủ mọi cách cũng không thể xóa bỏ. "Miêu, chẳng lẽ ta phải chết ở đây sao?

Thật là xuất sư bất lợi!

Ta không cam tâm, ta còn muốn trở thành bá chủ trong đám Ma Thần!" Con mèo gào khóc thảm thiết.

Lâm Nguyên bật cười, vị Hỗn Độn Ma Thần này mang lại cho hắn cảm giác không mấy đáng tin, hoàn toàn không có vẻ uy nghiêm, đáng sợ như thế nhân tưởng tượng, cư nhiên còn bị đánh đến phát khóc. "Cái vị kia ơi, xin hãy tha cho ta một mạng!

Ta nguyện ý từ nay về sau đi theo ngươi.

Ta có thể giao bản nguyên ấn ký cho ngươi, như vậy ngươi sẽ hoàn toàn nắm giữ sinh tử của ta, chỉ cần một niệm là có thể khiến ta triệt để tịch diệt." Cuối cùng, sau khi chết đi sống lại hơn năm trăm lần, con mèo không thể chịu đựng thêm được nữa.

Nó cầu xin Lâm Nguyên tha thứ, từ giữa lông mày bay ra một luồng lạc ấn đỏ thẫm, rơi vào tay Lâm Nguyên.

Giữa cái chết luôn có nỗi khiếp sợ cực đại.

Dù nó có thần thông nghịch thiên, có thể liên tục hồi sinh, nhưng chết đi năm trăm lần cũng đã chạm đến giới hạn chịu đựng của nó.

Năm đó, Hồng Quân bị kéo vào chiến trường Khai Thiên, bị Bàn Cổ đại thần chém giết mười mấy vạn lần, khiến đạo tâm của lão bị phủ bóng đen.

Mỗi lần nghĩ đến cảnh tượng đó là lão lại run lẩy bẩy, bị nỗi sợ hãi nhấn chìm.

Đạo tâm của Hồng Quân hơn con mèo này không biết bao nhiêu lần còn không chịu nổi nỗi sợ hãi cái chết đó, con mèo này tự nhiên cũng không trụ vững, cái gì cũng không màng nữa, chỉ cầu Lâm Nguyên tha cho một con đường sống. "Vạn Mệnh Hoàng Miêu?" Lâm Nguyên tiếp nhận luồng ấn ký đỏ thẫm, lập tức có thông tin tràn vào não bộ, giúp hắn biết được lai lịch của vị Hỗn Độn Ma Thần này.

Hắn không khỏi gật đầu.

Hóa ra con mèo này có thể liên tục hồi sinh là vì trong cơ thể có một tia huyết mạch của Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng, được mệnh danh là sở hữu "vạn mệnh", có thể liên tục trùng sinh.

Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng trong Ba Ngàn Ma Thần cũng được coi là cực kỳ mạnh mẽ, nắm giữ sức mạnh liên quan đến sinh tử.

Năm đó Hồng Quân từng triệu hoán ra đạo hình của Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng, gây cho hắn không ít rắc rối.

Sở hữu một tia huyết mạch của nó, tự nhiên là phi phàm. "Chỉ tiếc là huyết mạch này chỉ có một tia, vì thế không lọt vào được hàng ngũ Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần." Sau khi hiểu rõ, Lâm Nguyên cũng không tránh khỏi có chút thất vọng.

Thời đại Hỗn Độn thực chất là một thời đại huy hoàng và rực rỡ, trong đó có vô số sinh linh được gọi là "hàng tỷ tỷ Ma Thần".

Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần là ba ngàn tồn tại mạnh mẽ nhất được tuyển chọn từ hàng tỷ tỷ Ma Thần đó.

Thực lực của bọn họ mạnh đến mức không thể tin nổi, ngay cả vị Ma Thần đứng thứ ba ngàn cũng có cảnh giới vượt xa Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Chương 303

Con Vạn Mệnh Hoàng Miêu này chỉ là một thành viên phổ thông trong hàng tỷ tỷ Ma Thần kia mà thôi. "Nếu ngươi đã nguyện ý nhận ta làm chủ, vậy ta tha cho ngươi một mạng." Lâm Nguyên luyện hóa luồng bản nguyên ấn ký đó, sau đó phất tay, giải trừ đạo thương trên người Vạn Mệnh Hoàng Miêu.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu là Hỗn Độn Ma Thần, chắc chắn biết rất nhiều bí văn liên quan đến Ma Thần.

Giữ nó lại sẽ giúp ích rất nhiều cho Lâm Nguyên. "Miêu!

Đa tạ chủ nhân!

Tiểu Hoàng sau này nhất định thề chết đi theo bên cạnh chủ nhân, lên núi đao xuống biển lửa, không từ nan!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kích động hét lớn.

Nó cảm nhận được luồng sức mạnh liên tục hành hạ mình đã biến mất, như người chết đuối được lên bờ, cả người trở nên nhẹ nhõm, có thể hít thở thoải mái. "Chủ nhân, ngài quá mạnh rồi!

Nhất phủ lúc nãy của ngài cứ như là Khai Thiên Nhất Phủ của Bàn Cổ đại thần trong truyền thuyết vậy.

Một búa chém tới, đầu óc ta tê rần luôn." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vừa khôi phục tự do đã vỗ cánh bay đến bên cạnh Lâm Nguyên, lượn lờ xung quanh hắn.

Trên khuôn mặt mèo hiện rõ vẻ nịnh nọt và thảo hảo.

Sau trận chiến vừa rồi, nó nảy sinh một nỗi sợ hãi sâu sắc đối với Lâm Nguyên, biết rằng đây tuyệt đối là một tồn tại không thể đắc tội.

Huống chi hiện tại sinh linh đáng sợ này đã trở thành chủ nhân của

nó, sinh tử nằm trong tay hắn, tự nhiên nó phải tìm mọi cách để lấy lòng.

Lâm Nguyên bật cười.

Đâu chỉ là giống, đó chính là Khai Thiên Nhất Phủ thực sự.

Chỉ có điều con Vạn Mệnh Hoàng Miêu này, với tư cách là một Ma Thần phổ thông, có lẽ chưa từng được thấy qua nên không nhận ra. "Tiếp theo, ta muốn hỏi ngươi vài câu." Sau đó, Lâm Nguyên lên tiếng, thần sắc cũng trở nên trịnh trọng.

Trong lòng hắn có rất nhiều nghi vấn.

Ví dụ, nơi Vạn Mệnh Hoàng Miêu ở lúc trước rốt cuộc là thế giới như thế nào?

Có phải ở trong Hỗn Độn không?

Rồi lối đi vòng xoáy kia được hình thành như thế nào?

Rõ ràng hắn thấy sau lối đi có rất nhiều bóng hình mạnh mẽ, tại sao chỉ có mỗi Vạn Mệnh Hoàng Miêu xông qua được?

Còn nữa, Hồng Hoang thiên địa đại biến hiện nay có quan hệ gì với những Hỗn Độn Ma Thần kia?

Mục đích cuối cùng của bọn chúng là gì?

Rất nhiều câu hỏi.

Có lẽ từ con Vạn Mệnh Hoàng Miêu này, hắn có thể biết được đôi chút. "Chủ nhân ngài cứ yên tâm, ta nhất định biết gì nói nấy, nói không giấu giếm!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu lập tức dùng vuốt vỗ ngực mình kêu thình thịch, bộ dạng vô cùng nghiêm túc. "Tại sao ngươi lại muốn bước vào Hồng Hoang?" Lâm Nguyên hỏi. "Trong Hồng Hoang có vô tận cơ duyên.

Đây là thiên địa do Bàn Cổ đại thần khai tịch, một khi tìm được kỳ

ngộ, ta có thể trở thành bá chủ, cự đầu trong đám Ma Thần." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vẻ mặt hướng tới nói. "Theo ta được biết, ngươi chỉ là một kẻ phổ thông trong hàng tỷ tỷ Hỗn Độn Ma Thần mà đã có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên.

Nếu không phải Hồng Hoang đại biến, tu vi này đã đủ để áp chế cả Hồng Hoang rồi!

Điều này chứng tỏ thế giới nơi ngươi ở có cấp độ sức mạnh vượt xa Hồng Hoang, vậy tại sao nhất định phải tới Hồng Hoang tìm kiếm cơ duyên?" Lâm Nguyên trầm giọng nói.

Đây là một trong những nghi vấn lớn nhất trong lòng hắn.

So với những Hỗn Độn Ma Thần đó, Hồng Hoang thực sự quá yếu.

Chỉ riêng những đạo tắc quang vũ kia đã có thể tạo ra Thánh Nhân hàng loạt, trong khi trước đó, việc chứng đạo thành Thánh ở Hồng Hoang khó như lên trời.

Nếu không có nhân tố bất ngờ là Lâm Nguyên, Hồng Hoang đi theo quỹ đạo cũ thì từ đầu chí cuối cũng chỉ có sáu vị Thánh Nhân.

Đã vậy, tại sao những Hỗn Độn Ma Thần kia vẫn phải tốn bao tâm tư để xâm nhập vào mảnh thiên địa này? "Ta trong đám Ma Thần cũng đâu có phổ thông, trong người ta có huyết mạch Thần Hoàng, là nhân vật thiên kiêu đấy." Vạn Mệnh Hoàng Miêu lầm bầm vài câu rồi mới vào vấn đề chính.

Khuôn mặt mèo trở nên vô cùng nghiêm túc, nó nói: "Chủ nhân, ngài thực sự nghĩ rằng Hồng Hoang rất yếu sao?" Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, câu hỏi này của Vạn Mệnh Hoàng Miêu rất đáng suy ngẫm.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ đại thần khai tịch, thậm chí ngài

còn hy sinh vì nó, vì vậy dù thế nào đi nữa nó cũng không thể yếu ớt được.

Bởi lẽ Bàn Cổ đại thần quá mạnh.

Trong lúc khai thiên, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tới tấn công, ngài chỉ dùng một búa đã giết gần sạch bọn chúng, chỉ có Không Gian Ma Thần Dương Mi chạy thoát được một phiến lá liễu.

Một tồn tại như vậy dốc hết tâm huyết khai tịch ra thế giới, đẳng cấp chắc chắn phải cực cao, có thể nuôi dưỡng ra vô số sinh linh cường đại.

Nhưng thực tế lại hoàn toàn ngược lại.

Trong dòng thời gian cũ, Cộng Công và Chúc Dung vì tranh giành thủy hỏa mà tử chiến.

Cộng Công bại trận, tức giận húc vào núi Bất Chu khiến ngọn núi này gãy ngang, trời nghiêng về phía tây bắc, đất lún về phía đông nam.

Núi Bất Chu là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, nằm ở trung tâm thiên địa, là thiên trụ chống trời đứng đất.

Mà Cộng Công, Chúc Dung ngay cả Thánh Nhân cũng không phải, làm sao bọn họ có thể húc gãy núi Bất Chu được?

Nên nhớ, chỉ một tia lạc ấn của Bàn Cổ đại thần đã có thể kéo Hồng Quân với tu vi Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên vào chiến trường Khai Thiên để chém giết mười mấy vạn lần.

Nếu không phải sức sống của Hồng Quân quá mạnh thì đã bị giết chết hoàn toàn rồi.

Chỉ một tia lạc ấn đã mạnh như vậy, thì xương sống hóa thành núi Bất Chu sẽ sở hữu uy năng khủng khiếp đến mức nào?

Tuyệt đối không thể bị hai vị Tổ Vu dưới cấp Thánh Nhân húc

gãy!

Thế nhưng chuyện phi lý như vậy thực sự đã xảy ra.

Và đó chỉ là một ví dụ nhỏ.

Về số lượng Thánh Nhân, trong dòng thời gian cũ, tính cả Hồng Quân và Dương Mi, Hồng Hoang cư nhiên chỉ có tám vị Thánh Nhân.

Mà hiện tại Hồng Hoang thiên địa đại biến, sức mạnh của Hỗn Độn Ma Thần xâm nhập, đạo tắc quang vũ rơi xuống, chỉ riêng đám quang vũ đó đã có thể dễ dàng tạo ra không biết bao nhiêu vị Thánh Nhân.

Chương 304

Những đạo bản nguyên Ma Thần kia lại càng có thể nâng tầm một sinh linh lên Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên trong thời gian ngắn.

Việc bước vào Thánh Cảnh đơn giản như ăn cơm uống nước.

Tất cả những điều này đều phản ánh sinh động rằng Hồng Hoang quá yếu ớt so với những Hỗn Độn Ma Thần kia, hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Tại sao thế giới do Bàn Cổ đại thần khai tịch lại biến thành bộ dạng này?

Là Bàn Cổ đại thần khai tịch thất bại, hay còn nguyên nhân sâu xa nào khác? "Ngươi nói rõ hơn xem nào." Lâm Nguyên trầm giọng lên tiếng.

Từ ngữ khí của Vạn Mệnh Hoàng Miêu, hắn đoán nó biết được một chút nguyên nhân đằng sau, có lẽ sẽ giải tỏa được những nghi hoặc trong lòng hắn. "Vâng, thưa chủ nhân." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng đáp lời.

Nó suy nghĩ một lúc như đang cân nhắc từ ngữ, thần sắc rất nghiêm túc.

Một hồi lâu sau mới chậm rãi mở lời: "Thế giới nơi ta ở nằm trong Hỗn Độn, cứ gọi là Hỗn Độn thế giới đi." Hỗn Độn thế giới rộng lớn vô biên, không có tận cùng.

Ngay cả những Ma Thần mạnh mẽ nhất cũng chỉ có thể khám phá được một góc nhỏ, hàng tỷ tỷ Ma Thần sinh sống trong đó.

Nơi đó vô cùng nguy hiểm nhưng cũng có vô số dị bảo, thần vật, tài nguyên cực kỳ dồi dào, nếu không cũng chẳng thể nuôi sống nổi

nhiều sinh linh đáng sợ đến thế.

Thế giới đó, theo suy đoán của những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh phong nhất, có lẽ là do tự nhiên tiến hóa mà thành chứ không phải do sức người khai tịch.

Sức người căn bản không thể tạo ra một nơi bao la như vậy.

Nhưng dù là một thế giới cường đại và mênh mông như thế, nếu đem so với Hồng Hoang cũng chỉ là tự thẹn không bằng! "Hồng Hoang là nơi chí cao vô thượng, sinh ra trong Hỗn Độn nhưng lại vượt lên trên Hỗn Độn.

Bên trong nó ẩn chứa cơ duyên để chứng đắc Đại Đạo, là nơi mà tất cả Ma Thần đều khao khát đến điên cuồng." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghiêm túc nói. "Cơ duyên chứng đắc Đại Đạo?" Ánh mắt Lâm Nguyên bùng nổ tia sáng.

Trên Hỗn Nguyên Cảnh chính là Hỗn Độn Cảnh.

Trên Hỗn Độn Cảnh là Bán Bộ Đại Đạo!

Và trên Bán Bộ Đại Đạo mới là cảnh giới "Đại Đạo Cảnh" trong truyền thuyết, cảnh giới mà ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng đang truy cầu.

Lâm Nguyên vạn lần không ngờ tới, Hồng Hoang không những không yếu mà còn đáng sợ như vậy, cư nhiên lại ẩn chứa cơ duyên chứng đắc Đại Đạo!

Sức hấp dẫn này lớn đến mức nào chứ?

Hỗn Độn Ma Thần cố nhiên mạnh mẽ, nhưng ai mà chẳng muốn tiến thêm một bước?

Đối mặt với cơ duyên như thế, không ai có thể ngồi yên, chắc chắn sẽ dốc toàn lực để tranh đoạt! "Nếu đã vậy, tại sao Hồng Hoang

trước kia lại yếu ớt như thế?

Nguyên nhân thực sự đằng sau là gì?" Lâm Nguyên hỏi.

Là thế giới chí cao do Bàn Cổ đại thần khai tịch, vượt trên Hỗn Độn, lại ẩn chứa cơ duyên chứng đắc Đại Đạo, vậy mà trước đây chỉ có dăm ba kẻ mạnh, thực sự là quá kỳ quái. "Ta cũng không rõ nguyên nhân, nhưng có thể khẳng định một điều là: Hồng Hoang trước đây đã bị phong ấn!

Những gì thể hiện ra bên ngoài chỉ là một phần tỷ tỷ tỷ tỷ tỷ diện mạo thực sự mà thôi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cố gắng dang rộng hai cái vuốt, dường như muốn diễn tả hết mức sự cường đại thực sự của Hồng Hoang.

Lâm Nguyên rơi vào suy tư.

Trước đây hắn từng suy đoán Hồng Hoang yếu ớt là do Thiên Đạo thức tỉnh sớm, áp chế Địa Đạo và Nhân Đạo, khiến sự phát triển của chúng sinh bị hạn chế, khó lòng đột phá xiềng xích.

Hiện tại xem ra, suy nghĩ đó vẫn còn đơn giản quá, đằng sau chắc chắn còn nguyên nhân sâu xa hơn.

Có lẽ là do đích thân Bàn Cổ đại thần phong ấn.

Dường như chỉ có ngài mới có sức mạnh ở cấp độ này, nhưng điều này cũng không giải thích được tại sao ngài lại làm thế.

Còn nếu không phải Bàn Cổ thì sẽ là ai?

Nghĩ tới đây, Lâm Nguyên bỗng rùng mình, mồ hôi lạnh toát ra.

Một cảm giác rợn người bao trùm, trong u minh như có một đôi mắt lạnh lẽo đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Nếu thực sự có kẻ có thể phong ấn Hồng Hoang, sức mạnh của kẻ đó chắc chắn đã đạt tới cấp độ không thể tin nổi, tuyệt đối không

phải là người mà Lâm Nguyên hiện tại có thể chống lại được.

Việc tìm tòi sâu hơn vào bí mật đáng sợ này có lẽ sẽ dẫn đến những hậu quả thảm khốc không thể gánh vác nổi, e rằng còn nguy hiểm hơn gấp hàng tỷ lần việc đối mặt trực tiếp với đám Hỗn Độn Ma Thần kia! "Nếu Hồng Hoang trước kia bị phong ấn, vậy thì hiện tại phong ấn đó đã bị phá bỏ như thế nào?" Đôi mắt Lâm Nguyên bắn ra hai luồng sáng sắc lạnh nhìn chằm chằm vào con mèo.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu rụt đầu lại sợ hãi.

Một khi Lâm Nguyên trở nên nghiêm túc thì vô cùng đáng sợ, nó cảm giác như đang đối mặt với một vị bá chủ, cự đầu trong đám Ma Thần vậy. "Cái này ta cũng không biết mà, ta chỉ là một Ma Thần phổ thông thôi.

Những bí mật cấp cao nhất thế này chỉ có những bá chủ, cự đầu đỉnh phong mới biết được." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhỏ giọng đáp.

Lâm Nguyên lắc đầu, xem ra con mèo này tuy biết một số chuyện nhưng cũng có hạn, chỉ là những thông tin bề nổi. "Vậy nói về lối đi Hỗn Độn nối liền Hỗn Độn với Hồng Hoang, thứ giúp ngươi có thể vượt giới mà đến đi." Lâm Nguyên lại hỏi.

Hắn vẫn luôn thắc mắc, Vạn Mệnh Hoàng Miêu chỉ là một Ma Thần phổ thông, sao lại có tư cách sử dụng lối đi đó?

Còn những Hỗn Độn Ma Thần cấp cao hơn tại sao lại không mượn lối đi đó để giáng lâm?

Trong chuyện này chắc chắn có ẩn chứa tình báo cực kỳ giá trị.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu vỗ đôi cánh đỏ rực, bay lượn trên không vài vòng, khuôn mặt mèo lộ vẻ trầm tư như đang suy nghĩ cách giải thích cho Lâm Nguyên hiểu. "Hải đăng Hồng Hoang!" Cuối cùng, nó chậm rãi thốt ra mấy chữ. "Nghĩa là sao?" Lâm Nguyên hỏi. "Giữa

Hỗn Độn và Hồng Hoang bị sương mù vô tận bao phủ.

Ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh phong cũng khó lòng di chuyển trong làn sương mù này, một khi đi vào sẽ bị lạc mất tăm tích." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nói.

Lâm Nguyên gật đầu.

Hắn nhớ lại lúc mình tới nguồn gốc của Thiên Đạo trường hà, ở đó hắn cũng thấy sương mù dày đặc, phía sau sương mù là Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà dài vô tận, nơi các lạc ấn của Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra uy năng chí cường.

Làn sương mù mà Vạn Mệnh Hoàng Miêu nói có lẽ chính là lớp sương mù bao phủ giữa các dòng sông vận mệnh đó.

Chương 305

"Muốn từ Hỗn Độn giáng lâm Hồng Hoang cần phải có một ngọn hải đăng để xua tan bóng tối, chỉ dẫn phương hướng trong sương mù, giúp các Hỗn Độn Ma Thần tìm thấy con đường chính xác." Vạn Mệnh Hoàng Miêu tiếp tục giải thích.

Và cái gọi là "hải đăng" ở Hồng Hoang chính là những nơi tập trung sức mạnh bản nguyên dị thường!

Sau khi Hồng Hoang thiên địa đại biến, đạo tắc quang vũ giáng thế, đại đạo bản nguyên xuất hiện.

Nhưng đó chỉ là những thay đổi nhỏ, điểm căn bản nhất chính là sức mạnh bản nguyên của Hồng Hoang đang phun trào!

Đạo tắc quang vũ và bản nguyên Ma Thần giống như mồi lửa, như ngòi nổ, chỉ là một tia lửa nhỏ thắp sáng kho thuốc nổ, giải khai phong ấn vĩnh hằng đang kìm hãm Hồng Hoang.

Sức mạnh thực sự của Hồng Hoang bắt đầu lộ diện, bản nguyên tuôn trào, tinh khí thiên địa lưu chuyển, không ngừng nâng cấp cấp độ sức mạnh của toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tiến hóa gấp hàng triệu lần!

Những nơi có bản nguyên nồng đậm giống như một mặt trời giữa đêm tối vô biên, hào quang rực rỡ xua tan mọi sương mù, giúp Hỗn Độn Ma Thần nhận biết được phương hướng để tiến tới.

Lối đi Hỗn Độn chính là được xây dựng dựa trên cơ sở đó!

Tuy nhiên, Hồng Hoang vốn là nơi chí cao, dù đã có phương hướng nhưng những Ma Thần mạnh mẽ cũng khó lòng giáng lâm ngay lập tức.

Thậm chí vì ánh sáng từ ngọn hải đăng đó quá chói mắt, Hỗn Độn Ma Thần không thể nhìn rõ cảnh vật bên dưới hải đăng, giống như người phàm không thể nhìn rõ sự vật trong mặt trời, chỉ cần nhìn lâu là sẽ bị mù mắt.

Thế là bọn chúng phái một số Ma Thần yếu kém đi trước dò đường.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu chính là một trong số đó, may mắn đi qua được lối đi và tới được Hồng Hoang.

Chỉ tiếc là vừa mới tới đã bị Lâm Nguyên thu phục.

Nói tới đây, Vạn Mệnh Hoàng Miêu oán hận nhìn Lâm Nguyên một cái, lầm bầm: "Miêu, chủ nhân, ta sẽ rất trung thành với ngài, nhưng ngài cũng phải đối đãi tốt với ta, không được để ta chịu uất ức đâu đấy." Lâm Nguyên không để ý tới nó, hắn rơi vào trầm tư.

Qua lời giải thích của con mèo, một số nghi vấn trước đây của hắn đã được làm sáng tỏ.

Thảo nào ở bên này lối đi, đám Hỗn Độn Ma Thần kia không cảm nhận được hắn, hóa ra là vì "ngọn hải đăng" quá chói mắt.

Hơn nữa, vì chỉ những nơi có bản nguyên nồng hậu nhất mới có thể hình thành hải đăng, nên trong dãy núi Thương Mãng này chắc chắn có thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên tồn tại, thậm chí có lẽ còn quý giá hơn cả cái cây nhỏ màu xanh mà hắn có được trước đó.

Đạo tắc quang vũ, bản nguyên Ma Thần, thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên... nếu phải xếp hạng giá trị của ba thứ này, có lẽ thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên mới là thứ trân quý nhất!

Đạo lý rất đơn giản: vị thế của thế giới Hồng Hoang không phải là thứ mà Hỗn Độn Ma Thần có thể sánh bằng, nên thần vật bản nguyên của Hồng Hoang tự nhiên cũng không phải thứ mà bản nguyên Ma

Thần có thể bì kịp. "Bản nguyên Ma Thần, thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên, cả hai loại chí bảo này ta đều phải nắm trong tay!" Mắt Lâm Nguyên lướt qua một tia sắc lạnh.

Từ những lời ngắn ngủi của Vạn Mệnh Hoàng Miêu, hắn có thể đoán trước được Hồng Hoang trong tương lai chắc chắn sẽ vô cùng hiểm nguy, các Hỗn Độn Ma Thần sẽ không ngừng giáng lâm!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu chỉ là một trong hàng tỷ tỷ Ma Thần đó mà đã có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, vậy nếu ba ngàn vị Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu xuất hiện thì sẽ khủng bố đến mức nào?

Kẻ địch trong tương lai quá nhiều!

Việc cấp bách lúc này là phải nắm bắt mọi cơ hội để nâng cao sức mạnh của bản thân.

Nếu không, khi đại biến thực sự đến, đừng nói là bảo vệ bộ tộc, ngay cả việc giữ mạng cho mình cũng khó lòng làm được. "Nếu ngươi đã tự tin tràn đầy mà tới Hồng Hoang, chắc hẳn cũng biết vài cách để tìm kiếm thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên chứ?" Lâm Nguyên hỏi.

Đại đạo bản nguyên thì khá dễ tìm, vì nó sẽ thu hút rất nhiều hung thú tới chém giết theo kiểu "nuôi cổ", kẻ chiến thắng cuối cùng mới có tư cách dung hợp.

Những cuộc chiến như vậy động tĩnh không hề nhỏ, rất dễ cảm nhận được.

Nhưng thần vật Hồng Hoang Bản Nguyên thì khác, chúng ẩn giấu rất sâu.

Trước đây nếu không phải hắn cẩn thận thì suýt chút nữa đã bỏ lỡ cái cây nhỏ màu xanh kia rồi. "Đương nhiên rồi, ta nắm giữ một môn thần thông có thể cảm nhận được khí tức bản nguyên Hồng Hoang.

Dù có ẩn giấu sâu đến đâu cũng không thoát khỏi cảm nhận của ta." Vạn Mệnh Hoàng Miêu đắc ý nói. "Dạy cho ta." Lâm Nguyên bảo. "Miêu?" Con mèo ngẩn người, khuôn mặt nhăn nhó đầy vẻ tiếc nuối, nhưng cũng không dám kháng lệnh.

Nó lề mề dùng vuốt truyền ra một luồng thần niệm.

Ong!

Lâm Nguyên tiếp nhận thần niệm đó, phát hiện môn phương pháp cảm ứng này cư nhiên không phải là một thần thông đơn giản, mà là một hệ thống thần thông khổng lồ được gọi là 【Nguyên Kinh】.

Nó chủ yếu giảng giải về những điều ảo diệu của các loại bản nguyên và cách vận dụng chúng.

Tu luyện tới cực hạn, trong thời đại Hỗn Độn có thể chỉ trong tích tắc câu động bản nguyên Hỗn Độn vô tận để hình thành tuyệt thế sát trận, giết địch vượt cấp, có thể gọi là một môn đấu chiến chi pháp tuyệt thế.

Một tác dụng đáng kinh ngạc hơn nữa là Nguyên Kinh này còn có thể dùng để khám phá các loại hiểm địa, tuyệt địa và cấm địa.

Bởi vì bản chất của Nguyên Kinh là giải thích những điều ảo diệu của bản nguyên, nên dù các loại tuyệt địa, cấm địa có nguy hiểm đến đâu cũng phải tuân theo những quy tắc nhất định, mà quy tắc đều sinh ra từ bản nguyên.

Do đó, người tu hành Nguyên Kinh đi vào các nơi hiểm tuyệt cũng giống như đi dạo trong sân nhà.

Lâm Nguyên không khỏi nhìn con mèo thêm một cái.

Lai lịch của gã này dường như không hề đơn giản, một Hỗn Độn Ma Thần phổ thông sao có thể nắm giữ được kinh văn cao đẳng như thế này?

Tuy nhiên, Lâm Nguyên không hỏi thêm vì hắn không mấy hứng thú với chuyện đó.

Hiện tại hắn tập trung toàn bộ sự chú ý vào bộ Nguyên Kinh này và bắt đầu tu luyện.

Với căn nguyên của một Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp thúc động, ầm một tiếng, sau lưng hắn hiện lên ba ngàn đại đạo trường hà.

Thần quang chói mắt, đạo vận phun trào như núi lửa, vô số dị tượng hiện ra giữa trời đất.

Trên đỉnh đầu hắn còn hiện ra một hạt giống đại đạo – thứ được tiến hóa từ tam hoa thập nhị phẩm.

Một khi nảy mầm, nó có thể nở ra một đóa Thanh Liên Hỗn Độn ba mươi sáu phẩm.

Điều này đại diện cho ngộ tính kinh người của Lâm Nguyên.

Khí tức đại đạo mênh mông như thác nước trút xuống từ đỉnh đầu, nhấn chìm lấy hắn.

Khu vực này ngay lập tức tràn ngập tiếng đạo âm vang dội, như biến thành một mảnh đạo vực. "Tê... gã này... không, ngộ đạo của chủ nhân sao lại đáng sợ thế này?

Ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh phong nhất cũng không thể có được dị tượng như thế này chứ?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu sững sờ.

Chương 306

Nó đã từng thấy một số bá chủ, cự đầu trong đám Ma Thần lúc ngộ đạo tu hành, họ sinh ra những dị tượng vô cùng khủng bố khiến cả biển Hỗn Độn phải rung chuyển, đạo vận hàng tỷ sợi xuyên suốt quá khứ, hiện tại và tương lai.

Nhưng so với Lâm Nguyên thì vẫn thiếu đi một chút "vị", giống như có sự khác biệt về chất, tựa như một ngọn núi đất khổng lồ so với một khối Hỗn Độn Thần Kim vậy. "Nguyên Kinh có tổng cộng mười hai tầng.

Tham ngộ tới tầng thứ chín là đủ để vô địch trong Hỗn Nguyên Cảnh rồi.

Ta tu hành tới nay cũng mới tham ngộ tới tầng thứ ba, không biết chủ nhân có thể tu hành tới bước nào?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu tự nhủ.

Ầm!

Vô số phù văn đại đạo cuộn trào trong não bộ Lâm Nguyên, giải thích những điều ảo diệu của Nguyên Kinh.

Nó vô cùng thâm sâu và khó hiểu, nhưng Lâm Nguyên gần như thấu triệt ngay lập tức. "Hóa ra đây chính là sức mạnh bản nguyên.

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Bản nguyên này chính là cái 'Nhất' đó, có thể diễn sinh vạn vật, tạo hóa đại thiên." Lâm Nguyên nhanh chóng nhập trạng thái, trong lòng nảy sinh một niềm vui sướng lớn lao.

Nguyên Kinh này quả thực phi phàm, tầm vóc cực cao, giải thích một loại bản chất nào đó của đại đạo, tuyệt đối thuộc về hàng ngũ chí

cao kinh văn.

Vút!

Hắn mở mắt nhìn về phía hàng vạn ngọn núi trước mặt.

Trong mắt hắn có vô số phù văn đang cuộn trào như một cơn bão Hỗn Độn. "Đây là Nguyên Thiên Nhãn!

Chủ nhân đã ngộ thấu tầng thứ nhất rồi sao?

Chỉ khi ngộ thấu tầng thứ nhất mới có thể mở Nguyên Thiên Nhãn, quan sát được sự lưu chuyển của sức mạnh bản nguyên trong trời đất." Vạn Mệnh Hoàng Miêu rúng động tâm thần.

Tốc độ tham ngộ này quá nhanh!

Năm đó nó phải mất ròng rã mười vạn năm mới ngộ thấu tầng thứ nhất, vậy mà Lâm Nguyên chỉ mất có vài hơi thở.

Thật không thể tin nổi!

Đây là hạng ngộ tính gì vậy?!!

Và đây mới chỉ là bắt đầu.

Lâm Nguyên dùng Nguyên Thiên Nhãn quét qua mảnh thiên địa này, sau đó giơ tay ấn vào hư không, lập tức thần quang vô cùng bùng phát.

Vút!

Những đạo văn dày đặc lan tỏa ra, nhanh chóng vươn vào hư không như hàng vạn con ngân xà, trong chớp mắt đã quấn chặt lấy một ngọn núi khổng lồ và lạc ấn lên đó.

Ầm!

Sau đó, ngọn núi rung chuyển, một luồng thần quang từ bên trong núi phóng thẳng lên trời, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, chạm tới vũ

trụ bao la, chiếu sáng cả bầu trời đêm đen kịch.

Khí tức bản nguyên đáng sợ vô cùng.

Khí tức bản nguyên như một dòng hồng lưu cuồn cuộn tuôn ra từ ngọn núi, hóa thành một dòng sông trắng xóa trên bầu trời, tựa như dải ngân hà từ chín tầng trời đổ xuống, lộng lẫy và động lòng người. "Nguyên Kinh tầng thứ hai: Bố trận trong hư không, câu động sức mạnh bản nguyên!" Đồng tử con mèo co rụt lại thành một đường chỉ, lộ vẻ kinh hoàng.

Những hoa văn đỏ thẫm trên người nó cũng phát sáng như đang bốc cháy, hiển nhiên tâm tình nó đã chấn động đến cực điểm.

Điều này quá nhanh!

Tầng thứ hai của Nguyên Kinh khó hơn tầng thứ nhất nhiều.

Khi nó tham ngộ đã phải mất ròng rã năm mươi vạn năm, vậy mà Lâm Nguyên vẫn thấu triệt chỉ trong nháy mắt!

Lâm Nguyên vẫn chưa dừng lại, hắn lại đưa tay ấn vào hư không.

Ầm ầm ầm!!!

Từng mảng đạo văn bùng nổ và lan tỏa, lạc ấn lên hết ngọn núi này đến ngọn núi khác.

Chẳng mấy chốc, nó đã bao phủ tới vạn ngọn núi khổng lồ.

Mỗi ngọn núi đều cao chọc trời, sánh ngang núi Tu Di.

Mặt trăng mặt trời so với chúng cũng chỉ như hạt bụi.

Đây chính là những nơi thánh địa đỉnh cao nhất.

Vậy mà Lâm Nguyên lại dựa vào trận văn để bao phủ vạn núi, bao quát cả dãy núi bao la này, hình thành nên một khung cảnh hùng vĩ không thể tưởng tượng nổi, khiến người ta phải chấn kinh.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thực sự sợ hãi đến phát khiếp, đồng tử địa chấn dữ dội.

Chỉ một cái giơ tay mà vạn trận cùng xuất hiện, đây là việc chỉ khi ngộ thấu tầng thứ ba của Nguyên Kinh mới làm được.

Lâm Nguyên thế như chẻ tre, cư nhiên lại làm được trong thời gian cực ngắn. "Trời ạ, đây rốt cuộc là loại quái vật gì vậy?

Chỉ trong một khắc mà đã tu hành tới tầng thứ ba của Nguyên Kinh, loại tư chất gì mới có thể làm được như thế này?" Trong lòng nó gào thét.

Nó không hề nói dối khi tự nhận mình là thiên kiêu trong hàng tỷ tỷ Ma Thần Hỗn Độn.

Nó có một tia huyết mạch Thần Hoàng, ngộ tính kinh người.

Nhưng so với Lâm Nguyên, nó cảm thấy mình còn không bằng một hạt bụi dưới đất.

Thảo nào nó vừa mới ra ngoài đã bị người này chế phục, thua không oan chút nào.

Tâm tư Vạn Mệnh Hoàng Miêu xao động mạnh mẽ.

Lúc này nó nghĩ rất nhiều, khi nhìn Lâm Nguyên đã có thêm một sự kính sợ phát ra từ tận đáy lòng.

Một thiên kiêu tuyệt thế như vậy, lại ở trong một đại thời đại thế này, chắc chắn sẽ trở thành một cường giả cái thế trong thời gian ngắn nhất, tung hoành thiên hạ, làm chủ phong vân.

Ầm ầm!

Lúc này, vạn ngọn núi đồng thời rung chuyển, phun ra bản nguyên mênh mông, hội tụ lại trên bầu trời cao.

Toàn bộ dãy Thương Mãng chấn động như gặp phải đại địa chấn.

Chương 307

Những hung thú đang tranh đấu đều dừng tay, nhìn lên bầu trời với vẻ mặt chấn kinh.

Thần quang như biển nhấn chìm hư không, bản nguyên sôi sục như những mặt trời treo lơ lửng.

Sức mạnh đáng sợ cuộn trào khiến hư không cũng không chịu nổi, sụp đổ từng mảng lớn.

Ở Hồng Hoang hiện nay, chỉ có sức mạnh ở cấp độ cực cao mới làm được điều này.

Ánh mắt Lâm Nguyên bình tĩnh, một tay kết ấn, động tác vô cùng tự nhiên.

Hắn ấn nhẹ vào không trung, khẽ quát: "Diễn sinh vạn vật, tạo hóa đại thiên, ngưng!" Ầm!

Luồng sức mạnh bản nguyên mênh mông kia phát sáng, sôi sục và biến đổi hình dạng trên bầu trời cao, hóa thành một con Thái Hư Cổ Long dài hàng vạn dặm. "Ngao hống!" Con Thái Hư Cổ Long này gầm thét, từng chiếc vảy đều lấp lánh ánh kim loại, râu rồng bay múa, uy áp mênh mông tỏa ra khiến vạn núi nghìn khe phải run rẩy.

Bành!

Khoảnh khắc sau, con rồng cổ này nổ tung, hóa lại thành một đoàn sức mạnh bản nguyên thuần túy, rồi sau đó lại ngưng tụ, hóa thành một con Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng. "Lệ!" Đôi cánh Thần Hoàng dang rộng, cả trời đất nhuộm thành một màu đỏ rực.

Từng luồng lửa Hỗn Độn lan tỏa thiêu cháy hư không, mỗi chiếc lông vũ đều như một thanh thần kiếm tuyệt thế đang va chạm kêu leng

keng.

Sau đó, Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng tan ra, lại hóa thành Quy Khư Nữ Thần, Hỗn Độn Cự Côn, Nguyệt Lượng Ma Thần, Khúc Thiện, Thông Thiên Dương Liễu Thụ...

đủ loại hình tượng.

Mỗi loại đều sống động như thật và vô cùng cường hãn.

Ở vùng ngoại vi dãy Thương Mãng, những hung thú đang tranh đấu đều lộ vẻ sợ hãi trong mắt.

Ngay cả những tồn tại Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng cảm thấy lạnh gáy.

Quá mạnh mẽ!

Đó là một luồng sức mạnh đáng sợ chứa đựng uy nghiêm của trời đất.

Mỗi sinh linh trước luồng sức mạnh này đều cảm thấy mình thật nhỏ bé. "Là ta điên rồi, hay thế giới này điên rồi?

Bản nguyên ngưng tụ thành đạo hình, đây là thủ đoạn chỉ khi ngộ thấu tầng thứ năm của Nguyên Kinh mới thi triển được.

Chẳng lẽ chủ nhân đã tu hành tới tầng thứ năm rồi?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu dù đã chuẩn bị tâm lý nhưng vẫn bị cảnh tượng này dọa cho sợ hãi thêm lần nữa.

Khi nhìn Lâm Nguyên, trong lòng nó không chỉ còn là kính sợ mà còn có một tia sợ hãi sâu sắc.

Nó chắc chắn một điều!

Căn nguyên tư chất của Lâm Nguyên tuyệt đối có thể sánh ngang với những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh phong nhất.

Chỉ có căn nguyên nghịch thiên như vậy mới làm được chuyện không tưởng này.

Ầm!

Lúc này, các loại đạo tượng nổ tung, đạo văn từ từ biến mất, vạn núi bình lặng trở lại.

Lâm Nguyên thu liễm tu vi dao động, dừng việc tham ngộ. "Hỗn Độn Ma Thần gặp đối thủ lớn rồi đây." Vạn Mệnh Hoàng Miêu thở hắt ra một hơi dài, nghĩ lại những cảnh tượng khủng bố vừa rồi, nó không nhịn được mà thốt lên một câu cảm thán.

“Tiếp theo sẽ đi tìm thần vật bản nguyên Hồng Hoang.” Lâm Nguyên nói.

Sau khi tu hành Nguyên Kinh tới tầng thứ năm, hắn đã hiểu rõ phương pháp tìm kiếm thần vật bản nguyên, lúc này chỉ tùy ý dậm chân xuống một cái.

Oành!

Vạn núi cùng rung chuyển, nguyên lực vô tận lưu chuyển, những điểm sáng lấp lánh từ trong núi bay ra, cuối cùng ngưng tụ trước mặt Lâm Nguyên thành một bức đồ cảnh ngoại vi dãy núi Thương Mãng lập thể.

Mỗi một ngọn núi đều hiện ra rõ nét đến từng chi tiết nhỏ, không sai một ly.

Có thể thấy, từng sợi tơ sáng rực đan xen trong quần sơn, hình thành một mạng lưới cực kỳ phức tạp, giống như mạng lưới sông ngòi.

Chỉ có điều, nơi hạch tâm lại bị bao phủ bởi một tầng sương mù, dãy núi Thương Mãng chia làm hai phần ngoại vi và hạch tâm, mà đến tận bây giờ phần hạch tâm vẫn chưa hiện thế.

“Đây là Nguyên Lực Đồ?” Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh ngạc hỏi.

Nguyên Lực Đồ là đồ cảnh phản ánh hướng đi của bản nguyên chi lực tại một khu vực nhất định, có thể thông qua đó để tìm nơi tụ tập nguyên lực, chỉ có người có tu vi Nguyên Kinh cực cao mới có thể ngưng tụ ra được.

“Ừm.” Lâm Nguyên gật đầu, tỉ mỉ quan sát bức Nguyên Lực Đồ lập thể trước mặt, thỉnh thoảng đánh ra vài phù văn phức tạp.

Không lâu sau, tại một góc của Nguyên Lực Đồ, chợt có ánh sáng rực rỡ bùng phát, chói mắt như mặt trời, phát ra một luồng khí tức cực kỳ cường đại.

“Đây là cái gì?” Vạn Mệnh Hoàng Miêu giật mình.

Trong lòng nó thực ra đã có suy đoán, nhưng lại không dám khẳng định, vì điều này quá đỗi không tưởng.

Nhưng khắc sau, Lâm Nguyên vẫn khẳng định suy đoán của nó: “Đây là nơi chứa thần vật bản nguyên Hồng Hoang mà ta tìm được thông qua Nguyên Kinh.” “Thiên ạ.” Vạn Mệnh Hoàng Miêu thầm kinh thán, thần vật bản nguyên Hồng Hoang ẩn giấu cực sâu, tuyệt đối không phải thứ có thể dễ dàng tìm thấy, thậm chí còn có Tiên thiên cấm chế tồn tại, dù có đến gần cũng không phát hiện ra được.

Vậy mà Lâm Nguyên có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy, giữa quần sơn hạo hãn này phát hiện ra một nơi có thần vật bản nguyên Hồng Hoang, chuyện này thật không thể tin nổi.

“Không hổ là tồn tại tu hành Nguyên Kinh đến tầng thứ năm.” Vạn Mệnh Hoàng Miêu hoàn toàn tâm phục khẩu phục, hận không thể dâng lên đầu gối của mình cho Lâm Nguyên.

Nhưng nó nhanh chóng phát hiện ra điểm bất thường, nói: “Dãy núi này là nơi tụ tập bản nguyên chi lực cực kỳ hạo đại, đủ để hình

thành đăng tháp, chỉ dẫn phương hướng cho Hỗn Độn Ma Thần rồi.

Theo lý mà nói, đáng lẽ phải có rất nhiều thần vật bản nguyên Hồng Hoang mới đúng, sao trên bản đồ này chỉ hiển thị một cái?" "Ngươi nói những thứ này sao?" Lâm Nguyên khẽ mỉm cười.

Hắn đưa tay phẩy nhẹ một cái, bức Nguyên Lực Đồ kia lập tức phóng đại gấp mười lần, nằm ngang giữa không trung, lưu quang dạt dào, có thể thấy rõ ràng những ngọn núi hùng vĩ xanh biếc, thác nước chảy xiết, khe suối cùng các loại mãnh cầm hung thú, thậm chí còn thấy được những hung thú đang tranh đấu vì bản nguyên đại đạo Ma Thần!

Và trong đó, có bảy tám điểm sáng rực lên, có cái ở nội bộ thân núi, có cái ở dưới mặt đất, có cái thậm chí ẩn thân trong những cổ thụ chọc trời.

"Những thứ này đều là thần vật bản nguyên?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi.

Sau đó, nó lập tức hiểu ra, vừa rồi trên Nguyên Lực Đồ chỉ hiển thị một địa điểm, thực tế là vì thần vật bản nguyên ở nơi đó quá đỗi cường đại, hào quang tỏa ra đã che lấp những thần vật bản nguyên khác!

Chỉ khi phóng đại Nguyên Lực Đồ mới có thể nhìn thấy vị trí của chúng.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu lập tức kích động kêu lên: "Thiên ạ, lại có nơi như vậy, thần vật bản nguyên bên trong đó phải mạnh đến mức nào?

Thật khó có thể tưởng tượng!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu phấn khích vô cùng, không thể chờ đợi thêm, hận không thể lập tức xông đến nơi đó, sinh linh thuộc tộc mèo trời sinh đã có tính nôn nóng.

“Chủ nhân, chủ nhân, chúng ta mau qua đó đi, ta rất muốn xem đó là cái gì, lại có thể tỏa ra ánh sáng chói mắt như vậy, nhất định là một món thần vật bản nguyên đỉnh cấp!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu vỗ đôi cánh đỏ rực, bay nhanh vòng quanh Lâm Nguyên, mặt mèo đầy vẻ sốt sắng, vuốt mèo múa loạn trong không trung.

“Đi thôi.” Lâm Nguyên cười nói, trong lòng hắn cũng khá mong chờ và hiếu kỳ, không biết thần vật bản nguyên bên trong đó rốt cuộc là gì.

Chương 308

Hắn đã ghi nhớ địa điểm đó trong lòng, phẩy tay tán đi Nguyên Lực Đồ, bay về phía thâm xứ dãy núi.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng đi theo, lại phát hiện mình cư nhiên không theo kịp tốc độ của Lâm Nguyên, trong lòng vô cùng kinh ngạc, nó dù sao cũng sở hữu một tia huyết mạch Thần Hoàng, tốc độ rất kinh người, vậy mà vẫn không đuổi kịp hắn.

Không còn cách nào, Vạn Mệnh Hoàng Miêu đành dốc sức vỗ cánh mấy cái, rồi bay lên vai Lâm Nguyên, ngoan ngoãn ngồi xổm ở đó.

Chẳng mấy chốc, một người một mèo đã đến trước một ngọn núi lớn.

Ngọn núi này đâm thẳng vào tinh không, vô cùng bàng bạc, một luồng uy áp vô hình lan tỏa từ thân núi, tạo cho người ta cảm giác áp bách cực mạnh.

Lâm Nguyên giơ tay nhẹ nhàng vạch một đường, một đạo kiếm quang chói mắt bay ra, trong nháy mắt trướng lớn dài tới ức vạn dặm, chém xuống một nhát, đem ngọn núi khổng lồ này chia làm hai nửa, nứt ra hai bên.

Tiếp đó, hắn bước vào bên trong thân núi, phát hiện nội bộ ngọn núi này cư nhiên là một vực sâu không thấy đáy, giống như thông tới địa ngục.

Cuối vực sâu ẩn hiện mấy điểm sáng nhấp nháy.

Bạt!

Lâm Nguyên bước ra một bước, không gian pháp tắc thôi động, chỉ trong hơi thở đã tới đáy vực, sau đó liền nhìn thấy một cảnh tượng

gây chấn động.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu hít ngược một hơi khí lạnh, trợn mắt hốc mồm, đồng tử chấn động, không dám tin cảnh tượng trước mắt là thực, chỉ thấy quá đỗi không tưởng.

Bởi vì, ở phía trước, cư nhiên huyền phù tới mười ba kiện thần vật bản nguyên Hồng Hoang!

Một ngọn cỏ nhỏ biếc xanh, một viên đá tròn trịa lưu chuyển ánh sáng băng lãnh, những chiếc lá đỏ, vân vân, đa số đều ngưng tụ thành vật tự nhiên.

Nhưng điều đáng kinh ngạc là, trong đó còn có một tòa tháp nhỏ, tháp có bảy tầng, lan tỏa đạo vận nồng đậm, lại là một món khí vật do thiên địa sinh ra.

Hình dạng tháp ở một mức độ nào đó tương hợp với đại đạo, một khi thiên địa sinh ra sự vật như vậy, tất định sở hữu uy lực cực đại, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp của Thái Thanh Lão Tử chính là một đại diện điển hình.

Giá trị của mười ba kiện thần vật bản nguyên Hồng Hoang này cộng lại lớn đến kinh người!

"Phát tài rồi, chúng ta phát tài rồi, nếu luyện hóa những thần vật bản nguyên này, tu vi của chúng ta sẽ thăng tiến đến mức nào?

Căn nguyên lại có thể tăng lên đến mức nào?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu mắt hiện hình ngôi sao, nuốt một ngụm nước bọt, lẩm bẩm tự ngữ, hận không thể xông lên ngay.

Tuy nhiên lúc này Lâm Nguyên nhìn nó với nụ cười đầy ẩn ý, nó lập tức rùng mình một cái, tỉnh táo lại, "chúng ta" cái gì chứ?

Thứ này chỉ có thể là của Lâm Nguyên thôi.

Nó rụt cổ lại, cười ngây ngô vài tiếng, lảng tránh sang chuyện khác, định giả vờ cho qua chuyện này.

Lâm Nguyên không để ý đến nó, đi tới trước mười ba kiện thần vật bản nguyên, đưa tay thu lấy chúng.

Nhưng đúng lúc này, hắn đột nhiên phát hiện dị thường, phía sau mười ba kiện thần vật bản nguyên này cư nhiên có một vết nứt, có bản nguyên chi lực tuôn ra không ngừng từ trong vết nứt đó.

Bản nguyên chi lực kia dần dần thoát ra, cư nhiên không lan tỏa đi nơi khác mà tụ tập tại đáy vực sâu này, từ từ bắt đầu ngưng tụ, hóa hình.

Nhìn thế này, e rằng qua một thời gian nữa, sẽ có một kiện thần vật bản nguyên Hồng Hoang mới ngưng tụ thành hình.

"Đây là tình huống gì?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh ngạc nói, nó cũng đi theo Lâm Nguyên đến đây và thấy cảnh này.

"Nơi này là điểm giao giới giữa ngoại vi và hạch tâm của dãy núi Thương Mãng, những bản nguyên chi lực này chắc hẳn đều thoát ra từ nơi hạch tâm, sau đó hóa thành thần vật bản nguyên, đây cũng là lý do vì sao ở đây có nhiều thần vật bản nguyên đến vậy, bởi vì bản nguyên chi lực thoát ra từ hạch tâm quá nhiều." Lâm Nguyên trầm ngâm nói.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu càng thêm kinh ngạc, suy đoán này quá không tưởng, chỉ là bản nguyên chi lực thoát ra mà đã có thể ngưng tụ thành mười ba kiện thần vật bản nguyên sao?

Nếu đã vậy, nơi hạch tâm dãy núi Thương Mãng rốt cuộc có bao nhiêu bản nguyên chi lực?

Nghĩ thôi đã thấy đáng sợ!

"Thật muốn vào trong đó xem thử." Vạn Mệnh Hoàng Miêu lẩm

bẩm, nhìn chằm chằm vào vết nứt kia không rời mắt.

Ở nơi hạch tâm đó, chắc chắn có cơ duyên kinh người tồn tại!

Chỉ là, nó có thể cảm nhận được bình chướng của nơi hạch tâm này vô cùng cường đại, dù nó có tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng không thể phá vỡ.

Muốn đi vào chỉ có một cách, đó là chờ đợi, vì nơi hạch tâm đã xuất hiện thì sớm muộn cũng có ngày mở ra hoàn toàn.

"Tiếp theo, ta sẽ luyện hóa mấy kiện thần vật bản nguyên này để nâng cao tu vi, ngươi ở bên ngoài vực sâu này hộ pháp cho ta, đừng để hung thú khác quấy nhiễu." Lâm Nguyên nói.

Bạt!

Hắn phẩy tay một cái thu hết mười ba kiện thần vật bản nguyên, sau đó chọn một chỗ ngồi xếp bằng xuống.

Những gì Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy được thì hắn đương nhiên cũng thấy được.

Trong lòng hắn cũng có chút mong chờ đối với nơi hạch tâm kia, nhưng hiện tại đã không vào được thì thà nhân lúc này tu hành, nâng cao thực lực.

Trước đó hắn luyện hóa một kiện thần vật bản nguyên đã khiến căn nguyên tăng lên một tia, giờ luyện hóa một lúc mười ba kiện, nhất định sẽ nhận được lợi ích cực lớn!

Tuy nhiên, Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghe vậy thì ngây người, trợn tròn mắt mèo, không thể tin được gào lên: "Chủ nhân, ngài định luyện hóa chúng?" "Ngươi có ý kiến gì sao?" Lâm Nguyên nói.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu rất sốt ruột, vỗ cánh liên hồi, nói liến thoắng: "Chủ nhân, đó là thần vật bản nguyên đấy, chỉ cần tế luyện

một chút là có thể trở thành một món linh bảo vô cùng cường đại!

Đặc biệt là tòa tháp nhỏ bảy tầng kia, đó là đạo khí do thiên địa sinh ra, chỉ cần luyện chế một chút là có khả năng sánh ngang Hỗn Độn linh bảo!

Thứ trân quý như vậy mà chỉ dùng để tăng tu vi thì lãng phí quá." Mắt Vạn Mệnh Hoàng Miêu đỏ lên vì tiếc.

Hỗn Độn linh bảo là vật trân quý nhường nào, trong thế giới Hỗn Độn, dù là trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, những kẻ xếp hạng sau cũng chưa chắc có được một kiện.

Còn ức vạn Ma Thần bình thường lại càng không thể nắm giữ, có được một kiện Tiên thiên chí bảo đã là phúc đức tám đời rồi.

Mà hiện tại, một món thần vật bản nguyên đủ sức sánh ngang Hỗn Độn linh bảo đang bày ra trước mắt lại sắp bị Lâm Nguyên luyện hóa, bảo nó làm sao bình tĩnh cho được?

"Hỗn Độn linh bảo, ngươi nói những thứ này sao?" Lâm Nguyên khẽ mỉm cười.

Hắn đưa tay ra, bên cạnh hắn lập tức xuất hiện Hoàng Tuyền Đồ, Luân Hồi Bàn, U Minh Thư ba kiện linh bảo, tỏa ra khí tức chí cường của Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu còn đang luyên thuyên, thấy ba kiện bảo vật này thì giống như bị ai đó bóp nghẹt cổ, lập tức im bặt.

Nó trợn tròn mắt mèo, kinh hãi nhìn cảnh tượng này, giọng nói lắp bắp: "Cái... cái này...

Hỗn Độn...

Hỗn Độn thượng phẩm...

Chủ nhân, ngài cư nhiên sở hữu Hỗn Độn thượng phẩm linh

bảo?" Trong lòng Vạn Mệnh Hoàng Miêu dậy lên sóng gió kinh hoàng.

Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo, đó là chí cao khí vật mà chỉ những Ma Thần xếp hạng trong top 50, thậm chí là top 10 trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần mới có tư cách nắm giữ!

Bất kỳ một kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo nào cũng đủ để gây ra phong ba bão táp trong thế giới Hỗn Độn, khiến không biết bao nhiêu Ma Thần phải liều mạng tranh đoạt.

Vậy mà ở chỗ Lâm Nguyên cư nhiên có tới ba kiện!

Chương 309

Chuyện này quá đỗi khủng khiếp!

"Được rồi, ngươi ra ngoài canh giữ đi." Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, thu hồi ba kiện linh bảo.

Nhìn bóng lưng thất thần rời đi của Vạn Mệnh Hoàng Miêu, hắn khẽ mỉm cười, cảnh tượng vừa rồi đương nhiên là hắn cố ý.

Dẫu sao, đạt đến cảnh giới của hắn, sao có thể vô cớ khoe khoang?

Hắn làm vậy vì nhận thấy Vạn Mệnh Hoàng Miêu này không đơn giản, chắc chắn có lai lịch rất lớn, đa phần là có bối cảnh thâm sâu trong thế giới Hỗn Độn.

Hiện tại trấn áp được nó, sau này có thể dễ dàng khống chế, moi thêm được nhiều lợi ích từ nó hơn.

Nếu Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy linh bảo mà nảy lòng tham, mưu đồ cướp đoạt thì càng là chuyện tốt.

Bởi vì với thực lực của nó, rất khó để cướp được ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo từ tay hắn, chỉ cần nó muốn cướp thì phải liên lạc với tồn tại đứng sau, Lâm Nguyên có thể nhân đó tìm hiểu thông tin về những Hỗn Độn Ma Thần tầng thứ cao hơn.

Ong ~~~ Sau đó, Lâm Nguyên ngồi xếp bằng, vận chuyển công pháp, nạp mười ba kiện thần vật bản nguyên vào trong thể nội, bao gồm cả tòa tháp nhỏ bảy tầng kia, không hề thấy tiếc nuối chút nào.

Oành!

Chỉ trong nháy mắt, mười ba kiện thần vật bản nguyên đồng thời nổ tung, hóa thành những luồng sức mạnh bàng bạc tràn vào tứ chi

bách hài, hòa vào nguyên thần của Lâm Nguyên.

Luồng bản nguyên chi lực cuồn cuộn đó đủ để sánh ngang với tinh huyết Bàn Cổ, điên cuồng cải tạo cơ thể hắn, chỉ trong chớp mắt, Lâm Nguyên cảm nhận được căn nguyên của mình đang không ngừng thăng tiến!

Đồng thời, tu vi của hắn cũng liên tục leo thang.

Hắn đã tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh ngũ trọng thiên đại viên mãn, nếu đột phá lần nữa sẽ trở thành tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh lục trọng thiên.

Lúc đó, thực lực của hắn sẽ có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Dẫu sao, cơ sở của hắn quá hùng hậu, lấy Lực chi pháp tắc làm căn bản, độ khó khi đột phá cao hơn người khác, nhưng sau khi đột phá, thực lực tăng lên cũng kinh người hơn hẳn kẻ khác.

Mười ba kiện thần vật bản nguyên là một khối sức mạnh khổng lồ không tưởng, còn thần dị hơn cả Thiên Đạo chi lực, gần như có thể sánh với Đại Đạo chi lực.

Mà Đại Đạo chi lực chỉ có thể gia trì chứ không thể dung hợp.

Luồng bản nguyên sức mạnh này lại có thể dung hợp được.

Không biết bao lâu trôi qua, chỉ nghe một tiếng "oành", một luồng khí tức mãnh liệt bùng phát, vực sâu này cùng với ngọn núi khổng lồ bị chia đôi phía trên lập tức bị chôn vùi hoàn toàn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu canh giữ bên ngoài thảm khiếu một tiếng, dù có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên nhưng vẫn bị sóng xung kích đó đánh trúng, văng ngược ra ngoài, húc đổ mấy ngọn núi Hồng Hoang lớn.

Tu vi của Lâm Nguyên tại khắc này cuối cùng cũng đột phá, bước

vào Hỗn Nguyên Cảnh lục trọng thiên.

Oành!

Luồng khí thế đó quá khủng khiếp, giống như một con Thái Hư Cổ Long từ mặt đất bay vọt lên, xông vào vũ trụ, khiến cả vùng Hồng Hoang rộng lớn chấn động.

Khí tức đáng sợ cuồn cuộn, hàng vạn ngọn núi ở khu vực ngoại vi dãy núi Thương Mãng đều rung chuyển, đồng thời phát sáng, dường như sắp sụp đổ đến nơi.

Thậm chí nơi hạch tâm còn hiện lên một tầng bích chướng, trên bích chướng thắp sáng ức vạn bản nguyên phù văn, bùng cháy dữ dội để chống lại luồng xung kích này.

Giữa quần sơn, những hung thú đó đều cảm thấy một trận kinh hãi.

Trong số đó, đã có những hung thú thắng lợi từ cuộc cạnh tranh kịch liệt, dung hợp bản nguyên đại đạo Ma Thần, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, sở hữu tu vi trấn thế.

Nhưng ngay cả những sinh linh đỉnh phong như vậy, trước luồng khí tức khả sợ này cũng có cảm giác kinh hãi, cảm thấy như đang đối mặt với một vị bá chủ, một đại đầu mục trong đám Hỗn Độn Ma Thần.

"Mạnh quá, là ai vậy?" "Chẳng lẽ có sinh linh đã dung hợp bản nguyên đại đạo Hỗn Độn Ma Thần đỉnh tiêm sao?" "Dãy núi Thương Mãng sắp loạn rồi!" "..." Từng luồng thần niệm đáng sợ va chạm trong hư không, một số sinh linh đang giao lưu, đều mang ý tứ kiêng dè, sợ hãi.

Phạm vi dãy núi Thương Mãng cực kỳ rộng lớn, sau khi Hồng Hoang dị biến, nó gần như sánh ngang với cương thổ Vu tộc trước

kia, trong thời gian này đã sinh ra rất nhiều cường giả, những cường giả đỉnh tiêm này cũng không muốn chỉ biết chém giết, giữa họ tự nhiên có sự giao lưu và hợp tác, hình thành nên những thế lực cường đại.

Bạt!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu vỗ cánh, lưu chuyển xích hồng đạo văn, trong hư không sinh ra từng con Thần Hoàng ngửa mặt lên trời kêu dài để chống đỡ sự xung kích của Lâm Nguyên.

Trong mắt nó đầy vẻ chấn kinh, không ngờ khi Lâm Nguyên phá cảnh lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, e là những cường giả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên kia cũng không bằng.

Oành!

Dưới vực sâu vang lên một âm thanh như ngọn núi nhổ rễ mà lên, Lâm Nguyên đứng dậy bay ra khỏi vực sâu, đến với thế giới bên ngoài.

Ánh mắt hắn thâm thúy như có thể nhìn thấu mọi thứ trên thế gian, thân hình hùng vĩ đứng đó sừng sững như Bất Chu Sơn bất hủ chống trời lập địa, quanh thân cuồn cuộn khí tức cường đại.

"Chủ nhân!

Chúc mừng chủ nhân phá cảnh, thực lực đại tiến!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu gào lớn.

Không cần suy nghĩ, nó phủ phục sát đất, lớn tiếng hát vang lời ca tụng.

Lâm Nguyên không để ý đến nó, bay lên cao, nhìn xuống vùng cương thổ rộng lớn vô biên ngoại vi dãy núi Thương Mãng, ánh mắt thâm thúy: "Đã đột phá cảnh giới, tiếp theo phải thử đao rồi." Dãy núi Thương Mãng là nơi có bản nguyên nồng đậm, có thể trở thành đăng

tháp của Ma Thần, soi sáng con đường dẫn họ tới Hồng Hoang, nên tự nhiên tụ tập rất nhiều bản nguyên đại đạo.

Sau một thời gian chém giết, những bản nguyên đại đạo đó đều đã có chủ, giúp những sinh linh đó thăng lên cảnh giới chí cao.

Nhưng những sinh linh đó đều không rời đi mà vẫn trấn giữ ở đây, dẫu sao nơi này có quá nhiều cơ duyên, đặc biệt là nơi hạch tâm kia, chẳng ai biết bên trong rốt cuộc có gì.

Có lẽ ở nơi hạch tâm có thứ giúp họ đột phá lên cảnh giới cao hơn, chứng đạo Hỗn Độn!

Đối với đám sinh linh này, Lâm Nguyên tự nhiên sẽ không ngó lơ, mỗi một đứa trong số chúng đều là tài sản, chỉ cần đánh chết, thôn phệ và dung hợp bản nguyên đại đạo của chúng, hắn sẽ có thể tiến thêm một bước.

"Nếu có một ngày, ta thu thập đủ toàn bộ bản nguyên đại đạo của ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, thôn phệ luyện hóa, tu hành toàn bộ ba nghìn đại đạo tới tầng thứ Hỗn Nguyên cửu trọng thiên rồi mới đột phá, thì sẽ trở thành loại cường giả Hỗn Nguyên Cảnh như thế nào?" Lâm Nguyên tự lẩm bẩm.

Đây là dã tâm trong lòng hắn.

Thực tế, một con đường đại đạo đã đủ để một sinh linh tu hành tới Hỗn Độn Cảnh, trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, kẻ yếu nhất cũng đã bước vào ngưỡng cửa Hỗn Độn Cảnh.

Nếu tập hợp đủ ba nghìn đại đạo, tu hành tất cả tới cửu trọng thiên rồi mới đột phá một thể, thì sẽ khủng khiếp đến nhường nào?

Từ cổ chí kim, dường như chỉ có Bàn Cổ đại thần mới làm được điều này.

Nếu Lâm Nguyên thực sự làm được đến bước đó, hắn sẽ thực sự

sở hữu phong thái của Bàn Cổ!

Có một tia khả năng trong tương lai sẽ bước vào cảnh giới của Bàn Cổ!

Hồng Hoang thiên địa đại biến, đối với Lâm Nguyên mà nói là một cuộc khủng hoảng lớn, những Hỗn Độn Ma Thần kia đứa nào cũng đáng sợ hơn đứa nấy, sẩy chân một cái là có thể vẫn lạc trong tay chúng.

Nhưng đồng thời đây cũng là kỳ ngộ kinh thiên, nếu thôn phệ dung hợp toàn bộ những bản nguyên đại đạo đó, Hồng Hoang sẽ sinh ra một sinh linh khủng bố chưa từng có tiền lệ.

Và hiện tại, trong dãy núi Thương Mãng này, tại nơi hội tụ của vô số hung thú, hắn sẽ bắt đầu hành động lần đầu tiên.

Oành!

Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lãnh liệt, dậm chân xuống một cái, lập tức vạn núi ngoại vi dãy núi Thương Mãng cùng chuyển động, từng luồng khí tức bản nguyên xông thẳng lên trời.

"Nguyên Kinh, Phong Thiên Tỏa Địa!" Lâm Nguyên quát lạnh trong lòng, giơ tay kết thành một đạo ấn, ấn mạnh vào hư không.

Chương 310

Ong ~~~ Đạo ấn này trướng lớn, bay vọt lên trời cao, hóa thành một vầng mặt trời, tỏa ra ức vạn tia thần huy phổ chiếu vạn núi.

Tất cả khí tức bản nguyên dưới sự phổ chiếu của thần quang này cư nhiên đều trở nên cuồng bạo, hóa thành từng con cự long gào thét đan xen vào nhau, hình thành một cái lồng lớn, bao trùm hoàn toàn khu vực ngoại vi dãy núi Thương Mãng.

Cảnh tượng này quá đỗi gây chấn động.

Dãy núi Thương Mãng vô cùng khổng lồ, bên trong có hàng vạn ngọn núi lớn, mỗi ngọn đều cao ngang với núi Tu Di, đâm vào vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần trước mặt chúng đều nhỏ bé như hạt bụi.

Nhưng cái lồng do bản nguyên cự long hình thành này còn to lớn hơn cả hàng vạn ngọn núi đó, giống như một cái lồng chụp lấy chúng ở bên dưới.

Dù Hồng Hoang hiện nay đã mở rộng gấp thiên vạn lần, khoảng cách các nơi bị kéo dài không biết bao nhiêu, nhưng vẫn có rất nhiều sinh linh nhìn thấy cảnh này, kinh ngạc trợn tròn mắt.

Bên trong dãy núi Thương Mãng tự nhiên cũng chấn động.

"Chuyện... chuyện gì xảy ra thế này?" "Là ai cư nhiên nhốt chúng ta ở nơi này?" "Đáng chết!" Giữa vạn núi, từng tiếng gào thét phẫn nộ vang lên.

Oành!

Một con hung thú xông thẳng lên trời, hóa ra là một con Tê Tê, bao phủ bởi lớp vảy bạc lưu chuyển ngân quang chói mắt, cái miệng giống như một thanh thần kiếm tuyệt thế vô cùng sắc bén, phát ra một

tiếng gào thét rồi lao về phía cái lồng định xé nát nó.

Nó đã dung hợp bản nguyên đại đạo, cảnh giới bản thân tuy chưa đạt tới cửu trọng thiên nhưng cũng đã tới bát trọng thiên, vô cùng đáng sợ, một khi ra tay là trời nghiêng đất nứt, phù văn đại đạo như biển.

Cái miệng của nó tỏa ra kiếm khí chói mắt, lăng lệ đến cực điểm, xé rách hư không, nghiền nát đạo tắc, thể hiện sức phá hoại vô song, dường như đến cả Hỗn Độn Hải cũng có thể đâm xuyên qua.

Tuy nhiên, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, đại trận Phong Thiên Tỏa Địa rung chuyển, hiện lên vô số phù văn giống như trường thành bất hủ đúc từ đá Hỗn Độn, không thể phá hủy, lập tức đánh bật con Tê Tê trở lại.

Nó thảm khiếu, cái miệng cư nhiên suýt chút nữa gãy lìa, răng bị đánh vỡ văng ra rất nhiều, máu chảy đầm đìa.

"Tê..." Cảnh tượng này khiến nhiều sinh linh đỉnh phong hít ngược một hơi khí lạnh, lộ vẻ chấn động, uy lực của đại trận này cư nhiên mạnh đến thế sao?

"Các vị không cần phá trận, chỉ cần giải quyết ta, cái lồng này tự nhiên sẽ vỡ.

Các ngươi hãy cùng lên hết đi." Lâm Nguyên lên tiếng, mang theo sự cường thế và chiến ý ngút trời.

Giọng hắn không lớn nhưng lại làm rung chuyển vạn hốc núi.

Oành oành oành!!!

Giữa vạn núi, từng luồng khí tức đáng sợ bùng phát, từng tôn thân ảnh khả sợ từ từ bay lên, ánh mắt lãnh liệt nhìn về phía Lâm Nguyên.

Bọn chúng đều đã bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, nơi đứng hư không vặn vẹo, phù văn đại đạo dày đặc tuôn ra từ

trong cơ thể giống như một biển cả nhấn chìm trời cao.

Và số lượng của chúng cư nhiên lên tới mười một tôn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà gan cũng run rẩy, cảnh tượng này quá đáng sợ, mười một tôn sinh linh hung thần ác sát đều đã bước vào Hỗn Nguyên cửu trọng thiên đang bao vây Lâm Nguyên ở giữa.

"Nhiều cường giả cửu trọng thiên thế này thì đánh thế nào?

Chủ nhân điên rồi sao?" Nó hoàn toàn ngơ ngác, không hiểu vì sao Lâm Nguyên lại đột nhiên chọc giận những tồn tại này.

Trước đó rõ ràng vẫn bình an vô sự.

Với thực lực của Lâm Nguyên, hung thú khác cũng sẽ không dễ dàng tìm hắn gây phiền phức.

Kết quả Lâm Nguyên lại muốn đám sinh linh đáng sợ này cùng lên một lúc!

Oành oành oành ~~~ Giữa quần sơn vẫn còn những khí tức khả sợ khác đang phun trào, đó là một số hung thú, mãnh cầm, sinh linh thảo mộc có cảnh giới yếu hơn một chút.

Cảnh tượng đáng sợ lúc Lâm Nguyên phá cảnh vừa rồi, cùng hành động phong tỏa dãy núi Thương Mãng trong nháy mắt khiến những hung thú cảnh giới yếu này kiêng dè, không dám tùy ý xuất động.

Nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, một khi Lâm Nguyên rơi vào thế hạ phong, những hung thú ẩn nấp trong bóng tối này nhất định sẽ lập tức xông ra xé xác hắn.

Khắc này, Lâm Nguyên trở thành kẻ thù của tất cả sinh linh trong dãy núi Thương Mãng!

Đây gần như là tử cục!

"Ta nhận ra ngươi, ngươi là vị Thánh nhân kia của Vu tộc, trước

khi Hồng Hoang thiên địa dị biến có thể coi là vô địch thế gian, đến cả Hồng Quân và Dương Mi cũng bị ngươi đánh chạy.

Lúc đó ta mới chỉ là một Kim Tiên nhỏ bé trong dãy núi Thương Mãng, đối mặt với tồn tại như ngươi chỉ có thể ngước nhìn." Một con Bát Tí Bạo Long đột nhiên lên tiếng.

Đây là một tồn tại có ngoại hình dị thường dữ tợn đáng sợ, trông giống thằn lằn, bao phủ bởi lớp vảy đen, móng rồng sắc lẹm, đôi mắt lan tỏa ý vị hung lệ.

Nó còn mọc tám cánh tay thô tráng đến kinh người, bao phủ vảy xanh lưu chuyển hàn quang, tùy ý đấm ra là hư không băng liệt, từng đạo vết nứt lớn lan rộng ra xa.

Bát Tí Bạo Long là một loại trong số nhiều Long tộc ở Hồng Hoang, thiên phú cũng coi là khá, chỉ cần trưởng thành là có thể tu hành tới tầng thứ Chân Tiên.

Con Bát Tí Bạo Long này trước khi thiên địa dị biến cư nhiên có thể tu hành tới cảnh giới Kim Tiên, cũng được coi là thiên kiêu trong tộc Bát Tí Bạo Long rồi.

Giờ đây, nó lại dung hợp bản nguyên đại đạo Ma Thần, một bước thăng tiến không biết bao nhiêu cảnh giới, trở thành tồn tại sánh ngang với Hồng Quân, nếu là trước kia, tu vi như vậy đủ để hoành hành Hồng Hoang.

Trong mười một tôn sinh linh cửu trọng thiên này, nó được coi là mạnh nhất, vừa lên tiếng đã làm chấn động những tồn tại khác, khiến bọn chúng trợn mắt, tâm đầu đại chấn.

"Cái gì, hắn chính là Vu Nguyên?" "Tồn tại trong truyền thuyết này cư nhiên đã đến dãy núi Thương Mãng, còn muốn đối đầu với chúng ta?" "Đây là mãnh nhân hoành áp Hồng Hoang, chấn cổ thước

kim, đánh khắp cổ kim không đối thủ đấy." "..." Đám hung thú này đều thấy đầu óc oanh oanh.

Tuy trước kia chúng đều là những tồn tại tầng lớp thấp ở Hồng Hoang nhưng cũng đã nghe qua truyền thuyết về Lâm Nguyên, dẫu sao mấy cuộc chiến kia quá đỗi hạo đại, muốn không chú ý cũng khó.

"Tuy nhiên, nếu ngươi tưởng rằng ngươi vẫn vô địch như trước kia thì lầm to rồi." Bát Tí Bạo Long tiếp tục lên tiếng, lúc này khí chất của nó đột nhiên thay đổi, trong mắt hung quang đại thịnh, tràn đầy sự cường thế, bá đạo, hung lệ, trong giọng nói còn mang theo sự miệt thị và khinh thường.

"Nay chúng ta đã dung hợp bản nguyên đại đạo Ma Thần, đều bước vào Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, sẽ không yếu hơn ngươi bao nhiêu!

Ngươi phong tỏa chúng ta ở đây, muốn đánh một mẻ sạch lưới, đúng là si tâm vọng tưởng, chỉ tổ nộp mạng mà thôi." Nó nhếch mép nở một nụ cười dữ tợn, khí thế tăng vọt từng nấc, thiên địa nơi này đều oanh minh như muốn nghiền nát càn khôn.

Lời này vừa nói ra, những sinh linh cửu trọng thiên khác cũng đều cười rộ lên, lời của Bát Tí Bạo Long không nghi ngờ gì đã nói trúng tâm sự của chúng, hiện tại chúng đều nghĩ như vậy.

"Vu Thánh, ta kính ngươi là cường giả tiền bối, có thể cho ngươi một cơ hội, giờ giải khai trận pháp phong tỏa kia đi, ta có thể dừng tay, nếu không lát nữa sẽ xé xác ngươi." Một con Thanh Sí Dạ Xoa cười dữ tợn.

Mặt nó xấu xí đến cực điểm, sau lưng có một đôi cánh xanh khổng lồ, tay cầm một cây cương xoa, trên cương xoa lưu chuyển Hỗn Độn chi quang, nhìn qua là biết không phải vật phàm.

“Sao có thể tha cho hắn được, người này là cường giả đời trước, bảo bối trên người chắc chắn rất nhiều, thịt hắn xong chúng ta sẽ phát tài.” Một con Hoàng Kim Thần Tượng lớn tiếng kêu lên.

Nó toàn thân vàng rực như đúc bằng vàng, vô cùng khổng lồ, to như một hành tinh, cái vòi dài quấn động khiến hư không dậy sóng lớp lớp.

“Hoàng Kim Thần Tượng nói đúng, kẻ này đã dám khiêu khích chúng ta thì không thể tha cho hắn, hãy dùng đầu lâu của hắn làm minh chứng cho sự trỗi dậy của chúng ta.” Một con đại điểu Già Lâu La cuồng nhiệt nói.

Đại điểu Già Lâu La cũng là một loại hung thú cực kỳ nổi danh ở Hồng Hoang, lấy rồng làm thức ăn, tính tình hung hãn nhất, từng bị núi Tu Di thu làm hộ sơn thần thú...

Từng tôn hung thú thay nhau lên tiếng, đa số ý kiến đều là muốn xé xác Lâm Nguyên, tràn đầy ý vị khát máu.

Nếu chỉ có một mình, chúng có lẽ chưa có lá gan lớn như vậy, nhưng Lâm Nguyên cư nhiên lại muốn một mình khiêu chiến tất cả bọn chúng, dù thế nào cũng không thể thắng nổi.

“Lát nữa nên chạy thế nào đây?

Nhưng mà ấn ký bản nguyên của mình nằm trong tay chủ nhân, có chạy cũng vô dụng.

Chương 311

Ôi, chỉ còn cách chiến đấu thôi, thảm quá.” Vạn Mệnh Hoàng Miêu thở ngắn thở dài, mặt mèo hiện rõ vẻ không còn gì để luyến tiếc, rõ ràng mâu thuẫn hiện tại không thể hóa giải được nữa, hỏa khí của hai bên đều rất lớn.

Nó thực sự muốn chạy ra giữa nói câu “Dĩ hòa vi quý”, nhưng lại không dám, e là vừa chạy ra sẽ bị đám sinh linh này tập hỏa đánh chết ngay lập tức.

“Nói nhiều như vậy rồi mà vẫn không ra tay sao?

Thôi được, để ta lên trước vậy.” Đối mặt với mười một tôn sinh linh cửu trọng thiên, phản ứng của Lâm Nguyên cực kỳ dứt khoát.

Oành!

Hắn căn bản không có ý định đối thoại với chúng, bước ra một bước đã xuất hiện trước mặt con đại điểu Già Lâu La kia, sau đó một quyền đánh xuống.

“Lệ!” Già Lâu La đại kinh thất sắc, đôi cánh mạnh mẽ dang rộng, quanh thân bùng lên ngọn lửa hừng hực, phù văn đại đạo như biển cuồn cuộn tuôn ra nhấn chìm cả dải trời dài.

Oành!

Sau lưng nó hiện ra một đạo hư ảnh, hách nhiên cũng là một con đại điểu, quanh quẩn Hỗn Độn khí, cư nhiên là Hỗn Độn Thôn Thiên Tước trong ba nghìn Ma Thần!

Hiển nhiên bản nguyên mà con Già Lâu La này dung hợp chính là bản nguyên Hỗn Độn Thôn Thiên Tước, tuy bị Lâm Nguyên áp sát nhưng phản ứng của nó nhanh như chớp, cực kỳ nhạy bén, lập tức

thôi động luồng sức mạnh mạnh nhất này.

Oành long!

Vạn đạo như sắp sụp đổ, Già Lâu La kêu dài, thần quang vô tận, há miệng ra xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ như muốn nuốt chửng Hỗn Độn Hải lao về phía Lâm Nguyên.

Một ngọn núi khổng lồ gần đó chỉ cần chạm phải một tia sức mạnh trong đó đã oanh nhiên tan rã, sụp đổ, bị hút vào vòng xoáy hóa thành bụi phấn, đáng sợ vô cùng.

Tất cả những điều này đều diễn ra trong chớp mắt, Già Lâu La thể hiện thực lực kinh người, dù trong đám cường giả cửu trọng thiên cũng không phải kẻ yếu, vô cùng khả sợ.

Tuy nhiên, khắc sau, quyền đầu của Lâm Nguyên giáng xuống, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, vòng xoáy vỡ vụn, Già Lâu La thảm khiếu, thân thể nổ tung, một đám sương máu bùng nở trên trời cao.

Một quyền rơi xuống, cường giả Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên vẫn lạc!

"Hắn một quyền đánh chết Già Lâu La rồi?" Đám sinh linh chí cường cửu trọng thiên này kinh hãi, cảm thấy một luồng hơi lạnh bốc lên, bị Lâm Nguyên dọa sợ đến mức sắc mặt đều đại biến.

Cảnh tượng này quá gây chấn động, khiến lòng người dậy lên sóng gió kinh hoàng, đó là tồn tại đã bước chân lên đỉnh phong chí cường, thực lực thao thiên, vậy mà bị người ta một quyền đánh nổ, đến nguyên thần cũng bị tiêu diệt.

Nhất thời, đám sinh linh chí cường đều khựng lại một nhịp, không dám tiếp tục xông lên.

Ong ~~ Giữa không trung, huyết nhục ngưng tụ, Già Lâu La tái hiện, tu hành tới Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên thì sau khi bị giết

vẫn có thể phục sinh, sinh mệnh lực vô cùng cường đại.

"A..." Già Lâu La phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ, vỗ cánh lao về phía Lâm Nguyên, đôi mắt phun ra lửa giận xuyên thủng hư không.

Nó nổi trận lôi đình, sau khi bước vào cảnh giới cửu trọng thiên, nó chưa từng bị thương nặng như vậy, lại còn bị người ta một quyền oanh sát trước mặt bao nhiêu kẻ khác.

Nó phải gột rửa nỗi nhục này!

"Ngươi đánh lén ta, khiến ta không kịp phản ứng mới phải chịu thiệt thòi lớn.

Chỉ cần ta nghiêm túc lại, dù không thể đánh bại ngươi thì cũng có thể cho ngươi một bài học sâu sắc!" Đại điểu Già Lâu La gào lớn, oành một tiếng, Hỗn Độn Thôn Thiên Tước xuất hiện sau lưng nó, vươn mình há cái mồm như chậu máu định nuốt chửng Lâm Nguyên.

Thần thông, Thôn Thiên Thuật!

Trong nháy mắt, trời đất đều tối sầm lại.

Con Thôn Thiên Tước kia quá khổng lồ, xung quanh sừng sững những ngọn núi lớn, vậy mà cái mồm nó há ra cư nhiên còn to hơn những ngọn núi đó gấp nhiều lần, giống như có thể nuốt trọn tất cả, bóng dáng Lâm Nguyên trước cái mồm thôn thiên này càng trở nên nhỏ bé, nhìn từ xa chỉ là một điểm đen nhỏ.

Hiển nhiên, lần này Già Lâu La đã thôi động toàn bộ sức mạnh, tấn công nhanh như chớp, thề phải làm Lâm Nguyên trọng thương.

Những sinh linh chí cường khác đều hiện lên vẻ ngưng trọng, Hỗn Độn Thôn Thiên Tước mạnh mẽ vô biên, có thể nuốt chửng vạn vật, truyền thuyết thậm chí có thể trực tiếp nuốt chửng Hỗn Độn chi khí để hóa thành dưỡng phân cho bản thân.

Đây là tồn tại hung hãn khét tiếng trong đám Ma Thần.

Già Lâu La sau khi dung hợp bản nguyên Hỗn Độn Thôn Thiên Tước cũng phi đồng phàm hưởng, dù ban đầu chịu thiệt nhưng khi phản ứng lại đã lập tức thể hiện tư thái dữ tợn.

"Nếu là trước khi ta đột phá thì còn có thể tạo ra chút uy hiếp cho ta, nhưng giờ thì không được rồi." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Trong mắt hắn chợt lóe lên một tia lãnh mang, đột ngột chuyển động, oành một tiếng, cư nhiên hóa thành một con Hỗn Độn Cự Côn khổng lồ, thể hình trướng lớn.

Côn, dù ở Hồng Hoang hay Hỗn Độn đều là đại diện cho thể hình to lớn, ngay cả Hỗn Độn Thôn Thiên Tước cũng không sánh bằng.

Bên trong cái mồm máu kia, Lâm Nguyên đột ngột hiện ra thân hình Cự Côn trướng lớn, trực tiếp từ bên trong làm con Thôn Thiên Tước trướng to ra, cái mồm càng há càng rộng không tài nào khép lại được, cuối cùng trong một tiếng kêu bi thảm, xuy lạt một tiếng, cái mồm kèm theo cả thân thể đều bị trướng nổ tung.

"Hỗn Độn Cự Côn?

Đó là khắc tinh của Hỗn Độn Thôn Thiên Tước!" Già Lâu La hãi hùng, lòng dâng lên nỗi sợ hãi cực độ, không cần suy nghĩ, quay đầu bỏ chạy ngay lập tức.

"Trước đó ta giết ngươi, ngươi có thể phục sinh, giờ ta giết ngươi lần nữa để xem liệu ngươi có còn phục sinh được không." Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Oành!

Một luồng dao động khả sợ bùng phát, Lâm Nguyên thôi động Quy Khư chi đạo, vực sâu khổng lồ giáng lâm, lập tức thôn phệ con Già Lâu La đang chạy trốn vào trong, sau đó tịch diệt chi lực oanh nhiên

bùng phát.

"A..." Tức thì, tiếng thê lệ thảm khiếu truyền ra từ trong vực sâu đen ngòm kia.

Lâm Nguyên hiện tại vẫn chưa tìm được bản nguyên đại đạo của Quy Khư chi đạo, chỉ mới dung hợp được đạo tắc quang vũ, do đó lĩnh ngộ đối với Quy Khư chi đạo không sâu, chỉ mới dung hợp được hai mươi phần trăm.

Nhưng lần này hắn lại dùng Lực chi pháp tắc để thôi động môn đại đạo này, khiến uy năng của nó tăng vọt, thể hiện ra sức mạnh đỉnh phong.

Do đó chỉ trong sát na, Già Lâu La đã bị ma diệt hoàn toàn, nhục thân không còn, nguyên thần không còn, hóa thành tro bụi, chỉ còn lại một đoàn bản nguyên Hỗn Độn Thôn Thiên Điểu.

Bạt!

Vực sâu tiêu tan, Lâm Nguyên đưa tay chụp một cái, bản nguyên Thôn Thiên Điểu bay vào tay hắn, được hắn thu vào trong thể nội thế giới.

Cảnh tượng này lập tức gây ra chấn động cực lớn đối với những sinh linh chí cường khác, đứa nào cũng trợn tròn mắt, lộ ra ánh mắt không thể tin nổi, cảm thấy không tài nào hiểu được.

"Hắn cư nhiên có thể dung hợp hai loại đạo tắc, chuyện này làm sao có thể?

Một sinh linh chẳng phải chỉ có thể tu hành một loại quy tắc thôi sao?" Con Thanh Sí Dạ Xoa kinh hãi kêu lớn.

"Chuyện gì thế này?

Chủ nhân cư nhiên có thể kiêm tu đại đạo?

Dù là ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần xếp hàng đầu cũng không thể làm được điều này!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng ngây người.

Nó là Hỗn Độn Ma Thần, kiến thức rộng rãi, biết rằng đạo tắc quang vũ và bản nguyên đại đạo đều là bố cục của Hỗn Độn Ma Thần, một sinh linh tối đa chỉ có thể tu hành một loại.

Nếu sau khi dung hợp một loại đại đạo mà còn muốn dung hợp loại khác, hai loại đại đạo sẽ xung đột lẫn nhau, xé rách cả nhục thân và nguyên thần.

Lâm Nguyên có thể đồng thời thể hiện ra hai loại đại đạo, nghĩa là hắn đã trấn áp được sự xung đột giữa các đại đạo, muốn làm được điều này khó hơn lên trời, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần xếp đầu cũng khó lòng thành công.

Chuyện này quá đỗi không tưởng.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu trước đó đã thấy Lâm Nguyên rất mạnh, nhưng giờ mới phát hiện hắn còn đáng sợ hơn nhiều so với những gì nó tưởng tượng.

Chương 312

Bạt!

Lâm Nguyên bước ra một bước, lần này lao về phía Thanh Sí Dạ Xoa.

Đám sinh linh này vì chấn kinh nên hành động có chút trì trệ, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Đáng chết, kẻ này quá đáng sợ, chúng ta hãy cùng lên, đánh đơn lẻ thì kết cục chỉ có một, đó là chết!" Thanh Sí Dạ Xoa gào lớn.

Thấy Lâm Nguyên lao tới, lòng nó dâng lên hơi lạnh và nỗi sợ hãi, vì vừa rồi chính mắt nó thấy Già Lâu La đã chết trong tay hắn như thế nào!

Nhưng dù sợ hãi, Thanh Sí Dạ Xoa không hề bỏ chạy, ngược lại kích phát ra một loại tâm tính hung lệ hăng máu, cầm cương xoa đâm về phía Lâm Nguyên.

Cây cương xoa này lưu chuyển ánh kim loại, lại lan tỏa một luồng bản nguyên khí tức, hách nhiên là một kiện thần vật bản nguyên Hồng Hoang!

Uy năng không thua kém gì Tiên thiên chí bảo!

Một nhát đâm ra, thời gian trường hà đều bị đâm thủng, trời đất nổi cuồng phong, đáng sợ vô biên.

Lâm Nguyên không né không tránh, chỉ giơ tay lên, lòng bàn tay phát quang, phù văn đại đạo như biển giống như vung lên một phiến thượng thương đạo trường phách xuống.

Oành!

Cương xoa nổ tung, hóa thành một đoàn bản nguyên chi khí thuần túy.

Thần vật bản nguyên sánh ngang Tiên thiên chí bảo cư nhiên bị Lâm Nguyên dùng nhục thân đánh nát trong nháy mắt.

Thanh Sí Dạ Xoa đại hãi, theo bản năng muốn lùi lại né tránh, nhưng Lâm Nguyên đã tới trước mặt nó, ánh mắt đạm mạc, một chưởng ấn lên đầu nó.

Oành!

Sức mạnh bàng bạc phun trào, đầu Thanh Sí Dạ Xoa nổ vỡ, nguyên thần tiêu diệt, đang định phục tô thì Quy Khư vực sâu hiện lên, tịch diệt chi lực phun trào ma diệt nó hoàn toàn.

Đám sinh linh chí cường hãi hùng, trong thời gian ngắn ngủi đây đã là sinh linh cửu trọng thiên thứ hai chết dưới tay Lâm Nguyên, giống như chặt hoa cắt rau vậy, quá dứt khoát!

Chúng sợ hãi nhưng vùng địa vực này đã bị Lâm Nguyên phong tỏa, chạy cũng không chạy được, nên tất cả đều nộ hống, từng luồng khí tức đáng sợ bùng phát, đồng loạt lao vào giết Lâm Nguyên, bộc phát toàn bộ sức mạnh không hề giữ lại chút nào.

Lâm Nguyên mặc nhiên lao tới nghênh chiến.

Oành!

Giống như hai luồng hồng lưu Hỗn Độn va chạm vào nhau, tiếng oanh minh thấu trời, đại chiến lập tức trở nên bạch nhiệt hóa!

"Hống!" Một con Kim Mao Hống gào thét, tiếng hống làm rụng cả tinh nguyệt, quần sơn rung chuyển dữ dội, một luồng âm ba vô hình tuôn ra đánh vào thân thể Lâm Nguyên.

Mạnh quá, đây là một loại chí cường âm sát chi đạo, có thể rã rời

huyết nhục, làm vỡ thần hồn, khiến nguyên khí cũng tan nát, tất cả đều biến thành bụi trần.

Đây là một loại đại đạo chi âm mang theo sát phạt khí tuyệt thế, thủ đoạn thông thường căn bản không phòng ngự nổi, không ngăn cản được sự xuyên thấu của âm ba, hầu như vừa xuất hiện đã làm đối thủ bị thương.

Thân thể Lâm Nguyên cũng khẽ run lên, nhưng khắc sau, thanh quang xông thẳng lên trời, huyết khí cuồn cuộn bốc lên, nhục thân chí cường của hắn oanh minh chống đỡ được đạo âm sát phạt.

Sau khi dung hợp mười ba kiện thần vật bản nguyên, tu vi của hắn bước vào lục trọng thiên, căn nguyên cũng tăng thêm một đoạn lớn, kéo theo nhục thân cũng tăng cường gấp nhiều lần.

Đạo âm đánh vào, nhục thân chỉ khẽ chấn động là hóa giải được tất cả, khiến nó không thể phát huy tác dụng.

Oành!

Và khắc sau, Lâm Nguyên lại xông ra, thôi động không gian pháp tắc, đến trước mặt con Kim Mao Hống kia, vẫn như trước, một chưởng phách xuống.

Oành!

Thân thể Kim Mao Hống nổ tung, sau đó Quy Khư thần nguyên tuyên cổ cao thiên thôn sạch huyết nhục của nó, tịch diệt chi lực cuồn cuộn ma diệt hoàn toàn.

“Tốc độ của hắn quá nhanh, nhục thân cũng cường hoành khác thường, một khi áp sát là chỉ trong một chiêu có thể giết chết và ma diệt chúng ta.

Chúng ta phải tìm cách trói buộc hành động của hắn, giảm tốc độ của hắn xuống!” Bát Tí Bạo Long gào lớn.

“Để ta!” Một tôn sinh linh chí cường quát to.

Đó là một con bướm đêm khổng lồ, trên cánh có ức vạn loại màu sắc, lúc này đột nhiên bay lên trời cao, vỗ cánh, khắc sau liền có vô số bụi sáng rơi rụng bao vây Lâm Nguyên.

“Ta có thể tạo ra huyễn cảnh để nhốt hắn lại, lúc đó các ngươi hãy tranh thủ tấn công!” Con bướm đêm khổng lồ này kêu lớn.

Ong!

Lời nó vừa dứt, đám bụi sáng kia liền lóe lên, cấu thành một tòa trận pháp khổng lồ, một luồng sức mạnh vô hình lan tỏa, nguyên thần Lâm Nguyên trong nháy mắt hơi choáng váng.

Hắn phát hiện mình đã vào một vùng thiên địa khác, Hỗn Độn Hải vô biên vô tận, từng tôn Hỗn Độn Ma Thần đứng sừng sững, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào hắn.

Hắn có kích thước bình thường, nhưng những Hỗn Độn Ma Thần kia lại to lớn như ngọn núi, từng tôn đứng đó khí thế ngút trời, sự tương phản giữa hai bên cực kỳ mãnh liệt, đầy tính áp bách khiến người ta nảy sinh cảm giác tuyệt vọng và sợ hãi.

“Chết!” Ba nghìn tôn Hỗn Độn Ma Thần đồng thời nộ hống, thay nhau thôi động thần thông chí cường lao vào giết Lâm Nguyên, trong nháy mắt Hỗn Độn Hải đều bị bốc hơi cạn sạch, thập phương phá diệt, dường như tất cả đều sắp bị đánh nát.

“Loại huyễn cảnh này mà muốn nhốt được ta sao?” Lâm Nguyên lắc đầu.

Lúc trước khi nhận truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, hắn đã thấy cảnh tượng Bàn Cổ đại thần một rìu chém chết ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, những Hỗn Độn Ma Thần trước mắt này tuy cường hoành đáng sợ nhưng trong mắt Lâm Nguyên thì không đáng một xu.

Ánh mắt Lâm Nguyên băng lãnh, quan tưởng Bàn Cổ, chỉ nghe một tiếng nổ lớn, phía sau ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần kia, một tôn thân ảnh Bàn Cổ vô cùng nguy nga từ từ hiện lên.

Dù là những Hỗn Độn Ma Thần bàng bạc vô cùng thì trước thân ảnh Bàn Cổ kia cũng nhỏ bé như kiến hôi, chỉ là những điểm đen nhỏ.

Bàn Cổ ánh mắt đạm mạc, một rìu chém ra, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần lập tức kinh hoàng thất sắc, chạy tán loạn, sau đó huyễn cảnh này lập tức sụp đổ.

"A..." Con bướm đêm khổng lồ kia phát ra một tiếng thảm khiếu, lăn lộn giữa không trung, húc đổ một ngọn núi lớn, tinh thần sụp đổ ngay lập tức, không tài nào chịu đựng nổi.

Cảnh tượng vừa rồi là cuộc đối đầu về tinh thần và nguyên thần, khi Lâm Nguyên quan tưởng ra Bàn Cổ, con bướm đêm này đã định sẵn là phải vẫn diệt.

Tuy nhiên nó cũng không phải không có tác dụng, dẫu sao cũng đã cầm chân Lâm Nguyên được một chút.

Cao thủ giao tranh, chút thời gian ngắn ngủi này đã đủ quyết định thắng bại.

Những sinh linh chí cường khác thấy bướm đêm bị trọng thương tuy có kinh ngạc nhưng tay chân không hề chậm lại chút nào, trong nháy mắt, tám đạo thần thông mang tính hủy diệt đã nhấn chìm Lâm Nguyên.

Chúng không hề giữ lại chút gì!

Qua mấy lần giao thủ vừa rồi, chúng đã biết Lâm Nguyên là một mối đe dọa mạnh mẽ chưa từng có, thực sự có năng lực đánh chết hoàn toàn chúng!

Do đó, khi tìm được cơ hội này, mỗi một tôn sinh linh chí cường

đều dốc toàn lực, đồng thời thôi động thần thông chí cường chỉ nắm giữ được sau khi dung hợp bản nguyên đại đạo.

Trong hư không hiện lên từng đạo thân ảnh bàng đại, đó chính là Hỗn Độn Ma Thần phía sau chúng, khiến vùng thiên địa này rung chuyển dữ dội như sắp nổ tung vào khắc sau.

Có tượng khổng lồ Hỗn Độn giày xéo đại địa, có dây leo xanh đâm thủng Hỗn Độn Hải vô tận, có một luồng khí lưu đè nát từng phiến thế giới...

Các loại dị tượng đáng sợ hiện ra, bát hoang chấn động mạnh.

Oành!

Chương 313

Hư không nổ tung, sóng xung kích đáng sợ bùng phát, hàng trăm ngọn núi lớn cùng lúc sụp đổ, vùng địa vực này như rơi vào thời đại đại hủy diệt, tất cả đều đang tan rã.

"Đáng sợ quá." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà run sợ, tám tôn sinh linh cửu trọng thiên hợp lực, đó là đòn tấn công khả sợ đến nhường nào?

Gần như không thể trốn thoát!

Nó và Lâm Nguyên đã hoàn toàn bị trói buộc với nhau, tự nhiên muốn lên cứu viện, nhưng đối mặt với cảnh tượng đáng sợ này, nó phát hiện mình cư nhiên không thể xen tay vào được.

"Dù sao cũng đều là sinh linh cửu trọng thiên, ai có thể kém hơn ai?

Đều ở cùng một tầng thứ, sức mạnh tương đương, trong tình huống này lấy một đối nhiều thì tuyệt đối không có sinh cơ!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghĩ thầm.

Tuy nhiên ngay sau đó nó trợn to mắt.

Khi sóng xung kích của cuộc chiến lắng xuống, một đạo thân ảnh bất hủ đứng sừng sững giữa hư không, lưu động thanh sắc hà quang, trên người chỉ có một vết thương nhỏ xíu.

Cứ như thể đòn tấn công vừa rồi chỉ là một con mèo nhỏ cào một cái lên người hắn, chỉ để lại vài vết thương ngoài da, ngoài ra không có tổn thất gì cả.

"Oành!" Bát Tí Bạo Long, Hoàng Kim Thần Tượng cùng đám sinh linh chí cường khác thấy cảnh này đều thấy đầu óc oanh minh, trong

mắt hiện rõ vẻ không thể tin nổi.

Cảnh tượng này quá đỗi kinh tủng.

Vừa rồi chúng đã tấn công toàn lực, đem hết những thủ đoạn mạnh nhất ra rồi!

Kết quả Lâm Nguyên cư nhiên chẳng hề hấn gì!

Đây là ảo giác sao?!!

Chẳng lẽ hắn cũng giống con bướm đêm kia, có tạo nghệ đăng phong tạo cực trong huyễn thuật?

"Đây chính là lục trọng thiên sao." Trong lòng Lâm Nguyên cũng nảy sinh một tia cảm thán, sau khi bước vào cảnh giới lục trọng thiên, thực lực của hắn có thể nói là bùng nổ toàn diện!

Nếu nói trước khi đột phá, việc thu thập cường giả cửu trọng thiên còn cần tiêu tốn chút sức lực.

Thì hiện tại, dù có tám chín tôn sinh linh chí cường cùng liên thủ cũng chỉ có thể để lại chút vết thương ngoài da trên người hắn!

Cảnh giới, nhục thân, nguyên thần của hắn đều có sự thăng tiến nghiêng trời lệch đất!

Trước đó hắn còn tưởng muốn tiêu diệt đám sinh linh chí cường này sẽ phải trải qua một trận khổ chiến, nhưng giờ xem ra hoàn toàn không cần, đây là một trận chiến nghiền ép.

"Các vị, mời đi chết cho." Lâm Nguyên lên tiếng, giọng nói bình tĩnh làm chấn động tâm thần của tất cả sinh linh chí cường, chúng nhìn nhau một cái rồi cư nhiên cùng bỏ chạy về phía xa.

Dù là cường giả tuyệt đỉnh cửu trọng thiên nhưng chúng vẫn bị cảnh tượng vừa rồi dọa cho vỡ mật, chúng cùng liên thủ mà kết quả chỉ khiến Lâm Nguyên bị thương nhẹ.

Chuyện này quá khủng khiếp.

Thân hình Lâm Nguyên huyễn diệt, đuổi theo phía trước.

Hắn cũng không vội vã, dù sao đã dùng Nguyên thuật phong tỏa phiến thiên địa này, những chí cường sinh linh kia không tài nào chạy thoát.

"Tha cho ta, ta có thể đi theo ngươi, phụng ngươi làm chủ!" Một con Thập Thủ Giao Long gào lớn, nó bị Lâm Nguyên đuổi kịp, biết rõ mình không phải đối thủ nên muốn cầu xin tha mạng.

"Nếu ngươi chỉ dung hợp Đạo Tắc Quang Vũ, ta còn có thể tha cho ngươi một mạng, chỉ tiếc trong cơ thể ngươi có Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Mỗi một loại Đại Đạo chỉ có một phần Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, tôn hung thú này đã dung hợp rồi thì chỉ có cách giết nó đi mới có thể lấy ra bản nguyên.

Tuy rằng hắn và con hung thú này không có thù oán gì, nhưng hắn không phải hạng người tâm từ thủ nhuyễn, ở thời đại đại tranh thế này, nếu không tìm mọi cách tăng cường thực lực của mình, cuối cùng người chịu thiệt chỉ có bản thân hắn.

Lâm Nguyên tựa như hóa thân thành Bàn Cổ, mỗi một tấc cơ thể đều tỏa ra huyết quang, huyết khí như biển cả nhấn chìm cả bầu trời, nắm đấm mang theo sức mạnh bùng nổ oanh ra phía trước.

"A...!" Con Thập Thủ Giao Long tuyệt vọng gầm thét, dốc toàn lực thúc động, phía sau hiện ra một hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần, mười cái đầu giao long đồng thời phun ra một luồng sáng chói mắt.

Mười luồng sáng hợp nhất, trong nháy mắt lấn át cả mặt trời trên cao, khiến thế giới đều ảm đạm thất sắc, xé rách thiên khung, lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Đây là chí cường thần thông của Ma Thần, một khi thi triển, sát lực kinh thế, có thể xuyên thủng cả cái thế cường giả.

Thế nhưng, khi luồng sáng ấy va chạm với nắm đấm của Lâm Nguyên, lại bị đánh nổ tung một tiếng, sau đó thế công của hắn không hề dừng lại, tiếp tục giáng xuống thân thể Thập Thủ Giao Long.

Oanh!

Tôn chí cường thần linh này nổ tung thành ức vạn mảnh vụn, ngay sau đó Quy Khư Vực Sâu giáng lâm, triệt để ma diệt nó.

Đây chính là thực lực hiện tại của Lâm Nguyên, chỉ cần một đấm là có thể oanh sát cường giả Cửu Trọng Thiên.

Sau khi đột phá đến Lục Trọng Thiên, thực lực của hắn đã tăng tiến đến mức không thể tưởng tượng nổi.

"Chạy mau, tên này là một quái vật!" Những hung thú khác kinh hãi hét lớn, có con tốc độ kinh người, thậm chí đã bay đến rìa đại trận Phong Thiên Tỏa Địa, muốn xuyên qua lớp màn sáng nguyên lực kia để trốn ra ngoài.

Oanh!

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, lớp màn sáng nguyên lực kia rung động, sinh ra một phản chấn cực lớn, đánh bật tôn chí cường sinh linh kia trở lại.

Cảnh tượng này làm tất cả chí cường sinh linh ngây dại, trong mắt lộ rõ vẻ tuyệt vọng.

Chạy không thoát, đánh không lại, chẳng lẽ họ đã bước vào đường cùng?

Họ vốn dĩ chỉ là sinh linh tầng thấp ở Hồng Hoang, trải qua một phen giết chóc kịch liệt mới đoạt được Đại Đạo Bản Nguyên, phá

nhập Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, có thể sánh ngang với Hồng Quân, vốn tưởng rằng từ nay một bước lên mây, không ngờ giây tiếp theo lại đón nhận ngày tàn, loại đả kích này đủ để khiến người ta sụp đổ.

"Ha ha, ha ha ha ha, phù sinh chẳng qua là một giấc mộng dài, chuyên môn trêu đùa ta." Một tôn chí cường sinh linh cuồng cười, thần thái điên dại, đạo tâm đã hoàn toàn sụp đổ, ngay cả tu vi của bản thân cũng không khống chế được, ức vạn đạo vận từ trong cơ thể tán dật ra ngoài.

Những sinh linh có tu vi tăng vọt như thế này, đạo tâm vốn đã rất kém, chịu phải xung kích lớn như vậy mà sụp đổ ngay lập tức là chuyện rất bình thường.

Oanh!

Cuối cùng, nó vậy mà tự bạo, nổ tung tan tành, triệt để yên diệt.

Lâm Nguyên thần sắc lạnh nhạt, thu lấy Đại Đạo Bản Nguyên của nó, tiếp tục truy sát những sinh linh còn lại.

"Quá mạnh, quá mạnh mẽ rồi!

Một mình áp đảo mười một vị cường giả Cửu Trọng Thiên, truy sát đến mức họ không đường lên trời, không cửa xuống đất, còn ép cho đối phương phải tự bạo!

Hơn nữa, tu vi của chủ nhân mới chỉ có Lục Trọng Thiên thôi đó!

Trong thế giới Hỗn Độn, thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, ta cũng được coi là kẻ kiệt xuất, nhưng so với chủ nhân thì đúng là không bằng một hạt bụi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà tâm kinh nhục khiêu, chịu đả kích nặng nề.

Oanh oanh oanh!!!

Những tiếng nổ đáng sợ liên tục vang lên, đó là Lâm Nguyên đang thu hoạch.

Mỗi một quyền hạ xuống, luôn có một tôn chí cường sinh linh ngã xuống, sau đó bị thu đi Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

"Chết tiệt, chỉ có thể mạo hiểm thôi." Khi chỉ còn lại Bát Tí Bạo Long, đôi mắt nó lóe lên tia hung tàn dữ tợn, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang lao về phía vùng lõi.

Hành động này khiến Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghi hoặc, vùng lõi có màn sương che chắn, lao vào đó thì làm được gì?

Chương 314

Khoảnh khắc sau, nó liền hiểu ra nguyên nhân, Bát Tí Bạo Long vậy mà cũng tìm thấy một vết nứt trên màn sương, hơn nữa nó còn nằm bên trong đại trận Phong Thiên Tỏa Địa.

"Vút!" Bát Tí Bạo Long thu nhỏ hình thể, muốn lao vào vết nứt đó, hòng tiến vào vùng lõi.

Trước đó nó không làm vậy vì không muốn mạo hiểm, nhưng giờ thì không còn cách nào khác.

Tuy nhiên, nó mới lao được nửa đường thì không cách nào tiến thêm được phân hào.

Hóa ra Lâm Nguyên đã đuổi kịp, một tay nắm chặt lấy đuôi nó.

Tu vi của hắn cường đại nhường nào?

Chỉ một cái nắm tay, Bát Tí Bạo Long không tài nào giằng ra được!

"Ngươi thả tay ra cho ta!" Nó gào lớn, trên đuôi bốc lên thiên vạn luồng sáng, chém vào lòng bàn tay Lâm Nguyên, phát ra những tiếng leng keng.

Những luồng sáng như thế này có thể tùy tiện xẻ đôi một đại thiên thế giới, nhưng sau một hồi thanh âm giòn giã, lòng bàn tay Lâm Nguyên lại không hề hấn gì, ngay cả một vết trắng cũng không có.

"Quái vật!" Bát Tí Bạo Long nghiến răng, với tư cách là kẻ mạnh nhất trong nhóm chí cường sinh linh này, nó vốn không có ý định giao đấu với Lâm Nguyên.

Đuôi nó rung lên, vậy mà tự chặt đứt đoạn đuôi để cầu sinh.

Oanh!

Tinh huyết tuôn trào, nhuộm đỏ hư không.

Đối với Bát Tí Bạo Long, cái đuôi là bộ phận rất quan trọng, chuyên dùng để dự trữ tinh huyết, chặt đứt nó đi thì tu vi sẽ sụt giảm nghiêm trọng, không biết bao lâu mới khôi phục được.

Nhưng không còn cách nào khác, chỉ có thể làm vậy.

Vút!

Trong mắt Bát Tí Bạo Long vừa đau đớn vừa điên cuồng, nó thúc động tàn khu tiếp tục lao về phía vết nứt.

"Nếu ta có thể tiến vào vùng lõi mà không chết, Vu Nguyên, ngươi hãy nhớ lấy, tất cả những gì ngươi làm với ta hôm nay, ta nhất định sẽ bắt ngươi hoàn trả gấp trăm lần!" Vừa lao đi, Bát Tí Bạo Long vừa buông lời hăm dọa.

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Lâm Nguyên chỉ đưa chân ra, nhẹ nhàng giậm một cái.

Oanh!

Đại địa chấn động, từng luồng thần hoa lao vút lên trời như những sợi xích trói rồng, ngay lập tức quấn lấy Bát Tí Bạo Long tầng tầng lớp lớp, trói chặt nó tại chỗ.

Đó chính là Nguyên thuật mà Lâm Nguyên mới nắm vững.

Ở nơi nguyên lực nồng đậm thế này, hắn chính là chúa tể, Bát Tí Bạo Long làm sao thoát được.

"A...!" Bát Tí Bạo Long tuyệt vọng gào thét, nó giống như một con dã thú sắp chết, trong mắt bộc phát tia điên cuồng.

Một tiếng oanh vang lên, phía sau nó hiện ra một thân ảnh khổng lồ, hắc nhiên là Thái Cổ Thủy Ma Long trong số ba ngàn Hỗn Độn Ma

Thần, tồn tại cùng đẳng cấp với Thái Hư Cổ Long và Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng.

Ma khí cuồn cuộn ngút trời, trong cơn tuyệt vọng, Bát Tí Bạo Long dường như đã khế hợp được với một loại đặc chất nào đó của Thái Cổ Thủy Ma Long, uy năng đột ngột tăng vọt, từng sợi xích nguyên lực đang trói nó bị đánh gãy liên tục.

Nó lập tức thoát khỏi sự ràng buộc, lao về phía Lâm Nguyên oanh sát, kèm theo màn sương đen ngút trời, tựa như Thủy Ma Long sống lại!

Lâm Nguyên hơi ngạc nhiên, gật đầu nói: "Cũng không tệ." Nói xong, hắn hơi nghiêm túc một chút, nắm đấm tỏa ra ánh sáng rực rỡ, thanh hà chói mắt, từng sợi Lực chi pháp tắc quấn quanh, sau đó một quyền oanh ra, va chạm với đối phương.

Oanh!

Bát Tí Bạo Long nổ tung ngay tại chỗ, nguyên thần yên diệt, thân tử đạo tiêu.

Đến đây, mười một vị sinh linh Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên toàn quân bị diệt, bị một mình Lâm Nguyên quét sạch.

"Chủ nhân, ngài quá mạnh rồi!

Chuyện vượt cấp chiến đấu thì không nói làm gì, đằng này ngài còn lấy một địch nhiều, tạo ra một màn nghiền ép hoàn toàn, thiên phú chiến lực này đúng là không từ ngữ nào tả xiết." Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy trận chiến kết thúc liền vội vàng chạy tới nịnh nọt, khuôn mặt mèo đầy vẻ nịnh hót.

Tuy nhiên, lời này của nó cũng xuất phát từ tận đáy lòng, chiến tích của Lâm Nguyên thực sự quá ma ảo, cho dù là những Hỗn Độn Ma Thần mạnh nhất cũng không làm được đến mức này.

“Ngươi đứng bên cạnh canh gác, ta cần luyện hóa Đại Đạo Bản Nguyên.” Lâm Nguyên không để ý đến Vạn Mệnh Hoàng Miêu, tùy ý dặn dò một câu, sau đó đưa tay lên hư không, nhẹ nhàng chộp một cái.

Oanh!

Những khối Đại Đạo Bản Nguyên rơi rớt khắp nơi và những khối bị Lâm Nguyên thu lại trước đó đồng thời bay lên không trung.

Hống!

Những tiếng gào thét vang lên, những cảnh tượng kinh khủng hiện ra: nào là Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng há to cái mồm máu nuốt chửng từng đầu Ma Thần, nào là Thái Cổ Thủy Ma Long nổi giận khiến ma khí ngút trời nhấn chìm cả biển Hỗn Độn, và những tôn Hỗn Độn Ma Thần khác đều hiển hiện uy năng hung sát của mình.

Những vị Hỗn Độn Ma Thần này đều nằm trong top ba ngàn của thế giới Hỗn Độn, mỗi vị đại diện cho một loại Đại Đạo và đã tu luyện nó đến cực hạn, nói họ là hóa thân của Đạo cũng không quá lời.

Khi tất cả tụ hội lại một chỗ, cảnh tượng ấy vô cùng hùng vĩ và đầy tính mộng ảo.

Lâm Nguyên mặt sắc bình tĩnh, vận chuyển công pháp, đồng thời nạp mười một đoàn Đại Đạo Bản Nguyên này vào trong cơ thể.

Oanh!

Trong nháy mắt, mười một luồng khí tức khủng bố bộc phát trong cơ thể hắn, công kích lẫn nhau.

Những loại Đạo đã dung hợp trước đó như Quy Khư chi đạo, Cự Kình chi đạo, Nguyệt Lượng Ma Thần chi đạo cũng hiện ra, gia nhập vào chiến đoàn.

Bên trong cơ thể Lâm Nguyên lập tức trở thành một bãi chiến

trường vô cùng kịch liệt, đạo vận cuồng bạo lao ra khỏi cơ thể, dễ dàng đánh nát từng ngọn đại sơn Hồng Hoang, cả dãy núi mênh mông này đều rung chuyển như sắp bị hủy diệt.

"Cái này cũng quá mãnh liệt rồi, chủ nhân không sợ mình nổ xác mà chết sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu trợn mắt hốc mồm.

Tuy trong trận chiến vừa rồi nó đã biết Lâm Nguyên có khả năng dung hợp nhiều loại Đại Đạo Ma Thần, nhưng hiện giờ tận mắt chứng kiến vẫn không khỏi kinh tâm động phách.

Giữa các Đại Đạo Ma Thần luôn có sự xung đột cực lớn, dùng từ "thủy hỏa bất dung" vẫn còn là nhẹ, một khi có người định dung hợp hai loại Đại Đạo, kết cục cuối cùng chắc chắn sẽ rất thê thảm.

Chưa từng có một tôn Ma Thần nào dám làm trái quy tắc này!

Một khi đã chọn Đại Đạo tu hành cho mình, họ chỉ tu luyện duy nhất loại đó, bởi họ biết tham lam quá nhiều kết quả chỉ có thân tử đạo tiêu!

Nhưng Lâm Nguyên lại dùng tư thái cường thế và bá đạo, phá vỡ thiết luật này!

"Nếu ta cũng có thể làm được như vậy thì tốt biết mấy, dùng một thân thể mà kiêm tu nhiều loại Đại Đạo, đó là thành tựu cỡ nào?

Chắc đến mười vị Ma Thần đứng đầu cũng phải ghen tị đỏ mắt!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu tràn đầy ngưỡng mộ.

Tuy nhiên, nhìn thấy tình cảnh lúc này của Lâm Nguyên, trong lòng nó không tránh khỏi lo lắng.

Bởi hiện tại trạng thái của Lâm Nguyên thực sự hơi tệ, nhiều loại Đại Đạo xung đột khiến cơ thể hắn không ngừng rung chuyển và phát ra tiếng oanh minh, có những chỗ thậm chí đã nứt ra từng vệt máu.

Trong trận chiến vừa rồi hắn không hề bị thương, nhưng giờ lại bị thương, nhục thân bất hủ nứt ra vệt máu, tiên huyết chảy ra, có thể thấy việc dung hợp nhiều loại Đại Đạo hung hiểm đến mức nào!

Nếu làm từ từ, mỗi lần chỉ dung hợp một hai loại, có lẽ sẽ tốt hơn nhiều.

Chương 315

Nhưng Lâm Nguyên lại nuốt chửng mười một đoàn Đại Đạo Bản Nguyên cùng một lúc, quả là đáng sợ, cảm giác chẳng khác gì tự tìm đường chết.

Oanh long!

Ức vạn đạo vận phun trào, thiên địa chấn động, nơi này như sắp bị yên diệt.

Nếu không phải thế giới Hồng Hoang đã tiến hóa gấp cả triệu lần, thì chỉ riêng ba động tu vi này thôi cũng đủ để làm sụp đổ toàn bộ thế giới Hồng Hoang, hủy diệt tất cả.

"Hống!" Ma Thần gào thét, từng hư ảnh Ma Thần phản chiếu trên bầu trời, đang giết chóc kịch liệt, mỗi lần ra tay đều là chí cường thần thông, thần âm Đại Đạo chấn động bầu trời.

Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng há miệng lớn muốn nuốt chửng một con cự tượng, nhưng ngay sau đó Thái Cổ Thủy Ma Long gầm nộ, ma khí ngút trời lập tức nhấn chìm nó.

Nguyệt Lượng Ma Thần cũng rất lợi hại, vung tay lên gọi ra một vầng minh nguyệt xoay tròn bay đi, chém về phía một vị Ma Thần khác, nhưng lại chọc giận Hỗn Độn Cự Kình, lập tức bị nghiền nát.

Quy Khư Nữ Thần là mạnh mẽ nhất, tế ra một vùng vực sâu, vậy mà muốn một mình đối đầu với tất cả cao thủ.

Vực sâu khổng lồ bành trướng, bao phủ lấy toàn bộ Hỗn Độn Ma Thần, trời đất tối sầm lại.

Nhưng hành động này đã gây ra phẫn nộ, một nhóm Hỗn Độn Ma Thần đồng thời ra tay, đánh nổ vực sâu đen kịt, thân thể Quy Khư Nữ

Thần cũng bị đánh tan xác.

Tuy nhiên, đây đều là do Đại Đạo Bản Nguyên trong cơ thể Lâm Nguyên diễn hóa ra, chỉ cần bản nguyên còn tồn tại, họ sẽ không chết.

Do đó, chỉ trong chốc lát, Quy Khư Nữ Thần lại tái ngưng tụ, một lần nữa lao vào trận chiến.

Oanh oanh oanh!!!

Trên bầu trời không ngừng nổ vang, đó là một trận hỗn chiến đáng sợ, đạo vận ức vạn trùng nhấn chìm cả quần sơn, những áo nghĩa Đại Đạo chí cao liên tục hiển hóa.

"Hung tàn quá, nhiều Ma Thần cuồng bạo thế này, ai có thể hàng phục nổi?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà ngây người.

Vút!

Đột nhiên, Lâm Nguyên mở bừng mắt.

Trước đó dường như hắn đang tích tụ sức mạnh, lúc này đột ngột bộc phát toàn lực, ánh mắt sắc lẹm xuyên thủng hư không, khí thế thăng vọt đến cực hạn.

Oanh!

Sau lưng hắn, một dòng trường hà Tam Thiên Đại Đạo hiện ra, cuồn cuộn mãnh liệt.

Trong đó có một dòng trường hà dường như bao quát tất cả, đại diện cho một loại bản chất nào đó, bỗng nhiên tỏa sáng, dâng lên những con sóng cao ức vạn trượng, khiến tất cả các dòng trường hà Đại Đạo khác đều rung chuyển, oanh minh.

"Trấn áp!" Lâm Nguyên quát lớn một tiếng.

Oanh!

Hắn thúc động Lực chi pháp tắc, một tôn Bàn Cổ thần nhân khổng lồ xuất hiện, còn to lớn hơn cả quần sơn, bá tuyệt vạn cổ, nhìn xuống biển Hỗn Độn, vung tay ấn xuống.

Phanh phanh phanh!!!

Trong nháy mắt, tổng cộng mười bốn hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần nổ tung.

Cơ thể Lâm Nguyên khôi phục vẻ bình lặng.

Tất cả Đại Đạo Ma Thần đều ngoan ngoãn trở lại, không còn xung đột mà cùng tồn tại trong cơ thể hắn.

Cảnh giới của Lâm Nguyên cũng theo đó mà thăng cấp.

Oanh oanh oanh!

Đạo vận nồng liệt vô cùng bộc phát, trong chớp mắt, hắn từ Hỗn Nguyên Cảnh Lục Trọng Thiên sơ kỳ bước vào trung kỳ, rồi tiếp tục thăng lên hậu kỳ.

Đến hậu kỳ vẫn chưa dừng lại mà tiến thẳng đến đại viên mãn Lục Trọng Thiên, chỉ còn cách Thất Trọng Thiên đúng một bước chân.

Thực lực của hắn lại một lần nữa tăng vọt một đoạn dài!

Oanh!

Dãy núi mênh mông rung chuyển, bản nguyên chi lực sôi trào, gào thét như rồng, tựa như từng dòng hồng lưu tinh không không ngừng tràn vào cơ thể Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng trong hư không, khí tức quanh thân cuồn cuộn như biển, được bao quanh bởi đạo vận vô tận, mỗi một sợi tóc đều tỏa thánh quang tinh oánh, dường như do Đại Đạo ngưng kết mà thành.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy cảnh này thì tâm thần thất thủ, nó cảm thấy thứ mình đang nhìn không phải Lâm Nguyên, mà là một vị chúa tể, chúa tể của vạn đạo!

Đạp lên ức vạn Đại Đạo, độc tôn giữa vũ trụ.

Oanh long!

Đột nhiên lúc này, vùng lõi của dãy núi dường như chịu phải xung kích gì đó, mạnh mẽ rung chuyển một cái, lập tức có vô số thần quang lao vút lên trời.

Chỉ nghe thấy những tiếng răng rắc vang lên, màn sương bao phủ vùng lõi đang nứt ra, lan rộng như mạng nhện.

Trong chớp mắt, vết nứt đã phủ kín màn sương, dường như khoảnh khắc sau sẽ hoàn toàn vỡ nát.

Những tia sáng chói mắt bắn ra qua những vết nứt đó, hách nhiên là bản nguyên chi khí vô cùng nồng đậm, tràn ngập khắp thiên địa.

Những ngọn núi khổng lồ đã vỡ nát ở khu vực này, dưới sự tư dưỡng của bản nguyên chi khí, vậy mà đang ầm ầm khôi phục nguyên trạng.

Còn có vô số cỏ cây vươn mình lên trời, một số sơn thạch cũng sinh ra linh trí.

Những hung thú vốn đã dung hợp Đạo Tắc Quang Vũ và có tu vi cường đại, vào lúc này cảnh giới cũng thăng cấp vùn vụt.

Nói tóm lại, thiên địa đại biến!

"Vùng lõi sắp xuất thế rồi sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu thoát khỏi cơn kinh ngạc về Lâm Nguyên, nhìn về phía đó, không khỏi kích động.

Trước đây chỉ có một chút bản nguyên chi khí thoát ra từ vết nứt mà đã hình thành nên mười ba món bản nguyên thần vật xung quanh,

Lâm Nguyên luyện hóa xong tu vi tăng vọt một đoạn lớn!

Từ đó có thể tưởng tượng được bên trong vùng lõi kia có những vật quý giá đến nhường nào!

Một khi vùng lõi chính thức mở ra, họ sẽ nhận được những lợi ích kinh thiên động địa!

Lâm Nguyên cũng dừng việc tu hành, nhìn về phía vùng lõi.

Chỉ có điều, tuy rằng màn sương bao phủ đã đầy vết nứt, nhưng ngay cả khi hắn dùng Bàn Cổ Chân Nhãn cũng không cách nào nhìn rõ bên trong có gì.

Hiển nhiên là vùng lõi vẫn chưa hoàn toàn mở ra!

Vẫn cần phải chờ đợi!

Nhưng chắc là không còn lâu nữa đâu.

Oanh long!

Và đúng lúc này, vùng lõi lại một lần nữa rung chuyển dữ dội, một luồng sáng nồng đậm do bản nguyên chi lực tạo thành lại lao vút lên trời cao.

Chương 316

Luồng sáng này có đường kính rộng ức vạn dặm, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, đi thẳng vào trong tinh không, rực rỡ đến cực điểm, trong khoảnh khắc gần như chiếu rọi toàn bộ Hồng Hoang.

Cảnh tượng này lập tức thu hút sự chú ý của những sinh linh đáng sợ khác trên đại địa Hồng Hoang.

Ngay tức khắc, nhiều nơi chấn động.

"Luồng sáng bản nguyên thật đáng sợ, đó là nơi kinh khủng nhường nào mới có thể nuôi dưỡng được bản nguyên chi lực nồng hậu đến vậy?

Trong đó chắc chắn có kỳ ngộ kinh thiên!" "Cho dù hiện nay Hồng Hoang thiên địa đại biến, nơi đó tuyệt đối cũng là vùng đất cơ duyên đỉnh tiêm nhất, nhất định phải đến đó xem sao, biết đâu có thể nắm bắt được thứ gì đó để một bước lên trời!" "Tất cả mọi thứ đều là của ta!" "..." Trong nháy mắt, trên đại địa Hồng Hoang bao la, sóng gió nổi lên, trong mắt nhiều sinh linh đáng sợ đều hiện lên vẻ phấn khích và khao khát vô cùng, thi nhau lên đường hướng về phía dãy núi mênh mông.

Hồng Hoang thiên địa đại biến đã lâu, nhiều nơi xuất hiện cơ duyên lớn, nhưng cảnh tượng bản nguyên ngưng tụ thành luồng sáng lao vào vũ trụ, chiếu sáng gần như toàn bộ Hồng Hoang như thế này vẫn cực kỳ hiếm thấy, tất cả mọi người đều nhận thức được đây là một cơ hội không thể bỏ qua!

Ở thời đại đại tranh, thời đại tiến hóa thần tốc này, dã tâm của mỗi người đều bị kích thích đến cực điểm, trước sự cám dỗ như vậy, không một sinh linh nào có thể cưỡng lại được.

Thậm chí, trong quá trình này, một số sinh linh đỉnh tiêm nhất cũng đã hướng tầm mắt về phía dãy núi kia.

"Trong Hồng Hoang, số chín là cực hạn, mười hai là viên mãn.

Sau khi ta bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, ta không ngừng rèn luyện bản thân, cuối cùng đã phá vỡ tầng gông xiềng cuối cùng kia, chứng đạo Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên!

Hiện giờ cơ duyên ở dãy núi này hiện rõ, có lẽ đó chính là khế cơ để ta bước vào Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên." Giữa vũ trụ, một hòn đá lớn bằng một hành tinh mở mắt, toàn thân tỏa ra ánh sáng rực rỡ, tỏa ra uy năng đáng sợ khiến hàng trăm tỷ tinh hệ phải run rẩy.

Bên cạnh hòn đá này, từng cái xác khổng lồ nằm ngổn ngang giữa tinh không như một bãi tha ma khổng lồ, máu tươi cuộn trào hóa thành những biển máu, sát khí ngút trời.

Đó đều là những đối thủ mà nó đã đánh chết, mỗi một đối thủ đều có thực lực kinh người, nhưng dưới tay nó lại lần lượt ngã xuống.

Vút!

Hòn đá này hóa thành một đạo lưu quang, như một ngôi sao diệt thế từ giữa vũ trụ lao về phía dãy núi, đi đến đâu hư không bị xé toách đến đó, cái đuôi kéo theo một dải lửa dài.

Khi đi ngang qua màng thế giới Hồng Hoang, nó dễ dàng thiêu rụi hết đại thiên thế giới này đến đại thiên thế giới khác.

Ở một phía khác của Hồng Hoang, trên một ngọn núi đất không mấy bắt mắt, một ngọn cỏ xanh non vươn mình, trông giống như một ngọn cỏ bình thường nhất trong Hồng Hoang.

Thế nhưng, khi luồng sáng bản nguyên chi lực từ dãy núi kia lao vút lên trời, ngọn cỏ này động đậy, oanh một tiếng phóng to ra, trong chớp mắt đã to lớn như Thế Giới Thụ, che lấp cả bầu trời, tỏa ra ức

vạn lá cỏ.

Mỗi một lá cỏ đều như một thanh tuyệt thế thần kiếm, phát ra tiếng leng keng.

Keng!

Nó chỉ khẽ rung động đã có ức vạn đạo kiếm khí bắn ra, chém trên đại địa những khe rãnh dọc ngang dài ức vạn dặm, đánh nát từng ngọn đại sơn Hồng Hoang.

"Thú vị, có lẽ dãy núi này có thể khiến Kiếm chi đại đạo của ta tiến thêm một bước." Ngọn cỏ này tự lẩm bẩm.

Oanh!

Nó bật rễ khỏi mặt đất, hướng về phía dãy núi.

Trên đường đi, tình cờ gặp một sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên.

Tôn sinh linh kia thấy một ngọn cỏ đang chạy trên mặt đất, tưởng là thần dược, cười lớn rồi định tiến lên bắt giữ.

Tuy nhiên, ngọn cỏ kia chỉ lướt qua một cái, tôn sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên này đã bị ức vạn đạo kiếm khí xuyên thấu, sau đó nổ tung thành từng mảnh trên không trung.

Sau khi phục sinh, kiếm khí kia vẫn tồn tại, không ngừng tiêu diệt nó, cuối cùng giết chết nó hoàn toàn, thân tử đạo tiêu.

Một đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên trong cơ thể nó bay ra, đi tìm chủ nhân khác.

"Ngươi...

đã vượt qua...

Cửu Trọng Thiên..." Trước khi chết, nó chỉ kịp thốt ra một câu

như vậy.

Nhưng lúc này, ngọn cỏ kia đã đi xa rồi...

Trên đại địa Hồng Hoang, sóng lớn kinh thiên, gió mây vần vũ không ngừng hội tụ về phía dãy núi, mang theo phong thái của một cuộc tụ hội các chí cường sinh linh trong thiên hạ.

Không nghi ngờ gì nữa, nơi này sẽ trở thành trung tâm của phong vân!

Lâm Nguyên ngồi xếp bằng trên một đỉnh núi, chờ đợi màn sương vùng lõi hoàn toàn tan vỡ.

Hắn chứng kiến trong khoảng thời gian này, từng vị cường giả liên tục lao vào dãy núi.

Chẳng mấy chốc, số lượng cường giả từ cấp Hỗn Nguyên Cảnh trở lên đã vượt quá con số một ngàn!

Hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên!

Trong đó, những cường giả đỉnh tiêm dung hợp Đại Đạo Bản Nguyên cũng không ít, ước tính có khoảng mười mấy vị.

Điều này khiến hắn không khỏi cảm thán, hơn một ngàn Thánh nhân, chuyện này trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến là điều không tưởng, nhưng giờ đây nó đang thực sự diễn ra ngay trước mắt hắn.

Sinh linh đông đúc tất nhiên sẽ nảy sinh tranh chấp.

Khi các cường giả tụ tập về dãy núi ngày càng nhiều, trong khoảng thời gian này liên tục xảy ra những cuộc tranh đấu đáng sợ, đại địa nhuốm máu!

May mắn là thế giới Hồng Hoang đã được cường hóa gấp hàng triệu lần, nếu không những cuộc tranh đấu này căn bản không chịu

nổi, dù sao phần lớn đều là sức mạnh cấp bậc Thánh nhân.

"Ngọn núi này là của ta, ai cũng đừng hòng tranh giành với ta!" Một con hắc hổ khổng lồ dài vạn dặm gầm thét, quanh thân tỏa ra thần huy, uy mãnh vô song.

Tiếng gầm của nó làm rung chuyển cả núi non thung lũng.

Nó đứng sừng sững trên đỉnh núi cao, mang phong thái mãnh hổ gầm vang khiến vạn thú kinh hoàng, bá đạo uy nghiêm, cực kỳ áp bách.

Bởi vì trong khoảng thời gian này, các cường giả phát hiện ra những ngọn núi khổng lồ ở ngoại vi dãy núi dường như có liên hệ nào đó với vùng lõi!

Nếu chiếm được một ngọn núi, đợi đến khi vùng lõi mở ra, biết đâu có thể nhờ đó mà nhận được lợi ích tốt hơn.

Cũng chính vì thế, họ lao vào chém giết kịch liệt, thậm chí có cả sinh linh cấp Thánh nhân ngã xuống vì chuyện này.

"Hừ, ngươi bảo là của ngươi thì là của ngươi sao?" Một tiếng cười lạnh vang lên, mọi người nhìn theo tiếng nói, phát hiện đó hách nhiên là một con chuột chỉ bằng bàn tay, toàn thân đen bóng, lông mượt mà, nhưng cũng chỉ có bấy nhiêu điểm thần dị.

"Chuột nhắt, ngươi muốn chết sao?" Con cự hổ cười dữ tợn, trong mắt lóe lên tia băng lãnh tàn bạo, vung vuốt ấn xuống con chuột đen kia.

Nó chủ yếu muốn nhân cơ hội này thị uy để các sinh linh khác không dám chọc vào mình, nên đòn này đã dốc toàn bộ sức mạnh.

Trời đất bỗng chốc tối sầm lại, móng hổ vắt ngang bầu trời, khủng bố vô biên như thể thiên khung sụp đổ, áp xuống, dường như có thể đánh nát cả đại địa bao la trong nháy mắt.

Xuy!

Tuy nhiên, khoảnh khắc sau, con chuột kia hóa thành một đạo hồng quang bay lên trời, vậy mà lại xuyên thủng móng hổ đó một cách kinh dị, rồi đến trước mặt mãnh hổ lướt qua một cái.

Phanh!

Trên đầu mãnh hổ xuất hiện một lỗ máu xuyên từ trước ra sau, nguyên thần yên diệt, thân thể khổng lồ đổ rầm xuống đất, rồi lăn lông lốc xuống núi.

Chương 317

"Tê..." Trong nháy mắt, tất cả sinh linh đều hít sâu một ngụm khí lạnh.

Con chuột đen chỉ bằng bàn tay này là lai lịch gì?

Sao lại mạnh mẽ như vậy?

"Ngọn núi này là của ta!

Còn ai dám đến tranh không?" Con chuột đen đứng trên đỉnh núi, ánh mắt lạnh lùng quét qua, khiến nhiều sinh linh phải kiêng dè, không dám xông lên nữa.

Những nơi khác, cảnh tượng tương tự cũng liên tục diễn ra.

Đều đang cạnh tranh!

Sau đó, nhanh chóng có người nhắm vào Lâm Nguyên.

Một số kẻ kiến thức sâu rộng nhìn thấy dáng vẻ của Lâm Nguyên thì sững sờ, lập tức chấn động kêu lên: "Vu Thánh!

Đây là Vu Thánh của Vu tộc!" Lời vừa thốt ra, cả vùng ngoại vi dãy núi bỗng chốc yên tĩnh hẳn lại, tất cả ánh mắt của các sinh linh đều đổ dồn về phía Lâm Nguyên, tràn đầy sự chấn động vô cùng.

Họ không ngờ rằng lại có thể nhìn thấy tồn tại trong truyền thuyết này ở đây.

Trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, đây chính là tồn tại đáng sợ nhất Hồng Hoang, ngay cả Hồng Quân ra tay cũng bị hắn đánh bại thảm hại, thực lực cường hoành đến mức không thể tưởng tượng.

Tuy nhiên, sau cơn kinh ngạc ban đầu, trong mắt nhiều sinh linh lại hiện lên vẻ nóng rực, đầy vẻ muốn thử sức.

Thực lực của họ đều đã thăng tiến, giờ nhìn thấy tồn tại cao cao tại thượng ngày trước, họ không nhịn được mà muốn đo lường thực lực hiện tại của Lâm Nguyên.

Đánh đổ thần tượng khỏi thần tọa, đó là khát vọng tiềm tàng trong thâm tâm mỗi sinh linh!

Huống hồ, hiện tại Lâm Nguyên còn đang chiếm giữ vị trí của ngọn núi cao đẹp nhất!

Vút!

Ngay lập tức, có mấy đạo thân ảnh lao về phía Lâm Nguyên.

Đối với chuyện này, Lâm Nguyên thần sắc đạm mạc, không thèm liếc nhìn họ lấy một cái.

Sau khi thiên địa dị biến, chuyện này dường như thường xuyên xảy ra, chỉ cần có sinh linh phát hiện thân phận của hắn là lại không nhịn được muốn khiêu chiến một phen.

"Mèo, đối thủ của các ngươi là ta!" Một đạo thân ảnh vọt ra, tự nhiên là Vạn Mệnh Hoàng Miêu.

Chuyện nhỏ nhặt này sao có thể để Lâm Nguyên tự tay giải quyết.

"Ha ha ha, một con mèo nhỏ, định đến làm trò cười cho ta sao?" Những sinh linh kia thấy Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhỏ bé như vậy đều không nhịn được cười lớn.

Tuy nhiên, giây tiếp theo tiếng cười của họ tắt lịm.

Oanh long!

Thân thể Vạn Mệnh Hoàng Miêu rung lên rồi lập tức phóng to, đôi cánh đỏ rực dang rộng che kín bầu trời, một luồng khí tức khủng bố vô biên tràn ra, làm rung chuyển cả quần sơn.

"Mấy con hề, cũng dám giễu cợt ta sao?" Khóe miệng Vạn Mệnh

Hoàng Miêu hiện lên một nụ cười đầy ẩn ý.

Trước mặt Lâm Nguyên, nó ngoan ngoãn và nịnh hót cực kỳ.

Nhưng nó vốn là nhân vật thiên kiêu trong số ức vạn vạn Hỗn Độn Ma Thần, thực lực của nó ngoại trừ Lâm Nguyên ra, ai dám nói có thể ổn định áp chế được?

Oanh!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu ra tay, hỏa hoa đỏ rực ngút trời bùng cháy, nó lao thẳng đến trước mặt một con cự báo có đốm vàng, một móng vuốt ấn xuống.

Con cự báo thảm khiếu một tiếng rồi nổ tung giữa không trung!

Vút!

Tiếp đó, khoảnh khắc sau, nó huyễn diệt một cái đã đến trước mặt một cây Chiến Ma Thụ khổng lồ, vô số xích viêm từ trong cơ thể bay ra, oanh kích vào nó.

Cây Chiến Ma Thụ này là cường giả hệ thực vật, tu vi đạt tới Hỗn Huyên Cảnh Thất Trọng Thiên, vô cùng đáng sợ.

Khi ra tay, cành lá đầy trời múa may có thể quất nổ cả tinh tú.

Nhưng khi xích viêm kia chạm vào, Chiến Ma Thụ không làm gì được nữa, chỉ phát ra những tiếng thảm khiếu thê lương, trong nháy mắt đã bị thiêu chết, đổ rầm xuống đất.

"Các ngươi quá yếu, chỉ bằng thực lực này mà cũng muốn tranh chỗ của chủ nhân ta sao?

Si tâm vọng tưởng." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cười khinh bỉ.

Oanh!

Sau đó, thần sắc nó đột nhiên lạnh lùng, nó thực sự nghiêm túc rồi.

Đôi cánh mạnh mẽ vỗ một cái, từng con thần hoàng đỏ rực bay ra, lướt về phía nhóm cường giả kia.

"Lệ!" Thần hoàng lướt qua bầu trời, đi đến đâu lửa thần lan tỏa đến đó, thiêu rụi hư không, biến từng ngọn đại sơn Hồng Hoang thành nham thạch đỏ rực, sở hướng vô địch.

Nhóm cường giả xông lên bị thần hoàng chạm vào liền biến thành những cây đuốc lửa, trong tiếng thảm khiếu thê lương hóa thành tro bụi.

Trong đó thậm chí còn có một tôn tồn tại Cửu Trọng Thiên, trước mặt thần hoàng kia cũng không có sức chống đỡ, chống chọi được một lúc rồi cũng thân tử đạo tiêu.

Lúc này, cả vùng dãy núi mênh mông lại một lần nữa tĩnh lặng.

Tất cả sinh linh đều kinh hãi!

Lông tơ dựng đứng!

Họ nhìn về phía Lâm Nguyên, trong lòng đều sinh ra nỗi sợ hãi tột cùng.

Đây là loại quái vật gì vậy, ngay cả con vật nuôi cũng có thể tung hoành khắp dãy núi, oanh sát chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên!

Chỉ trong chớp mắt, tất cả sinh linh không ai còn dám có ý đồ với Lâm Nguyên nữa.

Trong lòng họ đều sinh ra một niềm thức tỉnh: trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, Lâm Nguyên là tuyệt đỉnh cường giả áp đảo Hồng Hoang; sau khi thiên địa dị biến, hắn vẫn cái thế vô địch như xưa!

Quá khứ, hiện tại, mãi mãi cường đại!

Oanh long!

Đúng lúc này, vùng lõi của dãy núi lại một lần nữa chấn động.

Trong tiếng răng rắc, những vết nứt càng nhiều hơn, thậm chí có từng mảnh vỡ lớn rơi rụng xuống.

"Vùng lõi sắp mở ra rồi sao?" Sự chú ý của tất cả sinh linh đều bị hút về phía đó, trân trân nhìn vào lớp màn sương đang tan vỡ.

Nhưng họ nhanh chóng thất vọng, vì tuy màn sương liên tục vỡ vụn nhưng vẫn chưa hoàn toàn mở ra, vùng lõi và ngoại vi vẫn còn cách nhau một lớp rào chắn.

Chương 318

"Ta phải xông vào!" Một tiếng gầm vang lên, một con mãnh tượng khổng lồ đầy gai nhọn trên mình ầm ầm giẫm lên đại địa, lao về phía màn sương đó, định đột nhập vào vùng lõi.

Đây là một cường giả đã dung hợp Đại Đạo Bản Nguyên.

Có lẽ bản nguyên nó dung hợp không mạnh nên tu vi chỉ đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên.

Nhưng so với các sinh linh khác, đây tuyệt đối là tu vi đỉnh phong, đủ để áp đảo những kẻ chỉ mới dung hợp Đạo Tắc Quang Vũ.

Tuy nhiên, nó vừa va chạm vào lớp màn sương, màn sương liền rung chuyển dữ dội, ngay sau đó vô số quang hoa bùng phát, oanh kích lên thân thể con mãnh tượng đó.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, thân thể mãnh tượng nổ tung giữa không trung thành một đám sương máu.

Vậy mà chỉ trong một đòn, cơ thể nó đã bị đánh nát.

Ngay lập tức, mọi người đều rùng mình kinh sợ.

Khả năng phòng ngự của màn sương này quá mạnh, không thể xông vào bằng sức mạnh được.

Vút!

Thịt xương của mãnh tượng tái tổ chức ở phía xa.

Là tồn tại Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, tất nhiên không thể bị giết ngay lập tức, sinh mệnh lực vô cùng mạnh mẽ.

Trong mắt nó hiện lên vẻ sợ hãi.

Đòn tấn công vừa rồi của màn sương đã để lại ám ảnh sâu sắc

trong lòng nó, đó là một loại sức mạnh hoàn toàn không thể kháng cự!

Điều này làm nó nhớ lại cảm giác khi mình còn yếu đuối, mới chỉ ở Chân Tiên cảnh giới, phải đối mặt với một vị Đại La Kim Tiên, chỉ một luồng uy áp thôi cũng đủ để giết chết chính mình.

Vút!

Đột nhiên, màn sương rung chuyển, ngay sau đó lại có một luồng thần hoa lao ra, nhắm thẳng vào con mãnh tượng.

Lần này mọi người đều biến sắc, chẳng lẽ chỉ cần va chạm với màn sương là nó sẽ truy đuổi không chết không thôi sao?

Màn sương này có ý chí riêng của mình ư?

Mãnh tượng cũng kinh sợ đến dựng tóc gáy, không còn ý chí phản kháng, quay đầu bỏ chạy.

Nhưng nó không chạy thoát được, nguyên thần nhanh chóng bị luồng thần hoa kia xuyên thấu.

Lần này nó không thể phục sinh được nữa, triệt để tịch diệt.

Cảnh tượng này làm ai nấy đều kinh hãi, hơi lạnh từ lòng bàn chân bốc lên, màn sương này quá đáng sợ.

Những kẻ vừa rồi có ý định giống mãnh tượng giờ không dám mạo hiểm nữa, ngoan ngoãn đứng chờ trên các ngọn núi lớn.

Đồng thời, từ trong xác của mãnh tượng, một đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên bay ra, định đi tìm chủ nhân khác.

"Đừng hòng chạy, ngươi là của chủ nhân!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy vậy liền hứng khởi, vỗ cánh lao đến trước đoàn bản nguyên, vây khốn nó lại.

Những sinh linh khác thấy hành động này của Vạn Mệnh Hoàng Miêu thì cũng không lấy làm lạ, vì trước đó mỗi khi có cường giả

dung hợp Đại Đạo Bản Nguyên ngã xuống, nó đều lao đến thu lấy.

Những sinh linh này đều rất thắc mắc không biết Vạn Mệnh Hoàng Miêu làm vậy để làm gì.

Dù sao thì mỗi sinh linh chỉ có thể tu luyện một loại Đại Đạo, lấy nhiều bản nguyên Ma Thần như vậy cũng chẳng để làm gì.

Vút!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu bay về bên cạnh Lâm Nguyên, như thể đang dâng bảo vật, lấy đoàn bản nguyên Ma Thần kia ra nói: "Chủ nhân, chủ nhân, mau nhìn xem, ta lại kiếm được một đoàn nữa rồi." Lâm Nguyên xoa đầu nó, cười nói: "Làm tốt lắm." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nheo mắt, lộ vẻ tận hưởng.

Các sinh linh khác sắc mặt đều vô cùng quái dị.

Họ vừa được chứng kiến uy thế của Vạn Mệnh Hoàng Miêu, ước tính ở cấp bậc Cửu Trọng Thiên này nó đã có tư thế vô địch!

Một tồn tại đáng sợ như vậy, có thể gọi là chí cường sinh linh, đứng ở đỉnh phong Hồng Hoang hiện nay, vậy mà trước mặt Lâm Nguyên lại ngoan ngoãn đến thế.

Oanh long!

Đúng lúc này, màn sương rung chuyển dữ dội, xé ra một vết nứt lớn.

Vết nứt này không giống trước đó, nó sâu thẳm hơn và có nhiều bản nguyên chi khí thoát ra hơn.

Mọi người lập tức căng thẳng, sự chú ý quay lại lớp màn sương.

Và rồi, vút!

Một đạo lưu quang từ trong vết nứt đột nhiên bắn ra ngoài.

“Bản nguyên thần vật!

Đó là bản nguyên thần vật!” Một sinh linh kêu lớn, hắn có nhãn lực phi phàm nên lập tức nhìn rõ, đó hách nhiên là một thanh trường đao!

Thanh trường đao cổ phác, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, phủ đầy đạo văn, tràn ngập đạo vận nồng đậm, vô cùng mạnh mẽ.

Nó vừa xuất hiện đã chém hư không thành từng vết nứt đen ngòm.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Chỉ trong nháy mắt, hàng trăm bóng người chuyển động, thi nhau lao về phía món bản nguyên thần vật kia để tranh đoạt.

Mắt ai nấy đều đỏ quạch, vì họ có thể cảm nhận được món bản nguyên thần vật này vô cùng mạnh mẽ, e rằng còn vượt xa cả Tiên thiên chí bảo!

Trước món bảo vật như vậy, dù thế nào cũng phải đoạt cho bằng được.

“Tránh hết ra, đây là của chủ nhân!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu hét lớn.

Vút!

Nó lao ra, đôi cánh dang rộng, lửa đỏ ngút trời.

Từng con thần hoàng hiện ra lao về phía trước, thiêu rụi từng vị sinh linh cấp Thánh nhân mới chỉ dung hợp Đạo Tắc Quang Vũ thành tro bụi.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu biết rõ bản nguyên thần vật quan trọng thế nào đối với Lâm Nguyên, lúc này tất nhiên nó phải thể hiện lòng trung thành, đoạt lấy món thần vật này dâng lên.

“Hừ, thật sự tưởng mình vô địch sao?” “Cút ngay cho ta!” “Còn

dám lại gần thì chết!" Tuy nhiên, lần này Vạn Mệnh Hoàng Miêu không còn dễ dàng như trước nữa, vì tham gia tranh đoạt món bản nguyên thần vật này còn có những chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên khác!

Trước đó, những chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên đến dãy núi này đều chưa ra tay, dù sao đẳng cấp này là cường giả đỉnh tiêm, ai cũng không dám đắc tội.

Nhưng giờ thì họ không ngồi yên được nữa, không ai có thể cưỡng lại sự cám dỗ của món bản nguyên thần vật kia.

Oanh!

Họ đều biết Vạn Mệnh Hoàng Miêu mạnh mẽ nên rất ăn ý chọn cách vây công.

Chương 319

Trong chớp mắt đã có năm đạo thần thông đáng sợ tấn công về phía nó.

"Mèo, tức chết ta rồi!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu hét lên, dốc sức chống đỡ, thần hoàng bay ra đánh tan ba đạo thần thông.

Nhưng dù sao nó cũng không phải Lâm Nguyên, ở cùng cảnh giới nó có thể lấy một địch hai, địch ba, nhưng đối mặt với năm vị cùng đẳng cấp thì không thể nào là đối thủ.

Do đó, hai đạo thần thông còn lại đã đánh trúng đích, oanh kích vào thân thể nó khiến nó bay ngược ra ngoài, cả cơ thể suýt chút nữa thì nổ tung, thương thế cực nặng.

Keng!

Lúc này, thanh bản nguyên trường đao kia đã bị một vị sinh linh Cửu Trọng Thiên nắm lấy, đó là một con bạch viên khổng lồ mang khí chất bạo liệt.

"Ha ha, có được chí bảo thế này, lo gì không thể tung hoành thiên hạ?" Bạch viên cười lớn, sau đó ánh mắt lạnh lùng, cầm trường đao mạnh mẽ chém về phía trước.

Oanh!

Đao quang cuồn cuộn như một dải ngân hà lao đi, chiếu sáng cả đất trời, chém đứt thời gian, giáng xuống một vị sinh linh Cửu Trọng Thiên khác.

Xoẹt một tiếng!

Vị đó bị chém làm đôi, tiếng thảm khiếu vang động khắp vũ trụ!

“Tê...” Cảnh tượng này làm ai nấy đều kinh hãi.

Những kẻ tu vi yếu hơn không cần suy nghĩ liền lùi lại, tránh ra thật xa.

Thanh bản nguyên trường đao này quá mạnh, bạch viên sau khi có được nó thì chiến lực tăng vọt, vậy mà chỉ một đao đã chém đôi một vị sinh linh Cửu Trọng Thiên!

Lần này còn ai tranh nổi với nó?

Nhưng đúng lúc đó, trên đỉnh núi, Lâm Nguyên nhìn về phía bạch viên, hắn bình thản nói: “Món thần vật này cũng có chút thú vị.” Nói xong, hắn đưa một ngón tay ấn xuống.

Oanh!

Trong hư không lập tức xuất hiện một ngón tay khổng lồ, như cột chống trời đổ sập xuống, ép về phía bạch viên, lấp đầy cả thiên không, khủng bố vô biên.

Bạch viên phẫn nộ, đây là sự khinh miệt đến nhường nào?

Nó đang cầm trường đao, chiến lực tăng vọt, vậy mà đối phương chỉ dùng một ngón tay ấn xuống, thật là không thể nhẫn nhịn nổi!

“Hống!” Bạch viên gầm lên, cầm đao chém ra, lần này dốc toàn bộ tu vi.

Đao quang rít gào, chiếu rọi đất trời một màu trắng xóa, định xé rách vạn cổ trường không.

Tuy nhiên, giây tiếp theo ngón tay giáng xuống, một tiếng oanh vang lên, đao quang vỡ vụn, sau đó trường đao cũng bị đánh bay.

Cuối cùng, bạch viên bị ấn một cái nổ tung thành một đám sương máu.

Một ngón tay oanh sát chí cường sinh linh!

Các cường giả chứng kiến cảnh này đều ngây dại, cả dãy núi mênh mông bỗng trở nên im lặng như tờ!

"Hống!" Sương máu cuộn trào, tái ngưng tụ thành hình bạch viên, nó gầm lên một tiếng rồi quay đầu bỏ chạy thật xa.

Dù sao cũng là chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên, có thuộc tính bất diệt, không dễ dàng bị đánh chết như vậy.

Thực tế, nếu là trận chiến cùng cảnh giới, có thể dễ dàng phân thắng bại nhưng rất khó phân định sinh tử.

Đôi khi một trận chiến có thể kéo dài hàng vạn năm, hàng triệu năm là chuyện bình thường.

Ở cảnh giới này, không thể dùng lẽ thường mà đo lường.

Nhưng đáng tiếc, Lâm Nguyên không phải sinh linh bị "lẽ thường" trói buộc.

Hắn lại búng tay một cái, Quy Khư Vực Sâu bay ra bao trùm lấy bạch viên, sau đó sức mạnh tịch diệt bùng phát, xóa sổ nó hoàn toàn.

Vút!

Sau đó Lâm Nguyên vẫy tay, Ma Thần Bản Nguyên bên trong bạch viên cùng với bản nguyên chi khí thuần túy hóa ra sau khi trường đao vỡ vụn đều biến thành một đạo lưu quang bay vào tay hắn, được hắn thu vào thế giới trong cơ thể.

Các cường giả khác nhìn thấy cảnh này còn chấn động hơn lúc trước, mắt trợn trừng không dám tin.

Chuyện này quá đáng sợ, không chỉ một ngón tay ấn chết một chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên, mà còn có thể dùng thần thông đáng sợ để diệt sát hoàn toàn, đây là thủ đoạn gì vậy?

Nhất thời, tất cả mọi người đều im như hến, không ai dám tiến lên

nữa.

Ánh mắt nhìn về phía Lâm Nguyên mang theo nỗi sợ hãi rõ rệt.

Ngay cả những chí cường sinh linh Cửu Trọng Thiên kia cũng tâm kinh nhục khiêu, lặng lẽ dãn khoảng cách với Lâm Nguyên.

Lúc này họ đã thực sự hiểu rõ, đây là một "đại hung" tuyệt đối không thể đụng vào, muốn giữ mạng nhỏ thì cứ tránh xa ra một chút!

"Vùng lõi rộng lớn vô biên, bên trong chắc chắn có nhiều bảo vật, lát nữa không tranh giành với người này là được." Lúc này trong lòng nhiều người đều nảy sinh ý nghĩ tương tự.

"Chủ nhân, ngài thực sự quá lợi hại, uy thế một người áp đảo chư Thánh, uy trấn dãy núi mênh mông!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu bay về bên cạnh Lâm Nguyên, ra sức nịnh hót.

Lâm Nguyên không để ý, mà lợi dụng thời gian này luyện hóa đoàn bản nguyên chi khí do thanh trường đao vỡ vụn hóa thành, tu vi theo đó cũng tăng thêm một chút.

Thực ra bản nguyên chi khí chứa trong thanh trường đao kia rất nồng hậu, nhưng sau khi Lâm Nguyên đột phá lên Lục Trọng Thiên, mức tiêu hao cũng trở nên lớn hơn, nên hiệu quả thăng cấp không còn rõ rệt như trước.

Muốn phá cấp lên Thất Trọng Thiên có lẽ cần một khoảng thời gian khá dài.

Còn về đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên mới nhận được, vì luyện hóa hoàn toàn khá rắc rối nên hắn tạm thời đặt nó vào trong thế giới nội thể.

Oanh long long~~~ Những tiếng nổ đáng sợ truyền đến, màn sương kia lại đang rung chuyển dữ dội, nguyên khí nồng đậm phun ra từ vết nứt, lan tỏa khắp đất trời.

Cả vùng thiên địa chao đảo, màn sương dường như đã đạt đến giới hạn.

Lúc này, mọi người đều nín thở, sự chú ý quay lại vùng lõi.

Nhìn dáng vẻ này, ước chừng không bao lâu nữa vùng lõi sẽ thực sự mở ra.

Ong!

Quả nhiên, khoảnh khắc sau, màn sương đột nhiên trở nên trong suốt, như một quả bong bóng khổng lồ bao trùm lấy vùng lõi.

Bong bóng mỏng manh, có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Các cường giả đều có thể nhìn xuyên qua lớp màn sương trong suốt kia để thấy cảnh tượng bên trong vùng lõi.

Đó hách nhiên cũng là hàng ngàn hàng vạn ngọn núi khổng lồ, nhưng hùng vĩ và tráng lệ hơn nhiều so với quần sơn ngoại vi.

Vô số thần dược, thánh dược bén rễ giữa các ngọn núi.

Mỗi một cây thần dược, thánh dược đều là dị chủng hiếm thấy ở bên ngoài, ngay cả trong thế giới Hồng Hoang hiện nay cũng được coi là quý hiếm.

Chương 320

Đạo vận nồng liệt tỏa ra từ chúng cho thấy sự quý giá, một khi uống vào chắc chắn tu vi sẽ thăng tiến vượt bậc.

Những món bản nguyên thần vật Hồng Hoang do bản nguyên chi khí ngưng tụ thành càng nhiều vô số kể, hóa thành từng đạo lưu quang xuất hiện giữa quần sơn.

Có cái là một chiếc đỉnh nhỏ, có cái tựa như một tòa bảo tháp khổng lồ, còn có trường thương, trọng kiếm, đại đao, đại kích đủ loại hình thái, tất cả đều tỏa ra uy năng khó tin.

Mọi người nhìn mà hoa cả mắt.

Ở Hồng Hoang, chỉ cần có bản nguyên thần vật ngưng tụ ra thì đều không phải dạng vừa, ít nhất cũng sánh ngang với Tiên thiên cực phẩm linh bảo!

Còn những món bản nguyên thần vật trong vùng lõi này, đặc biệt là đỉnh, tháp, lò... thiên sinh đã khế hợp với Đạo, tỏa ra đạo vận nồng đậm, phẩm giai chắc chắn còn cao hơn!

Biết đâu chừng có thể sánh ngang với Tiên thiên chí bảo, thậm chí là Hỗn độn linh bảo cũng nên!

Những món bảo vật như thế này, nếu có thể thu hết vào túi thì thực lực của họ sẽ thăng tiến đến mức nào?

Thật không thể tưởng tượng nổi!

Vùng lõi này chính là một kho báu khổng lồ ngoài sức tưởng tượng!

Ong~~ Lúc này, ánh sáng lấp lánh, cảnh tượng sâu hơn trong vùng lõi hiện ra.

Một nhóm cường giả nhìn thấy xong, dù trước đó đã rất chấn động nhưng lúc này còn kinh ngạc hơn, ai nấy đều hít sâu một ngụm khí lạnh, não hải oanh minh.

“Cái này... cảnh tượng ta thấy là thật sao?

Không lẽ là ảo giác chứ?” “Quá khủng bố, quá khủng bố!

Trên đời này lại có nơi bảo địa như vậy!” “Nếu ta có được những thứ đó, có khi sánh ngang được với Ma Thần Hỗn Độn thực thụ!” “...” Cả nhóm cường giả mắt đỏ quạch, hơi thở trở nên dồn dập, hận không thể lao vào ngay lập tức.

Ai nấy đều nôn nóng đến cực điểm.

“Quá mạnh, quá mạnh mẽ!

Không hổ là thế giới do Bàn Cổ đại thần khai mở!

Cũng chỉ có thế giới do Bàn Cổ đại thần khai mở mới có cơ duyên như thế này!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng hét lớn, mắt trợn tròn, chấn động đến tột cùng.

Đôi cánh của nó vỗ liên hồi làm hư không oanh minh, dường như giây sau sẽ lao thẳng về phía trước.

Hóa ra sâu thẳm bên trong là một con sông!

Một con sông dài được tạo thành từ những món bản nguyên thần vật!

Trong dòng sông bản nguyên thần vật đó, các thần vật trồi sụt, ước tính có đến hàng vạn món, mỗi món đều tỏa ra bảo quang chói mắt và đạo vận vô cùng, làm đất trời oanh minh.

Hàng vạn món bản nguyên thần vật, đó là khái niệm gì?

Tương đương với hàng vạn món Tiên thiên chí bảo!

Nghĩa là hàng vạn món đẳng cấp như Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung!

Ngay cả người điên cuồng nhất, gan dạ nhất cũng không dám mơ mộng như vậy!

Những món bảo vật như thế hội tụ lại một chỗ đủ để khiến người ta mất đi mọi lý trí, liều mạng đánh đổi tất cả để đoạt được.

Giá trị quá lớn, không một sinh linh nào có thể cưỡng lại sự cám dỗ này!

Ánh mắt Lâm Nguyên cũng bùng nổ, nhưng hắn không chú ý đến những món bản nguyên thần vật kia mà mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía sâu nhất của vùng lõi, vì hắn cảm nhận được nơi sâu thẳm đó dường như có một tia ba động kỳ dị truyền đến.

Và khi nhìn thấy, Lâm Nguyên lập tức chấn động.

Ở nơi sâu thẳm nhất đó, hách nhiên có một trái tim!

Một trái tim được ngưng tụ từ bản nguyên chi lực!

Trên trái tim, đạo văn dày đặc, huyết quang tinh oánh dịch thấu, vậy mà tỏa ra một nhịp đập, sản sinh sự cộng hưởng ở tầng thứ sâu nhất với Lâm Nguyên, như thể thủy tổ xa xăm nhất đang phát ra lời kêu gọi vượt qua ức vạn năm thời gian với hắn.

Lời kêu gọi đó, tựa như trái tim này chính là Bàn Cổ Chi Tâm! "Trong vùng trung tâm địa mạch, lại có thần vật như vậy sao?" Lâm Nguyên kinh ngạc trong lòng.

Quả tim kia đương nhiên không thể là Bàn Cổ chi tâm thật sự, nó chỉ do lực lượng bản nguyên ngưng tụ thành.

Nhưng không phải Bàn Cổ chi tâm thật mà lại có thần dị như vậy, tất phải có mối liên hệ cực kỳ mật thiết với Bàn Cổ.

Nếu suy nghĩ kỹ, điều này cũng có thể giải thích.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần thân hóa, liền biến thành vạn vật Hồng Hoang thiên địa.

Vùng Hồng Hoang thiên địa rộng lớn này, tự nhiên có thể bắt giữ các loại đạo vận của Bàn Cổ Đại Thần, lạc ấn vào trong bản nguyên.

Khi lực lượng bản nguyên phun trào, liền sẽ hình thành các loại thần vật có liên quan đến Bàn Cổ Đại Thần.

Điều này giống như một số thung lũng, vì địa từ lực nồng đậm, có thể ghi lại một số cảnh chiến đấu xảy ra trong đó, ngàn trăm năm sau vẫn có thể tái hiện sống động như thật. "Giá trị của quả tim này, vượt xa tổng hòa tất cả thần vật bản nguyên trong vùng trung tâm địa mạch cộng lại!" Ánh mắt Lâm Nguyên rực rỡ, lòng nóng như lửa.

Cái thứ này, kiểu gì ta cũng phải có được!

Một khi có được, tu vi của ta ước chừng có thể bạo trướng thêm một đoạn lớn nữa, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên.

Quan trọng hơn là, căn nguyên của ta cũng có thể nhờ vậy mà một lần nữa thăng cấp!

Uỳnh!

Đột nhiên, đúng lúc này, từ xa truyền đến một tiếng nổ đáng sợ, một tảng đá khổng lồ gào thét bay tới, rơi thẳng vào giữa quần sơn.

Vùng ngoại vi Thương Mang Sơn Mạch, hàng vạn ngọn núi khổng lồ đều chấn động, như thể gặp phải địa chấn.

Các cường giả đang tập trung chú ý vào vùng trung tâm địa mạch đều giật mình, nhìn về phía tảng vẫn thạch rơi xuống.

Chẳng lẽ có chí bảo từ ngoài trời giáng xuống?

Vút!

Lập tức có một sinh linh dung hợp quang vũ Đạo tắc, đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên, lướt về phía tảng vẫn thạch.

Đó là một con mãng xà khổng lồ, ngự trên vân vụ nồng đậm, hai mắt rực cháy.

Nó biết bảo vật ở vùng trung tâm địa mạch với năng lực của mình rất khó tranh giành, nhưng chí bảo đột nhiên từ ngoài trời đến này, có lẽ nó có thể đoạt được.

Chương 321

Uỳnh!

Tuy nhiên, vừa mới tiếp cận tảng vẫn thạch kia, liền có một đạo hỏa quang bắn ra, rơi lên người nó.

Sinh linh cấp Thánh này thảm kêu một tiếng, nổ tung giữa không trung, chết không toàn thây.

Uỳnh long long ~~~ Tiếp đó, chỉ nghe một trận nổ vang, trong khói bụi và đá vụn, một quái vật khổng lồ đứng dậy, chính là tảng vẫn thạch khổng lồ kia, mọc ra mắt, tay, chân, cao tới vạn trượng, như một Thạch nhân, ánh mắt quét qua tất cả sinh linh, vô cùng lạnh lùng, còn mang theo một vẻ bá đạo, cường thế. "Nơi đây, ta chiếm rồi!

Tất cả các ngươi, cút ngay cho ta!

Kẻ nào không nghe lệnh của ta, ta sẽ khiến hắn thần hồn câu diệt, triệt để xóa bỏ cả lạc ấn trong Trường Hà Vận Mệnh!" Tảng vẫn thạch lạnh lùng quát, giọng nói mang theo sự cứng nhắc, lạnh lẽo như đá, tựa tiếng sấm sét nổ vang bên tai tất cả mọi người, thiên địa cũng vì thế mà chấn động.

Lời này vừa thốt ra, lập tức gây ra chấn động lớn.

Các sinh linh đều nổi giận, một tảng đá từ đâu đến, lại dám muốn đuổi tất cả bọn họ đi, ai cho hắn cái gan đó? "Hừ, ngươi có lẽ có chút thực lực, nhưng muốn hoành hành thiên hạ, quát tháo quần hùng, e rằng còn thiếu một chút bản lĩnh." Một sinh linh lạnh giọng mở miệng.

Đó là một Ngưu Ma vĩ ngạn cao vạn trượng, chân đạp hai Hỏa Long, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, hai mắt mang theo hung quang vô

tận.

Đó là một sinh linh đáng sợ đã dung hợp bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần, đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên! "Ngươi tính là thứ gì, cũng dám quát tháo trước mặt ta?" Thạch nhân cười lạnh, chỉ khinh thường liếc Ngưu Ma một cái, liền tùy ý ném tay về phía trước.

Xoẹt!

Một viên đá nhỏ bay ra, ban đầu còn rất bé, nhưng trong chớp mắt đã lớn như tinh cầu, kéo theo vệt đuôi dài, gào thét bay đi, thẳng tới Ngưu Ma kia.

Trên mặt Ngưu Ma, ban đầu còn mang chút khinh thường, nhưng lập tức sắc mặt đã thay đổi, cảm thấy một cỗ sợ hãi cực lớn dâng lên trong lòng, cảm nhận được uy hiếp sinh tử! "Gào!" Ngưu Ma này gào thét, không chút do dự, thôi động toàn bộ sức mạnh của mình, hai tay đẩy về phía trước, liền có hàng vạn Hỏa Long gào thét bay ra, chiếu rọi thiên địa một mảnh đỏ rực, va chạm mạnh mẽ với viên đá lớn như tinh cầu kia.

Uỳnh!

Chỉ nghe một tiếng vang lớn, hàng vạn Hỏa Long vỡ nát, tiếp đó viên đá lớn như tinh cầu kia tiếp tục tiến tới, một chớp mắt đã đánh nát Ngưu Ma giữa không trung.

Sau đó còn có một cỗ lực lượng cấm kỵ hạo đãng ra, lại giam cầm huyết nhục, thần hồn của Ngưu Ma này, nghiền nát tàn nhẫn.

Bùm!

Thần hồn câu diệt!

Khoảnh khắc này, vùng ngoại vi Thương Mang Sơn Mạch, tất cả cường giả đều im lặng như tờ, trừng lớn mắt, chấn động trước cảnh

tượng trước mắt.

Thạch nhân này, lại cũng thể hiện uy năng giống như Lâm Nguyên, chỉ bằng một cái búng tay đã diệt sát sinh linh chí cường Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên! "Hít..." Tất cả bọn họ đều hít sâu một hơi khí lạnh, trong mắt dâng lên sự sợ hãi.

Bây giờ Hồng Hoang thiên địa đã đáng sợ đến mức này sao?

Sao lại xuất hiện thêm một cường giả như vậy? "Cảnh giới của người này, dường như đã đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên.

Cửu vi cực hạn, Thập nhị viên mãn, có lẽ đã đột phá bình cảnh, trách nào lại cường đại đến vậy." Lâm Nguyên có Bàn Cổ Chân Nhãn, có thể nhìn thấu nhiều huyền ảo.

Hắn chỉ liếc một cái liền nhìn ra hư thực của khối đá kia, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, cảnh giới này quá mức không thể tưởng tượng nổi, có thể nói là đã đột phá bình cảnh, đạt tới một cảnh giới khó mà tưởng tượng được.

Với nội tình của Thập Trọng Thiên như vậy, sau này nếu đột phá, đạt đến Hỗn Độn Cảnh, e rằng trong số các Hỗn Độn Ma Thần, cũng có thể trở thành cường giả đứng đầu!

Keng!

Đúng lúc này, lại có tiếng kiếm reo vang lên, trên không trung xa xôi, một trận phong bạo kiếm ý gào thét bay tới, trong chớp mắt lướt qua khoảng cách vô tận, rơi vào vùng núi này.

Kiếm ý tan đi, hiện ra trước mắt mọi người, rõ ràng là một bụi Kiếm Thảo, có hàng ức vạn lá cỏ, mỗi chiếc lá đều xanh biếc long lanh, lưu chuyển kiếm ý chói mắt. "Ta thật không ngờ, trong vùng

thiên địa này, lại có người có thể cùng ta đặt chân vào lãnh địa cấm kỵ kia.

Ngươi có tư cách cùng ta khai phá vùng thánh địa này." Thần niệm của bụi Kiếm Thảo này mênh mông, quét qua quần sơn, khi cảm nhận được Thạch nhân kia, có chút kinh ngạc, lập tức giọng nói trở nên trầm trọng hơn nhiều.

Thạch nhân sau khi thấy bụi Kiếm Thảo này, hiển nhiên cũng giật mình, lập tức gật đầu, ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta hãy dọn dẹp những kẻ chướng mắt ở nơi này trước đã." "Được." Kiếm Thảo hành sự như kiếm, vô cùng dứt khoát, còn mang theo một cỗ tàn khốc đáng sợ, không hề do dự, trực tiếp đồng ý.

Vừa nói xong liền ra tay về phía đám người. "Chết tiệt!" Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều kinh hãi, lòng lạnh toát, bị nỗi sợ hãi nhấn chìm.

Quá đột ngột rồi, vốn dĩ còn đang nghĩ đến việc giành bảo vật, kết quả lại đột nhiên đón nhận nguy cơ diệt vong! "Trước kia cho các ngươi cơ hội, các ngươi không biết trân trọng, bây giờ thì tất cả hãy ở lại đây đi." Thạch nhân giọng nói lạnh lùng, tùy ý một tay giơ lên trời, tàn khốc mở miệng. "Ức Tinh Đồng Lạc!" Lời vừa dứt, chỉ nghe một tiếng nổ vang, bên ngoài trời liền chấn động dữ dội, có một cỗ khí cơ khiến người ta rợn tóc gáy, lan tràn khắp vùng Hồng Hoang đại địa mênh mông.

Mọi người vô thức ngẩng đầu nhìn lên, chỉ một cái nhìn đã khiến lòng kinh hoàng, thịt giật thót.

Chỉ thấy vô cùng vô tận tinh thần, lại từ trong vũ trụ bay tới, kéo theo vệt đuôi dài, lao xuống vùng Thương Mang Sơn Mạch này.

Dòng chảy ánh sao của ức vạn tinh thần hội tụ lại, chiếu sáng cả Hồng Hoang đại lục!

Các tinh cầu to lớn, từng cái từng cái chen chúc nhau, hình thành một cảnh tượng rộng lớn vô biên, tráng lệ vô hạn, bất kỳ ai nhìn thấy cũng sẽ say mê, nhưng đồng thời cũng mang theo sát cơ kinh người!

Các cường giả tụ tập đến Thương Mang Sơn Mạch đều là những tồn tại đỉnh tiêm, đều có năng lực búng tay hái sao, một ý niệm có thể diệt thiên bách ức tinh hệ.

Nhưng, bọn họ lại có thể cảm nhận được, những tinh thần này khác biệt, có sức mạnh cường đại vô thất, có uy năng diệt Thánh! "Chết tiệt, ta đã biết mà, ta không nên mạo hiểm.

Với thực lực của ta, căn bản không có tư cách nhúng tay vào đại sự kiện cấp độ này.

Ta phải chạy thôi!" Một con Cự Ưng ba mắt thét chói tai, đột nhiên vỗ cánh, bay vút về phía ngoại vi Thương Mang Sơn Mạch để trốn thoát.

Nó là sinh linh loài cầm, tốc độ cực nhanh!

Tuy nhiên, vừa mới bay ra không lâu, liền có hàng vạn tinh thần ầm ầm rơi xuống, nghiền nát nó thành hư vô, thậm chí tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp phát ra. "Cái này... quá đáng sợ rồi." Tất cả cường giả đều run rẩy.

Khoảng cách thực lực khổng lồ này, đơn giản như một vực sâu không đáy.

Không ngờ, Thạch nhân này lại khủng bố đến vậy!

Chương 322

"Chạy đi!" Tất cả sinh linh lớn tiếng kêu gào, thậm chí cả những sinh linh chí cường đã dung hợp bản nguyên Đại Đạo cũng run sợ, dồn dập thôi động thần thông, trốn thoát ra ngoài. "Các ngươi không một ai có thể thoát được." Lúc này, một đạo ba động thần niệm lạnh lùng truyền đến, hạo đãng giữa thiên địa.

Kiếm Thảo đã ra tay, ức vạn lá cỏ bay ra, xuyên thủng hư không, từng chiếc từng chiếc cắm xuống rìa Thương Mang Sơn Mạch.

Sau đó, mỗi chiếc lá cỏ đều bạo trướng, vang lên tiếng keng keng, xông thẳng lên trời, hóa thành một nhà tù kiếm, phong tỏa cả Thương Mang Sơn Mạch ở bên trong.

Có sinh linh xông đến rìa nhà tù này, vừa tiếp xúc với Kiếm Thảo, lập tức có ức vạn đạo kiếm khí bùng phát, xuyên thủng nhục thân, thần hồn của họ, khiến họ thân tử đạo tiêu.

Lần này, tất cả mọi người bị mắc kẹt trong Thương Mang Sơn Mạch, chỉ có thể trơ mắt nhìn ức vạn vẫn tinh rơi xuống, nghiền nát tất cả bọn họ! "Chẳng lẽ chúng ta lại phải bị người khác toàn diệt chỉ trong hai chiêu?" Trong mắt của mấy ngàn sinh linh này hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Bọn họ không ngờ rằng mình lại đột nhiên gặp phải kết cục như vậy.

Thạch nhân này và bụi Kiếm Thảo này, thật sự quá khủng bố, vừa đến là muốn dọn dẹp hiện trường, hơn nữa lại thật sự có sức mạnh đáng sợ đến thế! "A!" Một sinh linh chí cường Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên gào thét phẫn nộ.

Bị đối xử như vậy, trong lòng hắn dâng lên vô cùng nộ khí.

Hắn cũng là tồn tại chí cường đã đặt chân đến Cửu Trọng Thiên, thật sự nghĩ rằng có thể bị búng tay mà diệt sát sao?

Uỳnh!

Hắn xông thẳng lên trời, thôi động thần thông chí cường đại, va chạm với tinh thần kia.

Nhưng, sau một tiếng nổ vang đáng sợ, mấy chục vạn tinh thần đồng thời ầm ầm rơi xuống người hắn, lập tức thân thể và thần hồn đều nổ tung. "Đến chỗ Vu Thánh!" Lúc này, đột nhiên có một sinh linh lớn tiếng kêu.

Trong cảnh tuyệt vọng này, tất cả mọi người đều không nhịn được nhìn về phía Lâm Nguyên.

Nếu nói trong số những người có mặt, còn ai có thể phá vỡ nguy cục này, vậy thì chỉ có một mình Lâm Nguyên có thể làm được.

Đây cũng là tồn tại có thể búng tay diệt sát sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên đó!

Hơn nữa, sát tính của hắn, dường như cũng yếu hơn Thạch nhân và Kiếm Thảo!

Trước đó, họ vì e ngại Lâm Nguyên mà không dám đến gần, nhưng bây giờ ai cũng không thể nghĩ nhiều nữa.

Rất nhiều sinh linh đều xông về phía Lâm Nguyên, muốn tìm kiếm sự che chở. "Bây giờ ai còn có thể che chở cho các ngươi?" Thạch nhân vô cùng lạnh lùng, nhìn về phía Lâm Nguyên, sau đó tùy ý vẫy tay, vô số tinh thần liền ầm ầm rơi xuống chỗ Lâm Nguyên. "Chết tiệt!" Mọi người không thể không dừng bước.

Lâm Nguyên còn chưa kịp phản ứng, Hoàng Miêu Vạn Mệnh đã nổi giận trước tiên, lớn tiếng kêu: "Đồ đá lớn kia, ngươi dám chọc giận chủ nhân nhà ta, không muốn sống nữa sao?

Còn không mau quỳ xuống đất, dập đầu cầu xin tha thứ!" Thạch nhân mặt mũi lạnh lùng, mang theo vẻ bá đạo, cùng với sự cường thế vô cùng, căn bản không thèm để ý đến Hoàng Miêu Vạn Mệnh, cứ như nó chỉ là không khí vậy.

Hoàng Miêu Vạn Mệnh không khỏi nhảy dựng lên, càng thêm tức giận.

Nhưng lúc này, nó cũng cảm thấy rợn tóc gáy, vì những tinh thần kia đã tiếp cận, nó cảm nhận được một cỗ khí cơ tử vong!

Lâm Nguyên ngẩng đầu nhìn, ánh mắt thâm thúy, tự nhủ: "Đây chính là uy năng của Thập Trọng Thiên sao?" Vừa rồi, ta vẫn luôn ở bên cạnh quan sát, muốn xem thêm một chút, làm rõ rốt cuộc Thập Trọng Thiên là thực lực thế nào.

Bây giờ xem ra, đích xác là có vài thủ đoạn.

Uỳnh!

Giữa những ý niệm chợt lóe, Lâm Nguyên đã ra tay.

Chỉ nhẹ nhàng giậm chân một cái, vô số ngọn núi khổng lồ ở ngoại vi Thương Mang Sơn Mạch lập tức phát sáng, nguyên lực hùng dũng, xông thẳng lên trời.

Gào!

Nguyên lực hùng dũng kia, hóa thành từng con Cự Long, ngửa mặt lên trời gào thét, xông thẳng lên trời, hình thành kỳ cảnh vạn long thăng không, trực tiếp va chạm với ức vạn tinh thần kia.

Đây là Nguyên thuật mà hắn sau khi tu hành Nguyên Kinh đã lĩnh ngộ ra!

Uỳnh!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang đáng sợ như hỗn độn hải băng tháp,

Cự Long nguyên lực lại đồng thời tan biến cùng ức vạn tinh thần, tiêu tán vào không trung.

Một cỗ xung kích ba đáng sợ, hạo đãng xuất, quét ngang vùng thiên địa này, lại san bằng rất nhiều ngọn núi khổng lồ. "Ngươi chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh Lục Trọng Thiên, lại có thể đối kháng với ta?" Trên mặt Thạch nhân lộ ra một tia kinh ngạc, nhìn về phía Lâm Nguyên, hoàn toàn không ngờ hắn lại có thực lực đẳng cấp này.

Kiếm Thảo cũng giật mình.

Thạch nhân và nó đều đã đột phá bình cảnh cuối cùng, đặt chân vào tầng thứ Thập Trọng Thiên.

Vùng thiên hạ này, đáng lẽ đã không còn đối thủ, đủ sức tung hoành, hoành áp quần hùng!

Thế nhưng, người trước mắt này, lại có thể đối kháng với hắn!

Không thể tưởng tượng nổi! "Hahahahaha, không ngờ đúng không?

Uy năng của chủ nhân nhà ta, há lại là một cục đá như các ngươi, một bụi cỏ như các ngươi có thể đoán được?

Còn không mau cút đi, nếu không khoảnh khắc tiếp theo ta sẽ trấn áp tất cả các ngươi!" Hoàng Miêu Vạn Mệnh đắc ý lớn tiếng kêu.

Thạch nhân không thèm để ý Hoàng Miêu Vạn Mệnh, nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, ánh mắt lạnh lùng, đột nhiên động, nhảy vút lên trời cao, sau đó một chân duỗi ra, lại đạp thẳng xuống đỉnh đầu Lâm Nguyên!

Uỳnh!

Vùng thiên địa này đều chấn động, uy áp khủng bố từ trong cơ thể Thạch nhân hạo đãng ra, khiến tất cả sinh linh đều kinh hãi.

Đó là khí tức đáng sợ của sinh linh tuyệt đỉnh Thập Trọng Thiên.

Hắn mang theo một cỗ cường thế, còn có một cỗ khinh miệt từ trên cao nhìn xuống, dường như Lâm Nguyên chỉ là một phiền phức nhỏ có thể giải quyết trong chớp mắt.

Một cước đạp xuống, động tác cực kỳ mang tính sỉ nhục. "Hỗn đản, hỗn đản!

Dám mạo phạm chủ nhân ta, ngươi nhất định không được chết yên đâu!" Lâm Nguyên còn chưa có phản ứng gì, Hoàng Miêu Vạn Mệnh đã nổi giận trước tiên.

Nó dường như đã nhập vai rất sâu vào vai trò của mình, mang theo ý niệm chủ nhục thần tử, gào thét một tiếng, vỗ cánh, bay vút lên trời.

Lẹt!

Chương 323

Xích hỏa thao thiên bay lên, ức vạn Thần Hoàng đỏ tươi ngưng tụ bay ra, xông về phía chân của Thạch nhân, muốn thiêu rụi hắn.

Nhưng, tất cả những điều này vừa mới chạm vào một tầng thần quang hộ thể phóng ra từ bàn chân lớn của Thạch nhân, liền lập tức tan biến.

Sau đó còn có một cỗ đại lực hạo nhiên hùng dũng lao xuống, giáng mạnh đòn về phía Hoàng Miêu Vạn Mệnh. "Chết tiệt!" Hoàng Miêu Vạn Mệnh biến sắc.

Lúc này nó cuối cùng cũng nhận ra khoảng cách khổng lồ giữa mình và Thạch nhân này, đơn giản như cách biệt một vực sâu, căn bản không phải đối thủ của Thạch nhân.

Trong lòng nó lo lắng, vỗ cánh, liều mạng muốn né tránh.

Thế nhưng cỗ lực lượng vô hình kia lại còn nhanh hơn cả tia chớp, gào thét bay tới, không thể tránh, không thể né, khiến người ta sinh ra một cảm giác tuyệt vọng.

Nhưng đúng lúc này, lại có một cỗ sức mạnh vô hình hùng dũng bay tới, va chạm với sức mạnh của Thạch nhân giữa không trung, phát ra một tiếng vang lớn như sấm rền, liền tiêu diệt lẫn nhau. "Chủ nhân!" Hoàng Miêu Vạn Mệnh mừng rỡ, là Lâm Nguyên đã ra tay. "Sau đại biến của Hồng Hoang thiên địa, những cường giả được sinh ra sao lại đều tự phụ đến thế?" Lâm Nguyên lắc đầu, đối mặt với cú đạp xuống giữa không trung của Thạch nhân, hắn không hề né tránh, chỉ giơ tay ấn xuống.

Uỳnh!

Cả Thương Mang Sơn Mạch chấn động dữ dội, Nguyên thuật tái hiện.

Vô cùng nguyên lực hùng dũng tuôn ra, thậm chí còn có nguyên lực từ vùng trung tâm địa mạch nứt vỡ bôn đằng gào thét tới, hội tụ lại, trong chớp mắt liền tỏa ra ánh sáng chói mắt, ngưng tụ thành một sợi roi khổng lồ, thô như núi non, dài vạn dặm, giữa không trung quật mạnh vào Thạch nhân.

Bốp!

Chỉ nghe một tiếng giòn tan, Thạch nhân liền trực tiếp bay ngang ra ngoài, va sập ba mươi chín ngọn núi khổng lồ Hồng Hoang, khói bụi ngút trời, đá vụn văng tung tóe.

Nhìn kỹ hơn, có thể thấy trên người Thạch nhân kia xuất hiện một vết roi thô lớn, lóe lên một loại màu u ám kỳ dị, có vô cùng phù văn nhỏ li ti đang cuồn cuộn bên trong. "Mạnh quá!" Cảnh tượng này trực tiếp chấn động tất cả sinh linh.

Biểu hiện vừa rồi của Thạch nhân cường đại đến mức nào?

Giữa lúc giơ tay đã triệu hoán ức vạn tinh thần rơi xuống, gần như chôn vùi toàn bộ cường giả Thương Mang Sơn Mạch!

Thế nhưng, Lâm Nguyên chỉ bằng một cử chỉ nhẹ nhàng, lại có thể dùng một roi quật bay Thạch nhân bất khả nhất thế này, còn để lại một vết roi.

Điều này đơn giản là còn cường thế hơn cả Thạch nhân kia! "Người này, là một uy hiếp!" Trong lòng Kiếm Thảo, triệt để gạt bỏ mọi ý khinh thị.

Khi nhìn về phía Lâm Nguyên, đã có thêm một tia ngưng trọng, không dám khinh thị như trước nữa. "A..." Một tiếng gầm giận dữ vang lên, chấn động cả Thương Mang Sơn Mạch, thậm chí cả các tinh

thần trong vũ trụ cũng đang dao động.

Một bóng người xông thẳng lên trời, chính là Thạch nhân kia, trong hai mắt hắn tràn đầy lửa giận. "Ngươi thật to gan, lại dám làm ta bị thương!

Hôm nay dù thế nào đi nữa, ta cũng phải đánh giết ngươi tại đây!

Nghiền nát nhục thân, diệt sạch nguyên thần, khiến ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh!" Uỳnh!

Một cỗ uy năng khủng bố bùng phát, từng đạo văn lạc chói mắt hiện lên trên người hắn, nhanh chóng lan rộng, bao trùm toàn thân, tỏa ra ma quang, khiến hắn dường như đã xảy ra một loại biến hóa kinh người, khí thế đang bạo trướng. "Khối đá này muốn nghiêm túc rồi." Trong lòng Kiếm Thảo chợt trầm xuống.

Là một tồn tại cùng đặt chân vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, nó sâu sắc hiểu rõ cảnh giới này đáng sợ đến mức nào.

Một khi phát huy toàn bộ thực lực, thiên hạ rộng lớn, không ai có thể ngăn cản.

Trong mắt Lâm Nguyên, ngược lại hiện lên một tia hứng thú.

Hắn vô cùng tò mò về cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, muốn từ trên người Thạch nhân này mà trải nghiệm một phen thật tốt.

Uỳnh!

Vô cùng đạo vận bùng phát, Trường Hà Tam Thiên Đại Đạo hiện ra sau lưng hắn, ức vạn sóng đào xông thẳng lên trời.

Hắn cũng điều động sức mạnh kinh người, khí tức bạo trướng.

Thấy hai người sắp sửa giao phong lần nữa, tất cả sinh linh đều kinh hồn bạt vía.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Một tiếng "Uỳnh long", màn sương lớn bao phủ vùng trung tâm địa mạch triệt để nổ tung.

Uỳnh!

Biến cố kinh hoàng như trời sập đất lở xảy ra trong Thương Mang Sơn Mạch này.

Sau khi màn sương lớn sụp đổ, vô cùng lực lượng bản nguyên giống như biển Hỗn Độn vỡ đê, tuôn trào ra, nhấn chìm vùng thiên địa này. "A..." Một sinh linh cấp Thánh Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên đột nhiên thảm kêu.

Cơ thể hắn dưới sự tẩm bổ của lực lượng bản nguyên, nhanh chóng thăng cấp, trong chớp mắt đã bành trướng thành một quả cầu, thăng cấp đến cực hạn, cuối cùng vượt quá khả năng chịu đựng của hắn, lại nổ tung, huyết nhục bay tứ tung, chết không toàn thây. "Hít..." Tất cả mọi người hít sâu một hơi khí lạnh, không ngờ còn có cách chết như vậy.

Tất cả đều tê dại da đầu, điên cuồng chạy trốn ra ngoài, muốn tránh khỏi làn sóng bản nguyên chi lực cuồng triều này.

Tuy nhiên, vùng Thương Mang Sơn Mạch này đã sớm bị Kiếm Thảo dùng từng chiếc lá kiếm phong tỏa.

Sau khi họ chạy đến rìa, liền bị chặn lại, chỉ có thể cứng rắn đối mặt.

Uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh!!!

Trong khoảnh khắc, trên không trung vùng núi này, không ngừng vang lên những âm thanh như pháo hoa nở rộ.

Từng sinh linh không chịu nổi lực lượng bản nguyên quá nồng

đậm, cơ thể bành trướng, rồi nổ tung.

Điều này còn thảm khốc gấp trăm lần so với việc bị bóp nghẹt đến chết!

Chỉ là, những người sống sót lại nhờ đó mà nhận được vô vàn lợi ích, sau này nhất định sẽ đột phá mạnh mẽ, đặt chân vào cảnh giới cao hơn.

Lực lượng bản nguyên này, quả thật là vật tu hành quá mức kinh người!

Là thiên tài địa bảo đỉnh tiêm nhất!

Mà với sức mạnh như vậy, phần tinh hoa nhất của nó, ấp ủ mà sinh ra "thần vật", giá trị tự nhiên cũng kinh người đến cực điểm!

Do đó, khoảnh khắc màn sương lớn này vỡ tan, Thạch nhân và Lâm Nguyên liền ngừng tranh đấu, không nghĩ ngợi gì, đều hóa thành một đạo lưu quang, xông thẳng vào sâu bên trong vùng trung tâm địa mạch!

Chương 324

Keng!

Kiếm quang bùng phát, Kiếm Thảo cũng hóa thành một đạo kiếm quang, xé rách hư không, xông thẳng vào vùng trung tâm địa mạch.

Các cường giả còn lại may mắn sống sót và đạt được lợi ích lớn, lúc này mắt đều đỏ ngầu, tràn ngập ý điên cuồng, dồn dập gào thét, muốn đi vào vùng trung tâm địa mạch tranh đoạt cơ duyên.

Trong chớp mắt, nơi đây trở nên cuồng bạo! "Những thứ này, đều là của ta, ai cũng đừng hòng tranh với ta!" Trong mắt lạnh lùng của Thạch nhân, có vẻ cuồng nhiệt dâng lên, thò từng bàn tay lớn, tóm lấy từng kiện thần vật bản nguyên trong vùng trung tâm địa mạch.

Keng!

Kiếm Thảo ít nói, nhưng cũng thông qua hành động biểu đạt ý kiến của mình.

Từng chiếc lá cỏ bạo trướng, lục quang che kín trời, cuốn về phía thần vật bản nguyên kia, như phong quyển tàn vân.

Hai người đều điên cuồng, liều mạng tranh đoạt.

Nhưng, Lâm Nguyên lại có hành vi khác biệt so với tất cả các sinh linh khác.

Hắn trực tiếp xông thẳng vào sâu nhất trong vùng trung tâm địa mạch, mục tiêu của hắn tự nhiên là quả tim mà hắn đã phát hiện trước đó bằng Bàn Cổ Chân Nhãn, Bàn Cổ chi tâm!

Hô!

Một cỗ cuồng phong thổi tới, giữa đó có một kiện thần vật bản

nguyên hình dạng cự đỉnh, trực tiếp va chạm về phía Lâm Nguyên.

Cự đỉnh này khắc đầy mật mật đạo văn, tản ra một cỗ ba động cực kỳ cường đại, ít nhất cũng đủ để sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo hạ phẩm, cực kỳ quý giá.

Nhưng Lâm Nguyên không thèm để ý, thôi động Pháp tắc Không Gian, thân hình hư ảo, trong chớp mắt đã lướt qua bên cạnh cự đỉnh này, xông thẳng vào sâu bên trong vùng trung tâm địa mạch.

Hắn hiện tại vô cùng bình tĩnh.

Bất kể là Thạch nhân hay Kiếm Thảo, đều đã đặt chân vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, là những tồn tại cường đại chưa từng thấy, cũng có uy hiếp nhất định đối với hắn.

Có hai sinh linh đáng sợ như vậy ở bên cạnh, hắn tự nhiên phải tranh thủ thời gian, giành trước xông đến nơi sâu nhất của vùng trung tâm địa mạch, đoạt lấy Bàn Cổ chi tâm kia.

Toàn bộ quá trình, không thể có chút chậm trễ nào.

Uỳnh long long ~~~ Trường hà do hàng vạn kiện vật phẩm bản nguyên hình thành kia, thì ở một phương vị khác trong vùng trung tâm địa mạch, không ngừng phát ra tiếng nổ vang đáng sợ, bảo quang xông thẳng lên trời.

Lâm Nguyên cũng không thèm nhìn thêm một lần. "Ừm?

Hành vi của tên này hơi kỳ lạ, sao lại không thèm để ý đến những thần vật bản nguyên kia?" Thạch nhân và Kiếm Thảo đều chú ý đến biểu hiện của Lâm Nguyên.

Uỳnh long long ~~~ Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, tiếng nổ vang truyền ra từ Trường Hà bản nguyên kia, liền hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của họ.

Cảnh tượng đó quả thật quá mức hùng vĩ và tráng lệ.

Từng kiện thần vật bản nguyên, tỏa ra bảo quang chói mắt, có ức vạn loại sắc thái, hội tụ thành trường hà, lơ lửng trên quần sơn, phát ra tiếng nổ vang dào dạt.

Ngay cả khi chỉ có thể có được một phần nhỏ trong số đó, cũng đủ sức hoành hành Hồng Hoang.

Đây là tài phú khổng lồ khó mà tưởng tượng được, đối mặt với cơ duyên to lớn như vậy, ai có thể bỏ qua?

Vút!

Thạch nhân chân đạp đại địa, ầm ầm xông tới.

Kiếm Thảo cũng hóa thành một đạo kiếm quang xanh biếc, quán xuyên hư không, cuồng tiêu mà đi.

Còn về các sinh linh khác, đều không dám tranh phong với hai tồn tại Thập Trọng Thiên này, đều theo sau lưng họ.

Thấy họ đi tranh đoạt Trường Hà thần vật bản nguyên kia, liền xông vào giữa quần sơn, đi tìm kiếm những thần vật bản nguyên xuất hiện rải rác.

Thậm chí còn có một số sinh linh, biết thực lực của mình không đủ, không thèm đi tranh giành thần vật, mà lựa chọn một nơi, trực tiếp tu hành ngay tại đó.

Vùng trung tâm địa mạch này, đơn giản chính là thánh địa tu hành!

Lực lượng bản nguyên kia, quá mức hùng hậu, vượt xa tưởng tượng của tất cả mọi người.

Tu hành một ngày ở đây, bằng trăm năm ở bên ngoài.

Đặc biệt là, dưới sự tẩm bổ của lực lượng bản nguyên kia, rất nhiều sinh linh đều cảm thấy căn nguyên của mình đã được thăng cấp.

Căn nguyên là căn bản của một sinh linh, sự thăng cấp như vậy đối với tất cả mọi người mà nói, lực hấp dẫn đều mạnh mẽ đến mức khó mà tưởng tượng được.

Uỳnh!

Và lúc này, Lâm Nguyên đã đến nơi sâu nhất của vùng trung tâm địa mạch.

Nơi đây lại là một ngọn núi lửa, chỉ là ngọn núi lửa này phun trào không phải dung nham, mà là lực lượng bản nguyên dạng lỏng.

Lực lượng bản nguyên kia chảy tràn về bốn phương tám hướng, nhấn chìm vùng đại địa này.

Còn ở trung tâm miệng núi lửa kia, lại có từng trận ba động mênh mông truyền ra.

Hiển nhiên, Bàn Cổ chi tâm liền ở dưới núi lửa.

Vút!

Lâm Nguyên lòng nóng như lửa, cảm nhận được sự kích động đã lâu, không kịp chờ đợi, xông vào núi lửa, không ngừng đi xuống.

Sau khi lặn sâu mấy chục vạn dặm, hắn liền đến một không gian lòng đất khổng lồ.

Nơi đây dường như là một không gian độc lập, vô cùng rộng lớn, uyển như một tiểu thế giới.

Còn ở trung tâm tiểu thế giới, lại lơ lửng một quả tim khổng lồ.

Một tầng quang mạc khắc đầy mật mật đạo văn, bao phủ quả tim này, phong tỏa tất cả khí cơ của nó, khiến cho quả tim này sẽ không bị sinh linh bên ngoài cảm nhận được.

Quả tim đỏ rực, không ngừng nhảy đập, phát ra âm thanh như sấm rền.

Hơn nữa nó rất lớn, to bằng cả ngọn núi.

Ánh sáng đỏ rực tỏa ra, chiếu sáng cả tiểu thế giới này một màu đỏ rực, mang theo sinh cơ khó mà tưởng tượng nổi. "Đây chính là Bàn Cổ chi tâm do lực lượng bản nguyên ngưng tụ thành sao?" Lâm Nguyên kích động, đi đến trước quả tim.

Lúc này, toàn bộ huyết mạch trong cơ thể hắn đều đang sôi trào, như thể đang bốc cháy.

Một loại khát vọng bản năng điên cuồng dâng trào ra, muốn triệt để thôn phệ quả tim này.

Lâm Nguyên tự nhiên có thể cảm nhận được, quả tim này chỉ do lực lượng bản nguyên ngưng tụ mà thành, chứ không phải Bàn Cổ Đại Thần chi tâm thật sự.

Chương 325

Nếu là Bàn Cổ Đại Thần chi tâm thật sự ở đây, đừng nói là ta, ngay cả Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng top mười trong thời kỳ thực lực toàn thịnh mà đến, e rằng cũng phải thân tử đạo tiêu dưới uy áp tự nhiên tỏa ra từ quả tim đó.

Dù thế nào đi nữa, Bàn Cổ chi tâm do lực lượng bản nguyên ngưng tụ này, lại có thể tỏa ra chút thần vận của Bàn Cổ, thậm chí khiến huyết mạch của Lâm Nguyên cũng sôi trào, điều này chứng tỏ mức độ quý giá của nó, tuyệt đối vượt ngoài sức tưởng tượng!

Trường hà do hàng vạn kiện thần vật bản nguyên bên ngoài tạo thành so với nó, nhỏ bé như hạt bụi!

Lâm Nguyên trong lòng rõ ràng, lần này, ta đã gặp được đại cơ duyên thật sự sau đại biến của Hồng Hoang thiên địa!

Uỳnh!

Lâm Nguyên giơ tay, liền chộp về phía quả tim này.

Tuy nhiên, tầng quang mạc cấm chế kia lập tức sáng rực, vô cùng phù văn lóe lên, ngưng tụ thành một cột sáng chói lọi, giáng mạnh một đòn lên người Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên phản ứng rất nhanh, kịp thời phòng ngự.

Trên nắm đấm hắn tỏa ra thanh quang chói mắt, như tia chớp đánh ra phía trước, va chạm với cột sáng này.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo hắn lại bị chấn bay, trên nắm đấm cũng chảy ra máu tươi. "Cấm chế này lại cường đại đến vậy sao?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hiện tại ta có thực lực thế nào?

Ngay cả khi tranh đấu với Hồng Quân một lần nữa, cũng có thể búng tay trấn áp hắn!

Kết quả, đối mặt với một tầng cấm chế, lại bị thiệt thòi!

Sự đáng sợ của cấm chế này, có thể tưởng tượng được.

Xem ra, muốn có được quả tim này, không phải là chuyện đơn giản.

Uỳnh!

Một cỗ khí tức đáng sợ bùng phát, Lâm Nguyên không chút do dự, liền thôi động Hoàng Tuyền Kỳ, Luân Hồi Bàn, U Minh Thư ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo thượng phẩm này, đánh ra phía trước, va chạm với quang mạc kia.

Ong!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, cấm chế quang mang đại thịnh.

Những phù văn kia lại từng cái từng cái bay ra, tổ thành các hình thái như đỉnh, tháp, chuông, va chạm với ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo thượng phẩm.

Cuối cùng, chỉ nghe một tiếng "Đang", ba kiện linh bảo, lại đồng thời bị chấn bay.

Lần này, Lâm Nguyên thật sự kinh ngạc.

Uy lực của ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo thượng phẩm này, đủ sức trấn áp Hồng Hoang.

Ban đầu ta chính là nhờ ba bảo vật này mà đánh bại Hồng Quân, thế mà kết quả vẫn không phá được tầng cấm chế này.

Chẳng lẽ, Bàn Cổ chi tâm này lại không thể lấy ra được sao?

Trong mắt Lâm Nguyên, lóe lên một đạo quang mang lạnh lẽo.

Chí bảo như vậy ngay trước mắt, há lại có thể từ bỏ?

Ngay lập tức hắn quyết định thôi động sát chiêu mạnh nhất của mình, Khai Thiên Nhất Phủ.

Trước đó hắn không muốn làm vậy, là sợ đồng thời khi hủy diệt cấm chế cũng làm tổn hại đến Bàn Cổ chi tâm.

Nhưng bây giờ xem ra, không thể lo lắng nhiều như vậy được nữa.

Dù sao bên ngoài còn có Thạch nhân và Kiếm Thảo hai tôn tuyệt thế cường giả này.

Nếu không tranh thủ thời gian, sự tình rất có thể sẽ có biến!

Nhưng, đúng lúc này, hắn đột nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ đến một biện pháp khác. "Đã là Bàn Cổ chi tâm, vậy nhất định sẽ sản sinh cộng minh với huyết mạch Bàn Cổ.

Ta chỉ cần kích phát lực lượng huyết mạch của ta, nói không chừng có thể mở được đạo cấm chế này." Đây là biện pháp Lâm Nguyên chợt lóe linh quang mà nghĩ ra.

Hắn lập tức khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm vừa động, thôi động sức mạnh huyết mạch của mình.

Chỉ nghe một tiếng "Uỳnh", huyết quang cuồn cuộn xông thẳng lên trời, như ức vạn ngọn núi lửa Hỗn Độn cùng lúc phun trào, gần như trong chớp mắt đã hủy diệt cả tiểu thế giới này.

Đây là lực lượng khí huyết, như biển cả, nhấn chìm vùng thiên địa này.

Lâm Nguyên bao phủ trong tầng huyết quang này, pháp lực vô biên, hạo hãn khôi hoằng.

Dần dần, lực lượng khí huyết kia bốc hơi, phía sau hắn, hình

thành một Bàn Cổ Chân Thân cao vạn trượng, tỏa ra một loại khí vận uy nghiêm, cường thế, bá đạo, như thể Bàn Cổ tái sinh, trấn áp Hỗn Độn Hải vô ngân, một thân vĩ lực quét ngang quá khứ tương lai, tuyên cổ vô địch.

Uỳnh long!

Khi Bàn Cổ Chân Thân này thành hình trong khoảnh khắc, một cỗ lực lượng huyết mạch cường liệt đến cực điểm liền tỏa ra, cộng minh với Bàn Cổ chi tâm trong quang mạc cấm chế.

Đây là lực lượng huyết mạch mà Lâm Nguyên đã thăng cấp đến đỉnh điểm sau khi dung hợp, luyện hóa Ngọc tủy Bàn Cổ, Tinh huyết Bàn Cổ, Tổ huyết Bàn Cổ, đồng thời lĩnh ngộ nhiều truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, lĩnh ngộ và dung hợp Pháp tắc Lực!

Nhìn khắp cả Vu tộc, đây cũng là sức mạnh huyết mạch thuần túy nhất, đơn giản là không có gì khác biệt so với chính Bàn Cổ.

Chỉ trong khoảnh khắc, Bàn Cổ chi tâm bên trong quang mạc cấm chế liền chấn động.

Lại truyền ra một cỗ ba động ý thức mông lung, mang theo sự hân hoan, như thể một đứa trẻ thấy được cha mẹ mình. "Thành công rồi!" Lâm Nguyên trong lòng vui mừng, biết biện pháp của mình hữu dụng.

Quả nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, trong tiếng nổ vang lớn, tầng quang mạc cấm chế kia đột nhiên nổ tung.

Tiếp đó, Bàn Cổ chi tâm liền gào thét bay ra, thẳng đến chỗ Lâm Nguyên!

Tuy nhiên, đúng khoảnh khắc quang mạc cấm chế phá khai, cũng có biến cố kinh hoàng xảy ra!

Trong Bàn Cổ chi tâm kia, có một cỗ khí tức bản nguyên nồng liệt đến mức khó mà tưởng tượng được tản mát ra.

Chỉ trong khoảnh khắc, cả tiểu thế giới này, liền tràn ngập một cỗ hương thơm nồng nàn vô cùng.

Sau đó khoảnh khắc tiếp theo, một tiếng "Uỳnh", tiểu thế giới này, lại sụp đổ, nổ tung!

Tiếp đó, cỗ khí tức bản nguyên kia, xông thẳng lên trời, trong chớp mắt phá tan địa tầng dày mấy chục vạn dặm, từ trong miệng núi lửa kia phun trào ra, thẳng vào trời cao!

Đây chỉ là khí tức tán dật ra từ Bàn Cổ chi tâm!

Nhưng, sau khi nó tản mát ra, lập tức hình thành thiên địa dị tượng.

Trong chớp mắt bạo trướng, tỏa ra quang mang đỏ rực, chiếu sáng cả Thương Mang Sơn Mạch và thậm chí cả Hồng Hoang rộng lớn một màu đỏ rực!

Chương 326

Cuồn cuộn như khói sói, xông thẳng vào trong vũ trụ!

Hình thành một cột sáng huyết sắc khổng lồ đường kính dài vạn dặm!

Cả Hồng Hoang lại vì nó mà chấn động, nổ vang.

Khoảnh khắc này, không biết có bao nhiêu ánh mắt đáng sợ, từ khắp nơi trên Hồng Hoang, nhìn về phía Thương Mang Sơn Mạch này, mang theo ý kinh ngạc nồng đậm.

Cột huyết trụ khổng lồ này, uy năng của nó mạnh mẽ, còn cường liệt gấp trăm lần so với dị biến ở vùng trung tâm địa mạch trước đó, chiếu sáng cả vũ trụ một màu đỏ rực, rực rỡ, chói lọi, chói mắt!

Uỳnh long long ~~~ Nguyên khí thiên địa trong phạm vi ức vạn dặm, khoảnh khắc này đều gào thét bay tới, vây quanh cột sáng huyết sắc khổng lồ này, hình thành một xoáy nước khổng lồ vô biên, che trời lấp nhật, ầm ầm không ngừng xoay tròn.

Thạch nhân và Kiếm Thảo còn đang tranh giành Trường Hà thần vật bản nguyên kia, trực tiếp ngây người ra.

Hoàn toàn không ngờ, nơi sâu nhất của vùng trung tâm địa mạch, lại sinh ra biến hóa kinh người đến vậy.

Họ gần như cùng lúc, liền nghĩ đến cảnh tượng Lâm Nguyên trước đó không màng đến những thứ khác, cứ thế cắm đầu xông thẳng vào nơi sâu nhất.

Trong lòng lập tức nhảy mạnh một cái. "Hắn ta khẳng định đã sớm biết chỗ đó có chí bảo mạnh nhất!

Bây giờ e rằng đã bị hắn ta lấy được rồi!" Mắt của Thạch nhân và

Kiếm Thảo trong chớp mắt đều đỏ ngầu, đều lớn tiếng gầm thét, thôi động toàn bộ tu vi của mình, gần như thiêu đốt, xông về phía nơi sâu nhất.

Có thể hình thành dị tượng như vậy, chí bảo kia nhất định phi phàm, dù thế nào cũng phải có được!

Hai tồn tại Thập Trọng Thiên, ánh mắt trong chớp mắt nóng rực đến cực điểm, ý tham lam nồng đậm cuồn cuộn.

Uỳnh long long, không ngừng phá vỡ không gian, nhanh như gió cuốn điện xẹt, xông về phía nơi Lâm Nguyên đang ở.

Và lúc này, trong không gian lòng đất kia, Lâm Nguyên thấy cảnh tượng dị tượng đó, lập tức biết không ổn.

E rằng Bàn Cổ chi tâm này sẽ dẫn đến tranh đấu cực kỳ kịch liệt.

Nhưng ý niệm này chỉ chợt lóe qua, bởi vì Bàn Cổ chi tâm sau khi xông ra khỏi quang mạc cấm chế, liền vô cùng điên cuồng, trực tiếp ầm ầm đâm thẳng về phía hắn!

Lâm Nguyên tự nhiên không thể né tránh, trực tiếp vươn tay ra đón.

Tuy nhiên, một chuyện kinh ngạc đã xảy ra: Bàn Cổ chi tâm vừa tiếp xúc với Lâm Nguyên trong khoảnh khắc, liền hóa thành một đoàn khí bản nguyên thuần túy, sau đó dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên, hòa làm một thể với hắn, cuối cùng tất cả đều tụ tập bên trong quả tim của hắn.

Thình thịch!

Hắn nghe thấy quả tim của mình, phát ra một tiếng nổ vang lớn như trống sấm của Thần Sấm.

Cả không gian, đều vì nó mà chấn động dữ dội.

Gần như trong khoảnh khắc, liền có một cỗ sức mạnh khó mà tưởng tượng được, từ quả tim dâng trào ra, xông thẳng đến tứ chi bách hài, với một tư thái gần như điên cuồng, thăng cấp sức mạnh của hắn!

Lâm Nguyên hiện tại tu vi thâm hậu, cơ sở hùng hậu, là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Độ cường hãn của nhục thân có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang.

Mức độ kiên cố của nó, ngay cả so với Hỗn Độn Linh Bảo, e rằng cũng không kém là bao.

Thế nhưng, lúc này, dưới sự xung kích của cỗ sức mạnh mạnh mẽ và dào dạt này, cơ thể hắn lại bành trướng lên, trong chớp mắt đã hóa thành một quả cầu!

Thình thịch!

Thình thịch!

Thình thịch!!

Mỗi lần quả tim kịch liệt nhảy đập, đều sẽ truyền tống một cỗ sức mạnh to lớn đến mức khó mà tưởng tượng được, không ngừng dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên, điên cuồng thăng cấp tất cả của hắn!

Đây là một loại thăng cấp cực kỳ thô bạo, dã man.

Ngay cả Lâm Nguyên, nhất thời cũng cảm thấy có chút không thể chịu đựng, không thể khống chế, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ bạo thể. "Bàn Cổ chi tâm này, cũng quá mãnh liệt rồi..." Lâm Nguyên không khỏi nhớ đến cảnh tượng trước đó, khi màn sương lớn vừa vỡ tan, lực lượng bản nguyên tuôn ra, trực tiếp khiến từng sinh linh đều bị căng nổ tung, dẫn đến thân tử đạo tiêu.

Chẳng lẽ ta cũng sẽ phải chịu số phận tương tự?

Lâm Nguyên bất đắc dĩ, ngay lập tức chỉ đành ngưng tụ tinh thần, sắc mặt trở nên nghiêm túc, thôi động Pháp tắc Lực.

Từng đạo xích liên ngưng tụ ra, trói buộc trên người, trấn áp sức mạnh bạo động trong cơ thể.

Cỗ sức mạnh này quá mức cuồng bạo, chỉ có thể chậm rãi luyện hóa.

Và trong lúc trấn áp, hắn liền khó mà phát huy toàn bộ sức mạnh.

Uỳnh uỳnh!!

Và đúng lúc này, đột nhiên, trên không trung truyền đến hai tiếng nổ vang lớn.

Hai đạo khí tức vô cùng đáng sợ, hạo đãng xuống, khiến vùng thiên địa này đều đang chấn động, như thể sắp nứt vỡ.

Thạch nhân, Kiếm Thảo, hai tôn cường giả Thập Trọng Thiên này, đồng thời giáng lâm!

Thạch nhân ánh mắt vừa quét qua, liền nhìn thấu trạng thái của Lâm Nguyên lúc này.

Hắn như một quả cầu, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ nổ tung, trong mắt lộ ra vẻ kinh dị.

Hắn trước đó đã giao thủ với Lâm Nguyên, sâu sắc hiểu rõ thực lực của Lâm Nguyên.

Đó là cái thế vĩ lực đủ sức hoành áp Hồng Hoang!

Mang trong mình sức mạnh kinh người như vậy, lại bị căng thành một quả cầu, gần như sắp nổ tung.

Sức mạnh mà Lâm Nguyên nuốt vào trong cơ thể hắn phải kinh người đến mức nào?

Trong mắt Thạch nhân lướt qua một tia đỏ rực, nhưng gương mặt lại lạnh lẽo, tàn khốc nói: "Cơ duyên bát thiên này, ngươi cũng xứng nắm giữ sao?

Đưa cho ta!" Uỳnh!

Giữa lúc nói, hắn liền ra tay, thò ra một bàn tay khổng lồ, thoáng cái trong không trung, liền có một đám mây đá rộng vạn trượng, uyển như một phiến mây đá, chộp về phía Lâm Nguyên. "Ngươi dám cướp đồ của ta sao?" Kiếm Thảo lạnh giọng mở miệng.

Nó vô cùng cường thế, quyết giành lấy lực lượng bản nguyên trong cơ thể Lâm Nguyên, tự nhiên không cho phép Thạch nhân giành trước.

Keng!

Một đạo kiếm quang xuất thế, như thể muốn xé nát Hỗn Độn, chói mắt như mặt trời, trong chớp mắt đã chém vào bàn tay lớn của Thạch nhân.

Chỉ nghe một tiếng "Đang" vang lớn, kiếm quang vỡ nát, nhưng bàn tay lớn của Thạch nhân lại bị đánh bay, nứt ra một vết thương lớn, có dịch thể màu xanh lục chảy ra từ vết thương đó.

Chương 327

"Ngươi tìm chết sao?" Ánh mắt Thạch nhân lạnh lùng đến cực điểm, có một tia nộ ý cuồn cuộn dâng lên, tay kia thò ra, chộp về phía Kiếm Thảo.

Kiếm Thảo tự nhiên cũng không chịu yếu thế, hàng vạn lá kiếm bay vút lên không, sau một trận cuộn sóng như ba đào, liền thẳng tắp, leng keng leng keng, lại va chạm với bàn tay lớn của Thạch nhân.

Thực lực của hai bên ngang nhau, thế quân lực địch.

Lần giao thủ này, lại đồng thời bạo lùi ra sau, mỗi bên đều có thương thế.

Đối mặt với cảnh tượng này, Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, toàn lực trấn áp sức mạnh trong cơ thể.

Cỗ sức mạnh bản nguyên này quá mức to lớn, muốn luyện hóa toàn bộ trong thời gian ngắn là không thực tế.

Chỉ có thể tạm thời trấn áp nó xuống, như vậy mới có thể tự do phát huy toàn bộ sức mạnh.

Hoa lạp lạp ~~~ Xích liên do Pháp tắc Lực hóa thành dao động, vang lên tiếng hoa lạp lạp, tỏa ra ánh sáng chói mắt, ấn sâu vào nhục thân của hắn, dần dần dung hòa thành một thể với cơ thể hắn.

Và thể hình của hắn cũng bắt đầu dần dần thu nhỏ lại, trở về trạng thái bình thường.

Lúc này, Thạch nhân và Kiếm Thảo tranh đấu càng kịch liệt, lợi ích đối với hắn càng lớn.

Tuy nhiên, ánh mắt Thạch nhân vừa liếc qua khóe mắt, liền thấy cảnh tượng này, ngay lập tức ngừng tấn công Kiếm Thảo, lạnh nhạt

nói: "Người này chiến lực phi phàm, không kém gì ngươi và ta.

Hiện nay bị lực lượng bản nguyên trong cơ thể quấy nhiễu, khó mà phát huy toàn bộ sức mạnh.

Đây chính là thời cơ tốt để trấn áp hắn.

Hai chúng ta cùng ra tay." Trong lòng Kiếm Thảo vô số ý niệm chợt lóe, trong chớp mắt đã suy tư ức vạn lần, quả quyết nói: "Được." Hai tồn tại đều là Thập Trọng Thiên, họ dùng thần niệm giao lưu, gần như không tốn thời gian.

Sau khi lập tức xác định sách lược hành động, liền lập tức ngừng tay, sau đó đồng thời tấn công Lâm Nguyên.

Cục diện vì thế đột biến!

Uỳnh!

Thạch nhân hai tay niết ấn, lại ngưng tụ ra một tảng vẫn thạch khổng lồ, lớn bằng tinh cầu.

Có ma diễm cuồn cuộn từ trên tinh thần khổng lồ này bốc lên, thiêu đốt khiến hư không từng mảng sụp đổ, địa hỏa thủy phong hỗn loạn trào dâng, Đại Thiên thế giới vì thế mà chấn động, Thái Hư vũ trụ vì thế mà run rẩy.

Keng!

Kiếm Thảo thì tế xuất một chiếc lá kiếm chín màu, hóa thành một đạo kiếm quang chín màu dài trăm vạn trượng.

Từng cảnh tượng kỳ lạ từ hư không chiếu ra, đó là cảnh tượng kiếm quang chín màu này trong Hỗn Độn Hải, chém rụng từng tôn Hỗn Độn Ma Thần đáng sợ, tuyệt thế sắc bén, hiển nhiên có thể xưng là thủ đoạn át chủ bài của Kiếm Thảo.

Sau khi tiếp xúc trước đó, hai tồn tại đều biết Lâm Nguyên không

phải hạng đơn giản.

Khi đối đãi với Lâm Nguyên, họ không hề có chút khinh thị nào.

Một khi đã quyết định ra tay, liền toàn lực xuất kích, nhất định phải trọng thương Lâm Nguyên trong thời gian ngắn nhất.

Uỳnh!

Sát cơ kinh thế, quét ngang Thương Mang đại địa.

Thương Mang Sơn Mạch rộng lớn vì thế mà chấn động dữ dội, như thể một loại tai kiếp diệt thế nào đó sắp giáng lâm.

Tất cả sinh linh đang tranh đoạt thần vật bản nguyên trong đó, đều không nhịn được mà lòng đập mạnh, dâng lên một cỗ sợ hãi bản năng.

Vẫn thạch, kiếm quang chín màu, đồng thời tấn công về phía Lâm Nguyên!

Khoảnh khắc này, Lâm Nguyên không nghi ngờ gì đã rơi vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng hắn vẫn trấn định, biết rằng lúc này đối mặt với hai loại công kích này, khó mà né tránh.

Hắn liền tĩnh tâm ngưng thần, tâm niệm vừa động, chỉ nghe một tiếng "Khuông" chuông lớn vang lên, Hỗn Độn Chung hiện thế, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn.

Hỗn Độn Chung là Tiên thiên chí bảo.

Tiên thiên chí bảo trong tranh đấu cấp độ này, có vẻ hơi yếu, không phát huy được tác dụng gì, ít nhất cũng phải Hỗn Độn Linh Bảo mới được.

Nhưng Hỗn Độn Chung lại cực kỳ đặc thù, nó hóa thành từ sau khi Khai Thiên Thần Phủ vỡ nát.

Mà Khai Thiên Thần Phủ lại là một trong Tứ Đại Hỗn Độn Chí Bảo, từ đó có thể thấy tiềm năng của Hỗn Độn Chung!

Ngay cả khi chỉ ở tầng thứ Tiên thiên chí bảo, nếu Lâm Nguyên toàn lực thôi động, lực phòng ngự cường hãn, không thua kém Hỗn Độn Linh Bảo, là bảo vật thích hợp nhất cho Lâm Nguyên lúc này.

Nhưng, sau khi Lâm Nguyên tế xuất Hỗn Độn Chung, trong lòng đột nhiên có ý niệm chợt động.

Hắn hiện tại là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Loại căn nguyên đỉnh tiêm nhất này, mang lại cho hắn vô thượng trí tuệ.

Loại trí tuệ này bao dung tất cả trí tuệ, có thể dùng cho tu hành, cũng có thể dùng cho chiến đấu.

Dưới trạng thái vô thượng trí tuệ này, hắn trong chiến đấu, tự nhiên thường thường có linh quang chợt lóe, nghĩ ra những thủ đoạn ứng biến kinh người. "Thu!" Ánh mắt Lâm Nguyên hiện ra một tia lạnh lẽo, chợt thu Hỗn Độn Chung lại.

Sau đó, lại không né tránh, cứ thế dùng nhục thân trực diện vẫn thạch và kiếm quang chín màu! "Tên này điên rồi sao?" Thạch nhân và Kiếm Thảo thấy cảnh tượng này, trong lòng đều kinh ngạc, không thể lý giải.

Công kích của bọn họ cường hãn đến mức nào?

Ngay cả bản thân họ, cũng không dám cứng rắn đón nhận!

Lâm Nguyên lấy nhục thân đối kháng, đó chính là tự tìm đường chết!

Uỳnh!

Khoảnh khắc tiếp theo, vẫn thạch lập tức đâm vào người Lâm

Nguyên, kiếm quang chín màu cũng lập tức chém lên người Lâm Nguyên.

Hai cỗ sức mạnh hủy diệt tính, lập tức bùng phát.

Nhục thân Lâm Nguyên chấn động, trông như khoảnh khắc tiếp theo sẽ triệt để nổ tung.

Nhưng, lúc này, hắn thôi động Pháp tắc Lực, thi triển một môn "Càn Khôn Na Di" trong Pháp tắc Lực, lập tức chuyển di hai cỗ sức mạnh này vào bên trong quả tim trong cơ thể, giáng mạnh một đòn về phía quả tim.

Và cảm nhận được hai cỗ sức mạnh đáng sợ này đến gần, lực lượng bản nguyên bên trong quả tim lập tức bạo động, cả quả tim phát sáng, một cỗ sức mạnh khủng bố hùng dũng tuôn ra.

Ba cỗ sức mạnh, như ba đạo hồng lưu đáng sợ va chạm vào nhau, chỉ nghe một tiếng "Uỳnh" vang lớn, nhục thân Lâm Nguyên căn bản không chịu nổi, lập tức nổ tung, triệt để phấn toái.

Nhưng, sinh mệnh lực của hắn quá cường, trong chớp mắt, liền ngưng tụ lại.

Và sau khi ngưng tụ, sức mạnh không ngừng bạo động bên trong quả tim, lại ổn định hơn trước rất nhiều, triệt để bình tức xuống!

Chương 328

"Cái gì?" Thạch nhân và Kiếm Thảo đồng thời chấn động, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Sau đó trong lòng sinh hàn, lập tức hiểu ra.

Hóa ra Lâm Nguyên lại mượn sức mạnh của hai người bọn họ, tạm thời trấn áp lực lượng bản nguyên trong cơ thể!

Như vậy, Lâm Nguyên liền có thể bùng phát toàn bộ sức mạnh, thỏa sức chiến đấu! "Cho dù ngươi có thể phát huy toàn bộ sức mạnh thì sao?

Ta là tuyệt thế cường giả Thập Trọng Thiên, cho dù ngươi có cường đại đến đâu, ta cũng có thể trấn áp ngươi." Thạch nhân lạnh giọng mở miệng.

Hắn vô cùng cường thế, bá đạo, còn mang theo một loại tự tin vô địch.

Ánh mắt lạnh lùng, đột nhiên nắm quyền đánh về phía Lâm Nguyên.

Quyền này đánh ra, một cỗ uy năng đáng sợ lập tức từ trong cơ thể Thạch nhân bùng phát, cuồn cuộn lan ra ngoài.

Cả Thương Mang Sơn Mạch đều kịch liệt chấn động.

Như thể, quyền này trong chớp mắt đã kéo theo cả một vùng thiên địa, mang theo trọng lượng của cả một Đại Thiên thế giới, Thái Hư vũ trụ, đánh về phía Lâm Nguyên.

Nắm đấm phát sáng, mang theo tiếng nổ vang, ma sát hư không, có ức vạn đốm hỏa tinh Hỗn Độn bắn ra, khí tức hủy diệt tính hạo đãng như biển, nhấn chìm càn khôn.

Sau khi Thạch nhân bước vào Thập Trọng Thiên, điều cường đại nhất chính là cơ thể bằng đá của hắn, kiên cố vô cùng, cứng rắn hơn vô số lần so với Hỗn Độn Thần Kim đỉnh tiêm nhất.

Chất liệu của nó, tuyệt đối vượt qua Hỗn Độn Linh Bảo hạ phẩm thông thường.

Lúc này Thạch nhân ra tay, liền không hề giữ lại, một quyền đánh ra, cả thế giới như muốn bị đánh nổ tung.

Hắn vô cùng coi trọng Lâm Nguyên, do đó đã lấy ra sức mạnh thật sự.

Lâm Nguyên thấy nắm đấm kia gào thét bay tới, tốc độ cực nhanh, đơn giản như xuyên thủng thời gian.

Một cỗ khí cơ đáng sợ khóa chặt hắn, ngay cả khi nắm giữ Pháp tắc Không Gian, cũng căn bản không thể né tránh.

Ngay lập tức hắn cũng nắm quyền đánh ra phía trước.

Cảnh giới của hắn chính là Hỗn Nguyên Cảnh Lục Trọng Thiên Đại Viên Mãn.

Trước đó sau khi dung hợp, thôn phệ các loại thần vật bản nguyên Hồng Hoang, bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, căn nguyên cũng theo đó mà thăng cấp.

Sau khi căn nguyên thăng cấp, cường độ nhục thân cũng được cường hóa cấp sử thi, đạt đến cực hạn mà cảnh giới này có thể đạt được.

Có thể nói, nhục thân của hắn cũng là cái thế vô địch!

Lúc này thấy Thạch nhân một quyền đánh ra, trong lòng Lâm Nguyên cũng có chút mùi vị "kiến liệp tâm hỉ", thậm chí còn không động đến Pháp tắc Lực, trực tiếp thôi động sức mạnh nhục thân thuần

túy.

Uỳnh!

Như thể biển lớn dâng lên ức vạn trượng sóng lớn, lại phảng phất trong biển sấm truyền ra ức vạn tiếng sấm rền.

Toàn thân Lâm Nguyên bùng phát vô tận lực lượng khí huyết, khí huyết như biển, tràn ngập càn khôn!

Nắm đấm của hắn trong chớp mắt đều trở nên trong suốt, phát ra ánh sáng đỏ tươi chói mắt.

Các vi hạt nhỏ nhất cấu thành nhục thân, đều bùng phát ra vô cùng sức mạnh, toàn bộ tiềm năng của bản thân đều bị thôi phát đến cực hạn.

Hai nắm đấm, trực tiếp mạnh mẽ va chạm vào nhau.

Sau đó, chỉ nghe một tiếng "Uỳnh" vang lớn, thiên địa đều đột nhiên rung chuyển.

Một cỗ xung kích ba khủng bố, chợt thành hình, liền lan rộng ra ngoài.

Hàng vạn ngọn núi khổng lồ cao vút đến mây xanh ở vùng trung tâm địa mạch, trong chớp mắt đều bị san bằng!

Ngay cả Hồng Hoang đã được cường hóa thiên bách vạn lần, bây giờ lại cũng khó mà chịu đựng được dư ba chiến đấu của hai tồn tại Thập Trọng Thiên!

Thạch nhân "Hừ" một tiếng nặng nề, cơ thể lại lùi lại đến cả trăm bước.

Mỗi bước hạ xuống, đều giẫm nát một vùng không gian, hóa thành một mảnh hỗn độn.

Cả Thương Mang Sơn Mạch đều muốn theo đó mà chấn động.

Nắm đấm của hắn, lại biến dạng, lõm sâu xuống, hơn nữa còn xuất hiện từng vết nứt, không ngừng có đá vụn từ trên đó rơi ra, rớt xuống đại địa.

Còn bên Lâm Nguyên, thì vẫn đứng nguyên tại chỗ.

Nắm đấm trong suốt, lưu chuyển thần hoa đỏ tươi, lực lượng khí huyết dồi dào, lại không hề bị tổn hại chút nào! "Nhục thân mạnh quá!" Kiếm Thảo kinh ngạc.

Nó coi Thạch nhân là đối thủ lớn nhất của mình, do đó cũng đã tìm hiểu sâu sắc, biết được sự cường hãn của nhục thân Thạch nhân, khó mà tưởng tượng được!

Nếu không thôi động toàn bộ sức mạnh, có thể còn để lại một chút dấu vết trên đó, ví dụ như trước đó Lâm Nguyên đã dùng Nguyên thuật để lại một vết roi.

Nhưng một khi Thạch nhân nghiêm túc, thì giống như tuyệt thế thần kiếm được mài sắc lưỡi, giống như mãnh hổ Hỗn Độn mọc thêm đôi cánh Thần Hoàng, sẽ khủng bố gấp mười.

Lâm Nguyên lại có thể đánh lui Thạch nhân trong trạng thái này, khiến hắn bị thương, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi! "A..." Thạch nhân gầm lên giận dữ, lần đầu tiên mất bình tĩnh, trong mắt đều phun ra lửa giận.

Hắn không thể chịu đựng được, chính mình lại trong cuộc va chạm nhục thân mà rơi vào thế hạ phong! "Ta lấy thân Thạch nhân chứng đạo, nhục thân bất hủ.

Ngay cả khi nhìn khắp Hỗn Độn Hải, trong cùng cảnh giới, cũng không có kẻ nào có thể đối kháng với ta!

Ta không tin nhục thân của ngươi thật sự có thể vượt qua ta!

Chiến nữa!" Thạch nhân lớn tiếng nói.

Nói chung, những tồn tại đã trải qua sự tàn sát kịch liệt kiểu dưỡng cổ, đạt được tư cách bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, thực ra từ một mức độ nào đó mà nói, đã có thể coi là kiệt xuất.

Mà có thể sau khi dung hợp bản nguyên Đại Đạo, tiến thêm một bước, từ Cửu Trọng Thiên bước vào Thập Trọng Thiên, tồn tại như vậy, dù thế nào cũng có thể xứng danh là thiên tài kiệt xuất.

Dù sao, trong Hồng Hoang này, Cửu vi cực hạn, Thập nhị viên mãn!

Tồn tại có thể phá vỡ giới hạn của "Cửu", tuyệt đối là số ít trong số ít.

Do đó, trong lòng Thạch nhân cũng có sự kiêu ngạo, căn bản không thể chấp nhận mình bị Lâm Nguyên nghiền ép.

Lúc này, trong tiếng gầm giận dữ, lại một lần nữa ra tay.

Uỳnh!

Chương 329

Hắn thôi động một môn Đấu Chiến Thánh Pháp, thân hình chợt biến mất, lại xuất hiện ngay trước mặt Lâm Nguyên.

Quỹ tích hành động quỷ dị khó lường, đơn giản còn huyền ảo hơn cả Pháp tắc Không Gian.

Xuy!

Tiếp đó, Thạch nhân thò ra một ngón tay, xuyên thủng hư không, lại đâm thẳng vào mắt Lâm Nguyên.

Quỹ tích hành động uyển như kẻ ẩn mình, không dấu vết có thể tìm.

Nhưng, loại sát cơ đáng sợ kia, lại thấu xương mà ra.

Tuy nhiên, hắn lại không biết, quỹ tích hành động này dù có quỷ dị khó lường đến đâu, trong mắt Lâm Nguyên lại vô cùng rõ ràng, căn bản không che giấu được gì.

Bởi vì, Lâm Nguyên có Bàn Cổ Chân Nhãn!

Bàn Cổ Chân Nhãn, có thể xuyên thấu mọi hư vọng.

Chỉ vừa quét qua, liền rõ ràng nhìn thấy quỹ tích hành động của Thạch nhân.

Tiếp đó Lâm Nguyên liền nắm quyền đánh ra, va chạm với ngón tay kia.

Dưới tiền đề nhục thân của Lâm Nguyên còn cường hơn một phần, nắm đấm và ngón tay va chạm, kết cục có thể tưởng tượng được.

Chỉ nghe một tiếng "Rắc", ngón tay Thạch nhân lập tức bị bẻ gãy.

Keng!

Tuy nhiên, đúng lúc này, từ một bên, một đạo kiếm quang như thể xé toạc vạn cổ thời không, đột nhiên chém về phía cổ Lâm Nguyên, sắc bén đến cực điểm, thời cơ nắm bắt cũng chính xác đến cực điểm.

Kiếm Thảo ở một bên, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.

Thực tế, nó trước đó vẫn luôn tìm kiếm thời cơ ra tay.

Bây giờ thấy Lâm Nguyên chống đỡ Thạch nhân, nó liền biết cơ hội đã đến.

Uyển như một thích khách tuyệt thế, một kiếm đâm ra, thẳng đến chỗ yếu hại, kiếm quang tuyệt thế, vô cùng sắc bén.

Cảm nhận được cỗ khí cơ sắc bén kia, Lâm Nguyên trong lòng thầm thở dài một tiếng, chỉ có thể nói không hổ là cường giả Thập Trọng Thiên.

Kiếm này vừa ra tay, hắn liền đã có cảm ứng, muốn né tránh.

Nhưng quá nhanh rồi, Lâm Nguyên lập tức phát hiện mình căn bản không thể né được, dù thế nào cũng sẽ bị chém trúng.

Điểm cường đại của kiếm này của Kiếm Thảo, không nằm ở sự chính xác của thời cơ, mà nằm ở tốc độ tuyệt đối, uy lực tuyệt đối.

Khi tốc độ đạt đến một cực hạn, đơn giản là không có gì có thể ứng phó.

Trong mắt Lâm Nguyên, lướt qua một tia sắc bén.

Ngay lập tức hắn chỉ xoay nghiêng người, miễn cưỡng né tránh chỗ yếu hại, sau đó liền đặt toàn bộ sự chú ý vào người Thạch nhân.

Thà làm tổn thương mười ngón tay, không bằng chặt một ngón.

Uỳnh!

Trường Hà Tam Thiên Đại Đạo hiện ra, vây quanh nắm đấm của hắn.

Pháp tắc Lực thôi động, Lâm Nguyên lại một lần nữa đánh ra một quyền, đánh về phía đầu lâu Thạch nhân.

Với cú đấm này, Lâm Nguyên đã thôi động sức mạnh của quy luật, uy lực lập tức bùng nổ gấp mười lần.

Quyền quang hạo đãng, chiếu sáng cả đại thiên thế giới, đi đến đâu vạn vật đều bị tiêu diệt đến đó.

Phụt!

Tuy nhiên, khi hắn còn chưa kịp đánh trúng Thạch Nhân, một đạo kiếm quang từ Kiếm Thảo đã chém thẳng vào ngực hắn, tạo ra một vết thương khổng lồ đến ghê người.

Tiên huyết phun trào từ vết thương, từng giọt máu rơi xuống hư không liền hóa thành một biển máu mênh mông vô tận, linh cơ cuồn cuộn, thậm chí bên trong đó còn sinh ra những tôn thần linh mạnh mẽ.

Dù bị trọng thương, nhưng ánh mắt Lâm Nguyên vẫn không hề dao động.

Hắn hiểu rõ cục diện hiện tại, đây không còn là kiểu chiến đấu nghiền ép như trước nữa, đối thủ của hắn là hai tôn cường giả Cái Thế thập trọng thiên!

Bất kỳ kẻ nào cũng có khả năng gây ra đe dọa cực lớn cho hắn, huống chi là cả hai liên thủ?

Thậm chí hắn còn có nguy cơ bại vong tại đây!

Trong tình cảnh này, việc giữ mình vẹn toàn là điều không thể.

Muốn tìm kiếm một tia sinh cơ, tất yếu phải trả giá nhất định.

Oanh!

Quyền đầu của hắn tiếp tục lao về phía trước, Thạch Nhân dù đã dốc hết sức né tránh nhưng trước cú đấm vô song này vẫn không thể thoát được, bị đánh trực diện vào đầu.

Đầu lâu của y vốn vô cùng cứng rắn, trong khoảnh khắc nghìn cân treo sợi tóc đó còn thôi động ức vạn tầng phòng ngự, thần quang bao quanh lớp lớp.

Nhưng khi nắm đấm của Lâm Nguyên giáng xuống, mọi thần quang hộ thể đều tan vỡ, tiếp đó là một tiếng nổ lớn, đầu lâu Thạch Nhân nổ tung giữa không trung, thân thể bị đánh bay ra ngoài.

Keng!

Vừa đánh trúng đích, Kiếm Thảo lại không cho Lâm Nguyên bất kỳ cơ hội nào để thừa thắng xông lên.

Trong tiếng kiếm minh kinh thiên, lá cỏ bỗng chốc vươn dài, che trời lấp đất bắn về phía Lâm Nguyên.

Ức vạn luồng kiếm quang như một biển cả nhấn chìm không gian này, phong tỏa thiên thượng địa hạ, lục hợp bát hoang, không để lại một kẽ hở nào cho Lâm Nguyên né tránh.

Cảm nhận được kiếm ý lăng lệ đó, Lâm Nguyên không dám khinh suất, hắn thôi động Bàn Cổ Chân Nhãn để bắt lấy sơ hở, cố gắng xuyên qua vùng kiếm quang vô tận.

Nhưng ngay khắc sau, hắn kinh ngạc nhận ra ức vạn đạo kiếm quang này hoàn mỹ không tì vết, không hề có sơ hở.

Muốn đối kháng, chỉ có thể chính diện nghênh chiến, không còn cách nào khác.

Sinh linh thập trọng thiên thực sự quá khủng bố, việc nắm giữ đấu chiến chi thuật đã đạt đến cảnh giới chí thiện chí mỹ, đến tầm cỡ này thực sự khiến người ta tuyệt vọng.

Lâm Nguyên lập tức trấn tĩnh lại, ánh mắt hiện lên vẻ kiên cường.

Oanh một tiếng, hắn thôi động một loại đại đạo pháp tắc đã thôn phệ trước đó: Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, khí hỗn độn cuồn cuộn bốc lên, phía trước Lâm Nguyên xuất hiện một con sâu khổng lồ, nó há miệng rộng, bên trong là từng vòng răng sắc nhọn tỏa ra ánh sáng trắng sâm lạnh, lao trực diện vào ức vạn kiếm quang để cắn xé!

Đinh đinh đương đương!

Một loạt âm thanh khiến người ta tê dại da đầu vang lên, con Thôn Thiên Trùng khổng lồ nuốt chửng vô số kiếm quang rồi điên cuồng cắn xé.

Chương 330

Răng và kiếm quang va chạm, liên tục vỡ vụn, máu tươi đổ xuống từ miệng con sâu, thân thể nó cũng bị đâm xuyên bởi vô số vết kiếm lớn.

Tuy đây là sức mạnh quy luật ngưng tụ thành nhưng lại chân thực vô cùng!

Cảnh tượng dị thường tàn khốc và đẫm máu!

Chỉ trong chốc lát, Thôn Thiên Trùng đã không chống đỡ nổi, nổ tung thành vô số mảnh vụn dưới sức công phá của kiếm quang.

Nhưng mục đích của Lâm Nguyên không phải là chiến thắng Kiếm Thảo, hắn làm vậy chỉ để tranh thủ thời gian.

Ngay khi cầm chân được đối thủ trong tích tắc, thân hình hắn lóe lên, thôi động quy luật không gian để áp sát Thạch Nhân.

Oanh long!

Sau lưng hắn hiện ra một cây Thế Giới Thụ khổng lồ, khí Hồng Mông hạo đãng, tử quang tràn ngập càn khôn, bao phủ cả vũ trụ, một luồng vĩ lực hùng vĩ chấn động cả Hồng Hoang.

Trong cây Thế Giới Thụ này chứa đựng ức vạn thế giới, là một hệ thống thế giới vô cùng đồ sộ và phức tạp, cấp bậc đã đạt tới Đỉnh cấp Đại Thiên thế giới!

Sau khi Lâm Nguyên thôn phệ nhiều bản nguyên thần vật, căn nguyên và cảnh giới của bản thân tăng lên, thể nội thế giới này tự nhiên cũng nước lên thì thuyền lên, trở nên càng đáng sợ hơn.

Lúc này vừa thôi động, sức mạnh thế giới hạo đãng như biển hỗn độn rót vào cơ thể Lâm Nguyên, khiến khí tức của hắn tăng vọt!

“Đại đạo gia trì!” Tiếp đó, Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng.

Một tiếng nổ lớn vang lên từ sâu thẳm nội hỗn độn, sức mạnh đại đạo thức tỉnh, tỏa ra một luồng gia trì kinh hoàng, dường như xuyên qua cả thời gian và không gian, tức khắc gia trì lên người hắn, khiến sức mạnh của hắn một lần nữa bùng nổ.

Căn nguyên Đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần cộng với đại đạo gia trì, thực lực tăng vọt vạn lần!

Sức mạnh thế giới và lực lượng đại đạo song trọng gia trì!

Trong khoảnh khắc này, Lâm Nguyên đã chạm tới đỉnh phong chưa từng có, mạnh mẽ đến cực điểm.

Oanh!

Thân thể hắn đột ngột cao tới vạn trượng, giống như Bàn Cổ tái thế, hắn đưa tay ra, ba ngàn đại đạo trưởng hà gầm vang, hóa thành Khai Thiên Thần Phủ trong tay, sau đó hắn chém thẳng xuống Thạch Nhân.

Thần thông Bàn Cổ: Khai Thiên Nhất Phủ!

Ong!

Một đạo phủ quang tức thì bay về phía Thạch Nhân.

Đạo phủ quang này nhìn có vẻ không quá mạnh mẽ, thậm chí còn mang lại cảm giác yên bình, giống như một tia sáng thuần khiết.

Nhưng xung quanh đạo sáng đó là tiếng gầm vang trời, xuất hiện dị tượng khủng bố: ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều ngã xuống dưới đạo phủ quang này.

Thạch Nhân biến sắc, toàn thân lạnh toát, cảm thấy một nỗi sợ hãi chưa từng có, giống như đã rơi vào địa ngục, sắp sửa hình thần câu diệt.

Nỗi sợ hãi cái chết bao trùm lấy y.

Thạch Nhân lập tức nhận ra đạo phủ quang này có thể đe dọa đến mạng sống của mình.

Lâm Nguyên trong khoảnh khắc này đã thôi động sức mạnh tối thượng!

"Đáng chết, đáng chết!" Thạch Nhân gào thét cuồng nộ, mắt đỏ ngầu, "Ta nhất định phải tung hoành Hồng Hoang, xưng hùng Hỗn Độn, sao có thể chết trong tay ngươi?

Sát, sát, sát!" Oanh một tiếng, sau lưng y xuất hiện một cảnh tượng kinh hoàng: trên biển Hỗn Độn vô tận, một tảng đá khổng lồ lơ lửng, tỏa ra thần quang ức vạn màu sắc.

Tảng đá có chín lỗ (cửu khiếu), bên trong có một sinh linh hình người đang ngồi xếp bằng.

Sinh linh này tuy chưa ra đời nhưng đã có chiến tích đáng sợ là trấn áp biển Hỗn Độn, đánh bại vô số Ma Thần.

Dưới tảng đá đó là xác của các Hỗn Độn Ma Thần chất thành núi!

"Thánh Linh Đại Đạo, gia trì thân ta!" Thạch Nhân gào lớn.

Tôn Ma Thần này chính là Thánh Linh Ma Thần, một bậc bá chủ trong số ba ngàn Ma Thần!

Ong!

Ánh sáng vô tận rủ xuống bao phủ Thạch Nhân, khiến sức mạnh của y tăng vọt, trong nháy mắt cả thế giới này rung chuyển như sắp sụp đổ.

"Ta không tin là không đỡ nổi một phủ của ngươi!" Thạch Nhân hét lớn, lúc này thể hiện tư thế vô cùng bá đạo, bước ra một bước, vung quyền đánh thẳng vào đạo phủ quang!

“Chạy mau!” Trong dãy núi Thương Mãng, vô số cường giả kinh hãi gào thét, lông tơ dựng đứng khi cảm nhận được một luồng khí cơ rợn người.

Uy áp tỏa ra từ hai tôn Cái Thế cường giả quá khủng khiếp, dường như muốn hủy diệt cả thế giới này.

Mọi người cảm thấy trước mặt hai vị đỉnh tiêm cường giả này, mình chỉ nhỏ bé như loài kiến.

Ngay cả những sinh linh tham lam nhất lúc này cũng không màng đến bản nguyên thần vật, thiêu đốt tu vi để bỏ chạy thục mạng.

Những đợt xung kích trước đó đã phá vỡ lồng giam của Kiếm Thảo, nên họ có thể chạy ra khỏi dãy núi.

Tuy nhiên, vẫn là quá muộn.

Oanh!

Trong một tiếng nổ như khai thiên lập địa, phủ quang và nắm đấm của Thạch Nhân va chạm trực diện.

Một luồng sáng chói lòa bùng phát, kéo theo một đợt sóng xung kích khủng bố điên cuồng lan ra xung quanh.

Thiên địa bị sức mạnh hủy diệt nhấn chìm, thần quang chói mắt lấp đầy mọi ngóc ngách thời không.

Dãy núi Thương Mãng này sau khi thiên địa dị biến là một trong số ít những thánh địa có bản nguyên chi lực hùng hậu đến đỉnh điểm, thậm chí còn thai nghén ra chí cao thần vật như Bàn Cổ Chi Tâm.

Độ kiên cố bất hủ của nó là điều dễ hiểu, ngay cả tồn tại như Hồng Quân cũng khó lòng phá hủy vùng đất này, tối đa chỉ là đánh sập vài ngọn núi lớn, nhưng dưới sự nuôi dưỡng của bản nguyên, chúng sẽ nhanh chóng phục hồi.

Nhưng lúc này, mảnh trời đất này không chịu nổi nữa.

Oanh oanh oanh!

Từng món bản nguyên thần vật dưới sự xung kích của dư ba đều nổ tung!

Ngay cả những món đã hóa thành hình đỉnh, chuông, tháp có uy lực sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo cũng không chịu thấu, vỡ vụn thành những luồng khí bản nguyên.

Những ngọn núi khổng lồ cao chọc trời cũng bị nhổ tận gốc rồi vỡ thành bụi phấn trên cao không.

Toàn bộ dãy núi Thương Mãng rộng lớn đến chín ngàn ức dặm, nhật nguyệt tinh thần ở trong đó cũng nhỏ bé như bụi trần, nhưng lúc này cả vùng đại địa mênh mông bỗng chốc vỡ tan thành từng khối lục địa lớn, nham thạch phun trào lên trời, có khối lục địa trực tiếp sụp xuống.

Lửa cháy hừng hực, khói đặc cuồn cuộn, sức mạnh hủy diệt lan tràn.

Dưới cơn cuồng phong hạo đãng, cát bụi mù trời, thiên địa tối sầm, một cảnh tượng mạt thế hãi hùng.

Những tôn đỉnh tiêm cường giả dù có sức mạnh vô địch cũng không chịu nổi cú sốc này, thân thể lần lượt nổ tung.

Chương 331

Chỉ có một số ít cường giả dung hợp được đại đạo bản nguyên của Ma Thần mới miễn cưỡng chạy thoát.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu với thực lực cửu trọng thiên đỉnh phong cũng may mắn giữ được mạng.

Mọi người ngoảnh lại nhìn về trung tâm dãy núi, mặt cắt không còn giọt máu, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng.

Quá mạnh!

Khoảng cách giữa cửu trọng thiên và thập trọng thiên lại lớn đến thế sao?

Đây mới chỉ là dư ba thôi đấy!

Không phải đòn tấn công trực tiếp!

Chỉ riêng dư ba đã hủy diệt cả vùng núi Thương Mãng rộng chín ngàn ức dặm, tiêu diệt vô số cường giả, khiến những bản nguyên thần vật mạnh mẽ vỡ vụn.

Những tồn tại như vậy, thực lực rốt cuộc đã đạt đến mức nào?

Những sinh linh dung hợp đại đạo bản nguyên vốn đang kiêu ngạo cho rằng mình đủ sức tung hoành Hồng Hoang, giờ đây đều bị nỗi sợ hãi nhấn chìm, toàn thân run rẩy.

Oanh long!

Đúng lúc này, một tiếng nổ vang trời phát ra từ trung tâm.

Cuộc va chạm đó cuối cùng đã phân thắng bại.

Đạo phủ quang chói mắt và nắm đấm giằng co trong giây lát, rồi một tiếng "rắc" vang lên, đạo phủ quang chém sâu vào trong!

Tiếp đó, như chẻ tre, nó chém dọc theo cánh tay khổng lồ của Thạch Nhân, ngay trước mắt bao người, chẻ đôi tôn khổng lồ đó ra làm hai!

Sức mạnh hủy diệt ẩn chứa bên trong không chỉ chém đứt thân thể mà còn xẻ đôi cả nguyên thần của Thạch Nhân.

Khí tức của y biến mất ngay lập tức, thân tử đạo tiêu!

Bị một rìu chém chết!

Oanh một tiếng, dị tượng kinh hoàng sau lưng Thạch Nhân – tảng đá cửu khiếu lơ lửng trên biển Hỗn Độn – cũng nổ tung, vỡ vụn giữa trời.

"Cái này...

Vu Thánh thực sự đã thắng?!!" Mọi người chấn kinh, sau đó là hãi hùng, cảm thấy không thể tin nổi.

Lâm Nguyên mới chỉ là Hỗn Nguyên lục trọng thiên đại viên mãn, có thể chống lại cường giả thập trọng thiên đã đủ để lưu danh, gọi là kỳ tích rồi.

Nhưng bây giờ, trong cuộc giao phong chính diện, hắn lại giết chết Thạch Nhân!

Thực lực của hắn đã vượt qua thập trọng thiên rồi sao?

Lâm Nguyên hóa ra lại mạnh đến vậy sao?!!

"Chủ nhân quá mạnh, tồn tại thập trọng thiên ở thế giới Hỗn Độn cực kỳ hiếm hoi.

Chỉ cần xuất hiện một người, ngay cả ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu cũng phải tranh giành nhận làm đồ đệ, tiền đồ vô hạn, có thể nói là tuyệt thế thiên kiêu chiếu sáng cả thế giới Hỗn Độn!" "Những tuyệt thế thiên kiêu như vậy cơ bản là vô địch cùng cấp, thậm

chí có thể chiến đấu vượt cấp!

Vậy mà giờ đây lại bị một kẻ kém mình bốn tiểu cảnh giới chém chết!

Đây là chiến tích cỡ nào?

Thật không thể tin nổi, trong lịch sử vô tận của thế giới Hỗn Độn chưa từng xuất hiện!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng gào lên, chấn động đến cực điểm.

Tuy nhiên trên chiến trường không có lấy một giây nghỉ ngơi.

Kiếm Thảo thấy Thạch Nhân bị giết cũng chấn kinh tột độ, nhưng y lập tức đè nén cảm xúc đó xuống để tấn công Lâm Nguyên.

Đòn vừa rồi chắc chắn là con bài tẩy của Lâm Nguyên, thôi động chiêu đó xong hẳn sẽ có một khoảng thời gian ngắn khó lòng phát động đòn tấn công cùng cấp.

Nếu Lâm Nguyên đối mặt với kẻ thù cửu trọng thiên thì sơ hở này không thành vấn đề, một đòn bình thường cũng đủ giết chết họ.

Nhưng đáng tiếc, đối thủ của hắn là Kiếm Thảo!

Một tôn thập trọng thiên phá hạn!

"Kiếm Chi Ma Thần, gia trì thân ta!" Kiếm Thảo hét lớn, sau lưng y xuất hiện một kỳ cảnh.

Trong biển Hỗn Độn mênh mông, một gốc cỏ nhỏ bám rễ, tỏa ra những luồng khí hỗn độn, sau đó gốc cỏ này vụt lớn, tỏa ra ức vạn luồng kiếm khí chém rụng những ngôi sao hỗn độn khổng lồ.

Kiếm Chi Ma Thần!

Đây cũng là một bậc bá chủ trong số các Ma Thần!

Sát lực mạnh đến mức khiến bao Ma Thần phải run sợ, là tồn tại

đáng sợ giết người như ngó nghé trong thế giới Hỗn Độn.

Luồng pháp tắc đại đạo khủng bố gia trì lên người Kiếm Thảo, khiến khí thế vốn đã mạnh mẽ của y lại tiếp tục tăng vọt.

Ức vạn lá cỏ vươn vào vũ trụ, tỏa ra thần quang xanh biếc chói mắt, nhuộm cả trời đất thành một màu xanh lục.

Kiếm khí vô tận luân chuyển, những ngôi sao trong vũ trụ bị chém thành tro bụi.

"Kiếm Diệt!" Kiếm Thảo quát lớn, ức vạn lá cỏ khổng lồ phát ra ức vạn luồng kiếm quang che trời lấp đất, lấp đầy vũ trụ, đồng loạt nhấn chìm Lâm Nguyên.

Một kiếm ý kinh hoàng bộc phát từ trong ức vạn đạo kiếm quang này.

Đây là thanh kiếm tru diệt tất cả!

Dưới nhát kiếm này, tuế nguyệt trường hà cũng bị đâm xuyên, chư thiên vạn giới bị nghiền nát, vận mệnh và nhân quả cũng bị tiêu diệt.

Giữa trời đất, vật bất hủ duy nhất chính là nhát kiếm này của ta!

Kiếm ý này quá hùng vĩ, vượt xa trí tưởng tượng.

Phải biết rằng trong ba ngàn Ma Thần, các quy luật như Vận Mệnh, Nhân Quả, Thời Gian, Không Gian là những tồn tại top 10 đáng sợ nhất, đại đạo của họ mạnh mẽ đến đỉnh điểm, có thể nghiền ép các quy luật khác!

Vậy mà Kiếm Chi Ma Thần này lại lập chí đâm xuyên và hủy diệt tất cả những điều đó, để mình là vĩnh hằng duy nhất!

Điều này giống như một con kiến muốn hủy diệt rồng thần trên trời cao, gần như là hoang tưởng!

Nhưng Kiếm Chi Ma Thần thực sự đã tạo ra một kiếm ý hùng vĩ

và điên rồ như vậy, chỉ có thể dùng từ khủng bố để hình dung, chỉ kẻ điên mới làm được điều này.

Và cũng chính vì sự điên rồ đó mà kiếm ý này mạnh đến cực điểm!

Thậm chí so với Thánh Linh Ma Thần lúc nãy chỉ có hơn chứ không kém!

Lúc này Kiếm Thảo đâm ra nhát kiếm như vậy lại nắm bắt thời cơ vô cùng chuẩn xác, khiến đối phương không thể né tránh!

"Sát!" Lâm Nguyên lúc này cũng lạnh lùng quát.

Chương 332

Đến tầm mức này, né tránh là điều không thể vì khí cơ đã khóa chặt mục tiêu, dù có trốn ra ngoài vạn giới thì kiếm quang vẫn sẽ truy đuổi tới cùng.

Cách duy nhất là dùng thủ đoạn mạnh hơn để đánh trả!

Đánh trả trực diện!

Trạng thái của hắn hiện giờ không tốt vì vừa tung ra Khai Thiên Nhất Phủ, trong thời gian ngắn không thể thi triển lại thần thông cùng cấp.

Vì vậy đối mặt với nhát kiếm này, hắn khó có cách ứng phó vẹn toàn.

Nhưng đây chính là chiến đấu với cường giả thập trọng thiên!

Đây không phải trận chiến nghiền ép như trước mà là cuộc chiến sinh tử thực sự, chỉ cần một chút sai sót là có thể thân tử đạo tiêu.

Trong tình cảnh này, quyết định thắng phụ không còn là cảnh giới hay thần thông nữa, mà là ý chí chiến đấu vô địch như Bàn Cổ giữa cõi hỗn độn.

Oanh!

Lâm Nguyên lập tức ra tay, hắn phất tay tế ra ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo: U Minh Thư, Luân Hồi Bàn và Hoàng Tuyền Kỳ.

U Minh Thư mở rộng, từng trang lật mở, chín mươi chín tầng U Minh thế giới hiện ra, sương mù minh giới cuồn cuộn bao phủ trời đất.

Luân Hồi Bàn to lớn vô biên gầm vang chuyển động, lực luân hồi hùng vĩ hóa thành sáu vực sâu khổng lồ trấn giữ quanh thân Lâm Nguyên.

Còn Hoàng Tuyền Kỳ phấp phới tung bay, hóa thành một dòng sông hạo đãng.

Cả ba đồng thời bao quanh Lâm Nguyên, va chạm dữ dội với kiếm quang của Kiếm Diệt.

Trong một đợt sóng xung kích hủy diệt không kém lúc nãy, từng tầng U Minh thế giới vỡ nát, sáu vòng xoáy khổng lồ bị đâm xuyên, dòng sông hạo đãng bị cắt đứt.

Ba kiện Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo lại không ngăn nổi thế công của Kiếm Thảo, ức vạn kiếm quang còn sót lại đánh trúng người Lâm Nguyên, đâm xuyên qua thân thể hắn.

Đây là lần thứ hai Kiếm Thảo gây ra thương thế đáng sợ cho Lâm Nguyên!

Tuy nhiên so với Thạch Nhân thì tình trạng của Lâm Nguyên vẫn tốt hơn nhiều.

Lúc này Thạch Nhân sau khi trúng rìu Khai Thiên đã thân tử đạo tiêu, dù thực lực mạnh mẽ có thể giúp y hồi sinh nhưng sau khi hồi sinh thì vết thương đó vẫn tồn tại trong cơ thể, khiến y lại chết tiếp, giống hệt tình cảnh của Vạn Mệnh Hoàng Miêu trước đó, cứ chết đi sống lại liên tục.

Trong thời gian ngắn Thạch Nhân khó lòng ra tay được nữa.

Vì thế bây giờ Lâm Nguyên chỉ còn lại một đối thủ duy nhất là Kiếm Thảo!

“Ta không thể không khâm phục ngươi, đối diện với sự vây công của hai sinh linh thập trọng thiên như chúng ta mà ngươi vẫn có thể

phản kích, đánh cho Thạch Nhân không còn sức chiến đấu.” Trong mắt Kiếm Thảo lộ ra vẻ kính trọng và tán thưởng sâu sắc, “Ngay cả ta cũng phải thừa nhận, nếu đánh tay đôi thì ta không phải đối thủ của ngươi.” “Đã vậy thì còn đánh làm gì?

Đầu hàng đi.” Lâm Nguyên bình thản nói.

“Ngươi đang đùa à?

Ta nói là khi ngươi ở trạng thái toàn thịnh thì ta không đánh lại, nhưng giờ ngươi đã trúng hai đòn nặng của ta, đạo thương đã lưu lại trong cơ thể ngươi, chiến lực tổng thể bị ảnh hưởng cực lớn, suy yếu ít nhất sáu phần!

Ngươi lấy gì đấu với ta nữa?” Kiếm Thảo cười lạnh.

Nụ cười đó mang theo vẻ đắc thắng.

Vì Kiếm Thảo chợt nhận ra mình đã trở thành người chiến thắng cuối cùng!

Thạch Nhân trọng thương phải liên tục hồi sinh rồi lại chết.

Lâm Nguyên cũng bị y đánh trọng thương.

Chỉ cần trấn áp được Lâm Nguyên, tất cả bảo vật trong dãy núi Thương Mãng này sẽ thuộc về y!

Một khi tiêu hóa hết nguồn tài nguyên khổng lồ này, y có thể thăng tiến đến mức nào?

Có lẽ tiến thêm bước nữa, đột phá lên Hỗn Nguyên Cảnh thập nhất trọng thiên, tiếp tục phá hạn là điều hoàn toàn khả thi!

Đây là một cơ duyên trời cho!

“Sát!” Kiếm Thảo quát lớn.

Vào lúc này y chắc chắn không dám lơ là một chút nào, không để

cho Lâm Nguyên có thời gian hồi phục.

Keng!

Giữa trời đất, từng đạo kiếm quang như những cột trụ trời, lăng lệ tuyệt thế vươn vào vũ trụ, được Kiếm Thảo thôi động đồng loạt chém về phía Lâm Nguyên.

"Vu Thánh xong đời rồi." Các sinh linh mạnh mẽ chạy thoát khỏi dãy núi Thương Mãng thấy cảnh này đều lắc đầu thở dài.

Họ thấy rõ Kiếm Thảo đang chiếm ưu thế tuyệt đối, gần như không có cửa lật ngược tình thế.

Dù sao Lâm Nguyên cũng đang trọng thương, còn Kiếm Thảo thì vẫn lành lặn!

"Có lẽ ngươi đã quên một điều, sau khi ta nuốt bản nguyên thần vật vào, dù đang trong quá trình trấn áp nhưng ta vẫn luôn luyện hóa nó." Lâm Nguyên lúc này thản nhiên lên tiếng.

Thình thịch!

Trái tim hắn phát ra một tiếng đập vang dội cả vũ trụ, như tiếng trống sấm của thần lôi Hỗn Độn.

Trời đất rung chuyển, vạn núi lung lay!

Oanh!

Một luồng bản nguyên cuồn cuộn vô biên lập tức được trái tim bơm ra, như những dòng thác đổ thẳng vào tứ chi bách hài của Lâm Nguyên.

Luồng bản nguyên chi lực này có cấp bậc quá cao, vượt xa mọi bản nguyên thần vật khác trong dãy núi này.

Nơi nó đi qua, nhục thân Lâm Nguyên bắt đầu biến hóa, không ngừng mạnh lên, tiến hóa từ cấp độ cơ bản nhất, mạnh mẽ đến cực

điểm.

Đạo thương vốn là vết thương khó chữa nhất, cần tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng mài giũa mới trục xuất được đại đạo của đối phương ra ngoài.

Nhưng những đạo thương mà Kiếm Thảo để lại trên người hắn bỗng chốc phục hồi hoàn toàn chỉ trong tích tắc!

Từng đạo kiếm quang bị ép ra khỏi cơ thể Lâm Nguyên, tan biến giữa trời đất.

Khí thế của hắn tăng vọt, trong thời gian cực ngắn đã khôi phục lại tu vi đỉnh phong!

Thậm chí dường như còn mạnh hơn trước!

"Cái gì?" Kiếm Thảo kinh hãi, hoàn toàn không ngờ tới biến hóa này.

Lâm Nguyên trong lúc trọng thương lại có thể nghịch chuyển tuyệt địa, lợi dụng bản nguyên chi lực để khôi phục trạng thái đỉnh phong!

Ngay lập tức, từ đôi mắt Kiếm Thảo bắn ra ánh nhìn lăng lệ như thần kiếm tuyệt thế, xen lẫn một tia thèm muốn rực lửa.

Lâm Nguyên vốn là tồn tại sánh ngang thập trọng thiên, trên người còn có đạo thương do y để lại, vậy mà bản nguyên chi lực đó có thể khiến một kẻ trọng thương như thế phục hồi đỉnh phong ngay tức khắc, đủ thấy đó là chí bảo vô giá đến mức nào!

Chương 333

Món bản nguyên thần vật đó, y nhất định phải có được bằng mọi giá!

"Dù ngươi có khôi phục đỉnh phong, ta vẫn có thể chém chết ngươi, chẳng qua là tốn thêm chút sức lực thôi!" Kiếm Thảo lạnh lùng quát, toàn thân tỏa ra kiếm quang đầy tự tin.

Y là người dung hợp với Kiếm Chi Ma Thần, một bậc bá chủ trong ba ngàn Ma Thần, nắm giữ vĩ lực như vậy tự nhiên có khí phách nuốt chửng vạn dặm sơn hà.

"Sát!" Kiếm Thảo lại quát lớn, những đạo kiếm quang như cột trụ trời càng thêm rực rỡ, lăng lệ gấp mười lần, đồng loạt chém xuống Lâm Nguyên.

Oanh!

Lâm Nguyên tỏa ra uy thế kinh người quanh thân, hắn đưa tay nhấn vào hư không, một con cá Côn Hỗn Độn khổng lồ hiện ra, trấn áp cả vũ trụ.

Con Côn khổng lồ phát ra một tiếng ngâm dài làm rung động trời đất.

Đối diện với kiếm quang vô tận, nó chỉ làm một động tác đơn giản nhất: khẽ quẫy đuôi.

Oanh!

Cú quẫy này giống như con Côn đang quẫy mình trong biển Hỗn Độn, lập tức tạo ra vạn tầng sóng dữ.

Trong hư không đột nhiên sinh ra những đợt sóng vô tận va chạm với kiếm quang, lớp lớp sóng xô, trong tiếng nổ kinh hoàng đã đánh

tan toàn bộ ức vạn kiếm quang chỉ trong nháy mắt.

"Hống!" Sau đó con Côn gào thét, trên thân thể khổng lồ lưu chuyển vô số đạo văn, mang theo sức nặng ngàn cân ép thẳng về phía Kiếm Thảo.

Con Côn quá lớn, đây có thể nói là một trong những sinh linh khổng lồ nhất trong ba ngàn Ma Thần.

Thân hình nó vươn vào vũ trụ, che lấp cả trăng sao, như một thế giới bao la đè xuống.

Kiếm Thảo trong khoảnh khắc này cảm thấy như trời đất sụp đổ, toàn bộ sức mạnh của thế giới đang nghiêng đổ về phía mình.

Y nảy sinh một cảm giác mình nhỏ bé như kiến cỏ trước uy nghiêm của thiên địa, không thể kháng cự.

Hỗn Độn Cự Côn có thứ hạng không hề thấp trong ba ngàn Ma Thần, một khi được Lâm Nguyên thôi động toàn lực, uy năng nó thể hiện thực sự kinh thiên động địa, như muốn đè bẹp cả Hồng Hoang.

Trước áp lực khủng khiếp đó, Kiếm Thảo thét dài một tiếng.

Sau cơn kinh hãi ban đầu, y nhanh chóng bình tĩnh lại, trong lòng dâng lên ý chí chiến đấu ngút trời.

"Kiếm trong tay ta có thể trảm đứt mọi thứ!

Chỉ là một con cá lớn thôi, trảm luôn cho ta!" Kiếm Thảo hét lớn, lá cỏ đầy trời vươn dài xanh biếc rồi đột ngột hợp nhất thành một đạo kiếm quang chói mắt, chiếu sáng cả quá khứ lẫn tương lai, chém thẳng lên trời.

Cả hai va chạm trong tích tắc.

Chỉ nghe một tiếng kiếm minh "Keng", đạo kiếm quang hạ xuống giằng co với con Côn một lúc rồi chém đôi nó ra!

Vì con Côn che khuất cả bầu trời khiến thiên địa chìm trong bóng tối, nên nhát kiếm này giống như chém tan màn đêm vĩnh cửu để mang ánh sáng tới, cảnh tượng vô cùng hùng tráng, mang đậm tính sử thi.

"Mạnh quá!" Các cường giả ở rìa ngoài dãy núi Thương Mãng chứng kiến cảnh này đều vô cùng chấn động.

Cuộc tranh đấu cấp độ thập trọng thiên thực sự quá đáng sợ, mỗi cử động đều làm đảo lộn trời đất.

Nếu là trước đây, trận chiến tầm cỡ này chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của mọi cường giả Hồng Hoang, thiên hạ đều dõi theo.

Chỉ có điều hiện tại Hồng Hoang quá rộng lớn, dãy núi Thương Mãng hùng vĩ này cũng chỉ là một khu vực nhỏ bé của Hồng Hoang, các sinh linh khác thậm chí không cảm nhận được sóng xung kích từ trận chiến.

Ngay cả Lâm Nguyên, người nắm giữ Thiên Đạo, hiện giờ cũng không thể cảm nhận hết mọi ngóc ngách của Hồng Hoang vì nhiều nơi bị sương mù hỗn độn che phủ, nói gì đến người khác.

Chỉ những cao thủ đỉnh tiêm nhất mới có thể cảm nhận được chút ít, mà hạng cao thủ đó e rằng khắp Hồng Hoang cũng không có mấy người.

"Vu Nguyên, ngươi cũng chỉ đến thế thôi!" Kiếm Thảo chém đôi con Côn, cười dài sảng khoái.

Từ khi đột phá thập trọng thiên đến nay, đây là lần đầu tiên y dùng hết toàn lực chiến đấu.

Cảm giác gặp được đối thủ xứng tầm này khiến Kiếm Thảo hưng phấn đến run rẩy!

"Khốn khiếp!" Thạch Nhân thì phẫn nộ đến cực điểm.

Hiện giờ mỗi lần y hồi sinh, đạo thương mà Lâm Nguyên để lại sẽ bùng phát và giết y thêm lần nữa.

Nếu không phải sau khi bước vào thập trọng thiên sinh mệnh lực tăng vọt, đạt đến tầm bất tử bất diệt thì y đã hồn phi phách tán từ lâu rồi.

Dù vậy, Thạch Nhân lúc này đang phải chịu đựng nỗi đau đớn nhất đời!

Đặc biệt là nhìn thấy Kiếm Thảo và Lâm Nguyên huyết chiến mà mình chỉ có thể đứng nhìn, không thể xen vào, điều này khiến y muốn thổ huyết!

Nhưng Thạch Nhân không còn cách nào khác, y chỉ có thể sa sầm mặt, cố gắng trục xuất đạo thương để sớm hồi phục, nhưng đó là do rìu Khai Thiên để lại, muốn chữa trị hoàn toàn chẳng biết phải mất bao lâu.

"Tiếp tục đi." Lâm Nguyên vẫn bình tĩnh.

Khi thực lực đã về đỉnh phong, hắn không sợ bất kỳ ai.

Thấy con Côn bị chém đứt hắn cũng không hoảng loạn, rất ung dung phất tay một cái.

Oanh long!

Một vực sâu khổng lồ hiện ra, đen kịt, thâm thúy, tỏa ra một sức mạnh tịch diệt.

Giữa trời đất bắt đầu rơi tuyết đen, giống như ngày tận thế của vạn giới đã đến.

Sức mạnh Quy Khư chứa đựng nhiều điều thần bí.

Tuy Lâm Nguyên không dung hợp đại đạo bản nguyên của Ma Thần phương diện này nhưng càng dùng hắn càng thấy thuận tay.

Sức mạnh tịch diệt này quả thực là một món đại sát khí, dùng để diệt sát đối thủ thì không gì thích hợp bằng, chiến lực vô cùng khủng bố.

Keng keng keng!

Kiếm Thảo cảm nhận được luồng khí tức tịch diệt đáng sợ đó, sắc mặt hơi biến đổi.

Y lập tức chém ra vạn kiếm, nhưng những đạo kiếm quang đều bị vực sâu Quy Khư nuốt chửng, biến mất không dấu vết.

"Thiên địa vạn vật, Hồng Hoang Hỗn Độn, tất cả mọi thứ đều sẽ trở về Quy Khư, kiếm của ngươi cũng vậy." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Oanh!

Vực sâu Quy Khư bành trướng mạnh mẽ hơn, đè thẳng xuống đầu Kiếm Thảo.

Sức mạnh tịch diệt quét ngang qua, cuốn phăng mọi thứ giữa trời đất.

Phụt phụt phụt!

Những lá cỏ của Kiếm Thảo bị quét trúng liền lập tức bị tiêu diệt, hóa thành tro bụi.

Đây là sự xóa sổ từ cấp độ quy luật.

Chương 334

Kiếm Thảo nhận ra những lá cỏ bị phá vỡ đó không cách nào ngưng tụ lại được nữa, hoàn toàn mất đi.

"Kiếm đạo của ta là không gì không thể chém đứt!

Kiếm của ta là thanh kiếm tru sát tất cả!

Vận mệnh nhân quả cũng phải chém đứt, huống chi là cái vực sâu Quy Khư này, phá cho ta!" Kiếm Thảo thét lớn.

Y hoàn toàn tiến vào trạng thái chiến đấu cuồng bạo, tỏa ra một niềm tin vô địch cực kỳ đáng sợ.

Lúc này y không hề né tránh mà lao thẳng vào vực sâu Quy Khư.

"Mỗi tôn Ma Thần đều có những điểm thâm sâu khó lường." Lâm Nguyên thấy cảnh này không khỏi cảm thán.

Kiếm Chi Ma Thần tuy là bậc bá chủ trong ba ngàn Ma Thần nhưng so với top 10 như Vận Mệnh, Nhân Quả thì vẫn kém xa.

Vậy mà tôn Ma Thần này lại có khí thế muốn chém đứt cả vận mệnh và nhân quả.

Có được đạo tâm như vậy, giới hạn tương lai của Kiếm Chi Ma Thần thực sự không biết nằm ở đâu!

Có ngày vượt qua cả top 10 Ma Thần cũng không chừng!

Oanh long!

Một đạo kiếm quang lóe lên, Kiếm Thảo lúc này dốc toàn bộ sức mạnh.

Giữa trời đất vang lên tiếng gầm thét của các Ma Thần, dị tượng hiện ra vô số: kiếm quang dọc ngang, các Ma Thần lần lượt bị chém

đầu, cắt ngang lưng, máu rơi như mưa xuống vạn giới.

Nhát kiếm này giống như một thanh ma kiếm, mang theo ánh sáng yêu dị, lộng lẫy động lòng người, mang lại một vẻ đẹp nghệ thuật.

Khi đạt đến cực hạn, nhát kiếm này bỗng trở nên tĩnh lặng, dường như vô thanh vô tức, phảng phất mang một chút phong thái của đạo phủ quang trong Khai Thiên Nhất Phủ.

Xoẹt!

Nó lướt qua, vực sâu tịch diệt liền nổ tung, bị chẻ làm đôi.

Sau đó kiếm quang không dừng lại, chém thẳng lên người Lâm Nguyên, để lại một vết thương khủng khiếp khác trên ngực bụng hắn.

"Cái này... lẽ nào chủ nhân thực sự không phải đối thủ?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu biến sắc.

"Kiếm Thảo mạnh quá!" Các cường giả khác cũng chấn động vô cùng.

Không nghi ngờ gì nữa, trong lần giao phong này, Lâm Nguyên tạm thời rơi vào thế hạ phong, dường như lâm vào cục diện bị động ăn đòn.

"Dù sao cũng có khoảng cách về cảnh giới, Vu Thánh mới chỉ là Hỗn Nguyên lục trọng thiên, còn đối thủ lại là sinh linh thập trọng thiên đáng sợ." Một vị sinh linh thở dài.

Câu nói này vừa thốt ra, sắc mặt mọi người lập tức trở nên kỳ quái.

Đúng vậy, Lâm Nguyên mới chỉ lục trọng thiên, còn đối thủ Kiếm Thảo lại vượt xa hắn tới bốn đại cảnh giới!

Nhìn thế nào thì Lâm Nguyên cũng không nên là đối thủ mới đúng!

Vậy mà nãy giờ họ lại vô thức quên mất cảnh giới của Lâm

Nguyên, thấy hắn chịu thiệt thòi lại còn ngạc nhiên.

Thực tế biểu hiện hiện tại của Lâm Nguyên đã khủng bố đến cực điểm rồi, vượt xa Kiếm Thảo vạn lần!

Thử nghĩ xem, ở lục trọng thiên mà đã đánh qua đánh lại với thập trọng thiên.

Nếu Lâm Nguyên cũng là thập trọng thiên, cùng cấp đối chiến thì chẳng phải chỉ cần búng tay một cái là trấn áp được Kiếm Thảo sao?

Chỉ tiếc hiện thực quá tàn khốc, khiến Lâm Nguyên gặp phải đối thủ không thể chiến thắng quá sớm!

Nghĩ đến đây, mọi người thở dài tiếc nuối, thậm chí có chút không nỡ.

Một tuyệt thế thiên kiêu như vậy nếu ngã xuống thì thực sự là tổn thất cực lớn.

"Ta đã nói rồi, dù chỉ có mình ta cũng đủ để trấn áp ngươi!" Kiếm Thảo cười dài.

Thấy mình đã đánh trọng thương được Lâm Nguyên, trong lòng y dâng trào hào khí, nhiệt huyết cuộn trào, không nhịn được mà cười lớn một tiếng.

Keng!

Ngay sau đó y lại ra tay, kiếm quang chiếu sáng đại vũ trụ tăm tối, lăng lệ đến cực điểm, thậm chí còn mạnh hơn trước một bậc, cắt đứt vận mệnh, đâm xuyên nhân quả lao về phía Lâm Nguyên.

Dường như niềm tin vào kiếm đạo của y càng kiên định thì sức mạnh của Kiếm Thảo lại càng tăng lên.

Việc đả thương được Lâm Nguyên khiến sự tự tin của Kiếm Thảo lúc này bùng nổ đến mức đáng sợ, kéo theo nhát kiếm của y

cũng đạt đến đỉnh phong!

Oanh!

Dưới ánh kiếm chiếu rọi, mọi thứ đều vỡ nát, tan biến thành hư không.

Đạo kiếm quang đó nhắm thẳng vào ấn đường của Lâm Nguyên mà đâm tới!

Đây là một nhát kiếm tất sát, mang theo ý chí đâm xuyên nguyên thần!

Cảm nhận được khí cơ lăng lệ rợn người đó, toàn thân Lâm Nguyên nổi da gà, lông tơ dựng đứng.

Đây là phản ứng bản năng của nhục thân khi cảm ứng được đe dọa cực lớn.

Nhưng đôi mắt hắn vẫn thâm thúy như vực sâu Quy Khư, bình tĩnh và sâu thẳm, không hề có một chút dao động cảm xúc nào, dường như nhát kiếm của Kiếm Thảo chỉ là một nhát chém của người phàm, không có chút đe dọa nào.

"Niềm tin không thể quyết định tất cả.

Ngươi tuy tự tin vào thanh kiếm trong tay mình có thể vượt qua mọi thứ, chém đứt vận mệnh, đâm xuyên nhân quả, phá vỡ luân hồi, nhưng ngươi lại không có loại sức mạnh đó." "Khi vĩ lực thực sự giáng xuống, thanh kiếm trong tay ngươi chẳng qua cũng chỉ là một bong bóng khí, châm một cái là vỡ." Lâm Nguyên lạnh lùng nói, "Giờ hãy để ngươi chứng kiến sức mạnh của nhân quả." Trong khi nói, sau lưng Lâm Nguyên bỗng hiện ra một dòng sông dài mênh mông bát ngát không thấy điểm dừng, bên trong chứa đựng vô số hình ảnh nối tiếp nhau.

Một luồng khí tức nhân quả nồng đậm tỏa ra, dường như diễn tả

bản chất sâu xa nhất của các mối quan hệ giữa người và vật trong thiên địa.

Đây chính là Nhân Quả Chi Đạo, một trong top 10 của ba ngàn đại đạo!

Lâm Nguyên đưa ngón tay chỉ về phía đạo kiếm quang đáng sợ kia.

Oanh!

Một luồng vô hình chi lực giáng xuống!

Kiếm từ xưa đến nay vốn là thứ lăng lệ nhất, trực tiếp nhất, luôn tiến thẳng không chút cong vẹo.

Nhưng lúc này, đạo kiếm quang nhanh như chớp đó bỗng khựng lại giữa không trung, rồi trong tiếng "rắc rắc", nó bị uốn cong lại thành một vòng tròn.

Một nhát kiếm vốn không gì cản nổi lại bị uốn thành một cái vòng!

Oanh!

Chương 335

Chứng kiến cảnh này, não bộ mọi người như nổ tung, họ trợn tròn mắt đầy vẻ không thể tin nổi, toàn thân run rẩy.

Chuyện gì đang xảy ra thế này?

Tại sao lại có chuyện quỷ dị như vậy phát sinh?

Ở ngoài rìa dãy núi Thương Mãng, các cường giả đều lạnh người như gặp phải điều gì đó cực kỳ kinh khủng, vì cảnh tượng trước mắt đã vi phạm những quy tắc cơ bản nhất.

"Cái này... cái này... không thể nào!" Kiếm Thảo cũng ngây người, cả người đờ ra.

Nhát kiếm mà y tự hào nhất lại bị uốn cong thành một cái vòng ngay trước mắt!

Nhát kiếm đó nếu bị chặn lại hay thậm chí bị đánh gãy, y còn có thể chấp nhận được.

Nhưng trực tiếp bị uốn thành vòng tròn thế này thì quá quỷ dị, quá khủng bố.

Loại sức mạnh ở đẳng cấp nào mới có thể làm được điều này?

Lâm Nguyên rõ ràng có thực lực tương đương với y, tại sao lại làm được điều đáng sợ như vậy?

"Tê... kẻ này... kẻ này..." Thạch Nhân đang liên tục hồi sinh và chết đi chứng kiến cảnh này cũng hít một hơi lạnh, cảm thấy rợn tóc gáy.

Y không tìm được lời nào để diễn tả cảm giác của mình lúc này, quá chấn động, quá đáng sợ.

“Ta không tin!

Kiếm của ta có thể chém đứt tất cả!

Ta không biết bằng cách nào ngươi có thể tham ngộ được Nhân Quả Chi Đạo ở cấp độ đó, nhưng dù là Nhân Quả Chi Đạo cũng đừng hòng bẻ cong kiếm của ta!” Kiếm Thảo gào lên điên cuồng.

Mắt y đỏ ngầu, hoàn toàn mất kiểm soát.

Đòn này của Lâm Nguyên không chỉ là đánh bại y mà ở một mức độ nào đó đã hủy hoại đạo tâm và niềm tin của y!

Niềm tin của y chính là: kiếm trong tay có thể tru diệt mọi thứ, chém đứt mọi thứ, dù là Vận Mệnh hay Nhân Quả cũng phải nhường bước.

Vậy mà bây giờ Lâm Nguyên có cảnh giới thấp hơn y, chỉ vì nắm giữ được đại đạo cao cấp hơn là Nhân Quả Chi Đạo mà có thể bẻ cong kiếm của y, chẳng phải nói niềm tin của y chỉ là một trò đùa sao?

Nếu trong trận chiến này y không thể lật ngược thế cờ, đánh bại hoàn toàn Lâm Nguyên, đạo tâm của y sẽ sụp đổ và không bao giờ tiến bộ thêm được nữa!

“Sát!

Sát!

Sát!” Kiếm Thảo gào lớn.

Oanh!

Toàn thân y bùng cháy, ức vạn lá cỏ đều bốc lên ngọn lửa lớn màu xanh lục, khí tức không ngừng thăng tiến.

Đặc biệt là hư ảnh Kiếm Chi Ma Thần sau lưng bỗng nhiên hòa nhập làm một với Kiếm Thảo, bộc phát đạo vận ngất trời, khiến sức mạnh của y lại tăng vọt thêm một đoạn lớn.

Y đã đẩy thực lực của mình lên đến giới hạn tối đa có thể đạt tới!

Đến mức này, ngay cả khi trận chiến kết thúc y cũng sẽ phải trả giá cực lớn, thậm chí có khả năng rơi khỏi cảnh giới thập trọng thiên.

Nhưng Kiếm Thảo không còn màng đến điều gì khác, trong lòng y lúc này chỉ có một mục tiêu: đánh bại Lâm Nguyên, đánh bại một cách thật tàn nhẫn!

Keng!

Tiếng kiếm minh vang vọng vạn giới, sát ý thấu xương lan tỏa từ người Kiếm Thảo.

Các sinh linh ở ngoài dãy núi cảm thấy nguyên thần đau nhói như sắp nứt ra.

Kiếm Thảo lúc này quá khủng bố, như thể chính Kiếm Chi Ma Thần hiện thân.

Trong những tiếng "keng keng" liên hồi!

Mỗi lá cỏ của Kiếm Thảo đều hóa thành một thanh thần kiếm tuyệt thế, mỗi thanh dài cả triệu trượng, tổng cộng mười vạn tám ngàn thanh lơ lửng trên cao, tỏa ra kiếm khí trùng tiêu với ức vạn màu sắc.

Sau đó trong tiếng gầm của Kiếm Thảo, chúng nhanh như chớp vượt qua cả thời gian, che trời lấp đất bắn về phía Lâm Nguyên.

Vạn kiếm tề lạc!

Cảnh tượng này hùng vĩ đến cực điểm, như một biển kiếm trút xuống nhấn chìm Lâm Nguyên.

Hồng Hoang chấn động, vũ trụ run rẩy, hư không đại thiên đều bị chém nát.

Lâm Nguyên cũng cảm nhận được sát cơ đáng sợ đó, nhưng hắn

vẫn đứng yên tại chỗ, không hề né tránh, chỉ thản nhiên nói: "Có thể khiến ta thi triển thần thông mới lĩnh ngộ này, ngươi cũng coi như không tệ.

Trận chiến này ngươi thảm bại không phải do lỗi của ngươi, mà là vì ta quá mạnh." Vừa nói, Lâm Nguyên vừa đưa tay chỉ về phía trước.

"Nhân Quả Nữu Khúc." Oanh!

Giữa trời đất bỗng nhiên có một luồng vô hình chi lực giáng xuống, không biết từ đâu tới, vừa xuất hiện đã bao trùm lấy toàn bộ kiếm quang.

Sau đó mười vạn tám ngàn thanh thần kiếm tuyệt thế lại giống như lần trước, đồng loạt ngưng trệ giữa không trung, rồi trong tiếng "rắc rắc", tất cả uốn cong thành vòng tròn, tiếp đó nổ tung thành ức vạn mảnh vụn trong một tiếng nổ vang dội.

Trên khắp Hồng Hoang, giữa cả vũ trụ.

Một màn pháo hoa kiếm khí khổng lồ bùng nở, chiếu sáng cả không gian thời gian vạn cổ.

Đòn tấn công mạnh nhất của Kiếm Thảo đã bị phá hủy dễ dàng!

"Cái này... không thể nào... không thể nào!" Kiếm Thảo ngây dại, cả thân thể run lên bần bật, ban đầu là lẩm bẩm tự nói, sau đó phát ra một tiếng hét thê lương tuyệt vọng.

Tinh thần của y dường như sắp sụp đổ, vô số đạo vận cuồn cuộn tuôn ra từ cơ thể y như không còn kiểm soát được sức mạnh nữa, cả người như sắp tan rã vỡ vụn.

"Đây chính là Nhân Quả Chi Đạo sao?

Đây chính là một trong top 10 đại đạo sao?

Quá mạnh, thực sự quá mạnh, không thể chiến thắng nổi!

Chương 336

Loại đại đạo này không cách nào chiến thắng!" Thạch Nhân đang liên tục chết đi sống lại cũng cảm thấy đầu óc nổ vang, ánh mắt đờ đẫn, tâm thần bị nỗi sợ hãi vô bờ bến nhấn chìm.

"Vu Thánh lại còn có thủ đoạn mạnh mẽ đến nhường này!

Thật là thâm bất khả trắc!

Kiếm Thảo thập trọng thiên vậy mà bị đánh bại thảm hại chỉ trong một đòn!

Quy luật đại đạo hắn nắm giữ quá khủng bố, hoàn toàn lấn lướt Kiếm Chi Đại Đạo!" Ở rìa ngoài dãy núi, các cường giả đều run rẩy, ánh mắt nhìn về phía Lâm Nguyên đã tràn đầy sự kính sợ đến cực điểm.

Trận này Lâm Nguyên đơn thân độc mã đối chiến với hai tôn thập trọng thiên!

Vậy mà đến giờ, một tôn thập trọng thiên rơi vào vòng lặp chết chóc không lối thoát, một tôn khác thì đạo tâm sắp sụp đổ, hiển nhiên không còn đe dọa.

Nói cách khác, Lâm Nguyên dựa vào sức mạnh cá nhân đã đánh bại hai sinh linh thập trọng thiên!

Chiến tích này quá đỗi kinh hoàng!

Nếu truyền ra ngoài chắc chắn sẽ làm chấn động cả Hồng Hoang!

Đây có lẽ là trận chiến quan trọng nhất sau khi Hồng Hoang dị biến.

Cường giả thập trọng thiên xuất thế vốn nên vô địch thế gian, tung

hoành ngang dọc không đối thủ.

Nhưng gặp phải Lâm Nguyên, họ lại thảm bại hoàn toàn.

Lâm Nguyên trước đây nhìn xuống Hồng Hoang không ai có thể địch lại, giờ đây vẫn sừng sững trên đỉnh cao, khí thôn vạn dặm, trấn cổ thước kim!

"Quả nhiên, dù tiếp cận giới hạn của đạo (Đạo Hạn), nhưng hễ toàn lực thôi động các đại đạo top 10 thì vẫn có thể trấn áp tồn tại thập trọng thiên.

Thậm chí nếu sinh linh thập nhất, thập nhị trọng thiên tới, e là vẫn có thể miễn cưỡng chống chọi." Sau khi đánh bại Kiếm Thảo, Lâm Nguyên vẫn rất bình tĩnh, hắn suy ngẫm về chiêu thức vừa rồi.

Sau khi Hồng Hoang dị biến, hắn lần lượt thôn phệ và dung hợp đại đạo bản nguyên của hơn mười tôn Ma Thần như Hỗn Độn Cự Côn, Ma Thần Mặt Trăng, Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng, Thái Cổ Thủy Ma Long... và dùng Lực Chi Pháp Tắc để thu phục chúng, cơ bản đều dung hợp được 100%.

Dung hợp 100% cơ bản tương đương với cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên.

Khi đã dung hợp các đại đạo đó, Lâm Nguyên tự nhiên sẽ tập trung sự chú ý vào các đại đạo top 10 như Thời Gian, Không Gian, Nhân Quả, Vận Mệnh.

Những đại đạo này khủng bố hơn nhiều so với Cự Côn chi đạo hay Quy Khư chi đạo.

Nếu có thể dung hợp 100% chúng, sức mạnh của hắn sẽ tăng tiến đến mức nào?

Tuy nhiên Lâm Nguyên phát hiện ra những đại đạo pháp tắc top 10 này tối đa chỉ có thể dung hợp đến 49%!

Đến mức này, hắn muốn tiến thêm dù chỉ một bước cũng khó như lên trời, cơ bản là không làm được.

Dường như chỉ khi đột phá lên trên Hỗn Nguyên Cảnh – tức là 【Hỗn Độn Cảnh】 mới có thể tiếp tục tham ngộ.

Vì vậy Lâm Nguyên gọi đây là "Đạo Hạn" – Sự hạn chế của đại đạo!

Trong số Mười Đại Đạo đứng đầu, mỗi đạo khi tu luyện đều vô cùng gian nan.

Cho đến tận bây giờ, hắn cũng chỉ có duy nhất Nhân Quả Chi Đạo là lĩnh ngộ đến cảnh giới Đạo Hạn.

Các Pháp Tắc khác như Pháp Tắc Sức Mạnh, Pháp Tắc Thời Gian, Pháp Tắc Nhân Quả, v.v.

đều chưa đạt tới.

Bởi vậy, trong cuộc đối chiến vừa rồi, khi đối mặt với Kiếm Thảo dốc toàn lực một kích, hắn liền thôi động Pháp Tắc Nhân Quả, quả nhiên, một khi thôi động, liền áp đảo.

Mặc dù tự xưng có thể chém phá vận mệnh, nhân quả, v.v., nhưng thực sự gặp phải sức mạnh như thế này, Kiếm Chi Đại Đạo căn bản không thể là đối thủ, trực tiếp bị nhân quả vặn vẹo.

Oanh!

Bởi đã đánh bại đối phương, Lâm Nguyên đương nhiên không thể cho bọn họ bất kỳ cơ hội nào nữa.

Ánh mắt hắn lạnh lẽo, không hề cho Kiếm Thảo thời gian phản kháng hay bỏ trốn, liền nâng tay ấn xuống, Nhân Quả Chi Đạo một lần nữa thôi động.

Một cỗ lực lượng vô hình đáng sợ ầm ầm giam hãm Kiếm Thảo,

vặn vẹo Đại Đạo trong cơ thể y, làm hỗn loạn nhục thân, Nguyên Thần của y, muốn khiến y cũng như Thạch Nhân, lâm vào tử cục, không ngừng bị tiêu diệt.

Mà đối mặt với tất cả những điều này, Kiếm Thảo lại không hề phản kháng, cũng không làm gì cả.

Giờ khắc này, y thực ra còn thê thảm hơn cả Thạch Nhân, bởi vì đạo tâm của y đã sụp đổ, cảm giác mọi thứ đều đã mất đi ý nghĩa.

"Chết tiệt, ngươi tỉnh lại đi!

Ngươi mà xong đời thì ta cũng xong đời luôn!" Thạch Nhân ở một bên, thấy vô cùng lo lắng.

Lúc này, y đang bị kẹt trong trạng thái không ngừng sống lại rồi chết đi, hoàn toàn không thể ra tay.

Tuy nhiên, cho dù Thạch Nhân gào thét thảm thiết, Kiếm Thảo cũng không hề phản ứng, hai mắt thất thần, chỉ lẩm bẩm trong miệng: "Điều này không thể nào, điều này không thể nào....." với vẻ mặt hoàn toàn sụp đổ.

Tuy nhiên, đúng vào lúc này, biến cố bất ngờ xảy ra!

Oanh long!

Cả khu vực Thương Mang Sơn Mạch đột nhiên chấn động, sau đó những luồng bản nguyên chi khí kia bỗng chốc bạo động, hóa thành từng cơn phong bạo khổng lồ nối liền trời đất.

Cuối cùng, tất cả bản nguyên chi lực hội tụ lại, chỉ trong nháy mắt đã hình thành một vòng xoáy khổng lồ chiếm cứ gần nửa bầu trời.

Trong vòng xoáy, có ánh sáng Hỗn Độn tràn ra, ẩn hiện giữa đó lại xuất hiện một con đường nhỏ, con đường nhỏ dẫn tới một vùng sương mù bao phủ, vô cùng thần dị.

“Hỗn Độn Thông Đạo?” Lâm Nguyên kinh ngạc.

Vừa nhìn thấy con đường vòng xoáy này, hắn liền nhớ tới cảnh Vạn Mệnh Hoàng Miêu giáng lâm Hồng Hoang trước kia, cũng là một con đường như vậy.

Chỉ có điều, thông đạo trước mắt này lại có quy mô lớn hơn thông đạo của Vạn Mệnh Hoàng Miêu đến vạn lần!

Thật hùng vĩ, nó vậy mà lại hội tụ bản nguyên chi lực từ toàn bộ Thương Mang Sơn Mạch.

Phải biết rằng, trong trận đại chiến trước đó, hàng vạn kiện bản nguyên thần vật đỉnh cao ở khu vực trung tâm đều đã bị đánh nát, hóa thành bản nguyên chi khí, mênh mông tràn ngập khắp mảnh thiên địa này.

Do đó, lượng bản nguyên chi khí ở đây vô cùng đáng kinh ngạc.

Dưới sự tư dưỡng của bản nguyên chi lực như vậy, e rằng chưa đầy vạn năm, Thương Mang Sơn Mạch này sẽ khôi phục nguyên trạng, hơn nữa còn cường thịnh hơn trước, trở thành thánh địa tu hành đỉnh cao nhất.

Nhưng hiện tại, tất cả bản nguyên chi lực đều bị một cỗ lực lượng thần bí lay động, trở thành năng lượng để mở ra Hỗn Độn Thông Đạo!

“Hỗn Độn Thông Đạo khổng lồ như vậy, chẳng lẽ có Hỗn Độn Ma Thần trong Tam Thiên Ma Thần xếp hạng đầu muốn giáng lâm sao?” Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn thấy cảnh này, trong mắt cũng hiện lên vẻ kinh hãi.

Trong thế giới Hỗn Độn, có hàng tỉ tỉ Ma Thần vô tận!

Mỗi một vị Ma Thần đều vô cùng cường đại, bọn họ chém giết lẫn nhau, tranh giành kẻ mạnh, không ngừng trưởng thành, diễn dịch

ra từng màn chuyện ly hợp bi hoan.

Chương 337

Mà trong vô tận Ma Thần này, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu lại càng cường hoành hơn, gần như là thực lực áp đảo, ngay cả vị Ma Thần Hỗn Độn xếp cuối cùng cũng sở hữu sức mạnh kinh khủng có thể quét ngang biển Hỗn Độn.

Nếu như chân thân của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu giáng lâm, thật không biết sẽ gây ra biến hóa gì.

Oanh long!

Gần như chỉ trong nháy mắt, trong mắt Lâm Nguyên liền xẹt qua một tia sắc bén, hắn dừng việc tiêu diệt Kiếm Thảo, mà dốc toàn lực ra tay, đánh thẳng vào vòng xoáy kia.

Cảnh tượng này quá đáng kinh ngạc, hẳn là vị Hỗn Độn Ma Thần sắp giáng lâm lần này chắc chắn là một "tên khổng lồ", nên hắn đương nhiên phải ngăn cản, tuyệt đối không thể để y thành công.

Lâm Nguyên trực tiếp thôi động Nhân Quả Chi Đạo, một cỗ lực lượng vô hình đáng sợ bùng phát, bao trùm toàn bộ vòng xoáy rộng lớn vô biên, muốn hoàn toàn vặn vẹo nó, khiến nó tan vỡ, hóa thành hư vô.

Ông ~~~ Tuy nhiên, chỉ trong nháy mắt, thông đạo vòng xoáy liền phát sáng, lại có ánh sáng Hỗn Độn tỏa ra, hình thành một màng ánh sáng đáng sợ, phản chấn sức mạnh của Lâm Nguyên trở lại.

Cỗ lực lượng vặn vẹo nhân quả kia, xông thẳng vào không gian, một tinh hệ rộng lớn bỗng chốc bị vặn vẹo thành hình bánh quai chèo, sau đó "phanh" một tiếng tiêu diệt, hóa thành tinh trần.

"Chủ nhân, Hỗn Độn Thông Đạo một khi đã hình thành thì không thể dùng sức người mà hủy diệt được!

Nếu công kích Hỗn Độn Thông Đạo còn sẽ bị phản kích, ngài phải cẩn thận đó!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng kêu lớn.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn chậm một bước.

Oanh!

Trong Hỗn Độn Thông Đạo, vô số Hỗn Độn Lôi Đình đột nhiên xuất hiện, mỗi tia Hỗn Độn Lôi Đình đều vô cùng thô lớn, dày đặc, bỗng chốc oanh kích lên người Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên toàn thân tỏa ra thanh quang chói mắt, toàn bộ lực lượng nhục thân được thôi phát, đồng thời vào lúc này còn tế xuất Hỗn Độn Chung.

Trong tiếng chuông chấn động vũ trụ, nó bao phủ toàn bộ, hư ảnh nhật nguyệt tinh thần, chim thú côn trùng cá, v.v. hiện lên, lơ lửng trong hư không, hóa thành một vòng tròn, xoay quanh Lâm Nguyên, chống đỡ sức mạnh lôi đình.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc hai bên va chạm, dị tượng đầy trời liền biến mất, tiếp đó Hỗn Độn Chung cũng bị đánh bay, cuối cùng nhục thân Lâm Nguyên đều cháy đen, bỗng chốc bị vô số lôi đình đánh cho xuất hiện từng hố máu lớn, thương tích chồng chất, thậm chí suýt chút nữa bị đánh văng ra ngoài.

Uy lực của Hỗn Độn Lôi Đình này, thậm chí còn mạnh hơn cả Kiếm Thảo và Thạch Nhân một phần!

"Không ngờ đấy, Vu Nguyên, ngươi đánh bại chúng ta, nhưng sắp sửa cũng phải bỏ mạng dưới tay Hỗn Độn Ma Thần rồi." Thạch Nhân nhìn thấy thế, vô cùng hả hê, cười ha hả.

Y đã tử vong hơn ngàn lần, còn thê thảm hơn cả những gì Vạn Mệnh Hoàng Miêu gặp phải, thống khổ đến cực điểm.

Hiện tại đối với Lâm Nguyên, y có một loại oán độc sâu sắc, lời

nói cứ như nguyền rủa vậy.

Lâm Nguyên không để ý, mà nhìn về phía Hỗn Độn Thông Đạo, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Hắn cảm nhận được một tia khí cơ đáng sợ đang lan tỏa ra từ trong Hỗn Độn Thông Đạo.

Đông!

Đột nhiên, giữa thiên địa vang lên một tiếng nổ trầm đục, cứ như có người khổng lồ nào đó đang dẫm đạp trên đại địa, tạo ra âm thanh đáng sợ sau mỗi lần đất chấn động.

Đông!

Đông!

Âm thanh như vậy truyền đến từ phía sau Hỗn Độn Thông Đạo, cứ như một tồn tại vô cùng đáng sợ đang chậm rãi bước tới, tiến về phía Hồng Hoang này!

Tất cả mọi người đều cảm thấy một trận khó chịu trong lòng, hô hấp cũng có chút không thông suốt, một cỗ áp lực vô hình bao trùm lấy bọn họ, khiến trong lòng bọn họ sinh ra một loại sợ hãi khó tả.

Phía sau Hỗn Độn Thông Đạo, rốt cuộc là Ma Thần nào?

Sao vẫn chưa hiện thân, lại đã hiển lộ ra uy năng đáng sợ đến vậy?

Bá bá!

Bên ngoài Thương Mang Sơn Mạch, rất nhiều người không chịu nổi nữa, không dám nán lại đây, quay đầu bỏ chạy.

Những chuyện sắp xảy ra ở đây chắc chắn sẽ vô cùng nguy hiểm, bất kể tu vi có cường đại đến đâu cũng không thể chống đỡ nổi, do đó có thể chạy được bao xa thì chạy bấy xa.

Nhưng vẫn có nhiều người ở lại, trong lòng nhiều sinh linh đều có sự tò mò, muốn biết rốt cuộc phía sau Hỗn Độn Thông Đạo là gì.

Hơn nữa, trong Thương Mang Sơn Mạch này có quá nhiều kỳ ngộ, đặc biệt là bản nguyên chi khí.

Bọn họ đều muốn ở lại đây, xem có thể chờ đợi cơ hội nào đó để cướp đi một phần bản nguyên chi khí hay không.

Ông!

Lâm Nguyên thôi động sức mạnh, mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn sâu vào Hỗn Độn Thông Đạo.

Bàn Cổ Chân Nhãn đương nhiên có thể nhìn thấu mọi hư vọng, vô cùng đáng kinh ngạc.

Vừa nhìn một cái, hắn liền xuyên thấu vô tận sương mù Hỗn Độn, nhìn thấy ở tận cùng Hỗn Độn Thông Đạo, có một thân ảnh khổng lồ hiện ra, thân thể vô cùng nguy nga, quanh người quấn quanh ma vân đỏ rực, mang theo một loại ma tính!

Một loại khí vị yêu tà!

Chỉ có điều, ngoài một thân ảnh mơ hồ như vậy ra, hắn cũng không thể nhìn rõ thêm điều gì nữa, tất cả những thứ còn lại đều bị Hỗn Độn che lấp.

Nhưng hắn cũng có thể nhờ đó mà biết được, thân ảnh kia còn cách lối ra rất xa, ước tính còn phải mất một đoạn thời gian rất dài nữa mới có thể hoàn toàn giáng lâm Hồng Hoang.

Oanh!

Ngay vào lúc này, thân ảnh đáng sợ ở tận cùng Hỗn Độn Thông Đạo bỗng nhiên sáng mắt, hai đạo ánh mắt đáng sợ xuyên thấu hai thế giới, nhìn về phía chỗ Lâm Nguyên đang đứng.

Lập tức, một giọng nói lạnh nhạt truyền đến: "Một con sâu bọ nhỏ bé của thế giới Hồng Hoang, vậy mà cũng dám dòm ngó ta?

Thật sự quá to gan, ta ban cho ngươi cái chết!" Lời vừa dứt.

Oanh long!

Từ trong thân ảnh nguy nga, mang theo ma tính, tràn đầy khí vị yêu tà kia, một đạo uy áp đáng sợ bùng phát, tựa như hồng thủy cuồn cuộn, hung hãn lao ra, chỉ trong chốc lát đã xuyên qua Hỗn Độn Thông Đạo, oanh kích lên người Lâm Nguyên.

"Hừ!" Lâm Nguyên sớm đã có cảm giác, trong mắt xẹt qua một tia hàn quang, đối mặt với uy áp đáng sợ như vậy, hắn không lùi bước chút nào, trái lại nắm tay, chém về phía trước.

Thần thông, Khai Thiên Nhất Phủ!

Oanh!

Một đạo phủ quang bay ra, lập tức nghiền nát đạo uy áp này.

"Ừm?" Ở tận cùng Hỗn Độn Thông Đạo, thân ảnh kia phát ra tiếng kinh ngạc, từ trong cảm xúc của giọng nói đó, thậm chí có thể cảm nhận được sự không thể tin nổi.

"Đây là Khai Thiên Nhất Phủ của Bàn Cổ, sinh linh trong Hồng Hoang lại cũng biết thần thông này sao?

Phải rồi, dù sao mảnh thiên địa này cũng do cái tên Bàn Cổ đó khai tích, có sinh linh biết thần thông của hắn cũng là điều bình thường.

Hừ, ta căm ghét Bàn Cổ!" Nói đến cuối cùng, thân ảnh kia, trong ngữ khí lộ ra sự oán độc sâu sắc.

Chương 338

Hiển nhiên, tồn tại này hẳn là kẻ đã tham gia vây công Bàn Cổ khi Bàn Cổ khai thiên, sau đó lại mượn Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà để sống lại.

“Xem ra, thủ đoạn đơn giản không thể diệt sát ngươi.

Bất quá, đã bị ta để mắt đến, trên trời dưới đất, ngươi cũng không thể trốn thoát, kết cục của ngươi chỉ có một, đó chính là tử vong!” Giọng nói của thân ảnh đáng sợ kia lại trở nên lạnh nhạt, như đang phán quyết vận mệnh của Lâm Nguyên bằng một lời đoạn ngữ.

Sau đó, lời vừa dứt, liền có hai đạo lưu quang đột nhiên bay ra từ trong Hỗn Độn Thông Đạo, phân biệt xông về phía Kiếm Thảo và Thạch Nhân.

Oanh!

Một đạo lưu quang oanh lên người Thạch Nhân, lập tức tiêu diệt đạo thương Khai Thiên Nhất Phủ trên người y.

Chỉ nghe một tiếng nổ đáng sợ, khí thế Thạch Nhân bùng nổ, bỗng chốc khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Xuy!

Một đạo lưu quang khác, xuyên vào não hải của Kiếm Thảo, là một câu nói mang ý vị lạnh lùng: “Thật ngu xuẩn, thân là truyền thừa giả của Kiếm Chi Ma Thần, đạo tâm lại sụp đổ!” “Ta không quản ngươi gặp phải chuyện gì, ngươi phải biết rằng, Kiếm Chi Ma Thần, trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, từ trước đến nay chưa từng vô địch, đã trải qua hàng vạn lần thất bại.” “Khi đối mặt với Mười Ma Thần xếp hạng đầu, lại càng không thể đi qua dù chỉ một chiêu!” “Thế

nhưng, cho dù như vậy, đạo tâm của y vẫn như kiếm trong tay, sắc bén, kiên cường, tiến lên không lùi, tự tin rằng kiếm trong tay cuối cùng có thể tru diệt tất cả!

Đạo tâm như vậy, trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, đều xếp vào hàng đầu!

Ngươi thân là truyền nhân của y, sao có thể suy sụp đến mức này?" "Tỉnh lại!" Tiếng quát cuối cùng, cứ như chuông lớn vang dội, bỗng chốc nổ vang trong não hải Kiếm Thảo, mang theo Đạo Vận nồng đậm, tựa như một dòng lũ, hung hăng cọ rửa tâm thần của Kiếm Thảo.

Kiếm Thảo vốn đã chìm đắm, nhưng vào khoảnh khắc này, lại bỗng chốc thanh tỉnh, toàn thân toát mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy mình đã thoát ra khỏi trạng thái trước đó.

"Phải rồi, vị Ma Thần này nói đúng.

Kiếm Chi Ma Thần từ trước đến nay chưa từng vô địch, nhưng y lại vĩnh viễn tin tưởng kiếm trong tay mình có thể tru diệt tất cả.

Chính là ôm giữ tín niệm như vậy, y mới có thể lần lượt trở nên mạnh hơn, dù thất bại nhưng sau đó vẫn có thể đứng dậy lần nữa!

Ta sao có thể vì một lần thất bại mà mất hồn mất vía, đạo tâm sụp đổ?

Ta phải đứng dậy lần nữa, tiếp tục chiến đấu, cho đến khi đánh bại hoàn toàn Lâm Nguyên!" Khanh!

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, Kiếm Thảo gào dài, kiếm tâm thông suốt!

Khí thế của y bỗng chốc bùng nổ không ngừng, thậm chí còn vượt xa trước kia!

Giữa thiên địa, kiếm quang lóe sáng, chiếu rọi vạn cổ thời không.

"Vị Ma Thần này, thủ đoạn thật đáng sợ!" Lâm Nguyên trong lòng kinh ngạc.

Hai đạo lưu quang, một đạo tiêu diệt đạo thương mà hắn để lại cho Thạch Nhân, một đạo lưu quang chữa lành đạo tâm của Kiếm Thảo, thật sự quá đáng sợ, loại thủ đoạn cường đại này, không thể nào tưởng tượng nổi.

Đây còn là với tiền đề bản thể của y chưa hề tiếp cận, nếu như bản thể của vị Ma Thần này giáng lâm, thì sẽ đáng sợ đến mức nào?

Đơn giản là sẽ vô địch mất!

"Quá đáng sợ rồi, đây chính là thủ đoạn của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu sao!

Nếu Chủ nhân tiếp tục trưởng thành thêm một thời gian nữa, với tốc độ tu hành của Chủ nhân, có lẽ còn có thể chống lại y, nhưng bây giờ, Chủ nhân chỉ mới Hỗn Nguyên Cảnh Lục Trọng Thiên, căn bản không phải đối thủ của y!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà run rẩy.

Nhìn thấy Thạch Nhân và Kiếm Thảo trong nháy mắt khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, nàng lại nhớ tới nỗi sợ hãi bị vị chí cao Ma Thần kia chi phối trong thế giới Hỗn Độn.

Đó là một loại cảm giác tuyệt vọng hoàn toàn không thể chống cự.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, từ cổ chí kim đã hằng định, gần như không có Ma Thần hậu bối nào có thể siêu việt bọn họ!

Ngay cả vị xếp thứ ba ngàn yếu nhất cũng sở hữu sức mạnh khó có thể tưởng tượng!

Đó là sinh linh vô địch chân chính!

Tung hoành thế giới Hỗn Độn vô số kỷ nguyên!

Từ xa xưa đến nay, cũng không ai có thể phá vỡ thần thoại của bọn họ!

"Vu Nguyên, để chúng ta tái chiến một trận!

Lần này, ta phải thắng ngươi!" Kiếm Thảo quát lớn, sau khi đạo tâm được tái lập, chiến ý của y ngút trời, càng có thêm một loại ý chí bất khuất.

"Sự tra tấn ngươi đã dành cho ta trước đây, ta muốn hoàn trả vạn lần!" Thạch Nhân cũng lạnh lẽo mở miệng, toàn thân đều lưu động đạo quang chói mắt, khủng bố vô cùng.

Hai vị cường giả Thập Trọng Thiên, một lần nữa hình thành thế vây giết Lâm Nguyên!

Có kinh nghiệm từ trước, Kiếm Thảo và Thạch Nhân đều đã biết sự đáng sợ của Lâm Nguyên.

Đây là một tồn tại kinh khủng thực sự đã vượt qua bọn họ, ngay cả hai người bọn họ liên thủ cũng suýt chút nữa bị trấn áp hoàn toàn.

Do đó, vào lúc này, sau khi đã khôi phục đến đỉnh phong, bọn họ không dám có chút sơ suất nào, đồng thời thôi động sức mạnh cực hạn của mình, tấn công Lâm Nguyên.

Oanh!

Thiên địa sụp đổ, từng đạo thần thông cái thế bùng phát, che trời lấp đất oanh về phía Lâm Nguyên.

Oanh long!

Lâm Nguyên thôi động Pháp Tắc Không Gian, nhất niệm vạn giới sinh, trước người đột nhiên có từng tầng thế giới trải ra, không gian kéo dài vô hạn.

Thần thông của hai vị cường giả Thập Trọng Thiên hủy diệt từng

thế giới một, nhưng thủy chung vẫn không có cách nào tiếp cận thân thể Lâm Nguyên.

"Sát!" Tiếp đó, Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, thôi động ba kiện Hỗn Độn Thượng Phẩm Linh Bảo, đồng thời chém giết về phía Kiếm Thảo và Thạch Nhân.

Ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo bùng phát ra uy năng ngút trời, đánh sập mảnh thương khung này, cùng thần thông của Thạch Nhân và Kiếm Thảo triển khai va chạm kịch liệt nhất.

Bọn họ cứ thế giao thủ, trong nháy mắt đã giao thủ hàng trăm vạn lần.

Thạch Nhân và Kiếm Thảo đều có tâm phòng bị cực cao, sợ Lâm Nguyên lại một lần nữa dùng Khai Thiên Nhất Phủ hoặc Nhân Quả Chi Đạo làm trọng thương bọn họ.

Do đó, chỉ cần vừa cảm nhận được manh mối này, bọn họ liền phối hợp lẫn nhau, cắt đứt quá trình Lâm Nguyên thôi động thần thông, khiến chiến cục cứ thế giằng co.

Hơn nữa, trong trận kịch chiến này, Kiếm Thảo và Thạch Nhân còn thỉnh thoảng để lại trên người Lâm Nguyên từng vết thương đáng sợ!

Trước kia Lâm Nguyên sở dĩ có thể dùng thái độ cường thế trấn áp bọn họ, nguyên nhân chủ yếu là lúc ban đầu Lâm Nguyên thôi động Khai Thiên Nhất Phủ, với thế sét đánh không kịp bưng tai, trấn áp Thạch Nhân, khiến bản thân không cần đối mặt với cục diện bị vây công.

Nhưng hiện tại đối phương đã có phòng bị, chiêu này không thể sử dụng, hắn liền lâm vào thế hạ phong.

Đối phương rốt cuộc là Thập Trọng Thiên, một chọi một, hắn có

thể áp đảo, nhưng hai người cùng ra tay thì rất khó ứng phó, khó mà chiếm được ưu thế tuyệt đối.

"Vu Nguyên, vừa rồi ta ở giữa sinh tử, lại có lĩnh ngộ mới, lĩnh hội được một tia chân ý của Thánh Linh Chi Đạo.

Thánh Linh Chi Đạo nằm ở việc nuốt chửng mọi tinh hoa của chư thiên vạn giới, cung dưỡng bản thân, đột phá cực hạn, nghịch thiên cải mệnh, biến mình thành Khí Vận Chi Tử, Vận Mệnh Chi Tử, nhận được sự sủng ái của thượng thiên!" Trong trận kịch chiến, Thạch Nhân đột nhiên gầm lớn một tiếng: "Bây giờ liền để ngươi xem uy lực thần thông mới nhất mà ta đã lĩnh ngộ thế nào!" Lời vừa dứt.

Oanh!

Thân hình Thạch Nhân đột nhiên bùng nổ, sau đó chuyển hóa hình thái.

Chương 339

Trong tiếng "ca ca", y lại hóa thành một khối cửu khiếu cự thạch, khối cự thạch này nằm ngang giữa thiên địa, chín huyệt khiếu nuốt chửng tinh khí thiên địa, thậm chí còn hấp dẫn cả bản nguyên chi khí đến, trong nháy mắt, bên ngoài cự thạch đã bao quanh vô tận lực lượng thiên địa.

Trên thương khung, mây đen mênh mông hội tụ đến, giữa thiên địa, cuồng phong bỗng nổi lên, thiên hạ trong nháy mắt lâm vào một mảnh bóng tối đen như mực, không nhìn thấy năm ngón tay.

Một tia sét đột nhiên sáng lên trong mây đen, chiếu sáng càn khôn, tiếp đó là một tiếng nổ "oanh long" vang dội, sấm sét cuồn cuộn, giữa thiên địa, mưa lớn như trút nước rơi xuống.

Một biển sấm sét mênh mông vô tận ầm ầm giáng xuống, nhấn chìm khối cự thạch này.

Ngâm mình trong hàng tỉ đạo lôi đình này, cự thạch tỏa ra ánh sáng chói mắt, dường như đã hợp nhất với mảnh thiên địa Hồng Hoang này, triệu hoán đến vô tận lực lượng hủy diệt.

Oanh long long ~~~ Khoảnh khắc này, dường như cả Hồng Hoang đều đang run rẩy.

Tại khu vực Thương Mang Sơn Mạch, đại địa đột nhiên chấn động, sau đó nứt ra một khe nứt khổng lồ dài hàng trăm tỉ dặm, có sát khí mênh mông cuồn cuộn trào ra.

Đó chính là Đại Địa Sát Khí!

Trước kia Lâm Nguyên khi chiến đấu với hung thú trong Thiên Đạo chiến trường, những Thái Cổ hung thú kia đã dẫn động vô tận

Đại Địa Sát Khí.

Nhưng quy mô của loại sát khí đó, so với làn sát khí mênh mông hiện tại, thì chỉ là tiểu vu kiến đại vu, căn bản không thể sánh bằng.

Thạch Nhân dẫn động sức mạnh hủy diệt của Hồng Hoang, đơn giản là vượt xa tưởng tượng.

"Sát!" Cùng với một tiếng gào thét chấn động vạn cổ thời không, Thạch Nhân tế xuất thần thông.

Vô tận sát khí hội tụ, hóa thành một khối cửu khiếu cự thạch khổng lồ, đen như mực, lan tỏa khí tức đáng sợ, ầm ầm nện về phía Lâm Nguyên, vạn giới chấn động, chư thiên rung chuyển!

Chiêu này quá mạnh, ngay cả Lâm Nguyên cũng hơi biến sắc.

Lúc này, thần sắc hắn có chút ngưng trọng, một tay nắm lại, Khai Thiên Nhất Phủ ngưng tụ, bổ về phía cự thạch.

Oanh ca một tiếng!

Cửu khiếu cự thạch bị chém làm hai, nhưng lại tiêu hao ít nhất sáu thành phủ quang.

Đây chính là Khai Thiên Nhất Phủ, có thể làm được điểm này, đơn giản là thần tích!

Xem ra, Thạch Nhân nói quả nhiên không sai, dưới sự tra tấn sinh tử như vậy, tiềm lực của y đã được giải phóng, đối với Thánh Linh Chi Đạo lĩnh ngộ lại càng tiến thêm một tầng.

Bất quá, đạo phủ quang kia vẫn gào thét lao về phía Thạch Nhân.

"Kiếm Thảo, xem ngươi đó!" Thạch Nhân gầm lớn.

Khanh!

Trong tiếng kiếm minh vang vọng, Kiếm Thảo ra tay, một kiếm

đâm ra.

Giữa lúc đạo tâm tái lập, kiếm này so với kiếm trước đó, uy lực bùng nổ tăng lên một đoạn lớn.

Nắm bắt chiến cơ tuyệt vời này, y ra tay một cái, vậy mà trong nháy mắt đã đâm vào mi tâm Lâm Nguyên, quán xuyên đầu lâu của hắn!

Nguyên Thần cũng bị xuyên thấu!

Oanh!

Mà vào lúc này, Thạch Nhân vậy mà lại tự bạo một nửa thân thể, hoàn toàn tiêu diệt đạo phủ quang còn lại.

Sau đó, cự thạch nổ tung.

Từ trong đó, một tồn tại hình người đột nhiên nhảy ra, Thánh Linh xuất thế, phong vân biến sắc!

"Thạch xác phá khai, thoái đi trần cấu, chiếu phá sơn hà vạn đóa!" Thạch Nhân cất tiếng cười dài phóng khoáng.

Oanh!

Y đột nhiên tỏa ra hàng tỉ đạo thần quang, rực rỡ như thần, thần dũng đến cực điểm, bỗng nhiên nắm quyền ấn, một tiếng "oanh" giáng xuống đầu Lâm Nguyên.

Nhục thân của Lâm Nguyên cường hãn cái thế vô song, kiên cứng gấp vạn lần Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng vào lúc này lại "ca sát" một tiếng, đầu lâu xuất hiện một vết nứt, dường như muốn vỡ nát.

Mi tâm bị đâm thủng!

Nguyên Thần bị quán xuyên!

Đầu lâu bị oanh ra một vết nứt!

Lâm Nguyên giờ khắc này, thương thế nặng chưa từng có.

Từ khi hắn xuất thế đến nay, đây có thể là trận chiến gian nan nhất, thực sự có nguy cơ vẫn lạc.

Bên ngoài Thương Mang Sơn Mạch, các cường giả đều nín thở.

Trận chiến này, quả thực là kịch tính trùng trùng.

Ai có thể ngờ, Lâm Nguyên vốn đã chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, ngay khi sắp trấn áp hai vị cường giả cái thế thì lại có Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện!

Vừa xuất hiện, y liền cứu về hai vị cường giả Thập Trọng Thiên!

Điều này đơn giản là phạm quy!

Cứ thế tạo ra cho Lâm Nguyên một thử thách to lớn khó có thể tưởng tượng!

Đơn giản là đã trở thành một cục diện thập tử vô sinh!

"Chết tiệt!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghiến răng đến mức muốn nát, hận không thôi, đối với vị Hỗn Độn Ma Thần kia tức giận đến cực điểm.

Nếu không phải vị Hỗn Độn Ma Thần kia phá rối, Kiếm Thảo và Thạch Nhân làm sao có thể nghịch chuyển cục diện?

"Vu Nguyên, hôm nay liền để ngươi thân tử đạo tiêu!" Thạch Nhân cười lớn, Thánh Linh Chi Khu hình người mà y hóa thành, bao phủ trong thần quang chói lọi vô tận, cực kỳ thần thánh, còn có quang vũ bay lượn, cùng cả mảnh thiên địa này hòa hợp vô cùng, cứ như Khí Vận Chi Tử, Vận Mệnh Chi Tử, nhận được sự sủng ái của thượng thiên.

Oanh!

Thạch Nhân nắm quyền ấn, quyền quang như biển, một tiếng

“oanh long” nhấn chìm thiên địa, thẳng tắp oanh kích về phía Lâm Nguyên, muốn hoàn toàn đánh nát thân thể Lâm Nguyên.

Khanh!

Kiếm Thảo cũng ra tay, kiếm quang sắc bén đến cực điểm, như một tia nguyên sơ chi quang từ thời Thái Cổ, rực rỡ đến cực điểm, đẹp đẽ đến cực điểm, nhưng sát cơ cũng nồng đậm đến cực điểm.

Đối mặt với cục diện như vậy, ánh mắt Lâm Nguyên trầm tĩnh như nước, đột nhiên lạnh lùng mở miệng: “Hai ngươi, đều sẽ trở thành dưỡng liệu của ta, để ta trở nên mạnh hơn!” Lời này vừa ra, Thạch Nhân và Kiếm Thảo đều kinh ngạc, nhưng bọn họ còn chưa kịp hành động thì Lâm Nguyên đã động.

Đông!

Một tiếng tim đập chấn động Hồng Hoang vũ trụ, vang vọng vạn giới.

Một cỗ bản nguyên phong bạo cuồng bạo mênh mông đến cực điểm, đột nhiên bùng phát!

Cỗ bản nguyên chi lực nồng đậm đến cực điểm, tựa như một biển Hỗn Độn, cuồn cuộn khuếch tán ra từ trong cơ thể Lâm Nguyên, chỉ một cái đã chấn lui Thạch Nhân và Kiếm Thảo!

Chương 340

Công kích thần thông của bọn họ, đương nhiên cũng trong nháy mắt tiêu diệt.

Lâm Nguyên tắm mình trong vô tận bản nguyên chi lực, toàn thân đều phát sáng, chói lọi rực rỡ, chân đạp vô tận bản nguyên, tựa như trở thành chủ nhân của mảnh thế giới này!

Trở thành Đế Vương Hồng Hoang này!

Uy nghiêm, thần thánh, vô địch, vĩ đại..... tất cả những từ ngữ hùng vĩ dường như đều khó mà hình dung được vạn phần khí chất của Lâm Nguyên giờ khắc này, chỉ khiến người ta có một loại cảm giác sùng kính thần phục từ tận đáy lòng, hận không thể lập tức quỳ xuống đất, dập đầu lạy phục, trở thành nô lệ của hắn, vĩnh viễn thần phục.

"Đây là cái gì?" Thạch Nhân không dám tin kêu lớn.

"Bản nguyên chi lực, chẳng lẽ ngươi đã hoàn toàn luyện hóa khối bản nguyên thần vật đã nuốt xuống trước đó?" Kiếm Thảo cũng kêu lên chói tai.

Lời này vừa thốt ra, bên ngoài Thương Mang Sơn Mạch, mọi người đều chấn động.

Trong não hải đều vang lên tiếng ầm ầm.

Tất cả mọi người đều đột nhiên trợn to mắt, không ngờ trong tuyệt cảnh này, Lâm Nguyên còn có con át chủ bài như vậy.

"Đương nhiên đã luyện hóa rồi, nếu lâu như vậy mà còn không thể luyện hóa một kiện bản nguyên thần vật, thì có khác gì rác rưởi chứ?" Lâm Nguyên đạm mạc mở miệng.

Hắn chính là Hỗn Độn Ma Thần Căn Nguyên đỉnh cấp!

Tư chất cao đến mức, vượt qua cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần!

Trước kia sau khi trấn áp cỗ bản nguyên chi lực kia vào tim, hắn đương nhiên không hề nhàn rỗi, ngay cả trong chiến đấu cũng không ngừng luyện hóa.

Đương nhiên, với cảnh giới của hắn, muốn hoàn toàn luyện hóa một cỗ sức mạnh bàng bạc như vậy, thực ra rất khó khăn.

Nhưng hắn nắm giữ Pháp Tắc Sức Mạnh, Pháp Tắc Sức Mạnh là tổng hòa của mọi sức mạnh trong thế gian.

Thông qua Pháp Tắc Sức Mạnh, hắn có thể trấn áp tối đa sự bạo động của cỗ bản nguyên chi lực này trong quá trình luyện hóa.

Dưới sự kết hợp của nhiều yếu tố, khiến hắn vào thời khắc mấu chốt nhất này, cuối cùng cũng có thể vận dụng cỗ sức mạnh tối thượng đó.

Oanh!

Thương thế trên người Lâm Nguyên trong nháy mắt phục hồi, hơn nữa khí thế cũng bùng nổ, chỉ nghe một tiếng nổ đáng sợ, cảnh giới của hắn bỗng chốc đột phá, đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên.

Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên đến Tam Trọng Thiên, chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên đến Lục Trọng Thiên, chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên đến Cửu Trọng Thiên, thì là Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Bởi vậy, lần này đột phá nhập Thất Trọng Thiên, không phải đơn

thuần là phá cảnh, mà là từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hóa thành Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Là một cảnh giới lớn thăng cấp!

Thực lực đề thăng, đương nhiên cũng là chân chính long trời lở đất.

Oanh long!

Phía sau Lâm Nguyên, từng con sông dài Đại Đạo hiện lên, sóng nước cuồn cuộn hùng vĩ, tổng cộng có Tam Thiên Đại Đạo Trường Hà, bao quanh hắn.

Mà trong đó, có vài con sông dài Đại Đạo đặc biệt rực rỡ chói mắt, ngoài Mười Đại Đạo đứng đầu ra, chính là bản nguyên Đại Đạo đã thôn phệ trước đó.

Thậm chí, trong hư không, còn chiếu rọi ra từng vị Ma Thần đáng sợ.

Quy Khư Nữ Thần chân đạp vực sâu, lực lượng tịch diệt quét ngang vũ trụ.

Hỗn Độn Cự Côn vươn thân thể, khổng lồ vô biên, sánh ngang Đại Thiên Thế Giới.

Mặt Trăng Ma Thần đứng trong vầng minh nguyệt sáng trong, rải xuống ánh sáng tinh khiết.

Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng há to miệng huyết bồn, muốn thôn phệ vạn vật.

Thái Cổ Thủy Ma Long lượn quanh ma khí ngút trời, hung hãn bức người.....

Hơn mười vị Hỗn Độn Ma Thần, cùng vây quanh một mình Lâm Nguyên, cảnh tượng đó thật sự quá chấn động, nhiếp hồn phách

người khác, khiến người ta hồn phách như bị đoạt mất.

Phải biết rằng, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, mỗi vị đều là tồn tại đầy dã tâm, từ trước đến nay chưa từng thần phục bất kỳ ai, ngay cả Mười Ma Thần xếp hạng đầu cũng không ngoại lệ.

Cứ như Kiếm Chi Ma Thần kia, kiếm đạo của y chính là muốn tru diệt tất cả, thậm chí ngay cả Ma Thần Vận Mệnh, Nhân Quả, v.v., cũng không để vào mắt, muốn siêu việt bọn họ.

Do đó, cảnh tượng hơn mười vị Ma Thần như vậy, cùng nhau vây quanh một người, trong thế giới Hỗn Độn, tuyệt đối không thể xuất hiện, là chuyện mà người ta nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thế nhưng, Lâm Nguyên lại làm được.

Hắn đồng thời hàng phục nhiều loại Đại Đạo!

Oanh oanh oanh!

Đạo Vận ngút trời, tựa như sóng lớn biển Hỗn Độn, từng lớp từng lớp, vỗ vào vạn cổ thời không.

Trong mảnh Hồng Hoang này, dường như chỉ còn lại một mình Lâm Nguyên, tất cả mọi thứ khác, trước mặt hắn, đều ảm đạm thất sắc.

Thạch Nhân và Kiếm Thảo, hai vị sinh linh Thập Trọng Thiên, nhìn thấy cảnh tượng này, trực tiếp kinh hãi.

Ngay cả Kiếm Thảo đã tái lập đạo tâm, vào khoảnh khắc này, trong lòng cũng sinh ra nỗi sợ hãi, một loại cảm giác tuyệt vọng nảy sinh, đều cười thảm.

“Quái thai như vậy, làm sao có thể chiến thắng?

Giữa thiên địa, sao lại sinh ra dị số như vậy?

Có sinh linh như thế tồn tại, chúng ta còn ai có cơ hội chứng đạo

nữa?" Đột phá như vậy, vô cùng mãnh liệt, đơn giản chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Dù sao Lâm Nguyên đã tích lũy quá mức hùng hậu, một khi có đủ sức mạnh, liền bỗng chốc phá tan chướng ngại.

Hắn phủ nhìn Kiếm Thảo và Thạch Nhân, ánh mắt đạm mạc, tựa như đang nhìn hai con kiến, nhàn nhạt nói: "Hai ngươi, an nghỉ đi." Nói xong, một bàn tay ấn xuống.

Oanh long!

Thiên địa tối sầm.

Một tay ấn xuống, liền che khuất bầu trời!

"Ta không cam lòng!

Cuối cùng sẽ có một ngày, ta nhất định sẽ siêu việt ngươi!" Thạch Nhân phát ra một tiếng gầm lớn, hóa thành một đạo độn quang, quay đầu bỏ chạy.

Khoảnh khắc này, y đã không còn bất kỳ ý chí chiến đấu nào, trong lòng chỉ có duy nhất ý niệm bỏ trốn.

Còn về Kiếm Thảo, trong lúc đạo tâm tái lập, lại một lần nữa sụp đổ, gần như ngây dại, đứng ngây tại chỗ, bất động.

Chương 341

Tuy nhiên, bất kể là đứng bất động, hay quay người bỏ chạy, đều không thể thay đổi kết cục.

Chiến lực của Lâm Nguyên giờ khắc này, bùng nổ tăng lên hàng vạn lần, quá đáng sợ.

Bọn họ căn bản không phải đối thủ.

Bàn tay lớn ấn xuống, liền tóm gọn hai vị sinh linh Thập Trọng Thiên này vào lòng bàn tay, sau đó hơi dùng sức.

Phanh, phanh!

Trong hai tiếng vỡ vụn khẽ khàng, hai tồn tại cái thế Thập Trọng Thiên này đồng thời bị nghiền nát, Nguyên Thần cũng tan tành, nhục thân cũng tan tành, hoàn toàn tiêu diệt, ngay cả phục sinh cũng không thể, chỉ còn lại hai đoàn bản nguyên Đại Đạo Ma Thần.

Bên ngoài Thương Mang Sơn Mạch, một mảnh chết lặng.

Mọi người đều thất thanh.

Thân ảnh vô địch của Lâm Nguyên giờ khắc này, đã hoàn toàn khắc sâu vào ký ức của bọn họ, sau này dù cho hàng tỉ năm trôi qua, cũng không thể nào xóa nhòa dù chỉ một chút.

Oanh!

Trên không Thương Mang Sơn Mạch, Hỗn Độn Thông Đạo khổng lồ kia chấn động kịch liệt, có khí tức đáng sợ vô cùng từ trong đó xông ra.

Cùng với tất cả những điều đó, là một đạo sóng thần niệm vô cùng cuồng bạo, tựa như hồng lưu mênh mông từ trong Hỗn Độn Thông

Đạo xông ra, chấn động thiên địa.

“Ta thấy gì?

Ta thấy gì thế này?

Ngươi vậy mà lại nắm giữ Pháp Tắc Sức Mạnh!

Trong Tam Thiên Đại Đạo, Pháp Tắc Sức Mạnh đứng thứ nhất!” Đây hiển nhiên là tiếng gào thét của vị Hỗn Độn Ma Thần kia, trong giọng nói mang theo sự chấn động vô cùng, hiển nhiên là đã kinh hãi đến cực điểm, toàn bộ tâm cảnh đều chấn động kịch liệt.

Sau khi Lâm Nguyên phá cảnh, một chưởng ấn xuống, tru sát toàn bộ Kiếm Thảo và Thạch Nhân, vị Hỗn Độn Ma Thần kia cũng không cảm thấy quá kinh ngạc.

Chiến tích như vậy tuy đáng sợ, nhưng y rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, nhìn nhận chiến lực của Lâm Nguyên giờ khắc này, cứ như nhìn thấy một con kiến hơi cường tráng một chút vậy.

Nhưng, cảnh tượng khi Lâm Nguyên đột phá lại khác.

Vừa đột phá, phía sau liền có Tam Thiên Đại Đạo Trường Hà hiện ra, đồng thời, còn có từng đạo lạc ấn Ma Thần đáng sợ, bao quanh thân thể hắn.

Cảnh tượng này quá đáng sợ, bất kể vị Ma Thần nào tu hành, cũng sẽ không xuất hiện dị tượng đáng sợ như vậy.

Bởi vì, mỗi một vị Ma Thần, đều chỉ có thể tu hành một loại Đại Đạo.

Nếu lại đi lĩnh ngộ Đại Đạo khác, Đại Đạo sẽ sinh ra xung đột trong cơ thể, bạo thể mà chết!

Lâm Nguyên lại không có vấn đề này.

Điều này chỉ có một giải thích, đó là trong cơ thể Lâm Nguyên có thể dung hợp nhiều loại Đại Đạo!

Mà nhìn khắp Hỗn Độn mênh mông, cách duy nhất để dung nạp nhiều loại Đại Đạo, chỉ có một, đó chính là Pháp Tắc Sức Mạnh!

Chỉ có Pháp Tắc Sức Mạnh do một mình Bàn Cổ Đại Thần nắm giữ!

"Ngươi rốt cuộc có khí vận nghịch thiên đến mức nào?

Ngươi vậy mà lại có thể đạt được Pháp Tắc Sức Mạnh!

Quá đáng sợ!

Quá đáng sợ!

Tồn tại như ngươi, nếu tu hành, chẳng phải sẽ trở thành một Bàn Cổ khác sao?

Chẳng phải sẽ trở thành kẻ địch của tất cả Hỗn Độn Ma Thần chúng ta sao?" Vị Hỗn Độn Ma Thần kia kinh hãi gào lớn.

Trong giọng nói của y, dũng hiện lên sự kinh khủng vô hạn.

Trước kia khi y nhìn nhận Lâm Nguyên, cứ như nhìn một con kiến, nhưng hiện tại, lại không còn cảm giác đó nữa, phảng phất như có thể từ trên người Lâm Nguyên, nhìn thấy bóng dáng Bàn Cổ Đại Thần.

Trong não hải của y, lại không kìm được mà hồi tưởng lại trận chiến khai thiên trước kia.

Trận chiến đó mênh mông đến nhường nào?

Giữa vô số Hỗn Độn Ma Thần với vô số xung đột, vô số huyết cừu, lại kỳ tích liên hợp với nhau, đồng thời vây công Bàn Cổ Đại Thần!

Thần thông đáng sợ nhất của Tam Thiên Đại Đạo dung hợp lại, đều hóa thành Đại Đạo Ma Bàn, ngay cả biển Hỗn Độn dưới Đại Đạo Ma Bàn đó cũng bốc hơi khô cạn thành hư vô, đơn giản là không có gì có thể ngăn cản.

Nhưng kết quả thì sao?

Bàn Cổ Đại Thần chỉ dùng một nhát búa, một nhát búa đã chém giết tất cả Ma Thần, chỉ có Không Gian Ma Thần Dương Mi thoát được một mảnh lá.

Ngay cả sau này thông qua Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà sống lại, nhưng nỗi sợ hãi đối với Bàn Cổ kia, lại đã khắc sâu vào linh hồn y, vĩnh viễn không thể nào quên.

Sinh linh bản địa trong thế giới Hồng Hoang trước mắt này, vậy mà lại nắm giữ Pháp Tắc Sức Mạnh, nếu sau này cũng trưởng thành đến độ cao của Bàn Cổ Đại Thần, thì phải làm sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng vị Hỗn Độn Ma Thần này, bùng phát sát ý nồng đậm đến cực điểm.

"Hôm nay, ta liều chết tất cả, cũng phải chém giết ngươi tại đây!

Trên thế giới này, bất kỳ ai cũng không thể nắm giữ Pháp Tắc Sức Mạnh!

Chạm vào đạo pháp tắc này, thì chỉ có chết!" Vị Hỗn Độn Ma Thần này gào thét bén nhọn.

Oanh!

Cùng với âm thanh của y, Hỗn Độn Thông Đạo chấn động kịch liệt.

Lâm Nguyên có thể thấy, ở sâu trong Hỗn Độn Thông Đạo, thân ảnh khổng lồ kia đã tăng tốc, vốn là từng bước từng bước tiến về

phía trước, nhưng vào lúc này lại bất ngờ lao đi!

Trong lòng hắn có chút bất ngờ, không ngờ Pháp Tắc Sức Mạnh lại kích thích Hỗn Độn Ma Thần sâu sắc đến vậy, bỗng chốc đã kích phát ra sát ý đáng sợ nhất của đối phương.

Hơn nữa, hắn còn nhận ra một điểm.

Đó là, vị Hỗn Độn Ma Thần này đối với Pháp Tắc Sức Mạnh, dường như không có bất kỳ khát cầu nào.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây của hắn, chỉ cần trong tay hắn có trọng bảo hay chí tôn thần thông, v.v., những cường giả khác nhìn thấy, trong lòng đầu tiên dâng lên nhất định là tham niệm!

Muốn chiếm làm của riêng!

Nhưng, vị Hỗn Độn Ma Thần này lại không có loại tham niệm đó, chỉ có sự sợ hãi, chỉ có một loại ý chí muốn hoàn toàn xóa bỏ hắn, xóa bỏ Pháp Tắc Sức Mạnh kia!

Mặc dù mỗi một vị Ma Thần đều chỉ có thể tu hành một loại Đại Đạo, nhưng đây rốt cuộc là Pháp Tắc Sức Mạnh a, là Pháp Tắc Đại Đạo do Bàn Cổ Đại Thần nắm giữ.

Một khi tu hành, liền có thể thôn phệ, áp chế các Đại Đạo khác.

Chương 342

Nếu vị Ma Thần này thật sự đạt được, vậy thì có thể phá vỡ gông cùm tự thân, xâm chiếm lãnh địa Đại Đạo khác.

Đối mặt với sự dụ hoặc to lớn như vậy, vị Ma Thần này lại không hề sản sinh tham niệm, thật sự là một chuyện rất kỳ lạ.

Xem ra, trong Pháp Tắc Sức Mạnh, có lẽ còn ẩn chứa nhiều bí mật hơn!

Oanh!

Trong Hỗn Độn Thông Đạo, vô số Hỗn Độn Lôi Đình đột nhiên sinh ra, bỗng chốc bổ về phía thân ảnh khổng lồ vô biên kia.

Thân ảnh đó kêu thảm một tiếng, thân hình loạng choạng một chút, trực tiếp lùi lại mấy bước.

Lâm Nguyên vừa nhìn thấy cảnh này, lập tức liền nhớ tới cảnh Vạn Mệnh Hoàng Miêu xông vào Hỗn Độn Thông Đạo trước kia, cũng là như vậy, muốn giáng lâm Hồng Hoang, liền có Hỗn Độn Lôi Đình ngăn cản.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu sở dĩ có thể xông qua, là bởi vì tu vi bản thân nàng không cường đại, uy lực Hỗn Độn Lôi Đình cũng theo đó mà giảm yếu.

Nhưng vị Hỗn Độn Ma Thần này lại không giống, đây là tồn tại đáng sợ chân chính trong Tam Thiên Ma Thần xếp hạng đầu, do đó loại Hỗn Độn Lôi Đình kia, cũng rộng lớn đến cực điểm, uy lực cường thế đến tột cùng!

Ngay cả Lâm Nguyên, ở bên ngoài cũng cảm nhận được một loại trùng kích to lớn.

Bởi vậy, vị Hỗn Độn Ma Thần kia cố gắng xông ra từ trong đó, nhưng lại thất bại.

"A....." Vị Hỗn Độn Ma Thần kia gầm lên giận dữ: "Một Hỗn Độn Thông Đạo cỏn con, chẳng lẽ còn muốn ngăn cản ta sao?

Phá cho ta!" Oanh!

Y toàn thân phát sáng, rực rỡ đến cực điểm, đơn giản như đang bốc cháy, khí thế cũng bùng nổ tăng lên một đoạn lớn.

Ẩn ẩn giữa đó, có thể thấy phía sau vị Ma Thần này, xuất hiện một ngôi sao khổng lồ, màu huyết hồng, lan tỏa ra một loại khí tức yêu dị, huyết tinh, sát phạt, tựa như đại diện cho tai nạn, đại diện cho điềm đại hung!

Oanh long!

Tiếp đó, vị Hỗn Độn Ma Thần này đột nhiên đẩy một chưởng về phía trước, lập tức có một ngôi sao huyết hồng khổng lồ bay ra, huyết quang đầy trời, hung hăng đâm thẳng vào Hỗn Độn Thông Đạo.

Oanh long!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, trong Hỗn Độn Thông Đạo, vô số Hỗn Độn Lôi Đình sinh ra, lại bỗng chốc oanh nát ngôi sao huyết hồng khổng lồ này, không còn chút dấu vết.

Cấm chế của Hỗn Độn Thông Đạo này, thật sự quá cường đại, đã ngăn cản Ma Thần giáng lâm!

Mà ở xa, Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn thấy ngôi sao màu đỏ kia, lại bỗng chốc nhận ra thân phận của vị Hỗn Độn Ma Thần này, kêu lớn: "Trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, là Huỳnh Hoặc Ma Thần xếp thứ ba ngàn!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vừa mở miệng, Lâm Nguyên liền nghe thấy, trong mắt hiện lên một tia kinh dị, tự lẩm bẩm: "Chỉ là vị Ma Thần xếp cuối cùng sao?" Mặc dù cách một Hỗn

Độn Thông Đạo, hắn cũng có thể cảm nhận được, sức mạnh của vị Ma Thần kia vô cùng cường đại, tuy không rõ cụ thể mạnh đến mức nào, nhưng tuyệt đối không dễ đối phó.

Kết quả, đây lại chỉ là vị Ma Thần xếp cuối cùng trong Tam Thiên Ma Thần!

Oanh oanh oanh!!!

Huỳnh Hoặc Ma Thần nhìn thấy thần thông của mình bị Hỗn Độn Lôi Đình tiêu diệt, lập tức tung ra nhiều công kích đáng sợ hơn, đối kháng với Hỗn Độn Lôi Đình, cảnh tượng vô cùng khủng bố.

Nhưng, cùng với việc y đề thăng sức mạnh của mình, Hỗn Độn Lôi Đình kia vậy mà cũng trở nên đáng sợ hơn, đến cuối cùng, mênh mông một mảnh, tựa như một biển sấm sét rộng lớn, nhấn chìm Huỳnh Hoặc Ma Thần.

Huỳnh Hoặc Ma Thần gầm lớn, huyết quang như thủy triều từ trong cơ thể y cuồn cuộn trào ra, khí thế bùng nổ, cứng rắn đối kháng với biển sấm sét đáng sợ kia, trong ánh sáng lôi đình chói mắt, từng bước từng bước chậm rãi tiến về phía trước.

Oanh long!

Mỗi khi tiến thêm một bước, toàn bộ Hỗn Độn Thông Đạo liền chấn động một phần.

Hỗn Độn Thông Đạo chấn động, kéo theo cả mảnh thiên địa Hồng Hoang này đều rung chuyển, hiển lộ vẻ vô cùng khủng bố.

"Xem ra, cường giả Tam Thiên xếp hạng đầu, muốn vượt giới mà đến, không phải là chuyện đơn giản gì." Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, trong lòng lại hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu những Hỗn Độn Ma Thần xếp hạng đầu này đều có thể tùy tiện giáng lâm thế giới Hồng Hoang, vậy thì toàn bộ thế giới rộng lớn

này sẽ bị bọn họ hoàn toàn chinh phục.

Dù sao hiện tại trong Hồng Hoang, cũng chưa hề đản sinh đủ sinh linh bản địa để ứng phó với nguy cơ như vậy.

Oanh oanh oanh!!

Vị Huỳnh Hoặc Ma Thần kia lại tiến lên mấy bước, nhưng cuối cùng vẫn không chống đỡ nổi Hỗn Độn Lôi Đình đáng sợ, thân thể loạng choạng một chút, lại lùi về phía sau.

Y vô cùng cuồng nộ, mối đe dọa to lớn kia trước mặt y, nhưng vô luận thế nào, lại không thể tiếp cận Lâm Nguyên dù chỉ một phân hào, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

"Tuyệt đối không thể cho kẻ này cơ hội trưởng thành, đây chính là tồn tại nắm giữ Pháp Tắc Sức Mạnh, một khi trưởng thành, tất cả Ma Thần đều sẽ chết không có chỗ chôn thân." Huỳnh Hoặc Ma Thần nghiến răng nghĩ.

Cuối cùng, trong mắt y, bùng phát ra một tia ngoan lệ, gào thét bén nhọn: "Cho dù ta không có cách nào bản thể giáng lâm, nhưng cũng đủ để phân xuất một cỗ phân thân, tru sát ngươi." Lời vừa dứt, Huỳnh Hoặc Ma Thần này đột nhiên vươn tay, cắm vào tim mình, sau đó lấy ra một đoàn tinh huyết chói mắt.

Đoàn tinh huyết này, lan tỏa ra năng lượng ba động đáng sợ, vừa xuất hiện, toàn bộ Hỗn Độn Thông Đạo đều chấn động, hiển nhiên đó là bản nguyên tinh huyết của Huỳnh Hoặc Ma Thần!

Oanh!

Huỳnh Hoặc Ma Thần nắm lấy đoàn bản nguyên tinh huyết này, liền dùng sức mạnh ném về phía Lâm Nguyên.

Khi đi qua Hỗn Độn Thông Đạo, vẫn có vô số Hỗn Độn Lôi Đình bổ xuống, nhưng uy lực lại nhỏ hơn nhiều so với trước.

Bởi vậy, đoàn tinh huyết kia vậy mà kiên trì được, "xuy" một tiếng, lại bay ra khỏi Hỗn Độn Thông Đạo, giáng lâm xuống Hồng Hoang.

Oanh long!

Đoàn tinh huyết này vừa xuất hiện trong thiên địa Hồng Hoang, lập tức bùng phát ra một cỗ khí tức vô cùng đáng sợ, càn quét khắp trời đất, khiến phong vân biến sắc, thiên địa kịch chiến.

Tất cả đều xảy ra trong nháy mắt, phản ứng của Lâm Nguyên cũng cực kỳ nhanh chóng, gần như không nghĩ ngợi gì, nâng tay liền ngưng tụ ra Khai Thiên Nhất Phủ, mạnh mẽ bổ về phía trước!

Mặc dù chỉ là một đoàn tinh huyết, nhưng đó cũng là tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần xếp thứ ba ngàn, tuyệt đối đáng sợ đến cực điểm.

Đương nhiên không thể có bất kỳ sơ suất nào, nhất định phải trong thời gian sớm nhất, hoàn toàn tiêu trừ nó!

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, sát ý đã ngút trời dâng lên.

Oanh!

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, khi đạo phủ quang kia giáng lâm, đoàn tinh huyết đó lại tỏa ra huyết quang ngút trời, sau đó nhanh chóng vặn vẹo, hóa thành một tôn Ma Thần khổng lồ cao vạn trượng, chính là Huỳnh Hoặc Ma Thần.

Y toàn thân huyết hồng, mi tâm khảm một viên ma tinh đỏ khổng lồ, răng nanh sắc nhọn, phủ đầy vảy mịn, cơ bắp cuồn cuộn, từng sợi gân cơ đều có cảm giác bạo phát lực.

Khi phủ quang giáng lâm, vị Ma Thần vạn trượng này liền một quyền oanh ra, trực tiếp va chạm với nó.

Sau đó, trên nắm đấm của y, lại có từng tia Hỗn Độn khí tức lan tỏa ra.

Trong tiếng nổ kinh thiên động địa kia, phủ quang của Khai Thiên Nhất Phủ vậy mà bỗng chốc vỡ nát, tiêu diệt!

Đương nhiên, nắm đấm của Huỳnh Hoặc Ma Thần cũng bị thương, xuất hiện một vết máu, chỉ có điều khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn khí cuồn cuộn, vết thương lập tức khôi phục.

"Vậy mà có thể đỡ được Khai Thiên Nhất Phủ!" Trong mắt Lâm Nguyên, không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc.

Phải biết rằng, hắn hiện giờ đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên, thành tựu Hỗn Nguyên Thái Thượng Vô Cực Đại La Kim Tiên, uy lực Khai Thiên Nhất Phủ đương nhiên theo đó mà bùng nổ!

Vừa rồi hắn không hề lưu thủ, một nhát búa như vậy, đủ sức dễ dàng chém giết một trăm vị sinh linh đỉnh cấp Thập Trọng Thiên như Kiếm Thảo, Thạch Nhân!

Chương 343

Uy lực của nó, có thể tưởng tượng được!

Nhưng, phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần, vậy mà lại chống đỡ được!

Điều này làm sao có thể?

Thật sự không thể nào tưởng tượng nổi!

"Ngươi bây giờ có phải đang nghi hoặc, chỉ là một cỗ phân thân mà thôi, vì sao lại cường đại đến vậy không?" Phân thân của vị Huỳnh Hoặc Ma Thần này có ý chí của riêng mình, khóe miệng nhếch lên một nụ cười răng nanh, thần sắc hiện ra vẻ vô cùng lạnh lùng mà tàn nhẫn: "Ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, đó là bởi vì, dù đây chỉ là một cỗ phân thân, nhưng cũng sở hữu sức mạnh Hỗn Độn Cảnh Nhất Trọng Thiên, lăng giá trên Hỗn Nguyên Cảnh!" Oanh long!

Lời này vừa thốt ra, tựa như giữa không trung vang lên một tiếng sấm nổ, toàn bộ mảnh thiên địa đều chấn động, có lôi đình đáng sợ xẹt qua thương khung, càn khôn run rẩy.

Thân thể Vạn Mệnh Hoàng Miêu bỗng chốc run rẩy kịch liệt, đuôi dựng thẳng tắp, toàn thân lông xù lên, không dám tin mà kêu lớn: "Hỗn Độn Cảnh, meo!

Đây vậy mà là một cỗ phân thân Hỗn Độn Cảnh!" Trong đôi mắt mèo của nàng, đã toàn bộ là sự sợ hãi.

Bên ngoài Thương Mang Sơn Mạch, trong mắt các sinh linh khác lại có chút mờ mịt, không hiểu Hỗn Độn Cảnh là có ý gì, bọn họ chỉ biết Hỗn Nguyên Cảnh.

Sắc mặt Lâm Nguyên, thì trở nên ngưng trọng chưa từng có.

Hỗn Độn.....

Trên Hỗn Nguyên Cảnh, chính là Hỗn Độn Cảnh!

Đây là một cảnh giới cấp độ cao hơn!

Hắn làm sao cũng không ngờ tới, thực lực của Huỳnh Hoặc Ma Thần lại khủng bố đến mức độ này, chỉ phái ra một cỗ phân thân, mà cỗ phân thân này đã đạt đến cấp độ Hỗn Độn Cảnh.

Mà đây, lại chỉ là vị Ma Thần xếp thứ ba ngàn, có thực lực yếu nhất trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần!

Trong thế giới Hỗn Độn, thực lực của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, đơn giản là không thể tưởng tượng.

Bản thể của bọn họ, rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới như thế nào?

Nhất thời, trong lòng Lâm Nguyên, vô vàn suy nghĩ đều cuồn cuộn dâng lên.

Phân thân của vị Huỳnh Hoặc Ma Thần kia thì cười lớn: "Ngây người ra rồi sao?" Lời vừa dứt, trên mặt liền dày đặc sát cơ, lạnh lẽo mở miệng: "Đã sợ rồi, vậy thì tiếp theo đừng phản kháng nữa, ngoan ngoãn để ta tàn sát đi!" Oanh!

Xích hồng quang mang tựa như từng đợt sóng lớn, xông thẳng lên trời, nhấn chìm mảnh thiên địa này.

Phân thân Huỳnh Hoặc Ma Thần toàn thân huyết quang ngút trời, nâng tay liền giết về phía Lâm Nguyên!

Phân thân của Ma thần Huỳnh Hoặc vừa xuất động đã thể hiện tốc độ đạt đến cực hạn, thân hình cao vạn trượng không hề có chút cồng kềnh hay chậm chạp nào, chỉ chớp mắt đã áp sát trước mặt Lâm Nguyên.

Ngay sau đó, y nhấn một bàn tay xuống.

Trên lòng bàn tay bao phủ khí hỗn độn, nơi nó đi qua hư không sụp đổ, vạn vật tiêu tan.

Khi bàn tay hạ xuống, Lâm Nguyên lập tức cảm nhận được một áp lực khổng lồ vô song.

Cảm giác như thứ đang đè xuống không phải là một bàn tay, mà là thượng thương nghiêng đổ, là biển hỗn độn sụp đổ, là vạn giới trầm luân, mang theo ý niệm hủy diệt tất cả, căn bản không thể chống đỡ.

"Sức mạnh của tồn tại Hỗn Độn Cảnh rốt cuộc đạt đến mức độ nào?" Trong lòng Lâm Nguyên nảy ra một ý niệm, ngay sau đó trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo.

Đối mặt với đòn tấn công khủng khiếp như vậy, hắn không hề lùi bước mà ngược lại còn tiến lên một bước.

Uỳnh!

Khí huyết ngút trời bộc phát, tựa như một biển cả mênh mông nhấn chìm hư không, khí thế so với phân thân của Ma thần Huỳnh Hoặc không hề kém cạnh chút nào.

Từng tấc cơ thể của Lâm Nguyên đều phát sáng, đây chính là nhục thân chí cường của hắn.

Sau khi đột phá vào Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên, nhục thân của hắn cũng theo đó thăng tiến đến một tầng thứ không thể tưởng tượng nổi.

Ong!

Trên nắm đấm còn có thanh quang lượn lờ, chính là sự gia trì của Lực chi pháp tắc.

Luồng ánh sáng mờ ảo đó trông còn cao cấp hơn cả khí hỗn độn.

Sau đó, trong khoảnh khắc, hai bên va chạm mạnh mẽ vào nhau.

Chỉ nghe một tiếng nổ vang trời, mảnh thiên địa này sụp đổ, lập tức hóa thành hỗn độn.

Thân thể Lâm Nguyên bị đánh văng xuống, xuyên thủng đại địa, rơi sâu vào tầng nham thạch, khiến cả vùng đất vô tận rung chuyển dữ dội, trời đất đảo điên.

Tuy nhiên, tại bộ phận bàn tay của phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cũng phát ra một tiếng răng rắc chói tai, vang vọng khắp trời đất, sau đó thân hình đồ sộ kia cũng bị đánh lui.

"Cái gì?!" Trong lối thoát hỗn độn, bản thể Ma thần Huỳnh Hoặc nhìn thấy cảnh này thì lộ vẻ kinh hãi tột độ, bị dọa cho sững sờ, chỉ cảm thấy không thể tin nổi.

Y đương nhiên nhìn ra được cảnh giới của Lâm Nguyên chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên, yếu hơn phân thân của y không biết bao nhiêu lần.

Dù Lâm Nguyên có nền tảng hùng hậu, có thể vượt cấp chiến đấu, khiến Thập Trọng Thiên Kiếm Thảo và Thạch Nhân không phải là đối thủ, thì cũng không thể nào chống đỡ được cao thủ Hỗn Độn Cảnh!

Phải biết rằng, sau khi bước vào Hỗn Độn Cảnh là có thể điều động một loại sức mạnh đáng sợ: Hỗn độn chi lực!

Với sự gia trì của hỗn độn chi lực, bất kỳ đòn tấn công nào cũng tăng uy lực lên không biết bao nhiêu lần.

Lâm Nguyên dù có tài năng nghịch thiên đến đâu cũng không thể chống lại một chưởng tùy ý của phân thân y.

Vậy mà sau một lần va chạm, cả hai lại lưỡng bại câu thương!

"Không hổ là tồn tại nắm giữ Lực chi pháp tắc, thật sự quá khủng khiếp, thất trọng thiên mà đã có thể kháng cự sức mạnh Hỗn Độn Cảnh.

Sinh linh này thật sự quá đáng sợ, dù thế nào cũng phải trừ khử!" Ma thần Huỳnh Hoặc kinh hãi nghĩ thầm.

Uỳnh!

Tại Hồng Hoang, phân thân của Ma thần Huỳnh Hoặc cũng có ý chí riêng, có thể tự chủ suy nghĩ.

Sau khi bị Lâm Nguyên đánh bị thương, ngoài kinh ngạc ra còn có chấn nộ.

"Một con sâu kiến mà cũng dám làm ta bị thương!

Ngươi chết chắc rồi!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc gầm lên một tiếng, đôi tay vẽ ra những quỹ tích đạo pháp đáng sợ trong hư không.

Nhanh như chớp, một đạo trận khổng lồ hình thành, từng sợi khí tức hỗn độn cũng từ đạo trận đó lan tỏa ra.

Ngay khi đạo trận khổng lồ này thành hình, hồng quang giữa trời đất rực sáng, như bị một biển máu vô biên nhấn chìm.

Một luồng khí tức thảm khốc lan tỏa, lấp đầy mọi ngóc ngách, còn đáng sợ hơn cả sát khí trên đại địa Hồng Hoang.

Ngay sau đó, có thể thấy từng ngôi sao được ngưng tụ từ trong đạo trận rồi bay ra, tất cả đều có màu đỏ rực, kéo theo đuôi lửa dài đâm sầm xuống đại địa bên dưới.

"Miao!

Chương 344

Huỳnh Hoặc Ma Tinh!

Đây là một trong những thần thông nổi danh nhất của Ma thần Huỳnh Hoặc!

Mỗi ngôi sao đều đại diện cho tai ách, sát phạt và điềm hung vô tận.” Bên ngoài dãy núi Thương Mãng, Vạn Mệnh Hoàng Miêu run rẩy, sợ hãi đến cực điểm.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Chỉ trong thoáng chốc, trên bầu trời cao, từng ngôi sao ma màu đỏ rực phóng to, lấp đầy trời đất, dày đặc chen chúc nhau lao xuống.

Từng sợi khí hỗn độn lan tỏa từ những ngôi sao huyết sắc, khuấy động giữa trời đất, càng tăng thêm vẻ nhiếp hồn cho thần thông này.

Toàn bộ dãy núi Thương Mãng, vùng địa vực rộng lớn chín nghìn tỷ dặm đều rung chuyển, mọi vật chất không ngừng bị tiêu diệt, hóa thành hỗn độn thuần túy nhất.

Thậm chí, làn sóng hủy diệt này còn tiếp tục lan rộng ra ngoài.

Lâm Nguyên ở dưới đại địa lập tức cảm nhận được áp lực vô song.

Sao chưa chạm đến thân mà nhục thân đã kêu răng rắc, dường như sắp vỡ vụn.

Ánh mắt hắn không khỏi ngưng trọng.

Cường giả Hỗn Độn Cảnh quả nhiên khủng bố tột cùng, vừa mới giao thủ đã gây cho hắn áp lực lớn như vậy, hắn thậm chí cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng!

“Trận chiến này tuyệt đối phải dốc toàn lực!

So với lúc giao đấu với Kiếm Thảo và Thạch Nhân trước đó còn hung hiểm hơn gấp vạn lần!” Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lạnh lẽo.

“Ta sẽ dùng thần thông đối chọi với thần thông!” Trong lòng hắn hiện ra cảnh tượng khi vừa đột phá Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên, vạn đạo vây quanh thân.

Trong đầu hắn chợt lóe lên một ý nghĩ.

Có lẽ hắn có thể dựa vào Lực chi pháp tắc để dung hợp tất cả các đại đạo ma thần mà hắn đã tham ngộ thời gian qua thành một thể thống nhất!

Hắn cũng đã tham ngộ Nhân Quả pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc... nhưng những pháp tắc này quá khó, hắn vẫn chưa dung hợp được bao nhiêu.

Ngay cả Nhân Quả pháp tắc mà hắn tham ngộ sâu nhất cũng chỉ dừng lại ở mức “Đạo Hạn”, khó có thể tiến thêm.

Còn các pháp tắc như Hỗn Độn Cự Côn, Thái Cổ Thủy Ma Long...

đều đã dung hợp đến mức mười phần mười, uy lực phát huy ra, nói một cách nghiêm túc còn vượt qua cả Nhân Quả và Vận Mệnh pháp tắc.

Một khi nhào nặn những sức mạnh pháp tắc này thành một thể, uy lực bộc phát sẽ vượt ngoài sức tưởng tượng!

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên liền dùng Lực chi pháp tắc, đồng thời thúc động hơn mười loại đại đạo ma thần như Quy Khư, Hỗn Độn Cự Côn, Thái Cổ Thủy Ma Long, Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, xung quanh Lâm Nguyên hiện ra từng

tôn hư ảnh ma thần đồ sộ.

Quy Khư Nữ Thần chân đạp vực sâu, tỏa ra sức mạnh tịch diệt hạo đãng.

Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng há to cái miệng đỏ ngòm muốn nuốt chửng vạn vật.

Hỗn Độn Cự Côn to lớn vô biên, đè ép biển hỗn độn...

Cảnh tượng kinh hoàng từng xuất hiện khi đột phá, lúc này tại đại địa Hồng Hoang lại hiện ra lần nữa, sau đó tất cả hóa thành một đoàn ánh sáng chói mắt, dung hợp lại với nhau.

Ầm ầm!

Đại địa chấn động, khí tức khủng bố xông thẳng lên trời.

Thấp thoáng trước mặt Lâm Nguyên xuất hiện một chiếc Đại Đạo Ma Bàn mờ ảo, xoay chuyển rầm rầm, trên ma bàn có thanh quang lấp lánh!

Ánh mắt hắn rực rỡ, tay cầm Đại Đạo Ma Bàn lao vọt lên trời, trực tiếp va chạm dữ dội với bầu trời đầy Huỳnh Hoặc Ma Tinh đỏ rực.

Uỳnh!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang rền đáng sợ, trên bầu trời cao, từng ngôi sao ma đỏ rực nổ tung, hoàn toàn vỡ vụn.

Đại Đạo Ma Bàn đi đến đâu không gì cản nổi, nghiền nát mọi thứ, chỉ trong thời gian cực ngắn đã quét sạch toàn bộ tinh vân của Ma thần Huỳnh Hoặc!

"Hử?" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc chấn kinh, hoàn toàn không ngờ thần thông đắc ý của mình lại bị Lâm Nguyên đánh bại một cách dứt khoát như vậy.

Ngay sau đó, y trở nên bạo nộ.

Y vốn là Ma thần Hỗn Độn xếp hạng trong top ba nghìn, tung hoành thế giới hỗn độn, thực lực mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng của mọi người, vậy mà lại bị áp chế ngắn ngủi, thật là không thể chấp nhận được!

"Cho dù ngươi nắm giữ Lực chi pháp tắc, có thể ngự trị nhiều loại đại đạo, nhưng chênh lệch cảnh giới vẫn là chênh lệch cảnh giới.

Bất kể ngươi nắm giữ sức mạnh nào cũng không thể vượt qua con hào ngăn cách cảnh giới!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc nộ quát, uỳnh một tiếng lao về phía Lâm Nguyên.

Đại Đạo Ma Bàn trong tay Lâm Nguyên lúc này vẫn còn tồn tại, không bị nổ tung trong cuộc va chạm kịch liệt vừa rồi, vì vậy phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc dùng nhục thân trực tiếp đối kháng với ma bàn.

Uỳnh!

Hai bên giao phong kịch liệt, trong nháy mắt, phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc đã thi triển hàng trăm đạo đại thần thông đáng sợ, tựa như thủy triều tràn ngập trời đất, nhấn chìm hoàn toàn Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên dốc sức chống đỡ, diệt sát hết đạo thần thông này đến đạo thần thông khác, nhưng cuối cùng nghe một tiếng răng rắc, trên Đại Đạo Ma Bàn xuất hiện một vết nứt, sau đó nổ tung, hóa thành mảnh vụn.

"Hỗn Độn Cảnh, khống chế Hỗn độn chi lực!

Dưới sự gia trì của hỗn độn chi lực, ở thế giới Hồng Hoang hiện nay, ta là vô địch!

Ngươi dù có ngàn vạn thuật pháp thần thông, ta chỉ cần một quyền là phá!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cười dài.

Uỳnh!

Khắp người y bộc phát khí hỗn độn vô tận che lấp trời cao, lao đến trước mặt Lâm Nguyên, tái đấu kịch liệt, đánh từ trên trời xuống dưới đất, gần như đánh sập toàn bộ dãy núi Thương Mãng rộng lớn này.

Nhục thân của Lâm Nguyên cũng đủ cường hãn, thần thông thuật pháp càng phi phàm, vì vậy lúc đầu còn có thể kiên trì, nhưng càng về sau càng rơi vào thế hạ phong.

Hỗn độn chi lực đó quá đáng sợ, một sợi khí tức hỗn độn cũng nặng nề như núi đá hỗn độn, khi ép tới khiến nhục thân hắn kêu lên oanh oanh như muốn tan rã ngay lập tức.

Hơn nữa, hỗn độn chi lực này còn có tác dụng áp chế đối với các loại đại đạo pháp tắc của hắn, khiến uy lực của chúng chỉ có thể phát huy được năm sáu phần.

Cứ tiếp tục như vậy, Lâm Nguyên sớm muộn cũng bại trận.

Thế là cuối cùng, Lâm Nguyên không còn dè dặt nữa, dựa vào căn nguyên Ma thần Hỗn Độn đỉnh cấp của bản thân, câu thông đại đạo chi lực, khí tức tức thì bùng nổ, mạnh mẽ hơn vạn lần!

Thế giới trong cơ thể cũng vang rền, tử quang vô tận lan tỏa gia trì lên người, khiến sức mạnh của hắn một lần nữa tăng vọt, đạt đến mức độ khó có thể tưởng tượng.

Một luồng khí tức trấn áp vạn đạo cuộn trào, đại đạo pháp tắc quanh thân Lâm Nguyên vang lên oanh oanh, như thể Bàn Cổ tái sinh, đột nhiên uy mãnh cuồng bạo đến cực điểm, phát động phản kích.

Hắn ra tay nhanh đến mức gần như phá vỡ thời gian, một lần nữa ngưng tụ ra Đại Đạo Ma Bàn, giáng mạnh một đòn xuống đỉnh đầu phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc.

Chương 345

Uỳnh!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, đầu của phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc nổ tung.

"Hắc hắc hắc...

Sinh linh nắm giữ Lực chi pháp tắc đúng là thần kỳ, lại có thể câu thông đại đạo chi lực gia trì!

Phải biết rằng, ngay cả trong số các Ma thần Hỗn Độn cũng hiếm có sinh linh nào nhận được sự gia trì của đại đạo!

Thế nhưng dù vậy thì đã sao?

Ngươi có đại đạo chi lực gia trì, lẽ nào ta không có sức mạnh gia trì?" Từ cái thân không đầu của phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc truyền ra một luồng thần niệm hạo đãng, sau đó một tiếng nổ vang lên, thân thể y nổ tung, thu nhỏ lại rồi biến ra xa, tái cấu trúc lại cơ thể.

Tiếp đó, phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc kết ấn bằng hai tay, nhấn vào hư không, rồi quát lớn: "Đạo Thụ!" Vừa dứt lời, bầu trời Hồng Hoang rung chuyển mạnh mẽ, những sinh linh bên ngoài dãy núi Thương Mãng đều kinh hãi, cảm thấy rợn tóc gáy.

Cảm giác như có thứ gì đó vô cùng đáng sợ sắp giáng xuống thế giới này.

Trên trời dưới đất, vô số sinh linh đều dựng tóc gáy, tim đập thình thịch, dâng lên nỗi bất an nồng đậm.

Còn Vạn Mệnh Hoàng Miêu thì ngây người, đôi mắt mèo trợn tròn không thể tin nổi nhìn vào chiến trường, lầm bầm: "Đạo Thụ...

Y lại có thể thúc động Đạo Thụ, lần này nguy hiểm rồi, thật sự nguy hiểm rồi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu giật mình tỉnh táo lại, vội vàng truyền âm cho Lâm Nguyên, hét lớn: "Chủ nhân, ngài nhất định phải cẩn thận!

Đạo Thụ phi đồng phàm hưởng, ngay cả ở Hỗn Độn Cảnh cũng chỉ khi tu hành đến tầng thứ cực kỳ cao thâm mới có thể ngưng tụ ra được!

Đó chính là Cây Đại Đạo!

Một khi nó xuất hiện, chứng tỏ người đó đã lĩnh ngộ một loại đại đạo nào đó đạt đến mức độ không thể tưởng tượng nổi!

Sức mạnh mà nó phát huy ra là vô cùng khủng khiếp!" "Đạo Thụ sao..." Lâm Nguyên nghe vậy cũng không dám lơ là, ánh mắt lạnh lẽo lóe lên, quyết định chặn đứng tiến trình của đối phương.

Hắn thúc động Không Gian pháp tắc lao đến trước mặt phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc, Đại Đạo Ma Bàn trực tiếp chém tới.

Thế nhưng ngay lúc này, trời đất rung chuyển dữ dội, trước mặt phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc, một cây Đại Đạo khổng lồ màu hỏa hồng ngưng tụ ra, hàng tỷ đạo vận tuôn ra như dòng lũ, nhấn chìm trời đất.

Tiếng đạo âm hùng tráng vang lên, chấn động núi sông đại địa, khiến trong hư không ngưng tụ ra từng sợi xích đại đạo hữu hình, kêu loảng xoảng như những con rồng đang dao động.

Toàn bộ dãy núi Thương Mãng, vùng đại địa bao la chín nghìn tỷ dặm vào khoảnh khắc này đều được bao phủ trong một tầng ánh sáng đỏ rực đáng sợ, hư không bắt đầu ngưng tụ, như thể muốn hóa thành một ngôi sao ma Huỳnh Hoặc khổng lồ!

Biến cả phương thiên địa rộng lớn này thành một ngôi sao ma!

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Khí tức tỏa ra từ Đạo Thụ còn khủng khiếp đến cực điểm, mạnh hơn phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc rất nhiều, giống như câu thông với sức mạnh của toàn bộ Hồng Hoang hạo hãn.

So với đại đạo gia trì chi lực và sức mạnh thế giới trong cơ thể của Lâm Nguyên, sức mạnh của Đạo Thụ này không hề kém cạnh, thậm chí còn hoành tráng hơn!

Chỉ trong thoáng chốc, Lâm Nguyên cảm thấy thân hình mình trở nên trì trệ, không gian xung quanh trở nên vô cùng đặc quánh.

Khi Đại Đạo Ma Bàn chém tới, tốc độ ngày càng chậm lại, cuối cùng phát ra một tiếng kêu "đang" chói tai, như thể chém vào một tảng đá cứng rắn.

Sau đó, răng rắc một tiếng!

Nó vỡ thành vô số mảnh vụn!

Đạo Thụ vô cùng hùng vĩ, cao lớn đứng sừng sững dưới trời đất, đầy áp lực.

Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cao vạn trượng lúc này đứng trên một cành cây của Đạo Thụ, nhìn từ xa như một điểm đen nhỏ.

Y đứng trên Đạo Thụ nhìn xuống Lâm Nguyên, cười lạnh nói: "Có thể ép ta đến mức này, ngươi cũng coi như bất phàm, chết dưới Đạo Thụ này không phải là nhục nhã, mà là một vinh dự lớn lao.

Ngươi an tâm đi đi." Nói xong.

Xoạt!

Đạo Thụ rung mạnh một cái, sau đó hàng tỷ chiếc lá màu đỏ hỏa rực bay xuống, dày đặc lấp đầy hư không, tất cả đều bắn về phía Lâm Nguyên!

Chỉ trong khoảnh khắc, Lâm Nguyên cảm nhận được một cơn nguy hiểm sinh tử đáng sợ, nguyên thần đau nhói như muốn nứt ra, đó là trực giác bản năng của hắn đang lên tiếng.

Đòn tấn công của Đạo Thụ thực sự quá mạnh mẽ, muôn vàn lá đỏ bay rụng, tuy chưa chạm thân nhưng sát cơ đã ép tới, gần như muốn làm cơ thể hắn vỡ vụn!

Không chút do dự, Lâm Nguyên thúc động toàn bộ sức mạnh bản thân hóa thành một luồng ánh sáng lùi nhanh về phía sau, muốn tránh né đòn tấn công đáng sợ này.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Đồng thời, hắn còn lấy ra ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm là Hoàng Tuyền Kỳ, U Minh Thư và Luân Hồi Bàn, dốc lực thúc động để chúng bao quanh thân mình.

Linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm ngay cả ở thế giới hỗn độn mênh mông cũng là linh bảo đỉnh cấp, phẩm chất vô cùng cao, chỉ những bá chủ, cự đầu trong các Ma thần Hỗn Độn mới có thể sở hữu.

Lâm Nguyên tuy mới luyện hóa sơ bộ nhưng chỉ có thể phát huy một phần sức mạnh rất nhỏ, còn lâu mới thể hiện được toàn bộ uy năng của chúng.

Nếu toàn bộ uy năng bộc phát, e rằng ngay cả bản thể Ma thần Huỳnh Hoặc hạ giới cũng có thể bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Nhưng dù vậy, sau khi đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên, uy năng mà hắn có thể thúc động cũng đã tăng lên một bậc lớn.

Ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm bộc phát khí tức khủng bố, đạo vận như biển nhấn chìm thương khung, giúp Lâm Nguyên chống đỡ muôn vàn lá đỏ kia.

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo, dị biến xảy ra!

Khi những chiếc lá đỏ dày đặc bay tới, các quy tắc đại đạo trong cơ thể Lâm Nguyên đột nhiên hỗn loạn, giống như thỏ gặp phải hổ, sợ hãi theo bản năng.

Một tiếng uỳnh vang lên!

Ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm đều rung lên, ánh sáng mờ đi, uy năng giảm mạnh.

Từng chiếc lá đỏ trông có vẻ mềm yếu nhưng lại chứa đựng sức mạnh kinh người, đánh văng tất cả linh bảo ra ngoài.

Lâm Nguyên kinh hãi, vội vàng thúc động Không Gian pháp tắc muốn lùi xa, nhưng sức mạnh pháp tắc vốn dĩ có thể điều khiển tùy ý lúc này hoàn toàn không nghe lời, lại thúc động thất bại!

Điều này khiến hắn lộ ra sơ hở!

Chỉ nghe những tiếng "phập phập phập", từng chiếc lá đỏ óng ánh xuyên thẳng vào cơ thể hắn rồi đâm xuyên qua!

Lâm Nguyên lập tức trọng thương!

"Đây là Đạo Thụ, ngươi có biết thế nào là Đạo Thụ không?

Một khi Đạo Thụ thành hình, nó có thể áp chế tất cả sinh linh dưới Hỗn Độn Cảnh!

Bất kể ngươi tu hành quy tắc đại đạo ở tầng thứ nào, chỉ cần còn ở Hỗn Nguyên Cảnh, Đạo Thụ đều có thể áp chế!

Thủ đoạn hiện tại của ngươi đối với ta chẳng có chút đe dọa nào hết!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cười lớn.

Răng rắc!

Chương 346

Trong lúc đang nói, trên cây Đạo Thụ khổng lồ đó đột nhiên có chín cành cây rời ra khỏi thân chính, vươn dài ra hóa thành chín thanh đạo kiếm khổng lồ, rít lên bay thẳng về phía Lâm Nguyên!

Uy năng của chín thanh đạo kiếm đỏ rực này mạnh hơn lá đỏ rất nhiều.

Lá đỏ đã có thể làm Lâm Nguyên bị thương, thì đạo kiếm này e rằng có thể đe dọa đến tính mạng hắn!

"Hỏng bét rồi!

Đạo Thụ xuất hiện có thể áp chế vạn đạo của Hỗn Nguyên Cảnh!

Ngay cả khi tham ngộ các chí cao pháp tắc như Vận Mệnh, Nhân Quả mà chưa đạt đến Hỗn Độn Cảnh thì cũng khó lòng chống lại uy năng của Đạo Thụ!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu sốt ruột.

Sau khi dung hợp một môn đại đạo đến mười phần mười, muốn tiến xa hơn, mạnh mẽ hơn thì chính là phải ngưng tụ môn đại đạo đó thành Cây Đại Đạo!

Một khi ngưng tụ thành công, môn đại đạo đó sẽ thăng hoa, uy năng tăng lên gấp trăm ngàn lần.

Đạo Thụ xuất hiện, Hỗn Nguyên Cảnh không ai có thể địch lại, áp chế tất cả!

Chỉ có Hỗn Độn Cảnh mới có thể đối kháng với Hỗn Độn Cảnh!

Thủ đoạn này gần như vô giải, quá mạnh, căn bản không thể đối phó!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Chín thanh đạo kiếm đỏ rực bắn tới Lâm Nguyên, dù còn cách một khoảng xa nhưng quy tắc đại đạo trong cơ thể hắn càng thêm hỗn loạn.

Đến cuối cùng, ngay cả hành động cũng gặp vấn đề, trong cơ thể không ngừng vang lên tiếng nổ, tiếng gầm rú, các loại đại đạo bắt đầu xung đột lẫn nhau!

Đại đạo xung đột, kết quả cuối cùng chính là nổ xác mà chết!

"Ngoan ngoãn chịu chết đi!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cười sảng khoái.

"Chỉ bằng chút thủ đoạn này mà muốn giết ta thì còn sớm lắm." Ánh mắt Lâm Nguyên bùng nổ thần quang, "Đạo Thụ của ngươi áp chế được vạn đạo, nhưng liệu có áp chế được Lực chi pháp tắc của ta không?" Trong tiếng quát lạnh lùng, uỳnh một tiếng, một luồng khí tức pháp tắc hùng vĩ bộc phát như sóng dữ ngoài khơi, vỗ mạnh lên trời cao, chấn động đại địa chín nghìn tỷ dặm chung quanh.

Thanh quang rực rỡ tỏa ra!

Lâm Nguyên trong khoảnh khắc này thúc động Lực chi pháp tắc đến cực hạn!

Một tiếng nổ vang rền!

Sau lưng hắn hiện ra một dòng sông đại đạo dài vô tận, sóng vỗ mênh mông, cuối dòng sông thấp thoáng một bóng người đứng sững, trông rất giống Bàn Cổ đại thần.

Khi dòng sông này xuất hiện, lập tức trấn áp mọi thứ, các quy tắc đại đạo đang xung đột trong cơ thể Lâm Nguyên lập tức dịu xuống, không còn sụp đổ nữa.

Uỳnh!

Khí thế của hắn vọt thẳng lên đỉnh điểm, hắn đưa tay vẫy một cái, ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm vang rền, bộc phát thần quang kinh thiên, va chạm với chín thanh đạo kiếm đỏ rực.

Đang đang đang đang!

Trong một chuỗi tiếng nổ lớn, chín thanh đạo kiếm đều bị đánh văng.

"Lực chi pháp tắc lại khủng khiếp như vậy sao?

Ngay cả sự trấn áp của Đạo Thụ cũng có thể lật ngược!

Không hổ là tồn tại đứng đầu trong ba nghìn đại đạo!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc chấn động, ngay sau đó trong mắt y hiện lên vẻ dữ tợn độc ác, "Sinh linh như ngươi, dù thế nào cũng không thể tồn tại, hôm nay ta sẽ dốc hết tất cả để tiêu diệt ngươi!" Uỳnh!

Y thúc động Đạo Thụ, hồng quang ngập trời, từng cành cây rụng xuống hóa thành đạo kiếm đỏ rực dày đặc như một dòng thác đỏ lao về phía Lâm Nguyên lần nữa.

Khí hỗn độn lan tỏa, lần này tuy lực áp chế của Đạo Thụ không còn tác dụng nhưng uy lực mạnh mẽ của nó vẫn còn đó, chỉ riêng sức mạnh thuần túy này cũng đủ để phá vỡ tất cả!

"Đến đi!" Lâm Nguyên hét lớn, không hề sợ hãi, trong mắt hiện lên một tia cuồng nhiệt dữ dội, cả người lộ ra vẻ kiêu hùng, hào khí ngút trời, khí thế như nuốt chửng núi sông vạn dặm.

Đạo Thụ quá đáng sợ, dù hắn đã dùng Lực chi pháp tắc trấn áp vạn đạo trong cơ thể thì cũng khó lòng né tránh hoàn toàn đòn tấn công từ nó, nếu lùi bước thì chỉ có đường chết.

Đã vậy, chi bằng dùng sức mạnh thuần túy nhất để va chạm cuối cùng, xem thử rốt cuộc ai mạnh ai yếu!

Uỳnh!

Hắn thúc động sức mạnh của mình đến cực hạn, dù đối mặt với áp lực từ Đạo Thụ khiến nhục thân và nguyên thần đều cận kề sụp đổ như muốn tan rã trong giây lát, nhưng lúc này hắn không lùi mà lại xông lên.

Dòng sông ba nghìn đại đạo vây quanh, hình thái Ma thần Hỗn Độn nhấp nhô, Cây Thế Giới Hồng Mông đồ sộ phản chiếu chư thiên, xung quanh Lâm Nguyên dị tượng vô số, toàn thân rực cháy như một mặt trời rực rỡ soi sáng vạn giới.

Lâm Nguyên đưa tay ra, Khai Thiên Phủ ngưng tụ, ba nghìn đại đạo xoay quanh chói mắt, trực tiếp chém ra một đạo phủ quang đáng sợ dài vạn trượng, va chạm kịch liệt với muôn vàn đạo kiếm đỏ rực kia!

Ầm ầm!

Đại thần thông Khai Thiên Phủ vốn luôn vô địch, vậy mà trong khoảnh khắc va chạm đó lại vỡ vụn, hóa thành vô số tia sáng bắn ra tứ phía.

Thế nhưng cùng lúc đó, muôn vàn đạo kiếm đỏ rực kia cũng nổ tung, bị nghiền nát hoàn toàn, hóa thành đạo vận nồng đậm lan tỏa giữa trời đất.

Cả Lâm Nguyên và phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc đều bị chấn lui, đâm xuyên qua từng tầng hư không.

Thậm chí cả Cây Đại Đạo cũng rung chuyển dữ dội, nhào lộn trên bầu trời, cành lá cuốn lại như sắp tan rã.

“Tê...” Bên ngoài dãy núi Thương Mãng, Vạn Mệnh Hoàng Miêu hít sâu một hơi khí lạnh, trong đôi mắt mèo hiện lên vẻ không thể tin nổi, thốt lên: “Miao, chủ nhân quá mạnh, lại có thể ngang sức ngang

tài với tồn tại Hỗn Độn Cảnh!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu từng tưởng tượng qua nhiều cảnh tượng, nhưng không ngờ lại thấy cảnh này.

Từ lúc phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc xuất hiện, nó gần như tin rằng Lâm Nguyên chắc chắn bại trận!

Dẫu sao đối phương cũng là Hỗn Độn Cảnh.

Lâm Nguyên dù mạnh cũng chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh, chênh lệch giữa hai bên là một đại cảnh giới, thực lực vốn dĩ phải là một vực thẳm sâu thẳm.

Kết quả là Lâm Nguyên không những không bại, mà sau khi Ma thần Huỳnh Hoặc thi triển thủ đoạn như Đạo Thụ, hắn vẫn có thể đối đầu ngang ngửa, thật là không tưởng.

Thiên phú và tài năng này vạn cổ hiếm thấy.

Chiến tích này nếu truyền vào thế giới hỗn độn chắc chắn sẽ gây ra sóng gió kinh thiên, khiến tất cả các Ma thần đều phải chấn kinh.

"Đáng chết!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc gầm lên, sau khi ổn định thân hình trên bầu trời cao liền thúc động pháp lực, thân hình đột nhiên phóng to cao bằng trời, rồi một tay tóm lấy Cây Đại Đạo!

"Chỉ là một Hỗn Nguyên Cảnh, ta không tin là không giải quyết nổi ngươi!" Phân thân gào thét, tay cầm Đạo Thụ quét mạnh về phía Lâm Nguyên.

Khi y cầm Đạo Thụ trong tay, dường như y và cây đã hợp làm một, uy năng thể hiện ra còn mạnh hơn một phần, bầu trời rực rỡ ánh đỏ, hung khí ngút trời.

"Đến đi!" Lâm Nguyên quát lớn, đến nước này nói gì cũng vô dụng, chỉ có một trận chiến!

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Khí tức quanh người hắn sôi sục, dù đã bị thương trong những cuộc giao tranh trước đó nhưng hắn vẫn có thể bộc phát chiến lực đỉnh phong, bởi vì nhục thân của hắn quá mạnh, khả năng phục hồi là vô song.

Ong!

Lâm Nguyên lật bàn tay, Khai Thiên Phủ xuất hiện, chém ra những chiêu thức hào hùng như một cự nhân thái cổ, chém thẳng vào Đạo Thụ, ngay cả trời cao cũng bị chẻ làm đôi!

Chương 347

Khai Thiên Phủ là thần thông tối thượng, nếu là trước khi đột phá thì sau khi chém một búa sẽ có thời gian hồi chiêu.

Nhưng sau khi đột phá, sức mạnh trong cơ thể hắn cuồn cuộn nên không còn hạn chế đó nữa, bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát sức mạnh đỉnh cao.

Đồng thời, hắn còn điều động ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm bị đánh văng trước đó, từ các hướng khác nhau bao vây tấn công Đạo Thụ!

Uỳnh!

Hai bên lại đại chiến một lần nữa.

Mảnh thiên địa này rung chuyển dữ dội, về cơ bản mọi thứ đều bị đánh nát.

Nơi vốn là một dãy núi bao la giờ đã thành một vực sâu thăm thẳm!

Dưới vực sâu, nham thạch cuộn sóng như biển cả, còn có luồng sát khí chảy xiết rầm rầm, những tiếng nổ vang rền không ngừng truyền ra, chấn động Hồng Hoang.

Dù nơi này có khí bản nguyên nồng đậm đến cực điểm, nhưng với môi trường hiện tại, e rằng dù tốn bao nhiêu năm cũng khó lòng khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Đây chính là sự đáng sợ của các cường giả khi chiến đấu, chỉ một cái phẩy tay cũng có thể hủy diệt một vùng sông núi!

Nếu Hồng Hoang chưa được tăng cường thì e rằng cả thế giới Hồng Hoang đã bị đánh tan thành tro bụi.

Đến lúc này, về cơ bản các thủ đoạn của hai bên đều đã thi triển sạch, bây giờ chỉ còn lại sự đối đầu về sức mạnh thuần túy, xem ai có thể kiên trì lâu hơn.

Và ngay trong tình trạng giằng co đó, ong một tiếng!

Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc đột nhiên lóe lên như thể sắp biến mất, thế công cũng khựng lại một nháy mắt, nhưng nhanh chóng khôi phục bình thường.

Nhưng Lâm Nguyên là hạng người nào, hắn nhạy bén đến cực điểm, lập tức bắt lấy sơ hở này, phủ quang lướt qua chém thẳng vào phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc, chia y làm hai nửa.

Ầm ầm!

Cây Đạo Thụ cũng rung chuyển dữ dội, chịu tác động cực lớn.

"Sức mạnh bên trong phân thân này sắp cạn kiệt rồi!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vốn kiến thức rộng rãi, lập tức hiểu ra nguyên do, không khỏi mừng rỡ.

"Đây dẫu sao cũng chỉ là một đạo phân thân của Ma thần Huỳnh Hoặc, chiến đấu lâu như vậy, lại thi triển toàn những thủ đoạn mạnh mẽ đến cực hạn, căn bản không duy trì được lâu.

Bây giờ vừa rơi vào trạng thái giằng co là lập tức không trụ được nữa!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kích động hét lớn: "Chủ nhân, chủ nhân!

Chúng ta sắp thắng rồi!

Chúng ta có hy vọng thắng rồi!" Lâm Nguyên cũng một phen mừng rỡ, không ngờ lại gặp được chuyện tốt như vậy, lập tức chớp thời cơ tung ra một loạt đòn tấn công dồn dập như mưa sa bão táp vào phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc.

Quả nhiên, đối mặt với sự tấn công như vậy, lúc đầu phân thân còn chống đỡ được, nhưng càng về sau sơ hở càng nhiều, cơ thể liên tục bị đánh nổ.

Ngay cả Đạo Thụ cũng phát ra tiếng răng rắc, bị phủ quang chém trúng, xuất hiện một vết nứt khổng lồ, suýt chút nữa thì bị chém đứt!

"Khốn kiếp!

Đây là sức mạnh Hỗn Độn Cảnh!

Chẳng lẽ lại bị một sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh giết ngược sao?!" Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc đại nộ.

Là một Ma thần Hỗn Độn nằm trong top đầu, y đương nhiên có sự kiêu ngạo riêng, tuyệt đối không cho phép mình thất bại như vậy.

Trong lối thoát hỗn độn, bản thể Ma thần Huỳnh Hoặc cũng gào thét: "Bất luận phải trả cái giá nào cũng phải giết chết kẻ này!

Bằng mọi giá phải thắng!" "Hống!" Khoảnh khắc tiếp theo, phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc ngửa mặt lên trời gầm cuồng, toàn thân bốc cháy, ánh mắt trở nên vô cùng hung ác và quyết tuyệt.

"Rất tốt, ta không ngờ ngươi lại có thể ép ta đến bước này.

Nhưng ngươi cũng đừng tưởng rằng ngươi đã thắng chắc, bởi vì ta là bất khả chiến bại!" Dứt lời, không biết vì sao trong lòng Lâm Nguyên chợt lạnh toát, tóc gáy dựng đứng.

Hầu như không do dự, hắn lập tức từ bỏ tấn công, lùi nhanh về phía sau.

Nhưng đã muộn.

Ầm ầm!

Phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cùng với cây Đạo Thụ vào lúc này đột nhiên tan rã, hóa thành một luồng sức mạnh thuần túy nhất, giống

như một dòng thác đỏ rực lao thẳng về phía Lâm Nguyên.

Trời đất vào lúc này trở nên tối tăm, chỉ còn lại luồng sức mạnh đỏ rực đáng sợ kia.

Nơi nó đi qua, mọi thứ đều tan biến, mang theo khí thế hủy diệt tất cả.

"Đây chính là Huỳnh Hoặc Đạo Giải đại thần thông!" Thần niệm tàn dư của phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc cười lớn, "Ta để xem faced đòn thần thông này, ngươi còn chống đỡ thế nào!" Uỳnh!

Giữa trời đất toàn là ánh sáng đỏ ngầu như hoàng hôn buông xuống.

Luồng sức mạnh đó còn chưa tới gần mà nhục thân Lâm Nguyên đã bắt đầu rạn nứt, nguyên thần cũng đang sụp đổ, mọi thứ dường như đang đi tới sự diệt vong không thể tránh khỏi!

Hắn gần như hiểu ra ngay lập tức, đây là loại thần thông tự bạo tương tự như nguyên thần tự bạo hay Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp, một khi thi triển là muốn đồng quy vu tận.

Đây là một tồn tại Hỗn Độn Cảnh, một sinh linh khủng bố như vậy tự bạo để giết địch thì đúng là thập tử vô sinh, trên trời dưới đất không lối nào thoát!

"Đạo Giải thần thông, làm sao đỡ nổi?

Chủ nhân... chủ nhân..." Vạn Mệnh Hoàng Miêu đầy vẻ hãi hùng.

Nó rất muốn nói "Chủ nhân tiêu đời rồi", nhưng lại chợt nhớ tới mấy lần trước khi nó nảy ra ý nghĩ như vậy, Lâm Nguyên đều lật ngược thế cờ ngoạn mục, vì thế nhất thời không nói nên lời.

Tuy nhiên, Vạn Mệnh Hoàng Miêu thực sự không thể tưởng tượng nổi Lâm Nguyên còn có thủ đoạn gì nữa.

Sức mạnh thế giới trong cơ thể, đại đạo gia trì chi lực, ba món linh bảo Hỗn Độn thượng phẩm đều đã dùng hết.

Các đại pháp tắc tu hành cũng đã thúc động đến cực hạn.

Thực lực bản thân cơ bản đã đạt đến mức cao nhất, không thể mạnh thêm được nữa.

Mà với trạng thái hiện tại của Lâm Nguyên, dù thế nào cũng không chống đỡ nổi Đạo Giải đại thần thông kia!

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Mảnh trời đất này đều bao trùm trong ánh đỏ chói mắt, không ngừng tan rã.

Đạo Giải đại thần thông dường như muốn nghiền nát tất cả, biến mọi vật chất thành hư vô.

Nhục thân Lâm Nguyên đã nát bươm, nguyên thần chằng chịt vết thương, đạo vận quanh thân nhấp nhô bất định, thậm chí thế giới trong cơ thể cũng đang rầm rập như sắp sụp đổ.

Trạng thái của hắn rơi xuống điểm đóng băng.

Tuy nhiên, ngay cả trong tình cảnh như vậy, ánh mắt Lâm Nguyên vẫn bình tĩnh như mặt hồ đóng băng, không hề có chút hoảng loạn nào.

Chương 348

Trong tình huống mạng sống bị đe dọa, bộ não của hắn lại vận hành với tốc độ cực nhanh, hắn cảm thấy tiềm lực bản thân đều được khơi dậy.

Dù sao hắn cũng sở hữu căn nguyên Ma thần Hỗn Độn đỉnh cấp, ngộ tính và thiên phú đều là bậc nhất, càng đối mặt với nguy cơ thì thu hoạch lại càng lớn.

Vào lúc này, hắn thậm chí không cần suy nghĩ gì nhiều, sự tham ngộ đối với các loại đại đạo pháp tắc đã tăng vọt một bậc lớn.

Thế nhưng điều này cũng vô dụng, cho dù sức mạnh của hắn hiện tại có tăng lên gấp trăm lần cũng không đỡ nổi Đạo Giải đại thần thông, đó đơn giản là sức mạnh phạm quy!

Lâm Nguyên tự nhủ, dù hắn có dùng Lực chi pháp tắc để tự bạo cũng chưa chắc có được uy lực như vậy.

Nghĩ lại, tất cả là do Đạo Thụ của y đặc biệt!

Sau khi ngưng tụ thành Đạo Thụ liền sở hữu một quân bài tẩy khủng khiếp như vậy!

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Luồng sức mạnh đó lao đi cực nhanh, cơ bản không tốn chút thời gian nào đã có thể giáng xuống người Lâm Nguyên, nên thời gian để hắn suy nghĩ không còn nhiều.

Nhìn thấy luồng sức mạnh sắp chạm vào người, đột nhiên trong đầu Lâm Nguyên lóe lên một tia linh quang, ánh mắt hắn vụt nhìn về phía lối thoát hỗn độn!

Lối thoát hỗn độn hội tụ gần như toàn bộ bản nguyên chi lực nơi

này, lan tỏa khí hỗn độn nồng đậm.

Ngay cả cuộc chiến kịch liệt vừa rồi cũng không thể phá hủy lối thoát này, nó vẫn còn tồn tại.

Luồng khí bản nguyên hạo hãn đó tạo thành một vòng xoáy khổng lồ vô biên, chiếm lĩnh nửa bầu trời, xoay chuyển rầm rầm, lúc nào cũng phát ra những âm thanh như sấm sét.

Trong vòng xoáy còn có hàng tỷ tia điện đang di chuyển, rực rỡ lóa mắt.

"Đã có khí bản nguyên ở đây, vậy thì liệu có thể điều động Nguyên Thuật không?!" Ở thời khắc nguy cấp đến cực điểm này, Lâm Nguyên không có thời gian để do dự, ý nghĩ này vừa xuất hiện là hắn hành động ngay.

Hai tay kết ấn, nhấn vào hư không.

Ong!

Trong nháy mắt, hàng tỷ văn lạc đại đạo vọt ra, khắc ấn vào giữa trời đất, hình thành một trận pháp khổng lồ vô biên, tỏa ra thần quang xông thẳng lên trời, bao trùm toàn bộ lối thoát hỗn độn vào bên trong.

Ầm ầm!

Sau đó một tiếng nổ lớn, sức mạnh bản nguyên vô tận bạo động, bị dẫn động hoàn toàn trở thành sức mạnh của Lâm Nguyên, hóa thành một con cự long gào thét, va chạm kịch liệt với Đạo Giải đại thần thông.

Uỳnh!

Cơ thể Lâm Nguyên lập tức nổ tung, hoàn toàn vỡ vụn.

Giữa trời đất bùng lên một luồng sáng rực rỡ, mở rộng ra bên ngoài nuốt chửng mọi thứ.

Còn lối thoát hỗn độn cũng rung chuyển dữ dội rầm rập, đầy vết nứt, từng đạo lôi đình hỗn độn chạy dọc ngang như thể sắp sụp đổ hoàn toàn.

"A..." Trong lối thoát đó, bản tôn Ma thần Huỳnh Hoặc phát ra một tiếng gầm phẫn nộ chấn thiên, "Ngươi lại không chết, ngươi thế mà vẫn chưa chết!

Ngươi rốt cuộc là loại quái vật gì!" Theo lời y nói, giữa hư không, sương máu ngưng tụ, Lâm Nguyên tái hiện lại cơ thể, chỉ là sắc mặt hơi trắng bệch đi một chút.

Vừa rồi, sức mạnh bản nguyên hạo hãn đó đã thành công chống đỡ được Đạo Giải đại thần thông.

Còn việc hắn bị nổ xác hoàn toàn là do dư chấn của vụ va chạm.

Uy năng của hai đạo thần thông đó quá lớn, chỉ riêng dư chấn thôi mà Lâm Nguyên cũng không chịu nổi, đành phải nổ xác một lần.

Tuy nhiên, hắn vốn có căn nguyên Ma thần Hỗn Độn đỉnh cấp, nhục thân mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng, cơ thể tan ra cũng có thể phục nguyên trong nháy mắt, không có vấn đề gì lớn.

Còn phân thân Ma thần Huỳnh Hoặc, sau khi thi triển đòn tấn công khả bố như vậy đương nhiên là thi cốt vô tồn, hoàn toàn biến mất khỏi mảnh thiên địa này.

Trận chiến này, hắn đã thắng!

Nghe thấy lời của bản tôn Ma thần Huỳnh Hoặc, Lâm Nguyên chỉ lạnh lùng nhìn y một cái, đơn giản nói một câu: "Mối thù hôm nay, ngày sau ta ắt sẽ báo." Trận chiến này tuy hắn thắng nhưng cũng coi là thảm thắng.

Dẫu sao đối phương cũng là tồn tại Hỗn Độn Cảnh!

Nhưng lần sau, Ma thần Huỳnh Hoặc chưa chắc đã gặp may như vậy.

Trong thế giới Hồng Hoang này, chỉ cần tìm được đủ khí bản nguyên và bản nguyên đại đạo ma thần, hắn có thể thăng tiến thần tốc.

Đợi đến khi Ma thần Huỳnh Hoặc xuất hiện lần nữa, có lẽ Lâm Nguyên đã đuổi kịp cảnh giới của y.

Mà khi giao chiến cùng cảnh giới, bất kể đối phương là ai, Lâm Nguyên đều có lòng tin sẽ nghiền nát trực tiếp!

Đối mặt với sự đe dọa này, bản tôn Ma thần Huỳnh Hoặc không biết vì sao trong lòng lại chợt lạnh, dâng lên một tia sợ hãi.

Nhưng ngay sau đó y đại nộ, đè nén nỗi sợ đó xuống, lạnh giọng nói: "Ngươi tưởng rằng đối với kẻ nắm giữ Lực chi pháp tắc như ngươi, chúng ta sẽ cho ngươi cơ hội từ từ trưởng thành sao?

Đừng ngây thơ!

Hôm nay chuyện ngươi nắm giữ Lực chi pháp tắc đã bại lộ, tiếp theo các ma thần chúng ta sẽ dốc toàn lực để truy sát ngươi!" Lâm Nguyên điềm nhiên nói: "Lời đe dọa như vậy không dọa được ta đâu.

Giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn có lôi đình hỗn độn ngăn cách, trong thời gian ngắn, ai trong các ngươi có thể thực sự hạ giới?" Ma thần Huỳnh Hoặc cười dài: "Chúng ta không thể đích thân hạ giới thì không có thủ đoạn đối phó ngươi sao?

Đừng xem thường bố cục vạn cổ của các ma thần chúng ta!" Lâm Nguyên hỏi: "Bố cục gì?" Ma thần Huỳnh Hoặc cười lạnh: "Muốn thăm dò thông tin từ ta sao?

Si tâm vọng tưởng!

Tuy nhiên, ta cũng có thể cho ngươi biết một tin, không bao lâu nữa, ngươi sẽ trở thành kẻ thù của cả thế giới!" Ầm ầm!

Nói đến đây, lối thoát hỗn độn rung chuyển dữ dội, từng mảng sụp đổ cho đến cuối cùng phát ra tiếng nổ lớn, biến mất hoàn toàn.

Lâm Nguyên còn định thăm dò thêm thông tin từ miệng Ma thần Huỳnh Hoặc, thấy cảnh này cũng đành chịu.

Nghĩ đến lời nói vừa rồi của y, hắn không khỏi lầm bầm.

"Kẻ thù của cả thế giới?" Trong câu nói này của Ma thần Huỳnh Hoặc lộ ra một điềm báo bất tường, khiến lòng người bất an, không biết phía sau rốt cuộc có âm mưu gì.

Lâm Nguyên tuy thoáng chút bất an nhưng cũng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Tính cách của hắn vốn là vậy, xử sự không kinh hãi, gặp chuyện gì cũng có thể giữ được bình tĩnh.

"Hiện nay thiên địa Hồng Hoang dị biến, là một thời đại đại tranh, cường giả xuất hiện lớp lớp, lại còn có các Ma thần Hỗn Độn nhòm ngó, việc chính yếu vẫn là nâng cao thực lực bản thân!" Hắn thầm nghĩ.

Chuyến đi dãy núi Thương Mãng lần này, thu hoạch của hắn có thể nói là khổng lồ, dung hợp hơn mười loại bản nguyên đại đạo ma thần, còn dung hợp nhiều thần vật bản nguyên Hồng Hoang, khiến cảnh giới của hắn đột phá tới Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên.

Hơn nữa, cuộc giao phong với hai cao thủ Thập Trọng Thiên là Kiếm Thảo, Thạch Nhân và trận chiến kinh hoàng với phân thân Hỗn Độn Cảnh của Ma thần Huỳnh Hoặc cũng mang lại cho hắn lợi ích không nhỏ, nhận được rất nhiều cảm ngộ.

Hồng Hoang hiện nay rộng lớn vô biên, những vùng đất thần thánh

như dãy núi Thương Mãng chắc chắn còn rất nhiều, và khi trời đất tiếp tục biến hóa, chắc chắn sẽ còn những nơi thần diệu hơn nữa.

Chỉ một dãy núi Thương Mãng đã mang lại lợi ích lớn như vậy, nếu có thể đi khắp thiên hạ, thu hết các vùng đất dị biến vào túi, thực lực của hắn sẽ tăng tiến đến mức không thể tin nổi.

Đến lúc đó, dù Ma thần Hỗn Độn có thực sự hạ giới thì đã sao?

Chương 349

Cứ trấn áp như thường!

"Chủ nhân, chủ nhân!" Lâm Nguyên đang trầm tư thì Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy trận chiến kết thúc liền lao tới, vỗ đôi cánh Thần Hoàng đỏ rực lượn quanh Lâm Nguyên, khuôn mặt mèo đầy vẻ phấn khích.

"Ngài quá lợi hại!

Thực sự quá lợi hại!

Đó là tồn tại Hỗn Độn Cảnh đấy!

Ngài vậy mà có thể đánh bại y!

Chiến tích này nếu truyền vào thế giới hỗn độn chắc chắn sẽ làm rơi hết tròng mắt người ta!

Những bá chủ, cự đầu đó đều phải há hốc mồm kinh ngạc!" Lâm Nguyên mỉm cười nói: "Cái này cũng phải đa tạ ngươi, nếu không học được Nguyên Thuật từ chỗ ngươi, lúc này ta nói không chừng đã chết dưới Huỳnh Hoặc Đạo Giải đại thần thông kia rồi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng xua móng vuốt: "Chủ nhân nói vậy làm ta hoảng sợ quá, mọi thứ của ta đều là của chủ nhân, dâng hiến Nguyên Kinh là bổn phận của ta, là việc ta nên làm." Lâm Nguyên cười cười, nhớ lại chuyện Ma thần Huỳnh Hoặc nói liên quan đến Lực chi pháp tắc, liền hỏi: "Lúc nãy khi ta giao chiến với tôn ma thần kia, y nói Lực chi pháp tắc là một loại cấm kỵ, bất kỳ sinh linh nào tu luyện pháp tắc này đều phải chết, ngươi có biết nguyên nhân là gì không?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu ngơ ngác lắc đầu: "Cái này ta cũng không rõ, bí mật này chắc chắn là thứ ở tầng thứ rất cao, e rằng chỉ có những ma thần đứng đầu mới biết được đôi chút." Lâm Nguyên nghe vậy cũng đành chịu, xem

ra chỉ có thể để sau này tự mình khám phá.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu lúc này dùng móng mèo chỉ ra phía ngoài dãy núi Thương Mãng, nói: "Chủ nhân, những sinh linh kia nên xử lý thế nào?" Nó chỉ vào những cường giả đã kéo đến đây trước đó do sự biến động ở vùng lõi dãy núi Thương Mãng, trong đó có rất nhiều kẻ đã dung hợp bản nguyên đại đạo ma thần.

Lúc nãy bọn chúng đều đứng ngoài rìa dãy núi quan chiến, dẫu sao đây cũng là một trận chiến vĩ đại chưa từng có nên không ai nỡ rời đi.

Bây giờ thấy trận chiến kết thúc, bọn chúng đang lén lút bỏ chạy, không dám thở mạnh một cái.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy Lâm Nguyên dường như không chú ý đến bọn chúng nên mới lên tiếng nhắc nhở.

"Không cần lo lắng, bọn chúng không một ai chạy thoát được đâu." Lâm Nguyên chỉ khẽ mỉm cười.

Vừa dứt lời.

Uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh!

Ở phía ngoài dãy núi Thương Mãng, đại địa chấn động, từng luồng nguyên khí bốc thẳng lên trời hóa thành những lồng giam, nhốt tất cả các cường giả quan chiến vào bên trong.

Những cường giả đỉnh tiêm đó đều đại kinh thất sắc, trong đó có những sinh linh đáng sợ đã dung hợp bản nguyên đại đạo ma thần đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên trở lên, tất cả đều gầm thét tấn công lồng giam.

Thế nhưng lồng giam đó quá kiên cố, chằng chịt đạo văn dày đặc, bất kể thần thông mạnh mẽ đến đâu cũng khó lòng để lại dù chỉ một vết hằn trắng trên đó.

Trong cơ thể những cường giả này có bản nguyên đại đạo ma thần, mà bản nguyên này lại có ích cực lớn đối với Lâm Nguyên, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

Vì vậy hắn đã trực tiếp vận dùng Nguyên Thuật.

Tuy nói dãy núi Thương Mãng này gần như bị đánh nát, khí bản nguyên cũng tiêu hao quá nửa, nhưng vẫn còn sót lại rất nhiều, ngay cả ở vùng rìa cũng nồng đậm hơn hẳn những nơi khác.

Lâm Nguyên thúc động Nguyên Thuật, uy lực của nó tự nhiên được thể hiện tối đa, vây nhốt bọn chúng từng kẻ một.

Tuy nói giữa đôi bên không có thù oán gì, nhưng trong thời đại đại tranh này không có chỗ cho công đạo và chính nghĩa, hễ thứ trên người các sinh linh này có ích cho hắn thì hắn sẽ lấy đi!

"Thủ đoạn của chủ nhân đúng là kinh thiên địa, khiếp quỷ thần!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn mà thán phục.

Phải biết rằng dãy núi Thương Mãng bao la vô tận, rộng chín nghìn tỷ dặm, khoảng cách xa xôi như vậy mà Lâm Nguyên chỉ búng tay một cái đã bố trí được Nguyên Thuật đáng sợ, đúng là thần kỳ đến cực điểm!

Tuy nhiên, những sinh linh trong lồng giam kia thì không có tâm trạng đâu mà tán thưởng, tất cả đều phẫn nộ, thi nhau chửi bới yêu cầu Lâm Nguyên thả bọn chúng ra.

"Ta cho các ngươi hai sự lựa chọn." Ánh mắt Lâm Nguyên bình thản, quét nhìn bọn chúng một lượt rồi nói: "Lựa chọn thứ nhất: quy thuận ta, đồng thời tách bản nguyên đại đạo ma thần đã dung hợp ra khỏi cơ thể, ta sẽ không làm khó các ngươi." Hắn đang định nói tiếp thì những sinh linh trong lồng giam lập tức nhốn nháo, thi nhau gầm lên: "Tách bản nguyên đại đạo ma thần?

Ngươi có biết làm vậy dù không chết cũng mất nửa cái mạng, thực lực sẽ giảm sút nghiêm trọng không!

Chúng ta tuyệt đối không đời nào đồng ý!" "Vậy các ngươi muốn chọn cái thứ hai sao?" Lâm Nguyên cười lên.

"Cái thứ hai là gì?" Một con Thanh Thiên Bằng cảm thấy bất an, vội vàng hỏi.

"Giết các ngươi, rồi mới lấy bản nguyên đại đạo ma thần." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Câu nói này tuy đơn giản nhưng khi thốt ra, bầu trời đất bỗng chốc im lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

Những sinh linh trong lồng giam đều hiểu ra rằng Lâm Nguyên tuyệt đối nghiêm túc, không hề nói đùa.

Nếu tiếp tục kháng cự, cái chờ đợi bọn chúng sẽ là hồn bay phách tán.

"Ta... ta nguyện ý..." Sau một lúc lâu, một con Sư Đầu Cự Khuyển run rẩy vì sợ hãi lên tiếng, nó thúc động đạo tắc trong cơ thể, ép một đoàn bản nguyên đại đạo ma thần ra khỏi người rồi ném cho Lâm Nguyên.

Ngay khi đoàn bản nguyên đó rời khỏi cơ thể, khí tức của nó suy giảm nhanh chóng, chớp mắt đã rớt từ Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên xuống nhất trọng thiên.

Lâm Nguyên nhận lấy đoàn bản nguyên đại đạo đó, nhìn về phía những lồng sắt khác hỏi: "Còn các ngươi thì sao?" Đám sinh linh nhìn nhau, đã có kẻ mở đầu thì bọn chúng cũng không dám do dự thêm nữa.

Im lặng một hồi, tất cả đều lần lượt tách bản nguyên đại đạo ma thần ra ném cho Lâm Nguyên.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy bọn chúng đều trưng ra bộ mặt ủ rũ, hắc hắc cười nói: "Các ngươi căn bản không biết mình may mắn đến mức nào đâu, có thể theo hầu chủ nhân chính là vinh dự cả đời của các ngươi đấy!" Lâm Nguyên không quan tâm đến những thứ khác, hắn phẩy tay một cái trong không trung, từng đoàn bản nguyên đại đạo ma thần giống như những mặt trời nhỏ lơ lửng, bao quanh hắn.

Dẫn đầu đương nhiên là bản nguyên Kiếm chi đại đạo và Thánh nhân đại đạo!

Đạo vận như biển nhấn chìm trời cao, tạo thành một cảnh tượng vô cùng hùng tráng, hư không vang rền như thể Ma thần Hỗn Độn thực sự hạ giới, vô cùng khủng khiếp.

Tổng số cộng lại có tới hai mươi mốt đoàn!

Trước đó hắn đã dung hợp mười ba loại bản nguyên đại đạo ma thần như Hỗn Độn Cự Côn, Ma Thần Mặt Trăng, Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng...

Nếu cộng thêm hai mươi mốt loại này, hắn sẽ dung hợp được tổng cộng ba mươi bốn loại đại đạo ma thần!

Tuy nhiên, trong trận đại chiến với Huỳnh Hoặc Ma Thần trước đó, hắn đã chịu một số vết thương, nhưng Lâm Nguyên dù sao cũng sở hữu căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, khả năng khôi phục mạnh mẽ đến mức khó lòng tưởng tượng, chỉ trong thời gian ngắn đã trở lại trạng thái đỉnh phong.

Do đó, lúc này sau khi thu thập được tất cả bản nguyên đại đạo Ma Thần, hắn không hề trì hoãn, lập tức ngồi xếp bằng giữa hư không, nạp toàn bộ vào trong cơ thể bắt đầu luyện hóa.

Trước đó hắn đã từng dung hợp nhiều lần, đối với quá trình này đã vô cùng quen thuộc.

Theo từng đoàn bản nguyên đại đạo Ma Thần xông vào cơ thể, những đại đạo khác biệt này bắt đầu xung đột, ngay sau đó hắn thôi động Lực chi pháp tắc, trấn áp từng cái một rồi triệt để dung hợp.

Khi quá trình dung hợp hoàn thành, vô số đạo vận như sóng dữ biển khơi ngút trời trỗi dậy, vỗ đập vũ trụ, lay chuyển càn khôn, khiến cả thế giới phải run rẩy.

Oành oành oành!

Một cảnh tượng vô cùng đáng sợ hiện ra, sau lưng Lâm Nguyên, từng điều đại đạo trường hà ngưng tụ, sóng sau đè sóng trước, trong đó có ba mươi bốn điều đại đạo trường hà đặc biệt rực rỡ lóa mắt, hơn nữa ở cuối mỗi điều đại đạo trường hà đều có một tôn Hỗn Độn Ma Thần vĩ ngạn đứng sừng sững, khí thôn hoàn vũ.

Chư thiên Ma Thần vây quanh, tôn thêm vẻ uy nghiêm cho Lâm Nguyên như một vị chúa tể Hỗn Độn chí cao vô thượng.

Tu vi của Lâm Nguyên cũng vào lúc này thăng cấp, từ Hỗn Nguyên cảnh thất trọng thiên sơ kỳ lên đến trung kỳ, rồi hậu kỳ, cuối cùng thế mà đột phá đến Hỗn Nguyên thất trọng thiên đại viên mãn mới dừng lại!

Chủ yếu là lần này số lượng đại đạo Ma Thần dung hợp thực sự quá nhiều, tổng cộng có tới hai mươi ba loại, trong đó còn có Kiếm chi đại đạo và Thánh Linh đại đạo là những đạo tắc cường đại xếp hạng hàng đầu!

Giữa thiên địa, đạo âm vang rền, chấn động quá khứ tương lai, khiến vùng đại địa hạo hãn này sinh ra đủ loại dị tượng.

Từng khối lục địa khổng lồ ầm ầm ngưng tụ lại, núi non mọc lên từ mặt đất, cỏ cây dây leo từ đó sinh trưởng, trong nháy mắt đã xanh tươi tốt tươi.

Chỉ trong vòng nửa ngày, vùng đại địa bị hủy diệt này dưới ánh hào quang chiếu rọi thế mà đã khôi phục hơn một nửa, bản nguyên chi khí lan tỏa, hiện ra một cảnh tượng tiên cảnh tường hòa, thần thánh và hùng vĩ.

Chương 350

"Đây là thủ đoạn bậc nào?

Trong cái búng tay mà cứ như khai thiên tích địa vậy!" Bên ngoài dãy núi Thương Mãng, những sinh linh bị nhốt trong lồng giam thấy cảnh này đều kinh hãi khôn cùng, đầu óc ong ong, tâm tư hỗn loạn.

Quá hùng vĩ, một vùng thiên địa bị trận chiến khủng khiếp hủy diệt thế mà trong thời gian ngắn đã được tu phục, tái tạo càn khôn, lần nữa trở thành một thánh địa tu hành.

Phải biết rằng Hồng Hoang hiện tại đã tiến hóa gấp cả thiên vạn lần, bất kỳ một tấc đất nào cũng sở hữu vô lượng thần năng, muốn tu phục nếu không có đại thần thông thì căn bản không làm được.

Huống chi là tu bổ một vùng địa vực rộng lớn như thế!

Hiển nhiên thủ đoạn của Lâm Nguyên đã đạt đến tầng thứ mà họ không thể tưởng tượng nổi, như một đỉnh núi đại đạo, họ ngước nhìn lên cũng không thấy đỉnh, chỉ có thể thấy mây trắng vờn quanh sườn núi.

Đến lúc này, những sinh linh vốn còn chút không phục trong lòng đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục, họ thi nhau nhớ lại lời Vạn Mệnh Hoàng Miêu vừa nói.

Có lẽ, có thể đi theo Lâm Nguyên thực sự sẽ là vinh dự lớn nhất trong đời họ! "Rất nhiều đại đạo đều ngưng tụ đến tầng thứ đỉnh tiêm, cộng hưởng lẫn nhau, dường như đã phát sinh một loại biến hóa nào đó." Lâm Nguyên lúc này cảm nhận sức mạnh trong cơ thể, lòng có chút kinh ngạc.

Hắn có thể cảm nhận được, khi các đại đạo Ma Thần dung hợp

càng nhiều, hắn sử dụng những đạo tắc này lại càng thêm đắc tâm ứng thủ.

Hơn nữa, thấp thoáng hắn dường như có thể nhìn thấy, phía trước có một cây Đạo Thụ khổng lồ khó lòng hình dung sừng sững, trên cây nở đầy những đóa hoa rực rỡ.

Hoa nở rồi tàn, sau đó ngưng tụ thành từng viên đại đạo quả thực óng ánh, trĩu nặng trên cành.

Đó là một bức tranh vô cùng mỹ lệ, chỉ cần thoáng nhìn qua một cái cũng đủ khiến tâm thần mê đắm.

Nhưng ngay sau đó, bức tranh này biến mất, thậm chí ký ức trong não bộ Lâm Nguyên cũng bắt đầu mờ nhạt, thế mà rất khó để nhớ lại tình hình vừa rồi.

Hắn thầm kinh hãi nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại, suy tư một lát đã có suy đoán đại khái. "Có lẽ đây là thần giác bản năng của ta đang phát huy tác dụng!

Chí thành chi đạo có thể tiên tri!

Tu hành đến tầng thứ nhất định, trong minh minh có thể nhìn thấy một số cảnh tượng tương lai!" "Mà cây Đạo Thụ khổng lồ trĩu nặng quả kia, chẳng lẽ dự báo con đường tu hành tương lai của ta sao?

Có lẽ đó chính là Đạo Thụ ta sẽ ngưng tụ ra sau khi đạp chân vào Hỗn Độn cảnh." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Lúc này trán hắn phát sáng, sức mạnh nguyên thần hạo hãn vô biên như sóng dữ gầm thét, phát ra tiếng nổ vang, cưỡng ép tái hiện cảnh tượng vừa thấy.

Tuy nhiên cũng chỉ tái hiện được trong chớp mắt đã triệt để sụp đổ, Lâm Nguyên còn cảm thấy nguyên thần một trận đau nhói như muốn nứt ra.

Hắn lập tức biết cách làm này đã dẫn đến phản phệ, bèn không tiếp tục tìm tòi nữa mà nhìn về phía Vạn Mệnh Hoàng Miêu hỏi: "Ngươi hiểu biết thế nào về Đạo Thụ?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội đáp: "Tu hành đến Hỗn Độn cảnh, đạo tắc thăng hoa liền có thể ngưng tụ thành cây.

Sau khi Đạo Thụ thành hình có thể kết ra một đóa đại đạo chi hoa, nếu tiến thêm một bước, hoa nở rộ sẽ hóa thành một viên Đạo Quả!

Một khi thực sự ngưng tụ ra Đạo Quả, đó chính là bá chủ trong hàng Hỗn Độn Ma Thần, tồn tại cấp độ cự đầu." "Mỗi gốc Đạo Thụ chỉ có một viên Đạo Quả thôi sao?" Lâm Nguyên hỏi.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu cười: "Chuyện đó là đương nhiên." "Ngươi đã từng nghe nói về cây Đạo Thụ nào kết đầy Đạo Quả chưa?" Lâm Nguyên tiếp tục hỏi. "Đầy cây Đạo Quả?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu ngẩn ra, sau đó bật cười: "Làm sao có thể!

Ngay cả những Ma Thần xếp hạng mười vị trí đầu như Vận Mệnh, Nhân Quả cũng không thể có Đạo Thụ như vậy, điều đó trái với lẽ thường.

Chủ nhân, ngài thử nghĩ xem, có thể ngưng tụ ra một viên Đạo Quả đã là bá chủ Ma Thần rồi, nếu cả cây đều là Đạo Quả thì phải khủng bố đến mức nào?

Tuyệt đối là tồn tại phạm quy!

Giữa thiên địa sẽ không cho phép có sự vật nghịch thiên như vậy..." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nói đến đây thì khựng lại, nó vốn định nói sự vật nghịch thiên như thế không thể tồn tại, nhưng đột nhiên nó nghĩ đến Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên là người có thể dựa vào Lực chi pháp tắc để dung hợp nhiều loại đại đạo Ma Thần!

Nếu có một ngày hắn thu phục được hàng trăm hàng ngàn loại đại đạo Ma Thần, đều đột phá đến tầng thứ thâm sâu của Hỗn Độn cảnh, chẳng phải sẽ sở hữu một gốc Đạo Thụ đầy quả sao?

Trong chớp mắt, Vạn Mệnh Hoàng Miêu hít vào một ngụm khí lạnh, cơ thể run rẩy như bị điện giật.

Nếu chuyện đó thực sự xảy ra, thực lực của Lâm Nguyên có thể đạt đến mức độ khủng bố nào?

Thật không dám tưởng tượng!

Lâm Nguyên lúc này cũng ý thức được điểm này, trầm giọng tự nhủ: "Xem ra suy đoán của ta là chính xác, ta đã bước lên một con đường vô địch." Có điều, dù đây là con đường vô địch nhưng rõ ràng cũng đầy rẫy hung hiểm khôn cùng, có thể nói là mỗi bước đều đầy sát cơ, sẽ xảy ra những xung đột trực tiếp và thảm khốc nhất với các Hỗn Độn Ma Thần!

Bởi lẽ những bản nguyên đại đạo Ma Thần kia đều là thứ mà Hỗn Độn Ma Thần đã bố cục vạn cổ mới đưa vào Hồng Hoang, mục đích là để bồi dưỡng thế lực của chính mình trong Hồng Hoang, để tương lai có thể thực sự giáng lâm xuống thế giới này!

Nếu hắn nuốt chửng và dung hợp tất cả những bản nguyên đại đạo đó, chẳng phải là phá hỏng kế hoạch của tất cả Ma Thần sao?

Một lúc đắc tội với toàn bộ Hỗn Độn Ma Thần, nghĩ thôi cũng thấy tê dại da đầu.

Nhưng Lâm Nguyên đã chọn con đường này thì không thể bỏ cuộc, mắt hắn lóe lên tia lạnh lẽo, xem ra sắp tới phải tranh thủ thời gian, cố gắng dung hợp thêm nhiều đại đạo Ma Thần nữa trong thời gian ngắn nhất! "Hiện nay Hồng Hoang rộng lớn vô cùng, dù ta nắm giữ sức mạnh Thiên Đạo lại có thêm Bàn Cổ Chân Nhãn cũng chỉ có

thể tìm kiếm trong một phạm vi nhỏ, không thể nắm bắt toàn bộ tình báo." "Nhưng dưới trướng ta còn có vô số cường giả Vu tộc, đồng thời còn có vô số kẻ đi theo từ các chủng tộc khác, đây là một thế lực vô cùng bàng đại." "Một thế lực như vậy hành động, dù ở trong Hồng Hoang hạo hãn này cũng có thể tìm kiếm đủ tình báo trong thời gian ngắn nhất!

Giúp ta tìm ra những nơi có bản nguyên nồng đậm tương tự như dãy núi Thương Mãng này!" Lâm Nguyên thầm tính toán.

Trước đó hắn đã phái tất cả người Vu tộc đi khám phá vùng đất tổ lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, giờ chắc đã có thành quả phong phú, đến lúc liên lạc với họ rồi.

Trước khi Hồng Hoang dị biến, đất tổ Vu tộc cũng là một vùng cương thổ cực kỳ rộng lớn, nhưng so với toàn bộ Hồng Hoang thì vẫn vô cùng nhỏ bé.

Thế nhưng hiện nay, chỉ riêng vùng tịnh thổ này thôi đã mở rộng ngang bằng với Hồng Hoang cũ, xuất hiện không biết bao nhiêu vùng đất thần dị, trỗi dậy không biết bao nhiêu cường giả đỉnh phong.

Những sinh linh thập trọng thiên như Kiếm Thảo, Thạch Nhân chắc hẳn có rất nhiều.

Những cường giả Vu tộc như Hậu Thổ, Đế Giang bản thân đã có khí vận kinh thiên, trong vùng cương thổ hạo hãn này nhất định sẽ gặp kỳ ngộ liên tục, thu hoạch kinh người.

Sau khi tách khỏi các cường giả Vu tộc, Lâm Nguyên đã bàn bạc phương thức liên lạc với họ, lúc này hắn ngồi xếp bằng dưới đất, thôi động sức mạnh Thiên Đạo.

Ầm ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, Thiên Đạo trường hà hiện ra, sóng

cuộn mênh mang, vắt ngang trời cao, từng đợt sóng khổng lồ vỗ vào thời không vạn cổ, đạo vận hung dũng, lay động càn khôn.

Lâm Nguyên tâm niệm khẽ động, hòa nhập vào Thiên Đạo trường hà, dựa vào sức mạnh Thiên Đạo này cảm tri thế giới Hồng Hoang.

Trước đó hắn đã để lại một đạo Thiên Đạo lạc ấn trên người bọn họ, lúc này thông qua Thiên Đạo có thể lập tức kích hoạt lạc ấn, dù cách xa vô tận cũng có thể giao tiếp.

Nếu là ở Hồng Hoang trước kia, hắn thậm chí không cần để lại lạc ấn, chỉ cần dựa vào Thiên Đạo trường hà là có thể biết rõ mọi động tĩnh.

Bây giờ thì không được nữa, sau khi Hồng Hoang dị biến, Thiên Đạo chịu hạn chế khắp nơi, tuy vẫn còn nhiều điểm thần dị nhưng không còn toàn năng như trước. "Cũng không biết hiện tại Hồng Quân đang ở trạng thái nào..." Sau khi thôi động Thiên Đạo trường hà, Lâm Nguyên tự nhiên có thể cảm tri được lạc ấn của Hồng Quân bên trong.

Hắn cưỡng ép xâm nhập vào Thiên Đạo nhưng không chiếm được toàn bộ quyền kiểm soát, chỉ có được một nửa, nửa còn lại vẫn nằm trong tay Hồng Quân.

Thiên địa Hồng Hoang dị biến, đạo tắc quang vũ bao phủ toàn thế giới, bản nguyên chi khí lan tỏa càn khôn vũ trụ, bản nguyên đại đạo Ma Thần xuất hiện khắp nơi, tất cả những điều đó tạo nên vô số cường giả.

Một hòn đá, một ngọn cỏ đều có thể bước chân vào cảnh giới chí cao.

Chương 351

Mà những sinh linh vốn dĩ đã rất mạnh tự nhiên cũng nhờ đó mà đạt được lợi ích không tưởng!

Hồng Quân, Dương Mi, rồi Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, v.v., tu vi của họ chắc chắn sẽ tăng vọt.

Và các đệ tử dưới trướng các Thánh nhân như Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, tứ đại đệ tử của Tiệt Giáo, Tùy Thị Thất Tiên, đám Bồ Tát dưới trướng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, hay các Thái Cổ Yêu Thánh của Yêu tộc, nói không chừng cũng có thể phá vỡ gông xiềng, thành tựu Hỗn Nguyên chi đạo.

Thậm chí vượt qua cả Tam Thanh hay Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng không phải là không thể.

Bởi lẽ thế giới này đã điên cuồng đến cực điểm, một hòn đá cũng có thể trở thành cường giả thập trọng thiên thì chuyện điên rồ gì cũng có thể xảy ra.

Những thế lực này thiên sinh đã đối địch với Vu tộc, nếu trưởng thành lên sẽ trở thành một mối đe dọa khó lường.

Mối đe dọa Lâm Nguyên đang đối mặt không chỉ là Hỗn Độn Ma Thần mà còn là những sinh linh bản thổ này!

Nếu những sinh linh bản thổ này lại liên thủ với Hỗn Độn Ma Thần thì thật không dám tưởng tượng nổi!

Nghĩ tới đây Lâm Nguyên bất giác nở nụ cười khổ, cảm thấy có chút bất lực.

Khó khăn lắm mới đánh bại được Hồng Quân, thực lực về cơ bản đã hoành áp Hồng Hoang, vô địch thiên cổ, cuối cùng trở thành chúa tể thế giới này!

Kết quả là thiên địa dị biến, Hỗn Độn Ma Thần xâm nhập, khiến tình hình hiện tại còn nguy hiểm hơn trước gấp vạn lần!

Hắn lắc đầu xua tan tạp niệm, bắt đầu liên lạc với các cường giả Vu tộc.

Lạc ấn trên người Hậu Thổ, Đế Giang được kích hoạt, lập tức có hồi đáp, vô số thông tin thông qua Thiên Đạo trường hà ùa vào não bộ Lâm Nguyên.

Với cảnh giới hiện tại, việc xử lý nhiều cuộc hội thoại cùng lúc đối với hắn quá đơn giản.

Hắn nói ngắn gọn về trải nghiệm ở dãy núi Thương Mãng rồi bảo: "Ta hiện tại cần tìm kiếm những nơi có cơ duyên đỉnh tiêm tương tự Thương Mãng.

Nay dấu chân các ngươi đã khắp vùng cương thổ, chắc hẳn biết một số tình báo, hãy cho ta hay." Các cường giả Vu tộc nghe xong đều cố gắng nhớ lại, nhưng phần lớn họ chỉ đang khám phá những nơi thần dị bình thường, vì nơi đẳng cấp như Thương Mãng thực sự quá ít, phải có vận khí nghịch thiên mới tình cờ gặp được, hiện tại chỉ có thể truyền về một số thông tin không mấy hữu ích.

Lâm Nguyên thấy vậy cũng đành bất lực, dặn họ sau này lưu ý thêm.

Vu tộc dù sao cũng là một thế lực khổng lồ, cường giả đông đảo lại có nhiều kẻ đi theo, một khi thực sự quyết tâm làm việc gì đó sẽ sớm có thành quả nên Lâm Nguyên không vội.

Sau đó hắn chuẩn bị cắt đứt liên lạc.

Nhưng đột nhiên lúc này Cửu Phượng truyền đến một tin nhắn: "Vu Thánh đại nhân, đệ nhớ ra một tình báo, chỉ là không biết thực hư thế nào." Lâm Nguyên cười nói: "Không sao, tỷ cứ nói nghe xem." Cửu Phượng nói: "Ở hướng Tây Bắc Bất Chu Sơn có một ngọn núi mang cái tên rất khoa trương là Thiên Đế Sơn.

Vì cái tên này nên gần đây có một số cường giả thập trọng thiên đến thám hiểm, nhưng không phát hiện được gì, chỉ là một nơi thần dị rất bình thường nên đã rời đi.

Tuy nhiên, có một vị cường giả thập trọng thiên sau khi vào trong thì không bao giờ trở ra nữa, hoàn toàn mất tích!

Chuyện này đã gây ra chấn động lớn trong khu vực đó." "Ồ?" Lâm Nguyên nghe xong tâm niệm khẽ động.

Thiên Đế Sơn hắn cũng đã từng nghe qua.

Trong cuốn "Hồng Hoang Kinh" ghi chép về sản vật sơn hải có viết: Cách Bất Chu Sơn ba trăm năm mươi tỷ dặm về phía Tây là núi Thiên Đế, trên núi nhiều cây Nammu và cây đa, dưới núi có cỏ Gian Huệ.

Có thú ở đó, hình dáng như con chó, tên gọi Khê Biên.

Ngoài cái tên kỳ lạ thì đây chỉ là một ngọn núi lớn bình thường dễ thấy ở Hồng Hoang.

Nhưng giờ đây, một cường giả thập trọng thiên thế mà lại mất tích bên trong?

Lâm Nguyên suy nghĩ một lát rồi quyết định đến Thiên Đế Sơn xem thử, nếu nơi đó thực sự có gì bất thường, với Bàn Cổ Chân Nhãn của mình chắc chắn hắn sẽ nhìn ra.

Sau đó hắn nhìn về phía những sinh linh trong lồng giam ngoài núi Thương Mãng, suy nghĩ giây lát rồi giải khai trói buộc cho họ. "Các

ngươi đã quy thuận ta thì tiếp theo ta giao cho các ngươi một nhiệm vụ: đi tìm những nơi thần dị đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, tìm được rồi chỉ cần gọi tên ta trong lòng là có thể liên lạc với ta." Lâm Nguyên nói.

Nhóm sinh linh này tu vi không yếu, ít nhất đều là Hỗn Nguyên cảnh, mười mấy kẻ bị tước đoạt bản nguyên đại đạo Ma Thần tuy tu vi giảm sút nhưng căn cơ vẫn còn, lại từng trải nghiệm trạng thái cảnh giới cao nên sau này tự nhiên sẽ tu hành lên cao hơn, có thể coi là một lực lượng hữu dụng. "Chúng ta tuân mệnh!" Nhóm sinh linh đồng thanh đáp.

Lâm Nguyên không để lại thủ đoạn khống chế nào trên người họ, nhưng trong lòng họ đã thực sự coi hắn là chủ nhân.

Chủ yếu là vì thực lực của Lâm Nguyên quá kinh người, diệt sát Kiếm Thảo, Thạch Nhân, giết phân thân Huỳnh Hoặc Ma Thần, có thể búng tay giam cầm tất cả bọn họ, những thủ đoạn này thực sự không thể tưởng tượng nổi.

Theo chân một tồn tại như vậy chắc chắn là cực kỳ có tiền đồ.

Vút vút vút!

Nói xong nhóm sinh linh liền bay đi khắp tám hướng, vừa tìm kiếm cơ duyên cho mình vừa giúp Lâm Nguyên tìm tình báo về những vùng đất thần dị.

Lâm Nguyên liếc nhìn dãy núi Thương Mãng một lượt.

Sau trận đại chiến kịch liệt này tuy nơi đây vẫn còn sót lại một ít bản nguyên chi khí nhưng không còn nhiều, ở lại cũng không ích gì, hắn lập tức dẫn theo Vạn Mệnh Hoàng Miêu lên đường đến Thiên Đế Sơn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu dù sao cũng đến từ thế giới Hỗn Độn, biết

nhiều tình báo, thực lực bản thân cũng khá, coi như một trợ thủ tốt.

Tuy nhiên vừa chuẩn bị rời đi thì dị biến đột nhiên xảy ra.

Ầm ầm!

Ở nơi cực kỳ cao xa, một dòng sông bàng đại hiện ra, tỏa ra hơi thở vận mệnh, từng đợt sóng cuộn trào vỗ vào cõi Hỗn Độn vô ngần, hùng vĩ đến cực điểm.

Lâm Nguyên ngẩng đầu nhìn lên không khỏi giật mình, vì đó chính là Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà!

Quá hạo đại, trường hà vắt ngang không trung Hồng Hoang, lún sâu vào vũ trụ, hùng vĩ hơn Thiên Đạo trường hà gấp ức vạn lần.

Lúc này trong đại thiên thế giới, trong vũ trụ Hồng Hoang, tất cả sinh linh ngẩng đầu lên đều có thể thấy dòng sông vận mệnh vô biên vô tận này, sức mạnh hùng vĩ của nó khiến lòng người run sợ!

Trong trường hà là từng đạo lạc ấn Ma Thần đứng sừng sững giữa ức vạn con sóng.

Có thể thấy Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng tung cánh, Thái Hư Cổ Long gào thét, Huỳnh Hoặc Ma Thần tỏa ra ánh huyết quang đỏ rực...

Tất cả đều phát ra hơi thở chí cường, hoành áp quá khứ tương lai khiến người ta lạnh gáy, linh hồn như muốn nổ tung.

Ầm ầm ầm ~~~ Dòng sông này phát ra tiếng nổ lớn như muốn chen vào thế giới Hồng Hoang.

Trường hà va chạm với thế giới Hồng Hoang, sương mù vô biên bùng phát, cuộn trào dữ dội.

Mọi người đều kinh hãi không biết chuyện gì đang xảy ra, chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Thần muốn xâm lược?

Hay thế giới Hồng Hoang lại sắp phát sinh dị biến một lần nữa?

Ong ~~~ Một luồng dao động huyền diệu từ Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà khuếch tán ra, lan tỏa khắp vũ trụ Hồng Hoang, nhấn chìm cả thiên địa.

Ngay sau đó giữa Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà và thế giới Hồng Hoang như có thêm một cây cầu nối liền qua lớp sương mù, kết nối hai thế giới.

Rồi một giọng nói lạnh lùng uy nghiêm vô biên như sấm nổ vang lên bên tai mọi người, làm rung chuyển cả màng nhĩ. "Ba ngàn Ma Thần có chỉ: Vu tộc Vu Nguyên tự ý tu hành cấm kỵ chi đạo, tội không thể tha!

Chương 352

Nay phát bố Ma Thần Truy Sát Lệnh!

Nếu ai đánh chết được Vu Nguyên có thể tùy chọn một Ma Thần bái làm sư tôn, đồng thời ban thưởng một món Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo, ba viên Hỗn Độn cấp thần đan, một gốc Hỗn Độn kỷ linh căn." Ầm!

Sau khi giọng nói dứt hẳn, trong thế giới Hồng Hoang này, tất cả sinh linh đã tiếp xúc với đạo tắc quang vũ, dung hợp bản nguyên đại đạo, đạo tắc trong cơ thể đều cuộn trào.

Ngay sau đó thế mà hiện ra một tờ pháp chỉ vàng rực xuất hiện trong não bộ của mỗi người.

Lâm Nguyên đã dung hợp ba mươi tư loại bản nguyên đại đạo Ma Thần, lúc này trong cơ thể hắn cũng có ức vạn đạo vận cuộn trào, ba mươi tư tờ pháp chỉ vàng rực hiện ra trong não hắn, cứ thế nằm ngang ở đó!

Mỗi một văn tự đều lấp lánh ánh vàng, tràn đầy ý vị uy nghiêm và bá đạo, giống như một tôn Hỗn Độn Ma Thần đích thân giáng lâm, cực kỳ uy hiếp khiến tâm thần run rẩy.

Oành!

Khoảnh khắc này Hồng Hoang chấn động, dấy lên sóng dữ kinh thiên!

Tất cả sinh linh đều sững sờ, há hốc mồm kinh ngạc. "Chuyện gì vậy?

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần thế mà liên thủ phát lệnh truy sát Vu Nguyên!

Vu Nguyên đó rốt cuộc đã làm chuyện gì mà gây ra cơn thịnh nộ đáng sợ như vậy?" "Đây là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đấy!

Mỗi một vị đều mạnh đến cực điểm, nếu thực sự giáng lâm thế giới này chắc chỉ cần búng tay là diệt sạch mọi cường giả!

Vậy mà họ lại cùng đối phó Vu Nguyên!" "Quá đáng sợ, lệnh truy sát cấp độ này ai mà đỡ nổi?

Vu Nguyên tiêu đời rồi, chắc chắn tiêu đời rồi, dù hắn có sức mạnh lớn đến đâu cũng không thể chống lại sự truy sát của cả thế giới!" Ở khắp nơi trong Hồng Hoang, vô số tiếng bàn tán vang lên, sinh linh nào cũng hãi hùng.

Vu Nguyên này cũng quá biết gây chuyện rồi, thế mà khiến ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần phải liên thủ đối phó!

Về phần Hồng Quân, Dương Mi, Tam Thanh hay những tồn tại đối địch với Lâm Nguyên, sau khi nghe thấy đều chấn kinh, rồi sau đó cười cuồng ngạo, hả hê trước tai họa của người khác.

Ngoài ra còn có những ánh mắt vô cùng nóng rực và tham lam.

Không biết bao nhiêu sinh linh lúc này đã nhắm vào Lâm Nguyên.

Bởi lẽ phần thưởng của Ma Thần Truy Sát Lệnh thực sự quá kinh người, có thể tùy chọn một tôn Ma Thần để bái sư.

Nếu có thể bái những Ma Thần như Nhân Quả, Vận Mệnh làm thầy thì địa vị của họ chẳng phải sẽ một bước lên trời sao?

So với phần thưởng này, ngay cả Hỗn Độn thượng phẩm linh bảo hay thần đan, linh căn cũng trở nên mờ nhạt. "Vu Nguyên à... mạng ngươi ta lấy chắc rồi!" Lúc này trên vùng địa đại hạo hãn, không biết bao nhiêu cường giả đang hưng phấn kích động hành động, bắt đầu dò la tung tích của Lâm Nguyên để ra tay đánh giết.

Các cường giả Vu tộc nghe xong thì trước tiên là ngây người, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi nguyên nhân vì sao Lâm Nguyên bỗng chốc trở thành kẻ thù của tất cả Hỗn Độn Ma Thần.

Khả năng kéo thù hận này cũng quá nghịch thiên rồi.

Tiếp đó là lo lắng, nhưng với thực lực của họ cũng chẳng làm được gì, thế là mọi người càng nỗ lực tìm kiếm những vùng đất thần dị đỉnh cấp hơn, đó là điều duy nhất họ có thể làm lúc này.

Còn Vạn Mệnh Hoàng Miêu thì sợ ngây người.

So với sinh linh bản thổ Hồng Hoang, nó càng hiểu rõ sự cường đại của Hỗn Độn Ma Thần hơn.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cùng truy sát, ai mà cản nổi?

Nó suýt nữa thì bật khóc, mình đi theo vị chủ nhân này cũng quá khủng khiếp rồi, mới chỉ là Hỗn Nguyên cảnh thôi mà sao bỗng chốc đã trêu chọc tất cả Ma Thần, trở thành kẻ thù của cả thế giới thế này?

Lâm Nguyên ở đây khi nghe thấy lệnh truy sát, trừ lúc đầu hơi ngạc nhiên thì nhanh chóng bình tĩnh lại, khóe miệng còn hiện lên một nụ cười.

Nghĩ lại thì việc xuất hiện lệnh truy sát này là do Huỳnh Hoặc Ma Thần sau khi trở về đã kể lại chuyện hắn nắm giữ Lực chi pháp tắc cho các Ma Thần khác.

Thế là các Ma Thần liên thủ phát lệnh truy sát này, vừa ra tay đã thi triển thủ đoạn mạnh nhất để bóp chết Lâm Nguyên trong thời gian ngắn nhất. "Xem ra những Ma Thần này quyết tâm làm khó ta rồi.

Đã vậy thì cứ chơi với họ một vố thật ra trò đi." Mắt Lâm Nguyên hiện lên tia lạnh lẽo.

Ầm ầm ầm ~~~ Sau khi ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần phát lệnh truy

sát, Hỗn Độn Vận Mệnh trường hà cũng tan đi, thế giới Hồng Hoang trở lại bình thường.

Chỉ là tờ pháp chỉ vàng rực trong não mọi người không hề biến mất, minh chứng cho thủ đoạn khủng bố siêu việt tưởng tượng của Hỗn Độn Ma Thần.

Lâm Nguyên trực tiếp động dùng Lực chi pháp tắc, hóa thành một thanh trường đao màu xanh lướt qua não bộ, chém vụn ba mươi tư tờ pháp chỉ vàng.

Sau đó hắn suy nghĩ một lát, tâm niệm khẽ động triệu hoán Thiên Đạo trường hà.

Hiện nay Thiên Đạo trường hà không thể bao phủ toàn bộ Hồng Hoang nhưng có thể bao phủ toàn bộ đất tổ Vu tộc.

Đương nhiên diện tích đất tổ Vu tộc hiện nay cũng tương đương với Hồng Hoang trước khi dị biến, vô cùng rộng lớn, đất thần dị và cường giả đỉnh phong nhiều vô số kể.

Ầm ầm ầm ~~~ Thiên Đạo trường hà cuộn trào, sức mạnh Thiên Đạo hạo hãn rót xuống từng ngóc ngách của vùng đại địa này.

Giọng nói lạnh lùng của Lâm Nguyên thông qua Thiên Đạo vang lên bên tai mọi người: "Muốn lấy đầu ta sao?

Nếu các ngươi muốn thì hãy đến Thiên Đế Sơn, ta sẽ ở đó đợi tất cả các ngươi." Câu nói này vừa truyền ra, các cường giả trong phạm vi đất tổ Vu tộc đều sững sờ.

Quá mãnh liệt, rõ ràng là muốn đối đầu trực diện với Hỗn Độn Ma Thần!

Hỗn Độn Ma Thần vừa phát lệnh truy sát, Lâm Nguyên không những không chọn né tránh mà còn công khai hành tung của mình cho tất cả mọi người biết.

Thật điên rồ.

Phải biết rằng Hồng Hoang bây giờ không giống trước kia, cường giả quá nhiều.

Dù Lâm Nguyên có mạnh đến đâu, có thể đối phó một người, mười người, trăm người, nhưng hắn có thể đối phó với ngàn người, vạn người không?

Chủ động lộ diện hành tung như vậy chẳng khác nào tìm chết!

Nhất thời vùng đất Vu tộc phong khởi vân dũng, vô số cường giả nghe tin mà động, bắt đầu tiến về hướng Thiên Đế Sơn.

Đương nhiên những kẻ dám đến săn sát Lâm Nguyên thì cực ít, phần lớn mọi người đều cảm thấy Thiên Đế Sơn chắc chắn sẽ xảy ra một sự kiện siêu cấp nên muốn đến xem náo nhiệt.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu đứng bên cạnh nghe Lâm Nguyên nói xong thì ngây ngẩn cả người, hồi lâu mới rùng mình tỉnh lại, vội vàng khuyên can: "Chủ nhân, người đừng có bốc đồng thế chứ!

Phần thưởng của Ma Thần Truy Sát Lệnh quá lớn!

Chắc chắn sẽ có vô số cường giả đỉnh phong đến giết người!

Một khi thực sự xuất hiện ở Thiên Đế Sơn, bị vô số cường giả vây công thì nguy hiểm lắm!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu phát hoảng, đây là lần đầu nó thấy một tồn tại liều mạng như vậy, hành vi này chính là một mình thách thức cả thiên hạ!

Một mình đối đầu với cả thế giới!

Chương 353

Làm sao mà thắng nổi?

Chắc chắn là chết! "Đi thôi." Lâm Nguyên chỉ nhàn nhạt liếc nó một cái, không giải thích nhiều, đi thẳng về hướng Thiên Đế Sơn.

Thực tế hắn làm vậy đương nhiên có lý do.

Thứ hắn cần nhất lúc này, ngoài các thần vật bản nguyên thì chính là bản nguyên đại đạo Ma Thần!

Mà nếu cứ đi thu thập từng chút một thì quá tốn sức.

Vì thế chi bằng mượn sự cám dỗ của lệnh truy sát để tập hợp tất cả cường giả đỉnh phong lại một chỗ, như vậy giết chóc cũng thuận tiện hơn chút.

Hỗn Độn Ma Thần tưởng thủ đoạn của mình ghê gớm lắm, nào ngờ lại đang giúp Lâm Nguyên một tay theo một khía cạnh khác.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu không nghĩ được như vậy, trong đầu nó chỉ hiện lên cảnh Lâm Nguyên bị vô số cường giả vây công rồi thân tử đạo tiêu thảm khốc tại Thiên Đế Sơn.

Bản nguyên ấn ký của nó vẫn nằm trong tay Lâm Nguyên, nên Lâm Nguyên mà chết thì nó cũng tiêu đời.

Nghĩ tới đây mặt nó ủ rũ, thở dài thườn thượt, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc, thảm hại lủi thủi đi sau Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên không chậm trễ, thôi động không gian pháp tắc nhanh chóng tiến về hướng Thiên Đế Sơn.

Chỉ tốn nửa ngày hắn đã đến nơi.

Thực tế đây là một việc rất đáng sợ, vì Lâm Nguyên là Hỗn

Nguyên cảnh thất trọng thiên lại nắm giữ không gian pháp tắc, một niệm có thể băng qua vô tận thế giới, vậy mà cũng mất tới nửa ngày mới tới nơi, đủ thấy thiên địa Hồng Hoang hiện nay rộng lớn cỡ nào.

Nhìn từ xa, phía trước là một ngọn núi khổng lồ đâm thẳng vào mây xanh, sừng sững trên vùng đất thương mang, khí thế hùng vĩ.

Có điều ngọn núi này tuy lớn nhưng Hồng Hoang hiện nay có vô số ngọn núi tương tự, nên nhìn qua không thấy có gì thần dị.

Một ngọn núi như vậy mà lại khiến một cường giả thập trọng thiên mất tích, thực sự khiến người ta tò mò.

Trước đó Lâm Nguyên thông qua Thiên Đạo trường hà đã thông báo hành tung của mình, nhưng hiện tại trong núi Thiên Đế không có mấy sinh linh.

Hồng Hoang rộng lớn, những sinh linh khác muốn tới đây cũng cần thời gian, họ tự nhiên không thể nhanh như Lâm Nguyên, lúc này ước chừng vẫn còn ở nơi xa lắm.

Lâm Nguyên tự nhiên không rảnh rỗi ngồi đợi, thân hình lướt đi cùng Vạn Mệnh Hoàng Miêu hóa thành hai luồng lưu quang vào núi.

Trên núi Thiên Đế mọc đầy những cây Nammu, cây đa khổng lồ, xanh mướt, mang đậm hơi thở rừng già nguyên thủy.

Dưới chân núi có một con sông lớn cuồn cuộn chảy về phương xa.

Giữa rừng thỉnh thoảng thấy một loại hung thú kỳ dị trông như con chó lớn, rõ ràng là hung thú "Khê Biên" đặc hữu của núi Thiên Đế.

Trong số đó cũng có một vài con nhờ tiếp xúc với đạo tắc quang vũ mà bước vào tầng thứ Thánh nhân, nhưng nhìn chung vẫn bình thường không có gì lạ.

Lâm Nguyên liếc nhìn ngọn núi rồi khẽ nhíu mày.

Dù nhìn từ góc độ nào thì đây cũng chỉ là một ngọn núi không thể bình thường hơn. "Xem ra chỉ có thể dùng Bàn Cổ Chân Nhãn xem thử rồi." Lâm Nguyên thầm nhủ.

Vút!

Trong nháy mắt, hắn thôi động Lực chi pháp tắc ngưng tụ vào đôi mắt.

Trong mắt lập tức hiện ra vô số đạo văn, bắn ra hai luồng thần quang chói mắt.

Ngay sau đó, thiên địa trước mắt hắn thay đổi, không còn là hình dáng bình thường nữa mà là một thế giới kỳ lạ cấu thành từ các hạt đại đạo.

Những hạt đại đạo này là những hạt nhỏ nhất cấu thành vật chất, không ngừng lưu động tạo thành những cảnh tượng lộng lẫy.

Có nơi hạt đại đạo thưa thớt, có nơi lại dày đặc.

Chúng tạo thành các cấu trúc khác nhau, mỗi cấu trúc tỏa ra đạo vận khác nhau.

Vạn sự vạn vật trong thiên địa đều được hình thành từ những cấu trúc hạt khác nhau này.

Âm dương, ngũ hành, trời đất, núi sông... tất cả đều nằm trong đó.

Với tầm nhìn này, Lâm Nguyên có thể nhìn thấu mọi hư ảo, thấy được thế giới chân thực.

Đây chính là Bàn Cổ Chân Nhãn!

Hiện nay sau khi đột phá Hỗn Nguyên thất trọng thiên, sức mạnh của Bàn Cổ Chân Nhãn còn mạnh hơn trước, có thể nhìn thấy nhiều thứ hơn.

Nhưng ngay cả khi dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quét qua núi Thiên

Đế, hắn vẫn không phát hiện được điểm bất thường nào, ngọn núi khổng lồ này vẫn rất bình thường. "Chẳng lẽ nó thực sự không có vấn đề gì?" Lâm Nguyên nhíu mày.

Chuyện này cũng rất có khả năng, cường giả thập trọng thiên mất tích ở đây có lẽ không phải do ngọn núi mà vì nguyên nhân khác.

Nhưng Lâm Nguyên vốn tính cẩn thận nên không bỏ cuộc mà quyết định tìm tòi kỹ hơn một chút. "Hử?!" Lần này hắn đã phát hiện ra điểm lạ.

Hắn thấy bên trong ngọn núi này, có một vị trí mà các hạt đại đạo tuy nhìn đại thể thì bình thường nhưng luôn có cảm giác to hơn những nơi khác một chút.

Lâm Nguyên tinh thần phấn chấn hẳn lên.

Vút!

Hắn ngưng tụ toàn bộ nhãn lực vào hạt đại đạo đó.

Trong tầm mắt hắn, vùng hạt đại đạo đó trở nên rõ nét.

Ngay sau đó nét mặt Lâm Nguyên lộ vẻ kinh ngạc vì hắn thấy một cảnh tượng khó tin.

Trong vùng đó có ức triệu triệu hạt đại đạo, vì hạt đại đạo vốn cực kỳ nhỏ bé.

Thế nhưng trong số ức triệu triệu hạt đó, có một hạt mà trên bề mặt lại mang những đạo văn phức tạp!

Những đạo văn đó tầng tầng lớp lớp, thế mà tạo thành một trận pháp vô cùng đồ sộ và tinh xảo!

Mà trận pháp đó, nhìn hình dạng thì giống như một cánh cửa! "Một cánh cửa?" Trong lòng Lâm Nguyên dấy lên sóng dữ.

Điều này thực sự quá không thể tin nổi.

Hạt đại đạo là hạt nhỏ nhất cấu thành vạn vật, một vùng nhỏ bằng nắm tay thôi đã có tới ức triệu triệu hạt.

Chương 354

Vậy mà trên một hạt nhỏ bé như thế lại bố trí được một trận pháp đồ sộ phức tạp, thấp thoáng như một lối vào dẫn đến nơi khác.

Chuyện này e là ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng không chắc làm được.

Chỉ trong chớp mắt, Lâm Nguyên khẳng định hạt đại đạo đó chắc chắn có vấn đề!

Bên trong chắc chắn ẩn chứa bí mật cực lớn! "Đi theo ta!" Lâm Nguyên nói một tiếng rồi bay vào bên trong núi Thiên Đế.

Những nơi hắn đi qua, đất đá cỏ cây đều lập tức tan biến, tạo thành một đường hầm sâu thẳm.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy Lâm Nguyên như vậy thì kinh ngạc, chẳng lẽ chủ nhân phát hiện ra gì rồi?

Lòng hiếu kỳ trỗi dậy, nó cũng lập tức bám theo.

Vào sâu bên trong, một người một mèo nhanh chóng đến chỗ thâm sơn.

Lâm Nguyên dừng lại nhìn về phía trước đường hầm, nơi đó chỉ là lớp đất bình thường không có gì lạ.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy vậy tò mò hỏi: "Chủ nhân sao lại dừng lại?

Ở đây có gì à?" Lâm Nguyên không đáp, dùng Bàn Cổ Chân Nhãn nhìn chằm chằm vào lớp đất trước mặt, hạt đại đạo khắc trận pháp đó chính là ở đây!

Hắn đưa ngón tay ra, phóng ra một luồng nguyên lực cực nhỏ,

chuẩn xác chọn trúng hạt đại đạo đặc biệt đó giữa ức triệu triệu hạt rồi rót nguyên lực vào.

Thao tác này cực kỳ tinh diệu, đổi lại là người khác thì tuyệt đối không làm được.

Bởi vì chỉ có Bàn Cổ Chân Nhãn mới nhìn thấu được tất cả những điều này!

Oành!

Khắc sau, một luồng dao động đáng sợ bùng phát.

Hạt đại đạo kia sau khi tiếp xúc với tia nguyên lực giống như bị mở ra một cơ quan nào đó, bắt đầu trải rộng ra với tốc độ cực nhanh.

Rõ ràng là một hạt nhỏ bé nhất nhưng khi trải rộng ra diện tích lại tăng vọt.

Chỉ trong thoáng chốc mắt thường đã có thể nhìn thấy nó to cỡ một trượng.

Tiếp đó to bằng vài mẫu đất.

Rồi sau đó rộng tới cả vạn dặm.

Giống như một tờ giấy vo viên bỗng chốc được kéo căng và dựng đứng lên.

Những nơi nó đi qua, tất cả đất đá núi non đều tiêu tan nhường chỗ cho tấm màn kỳ dị này.

Tấm màn này dựng đứng ngay trước mặt Lâm Nguyên, chỉ trong chớp mắt đã chia đôi ngọn núi Thiên Đế!

Thiên Đế Sơn vốn hùng vĩ là thế mà bị xẻ đôi như dao cắt vào bùn, toàn bộ quá trình diễn ra không một tiếng động.

Tiếp đó tấm màn vẫn không ngừng trải rộng ra, trên chạm trời

xanh dưới thấu cửu u, dựng đứng giữa đất trời, rộng lớn bao la không thấy điểm dừng.

Nhìn thế kia cứ như nó muốn chia đôi cả Hồng Hoang vậy!

Ánh mặt trời chiếu vào tấm màn phản xạ lại ánh hào quang chói mắt, nhờ đó có thể thấy trên đó khắc đầy rẫy những đạo văn dày đặc.

Độ phức tạp của những đạo văn này vượt xa bất kỳ tuyệt thế đại trận nào trong Hồng Hoang, so với Tru Tiên Kiếm Trận hay Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận còn phức tạp hơn gấp ức vạn lần!

Đến cuối cùng, khi Lâm Nguyên và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đứng trước tấm màn thì nhỏ bé như hạt bụi. "Cái... cái... cái gì thế này..." Vạn Mệnh Hoàng Miêu ngây người, nói không thành tiếng, mắt mèo trợn tròn, kinh ngạc đến cực điểm.

Nó chưa từng thấy cảnh tượng nào quỷ dị như vậy! "Những đạo văn này không phải do nhân tạo mà là thiên địa sinh ra!

Tự nhiên hình thành!

Là thiên sinh đạo văn!" Lâm Nguyên bay lên cao, đứng giữa trời quan sát những đạo văn trên tấm màn và lập tức rút ra kết luận.

Hắn vốn nắm giữ Lực chi pháp tắc, hiểu biết về đại đạo cực kỳ thâm sâu, nhãn lực phi phàm nên kết luận này tuyệt đối không sai. "Nếu thực sự như vậy thì quá khó tin rồi.

Thiên sinh đạo văn mà phức tạp thế này sao?

Nhìn thế nào cũng giống tuyệt thế trận pháp do một vị đại năng cái thế bố trí!

Chắc chắn phải ngang hàng với mười Ma Thần đứng đầu!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu phản bác.

Cảnh tượng này quá chấn động, một hạt đại đạo triển khai ra lại

thành một tấm màn rộng lớn vô tận.

Cảnh này còn đáng sợ hơn cả "trong một hạt cát có một thế giới" gấp ức vạn lần. "Vào xem thử đi, mọi câu trả lời đều ở bên trong." Lâm Nguyên nói.

Dứt lời hắn đưa tay ấn về phía trước.

Ầm ầm!

Một luồng nguyên lực hùng hậu rót vào tấm màn, lập tức vô số đạo văn trên đó rực sáng, hình thành một cánh cổng khổng lồ.

Cánh cổng rung chuyển, từ từ mở ra hướng vào trong, hiện ra một thế giới mờ ảo phía sau. "Chủ nhân, đừng vào, chắc chắn nguy hiểm lắm!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng can ngăn.

Dùng ngón chân nghĩ cũng biết thứ này hung hiểm vạn phần! "Không sao, dù thế nào cũng phải vào xem." Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

Tính hắn vốn ổn trọng và cẩn thận, nếu không cần thiết thì tuyệt đối không vào nơi như thế này.

Nhưng tình thế hiện tại đã khác.

Kẻ thù của hắn quá nhiều!

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Quân, Dương Mi, Tam Thanh, v.v.

Những kẻ thù này đều rất mạnh, nếu không nắm bắt mọi cơ hội để nâng cao thực lực thì hậu quả sẽ rất thảm khốc.

Chương 355

Sau cánh cổng này rất có thể ẩn chứa cơ duyên to lớn, nên dù thế nào hắn cũng phải vào xem, biết đâu lại có thu hoạch bất ngờ.

Vút!

Ngay sau đó Lâm Nguyên bước ra một bước tiến vào thế giới sau cánh cổng.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu bất lực, ủ rũ bám theo sau.

Ầm ầm!

Vừa vào trong, Lâm Nguyên cảm thấy trời xoay đất chuyển, đến khi chân chạm đất thì đã ở trong không gian sau cánh cổng.

Nhìn ra xa nơi đây cứ như một thế giới rộng lớn vô cùng.

Có điều thế giới này cực kỳ âm trầm như địa ngục, mây đen kịt như mực cuộn trào trên bầu trời, thỉnh thoảng có tia chớp lóe qua chiếu sáng màn đêm thương mang, tiếp đó là tiếng sấm đáng sợ nhức óc.

Trên mặt đất là những ngọn núi đen sừng sững trông như răng nanh của cự thú thái cổ, vô cùng dữ tợn.

Còn có những con sông lớn cuồn cuộn nhưng nước sông lại có màu đỏ thẫm như máu, đỏ rực gai người.

Cả thế giới toát ra hơi thở âm trầm, sợ hãi và quỷ dị, lại mang một vẻ tĩnh lặng đặc biệt vì không có bất kỳ sinh linh nào tồn tại. "Đây là thế giới sau cánh cổng sao?

Trông có vẻ không có gì bất thường lắm." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn quanh quất, vẻ mặt mèo đầy thắc mắc. "Không, ngươi nhìn vào

sâu nhất kia kìa." Lâm Nguyên nói.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu rướn cổ nhìn vào sâu trong thế giới, nhưng ở cuối tầm mắt chỉ là một màn đen kịt, không nhìn thấy gì cả. "Hử?" Nó thầm kinh ngạc, phải biết nó là tồn tại Hỗn Nguyên cảnh cửu trọng thiên, tu vi kinh người nên nhãn lực cũng cực kỳ đáng sợ, rất ít thứ có thể ngăn cản được tầm mắt của nó.

Ong!

Trong nháy mắt Vạn Mệnh Hoàng Miêu thôi động nhãn lực, hai mắt bắn ra thần quang chói mắt xuyên thủng hư không nhìn về phía sâu nhất.

Thế nhưng dù vậy tầm mắt vẫn chỉ là một màu đen kịt không thấy gì, cứ như lớp sương mù ngăn cách giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang vậy.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu đành thu hồi tầm mắt, bất lực nói: "Chủ nhân, ta không thấy gì cả." "Ừm, cũng bình thường, tới gần chút là được." Lâm Nguyên nói.

Bàn Cổ Chân Nhãn của hắn quá mạnh, có thể nói là cử thế vô song nên những thứ hắn thấy thì người khác khó lòng thấy rõ.

Vút!

Lâm Nguyên hóa thành luồng lưu quang lướt qua sông núi đi vào sâu trong thế giới, Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng vội bám theo.

Đi được khoảng một canh giờ, băng qua hàng vạn ức dặm, trước mắt hiện ra một cảnh tượng hùng vĩ.

Trên bầu trời xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ ầm ầm quay tròn, đáy vòng xoáy cách mặt đất khoảng vạn trượng, cứ thế treo lơ lửng như thể khắc sau sẽ sụp xuống nghiền nát đại địa, cảnh tượng cực kỳ hung hiểm.

Dưới vòng xoáy là một chiếc lò luyện khổng lồ!

Lò cao ngàn trượng như một ngọn núi nhỏ, toàn thân màu đỏ sẫm, bề mặt khắc dày đặc đạo văn.

Những đạo văn đó tạo thành hình ảnh của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Mỗi tôn Ma Thần đều sống động như thật, thậm chí còn tỏa ra đạo vận riêng biệt, giống như sắp từ trong lò nhảy ra vậy.

Dưới lò luyện là lửa!

Ngọn lửa muôn màu!

Ngọn lửa này quá thần dị, thế mà có tới ức vạn màu sắc: đỏ rực, tím xanh, trắng tuyết, lam u, lục tươi... vô số màu sắc đan xen tạo thành một bức tranh lộng lẫy rực rỡ.

Trong thế giới âm trầm xám xịt này, ngọn lửa lộng lẫy kia cực kỳ nổi bật, thu hút mọi ánh nhìn.

Ngọn lửa muôn màu bùng cháy dữ dội, không ngừng nung nấu chiếc lò khổng lồ, như đã cháy suốt ức vạn năm và sẽ còn tiếp tục đến tận cùng thời gian.

Bên cạnh lò luyện là một cái hố sâu không thấy đáy!

Thiên khanh đen ngòm, đen đến cực điểm không thấy gì bên trong, như một ma động dẫn sang thế giới khác.

Vòng xoáy khổng lồ!

Lò luyện đỏ sẫm!

Ngọn lửa muôn màu!

Thiên khanh không đáy!

Những cảnh tượng này kết hợp lại tạo thành một bức tranh vô

cùng đáng sợ hiện ra ở nơi sâu nhất thế giới này, gây kích động mạnh.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu ngây người hỏi: "Đây là đang làm gì thế?

Chẳng lẽ có người đang luyện đan ở đây sao?" Nhìn thế nào chuyện này cũng cực kỳ kỳ dị.

Trong một hạt đại đạo lại tồn tại một thế giới rộng lớn, và trong thế giới đó lại có một lò luyện như đang luyện chế thứ gì đó.

Lâm Nguyên cũng khẽ nhíu mày.

Chiếc lò khổng lồ này khiến hắn liên tưởng đến lò luyện đan, chẳng lẽ thế giới này thực chất là một động phủ do một tồn tại chí cao vô thượng nào đó luyện chế ra?

Nếu đúng là vậy thì quá đáng sợ, trong Hồng Hoang thế mà còn có sinh linh khủng khiếp như thế!

Ầm ầm!

Đột nhiên lúc này dị biến xảy ra, chiếc lò khổng lồ rung mạnh một cái rồi nắp lò từ từ mở ra.

Oành!

Giây phút nắp lò mở ra, một luồng hơi thở nồng đậm ngút trời xuyên qua thương khung, thậm chí xuyên thấu cả vòng xoáy khổng lồ trên trời kia.

Lâm Nguyên cảm nhận được luồng hơi thở này, trong lòng dậy sóng, ánh mắt hiện lên vẻ không thể tin nổi. "Luồng hơi thở này... thế mà giống như hơi thở của ba ngàn đại đạo trộn lẫn với nhau, bị một sức mạnh không thể tưởng tượng nổi cưỡng ép đập nát, nhào nặn và hòa vào làm một." Lâm Nguyên không khỏi kinh ngạc.

Hắn nắm giữ Lực chi pháp tắc, lại tu hành nhiều loại trong ba ngàn đại đạo nên hiểu biết về đại đạo vượt xa người thường, do đó

cũng đặc biệt nhạy cảm với hơi thở đạo tắc.

Chỉ trong tích tắc hắn đã cảm nhận được vị của Vận Mệnh, Nhân Quả, Thời Gian, Không Gian và vô số pháp tắc khác, ngoại trừ Lực chi pháp tắc, những thứ khác đều có đủ.

Hơn nữa những hơi thở pháp tắc này mang lại cho hắn cảm giác cực kỳ vặn vẹo!

Chương 356

Giống như bị một sức mạnh to lớn không thể kháng cự cưỡng ép làm cho ô nhiễm, vặn vẹo, nghiền nát, không thể giữ được trạng thái nguyên bản.

Thật quá khủng khiếp.

Vặn vẹo đại đạo, đây là uy năng bậc nào?

Và tồn tại thế nào mới làm được điều đó?

Trong lòng Lâm Nguyên dấy lên sự ngưng trọng, hắn cảm thấy lần này vào đây có lẽ sẽ hé lộ một bí mật khó lòng tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Ngay lúc này sau khi nắp lò mở ra, cả chiếc lò khổng lồ cũng từ từ chuyển động, nghiêng về phía cái hố đen ngòm bên cạnh rồi đổ ra một đống vật chất kỳ dị màu đỏ sẫm, đồng thời tỏa ra từng luồng khí Hỗn Độn.

Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn nhìn chằm chằm không rời mắt.

Hắn đã thấy rõ, đó thế mà là huyết nê (bùn máu)!

Không biết sinh linh nào bị một sức mạnh đáng sợ triệt để ma diệt, xương cốt, lục phủ ngũ tạng, huyết nhục, cho đến nguyên thần và cả đại đạo lạc ấn trong cơ thể đều bị nghiền nát vụn rồi dung hợp lại với nhau hóa thành một đống bùn máu đỏ sẫm hiện ra trước mắt Lâm Nguyên.

Rào rào ~~~ Cả một lò đầy bùn máu cứ thế đổ ra, rơi vào hố đen rồi biến mất không dấu vết.

Trong chớp mắt, trong lòng Lâm Nguyên dâng lên một luồng khí lạnh, cảm giác rợn tóc gáy bao trùm.

Trong lò luyện khổng lồ kia, lại là huyết nê của một sinh vật không rõ tên tuổi, đổ ập xuống, trút vào thiên khanh không đáy.

Cảnh tượng này, nếu người khác nhìn thấy, tuy sẽ kinh ngạc, nhưng cũng sẽ không quá chấn động.

Chẳng hạn như Vạn Mệnh Hoàng Miêu, giờ phút này cũng chỉ có chút kinh ngạc.

Nhưng Lâm Nguyên lại khác!

Hắn có Bàn Cổ Chân Nhãn, có thể nhìn thấu chân tướng của thứ huyết nê đó, cũng chính vì thế mà hắn mới biết cảnh tượng trước mắt đáng sợ đến mức nào.

Loại huyết nê kia, gần như đã bị nghiền nát đến mức tương tự hạt Đại Đạo.

Huyết nhục, nội tạng, xương cốt, thần hồn, mọi thứ đều bị tiêu hủy đến cực hạn.

Chỉ một bước nữa thôi là sẽ hóa thành hư vô.

Ở trạng thái như vậy, theo lý mà nói, tất cả các đặc tính đều sẽ biến mất, sẽ trở thành những hạt Đại Đạo thuần túy nhất, không có bất kỳ thuộc tính sức mạnh nào.

Thế nhưng, thứ huyết nê này lại khác!

Nó vẫn duy trì được khí tức của Đạo, chỉ là bị vặn vẹo, biến dạng.

Cảm giác này giống như có một ngọn núi bị nghiền nát thành cát, sau đó mỗi hạt cát vẫn hiển lộ khí thế hùng vĩ như khi ngọn núi đó còn tồn tại.

Điều này thật không thể tưởng tượng nổi, Lâm Nguyên hoàn toàn không thể hình dung ra tồn tại cảnh giới nào mới có thể làm được điều này.

Ngay cả mười Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu, liệu có thủ đoạn như vậy hay không, cũng rất khó nói.

Trong Hồng Hoang, thần bí nhất chính là Hồng Quân và Dương Mi.

Ngoài Hồng Hoang, thì là Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng lò luyện khổng lồ màu đỏ sẫm trước mắt này lại không giống như thủ bút của bọn họ, cứ như thể trong lịch sử, từng có một tồn tại đáng sợ, chưa bao giờ lộ diện, vẫn luôn hành động trong bóng tối, dùng ánh mắt lạnh lùng giám sát thế giới này, mà nay rốt cuộc cũng đã lộ ra một góc băng sơn.

Chỉ cần thông qua một góc băng sơn này, liền có thể hình dung ra đây là một quái vật khổng lồ đến mức nào!

"Chúng ta lại gần xem sao." Lâm Nguyên lập tức đưa ra quyết định.

Giờ đây hắn đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên, sinh mệnh lực cường hãn đến cực điểm, có đủ năng lực bảo vệ tính mạng, lại gần xem thử cũng không sao, nói không chừng có thể phát hiện điều gì kinh người.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu tự nhiên là không dám, nhưng Lâm Nguyên đã nói thì nó cũng đành đi theo.

Nó ngó đông ngó tây, tim đập thình thịch, căng thẳng nói: "Chủ nhân, lát nữa nếu gặp nguy hiểm, người nhớ tuyệt đối đừng quên ta đó nha!" Lâm Nguyên không để ý, sải bước tiến về phía trước.

Thế nhưng, vừa đi được hơn mười bước, dị biến đột ngột nảy

sinh!

Oanh long!

Khi lò luyện đỏ sẫm kia đổ hết tất cả huyết nê, nó liền đứng thẳng trở lại, sau đó xoáy nước khổng lồ trên bầu trời bắt đầu oanh long long chuyển động.

Từng luồng khí tức đáng sợ khiến thần hồn run rẩy bùng phát, giống như thủy triều, càn quét khắp trời đất.

Xoáy nước khổng lồ giống như thông đến một thế giới khác.

Tại nơi trung tâm nhất, ánh sáng chói mắt bùng nở, lại xuất hiện từng trận đồ khổng lồ.

Trận đồ tỏa ra một loại khí tức khó tả, dường như có liên quan đến Pháp Tắc Không Gian, nhưng lại phức tạp hơn.

Vừa xuất hiện, nó liền đột nhiên phát sáng, vô cùng quang huy phun trào ra, giống như một biển ánh sáng nhấn chìm hư không, chiếu sáng toàn bộ thế giới.

Trong khoảnh khắc, thế giới âm u này trở nên sáng rực.

Sau đó, từng cỗ thi thể khổng lồ, chậm rãi hiện ra từ một trận đồ, tiếp đó liền rơi xuống lò luyện đỏ sẫm.

Lâm Nguyên có Bàn Cổ Chân Nhãn, trong nháy mắt đã nhìn rõ, trong lòng không khỏi dậy sóng kinh hoàng.

Bởi vì, đó chính là thi thể của một con Tử Kỳ Lân.

Ngay cả khi đã chết, cơ thể nó vẫn không mục nát, bao phủ bởi những vảy tím dày đặc, toàn thân tỏa ra một khí tức uy nghiêm.

Lâm Nguyên trước khi đến Thiên Đế Sơn đã thu thập thông tin về cường giả Thập Trọng Thiên bị mất tích tại Thiên Đế Sơn này, vì vậy lập tức nhận ra con Tử Kỳ Lân trước mắt, chính là cường giả Thập

Trọng Thiên bị mất tích kia!

"Con Tử Kỳ Lân này, lại xuất hiện ở đây!

Xem ra, dường như đã bị lò luyện đỏ sẫm dùng thủ đoạn không biết là gì để bắt giữ, trở thành dược liệu huyết nê vừa nãy." Lâm Nguyên trong lòng hơi lạnh lẽo, cảnh tượng này thực sự có chút khủng bố.

Đây chính là một cường giả Thập Trọng Thiên a, kết quả thi thể của nó hiện tại lại trở thành dược liệu luyện chế huyết nê!

"Đúng rồi, Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần trong thể nội cường giả này đâu?" Lâm Nguyên lập tức nghĩ đến Bản Nguyên Đại Đạo, vội vàng dùng Bàn Cổ Chân Nhãn nhìn về phía cỗ thi thể kia.

Lần này nhìn qua, hắn lập tức có chút thất vọng, bởi vì trong thể nội Tử Kỳ Lân, không có khí tức Bản Nguyên Đại Đạo, chỉ còn lại một cái vỏ rỗng.

"Đúng rồi, những Bản Nguyên Đại Đạo này dù sao cũng là thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần, nói không chừng Tử Kỳ Lân sau khi chết, Bản Nguyên Đại Đạo trong thể nội nó đã bay đi rồi." Lâm Nguyên suy đoán.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Ngay lúc này, trong xoáy nước, từng trận đồ khổng lồ đều xuất hiện từng cỗ thi thể, sau đó rơi vào lò luyện đỏ sẫm kia.

Hơn nữa, những thi thể này, ít nhất cũng là tồn tại cùng đẳng cấp với Tử Kỳ Lân, thậm chí có những cỗ còn tỏa ra khí tức Hỗn Độn, lại là thi thể của Đại Năng Hỗn Độn Cảnh!

Phóng tầm mắt nhìn lại, từng cỗ thi thể dày đặc, ít nhất cũng có vạn cỗ, tạo thành một cảnh tượng hùng vĩ nhưng cũng quỷ dị và khủng bố.

Chương 357

"Trời ơi, trong Hồng Hoang có nhiều cường giả như vậy sao?

Sinh linh Hỗn Độn Cảnh cũng có mấy chục đầu!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu đầu óc oanh minh, tâm thần chấn động kịch liệt.

Cảnh tượng này thực sự quá khủng bố.

Hồng Hoang hiện tại, mới vừa dị biến không lâu, Thập Trọng Thiên đã là tồn tại đỉnh cao nhất.

Mạnh hơn thế này có lẽ có, nhưng tuyệt đối không nhiều.

Mà những thi thể trước mắt này, cảnh giới yếu nhất cũng là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên!

Số lượng của chúng khủng bố, đạt tới vạn cỗ!

Cường giả sinh linh, thi thể rơi xuống như mưa!

Cái xoáy nước khổng lồ này, từ đâu mà có nhiều thi thể như vậy?

Thật kỳ lạ!

Hoàn toàn không thể đoán ra nguồn gốc của nó!

Lâm Nguyên cũng trong lòng chấn động.

Vốn dĩ hắn định lại gần xem thử, nhưng lúc này lại bình tĩnh dừng lại.

Lò luyện máu đỏ này, có lẽ đã vượt quá sức tưởng tượng của hắn!

Quả nhiên!

Ngay sau khi vạn cỗ thi thể rơi vào lò luyện đỏ sẫm trong xoáy nước khổng lồ, một tiếng "Oanh!" vang vọng, một trận đồ có đường

kính mười vạn trượng liền hiện lên.

Trận đồ này xoay tròn trên cao, từng đường Đạo văn dần dần sáng lên, cho đến cuối cùng, liền đột ngột có thần hoa ngập trời cuồn cuộn trào ra.

Tiếp đó, là hồng quang như biển, từ trận đồ đó, cuồn cuộn trào ra.

Một đạo thân ảnh, chậm rãi hiện ra.

Khi Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Lâm Nguyên nhìn rõ, tất cả đều tâm thần đại chấn, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi, đầu óc đều oanh minh.

Cỗ thi thể này bọn họ không thể quen thuộc hơn, chính là Huỳnh Hoặc Ma Thần đã từng giao chiến với Lâm Nguyên không lâu trước đây!

Thân thể cao lớn, hùng vĩ, toàn thân đỏ sẫm, giữa mi tâm có một viên ma tinh màu đỏ.

Đây đều là những đặc điểm cực kỳ rõ ràng, tuyệt đối không thể nhìn nhầm.

"Tình huống gì vậy!" Sau một lúc lâu, Vạn Mệnh Hoàng Miêu mới bình tĩnh lại, ánh mắt có chút chấn động, lẩm bẩm nói: "Huỳnh Hoặc Ma Thần, đây chính là tồn tại đáng sợ đứng trong ba ngàn Ma Thần đầu tiên, cứ thế mà chết sao!

Hơn nữa, chết còn thảm như vậy, lại bị ném vào lò luyện để luyện thành huyết nê!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì phía sau lưng đây?" Lâm Nguyên cũng nhíu mày.

Dù thế nào đi nữa, cảnh tượng trước mắt này cũng quá mức khó tin.

Chẳng lẽ là huyễn giác?

Rất có khả năng, bọn họ sau khi tiến vào thế giới nội bộ của hạt Đại Đạo này, đã bị thủ pháp nào đó mê hoặc, hiện tại tất cả những gì cảm nhận được đều là huyễn giác.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên rất nhanh lắc đầu.

Cần biết rằng, hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, thông hiểu mọi cách vận hành của sức mạnh thế gian, thuật huyễn giác trước mặt hắn chỉ là tiểu đạo, làm sao có thể mê hoặc được hắn?

"Cứ ở đây xem tiếp đã!" Lâm Nguyên dừng lại, vận chuyển Bàn Cổ Chân Nhãn, chuyên tâm nhìn chằm chằm vào xoáy nước phía trên lò luyện máu, xem liệu có thể phát hiện điều gì từ đó hay không.

Oanh oanh oanh!!!

Không lâu sau đó, trên cao, từng trận đồ khổng lồ lại xuất hiện, mỗi trận đồ có đường kính ít nhất mười vạn trượng, có vài cái thậm chí đạt tới trăm vạn trượng, ngàn vạn trượng, ức vạn trượng!

Trên bầu trời, dày đặc toàn là trận đồ, cùng nhau sáng lên, quang huy rực rỡ nhấn chìm trời đất, biến thế giới này thành một nơi ánh sáng rạng ngời, còn có thần vận thiêng liêng và an hòa tràn ngập.

Sau đó, chuyện khủng khiếp đã xảy ra, từng cỗ thi thể lại hiện ra từ những trận đồ đó.

Mỗi một cỗ thi thể, lại đều là một Hỗn Độn Ma Thần, tổng cộng có hai ngàn chín trăm chín mươi chín tôn!

Dù sao, Bàn Cổ cũng là một trong các Hỗn Độn Ma Thần, không có Bàn Cổ, Hỗn Độn Ma Thần mạnh nhất liền chỉ còn hai ngàn chín trăm chín mươi chín tôn.

Tất cả thi thể Hỗn Độn Ma Thần, cứ thế xuất hiện, sau đó như

mưa sao băng, không ngừng rơi vào lò luyện máu khổng lồ phía dưới.

Oanh!

Não hải Lâm Nguyên trực tiếp oanh minh, cảm thấy không thể tin được, làm sao có thể, nơi đây lại xuất hiện thi thể Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần!

Chẳng lẽ Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đều đã chết rồi sao?

Không thể nào, những sinh linh này, đều đang sống rất tốt trong thế giới Hỗn Độn, không lâu trước đây còn ban bố lệnh truy sát hắn, làm sao có thể chết ở đây!

Ông!

Lâm Nguyên dồn toàn bộ sức mạnh của mình vào hai mắt, cố gắng nhờ vào đôi mắt này để nhìn thấu hư thực bên trong.

Tầng thứ của Bàn Cổ Chân Nhãn cao đến mức khó có thể tưởng tượng, trên thế giới này, chắc hẳn không có thứ gì có thể ngăn cản tầm mắt của nó, nhất định có thể nhìn xuyên thấu bí mật này.

Oanh long!

Trời đất đại chấn, vô số cảnh tượng hiện ra trước mắt Lâm Nguyên, bản chất của toàn bộ thế giới này đều hiển hiện trước mắt hắn, giản dị đến mức không có bí mật gì đáng nói.

Những hạt Đại Đạo nhỏ nhất cấu thành vạn vật, lộ ra quỹ tích cực kỳ rõ ràng trước mắt hắn, có thể nhìn thấu mọi phương thức vận chuyển của chúng.

Sau đó, Lâm Nguyên liền nhìn về phía những cỗ thi thể khổng lồ kia.

Ánh mắt này nhìn qua, dị biến đột ngột nảy sinh.

Oanh long!

Từng cỗ thi thể đột nhiên bành trướng, bùng phát ra khí tức kinh thiên, chấn động vạn cổ thời không, như muốn hủy diệt toàn bộ chư thiên vạn giới.

Cỗ thi thể yếu nhỏ nhất, lúc này cũng dường như sừng sững trong biển Hỗn Độn, ngửa mặt lên trời gầm một tiếng, biển Hỗn Độn liền dậy sóng ức vạn trượng, vô tận Đạo vận như hồng thủy từ trong thể nội nó cuồn cuộn trào ra, chấn động toàn bộ thế giới.

Từng tôn Hỗn Độn Ma Thần, ngay cả khi chỉ còn lại thi thể, uy năng không bằng một phần vạn lúc sinh tiền, nhưng lúc này chỉ một tia khí tức tiết lộ ra, liền khiến trời đất biến sắc.

Mọi thứ trên thế gian dường như muốn sụp đổ, dòng sông thời gian bị cắt đứt, vô tận không gian không ngừng bị hủy diệt, biển số phận bị bốc hơi khô cạn, đại dương nhân quả tan nát, ngay cả Hỗn Độn vô ngần, cũng không ngừng hóa thành hư vô.

Từng cảnh tượng đáng sợ như vậy cứ thế hiển hiện trước mắt Lâm Nguyên, xung kích não hải hắn.

Đây là những hình ảnh bùng nổ, mang theo lực xung kích không gì sánh bằng, ngay cả sinh linh Hỗn Độn Cảnh, đối mặt với sự xung kích của cảnh tượng này, cũng sẽ nổ tung não bộ, hóa thành kẻ ngốc.

Chương 358

Lâm Nguyên trong lòng chấn động, không ngờ, hắn dùng Bàn Cổ Chân Nhãn, lại nhìn thấy cảnh tượng đáng sợ như vậy.

Rõ ràng, những thi thể kia đều đã thu liễm uy năng của mình, còn hắn dùng Bàn Cổ Chân Nhãn, đã nhìn thấy khía cạnh chân thực nhất của những thi thể này.

Sau khi chết đi, còn có thể tạo thành dị tượng như vậy, không nghi ngờ gì nữa, những thi thể này tuyệt đối đều là Hỗn Độn Ma Thần chân thực nhất, không phải là huyễn giác.

Nhưng, nếu thật sự là như vậy, thì lại quá mức không thể tin được, khiến người ta không thể lý giải.

Những Hỗn Độn Ma Thần kia, chẳng phải đều đang sống rất tốt trong thế giới Hỗn Độn sao?

Đều đã từ dòng sông số phận sống lại rồi!

Thi thể của bọn họ, làm sao lại xuất hiện ở đây?

Lâm Nguyên cảm giác đầu óc mình sắp nổ tung, vô số nghi vấn dũng nhập vào lòng hắn, hắn hiện tại đã tiếp xúc với một ẩn bí khó có thể tưởng tượng.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Mà những hình ảnh kinh khủng vô cùng kia, vẫn không ngừng xung kích thức hải Lâm Nguyên, cố gắng đánh tan Lâm Nguyên.

"Hừ!" Lâm Nguyên hừ lạnh một tiếng, đối mặt với những điều này, cũng không sợ hãi.

Ngay lập tức thu hồi ánh mắt, sau đó trong não hải, quán tưởng

hình ảnh Bàn Cổ Đại Thần ngồi xếp bằng trong Hỗn Độn Thanh Liên, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, trước gối đặt Khai Thiên Thần Phủ.

Khi hình ảnh này vừa thành hình, liền trấn áp tất cả, những hình ảnh khủng bố kia, toàn bộ đều tan biến.

Rất nhanh, mọi thứ đều biến mất, trời đất khôi phục bình thường.

Lâm Nguyên thở phào một hơi dài.

Nếu đổi lại là bất kỳ ai khác, lúc này đều không thể toàn thân mà lui, sẽ nổ tung não bộ dưới sự xung kích khủng bố đó.

Nhưng hắn thì khác, dù sao cũng là người kế thừa truyền thừa của Bàn Cổ, loại xung kích tinh thần như vậy, đối với hắn mà nói, không hề có chút uy hiếp nào, chỉ trong chớp mắt là có thể trấn áp được.

Oanh oanh oanh!!!

Lúc này, từng cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần đã toàn bộ rơi vào lò luyện đỏ sẫm, trên cao, từng trận đồ đều biến mất, tiếp đó nắp lò "Phanh!" một tiếng, khép lại, phía dưới lửa nghiệp lực ngàn vạn trượng hừng hực cháy, bắt đầu quá trình luyện hóa chân chính.

Rõ ràng, không lâu sau, lại sẽ có một lò huyết nê khác thành hình.

"Trong Hồng Hoang, rõ ràng còn có vô vàn bí mật a." Lâm Nguyên trong lòng thầm than một tiếng.

Vốn dĩ hắn cho rằng mình đã nhìn thấu phần lớn ẩn bí trong Hồng Hoang, nhưng hiện tại xem ra, những gì hắn biết chỉ là một góc băng sơn.

Lò luyện máu đỏ này, rốt cuộc là do ai chế tạo ra?

Nó lại vì sao có thể mang đến thi thể Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần chân thực?

Thi thể Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần ở nơi này, lại có quan hệ gì

với Hỗn Độn Ma Thần trong thế giới Hỗn Độn?

Luyện chế những thi thể này thành huyết nê, đổ vào thiên khanh không đáy đó, lại là vì điều gì?

Mỗi một vấn đề, tuyệt đối đều liên quan đến nỗi khủng bố lớn khó có thể tưởng tượng!

Lâm Nguyên suy tư rất lâu, đều không có được đáp án, không khỏi nhìn về phía thiên khanh không đáy bên cạnh lò luyện đỏ sẫm, hắn suy nghĩ một chút, liền bay về phía thiên khanh.

Có lẽ, từ trong thiên khanh đó, có thể thu được một ít thông tin.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi đến toát mồ hôi, đi theo bên cạnh Lâm Nguyên, run rẩy nói: "Chủ nhân, ta thấy chúng ta có nên rời khỏi đây trước không?

Thứ này liên quan đến tầng thứ quá cao, không phải thứ chúng ta có thể chạm tới!" "Không sao, quy tắc Đại Đạo ở đây vô cùng ổn định, nếu không có biến hóa lớn nào, sẽ không có vấn đề." Lâm Nguyên trầm tĩnh nói.

Sở dĩ hắn dám làm như vậy, tự nhiên là có nguyên nhân.

Vừa rồi nhờ vào Bàn Cổ Chân Nhãn, hắn đã nhìn rõ ràng, cấu trúc Đại Đạo ở đây vô cùng ổn định, về cơ bản sẽ không có sự hỗn loạn nào, chỉ cần cẩn thận một chút, không chạm vào lò luyện đỏ sẫm, sẽ không có nguy hiểm gì.

Xoẹt!

Chỉ vài bước, Lâm Nguyên đã đến mép thiên khanh, nhìn xuống, chỉ thấy một mảng tối đen, đen kịt, cũng không biết thiên khanh này rốt cuộc sâu bao nhiêu.

Nhìn dáng vẻ này, nó gần như cho người ta một cảm giác, chính là

thiên khanh này thông đến một thế giới khác, một thế giới nằm dưới Hồng Hoang.

Ông!

Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn, liền nhìn xuống.

Mà lần này, lại không gặp phải trở ngại nào, lập tức xuyên thấu từng lớp hắc ám, nhìn thấy cảnh tượng cuối thiên khanh.

Sau đó, Lâm Nguyên chấn kinh.

Tại cuối thiên khanh, nơi vô cùng xa xôi, lại là một thế giới rộng lớn bao la, rực rỡ đến cực điểm, vô tận Đạo vận cuồn cuộn, tầng thứ sức mạnh cao hơn Hồng Hoang không biết bao nhiêu lần, hùng vĩ và bàng bạc đến mức kinh người.

Nhưng đồng thời, khí tức mà thế giới này tỏa ra, lại cũng cực kỳ tương tự Hồng Hoang, chỉ có điều lại thêm một loại khí tức âm u quỷ dị, giống như cái bóng, lại giống như...

Hồng Hoang ám diện.

Oanh!

Ngay khi Lâm Nguyên chấn kinh, thế giới dưới đáy thiên khanh đột nhiên sinh ra dị động, một luồng Đạo vận hùng vĩ cuồn cuộn dâng lên, lập tức dũng nhập vào não hải của hắn.

Quá nhanh, đã vượt qua khái niệm thời gian, tầng thứ sức mạnh của nó lại càng cao vô cùng, vì vậy Lâm Nguyên căn bản không thể tránh né.

Hắn trong lòng đại kinh, không kịp nghĩ ngợi, liền quán tưởng hình ảnh Bàn Cổ Thần Nhân, chuẩn bị trấn áp dòng chảy Đạo vận đang cuồn cuộn trong não hải, giống như vừa rồi hắn trấn áp xung kích tinh thần của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần vậy.

Thế nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, Lâm Nguyên lại dừng lại, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Bởi vì, hắn phát hiện, dòng Đạo vận cuồn cuộn từ thế giới dưới đáy thiên khanh, chỉ hình thành một đồ cảnh kỳ dị trong não hải của hắn, không có hại gì.

Đồ cảnh này, giống như ấn ký Đại Đạo, khi có người chạm vào, liền tự động hiện ra, chỉ có điều không hiện ra ở thế giới bên ngoài, mà hiển hóa trong não hải của hắn.

Mà đồ cảnh này, lại là một cảnh tượng kỳ dị.

Đó là hai thế giới rộng lớn bao la, một ở trên, một ở dưới.

Giữa hai thế giới, có một thông đạo nhỏ bé nối liền.

Nó cho người ta cảm giác, giống như một chiếc đồng hồ cát khổng lồ.

Đồng hồ cát thế giới!

"Chẳng lẽ, đây mới là chân diện mục của Hồng Hoang?

Dưới thế giới mà chúng ta đang ở, thực ra còn có một thế giới, là Hồng Hoang ám diện, còn mạnh mẽ hơn cả Hồng Hoang hiện tại!" Lâm Nguyên tâm thần chấn động, nếu suy đoán này là thật, thì quá sức không thể tin được, trong Hồng Hoang, lại còn ẩn chứa bí mật như vậy!

Ẩn bí đẳng cấp này, e rằng ngay cả Hồng Quân, Dương Mi, cũng không biết.

Chương 359

Ông ông ~~ Ngay lúc này, trong não hải Lâm Nguyên, đồ cảnh kia đột nhiên phát sinh biến hóa.

Nửa trên của "đồng hồ cát thế giới" này, tức là thế giới Hồng Hoang, đột nhiên sáng lên một hạt quang điểm màu máu.

Hạt quang điểm màu máu này giống như hạt cát, lập tức ngưng tụ lại, rồi thông qua thông đạo đó, rơi vào thế giới Hồng Hoang ám diện, dung nhập vào đó.

Ông ông!!

Mà sau khi hạt quang điểm này xuất hiện, tiếp đó lại có liên tiếp những hạt quang điểm màu máu không ngừng xuất hiện, đến cuối cùng gần như dày đặc một mảng, giống như đổ một trận mưa máu, ào ào rơi vào Hồng Hoang ám diện, khiến thế giới Hồng Hoang ám diện cũng nhuốm một tia máu đỏ.

Nguyên thần chi lực của Lâm Nguyên cường đại, chỉ cần ý niệm quét qua, liền trong nháy mắt tính toán ra, những hạt quang điểm màu máu này, tổng cộng có ba ngàn hạt.

Con số này, không khỏi khiến Lâm Nguyên liên tưởng đến Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, lại nghĩ đến thứ huyết nê vừa rồi từ lò luyện máu đỏ đổ vào thiên khanh.

"Rất rõ ràng, những hạt quang điểm màu máu này, giống như hạt cát trong đồng hồ cát! 'Hạt cát' trong thế giới Hồng Hoang, đang không ngừng rơi vào thế giới ám diện!" "Mà thứ tạo thành những hạt quang điểm màu máu này, chính là huyết nê được luyện ra từ Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần và vô số cường giả trong lò luyện máu đỏ vừa nãy!" "Chẳng lẽ nói, sức mạnh trong thế giới Hồng Hoang, đang

không ngừng chảy vào thế giới ám diện sao?" "Thế nhưng, hiện tại thế giới Hồng Hoang, tầng thứ sức mạnh không ngừng tăng lên, nhìn thế nào cũng không giống bị cướp đoạt bản nguyên." "Trong đó rốt cuộc có bí mật gì?" Trong một thời gian, trong lòng Lâm Nguyên, dũng hiện vô số nghi hoặc, mỗi cái đều không có đáp án, đều là một mớ bòng bong.

Hắn trực giác cảm nhận được, tất cả những điều này có lẽ sẽ liên quan đến một ẩn bí khó có thể tưởng tượng, tồn tại đằng sau ẩn bí đó, nói không chừng còn kinh người hơn cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần!

Suy nghĩ kỹ càng, khiến người ta rợn tóc gáy.

Oanh long!

Mà ngay lúc này, đồ cảnh kỳ dị này, lại phát sinh thêm một lần biến hóa.

Giữa hai thế giới, đột nhiên sinh ra một dao động khủng bố, sau đó không gian vặn vẹo, lại một thông đạo dài mảnh hình thành, nối liền hai Đại Thế Giới.

Ông!

Quang điểm máu ngưng tụ thành hình, lại giống như trước đây, giống như đổ một trận mưa máu lớn, ào ào không ngừng rơi vào thế giới ám diện từ thông đạo mới này.

"Ừm?" Lâm Nguyên kinh ngạc, không ngờ loại thông đạo này lại xuất hiện thêm một cái.

Ngay lập tức, tâm thần hắn đều rùng mình.

Từ hình ảnh này, có thể nhìn ra rất nhiều điều.

Trước hết là sự liên hệ giữa hai thế giới, dường như trở nên mạnh

mẽ hơn.

Thứ hai là sức mạnh của thế giới Hồng Hoang sẽ càng nhanh chóng rơi vào thế giới ám diện.

Cuối cùng, vì đã xuất hiện thêm một thông đạo mới, phía sau liệu có xuất hiện thông đạo thứ ba, thứ tư không?

Oanh oanh oanh!!!

Mà ngay khi ý niệm này vừa thoáng qua trong lòng Lâm Nguyên không lâu, cảnh tượng đáng sợ liền xảy ra, quả nhiên như hắn dự đoán, từng thông đạo, không ngừng ngưng tụ thành hình, trong chớp mắt đã dày đặc.

Lâm Nguyên trong lòng tính toán một chút, liền phát hiện số lượng thông đạo này, lại đạt tới ba ngàn cái!

Ba ngàn thông đạo!

Trong lòng Lâm Nguyên, trong nháy mắt sinh ra một suy đoán khủng bố: "Thế giới mà ta đang ở, có thể chỉ là một trong các thông đạo.

Còn có hai ngàn chín trăm chín mươi chín thông đạo khác, giờ khắc này, cũng đang xảy ra chuyện tương tự!

Có lò luyện đỏ sẫm luyện hóa vô tận cường giả, hóa thành huyết nê, đổ vào thế giới ám diện!" Khi ý nghĩ này nảy sinh, Lâm Nguyên cảm thấy một luồng hàn ý khó hiểu.

Loại "huyết nê" này, không ngừng đổ vào thế giới ám diện đó, cuối cùng sẽ tạo ra thứ gì đáng sợ đây?

Trong một thời gian, so với sự việc trước mắt này, Lâm Nguyên cảm thấy Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, dường như cũng không còn đáng sợ đến thế.

Oanh!

Khi thông đạo cuối cùng thành hình, "đồng hồ cát thế giới" kỳ dị này, dường như cũng đã đạt đến cực hạn, trong não hải Lâm Nguyên, lập tức tan vỡ, hóa thành mưa ánh sáng biến mất.

Lâm Nguyên im lặng một lúc, nhìn lại thế giới dưới thiên khanh, Bàn Cổ Chân Nhãn được thúc đẩy đến cực hạn, hắn muốn nhìn thấy nhiều hơn những điều liên quan đến thế giới đó.

Thế nhưng, trước tầm nhìn của hắn, đột nhiên có một màn sương mù dũng mãnh ập tới, lại che khuất tầm mắt của hắn, Bàn Cổ Chân Nhãn cũng khó mà xuyên thấu.

Cảm giác này giống như trước đây hắn sở dĩ có thể nhìn rõ thế giới thần bí kia, là vì có người ở phía sau cố ý cho phép hắn nhìn.

Còn bây giờ, thì lại không được cho phép nữa, nên hắn cũng không nhìn thấy gì cả.

"Nước Hồng Hoang ám diện, sâu thật a." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Oanh long!

Bên cạnh thiên khanh, lò luyện đỏ sẫm kia đột nhiên chấn động, vô tận Đạo vận cuồn cuộn, "Oanh!" một tiếng, nắp lò liền mở ra, sau đó là một đạo thần quang xông phá bầu trời.

Vô vàn cảnh tượng huy hoàng hiện ra, Đại Đạo oanh minh, chấn động thế giới này, từng tôn thân ảnh khủng bố hiện hóa trên cao, ngửa mặt lên trời gào thét, vô cùng đáng sợ.

Đó là khí tức tàn lưu của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, ngay cả khi đã bị luyện hóa thành huyết nê, vẫn không hoàn toàn tiêu tan, nhưng đã không còn uy hiếp gì nữa.

Oanh long!

Lò luyện nghiêng xuống, chuẩn bị đổ lô huyết nê này vào thiên khanh.

Trong mắt Lâm Nguyên, lướt qua một tia suy tư, tính cách của hắn từ trước đến nay đều vô cùng vững vàng, cẩn thận.

Thứ huyết nê này vừa nhìn đã đầy quỷ dị, nếu có thể không dính vào, tự nhiên là tốt nhất không dính vào.

Thế nhưng, từ những gì vừa thấy có thể suy đoán, huyết nê này tuyệt đối là vật cực kỳ quý giá, nói không chừng còn lợi hại hơn cả Thần vật bản nguyên.

Một khi có được, nói không chừng sẽ có đại lợi ích.

Trong thời đại đại tranh này, đối mặt với cơ duyên như vậy, nếu chỉ vì một chút nguy hiểm mà lùi bước, vậy sau này làm sao có thể đấu lại những Hỗn Độn Ma Thần kia?

Trong lòng Lâm Nguyên, vô số ý niệm lướt qua, nhưng chỉ trong một sát na, hắn đã đưa ra quyết định, trong mắt lướt qua một tia sắc bén, đưa bàn tay lớn ra, chộp lấy thứ huyết nê đó!

Cơ duyên ở trước mắt, dù sao cũng phải tranh giành một chút mới được.

Tuy nhiên, thứ huyết nê đó dù sao cũng hung hiểm, trước khi ra tay, Lâm Nguyên đã chuẩn bị đủ loại thủ đoạn phòng hộ.

Cánh tay đó phát sáng, đã cắt đứt liên hệ với bản thể của hắn.

Nếu thật sự có vấn đề gì, hắn có thể từ bỏ cánh tay đó bất cứ lúc nào.

Oanh!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bàn tay lớn còn chưa đến gần khối huyết nê kia, còn cách huyết nê ước chừng vạn trượng, thì trong huyết

nê liền đột nhiên bùng phát ra một luồng dao động quỷ dị, gào thét lao ra, hung hăng đánh thẳng vào bàn tay lớn của Lâm Nguyên.

Chỉ trong một nháy mắt, Lâm Nguyên đã cảm thấy một trận kịch thống ập đến, sau đó liền nhìn thấy cảnh tượng đáng sợ, bàn tay lớn của hắn, lại bắt đầu mục nát nhanh chóng!

Từng nốt mủ sinh ra, vỡ tung, nước mủ trắng bắn tung tóe, khí tức hôi thối tràn ngập, huyết nhục tiêu tan, trong chớp mắt đã lộ xương, dường như muốn hoàn toàn ăn mòn bàn tay lớn này.

Chương 360

Lâm Nguyên trong lòng đều kinh hãi, cần biết rằng nhục thân hắn hiện tại cường đại, dùng từ khó có thể tưởng tượng để hình dung cũng không quá, tuyệt đối đã đạt đến tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo.

Kết quả, chỉ một luồng dao động quỷ dị từ trong huyết nê tràn ra, đã khiến nhục thân chí cường của hắn mục nát, thực sự không thể tin được!

Lâm Nguyên tuy kinh nhưng không loạn, lập tức bạo lùi ra, đồng thời cánh tay đó cũng tách rời khỏi thân thể.

Thế nhưng rất nhanh, chuyện kinh người đã xảy ra!

Luồng lực mục nát đó, không chỉ thâm nhập vào huyết nhục xương cốt, mà lại còn bắt đầu ăn mòn đủ loại quy tắc Đại Đạo ẩn chứa trong cánh tay này!

Lâm Nguyên làm việc, tự nhiên là vô cùng cẩn thận, ngay cả những quy tắc Đại Đạo này, cũng không còn liên hệ với bản thể, hoàn toàn bị cắt đứt.

Thế nhưng, luồng lực mục nát này, lại đột phá hạn chế đó, "Oanh!" một tiếng, theo luồng quy tắc Đại Đạo này, liền giáng lâm xuống bản thể Lâm Nguyên.

Sau đó, quy tắc Đại Đạo trong thể nội Lâm Nguyên, liền bắt đầu bạo động.

Hắn tu hành nhiều loại Tam Thiên Đại Đạo, đặc biệt là trước đây còn dung hợp ba mươi bốn loại Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần.

Số lượng Đại Đạo trong thể nội, và cảnh giới Đại Đạo cao thâm, đều đã đạt đến tầng thứ đáng sợ.

Những Đại Đạo này, đều được Lực Chi Pháp Tắc trấn áp sau đó, mới không xảy ra xung đột, hòa bình chung sống, hình thành một chỉnh thể hài hòa.

Thế nhưng khoảnh khắc này, sau khi luồng lực mục nát quỷ dị này xâm nhập vào thể nội, trạng thái này lập tức bị thay đổi!

Vốn dĩ từng Đại Đạo như được sai khiến, khoảnh khắc này lại giống như nhập ma, tất cả đều bắt đầu phát điên, chạy loạn khắp thể nội Lâm Nguyên, tranh đấu lẫn nhau.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Từng dao động đáng sợ bùng phát, thân thể Lâm Nguyên lập tức bành trướng lên, lực lượng Đại Đạo trong thể nội, dường như muốn xông ra khỏi thân thể hắn, muốn ép nát nhục thân hắn.

"Hống!" Lực lượng Đại Đạo, thậm chí còn ngưng tụ thành đủ loại đạo hình Ma Thần, chiếu rọi trên cao, khuấy động vô biên phong vân.

Đôi mắt của tất cả đạo hình Ma Thần đều đỏ như máu, tràn ngập vẻ điên cuồng hung tợn, muốn hủy diệt tất cả, liều mạng xung kích xung quanh.

"Chuyện này...

đã xảy ra cái gì?" Xa xa, Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh ngây người, sốt ruột không thôi, nhưng tầng thứ sức mạnh này, căn bản không phải thứ nó có thể can thiệp, lúc này cũng chỉ có thể sốt ruột.

Còn Lâm Nguyên ở đây, đối mặt với dị biến như vậy, lại không hề hoảng loạn, vô cùng bình tĩnh.

Nguyên thần chi lực hùng vĩ giống như hồng thủy quét qua thân thể mình, kiểm tra những biến hóa trong thể nội.

Hắn là căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, trí tuệ như vực sâu, lại tu hành nhiều loại Đại Đạo, đối với Đại Đạo lý giải vô cùng sâu sắc.

Hai điều này kết hợp lại, khiến tầm mắt của hắn vô cùng độc đáo.

Chỉ cần nguyên thần chi lực quét qua, hắn liền đại khái hiểu được bản chất của luồng sức mạnh quỷ bí này, chính là một loại năng lực vặn vẹo Đại Đạo, khiến trật tự Đại Đạo bình thường bị vặn vẹo sụp đổ, khó mà duy trì tồn tại.

Hiểu được điểm này sau, trong lòng Lâm Nguyên không khỏi sinh ra một luồng hàn ý.

Bởi vì thứ mà điều này đại diện phía sau vô cùng đáng sợ.

Luồng sức mạnh này, dường như trời sinh chính là mặt đối lập của Tam Thiên Đại Đạo, cứ như sự tồn tại của nó, chính là để hủy diệt Tam Thiên Đại Đạo, có một loại hiệu quả khắc chế cực lớn đối với đủ loại Đại Đạo!

"Đây chính là chân tướng của huyết nê sao?" Ánh mắt Lâm Nguyên trợn trừng.

Nhìn thế nào, đây cũng rất giống một âm mưu!

Một tồn tại không rõ nào đó, đang âm thầm không ngừng tế luyện luồng sức mạnh này, sau đó muốn mượn đó để đạt được một mục đích không thể tiết lộ!

Nhưng hiện tại rõ ràng không kịp suy nghĩ những thứ này, bởi vì Đại Đạo trong thể nội Lâm Nguyên đã hoàn toàn mất kiểm soát, nếu không khống chế nữa, hắn e rằng sẽ hóa thành một quái vật vặn vẹo.

Lúc này, bên tai hắn thậm chí còn vang lên những tiếng lẩm bẩm điên cuồng, dưới loại âm thanh này, nguyên thần hắn đều hỗn loạn cả lên, đủ loại ý niệm không ngừng cuồn cuộn.

Một loại tâm lý sợ hãi, không tự chủ được từ trong lòng dũng lên, giống như thủy triều nhấn chìm toàn bộ thân tâm hắn.

Hiện tại Lâm Nguyên trong lòng một ý niệm ngày càng mãnh liệt, đó chính là trốn, nhanh chóng trốn khỏi nơi đây, nếu không tất cả đều xong rồi, chỉ có thoát khỏi những điều này, mới có một tia sinh cơ!

Thế nhưng, Lâm Nguyên lại mạnh mẽ áp chế những suy nghĩ này, hắn biết tất cả đều là ảo giác, là do lực lượng vặn vẹo quỷ dị kia tạo thành.

"Đại Đạo bạo động thì sao?

Lực Chi Pháp Tắc, trấn áp tất cả!" Lâm Nguyên quát lớn một tiếng.

Oanh!

Nguyên thần hắn phát sáng, giống như một vầng thái dương, phóng xạ ức vạn thần huy, ánh sáng huy hoàng, rực rỡ, mênh mông như một biển lớn, nhấn chìm không gian này.

Lâm Nguyên quán tưởng, sau đó một tôn Bàn Cổ Thần Nhân liền xuất hiện trên đỉnh đầu hắn, cao vạn trượng, cơ bắp cuồn cuộn, ánh mắt khinh miệt, tràn đầy một loại khí khái bá đạo.

"Trấn!" Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, tôn Bàn Cổ Thần Nhân này liền động, giơ tay ấn xuống.

Oanh long!

Một luồng dao động đáng sợ bùng phát, tất cả Đại Đạo đang bạo động, dường như lập tức tỉnh táo lại, lập tức bình tức xuống, Đạo vận chiến động, dường như đang run sợ.

Đây chính là Lực Chi Pháp Tắc, đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo, dù bị luồng lực mục nát quỷ dị kia xâm thực, cũng có thể dễ dàng trấn áp

xuống.

Đổi lại là bất kỳ ai khác, đều không thể làm được điều này.

Thế nhưng, dưới sự trấn áp của Bàn Cổ Thần Nhân này, trong thể nội Lâm Nguyên, lại có một luồng khí đen bốc ra, đang giãy giụa ở đó, lại không biến mất.

"Sinh mệnh lực của cỗ lực lượng này mạnh đến vậy sao?" Lâm Nguyên kinh ngạc, cần biết rằng hắn hiện tại đang thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, kết quả lại không thể trong thời gian đầu tiên tiêu diệt nó!

Tuy nhiên, dù có thể kiên trì một đoạn thời gian, cũng không có tác dụng gì, Bàn Cổ Thần Nhân lại một chưởng ấn xuống, "Oanh!" một tiếng, luồng khí đen kia hoàn toàn tan vỡ.

Tất cả những điều này nói ra thì chậm rãi, thực tế từ lúc Lâm Nguyên đưa tay chạm vào lực lượng quỷ dị và nó nhập vào thể nội, cho đến khi Bàn Cổ Thần Nhân trấn áp sự ô nhiễm trong thể nội hắn, chỉ diễn ra trong chớp mắt mà thôi.

Lúc này, lò luyện khổng lồ vẫn không ngừng đổ huyết nê vào thiên khanh.

"Hiện giờ xem ra, huyết nê tuyệt đối là một thứ tà vật!

Thế nhưng uy lực của tà vật này cũng kinh người, lại có thể vặn vẹo Đại Đạo, Lực Chi Pháp Tắc cũng khó mà hoàn toàn trấn áp nó!

Nếu có thể có được một chút, tham ngộ sức mạnh trong đó, thì sẽ trở thành một át chủ bài khác của ta." Lâm Nguyên nhìn về phía đó, trong mắt thần mang lướt qua.

Tuy vừa rồi đã chịu thiệt, nhưng cũng đã biết, Lực Chi Pháp Tắc đủ để khắc chế luồng sức mạnh này.

Lúc này hắn liền thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, vươn ra một bàn tay

lớn màu xanh, lại một lần nữa chộp lấy huyết nê!

Oanh!

Khi bàn tay lớn màu xanh tiến vào phạm vi vạn trượng của huyết nê, luồng dao động khủng bố kia lại một lần nữa phát ra, hung hăng đánh thẳng vào bàn tay lớn.

Chỉ có điều, lần này bàn tay lớn màu xanh quang mang đại thịnh, Lực Chi Pháp Tắc cuồn cuộn, cắt đứt tất cả, cũng không bị luồng sức mạnh này ảnh hưởng, tiếp tục tiến lên.

Chương 361

Oanh oanh oanh!!!

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo, từng đợt xung kích đáng sợ, không ngừng từ trong huyết nê cuồn cuộn trào ra, liên tiếp không ngừng đánh thẳng vào bàn tay lớn.

Rõ ràng, tầng thứ sức mạnh của huyết nê này cực cao, muốn tiếp cận, tuyệt đối không phải là một chuyện đơn giản.

Lâm Nguyên hít sâu một hơi, tự nhiên sẽ không từ bỏ, "Oanh!" một tiếng, phía sau Tam Thiên Đại Đạo trường hà hiện ra, sóng nước cuồn cuộn, âm thanh oanh minh như sấm.

Đồng thời, Hồng Mông Thế Giới Thụ chống đỡ bầu trời, tràn ngập tử khí mênh mông, một luồng sức mạnh thế giới khổng lồ gào thét lao ra, gia trì lên người Lâm Nguyên.

Cuối cùng, chính là lực lượng Đại Đạo!

Một luồng sức mạnh hùng vĩ, vượt qua vô tận thời không, giáng lâm xuống thế giới nội bộ của hạt Đại Đạo này, dung nhập vào thể nội Lâm Nguyên, khiến sức mạnh của hắn tăng vọt.

Lâm Nguyên nâng sức mạnh của mình lên tầng thứ đỉnh phong nhất, bàn tay lớn đó lập tức tỏa ra thần quang chói mắt gấp trăm vạn lần so với vừa nãy, "Oanh!" một tiếng, tốc độ tăng vọt, lập tức xuyên phá từng lớp dao động khủng bố, đến trước huyết nê, sau đó hung hăng chộp lấy.

Oanh!

Khi bàn tay lớn này va chạm với huyết nê trong một nháy mắt, một luồng lực vặn vẹo Đại Đạo cường liệt đến cực điểm bùng phát, bàn

tay lớn bao quanh bởi ánh sáng xanh mờ ảo đang run rẩy, ánh sáng lại bắt đầu dần dần ảm đạm xuống.

"Ngay cả Lực Chi Pháp Tắc cũng có thể vặn vẹo sao?" Lâm Nguyên kinh hãi.

Cần biết rằng, Lực Chi Pháp Tắc là đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo, ngay từ đầu đã vô địch, không có bất kỳ thứ gì có thể khắc chế loại sức mạnh này.

Kết quả, lực lượng vặn vẹo Đại Đạo của huyết nê này, lại khiến Lực Chi Pháp Tắc cũng bắt đầu ảm đạm, thực sự không thể tin được.

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia sắc bén, hắn tin tưởng Lực Chi Pháp Tắc vô địch, dù nhất thời bị ảnh hưởng, cũng sẽ trong thời gian ngắn nhất khôi phục bình thường.

Vì vậy, đối mặt với cục diện như hiện tại, Lâm Nguyên không chọn tránh né, mà là nghênh khó mà tiến, bàn tay lớn màu xanh "Oanh!" một tiếng, bùng phát uy năng khủng bố, lại một lần nữa vươn ra, lập tức chộp lấy một đoàn huyết nê, nắm chặt sau đó, mới rút về.

Oanh!

Huyết nê bạo động, từng luồng sức mạnh khủng bố không ngừng đánh thẳng vào bàn tay lớn màu xanh, đặc biệt là đoàn huyết nê trong tay Lâm Nguyên, lại càng đáng sợ, "Oanh!" một tiếng, lại bắt đầu nổ tung, dường như muốn vặn vẹo, hủy diệt tất cả giữa trời đất này.

Cảnh tượng này, giống như một viên pháo sáng rơi vào chảo dầu, lập tức đốt lên một ngọn lửa ngập trời, bàn tay lớn màu xanh của Lâm Nguyên, cuối cùng cũng không thể duy trì được, "Oanh!" một tiếng, bốc cháy lên, Lực Chi Pháp Tắc ẩn chứa trong đó bắt đầu vặn vẹo, biến dạng.

“Chủ nhân!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu kêu lớn.

Không nghi ngờ gì nữa, khoảnh khắc này Lâm Nguyên nguy hiểm đến cực điểm, nếu không thể giải quyết vấn đề này, hắn sẽ biến thành một quái vật đáng sợ.

Bởi vì, Lực Chi Pháp Tắc là căn bản của Lâm Nguyên, nếu căn bản này sụp đổ, tất cả của hắn đều sẽ bị hủy diệt.

Khoảnh khắc này, là cục diện hung hiểm nhất mà Lâm Nguyên gặp phải kể từ khi bắt đầu tu hành!

Oanh oanh oanh!!

Các Đại Đạo khác trong thể nội hắn đều không trấn áp được, Lực Lượng Thời Gian gào thét, dao động ra vô vàn hạt thời gian, bay loạn khắp không trung, làm hỗn loạn đủ loại đường thời gian.

Lực Lượng Không Gian sôi trào, từng thế giới sinh ra rồi hủy diệt, từng vũ trụ bùng nổ rồi lại tịch diệt tiêu vong, vô tận không gian luân chuyển, tang thương thay đổi.

Vận Mệnh, Nhân Quả, Ngũ Hành, Sinh Tử, Hoàng Tuyền...

đủ loại Pháp Tắc đáng sợ hiện hóa trong hư không, thể hiện ra hình thái vặn vẹo, tất cả đều quá mức, tất cả đều điên cuồng.

Còn những Đại Đạo đã dung hợp Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần sau đó tham ngộ được, càng thêm hỗn loạn, đánh nhau lẫn nhau, không tiêu diệt đối phương thì thề không dừng.

Vùng đất nơi Lâm Nguyên đang ở, lập tức biến thành một biển Đại Đạo, Đạo vận ức vạn vạn, kích động ra ngàn vạn trùng sóng lớn, cảnh tượng hùng vĩ nhưng cũng khủng bố.

Thế giới này đều run rẩy lên, giống như khoảnh khắc tiếp theo sẽ sụp đổ.

Đổi thành người khác, khẳng định sẽ không như vậy, dù sao những sinh linh khác nhiều nhất cũng chỉ có thể chủ tu một Đại Đạo, mà số lượng Đại Đạo trong thể nội Lâm Nguyên quá nhiều, hậu quả do lực lượng vặn vẹo kia gây ra, cũng càng thêm nghiêm trọng.

"Lần này xong rồi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu mất hồn mất vía.

Lâm Nguyên vẫn quá mạo hiểm, chạm vào sức mạnh mà mình không thể khống chế.

Tầng thứ của thứ huyết nê đó, rõ ràng cao đến mức kinh người, là kẻ địch của Tam Thiên Đại Đạo!

Là sức mạnh đáng sợ thuộc về Hồng Hoang ám diện!

Lâm Nguyên hiện tại bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên, lại làm sao có thể khống chế loại sức mạnh này chứ?

Thế nhưng, dù đối mặt với cục diện hung hiểm như vậy, ánh mắt Lâm Nguyên lại vẫn bình tĩnh.

Hắn cảm nhận sự vặn vẹo biến hóa của Lực Chi Pháp Tắc, trong não hải có ức vạn ý niệm lóe lên, vận chuyển tốc độ cao, suy nghĩ cách ứng phó.

Khoảnh khắc này, hắn quên đi tất cả, dường như mọi thứ bên ngoài đều biến mất, trên thế giới này chỉ còn lại một mình hắn, toàn bộ sự chú ý, đều đặt vào việc giải quyết vấn đề huyết nê.

Hắn là căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, càng đối mặt với cục diện hung hiểm, càng có thể bùng phát ra tiềm lực đáng sợ.

Giữa sinh tử có đại khủng bố, đồng thời cũng có đại cơ duyên.

Trong trạng thái này, có thể tiến vào một trạng thái vô cùng kỳ diệu, trí tuệ tăng vọt gấp trăm vạn lần so với bình thường.

"Lực Chi Pháp Tắc, nhất định là vô địch!

Ngay cả thứ huyết nê này, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng đối với Lực Chi Pháp Tắc!

Hiện tại sở dĩ như vậy, chỉ là vì độ dung hợp của ta đối với Lực Chi Pháp Tắc còn quá thấp, còn chưa thể phát huy ra uy năng chân chính của nó!" Cuối cùng, trong lòng Lâm Nguyên, một ý niệm lóe lên.

Mà sau khi ý niệm này lóe qua, hắn liền vô cùng quả quyết, từ bỏ việc khống chế thân thể mình, bắt đầu dung hợp Lực Chi Pháp Tắc.

Vào khoảnh khắc này, giữa đại khủng bố sinh tử giao tranh, trí tuệ của hắn tăng vọt gấp trăm vạn lần, chỉ trong nháy mắt đã tiến vào một trạng thái ngộ đạo.

Vô tận cảm ngộ dâng lên.

Thực ra, sự tích lũy của hắn vốn đã vô cùng hùng hậu rồi.

Từ khi Hồng Hoang dị biến đến nay, hắn đã không ngừng tranh đấu với đủ loại đại địch tuyệt thế, chiến đấu với sinh linh chí cường Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, chiến đấu với sinh linh phá hạn Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên, chiến đấu với phân thân Hỗn Độn Ma Thần.

Đồng thời, hắn còn không ngừng dung hợp đủ loại Đại Đạo Ma Thần, hết lần này đến lần khác vận dụng Lực Chi Pháp Tắc để trấn áp chúng, hơn nữa còn dung hợp vô số Thần vật bản nguyên Hồng Hoang.

Đặc biệt là còn dung hợp viên Bàn Cổ Chi Tâm trong Thương Mang Sơn Mạch.

Tất cả những điều này, đều là sự tích lũy, khiến cảm ngộ của hắn đối với Lực Chi Pháp Tắc, không ngừng nâng cao.

Mà những sự tích lũy này, vào khoảnh khắc sinh tử giao tranh này, cuối cùng cũng bùng phát mạnh mẽ.

Oanh!

Độ dung hợp Lực Chi Pháp Tắc, lập tức tăng vọt!

Ba mươi phần trăm.

Bốn mươi phần trăm.

Chương 362

Bốn mươi chín phần trăm.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, độ dung hợp của hắn, liền đạt đến bốn mươi chín phần trăm, đạt tới tầng thứ "Đạo Hạn".

Đạo Hạn, giới hạn của Đại Đạo, với cảnh giới hiện tại của Lâm Nguyên, nhiều nhất cũng chỉ có thể dung hợp bốn mươi chín phần trăm Lực Chi Pháp Tắc, muốn cao hơn nữa thì không được.

Nếu muốn dung hợp nhiều hơn, chỉ có thể đột phá đến Hỗn Độn Cảnh.

Chỉ có điều, độ dung hợp Lực Chi Pháp Tắc ở tầng thứ Đạo Hạn, cũng đã đủ rồi.

Xoẹt!

Lâm Nguyên lập tức mở hai mắt, bắn ra hai luồng thần quang chói mắt, trên tay đột nhiên bùng phát vô tận thanh mang, hơi dùng sức một chút, "Oanh!" một tiếng, Lực Chi Pháp Tắc mênh mông gào thét lao ra, giống như từng sợi dây thừng, bao quanh lấy đoàn huyết nê kia.

Huyết nê bạo động, nhưng trước cỗ sức mạnh này, lại không còn sức phản kháng, lập tức bị hoàn toàn trấn áp xuống.

Ông ~~ Nơi ánh sáng xanh chiếu rọi, mấy chục loại Đại Đạo trong thể nội Lâm Nguyên, cũng trong một khoảnh khắc bình tức xuống, toàn bộ khí thế của hắn, lập tức tăng vọt lên đỉnh phong.

"Thành công rồi?!!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhìn đến ngây người, vừa rồi Lâm Nguyên còn đang ở cảnh địa vô cùng nguy hiểm, giống như sắp thân tử đạo tiêu, kết quả trong chớp mắt, cục diện lại đảo ngược sao?

Trong lòng Vạn Mệnh Hoàng Miêu, vô số cảm xúc cuồn cuộn, há miệng, muốn nói điều gì đó, nhưng lại không nói ra được, cuối cùng chỉ còn một tiếng cảm thán, "Chủ nhân thật sự là quá mạnh rồi." Nó không thể tưởng tượng, đối mặt với loại lực vặn vẹo Đại Đạo đáng sợ đến cực điểm đó, Lâm Nguyên rốt cuộc đã trấn áp như thế nào, điều này đã vượt quá khả năng lý giải của nó.

"Không ngờ, vốn dĩ chỉ muốn có được một đoàn huyết nê, lại khiến độ dung hợp Lực Chi Pháp Tắc tăng lên tầng thứ Đạo Hạn, coi như là thu hoạch ngoài ý muốn." Lâm Nguyên cảm nhận lực lượng Đại Đạo trong thể nội, không khỏi khẽ mỉm cười.

Lực Chi Pháp Tắc tăng lên tầng thứ Đạo Hạn, chiến lực của hắn cũng sẽ vì thế mà tăng vọt một đoạn lớn!

Dù sao, đây chính là Pháp Tắc đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo!

Khai Thiên Nhất Phủ là thần thông cái thế dựa vào Lực Chi Pháp Tắc, là át chủ bài cấp nặng của Lâm Nguyên, cũng sẽ vì thế mà uy năng tăng vọt, có sức sát thương càng mạnh!

Hơn nữa, sau này khi tiếp tục dung hợp các Đại Đạo khác, cũng sẽ càng thêm dễ dàng.

"Tiếp theo, hãy xem thử thứ huyết nê này." Lâm Nguyên xòe bàn tay, giữa lòng bàn tay, đặt một khối huyết nê lớn bằng nắm đấm, bị từng lớp ánh sáng xanh bao quanh.

So với huyết nê trong lò luyện kia, khối huyết nê này chỉ là một phần cực nhỏ, nhưng Lâm Nguyên biết, ngay cả khi chỉ là một khối nhỏ như vậy, cũng có uy năng tuyệt thế.

Dù sao, đây chính là vật chất thần bí đối địch với Tam Thiên Đại Đạo!

Với năng lực hiện tại của Lâm Nguyên, có được một khối nhỏ

như vậy, đã là cực hạn rồi.

Muốn có được nhiều hơn, chỉ có thể đợi sau này cảnh giới cao hơn mới được.

Lâm Nguyên bước một bước ra, rời khỏi phạm vi lò luyện đỏ sẫm, đến bên cạnh Vạn Mệnh Hoàng Miêu, nói với nó: "Ngươi hộ pháp cho ta." Sau lệnh truy sát của Tam Thiên Ma Thần, hắn liền nói với tất cả sinh linh trong tộc địa Vu Tộc, rằng hắn sẽ ở Thiên Đế Sơn chờ bọn họ.

Hiện tại, phỏng chừng đã có rất nhiều cường giả đến đây rồi.

Những cường giả đó sau khi đến, khẳng định là có thể phát hiện hạt Đại Đạo đang triển khai, nói không chừng sẽ có một vài sinh linh to gan cũng tiến vào đây.

Khi Lâm Nguyên tham ngộ huyết nê, khẳng định là phải toàn tâm toàn ý, không thể bị người khác dễ dàng làm gián đoạn, vì vậy cần Vạn Mệnh Hoàng Miêu ở bên cạnh hộ pháp.

"Chủ nhân, người yên tâm, bất kể là ai muốn quấy rầy người, hãy cứ bước qua thi cốt của ta trước!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng vỗ ngực đôm đốp.

So với Lâm Nguyên, Vạn Mệnh Hoàng Miêu rất yếu.

Nhưng thực tế, với tư cách là sinh linh vượt giới từ thế giới Hỗn Độn đến, Vạn Mệnh Hoàng Miêu trong lãnh địa Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, cũng được coi là cường giả.

Ngay cả khi gặp sinh linh phá hạn Thập Trọng Thiên, phỏng chừng cũng có thể chống đỡ một lát.

"Được." Lâm Nguyên gật đầu, lập tức khoanh chân ngồi xuống, giữa mi tâm phát sáng, một luồng nguyên thần chi lực mênh mông gào thét lao ra, dũng nhập vào đoàn huyết nê kia, bắt đầu phân tích những

ảo diệu trong đó.

Oanh!

Chỉ trong một khoảnh khắc, Lâm Nguyên đã cảm giác được, mình giống như rơi vào một biển hỗn loạn, cuồn cuộn những hạt Đại Đạo điên cuồng, huyết quang tràn ngập trời.

Những tiếng lẩm bẩm điên cuồng vang lên, tầng tầng lớp lớp, còn có vô số tiếng rít gào thê lương của Ma Thần, hội tụ lại một chỗ, hình thành dòng lũ, xung kích nguyên thần.

Ý niệm của Lâm Nguyên, trong khoảnh khắc này liền hỗn loạn cả lên, bị vô tận cảm xúc tiêu cực này nhấn chìm, khó mà tiến hành suy nghĩ và phân tích lý trí.

"Lực Chi Pháp Tắc!" Lâm Nguyên trong lòng quát khẽ một tiếng, nguyên thần phát sáng, mang theo những điểm ánh sáng xanh, trong khoảnh khắc đã từ trạng thái điên cuồng đó tỉnh táo lại.

Lực Chi Pháp Tắc có thể gia trì lên nhục thân, tự nhiên cũng có thể gia trì lên nguyên thần chi lực.

Có Lực Chi Pháp Tắc bảo vệ, Lâm Nguyên không sợ huyết nê xâm thực.

Ý thức tỉnh táo sau, nguyên thần chi lực liền quét về bốn phía, lập tức nhìn rõ cấu trúc nội bộ của huyết nê.

Đây là một hỗn hợp của vô số Đại Đạo, nhưng đã bị nghiền nát, trở thành những hạt Đại Đạo nhỏ nhất, chúng không dung hợp với nhau, không hình thành cấu trúc ổn định.

Hạt Đại Đạo là vật chất nhỏ nhất trong Hồng Hoang, các hạt Đại Đạo kết hợp với nhau, hình thành các cấu trúc khác nhau, liền biến thành các vật chất khác nhau.

Như đất, lửa, nước, gió, âm dương, ngũ hành, nhật nguyệt tinh thần, núi đá, cỏ cây, v.v.

Nhưng điểm đặc biệt của huyết nê này chính là, giữa các hạt Đại Đạo này, chúng không dung hợp với nhau, không tạo thành cấu trúc ổn định, vì vậy cũng không thể hình thành vật chất chân chính.

Thế nhưng điểm kỳ lạ ở chỗ, ngay cả khi chúng không dung hợp với nhau, những hạt Đại Đạo này cũng mang theo một loại Đạo vận, ví dụ như Đạo vận của Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Nhân Quả... tất cả Tam Thiên Đại Đạo đều có!

Giống như ngọn núi khổng lồ bị nghiền nát, trở thành vô số hạt cát, nhưng trong mỗi hạt cát đó, cũng vẫn mang theo khí thế hùng hồn, bàng bạc của ngọn núi khổng lồ.

Điều này đi ngược lại lẽ thường, hạt cát chính là hạt cát, đã không còn là ngọn núi khổng lồ, làm sao có thể có khí thế của ngọn núi khổng lồ?

Thế nhưng huyết nê này lại là một tồn tại như vậy!

Quỷ dị, vặn vẹo, hỗn loạn!

Nó cho người ta cảm giác, giống như đã dung hợp Tam Thiên Đại Đạo theo một phương thức cực kỳ quỷ dị.

Mà sản phẩm sau khi dung hợp, chính là thứ huyết nê này.

Sau khi huyết nê này thành hình, tự nhiên mà tự nhiên, nó sẽ khuếch tán loại quỷ dị, vặn vẹo, hỗn loạn này đến khắp mọi nơi, ăn mòn tất cả Đại Đạo.

"Nếu thứ như vậy, đổ vào Hồng Hoang, vậy thì toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ nghênh đón sự hủy diệt, không ai có thể cứu được." Lâm Nguyên trong lòng có chút nặng nề.

Càng nghiên cứu, hắn càng cảm thấy huyết nê này khủng bố.

Cỗ sức mạnh này, nếu phát triển đến cực hạn, nói không chừng có khả năng sánh ngang với sức mạnh của Lực Chi Pháp Tắc!

May mắn thay, những huyết nê này đều đổ vào Hồng Hoang ám diện, nếu không thế giới Hồng Hoang đã xong rồi.

"Cỗ sức mạnh này, ta không thể trực tiếp nắm giữ, nhưng lại có thể dùng Lực Chi Pháp Tắc để mô phỏng, tham ngộ ra một đạo thần thông." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Chữ "Lực" trong Lực Chi Pháp Tắc, là một loại lực lượng trên khái niệm, bao gồm tất cả sức mạnh của thế giới.

Thứ huyết nê này từ một mức độ nào đó mà nói, có thể coi là một loại lực lượng vặn vẹo, Lực Chi Pháp Tắc tự nhiên có thể mô phỏng loại sức mạnh đặc thù này.

Chương 363

Đương nhiên, chỉ là mô phỏng!

Huyết nê còn có nhiều ảo diệu hơn nữa, trong thời gian ngắn, Lâm Nguyên cũng không có cách nào hoàn toàn ngộ thấu.

Oanh!

Nguyên thần hắn phát sáng, bắt đầu thôi diễn, thanh quang lóe lên, vô số ý niệm tuôn trào, mỗi một khoảnh khắc, liền có ức triệu triệu ý tưởng thành hình rồi lại tiêu diệt.

Hắn vận chuyển trí tuệ của mình đến cực hạn, trong não hải, ghi nhớ rõ ràng trạng thái của huyết nê, không có bất kỳ chút sai biệt nào.

Sau đó, hắn tâm niệm vừa động, liền điều động nguyên khí, không ngừng cắt nhỏ nó, sau khi cắt nhỏ thành những hạt nguyên khí nhỏ nhất, liền dùng những hạt nguyên khí này mô phỏng các hạt Đại Đạo trong huyết nê, khiến chúng không hòa tan vào nhau.

Thế nhưng, khi ở trạng thái như vậy, nguyên khí cũng không phát sinh biến hóa gì, càng không cần nói đến việc sản sinh ra lực lượng vặn vẹo.

Ngay cả khi Lâm Nguyên mô phỏng giống đến mấy, thì vẫn là nguyên khí vô cùng thuần túy. "Hửm?" Lâm Nguyên khẽ cau mày, chẳng lẽ sự mô phỏng này lại thất bại sao?

Không, chắc hẳn còn một điểm mấu chốt nào đó đã bị ta bỏ sót.

Lâm Nguyên khổ tư minh tưởng, qua một hồi lâu, đột nhiên một ý niệm như tia chớp xẹt qua não hải. "Là đạo vận!

Nguyên khí lạp tử của ta không có đạo vận!

Ta phải làm cho chúng phát ra đạo vận mới được!" Lâm Nguyên có chút kích động.

Nhưng thực mau, hắn đã bình tĩnh lại.

Muốn làm cho nguyên khí lạp tử phát ra đạo vận không phải là chuyện đơn giản.

Nguyên khí lạp tử tuy lớn hơn đại đạo lạp tử một chút, nhưng cũng là vật chất cực kỳ nhỏ bé.

Việc khống chế chúng đã rất khó khăn, huống chi là khiến chúng phát ra đạo vận.

Lâm Nguyên tiếp tục suy nghĩ, bất chợt hắn nhớ tới thế giới đại đạo lạp tử này!

Đại đạo lạp tử mà hắn gặp phải, bề mặt khắc đầy đạo văn vô cùng phức tạp, thậm chí còn hình thành một tòa trận pháp khổng lồ như trời sinh.

Nếu như hắn cũng có thể khắc ấn mỗi một loại đại đạo lên nguyên khí lạp tử, liệu có thể khiến chúng phát ra đạo vận chân thực hay không?

Làm vậy độ khó cực cao!

Bởi vì nguyên khí lạp tử quá nhỏ, là vi lạp nhỏ nhất cấu thành nên nguyên khí.

Muốn khắc ấn một con đường đại đạo lên một thứ nhỏ bé như vậy, quả thực khó hơn lên trời.

Lâm Nguyên suy nghĩ một chút, vẫn quyết định thử nghiệm.

Với năng lực của mình, hắn hẳn là có thể làm được.

Ngay lập tức, hắn thôi động nguyên thần chi lực, dẫn dắt một đường đại đạo hóa thành một tòa trận pháp khổng lồ, không ngừng cô

đọng, hình thành một đại trận nhỏ đến cực điểm, bao phủ lên một hạt nguyên khí lạp tử.

Bành!

Nhưng ngay khoảnh khắc trận pháp đại đạo lạc ấn xuống, hạt nguyên khí lạp tử đó liền nổ tung, căn bản không chịu nổi uy năng đáng sợ như vậy.

Lâm Nguyên không hề nản lòng, con đường đại đạo vốn gian nan khúc khuỷu, thất bại là chuyện thường tình.

Hắn tiếp tục bắt đầu lạc ấn đại đạo trận pháp.

Bành!

Nguyên khí lạp tử lại nổ tung, thất bại lần nữa.

Lâm Nguyên sắc mặt bình tĩnh, thử hết lần này đến lần khác.

Cuối cùng, đến lần thứ chín mươi tám, hắn đã thành công.

Nhưng đây mới chỉ là khởi đầu!

Tiếp theo, Lâm Nguyên thử lạc ấn đại đạo lên nhiều nguyên khí lạp tử hơn.

Một cái, hai cái, ba cái... một ngàn, một vạn, mười vạn, một triệu, mười triệu, một tỷ...

Đây là một việc vô cùng khô khan, nhưng Lâm Nguyên lại cực kỳ kiên nhẫn thực hiện.

Trong quá trình này, sự hiểu biết của hắn về các loại đại đạo cũng trở nên sâu sắc hơn.

Cuối cùng, đến phút chót, Lâm Nguyên đã lạc ấn tổng cộng mười nghìn tỷ hạt nguyên khí lạp tử.

Dù con số mười nghìn tỷ nghe có vẻ khổng lồ, nhưng vì nguyên

khí lạp tử quá nhỏ bé, thực tế chúng góp lại cũng chỉ là một đoàn nguyên khí rộng khoảng vạn mẫu. "Đại đạo, mở!" Lâm Nguyên khẽ quát trong lòng, thôi động đại đạo lạc ấn trên mười nghìn tỷ nguyên khí lạp tử đó.

Tức thì, một tiếng "oanh" vang lên, đạo vận vô cùng vô tận bùng nổ.

Và ngay khi đạo vận bùng phát, một chuyện đáng sợ đã xảy ra.

Phía trên đỉnh đầu Lâm Nguyên, đoàn nguyên khí vạn mẫu lơ lửng giữa hư không bỗng nhiên phát ra một lực lượng vặn xoắn kinh người, giống như một dòng thác lũ cuồn cuộn lan tỏa ra ngoài, đi tới đâu là mọi thứ ở đó đều trở nên hỗn loạn. "Meo!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu thảm thiết kêu lên một tiếng.

Nó đứng quá gần Lâm Nguyên, không cẩn thận dính phải một tia chấn động này, đại đạo trong cơ thể lập tức bạo động, điên cuồng va đập vào nhục thân.

Ngay sau đó, cả cơ thể nó phình to ra, đau đớn kịch liệt lan khắp toàn thân, như thể giây tiếp theo sẽ nổ tung. "Meo gào!

Chuyện gì thế này!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hoàng sợ hãi, vội vàng đập cánh bỏ chạy ra xa.

Nhưng chỉ mới bay được một đoạn ngắn, nó đã ngã nhào xuống đất.

Đại đạo trong cơ thể mất kiểm soát khiến nó khó lòng điều động sức mạnh của chính mình, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân dần dần bị vặn xoắn, cơ thể biến hóa theo hướng quái vật. "Chủ nhân, cứu mạng với!

Meo gào!!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng gào thét.

Lâm Nguyên nghe thấy tiếng gọi, tâm niệm khẽ động, đại đạo trận

pháp trên mười nghìn tỷ nguyên khí lạp tử lập tức dập tắt, ngừng vận hành.

Khi chúng ngừng lại, đoàn nguyên khí vạn mẫu cũng lập tức bình tĩnh, lực lượng vặn xoắn cuốn phăng thiên địa kia tan biến không còn dấu vết.

Chương 364

Có điều, đại đạo trong cơ thể Vạn Mệnh Hoàng Miêu vẫn ở trạng thái mất kiểm soát, dựa vào bản thân nó hoàn toàn không thể khôi phục.

Đại đạo một khi đã mất kiểm soát thì cực kỳ khó phục nguyên.

Lâm Nguyên khẽ mỉm cười, vươn ngón tay điểm nhẹ một cái.

Một đạo thanh quang bay ra, chính là Lực chi pháp tắc, rót vào cơ thể Vạn Mệnh Hoàng Miêu, giúp đại đạo trong người nó lập tức bình ổn lại. "Ta khỏe lại rồi sao?" Cảm nhận được sự thay đổi trong cơ thể, Vạn Mệnh Hoàng Miêu thở phào nhẹ nhõm, có cảm giác như vừa từ cõi chết trở về.

Nghĩ lại cảnh tượng vừa rồi, lòng nó vẫn còn run sợ, tim đập thình thịch.

Nó không bao giờ muốn trải nghiệm cảm giác đó thêm lần nào nữa, đó là một nỗi kinh hoàng tột độ khi hoàn toàn không thể khống chế được bản thân. "Chủ nhân, đây là sức mạnh mới mà ngài lĩnh ngộ được sao?

Thực sự là quá mạnh rồi!

Trực tiếp tấn công vào đại đạo!

Sức mạnh này chẳng khác nào khắc tinh của mọi sinh linh cả!" Một hồi lâu sau, Vạn Mệnh Hoàng Miêu mới bình tĩnh lại, bay đến bên cạnh Lâm Nguyên, kinh hãi nói. "Ừm." Lâm Nguyên gật đầu, sau đó nhìn về phía lò luyện đỏ sẫm khổng lồ ở đằng xa, cảm khái: "Chỉ mới mô phỏng sức mạnh của đống huyết nê kia mà đã có uy lực như vậy.

Không biết loại sức mạnh này rốt cuộc là do tồn tại nào tạo ra, liệu có phải là Hỗn Độn Ma Thần không?" "Chắc là không đâu, ta thấy dù là mười vị Ma Thần đứng đầu cũng chưa chắc có bản lĩnh này." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nói. "Nếu không phải Hỗn Độn Ma Thần thì lại càng đáng sợ hơn." Lâm Nguyên khẽ nói.

Hắn đưa tay ra, đoàn nguyên khí thu nhỏ lại rơi vào lòng bàn tay hắn, hóa thành một quả cầu nguyên khí tinh khiết, trong suốt, đẹp đẽ như một khối bảo thạch khổng lồ. "Chủ nhân, thần thông mới này tên là gì?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu tò mò hỏi. "Cứ gọi nó là Nghịch Loạn đi.

Một sự tồn tại đối lập với ba ngàn đại đạo, nếu nó xuất thế, sẽ làm đảo lộn mảnh thiên địa này." Lâm Nguyên đáp.

Đại thần thông Nghịch Loạn!

Oanh long!

Đột nhiên, mảnh thế giới này rung chuyển dữ dội.

Chấn động này dường như đến từ bên ngoài, có kẻ đang tấn công vào thế giới này.

Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía biên giới của thế giới này.

Cánh cổng mà bọn họ đi vào vẫn còn đó, không hề biến mất.

Lâm Nguyên không khỏi nghi hoặc, nếu cánh cổng này vẫn tồn tại thì đám người kia hẳn là có thể vào được, tại sao còn phải oanh kích mảnh thế giới này?

Hắn suy đoán có lẽ những sinh linh đó lo sợ hắn đã bố trí cạm bẫy bên trong nên không dám tiến vào, vì thế mới quyết định dùng vũ lực phá mở thế giới đại đạo lạp tử này.

Lâm Nguyên bật cười, đẳng cấp của thế giới đại đạo lạp tử này cao đến mức ngay cả hắn cũng khó lòng nhìn thấu, nói không chừng là do những tồn tại đáng sợ vượt xa cả Vận Mệnh, Nhân Quả hay những Ma Thần chí cường bố trí nên.

Đám sinh linh bên ngoài oanh kích thế giới này chẳng khác nào đang tự tìm đường chết. "Với tu vi hiện tại của ta, tiếp tục ở lại đây chắc cũng chẳng khám phá thêm được gì, mà bên ngoài lại có người tới.

Đã vậy, chúng ta ra ngoài xem sao." Lâm Nguyên cười nói.

Dù là lò luyện huyết nê hay Hồng Hoang Ám Diện, đó đều không phải là những thứ mà Lâm Nguyên hiện giờ có thể chạm tới.

Hiện tại đã có thu hoạch, hắn cũng không cần thiết phải lưu lại đây thêm nữa. "Vâng." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng gật đầu, trong lòng thầm thở phào.

Nói thật, ở trong cái thế giới đại đạo lạp tử này, lúc nào nó cũng thấy tim đập chân run.

Mọi thứ ở đây đều quá đỗi khủng khiếp.

Vút!

Ngay lập tức, một người một mèo hóa thành hai đạo lưu quang, bay qua muôn vàn núi sông, đi tới biên giới thế giới, xuyên qua cánh cổng kia để trở lại bên ngoài.

Cảnh tượng xung quanh lập tức thay đổi hoàn toàn!

Một vùng non sông hùng vĩ đập vào mắt, bầu trời xanh ngắt, trong vắt như pha lê, từng đám mây trắng khổng lồ lặng lẽ trôi.

Trên vòm trời, núi sông trải dài vô tận đến tận cuối tầm mắt.

Khí tức Hồng Hoang mênh mông tràn ngập đất trời, hiện ra một

khung cảnh tràn đầy sức sống.

Nhưng khi nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, cả hai đều kinh hãi.

Trước tấm màn lớn do đại đạo lạp tử triển khai, thi thể chất chồng như núi, máu tươi chảy lênh láng khắp nơi, sát khí ngút trời, vô cùng thảm liệt.

Có một sinh linh vẫn chưa chết, vẻ mặt lộ rõ sự kinh hoàng, đang cố gắng chạy trốn ra xa.

Nhưng trên tấm màn bỗng sáng lên một đường đạo văn, một luồng chấn động đáng sợ bùng phát, giây tiếp theo một tia sáng chói mắt bắn ra, xuyên thủng mi tâm của sinh linh đó.

Hắn ta chỉ kịp chạy thêm một đoạn ngắn rồi đổ gục xuống đất, mất mạng.

Chứng kiến cảnh này, Lâm Nguyên và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều hiểu ra, những sinh linh này hẳn là đã bị tấm màn giết chết.

Có điều, tại sao tấm màn lại tấn công bọn họ?

Khi bọn họ tiến vào thế giới bên trong đại đạo lạp tử trước đó, đâu có bị tấn công!

Chẳng lẽ thế giới bên trong này chỉ cho phép hai người bọn họ vào?

Trong chốc lát, lòng Lâm Nguyên dâng lên rất nhiều nghi vấn. "Vu Thánh đại nhân!" Đằng xa đột nhiên vang lên một tiếng reo hò mừng rỡ, ngay sau đó một đạo lưu quang vùn vụt bay tới trước mặt Lâm Nguyên, hóa ra là Đại Vu Xi Vưu.

Xi Vưu là một vị Đại Vu cực kỳ xuất chúng trong Vu tộc, thiên phú kinh người, sánh ngang với Khoa Phụ, Hình Thiên, Cửu Phượng, trước đây đã tu hành đến cảnh giới rất cao.

Mà hiện tại, hiển nhiên hắn cũng nhận được không ít cơ duyên, khí tức tỏa ra từ người đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, chắc hẳn cũng đã dung hợp được một đạo bản nguyên của Ma Thần.

Hơn nữa, có thể lờ mờ cảm nhận được hắn cũng không còn cách thời điểm đột phá bao xa, có lẽ chẳng bao lâu nữa sẽ trở thành cường giả tuyệt đỉnh thập trọng thiên như Kiếm Thảo hay Thạch Nhân. "Sao ngươi lại tới đây?

Trước đó ta đã dặn rồi, trận chiến Thiên Đế Sơn này Vu tộc không cần để ý, mọi người cứ chuyên tâm nâng cao sức mạnh của mình đi." Lâm Nguyên cười nói.

Vu tộc có rất nhiều cao thủ, Thập Nhị Tổ Vu, vô số Đại Vu, và nhiều đại thần thông giả đi theo.

Chương 365

Một lực lượng như vậy nếu tụ họp lại, trong phạm vi tổ địa Vu tộc này, dù không thể quét ngang tất cả thì cũng đủ xưng bá một phương.

Lệnh truy sát của ba ngàn Ma Thần kia, ít nhất là ở vùng tổ địa Vu tộc này, rất khó gây ảnh hưởng đến Lâm Nguyên.

Nhưng Lâm Nguyên không triệu tập những cao thủ này.

Hắn tự tin rằng ở tổ địa Vu tộc, một mình mình có thể quét ngang thiên hạ, các thành viên Vu tộc khác không cần lãng phí thời gian đến đây giúp sức, cứ chuyên tâm tìm kiếm cơ duyên, nâng cao thực lực mới là việc chính sự. "Chủ yếu là vì đệ ở rất gần Thiên Đế Sơn, đi ngang qua đây nên cũng muốn ghé qua xem thử." Xi Vưu vội cười đáp.

Vu tộc xưa nay vốn kiêu ngạo bất khuất, tính khí cương trực, chẳng nể mặt ai.

Nhưng Lâm Nguyên là một ngoại lệ.

Với tư cách là cường giả số một của Vu tộc, lúc này hắn chính là vị thần trong lòng mọi người Vu tộc!

Được tôn sùng đến cực điểm!

Xi Vưu đương nhiên cũng vậy, hắn vô cùng kính sợ Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên gật đầu, sau đó hỏi: "Vừa rồi bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?" Xi Vưu kể lại: "Cách đây không lâu, một nhóm sinh linh đã tụ tập tại đây.

Thấy tấm màn lớn bao phủ Thiên Đế Sơn này, bọn họ đều cho rằng đây là trận pháp do Vu Thánh đại nhân ngài bố trí." "Bọn họ bàn

bạc hồi lâu rồi quyết định dùng vũ lực tấn công, định phá vỡ tấm màn từ bên ngoài, thế là cùng nhau ra tay." "Kết quả là ngay giây sau đó, tấm màn tỏa sáng, vô số đạo văn hiện lên, bắn ra những tia sáng, chỉ trong nháy mắt đã tiêu diệt sạch sẽ đám sinh linh đó." Trong mắt Xi Vưu lộ ra một tia sợ hãi, lực lượng tiêu diệt đó mạnh đến mức tà môn, hoàn toàn không thể đối kháng.

Nghĩ đến đây, Xi Vưu không nhịn được hỏi: "Vu Thánh đại nhân, đây thực sự là trận pháp do ngài bố trí sao?

Thật sự quá mạnh rồi!" "Hắc hắc, đúng là thiếu hiểu biết, tấm màn này là bí mật ẩn giấu của Thiên Đế Sơn, chẳng liên quan gì tới chủ nhân cả." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cười nhạo. "Đây là...?" Xi Vưu nhìn con mèo lớn bên cạnh Lâm Nguyên, có chút tò mò. "Chỉ là một con thú cưng nhỏ thôi." Lâm Nguyên tùy khẩu đáp.

Nghe vậy, mặt Vạn Mệnh Hoàng Miêu lập tức lộ vẻ ủy khuất, nó là Hỗn Độn Ma Thần cơ mà, đâu phải thú cưng!

Nhưng nó cũng không dám phản bác, hừ hừ nói: "Chủ nhân... thú cưng của chủ nhân cũng không phải thứ tầm thường nào cũng làm được đâu.

Ta nói cho ngươi biết, ta không phải dạng vừa đâu, đừng có coi thường ta." Xi Vưu cười ha hả, cũng không thèm để ý tới nó nữa, tiếp tục tò mò hỏi: "Đệ nghe nói thời gian trước có một tồn tại phá hạn thập trọng thiên mất tích ở đây, chẳng lẽ có liên quan tới tấm màn này sao?" Đối mặt với đồng tộc, Lâm Nguyên đương nhiên không giấu giếm.

Hắn điểm nhẹ vào đầu Xi Vưu một cái, truyền những gì vừa trải qua vào não hải của hắn.

Xi Vưu cảm thấy một luồng thông tin khổng lồ tràn vào não, vội vàng luyện hóa.

Sau khi xem hết toàn bộ quá trình, vẻ mặt hắn không khỏi hiện lên sự chấn kinh. "Bên trong đại đạo lạp tử này lại có cảnh tượng quỷ dị như vậy sao, lò luyện, huyết nê, Hồng Hoang Ám Diện...

Không ngờ Hồng Hoang lại còn ẩn giấu những bí mật như thế!" Lâm Nguyên nói: "Từ những gì vừa trải qua, ta nghi ngờ những đại đạo lạp tử tương tự không chỉ có một cái, những nơi khác có lẽ cũng có, sau này các ngươi hãy chú ý một chút." Sắc mặt Xi Vưu lập tức nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Vâng." Hắn biết chuyện này hệ trọng thế nào, tuyệt đối không thể xem nhẹ.

Nói xong những chuyện đó, Xi Vưu lại nói: "Vu Thánh đại nhân, nhóm cường giả đầu tiên đến Thiên Đế Sơn đã bị tấm màn kia tiêu diệt, nhưng đệ đoán chẳng bao lâu nữa sẽ có nhóm thứ hai kéo tới, và họ sẽ còn mạnh hơn nữa, nói không chừng sẽ có cả sinh linh thập trọng thiên xuất hiện, chúng ta còn ở lại đây nữa không?" Lâm Nguyên chỉ khẽ mỉm cười: "Sinh linh phá hạn thập trọng thiên sao?

Bọn chúng đã tới từ lâu rồi." "Tới từ lâu rồi?" Xi Vưu chấn động mạnh. "Ở đâu?

Ở đâu thế?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng hốt hoảng, vút một cái núp sau lưng Lâm Nguyên.

Trong trận chiến ở dãy Thương Mãng, Lâm Nguyên đã phải tốn rất nhiều sức lực mới đánh bại được sự liên thủ của hai cường giả thập trọng thiên là Kiếm Thảo và Thạch Nhân.

Sinh linh phá hạn thập trọng thiên, ở Hồng Hoang hiện nay, gần như là những tồn tại đứng trên đỉnh cao nhất, một khi xuất hiện chắc chắn là một mối đe dọa cực lớn. "Bọn chúng đều đang đứng từ xa quan sát chúng ta đấy." Lâm Nguyên chỉ mỉm cười.

Sau nụ cười đó, vẻ mặt hắn bỗng trở nên lạnh lẽo, hắn chỉ nhẹ nhàng giậm chân xuống đất.

Nguyên Thuật, phát động!

Oanh long!

Mặt đất rung chuyển dữ dội!

Từng luồng bản nguyên chi khí dưới lòng đất lao đi vun vút về tứ phương tám hướng.

Cuối cùng, ở các hướng Đông, Tây, Nam, Bắc của Thiên Đế Sơn, cách xa hàng nghìn hàng vạn tỷ dặm, bản nguyên chi khí bỗng nhiên ngưng tụ thành những con cự long gầm thét lao vút lên trời, đâm thẳng vào hư không.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Từng bóng hình khổng lồ vô biên choán ngợp cả đất trời, tỏa ra đạo vận vô tận, hiện thân dưới cú va chạm đó.

Hóa ra, không biết từ lúc nào, những cường giả thập trọng thiên đó đã bao vây lấy Thiên Đế Sơn.

Họ búng tay một cái liền nghiền nát đòn tấn công của cự long, sau đó mở ra đôi mắt lạnh lùng, xuyên qua không gian vô tận nhìn về phía Lâm Nguyên.

Sát ý thấu xương! "Đây chính là cường giả thập trọng thiên sao?" Xi Vưu không khỏi rùng mình, hoàn toàn không ngờ bọn họ lại ẩn nấp trong bóng tối quan sát Thiên Đế Sơn này, hắn trước đó không hề hay biết gì! "Tê...

Những tồn tại này còn đáng sợ hơn cả Kiếm Thảo và Thạch Nhân nhiều." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng hít một hơi khí lạnh.

Khả năng cảm nhận của nó nhạy bén hơn Xi Vưu rất nhiều, nó có thể thấy được những tồn tại đáng sợ này mạnh hơn Kiếm Thảo, Thạch Nhân rất nhiều, ước chừng đã tiệm cận hoặc thậm chí sánh

ngang với đẳng cấp phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần!

Cách xa hàng vạn tỷ dặm, những tồn tại khủng khiếp đó đứng sừng sững trên vòm trời, ánh mắt xuyên thấu núi sông nhìn về phía này, lạnh lùng và đầy áp lực khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Có thể thấy ở phía cuối thời không kia, đao khí ngút trời, mênh mông như thác đổ, lao ngược lên trời xanh, xé rách vũ trụ, chém đứt chư thiên vạn giới.

Lại có một cây trường thương màu tử kim sắc bén vô cùng, đâm thủng hết hạt tinh tú hỗn độn này đến hạt khác, nằm vắt ngang cao không, tỏa ra hàng tỷ phù văn cùng những sợi khí hỗn độn.

Còn có một luồng hào quang Thái Sơ lấp lánh, phản chiếu ra một thời đại Thái Sơ huyền bí và hùng vĩ, như muốn đưa thế giới này trở về thời kỳ sơ khai của trời đất, tắm mình trong tinh khí Thái Sơ vô tận.

Ở những hướng khác, phía bên kia vòm trời, ma vân cuồn cuộn, khí tức tai nạn lan tỏa, hàng tỷ loại thiên tai đang thành hình bên trong, hiện ra những khung cảnh đáng sợ.

Lại có sấm sét nhấp nháy, đan xen dày đặc vào nhau, mỗi tia đều to lớn như cột đình, mang theo khí tức hỗn độn bao phủ đất trời, chứa đựng cả sức mạnh hủy diệt lẫn sinh sôi...

Tổng cộng có năm vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên, đứng cách xa hàng vạn tỷ dặm, hiển hóa ra những dị tượng kinh thiên động địa, bao vây Thiên Đế Sơn vào chính giữa.

Đối với những cường giả đẳng cấp này, khoảng cách xa xôi như vậy cũng chỉ mất chớp mắt là có thể tới nơi, nên cả vùng trời đất này đều được coi là chiến trường của họ.

Tất cả những điều này mang lại áp lực cực lớn, khiến Vạn Mệnh

Hoàng Miêu run bần bật.

Nó nhận ra những tồn tại này đều đã dung hợp các loại đại đạo đỉnh tiêm của Ma Thần, lần lượt là Đao chi đại đạo, Thương chi đại đạo, Thái Sơ đại đạo, Tai Nạn đại đạo và Lôi Đình đại đạo.

Những vị Ma Thần đại đạo này trong số ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều có thứ hạng không hề thấp, cộng thêm việc những sinh linh này đều đã bước chân vào thập trọng thiên, chắc chắn là những tồn tại vô cùng đáng sợ.

Chương 366

Nếu Thạch Nhân hay Kiếm Thảo ở đây, e rằng cũng sẽ bị áp chế hoàn toàn.

Những sinh linh phá hạn này ánh mắt đều rất lạnh lẽo, thấy Lâm Nguyên đã phát hiện ra mình nên cũng chẳng buồn che giấu nữa.

Vị tồn tại tỏa ra đao quang ngập trời kia lạnh lùng lên tiếng, đầy bá đạo và mạnh mẽ: "Vu Nguyên, chúng ta đều đã biết chiến tích của ngươi ở dãy Thương Mãng, một mình tiêu diệt hai đại cường giả thập trọng thiên là Thạch Nhân và Kiếm Thảo, thậm chí còn đánh bại cả một phân thân của Hỗn Độn Ma Thần, quả là không tầm thường.

Tuy nhiên, hiện nay ba ngàn Ma Thần đều muốn giết ngươi.

Nhìn khắp thiên hạ, ngươi đã là kẻ thù của cả thế giới!

Trong cục diện này, dù ngươi có chiến lực nghịch thiên thì đã sao?

Chắc chắn phải chết!

Sau lưng ngươi còn có Vu tộc.

Nếu ngươi chết, cả Vu tộc rộng lớn này sẽ lâm vào cảnh nô lệ, chịu đựng sự hành hạ vĩnh viễn.

Hiện tại ta có thể cho ngươi một cơ hội, hãy dâng đầu của ngươi cho chúng ta, chúng ta có thể hứa với ngươi sẽ bảo vệ Vu tộc, giúp Vu tộc tránh khỏi vận mệnh bị diệt vong." Lâm Nguyên còn chưa kịp lên tiếng, sắc mặt Xi Vưu đã đại biến.

Lời nói của tên này vô cùng độc ác, dùng Vu tộc để uy hiếp Lâm Nguyên, muốn khiến Lâm Nguyên phải kiêng dè mà bó tay chịu trói.

Ngay lập tức, Xi Vưu lớn tiếng giận dữ quát: "Vu tộc chúng ta

nguyện thề sống chết cùng Vu Thánh, nếu Vu Thánh có mệnh hệ gì, Vu tộc chúng ta chắc chắn sẽ dốc toàn lực của cả tộc, dù có phải tan xương nát thịt, cả tộc bị diệt, cũng phải đánh trả lại!

Ngươi muốn dùng chúng ta để uy hiếp Vu Thánh, đúng là si tâm vọng tưởng!" "Sâu bọ hèn mọn mà cũng dám lớn lối trước mặt ta sao?" Vị tồn tại tỏa ra đao quang ngập trời kia cười lạnh, khẽ chỉ tay một cái.

Tức thì một đạo đao quang ngưng tụ thành hình, xuyên qua không gian vô tận, chém thẳng về phía Xi Vưu.

Quá nhanh, chỉ trong tích tắc, đao quang đã vượt qua hàng vạn tỷ dặm, hướng về phía Xi Vưu mà chém xuống, sắc bén bức người, uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Toàn thân Xi Vưu lạnh toát, nguyên thần cũng cảm thấy đau nhói, nhưng một luồng uy áp đáng sợ đã bao trùm lấy hắn, khiến hắn không thể nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn đao quang giáng xuống. "A..." Trong khoảnh khắc sinh tử đó, Xi Vưu bỗng nhiên gầm lên giận dữ, một tiếng oanh vang lên, hắn bộc phát ra một luồng ma khí, đột ngột thoát khỏi uy áp, né sang một bên.

Xẹt!

Đao quang chém xuống mặt đất, lập tức xẻ đôi một rãnh sâu dài hàng triệu dặm, mặt đất rung chuyển ầm ầm, từng ngọn núi lớn sụp đổ, bụi mù mịt bay tận trời xanh. "Hửm?" Vị tồn tại tỏa ra đao khí kinh người kia kêu lên kinh ngạc.

Đòn vừa rồi tuy chỉ là đòn tấn công bình thường, nhưng dù sao hắn cũng là tồn tại thập trọng thiên, thừa sức nghiền nát cường giả cửu trọng thiên.

Kết quả là Xi Vưu lại có thể né tránh được!

Cường giả cửu trọng thiên thông thường tuyệt đối không thể làm được điều này. "Hừ!" Ngay sau đó, giọng nói kia hừ lạnh một tiếng, ánh mắt trở nên băng giá.

Dù chỉ là tùy tay ra đòn nhưng không giết được Xi Vưu khiến hắn cảm thấy mất mặt. "Ta phải xem thử ngươi đỡ được của ta mấy đao." Hắn lạnh lùng nói.

Keng keng keng!!!

Cách xa hàng vạn tỷ dặm, hàng trăm hàng ngàn đạo đao quang bỗng nhiên ngưng tụ lại một chỗ, hình thành một dòng sông đao hào hùng, sáng lóa đến lóa mắt, sắc bén kinh người, ầm ầm lao về phía Xi Vưu một lần nữa.

Sông đao đi tới đâu, hư không sụp đổ tới đó, vô cùng khủng khiếp.

Đồng tử Xi Vưu co rút mãnh liệt, một chiêu như thế này, với thực lực hiện tại của hắn thì căn bản không thể chống đỡ nổi. "Dám bắt nạt người của ta ngay trước mặt ta, ngươi cũng to gan đấy." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, tùy tay vỗ vào hư không một cái.

Nguyên khí gào thét tuôn ra, ngưng tụ thành một bàn tay lớn màu xanh, đánh thẳng vào dòng sông đao đó.

Chỉ nghe một tiếng "oanh", dòng sông đao lập tức nổ tung giữa hư không. "Đây chính là điều mà ngươi sẽ phải đối mặt trong tương lai.

Ngươi chỉ có một mình, nhưng sau lưng ngươi lại là cả một chủng tộc to lớn!

Cho dù không làm gì được ngươi, nhưng chúng ta có thể lần lượt giết sạch từng người trong tộc của ngươi!

Ta rất muốn biết, đối mặt với chuyện như vậy, ngươi có thể nhẫn nhịn được bao lâu." Vị tồn tại tỏa ra đao khí ngập trời cười lạnh độc ác. "Vu Nguyên, ngoan ngoãn đầu hàng đi, ngươi không phải đối thủ

của chúng ta đâu." Vị tồn tại có cây trường thương màu tím lơ lửng trên đầu lạnh lùng lên tiếng.

Nếu vị dung hợp Đao chi đại đạo kia là bá đạo, thì vị dung hợp Thương chi đại đạo này lại là sự sắc bén, như thể có thể đâm xuyên mọi thứ. "Chúng ta có năm vị tồn tại thập trọng thiên, còn ngươi chỉ có một mình.

Với chiến lực của ngươi, có lẽ có thể cầm cự với chúng ta một thời gian, nhưng cuối cùng chắc chắn sẽ thảm bại.

Chúng ta đã điều tra rồi, ở dãy Thương Mãng, ngươi đấu với Kiếm Thảo và Thạch Nhân cũng suýt chút nữa là mất mạng.

Có thể thấy ngươi cũng chỉ mạnh hơn chúng ta một chút thôi, nhưng cái 'chút' đó cũng có giới hạn!

Cố chấp kháng cự chỉ là tìm đường chết mà thôi." Vị tồn tại dung hợp Tai Nạn đại đạo cũng lên tiếng, mỗi câu chữ đều mang theo áp lực nặng nề, như muốn mang đến tai ách vô tận, khiến lòng người run sợ.

Những sinh linh phá hạn thập trọng thiên này trong lòng đều có chút kiêng dè Lâm Nguyên, nên không muốn ra tay ngay lập tức mà muốn dùng lời lẽ để làm lung lạc ý chí chiến đấu của hắn.

Đồng thời, cũng phải thừa nhận rằng việc lấy Vu tộc ra làm con bài uy hiếp thực sự có sức răn đe rất lớn đối với Lâm Nguyên.

Xi Vưu đứng bên cạnh cũng bắt đầu lo lắng, sợ Lâm Nguyên thực sự bị thuyết phục.

Thế nhưng, Lâm Nguyên lại bật cười.

Hắn liếc nhìn năm vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên kia, nói: "Hình như các ngươi hiểu lầm một chuyện rồi.

Thực sự nghĩ rằng liên thủ là có thể chiến thắng được ta sao?

Thập trọng thiên, ta vốn đã chẳng để vào mắt từ lâu rồi." Lời vừa dứt, cả năm vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên đều lộ vẻ kinh ngạc.

Họ không ngờ Lâm Nguyên lại có thể thốt ra những lời cuồng vọng đến thế.

Hỗn Nguyên Cảnh thập trọng thiên hiện là cảnh giới cao nhất của Hồng Hoang, phá vỡ cực hạn của số chín, mạnh mẽ vô song, không ai có thể áp chế.

Vậy mà kẻ nào dám nói không để vào mắt?

Cả năm vị sinh linh phá hạn đều lộ vẻ giận dữ.

Lâm Nguyên quá coi thường họ rồi, thực sự nghĩ rằng chỉ cần đánh bại một phân thân của Ma Thần là đã vô địch thiên hạ rồi sao? "Khá lắm Vu Nguyên, thực lực của ngươi thì ta chưa thấy, nhưng cái giọng điệu của ngươi thì ta thấy rồi đấy, thiên hạ này chắc chẳng ai là đối thủ của ngươi đâu." Vị tồn tại tỏa ra đao ý ngút trời cười lạnh, "Hy vọng thực lực của ngươi cũng tương xứng với cái miệng của ngươi, nếu không thì không chỉ bản thân ngươi phải bỏ mạng, mà cả chủng tộc sau lưng ngươi cũng sẽ tan thành mây khói." Oanh!

Vừa dứt lời, bóng người đó liền ra tay.

Chương 367

Cách xa hàng vạn tỷ dặm, hắn chỉ bước một bước, quanh thân bùng nổ đao khí vô tận, nghiền nát chân không, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Lâm Nguyên.

Keng!

Một tia đao mang xuất thế, sáng rực rỡ, chiếu rọi chư thiên vạn giới, được hắn nắm trong tay hóa thành một thanh tuyệt thế ma đao, chém thẳng xuống đầu Lâm Nguyên. "Hôm nay, Đao Ma ta sẽ chém chết Vu Thánh tại Thiên Đế Sơn này!" Đao Ma gào lớn, khí thế tăng vọt đến đỉnh điểm, đao khí bùng lên mạnh mẽ, mang theo sự bá đạo và sắc bén tột cùng, dường như đến cả vận mệnh và nhân quả cũng có thể bị xẻ đôi.

Đối mặt với đòn tấn công sắc bén vô cùng này, Lâm Nguyên chỉ khẽ đưa tay ra.

Giữa trời đất bỗng vang lên tiếng thần kiếm rút khỏi bao, kiếm ý vô tận bùng nổ.

Oanh!

Kiếm quang như biển cả, còn chói mắt hơn cả đao quang, hóa thành một thanh trường kiếm rực rỡ trong tay Lâm Nguyên.

Hắn vung kiếm, trực tiếp va chạm với đao quang kia.

Đoàng!

Một tiếng kim loại va chạm đanh tai chấn động khắp Hồng Hoang.

Thanh trường đao trong tay Đao Ma xuất hiện vết nứt, hổ khẩu của hắn cũng đau nhức dữ dội, cơ thể bị đánh văng ra sau. "Đây là Kiếm chi đại đạo!

Lệnh truy sát của Ma Thần nói quả không sai, ngươi đã đánh cắp sức mạnh của rất nhiều đại đạo, ngay cả Kiếm chi đại đạo cũng bị ngươi đoạt mất rồi!" Đao Ma sắc mặt rất khó coi.

Đao và Kiếm, cái nào mạnh hơn, từ trước đến nay luôn là chủ đề gây tranh cãi gay gắt.

Đao chi đại đạo và Kiếm chi đại đạo cũng vậy, thực lực tương đương, đều rất mạnh, không ai có thể chiếm ưu thế tuyệt đối.

Thế nhưng hiện tại, mới chỉ là lần giao phong đầu tiên, thanh đao trong tay hắn đã bị đánh lui, còn Lâm Nguyên vẫn đứng sững tại chỗ, không hề suy chuyển.

Không nghi ngờ gì nữa, trong lần giao thủ này, Đao Ma đã rơi vào thế hạ phong.

Đao chi đại đạo trong tay hắn không bằng Kiếm chi đại đạo của Lâm Nguyên!

Đao Ma không đời nào chấp nhận được điều này, hắn ngửa mặt lên trời gầm giận dữ, quanh thân vô số đao quang sôi sục, một lần nữa lao về phía Lâm Nguyên, vung tay triển thi hàng tỷ thần thông.

Oanh!

Đao quang lấp lánh, đạo vận sắc bén cuồn cuộn, ngưng tụ thành một mảnh thiên địa rộng lớn, nơi mà mỗi ngọn cỏ mầm cây đều là đao quang thuần túy tạo thành, khí lạnh thấu xương.

Trong Đao Giới này, mỗi hòn đá, mỗi gốc cây đều trở thành một đạo thần thông.

Theo nhát đao của Đao Ma chém xuống, Đao Giới gầm thét lao tới, vô số thần thông ẩn chứa bên trong cũng bùng nổ mạnh mẽ, nhấn chìm Lâm Nguyên.

Chỉ trong tích tắc, nơi Lâm Nguyên đứng đã hóa thành một thế giới đao ý mênh mông vô tận.

Hư không tan vỡ, thời không không còn tồn tại, tất cả đều hóa thành hỗn độn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Xi Vưu đều biến sắc, không dám lại gần mà vội vàng lánh ra xa.

Những cuộc giao tranh ở đẳng cấp này, chỉ cần một tia dư chấn rò rỉ ra cũng đủ để tiêu diệt bọn họ.

Theo nhịp độ chiến đấu thông thường, ban đầu chắc chắn phải thăm dò lẫn nhau, nhưng Đao Ma không thể chấp nhận việc bị Kiếm chi đại đạo của Lâm Nguyên đánh bại, nên đã trực tiếp tung ra một đòn sát thủ.

Tuy nhiên, đứng giữa biển đao ý khủng khiếp này, sắc mặt Lâm Nguyên vẫn rất bình tĩnh, không hề nao núng, chỉ thản nhiên liếc nhìn Đao Ma một cái. "Nếu thực lực của ngươi chỉ có vậy, thì nên chết đi là vừa." Oanh!

Một luồng khí thế đáng sợ bùng phát.

Tại dãy Thương Mãng, sau khi Lâm Nguyên dung hợp ba mươi bốn loại đại đạo, hắn đã đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh thất trọng thiên đại viên mãn, thực lực tăng vọt so với trước kia.

Trong thế giới bên trong đại đạo lạp tử, khi luyện hóa huyết nê dưới cơn nguy biến sinh tử, tiềm lực của hắn đã bùng nổ, đưa sự lĩnh ngộ về Lực chi pháp tắc lên tới cấp độ "đạo hạn".

Sự hiểu biết của hắn về đại đạo cũng sâu sắc hơn trước rất nhiều.

Lúc này, đối mặt với đòn tấn công chí cường của Đao Ma, hắn cũng thôi động sức mạnh thực sự.

Chỉ trong cái vẫy tay, một đạo kiếm quang chói mắt đã ngưng tụ.

Một luồng kiếm ý tiêu diệt mọi thứ từ đạo kiếm quang này cuồn cuộn lan ra, quét sạch khắp đất trời tám phương, khiến những ngọn núi cao tan nát không một tiếng động.

Trước đây Kiếm Thảo sau khi lĩnh ngộ được kiếm ý tiêu diệt mọi thứ của Kiếm chi đại đạo, thực lực đã tăng vọt và làm Lâm Nguyên bị thương, nhưng giờ đây kiếm ý mà Lâm Nguyên thể hiện ra thậm chí còn mạnh hơn cả Kiếm Thảo!

Hắn vung đạo kiếm quang này, trực tiếp chém thẳng về phía trước.

Oanh long!

Ngay chính giữa Đao Giới hùng vĩ xuất hiện một vết nứt, sau đó toàn bộ bị xẻ làm đôi, cuối cùng trong một tiếng nổ vang rền, nó vỡ tan thành hàng tỷ mảnh vụn.

Một kiếm chém nát Đao Giới!

Một chiến thắng mang tính nghiền nát! "Chuyện này không thể nào!" Đao Ma trực tiếp thét lên kinh hãi, trong mắt hiện rõ vẻ không tin nổi.

Hắn là sinh linh phá hạn thập trọng thiên, cho dù Lâm Nguyên có mạnh hơn hắn thì cũng không thể mạnh hơn quá nhiều, sao có thể giết chết trong một chiêu?

Thương Ma, Thái Sơ, Tai Nạn, Lôi Đình Đại Quân - bốn vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên còn lại cũng kinh hãi, một luồng khí lạnh bốc lên từ tận đáy lòng.

Nhát kiếm này quá mạnh, quá đáng sợ, đổi lại là họ thì cũng không thể chống đỡ nổi. "A..." Đao Ma gầm lên, gần như điên loạn, không muốn chấp nhận thất bại của mình, hắn gào khản giọng: "Chắc chắn

là có âm mưu!

Ta tham ngộ Đao chi đại đạo, chém đứt mọi thứ, tuyệt đối không thể bại trận dễ dàng như vậy!

Chiến tiếp!" Oanh!

Đao ý bùng nổ, Đao Ma điên cuồng, phía sau hắn hiện ra một bóng hình đáng sợ, chính là Đao Chi Ma Thần, sau đó hóa thành một thanh ma đao khắc đầy những ma văn khủng khiếp.

Một tiếng "keng" vang lên, Đao Ma nắm chặt thanh đao trong tay, khí thế tăng vọt, một lần nữa chém ra một đao.

Giữa trời đất bỗng nổi cuồng phong, vang lên những tiếng khóc than thê lương, một khung cảnh đáng sợ hiện ra: vô số xương cốt trôi nổi trong biển hỗn độn, đều là những kẻ đã bỏ mạng dưới lưỡi đao, tỏa ra một ý niệm tuyệt vọng vô cùng.

Ý niệm tuyệt vọng này gia trì lên thân đao, khiến uy năng của nó không ngừng tăng vọt. "Vong hồn dưới đao vô tận, ý niệm tuyệt vọng vô biên, đây chính là..." Đao Ma gào thét dữ dội: "Tuyệt Vọng Ma Đao!" Keng!

Ma quang ngút trời, ý niệm tuyệt vọng lan tỏa khiến linh hồn người ta đắm chìm trong u tối.

Đao quang mang theo uy năng vô tận, ngay lập tức đã áp sát Lâm Nguyên.

Chương 368

Oanh oanh oanh oanh!!!

Cùng lúc đó, Thương Ma, Thái Sơ, Tai Nạn, Lôi Đình Đại Quân - bốn vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên còn lại ánh mắt lạnh lẽo, cũng đồng loạt ra tay vào lúc này, vây sát Lâm Nguyên!

Chiến cục lập tức rơi vào cảnh kịch liệt đỉnh điểm!

Oanh!

Trong khoảnh khắc đó, trời đất như sụp đổ, vùng đất này bị những luồng sức mạnh vô tận hủy diệt hoàn toàn.

Thiên Đế Sơn vang lên một tiếng "oanh" rồi tan thành tro bụi, ngoại trừ tấm màn lớn kia thì mọi thứ khác đều không còn tồn tại.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Xi Vưu nếu không chạy xa từ sớm thì giờ này cũng đã bị vạ lây mà mất mạng rồi.

Keng!

Tuyệt Vọng Ma Đao gào thét chém xuống.

Cùng lúc đó, một cây trường thương màu tím vô cùng sắc bén, xuyên qua những ngôi sao hỗn độn, từ phía sau đâm thẳng vào gáy Lâm Nguyên.

Thái Sơ bao phủ trong hào quang chói mắt, gầm lên một tiếng, hai tay mạnh mẽ đè xuống, từng luồng ánh sáng Thái Sơ trút xuống người Lâm Nguyên, đảo ngược trạng thái của sự vật, muốn biến Lâm Nguyên thành khí Thái Sơ thuần túy.

Tai Nạn ra tay còn đáng sợ hơn, phẩy tay một cái, giữa trời đất nổi cuồng phong dữ dội, mặt trời đen hiện ra trên không trung, cùng với

ngọn lửa vô biên thiêu rụi cả thái hư, vô số tai nạn đan xen vào nhau nhấn chìm Lâm Nguyên.

Lôi Đình Đại Quân lại thôi động một biển sét, hàng tỷ tia chớp đan xen, mỗi tia to lớn như cột chống trời, giáng xuống cực mạnh.

Sau khi chứng kiến thực lực của Lâm Nguyên, những vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên này không dám lơ là một chút nào, tất cả đều dốc toàn lực ra tay giống như Đao Ma.

Họ đều thi triển thần thông mạnh nhất của mình, cùng nhau vây sát Lâm Nguyên.

Sức mạnh của những đại thần thông này cộng lại còn mạnh hơn nhiều so với phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần, vô cùng khủng khiếp, gần như không thể chống đỡ.

Dù sao thì đây cũng là sự liên thủ của năm vị cường giả thập trọng thiên!

Hơn nữa đại đạo mà họ nắm giữ đều là những đại đạo đáng sợ đứng hàng đầu!

Lực sát thương cực kỳ kinh người!

Xi Vưu ở đằng xa nhìn mà nắm chặt nắm đấm, lo lắng vô cùng, chỉ hận thực lực mình không đủ, không giúp gì được cho Lâm Nguyên.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu lại không hề có vẻ lo lắng, thậm chí còn nở nụ cười, nói: "Ngươi cứ nhìn mà xem, mấy tên này chắc chắn không phải đối thủ của chủ nhân đâu." "Thật sao?" Xi Vưu kinh ngạc.

Dưới góc nhìn của hắn, năm vị cường giả thập trọng thiên kia đáng sợ đến mức kinh hồn, Lâm Nguyên dù có mạnh đến đâu cũng khó lòng chống chọi nổi những đối thủ khủng khiếp như vậy. "Ha ha, sự đáng sợ của chủ nhân làm sao đám tiểu tốt này có thể tưởng tượng

được?

Ngươi căn bản không biết chủ nhân đã đột phá đến cảnh giới nào đâu!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kiêu ngạo cười nói.

Nó hoàn toàn quên mất chuyện chính mình vừa bị dọa cho run bần bật khi mấy vị thập trọng thiên kia vừa xuất hiện.

Nghe vậy, Xi Vưu khẽ thở phào, tiếp tục quan sát chiến trường.

Lúc này, vô số đòn tấn công đã hoàn toàn nhấn chìm Lâm Nguyên.

Đối mặt với những thần thông đáng sợ này, Lâm Nguyên không hề né tránh, một tiếng oanh vang lên, phía sau hắn hiện ra một bóng hình tỏa ra kiếm ý rực lửa, chính là Kiếm Chi Ma Thần.

Hắn đưa tay ra, Kiếm Chi Ma Thần lập tức tan rã, hóa thành lực gia trì ngưng tụ thành một thanh trường kiếm, chém về phía trước, va chạm với Tuyệt Vọng Ma Đao.

Nhát kiếm này, Lâm Nguyên đã thôi động với sức mạnh chí cường.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng rắc giòn giã, đao pháp mạnh nhất, tuyệt vọng nhất của Đao Ma đã bị chém gãy dễ dàng như bẻ cành khô.

Hắn còn chưa kịp kinh ngạc thì nhát kiếm kia của Lâm Nguyên đã tiếp tục lao tới, chém hắn làm hai nửa!

Oanh long!

Tiếp đó, sau lưng hắn lại hiện ra một vị Ma Thần khác, là một tảng đá khổng lồ có chín lỗ, nuốt nhả tinh khí hỗn độn, chính là Thánh Linh Ma Thần.

Lâm Nguyên thôi động Thánh Linh đại đạo, nắm đấm tỏa sáng như đá thần hỗn độn, xoay người đấm ra một cú, va chạm với mũi

thương của Thương Ma.

Đoàng!

Nhục thân va chạm với trường thương, thanh thương lập tức nổ gãy. "Cái gì?!!" Thương Ma kinh hãi thét lên, không thể tin được nhát thương tuyệt thế của mình lại bị Lâm Nguyên dùng nhục thân phá vỡ.

Hắn gầm lên một tiếng định phản kích, nhưng đã quá muộn.

Oanh!

Nắm đấm của Lâm Nguyên phóng đại trong mắt hắn, nện thẳng vào đầu.

Đầu của Thương Ma lập tức nổ tung, vỡ vụn hoàn toàn, lại thêm một cú giết gọn trong một chiêu. "Kết thúc tất cả đi." Đến lúc này, Lâm Nguyên liếc nhìn ba vị Ma Thần còn lại, ánh mắt thản nhiên, đưa tay ấn vào hư không.

Oanh long!

Phía sau hắn, dòng sông dài ba ngàn đại đạo hiện ra, sóng sau xô sóng trước, cuồn cuộn mãnh liệt.

Trong đó có ba mươi bốn dòng sông đại đạo bỗng nhiên bùng lên những con sóng kinh thiên động địa, gào thét lao ra, hòa quyện vào nhau, chính là ba mươi bốn loại Ma Thần đại đạo mà hắn đã dung hợp trong thời gian qua.

Uỳnh!

Trong luồng hào quang xanh mờ ảo, hàng tỷ đạo vận bùng phát, một tấm ma bàn đại đạo khổng lồ hiện ra, lơ lửng trên đỉnh đầu Lâm Nguyên, to lớn như một hành tinh.

Sau đó, tấm ma bàn đó khẽ xoay nhẹ một vòng.

Oanh!

Ánh sáng Thái Sơ tan nát!

Vô số tai nạn lần lượt tan biến!

Sấm sét đầy trời sạch bách không còn một tia!

Đòn tấn công của ba vị sinh linh thập trọng thiên còn lại bị quét sạch trong nháy mắt. "Tê...

Vu Nguyên sao lại mạnh đến mức này!" Thái Sơ, Tai Nạn, Lôi Đình Đại Quân đều hít một hơi khí lạnh, tóc gáy dựng đứng.

Bọn họ cứ tưởng mình đang chiếm thế thượng phong tuyệt đối, không ngờ vừa mới giao thủ đã bị nghiền nát!

Chương 369

Điều này thật không thể tin nổi.

Phía họ có tới năm vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên liên thủ cơ mà, sao Lâm Nguyên chẳng tốn chút sức lực nào đã nghiền nát được họ?

Chẳng lẽ hắn thực sự đã vượt xa cả thập trọng thiên rồi sao? "A..." Lôi Đình Đại Quân gầm lên.

Là kẻ nắm giữ Lôi chi đại đạo, thực lực của hắn là mạnh nhất trong năm người.

Sấm sét xưa nay luôn là sức mạnh chí cường chí cương, đại diện cho sự hủy diệt nhưng cũng chứa đựng sức sống, mang trong mình vô vàn sự huyền ảo.

Ngay cả thiên kiếp cũng lấy sấm sét làm chủ đạo.

Đây là một trong những sức mạnh huyền bí nhất của đất trời, khi tu hành Lôi chi đại đạo đến cấp độ tối cao, kẻ đó sẽ nắm giữ sức mạnh không tưởng.

Tương truyền, Lôi Chi Ma Thần thậm chí còn muốn hóa thân thành thiên kiếp của biển hỗn độn, giáng kiếp cho tất cả Hỗn Độn Ma Thần, nắm giữ kiếp số hỗn độn, chúa tể mọi thứ.

Tuy cuối cùng Lôi Chi Ma Thần vì ý tưởng cuồng vọng đó mà bị nhiều Ma Thần vây đánh thê thảm, nhưng điều đó cũng cho thấy tiềm năng vô hạn của Lôi chi đại đạo!

Lúc này Lôi Đình Đại Quân gầm thét, tung ra một quyền cực mạnh, sấm sét vô tận bùng nổ, sau đó chúng lại ngưng tụ lại trong quá trình lao đi, hóa thành một điểm cực nhỏ, một quả cầu lôi điện nhỏ

như một hạt đại đạo lạp tử.

Sức mạnh lôi đình bị nén đến cực hạn, lao tới trước mặt Lâm Nguyên, rồi...

Oanh!

Giống như một vụ nổ lớn của vũ trụ, quả cầu lôi điện nhỏ vô hạn đó nổ tung với một tiếng vang rền, sức mạnh hủy diệt không tưởng tuôn trào ra từ bên trong.

Trong sự hủy diệt đó còn chứa đựng một luồng sinh cơ bừng bừng cuộn trào, hủy diệt và sinh cơ đan xen giống như âm dương hòa hợp, khiến uy năng lập tức tăng vọt lên một bậc lớn.

Trên trời dưới đất, đâu đâu cũng là lôi quang.

Trong mắt Lâm Nguyên lộ ra một tia ngạc nhiên, nói: "Không tệ, không tệ, có thể tu luyện Lôi chi đại đạo đến mức này, e rằng cũng chẳng còn cách Hỗn Nguyên thập nhất trọng thiên bao xa nữa rồi." Lôi Đình Đại Quân lạnh lùng nói: "Chuyện đó chẳng còn liên quan gì tới ngươi nữa, vì ngay sau đây ngươi sẽ bị hủy diệt dưới cơn bão này thôi." Họ đều là những vị chí cường giả, giao tiếp bằng thần niệm nên gần như không tốn chút thời gian nào.

Lâm Nguyên chỉ lắc đầu, nói: "Vẫn còn quá yếu." Vừa nói, tấm ma bàn đại đạo to như hành tinh trên đầu hắn lại vang lên một tiếng oanh long, lần này nó xoay hẳn một vòng tròn.

Sau đó, một luồng sức mạnh hào hùng từ trong tấm ma bàn đó oanh kích ra ngoài, giống như một cơn bão gào thét.

Những tia lôi quang đầy trời dù đáng sợ nhưng cũng bị thổi bay sạch sành sanh trong tích tắc.

Trời đất trở nên quang đãng lạ thường. "Lại là giết gọn trong một chiêu..." Lôi Đình Đại Quân kinh hãi đến biến sắc.

Đến lúc này, dù Lôi Đình Đại Quân có kiêu ngạo đến đâu cũng biết mình không thể là đối thủ của Lâm Nguyên.

Liên thủ với mấy vị thập trọng thiên khác còn chẳng đánh lại, tiếp tục chiến đấu chỉ có con đường chết.

Vút!

Hắn không hề do dự, hóa thành một đạo lôi quang chạy trốn ra xa.

Sấm sét có uy lực kinh người, và tốc độ cũng cực nhanh.

Chỉ trong một cái chớp mắt, Lôi Đình Đại Quân đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người, trốn đến một nơi cực kỳ xa xôi. "Cái tên chết tiệt này!" Đao Ma, Thương Ma vừa mới khôi phục từ trạng thái tan nát, cùng với Thái Sơ và Tai Nạn thấy Lôi Đình Đại Quân bỏ chạy như vậy đều nghiến răng nghiến lợi.

Lôi Đình Đại Quân là chiến lực mạnh nhất trong nhóm họ, hắn bỏ chạy khiến sức mạnh của họ bị suy yếu đáng kể.

Vừa rồi họ đã chẳng phải đối thủ của Lâm Nguyên, bị hắn nghiền nát, giờ thì lại càng không. "Lần vây sát này hoàn toàn thất bại rồi..." Đến lúc này, họ buộc phải thừa nhận rằng với việc Lôi Đình Đại Quân bỏ trốn, họ đã thua cuộc chiến này.

Tiếp tục ở lại đây, hậu quả sẽ khó lường.

Trong chốc lát, mấy vị sinh linh đều nảy sinh ý định rút lui.

Họ nhìn nhau, hiểu rõ ý đồ của đối phương, liền chẳng nói chẳng rằng, mỗi người chọn một hướng rồi quay đầu bỏ chạy.

Trong lòng họ đều rất đắng chát.

Cứ tưởng trận này năm vị sinh linh phá hạn thập trọng thiên liên thủ chắc chắn sẽ thắng, ai ngờ Lâm Nguyên lại khủng khiếp đến mức này?

Sức mạnh của hắn hoàn toàn vượt trên thập trọng thiên!

Rốt cuộc đây là loại quái thai gì vậy!

Chẳng trách ba ngàn Ma Thần lại cùng nhau phát lệnh truy sát, cũng chỉ có loại yêu nghiệt đáng sợ như thế mới có thể khiến những tồn tại chí cường kia phải chú ý.

Oanh oanh oanh oanh!

Mang theo nỗi hối hận trong lòng, bốn vị sinh linh này đều thôi động một môn độn thuật cực mạnh.

Đao Ma hóa thành một đạo đao quang chém rách cửu trọng thiên, Thương Ma hóa thành một cây trường thương màu tím xuyên thấu hư không vô tận, Thái Sơ cũng hóa thành một luồng ánh sáng Thái Sơ như muốn rạch phá thời không để trở về thời đại khai thiên lập địa.

Tai Nạn thì rung người một cái, hóa thành vô số kiếp số ẩn vào lòng đất.

Đây là một loại thần thông tương tự như phân thân nhưng huyền diệu hơn, biến bản thân thành kiếp số vô hình ẩn mình trong hồng trần, khiến người ta khó lòng phát hiện tung tích. "Khốn kiếp!" Xi Vưu nắm chặt nắm đấm.

Những sinh linh cảnh giới càng cao thì càng khó đối phó, họ nắm giữ những thủ đoạn kinh thiên, đánh bại thì dễ nhưng giết thì khó.

Nếu họ đã quyết tâm bỏ chạy thì rất khó có thứ gì có thể ngăn cản được. "Ngươi yên tâm đi, không ai có thể chạy thoát khỏi tay chủ nhân đâu!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu lại chẳng chút lo lắng, miệng mèo toe toét cười.

Thấy Xi Vưu cũng giống mình lúc trước, luôn lo lắng, kinh hãi và thấp thỏm vì những hành động của Lâm Nguyên, trong lòng nó bỗng nảy sinh một cảm giác ưu việt của "người đi trước". "Sinh linh thập

trọng thiên cũng không thể thoát khỏi tay Vu Thánh sao?" Xi Vưu chấn động.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu dù sao cũng đã đi theo Lâm Nguyên rất lâu, nên hắn không hề nghi ngờ lời nó nói.

Lúc này trong lòng hắn sóng cuộn biển gầm, vội vàng nhìn về phía chiến trường để xem Lâm Nguyên sẽ làm gì tiếp theo.

Oanh!

Quả nhiên, Lâm Nguyên ra tay.

Hắn đưa một bàn tay ra chộp vào không trung.

Tức thì, dòng sông Thiên Đạo mênh mông hiện ra, lực lượng Thiên Đạo hùng hậu tuôn trào từ dòng sông, nhấn chìm cả đất trời.

Ngày nay Hồng Hoang đã tiến hóa gấp hàng triệu lần, lực lượng Thiên Đạo không còn có thể bao phủ toàn bộ thế giới, nhưng nó vẫn mang uy lực cực kỳ mạnh mẽ, ít nhất là bao trùm cả vùng tổ địa Vu tộc này thì không thành vấn đề.

Chương 370

Một tiếng oanh long vang dội!

Hắn trực tiếp thôi động Ức Kiếp Đoạt Vận Trận, mở ra Chiến Trường Thiên Đạo, biến toàn bộ phạm vi tổ địa Vu tộc thành một chiến trường khổng lồ, sau đó thu nhỏ lại vào bên trong.

Năm vị sinh linh thập trọng thiên bỏ chạy theo năm hướng khác nhau, thủ đoạn của mỗi người đều cực kỳ xuất sắc, theo cách thông thường thì căn bản không thể đuổi kịp.

Nhưng bây giờ thì khác.

Họ có chạy nhanh đến đâu cũng không nhanh bằng Chiến Trường Thiên Đạo.

Chỉ trong chớp mắt, Chiến Trường Thiên Đạo đã bao trọn tất cả họ vào trong, sau đó không ngừng thu nhỏ lại, kéo họ về phía Lâm Nguyên. "Phá cho ta!" Lôi Đình Đại Quân gầm lên, oanh kích vào rìa Chiến Trường Thiên Đạo, một tia sét chói mắt bắn ra, muốn phá tan biên giới chiến trường để trốn thoát.

Oanh!

Nhưng ngay giây tiếp theo, lực lượng Thiên Đạo vô tận cuồn cuộn dâng lên, hóa thành biển phù văn tạo thành một lớp phòng ngự cực mạnh, trực tiếp chặn đứng đòn tấn công của Lôi Đình Đại Quân.

Sức mạnh của dòng sông Thiên Đạo thực ra vô cùng cường đại, chắc chắn đạt tới cấp độ Hỗn Nguyên Cảnh, thậm chí còn mạnh hơn.

Sở dĩ trước đây Lâm Nguyên có thể đấu một trận sống mái với Hồng Quân, Dương Mi, một nguyên nhân cực kỳ quan trọng là trước khi cuộc chiến diễn ra, hắn đã tham ngộ được Ức Kiếp Đoạt Vận

Trận, nắm giữ một phần sức mạnh của Thiên Đạo.

Nếu không, khi Hồng Quân trực tiếp huy động lực lượng Thiên Đạo để tiêu diệt, Lâm Nguyên vô luận như thế nào cũng không phải là đối thủ và đã sớm bỏ mạng rồi.

Lúc này đối mặt với Lôi Đình Đại Quân, lực lượng Thiên Đạo đã thể hiện uy năng của mình, giống như một chiếc lồng giam nhốt chặt hắn lại, dù hắn có dốc hết toàn lực cũng khó lòng thoát ra. "A!" Đao Ma, Thương Ma, Thái Sơ, Tai Nạn cũng lần lượt gầm lên oanh kích vào biên giới Chiến Trường Thiên Đạo, nhưng đều thất bại thảm hại, từng đạo thần thông đáng sợ đều bị nghiền nát.

Oanh long long ~~~ Chiến Trường Thiên Đạo không ngừng thu nhỏ, họ cũng bị kéo lại gần Lâm Nguyên hơn.

Chỉ trong chốc lát, Chiến Trường Thiên Đạo đã thu nhỏ lại trong vòng vạn dặm, trong mắt năm vị sinh linh thập trọng thiên này rốt cuộc đã lộ rõ vẻ tuyệt vọng. "Vu Thánh, ta xin lỗi vì sự mạo phạm vừa rồi!

Xin ngài hãy tha thứ cho ta!

Ta nguyện từ nay về sau đi theo phò tá ngài, xông pha dầu sôi lửa bỏng cũng không từ!" Lôi Đình Đại Quân hít một hơi thật sâu, đột nhiên quỳ rạp xuống địa thượng, hiển thị ra một loại tư thái cực kỳ hèn mọn để cầu xin Lâm Nguyên tha mạng.

Hắn biết mình không thể là đối thủ của Lâm Nguyên, cũng không thoát ra khỏi Chiến Trường Thiên Đạo này, nếu tiếp tục kháng cự thì kết cục cuối cùng không phải bị trấn áp cũng là bị tiêu diệt.

Hắn khó khăn lắm mới dung hợp được bản nguyên Lôi chi đại đạo, bước vào cảnh giới hiện tại, sao có thể cam tâm từ bỏ?

Dù có phải vứt bỏ tôn nghiêm thì hắn cũng muốn tiếp tục tồn tại

hạ khứ.

Hồng Hoang dị biến chi hậu xuất hiện cường giả đều quật khởi trong thời gian cực ngắn, không có thời gian dài đằng đẵng để tôi luyện đạo tâm.

So với những cường giả đời đầu như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đạo tâm của họ yếu ớt hơn nhiều, vì vậy cũng dễ dàng đầu hàng hơn. "Chúng ta cũng nguyện thần phục." Đao Ma, Thương Ma, Thái Sơ, Tai Nạn thấy kẻ mạnh nhất là Lôi Đình Đại Quân đã cúi đầu, họ nhìn nhau rồi cũng không muốn tiếp tục ngoan cố nữa.

Dù trong lòng vẫn còn ấm ức nhưng họ cũng quỳ rạp xuống, bày tỏ ý muốn thần phục. "Trời cao có đức hiếu sinh, các ngươi đã nguyện ý đi theo ta, ta đương nhiên sẽ cho các ngươi một cơ hội.

Tuy nhiên, ta rất cần đại đạo Ma Thần trong cơ thể các ngươi, vì thế các ngươi cần phải bóc tách bản nguyên đại đạo trong người mình ra." Lâm Nguyên mỉm cười nói. "Cái gì?!!" Nghe lời này, cả năm vị sinh linh phá hạn đều biến sắc.

Đối với năm sinh linh phá hạn này mà nói, bản nguyên Đại Đạo Ma Thần là thứ tối trọng yếu của bọn họ, một khi bị tước đoạt khỏi cơ thể, cảnh giới của bọn họ sẽ rớt xuống tầng thứ Hỗn Nguyên nhất nhị trọng thiên.

Cảnh giới như vậy ở Hồng Hoang hiện nay cũng chỉ là một cường giả bình thường, bọn họ làm sao có thể chịu đựng sự chênh lệch lớn đến thế?

Vì vậy, vô luận thế nào cũng không thể đáp ứng điều kiện của Lâm Nguyên.

“Vu Thánh, chúng ta đã nguyện ý thần phục rồi, chẳng lẽ ngài còn muốn bức bách chúng ta sao?” Đao Ma nghiến răng, trong mắt lóe lên

một tia phẫn nộ bị đè nén, cơ thể hắn run rẩy nhẹ.

"Chúng ta đều là sinh linh phá hạn Thập Trọng Thiên, bất kể ở đâu, đều tuyệt đối là chiến lực đỉnh phong, sẽ được đối đãi trọng thể, kết quả ngài lại muốn hoàn toàn xóa bỏ sức mạnh của chúng ta?!" Thương Ma lớn tiếng nói, càng thêm không khách khí, trong giọng nói còn mang theo một tia bi phẫn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy trận chiến đã kết thúc, bay đến bên cạnh Lâm Nguyên, nghe thấy lời của Đao Ma và Thương Ma, lập tức giả oai hổ nanh ác quát: "Các ngươi phải nhận thức rõ tình cảnh của mình, hiện tại đều là bại tướng dưới tay chủ nhân của ta, trong một ý niệm đã có thể triệt để tru diệt các ngươi, thần hồn không còn!

Hiện tại chủ nhân nhân từ, nguyện ý giữ lại cho các ngươi một mạng, các ngươi lại còn dám không thỏa mãn sao?

Còn không mau ngoan ngoãn dâng hiến bản nguyên Đại Đạo Ma Thần ra!" Đao Ma và những người khác nghe vậy, đều đột nhiên đứng dậy, trong mắt bắn ra những luồng sáng chói mắt, xuyên thủng hư không, trừng mắt nhìn Vạn Mệnh Hoàng Miêu, giọng nói âm trầm: "Hiện tại một con mèo cũng dám đến làm nhục chúng ta sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu trốn sau lưng Lâm Nguyên, một chút cũng không tức giận, ngược lại còn đắc ý dương dương: "Ta là mèo thì sao?

Dù ta là một con mèo, thì đó cũng là mèo của chủ nhân!" Lời này vừa nói ra, đừng nói Đao Ma, Thương Ma và những người khác, ngay cả Lâm Nguyên trong lòng cũng có chút cạn lời, thầm nghĩ tên gia hỏa này e là quên mất, mình kỳ thực là một tôn Hỗn Độn Ma Thần mà!

Thế nhưng hắn cũng lười tiếp tục nói nhảm với những sinh linh này, liếc nhìn bọn họ một cái, bình tĩnh nói: "Lựa chọn đã cho các ngươi, rốt cuộc muốn thế nào, hãy suy nghĩ kỹ." Lâm Nguyên vừa mở miệng, khu vực này lập tức yên tĩnh trở lại, mấy tôn sinh linh phá hạn

ban đầu còn lửa giận ngút trời, đều siết chặt nắm đấm, cảm thấy một trận khuất nhục.

Từ khi bọn họ bước vào Thập Trọng Thiên, bao giờ lại rơi vào tình cảnh bị động đến thế, sinh tử hoàn toàn nằm trong tay người khác!

Tuy nhiên, dù trong lòng có bất mãn đến đâu, bọn họ cũng không thể không thừa nhận, nếu vào lúc này, thật sự dám phản kháng Lâm Nguyên, nghịch ý hắn, thì bọn họ đều sẽ chết không có chỗ chôn thân.

Trầm mặc một lát, Lôi Đình Đại Quân chậm rãi mở miệng: "Vu Thánh đại nhân, ngài nhất định muốn đoạt lấy bản nguyên Đại Đạo Ma Thần trong cơ thể ta, ta cũng không có gì để nói, dù sao kỹ không bằng người." "Thế nhưng, ngài phải suy nghĩ kỹ, một khi ngài thật sự làm như vậy, e là sẽ trở thành kẻ địch của cả thiên hạ." "Trận chiến này, liên lụy toàn bộ Vu Tộc tổ địa, trong bóng tối khẳng định còn rất nhiều người đang quan sát.

Một khi những người đó phát hiện chỉ cần đối địch với ngài, cuối cùng bất kể thế nào, đều sẽ bị đoạt đi bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, thì sẽ không còn ý niệm thần phục nào nữa, mà sẽ liều chết chiến đấu với ngài." "Cũng sẽ có nhiều người hơn lo lắng ngài sẽ đi cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo Ma Thần trong cơ thể bọn họ." "Đến sau này, cho dù không có ba nghìn lệnh truy sát Ma Thần kia, trong Hồng Hoang rộng lớn này, tất cả sinh linh quật khởi nhờ bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, đều nhất định sẽ coi ngài là kẻ địch lớn nhất." "Một khi cục diện đó hình thành, Vu Thánh đại nhân, cho dù ngài có sức mạnh chấn cổ thước kim, thì có thể làm gì?

Một người, không thể địch lại cả một thế giới!" Nghe lời này, Xi Vưu và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều không khỏi biến sắc.

Không thể không nói, Lôi Đình Đại Quân đã nói trúng điểm mấu

chốt nhất.

Các sinh linh quật khởi sau dị biến Hồng Hoang, về cơ bản đều là nhờ bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, mà Lâm Nguyên lại muốn cướp đoạt những bản nguyên Đại Đạo này, tự nhiên có xung đột với tất cả mọi người.

Và trận chiến này, không giống với trận chiến ở Thương Mang Sơn Mạch.

Trận chiến ở Thương Mang Sơn Mạch, những người liên quan gần như đã chết hết, những người còn lại cũng đều trở thành người theo sau Lâm Nguyên.

Do đó, chuyện Lâm Nguyên có thể cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, chỉ được chúng sinh biết thông qua lệnh truy sát Tam Thiên Ma Thần, chúng sinh không có nhận thức trực quan về điều này.

Thế nhưng hiện tại trận chiến Thiên Đế Sơn này, trong bóng tối khẳng định có vô số người quan sát, dù sao không lâu trước đây, Lâm Nguyên đã thông qua Thiên Đạo chi lực, khiêu chiến toàn bộ Hồng Hoang, gây ra sóng gió lớn.

Một khi dưới con mắt của mọi người, cưỡng chế cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo Ma Thần của Lôi Đình Đại Quân và những người khác, khẳng định sẽ gây ra sự căm phẫn của tất cả sinh linh.

Như Lôi Đình Đại Quân đã nói, đến lúc đó, thật sự sẽ là địch của cả thiên hạ.

Khi lệnh truy sát Ma Thần xuất hiện, chỉ có một số kẻ tham lam ra tay với Lâm Nguyên.

Nhưng một khi biết Lâm Nguyên sẽ cưỡng chế cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, thì tất cả mọi người trong Hồng Hoang sẽ tự mình lo sợ, cuối cùng khẳng định sẽ bùng phát ác ý ngút trời nhắm

vào Lâm Nguyên.

Xi Vưu và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều cảm thấy một luồng hàn ý, không khỏi tự chủ nhìn về bốn phía, như thể có thể nhìn thấy từng cặp mắt đang lạnh lùng chú ý đến nơi này trong bóng tối.

Dưới vẻ ngoài bình tĩnh, đã là sóng ngầm cuộn trào!

"Thì sao chứ?" Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh, khóe miệng thậm chí còn có một nụ cười nhạt, "Nếu vì một chút uy hiếp nhỏ bé mà chùn bước, ta sớm đã vẫn lạc trong vô số đại kiếp trước đây rồi." Lâm Nguyên là người có tính cách thận trọng, suy nghĩ mọi chuyện vô cùng chu đáo, trước khi làm tất cả những điều này, tự nhiên đã nghĩ đến những hậu quả sẽ dẫn đến.

Thật vậy, dưới con mắt của mọi người, cưỡng chế cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo của Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh phá hạn khác, khẳng định sẽ gây ra sự công phẫn, trở thành ác ma trong mắt tất cả sinh linh.

Chương 371

Nhưng, chỉ có thể như vậy.

Kẻ địch của hắn, không chỉ có những sinh linh quật khởi trong biến động thiên địa Hồng Hoang trước mắt, mà còn có Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần trong thế giới Hỗn Độn.

Thậm chí, chủ nhân đằng sau lò dung nham đỏ sẫm mà hắn vừa thấy trong thế giới nội bộ Đại Đạo Lạp Tử, cũng như thế giới ám diện Hồng Hoang dưới hố trời, cũng có thể trở thành kẻ địch.

So với những kẻ địch này, những sinh linh quật khởi do thiên địa dị biến này, thì đáng là gì?

Điều quan trọng nhất hiện tại, là phải nắm bắt mọi cơ hội, trước khi Ma Thần giáng lâm, trước khi bàn tay đen phía sau lò dung nham xuất hiện trên thế gian, điên cuồng nâng cao sức mạnh của bản thân.

Nếu không, sẽ dẫn đến cái chết thật sự, tộc diệt.

Cái gọi là địch của cả thiên hạ, bất quá cũng chỉ là một màn diễn tập nhỏ bé cho cuộc đại chiến khủng khiếp trong tương lai mà thôi.

Lâm Nguyên không đặt nó vào mắt.

Ánh mắt hắn trở nên lạnh lùng, giọng nói cũng trầm xuống: "Ta hỏi các ngươi lần nữa, là tự mình tước đoạt bản nguyên Đại Đạo, hay là để ta đích thân ra tay?" Ầm!

Khí tức khủng bố bùng phát.

Đằng sau Lâm Nguyên, Tam Thiên Đại Đạo trường hà hiện lên, phát ra tiếng oanh minh, sóng lớn dâng trào, vỗ về vạn cổ thời không, từng tôn Ma Thần hư ảnh hiện hóa trên cao trời, to lớn vô biên, đều mở to mắt, lạnh lùng phủ thị.

Đao Ma, Thương Ma và những người khác, trước những hư ảnh Ma Thần khổng lồ này, giống như một chấm đen nhỏ bé, vô cùng nhỏ bé.

Bọn họ đều cảm thấy áp lực khó tưởng tượng, hô hấp cũng trở nên khó khăn, mồ hôi lạnh cũng tuôn ra từ trán.

Phản kháng, hay là thần phục?

Hay nói cách khác, chết, hay là sống?

Trong lòng bọn họ kịch liệt giằng co.

"Ha ha ha……" Đột nhiên, bên ngoài chiến trường Thiên Đạo, một trận tiếng cười truyền đến.

Ngay sau đó ở khu vực phía Tây, có Phật quang vàng kim cuồn cuộn dâng lên ngút trời, mênh mông như biển, nhấn chìm cả trời cao, sóng lớn cuồn cuộn, phát ra tiếng oanh minh dữ dội, chấn động nửa bầu trời.

Một bóng dáng rực rỡ quang minh toàn thân, hiện hóa từ trong Phật quang vô tận, đi về phía Thiên Đế Sơn này, một bước bước ra, liền tiến về phía trước hàng trăm tỷ dặm.

Bóng dáng này, phía sau đầu có hàng ức vạn tia hào quang, tạo thành một hình tròn, phóng xạ ra ngoài, chiếu rọi đại thiên vũ trụ.

Giữa vòng hào quang hình tròn, thì lơ lửng một ngọn đèn cổ, trong đèn cổ có một điểm lửa đèn nhỏ như hạt đậu, tĩnh lặng cháy, lại tỏa ra một loại khí vị bất hủ.

Khi bóng dáng này tiến bước, thời không quanh thân chấn động, như thể không tồn tại trong hiện thế, mà tồn tại trong quá khứ, có một ý cảnh vĩnh cổ bất động, bất hủ bất hoại.

Khí tức mà hắn phát ra thậm chí còn cường thịnh hơn nhiều so với

Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác, đặc biệt là Đạo vận quanh thân tỏa ra, lại ẩn ẩn hình thành hai đạo Hỗn Độn khí trên đỉnh đầu.

"Đây… đây… hai đạo Hỗn Độn khí!

Người này là ai?

Chẳng lẽ hắn đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên rồi sao?" Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, Lôi Đình Đại Quân và năm tôn sinh linh phá hạn khác đều trong lòng dấy lên sóng lớn kinh thiên, trong mắt lộ ra vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Sau khi đột phá Thập Trọng Thiên, trong cơ thể bọn họ đều có thêm một đạo Hỗn Độn khí, không thể hiện hóa ra bên ngoài, nhưng lại có thể khiến sức mạnh của bọn họ tăng vọt.

Đây là cơ sở để bọn họ có thể nghiền ép cảnh giới dưới Thập Trọng Thiên!

Mà lúc này bóng dáng trước mắt này, không chỉ khiến Hỗn Độn khí xuất hiện, mà còn tu ra hai đạo, tỏa ra khí tức vô cùng cường đại khủng bố.

Điều này chỉ có thể có một lời giải thích, đó chính là sinh linh này đã bước ra một bước khó tưởng tượng, đạt đến Thập Nhất Trọng Thiên!

"Trời ơi, không ngờ, thật sự có người có thể đột phá Thập Nhất Trọng Thiên!

Ta cứ tưởng Thập Trọng Thiên đã là cực hạn rồi!" Lôi Đình Đại Quân chấn động thất thanh.

Tu vi của hắn sớm đã đạt đến đỉnh phong Thập Trọng Thiên, dường như chỉ cách Thập Nhất Trọng Thiên một bước, nhưng hắn dù cố gắng thế nào, cũng không cách nào bước ra bước đó.

Do đó Lôi Đình Đại Quân trong lòng đã tuyệt vọng, cho rằng Thập Trọng Thiên là cực hạn, Thập Nhất Trọng Thiên căn bản không thể đạt được.

Thế nhưng người trước mắt này, trực tiếp phá vỡ giả thuyết trong lòng hắn.

"Thập Nhất Trọng Thiên?" Xi Vưu, Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghe thấy lời bàn tán này, cũng đều kinh ngạc, không khỏi nhìn về phía Tây phương.

Lại có một cường giả Thập Nhất Trọng Thiên xuất hiện sao?

"Hắn là ai?" Xi Vưu lẩm bẩm tự nói.

Hắn đối với Tây Phương Giáo cũng coi như quen thuộc, biết Tây Phương Giáo cường đại nhất chính là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, nhưng hắn lại phát hiện, bóng dáng trước mắt này lại không phải Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, mà là người khác.

Khác với sự kinh ngạc của những người khác, Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh, trong hai mắt có thanh mang nhạt nhòa lưu chuyển, Bàn Cổ Chân Nhãn đã mở, nhìn thấu mọi hư vọng.

"Ngươi muốn đến phá hoại chuyện của ta sao?" Hắn bình tĩnh mở miệng, nói ra một cái tên.

"Nhiên Đăng." "Nhiên Đăng?" Xi Vưu nghe vậy, trong lòng chấn động, lập tức nhớ lại, Nhiên Đăng đạo nhân dường như là Phó giáo chủ Xiển Giáo, địa vị trong Xiển Giáo chỉ sau Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Rất lâu trước đây, khi Lâm Nguyên tổ chức đại điển thành Thánh, Nhiên Đăng này còn đại diện cho Xiển Giáo đến tham dự.

Trong Hồng Hoang trước kia, Nhiên Đăng chẳng qua là một Đại thần thông giả bình thường, tu vi không mạnh lắm, so với những

cường giả đỉnh cấp kia, chỉ có thể coi là một nhân vật nhỏ, không mấy nổi bật.

Thế nhưng không ngờ, lần gặp lại này, người này lại bước vào Thập Nhất Trọng Thiên!

Mạnh hơn cả Lôi Đình Đại Quân và những sinh linh phá hạn này!

Hơn nữa, Nhiên Đăng là Phó giáo chủ Xiển Giáo, có thể nói là người của Đạo Môn, không có bất kỳ quan hệ nào với Phật Môn, nhưng hiện tại lại trở thành một Phật đà.

Khí tức hắn phát ra, còn thuần túy hơn, rộng lớn hơn cả Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Điều này quá kỳ lạ!

Trong lòng Xi Vưu, vô số nghi vấn nổi lên, đồng thời cũng vô cùng chấn kinh, cũng không biết Nhiên Đăng này rốt cuộc đã đạt được cơ duyên gì, lại có thể xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy!

Cùng lúc đó, nghe thấy lời của Lâm Nguyên, Phật quang ngút trời ở khu vực phía Tây cũng ngưng trệ, bóng dáng đang cười lớn kia đột nhiên dừng tiếng cười, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Một lát sau, hắn mới hoàn hồn, khẽ cười nói: "Ta thật không ngờ, Vu Thánh lại có thể nhận ra một nhân vật nhỏ bé như ta." Lâm Nguyên thờ ơ liếc hắn một cái: "Nếu ta đoán không sai, sở dĩ ngươi có thể bước vào Thập Nhất Trọng Thiên, hẳn là nhờ sư môn trợ giúp.

Nếu không, bằng tư chất, tâm tính của ngươi, là không thể có được thành tựu như vậy.

Xem ra, Hồng Quân, Dương Mi những người đó, quả nhiên nắm giữ một số bí mật không ai biết, khiến thế lực của các ngươi trong lúc thiên địa Hồng Hoang dị biến này, đã đạt được lợi ích khổng lồ." Nghe Lâm Nguyên nói một cách nhẹ nhàng mà chính xác, đã nói ra

nhiều âm mưu bên phía bọn họ, sắc mặt Nhiên Đăng không khỏi biến đổi, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh.

Hắn không ngờ, vừa mới bắt đầu, Lâm Nguyên đã suy đoán ra nhiều điều như vậy.

Hơn nữa, những điều Lâm Nguyên nói, lại cực kỳ chính xác, với tư chất của hắn, thật sự khó có thể bước vào Thập Nhất Trọng Thiên, là nhờ sư môn trợ giúp, mới có thể làm được điều không thể này.

Ban đầu Nhiên Đăng mang theo uy áp khủng bố của Thập Nhất Trọng Thiên, khí thế hùng hổ mà đến, có áp lực vô cùng đáng sợ, Xi Vưu và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều bị dọa sợ.

Thế nhưng mấy câu nói đơn giản của Lâm Nguyên, lại khiến khí thế của hắn hoàn toàn bị phá vỡ, không còn duy trì được tư thái đầy áp lực kia nữa, giống như bị xì hơi.

Chương 372

Tuy nhiên Nhiên Đăng rất nhanh điều chỉnh lại, cười lạnh nói: "Vu Thánh nói không sai, tư chất của ta quả thật không đủ, là nhờ sư môn trợ giúp mới đột phá.

Thế nhưng thì sao chứ?

Bất luận ta dùng phương thức nào đột phá, cuối cùng vẫn là Thập Nhất Trọng Thiên, ta nghĩ cho dù với sức mạnh hiện tại của Vu Thánh, cũng chưa hẳn là đối thủ của ta đâu." Lâm Nguyên cười nói: "Ngươi chắc chắn?" Nghe lời này, Nhiên Đăng trên mặt vẫn duy trì bình tĩnh, nhưng trong lòng lại giật thót.

Không thể không nói, cảm giác áp bách của Lâm Nguyên thật sự quá mạnh.

Nhiên Đăng trong khoảnh khắc này, liền nhớ lại vô số chiến tích trước đây của Lâm Nguyên, đặc biệt là trận quyết chiến cuối cùng với Hồng Quân, gần như đã bức Hồng Quân phải phát điên.

Đến nỗi hiện tại, cho dù đã bước vào Thập Nhất Trọng Thiên, tự tin sức mạnh của bản thân đã vượt qua Lâm Nguyên, nhưng trước mặt hắn, vẫn không có chút tự tin nào.

Thế nhưng, những ý niệm này, bất luận thế nào cũng không thể biểu hiện ra ngoài, Phật quang quanh thân Nhiên Đăng đại thịnh, Đạo vận như biển sôi trào, đặc biệt là hai đạo Hỗn Độn khí trên đỉnh đầu, càng tỏa ra khí tức vô cùng đáng sợ, áp bức hư không vang lên ầm ầm.

Hắn cười lạnh nói: "Nếu Vu Thánh có thắc mắc về điều này, vậy thì tiếp theo đây thử đấu một trận, không phải sẽ biết kết quả sao?" "Thế nhưng, ta đến đây, cũng không phải vì muốn tranh đấu với Vu Thánh, mà là vì bọn họ." Nói rồi, Nhiên Đăng chỉ vào Lôi Đình Đại

Quân và năm tôn sinh linh phá hạn kia.

"Ngươi muốn làm gì?" Lâm Nguyên hơi nhíu mày, hỏi.

Nhiên Đăng cười nói: "Phật có đại từ bi, muốn cứu vớt chúng sinh thoát khỏi bể khổ.

Mấy tôn sinh linh này tu hành đến Thập Trọng Thiên, khá là không dễ dàng, Vu Thánh lại muốn cưỡng chế cướp đoạt bản nguyên Đại Đạo của bọn họ, chẳng phải là quá đáng sao?

Ta đến đây, chính là muốn khuyên Vu Thánh thả mấy sinh linh này." Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác vốn đã tuyệt vọng, đột nhiên nghe thấy lời này, trong lòng đều cuồng hỉ, hoàn toàn không ngờ, Nhiên Đăng đến đây, lại là để cứu người.

Trong lòng bọn họ, không khỏi dâng lên một luồng cảm kích nồng đậm, bất kể Nhiên Đăng có mục đích gì, chỉ cần có thể cứu bọn họ ra ngoài, làm trâu làm ngựa cũng được.

Lâm Nguyên nghe vậy, trong mắt lại lóe lên một tia suy tư.

Hắn ẩn ẩn cảm thấy chuyện này có chút quỷ dị.

Nhiên Đăng và Lôi Đình Đại Quân cùng các sinh linh khác hoàn toàn khác nhau.

Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác, là những người quật khởi sau dị biến thiên địa Hồng Hoang, nhờ bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, không gia nhập thế lực nào, có thể nói là tán tu.

Nhiên Đăng thì có sư môn.

Phía sau là Nguyên Thủy Thiên Tôn, là Hồng Quân, Dương Mi.

Hắn xuất hiện ở đây, tuyệt đối không thể là xuất phát từ ý chí cá nhân, khẳng định là đại diện cho suy nghĩ của Xiển Giáo hoặc Hồng Quân và những người khác.

Liên quan nhất định cực lớn!

Sau dị biến thiên địa Hồng Hoang, Lâm Nguyên liền mất tin tức của Hồng Quân và những người khác, bọn họ dường như đã ẩn mình, cũng không biết rốt cuộc đang làm gì.

Nhưng bất kể làm gì, từ cảnh giới hiện tại của Nhiên Đăng mà xem, thế lực của Hồng Quân e rằng đã phát triển thành một cự vật khổng lồ khó tưởng tượng.

Bây giờ Nhiên Đăng xuất hiện, có khả năng chính là một loại thăm dò, dùng để thăm dò sức mạnh của hắn, để quyết định liệu có ra tay đối phó với hắn hay không.

Vì dù sao, Lâm Nguyên và thế lực của Hồng Quân, về cơ bản có thể nói là bất tử bất hưu, bọn họ bất kể thế nào cũng sẽ tìm mọi cách, loại trừ hắn.

Đương nhiên, cũng có khả năng khác.

Ví dụ như, chỉ đơn thuần là muốn thu phục một số sinh linh phá hạn Thập Trọng Thiên, sở dĩ xuất hiện vào thời điểm mấu chốt này, chính là để gây thiện cảm với Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác.

Trong tuyệt cảnh, cứu vớt bọn họ, tự nhiên sẽ để lại ấn tượng sâu sắc, từ đó thật sự quy thuận từ tận đáy lòng.

Tuy nhiên, bất kể vì lý do gì, Lâm Nguyên cũng sẽ không để thế lực của Hồng Quân đắc ý, thờ ơ nói: "Xem ra các ngươi cũng giống như những tán tu này, phình trướng rồi à." Nhiên Đăng cười gượng: "Vu Thánh lời này là ý gì?" Lâm Nguyên chỉ thờ ơ liếc hắn một cái: "Mau cút đi, nếu không ta cũng sẽ giữ ngươi lại, rút lấy bản nguyên Đại Đạo trong cơ thể ngươi." Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác trong lòng đều chấn động, Lâm Nguyên thật sự cường thế đáng sợ,

bất kể quá khứ thế nào, nhưng Nhiên Đăng lúc này là một sinh linh Thập Nhất Trọng Thiên mà.

Vậy mà lại dám kêu hắn cút!

Sắc mặt Nhiên Đăng cũng trầm xuống, trở nên khó coi: "Vu Thánh, ngài đây là nhất định muốn đối đầu với ta sao?" "Vì ngài vừa nãy đã suy đoán ra, biết sở dĩ ta đạt đến cảnh giới như ngày nay, là vì sư môn phía sau trợ giúp, vậy ngài nên biết, sư môn của ta trong dị biến thiên địa Hồng Hoang lần này, đã thăng cấp đến một tầng thứ chưa từng có." "Trước đây không đối phó với ngài, đó bất quá là vì không để tâm.

Trong mắt chúng ta, ngài hiện tại sớm đã không còn là uy hiếp, bất quá chỉ là một con kiến mà thôi." "Nhưng nếu nhất định muốn đối đầu với chúng ta, vậy thì chúng ta cũng sẽ không khách khí nữa." "Ngài căn bản không biết, ngài hiện tại đang chọc vào, là một cự vật khổng lồ đến mức nào!" Nói đến đây, sắc mặt Nhiên Đăng đều trở nên âm lãnh, trong lời nói đầy rẫy uy hiếp.

"Ngươi tính là cái thá gì, cũng dám nói chuyện như vậy với chủ nhân của ta?

Nếu chủ nhân đã kêu ngươi cút, vậy thì mau ngoan ngoãn cút đi, nếu không, rút lấy bản nguyên Đại Đạo của ngươi, khiến ngươi tan xương nát thịt, thân tử đạo tiêu!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu trong việc mắng mỏ người khác, chưa bao giờ thua kém ai, thấy Nhiên Đăng vô lễ với Lâm Nguyên, lập tức trợn tròn mắt mèo, trừng mắt nhìn Nhiên Đăng.

Trong mắt Nhiên Đăng lóe lên một đạo sát cơ, lạnh giọng nói: "Chuyện đã đến nước này, không có gì để nói nữa, cứ để ta thỉnh giáo một chút, Vu Thánh hiện nay, rốt cuộc còn có mấy phần bản lĩnh." Ầm!

Phật quang vô tận bùng phát.

Thiên địa xung quanh đều biến đổi lớn.

Khu vực Hồng Hoang rộng lớn này, bỗng chốc hóa thành hư không vô vết, Nhiên Đăng thì hóa thành một tôn Đại Phật vàng kim khổng lồ, tọa lạc trong hư không này, tỏa ra một ý cảnh vĩnh hằng bất hủ bất hoại dù trải qua trăm ngàn ức kiếp, mặt trời, mặt trăng, tinh tú đều như bụi trần, xoay quanh tôn Đại Phật vàng kim này.

Ầm!

Đại Phật vàng kim phủ khám Lâm Nguyên, trong mắt mang theo lạnh lẽo, giơ tay liền một chưởng ấn xuống Lâm Nguyên, hư không oanh minh, Phật quang mênh mông.

Ông!

Một luồng ba động khủng bố, từ kim sắc Phật thủ phóng ra, ẩn ẩn có thể cảm nhận được phiến hư không này dường như đã bị tách ra khỏi hiện thế, không còn đứng ở hiện tại, mà đã trở về quá khứ.

Quá khứ không thể thay đổi.

Cho nên tôn Đại Phật vàng kim này cũng vĩnh viễn không thể bị phá nát, vĩnh viễn sẽ ở trạng thái đỉnh phong nhất.

"Đây… đây là thủ đoạn gì?" Xi Vưu, Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều biến sắc, cảm thấy khí tức khủng bố đến cực điểm tỏa ra từ Nhiên Đăng.

"Đây chính là cảnh giới Thập Nhất Trọng Thiên sao?" Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác cũng chấn hãi, trước tôn Đại Phật vàng kim này, bọn họ thậm chí cảm thấy một chút nhỏ bé của bản thân.

"Quá Khứ Ma Thần sao?" Lâm Nguyên Bàn Cổ Chân Nhãn quét một cái, liền nhìn ra bản nguyên Đại Đạo Ma Thần mà Nhiên Đăng

dung hợp, chính là Quá Khứ Ma Thần trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, đại diện cho quá khứ.

Tôn Ma Thần này cũng vô cùng khủng bố, Đại Đạo Quá Khứ là một trong những Đại Đạo quỷ dị nhất, đáng sợ nhất, một khi không cẩn thận, sẽ bị kéo vào quá khứ, biến mất khỏi hiện thế.

Ở một mức độ nào đó, Đại Đạo Quá Khứ cũng có thể nói là một nhánh của Đại Đạo Thời Gian.

Dù sao thời gian cũng bao gồm quá khứ, hiện tại, tương lai.

Thế nhưng, Lâm Nguyên có thể cảm nhận rất rõ ràng, Đại Đạo Quá Khứ mà Nhiên Đăng thi triển, dường như có thêm một loại Đạo vận khác với thời gian.

Có lẽ, khi Đại Đạo Quá Khứ tu hành đến cảnh giới tối cao, rất có khả năng sẽ độc lập khỏi Đại Đạo Thời Gian, sở hữu đặc tính riêng của mình.

Một khi đạt đến tầng thứ đó, Đại Đạo Quá Khứ này, sẽ trở nên vô cùng khủng bố.

Mỗi một Đại Đạo mà Hỗn Độn Ma Thần nắm giữ, kỳ thực đều có tiềm lực vô tận.

Ví dụ như Đại Đạo Kiếm, Kiếm Ma Thần đã từng thử dựa vào Đại Đạo này để tru diệt tất cả.

Lại ví dụ như Đại Đạo Lôi, Lôi Ma Thần thậm chí muốn nhờ vào Đại Đạo này, để giáng kiếp cho tất cả sinh linh trong biển Hỗn Độn, nắm giữ kiếp số.

Đại Đạo Quá Khứ, hiển nhiên cũng có tiềm lực vô cùng.

"Chỉ là, vẫn chưa đủ…" Lâm Nguyên thờ ơ mở miệng.

Chương 373

Vào lúc này, kim sắc Phật thủ của Nhiên Đăng, đã đánh xuống, Đạo vận vô tận tràn ngập, trong hư không, hàng trăm tỷ kiếp hiện lên, đều vây quanh kim sắc Đại thủ, nâng uy lực của nó lên đến cực hạn.

Nhiên Đăng biết Vu Nguyên khủng bố, nên khi đối mặt với Vu Nguyên, hắn không dám chút nào lơ là, vừa ra tay, đã vận dụng sức mạnh cực mạnh.

Thậm chí, khoảnh khắc tiếp theo, ầm một tiếng, hai đạo Hỗn Độn khí trên đỉnh đầu hắn, đều gào thét bay ra, lập tức dung nhập vào Phật thủ, khiến khí thế của nó trong một khoảnh khắc tăng vọt một đoạn lớn.

Đây là một đòn tất sát!

Trong mắt Nhiên Đăng sát cơ gần như bùng cháy, gầm lên giận dữ: "Chết đi!" Ầm ầm!

Phiến hư không này đều kịch liệt chấn động.

Xi Vưu, Vạn Mệnh Hoàng Miêu, Lôi Đình Đại Quân và những người khác, đều biến sắc.

Tuy nhiên, đối mặt với một đòn khủng khiếp như vậy, Lâm Nguyên lại lắc đầu, nói: "Cần gì phải tìm cái chết chứ?" Trong lúc nói chuyện, hắn nhẹ nhàng giơ tay, ấn một cái lên trời.

Ầm!

Đại thần thông Nghịch Loạn, phát động!

Ầm!

Một đoàn nguyên khí chói mắt từ tay Lâm Nguyên bay ra, ban đầu

chỉ to bằng nắm đấm, trong nháy mắt đã bành trướng đến vạn mẫu, tràn ngập hư không, trực tiếp va chạm với kim sắc Đại thủ.

Một luồng lực vặn vẹo cường đại vô cùng, trong nháy mắt bùng phát từ đoàn nguyên khí chói mắt này, oanh vào kim sắc Đại thủ.

Chỉ trong một khoảnh khắc, kim sắc Đại thủ liền kịch liệt chấn động, bị phản chấn trở lại, trong quá trình phản chấn, bắt đầu mục nát nhanh chóng, tỏa ra từng trận khí tức hôi thối, từng bọc mủ lớn trắng bệch sinh ra, tiếp đó vỡ tung, chất lỏng sền sệt văng tung tóe, huyết nhục tan chảy chớp nhoáng, xương cốt cũng nhanh chóng hòa tan.

Chỉ trong nháy mắt, một kim sắc Đại thủ đã tan rã trong hư không này.

"A…" Nhiên Đăng phát ra một tiếng rống thảm thiết, không còn duy trì được trạng thái bất động bất hủ vĩnh cổ kia nữa, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi và kinh khủng, hoảng sợ hét lớn: "Đây là cái gì?

Đây là cái gì?" Phải biết rằng, hắn dung hợp chính là Đại Đạo Quá Khứ Ma Thần.

Mà điểm lợi hại nhất của Đại Đạo Quá Khứ Ma Thần chính là giống như quá khứ vậy, không thể thay đổi, không thể mục nát, cho dù trải qua trăm ngàn vạn kiếp, cũng vẫn bất động, chân ngã trường tồn.

Một khi tu hành Đại Đạo này, bất kể là nhục thân hay Nguyên Thần, đều sẽ sở hữu đặc tính "bất hủy", cho dù bị đánh tan nát, cũng có thể nhanh chóng phục hồi, sinh mệnh lực cường hãn đến cực điểm.

Nhìn khắp Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, năng lực này cũng có thể coi là nghịch thiên.

Thế nhưng hiện tại, dưới một chiêu của Lâm Nguyên, kim sắc Đại thủ của Nhiên Đăng đã bị phá hủy, không còn chút nào, đơn giản

chính là phá vỡ thần thoại bất hủ, Nhiên Đăng căn bản không thể chấp nhận điểm này.

"A…" Nhiên Đăng gầm lên, thôi động Đại Đạo Quá Khứ, một luồng ba động thời gian mênh mông tràn ra, trong hư không đột nhiên có từng điểm quang mang vàng kim dũng hiện, tụ lại về phía đoạn cổ tay của hắn, muốn khôi phục lại.

Nhưng đúng lúc này, chuyện đáng sợ đã xảy ra.

Những quang điểm vàng kim đó sau khi xuất hiện, đột nhiên liền ảm đạm đi, biến thành màu xám trắng, hơn nữa cũng tỏa ra từng trận khí tức hôi thối mục nát.

Khí tức hôi thối mục nát này còn không ngừng lan tràn, chỉ trong nháy mắt đã xâm thực tất cả quang điểm vàng kim, sau đó còn tiến thêm một bước, lập tức nhảy vọt đến đoạn cổ tay của Nhiên Đăng.

Ầm một tiếng!

Giống như một đốm lửa rơi vào chảo dầu.

Đại Phật vàng kim mà Nhiên Đăng hóa thành, cả thân hình lập tức chấn động, Đại Đạo Quá Khứ ẩn chứa trong cơ thể, bạo động điên cuồng, như thể phát điên, trùng kích nhục thân, Nguyên Thần.

Đại Phật vàng kim đột nhiên bùng phát hàng trăm tỷ Phật quang, chiếu rọi hư không vô tận, nhưng những Phật quang này lại đều vặn vẹo, mang theo một loại điên cuồng, hỗn loạn, liên đới cả phiến hư không cũng kịch liệt rung chuyển, hóa thành hàng vạn vạn xoáy nước khổng lồ, tạp loạn vô chương, ầm ầm xoay tròn, khiến người ta chóng mặt hoa mắt.

"A…" Nhiên Đăng thì phát ra tiếng kêu thảm thiết không giống tiếng người.

Hắn cảm thấy sự đau đớn không gì sánh bằng, so với nỗi đau xé

tim, so với nỗi đau linh hồn bị xé toạc, còn kịch liệt gấp trăm lần, từ đoạn cổ tay, truyền khắp toàn thân.

Hắn cảm nhận được, Đại Đạo trong cơ thể mình, lại đang từng tấc tan rã, sụp đổ, vặn vẹo tất cả.

Hắn dốc hết sức lực, muốn khống chế luồng sức mạnh hỗn loạn này, nhưng hoàn toàn không thể làm được, giống như một chiếc thuyền nhỏ lạc vào giữa sóng lớn dữ dội, chỉ có thể mặc cho sóng gió đưa mình lên xuống, cuối cùng chìm xuống biển sâu, đây là một trải nghiệm tuyệt vọng đến cực điểm.

Nhiên Đăng cảm thấy khủng bố.

Từ khi dung hợp Đại Đạo Quá Khứ, hắn liền vô cùng tự phụ, bởi vì Đại Đạo này thật sự rất mạnh, một khi dung hợp thành công, liền bất hủ bất hoại, không có sức mạnh nào có thể dễ dàng làm tổn thương hắn.

Đối mặt với Lâm Nguyên, bá chủ Hồng Hoang đã từng, hắn càng thêm khinh thường, dù sao hắn đã bước chân vào Thập Nhất Trọng Thiên, đạt đến một độ cao chưa từng có, không nói dễ dàng trấn áp Lâm Nguyên, chí ít đánh bại hắn, hoàn toàn không thành vấn đề.

Thế nhưng ai có thể nghĩ được vừa mới giao thủ, Lâm Nguyên một chiêu Đại thần thông oanh kích ra, đã dễ dàng đánh phá bất hoại chi thân của hắn, khiến Đại Đạo trong cơ thể hắn cũng bạo động.

Đại Đạo Quá Khứ tưởng chừng nghịch thiên, cùng tu vi Thập Nhất Trọng Thiên khủng bố kia, dưới thần thông của Lâm Nguyên, lại không hề phát huy được chút tác dụng nào!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Xi Vưu cũng đều chấn động đến cực điểm, đều không ngờ, Lâm Nguyên nhẹ nhàng như vậy, đã khiến Nhiên Đăng biến thành bộ dạng này, đây là tu vi kinh thiên đến mức

nào?

Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác, trong mắt đều lộ ra vẻ tuyệt vọng, Nhiên Đăng Thập Nhất Trọng Thiên còn như vậy, bọn họ làm sao có thể thoát khỏi ma chưởng của Lâm Nguyên?

Lần này là hoàn toàn hết rồi!

"Cho ta trấn!" Nhiên Đăng khàn cả giọng gào thét, khóe mắt gần như muốn trợn rách, trong mắt mang theo vẻ dữ tợn đáng sợ, khuôn mặt Phật đà vốn có vẻ thần thánh uy nghiêm, giờ phút này cũng vặn vẹo như lệ quỷ.

Hắn muốn vận dụng phần sức mạnh cuối cùng, trấn áp sự hỗn loạn trong cơ thể, nếu không tiếp tục như vậy, hắn thật sự sẽ thân tử đạo tiêu, kết cục như vậy quá đáng sợ, Nhiên Đăng bất kể thế nào cũng không thể chấp nhận.

Ầm!

Phật quang bùng phát, lại ngưng tụ ra một Xá Lợi, vây quanh hai đạo Hỗn Độn khí, phóng xạ ức vạn tia hào quang, từ từ ấn xuống cơ thể Đại Phật vàng kim.

Nơi đi qua, Đại Đạo vặn vẹo kia, lại thật sự dần dần bình ổn trở lại.

Nhiên Đăng đại hỉ, xem ra Đạo quả tu vi Thập Nhất Trọng Thiên này có tác dụng, hai đạo Hỗn Độn khí mênh mông tỏa ra, có một loại khí vị vạn pháp bất xâm.

Cho dù là luồng sức mạnh hỗn loạn vặn vẹo đáng sợ đang càn quét trong cơ thể hắn, lại cũng có thể bình định xuống.

Xem ra mình có cứu rồi!

Lâm Nguyên thấy Đại Phật vàng kim dần dần ổn định lại, sắc mặt

lại bình tĩnh, cũng không thấy hắn có động tác gì, trong đoàn nguyên khí vạn mẫu kia, có một luồng Đạo vận hỗn loạn bùng phát, hóa thành phong bạo, gào thét bay ra, một lần nữa bao phủ Đại Phật vàng kim, lực vặn vẹo khủng bố, gần như hóa thành thực chất, một lần nữa nặng nề oanh kích lên thân Đại Phật vàng kim.

Ầm vang!

Xá Lợi vây quanh hai đạo Hỗn Độn khí kia lập tức vỡ tung, những mảnh vỡ hình thành sau khi vỡ tung trên không trung cũng nhanh chóng biến thành màu trắng bệch, tỏa ra khí tức hôi thối mục nát, tiếp đó liên đới cả hai đạo Hỗn Độn khí kia, cũng biến thành màu trắng bệch thảm hại, mất đi tất cả uy năng, như hai con rắn chết, lập tức rơi xuống không trung.

Trong mắt Nhiên Đăng cuối cùng cũng lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Vu Nguyên này cũng quá khủng bố rồi, đây rốt cuộc là sức mạnh gì?

Hắn là tồn tại Thập Nhất Trọng Thiên, chỉ trong một hai chiêu, lại có thể trấn sát hắn!

Chẳng trách Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần lại phát bố lệnh truy sát, người này thật sự quá đáng sợ, chắc hẳn Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, cũng vì kiêng dè và sợ hãi, mới làm như vậy.

Trong lòng Nhiên Đăng dâng lên vô cùng hối hận mãnh liệt.

Sớm biết như vậy, nói gì hắn cũng sẽ không đến chọc vào Vu Nguyên, hắn làm như vậy không khác gì tự tìm đường chết.

Chương 374

Trong lúc vô vàn suy nghĩ dâng trào, lại cảm nhận Đại Đạo không ngừng sụp đổ vặn vẹo trong cơ thể, Nhiên Đăng cuối cùng không chịu nổi nữa, khó khăn hét lớn, cầu xin Lâm Nguyên tha mạng.

"Vu Thánh đại nhân, tha cho tiểu đạo một mạng!

Ta nguyện ý nói hết tất cả mưu đồ mà lão sư của bọn họ đang âm thầm chuẩn bị!

Bọn họ đang chuẩn bị một kế hoạch vô cùng đáng sợ, Vu Thánh đại nhân ngài biết được sau đó, đối với ngài khẳng định sẽ hữu dụng!" Nhiên Đăng không chút do dự quyết định bán đứng Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác, cái mạng nhỏ của hắn là quan trọng nhất, chỉ cần có thể sống tiếp, hắn làm gì cũng nguyện ý.

Lâm Nguyên đối với động hướng của Hồng Quân và những người khác vẫn luôn khá coi trọng, nghe thấy Nhiên Đăng nguyện ý nói ra tình báo phương diện này, liền duỗi ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, thanh quang lóe sáng, bắn ra, nhập vào cơ thể Nhiên Đăng, lập tức trấn áp Đại Đạo bạo loạn trong cơ thể hắn, khiến nó không đến mức tiếp tục xấu đi.

Nhiên Đăng chỉ cảm thấy mình như người bị chết đuối được cứu lên bờ, cuối cùng cũng có thể hít thở sâu, có một loại cảm giác sống sót sau tai nạn, trong lòng thở phào một hơi dài, Phật quang quanh thân lưu chuyển, chỉ trong một cái chớp mắt, liền hoàn toàn biến mất, từ Đại Phật vàng kim khôi phục thành dáng vẻ ban đầu, là một lão đạo nhân tiên phong đạo cốt.

"Đa tạ Vu Thánh đại nhân đã tha cho tiểu đạo một mạng." Nhiên Đăng trong lòng căng thẳng, sắc mặt cẩn thận mà thận trọng, khiêm

tốn hành lễ.

“Bằng tư chất của ngươi, căn bản không thể đột phá đến Thập Nhất Trọng Thiên, Hồng Quân bọn họ đã làm thế nào để giúp ngươi tu hành đến bước này?” Lâm Nguyên đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Đây là một vấn đề mà hắn hiện tại khá quan tâm.

Nhiên Đăng cũng coi như căn nguyên không tầm thường, trong thời gian tuyến Hồng Hoang nguyên bản, hắn là Phó giáo chủ Xiển Giáo, Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân những Kim Tiên Xiển Giáo này, nhìn thấy hắn đều phải cung kính hành lễ.

Sau Phong Thần Đại Kiếp, Nhiên Đăng còn khí đạo nhập Phật, tiến vào Tu Di Sơn, trở thành Nhiên Đăng Cổ Phật trong Tây Phương Giáo, địa vị cao quyền trọng, là cường giả hàng đầu dưới Thánh nhân.

Nhưng căn nguyên như vậy, sau khi dung hợp bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, đột phá Thập Trọng Thiên đã coi như không tồi, Thập Nhất Trọng Thiên về cơ bản là không thể.

Cho nên chỉ có một khả năng, đó chính là Hồng Quân và những người khác đã dùng phương pháp đặc biệt nào đó, khiến Nhiên Đăng đột phá được những ràng buộc cố hữu.

Ở Hồng Hoang hiện nay, một khi làm rõ chuyện này, khẳng định có thể đạt được lợi ích khổng lồ, sản xuất hàng loạt cường giả đỉnh cấp.

“Khải bẩm Vu Thánh đại nhân, nguyên nhân kỳ thực rất đơn giản, vì sư tôn ta Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã nắm giữ một tòa Bản nguyên Thánh Địa.” Nhiên Đăng thành thật trả lời.

Nếu là bị đánh bại sau đó trấn áp bình thường, Nhiên Đăng nói không chừng còn cứng miệng, không nói cho Lâm Nguyên những tình báo này.

Nhưng nghĩ đến cảnh tượng đáng sợ khi bị luồng sức mạnh quỷ dị kia xâm nhập cơ thể, Đại Đạo sụp đổ, nhục thân mục nát, Nguyên Thần suy yếu và nhiều điều đáng sợ khác, Nhiên Đăng liền hoàn toàn khiếp sợ, hắn vô cùng sợ hãi lại một lần nữa gặp phải những điều đó, vì vậy không dám che giấu bất cứ điều gì.

"Bản nguyên Thánh Địa, đó là cái gì?" Lâm Nguyên hỏi, đây là một danh từ mà hắn trước đây chưa từng nghe qua.

"Vu Thánh đại nhân không lâu trước đây mới rời khỏi Thương Mang Sơn Mạch, hắn cũng đã cảm nhận được, lực bản nguyên Hồng Hoang bên trong Thương Mang Sơn Mạch, nồng đậm hơn gấp trăm, nghìn lần so với những ngọn núi lớn, hồ lớn bình thường.

Cái gọi là Bản nguyên Thánh Địa, chính là những nơi tương tự như vậy!

Chỉ là, nồng độ lực bản nguyên của nó, còn cao hơn cả những nơi như Thương Mang Sơn Mạch." Nhiên Đăng vội vàng đáp, "Tu hành trong Bản nguyên Thánh Địa, có thể dễ dàng đột phá chất cốc trên cảnh giới, thăng cấp lên tầng thứ cao hơn, ta chính là vì thế mà bước vào Thập Nhất Trọng Thiên." "Cái gì?

Nồng độ lực bản nguyên còn cao hơn cả Thương Mang Sơn Mạch?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh ngạc.

Nàng đã tận mắt chứng kiến Thương Mang Sơn Mạch, chỉ riêng ngoại vi, đã có hàng vạn ngọn núi khổng lồ vươn tới vũ trụ.

Tại nơi cốt lõi, càng có hàng vạn vật phẩm bản nguyên thần vật.

Hơn nữa ở trung tâm nhất, lại còn thai nghén ra một quả Bàn Cổ chi tâm!

Tổng hợp tất cả những điều này, thực sự thể hiện sự khủng bố của Thương Mang Sơn Mạch, nhìn khắp Hồng Hoang, e rằng cũng là

một trong những địa điểm đỉnh cấp số một số hai.

Nhưng hiện tại Nhiên Đăng lại nói, Bản nguyên Thánh Địa kia còn lợi hại hơn cả Thương Mang Sơn Mạch, điều này quá khó tin rồi, lực bản nguyên trong Thánh Địa đó, rốt cuộc nồng đậm đến mức nào?

"Chẳng trách Nhiên Đăng có thể đột phá, nếu nồng độ lực bản nguyên còn nhiều hơn cả Thương Mang Sơn Mạch, kết quả như vậy coi như là bình thường." Lâm Nguyên trong lòng chợt hiểu ra.

Lực bản nguyên Hồng Hoang phi phàm, thậm chí có khả năng còn quý giá hơn cả bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, được tắm mình trong lực bản nguyên vô tận, muốn đột phá, là chuyện vô cùng đơn giản.

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên thở dài một tiếng, trong lòng không khỏi nặng nề đôi chút, Hồng Quân và những người đó tu hành trong Bản nguyên Thánh Địa lâu như vậy, tu vi của họ cũng không biết đã thăng cấp đến cảnh giới nào.

Một khi xuất thế, e rằng sẽ là uy hiếp cực lớn!

Hơn nữa, trong lòng Lâm Nguyên còn nảy sinh một nghi vấn khác, đó chính là Hồng Quân và những người khác đã phát hiện ra Bản nguyên Thánh Địa như thế nào?

"Chuyện này tiểu đạo cũng không biết, chuyện này thuộc về bí mật tối cao của lão sư và những người khác.

Trước đây Quảng Thành Tử đã hỏi một câu, kết quả lập tức bị lão sư phạt đi bế quan, không tham ngộ đến Thập Nhị Trọng Thiên thì không được phép xuất quan." Nhiên Đăng run rẩy nói, có chút sợ Lâm Nguyên không hài lòng với câu trả lời của hắn, sau đó tiếp tục dùng lực vặn vẹo khủng bố kia hành hạ hắn.

"Nếu để ngươi suy đoán, ngươi nghĩ sẽ là nguyên nhân gì?" Lâm Nguyên hỏi.

Nhiên Đăng trầm ngâm một lát, sắc mặt đều trở nên nghiêm túc, nói: "Ta nghĩ, rất có thể có liên quan đến Ma Thần!" Lâm Nguyên gật đầu, đây có thể là lời giải thích hợp lý nhất.

Dương Mi bản thân chính là Không Gian Ma Thần, xếp thứ hai trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, những điều biết được khẳng định không ít, nói không chừng còn có liên hệ với Ma Thần thế giới Hỗn Độn.

Hồng Quân cũng thần bí dị thường, ai cũng không biết hắn rốt cuộc nắm giữ bao nhiêu bí mật.

Hai người này cộng lại, có thể tìm thấy Bản nguyên Thánh Địa trước tất cả mọi người, thật sự là chuyện quá đỗi bình thường.

"Vậy thì, tòa Bản nguyên Thánh Địa mà ngươi đã từng ở đó là ở đâu?" Lâm Nguyên hỏi.

Một nơi tốt như vậy, nếu không đi xem xét, biến nó thành của riêng mình, thật sự là lãng phí của trời.

"Côn Luân!" Nhiên Đăng trịnh trọng thốt ra hai chữ, đồng thời bổ sung: "Ngoài Côn Luân ra, Bích Du Đảo của Thông Thiên sư thúc, Bát Cảnh Cung của Thái Thanh Lão Tử sư thúc, cũng đều trở thành Bản nguyên Thánh Địa.

Nghe nói, Nữ Oa Hoàng Cung, Tu Di Sơn của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, và Thiên Đình Yêu Tộc của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng đều diễn hóa thành Bản nguyên Thánh Địa.

Còn nữa là Tử Tiêu Cung của Hồng Quân sư tổ, cấp bậc của nó có thể còn trên cả Bản nguyên Thánh Địa!" "Những nhân vật này tu hành đạo trường, trực tiếp biến thành Bản nguyên Thánh Địa sao?

Nguyên nhân đằng sau là gì?

Nếu những địa điểm quan trọng này có thể trực tiếp trở thành Bản

nguyên Thánh Địa, vậy thì tại sao Bất Chu Sơn và Bàn Cổ Điện của Vu Tộc, lại không có biến hóa gì lớn?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Điều này quá bất thường.

Sau dị biến thiên địa Hồng Hoang, sự tiến hóa của các loại địa phương, càng giống như tiến hóa ngẫu nhiên.

Ví dụ như Thương Mang Sơn Mạch, trước đây chỉ là một dãy núi khá bình thường.

Lại ví dụ như Thiên Đế Sơn này, trước đây còn bình thường hơn, ngoài cái tên có chút đặc biệt ra, thì là một ngọn núi lớn rất phổ biến trong Hồng Hoang.

Thế nhưng, hiện tại mấy tòa Bản nguyên Thánh Địa này, lại toàn bộ đều diễn hóa từ đạo trường của Hồng Quân và những người khác mà ra, điều này thật sự đáng để suy nghĩ sâu xa.

Hồng Quân, Dương Mi, bọn họ rốt cuộc nắm giữ sức mạnh gì, lại có thể cướp đoạt được lợi ích khổng lồ như vậy?

"Xem ra chuyện này cần phải xử lý tốt một chút rồi." Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một đạo mâu quang lạnh lẽo.

Hắn tuyệt đối không thể trơ mắt nhìn Hồng Quân và những người khác cứ như vậy quật khởi, song phương đã là kẻ thù bất tử bất hưu, vì vậy cần phải tìm mọi cách, đồng thời với việc làm lớn mạnh bản thân, cũng phải trấn áp thế lực của đối phương, cản trở sự phát triển của bọn họ.

"Vu Thánh đại nhân, tiểu đạo biết điều gì cũng đã nói hết rồi, không biết ngài có thể tha cho tiểu đạo không?" Nhiên Đăng đáng thương cầu xin.

Lâm Nguyên nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi cần phải giống Lôi Đình Đại Quân và những người khác, trước tiên tước đoạt bản

nguyên Đại Đạo trong cơ thể mình cho ta." Lôi Đình Đại Quân, Thái Sơ, Tai Nạn, Thương Ma, Đao Ma, tất cả đều mặt mày khổ sở, Nhiên Đăng đến rồi, bọn họ vốn tưởng có hy vọng thoát hiểm.

Nhưng ai ngờ, chỉ trong khoảnh khắc, ngay cả chính Nhiên Đăng cũng đã rơi vào bẫy.

"Đây… được rồi." Nhiên Đăng sắc mặt khổ sở, hắn tự nhiên không muốn đáp ứng, nhưng nghĩ đến lực Đại Đạo vặn vẹo đáng sợ kia, trong lòng liền bị sự sợ hãi nhấn chìm, căn bản không dám phản kháng.

Chương 375

Ầm!

Nhiên Đăng đạo nhân nghiến răng nghiến lợi, thôi động sức mạnh trong cơ thể, tước đoạt bản nguyên Đại Đạo Quá Khứ từ trong cơ thể mình ra, hiện hóa trên không trung.

Khi bản nguyên Đại Đạo này rời khỏi cơ thể trong một khoảnh khắc, phiến hư không đặc biệt này liền ầm ầm chấn động, lập tức tan rã, mọi người lại trở về vị trí cũ.

Và trên cao trời, một đoàn bản nguyên lơ lửng, phóng xạ ra Phật quang vô tận, Phật quang vàng kim như đại dương cuồn cuộn dâng trào, sóng lớn ngút trời, không ngừng vỗ về hư không.

Ẩn ẩn giữa đó, hóa thành một tôn Phật đà vàng kim khổng lồ, bất động, tỏa ra ý cảnh bất hủ bất hoại, như thể không tồn tại trong hiện thế, mà tồn tại trong quá khứ.

Cảnh tượng trăm tỷ kiếp, dũng hiện quanh thân tôn Phật đà này, cảnh tượng vô cùng huyền dị.

"Mạnh quá… Đây tuyệt đối là Đại Đạo cấp đỉnh cấp!" Lôi Đình Đại Quân, Đao Ma, Thương Ma và những người khác, đều run rẩy, cảm nhận được sự khủng bố của Đại Đạo Quá Khứ này.

"Quá Khứ Ma Thần à, đây là một trong những tồn tại khủng bố nhất dưới Thập Đại Ma Thần." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng lẩm bẩm, trong thế giới Hỗn Độn, nàng đã nghe qua rất nhiều truyền thuyết về Quá Khứ Ma Thần.

"Đại Đạo như vậy, ngươi lại chỉ có thể tu hành đến tầng thứ này…" Lâm Nguyên càng lắc đầu.

Thần giác của hắn vô cùng nhạy bén, có thể cảm nhận được, Đại Đạo Quá Khứ này vô cùng cao thâm huyền ảo, tuyệt đối là một trong những Đại Đạo đỉnh cấp, một khi phát huy ra chân chính thần vận, cho dù là Đại thần thông Nghịch Loạn của hắn, e rằng cũng không có cách nào trong thời gian ngắn, khiến Đại Đạo này hỗn loạn lên được.

Ẩn ẩn giữa hai bên, thậm chí có một loại ý tứ đối chọi gay gắt.

Dù sao, quá khứ không thể thay đổi, trải qua trăm tỷ kiếp, bất hủ bất hoại, vẫn giữ được bản ngã chân thật.

Đặc điểm này trời sinh đã có thể chống lại sự xâm thực của lực Đại Đạo vặn vẹo.

Thế nhưng Nhiên Đăng quá yếu, tuy đã bước vào Thập Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng không cách nào phát huy ra thần vận của Đại Đạo Quá Khứ, Đại thần thông Nghịch Loạn vừa xuất hiện, liền lập tức bị đánh tan.

Nếu người nắm giữ Đại Đạo Quá Khứ này là Lâm Nguyên, tuyệt đối có thể chống đỡ rất lâu.

"Ngươi nghĩ ai cũng quái vật như ngươi sao?" Nghe Lâm Nguyên bình phẩm, Nhiên Đăng không khỏi thầm phỉ báng trong lòng, đồng thời trong lòng càng thêm hối hận, sớm biết như vậy thì căn bản không nên đến chọc vào sát tinh này!

"Mấy ngươi, còn định tiếp tục chống cự sao?" Lâm Nguyên lại nhìn về phía Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác.

"Không dám, không dám, chúng ta đều nguyện ý dâng hiến bản nguyên Đại Đạo!" Lôi Đình Đại Quân và các sinh linh khác vội vàng mở miệng.

Bọn họ đều đã bị dọa sợ, không còn dám phản kháng nữa.

Nhiên Đăng Thập Nhất Trọng Thiên còn bị đánh bại dễ dàng, bọn

họ tiếp tục ngoan cố chống cự, kết quả sẽ thế nào, có thể tưởng tượng được, lúc này tự nhiên ngoan ngoãn chấp thuận.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mấy tôn cường giả đều không chút do dự, nghiến răng chịu đựng đau đớn, tước đoạt bản nguyên Đại Đạo trong cơ thể mình ra, treo lơ lửng trên cao trời.

Trong chốc lát, có thể thấy, trên bầu trời, có sấm sét như biển chấn động thương khung, có đao quang kinh thế, chém đứt mặt trời mặt trăng tinh tú, có trường thương màu tím hoành tuyên, đâm xuyên đại vũ trụ, có mây đen tai nạn vô tận cuồn cuộn, che trời lấp nhật, còn có Thái Sơ chi quang lóe sáng, như thể muốn đưa người về thời đại Thái Sơ, cảnh tượng vô cùng rực rỡ.

Ba động Đại Đạo nồng đậm, như biển mênh mông, nhấn chìm trời cao, từng tầng Đạo vận cuồn cuộn dâng lên, vỗ về càn khôn này, toàn bộ thiên địa đều ầm ầm vang động, rung chuyển, sơn hà thất sắc, bát hoang run rẩy.

"Đây chính là Vu Thánh đại nhân a, vĩnh viễn vô địch!" Xi Vưu nhìn thấy mà vô hạn thần vọng.

Vừa nãy thấy Lâm Nguyên bị mấy tôn cường giả tuyệt thế vây công, trong lòng hắn còn vô cùng lo lắng, nhưng ai ngờ, Lâm Nguyên lại cường đại đến thế, đối mặt với cao thủ như vậy, lại trực tiếp nghiền ép, như bổi khô lạp hủ, dễ dàng trấn áp.

Còn bức bọn họ phải tước đoạt cả bản nguyên Đại Đạo Ma Thần ra.

Sự cường thế này, sự bá đạo này, khiến máu huyết trong lòng Xi Vưu sôi trào, kích động đến run rẩy, chỉ cảm thấy đời người sống giữa thiên địa, thì nên là như vậy.

Một niềm tin chưa từng có, từ trong lòng hắn dâng lên: "Cho dù ta không thể cường đại như Vu Thánh đại nhân, nhưng ta cũng phải liều hết sức, trở nên mạnh hơn!

Trở thành cường giả chân chính!" Ánh mắt hắn, trong khoảnh khắc này, liền kiên nghị hơn rất nhiều.

Bá!

Lâm Nguyên mở lòng bàn tay, từng đạo nguyên lực chói mắt gào thét bay ra, vây quanh sáu đoàn bản nguyên Đại Đạo Ma Thần kia, kéo về phía mình, chuẩn bị dung hợp sáu đoàn Đại Đạo này.

Thu hoạch lần này có thể nói là kinh người, Đại Đạo Quá Khứ thì khỏi nói, vô cùng khủng bố.

Đại Đạo Lôi, Đại Đạo Đao và các Đại Đạo khác, cũng đều có tiềm lực vô hạn.

Nếu triệt để dung hợp, thực lực của hắn sẽ tiến thêm một bước nữa.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra, ở phía chân trời, đột nhiên có một đôi mắt khổng lồ hiện lên, đôi mắt này, mỗi con đều to bằng một hành tinh, ánh mắt vô cùng lạnh lùng, cao ngạo.

"Vu Nguyên, dám động người của Xiển Giáo ta, ngươi tìm chết sao?" Ầm!

Trong lúc nói chuyện, ở tận cùng chân trời, đột nhiên từ hư không hiện lên một đạo Thái Thanh chi khí, ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ, ầm một tiếng liền xé rách từng tầng hư không, vươn tới, một phát liền tóm lấy sáu đoàn bản nguyên Đại Đạo Ma Thần trên cao trời.

"Sư tôn!" Nhiên Đăng trong lòng cuồng hỉ, một cái liền nhận ra, người ra tay, hiển nhiên chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Trong khoảng thời gian này, ngay cả hắn cũng có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì càng không cần phải nói, tu vi cảnh giới sâu dày, khó có thể tưởng tượng, Nhiên Đăng thậm chí còn không cách nào nhìn thấu.

Hắn suy đoán, Nguyên Thủy Thiên Tôn rất có khả năng đã bước vào Hỗn Độn Cảnh rồi!

Bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, hắn liền có cứu rồi!

"Nguyên Thủy, ngươi cuối cùng cũng xuất hiện sao?" Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

Tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng cao ngạo cường thế, đồng thời cũng không câu nệ thủ đoạn hành sự.

Trong thời gian tuyến nguyên bản, đại chiến Xiển Giáo Tiệt Giáo, đệ tử Tiệt Giáo làm thương Kim Tiên Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền trực tiếp xuống trận, lấy lớn bắt nạt nhỏ, đánh chết đánh bị thương rất nhiều đệ tử Tiệt Giáo.

Hiện tại hắn đã bắt Nhiên Đăng, dựa theo tính cách tự phụ cao ngạo, tác phong lấy lớn bắt nạt nhỏ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khẳng định là phải ra tay.

Ầm!

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia sắc bén, trong lúc giơ tay, liền Đại thần thông Nghịch Loạn oanh ra, nặng nề oanh kích lên bàn tay khổng lồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Hừ, Vu Nguyên, ngươi e là không biết, ta hiện nay đã bước vào Hỗn Độn Cảnh, ngươi dù có sức mạnh nghịch thiên đến đâu, cũng không thể lay chuyển được…" Giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn, mang theo một loại ngạo ý, nhưng nói đến một nửa, lại đột ngột dừng lại, ngay sau đó phát ra một tiếng kêu thảm kinh thiên động địa,

bàn tay co rút trở lại nhanh như chớp.

Ầm ầm ầm!!!

Dưới sự Nghịch Loạn, bàn tay khổng lồ này, đang từng tấc tan rã, Đại Đạo ẩn chứa trong đó, cũng đang bạo động, một luồng khí tức hôi thối mục nát, từ bàn tay này tràn ra.

"Ngươi đây là sức mạnh gì?

Đáng chết, đáng chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên giận dữ, đôi mắt ở tận cùng chân trời kia, cũng hiện lên ý cuồng nộ, tư thái cao ngạo ban đầu, lập tức bị phá vỡ hoàn toàn.

"Sư tôn cũng không phải đối thủ của Vu Nguyên sao?" Nhiên Đăng nhìn ngây người, ngay sau đó trong mắt hiện lên tuyệt vọng, xem ra mình đã hoàn toàn hết hy vọng rồi, tiếp theo vẫn nên cố gắng lấy lòng Vu Nguyên, hy vọng có thể bảo toàn cái mạng nhỏ của mình.

Oanh!

Bàn tay lớn vươn ra từ không gian vô tận không ngừng chấn động, từng mảng huyết nhục bong tróc rơi xuống, hóa thành những khối thịt thối rữa khổng lồ, rơi xuống đại địa, gây ra chấn động kịch liệt, khí tức tanh hôi nồng nặc khuếch tán, nhấn chìm núi sông rộng lớn, biến nhiều nơi thành tử vực.

Nghịch Loạn Đại Thần Thông của Lâm Nguyên quá mạnh mẽ, dù y chưa dốc toàn lực, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chịu thiệt thòi nhỏ. "Không trách Tam Thiên Ma Thần đều muốn truy sát ngươi, thủ đoạn này quả nhiên không phải chính đạo!" Nguyên Thủy giận dữ nói.

Chương 376

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc lời y vừa dứt, luồng lực lượng hỗn loạn vặn vẹo kia theo bàn tay lớn lan ngược lên trên, vậy mà bắt đầu nhanh chóng xâm nhập vào bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Tiểu tử ác độc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn biến sắc, trong mắt loé lên hàn quang, đôi mắt khổng lồ nơi chân trời cũng không hề có động tác nào, nhưng trên bàn tay lớn kia, đột nhiên toả ra ánh sáng Hỗn Độn.

Oanh!

Lực lượng Hỗn Độn này mênh mông, nặng nề, mỗi luồng đều nặng tựa tinh thần, lập tức như hồng thủy tuôn trào, trong nháy mắt đã tiêu diệt lực lượng vặn vẹo hỗn loạn trên bàn tay. "Nếu không phải ta không thể thoát thân, hôm nay nhất định sẽ khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bỏ lại một câu, đôi mắt khổng lồ nơi chân trời dần dần lu mờ, rất nhanh biến mất. "Kẻ này chạy rồi sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh ngạc, thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện khí thế ngút trời như vậy, còn tưởng rằng tiếp theo sẽ có một trận khổ chiến. "Bản thể của hắn đang ở một nơi cực kỳ xa xôi, muốn tới đây cần tốn rất nhiều thời gian.

Hơn nữa, nhìn trạng thái của hắn, dường như đang giao chiến với một đại địch nào đó." Lâm Nguyên nói, trong mắt có một tia thanh quang lưu chuyển.

Bàn Cổ Chân Nhãn có thể xuyên phá hư vọng, nhìn thấu nhiều sự vật, tự nhiên có thể nhạy bén nhận rõ trạng thái hiện tại của Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Nếu ta nhìn không sai, Nguyên Thủy Thiên Tôn này hẳn đã thực sự bước vào Hỗn Nguyên Cảnh, e rằng còn cường đại

hơn phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần rất nhiều.

Một tồn tại như vậy, vẫn còn địch nhân sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi. "Hiện giờ Hồng Hoang này, chuyện gì xảy ra cũng không có gì lạ." Lâm Nguyên nói. "Ngươi có biết gì không?" Y nhìn về phía Nhiên Đăng. "Côn Luân Sơn là Bản Nguyên Thánh Địa, Bản Nguyên Chi Lực của Hồng Hoang cực kỳ nồng đậm, ngưng tụ vô số Bản Nguyên Thần Vật.

Sư tôn chỉ chiếm cứ một phần trong đó, còn có một số sinh linh đáng sợ khác cũng đang tranh đoạt toà Thánh Địa này.

Thời gian trước vẫn luôn chiến đấu kịch liệt!

Máu nhuộm Côn Luân!" Nhiên Đăng vội vàng nói. "Không trách khoảng thời gian này Hồng Quân và những người khác vẫn luôn rất yên tĩnh, có lẽ đây là một trong những nguyên nhân." Lâm Nguyên gật đầu.

Oanh!

Nguyên Thủy Thiên Tôn rút lui, không còn chướng ngại, y vươn tay, thu nhận sáu đoàn Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần vào trong cơ thể, sau đó bắt đầu luyện hóa dưới Thiên Đế Sơn này.

Toàn bộ quá trình tương tự như trước, tuy rằng Quá Khứ Đại Đạo, Lôi Chi Đại Đạo đều vô cùng cường đại, xung đột giữa các Đại Đạo cực kỳ kịch liệt, nhưng khi Lực Chi Pháp Tắc của y được thúc đẩy, y có thể dễ dàng trấn áp tất cả!

Cuối cùng, y đã luyện hóa và dung hợp sáu Đại Đạo này một cách thuận lợi.

Mà tu vi của y, cũng trong quá trình này, đột phá bình cảnh, từ Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên đại viên mãn, một mạch tiến vào Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên!

Thực lực lại một lần nữa tăng vọt một đoạn lớn.

Mặc dù sau dị biến của Hồng Hoang thiên địa, Lâm Nguyên đã trải qua rất nhiều chuyện tương tự, nhưng vẫn không khỏi cảm khái, tốc độ thăng cấp tu vi này quả thực quá nhanh.

Nếu là Hồng Hoang trước đây, muốn tu hành đến tầng thứ này, thời gian tiêu tốn phải tính bằng "ngàn vạn năm", "ức vạn năm".

Sau khi đột phá, Lâm Nguyên không vội rời khỏi Thiên Đế Sơn, mà tiếp tục ở lại nơi đây.

Theo như Nhiên Đăng nói, bên ngoài hiển nhiên có rất nhiều cơ duyên, nếu có thể tìm thấy hoặc chiếm cứ một toà Bản Nguyên Thánh Địa, tu vi của y sẽ lại một lần nữa tiến bộ vượt bậc.

Nhưng Lâm Nguyên không hề vội vàng, bởi vì cơ duyên tại Thiên Đế Sơn này tuyệt đối không thua kém Bản Nguyên Thánh Địa.

Một khi có thể thấu hiểu sâu sắc hơn lực lượng của dung lò huyết nê kia, Nghịch Loạn Đại Thần Thông của y sẽ trở nên càng đáng sợ hơn.

Nhiên Đăng, Lôi Đình Đại Quân cùng những người khác, tự nhiên cũng không dám rời đi, đều ở lại nơi đây, ngoan ngoãn hầu hạ Lâm Nguyên.

Xi Vưu thì không lâu sau đó đã rời đi, hắn muốn trở nên mạnh hơn, vì vậy quyết định đi tìm kiếm cơ duyên thuộc về chính mình, Lâm Nguyên rất ủng hộ điều này.

Kết quả trận chiến tại Thiên Đế Sơn này cũng rất nhanh chóng truyền ra ngoài, lan rộng khắp Vu Tộc Tổ Địa, thậm chí lan ra ngoài Vu Tộc Tổ Địa, rất nhiều sinh linh đều biết.

Ban đầu, sau lệnh truy sát của Tam Thiên Ma Thần, rất nhiều sinh linh đều rục rịch, vô cùng thèm muốn Lâm Nguyên, nhưng sau khi

nghe y miểu sát năm sinh linh Phá Hạn Thập Trọng Thiên, đánh bại cường giả tuyệt thế Thập Nhất Trọng Thiên, không ai còn dám có ý nghĩ đó nữa.

Do đó, Thiên Đế Sơn cũng trở nên dị thường yên tĩnh.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu vẫn luôn ở bên cạnh Lâm Nguyên, khoảng thời gian này không có chuyện gì lớn xảy ra, Lâm Nguyên cũng vẫn luôn chuyên tâm tu hành, vì vậy nó hiếm hoi được tận hưởng vài ngày yên bình, cảm thấy cực kỳ nhàn nhã, thế là bắt đầu lười biếng, cũng không muốn tu hành, cả ngày lim dim mắt lười nhác nằm phơi nắng trên một tảng đá, rồi chỉ huy Nhiên Đăng và những người khác làm việc này việc nọ.

Nhiên Đăng và những người khác giận nhưng không dám nói, không dám làm trái, chỉ đành chạy ngược chạy xuôi.

Nhưng không bao lâu, bầu trời đột nhiên chấn động dữ dội.

Ngay sau đó, một luồng ba động khủng khiếp, đột ngột bộc phát trên cao thiên.

Bất ngờ, mãnh liệt.

Một luồng khí tức đáng sợ, tựa như phong bạo, càn quét khắp quần sơn.

Toàn bộ thiên địa đều đang kịch liệt rung chuyển, như thể một tồn tại đáng sợ nào đó đã giáng lâm, càn khôn này cũng không chịu nổi, sắp sụp đổ.

Nhiên Đăng, Lôi Đình Đại Quân cùng những người khác đều dựng tóc gáy, cảm nhận được một luồng khí cơ khiến người ta kinh hãi, một luồng hàn ý từ lòng bàn chân xộc thẳng lên não. "Chuyện gì vậy?" Cơ thể bọn họ không thể kiểm soát được mà run rẩy, ngẩng đầu nhìn trời, vừa nhìn, mắt lập tức mở to, lộ ra vẻ vô cùng kinh hãi.

Trên cao thiên kia, vậy mà hiển hóa ra một ngọn núi khổng lồ, hùng vĩ vô biên, tráng lệ bao la.

Nhiên Đăng liếc mắt một cái liền nhận ra, đây chính là Côn Luân Thần Sơn!

Giờ phút này, trên Côn Luân Thần Sơn, khắp nơi đều nhuộm máu, từng cỗ thi thể khổng lồ nằm ngổn ngang, trong đó có một số thi thể tỏa ra khí tức khiến vạn cổ thời không cũng phải run rẩy, quanh quẩn khí Hỗn Độn, hiển nhiên đều là những tồn tại khủng bố đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh.

Và giữa những thi thể đầy đất đó, chỉ có một thân ảnh to lớn sừng sững, cao vạn trượng, tỏa ra Đạo Vận bất hủ.

Trên vai, trên đỉnh đầu y, còn có từng tôn thân ảnh kích thước bình thường, hoặc đứng, hoặc tọa thiền, dày đặc.

Khí tức mà mỗi người bọn họ phát ra, chí ít cũng đã đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên. "Sư tôn!" Nhiên Đăng thất thanh kêu lớn. "Đây là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu, Lôi Đình Đại Quân và những người khác đều chấn động.

Đúng lúc này, thân ảnh vĩ đại kia cất tiếng, giọng nói không lớn, nhưng vô cùng uy nghiêm lạnh lẽo, truyền khắp Hồng Hoang, chấn động toàn bộ vũ trụ. "Ta Nguyên Thủy Thiên Tôn, hôm nay nhập Hỗn Nguyên Cảnh Đệ Tam Trọng, chiếu rọi chư thiên, trảm hết quần hùng Côn Luân.

Cảm thấy Hồng Hoang đại biến, chúng sinh tranh đấu, không có đạo siêu thoát, nguyện mở Xiển Giáo môn đình, rộng nạp anh kiệt vạn giới.

Nếu có ý muốn, có thể đến Côn Luân.

Ngươi không phụ ta, ta tất không phụ ngươi." Một lời vừa thốt ra,

Hồng Hoang đại chấn.

Chương 377

Hồng Hoang ngày nay rộng lớn vô biên, diện tích so với trước kia đã tăng vọt lên hàng ngàn, hàng trăm lần, hơn nữa còn xuất hiện đủ loại thần dị chi địa, sản sinh vô số cường giả.

Đối mặt với Hồng Hoang rộng lớn mênh mông như vậy, ngay cả Lâm Nguyên đã nắm giữ Thiên Đạo Chi Lực cũng không có cách nào giám sát từng tấc khu vực, chỉ có thể khống chế cương thổ Vu Tộc Tổ Địa.

Nhưng hiện tại, thân ảnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chiếu rọi khắp tất cả những trọng địa của Hồng Hoang, hiện ra trước mắt mọi sinh linh cường đại.

Cảnh tượng này, lập tức gây ra chấn động kinh thiên.

Tất cả cường giả đều kinh hãi, loại thần thông nào mới có thể làm được cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi này?

Sau đó, bọn họ liền nghe được lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang vũ trụ, ai nấy đều chấn động trong lòng.

Thì ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Đệ Tam Trọng Thiên, tu vi cường hãn đến mức đủ để chiếu rọi thân ảnh của mình khắp chư thiên vạn giới.

Hơn nữa, y còn chuẩn bị chiêu mộ cường giả gia nhập thế lực của mình.

Trong lòng mọi người đều cảm thấy nóng rực, đặc biệt là những sinh linh Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên tương đối bình thường, đều động lòng không ít.

Hiện giờ là thời đại đại tranh, rất nhiều người có dã tâm, nhưng cũng có rất nhiều người chỉ muốn sống bình an.

Nương tựa vào một tồn tại đáng sợ gần như vô địch như vậy, hiển nhiên có thể đảm bảo an toàn tối đa cho bản thân.

Đương nhiên, cũng có nhiều người hơn giữ thái độ quan sát, sợ rằng trong đó có cạm bẫy nào đó.

Tóm lại, trong nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang đều bàn tán xôn xao, dấy lên sóng gió kinh thiên, cả thế giới vì thế mà chấn động.

Mặc dù thái độ đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn có sự khác biệt rất lớn, nhưng trong lòng tất cả sinh linh đều có chung một nhận định, đó chính là thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn e rằng đã đạt đến mức độ ngang dọc một thời đại, phỏng chừng đã không còn sinh linh nào là đối thủ của y.

Dưới Thiên Đế Sơn, Vạn Mệnh Hoàng Miêu và những sinh linh khác, đều vô cùng chấn động.

Đặc biệt là Nhiên Đăng, Lôi Đình Đại Quân, những sinh linh bị thu phục này, tâm trạng trong lòng càng dao động kịch liệt.

Trước đây bọn họ đã chọc giận Lâm Nguyên, kết quả đều bị dễ dàng trấn áp, bị rút cạn Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần, sau đó còn không thể không trở thành kẻ đi theo, bị Vạn Mệnh Hoàng Miêu sai khiến, nếu nói trong lòng không có bất cam, đó tuyệt đối là lời nói dối, chỉ là không dám thể hiện ra mà thôi.

Nhưng hiện tại, thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà đột phá đến cảnh giới này, trong lòng mấy sinh linh đều nảy sinh những ý nghĩ khác lạ, đặc biệt là Nhiên Đăng, giờ phút này hận không thể lập tức trốn khỏi đây, trở về dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu vô cùng mẫn cảm, ánh mắt chỉ lướt qua

một cái đã nhìn thấu ý nghĩ trong lòng bọn họ, cười lạnh nói: "Đã là nô lệ của chủ nhân ta rồi, còn muốn chạy sao?

Bất kể cái Thiên Tôn kia có cường đại đến mức nào, cũng không có bất kỳ quan hệ nào với các ngươi.

Ai dám động ý đồ sai trái, trực tiếp trấn sát!" Nói đến cuối cùng, Vạn Mệnh Hoàng Miêu sắc mặt nghiêm nghị, oanh một tiếng, trực tiếp phóng ra một luồng uy áp khủng bố, nặng tựa Hỗn Độn Thần Sơn, đè lên người Nhiên Đăng và những người khác.

Ầm ầm!

Vạn Mệnh Hoàng Miêu là cường giả Cửu Trọng Thiên đỉnh cấp, Nhiên Đăng và những người khác sau khi bị rút Bản Nguyên Đại Đạo, đều rơi xuống Nhất Nhị Trọng Thiên, làm sao có thể là đối thủ của Vạn Mệnh Hoàng Miêu?

Lập tức bị đè ngã xuống đất, dù giãy dụa thế nào cũng không đứng dậy nổi. "Hoàng Miêu đại nhân bớt giận, chúng tôi không dám nữa, thật sự không dám nữa." Nhiên Đăng, Lôi Đình Đại Quân và những người khác vội vàng cầu xin. "Hừ hừ, coi như các ngươi thức thời." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhấc móng vuốt lên, tán đi uy áp, Nhiên Đăng và bọn họ chỉ cảm thấy áp lực trên lưng giảm bớt, đều thở phào một hơi dài.

Bọn họ nhìn nhau, trong mắt đều mang ý vị chua chát.

Hiện giờ thực lực của bọn họ quá yếu, căn bản không thể thoát khỏi ma trảo của Lâm Nguyên, Vạn Mệnh Hoàng Miêu nói đúng, dù Nguyên Thủy Thiên Tôn có cường đại đến mấy, hiện tại cũng không có quan hệ quá lớn với bọn họ.

Thậm chí, nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự muốn ra tay, Lâm Nguyên nói không chừng sẽ ngay lập tức tru sát mấy người bọn họ,

ngược lại còn đẩy nhanh cái chết của bọn họ.

Biết thế này thì đã không nên trêu chọc sát tinh này.

Trong lòng Nhiên Đăng và những người khác, đều hối hận không kịp.

Lúc này, Lâm Nguyên đang tham ngộ dung lò huyết nê trong thế giới nội bộ Đại Đạo Hạt Tử.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu sau khi trấn áp mấy người Nhiên Đăng, biết chuyện Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếu rọi Hồng Hoang quá mức quan trọng, vì vậy liền vội vàng tiến vào thế giới này, bẩm báo những chuyện vừa xảy ra cho Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên sau khi nghe xong, không hề lộ ra vẻ kinh ngạc, ngược lại vô cùng bình tĩnh, cười nói: "Có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn này rất lợi hại a." Vạn Mệnh Hoàng Miêu rất lo lắng, nói: "Chủ nhân, chúng ta đã bắt giữ đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, liệu có chiêu dụ sự phản cảm của cường giả đáng sợ này không?

Nếu hắn muốn đối phó chúng ta, vậy thì xong đời rồi." Lâm Nguyên nói: "Không sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm đối địch với ta, cho dù không bắt giữ đệ tử của hắn, hai bên cũng nhất định sẽ có một trận đại chiến." Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi, "Đã sớm là quan hệ đối địch sao?" Nó đến thế giới Hồng Hoang sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, vì vậy đối với ân oán giữa Lâm Nguyên và Hồng Quân trước đó không hề hay biết.

Do đó, vừa nghe được tin tức này, lập tức như bị sét đánh ngang tai.

Nghĩ đến khoảng thời gian này, Lâm Nguyên trước tiên bị Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần ban bố lệnh truy sát, gần như khắp thiên hạ

đều là địch, giờ lại có thêm một kẻ địch đáng sợ Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên, Vạn Mệnh Hoàng Miêu hoàn toàn hỗn loạn, chủ nhân mà nó đi theo này, rốt cuộc là đã kéo bao nhiêu cừu hận vậy?

Sao đi đâu cũng toàn là địch nhân?

Vạn Mệnh Hoàng Miêu quả thực có một luồng xúc động muốn khóc. "Ngươi ra ngoài canh giữ đi, khoảng thời gian này, nếu không có chuyện gì quan trọng, đừng làm phiền ta, ta hẳn sẽ ở đây tiếp tục tham ngộ một thời gian." Lâm Nguyên phất tay. "À, vâng ạ." Vạn Mệnh Hoàng Miêu ngây người một lát, mới hồi hồn, gật đầu, thất thần rời đi.

Lâm Nguyên lắc đầu cười, cũng không để ý.

Y tọa thiền bên cạnh dung lò huyết nê màu đỏ sẫm, trước Thần Nguyên Vô Đáy, mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về thế giới dưới Thiên Khanh.

Ánh mắt xuyên qua từng lớp sương mù, rất nhanh đã nhìn thấy một thế giới tráng lệ rực rỡ, hùng vĩ bao la, khí tức mà thế giới đó toả ra mạnh mẽ hơn Hồng Hoang không biết bao nhiêu lần.

Đặc biệt là Đạo Vận toả ra từ thế giới này, hoàn toàn khác biệt với thế giới Hồng Hoang, thậm chí có thể nói là tương phản, trời sinh đã đối lập với Hồng Hoang, đối lập với Tam Thiên Đại Đạo.

Mặc dù Lâm Nguyên chỉ có thể cách một khoảng cách vô cùng xa xôi, cảm nhận được một luồng khí tức nhỏ bé không đáng kể trong đó, nhưng lại có được thu hoạch lớn.

Cái gọi là "tha sơn chi thạch, khả dĩ công ngọc" (đá núi khác có thể mài ngọc của mình), cảm nhận loại Đạo Vận đối lập với Hồng Hoang này, khiến y đối với sự lý giải Tam Thiên Đại Đạo càng trở nên sâu sắc hơn.

Dung lò huyết nê không phải lúc nào cũng có, phỏng chừng còn phải đợi rất lâu mới có thể luyện chế một lò nữa, nhưng Đạo Vận này thì có thể tham ngộ bất cứ lúc nào.

Trong lòng Lâm Nguyên rất rõ ràng, đối với y mà nói, đây là một cơ duyên to lớn, một khi nắm bắt tốt, sẽ nhờ đó mà đạt được lợi ích khổng lồ.

Oanh!

Đột nhiên, trong thế giới dưới đáy Thiên Khanh, một luồng phong bạo Đạo Vận đột ngột bộc phát, xông thẳng lên trời, lay động hư không không dấu vết.

Giống như phong bạo mặt trời trong tinh cầu Mặt Trời vậy.

Luồng phong bạo Đạo Vận này trong lúc va chạm vào thế giới kia, vậy mà cũng xuyên qua Thiên Khanh này, đến được thế giới mà Lâm Nguyên đang ở.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Đạo Vận như biển, từ Thiên Khanh xông ra, vừa xuất hiện liền nhanh chóng biến hóa, vặn vẹo trong hư không, hóa thành màu đen như mực, lan tỏa từng trận ý vặn vẹo, nơi nó đi qua, mọi thứ đều biến đổi, hơn nữa còn có một luồng phong bạo tinh thần, quét ngang tứ phía, hung hăng oanh vào não hải của Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy Nguyên Thần của mình đau nhói, sau đó có vô số âm thanh thê lương chói tai vang vọng trong não hải của y, những âm thanh này hỗn loạn không có trật tự, như những lời nói điên cuồng, hoàn toàn không thể lý giải, khi vang vọng trong não hải, quả thực muốn khiến tinh thần của người ta trở nên hỗn loạn.

Đại Đạo trong cơ thể y bắt đầu vặn vẹo, sau khi Đại Đạo vặn vẹo, nhục thân, Nguyên Thần của y cũng theo đó mà biến hóa.

Trên lưng, phanh phanh mấy tiếng, đột nhiên mọc ra mấy xúc tu khổng lồ, chất dịch nhầy nhụa không ngừng nhỏ xuống đất từ xúc tu, xúc tu điên cuồng múa trong không trung, nơi nó đi qua, hư không chấn động dữ dội.

Trên đầu, tiếng lách tách vang lên, từng con mắt mở ra, một màu máu me, nhanh chóng đảo qua đảo lại, ánh mắt mờ mịt, cũng không biết đang nhìn gì.

Chương 378

Còn hai tay, hai chân, vậy mà đồng thời mềm nhũn, bành trướng, hóa thành bốn khối cầu thịt khổng lồ, khiến Lâm Nguyên lập tức đứng không vững, ngã vật xuống đất. ...

Các loại dị biến đáng sợ, trong thời gian cực ngắn, xảy ra trên người Lâm Nguyên, đáng sợ hơn là Nguyên Thần biến hóa, như muốn từ bản chất, hóa thành một sinh vật vặn vẹo khác.

Y quả thực đã không thể khống chế ý niệm của mình, như thể rơi vào một vùng biển sâu không thể dò xét, bốn phía tối đen như mực, áp lực nặng nề đến cực điểm, chỉ có thể không ngừng chìm xuống trong làn nước biển vô tận, dưới áp lực mênh mông vô biên đó, như một con kiến chậm rãi chết đi.

Một loại cảm xúc khủng bố dâng lên từ trong lòng, không thể kiềm chế, khiến toàn thân Lâm Nguyên run rẩy.

Ông!

Nhưng ngay trong khoảnh khắc này, thanh quang chợt loé, một lạc ấn trong Nguyên Thần phát sáng, nhanh chóng hóa thành một vầng thái dương màu xanh, phóng xạ vô số tia sáng.

Ánh sáng này vô cùng rực cháy, dường như có thể tịnh hóa mọi thứ, dưới sự chiếu rọi, lực lượng vặn vẹo trong cơ thể Lâm Nguyên lần lượt tan chảy như băng tuyết, nhục thân, Nguyên Thần của y, rất nhanh bắt đầu khôi phục. "Hô..." Lâm Nguyên thở phào một hơi, có chút sợ hãi, "May mà ta đã sớm có chuẩn bị, trong Nguyên Thần của mình, lưu lại một đạo Lạc Ấn Lực Chi Pháp Tắc, có thể tự động kích hoạt vào thời khắc mấu chốt, nếu không dưới dị biến đột ngột đó, ta đã thật sự biến thành một quái vật vặn vẹo rồi." Nghĩ đến cảnh tượng

vừa rồi dưới sự oanh kích của Đạo Vận, y lập tức bị đánh bại, thân thể không tự chủ bắt đầu dị biến, trong mắt Lâm Nguyên đều hiện lên một tia ngưng trọng.

Đạo Vận vặn vẹo này quá đáng sợ, vừa rồi y thậm chí còn không kịp chống cự, lập tức đã bị xâm thực.

Lực lượng vặn vẹo, hỗn loạn đó, mang theo sự khủng bố không gì sánh kịp, dường như ở nguồn gốc của nó, có một quái vật khổng lồ đang ngự trị, một khi bắt đầu xâm thực, quái vật khổng lồ kia sẽ chiếu ánh mắt tới, triệt để thôn phệ kẻ bị xâm thực. "Tuy nhiên, trải qua một lần va chạm như vậy, ta đối với lực lượng vặn vẹo, hỗn loạn kia, lại càng hiểu rõ sâu sắc hơn." Lâm Nguyên nhắm mắt lại, yên lặng thể ngộ kinh nghiệm vừa rồi.

Không biết đã qua bao lâu.

Vụt!

Y đột nhiên mở bừng mắt, giơ tay vung vãi vô số Nguyên Lực, tràn ngập trên cao thiên, sau đó một luồng Nguyên Thần chi lực oanh ra, khắc xuống Đại Đạo Phù Văn trên mỗi một hạt Nguyên Khí.

Trước đây y từ trong huyết nê, lĩnh ngộ ra Nghịch Loạn Đại Thần Thông, khắc Đại Đạo Phù Văn lên mười vạn ức hạt Nguyên Khí, hóa thành một đoàn Nguyên Khí lớn bằng vạn mẫu, một khi thi triển, uy lực kinh người.

Ngay cả Nhiên Đăng Thập Nhất Trọng Thiên cũng bị trấn áp trong nháy mắt.

Hiện tại, y lại tiếp tục hành động tương tự, theo thời gian trôi qua, lại chế tạo thêm mười vạn ức hạt Nguyên Khí đã khắc Đại Đạo Phù Văn, lại hóa thành một đoàn Nguyên Khí lớn bằng vạn mẫu, ngang nhiên treo trên cao thiên, che trời lấp nhật.

Oanh!

Sau đó, y thôi động đoàn Nguyên Khí đã luyện chế trước đó, dung hợp với đoàn Nguyên Khí hiện tại, chỉ nghe thấy một tiếng nổ chấn động toàn bộ thế giới, hai đoàn Nguyên Khí lập tức hợp nhất, sau đó thể tích của nó vậy mà không hề tăng lớn, ngược lại còn thu nhỏ lại, hóa thành một đoàn Nguyên Khí lớn bằng mười mẫu.

Đoàn Nguyên Khí này đen kịt như mực, tỏa ra từng trận sương đen, như một đám mây đen, lơ lửng trên hư không, toát ra một loại khí tức quỷ dị, âm u, lạnh lẽo.

Ngay cả Lâm Nguyên, khi đối mặt với đoàn Nguyên Khí này, trong lòng cũng bản năng sinh ra một loại cảm giác phản cảm, ghê tởm!

Giống như một người bình thường nhìn thấy một con côn trùng nhớp nháp, bò ra từ một góc tối tăm, trời sinh vô cùng chán ghét, chỉ muốn một mồi lửa thiêu rụi!

Hai đoàn Nguyên Khí dung hợp, dường như không chỉ đơn thuần là một cộng một bằng hai, mà như đã xảy ra một loại biến chất nào đó. "Trước đây, ta khắc một Đại Đạo Phù Văn lên mỗi một hạt Nguyên Khí.

Mỗi hạt Nguyên Khí đều độc lập, sẽ xảy ra xung đột với các hạt Nguyên Khí khác.

Do đó, giữa chúng sẽ có một khoảng cách nhất định.

Vì vậy, đoàn Nguyên Khí kia, một khi thể hiện hình thái bình thường, sẽ lớn đến vạn mẫu." "Nhưng bây giờ thì khác rồi, trong khi bảo lưu lực lượng vặn vẹo đó, khoảng cách giữa các hạt Nguyên Khí dường như tự nhiên thu nhỏ lại.

Giống như từ trạng thái phân tán, chuyển hóa thành một chỉnh thể." "Liên hệ này trở nên sâu sắc hơn, uy năng cũng theo đó mà tăng

vọt!" Lâm Nguyên rất nhanh minh bạch sự biến hóa trong đó, vươn tay vẫy một cái, đoàn Nguyên Khí đen kịt như mực kia lập tức thu nhỏ lại, hóa thành một quả cầu đen, rơi vào tay y. "Uy năng của Nghịch Loạn Đại Thần Thông này, e rằng lại sẽ tăng vọt một đoạn lớn." Trong lòng y có chút phấn chấn.

Y thu quả cầu đen lại, trở lại bên cạnh Thiên Khanh, lại một lần nữa ngồi tọa thiền xuống đất, mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về thế giới ám diện Hồng Hoang dưới đáy Thiên Khanh.

Khi y quan sát thế giới này, quả cầu đen trong cơ thể y đột nhiên khẽ chấn động một chút, ngay sau đó thế giới ám diện Hồng Hoang kia, cũng đột nhiên xảy ra một lần chấn động khó mà nhận ra.

Cảm giác này, giống như giữa hai khối nam châm cực mạnh, dù cách xa nhau, cũng sẽ sản sinh một loại lực hút cực lớn, muốn hợp nhất lại với nhau. "Chuyện gì vậy?" Bàn Cổ Chân Nhãn của Lâm Nguyên quá nhạy bén, vì vậy y lập tức nhận ra sự biến hóa này, trong lòng có chút kinh ngạc, vội vàng ngưng tụ toàn bộ tinh thần, cẩn thận chú ý.

Khoảnh khắc tiếp theo, y liền nhìn thấy, trong thế giới ám diện Hồng Hoang kia, có một góc, đột nhiên có một mảng lớn sương mù bùng phát, che khuất tầm nhìn của y.

Sau đó, trong làn sương mù kia, vậy mà hiện ra một đôi mắt lóe lên tia sáng tím u u, lạnh lùng nhìn về phía y.

Oanh!

Kèm theo luồng ánh mắt này, còn có một luồng ba động tinh thần vặn vẹo, hỗn loạn vô cùng lớn, kèm theo những lời nói điên cuồng vô tận, xuyên qua khe hở giữa các thế giới, với một tư thái cực kỳ cường thế bá đạo, chấn động màng nhĩ, vang lên bên tai Lâm Nguyên. "Lại có sinh linh của hư huyễn chi địa bắt đầu tiếp xúc với chân thực sao?"

Trong thế giới ám diện Hồng Hoang, vậy mà xuất hiện một sinh linh, hơn nữa cách hai thế giới, tìm đến nơi Lâm Nguyên đang ở, nhìn về phía y.

Và còn nói một câu rất kỳ lạ, dường như ý nói thế giới Hồng Hoang chân chính thực ra là một hư huyễn chi địa, còn thế giới ám diện Hồng Hoang mới là chân thực.

Tất cả những điều này, đều khiến trong lòng Lâm Nguyên chấn động.

Lời nói của sinh linh này là thật sao?

Chẳng lẽ thế giới ám diện Hồng Hoang kia, mới là Hồng Hoang chân chính sao?

Trong lòng Lâm Nguyên thoáng chốc hoảng hốt, nhưng chỉ trong chốc lát, y đã bình tĩnh lại, mắt y như giếng cổ không gợn sóng, không nổi lên bất kỳ gợn sóng nào.

Y là truyền nhân chính tông của Bàn Cổ, tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc, bất kể đặt ở đâu, đều là chính thống trong chính thống, làm sao có thể là sinh linh của cái gọi là hư huyễn chi địa?

Ngay lập tức, y liền thản nhiên hỏi: "Ngươi là ai?" "Tồn tại hư huyễn, sinh linh thoáng qua như giọt sương, cũng dám nói chuyện với ta như vậy sao?" Trong sương mù của thế giới ám diện Hồng Hoang, đôi mắt lóe lên ánh sáng tím u u lạnh lùng nói. "Ngươi nên quỳ xuống, khấu đầu với ta, cầu xin lòng nhân từ và thương xót của ta." Trong mắt Lâm Nguyên có thần quang màu xanh lưu chuyển, ánh mắt sâu thẳm, nói: "Truyền một đoàn tinh thần ấn ký của mình đến đây, đã là cực hạn của ngươi, dưới trạng thái suy yếu như vậy, còn cao ngạo miệt thị tất cả, bất kể ngươi muốn làm gì, cũng không thể thành công." Y là tồn tại nắm giữ Bàn Cổ Chân Nhãn, có thể xuyên phá vô số sương mù, vì vậy ngay lập tức đã nhìn thấu hư thực của sinh linh

trong thế giới ám diện, một lời đã điểm phá. "Ồ?

Ngươi cũng có chút nhãn lực." Tôn sinh linh kia kinh ngạc, ngay sau đó lại cười lạnh, "Cho dù ta chỉ có thể sử dụng một đoàn tinh thần ấn ký, nhưng vẫn có thể dễ dàng trấn áp ngươi.

Sinh linh hư huyễn, giống như bong bóng yếu ớt, bất kể lớn đến mấy, huyến lạn đến đâu, chỉ cần thổi một hơi, cũng sẽ vỡ tan." Lời vừa dứt.

Oanh!

Ở sâu trong thế giới ám diện xa xôi kia, tôn sinh linh thần bí này đã ra tay, ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, một đoàn phong bạo tinh thần đột ngột bộc phát, xuyên qua hai thế giới, oanh vào não hải của Lâm Nguyên.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Lâm Nguyên liền cảm giác được, trong não hải của mình, vang lên vô số tiếng gào thét điên cuồng.

Những tiếng gào thét này, không có bất kỳ ý nghĩa nào, chỉ là sự điên cuồng thuần túy, không ngừng công kích não hải của y, khiến nhục thân, Nguyên Thần của y đều bắt đầu vặn vẹo.

Sự biến hóa này, giống hệt với Đạo Vận công kích trước đó, điểm khác biệt duy nhất chính là mạnh hơn gấp ngàn vạn lần, mang lại cảm giác hoàn toàn không thể chống cự.

Chỉ là một đoàn tinh thần lạc ấn, mà lại có sức mạnh như vậy, thực lực của sinh linh thần bí kia, quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Lâm Nguyên lại không hề hoảng loạn chút nào, đối mặt với cục diện như vậy, y đã sớm quen thuộc, lập tức trong não hải quán tưởng ra cảnh tượng Bàn Cổ Thần Nhân ngang dọc Hỗn Độn.

Oanh!

Chương 379

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn như khai thiên lập địa, trong não hải của Lâm Nguyên, vô số thanh quang bộc phát, một tôn Bàn Cổ vĩ đại hiện ra, tọa thiền trong hư không, phóng xạ ức vạn đạo thần quang.

Nơi nó đi qua, những tiếng gào thét điên cuồng kia, chỉ trong chốc lát đã biến mất không dấu vết, không có chút lực lượng chống cự nào. "Hử?" Ở cuối Thiên Khanh, sâu trong thế giới ám diện, sinh linh thần bí kia kinh ngạc, trong đôi mắt xanh biếc, lộ ra vẻ mặt không thể tin được. "Một sinh linh hư huyễn, vậy mà có thể chống cự công kích chân thực, làm sao có thể?" Lâm Nguyên không hề để ý lời nói của sinh linh thần bí kia, đối với Đạo mà mình tu hành vô cùng kiên định, thản nhiên nói: "Trong mắt ngươi, ta là sinh linh hư huyễn, nhưng ngươi lại không biết rằng trong mắt ta, ngươi cũng chỉ là một đoàn quái vật do Đạo Tắc vặn vẹo diễn sinh mà ra." Lời này cũng không phải nói bừa, trong tầm nhìn của Bàn Cổ Chân Nhãn của Lâm Nguyên, thế giới ám diện kia chính là vô số Đại Đạo vặn vẹo giao thoa thành một mảng, mà hình thành nên một thế giới quỷ dị.

Trật tự Đạo Tắc trong cơ thể sinh linh thần bí này, mức độ vặn vẹo hỗn loạn của nó, lại càng đạt đến một cực điểm.

Cái gọi là "chân thực công kích", trong mắt Lâm Nguyên, chẳng qua cũng chỉ như Nghịch Loạn Đại Thần Thông vậy, một loại năng lực độc đáo có thể ô nhiễm Đạo Tắc trong cơ thể người khác mà thôi. "Ha ha, ngươi biết cái gì?" Trong mắt sinh linh thần bí kia, lộ ra vẻ trào phúng, "Thế giới mà ngươi đang ở, chẳng qua chỉ là một giấc đại mộng của Bàn Cổ Thần Nhân mà thôi.

Chỉ là bởi vì Bàn Cổ quá mạnh, cấu tạo đủ loại trật tự Đạo Tắc, do đó mới có được sinh mệnh lực cực mạnh, vẫn luôn kéo dài cho đến bây giờ." "Nhưng hư huyễn, rốt cuộc vẫn là hư huyễn." "Các ngươi thân ở trong mộng, đợi đến khi giấc đại mộng kia tỉnh lại, cho dù là Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, cũng sẽ huyễn diệt, hóa thành hư vô, triệt để tiêu tán dưới vạn cổ trường không." "Ồ?" Lâm Nguyên nghe xong những lời này, ánh mắt loé lên, không khỏi rơi vào trầm tư.

Không thể không nói, những gì sinh linh thần bí này nói, cũng có một chút đáng tin cậy.

Nếu Bàn Cổ thực sự cường đại đến đỉnh điểm, sau đó đã có một giấc đại mộng, rất có khả năng trong giấc đại mộng này, đã tạo ra một thế giới hùng vĩ rộng lớn như thật.

Nếu thật sự là như vậy, vậy thì y chính là sinh linh trong mộng, là hư giả, một khi Bàn Cổ tỉnh mộng, y sẽ cùng với tất cả Hồng Hoang rộng lớn này tiêu tán, huyễn diệt.

Nhưng cho dù là vậy, thì sao chứ?

Cho dù toàn bộ thế giới, đều là hư huyễn, đối với y cũng không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Lực Chi Pháp Tắc, nắm giữ tất cả sức mạnh trong thế gian, lực lượng hư ảo, cũng vẫn là một loại sức mạnh, cho dù là hư giả, y cũng có thể giá ngự hư giả!

Chấp trước vào hư huyễn, chân thực, ngược lại là đã đi vào một con đường sai lầm.

Trong lúc suy tư, trong lòng Lâm Nguyên, đột nhiên nảy sinh một loại minh ngộ, sự cảm ngộ đối với Lực Chi Pháp Tắc trở nên sâu sắc hơn. "Lực Chi Pháp Tắc, bao trùm tất cả lực lượng Đại Đạo trong thế gian, nhưng đây không phải là cực hạn!

Nó còn đại biểu nhiều hơn thế!

Có và không, thật và giả, thực và không, tất cả đều nằm dưới sự khống chế của Lực Chi Pháp Tắc!

Chỉ có kiên trì tín niệm này, mới có thể thực sự tu hành Lực Chi Pháp Tắc đến tầng thứ cao hơn!" Lâm Nguyên nghĩ trong lòng.

Cuộc đối thoại lần này với sinh linh thần bí, tuy Lâm Nguyên biểu hiện rất bình tĩnh thản nhiên, nhưng trên thực tế trong lòng cũng chịu chấn động rất lớn.

Thậm chí có một vài lúc, y thực sự có chút tin tưởng lời nói từ miệng sinh linh thần bí kia.

Bởi lẽ, thực lực mà sinh linh thần bí kia thể hiện ra quả thực quá mạnh mẽ, dù cách hai thế giới, nhưng chỉ một đoàn tinh thần ấn ký, đã gần như khiến y dị biến.

Nếu không phải nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, y căn bản không thể ứng phó.

Thủ đoạn này, chỉ có thể dùng từ không thể tưởng tượng nổi để hình dung.

Nhưng hiện tại, sau khi nghĩ thông suốt điểm này, trong lòng Lâm Nguyên không còn chút do dự nào nữa, Đạo Tâm trở nên càng kiên định, ẩn ẩn giữa đó, Lực Chi Pháp Tắc toả ra một loại khí tức kỳ dị, dường như đã đạt đến một tầng thứ khác.

Y nhìn về phía sinh linh thần bí, bình tĩnh nói: "Thật giả đều là hư không, chấp trước vào điều này, chẳng qua là đi vào đường sai.

Giữa hư huyễn và chân thực, trên Đại Đạo và Hỗn Độn, chỉ có Lực là vĩnh tồn." "Cái gì?

Chỉ Lực Vĩnh Tồn?

Ngươi vậy mà có thể nói ra lời như vậy?!

Chẳng lẽ... ngươi lại nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc sao?

Đúng rồi, đúng rồi!

Cũng chỉ có sinh linh nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, mới có thể dưới sự công kích tinh thần vừa rồi, nhanh chóng khôi phục bình tĩnh!" Lời nói của Lâm Nguyên vừa thốt ra, trong đôi mắt tím của sinh linh thần bí kia, liền lộ ra vẻ kinh hãi sâu sắc, chịu chấn động rất lớn. "Không ngờ, không ngờ...

Điều này quá không thể tưởng tượng nổi, ta vậy mà lại gặp phải một sinh linh nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc!

Chẳng lẽ, Lực Chi Pháp Tắc thực sự tồn tại sao?

Không, không, điều này không thể nào!

Lực Chi Pháp Tắc, đây chỉ là thứ trong truyền thuyết, chỉ là thứ trên lý thuyết, tuyệt đối không thể tồn tại!" Sinh linh thần bí kia lẩm bẩm.

Đến cuối cùng, trong mắt y, đột nhiên lóe lên một đạo sát cơ lạnh lẽo. "Ban đầu vốn muốn thông qua ngươi, xây dựng một cây cầu, giao tiếp chân thực và hư huyễn, để giáng lâm đến hư huyễn chi địa này.

Nhưng hiện tại xem ra, ngươi mới là kẻ nguy hiểm nhất, bất kể thế nào, cũng phải loại bỏ ngươi!" Oanh!

Lời vừa dứt, ở sâu trong thế giới ám diện kia, vô số sương mù đột nhiên cuồn cuộn dâng lên, một thân ảnh to lớn từ trong sương mù phá không bay ra.

Đây vậy mà là một con trùng khổng lồ, có hàng ngàn cái chân trùng màu trắng bệch, đôi mắt tím u u, hiện ra một loại cảm giác tà dị, uốn lượn nhanh chóng tiến về phía trước trong hư không.

Xuy!

Sau khi hiện ra thân ảnh, con trùng màu tím này liền giơ một cái chân trùng lên, dùng sức mạnh đâm về phía trước.

Ầm ầm!

Chỉ trong một khoảnh khắc, toàn bộ thế giới ám diện dường như đều chấn động một cái, cái chân trùng kia bành trướng trong không trung, trong chớp mắt đã dài đến ức vạn dặm, quán xuyên từng tầng thời không, đâm về phía Lâm Nguyên.

Tất cả những điều này, đều xảy ra trong tích tắc, cực kỳ nhanh chóng.

Lông tơ Lâm Nguyên dựng đứng, cảm thấy một luồng nguy cơ cực lớn, như thể tử vong đã giáng lâm, toàn thân băng lạnh, không nghĩ ngợi gì, liền nhanh chóng lùi lại.

Y cũng không nghĩ tới, chỉ nói một đoạn thoại mà thôi, vậy mà đã kích phát ra sát cơ đáng sợ đến như vậy.

Lực Chi Pháp Tắc vậy mà lại khiến sinh linh của thế giới ám diện cũng sợ hãi đến thế sao?

Thái độ này, quả thực giống hệt với Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, thậm chí không hề mong muốn đạt được Lực Chi Pháp Tắc, mà là một khi nhìn thấy kẻ nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, liền phải không tiếc mọi giá để tiêu diệt y.

Quá kỳ lạ.

Đằng sau chuyện này, rốt cuộc có nguyên do gì?

Oanh oanh!

Lâm Nguyên nhanh chóng thúc đẩy Không Gian Pháp Tắc, tốc độ tăng lên cực hạn, gần như không tốn chút thời gian nào, đã đi đến khu

vực rìa của thế giới này.

Nhưng cho dù là vậy, cái chân trùng kia vẫn không ngừng phóng đại trong mắt y, khoảng cách nhanh chóng rút ngắn, giống như một cây thần mâu tuyệt thế, đột phá hạn chế của thời gian, không gian, đâm xuyên qua ngăn cách giữa chân thực, hư huyễn, dù cách xa hai thế giới như vậy, vẫn cứ đâm tới.

Chương 380

Ầm ầm!

Cùng lúc đó, kèm theo nhát đâm này, còn có lực lượng hỗn loạn, vặn vẹo vô cùng điên cuồng.

Thiên địa này đều đang chấn động, thậm chí cả dung lò đỏ sẫm kia và xoáy nước khổng lồ trên bầu trời, đều đang ầm ầm rung chuyển, chịu ảnh hưởng cực lớn.

Quá khủng bố, quả thực không thể tránh né.

Trong mắt Lâm Nguyên hàn quang chợt loé, đồng thời thôi động Đại Đạo Chi Lực, sức mạnh thế giới, gia trì lên người mình, nhanh chóng nâng sức mạnh lên đỉnh phong.

Oanh!

Tam Thiên Đại Đạo trường hà, cũng hiện ra phía sau y, sóng cuộn dữ dội, tiếng oanh minh không ngừng, từng tôn thân ảnh Hỗn Độn Ma Thần, to lớn vô biên, uy nghiêm thần thánh, tràn ngập thiên địa.

Ông!

Sau đó, Lâm Nguyên liền vươn tay, vô số Đại Đạo Chi Lực tuôn ra, quang hoa lấp lánh, ngưng tụ thành Khai Thiên Thần Phủ.

Con trùng tím này cũng sử dụng lực lượng hỗn loạn, vặn vẹo kia, tự nhiên không thể dùng Nghịch Loạn Đại Thần Thông để đối phó, chỉ có một nhát búa Khai Thiên mới có thể chém tan tất cả. "Gào!" Một tiếng gào thét đột nhiên vang lên từ trên cao thiên, chấn động thế giới này, xoáy nước khổng lồ kia chấn động, từng trận quang trận khổng lồ xuất hiện, từng tôn Hỗn Độn Ma Thần từ trong đó xông ra, ào ào lao về phía con trùng tím.

Oanh!

Mỗi một tôn Hỗn Độn Ma Thần đều thôi động thần thông cái thế, oanh xuống, hội tụ lại với nhau, hình thành một luồng thần thông hồng lưu, hung hăng oanh kích lên chân trùng.

Rắc!

Chỉ nghe thấy một tiếng vật gì đó gãy lìa, cái chân trùng kia lập tức bị gãy mất một đoạn, rơi xuống thế giới này, đồng thời còn có máu tươi màu tím từ vết thương tuôn ra. "A..." Con trùng tím kia đau đớn gào thét, thân thể to lớn lăn lộn, khiến thế giới ám diện kia cũng ầm ầm rung chuyển. "Đáng chết, hư huyễn chi địa vậy mà còn có Đại Đạo phong tỏa, tiểu tử, ngươi số may!" Con trùng tím hét lên chói tai, sương mù cuồn cuộn, nhanh chóng nhấn chìm thân thể nó.

Xem ra, là muốn chạy trốn. "Gào!" Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần kia lại không chuẩn bị buông tha nó, từng kẻ hung thần ác sát, đều đuổi giết qua, quang mang thần thông rực rỡ chói mắt, giao thoa vào nhau, nhấn chìm thế giới Thiên Khanh. "A..." Dưới ánh sáng rực rỡ đó, dù nắm giữ Bàn Cổ Chân Nhãn, Lâm Nguyên cũng không thể nhìn thấu cảnh tượng chiến đấu, nhưng lại có thể nghe thấy con trùng tím truyền đến một tiếng kêu thảm thiết nữa.

Qua rất lâu, ba động mới dần dần lắng xuống, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần kia đều từ Thiên Khanh vọt lên trời, sau đó hóa thành từng mảng mưa ánh sáng lấp lánh, tiêu tán trên cao thiên.

Tất cả những điều này xảy ra trong thời gian cực ngắn, khiến Lâm Nguyên cũng có chút kinh ngạc, không kịp phản ứng.

Một lát sau, y bình tĩnh lại, chỉ suy nghĩ một lát, liền biết được nguyên nhân.

Chắc hẳn, sinh linh của thế giới ám diện Hồng Hoang kia muốn

tiến vào Hồng Hoang, cũng sẽ có chướng ngại, giống như Lôi Đình Hỗn Độn trong thông đạo Hỗn Độn vậy.

Con trùng tím muốn vượt qua hai thế giới để đánh giết y, tự nhiên đã dẫn phát phản phệ.

Chỉ là không ngờ, sự phản phệ này vậy mà lại khủng bố đến vậy, ngay cả con trùng tím kia cũng có thể bị áp chế.

Lâm Nguyên không khỏi nhìn về phía dung lò đỏ sẫm kia và xoáy nước khổng lồ trên bầu trời, càng thêm hiếu kỳ về chủ nhân đứng sau những thứ này, rốt cuộc là ai đã để lại sự bố trí như vậy?

Nhìn từ hành vi trước đây của dung lò đỏ sẫm kia khi đổ huyết nê, những thứ này dường như là để khiến thế giới ám diện trở nên cường đại hơn, không ngừng dùng huyết nê nâng cao tầng thứ pháp tắc của thế giới ám diện.

Nhưng, khi sinh linh của thế giới ám diện muốn xông ra, trật tự pháp tắc ở đây lại ngăn cản chúng.

Thái độ phức tạp này, rốt cuộc là vì cái gì?

Nhất thời, Lâm Nguyên chỉ cảm thấy sương mù dày đặc.

Hồng Hoang này quả thực có quá nhiều bí mật, dưới bề mặt đó cũng không biết ẩn chứa bao nhiêu điều khủng bố.

Tuy nhiên, bất kể thế nào, nguy cơ lần này xem như đã kết thúc thuận lợi.

Lâm Nguyên nhìn về phía không xa phía trước, cái chân trùng bị gãy một nửa rơi trên đất, khoé miệng cũng hiện lên một nụ cười.

Không chỉ kết thúc nguy cơ, còn có được một chút thu hoạch.

Cái chân trùng này, hẳn là bản thể của con trùng tím kia, chắc chắn sở hữu uy lực cực lớn, nói không chừng còn có thể từ đó khám phá ra

nhiều bí ẩn liên quan đến sinh linh của thế giới ám diện, đối với việc tu hành Nghịch Loạn Đại Thần Thông, khẳng định cũng rất hữu ích.

Oanh!

Lâm Nguyên vươn tay, trên lòng bàn tay quanh quẩn thanh quang, Lực Chi Pháp Tắc bảo vệ, vồ lấy cái chân trùng kia.

Oanh!

Tuy nhiên, chỉ trong một khoảnh khắc, cái chân trùng kia liền chấn động, xông ra một luồng Đạo Vận hỗn loạn, càn quét khắp thiên địa này.

Nơi nó đi qua, đại địa, hư không, đều như một bức tranh, bị người ta hung hăng vò nát, vặn vẹo kịch liệt, chấn động.

Kéo theo trật tự Đạo Tắc trong đó, cũng nhanh chóng biến hình, hóa thành hình thái quỷ dị.

Hiện lộ ra bên ngoài, liền hình thành đủ loại cảnh tượng quỷ dị, bùn đất hóa thành huyết nhục, tuôn ra máu tươi đỏ thẫm, trong hư không từng con mắt mở ra, trong mỗi con mắt, đều vươn ra một cái chân trùng sắc nhọn mọc đầy lông đen, rung động lách cách giữa không trung, còn có từng con trùng trắng nở ra, bò khắp bầu trời.

Cảnh tượng quỷ dị này, khiến người ta da đầu cũng có chút tê dại. "Trong cái chân trùng này, ẩn chứa lực lượng hỗn loạn vặn vẹo còn nồng đậm hơn huyết nê ta từng có được trước đây." Lâm Nguyên lập tức đưa ra phán đoán.

Hoa lạp lạp!

Y giơ tay lên, vung vãi thanh quang khắp trời, hóa thành từng sợi xích lớn, từng tầng từng tầng quấn lên, rất nhanh đã trấn áp được cái chân trùng này.

Cái chân trùng này tuy đáng sợ, nhưng đã thoát ly bản thể, uy năng giảm sút, Lực Chi Pháp Tắc lại là khắc tinh của nó, vì vậy dùng Lực Chi Pháp Tắc liền có thể trấn áp được. "Đây cũng coi như là có một lá bài tẩy rồi." Lâm Nguyên cười nói, thu cái chân trùng đã bị trấn áp vào thế giới trong cơ thể.

Sau đó, y đi về phía thế giới Thiên Khanh, chuẩn bị tiếp tục tham ngộ Đạo Vận của thế giới ám diện Hồng Hoang kia, nhưng đúng lúc này, Vạn Mệnh Hoàng Miêu bay vào. "Chủ nhân, chủ nhân!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vừa vào đã kêu lớn. "Sao vậy?" Lâm Nguyên hỏi. "Chủ nhân, bên ngoài có một Vu Tộc tên Hậu Thổ, nói là đến tìm người, có đại sự xảy ra, một nơi tên là Chung Sơn, vậy mà bắt đầu diễn hóa thành Bản Nguyên Thánh Địa!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng nói.

Bản Nguyên Thánh Địa được xưng là bảo địa đỉnh cao nhất sau dị biến của Hồng Hoang thiên địa, Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là nhờ chiếm cứ một toà Bản Nguyên Thánh Địa, mượn vô số tài nguyên ở đó, mới bước vào Hỗn Nguyên Cảnh, hơn nữa tu hành đến tầng thứ Đệ Tam Trọng Thiên, chiếu rọi Hồng Hoang, thần uy cái thế.

Mức độ quý giá của nó, có thể tưởng tượng được.

Mà Chung Sơn là một ngọn núi lớn nằm ở ranh giới giữa cương vực Vu Tộc và cương vực Côn Luân, được coi là một trong những danh sơn của Hồng Hoang, hiện tại vậy mà đang diễn hóa thành Bản Nguyên Thánh Địa!

Trong mắt Lâm Nguyên, trong một khoảnh khắc liền loé lên một tia sắc bén, bất kể thế nào, bất kể dùng thủ đoạn gì, cũng nhất định phải đoạt được toà Bản Nguyên Thánh Địa này!

Ý nghĩa của nó quá trọng đại, tuyệt đối không thể xem nhẹ.

Chương 381

"Chúng ta đi." Lâm Nguyên lập tức sải bước đi ra ngoài, Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng đi theo, một người một mèo rất nhanh đã rời khỏi thế giới nội bộ Đại Đạo Hạt Tử, đến thế giới bên ngoài. "Vu Thánh đại nhân!" Hậu Thổ thấy Lâm Nguyên xuất hiện, lập tức hành lễ.

Cùng với việc tu vi của Lâm Nguyên ngày càng cao, địa vị của y trong Vu Tộc cũng ngày càng cao, ngay cả Tổ Vu đỉnh cấp như Hậu Thổ, cũng ngày càng cung kính đối với Lâm Nguyên. "Hậu Thổ Tổ Vu không cần câu nệ như vậy, trực tiếp xưng hô tên ta là được." Lâm Nguyên nói.

Trong lòng y cũng thở dài một tiếng, khi tu vi càng cao, những người có thể đối xử bình đẳng với y, càng ngày càng ít đi.

Y từ trước đến nay không phải là người thích ra vẻ, nhưng những người bạn, những người được coi là tiền bối ngày trước, đều tự nhiên trở nên vô cùng cung kính.

Có đôi khi Lâm Nguyên còn không thể thích ứng. "Vâng." Hậu Thổ mỉm cười.

Nàng là Địa Đạo Thánh Nhân, nắm giữ Địa Đạo Chi Lực, sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, sức mạnh Địa Đạo cũng theo đó mà tăng cường, khiến Hậu Thổ đạt được lợi ích khổng lồ.

Hiện tại, tu vi của Hậu Thổ, vậy mà cũng đột phá đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên.

Nàng không hề dung hợp bất kỳ Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần nào, chỉ đơn thuần dựa vào năng lực của mình, đột phá đến bước này, đây quả thực là một kỳ tích, còn vĩ đại hơn thành tựu của Nhiên Đăng

kia.

Thiên tư như vậy, nếu cho thêm thời gian, Hậu Thổ nhất định sẽ trở thành cao thủ đỉnh cấp của Hồng Hoang! "Ta là khi đang khám phá một ngọn Hồng Hoang cự sơn, thu lấy Bản Nguyên Thần Vật trong đó, thì phát hiện Chung Sơn dị thường." Ngay lập tức, Hậu Thổ liền giới thiệu, kể lại kinh nghiệm trước đó.

Lúc đó, nàng vừa mới kết thúc một lần khám phá, trên đường nghe nói dị biến ở Chung Sơn khu vực phía Tây vô cùng mãnh liệt, đã gây ra mấy trận huyết chiến, liền cũng vội vàng đi qua.

Trên Chung Sơn, cường giả đông đảo, nhưng với tu vi của Hậu Thổ, nàng rất nhanh đã trấn áp quần hùng, chiếm cứ ngọn núi lớn này.

Nhưng sau đó, sâu trong núi lớn, vậy mà xảy ra dị biến, một khu vực rộng lớn hơn nữa hiện ra.

Trong khu vực đó, núi non thành từng mảng, Bản Nguyên Thần Vật hội tụ như biển, hơn nữa còn có vô số dị thú ma cầm, thực lực của mỗi con dị thú ma cầm đều kinh thiên động địa.

Đặc biệt là, ở sâu nhất trong khu vực rộng lớn kia, vậy mà có từng luồng Kim Sắc Bản Nguyên Chi Khí bốc lên.

Mỗi một con dị thú ma cầm sau khi hấp thu Kim Sắc Bản Nguyên Chi Khí, thực lực đều sẽ tăng vọt một đoạn lớn.

Lâm Nguyên trước đây sau khi có được tình báo về Bản Nguyên Chi Địa từ Nhiên Đăng, liền thông qua Thiên Đạo Chi Lực, báo cho tất cả Vu Tộc, khiến bọn họ lưu tâm tin tức phương diện này.

Căn cứ quan trọng để phán định một địa phương có phải là Bản Nguyên Thánh Địa hay không, chính là ở đó có Kim Sắc Bản Nguyên Chi Khí hay không.

Hậu Thổ thấy Kim Sắc Bản Nguyên Chi Khí kia, lập tức biết đã

gặp phải một Bản Nguyên Thánh Địa đang hình thành, mà tin tức này hiển nhiên không thể giấu giếm được, bởi vì đã có rất nhiều sinh linh đều từng nhìn thấy cảnh tượng này.

Lâm Nguyên đang bế quan tham ngộ trong thế giới nội bộ Đại Đạo Hạt Tử, Thiên Đạo Chi Lực bị cách tuyệt, Hậu Thổ không liên hệ được với Lâm Nguyên, trong lúc cấp bách, trực tiếp thân hành đến, báo cáo tin tức này. "Hiện tại, bên Chung Sơn kia phỏng chừng đã máu chảy thành sông!

Chung Sơn này cách khu vực Côn Luân không quá xa, có lẽ còn có người của Nguyên Thủy Thiên Tôn qua đó tranh đoạt!" Sắc mặt Hậu Thổ có chút ngưng trọng. "Vậy thì đừng chần chừ nữa, toà Bản Nguyên Thánh Địa này, nhất định phải nằm trong tay chúng ta!

Chúng ta bây giờ liền đi qua!" Lâm Nguyên quả quyết nói. "Bản Nguyên Thánh Địa a, nếu có thể tu hành ở đó, ta nói không chừng có thể đột phá đến Thập Trọng Thiên, Thập Nhất Trọng Thiên..." Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng vô cùng hưng phấn.

Vụt!

Lâm Nguyên vung tay một cái, thôi động Không Gian Pháp Tắc, trong tiếng oanh minh, trước người đột nhiên hiện ra một thông đạo sâu thẳm, hai bên thông đạo, là từng tầng từng lớp, không gian vô tận. "Chúng ta đi thôi." Y dẫn theo Hậu Thổ, Vạn Mệnh Hoàng Miêu, một bước bước ra, liền tiến vào thông đạo không gian này, tiếp đó quanh thân liền có lưu quang lấp lánh, mỗi khắc đều sẽ bay vọt ức vạn dặm về phía trước.

Còn về Nhiên Đăng, Lôi Đình Đại Quân và những người khác, Vạn Mệnh Hoàng Miêu đã sớm đặt cấm chế lên người bọn họ, tất cả đều chỉ có thể canh giữ quanh Thiên Đế Sơn.

Trong quá trình tham ngộ huyết nê trước đó, Lực Chi Pháp Tắc

của Lâm Nguyên đã thăng cấp đến tầng thứ "Đạo Hạn", Lực Chi Pháp Tắc thăng cấp, đối với sự lĩnh ngộ các pháp tắc khác tự nhiên cũng trở nên sâu sắc.

Giờ phút này, y vừa thôi động Không Gian Pháp Tắc, tốc độ trở nên nhanh hơn, cho dù Hồng Hoang ngày nay vô cùng rộng lớn, cũng chỉ tốn khoảng nửa ngày thời gian, đã đến được nơi Chung Sơn tọa lạc.

Phanh!

Một hàng người từ trong thông đạo không gian bước ra, vững vàng đáp xuống đất.

Lâm Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía trước, liền thấy phía trước là một dãy núi rộng lớn vô biên, mây mù cuồn cuộn nhấn chìm dãy núi này, vì vậy chỉ có thể nhìn thấy nửa dưới.

Nhưng cho dù là vậy, vẫn có thể cảm nhận được sự hùng vĩ, tráng lệ của nó, nhật nguyệt tinh thần trước mặt nó, đều trở nên nhỏ bé.

Mà những đám mây mù kia, lại càng kinh người, bởi vì tất cả đều là Bản Nguyên Chi Khí!

Khí tượng như vậy, quả nhiên kinh thiên động địa.

Oanh oanh oanh!!!

Từng luồng ba động khủng bố, bộc phát ở sâu trong Chung Sơn, xông thẳng lên trời, xuyên thấu cả Tam Thập Tam Thiên, va chạm kịch liệt lẫn nhau, hiển nhiên, ở sâu trong dãy núi kia, đang có một trận đại chiến kịch liệt diễn ra. "Vu Nguyên!

Vậy mà là ngươi!

Ngươi trấn áp Nhiên Đăng sư huynh, vậy mà còn dám xâm nhập cương thổ Côn Luân của ta!

Ngươi tìm chết sao?!" Đột nhiên, một tiếng quát chói tai vang lên.

Oanh!

Ngay sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, trên cao thiên, một luồng ba động khủng bố bộc phát, một thanh đại ấn màu xanh bành trướng, lớn như tinh thần, nặng nề vô biên, hung hăng đè xuống, tựa như trời xanh nghiêng đổ, vạn giới sụp đổ, uy năng vô cùng, mang theo vô số sát cơ, uy mãnh vô biên, trực tiếp oanh kích xuống đầu Lâm Nguyên!

Ầm!

Không gian Hồng Hoang kiên cố hơn trước gấp trăm vạn lần, nhưng dưới sự áp bách của thanh sắc đại ấn này, vẫn như tấm gương vỡ tan thành vô số mảnh.

Dao động khủng bố càn quét thiên địa, cuốn sạch mọi thứ, ngọn Chung Sơn hùng vĩ cách đó không xa cũng đang ầm ầm chấn động, biển mây mênh mông che phủ Chung Sơn càng dấy lên sóng dữ ngút trời.

Hậu Thổ, Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều biến sắc, uy lực của thanh sắc đại ấn này, tuyệt đối đã đạt tới Thập Nhất Trọng Thiên, thậm chí còn hơn thế, khủng bố vô biên.

Lâm Nguyên sắc mặt bình tĩnh, giơ tay chỉ lên trời, thần quang tuôn trào, Luân Hồi Bàn được hắn tế ra, bành trướng trong không trung, lơ lửng trên cao, chậm rãi xoay tròn một vòng.

Ầm!

Một cỗ Luân Hồi chi lực cuồng bạo vô biên, như một cơn bão, đột nhiên bùng phát, xông thẳng lên trời, trực tiếp va chạm với thanh sắc đại ấn giữa không trung.

Đương!

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích thanh thúy, thanh sắc đại ấn trực tiếp bay ngang ra xa, lăn lộn giữa không trung, đâm sâu vào Chung Sơn.

Thanh sắc đại ấn này tuy mạnh mẽ, nhưng Luân Hồi Bàn của Lâm Nguyên càng mạnh mẽ hơn, nó là Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo, theo tu vi của hắn đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên, uy năng phát huy ra càng kinh người, chỉ trong một lần giao thủ, liền đánh bay thanh sắc đại ấn.

Chương 382

"Phiên Thiên Ấn của ta!" Trên cao không, một giọng nói vừa kinh vừa nộ vang lên, ngay sau đó "phụt" một tiếng, một bóng người hiện ra, thân mặc đạo bào rộng thùng thình, trên mặt mang vẻ giận dữ.

"Quảng Thành Tử!" Hậu Thổ chỉ liếc mắt một cái liền nhận ra, có chút kinh ngạc.

Đây chính là Quảng Thành Tử, một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Quảng Thành Tử cũng được coi là một Đại Thần Thông Giả cực kỳ nổi danh trong Hồng Hoang, tu vi thâm hậu, xếp hàng đầu trong các Kim Tiên, không phải kẻ tầm thường.

Lâm Nguyên càng biết rõ, trong dòng thời gian nguyên bản, Quảng Thành Tử đã giúp Hoàng Đế đánh bại Xi Vưu trong lịch sử Hồng Hoang, để lại một nét bút đậm màu, truyền thuyết vẫn lưu truyền đến hậu thế, tuyệt đối là một trong những tiên nhân nổi tiếng nhất.

Giờ khắc này, trên người Quảng Thành Tử tràn ngập dao động tu vi ngút trời, cũng giống như Nhiên Đăng, tu hành đến Thập Nhất Trọng Thiên, có thể xưng là tu vi đỉnh cấp trong Hồng Hoang hiện tại.

"Vu Nguyên, nơi đây là cương thổ Côn Luân của ta, nếu ngươi còn tiến thêm một bước, đừng trách ta không khách khí." Quảng Thành Tử gầm lên giận dữ.

Vốn dĩ đột phá đến Thập Nhất Trọng Thiên, trong lòng hắn vô cùng cuồng ngạo, cho rằng dù không phải đối thủ của Vu Nguyên, chí ít cũng có thể kiên trì rất lâu dưới tay Vu Nguyên.

Thế nhưng không ngờ, chỉ một chiêu, Phiên Thiên Ấn của hắn đã

bị đánh bay, rơi vào thế hạ phong.

Điều này khiến Quảng Thành Tử trở nên cẩn trọng, không dám tùy tiện ra tay nữa, mà nghiêm nghị quát mắng Lâm Nguyên, bảo hắn rời đi.

Hậu Thổ là Địa Đạo chi chủ, trừ khi đối mặt với Lâm Nguyên, thái độ tương đối cung kính, còn đối với người khác, nàng luôn mang theo vẻ bề trên.

Dù sao, địa vị của nàng đích xác rất cao, xét về vị cách, nàng là tồn tại ngang hàng với Hồng Quân.

Nghe thấy lời Quảng Thành Tử, Hậu Thổ liền nhàn nhạt nói: "Chung Sơn nằm ở giao giới giữa Côn Luân cương vực và Vu Tộc cương vực, không thuộc về bất kỳ bên nào, từ khi nào đã trở thành cương thổ Côn Luân của ngươi?" Quảng Thành Tử cười lạnh: "Ta nói là, thì chính là!" Trong mắt đẹp của Hậu Thổ, lướt qua một tia không vui: "Môn nhân Côn Luân bây giờ đã kiêu ngạo đến vậy sao?

Thiên hạ rộng lớn, chẳng lẽ đều thuộc về các ngươi sao?" Quảng Thành Tử cười lạnh lùng, nói: "Hiện nay Hồng Hoang dị biến, cục diện thiên địa thay đổi lớn, tiến vào một thời đại hỗn loạn chưa từng có.

Vô số Thần Dị Chi Địa xuất hiện, vô số cường giả quật khởi, từng giờ từng khắc đều có tranh đấu đổ máu xảy ra.

Lễ Băng Nhạc Phôi, quy tắc không còn, mạnh được yếu thua, là thiết luật duy nhất.

Sư tôn của ta Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện nay đã đột phá đến Hỗn Độn Cảnh Đệ Tam Trọng Thiên, chiếu rọi Hồng Hoang, tu vi cường đại, quán tuyệt đương thế!

Xiển Giáo của ta, cũng vì thế mà trở thành thế lực đỉnh tiêm nhất!

Cho nên, ta nói nơi này, là cương thổ Côn Luân của chúng ta, thì chính là như vậy!

Không có nguyên nhân nào khác, chỉ vì, chúng ta mạnh nhất!

Các ngươi nếu muốn giữ mạng, tốt nhất hãy sớm cút đi." Thái độ của Quảng Thành Tử cực kỳ cường thế, lời lẽ cũng không hề che giấu, mang theo vẻ hung hăng bức người, trên mặt Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều hiện lên một tia tức giận.

Tư thái như vậy, thực sự quá kiêu ngạo.

Lâm Nguyên thần sắc lại không hề dao động, chỉ nhàn nhạt liếc Quảng Thành Tử một cái, cười nói: "Sư tôn ngươi tuy mạnh, nhưng ở tận chân trời.

Nói với ta cái gì mà mạnh được yếu thua, ngươi muốn tìm chết sao?" Nói đến đây, nụ cười của hắn thu lại, thần sắc đột nhiên lạnh xuống, một tia sát ý từ trong mắt bùng phát, cả vùng thiên địa bỗng trở nên lạnh lẽo thấu xương, khiến người ta hồn phách cũng phải run rẩy.

"Hay là nói, ngươi cho rằng, ngươi có thể đánh bại ta?" Ầm!

Một cỗ uy áp khủng bố, đột nhiên từ trong cơ thể Lâm Nguyên bùng phát, cuồn cuộn như sóng triều, bao trùm tám phương, che trời lấp đất, cuồn cuộn hướng về phía Quảng Thành Tử.

Chỉ trong nháy mắt, Quảng Thành Tử liền cảm giác mình hóa thành một con thuyền con giữa đại dương, sóng dữ ngút trời, từng đợt nối tiếp từng đợt, thuyền con theo những con sóng lớn mà chao đảo lên xuống, bất cứ lúc nào cũng có thể lật úp.

Một cỗ sợ hãi mãnh liệt, từ trong lòng hắn trỗi dậy, trán hắn tức khắc toát mồ hôi lạnh, thân thể cũng run rẩy, chỉ cảm giác mình như đang đối mặt với một cự vật khổng lồ thời Hỗn Độn!

Hắn gần như lập tức hiểu rõ, tuy hắn đã bước vào Thập Nhất

Trọng Thiên, nhưng trước mặt Lâm Nguyên, vẫn bé nhỏ như kiến hôi.

Lâm Nguyên căn bản không cần tốn chút khí lực nào, đã có thể nghiền nát hắn trong chớp mắt!

"Cũng được, đã gặp phải, phần đại lễ này, ta cũng xin nhận vậy." Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng.

Quảng Thành Tử đã có thể đột phá đến Thập Nhất Trọng Thiên, tất nhiên đã dung hợp Ma Thần Đại Đạo bản nguyên, bất kể là Ma Thần Đại Đạo bản nguyên nào, Lâm Nguyên đều sẽ không từ chối.

Ầm!

Hắn đưa một bàn tay lớn ra, bành trướng trong không trung, trong nháy mắt che trời lấp đất, thanh quang lượn lờ, tóm lấy Quảng Thành Tử.

"Hỏng rồi!" Trong lòng Quảng Thành Tử hàn ý đại thịnh, không chút nghĩ ngợi, liền dưới cỗ uy áp khủng bố của Lâm Nguyên, thúc giục toàn bộ tu vi, sau lưng đột nhiên hiện ra một hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần rộng lớn vô biên, khí Hỗn Độn lượn lờ, mịt mờ khó đoán, cho người ta cảm giác như một vùng trời xanh.

"Thượng Thương Chi Thủ!" Quảng Thành Tử quát lớn, cũng đột nhiên một tay đẩy về phía trước, ầm một tiếng, giữa thiên địa bốc lên vô số quang vũ, ngưng tụ thành một bàn tay sáng khổng lồ, va chạm với bàn tay lớn đầy thần huy màu xanh của Lâm Nguyên.

Đây chính là thủ đoạn của Ma Thần mà hắn dung hợp, Thượng Thương Ma Thần!

Một tay tóm ra, giống như Thượng Thương giáng xuống kiếp phạt, cho người ta cảm giác không thể trốn thoát.

Nhưng khắc tiếp theo, chỉ nghe "ầm" một tiếng cự hưởng, dưới sự va chạm đó, Thượng Thương Chi Thủ trực tiếp nổ tung, hóa thành

một trận quang vũ, tiêu tán dưới bầu trời.

"Chiêu thần thông này của ngươi cũng có chút thú vị, tiềm lực vô cùng, nếu có thể phát huy ra toàn bộ uy lực, thật sự có khả năng tạo thành uy hiếp nhất định đối với ta." Lâm Nguyên tuy thắng, nhưng cũng có chút kinh ngạc.

Trong lần va chạm vừa rồi, hắn cảm nhận được cỗ sức mạnh Thượng Thương kia, dường như tiềm lực vô cùng, một khi phát huy triệt để, sẽ có sức phá hoại khó tưởng tượng.

Ngay lập tức, Lâm Nguyên hứng thú, lần nữa liếc Quảng Thành Tử một cái, cười nói: "Đúng là một 'đồng tử tặng bảo', ta bây giờ nhìn ngươi cũng thấy thuận mắt hơn rồi." Quảng Thành Tử: "..." Quảng Thành Tử đơn giản là khó chịu đến mức muốn thổ huyết, hắn là cường giả tuyệt thế Thập Nhị Trọng Thiên, thế mà trong mắt Lâm Nguyên lại là một 'đồng tử tặng bảo', điều này có thể nhẫn nhịn sao?

Thế nhưng, nghĩ đến thực lực khủng bố của Lâm Nguyên, trong lòng Quảng Thành Tử lại nảy sinh sợ hãi, quá đáng sợ rồi, bản thân hắn căn bản không phải đối thủ của Lâm Nguyên.

Sau mỗi trận chiến, Lâm Nguyên sẽ đoạt lấy Ma Thần Đại Đạo bản nguyên của đối thủ, chuyện này đã sớm truyền ra rồi.

Nghĩ đến bản thân cũng có khả năng gặp phải kết cục như vậy, sắc mặt Quảng Thành Tử đều trở nên trắng bệch, không dám nói thêm gì nữa, xoay người bỏ chạy.

Vụt!

Hắn hóa thành một đạo lưu quang, ngay cả Phiên Thiên Ấn trước đó bị đâm vào Chung Sơn cũng không kịp bớt lo, chỉ muốn mau chóng thoát khỏi ma chưởng của Lâm Nguyên.

Nhưng Lâm Nguyên tự nhiên không thể để hắn cứ thế chạy thoát,

đột nhiên hắn liền thúc giục Quá Khứ Đại Đạo, ầm một tiếng, thiên địa đại biến, Quảng Thành Tử chỉ cảm giác mình bị một cỗ sức mạnh khủng bố bao phủ, chỉ trong nháy mắt, cảnh sắc xung quanh đại biến, lại xuất hiện trong một vùng hư không vô biên vô hạn.

Trong hư không, một tôn Đại Phật màu vàng đang tọa thiền, uy nghiêm thần thánh, mang theo một cỗ khí tức khủng bố dù đã trải qua trăm tỷ kiếp, vẫn bất hủ bất hoại.

"Quá Khứ Đại Đạo!" Quảng Thành Tử kinh hô, lập tức nhận ra, đây rõ ràng là Quá Khứ Đại Đạo mà Nhiên Đăng nắm giữ, kết quả giờ lại nằm trong tay Lâm Nguyên.

Ầm ầm!

Đôi mắt Đại Phật màu vàng đạm mạc, Quảng Thành Tử vừa xuất hiện trong vùng hư không này, liền bị một chưởng đánh tới.

Do Lâm Nguyên thi triển chiêu này, uy năng liền mạnh hơn Nhiên Đăng quá nhiều, vùng hư không này mãnh liệt chấn động, bàn tay lớn trong nháy mắt bành trướng, kim quang cuồn cuộn, che trời lấp đất, trực tiếp đè xuống đầu Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử gầm lên giận dữ, thúc giục toàn bộ tu vi, từng tầng quang mang tuôn trào, trước thân mình hóa thành từng vùng trời xanh, hình thành một loại phòng ngự đáng sợ.

Ầm!

Nhưng, khi bàn tay lớn màu vàng kia hạ xuống, từng tầng trời xanh đều vỡ nát.

Đối mặt với một kích này của Lâm Nguyên, Quảng Thành Tử căn bản không phải đối thủ, hoàn toàn bị nghiền ép.

Phải biết rằng, Lâm Nguyên sau khi đánh bại Nhiên Đăng, cũng không hề dừng bước, sau khi dung hợp Quá Khứ Đại Đạo, Lôi Chi

Đại Đạo và các Ma Thần Đại Đạo khác, tu vi liền đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên, thực lực lần nữa bạo tăng.

Chương 383

Trước đó hắn đã có thể miểu sát Nhiên Đăng Thập Nhất Trọng Thiên, mà thực lực của Quảng Thành Tử lại tương đương Nhiên Đăng, cho nên hiện tại hắn thậm chí không cần dùng đến thần thông khủng bố như "Nghịch Loạn", chỉ cần dùng chiêu thức bình thường, cũng đủ để oanh sát Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử dựa vào tu vi của mình, đến khiêu khích Lâm Nguyên, chỉ có thể nói là tự tìm cái chết.

Nếu hắn tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên hoặc đột phá đến Hỗn Độn Cảnh, còn có một chút khả năng tranh phong đối đầu với Lâm Nguyên.

Nhưng hắn hiện tại, trước mặt Lâm Nguyên, chỉ như kiến hôi.

Ầm!

Bàn tay vàng lớn tóm xuống, nguyên khí quanh thân Quảng Thành Tử đại bạo tạc, hoàn toàn không có sức chống cự, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng mãnh liệt, biết mình chắc chắn phải chết.

Nhưng, ngay lúc này, dị biến đột ngột xảy ra!

Ầm ầm!

Bên ngoài, một cỗ sức mạnh vô cùng lớn, đột nhiên oanh kích vào vùng hư không này, sức mạnh của nó quá mạnh, vùng hư không này cũng không chịu nổi, lập tức nổ tung.

Tiếp đó, một giọng nói truyền vào không gian này: "Vu Nguyên đại nhân, Quảng Thành Tử là môn nhân của Xiển Giáo ta, ngài trực tiếp hạ sát thủ, dường như không ổn lắm." Trong lúc nói chuyện, một cành dương liễu non xanh tinh oánh, như một sợi thần liên màu lục

hà, quang mang rực rỡ, nhanh chóng lan tràn trong hư không, đột phá từng tầng cản trở, lập tức quấn lấy Quảng Thành Tử, kéo hắn ra ngoài.

Bàn tay vàng lớn hạ xuống, lại bắt hụt.

Cảnh tượng này, khiến Vạn Mệnh Hoàng Miêu đại kinh thất sắc, nó cực kỳ hiểu rõ thực lực của Lâm Nguyên, biết sự khủng bố của hắn, càng biết Quá Khứ Đại Đạo trong tay hắn, uy lực kinh người đến mức nào.

Thế nhưng hiện tại, vùng hư không vô hạn được cấu thành từ Quá Khứ Đại Đạo, lại bị người ta một kích oanh nổ, sức mạnh như thế nào mới có thể làm được điều này?

Không thể tưởng tượng nổi!

Phi thường khó tin!

Trong nhất thời, lông mao Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều dựng ngược lên.

Lâm Nguyên đưa mắt nhìn quét, chỉ thấy trước mặt hắn, không biết từ khi nào, xuất hiện ba tôn sinh linh đáng sợ, đều bao phủ trong ức vạn thần huy, Phật quang mênh mông, Phạm âm hùng vĩ, tràn ngập giữa thiên địa.

Một đạo thân ảnh, mái tóc trên đầu, đặc biệt chải thành năm búi tóc, dường như có một ý nghĩa đặc biệt, trên tay càng cầm một thanh lợi kiếm, tản ra khí tức sắc bén vô cùng.

Thân hình hắn cao lớn uy mãnh, cho người ta cảm giác chiến lực vô song.

Một đạo thân ảnh khác, sau đầu có một vầng quang luân, phóng ra ức vạn hào quang, chậm rãi xoay chuyển, vô số phù hiệu trong đó lấp lánh nhảy múa, dường như từng giờ từng khắc, đều đang tiến hành

tính toán, suy diễn cực kỳ phức tạp.

Đôi mắt của người này sâu thẳm, cho người ta cảm giác tràn đầy trí tuệ.

Còn có một đạo thân ảnh, tay cầm một Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, trắng ngần tinh oánh, trong bình có cam lộ, tản ra hương thơm kinh người, khiến người ta ngửi xong, nguyên thần đều trở nên vô cùng thanh minh, tư duy rõ ràng, như muốn tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Trong bình, còn cắm một cành dương liễu xanh biếc, xanh đến mức dường như muốn nhỏ ra nước, tràn đầy sinh cơ vô tận.

Kẻ đã kéo Quảng Thành Tử đi, chính là đạo thân ảnh này.

Sau lưng hắn, có ức vạn hình tượng huyễn diệt, nhìn như một người, nhưng lại dường như có hàng trăm vạn hóa thân, trên mặt càng mang theo một tia bi mẫn.

Đáng sợ hơn nữa là, trên đỉnh đầu ba tôn thân ảnh, lại đều có ba sợi khí Hỗn Độn, tản ra một loại uy áp nặng nề vô cùng, khiến người ta nguyên thần cũng phải run rẩy.

"Cái... cái này..." Giọng Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều run rẩy, trong mắt mèo lộ ra thần sắc kinh hoàng, "Ba đạo khí Hỗn Độn, đây là dị tượng chỉ khi tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên mới có!

Chín là cực hạn, mười hai là viên mãn!

Dù là trong thế giới Hỗn Độn, tồn tại có thể tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên viên mãn, cũng là thiên kiêu trong thiên kiêu, tương lai tiền đồ vô lượng!

Rất có khả năng sánh ngang với Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia!

Hiện tại lại cùng lúc xuất hiện ba tôn!

Đáng sợ, quá đáng sợ rồi!" Trong mắt đẹp của Hậu Thổ, lướt qua một tia sắc bén, lập tức nhận ra thân phận của ba tôn thân ảnh đáng sợ này: "Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân!" Ba người này, đều là thành viên của Thập Nhị Kim Tiên Xiển Giáo, là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không ngờ, lại cùng lúc đột phá vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.

Không trách vừa rồi lại có thể phá vỡ vùng hư không vô hạn của Lâm Nguyên, cũng chỉ có sinh linh cảnh giới này, mới có thể làm được điều đó.

Trong nháy mắt, sắc mặt Hậu Thổ đều có chút ngưng trọng, ba tôn cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, thực lực sẽ mạnh đến mức nào?

Lâm Nguyên cũng có chút bất ngờ, không ngờ dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thật sự xuất hiện sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.

Ba tồn tại khủng bố này, hắn cũng biết một hai, cũng được coi là nhân vật cực kỳ nổi danh trong Hồng Hoang.

Trong dòng thời gian nguyên bản, ba tôn sinh linh đáng sợ này, sau Phong Thần Đại Chiến, sẽ quy y Phật Môn, hóa thành Văn Thù Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát.

Cùng với một tôn Địa Tạng Bồ Tát khác, sẽ trở thành "Tứ Đại Bồ Tát" trong Phật Môn, vị cao quyền trọng, để lại vô số truyền thuyết trên thế gian.

"Ba vị sư huynh, tốt quá rồi, các huynh lại đến!

Mau giúp ta trấn áp Vu Nguyên này đi!" Quảng Thành Tử sau khi được cứu ra, liền kích động kêu lớn.

Khoảnh khắc này, hắn có cảm giác sống sót sau tai nạn, nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, liền một trận sợ hãi tột độ, chỉ cần sơ suất một chút, sẽ thân tử đạo tiêu, cũng vì thế mà sinh ra một loại phẫn hận cực kỳ mãnh liệt đối với Lâm Nguyên, hận không thể Lâm Nguyên chết ngay lập tức.

Kỳ thực, trong Thập Nhị Kim Tiên Xiển Giáo, Quảng Thành Tử xếp hạng cao hơn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, nhưng giờ khắc này tu vi của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và ba người kia đã vượt qua Quảng Thành Tử, hiện nay Hồng Hoang, lấy thực lực làm tôn, Quảng Thành Tử tự nhiên cũng đổi cách xưng hô.

"Chuyện này không vội, việc khẩn cấp hiện tại của chúng ta, là phải tiến vào Chung Sơn này, triệt để nắm giữ Bản Nguyên Thánh Địa này trong tay." Từ Hàng Đạo Nhân cười cười, nói.

Hắn tay cầm Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, nhìn về phía Lâm Nguyên, trên mặt vẫn mang theo nụ cười bi mẫn, nói: "Vu Nguyên đại nhân, ngài nếu cũng có ý định với Chung Sơn này, nhất định phải đi vào, chúng ta cũng không thể ngăn cản.

Chỉ có điều đến lúc đó gặp mặt, nói không chừng sẽ phải phân cao thấp một phen.

Ngài sẽ không phải đối thủ của chúng ta, cho nên ta khuyên ngài vẫn nên rời khỏi nơi này đi." Hắn dừng lại một chút, nụ cười ôn hòa nói: "Để tránh mất mạng của mình." "Hừ." Lâm Nguyên còn chưa nói gì, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn liền hừ lạnh một tiếng, nói: "Từ Hàng, ngươi sau khi dung hợp Ma Thần Đại Đạo bản nguyên kia, càng ngày càng giống một ngụy quân tử rồi, nói chuyện luôn khiến người ta buồn nôn." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn thân hình cao lớn uy mãnh, tay cầm lợi kiếm, giờ khắc này trong mắt hiện lên hàn

quang, lạnh lùng nói: "Vu Nguyên, hiện tại chúng ta không chuẩn bị giao thủ với ngươi, bởi vì ngươi cũng coi như có vài phần thực lực, chiến đấu với ngươi sẽ tốn thời gian.

Nhưng nếu ngươi muốn tiến vào Chung Sơn, tình huống sẽ khác, một khi phát hiện ngươi có uy hiếp, ta sẽ dốc hết mọi sức mạnh tru sát ngươi!

Bất luận chiến lực ngươi như thế nào, cũng không thể là đối thủ của ba tôn Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn, cho nên muốn bảo toàn cái mạng nhỏ của mình, thì mau chóng cút đi!" Sau đầu Phổ Hiền Chân Nhân, quang luân trí tuệ xoay chuyển, đôi mắt u thâm, cũng không biết đang nghĩ gì, không hề mở miệng.

Quảng Thành Tử nghe thấy lời này, trong lòng có chút thất vọng, nhưng lại biết Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm hạ lệnh chết, nhất định phải đoạt được Chung Sơn.

Mà trong Chung Sơn kia, còn có những cao thủ khác, nếu ở bên ngoài dây dưa, nói không chừng sẽ bỏ lỡ chiến cơ, cho nên nếu không cần thiết, Văn Thù và bọn họ sẽ không ra tay.

Đương nhiên, nếu Lâm Nguyên đầu óc có vấn đề, nhất định muốn ngăn cản bọn họ, thì chuyện đó lại khác, Quảng Thành Tử thầm nghĩ trong lòng.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghe Từ Hàng Đạo Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đều trực tiếp bảo Lâm Nguyên cút đi, lời lẽ vô cùng bất khách khí, trong lòng tức thì đại nộ.

Luận đấu khẩu, Vạn Mệnh Hoàng Miêu tự nhận cả đời không thua kém ai, liền cười lạnh nói: "Ha ha, cuồng cái gì mà cuồng, các ngươi có lợi hại đến mấy, có thể sánh được với Hỗn Độn Ma Thần sao?

Ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng không làm gì được chủ nhân của ta, các ngươi lại làm sao là đối thủ của chủ nhân ta?

Chẳng qua chỉ là vài kẻ có chút vận khí nhỏ, sau khi dung hợp Ma Thần Đại Đạo bản nguyên, mượn Bản Nguyên Thánh Địa cưỡng ép đề thăng đến Thập Nhị Trọng Thiên mà thôi, các ngươi lại làm sao dám so sánh với chủ nhân ta, loại cường giả chân chính từng bước chiến đấu sống chết từ trong đao sơn hỏa hải mà đi ra?

Kẻ nên cút là các ngươi, nếu không lát nữa gặp trong Chung Sơn, sẽ cướp hết Ma Thần Đại Đạo bản nguyên của các ngươi!" "Mèo từ đâu ra vậy?!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Từ Hàng Đạo Nhân đều tức điên lên, đoạn lời nói liên tu bất tận của Vạn Mệnh Hoàng Miêu khiến bọn họ không có cơ hội đáp trả.

Chương 384

"Thôi được rồi, tranh cãi bằng lời nói không có ý nghĩa gì, đừng lãng phí thời gian ở đây nữa, chúng ta nên đi vào rồi." Đột nhiên, Phổ Hiền Chân Nhân, người vẫn luôn im lặng, mở miệng.

Ánh mắt hắn u tối, sau đầu quang luân trí tuệ tuôn trào vô số đại đạo phù hiệu, chỉ liếc Lâm Nguyên một cái, liền bước một bước, tiến vào Chung Sơn.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Từ Hàng Đạo Nhân hiển nhiên đều rất tin phục quyết định của Phổ Hiền Chân Nhân, thấy hắn đi vào, ánh mắt chợt lóe lên, cũng không nói gì thêm, mang theo Quảng Thành Tử, cùng nhau lướt vào Chung Sơn.

Lâm Nguyên không ngăn cản, dù sao đây là ba tôn Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn, thật sự muốn chiến đấu, ai thắng ai thua, còn chưa thể nói chắc.

Chưa đoạt được Bản Nguyên Thánh Địa này, đã sớm giao chiến với mấy tôn cao thủ đỉnh cấp này, được không bù mất, rất có khả năng khiến người khác ngồi không hưởng lợi.

"Xem ra, cục diện bên trong Chung Sơn rất phức tạp rồi, nhất định không chỉ có thế lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn này, khẳng định còn có cường giả khác đến." Lâm Nguyên nói.

Từ Nhiên Đăng, hắn đã biết cách đoạt lấy Bản Nguyên Thánh Địa.

Trong mỗi Bản Nguyên Thánh Địa, đều sẽ sinh ra một đạo Bản Nguyên Ấn Ký, đoạt được đạo Bản Nguyên Ấn Ký đó, luyện hóa nó, liền có thể triệt để nắm giữ Thánh Địa này!

Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là đã đánh giết tất cả đối thủ, cướp

được Bản Nguyên Ấn Ký kia, mới triệt để nắm giữ Côn Luân Sơn, từ đó đột phá Hỗn Độn Cảnh, thanh vân trực thượng, dũng mãnh tinh tiến.

Mà muốn có được Bản Nguyên Ấn Ký, thì cần phải cướp đủ Bản Nguyên Thần Vật.

Bản Nguyên Thần Vật này giống như một chiếc chìa khóa, khi Bản Nguyên Thần Vật trong tay đạt đến yêu cầu, liền sẽ cùng nơi Bản Nguyên Ấn Ký tồn tại, sản sinh một loại liên hệ, chỉ dẫn người ta tiến đến.

Bản Nguyên Ấn Ký ẩn giấu cực sâu, nếu không có đủ Bản Nguyên Thần Vật, bất kể dùng cách nào, cũng rất khó cảm nhận được vị trí của nó.

Vì cơ chế như vậy, các cường giả tiến vào Chung Sơn, giữa họ chắc chắn sẽ xảy ra chém giết cực kỳ kịch liệt, đến lúc đó Chung Sơn khẳng định sẽ trở thành một cối xay thịt, không biết bao nhiêu chí cường giả sẽ chết tại đây.

"Chúng ta cũng đi vào thôi." Lâm Nguyên mở miệng, dẫn theo Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu, tiến vào Chung Sơn.

Chung Sơn nói là một ngọn núi, kỳ thực là một dãy núi cực kỳ rộng lớn, cũng giống như Thương Mang Sơn Mạch, chia làm hai khu vực ngoại vi và hạch tâm.

Muốn đoạt lấy càng nhiều Bản Nguyên Thần Vật, tự nhiên là phải đi đến Hạch Tâm Chi Địa.

Bọn họ không ở ngoại vi dây dưa, trực tiếp tiến về phía Hạch Tâm Chi Địa, rất nhanh đã đến nơi, phóng tầm mắt nhìn ra, vạn ngọn núi song song, đều hùng vĩ vô biên, tráng lệ đến cực hạn, sừng sững trong vũ trụ, tràn ngập một loại khí tức thần thoại.

Đặc biệt là, Bản Nguyên chi lực nồng đậm đến cực điểm, hóa thành một biển mây, nhấn chìm dãy núi rộng lớn này, sừng sững trên cao thiên, nhìn về phía trước, liền có thể thấy, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, biển mây cuộn trào, vô cùng trắng muốt, từng ngọn núi nhọn sừng sững giữa biển mây, như từng hòn đảo.

Biển mây vô hạn, trời xanh vô tận.

Từng đạo khí tức cường đại, cuộn trào trong vùng địa vực này, thỉnh thoảng lại có dao động chiến đấu đáng sợ bùng phát, vùng Hạch Tâm Địa Vực này hiển nhiên đã rơi vào bầu không khí cuồng bạo.

"Vậy tiếp theo chúng ta nên tìm kiếm những Bản Nguyên Thần Vật kia bằng cách nào?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu hỏi.

Vùng Hạch Tâm Chi Địa này quá rộng lớn, Bản Nguyên Thần Vật xuất hiện giữa vạn ngọn núi này, rất khó tìm kiếm, chỉ có thể dựa vào công phu mài nước, từ từ mà phát hiện.

Nhưng nếu thật sự làm như vậy, muốn thu thập đủ Bản Nguyên Thần Vật, để cảm ứng vị trí Bản Nguyên Ấn Ký, thì không biết phải đợi đến hầu niên mã nguyệt mới xong.

"Cách tốt nhất, vẫn là lẳng lặng chờ đợi, đợi đến khi những cuộc chém giết đó dừng lại, chúng ta sẽ đi cướp Bản Nguyên Thần Vật trên người những kẻ sống sót." Hậu Thổ đề nghị một cách làm khá táo bạo.

Cuộc đại chiến chém giết đến cuối cùng, những Bản Nguyên Thần Vật đó khẳng định sẽ tập trung vào số ít kẻ sống sót, đến lúc đó lại đi cướp đoạt, tự nhiên sẽ được việc gấp đôi.

"Không cần phiền phức như vậy." Lâm Nguyên lại chỉ cười một tiếng.

Hắn lại nắm giữ sự tồn tại của Nguyên Kinh, Nguyên Kinh là một

pháp môn uyên bác tinh thâm giải thích sự biến hóa của nguyên khí giữa thiên địa, là thứ hắn có được từ chỗ Vạn Mệnh Hoàng Miêu.

Đến Hạch Tâm Chi Địa này, vừa hay có thể dùng Nguyên Kinh để cảm ứng vị trí của những Bản Nguyên Thần Vật kia.

Ầm!

Hắn hai tay kết ấn, ấn xuống hư không, một cỗ dao động khủng bố đột nhiên bùng phát, càn quét vùng thiên địa này, biển mây vì thế mà cuộn trào sóng dữ ngút trời.

Ong!

Sức mạnh vô cùng tuôn ra, chìm vào núi sông đại địa phía dưới, nhanh chóng lan tràn về phía xa, trong thời gian ngắn, đã bao phủ toàn bộ vùng Hạch Tâm Chi Địa.

"Trận khởi!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng, hai tay giơ lên.

Ầm ầm!

Toàn bộ vùng Hạch Tâm Chi Địa, vạn ngọn núi cùng chấn động!

Mỗi một ngọn núi lớn, đều đồng thời phát sáng, quang huy chói mắt.

Dưới lòng đại địa, tiếng ầm ầm vang dội ngút trời, từng trận quang mang xông thẳng lên cao, từng đạo dòng chảy địa mạch hùng vĩ mênh mông chấn động, hiện ra mạch lạc của nó.

Núi lớn, địa mạch cùng chấn động, dựa theo hình thái địa lý tự nhiên mà diễn sinh ra, trực tiếp cấu tạo thành một trận pháp rộng lớn vô biên khó tưởng tượng.

Trận pháp vĩ đại, vừa ngưng tụ thành hình, liền phát ra từng trận ầm ầm, bay lên không trung, từ bên ngoài nhìn vào, là hình dạng một bức đồ hình sơn hà địa lý, giống như Sơn Hà Xã Tắc Đồ chí bảo của

Nữ Oa, trong đó có tinh hà nhật nguyệt, núi cao sông lớn, cây cỏ côn trùng cá, vô tận sinh linh.

Nguyên khí lưu chuyển trong đó, rực rỡ sinh huy, như từng con sông ánh sáng đang chảy xiết.

Cảnh tượng này, trực tiếp chấn động toàn bộ Hạch Tâm Chi Địa.

Tất cả sinh linh bên trong đều kinh hãi, hoảng sợ nhìn trận pháp khổng lồ bao trùm toàn bộ Hạch Tâm Chi Địa trên cao thiên, trong mắt lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

"Đây là cái gì?

Ai đã bố trí trận pháp khổng lồ như vậy?

Đây là muốn làm gì?

Muốn tóm gọn tất cả cường giả ở Hạch Tâm Chi Địa này sao?" "Trận pháp thật đáng sợ, quần sơn, địa mạch, Bản Nguyên chi khí, tất cả sức mạnh của vùng Hạch Tâm Chi Địa này, lại đều bị đạo trận pháp này điều động!" "Quá khủng bố rồi, người này nếu dùng đạo trận pháp này để đối địch, chúng ta ai là đối thủ?

Nhất định phải tìm ra hắn, trước tiên loại bỏ mối uy hiếp lớn nhất này!" "..." Sau khi kinh hãi đến cực điểm, trong lòng tất cả sinh linh đều dâng lên sát ý cực kỳ mãnh liệt.

Từng đạo khí tức khủng bố bùng phát, xông thẳng lên cao, xé rách cả vùng biển mây kia.

Bọn họ sát khí đằng đằng, đồng thời ra tay công kích trận pháp kia.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân và những người khác, sắc mặt càng khó coi.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn tức giận nói: "Đây nhất định là Vu Nguyên đang giở trò quỷ!

Không ngờ hắn lại nắm giữ thủ đoạn quỷ dị như vậy!

Toàn bộ Bản Nguyên chi khí của vùng Hạch Tâm Chi Địa đều bị hắn lợi dụng rồi!" Sau đầu Phổ Hiền Chân Nhân quang luân trí tuệ đại thịnh, vô số đại đạo phù văn trong đó nhanh chóng lấp lánh, qua rất lâu, mới dừng lại, mà Phổ Hiền Chân Nhân cũng theo đó mở miệng, chỉ bình tĩnh nói mấy chữ: "Không cần lo lắng." "Hử?" Mấy người nghe vậy, đều nhìn về phía hắn.

Phổ Hiền Chân Nhân giải thích: "Bản Nguyên Thánh Địa hùng vĩ đến mức nào?

Là Thần Dị Chi Địa đỉnh cấp nhất xuất hiện sau dị biến thiên địa Hồng Hoang.

Dù Sư tôn đột phá đến Hỗn Độn Cảnh Đệ Tam Trọng, cũng không dám nói có thể nắm giữ toàn bộ Thánh Địa, sức mạnh của nó quá cường thịnh!

Nếu người này thật sự có thể dựa vào đạo trận pháp này, liền thao túng toàn bộ sức mạnh của Bản Nguyên Thánh Địa, chúng ta một chút hy vọng cũng không có, căn bản không thể là đối thủ của hắn, hắn chỉ cần một ý niệm, đã có thể dễ dàng tru sát chúng ta!

Đáng tiếc, hắn không làm được, hắn chỉ có thể vận dụng Bản Nguyên chi khí ở tầng nông nhất của Bản Nguyên Chi Địa, mà những Bản Nguyên chi khí màu vàng ở tầng thứ cao hơn, đạo trận pháp này của hắn căn bản không thể điều động, các ngươi xem." Nói rồi, Phổ Hiền Chân Nhân liền chỉ về phía trước.

Chương 385

Mọi người thuận theo hướng hắn chỉ nhìn qua, liền thấy ở một chỗ trong Hạch Tâm Chi Địa này, có từng sợi từng sợi Bản Nguyên chi khí màu vàng bốc lên.

Khi Bản Nguyên chi khí màu vàng kia xuất hiện, sức mạnh trận pháp vận chuyển, dường như cũng muốn đưa cỗ sức mạnh này vào sự khống chế của nó.

Nhưng giống như cố gắng dùng lưới đánh cá thông thường để bắt một con cá mập hung mãnh vậy, mấy sợi Bản Nguyên chi khí màu vàng này chỉ đột nhiên giãy dụa một cái, trận pháp kia liền có vài chỗ bị hư hại, xuất hiện một chút kẽ hở.

Mà cảnh tượng tương tự, từng giờ từng khắc, đều đang xảy ra.

Đạo trận pháp đáng sợ này, lúc mới bắt đầu tuy còn rất vĩ đại, nhưng lại không duy trì được bao lâu, liền đã trở nên ngàn vết trăm lỗ, uy năng cũng giảm xuống.

"Trận pháp mất hiệu lực rồi!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và mấy người vừa kinh vừa mừng.

"Chúng ta tiếp tục đi tìm Bản Nguyên Thần Vật thôi, đi đến những nơi có nhiều Bản Nguyên chi khí màu vàng hơn, những nơi như vậy, càng dễ dàng thai nghén ra Bản Nguyên Thần Vật đỉnh cấp." Phổ Hiền Chân Nhân mở miệng.

Bản Nguyên Đại Đạo Ma Thần mà hắn dung hợp, có liên quan đến trí tuệ, hiện tại đã trở thành bộ óc của đoàn người này, tùy thời tùy chỗ bày mưu tính kế, mấy người đều vô cùng tin phục.

"Được." Cả đoàn đều gật đầu, tiếp tục lướt vào sâu hơn trong

Hạch Tâm Chi Địa.

Mà ở một bên khác, Hậu Thổ nhìn thấy đại trận hư hại, trên dung nhan tuyệt thế lộ ra một tia lo lắng, nói: "Đại trận hư hại rồi, làm sao bây giờ?" "Hậu Thổ đại nhân không cần lo lắng." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng cười giải thích, "Trận pháp Nguyên Thuật này, không phải dùng để đối địch, mà là dùng để tìm kiếm vị trí Bản Nguyên Thần Vật, dù có hư hại, cũng không có bất kỳ quan hệ nào." Vạn Mệnh Hoàng Miêu rất có nhãn lực, phát hiện thiên phú của Hậu Thổ phi phàm, hơn nữa Lâm Nguyên đối đãi Hậu Thổ cũng vô cùng coi trọng, vì vậy khi ở cùng Hậu Thổ, luôn luôn rất cung kính.

Nó cũng tu hành Nguyên Thuật, tuy không có cảnh giới cao thâm như Lâm Nguyên, nhưng cũng có thể nhìn ra một vài điều huyền diệu.

"Thì ra là vậy." Hậu Thổ gật đầu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Vụt!

Mà lúc này, đạo trận pháp khổng lồ vô biên, bao trùm toàn bộ Hạch Tâm Chi Địa, dưới sự thao túng của Lâm Nguyên, lập tức thu nhỏ lại, đường kính chỉ còn vạn trượng.

Sau đó, trong đại trận, từng điểm sáng đột nhiên bật lên, có chỗ điểm sáng thưa thớt, có chỗ điểm sáng lại cực kỳ dày đặc.

Thậm chí, còn có những nơi, điểm sáng cực kỳ rực rỡ, như một mặt trời nhỏ, chói mắt rực rỡ.

"Đây chính là nơi Bản Nguyên Thần Vật tụ tập." Lâm Nguyên cười nói: "Có vật này chỉ dẫn, tiếp theo chúng ta tìm kiếm Bản Nguyên Thần Vật, sẽ vô cùng nhẹ nhàng, không cần phải như ruồi không đầu mà đâm loạn." "Chủ nhân uy vũ!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng nịnh bợ.

Khóe miệng Hậu Thổ cũng lộ ra một tia tươi cười.

Nàng tò mò hỏi: "Những điểm sáng cực kỳ rực rỡ kia, đại biểu cho điều gì?" Lâm Nguyên nói: "Chắc hẳn là một số Bản Nguyên Thần Vật cực kỳ cường đại, giống như Bàn Cổ Chi Tâm trong Thương Mang Sơn Mạch trước đây." Thông qua Thiên Đạo Ấn Ký, dù cách vô tận núi sông, Vu Tộc chúng nhân cũng có thể liên hệ thông suốt, Lâm Nguyên tự nhiên đã chia sẻ những chuyện xảy ra ở Thương Mang Sơn Mạch trước đây cho các Vu Tộc khác.

Vì vậy, Hậu Thổ cũng biết chuyện Lâm Nguyên đã dung hợp Bàn Cổ Chi Tâm ở Thương Mang Sơn Mạch.

Bàn Cổ Chi Tâm kia cực kỳ nghịch thiên, sau khi Lâm Nguyên dung hợp, trực tiếp từ Hỗn Nguyên Cảnh Lục Trọng Thiên đột phá vào Thất Trọng Thiên, vốn dĩ chỉ có thể đánh hòa với Kiếm Thảo, Thạch Nhân, sau khi đột phá, một chưởng đè xuống, liền dễ dàng tiêu diệt chúng, thực lực có thể nói là bạo tăng một đoạn lớn.

Hậu Thổ vừa nghe, mắt đẹp không khỏi sáng lên, Bản Nguyên Thần Vật sánh ngang với Bàn Cổ Chi Tâm, nếu có được thứ này, tuyệt đối có vô cùng lợi ích.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng kích động lên, kêu lên: "Vậy còn chờ gì nữa, chủ nhân, chúng ta mau chóng xuất phát thôi." Hạch Tâm Chi Địa của Chung Sơn vô cùng rộng lớn, một mắt nhìn không thấy điểm cuối, vạn ngọn núi sừng sững, biển mây cuộn trào, Bản Nguyên chi khí hóa thành từng đoàn phong bạo, gào thét giữa thiên địa.

Trên những ngọn núi lớn, còn có những cây cổ thụ vươn mình lên trời, tán cây xanh đậm, che trời lấp đất, lại có từng sợi dây leo màu xanh biếc thô dài kinh người, quấn quanh quần sơn.

Các loại thiên tài địa bảo vô số kể, bám rễ giữa vách đá cao, bên biển mây, trong thung lũng u tối, bên thác nước, lưu chuyển từng điểm thần huy, tráng lệ động lòng người.

Ngoài ra, thứ hấp dẫn nhất tự nhiên là từng kiện Bản Nguyên Thần Vật, có đủ loại hình thái, có cái là một con thuyền nhỏ lướt trên biển mây, có cái là một cỗ quan tài đen kịt quỷ dị treo ngược trên vách đá, có cái là khối thịt đỏ tươi trôi nổi bất định trong hồ bích sơn... hoặc là thần thánh, hoặc là quỷ dị, hoặc là âm tà, đơn giản là khiến người ta không tìm ra quy luật nào, nhưng điểm chung duy nhất là mỗi Bản Nguyên Thần Vật đều dị thường cường đại, uy lực kinh người.

Đặc biệt là một số Bản Nguyên Thần Vật hóa thành hình thái đỉnh lớn, lò đan, bảo tháp, chuông lớn, trống lớn...

đều sở hữu uy năng cái thế, chí ít cũng đủ để sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Đối mặt với tất cả những điều này, tất cả sinh linh ở Hạch Tâm Chi Địa đều vô cùng điên cuồng, một khi phát hiện, liều chết cũng phải tranh giành, vì thế mà xảy ra từng trận tranh đấu đổ máu.

Nhưng Lâm Nguyên, Hậu Thổ, Vạn Mệnh Hoàng Miêu, lại không thèm liếc nhìn những thứ đó, mà nhanh chóng hướng về phía nơi Bản Nguyên Thần Vật đỉnh cấp tồn tại.

Bản Nguyên Thần Vật đỉnh cấp ở Hạch Tâm Chi Địa không nhiều, nếu chậm trễ, nói không chừng sẽ bị sinh linh khác cướp mất, cần phải nắm chặt thời gian.

Trên đường đi cũng không gặp trở ngại gì, dù có gặp một số sinh linh đang tranh giành Bản Nguyên Thần Vật, nhưng những sinh linh đó cảm nhận được khí tức cường đại từ quanh thân Lâm Nguyên phát ra, lại phát hiện Lâm Nguyên không có ý định tranh giành Bản Nguyên Thần Vật với bọn họ, liền đều không ngăn cản, vì vậy một đường vô cùng thuận lợi.

Chỉ trong vòng một khắc đồng hồ, bọn họ đã đến một sơn cốc rộng lớn.

Sơn cốc này vô cùng rộng lớn, mọc đầy các loại thực vật, xanh tốt um tùm, vô cùng tươi tốt, còn có một số cây cối kết hoa, nở rộ, hoặc đỏ tươi, hoặc vàng non, hoặc trắng tuyết, các loại hoa với đủ màu sắc đan xen vào nhau, như một bức tranh tuyệt đẹp, cực kỳ bắt mắt.

Ở cuối sơn cốc này, lại là một hang đá, từng sợi từng sợi Bản Nguyên chi khí màu vàng, đang tuôn ra từ hang đá này, sau đó lại không tản đi, mà lượn lờ trên không trung của sơn cốc này.

Dần dà, hiện tại trên không trung của sơn cốc kỳ dị này, lại đã có một biển mây vàng, kim quang mênh mông, chiếu rọi toàn bộ sơn cốc rực rỡ vàng óng.

Ngoài ra, sơn cốc này, lại vô cùng yên tĩnh.

Hậu Thổ cảm thấy kỳ lạ, nói: "Bản Nguyên chi khí màu vàng là tài nguyên quý giá nhất của Hạch Tâm Chi Địa, một khi xuất hiện, các sinh linh khác sẽ liều mạng tranh đoạt, nhưng vì sao lại không có sinh linh nào tiến vào sơn cốc này, để mặc những Bản Nguyên chi khí màu vàng này lượn lờ ở đây?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu cũng cảm thấy khó hiểu, "Điều này quá kỳ lạ, nhìn từ đâu cũng không bình thường.

Hơn nữa, sơn cốc này quá yên tĩnh!

Hạch Tâm Chi Địa có rất nhiều hung thú ma cầm, những nơi chúng ta đi qua trước đó, đều vô cùng náo nhiệt, thỉnh thoảng lại có một trận tranh đấu, nhưng ở đây trừ một số thực vật ra, hình như không có một sinh linh nào." Lâm Nguyên liếc nhìn sơn cốc này một cái, khóe miệng lộ ra một tia tươi cười, "Xem ra, đây hẳn là lãnh địa của một kẻ nào đó." "Cái gì?" Hậu Thổ, Vạn Mệnh Hoàng Miêu đồng thời kinh hãi.

Ngay sau đó lại nhanh chóng hiểu ra.

Nếu trong sơn cốc này, có một sinh linh vô cùng cường đại chiếm

giữ, đích xác có thể biến nơi này thành địa bàn của mình, các sinh linh khác đều không dám mạo phạm.

"Nhưng, không hẳn vậy chứ." Rất nhanh, Vạn Mệnh Hoàng Miêu nghi hoặc nói: "Nơi đây là Hạch Tâm Chi Địa, cường giả quá nhiều, những hung thú ma cầm kia tắm mình trong Bản Nguyên chi khí màu vàng, cảnh giới của chúng đều rất nghịch thiên, hơn nữa số lượng của chúng cũng vô cùng khủng bố.

Tồn tại như thế nào, thực lực có thể mạnh đến mức đó, trấn nhiếp khiến những hung thú ma cầm kia đều không dám đến gần?" Hậu Thổ cũng gật đầu.

Bọn họ đi dọc đường này, cũng coi như đã được chứng kiến rất nhiều tình huống ở Hạch Tâm Chi Địa này.

Số lượng sinh linh cường đại bên trong, có thể nói là phi thường khó tin.

Những hung thú, ma cầm kia, có không ít đã đột phá đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, sánh ngang với Hậu Thổ, hơn nữa còn chưa dung hợp Ma Thần Đại Đạo bản nguyên, chỉ đơn thuần dựa vào Bản Nguyên chi khí màu vàng của Hạch Tâm Chi Địa này.

Lại còn có một số tồn tại đáng sợ, lại giống như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những cường giả Xiển Giáo kia, bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, đạt đến cảnh giới Đại Viên Mãn, đỉnh đầu ba sợi khí Hỗn Độn lóe lên, dường như khắc tiếp theo đã có thể bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Hơn nữa, số lượng của chúng còn không ít.

Với những tồn tại khủng bố này, trong vùng Hạch Tâm Chi Địa này, e rằng không có sinh linh nào, có thể đơn độc chiếm cứ một phúc địa tài nguyên phong phú đến vậy.

“Điều này rất dễ giải thích, có lẽ chiếm cứ nơi này, không chỉ là một kẻ nào đó, mà là mấy kẻ mạnh liên thủ.” Lâm Nguyên cười nói.

Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu đều giật mình.

Nếu suy đoán này là thật, vậy thì quá đáng sợ, mấy kẻ mạnh liên hợp lại, phong tỏa sơn cốc này, bọn họ tiến vào đây, khẳng định sẽ xảy ra xung đột với chúng, đến lúc đó ai thắng ai thua, thật sự khó nói chắc.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu đưa mắt nhìn quét sơn cốc này, sơn cốc vẫn yên tĩnh, xanh tốt um tùm, cành lá sum suê, các sắc hoa vô cùng rực rỡ, biển mây vàng trên đỉnh đầu cũng huy hoàng rực rỡ, nhưng nó lại cảm giác được một cỗ hàn ý, như có tồn tại đáng sợ nào đó trong bóng tối, đang lạnh lùng rình rập nó.

“Mẹ nó Hỗn Độn Ma Thần, cũng khá đáng sợ đấy!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu sợ hãi nói.

“Không sao, cứ đi xem cái hang đá kia trước.” Lâm Nguyên lại không để ý, nghệ cao người lớn mật, bước lớn đi về phía trước, rẽ từng tầng cây cổ thụ và dây leo rậm rạp, đạp trên mặt đất dày mềm do lá rụng tích tụ mà thành, đi về phía hang đá kia.

Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu vội vàng theo sau Lâm Nguyên.

Chương 386

Ầm!

Đột nhiên, ngay lúc bọn họ sắp đi đến trước hang đá u thâm kia, một cỗ dao động khủng bố bùng phát, tất cả thực vật trong toàn bộ sơn cốc, đều đồng loạt điên cuồng vũ động lên.

Ầm ầm!

Một cây cổ thụ lay động cành lá, lại bứt rễ mà lên, hóa thành một người cây khổng lồ cao tới mười trượng, một khuôn mặt vặn vẹo xuất hiện trên thân cây lớn, hiện ra thần sắc cuồng nộ, vung cành cây to lớn của mình, như vung mấy ngàn cánh tay, đột nhiên oanh kích về phía Lâm Nguyên.

Toàn bộ cây cổ thụ đều phát sáng, mang theo màu vàng nhạt, tản ra dao động sức mạnh kinh người.

Nhìn sức mạnh của nó, chí ít cũng sánh ngang với tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên.

Cành cây to lớn như roi dài, phá không mà đến, hư không đều sụp đổ, sát cơ thấu xương, khiến người ta nguyên thần đều một trận kịch thống.

Mà đây chỉ là khởi đầu!

Ầm ầm ầm ầm!!!

Vùng địa vực này bùng phát kim quang ngút trời, tất cả thực vật đồng loạt bạo động, từng cây cổ thụ bứt rễ mà lên, từng sợi dây leo thô dài cuồng vũ như rồng cuốn, vung vãi dao động sức mạnh đáng sợ, đan xen vào nhau, hình thành một Thiên La Địa Võng, bao phủ Lâm Nguyên và đoàn người, sát khí càn quét Thương Mang Vân Sơn!

“Những thực vật này rốt cuộc có lai lịch gì, quá đáng sợ rồi, tùy tiện một cây cổ thụ hay dây leo thô dài đều sở hữu sức mạnh chí ít Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên, thế này còn đánh thế nào?!” Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi kêu lớn.

Cảnh tượng này đích xác đáng sợ đến cực điểm, sơn cốc này rộng lớn vô biên, phóng tầm mắt nhìn ra rừng cây trùng điệp như một đại dương, trong đó thực vật e rằng có tới ức vạn cây.

Hiện tại những thực vật công kích Lâm Nguyên và bọn họ, mỗi cây đều có sức mạnh sánh ngang Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên cuồn cuộn tuôn ra, đánh nổ hư không, như một đội quân do cường giả Thập Trọng Thiên tạo thành, ai có thể là đối thủ?

Vạn Mệnh Hoàng Miêu chỉ là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, dưới loại uy áp đó đã không chịu nổi, nếu chính diện cứng đối cứng, e rằng không kiên trì nổi mười chiêu.

Hậu Thổ khá hơn một chút, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể cùng lúc giao chiến với ba cây cổ thụ, nhiều hơn thì không chống đỡ nổi, mà hiện tại những cổ thụ và dây leo thô dài tấn công bọn họ có đến hàng vạn!

“Các ngươi đều vào thế giới nội thể của ta!” Lâm Nguyên quát lớn một tiếng, ầm một tiếng, một cây Thế Giới Thụ khổng lồ sừng sững xuyên mây hiện ra, bùng phát một cỗ hấp lực, hút Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu vào trong đó.

Hắn đưa mắt nhìn quét, trong lòng cũng rất kinh hãi, trận thế này quá kinh người, đơn giản là có chút kinh hoàng, hàng vạn cường giả Thập Trọng Thiên, dù là hắn cũng không thể là đối thủ.

“Chung Sơn tuy là Bản Nguyên Thánh Địa, thai nghén ra vô số cường giả, nhưng cũng không thể tạo ra một nơi khủng bố như vậy, trong đó nhất định có vấn đề.” Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên hàn

quang.

Chỉ có điều, tuy có suy nghĩ này, nhưng hiện tại hàng vạn cổ thụ và dây leo thô dài đã công kích đến, căn bản không kịp suy nghĩ nguyên do phía sau.

Ầm!

Lâm Nguyên tế ra ba kiện Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo, Luân Hồi Bàn bành trướng, lơ lửng trên đỉnh đầu Lâm Nguyên, ầm ầm chuyển động, mỗi lần chuyển động, đều có một cỗ sức mạnh hủy diệt bùng phát ra, va chạm với cổ thụ và dây leo thô dài kia, oanh nát từng sợi dây leo cành cây như roi dài.

Hoàng Tuyền Kỳ thăng không, mặt cờ màu vàng cam triển khai, tung bay phần phật trên cao thiên, một con sông Hoàng Tuyền dài từ đó cuồn cuộn tuôn ra, như nước đại hà từ trên trời đổ xuống, cuồn cuộn chảy về phía trước, nhấn chìm từng cây cổ thụ và dây leo, dưới sự ngâm mình của nước sông, những thực vật này lập tức bị rút cạn sinh mệnh lực, khô héo đi, cuối cùng "phanh" một tiếng nổ tung.

U Minh Thư lật phật phật, mỗi khi một trang lật qua, đều có một thế giới U Minh rộng lớn xông ra, tràn ngập sương đen, nuốt chửng vùng càn khôn này, cổ thụ và dây leo thô dài đều sụp đổ tan rã trong sương đen U Minh kia.

Lâm Nguyên hiện tại là Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên, tu vi bạo tăng, vì vậy sau khi ba kiện Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo này được thúc giục, uy năng cũng theo đó bạo tăng, lập tức hiển hiện ra uy năng kinh người.

Chỉ trong chốc lát, ba kiện Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo tung hoành xông sát, gần như quét sạch toàn bộ thực vật trong phạm vi vạn trượng quanh Lâm Nguyên, hóa giải sát cơ đáng sợ này.

Nhưng đây không phải là kết thúc.

Phải biết rằng nơi này là một biển cây!

Ầm!

Biển cây này cuồng bạo, như một đại dương xanh khổng lồ dấy lên sóng lớn ngút trời, vỗ mạnh vào cao thiên, từng đợt từng đợt thần quang màu lục như thủy triều cuồn cuộn dâng lên, nhấn chìm trời đất.

Đại địa chấn động, sơn cốc rung chuyển.

Từng cây cổ thụ lại bứt rễ mà lên, ngửa mặt lên trời gào thét, hóa thành từng người cây cao lớn hùng vĩ, nối tiếp nhau, tấn công Lâm Nguyên.

Phương thức công kích của bọn chúng vô cùng đơn điệu, chính là vung cành cây của mình, như roi dài, hung hăng quất về phía Lâm Nguyên, không có thần thông, không có đạo pháp.

Thế nhưng, chính là những công kích đơn giản như vậy, lại ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, hàng vạn đạo công kích như vậy cùng lúc phát ra, phong tỏa lục hợp bát hoang, liền trở thành một địa ngục trần gian không hề có kẽ hở, ở trong đó, không có bất kỳ hy vọng thoát thân nào, chỉ có một con đường chết.

Đồng thời, từng sợi dây leo kia cũng như những con mãng xà khổng lồ, hoặc từ mặt đất, hoặc từ trên cao không, nhanh chóng uốn lượn đến, muốn quấn lấy Lâm Nguyên, trói buộc hành động của hắn.

Ầm ầm ầm!!

Ba kiện Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo dưới sự thúc giục của Lâm Nguyên, tiếp tục phát huy uy lực, không ngừng phấn toái từng đợt công kích của những vật này, va chạm kịch liệt với chúng.

Thế nhưng, những công kích này thực sự quá cường đại, không

lâu sau, quang mang của ba kiện Hỗn Độn Thượng phẩm Linh Bảo đều ảm đạm đi.

Ba kiện chí bảo này đều là Hỗn Độn Linh Bảo, vô cùng kiên cố, dù có gặp phải công kích của Hỗn Độn Ma Thần chân chính, cũng sẽ không bị tổn hại.

Thế nhưng giờ khắc này dù sao cũng là Lâm Nguyên đang thúc giục, khi sức mạnh công kích đạt đến giới hạn mà Lâm Nguyên có thể chịu đựng, hắn liền khó mà tiếp tục kiên trì, thần quang trên Linh Bảo ảm đạm, sắp sửa triệt để mất khống chế.

Cục diện hiện tại, trong nháy mắt đã trở nên hung hiểm đến cực điểm.

Lâm Nguyên trong tình huống này, lại không hề lộ ra thần sắc kinh hoảng thất thố, ngược lại vẫn luôn bình tĩnh quan sát xung quanh.

Bàn Cổ Chân Nhãn mở ra, bắn ra hai luồng mâu quang chói mắt, xuyên thấu mọi hư vọng.

Lâm Nguyên cho rằng, thực vật trong sơn cốc này, khẳng định có điều bất thường, chỉ cần có thể phát hiện bí mật của chúng, liền có thể thuận lợi giải quyết nguy cơ lần này.

"Hử?" Rất nhanh, hắn liền phát hiện một cảnh tượng đáng sợ, khi từng cây cổ thụ, dây leo thô dài bứt rễ mà lên, kéo theo đất đá, để lộ ra cảnh tượng dưới lòng đất, lại có từng đống thi cốt ngổn ngang.

Những thi cốt này đều thuộc về các loại hung thú, ma cầm, dù đã chết đi, khung xương vẫn hùng vĩ, tản ra một loại khí tức cường giả cái thế, lay động cả biển mây trên cao xanh.

Những xương cốt trắng muốt kia, lại còn lóe lên từng trận thần quang chói mắt, tinh hoa thần tính bên trong vẫn chưa triệt để tiêu tán, vẫn còn sở hữu giá trị cực lớn.

Những cây cổ thụ kia có một số rễ, quấn quanh những thi cốt kia, nghĩ lại, khi chưa bứt rễ mà lên, toàn bộ những cây cổ thụ này chính là bám rễ trên những thi cốt này, thông qua việc hấp thụ thần năng từ trong những thi cốt này mà trưởng thành.

"Không trách sơn cốc này không có một sinh linh nào." Trong nháy mắt, lòng Lâm Nguyên sáng tỏ như tuyết.

Rất rõ ràng, sơn cốc này chính là một cái bẫy khổng lồ!

Mà chủ nhân của cái bẫy này chính là những thực vật này!

Bọn chúng thông qua Bản Nguyên chi khí màu vàng trong sơn cốc, dụ dỗ từng tôn sinh linh đến, sau đó đánh giết chúng, chôn xuống đất, làm vật liệu nuôi dưỡng sự trưởng thành của mình!

Có lẽ lúc mới bắt đầu còn có các loại sinh linh vì Bản Nguyên chi khí màu vàng mà nối gót nhau đến, nhưng khi sinh linh chết ở đây quá nhiều, cũng liền không còn sinh linh nào dám đến đây nữa.

Hiện tại Lâm Nguyên và bọn họ, đều đã trở thành con mồi của biển cây sơn cốc này!

Chỉ có điều, biết được tất cả những điều này, lại cũng không có cách nào giúp Lâm Nguyên giải quyết nguy cơ hiện tại.

Những thực vật này đơn giản là cường đại nghịch thiên, hắn đến hiện tại cũng chưa nghĩ ra vì sao gần như mỗi cây cổ thụ, đều có thể sở hữu sức mạnh sánh ngang Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên.

Điều này quá trái với lẽ thường.

Dù là Hỗn Độn Ma Thần cũng không làm được điều này chứ.

Ầm ầm ầm!!!

Chương 387

Dùng ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo chống đỡ công kích có chút gian nan, Lâm Nguyên dứt khoát vung quyền, sát nhập vào giữa quần cây, trên quyền đầu thanh quang lượn lờ, khí huyết chi lực đỏ tươi từ trong cơ thể bành trướng tuôn ra, bao trùm mười phương, sức mạnh nhục thân giờ khắc này được thúc giục đến cực điểm, mỗi quyền hạ xuống, đều có một cây cổ thụ bùng nổ.

Hắn vừa chống đỡ, vừa tiếp tục dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quan sát, sau đó dưới sự dao động nguyên khí kịch liệt kia, hắn đột nhiên nhìn thấy dưới lòng đất cực sâu, ẩn ẩn dường như có nguyên lực hội tụ thành sông dài, chảy về phía sâu nhất của sơn cốc.

Dòng sông nguyên lực này, đơn giản giống như một hệ rễ cây cổ thụ cực kỳ khổng lồ, đủ tới hàng vạn sợi, uốn lượn lan tràn về tứ diện bát phương, chiếm cứ một diện tích vô cùng rộng lớn, cuối cùng ở giữa còn có một thân chính, tất cả các dòng sông nguyên lực, đều hội tụ vào thân chính đó, như vạn sông về biển, thân chính thì kéo dài về phía sâu nhất của sơn cốc.

"Mấu chốt có lẽ nằm ở đây!" Mắt Lâm Nguyên sáng lên.

Ầm!

Hắn đột nhiên thúc giục Nguyên Thuật, một quyền nặng nề ấn xuống mặt đất.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh hoàng, nguyên khí bản nguyên trong sơn cốc này lập tức bị Lâm Nguyên điều động, trở thành sự kéo dài của tri giác hắn, tựa như đôi mắt và cánh tay của hắn.

Chỉ trong tích tắc, tri giác của hắn đã nhanh chóng mở rộng, có thể nhìn rõ cảnh tượng dưới lòng đất, những dòng nguyên lực hùng vĩ hóa thành trường hà trong địa tầng, cuồn cuộn chảy xiết, lấy thế vạn sông đổ về biển, dung nhập vào kênh chính của trường hà nguyên lực, rồi kéo dài về một vùng đất thần bí sâu thẳm dưới lòng đất.

Tri giác của Lâm Nguyên men theo kênh chính của trường hà nguyên lực này, tiếp tục tiến về phía trước, rất nhanh đã sắp đến điểm cuối.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh.

Ầm!

Hệ thống trường hà nguyên lực khổng lồ dưới lòng đất này dường như có sinh mệnh riêng, cảm nhận được mình bị khống chế, lập tức phát động phản kích dữ dội.

Những nguyên lực không bị Lâm Nguyên khống chế cuồn cuộn gào thét, thế mà lại hóa thành từng kiện đao binh hàn quang lấp lánh, hung hăng chém vào phần nguyên lực mà Lâm Nguyên đang nắm giữ.

Ông!

Cùng với những đao binh lạnh lẽo này chém xuống, giữa Lâm Nguyên và những nguyên lực kia, thế mà lại xuất hiện từng sợi tơ ánh sáng mảnh mai, đây chính là mối liên hệ mà Lâm Nguyên đã thiết lập với nguyên lực.

Đao binh chém xuống, những sợi tơ này nhao nhao đứt đoạn, trong tri giác của Lâm Nguyên, địa tầng lập tức trở nên tối đen, rất nhiều cảnh vật không còn nhìn rõ được nữa.

Ầm ầm!!

Đồng thời, trên mặt đất, trận chiến cũng không hề dừng lại, những cây cổ thụ và dây leo càng trở nên cuồng bạo, vô số lá cây xanh biếc

từ cổ thụ bay xuống, tỏa ra lục quang chói mắt, lưu chuyển khí cơ sắc bén, ào ạt bắn về phía Lâm Nguyên; cành cây thì vươn thẳng, như những cây thần mâu, đâm tới Lâm Nguyên; dây leo càng hung hãn mạnh mẽ, quất vào hư không, hết lần này đến lần khác cố gắng quấn lấy Lâm Nguyên.

Tất cả những đòn tấn công này đều đơn giản, nhưng lại ẩn chứa vĩ lực vô thượng, có thể dễ dàng đánh nát vô số Đại Thiên Thế Giới, có thể tiêu diệt tinh thần Hỗn Độn, nếu không phải Chung Sơn là thánh địa bản nguyên, mà khu vực trung tâm này lại là nơi kiên cố nhất của Chung Sơn, có thể chịu đựng cường độ xung kích rất cao, thì vùng đất này đã sớm biến thành một vùng hỗn độn trong loại chiến đấu kinh khủng này.

Lâm Nguyên bình tĩnh ứng phó, ầm một tiếng, thôi động Lôi Chi Đại Đạo.

Chỉ trong tích tắc, hàng vạn đạo lôi đình to lớn lấp lánh xuyên qua trời đất, dày đặc như một rừng lôi điện, bao trùm toàn bộ sơn cốc rộng lớn này.

Lôi quang vô tận cuồn cuộn, tràn ra sức mạnh hủy diệt, hung hăng đánh vào những cây cổ thụ và dây leo kia, nghiền nát vô số lá cây xanh biếc, khiến cổ thụ cháy đen một mảng, đốt cháy từng dây leo, lôi hỏa ngập trời.

Lôi đình vốn có tác dụng khắc chế các loại thảo mộc, những cây cổ thụ và dây leo này tuy đáng sợ, nhưng suy cho cùng cũng là thuộc loại thảo mộc, đối mặt với lôi đình khủng bố này vẫn có chút không chống đỡ nổi, nhất thời chịu một tổn thất lớn.

"Nguyên Thuật Thông Thiên Động Địa!" Lợi dụng cơ hội này, Lâm Nguyên lại thi triển một chiêu đại thần thông trong Nguyên Kinh, một tay kết ấn, hung hăng đánh xuống địa tầng.

Một luồng khí tức hùng vĩ không thể kháng cự ầm ầm tuôn ra, giữa đường hóa thành từng chuỗi xích lớn vô hình, leng keng vang vọng, rồi liên kết với những nguyên khí kia.

Vô số phù văn dày đặc lóe lên trên những chuỗi xích lấp lánh này, khiến mối liên hệ giữa Lâm Nguyên và nguyên khí tăng cường gấp trăm ngàn lần, một lần nữa khống chế từng mảng nguyên khí lớn dưới địa tầng.

Keng!

Trên kênh chính của trường hà nguyên khí kia, nguyên lực cuồn cuộn dâng lên, thậm chí ánh lên những đốm kim quang, nhanh chóng hóa thành một chiếc đỉnh lớn hình dáng cổ xưa ba chân hai tai, trên vách đỉnh khắc họa các hoa văn chim, cây, côn trùng, cá, nhật nguyệt tinh thần, trông cổ kính và đầy sức sống, gần như là một bản nguyên thần vật, hung hăng đánh vào phần nguyên khí mà Lâm Nguyên đang khống chế, muốn dùng man lực cưỡng ép phá vỡ mối liên hệ giữa Lâm Nguyên và nguyên lực.

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia tinh quang, trường hà nguyên khí này hết lần này đến lần khác phản kích, phía sau chắc chắn có sinh linh nào đó đang thao túng!

Chỉ cần tìm ra sinh linh thần bí đứng sau này, có lẽ có thể vén màn bí mật trong sơn cốc này.

"Muốn thông qua nguyên lực đấu với ta, thủ đoạn của ngươi còn quá non nớt." Lâm Nguyên mỉm cười, ánh mắt lại sắc lạnh, hắn là tồn tại đã tu hành Nguyên Kinh.

Nguyên Kinh là công pháp tuyệt thế trong thế giới Hỗn Độn, diễn giải bản chất vận hành của lực bản nguyên giữa trời đất, diệu dụng vô cùng.

Lâm Nguyên có tư chất của Hỗn Độn Ma Thần cấp cao nhất, sau khi có được Nguyên Kinh, liền không ngừng tu hành, đã lĩnh ngộ đến cảnh giới cực cao.

Đối với việc vận dụng nguyên khí, không dám nói là đăng phong tạo cực, nhưng cũng gần như vậy rồi.

Sinh linh thần bí đứng sau biển cây trong sơn cốc này, muốn cản trở Lâm Nguyên trên con đường nguyên khí, chỉ có thể nói là đã tìm nhầm đối thủ.

"Kết trận!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng.

Ầm!

Dưới lòng đất, vô tận nguyên khí bị Lâm Nguyên khống chế lập tức sôi trào, vô số phù văn đại đạo dung nhập vào nguyên khí, chỉ trong khoảnh khắc, một trận pháp khổng lồ được kiến tạo thành hình, hình dáng tựa như một con trường long.

Nguyên Trận Kiếp Long!

"Gào!" Chỉ nghe một tiếng gào thét kinh thiên động địa, nguyên khí cuồn cuộn dưới lòng đất, trực tiếp hóa thành một con cự long vảy giáp lấp lánh, lạnh lẽo thấu xương, nhanh chóng lướt ra, trực tiếp va chạm với chiếc đỉnh lớn kia.

Ầm ầm!

Toàn bộ sơn cốc khổng lồ vào khoảnh khắc này đều rung chuyển, vạn núi lay động, những đám mây kim sắc hóa thành từ nguyên khí trên bầu trời cũng run rẩy, chịu một xung kích cực lớn.

Chỉ nghe một tiếng "rắc", chiếc đỉnh lớn kia vỡ thành từng mảnh, Kiếp Long lắc đầu vẫy đuôi, một đầu lao thẳng vào kênh chính của trường hà nguyên khí, ngược dòng đi lên phía nguồn gốc của nó.

Lần này, trường hà nguyên khí không còn thủ đoạn nào có thể cản bước chân của Kiếp Long nữa.

Lâm Nguyên cũng theo đó có thể cảm ứng được mọi vật xung quanh trường hà nguyên khí, theo Kiếp Long nhanh chóng ngược dòng đi, rất nhanh đã đến tận nguồn, sau đó Lâm Nguyên liền nhìn thấy một cảnh tượng chấn động.

Dưới lòng đất, chính là một cái động không đáy vô cùng sâu thẳm!

Nhìn khắp nơi, sâu trong cái động này là một mảng tối đen, hoàn toàn không thể biết được không gian phía sau cái động này rốt cuộc rộng lớn đến mức nào.

Và trong cái động này, lại lơ lửng một cây cổ thụ khổng lồ!

Cây cổ thụ này cắm rễ giữa hư không, râu rễ bay lượn đầy trời, mỗi một sợi râu rễ đều vô cùng tinh oánh, có vô số phù văn đại đạo lấp lánh trong đó, tràn ra khí tức quy tắc nồng đậm, kéo dài vào sâu trong hư không, không biết đi đến đâu, đã thiết lập liên hệ thần bí với thứ gì.

Cổ thụ này hùng vĩ tráng lệ, cao tới vạn trượng, tán cây rộng lớn, mỗi chiếc lá đều có màu tử hồng, tinh oánh trong suốt, tựa như hồng mã não, mang một vẻ đẹp diễm lệ, tráng lệ.

Trên thân cây, lại có một khuôn mặt người khổng lồ, khuôn mặt này lại là hình tượng một nữ tử xinh đẹp, nhưng đôi mắt lại có tiên huyết chảy ra, tăng thêm một vẻ quỷ dị và thê lương cho khuôn mặt này.

Kiếp Long gào thét, cuộn mình trong không gian động lớn này, còn khuôn mặt nữ tử trên cây cổ thụ kia, thì "vù" một tiếng, mở ra đôi mắt đẫm lệ máu, nhìn về phía Kiếp Long.

Lâm Nguyên trong tích tắc liền cảm giác được, ánh mắt này, xuyên

thấu Kiếp Long, nhìn về phía bản thể của chính mình.

"Không ngờ, ngươi lại có thể phát hiện ra bản thể của ta, ngươi vẫn là sinh linh đầu tiên phát hiện ra bản thể của ta." Một luồng thần niệm to lớn cuồn cuộn tuôn ra, khiến người ta có thể cảm nhận rõ ràng dao động tư duy trong đó.

Đây là một giọng nói lạnh lẽo của nữ tử, mang theo một vẻ cao cao tại thượng, tựa như một vị nữ đế kiêu ngạo.

Lâm Nguyên lại nhất thời không trả lời, mắt Kiếp Long mở ra, như hai chiếc đèn lồng, bắn ra hai luồng sáng chói lóa, quét khắp không gian động tối đen khổng lồ này, đặc biệt quét đi quét lại những sợi rễ trên cây cổ thụ.

Khuôn mặt nữ tử lộ ra vẻ không vui, lạnh lùng nói: "Ngươi làm như vậy thật vô lễ!

Chương 388

Nếu tiếp tục như thế, ta liền đánh nát đôi mắt này của ngươi!" Hiện tại, Kiếp Long hóa thành từ bản nguyên khí này chính là đôi mắt của Lâm Nguyên, ý của nữ tử mặt người là muốn đánh nát Kiếp Long này.

Nàng ta thông qua nguyên khí không làm được điều này, nhưng nếu bản thể ra tay, tuyệt đối sẽ vô cùng dễ dàng.

Mà sở dĩ nàng ta không lập tức ra tay, chắc là cũng có ý muốn giao lưu với Lâm Nguyên.

"À à, ngươi cũng không có vẻ gì là lịch sự cho lắm, những cây cổ thụ và dây leo này, chẳng phải vẫn đang tấn công ta sao?" Lâm Nguyên nhàn nhạt cười nói.

Trên mặt đất, chiến đấu vẫn đang tiếp tục, những cây cổ thụ và dây leo kia hiện tại thậm chí còn thay đổi chiêu thức.

Tất cả hoa trên các loài thực vật, vào khoảnh khắc này đều rời khỏi thân cây, tràn ra hương thơm nồng nàn, xoay tròn, bay về phía Lâm Nguyên, nhưng lại mang theo sát cơ kinh người!

Hoa đẹp đến cực điểm, có trắng như tuyết, có vàng non, có tỏa ra từng trận tử khí, màu sắc khác nhau, đồng thời cũng vô cùng tinh oánh, tựa như được điêu khắc từ mỹ ngọc, từ bản thể thoát ra, bay tới giữa không trung thì tụ lại một chỗ, vô số cánh hoa bay lượn, quả thực như mộng ảo.

Nhưng, mỗi cánh hoa đều ẩn chứa thần thông kinh người, một khi tiếp xúc với cơ thể Lâm Nguyên, liền bùng nổ mạnh mẽ, càn quét trời đất.

Hoa vũ như trường hà, tái nhân lạc u minh.

Lâm Nguyên trực tiếp thôi động Tai Nạn Đại Đạo, một luồng khí tức đại kiếp nạn tràn ngập trời đất, giữa hư không, không trung xuất hiện một vầng mặt trời đen, phóng ra ức vạn quang mang, nơi quang mang chiếu rọi, từng đóa hắc viêm sinh ra, đốt cháy cánh hoa, thiêu rụi hoa vũ, chống đỡ đợt tấn công đáng sợ này.

Đây là Tai Nạn Mặt Trời, tượng trưng cho ngọn lửa diệt thế.

Lửa cháy, vạn giới hóa thành tro tàn.

Trong tích tắc liền ngăn cản đợt công thế này của nữ tử mặt người trong động.

Dưới lòng đất, trong động, nữ tử mặt người thấy cảnh này, hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi tuy có chút thực lực, có thể tạm thời ngăn cản ta, nhưng ngươi có thể kiên trì được bao lâu?

Trong sơn cốc này, sức mạnh của ta là vô cùng vô tận, có thể chiến đấu với ngươi đến thiên hoang địa lão, cuối cùng sẽ có một ngày, có thể sống sờ sờ làm ngươi hao tổn đến chết!" "Tuy nhiên, ta cũng không muốn phí hoài sức mạnh của mình, cứ giằng co với ngươi như vậy, được không bù mất, đây cũng là lý do ta chọn giao tiếp với ngươi." "Thế này nhé, chỉ cần ngươi rời khỏi sơn cốc này, không còn quấy rầy ta nữa, ta liền có thể cho ngươi một cơ hội, thả cho ngươi một con đường sống, nếu không, liền để ngươi hóa thành một trong vạn ngàn bộ hài cốt dưới lòng đất sơn cốc này." Trong sơn cốc này, biển cây mênh mông vô tận, mỗi cây cổ thụ, dây leo, đều có thể phát huy ra sức mạnh Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên.

Đương nhiên, theo Lâm Nguyên quan sát, những cây cổ thụ, dây leo này cũng không thể đồng loạt ra tay, nhiều nhất có thể đồng thời thôi động một trăm tôn chiến lực Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên.

Sự đáng sợ của chúng nằm ở chỗ, dù có tiêu diệt một trăm tôn chiến lực Thập Trọng Thiên này, đối phương lại có thể nhanh chóng ngưng tụ lại một trăm tôn chiến lực Thập Trọng Thiên khác, liên tục không ngừng, sức mạnh của chúng dường như vĩnh viễn không có điểm cuối.

Đây tuyệt đối là một cuộc chiến tuyệt vọng, lời đe dọa của nữ tử mặt người không phải là hư ngôn, đổi lại bất kỳ ai khác đến đây, đều sẽ bị chiến thuật biển cây vô tận này bao vây.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên lại chỉ mỉm cười, nói: "Những gì ngươi vận dụng, chẳng phải là sức mạnh của chính mình sao?

Chẳng qua là lợi dụng thiên phú đặc biệt của mình, khống chế lực bản nguyên trong sơn cốc này.

Cho nên, muốn đối phó với ngươi, chỉ cần cắt đứt liên hệ giữa ngươi và sơn cốc này là được rồi." Sắc mặt nữ tử mặt người trong tích tắc thay đổi, vốn dĩ còn cao cao tại thượng như nữ đế, lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng khoảnh khắc này lại trực tiếp lộ ra vẻ kinh ngạc, không thể giữ được bình tĩnh, không dám tin nói: "Ngươi lại nhìn ra rồi!" Trong mắt Lâm Nguyên, thanh quang lưu chuyển.

Từ khoảnh khắc Kiếp Long đến động lớn kia, hắn đã dùng Bàn Cổ Chân Nhãn nhìn thấu hư thực của nữ tử mặt người này.

Nữ tử mặt người kia hẳn là đã nắm giữ một loại thần thông thiên phú đặc biệt, những râu rễ khổng lồ lơ lửng giữa không trung, thế mà lại có thể dung hợp hoàn hảo với sơn cốc này, từ đó mượn sức mạnh của toàn bộ sơn cốc.

Trong sơn cốc này, lực bản nguyên nồng đậm đến cực điểm, dù sao đây cũng là nơi Lâm Nguyên phát hiện có tồn tại bản nguyên thần vật cấp cao nhất.

Vì vậy, khi nữ tử mặt người này có thể điều động sức mạnh hùng vĩ này, liền gần như là vô địch, trong sơn cốc này, nàng ta vĩnh viễn đứng ở vị trí bất bại.

Chỉ đáng tiếc, nàng ta đã gặp Lâm Nguyên.

"Chỉ cần chặt đứt râu rễ của ngươi, thì sao phải sợ vô số cường giả trong biển cây này?" Lâm Nguyên lạnh nhạt nói.

Ầm!

Hắn đương nhiên không thể thương lượng tử tế với nữ tử mặt người này, dù sao hắn đến đây là để đoạt lấy bản nguyên thần vật cấp cao nhất kia, có mâu thuẫn lợi ích bản chất với nữ tử mặt người này, mâu thuẫn giữa hai bên không thể hóa giải.

Cuộc đối thoại vừa rồi, nữ tử mặt người là muốn thông qua ngôn ngữ, bức bách Lâm Nguyên rời đi, còn Lâm Nguyên cũng có mục đích của riêng mình, đó chính là quan sát thủ đoạn của nữ tử mặt người này, để nghĩ ra thủ đoạn đối phó.

Vì vậy, trong khoảnh khắc dứt lời, Lâm Nguyên liền ra tay, Kiếp Long gào thét, toàn thân tỏa sáng, hung hăng đâm vào cây cổ thụ đang lơ lửng trong động lớn kia.

"Hừ, dù ngươi có nhìn thấu thủ đoạn của ta thì sao?

Dưới lòng đất này, ta không có đối thủ, muốn chặt đứt râu rễ của ta?

Nằm mơ!

Ta chính là Vạn Thần Thụ!" Nữ tử mặt người lạnh lùng nói.

Sau khi trải qua sự kinh ngạc ban đầu, nàng ta rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh, một lần nữa khôi phục lại vẻ lạnh nhạt kiêu ngạo như nữ đế.

Ầm!

Trong động lớn, cây cổ thụ này rung chuyển, một chiếc lá màu tử hồng tinh oánh trong suốt như hồng mã não trôi xuống, rít lên xé gió mà ra, thế mà lại bùng phát ra uy lực kinh người, một chốc đã xuyên thủng mi tâm của Kiếp Long.

Vù vù vù!!!

Tiếp đó, càng nhiều lá cây trôi xuống, không gian này như đang đổ một trận mưa máu tinh oánh, những chiếc lá kia giống như màu máu tươi sau khi đông lại, ào ạt bắn ra, tốc độ nhanh như chớp, chỉ trong tích tắc, đã khiến Kiếp Long ngàn vết trăm lỗ, có vô số vết thương.

"Gào!" Kiếp Long phát ra một tiếng gào thét, thân thể còn chưa kịp đụng vào bản thể cổ thụ, đã nổ tung giữa không trung, hóa thành nguyên khí bản nguyên nồng đậm, từ từ tiêu tán.

Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, phía trên động lớn này, đột nhiên rung chuyển dữ dội, bùn đất đá tảng nhanh chóng rơi xuống, một nắm đấm quấn quanh thanh sắc quang diễm, tỏa ra từng trận khí tức đáng sợ, giống như sao băng từ ngoài trời rơi xuống, xuyên thủng địa tầng, đã đến đây.

Chính là Lâm Nguyên!

Hắn một bước bước ra, liền từ mặt đất nhảy xuống, đến nơi động lớn này.

Trước đây không biết vị trí nơi này, bây giờ đã biết, vậy thì không có gì có thể cản trở hắn.

"Lực nhục thân mạnh mẽ đến vậy." Trong lòng nữ tử mặt người

chấn kinh.

Địa tầng sơn cốc này không phải là địa tầng bình thường, trong đó mật bố lực bản nguyên, hơn nữa nàng ta còn chôn vùi vô số hài cốt cường giả.

Tất cả những điều này cộng lại, khiến địa tầng sơn cốc này biến đổi đến một mức độ không thể tưởng tượng, cho dù là một hạt đất, nếu mang ra bên ngoài, cũng có thể diễn hóa thành một đa nguyên vũ trụ.

Muốn phá vỡ địa tầng dày đặc đó, tuyệt đối cần thực lực kinh thiên.

Xuy lạp!

Lâm Nguyên lạnh lùng như điện, toàn thân khí thế mạnh mẽ cuồn cuộn, giơ tay lên, thôi động Lôi Chi Pháp Tắc, trong tích tắc, một tia điện quang lấp lánh liền nhảy vọt ra.

Tia điện quang này trông rất nhỏ bé, nhưng vừa xuất hiện, toàn bộ không gian đều rung chuyển, giống như có sức mạnh khó thể tưởng tượng, ngưng tụ trong đó.

Một tiếng "xuy", tia điện quang lấp lánh này, liền bay về phía vô số râu rễ cắm sâu vào hư không phía dưới nữ tử mặt người.

Lôi Chi Đại Đạo, khắc chế các loài thảo mộc!

Lâm Nguyên hiện tại thôi động, lại càng là dồn sức mạnh của một đòn tấn công lên đến đỉnh điểm, mạnh gấp trăm ngàn lần so với Kiếp Long kia.

Điện quang lướt ngang trời, sát khí ngập tận trời xanh!

Chương 389

"Dù có công kích đến trước bản thể của ta, thì sao?

Ngươi căn bản không biết, khi ta nắm giữ sơn cốc này, có thể điều động sức mạnh đáng sợ đến mức nào!" Giọng nói của nữ tử mặt người lạnh như băng, hàn ý thấu xương.

Ầm!

Trên không sơn cốc, biển mây kim sắc đột nhiên cuồn cuộn, dâng lên vạn trượng sóng lớn, lực bản nguyên kim sắc hùng vĩ ào ạt như thác nước đổ xuống, nhấn chìm biển cây phía dưới.

Dưới sự tư dưỡng của lực bản nguyên kim sắc, trong biển cây, tất cả cổ thụ và dây leo đều tỏa ra kim sắc quang thải chói mắt, sau đó một trăm tôn cổ thụ và dây leo trong số đó đột nhiên động.

Chúng chỉ lóe lên một cái, thế mà đã biến mất tại chỗ, khi xuất hiện trở lại, thế mà đã đến trước mặt nữ tử mặt người, lớp lớp chồng chất, như một bức tường cao, chắn trước mặt nữ tử mặt người, sau đó từng cành cây kim sắc như thần mâu kim sắc bắn ra, chặn tia điện quang kia.

Ầm!

Điện quang bùng nổ, trong tích tắc tăng vọt gấp trăm ngàn vạn lần, sức mạnh hủy diệt nhấn chìm bức "tường cao" này, sau đó một luồng sức mạnh cực kỳ sắc bén trong đó, thế mà lại xuyên thủng từng cây cổ thụ, xông đến trước bản thể của nữ tử mặt người.

Bạt!

Nhưng rất nhanh, trong hư không, một dây leo xanh biếc hung hăng quất tới, đánh vào dưới điện quang, tiếp đó là hai, ba, bốn dây

leo, hết lần này đến lần khác công kích.

Uy lực điện quang rất mạnh, khi tiếp xúc với nó, trong khoảnh khắc liền biến thành cháy đen, thậm chí trực tiếp đứt gãy, nhưng những dây leo thần quang xanh biếc lấp lánh này nối tiếp nhau, cuối cùng cũng tiêu diệt nó.

"Giết chết hắn cho ta!" Sau đó, nữ tử mặt người lạnh lùng ra lệnh.

Ầm!

Một trăm tôn cổ thụ và dây leo, đồng thời ra tay, sau khi bị kim sắc bản nguyên khí nhuộm màu, sức mạnh mà chúng có thể phát huy ra, thế mà đã đạt đến cấp độ đáng sợ Thập Nhất Trọng Thiên.

Một trăm tôn tồn tại khủng bố Thập Nhất Trọng Thiên, dù cho chỉ sở hữu sức mạnh thuần túy, mà không vận dụng bất kỳ đạo pháp, thần thông nào, nhưng vẫn cực kỳ đáng sợ.

Dưới sự công kích đồng thời, Lâm Nguyên cũng không thể chịu đựng được, sẽ trong tích tắc bị tiêu diệt.

Số lượng khủng bố sẽ mang lại một sự thay đổi về chất.

Nữ tử mặt người này chiếm giữ địa lợi, quả thực là vô địch, căn bản không thể chiến thắng, sức mạnh mà nàng ta có thể điều động, thực sự quá đáng sợ.

Lâm Nguyên lại không hề bận tâm, thần sắc trấn định, nếu đã không chống đỡ được, vậy thì không chống đỡ.

Bạt!

Thân ảnh hắn lập tức biến mất tại chỗ, từng trọng không gian mở ra, hắn liền nhảy vọt trong vô tận không gian, ai cũng không thể bắt được tung tích của hắn.

"Hừ, dưới sức mạnh tuyệt đối, có thể san bằng tất cả!" Nữ tử

mặt người cười lạnh.

Ầm!

Một trăm tôn tồn tại Thập Nhất Trọng Thiên, đồng thời công kích về phía trước, một trăm tôn sức mạnh Thập Nhất Trọng Thiên hội tụ lại một chỗ, cái gì cũng có thể đánh nát, Lâm Nguyên dù trốn tránh đến đâu, cũng không thoát khỏi kết cục bị hủy diệt.

Trên thực tế, từ khoảnh khắc nữ tử mặt người thôi động kim sắc bản nguyên lực, Lâm Nguyên coi như đã thua chắc rồi, sức mạnh tuyệt đối đã xóa bỏ mọi chênh lệch về đạo pháp thần thông.

Thậm chí, hiện tại Lâm Nguyên muốn thoát khỏi đây, cũng không làm được, chỉ sẽ hóa thành tro bụi dưới dòng lũ sức mạnh kia.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Khi một trăm tôn cường giả kia đang chuẩn bị ra tay, Lâm Nguyên hai tay kết ấn, ấn vào hư không một cái, một trận pháp khổng lồ đột nhiên thành hình, nhanh chóng khuếch trương, lập tức bao trùm toàn bộ cổ thụ và dây leo.

Trong trận đồ, vô số phù văn lấp lánh, lập tức ngưng tụ thành một luồng sức mạnh kinh người, sản sinh một loại hô ứng với nguyên khí giữa cổ thụ và dây leo, sau đó chúng đột ngột hỗn loạn.

Vốn dĩ đang chuẩn bị tấn công Lâm Nguyên, trong khoảnh khắc này chúng nghiêng đông ngả tây, mất đi khả năng hành động.

Đây chính là nguyên thuật mà Lâm Nguyên nắm giữ!

Nữ tử mặt người có thể thao túng lực bản nguyên trong sơn cốc này, hắn cũng có thể, dù không tinh thần bằng nữ tử mặt người, nhưng làm nhiễu loạn hành động của đối phương, thì quá đơn giản rồi.

Đòn bùng phát đột ngột này, lập tức khiến nữ tử mặt người trở tay không kịp.

Nữ tử mặt người kinh hãi, nhưng khả năng khống chế những cây cổ thụ và dây leo này của nàng ta cực kỳ mạnh mẽ, chỉ trong tích tắc mà thôi, chúng đã hoàn toàn khôi phục, một lần nữa tấn công.

Nhưng, cường giả giao chiến, chỉ cần một khoảnh khắc cũng đủ để làm rất nhiều việc.

Bạt!

Lâm Nguyên một bước tiến lên, trước người liền có vô số không gian sinh ra, không ngừng nhảy vọt trong từng trọng không gian, quả thực như vượt qua thời gian, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt nữ tử mặt người.

"Trảm!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, thôi động Kiếm Chi Đại Đạo, một luồng sức mạnh kinh khủng bùng phát, trực tiếp ngưng tụ thành một thanh trường kiếm vạn trượng trong tay hắn, quét ngang về phía trước.

Băng băng băng băng!!!!

Chỉ nghe một loạt âm thanh vang vọng, nơi trường kiếm đi qua, chém đứt tất cả, vô số râu rễ của nữ tử mặt người kéo dài vào hư không, vào khoảnh khắc này đều bị một kiếm này chặt đứt, gọn gàng dứt khoát, sắc bén đến cực điểm.

Kiếm Chi Đại Đạo, kiếm tru diệt tất cả!

Trong tay Kiếm Thảo, Kiếm Chi Đại Đạo liền phát huy ra sức mạnh kinh người, lúc đó thậm chí còn gây ra rất nhiều phiền toái cho Lâm Nguyên, kiếm quang đi tới đâu, không gì không phá.

Hiện tại đại đạo này đến trong tay Lâm Nguyên, uy lực tự nhiên càng mạnh hơn, dù sao hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, một tồn tại

nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, đối với việc lĩnh ngộ bất kỳ đại đạo nào, đều cao hơn các sinh linh khác một tầng, biểu hiện ra bên ngoài, chính là uy lực tăng vọt.

Vì vậy, kiếm quang quét ngang qua, nữ tử mặt người căn bản không có cách nào chống đỡ, tất cả râu rễ đều đứt lìa theo tiếng.

Những râu rễ này là chìa khóa để nàng ta khống chế sức mạnh của sơn cốc này, râu rễ đứt lìa, trong tích tắc liền mất đi liên hệ với luồng sức mạnh khổng lồ kia, không còn cách nào thao túng được nữa.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Trong động lớn này, một trăm tôn cổ thụ và dây leo Thập Nhất Trọng Thiên, tất cả đều mất đi sự ràng buộc, sức mạnh bên trong cơ thể chúng lập tức tán dật ra ngoài, bay lên không trung, còn bản thể của từng cây cổ thụ và dây leo, thì ầm ầm đổ sập xuống phía dưới động lớn tối đen.

Mấy chiêu này của Lâm Nguyên nhanh như chớp, chỉ trong nháy mắt, liền phá hủy thủ đoạn mà nữ tử mặt người dựa vào nhất, thế như lôi đình, không thể ngăn cản.

Nữ tử mặt người trong tích tắc thậm chí còn ngây người, sau khi phản ứng lại, trực tiếp cuồng nộ, trong đôi mắt kia, trào ra càng nhiều tiên huyết, trông vô cùng điên cuồng.

“Đáng chết, đáng chết!

Ngươi thế mà lại chặt đứt râu rễ của ta!

Ngươi thật độc ác!

Ngươi có biết ta đã tốn bao nhiêu khí lực, mới khiến mình dung hợp với sơn cốc này không?

Ngươi một chốc chặt đứt râu rễ của ta, ta không biết phải tốn bao

nhiêu khí lực, mới có thể khôi phục lại trạng thái ban đầu!

Ngươi là đồ hỗn đản, hỗn đản!" Nữ tử mặt người mắng chửi té tát, rõ ràng cảm xúc kích động đến cực điểm, gần như sắp mất lý trí mà sụp đổ.

Thật sự là tổn thất của nàng ta quá lớn!

Sơn cốc này là một nơi cực kỳ đặc biệt ở trung tâm Chung Sơn, lực bản nguyên nồng đậm đến cực điểm, nàng ta trấn giữ một vùng đất như vậy, vốn dĩ có thể đứng ở vị trí bất bại, cho đến cuối cùng trở thành cường giả tuyệt thế.

Nhưng hiện tại, con đường tu hành an toàn, tiềm lực vô cùng này, trực tiếp bị một kiếm của Lâm Nguyên chặt đứt, đây quả thực là thù cản trở đạo.

Chương 390

Đoạn nhân đạo đồ, bất cộng đái thiên!

Lâm Nguyên lại rất bình tĩnh, hắn đến sơn cốc này là để tìm kiếm bản nguyên thần vật cấp cao nhất kia, nữ tử mặt người này đã chiếm cứ nơi đây từ lâu, bản nguyên thần vật cấp cao nhất đó hắn cũng nắm trong tay nàng ta, mà nàng ta chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn giao ra, vì vậy hiện tại chỉ có một cách, đó chính là giết!

Lâm Nguyên căn bản không nói thêm lời vô nghĩa, ầm một tiếng, kiếm quang trong tay lại lần nữa ngưng tụ, chém về phía trước.

Nữ tử mặt người gào thét cười lớn: "Hỗn đản, ngươi cho rằng chặt đứt râu rễ của ta, thì nhất định có thể thắng sao?

Ta ở đây tu hành lâu như vậy, chiến lực bản thân đã sớm đạt đến một cảnh giới khó lường, ta chính mình cũng không biết ta mạnh đến mức nào!

Hừ, ngươi cho rằng ngươi đã phá đi lá bài tẩy của ta, trên thực tế lại là đã mở ra cánh cửa địa ngục, tiếp theo, ngươi hãy nếm thử tư vị của sự khủng bố đi." Ầm!

Cổ thụ của nữ tử mặt người này, đột nhiên bùng phát vô số huyết quang ám hồng, tựa như một làn sóng máu, cuồn cuộn dâng trào, nhấn chìm không gian này.

Tiên huyết chảy ra từ đôi mắt của nàng ta cũng trở nên nhiều hơn, khiến toàn bộ trông càng thêm quỷ dị, âm tà, hung tợn, vô cùng đáng sợ.

Một cành cây vươn ra, tựa như một trường thương huyết sắc, "đinh" một tiếng, liền va chạm với kiếm quang của Lâm Nguyên, thế

mà lại ngang tài ngang sức, cả hai đồng thời nổ tung!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, toàn bộ không gian bạo động, cổ thụ ầm ầm bùng phát vô tận cường quang, từng cành cây đỏ tươi như muốn nhỏ máu, đều bạo trướng, từ bốn phương tám hướng đâm tới Lâm Nguyên.

Nữ tử mặt người này lại không nắm giữ thần thông, đạo pháp tinh diệu gì, vừa ra tay, hoàn toàn là dựa vào một loại man lực.

Nhưng điều này lại càng đáng sợ hơn, bởi vì luồng sức mạnh này của nàng ta thực sự quá mạnh mẽ, quả thực đã đạt đến mức độ "nhất lực hàng thập hội" (một sức mạnh có thể chống lại mười kỹ năng).

Vô số cành cây huyết hồng rít gào bay ra, xuyên thủng hư không, mỗi cành cây đều như có thể xuyên thủng một ngôi sao Hỗn Độn, tất cả đều ào ạt lao về phía Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên cảm giác như mình đang đối mặt với một biển lớn mênh mông, biển lớn rơi vào cuồng nộ, dâng lên vô tận nước biển hóa thành sóng lớn diệt thế, ập về phía mình.

Trước biển lớn mênh mông đó, mình nhỏ bé như con kiến, chỉ có thể hóa thành tro bụi dưới sức mạnh vô tận kia.

Không gian dao động, bát hoang kịch chiến, tiếng nổ ầm ầm chấn động màng nhĩ, khí tức hủy diệt tràn ngập mỗi tấc thời không.

"Hô…" Hắn thở ra một hơi dài, khiến mình tiến vào cảnh giới tâm lạnh như băng, không nổi một gợn sóng, trong mắt có một tia sắc bén dần dần thai nghén.

Trong cơ thể hắn, Kiếm Chi Đại Đạo cuồn cuộn, sôi trào.

Một luồng kiếm ý cực kỳ mãnh liệt trong thời gian cực ngắn thai nghén, trưởng thành, đạt đến đỉnh phong, rồi sau đó bùng phát.

Ầm!

Kiếm quang trong tay Lâm Nguyên bạo trướng, một kiếm liền đâm tới phía trước, khoảnh khắc đó kiếm quang mạnh mẽ đến cực điểm, vừa đâm ra, liền "ầm" một tiếng phân hóa thành ức vạn kiếm, mênh mông cuồn cuộn, như một dải ngân hà trắng xóa, quét ngang trời xanh.

Kiếm ý cao nhất của Kiếm Chi Đại Đạo, không nghi ngờ gì chính là loại ý chí mạnh mẽ "tru diệt tất cả" kia, Kiếm Chi Ma Thần tin rằng mình trong tương lai cuối cùng sẽ có một ngày, có thể tu hành kiếm đạo trong tay đến tầng thứ chí cao vô thượng, dù là vận mệnh, nhân quả, cũng có thể một kiếm chặt đứt, kiếm trong tay vĩnh hằng vô địch.

Tàng thì ma thần ẩn mình, xuất thì Bàn Cổ ẩn tích.

Đây là một loại chấp niệm không khác gì kẻ điên, đã cuồng vọng đến mức độ thoát ly thực tế, nhưng cũng chính vì vậy, kiếm đạo trong tay Kiếm Chi Ma Thần mới mạnh mẽ đến cực hạn.

Lâm Nguyên có căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần cấp cao nhất, sau khi dung hợp Kiếm Chi Đại Đạo, tự nhiên cũng có thể lĩnh ngộ loại kiếm ý này, phát huy nó đến trình độ đăng phong tạo cực.

Đối mặt với áp lực khủng bố của cổ thụ mặt người nữ tử này, quả thực là sân khấu tốt nhất để vung vẩy kiếm tru diệt tất cả này.

Hắn trực tiếp chém ra một kiếm kinh thiên, kiếm quang chiếu rọi vạn cổ, gần như vĩnh hằng.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Chỉ nghe một loạt tiếng nổ lớn, những cành cây huyết hồng ào ạt bắn tới, tất cả đều bị ức vạn kiếm quang này chặt đứt hết, rơi xuống phía động không đáy.

"Cái gì?" Cổ thụ mặt người nữ tử phát ra một tiếng kinh hô không dám tin, vừa rồi nàng ta gần như là toàn lực công kích, kết quả Lâm

Nguyên thế mà lại nhẹ nhàng dễ dàng, liền đánh tan chiêu này của nàng ta!

Lâm Nguyên đã trải qua vô số trận chiến, kinh nghiệm chiến đấu sớm đã phong phú đến cực điểm, thấy cổ thụ mặt người nữ tử nhất thời thất thần, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Ầm!

Cả người hắn đều hóa thành một đạo kiếm quang khổng lồ, cực kỳ chói mắt, kiếm khí tản ra cũng sắc bén đến cực điểm, xuyên thủng hư không, sát khí kinh người, hàn ý thấu xương, khiến linh hồn người ta cũng muốn nứt ra.

Xuy!

Sau đó, trong khoảnh khắc nghìn cân treo sợi tóc, liền xuyên thủng trọng trọng chướng ngại, đến trước mặt người trên thân cây cổ thụ, trực tiếp hung hăng đâm vào mi tâm khuôn mặt người đó.

Hắn sớm đã dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quan sát thấy, yếu hại của cây cổ thụ này, chính là khuôn mặt người này, một khi phá hủy, liền có thể triệt để đánh bại cổ thụ mặt người nữ tử này.

Đối mặt với kiếm tuyệt thế như vậy, cổ thụ mặt người nữ tử đột nhiên tỉnh giấc, trong lòng dâng lên một luồng hàn ý, cảm thấy một trận khủng bố nồng đậm.

Nàng ta kinh khủng thét lên một tiếng, ầm ầm toàn bộ cây cổ thụ khổng lồ đột ngột di động, lùi về sau, đồng thời phần thân cây phát sáng, từng tầng lực bản nguyên kim sắc tuôn ra, lập tức hóa thành một mặt nạ vàng lấp lánh, bề mặt khắc đầy vô số phù văn đại đạo, bao phủ lấy khuôn mặt mình.

Kiếm quang một chốc đâm vào mặt nạ vàng này, chỉ nghe một tiếng "đương", thế mà nhất thời không xuyên thủng, bị ngăn cản một

chút.

Sau đó, khuôn mặt nữ tử phía sau mặt nạ, vào lúc này, thế mà nhanh chóng chìm vào trong thân cây, khi xuất hiện trở lại, đã đến một vị trí khác trên thân cây.

Nàng ta thế mà có thể tự do hành động trong thân cây.

Ầm!

Mặt nạ vàng cũng chỉ có thể ngăn cản kiếm quang của Lâm Nguyên một tích tắc, chỉ trong khoảnh khắc sau đó, kiếm quang đáng sợ liền xuyên thủng mặt nạ, tiếp đó đâm sâu vào trong thân cây, xuyên thủng nó, kiếm quang bùng phát, lạnh lẽo đến cực điểm, đánh ra một cái lỗ lớn xuyên từ trước ra sau ở phần thân cây, gần như muốn chặt đôi cây cổ thụ!

"A…" Cổ thụ mặt người nữ tử lại lần nữa phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương, toàn bộ thân thể to lớn, như bị điện giật, nhanh chóng lùi về sau, miệng còn không ngừng gào khóc mắng chửi.

"Hỗn đản, hỗn đản, ngươi muốn giết ta!

Ngươi thật độc ác!

Ta sẽ không tha cho ngươi, nhất định sẽ không tha cho ngươi!" Lâm Nguyên không để tâm đến lời đe dọa của cổ thụ mặt người nữ tử, đến bây giờ hắn đã nhìn ra, tuy sức mạnh của nàng ta quả thực mạnh mẽ, nhưng vì không nắm giữ đạo pháp, thần thông đỉnh tiêm, cổ thụ mặt người nữ tử này không có cách nào phát huy chân chính thực lực của mình.

Nếu đối mặt với cao thủ bình thường, bằng loại sức mạnh nghịch thiên này, cổ thụ mặt người nữ tử vẫn có thể chiếm ưu thế cực lớn.

Nhưng đối mặt với tồn tại như Lâm Nguyên, kẻ đã lĩnh ngộ đại đạo sâu sắc đến cực điểm, thì căn bản không ứng phó nổi, chỉ có thể

coi là một con heo thịt, thịt càng nhiều thì sau khi giết thu hoạch càng lớn.

Ầm!

Lần này, hắn đổi sang Lôi Chi Đại Đạo, điện chớp như bay ngưng tụ trên không cổ thụ thành một đám mây sấm sét khổng lồ, mây sấm sét đen kịt, từng tia điện bạc to lớn lượn lờ trong đó, dao động hủy diệt khuếch tán ra, trong thời gian cực ngắn liền tích tụ sức mạnh đến đỉnh điểm, sau đó vạn lôi tề lạc.

Ầm!

Lôi quang mù mịt, chiếu sáng không gian này, bạc trắng lấp lánh, đan xen vào nhau, như một biển hủy diệt, lập tức nhấn chìm cổ thụ.

"A…" Cổ thụ mặt người nữ tử lại lần nữa kêu thảm thiết, vẫy vẫy những cành cây huyết hồng của mình liều mạng va chạm với những tia lôi điện kia, nhưng dưới sự công kích của lôi điện, cành cây nhao nhao cháy đen, vỡ vụn, hóa thành tro bụi.

Trong nháy mắt, khí tức của nàng ta liền suy yếu đi một mảng lớn.

Dù sao lôi đình khắc chế các loài thảo mộc phi thường mạnh.

Hô hô!

Sau đó, Lâm Nguyên lại thôi động Tai Nạn Đại Đạo, hắc sắc liệt nhật hiện ra, hắc viêm hủy diệt cuồn cuộn tuôn ra, thiêu đốt cổ thụ, khiến từng chiếc lá đỏ tươi kia đều bốc cháy, hóa thành tro tàn.

Chương 391

Keng!

Sau đó, chiêu thức của Lâm Nguyên lại thay đổi, Đao Chi Đại Đạo thôi động, một đạo đao quang hoàng hoàng đột nhiên ngưng tụ ra, so với Kiếm Chi Đại Đạo, cũng không hề kém cạnh, như một dải ngân hà rít gào bay ra, chém xuống trên thân cây cổ thụ.

Cổ thụ mặt người nữ tử kêu thảm thiết, thân cây trực tiếp bị chém ra một vết thương lớn, nếu không phải khuôn mặt người đó né nhanh, e rằng cũng sẽ bị đao quang chém trúng… Khoảnh khắc này, Lâm Nguyên chiếm thế thượng phong tuyệt đối, các loại thần thông đạo pháp liên tục tuôn ra, không ngừng công kích vào cổ thụ mặt người nữ tử, khiến nàng ta không ngừng trọng thương.

Nhưng Lâm Nguyên cũng không khỏi kinh ngạc, chịu đựng nhiều đòn trọng kích như vậy, cổ thụ mặt người nữ tử thế mà vẫn sống, không bị đánh chết, sức sống này quả thực mạnh mẽ.

Tuy nhiên, hắn cũng không vội, cứ từ từ hao mòn là được, tổng sẽ có lúc tiêu diệt được cây cổ thụ này.

Hắn không thiếu nhất chính là kiên nhẫn.

Ầm!

Kiếm mang, đao quang, lôi đình, liệt hỏa… vô số thần thông khủng bố, hội tụ lại một chỗ, mênh mông cuồn cuộn, nhấn chìm cổ thụ, không cho nàng ta một chút thời gian thở.

“A…” Cổ thụ mặt người nữ tử không ngừng kêu thảm thiết, đến sau cùng, giọng nói cũng nhỏ dần, dường như không còn khí lực nữa.

Trong mắt nàng ta lộ ra một trận khủng bố nồng đậm, nếu cứ tiếp

tục như vậy, thì thật sự sẽ xong đời.

Nàng ta muốn bỏ chạy, nhưng hiện tại trời đất, trước, sau, trái, phải, đều là công kích của Lâm Nguyên, nàng ta đã thử vài lần, đều thất bại, bị đẩy lùi lại.

Thế là, trong mắt cổ thụ mặt người nữ tử, lộ ra một tia hung ác, tiên huyết chảy ra từ mắt nàng ta càng nhiều, thét lên chói tai: "Ngươi bức ta, đây là ngươi bức ta, bây giờ liền để ngươi kiến thức sức mạnh chân chính của ta!" Lời vừa dứt, toàn bộ khuôn mặt nàng ta, đột nhiên xảy ra biến hóa kỳ dị, tan chảy, hóa thành một vũng máu sền sệt, dung nhập vào trong cây cổ thụ này.

Ầm!

Khoảnh khắc máu dung nhập vào cổ thụ, toàn bộ cây cổ thụ bạo động, bùng phát ra dao động sức mạnh kịch liệt, một luồng sóng sức mạnh đáng sợ càn quét ra, thế mà lại bức lui kiếm mang, đao quang, lôi đình, hắc viêm.

Cổ thụ nhanh chóng thu nhỏ, trong nháy mắt đã hóa thành một cây tiểu thụ cao ba thước, tựa như được điêu khắc từ hồng mã não, tinh oánh trong suốt.

Thân cây nhỏ không lớn, nhưng lại tỏa ra dao động sức mạnh kinh người, lá cây huyết hồng đầy cây cũng tràn ra đạo vận kinh người, mỗi chiếc lá hình dạng khác nhau, có cái giống như chân long, có cái tựa như kỳ lân, còn có cái giống như nhật nguyệt tinh thần, mỗi cái lưu chuyển hồng quang rực rỡ.

Nhưng đáng chú ý nhất, vẫn là rễ của cây tiểu thụ này, cắm sâu vào hư không, phảng phất như vươn vào chư thiên vạn giới, muốn từ chư thiên vạn giới lấy cắp sức mạnh.

Rễ cây không ngừng có quang mang lóe lên, lực bản nguyên mênh

mông cuồn cuộn, thông qua rễ cây không ngừng tuôn vào trong thân cây, khiến tiểu thụ tích lũy được lực lượng hùng vĩ không thể tưởng tượng.

Nhìn tổng thể, toàn bộ cây tiểu thụ này, thế mà lại tỏa ra một loại dao động độc hữu của Hồng Hoang Bản Nguyên Thần Vật!

Lâm Nguyên kinh ngạc.

Cảnh tượng này quả thực có chút không thể tin nổi, chẳng lẽ bản nguyên thần vật mà hắn vẫn luôn tìm kiếm, thực ra chính là cổ thụ mặt người nữ tử này?

Bản nguyên thần vật này, thế mà lại sinh ra ý thức của chính mình?

Trong Hồng Hoang, bất luận là Tiên Thiên Linh Bảo, hay Hậu Thiên Linh Bảo, từ trước đến nay đều không có ý thức của chính mình, bảo vật chỉ là bảo vật, nhiều nhất cũng chỉ có một chút bản năng giống như hài nhi vừa sinh ra mà thôi.

Hồng Hoang Bản Nguyên Thần Vật cũng vậy.

Nhưng hiện tại sự xuất hiện của cổ thụ mặt người nữ tử này, trực tiếp phá vỡ quy luật này, không thể không khiến Lâm Nguyên chấn động.

Thử nghĩ xem, một kiện bản nguyên thần vật, vốn đã đủ mạnh mẽ rồi, nếu còn sản sinh ý thức của chính mình, còn có thể tu hành, vậy về sau sẽ trưởng thành đến mức độ nào?

Quả thực không thể tin nổi!

Đây là sinh linh cấp bậc nghịch thiên.

Tiềm lực vô cùng.

Ầm!

Mà vào lúc này, cổ thụ mặt người nữ tử sau khi khôi phục thành bản thể, sức mạnh cũng đạt đến đỉnh phong chân chính, đột nhiên một chốc liền quét về phía Lâm Nguyên.

Hoa lạp lạp!

Toàn bộ lá cây đều cùng nhau lay động, đạo vận khủng bố bùng phát, ngưng tụ thành chân long, phượng hoàng, kỳ lân, nhật nguyệt tinh thần và các loại đại đạo chi tượng, như một luồng hồng lưu, rít gào lao về phía Lâm Nguyên.

Không gian này trực tiếp sụp đổ, không chịu nổi uy năng đáng sợ kia, cổ thụ mặt người nữ tử sau khi khôi phục thành bản thể, chiến lực quả thực tăng vọt một mảng lớn, như có thể quét sạch tất cả.

Phương thức công kích này, tương tự như Thất Bảo Diệu Thụ của Tây Phương Giáo, nhưng lại mạnh hơn Thất Bảo Diệu Thụ không biết bao nhiêu lần.

Lâm Nguyên giờ khắc này đều cảm thấy linh giác một trận nhói đau, cảm thấy uy hiếp.

Hắn trong lòng rùng mình, không dám chút nào lơ là, cũng không còn giữ lại, giơ tay lên liền là một chiêu Nghịch Loạn Đại Thần Thông.

Ầm!

Hai mươi vạn ức hạt nguyên khí khắc đầy phù văn đại đạo bay ra, bạo trướng giữa không trung, hóa thành biển mây, trải ngang trước mặt Lâm Nguyên, trực tiếp va chạm với luồng hồng lưu đại đạo kia.

Đây chính là thần thông Nghịch Loạn giai đoạn thứ hai mà Lâm Nguyên lĩnh ngộ ra sau khi lĩnh ngộ vô tận đạo vận của mặt tối Hồng Hoang trong thế giới nội bộ hạt đại đạo, uy lực so với trước đây mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Chỉ nghe một trận tiếng động lớn ầm ầm, những chân long, phượng hoàng, kỳ lân, nhật nguyệt tinh thần kia, tất cả đều hỗn loạn vặn vẹo, một luồng hồng lưu đại đạo mênh mông trực tiếp bị chặn ngang, xông về bốn phương tám hướng.

Mà Nghịch Loạn Vân Hải vẫn hùng vĩ cuồn cuộn, không ngừng tiến về phía trước, hoàn toàn nhấn chìm cây tiểu thụ tinh oánh kia.

"Đây là cái gì?

Đây là cái gì?!

A! !" Sau đó, cổ thụ mặt người nữ tử liền truyền ra một tiếng thét chói tai mang theo vô tận kinh khủng.

Ầm!

Trong cây tiểu thụ huyết hồng tinh oánh trong suốt, lực bản nguyên hùng vĩ cuồn cuộn bạo động, không còn nghe theo chỉ huy, chạy tán loạn về bốn phương tám hướng, như một đàn chim bị kinh hãi.

Tiếp đó, biến hóa đáng sợ liền phát sinh.

Đầu tiên là những chiếc lá cây đỏ tươi như máu, thế mà lại quỷ dị hóa thành huyết nhục, mọc ra từng mạch máu màu xanh tím, từng sợi cơ bắp huyết hồng phủ đầy gân mạch, mạch máu, cơ bắp đan xen vào nhau, hung tợn đáng sợ, giống như một sinh vật bị lột da vậy.

Sau đó "bạt" một tiếng, lá cây hóa huyết nhục, liền mọc ra từng con mắt, giống như mắt rắn, có đồng tử co thành một đường dọc, lạnh lùng đáng sợ, mang theo vị tàn nhẫn khát máu, có cái nhìn về phía Lâm Nguyên, có cái nhìn chằm chằm vào bản thể tiểu thụ tinh oánh, nhìn qua, hàng ngàn con mắt lạnh lẽo dày đặc tụ lại một chỗ, khiến người ta không rét mà run.

Tiếp đó là những cành cây, tràn ra khí tức hôi thối, nhanh chóng

biến đen, mục nát, từng giọt nước đen hôi thối chảy ra.

Vốn dĩ tinh oánh trong suốt, tràn đầy sức mạnh vô tận, bây giờ lại mềm nhũn rũ xuống, như cánh tay bị rút xương.

Sau đó là thân cây, thân cây cũng nhanh chóng hóa thành huyết nhục, rồi bắt đầu thối rữa, từng bọc mủ lớn nổi lên, trong bọc mủ có từng đám giun thịt trắng nõn đang ngọ nguậy, chính là những con sâu bọ màu trắng bệch.

"Bạt" một tiếng, bọc mủ vỡ tung, từng đám sâu bọ liền phun ra, sau đó rơi trên những con mắt huyết nhục, rơi trên những cành cây đen kịt, ngọ nguậy, từ từ bò đi.

Toàn bộ cây tiểu thụ tinh oánh, trong nháy mắt liền hóa thành một trạng thái xấu xí đáng sợ đến cực điểm, tựa như một cỗ thi thể mục nát khổng lồ mọc đầy sâu bọ.

"Chuyện gì thế này?

Đây là chuyện gì thế này?" Nữ tử mặt người kinh khủng thét lớn.

Chương 392

Cảm nhận được trạng thái cơ thể mình vào khoảnh khắc này, nàng ta quả thực sắp phát điên.

Từ góc độ giới tính mà nói, nàng ta là "nữ tính", trở nên xấu xí hung tợn đáng sợ như vậy, căn bản không thể chấp nhận được.

"A…" Nữ tử mặt người kêu thảm thiết, liều mạng thôi động sức mạnh trong cơ thể, muốn trấn áp sự biến hóa đáng sợ này, từng luồng lực bản nguyên cuồn cuộn tuôn ra, hung hăng va chạm với luồng lực hỗn loạn vặn vẹo kia.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, lá cây đầy thân lay động, từng con mắt lạnh lẽo đồng thời chuyển động, nhìn chằm chằm vào vị trí của nữ tử mặt người, những con sâu bọ kia cũng đồng thời xoay đầu, từ từ ngọ nguậy về phía nữ tử mặt người.

Những thứ này cũng là một phần sức mạnh của cổ thụ, giờ khắc này dường như đã có ý thức của riêng mình, muốn từ nữ tử mặt người đoạt quyền, trở thành kẻ khống chế cây cổ thụ này.

Nữ tử mặt người ẩn giấu trong thân cây, vừa ra tay, hành tung liền bại lộ, vì vậy chúng đều phát hiện ra tung tích của nữ tử mặt người, muốn đồng thời đi săn giết chủ ý thức trong cổ thụ này.

Khi những sức mạnh này hành động, luồng nguyên lực mà nữ tử mặt người thôi động không hề có sức chống cự, trong tích tắc liền bị đánh tan.

"Các ngươi đừng tới đây!" Nữ tử mặt người kinh khủng thét lớn.

Lờ mờ giữa những thứ đó, có thể nhìn thấy bên trong cây tiểu thụ tinh oánh, có một không gian kỳ diệu, tương tự như một tiểu thế giới,

một đoàn ý thức thể liền lơ lửng trong đó.

Đây có thể là nơi duy nhất của cây tiểu thụ tinh oánh này không bị ô nhiễm.

Nhưng hiện tại, bên ngoài tiểu thế giới này, từng con sâu bọ xuất hiện, ngọ nguậy, từ từ xuyên thủng màng chắn thế giới.

Đồng thời, trên màng chắn thế giới, từng con mắt lạnh lẽo cũng xuất hiện, chuyển động, nhìn về phía đoàn ý thức thể kia.

Sau đó, toàn bộ tiểu thế giới liền dần dần tỏa ra một luồng khí tức hôi thối, cũng bắt đầu hỗn loạn.

"Cái này quá đáng sợ, đây rốt cuộc là thần thông gì, trên thế giới này làm sao có thể có thứ đáng sợ như vậy!" Nữ tử mặt người sụp đổ, òa khóc.

Khả năng chịu đựng của nàng ta đã đạt đến cực hạn, dưới áp lực khủng bố đó, mọi kiêu ngạo đều bị đánh nát, hiện tại chỉ muốn thoát khỏi cục diện này, khóc lóc gào thét.

"Ta đầu hàng!

Cầu xin ngươi tha cho ta!

Đừng để những thứ này ô nhiễm ta!

Ta nguyện ý đi theo ngươi!

Ta là ý thức thể sinh ra từ Vạn Thần Thụ này, có ta ở đây, liền có thể nâng cao uy lực của Vạn Thần Thụ này lên đỉnh điểm, ta nhất định sẽ hữu dụng với ngươi!" "Vạn Thần Thụ?" Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, đây chính là tên thật của cây cổ thụ này sao?

Cái tên này khẩu khí lớn thật, là nữ tử mặt người tự đặt, hay là vừa sinh ra đã có danh hiệu như vậy?

Sau đó Lâm Nguyên mỉm cười, không thể không nói, Nghịch Loạn

Đại Thần Thông đối với các sinh linh trong Hồng Hoang mà nói, có sức uy hiếp cực lớn, một khi thi triển, liền có thể dễ dàng đánh tan tâm phòng của bọn họ.

Bởi vì sự biến hóa quỷ dị đó thực sự quá đáng sợ, cả người đều biến thành quái vật, không có bất kỳ sinh linh nào có thể chấp nhận sự sa đọa như vậy.

"Nếu đã chuẩn bị đầu hàng, vậy thì trước tiên hãy hiến dâng bản nguyên ấn ký của ngươi đi." Lâm Nguyên nói.

Nữ tử mặt người nghe thấy giọng nói của Lâm Nguyên, quả thực như nghe thấy tiên nhạc, mừng rỡ quá đỗi, vội vàng kêu lớn: "Không vấn đề, không vấn đề, chủ nhân, người mau thu phục ta đi!" Ông!

Trong lúc nói chuyện, nữ tử mặt người liền sốt ruột tế ra một đoàn ấn ký, là một khuôn mặt nữ tử, lờ mờ có vô số phù văn đại đạo lấp lánh.

Mỗi kiện bản nguyên thần vật, đều có bản nguyên ấn ký của nó, là thứ cốt lõi nhất của nó, một khi nắm giữ, liền có thể triệt để thôi động uy năng của kiện bản nguyên thần vật này, đồng thời cũng có thể trong một niệm hủy diệt nó.

Nữ tử mặt người rõ ràng là thật sự bị dọa sợ rồi, căn bản không chút do dự, liền hiến ra thứ quý giá nhất này.

Ông!

Bản nguyên ấn ký vừa xuất hiện, những con sâu bọ, mắt kia, liền nhìn chằm chằm vào nó, bắt đầu ô nhiễm nó.

Bản nguyên ấn ký lập tức tỏa ra từng tia mùi hôi thối mục nát.

Nữ tử mặt người vì thế mà kêu thảm thiết thê lương.

Lâm Nguyên lại không hề hoảng sợ, chỉ là một tay giơ lên, liền thu

hồi hai mươi vạn ức hạt nguyên khí, Nghịch Loạn Đại Thần Thông lập tức rút lại, và không có luồng sức mạnh này, Vạn Thần Thụ lập tức bắt đầu khôi phục.

Từng con mắt kia biến mất, từng con sâu bọ cũng nổ tung.

Lâm Nguyên lại đưa tay ra, bản nguyên ấn ký liền bay vào trong tay hắn, tiếp đó, hắn thôi động một luồng nguyên thần chi lực, đánh vào trong bản nguyên ấn ký, trong tích tắc liền luyện hóa nó, từ đó triệt để nắm giữ Vạn Thần Thụ này.

"Chủ nhân!" Nữ tử mặt người hiện ra trên thân cây Vạn Thần Thụ, nàng ta thôi động toàn bộ cây cổ thụ, nghiêng về phía Lâm Nguyên, lá cây xào xạc lay động, biểu thị sự thần phục, thần thái đặc biệt tuần phục, không còn chút kiêu ngạo nào như trước.

Nàng ta biết, mình coi như đã hoàn toàn xong rồi, từ nay về sau sinh tử đều nằm trong một niệm của Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên gật đầu, trong lòng cũng khá hài lòng, kiện bản nguyên thần vật này có thể sinh ra ý chí tự thân, tuyệt đối phi phàm, khẳng định uy lực kinh người, nói không chừng còn có chỗ đặc biệt nào đó.

Bạt!

Hắn nhẹ nhàng vẫy tay, Vạn Thần Thụ này liền bay vào trong tay hắn.

Nữ tử mặt người chỉ cảm giác mình lập tức bị Lâm Nguyên nắm chặt cả người, không nhịn được khẽ run lên.

Ầm!

Sau đó, liền có một luồng tin tức, xông vào trong đầu Lâm Nguyên, chính là hư thực của Vạn Thần Thụ này, Lâm Nguyên sau khi tiêu hóa, trong lòng dấy lên sóng lớn, vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ.

“Vạn Thần Thụ này lại nghịch thiên đến thế sao?” Lâm Nguyên không khỏi chấn động.

Cây Vạn Thần Thụ này, ngoài việc bản thân nó sở hữu uy năng khủng bố, còn có một năng lực vô cùng đặc thù: rễ của nó có thể xuyên thấu hư không, kết nối vạn giới, không ngừng hấp thụ Bản nguyên chi lực từ vô tận thời không, dung nhập vào trong cơ thể, sau đó vô hạn lớn mạnh!

Đây là một năng lực nghịch thiên vô cùng.

Phải biết rằng hiện giờ Hồng Hoang đã trải qua biến đổi thiên địa, Bản nguyên chi khí bàng bạc phun trào từ khắp các thần dị chi địa, nhiều nơi thậm chí hình thành nên các Nguyên Thánh Địa, nồng độ Bản nguyên chi khí vượt xa sức tưởng tượng.

Một khi sở hữu được cây cự thụ như vậy, căn bản không cần tốn công sức đi công chiếm các thần dị chi địa, chỉ cần tùy tiện tìm một nơi, là có thể ung dung cướp đoạt sức mạnh vô tận từ vô số địa vực Hồng Hoang rộng lớn!

Bất kỳ đại thế lực nào sở hữu một cây cự thụ như vậy, nơi đó sẽ trở thành một siêu cấp Thánh Địa, vượt xa ý nghĩa thông thường của Nguyên Thánh Địa!

Lâm Nguyên không ngờ, mình lại có được thu hoạch lớn đến thế.

Có cây Vạn Thần Thụ này, về sau cơ bản không cần lo lắng vấn đề Bản nguyên chi khí nữa.

Đương nhiên, việc hấp thụ Bản nguyên chi khí từ vô số địa vực Hồng Hoang rộng lớn, chỉ có thể làm được khi nó trưởng thành đến một tầng thứ rất cao.

Hiện tại Vạn Thần Thụ tương đối yếu ớt, do đó chỉ có thể chiếm cứ một sơn cốc nhỏ bé này.

Nhưng cho dù vậy, cũng đã vô cùng kinh người rồi.

Tiềm lực trưởng thành của nó là vô hạn, một khi cho nó đủ thời gian, tương lai không biết có thể trưởng thành đến tầng thứ nào, thậm chí cắm rễ vào Hỗn Độn, biến biển Hỗn Độn rộng lớn kia thành nguồn sức mạnh của mình cũng là điều có thể. "Từ một mức độ nào đó mà nói, giá trị của ngươi, có lẽ còn cao hơn cả Nguyên Thánh Địa Chung Sơn này." Lâm Nguyên cười nói. "Giá trị cao thì có ích gì, hiện tại chẳng phải vẫn là của ngươi sao." Nữ tử nhân diện thở dài một tiếng.

Trong lòng nàng vô cùng uất ức, vốn dĩ theo sách lược phát triển của mình, cứ ẩn mình trong sơn cốc này, tự nhiên sẽ có thể trở thành tuyệt thế cường giả.

Chương 393

Đồng thời, với tư cách là một cự thụ, thiên tính của nàng cũng có một loại ý niệm không thích di chuyển, chỉ muốn tìm một nơi cắm rễ, sau đó từ từ trưởng thành.

Mọi thứ đều đang phát triển theo kế hoạch của nàng, từng sinh linh xông vào sơn cốc đều bị nàng chém giết, hấp thụ hết thảy sinh mệnh tinh hoa, Bản nguyên chi khí màu vàng trong sơn cốc cũng dần dần bị nàng hấp thụ tiêu hóa.

Nhưng ai ngờ được, đột nhiên lại xuất hiện một sát tinh như Lâm Nguyên, cường đại đến vậy, dễ dàng trấn áp nàng.

Đặc biệt là loại sức mạnh đáng sợ có thể khiến người ta biến đổi, quả thực khiến người ta không rét mà run, quá khủng bố.

Cũng không biết quái thai này từ đâu tới! "Ngươi đã sản sinh ý thức của mình, vậy hẳn cũng biết cách cảm nhận Bản nguyên ấn ký trong Thánh Địa này chứ?

Nói cho ta biết nó ở đâu." Lâm Nguyên nói. "Ta khuyên ngươi vẫn là đừng làm vậy." Nữ tử nhân diện lạnh lùng cười một tiếng. "Ồ, vì sao?" Lâm Nguyên cười hỏi. "Nơi đó quá nguy hiểm, dù là với thực lực của ngươi mà đi tới đó, e rằng cũng cửu tử nhất sinh.

Sinh mệnh ấn ký của ta đều nằm trong tay ngươi, ta không muốn ngươi chết đâu." Nữ tử nhân diện nói. "Hửm?" Lâm Nguyên có chút bất ngờ.

Hắn tin rằng, trong trận giao chiến vừa rồi, nữ tử nhân diện hẳn đã cảm nhận sâu sắc chiến lực của mình.

Nhưng cho dù vậy, nữ tử nhân diện vẫn nói, nếu hắn đi tranh đoạt

Bản nguyên ấn ký, sẽ cửu tử nhất sinh.

Vậy, nơi Bản nguyên ấn ký tọa lạc, rốt cuộc nguy hiểm đến mức độ nào? "Nói chi tiết xem." Lâm Nguyên trầm giọng nói, thần sắc có chút ngưng trọng.

Nữ tử nhân diện tính cách có chút cao ngạo, nhưng giờ phút này sinh mệnh ấn ký lại nằm trong tay Lâm Nguyên, tự nhiên không dám chống đối.

Nghe thấy Lâm Nguyên dùng giọng điệu ra lệnh nói chuyện, nàng chỉ bất mãn lẩm bẩm vài tiếng, sau đó liền nói: "Nguyên Thánh Địa này, từ rất sớm đã dần dần thành hình, vô số hung thú ma cầm trong đó tắm mình trong Bản nguyên chi lực màu vàng, đều trưởng thành đến mức không thể tưởng tượng nổi." "Trong đó có một số, còn dung hợp Bản nguyên đại đạo của Ma Thần, trở nên càng thêm đáng sợ." "Sau khi những cường giả này đản sinh, liền tiến hành tranh giành cực kỳ kịch liệt tại nơi hạch tâm của Chung Sơn này.

Trong những trận chiến đáng sợ này, đã đản sinh ra nhiều tồn tại không thể tin nổi, hơn nữa trong tay đều ít nhiều nắm giữ một số Bản nguyên thần vật đỉnh tiêm, chiến lực phi phàm." "Những hung thú ma cầm đỉnh tiêm kia, thực lực cường hãn, cảnh giới cao thâm, xa xa vượt qua ta!" "Hiện tại, tất cả đều tập trung quanh Bản nguyên ấn ký kia, giằng co lẫn nhau, thỉnh thoảng lại bùng nổ một trận đại chiến kinh thiên.

Ngươi đi tới đó, muốn tranh đoạt Bản nguyên ấn ký, đối mặt với nhiều hung thú ma cầm đỉnh tiêm như vậy, khẳng định không phải đối thủ, sẽ bị đánh rất thảm, thậm chí mất mạng." Lâm Nguyên hỏi: "Cụ thể chúng là những sinh linh nào?

Lại đạt đến cảnh giới gì?" Nữ tử nhân diện thanh thúy nói: "Ta chỉ là một cái cây thôi, làm sao biết được những điều này.

Ta chỉ biết chúng rất mạnh, mạnh hơn ta." Lâm Nguyên câm nín, xem ra cây Vạn Thần Thụ này cũng có vấn đề lớn, quá "trạch" (ở ẩn), đối với thế giới bên ngoài hoàn toàn không có chút hiểu biết nào.

Hắn trầm tư, mặc dù tình báo rất mơ hồ, nhưng có một điều có thể xác định, xung quanh Bản nguyên ấn ký kia, tất nhiên cường giả vô số, muốn tranh đoạt, e rằng phải trải qua một phen khổ chiến.

Đặc biệt là, hiện tại nơi hạch tâm này, không chỉ có những sinh linh bản địa, mà còn có cả kẻ ngoại lai.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, ba vị Kim Tiên Xiển Giáo này, đều đã tu hành đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, đơn đả độc đấu, Lâm Nguyên tự tin hắn là có thể đối phó, nhưng nếu ba người họ liên thủ, Lâm Nguyên e rằng sẽ không phải là đối thủ.

Cửu là cực hạn, Thập Nhị là viên mãn.

Tu hành đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh viên mãn, chiến lực sẽ khủng bố đến mức nào, quả thực khó mà tưởng tượng nổi!

Tuyệt đối không phải là nhân vật nhỏ bé có thể dễ dàng đối phó!

Ngoài ba kẻ này ra, nói không chừng còn có cường giả khác từ các thế lực khác.

Những yếu tố này đan xen vào nhau, khiến cục diện nơi hạch tâm này phức tạp đến cực điểm.

Muốn có được Bản nguyên ấn ký kia, chẳng khác nào mò hạt dẻ trong lửa, hung hiểm vô cùng. "Hô..." Nhưng Lâm Nguyên sau khi suy nghĩ một lát, lại thở ra một hơi, ánh mắt trở nên kiên nghị.

Nguyên Thánh Địa quá đặc thù, Bản nguyên chi lực màu vàng kia quả thực còn khủng bố hơn cả Bản nguyên đại đạo của Ma Thần, có thể dễ dàng tạo ra tuyệt thế cường giả.

Tất cả những điều này, từ trên người Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác là có thể biết được.

Những người này, căn nguyên cũng không hề nghịch thiên, nhưng lại từng người tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất, Thập Nhị Trọng Thiên, chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung.

Chiếm cứ một Nguyên Thánh Địa, không chỉ có thể khiến bản thân trở nên mạnh hơn, mà còn có thể khiến cả tộc quần của mình cũng sản sinh ra sự thuế biến long trời lở đất.

Ở Hồng Hoang hiện tại, nếu không thể chiếm cứ một Nguyên Thánh Địa, sẽ bị những thế lực đỉnh tiêm kia bỏ xa, toàn bộ lạc hậu so với thời đại.

Một khi đã lạc hậu, hậu quả sẽ như thế nào, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra.

Cho nên, dù thế nào đi nữa, Bản nguyên ấn ký này, đều phải có được.

Cho dù phía trước là đao sơn hỏa hải, cũng phải xông qua!

Với thực lực của hắn, chưa chắc không có khả năng thành công! "Đưa ta qua đó." Đến cuối cùng, Lâm Nguyên chỉ có mấy chữ này, trong giọng nói ẩn chứa sự kiên quyết khó mà hình dung. "Được rồi." Nữ tử nhân diện than thở một tiếng.

Nàng có thể cảm nhận được sự kiên định trong cảm xúc của Lâm Nguyên, nếu mình không đồng ý, nói không chừng ngay lập tức sẽ bị bóp nát sinh mệnh ấn ký của mình, tự nhiên không dám không tuân theo.

Trong sơn cốc này, ngoài Bản nguyên thần vật đỉnh cấp là Vạn Thần Thụ hình người ra, còn có một luồng Bản nguyên chi khí màu

vàng vô cùng bàng bạc.

Dù là với tư chất nghịch thiên như nữ tử nhân diện, cũng không có cách nào hấp thụ toàn bộ, chỉ có thể từ từ luyện hóa.

Nhưng Lâm Nguyên lại khác, hắn sở hữu thể nội thế giới, mà thể nội thế giới này lại do Hồng Mông Châu hóa thành, Hồng Mông Châu càng là Hồng Mông Chí Bảo, tầng thứ của nó cao đến mức thậm chí còn vượt qua các Hỗn Độn Chí Bảo như Khai Thiên Thần Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, tự nhiên cũng mạnh hơn Bản nguyên thần vật đỉnh tiêm như Vạn Thần Thụ hàng trăm tỷ vạn lần.

Chỉ là vì Hồng Mông Châu này có trùng trùng cấm chế, Lâm Nguyên mới không có cách nào phát huy ra toàn bộ uy năng của nó mà thôi.

Bằng không, chỉ riêng viên châu này, Lâm Nguyên đã có thể hoành tảo Hồng Hoang.

Ngay cả khi Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, cũng có thể dễ dàng trấn sát.

Mà dù có trùng trùng cấm chế, chỉ có thể phát huy ra một phần rất nhỏ uy năng, nhưng vẫn sở hữu uy năng thần diệu khôn lường.

Giờ phút này, hắn chỉ khẽ động tâm niệm, một cây Thế Giới Thụ bàng bạc vô biên liền hiện ra sau lưng hắn, lay động vô vàn lá cây, mỗi một chiếc lá đều chứa vô số đa nguyên vũ trụ, toàn bộ cây cự thụ bên trong chính là một hệ thống thế giới đồ sộ, vô biên, phức tạp đến cực điểm.

Tầng thứ tổng thể của nó, đã tiếp cận Bản nguyên thế giới.

Giờ phút này, cây Hồng Mông Thế Giới Thụ này vừa xuất hiện, liền dao động tỏa ra vô vàn tử khí, bao trùm cả sơn cốc này.

Không cần làm gì cả, những Bản nguyên chi khí màu vàng kia liền

cuồn cuộn như điên, tranh nhau chen chúc, dũng nhập vào trong Thế Giới Thụ này, trở thành dưỡng liệu của nó.

Tầng thứ của toàn bộ Thế Giới Thụ, cũng vì thế mà tiếp tục từ từ thăng cấp. "Đây...

đây là cây gì?

Chương 394

Sao lại khủng bố đến thế?!

Vật thuộc loại cây cối, lại có thể đạt đến tầng thứ này ư?" Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ nhìn thấy cây Hồng Mông Thế Giới Thụ xuất hiện trong nháy mắt, trong lòng liền dấy lên sóng to gió lớn, chấn động đến cực điểm.

Trước đây nàng vẫn luôn cho rằng mình đã là tồn tại có tầng thứ cao nhất trong các loại cây cối, dù sao năng lực nghịch thiên của nàng, ngay cả bản thân nàng khi nghĩ tới cũng phải cảm thấy kinh ngạc.

Hấp thụ chư thiên nguyên lực, có thể trưởng thành vô hạn, chỉ cần cho nàng thời gian, tương lai nhất định sẽ trở thành tuyệt thế bá chủ.

Nhưng, khi đối mặt với cây Hồng Mông Thế Giới Thụ này, nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ run rẩy, giống như một giọt nước sông, sau khi trải qua vạn dặm bôn ba, đến cửa biển, sau đó nhìn thấy biển cả rộng lớn vô bờ, rồi ngửa mặt lên trời thở dài, thực sự hiểu được sự rộng lớn của thiên hạ! "Xem ra ta đã theo đúng người rồi a!

Theo ở bên cạnh người này, nói không chừng ta có thể mượn cơ hội này, tiếp xúc với cây Thế Giới Thụ kia, từ đó tiến hóa, đạt đến tầng thứ cao hơn!" Giờ khắc này, nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ kích động hẳn lên, ánh mắt nhìn Lâm Nguyên đều thay đổi, tràn đầy vẻ nóng bỏng, quả thực muốn lập tức nhào tới.

Oanh oanh oanh!!!

Chẳng bao lâu, Hồng Mông Thế Giới Thụ liền hấp thu hết thảy Bản nguyên chi lực màu vàng trong sơn cốc này, sau khi triệt để luyện hóa luồng Bản nguyên chi lực bàng bạc này, tầng thứ thế giới của nó e rằng cũng sẽ vì thế mà bạo tăng một đoạn lớn!

Giờ khắc này, Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu, đều vẫn ở trong Thế Giới Thụ, nhưng Lâm Nguyên cũng không gọi họ ra.

Đại chiến tiếp theo, khẳng định sẽ cực kỳ kịch liệt, với thực lực hiện tại của Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu, vẫn chưa thể nhúng tay vào, ở trong Thế Giới Thụ càng an toàn hơn. "Đi thôi." Làm xong tất cả những điều này, Lâm Nguyên liền mở miệng. "Vâng, chủ nhân!" Nữ tử nhân diện vội vàng nói.

Giờ khắc này, nàng cung kính hơn lúc nãy không biết bao nhiêu lần.

Lâm Nguyên cười một tiếng, với trí tuệ của hắn, tự nhiên là có thể nhìn ra nguyên nhân thay đổi tâm thái của nữ tử nhân diện, nói: "Chỉ cần ngươi làm tốt, sau này ta tự nhiên sẽ cho ngươi cơ hội quan sát Thế Giới Thụ." Nữ tử nhân diện trừng lớn mắt, trông rất kinh ngạc, lập tức liền bị cuồng hỉ bao trùm, xào xạc lay động tán cây của mình, kích động lớn tiếng nói: "Cảm ơn chủ nhân, cảm ơn chủ nhân!

Ta nhất định sẽ cố gắng hết sức!" Trong Thế Giới Thụ, Vạn Mệnh Hoàng Miêu lười biếng, nằm trên một tinh cầu, nheo mắt ngủ gật.

Nhưng vào lúc này, nó đột nhiên dựng ngược lông, cả người dường như cảm giác được một nguy hiểm cực lớn, lập tức nhảy dựng lên.

Nhưng, nhìn quanh trái phải, lại không phát hiện ra điều gì, không khỏi nghi hoặc. "Kỳ lạ, không có ai cả, nhưng sao ta lại cảm thấy mình hình như có thêm một đối thủ vậy.

A a, nhất định là ta nghĩ nhiều rồi, chỉ có chủ nhân mới có đối thủ, ai sẽ để ý đến một con mèo như ta chứ." Vạn Mệnh Hoàng Miêu vươn vai, đổi một tư thế, tiếp tục nằm xuống.

Bên ngoài, toàn bộ sự tích cực của nữ tử nhân diện đều được điều động, trong tiếng xào xạc, từng chiếc lá cây màu đỏ máu rơi xuống, tạo thành một mũi tên khổng lồ, chỉ về hướng đông bắc. "Chủ nhân, người cứ theo dấu hiệu này mà đi.

Nơi Bản nguyên ấn ký tọa lạc, là ở vùng đông bắc của nơi hạch tâm này, trong một dãy núi kỳ hàn quanh năm phủ tuyết trắng." "Nơi hạch tâm của chúng ta còn có một số truyền ngôn, nói rằng dãy núi kỳ dị kia, thực ra là sống, là một con rồng khổng lồ, một khi thức tỉnh, toàn bộ Chung Sơn sẽ trở thành lãnh thổ của nó, tất cả sinh linh đều sẽ trở thành nô lệ của nó." Nữ tử nhân diện ra sức giới thiệu. "Ừm." Lâm Nguyên gật đầu, theo hướng dẫn của nữ tử nhân diện, bay thẳng về phía đông bắc.

Tốc độ của hắn cực nhanh, trong nháy mắt đã xé toạc bầu trời, lướt qua từng dãy núi khổng lồ, nhanh chóng tiếp cận mục tiêu. "Hắc hắc, dừng lại!" Nhưng, giữa đường đi, đột nhiên vang lên một tiếng cười lạnh.

Oanh!

Ngay sau đó, hư không lập tức nổ tung, một luồng sát cơ lạnh lẽo chợt bùng phát, một móng vuốt khổng lồ che trời lấp đất lập tức vồ xuống.

Quần sơn chấn động dữ dội, vô số phù hiệu đại đạo cuồn cuộn, thần quang như thủy triều, càn quét thiên địa, toàn bộ không gian chấn động kịch liệt, khí tức khủng bố chấn động trời đất.

Móng vuốt này quá khủng bố, mọc đầy lông thú đen nhánh và thô cứng, đầu móng lấp lánh hàn quang, phía trên còn vương vãi vết máu đỏ tươi, cường thế mà bá đạo, cứ thế vồ thẳng vào đầu Lâm Nguyên. "Ngươi là ai, dám ra tay với chủ nhân, quả thực là không muốn sống nữa rồi!" Lâm Nguyên còn chưa hành động, nữ tử nhân diện đã ra tay

trước, quát lớn một tiếng, ầm một tiếng bạo trướng, lập tức đỉnh trời lập đất, đầy cây lá đỏ máu lay động.

Vô số hồng quang bùng phát, càn quét thiên địa, nhuộm đỏ cả một vùng sơn hà rộng lớn này, như ráng chiều rực rỡ, ba động sức mạnh khủng bố như biển cả, cuồn cuộn về tám phương hoang dã.

Cự thụ ầm ầm một tiếng, va chạm với móng vuốt đen kia, nhưng chỉ nghe thấy một tiếng kêu thảm thiết, cự thụ nữ tử nhân diện đã bay ngược ra ngoài, đâm xuyên qua mặt đất, dung nham đỏ rực đều từ dưới đất phun trào ra.

Chỉ một lần giao thủ, móng vuốt này vậy mà đã nghiền áp cự thụ nữ tử nhân diện! "Ồ?" Trong hư không, vang lên một tiếng kinh ngạc, ngay sau đó chỉ nghe thấy tiếng nói kia cười nói: "Cũng có chút thú vị, lại là một Bản nguyên thần vật đã đản sinh ý thức, ta đây là lần đầu tiên thấy, xem ra là nhặt được bảo bối rồi.

Thứ này sẽ thuộc về ta." Trong khi nói chuyện, móng vuốt từ bỏ việc tiếp tục công kích Lâm Nguyên, chuyển hướng vồ lấy Vạn Thần Thụ, muốn chiếm làm của riêng. "Hừ!" Lâm Nguyên hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên hàn quang, Vạn Thần Thụ giờ đây là của hắn, kẻ trước mắt này vậy mà dám cướp ư?

Oanh!

Lâm Nguyên ra tay, nhấc tay chính là Kiếm Chi Đại Đạo, ức vạn kiếm quang bùng phát, hóa thành một dòng lũ khủng bố, chém thẳng vào móng vuốt đen, thế không thể cản. "Hửm?!" Chủ nhân của móng vuốt đen kia kinh ngạc một tiếng, đối mặt với luồng kiếm quang này, thần giác của hắn vậy mà cảm thấy một trận đau nhói, hiển nhiên là có thể thực sự tạo thành uy hiếp cho hắn!

Oanh long!

Chủ nhân của móng vuốt đen phản ứng rất nhanh, lập tức điều chuyển phương hướng, vô số phù hiệu đại đạo trên móng vuốt cuồn cuộn dâng lên, quang mang ngập trời, hung hăng vỗ mạnh về phía kiếm quang.

Chỉ nghe thấy một tiếng va chạm lớn "đương", dòng lũ kiếm quang bị đánh bay, nhưng móng vuốt đen cũng bị chấn lui, hơn nữa phía trên xuất hiện một vết thương lớn.

Tiên huyết từ vết thương nhỏ giọt, nhuộm đỏ mặt đất phía dưới.

Oanh!

Xa xa, hư không vặn vẹo, hiện ra một thân ảnh khôi vĩ, đầu trâu, thân người, phủ đầy áo giáp đen, trong kẽ áo giáp có lông thú đen thô cứng nhô ra.

Mắt hắn hung quang tứ xạ, tràn đầy một luồng khí tức hung hãn, hai chiếc sừng lớn trên đầu lưu chuyển hàn quang lẫm liệt, như muốn đâm thủng trời xanh, cực kỳ đáng sợ.

Cả người mang đến một loại áp lực không thể sánh bằng, sừng sững trên trời cao, giống như một bức tường ma thuật sừng sững ở đó.

Đặc biệt là ba động tu vi mà hắn tỏa ra, vậy mà chút nào cũng không hề yếu hơn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, hiển nhiên cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.

Hơn nữa, Lâm Nguyên dùng Bàn Cổ Chân Nhãn liếc mắt một cái liền nhìn ra, tôn Ngưu Ma cái thế này, vậy mà không hề dung hợp Bản nguyên đại đạo của Ma Thần, hắn là đã lợi dụng Bản nguyên chi khí màu vàng của nơi hạch tâm này mà tu hành đến cảnh giới này.

Hắn trừng mắt nhìn Lâm Nguyên, trong đôi mắt khổng lồ lộ ra vẻ

nóng bỏng và hưng phấn, nói: "Rất tốt, rất tốt, ngươi vậy mà có thể đỡ được một trảo của ta!

Xem ra, ngươi có tư cách trở thành người đi theo chủ nhân của ta!

Kẻ ngoại lai, vừa rồi mạo phạm, ta không so đo với ngươi, nhưng bây giờ ngươi phải đi cùng ta, giúp chủ nhân của ta làm một chuyện." "Ngươi còn có chủ nhân ư?" Lâm Nguyên có chút bất ngờ.

Tôn Ngưu Ma cái thế này đã tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, dù là ở nơi hạch tâm này, cũng tuyệt đối là cường giả trong số cường giả, một phương bá chủ cự bá!

Một tồn tại như vậy, vậy mà còn có một chủ nhân ư?

Vậy chủ nhân của hắn phải đạt đến tầng thứ nào? "Ha ha ha, ngươi rất kinh ngạc đúng không?

Tất cả mọi người nghe chuyện này đều rất kinh ngạc.

Chương 395

Nhưng ta đích xác có một chủ nhân, thực lực của hắn, là ngươi không thể tưởng tượng nổi!" Ngưu Ma cười lớn, "Kẻ ngoại lai, đi theo ta đi, ta dám bảo đảm, ngươi chỉ cần đi theo chủ nhân của ta, nhất định sẽ nhận được lợi ích cực lớn, tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi đâu!" Lâm Nguyên lắc đầu, không ngờ giữa đường lại gặp một tên có hành vi cử chỉ có chút kỳ dị như vậy.

Mục tiêu hiện tại của hắn chỉ có Bản nguyên ấn ký kia, đối với chủ nhân của con Ngưu Ma này hắn không hề có hứng thú, liền nhàn nhạt nói: "Ta có chuyện của mình cần làm, mỗi người mỗi đường đi." Vừa nói xong, liền bước sang một bên, chuẩn bị đi vòng qua con Ngưu Ma này.

Lâm Nguyên hiện tại đang vội tìm Bản nguyên ấn ký, do đó cũng không muốn so đo nhiều với tên gia hỏa này. "Ngươi là từ chối ta sao?" Con Ngưu Ma kia nheo mắt lại, trong mắt lóe lên một đạo hàn quang, giọng nói cũng trở nên lạnh lẽo.

Oanh!

Một luồng uy áp khủng bố vô biên bùng phát, càn quét vạn núi, toàn bộ nơi hạch tâm dường như đều chấn động, thân thể Ngưu Ma bạo trướng, trong nháy mắt đã trở thành một vật khổng lồ cao tới vạn trượng, một đôi mắt lạnh lùng phủ nhìn Lâm Nguyên, nói: "Lời ta nói ra, không cho phép bất kỳ ai từ chối!" Lâm Nguyên lạnh lùng nói: "Phong cách bá đạo thật, ngươi đang khiêu khích ta sao?" Trong mắt Lâm Nguyên cũng lóe lên vẻ lạnh lẽo, hắn tuy hành sự ổn trọng, nếu không cần thiết, rất ít khi gây rắc rối.

Nhưng nếu sự tình tìm đến tận cửa, hắn chưa bao giờ né tránh hay

sợ hãi chiến đấu. "Ta nói lại một lần nữa.

Chủ nhân của ta chính là cường giả mạnh nhất trong thế giới này, thực lực cường hãn, cảnh giới cao thâm, đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh rồi!

Hiện tại, chủ nhân của ta đã tìm được nơi Bản nguyên ấn ký tọa lạc, đang chuẩn bị phá vỡ cấm chế của Bản nguyên ấn ký!

Chẳng qua cấm chế kia quá mức kiên cố cường đại, dù là với sức mạnh của chủ nhân ta, cũng khó mà xuyên thủng được, do đó cần tìm kiếm các cường giả, hội tụ sức mạnh quần hùng, mở ra cánh cửa cấm chế." "Ngươi nếu có thể đi theo chủ nhân của ta, cống hiến một phần sức mạnh của ngươi, vậy thì sau này nhất định sẽ có chỗ tốt cho ngươi.

Bản nguyên thần vật, Bản nguyên chi khí màu vàng, mặc ngươi lựa chọn.

Thậm chí, ở nơi hạch tâm này, ban cho ngươi một ngọn núi, làm đạo tràng tu hành, cũng không phải là không thể." "Nhưng nếu ngươi từ chối...

Hừ!" Ngưu Ma hừ lạnh một tiếng, bầu trời cũng vì thế mà tối sầm xuống, giữa thiên địa, tràn ngập một bầu không khí âm lãnh áp bức, hắn một đôi mắt lạnh lùng phủ nhìn Lâm Nguyên.

Ý tứ trong lời nói của hắn, tự nhiên không cần nói cũng hiểu, nếu từ chối, vậy chính là đường chết một con.

Lâm Nguyên lúc này mới triệt để hiểu ra, khó trách vừa rồi đang trên đường, con Ngưu Ma này lại đột nhiên ra tay với hắn, hắn là mượn đó để thăm dò thực lực của hắn, xem hắn có thể trở thành trợ lực giúp chủ nhân hắn mở cấm chế hay không.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng kinh ngạc, không ngờ, Bản nguyên

ấn ký không những đã bị người ta phát hiện, mà hiện tại còn tìm ra một cách để mở cấm chế.

Một khi để cái gọi là "chủ nhân" kia thành công, thì Chung Sơn này, e rằng sẽ trở thành vật trong túi đối phương.

Dù thế nào đi nữa, Lâm Nguyên đều không thể chấp nhận điểm này.

Chung Sơn, chỉ có thể là của hắn! "Ngươi nói, chủ nhân của ngươi, đang chuẩn bị phá vỡ tiên thiên cấm chế bên ngoài Bản nguyên ấn ký ư?" Lâm Nguyên nhướng mày, ánh mắt thâm sâu, không ai có thể phân biệt được cảm xúc trong đó. "Hừ hừ, đúng là như vậy." Ngưu Ma đắc ý cười nói: "Ngươi có lẽ không biết Bản nguyên ấn ký là gì sao?

Bản nguyên ấn ký chính là hạch tâm của Nguyên Thánh Địa này, một khi luyện hóa Bản nguyên ấn ký, là có thể triệt để chưởng khống Nguyên Thánh Địa rộng lớn này!

Đến lúc đó, chủ nhân sẽ có thể điều động sức mạnh vô cùng vô tận của Nguyên Thánh Địa này!

Ngươi nếu hiện tại đi theo chủ nhân, tương lai chủ nhân thành công, ban thưởng thiên hạ, ngươi nhất định sẽ nhận được một phần thập phần hậu hĩnh." Không thể không nói, con Ngưu Ma này cũng coi như một thuyết khách đủ tư cách, trong khi nói chuyện, giọng nói hùng hồn, mang theo một loại sức lôi cuốn kỳ dị.

Nhưng, Lâm Nguyên đến đây, chính là vì Bản nguyên ấn ký kia, làm sao có thể bị thuyết phục?

Trong mắt sát ý bùng phát, không chút chậm trễ nào, trực tiếp ra tay.

Oanh!

Hắn nhấc tay liền triệu Vạn Thần Thụ đến, quán chú một luồng sức mạnh bàng bạc, tay cầm tiểu thụ, đột nhiên vung về phía trước, lập tức có hàng vạn đạo thần quang màu máu bùng phát!

Từng chiếc lá đỏ máu rơi xuống, hóa thành Chân Long, hóa thành Huyết Hoàng, hóa thành Kỳ Lân, hóa thành nhật nguyệt tinh thần, thiên địa vạn vật.

Chúng rền vang, phát sáng, bùng phát ra ba động sức mạnh khủng khiếp, hội tụ lại một chỗ, hình thành một dòng lũ cuồn cuộn, nghịch thiên mà lên, trực tiếp nhấn chìm con Ngưu Ma kia.

Vạn Thần Thụ là Bản nguyên thần vật đỉnh cấp, nếu dựa vào nữ tử nhân diện tự mình thao túng, kỳ thực rất khó phát huy ra uy năng chân chính.

Nhưng dưới sự khống chế của Lâm Nguyên, lập tức liền khác hẳn, uy năng bạo tăng gấp mấy chục lần.

Dòng lũ đại đạo kia, chấn động thiên địa, trong nháy mắt đã nhấn chìm Ngưu Ma, hào quang đại đạo vô cùng như một biển cả mênh mông đang dậy sóng, cuồng phong dậy sóng kinh thiên.

Luồng sức mạnh này quá mạnh, Ngưu Ma trong nháy mắt đã lông tóc dựng ngược, có một loại dự cảm về cái chết, đột nhiên phát ra một tiếng gầm của trâu, hai tay hung hăng đấm về phía trước.

Trong khoảnh khắc điện quang thạch hỏa này, Ngưu Ma lại bùng phát ra sức mạnh kinh người, hai tay đẩy ra, liền có vô số Bản nguyên chi lực gào thét bay ra, ngưng kết thành một chiếc đại chung màu vàng, đột nhiên lay động một tiếng.

Đông!

Cự chung rền vang, lay động cả thiên địa, sóng âm kia vật chất hóa, hình thành từng đợt sóng lớn, lấp lánh kim quang, hung hăng va

chạm với dòng lũ đại đạo kia.

Oanh long!

Thiên địa chấn động dữ dội, nơi va chạm từ không trung sinh ra một luồng sóng xung kích khổng lồ, quét phẳng toàn bộ núi cao, núi lớn trong phạm vi mười vạn dặm, trên bầu trời cao càng xé rách ra từng vết nứt đen lớn.

Thần khu vạn trượng của Ngưu Ma bay ngược ra ngoài, toàn thân trên dưới nổi lên những vết rạn máu dày đặc, dừng lại nặng nề giữa hư không.

Trong mắt hắn lộ ra thần sắc kinh ngạc, nói: "Thực lực của ngươi, mạnh hơn ta tưởng tượng, xem ra lại là một yêu nghiệt." Lâm Nguyên không để ý, thần sắc lạnh nhạt.

Đã quyết định ra tay, vậy thì phải như sấm sét, trong thời gian ngắn nhất đánh giết đối thủ.

Vừa hay cũng nhân cơ hội này, sớm thể nghiệm một chút cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên rốt cuộc có gì đặc biệt.

Oanh!

Hắn tay cầm Vạn Thần Thụ, lại một lần nữa vung ra, lần này cây cự thụ này đón gió bạo trướng, từng cành cây đỏ máu vươn dài, sau đó leng keng vang vọng, căng thẳng trên trời cao, hóa thành từng cây thần mâu màu đỏ, sắc bén đến cực điểm, từ bốn phương tám hướng, ào ạt đâm về phía Ngưu Ma.

Thiên địa chấn động dữ dội.

Một đợt công thế đơn giản, nhưng sức mạnh ẩn chứa trong đó, thực sự quá bàng bạc.

Mỗi một cành cây, quả thực đều sở hữu tu vi gần như Hỗn

Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, hàng ngàn vạn cành cây, giống như hàng ngàn vạn cường giả Thập Trọng Thiên cùng nhau ra tay.

Tuy không có thần thông, đạo pháp kinh người nào, nhưng chỉ riêng loại sức mạnh khủng khiếp này, cũng đủ khiến người ta nghẹt thở.

Đây chính là chỗ đáng sợ của Vạn Thần Thụ, sau khi hóa thành vũ khí, càng thể hiện rõ ràng hơn, mỗi một đòn công kích sức mạnh đều nguyên nguyên không ngừng, sở hữu ưu thế nghiền ép. "Bản nguyên thần vật lợi hại thật!" Thần sắc Ngưu Ma hơi đổi, lập tức thần sắc đều trở nên ngưng trọng, không dám chút nào lơ là, biết mình đã gặp phải một kình địch.

Oanh!

Trên đỉnh đầu hắn, đột nhiên hiện ra ba đạo Hỗn Độn chi khí, khí tức Hỗn Độn lan tràn, khuếch tán, bao trùm toàn thân hắn, khiến uy năng của hắn lập tức bạo tăng một đoạn lớn. "Mu!" Ngay sau đó, hắn ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, hai tay nắm quyền, đồng thời như tia điện đánh ra phía trước, chỉ trong nháy mắt, liền đánh ra hàng trăm vạn quyền, trên bầu trời cao, hiện ra quyền ảnh dày đặc.

Mỗi một đạo quyền ảnh, đều hóa thành một chiếc đại chung màu vàng, những chiếc đại chung màu vàng dày đặc, phát ra tiếng rền vang, chấn động thiên địa, trong nháy mắt, liền va chạm hàng trăm vạn lần với những cành cây đỏ máu che trời lấp đất kia.

Oanh!

Những va chạm này, đều gần như xảy ra đồng thời, do đó nghe như chỉ có một âm thanh.

Chương 396

Sau một tiếng rền vang khủng khiếp, những cành cây đỏ máu kia, vậy mà toàn bộ bị chấn lui, bay tứ tung về bốn phương tám hướng.

Nữ tử nhân diện cũng phát ra một tiếng kêu thảm thiết, bản thể Vạn Thần Thụ chấn động kịch liệt, kêu lên: "Chủ nhân, đau quá!" Lâm Nguyên chỉ cảm thấy hổ khẩu chấn động dữ dội, Vạn Thần Thụ chấn động kịch liệt, gần như muốn thoát tay bay ra, đòn công kích này của Ngưu Ma, vậy mà lại đánh trúng bản thể Vạn Thần Thụ.

Hắn có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, một đạo Lực Chi Pháp Tắc đánh ra, trong nháy mắt đã ổn định trạng thái của Vạn Thần Thụ.

Ông!

Bàn Cổ Chân Nhãn mở ra, nhìn về phía Ngưu Ma.

Vừa rồi Vạn Thần Thụ công kích, tuyệt đối vô cùng khủng bố, gần như là một đại quân do cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên tổ chức, vạn vạn quân mã, cùng nhau xông lên.

Nhưng, Ngưu Ma lại bá đạo không gì sánh được, dựa vào sức lực của một mình hắn, đánh lui đại quân hùng hậu này.

Điều này quả thực không thể tin nổi.

Thủ đoạn công kích của Ngưu Ma, hẳn là ẩn chứa bí mật tầng thứ sâu hơn.

Vừa nhìn một cái, Lâm Nguyên lập tức phát hiện, trong hư không kia, có từng đạo ba động vô hình, chìm vào hư không, ẩn ẩn tạo ra cộng hưởng với thiên địa này. "Đây là Cộng Chấn Chi Lực!" Lâm Nguyên trong nháy mắt đã nhìn ra. "Hửm?

Ngươi vậy mà có thể liếc mắt nhìn thấu?" Ngưu Ma kinh ngạc nói. "Thủ đoạn hay thật, không hổ là tồn tại đã bước vào Thập Nhị Trọng Thiên, lại có thể nắm giữ loại sức mạnh này." Lâm Nguyên trầm giọng nói. "A a, đây chính là uy lực ẩn chứa trong Đại Đạo Chung của Ma Thần đại đạo mà ta dung hợp." Ngưu Ma cười dài một tiếng, "Đã biết ta động dụng loại sức mạnh nào, vậy còn không mau thúc thủ đầu hàng?" Sức mạnh trên đời, có hàng vạn loại tính chất.

Ví dụ như hấp lực, xích lực, v.v.

Lâm Nguyên chưởng khống Lực Chi Pháp Tắc, đối với điều này tự nhiên hiểu rất rõ.

Cộng Chấn Chi Lực, chính là một loại hình thức sức mạnh vô cùng đặc thù trong hàng vạn loại sức mạnh trên đời.

Mỗi một loại vật thể, đều có một loại ba động sức mạnh đặc định.

Chỉ cần nhìn thấu loại ba động sức mạnh này, mô phỏng ra ba động tương tự, dù sức mạnh cực nhỏ, cũng có thể hủy diệt vật thể cực mạnh.

Ví dụ, lay động một chiếc chuông nhỏ, trực tiếp có thể khiến một ngọn núi lớn ầm ầm chấn động, tan rã.

Hiện tượng này vô cùng phổ biến, nhưng, đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh này, muốn lần nữa thôi động Cộng Chấn Chi Lực, cơ bản là không thể, bởi vì đến cảnh giới này, tầng thứ sức mạnh đều cực cao, ba động sức mạnh đều cực kỳ phức tạp, muốn bắt giữ được loại ba động sức mạnh đặc thù kia, gần như không thể.

Ngưu Ma vậy mà có thể nắm giữ loại Cộng Chấn Chi Lực này, quả thực khủng bố.

Một khi thi triển, trong điều kiện đủ, lấy yếu thắng mạnh, đánh bại cường giả Hỗn Nguyên Cảnh, cũng không phải là không thể.

Loại năng lực này, chỉ có thể dùng nghịch thiên để hình dung.

Ánh mắt Lâm Nguyên cũng trở nên ngưng trọng một phần, nhưng, hắn cũng không đến mức sợ hãi, phải biết rằng, hắn chính là tồn tại chưởng khống Lực Chi Pháp Tắc.

Cộng Chấn Chi Lực dù có khủng bố đến đâu, cũng thuộc về một loại của Lực Chi Pháp Tắc.

Không phải là không có thủ đoạn đối phó.

Hắn trở tay thu hồi Vạn Thần Thụ, nói: "Cộng chấn tuy khủng bố, nhưng không phải vô địch, chỉ cần cắt đứt tiết tấu của ngươi, tự nhiên có thể khiến sức mạnh của ngươi không phát huy ra được." Ánh mắt hắn lạnh nhạt, nói: "Khi ta đã nhìn thấu sức mạnh của ngươi, ngươi đã thua rồi." Ngưu Ma còn mong đợi nhìn thấy biểu cảm kinh hoàng thất thố của Lâm Nguyên, không ngờ đối phương không những không hề để ý, còn nói hắn đã thua chắc, ngây người một lát, liền giận dữ cười: "Khí phách thật đấy, ta tu hành đạo sức mạnh này đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, tự hỏi đủ sức tung hoành thiên hạ.

Ta muốn xem xem, ngươi làm thế nào cắt đứt tiết tấu của ta." Oanh!

Ánh mắt Ngưu Ma chợt trở nên hung dữ, một bước đạp tới, hai tay đẩy về phía trước.

Đông!

Giữa thiên địa, một chiếc đại chung màu vàng thành hình, phát ra một tiếng rền vang trầm thấp.

Càn khôn cùng chấn động!

Ông~~ Chỉ trong nháy mắt, trong hư không, từng đạo sóng âm vật chất hóa đáng sợ thành hình, chấn động, đồng thời không ngừng cuồn

cuộn khuếch tán về lục hợp bát hoang.

Sau đó, toàn bộ thiên địa đều ầm ầm phát ra tiếng rền vang khủng khiếp.

Bầu trời đang chấn động, núi lớn đang lay động, từng cây cổ thụ cao chót vót, dây leo vạn trượng đều phát sáng, còn có nhiều Bản nguyên thần vật tiềm tàng trong không gian này cũng đều lấp lánh.

Trời đất, vạn sự vạn vật, kéo dài đến tận chân trời, tất cả mọi thứ, vào giờ khắc này đều đồng loạt chấn động, tiến vào cùng một loại tiết tấu, hình thành một chỉnh thể rộng lớn.

Vô số Bản nguyên chi lực cuồn cuộn.

Sau khi đạt đến cực hạn, theo tiếng đại chung vàng rền vang, toàn bộ chỉnh thể rộng lớn, hình thành một luồng áp lực vô cùng cường đại, từ bốn phương tám hướng, đè ép về phía Lâm Nguyên.

Ca sát!

Luồng sức mạnh này, thực sự quá trầm trọng, quá hùng hồn, bởi vì, đây là sức mạnh thiên địa hội tụ từ nơi hạch tâm này.

Ngay cả khi nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ thao túng Bản nguyên chi lực màu vàng trong sơn cốc kia, sức mạnh có thể huy động cũng không bằng hiện tại.

Dưới áp lực khủng khiếp này, không ai có thể là đối thủ, dù Lâm Nguyên nhục thân cường hãn đến cực hạn, sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng vẫn xuất hiện một vết nứt.

Ca sát ca sát!

Tiếp đó, những vết nứt như vậy càng lúc càng nhiều!

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên đã giống như một món đồ sứ sắp vỡ tan.

Tiên huyết đều từ trong vết nứt phun ra, nhuộm đỏ toàn thân. "Đây chính là thần thông chí cao của Cộng Chấn Chi Lực, tiếng chuông vang lên, thiên địa vạn vật đều vì ta mà dùng, lấy sức mạnh thiên địa này giết ngươi!" Ngưu Ma cười lớn một tiếng.

Đông!

Chiếc đại chung màu vàng kia lần nữa rền vang, lập tức, hư không kia, tinh thần, núi cao, khe sâu, suối ngầm, thác nước, cây cổ thụ, dây leo xanh biếc, thậm chí một hạt bụi, một bông hoa dại, và cả Bản nguyên chi lực bàng bạc khắp nơi, cùng với Bản nguyên thần vật hình thái khác nhau nhưng đều vô cùng cường đại, tất cả đều chấn động, lấp lánh, sức mạnh hội tụ lại một chỗ, hình thành một chỉnh thể khổng lồ, lần nữa hung hăng đè ép về phía Lâm Nguyên.

Thân thể Lâm Nguyên đột nhiên lay động một cái, vết nứt trên người càng nhiều, thậm chí nguyên thần cũng truyền đến tiếng rên rỉ không chịu nổi gánh nặng, như thể giây tiếp theo sẽ vỡ nát.

Cỗ lực lượng này quá cường thịnh, quả thực vô địch.

Ngưu Ma có thể bước vào Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, không phải không có lý do.

Tồn tại đẳng cấp này, vậy mà thực sự có thể tạo thành uy hiếp cho Lâm Nguyên!

Nhưng, dù gặp phải cục diện như vậy, ánh mắt Lâm Nguyên vẫn bình tĩnh, thanh quang lấp lánh, dường như có cảnh tượng khai thiên tích địa đang diễn ra.

Hắn lấy Lực Chi Pháp Tắc, thôi động Bàn Cổ Chân Nhãn, phóng tầm mắt nhìn ra, liền có thể thấy trong thiên địa này, dày đặc, lấy chiếc đại chung vàng kia làm trung tâm, kéo dài ra vô số ba động chấn động.

Giữa những ba động chấn động, tất cả sự vật đều bước vào cùng một loại tiết tấu.

Chương 397

Thiên địa này, cũng vì thế, mà chịu sự khống chế của Ngưu Ma.

Đây tuyệt đối là một cảnh tượng vô cùng khủng khiếp, thiên địa vạn sự vạn vật, mỗi một loại sự vật, tiết tấu ba động đều không giống nhau.

Hơn nữa, nơi đây lại càng là nơi hạch tâm của Chung Sơn.

Trong đó mỗi một vật, đều tắm mình trong Bản nguyên chi lực cực kỳ cường đại, tùy tiện một hạt bụi, mang ra bên ngoài e rằng đều có thể luyện chế thành chí bảo.

Vật càng cường đại, muốn cộng chấn với nó, lại càng khó khăn, bởi vì ba động sức mạnh của nó sẽ càng thêm phức tạp.

Muốn thống nhất vô số vật chất này, khó mà tưởng tượng cần thủ đoạn như thế nào, mới có thể làm được.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao uy lực của đòn công kích này của Ngưu Ma lại khủng bố đến thế.

Nhưng, uy lực tuy khủng bố, cũng không phải không có cách đối phó!

Trong mắt Lâm Nguyên hàn quang lóe lên, lời hắn nói trước đó, cũng không phải lời nói suông, khi hắn đã nhìn thấu thủ đoạn của con Ngưu Ma này, Ngưu Ma đã thua rồi.

Khanh!

Một tiếng kiếm minh vang vọng thiên địa, Lâm Nguyên thôi động Kiếm Chi Đại Đạo, giữa lòng bàn tay và ngón tay trong nháy mắt phun ra ức vạn kiếm quang, chém về phía những ba động chấn động chỉ có thể nhìn thấy bằng Bàn Cổ Chân Nhãn kia.

Ba động vô hình vô chất, người bình thường rất khó cảm nhận được, cho dù có cảm nhận được, cũng không có cách nào, loại ba động vô hình vô chất này, có thể miễn dịch tất cả đạo pháp, thần thông.

Nhưng, Lâm Nguyên giờ khắc này, lại là lấy Lực Chi Pháp Tắc thôi động Kiếm Chi Đại Đạo.

Kiếm Chi Đại Đạo, trong nháy mắt chuyển hóa thành Kiếm Chi Lực!

Kiếm Chi Lực, Cộng Chấn Chi Lực, đều là một loại trong ức vạn chủng sức mạnh được bao hàm trong Lực Chi Pháp Tắc, tự nhiên là có thể tiếp xúc.

Phốc phốc phốc phốc phốc!!!

Do đó, chỉ trong nháy mắt, từng đạo ba động chấn động kia, dưới kiếm quang sắc bén kia, căn bản không có chút lực chống cự nào, liên tục bị cắt đứt.

Oanh long!

Thiên địa vốn hóa thành một chỉnh thể, trong nháy mắt này đã sụp đổ, không thể thống nhất lại nữa.

Áp lực đặt lên người Lâm Nguyên, trong nháy mắt tiêu tán không còn gì!

Chiếc đại chung màu vàng kia, càng chịu phản phệ, phát ra một tiếng rên rỉ, ầm một tiếng, nổ tung thành ức vạn mảnh vỡ.

Tất cả những điều này xảy ra quá đột ngột, Ngưu Ma cả người đều ngớ ra, sau khi phản ứng lại, trên mặt hiện lên thần sắc không thể tin nổi, kinh hãi kêu lên: "Ngươi vậy mà đã phá vỡ đại thần thông Cộng Chấn Thuật của ta!

Ngươi làm sao có thể làm được!

Đại thần thông của ta là vô địch!" Lâm Nguyên không trả lời, trong loại chiến đấu này, đã chiếm thượng phong, vậy thì phải thừa thắng truy kích, không cho đối phương bất kỳ cơ hội nào.

Oanh!

Hắn một bước bước ra, liền xuất hiện trước thần khu vạn trượng của Ngưu Ma, lật bàn tay một cái, Vạn Thần Thụ lại một lần nữa xuất hiện trong tay, vung xuống.

Bản nguyên chi lực bàng bạc bùng phát, hình thành một dòng lũ sức mạnh, hung hăng oanh kích lên thân thể khổng lồ của Ngưu Ma.

Giờ khắc này, hắn không có cách nào lợi dụng Cộng Chấn Chi Lực để làm tan rã dòng lũ sức mạnh này, do đó bị đánh trúng thật sự, kêu thảm một tiếng, thân thể liền bay ngược ra ngoài, vị trí ngực, xuất hiện một vết thương xuyên thủng từ trước ra sau, tiên huyết phun trào, nội tạng các thứ đều chảy ra. "Khốn kiếp!" Ngưu Ma đau đến mức cơ thịt trên mặt đều co giật, ôm lấy vết thương của mình, nhìn Lâm Nguyên một cái, đột nhiên quay đầu bỏ chạy.

Oanh!

Tốc độ của hắn cực nhanh, trong nháy mắt đã chạy đến tận cùng chân trời.

Vừa rồi đại thần thông Cộng Chấn Thuật, có thể nói là một trong những thủ đoạn mạnh nhất của hắn, nhưng lại bị Lâm Nguyên đánh bại ngay lập tức.

Điều này đủ để nói lên rằng, thực lực của Lâm Nguyên, xa xa ở trên hắn.

Mặc dù nói, hắn còn có một số át chủ bài, thật sự muốn liều mạng, kết quả cuối cùng là gì, vẫn rất khó nói.

Nhưng, chủ nhân của hắn giờ khắc này còn đang mưu đồ đoạt lấy Bản nguyên ấn ký của Chung Sơn này, nhiệm vụ hiện tại của hắn là tìm kiếm đủ cường giả, giúp chủ nhân của hắn mở ra cấm chế bên ngoài Bản nguyên ấn ký.

Huyết chiến với người ở đây, không có chút lợi ích nào.

Đã không có cách nào nhanh chóng giành chiến thắng, chi bằng bỏ trốn là thượng sách. "Chủ nhân, mau đuổi theo!

Đừng để hắn chạy thoát!" Trong Vạn Thần Thụ, nữ tử nhân diện hưng phấn kêu lớn.

Ánh mắt Lâm Nguyên lóe lên vài cái, nhưng lại dừng lại.

Hiện tại đuổi theo, với thực lực của hắn, tự nhiên là đuổi kịp, nhưng con Ngưu Ma kia dù sao cũng là tồn tại Thập Nhị Trọng Thiên, thực lực vô cùng khủng bố.

Muốn trong thời gian ngắn, trấn sát hắn, rất khó làm được.

Mà hiện tại việc khẩn cấp là tìm Bản nguyên ấn ký kia, tốt nhất vẫn là không nên trì hoãn thời gian.

Hơn nữa, vừa rồi, từ miệng con Ngưu Ma kia, Lâm Nguyên cũng đã biết một số tình báo về Bản nguyên ấn ký, hiện tại "chủ nhân" thần bí của Ngưu Ma kia, đang nghĩ cách mở cấm chế của Bản nguyên ấn ký, cũng không biết rốt cuộc đã tiến triển đến bước nào, hắn cần nhanh chóng qua đó xem sao. "Lát nữa ở nơi Bản nguyên ấn ký tọa lạc, vẫn sẽ gặp lại hắn, không cần truy sát." Lâm Nguyên nói: "Ngươi tiếp tục chỉ đường, chúng ta tiếp tục đi tìm Bản nguyên ấn ký kia." "Vâng." Nữ tử nhân diện đáp lời một tiếng, sau đó cảm ứng một chút, liền tiếp tục chỉ rõ phương hướng.

Lâm Nguyên một bước đạp ra, liền là hướng mục tiêu lao đi.

Trên đường này, lại không gặp bất kỳ khúc mắc nào nữa, rất

nhanh đã đến một dãy núi khổng lồ khí thế bàng bạc, trên mặt đất như một con cự long uốn lượn.

Nhiệt độ giữa thiên địa đều giảm xuống, vô cùng băng hàn, phóng tầm mắt nhìn ra, một vùng băng tuyết càn khôn, cổ thụ, dây leo v.v., đều phủ đầy tuyết dày.

Dãy núi bàng bạc này, càng toàn bộ bị tuyết trắng bao phủ, một màu trắng xóa.

Có thể thấy, ở sâu trong dãy núi kia, không ngừng có từng đạo Bản nguyên chi lực màu vàng thô lớn vọt lên trời, cuộn như rồng, cuồn cuộn dưới bầu trời.

Trong và ngoài dãy núi, dày đặc đã tập trung rất nhiều sinh linh, đều tỏa ra ba động tu vi cực kỳ cường đại.

Có nơi còn xảy ra chiến đấu kịch liệt, oanh nổ tung từng ngọn núi, càn khôn chấn động.

Những sinh linh có thể đến đây, đều là cường giả đỉnh tiêm, không phải lợi dụng Bản nguyên chi lực màu vàng thì cũng là mượn Bản nguyên đại đạo của Ma Thần, đều đã đột phá đến cảnh giới cực cao.

Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn, quét về phía trước, chỉ mới sơ bộ tra xét, hắn đã phát hiện ít nhất hai mươi tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên trở lên.

Ông!

Đột nhiên, phía trước không xa, một ba động bùng phát, một Bản nguyên thần vật hình ngọc bàn bay ra từ dưới đất, tỏa ra ba động sức mạnh vô cùng hùng vĩ.

Trên mặt ngọc bàn này lưu chuyển thần quang, vô số phù văn đại đạo phập phồng, ẩn ẩn tạo thành một cảnh tượng kỳ dị phi tiên mà đi, mang theo một luồng tiên đạo khí vận cực kỳ nồng đậm, như thể có

thể giúp người ta siêu thoát luân hồi, đạt đến một thiên địa hoàn toàn mới.

Vũ quang phân phi, bao quanh ngọc bàn này, hiện ra cảnh trí vô cùng mộng ảo.

Chương 398

Cảnh tượng này, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều cường giả, ngay lập tức có đến bảy tám đạo thân ảnh xông đến đây, có kẻ vươn ra một móng vuốt khổng lồ mọc đầy lông thú màu đỏ, có kẻ vươn ra một bàn tay xương trắng khổng lồ, có kẻ trực tiếp tế ra một tấm lưới lớn lấp lánh tử quang...

Mỗi người tự mình thi triển thủ đoạn, muốn cướp đoạt ngọc bàn này. "Cút ngay cho ta!" Đồng thời, còn có Lục Nha Bạch Tượng từ hướng Lâm Nguyên này xông tới, thấy Lâm Nguyên chắn ở phía trước mình, phát ra một tiếng gầm lớn, cái vòi voi dài như một cây roi hung hăng quất về phía Lâm Nguyên.

Chỉ trong nháy mắt, vùng đất này liền hỗn loạn!

Mà đây, cũng chỉ là cảnh tượng có thể thấy ở khắp mọi nơi trong dãy núi rộng lớn này.

Trong dãy núi này, ngoài Bản nguyên chi khí màu vàng kinh người kia ra, còn có vô số Bản nguyên thần vật đỉnh tiêm, thỉnh thoảng lại xuất thế.

Những sinh linh đến đây, vì những Bản nguyên thần vật này, đều đã giết đỏ mắt, chỉ cần thấy có Bản nguyên thần vật xuất thế, sẽ không màng tất cả mà xông đến tranh cướp.

Ông~~~ Ngay khi cái vòi voi kia quét ngang tới, thân thể Lâm Nguyên tỏa ra một tầng thanh quang mờ mịt, vòi voi nặng nề oanh kích lên thanh quang kia, sau đó thần sắc Lục Nha Bạch Tượng liền đột nhiên đại biến, hắn cảm giác được một luồng phản chấn chi lực khủng bố đến cực điểm sinh ra, hung hăng phản kích trở lại.

Oanh!

Vòi voi nổ tan tành, tiên huyết bắn tung tóe. "A..." Lục Nha Bạch Tượng phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Tuy nhiên, âm thanh này, đến giữa chừng liền đột ngột dừng lại.

Lâm Nguyên hai tay chụm lại thành kiếm, tùy ý chém xuống con bạch tượng này, liền phá vỡ tất cả phương hướng của nó, đem nhục thân, nguyên thần của nó, toàn bộ chia làm hai, triệt để hủy diệt.

Con Lục Nha Bạch Tượng này tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên, đến cảnh giới này, sinh mệnh lực vô cùng cường đại, dù bị đánh giết hàng trăm hàng nghìn lần, cũng có thể phục sinh, có thể nói là bất diệt.

Nhưng, dưới kiếm này của Lâm Nguyên, lại ma diệt tất cả sinh linh của nó.

Sắc thái kinh khủng còn sót lại trong mắt Lục Nha Bạch Tượng còn chưa tiêu tán, sinh mệnh đã triệt để tiêu biến, ầm một tiếng rơi xuống đất, Lâm Nguyên vươn tay một chiêu, Bản nguyên Ma Thần trên người nó liền bay ra, đến trong tay Lâm Nguyên, bị thu vào thể nội thế giới.

Trong khoảnh khắc, thiên địa vì thế mà tĩnh lặng.

Những sinh linh tranh giành ngọc bàn kia, động tác cũng đều ngừng lại, kinh hãi nhìn về phía Lâm Nguyên.

Điều này quá khủng bố.

Một kiếm liền chém giết một tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên, trông có vẻ quả thực nhẹ nhàng bâng quơ.

Oanh oanh!!

Mãi đến lúc này, bọn họ mới va chạm vào nhau, bùng phát ra ba động đáng sợ, móng vuốt lớn lông đỏ, bàn tay xương trắng khổng lồ,

lưới lớn màu tím v.v., va chạm lẫn nhau.

Bởi vì vừa rồi quá kinh ngạc, chậm trễ một khoảnh khắc, mất đi mục tiêu, do đó trong một thời gian ai cũng không bắt được ngọc bàn kia.

Mà lần va chạm này, cũng khiến bọn họ giật mình, đều tỉnh táo lại, toàn thân đều toát mồ hôi lạnh. "Gặp phải đại gia hỏa rồi, mau chạy thôi!" Một đám cường giả vốn khí thế hung hăng, toàn bộ quay đầu bỏ chạy.

Còn về ngọc bàn kia, giờ phút này lại không ai chú ý nữa, dù sao mạng nhỏ là quan trọng nhất.

Ánh mắt Lâm Nguyên bình tĩnh, nhưng lại không định buông tha bọn họ, nhẹ nhàng nhấc tay một trảo, liền có một luồng vô hình chi lực cuồn cuộn bay ra, ngọc bàn kia chấn động, vì thế mà bay vào tay hắn.

Tiếp đó, trong mắt hắn lóe lên một tia sắc bén, nhấc tay chém về phía trước.

Khanh!

Kiếm Chi Đại Đạo thôi động, ức vạn kiếm quang bùng phát, hình thành một dòng sông bạc dài rộng lớn, vắt ngang trời mà qua. "A..." Đám cường giả này toàn bộ phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, ngay cả âm thanh "tha mạng" cũng chưa kịp phát ra, liền bị ức vạn kiếm quang nghiền nát, xào xạc hóa thành một đống thịt vụn, như mưa bão rơi xuống mặt đất phía dưới, thân tử đạo tiêu.

Đối với Lâm Nguyên bây giờ mà nói, giết cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, dễ như giết gà!

Mà sở dĩ hắn làm như vậy, một nguyên nhân quan trọng nhất, tự nhiên là vì Bản nguyên đại đạo Ma Thần trong cơ thể những sinh linh

này, ngoài ra, cũng là để lập uy.

Trong dãy núi rộng lớn này, tập trung quá nhiều cường giả, nhất định phải ngay lập tức thể hiện thực lực của mình, nếu không sau này sẽ có rất nhiều phiền phức.

Oanh oanh oanh!!!

Hắn nhấc tay một cái, Bản nguyên đại đạo Ma Thần trong cơ thể đám cường giả đã chết kia đều bay ra, trong số này tổng cộng có ba tồn tại dung hợp Bản nguyên đại đạo Ma Thần, số còn lại đều dựa vào Bản nguyên chi lực màu vàng mà thăng cấp, do đó có ba đoàn Bản nguyên đại đạo Ma Thần bị Lâm Nguyên lấy được.

Mà cảnh tượng chiến đấu kinh người như vậy, tự nhiên lập tức thu hút sự chú tâm của gần như tất cả sinh linh trong dãy núi rộng lớn này, khi bọn họ nhìn thấy một vùng thịt vụn và tiên huyết trải đầy mặt đất, đồng tử đều co rút lại, cảm thấy một luồng hàn khí từ trong lòng dâng lên, toàn thân đều run rẩy. "Mạnh quá!" Trong lòng bọn họ chấn động.

Đám cường giả này, ít nhất cũng có ba tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, hợp lại một chỗ, coi như một luồng sức mạnh khá cường đại, kết quả lại bị một người quét sạch.

Trong nhất thời, rất nhiều ánh mắt, đều đổ dồn về phía Lâm Nguyên, trong ánh mắt, có kinh khủng, cũng có kính sợ, càng có ý kiêng kỵ nồng đậm.

Đồng thời, một số sinh linh trong đó, nhìn thấy hình tượng cụ thể của Lâm Nguyên trong nháy mắt, lập tức giật mình, kinh hô thành tiếng: "Vu Nguyên!

Vu Nguyên của Vu Tộc!" Lời này vừa thốt ra, trong dãy núi này, một vùng rộng lớn đều tĩnh lặng.

Bá bá!!

Trong nhất thời, càng nhiều ánh mắt hướng về phía Lâm Nguyên, trong mắt mang theo sắc thái chấn động.

"Đây chính là Vu Nguyên đó sao?" "Nghe nói, người này bị ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần tấn công, phát bố lệnh truy sát, ai có thể giết hắn sẽ đạt được lợi ích kinh thiên!" "Hắc hắc, ngươi không nghe nói sao?

Mới đây, năm vị cường giả Thập Trọng Thiên vây công người này tại Thiên Đế Sơn, kết quả đều bị đánh bại!

Lại còn có một vị Nhiên Đăng Thập Nhất Trọng Thiên, càng là trực tiếp bị trấn áp!

Thực lực của người này thật không thể tưởng tượng!" "Vu Nguyên này lại đến Chung Sơn, xem ra cũng là muốn tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký, tiếp theo đây, khu vực này e rằng sẽ xảy ra một trận đại chiến kinh thiên động địa." Vô số tiếng nghị luận vang vọng khắp thiên địa này.

Mọi sinh linh đều chấn động vì sự xuất hiện của Lâm Nguyên.

Ngay cả những sinh linh bản địa ở khu vực trung tâm, trong thời gian tiếp xúc với ngoại lai giả này, cũng thường xuyên nghe nói đến danh hào của Lâm Nguyên.

Bởi vì, những việc Lâm Nguyên làm thực sự quá mang tính chủ đề, chấn động lòng người, bất kể ở đâu cũng sẽ trở thành trung tâm bàn tán của mọi người.

Lâm Nguyên không hề để ý đến những lời này, y nhìn về phía Vạn Thần Thụ: "Tiếp tục cảm ứng Bản Nguyên Ấn Ký đó." "Vâng." Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ vội vàng đáp.

Dãy núi khổng lồ này vô cùng rộng lớn, rất có thể bên trong một

hạt tuyết đã ẩn chứa một thế giới.

Bản Nguyên Ấn Ký tuy ở bên trong, nhưng cũng không dễ dàng tìm kiếm như vậy.

Cần có bản nguyên thần vật đỉnh cấp để tạo ra một loại cảm ứng với nó, mới có thể tìm được địa điểm chính xác.

Mà loại bản nguyên thần vật đỉnh cấp này, ngay cả toàn bộ khu vực trung tâm cũng không có nhiều.

Nơi đây tuy tụ tập rất nhiều, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể loanh quanh bên ngoài, tranh giành một ít bản nguyên thần vật mà thôi.

Nữ tử nhân diện cảm ứng một lát, lập tức cảm thấy, trong sâu thẳm dãy núi này, đang ngủ say một vật thể khổng lồ, sự khủng bố của vật thể khổng lồ đó khiến nàng có cảm giác nghẹt thở.

Chương 399

Cảm giác này nàng vô cùng quen thuộc, chính là thuộc về Bản Nguyên Ấn Ký kia.

Vụt một tiếng, nữ tử nhân diện mở mắt, vội vàng nói: "Chủ nhân xin theo ta, ta đã cảm ứng được vị trí cụ thể." Vừa nói chuyện, nàng hóa thành một đạo lưu quang màu đỏ, bay về phía sâu trong dãy núi.

Lâm Nguyên bước một bước, theo sát phía sau.

Các sinh linh khác đều chú ý đến cảnh tượng này, vừa rồi lập uy hiển nhiên đã có hiệu quả, đám sinh linh này chỉ dám quan sát từ xa, không ai dám lại gần.

Mãi đến khi Lâm Nguyên rời đi rất lâu, nơi đây mới ồn ào trở lại, mọi người thu dọn tâm tình, một lần nữa bắt đầu tranh giành những bản nguyên thần vật kia.

Tuy nhiên, cũng có rất nhiều sinh linh lén lút đi theo, muốn tìm hiểu rốt cuộc Lâm Nguyên đang tìm kiếm thứ gì, nếu có thể kiếm được một chút lợi ích từ đó, nói không chừng sẽ có thể tiến thêm một tầng.

Đối với sinh linh bình thường mà nói, đây là sự dụ hoặc khó mà chối từ.

Mặt khác, dưới sự chỉ dẫn của nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ, Lâm Nguyên nhanh chóng vượt qua từng ngọn núi trắng tuyết, đi đến sâu nhất của dãy núi kỳ hàn này.

Sau đó, tại đây, y lại nhìn thấy một hồ nước khổng lồ.

Mặt hồ hiện lên một màu xanh u tối, ngay cả trong trạng thái cực kỳ lạnh giá này, vẫn không hề đóng băng, mặt nước tĩnh lặng, không

một gợn sóng, tựa như một tấm gương màu xanh lục sẫm nằm ngang giữa những dãy núi trắng tuyết.

"Chủ nhân, chính là ở đây!

Ngay bên dưới hồ nước này!" Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ dừng lại, khẳng định nói.

"Ừm." Lâm Nguyên gật đầu, liền chuẩn bị đi xuống.

"Hắc hắc, Vu Nguyên, làm cái vẻ vang này, muốn đi cướp đoạt Bản Nguyên Ấn Ký, chẳng lẽ coi chúng ta không tồn tại sao?" Đột nhiên, một tiếng nói vang lên, chính là con Ngưu Ma mà y đã gặp trước đó.

Ầm!

Lời vừa dứt, bên cạnh hồ nước xanh u tối này, một ngọn núi lớn bỗng nhiên nứt ra từ giữa, lộ ra một không gian bụng núi khổng lồ, bên trong không gian đó chính là một cung điện ngọc lộng lẫy, tỏa ra khí tức bản nguyên thần vật, lại là một bản nguyên thần vật hình cung điện, phẩm cấp của nó cao đến mức gần như không kém Vạn Thần Thụ là bao.

Một thân ảnh cao lớn bước ra từ ngọc điện này, đầu trâu thân người, có hai cái sừng khổng lồ, chính là Ngưu Ma đã giao chiến với Lâm Nguyên trước đó và sau đó bị đánh chạy.

Lâm Nguyên nhìn về phía cung điện này, sau đó liền thấy, trong cung điện đó, có vài thân ảnh đang ngồi, mỗi thân ảnh đều tỏa ra khí tức khủng bố vô cùng, tựa như muốn làm nứt vỡ càn khôn này.

Chỉ là, bị cung điện ngăn cách, y không nhìn rõ được hình dáng cụ thể của họ.

Nhưng điều này không làm khó được Lâm Nguyên, y vận chuyển Lực chi Pháp Tắc, hai mắt lập tức lưu chuyển từng đốm thanh quang,

trong nháy mắt xuyên thấu mọi màn sương, nhìn rõ cảnh tượng trong ngọc điện.

Vừa nhìn thấy, y lập tức giật mình.

Trong ngọc điện kia, hóa ra là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, bốn người này.

Ngoài bốn người bọn họ ra, trên vị trí chủ tọa, trong vương tọa, lại là một con giáp trùng sáu chân khổng lồ, bao phủ bởi lớp giáp vàng óng.

Phía dưới giáp trùng sáu chân, có vài thân ảnh đứng đó, một cái đầu giao thân người, một cái đầu bằng thân người, còn có một cái đầu sư tử thân người.

Vài thân ảnh này, lại giống hệt Ngưu Ma, đều tỏa ra khí tức Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên.

Còn về con giáp trùng vàng sáu chân kia, quanh thân tràn ngập từng trận Hỗn Độn Khí, hiển nhiên đã bước vào Hỗn Độn Cảnh, đạt đến một tầng thứ hoàn toàn mới.

Đây là một đội hình đáng sợ khiến người ta chấn động, cường giả đỉnh cấp tụ tập một chỗ, Lâm Nguyên không ngờ rằng hai thế lực này lại liên hợp với nhau.

Hiển nhiên, con giáp trùng vàng sáu chân kia chính là "chủ nhân" mà Ngưu Ma nói, là sinh linh bản địa mạnh nhất được sinh ra tại khu vực trung tâm này.

Nhất thời, chúng cường giả trong ngọc điện đều đầy hứng thú nhìn về phía Lâm Nguyên, đặc biệt là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, thần sắc trên mặt như cười như không.

Hiển nhiên, bọn họ đều cho rằng bên mình lúc này đang chiếm ưu

thế tuyệt đối, khi đối mặt với Lâm Nguyên thì liền có một loại cảm giác ưu việt.

Con Ngưu Ma kia càng vênh váo, dường như muốn rửa sạch nỗi sỉ nhục bị đánh chạy cách đây không lâu, tiếp tục châm chọc nói: "Sao vậy, nhìn thấy chúng ta, sợ ngây người rồi sao?

Đến cả lời cũng không biết nói nữa à?" Lâm Nguyên chỉ thản nhiên liếc nhìn con Ngưu Ma này một cái, không thèm để ý đến nó, sau đó liền làm một hành động nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi người, y bước một bước, liền đến trước ngọc điện này, sải bước đi vào bên trong.

Ngưu Ma sững sờ, Lâm Nguyên lại hoàn toàn phớt lờ nó!

Điều này khiến trong lòng nó dâng lên một cỗ lửa giận, thấy Lâm Nguyên muốn tiến vào đại điện, liền vươn tay, gầm lên giận dữ: "Dừng lại cho ta!" Tuy nhiên, ngay lúc đó, một tiếng nói vang lên, lại là con giáp trùng vàng sáu chân trên vương tọa mở miệng, giọng nói lạnh nhạt, không chút dao động, nói: "Ngưu Ma, đừng cản trở, để hắn vào." Lời này vừa nói ra.

Trong ngọc điện, bao gồm cả Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, đều đồng loạt kinh ngạc.

Trong cung điện ngọc, sau khi mọi người phản ứng lại, đều không hiểu, không rõ vì sao giáp trùng vàng sáu chân lại cho phép Lâm Nguyên vào.

Ngưu Ma là tùy tùng của giáp trùng vàng sáu chân, tự nhiên không dám nói gì, nhưng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác lại không hề kiêng dè, lập tức mang theo ngữ khí bất mãn nói: "Kim Giáp đạo hữu, người này chính là kẻ thù cũ của Xiển Giáo chúng ta, trước đây càng là bắt giữ, trấn áp một vị đồng môn của chúng ta, ngươi lại để hắn vào, là có ý gì?" Giáp trùng vàng sáu chân

vô cùng mạnh mẽ, nhưng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác phía sau có Nguyên Thủy Thiên Tôn, có chỗ dựa lớn như vậy, bọn họ đối với giáp trùng vàng sáu chân cũng không quá kiêng dè.

Đối mặt với chất vấn của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, giáp trùng vàng sáu chân rất thản nhiên nói: "Muốn mở Bản Nguyên Ấn Ký cấm chế, chỉ dựa vào mấy người chúng ta, ta cho rằng sức mạnh vẫn còn hơi thiếu, vị Vu Nguyên đạo hữu này thực lực cường đại, Ngưu Ma đã tự mình nghiệm chứng, cho nên ta cũng muốn mời hắn gia nhập chúng ta." Quảng Thành Tử lạnh lùng hừ một tiếng nói: "Xiển Giáo chúng ta trừ chúng ta ra, còn có vô số cường giả, Tôn giá chỉ cần chờ thêm một thời gian nữa, tự nhiên sẽ có viện thủ đến, đến lúc đó muốn mở Bản Nguyên Ấn Ký kia, dễ như trở bàn tay." Giáp trùng vàng sáu chân lạnh nhạt nói: "Oai năng của Xiển Giáo ta biết rõ, cảnh giới cao thâm của Quý giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn, phóng nhãn toàn bộ Hồng Hoang, e rằng rất ít người có thể sánh bằng, ta càng không phải đối thủ.

Nhưng cũng chính vì vậy, ta sẽ không cho phép các ngươi gọi thêm viện thủ đến, bởi vì nếu vậy, ta sẽ không còn một chút hy vọng nào để đạt được Bản Nguyên Ấn Ký đó." Trong lúc nói chuyện, giáp trùng vàng sáu chân liếc nhìn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác một cái, trong mắt lộ ra một tia sát cơ khó nhận thấy.

Bọn họ lập tức rùng mình, con giáp trùng vàng sáu chân này hiển nhiên là một kẻ điên, nếu bọn họ thật sự muốn gọi thêm cao thủ Xiển Giáo đến, con trùng này chắc chắn sẽ ra tay sát hại bọn họ.

"Hừ, người này lòng lang dạ sói, ngươi mời hắn đến, cẩn thận đến lúc bị phản phệ." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn cười lạnh một tiếng.

Thân hình hắn cao lớn uy mãnh, mang theo một cỗ khí sắc bén, tính tình cũng là nóng nảy nhất.

"Vô phương, Đại Đạo mênh mông như biển, há có thể không có nguy hiểm?

Ngươi và ta đều trong sóng gió, chỉ có cố gắng chiến đấu mới có một tia hy vọng đạt đến bờ bên kia.

Tuy nhiều thêm một đối thủ, nhưng đồng thời cũng là nhiều thêm một trợ thủ." Giáp trùng vàng sáu chân giọng điệu lạnh nhạt, không chút dao động.

Thì ra, bọn họ trước đó đã thương nghị xong phương thức hợp tác.

Tiên Thiên Cấm Chế của Bản Nguyên Ấn Ký quá mạnh, chỉ dựa vào một phương thế lực nào đó căn bản không thể mở ra, vì vậy bọn họ quyết định liên thủ.

Mà sau khi mở Bản Nguyên Ấn Ký đó ra, rốt cuộc Bản Nguyên Ấn Ký thuộc về ai, lúc đó thì ai nấy dựa vào bản lĩnh của mình.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác đều biết Lâm Nguyên cường hãn và khủng bố, không muốn tự nhiên thêm một đối thủ cạnh tranh, còn giáp trùng vàng sáu chân lại rất kiêng dè thế lực của Xiển Giáo, vì vậy quyết định hợp tác với Lâm Nguyên.

Đối với tất cả những điều này, Lâm Nguyên đương nhiên là nhìn thấu ngay.

Bởi vì, khi y vừa đến phía trên hồ nước xanh u tối này, liền dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quét qua, dựa vào nhãn lực cực hạn có thể xuyên thấu hư vọng, trực tiếp nhìn ra được, nơi đây đang ngự trị một đoàn Tiên Thiên Cấm Chế khủng bố vô biên, muốn mở ra đạo Tiên Thiên Cấm Chế này, cần một cỗ sức mạnh cực kỳ cường đại!

Chỉ cần giáp trùng vàng sáu chân muốn Bản Nguyên Ấn Ký đó, thì chỉ có thể lựa chọn hợp tác với hắn.

Trước đó khi Ngưu Ma mời Lâm Nguyên, Lâm Nguyên còn chưa rõ tình huống cụ thể, vì vậy đã trực tiếp từ chối.

Hiện tại đã đến đích, nhìn rõ hư thực của Tiên Thiên Cấm Chế này xong, y liền thay đổi chủ ý, quyết định trước tiên hợp tác với đám người này, chờ đến khi Tiên Thiên Cấm Chế mở ra, sau đó sẽ tranh đoạt.

Cũng chính vì vậy, y trực tiếp sải bước đi về phía ngọc chất cung điện.

Giáp trùng vàng sáu chân hiển nhiên cũng không phải nhân vật tầm thường, những cường giả đỉnh cấp như vậy, giữa họ đều sẽ sản sinh một loại ăn ý, nhìn thấy động tác của Lâm Nguyên liền biết y muốn làm gì, vì vậy trực tiếp bảo Ngưu Ma không được cản trở.

Đông!

Sau khi Ngưu Ma tránh ra, Lâm Nguyên bước vào trong đại điện, bước chân vừa hạ xuống, toàn bộ sàn cung điện đều phát ra một tiếng ầm ì trầm thấp.

Chương 400

Y liếc nhìn đại điện một cái, sau đó sải bước thẳng đến chỗ giáp trùng vàng sáu chân và các sinh linh khác, đến đối diện với Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người kia, thong dong ngồi xuống.

"Hừ!" Quảng Thành Tử lạnh lùng hừ một tiếng, trong bốn người Xiển Giáo, hắn là người thù địch Lâm Nguyên nhất, bởi vì trước đó ở ngoài Chung Sơn đã chịu thiệt thòi từ Lâm Nguyên, mất mặt rất lớn.

"Lâm Nguyên, ngươi nhất định phải tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký đó, chúng ta cũng không thể ngăn cản ngươi.

Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi một câu, nếu thật sự tham dự tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký này, ngươi sẽ đắc tội chết Côn Luân Xiển Giáo chúng ta!

Trước đó ngươi trấn áp Nhiên Đăng, chúng ta còn có thể tha thứ, nhưng hiện tại nếu mưu đồ vật có tầm quan trọng lớn đối với Xiển Giáo chúng ta, đó chính là bất tử bất hưu!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn liên tục cười lạnh, trong mắt lóe lên sát ý, như thể sắp bạo khởi giết người.

"Ý ngươi là Bản Nguyên Ấn Ký đã là vật của Xiển Giáo các ngươi rồi sao?

Vị Kim Giáp đạo hữu này cũng muốn tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký, vậy Xiển Giáo các ngươi có phải cũng muốn bất tử bất hưu với Kim Giáp đạo hữu không?" Lâm Nguyên nói.

"Ta... ta đâu có ý đó, ngươi đừng nói lung tung, xuyên tạc ý của ta!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn bị chọc tức, lồng ngực phập phồng, mắt như phun lửa.

Lời lẽ của Lâm Nguyên cực kỳ sắc bén, chỉ bằng một câu nói đơn giản, đã tạo ra một vết nứt giữa Xiển Giáo và giáp trùng vàng, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác còn muốn hợp tác với giáp trùng vàng, cùng mưu đồ Bản Nguyên Ấn Ký, dù thế nào cũng không thể phá hoại mối quan hệ mong manh đó.

Vì vậy Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lúc này vội vàng muốn bù đắp lại, nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được lời lẽ thích hợp nào, chỉ tức đến mức nói năng lộn xộn.

Trong bốn người, Phổ Hiền Chân Nhân lại là người đã dung hợp bản nguyên Ma Thần Đại Đạo liên quan đến trí tuệ, trí tuệ sâu sắc, ánh mắt u trầm, thản nhiên liếc nhìn Lâm Nguyên một cái, nói: "Vu Nguyên đạo hữu, cục diện hiện tại, ngươi và ta đều hiểu rất rõ, chẳng qua là một loại hợp tác tạm thời trong bất đắc dĩ mà thôi.

Ngươi cũng không cần ly gián, ta có thể nói thẳng, cho dù cuối cùng là Kim Giáp đạo hữu đạt được Bản Nguyên Ấn Ký đó, Xiển Giáo chúng ta vẫn sẽ tìm cách đoạt lại.

Ta nghĩ, ngươi cũng vậy.

Đến cuối cùng, rốt cuộc Bản Nguyên Ấn Ký thuộc về ai, chẳng qua là ai nấy dựa vào thủ đoạn của mình mà thôi." Lâm Nguyên hơi bất ngờ nhìn Phổ Hiền Chân Nhân một cái, cười lên, bình luận: "Cũng có chút thú vị, xem ra trong Xiển Giáo cũng có vài nhân tài." Trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, Lâm Nguyên đã sánh ngang với Hồng Quân, Dương Mi, hơn nữa còn là người đứng đầu trong Vu Tộc, địa vị cao, có thể nói là tồn tại đứng trên đỉnh cao nhất Hồng Hoang.

Mà lúc đó, Phổ Hiền Chân Nhân và các Kim Tiên Xiển Giáo khác, chẳng qua chỉ là đại thần thông giả bình thường mà thôi.

Vì vậy, xét về bối cảnh hay tư lịch, Lâm Nguyên được coi là nhân vật cấp lão tổ tông không hề nghi ngờ.

Khi đối mặt với Phổ Hiền Chân Nhân và những người khác, tự nhiên sẽ có một loại tâm thái coi thường.

"Hừ!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn tính cách nóng nảy, thấy vậy vô cùng bất mãn, nhưng giờ khắc này cũng cưỡng ép nhẫn nhịn xuống, không dám nói thêm gì nữa, sợ lại bị Lâm Nguyên nắm được sơ hở.

Trên vương tọa, con giáp trùng vàng sáu chân quanh thân tràn ngập khí tức Đại Đạo, đan xen thành đủ loại kỳ cảnh, có biển Hỗn Độn cuồn cuộn mãnh liệt, sóng lớn ngút trời, có nhật nguyệt tinh thần vĩnh hằng chuyển động, ầm ầm vang vọng, cực kỳ đáng sợ, hiển lộ ra sự khủng bố của cường giả Hỗn Độn Cảnh.

Dưới trướng nó, bốn đại cường giả Ngưu Ma, Giao Ma, Bằng Ma, Sư Ma vây quanh, cũng đều vô cùng khủng bố, đủ sức sánh ngang với Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, đều đã bước vào Thập Nhị Trọng Thiên.

Nó ánh mắt quét qua mọi người một cái, nói: "Được rồi, trở lại chuyện chính.

Tiếp theo chúng ta tiếp tục thương nghị làm thế nào để phá vỡ Tiên Thiên Cấm Chế của Bản Nguyên Ấn Ký đó." Giáp trùng vàng sáu chân vừa mở miệng, thần sắc của mọi người đều nghiêm lại.

Luyện hóa Bản Nguyên Ấn Ký, liền có thể nắm giữ Bản Nguyên Thánh Địa này, từ đó tạo ra vô số cường giả, bản thân cũng có thể bước vào cảnh giới chí cao, trở thành một thế lực khổng lồ.

Mà muốn đạt được Bản Nguyên Ấn Ký đó, trước tiên phải phá vỡ Tiên Thiên Cấm Chế.

Tiên Thiên Cấm Chế này mạnh đến nỗi, bất kể ai trong số những người có mặt, đều không thể tự mình phá vỡ bằng sức mạnh của bản

thân, chỉ có thể hợp tác.

Cảnh giới của Nguyên Thủy Thiên Tôn cao thâm, đã tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên, nếu hắn đến đây, hắn là có thể dựa vào thần lực của bản thân để cưỡng ép mở cấm chế.

Chỉ là, hắn dường như còn có việc quan trọng hơn phải làm, không tự mình giáng lâm, chỉ phái Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và vài người khác đến mà thôi.

Tóm lại, việc hợp tác này vô cùng quan trọng, tất cả mọi người đều không dám lơ là.

Giáp trùng vàng sáu chân nói: "Trước đây ta đã thám hiểm vài lần Tiên Thiên Cấm Chế ở đây, Tiên Thiên Cấm Chế này nằm dưới đáy hồ, là một Tiên Thiên Trận Pháp cực kỳ phức tạp, tổng cộng có ba đạo trận môn." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Sở dĩ có ba đạo trận môn này, hẳn là đã khế hợp với huyền ảo Đại Đạo trong cõi u minh." "Muốn mở đạo Tiên Thiên Cấm Chế này, thì cần phải đồng thời phá vỡ ba đạo trận môn này.

Ba đạo trận môn, một cái màu vàng, một cái màu đen, một cái màu Hỗn Độn.

Cổng Hỗn Độn mạnh nhất, cổng vàng thứ nhì, cổng đen yếu nhất.

Vì vậy, ta đề nghị do ta dẫn Ngưu Ma và những người khác đi phá giải cổng Hỗn Độn, Văn Thù đạo hữu một nhóm đi phá giải cổng đen, còn Vu Nguyên đạo hữu, thì đi phá giải cổng vàng.

Các ngươi thấy sắp xếp này thế nào?" Sắc mặt của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Đạo Nhân và những người khác hiển nhiên không tốt, giáp trùng vàng sáu chân lại sắp xếp bọn họ đi phá giải đạo cổng đen yếu nhất kia, hiển nhiên cho rằng bốn người bọn họ cộng lại cũng không bằng một mình Lâm Nguyên.

Là đệ tử Xiển Giáo, trong lòng bọn họ đều có một cỗ kiêu ngạo, căn bản không thể chịu đựng được sự coi thường như vậy.

Nhưng nghĩ đến thực lực của Lâm Nguyên, bọn họ cũng không thể không thừa nhận, nếu thật sự đánh nhau, ai thắng ai thua, thật sự khó mà nói được.

Theo lý mà nói, ba vị Thập Nhị Trọng Thiên bọn họ liên thủ, đương nhiên có thể dễ dàng đánh bại Lâm Nguyên.

Nhưng nghĩ đến những chiến tích kỳ tích như vậy của Lâm Nguyên trong quá khứ, trong lòng bọn họ hoàn toàn không dám có ý nghĩ đó.

Vì vậy, nghĩ đến đây, bọn họ chỉ lạnh lùng hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Phổ Hiền Chân Nhân càng là gật đầu nói: "Chúng ta đồng ý phương án này." Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ lại không hài lòng, sau khi nàng dẫn Lâm Nguyên đến hồ nước này, không bị Lâm Nguyên thu vào trong cơ thể, mà vẫn luôn âm thầm đi theo bên cạnh Lâm Nguyên, giờ khắc này cuối cùng cũng không nhịn được mở miệng kêu lên: "Điều này không công bằng!

Các ngươi đều là một nhóm người đi vào phá trận, chủ nhân của ta ở đây lại chỉ có một mình, làm sao mà phá trận được?

Các ngươi có phải muốn hãm hại chủ nhân không?" Trước đó sau khi Ngưu Ma bị Lâm Nguyên đánh bại, liền chạy về cung điện này, bẩm báo lại diễn biến sự việc, có nhắc đến trong tay Lâm Nguyên có một kiện bản nguyên thần vật, đã sản sinh ra ý thức của chính mình.

Lúc đó mọi người nghe xong, đều tấm tắc khen lạ, hiện tại quả nhiên thấy nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ mở miệng, đều không khỏi đánh giá thêm vài lần.

Giáp trùng vàng sáu chân giải thích nói: "Trước đây ta phái Ngưu Ma đi tìm viện thủ, đi dạo một vòng khắp khu vực trung tâm, cũng chỉ tìm được Văn Thù đạo hữu và những người khác, những người còn lại đều quá yếu, căn bản không thể gia nhập vào hàng ngũ của chúng ta." "Mà Văn Thù đạo hữu và những người khác có mâu thuẫn với các ngươi, ta lại phải đi phá giải cổng Hỗn Độn mạnh nhất, cũng không thể phân Ngưu Ma bọn họ cho các ngươi, cho nên các ngươi chỉ có thể tự mình phá trận rồi." Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ lập tức nói: "Vậy thì nên để chúng ta đi phá giải đạo trận môn yếu nhất kia!

Dựa vào cái gì lại để Văn Thù bọn họ phá giải cái yếu nhất?" Giáp trùng vàng sáu chân nói: "Bọn họ thực lực không đủ." Khóe miệng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn co giật một cái, vầng sáng trí tuệ phía sau đầu Phổ Hiền Chân Nhân hơi lay động, Từ Hàng Đạo Nhân với vẻ mặt bi mẫn cầm ngọc tịnh bình dương liễu, cành dương liễu trong bình cũng rung lên một chút.

Con giáp trùng vàng sáu chân này nói chuyện cũng quá thẳng thắn, lại một lần nữa nhấn mạnh thực lực của bọn họ không đủ, mấy người tính tình kiêu ngạo đều có chút khó xử.

Lâm Nguyên không hề để ý, nói: "Vô phương, mấy người bọn họ thực lực quả thật có chút không đủ, nếu phá giải cổng vàng, nói không chừng sẽ thất bại, làm hỏng đại cục." Lời này vừa ra, sắc mặt Văn Thù và những người khác càng thêm khó coi, tất cả đều tức đến nghiến răng, nhưng bọn họ cũng không muốn đi phá giải cổng vàng có độ khó cao hơn, vì vậy chỉ đành nhẫn nhịn xuống.

Ầm!

Lúc này, giáp trùng vàng sáu chân đột nhiên đứng dậy từ vương tọa trong cung điện, ánh mắt quét qua mọi người một cái, trầm giọng nói: "Đã thương nghị xong, sự không nên chậm trễ, giờ thì hành động

thôi.” “Được.” Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng, Quảng Thành Tử thần sắc lập tức trở nên trịnh trọng.

“Đi thôi.” Lâm Nguyên cũng đứng dậy.

Ầm!

Một nhóm cường giả đỉnh cấp lập tức bay ra khỏi cung điện, đến trước hồ nước xanh u tối kia.

“Để ta ra tay trước!” Ngưu Ma cười ha ha một tiếng, bước một bước về phía trước, sau đó nhắm thẳng vào hồ nước xanh u tối kia, đột nhiên phát ra một tiếng gầm lớn.

Mu ầm một tiếng, trong hư không đột nhiên xuất hiện một chiếc chuông vàng khổng lồ, chấn động vô số sóng âm, khiến hồ nước xanh u tối phía trước cũng đột nhiên chấn động dữ dội, cuốn lên những đợt sóng lớn ngút trời, đồng thời khiến cả dãy núi xung quanh hồ nước cũng ầm ầm lay động.

Trong sự chấn động đó, vô tận nước hồ trong hồ lặng lẽ tiêu diệt, hồ nước phía trước trong nháy mắt hóa thành một cái hố trời khổng lồ.

Mà dưới đáy hố trời, lại là một trận pháp khổng lồ vô biên, chậm rãi xoay tròn, lưu chuyển ánh sáng rực rỡ, mênh mông vô tận Đạo Vận, hình thành đủ loại cảnh tượng mộng ảo.

Trong màn ẩn hiện, có thể từ những kỳ cảnh đó nhìn thấy nhật nguyệt tinh thần, cỏ cây côn trùng cá, phảng phất bên trong ẩn chứa vô số thế giới, mỗi một thế giới đều tràn đầy sinh cơ.

Nhưng loại sinh cơ bừng bừng này, lại không hề khiến người ta nảy sinh ý muốn thân cận, ngược lại khiến đáy lòng người ta nảy sinh một loại cảm xúc run sợ, tựa như đang đối mặt với một sự vật cực kỳ đáng sợ.

Chương 401

Một cỗ áp lực vô hình, từ trong đại trận đó lan tỏa ra, tất cả mọi người trong lòng đều cảm thấy một trận áp lực.

"Đây chính là Tiên Thiên Cấm Chế đó sao?" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lẩm bẩm mở miệng, "Thật sự đáng sợ, ta cảm thấy mình trước mặt nó cứ như một con kiến hôi vậy." "Rất mạnh." Phổ Hiền Đạo Nhân tiếc chữ như vàng, trầm giọng nói.

"Trước đó khi chủ nhân phát hiện, từng dẫn chúng ta công phá trận pháp này, kết quả lúc đó trực tiếp bị trọng thương gần chết, rất khó khăn mới thoát ra được, tu dưỡng rất lâu mới hồi phục đến đỉnh phong." Ngưu Ma cũng mở miệng.

Giao Ma, Bằng Ma, Sư Ma đều gật đầu với vẻ sợ hãi còn sót lại trong lòng.

Nghĩ đến những gì đã trải qua trước đó, trong lòng bọn họ cũng còn một tia sợ hãi.

Giáp trùng vàng sáu chân thì lại bình tĩnh, nâng một cái chân trùng lên, nhẹ nhàng điểm xuống.

Ầm!

Một đạo quang trụ bay ra, oanh kích vào đại trận khổng lồ kia, lập tức toàn bộ trận pháp kịch liệt chấn động, đột nhiên bạo phát ra một cỗ ba động khủng bố vô biên, trong nháy mắt quét sạch toàn bộ khu vực trung tâm, càn khôn chấn động mạnh, sơn hà run rẩy, toàn bộ khu vực trung tâm đều run rẩy, dường như muốn sụp đổ.

Tất cả sinh linh trong khu vực trung tâm, vào khắc này đồng thời cảm thấy một cỗ khí cơ đáng sợ, tựa như có mãnh thú viễn cổ khủng

khiếp nào đó xuất thế, muốn hủy diệt nhân thế.

Văn Thù, Ngưu Ma và những người khác cũng đều chợt rùng mình.

Ầm ầm ầm!!!

Mà lúc này, trong trận pháp đó, thần quang ba màu chói lọi, xoay tròn, trong tiếng ầm vang, hình thành ba cái xoáy nước khổng lồ, tựa như liên kết với một thế giới khác.

"Đây chính là trận môn, chúng ta vào thôi." Giáp trùng vàng sáu chân mở miệng, dẫn đầu bước ra một bước, không một chút do dự, trực tiếp bước vào trong xoáy nước màu Hỗn Độn chói lọi kia.

Ngưu Ma, Giao Ma, Bằng Ma, Sư Ma vội vàng theo sau.

"Chúng ta cũng vào." Văn Thù và nhóm người cũng bay ra, nhập vào trong xoáy nước lóe sáng ánh sáng trắng kia.

Lâm Nguyên thì bước một bước, tiến vào trong thông đạo xoáy nước lóe sáng ánh sáng vàng.

Ầm ầm ầm ~~~ Vừa mới thông qua thông đạo xoáy nước màu vàng này, Lâm Nguyên liền nghe thấy từng trận âm thanh ầm vang của sóng lớn cuồn cuộn, không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía trước, đợi đến khi nhìn rõ cảnh tượng phía trước, trên mặt y lập tức lộ ra một tia kinh ngạc.

Giờ khắc này, nơi y đang ở dường như là một thế giới rộng lớn, toàn thân đều lóe lên ánh sáng vàng rực rỡ, phù văn Đại Đạo dày đặc lóe lên, rải khắp mỗi tấc không gian này, ẩn hiện tạo thành một sợi xích khổng lồ, vắt ngang toàn bộ thế giới, tựa như dùng để phong tỏa thứ gì đó.

Mà sợi xích khổng lồ này kéo dài ra, liền đi đến bên ngoài không gian này, nơi đó hóa ra là một biển cả mênh mông vô bờ.

Điều khiến Lâm Nguyên kinh ngạc là biển cả này lại tỏa ra một loại khí tức bản nguyên nồng đậm, giống như một biển bản nguyên, nồng độ bản nguyên chi lực đạt đến tầng thứ khó mà tưởng tượng được!

Biển cả tổng cộng chia thành chín tầng.

Tầng thứ nhất ngoài cùng lóe lên từng đốm sáng trắng.

Tiếp theo tầng thứ hai liền tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ.

Ánh sáng vàng này, lại giống hệt với khí bản nguyên màu vàng kia!

Mà tầng thứ ba thì tràn ngập từng trận tử khí, mênh mông khắp mặt biển.

Còn về sâu hơn nữa, thì bị sương mù che phủ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra được là có phân tầng, nhưng rốt cuộc là màu gì, thì lại hoàn toàn không nhìn rõ.

Biển cả này cứ thế nằm ngang bên ngoài không gian này, trông có vẻ như không cách xa, nhưng lại dường như tồn tại ở một không gian thời gian khác.

Khí tức bản nguyên nồng đậm kia mênh mông cuồn cuộn, nồng nặc hơn gấp trăm vạn lần so với bất kỳ nơi thần dị nào mà Lâm Nguyên từng thấy trước đây!

Thậm chí, trước mặt biển cả mênh mông vô biên này, trong lòng Lâm Nguyên đều nảy sinh một loại cảm giác nhỏ bé như hạt bụi, bởi vì cỗ sức mạnh đó quá cường đại, đơn giản như vô cùng vô tận vậy, một biển cả nằm ngang ở đây, giống như là toàn bộ Hồng Hoang đều cô đọng lại trong đó.

"Đây là nơi nào?

Vì sao trong trận môn của Tiên Thiên Cấm Chế này, lại hiện ra

cảnh sắc thần dị như vậy?!" Trong lòng Lâm Nguyên kinh ngạc bất định.

Cảnh tượng xuất hiện trước mắt này, thực sự quá không thể tin được.

Vụt!

Y không chút do dự, liền mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía biển cả mênh mông này.

Vừa nhìn, y lập tức nhìn rõ hơn nhiều chi tiết, sau đó y liền phát hiện biển cả hiện ra trước mắt y, dường như chỉ là một phần rất nhỏ, càng giống như một hình chiếu không đáng kể của bản thể nó.

Đặc biệt là, y nhờ đó càng thêm xác định, tầng ngoài cùng của chín tầng biển cả này, bản nguyên chi lực mênh mông cuồn cuộn, chính là bản nguyên chi lực phun trào ra từ các nơi thần dị sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, từng giờ từng khắc.

Mà nước biển màu vàng ở tầng thứ hai, thì không nghi ngờ gì nữa chính là loại bản nguyên chi lực màu vàng đặc thù kia!

Y có thể nhìn thấy, những bản nguyên chi lực này, dường như đang không ngừng tràn ra ngoài, hòa vào một vùng thiên địa rộng lớn.

"Chẳng lẽ ta đang nhìn thấy, thật ra là Biển Bản Nguyên đó sao?

Toàn bộ Biển Bản Nguyên mênh mông của Hồng Hoang?!" Trong lòng Lâm Nguyên, đột nhiên nảy ra một ý nghĩ không thể tin được.

Ầm!

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, trong lòng y lập tức ầm vang.

Nếu suy đoán này là thật, vậy thì y tuyệt đối đã chứng kiến bí mật lớn nhất trong Hồng Hoang!

Toàn bộ Hồng Hoang sở dĩ dị biến, nguyên do lại là do khí bản

nguyên trong Biển Bản Nguyên mênh mông này tràn ra ngoài tạo thành.

Hơn nữa, biển cả này có chín tầng!

Hiện tại tràn ra ngoài giới, khí bản nguyên cấp cao nhất, lại chỉ là khí bản nguyên màu vàng ở tầng thứ hai phía ngoài cùng của biển cả này.

Điều này quá chấn động.

Chỉ riêng khí bản nguyên màu vàng ở tầng thứ hai, đã có thể tạo ra Bản Nguyên Thánh Địa, vậy thì nước biển ở tầng thứ ba, tầng thứ tư, thậm chí các tầng sâu hơn nữa, có thể tạo ra thứ gì?

Khó mà tưởng tượng được!

Thình thịch!

Thình thịch!

Khắc này, ngay cả người điềm tĩnh như Lâm Nguyên, tim cũng đập kịch liệt, bị cảnh tượng chấn động trước mắt này làm cho kinh ngạc, khó mà giữ được bình tĩnh.

"Không ngờ rằng, trong trận môn của Tiên Thiên Cấm Chế này, lại xuất hiện kỳ cảnh như vậy, khiến ta hé nhìn một góc bí mật lớn nhất của Hồng Hoang!" Lâm Nguyên hít sâu một hơi, để bản thân bình tĩnh lại, sau đó liền tiếp tục dùng Bàn Cổ Chân Nhãn cẩn thận quan sát.

Sau đó, y liền phát hiện, không gian mà y đang ở, có liên hệ với Biển Bản Nguyên kia, dường như chính là sợi xích khổng lồ đó.

Sợi xích này, kéo dài từ Biển Bản Nguyên đến, hòa vào không gian này, dường như đang khóa chặt một vật thể khổng lồ nào đó.

"Đây hẳn là mấu chốt trong trận môn này, chỉ cần chặt đứt sợi

xích này, là có thể phá vỡ đạo trận môn này." Lâm Nguyên trong nháy mắt hiểu ra.

Đồng thời, trong lòng y cũng bắt đầu có đủ loại suy đoán.

"Trước tiên giả thiết biển cả này thật sự là Biển Bản Nguyên, dị biến trong Hồng Hoang, tất cả đều là do khí bản nguyên trong Biển Bản Nguyên tràn ra ngoài tạo thành." "Vậy thì cần phải làm rõ, Biển Bản Nguyên này, rốt cuộc nằm ở đâu?" "Bản nguyên chi lực của nó, vì sao lại tràn ra ngoài?" "Mà sau khi tràn ra ngoài, lại chủ yếu tụ tập ở những nơi nào?" Não Lâm Nguyên nhanh chóng vận chuyển.

Chương 402

Hai vấn đề phía trước, hiển nhiên hiện tại rất khó có được đáp án.

Nhưng vấn đề thứ ba, nghĩ đến hẳn là có thể suy đoán ra một chút.

Nghĩ đến, ngọn Chung Sơn này, chính là nơi bản nguyên chi lực chủ yếu tràn ra.

Mà nơi Bản Nguyên Ấn Ký tọa lạc, có thể là ẩn hiện có liên hệ với Biển Bản Nguyên này!

Nói không chừng, Tiên Thiên Cấm Chế bên ngoài Bản Nguyên Ấn Ký này, chính là do sức mạnh từ Biển Bản Nguyên tràn ra mà thành, vì vậy sợi xích này liền liên kết với hình chiếu của Biển Bản Nguyên.

Cũng chính vì vậy, mới khiến Lâm Nguyên nhìn thấy kỳ cảnh hiện tại này.

"Nếu đã như vậy, ta có thể mượn sợi xích này, để xác định vị trí của Biển Bản Nguyên được không?" Trong lòng Lâm Nguyên, đột nhiên nảy ra một ý nghĩ táo bạo.

Vào lúc này, y đã không còn mấy chú ý đến việc làm thế nào để phá vỡ đạo trận môn này, toàn bộ sự chú ý đều đặt vào Biển Bản Nguyên này, ánh mắt đều trở nên nóng rực.

"Hãy thử một lần." Ầm!

Mi tâm y phát sáng, nguyên thần chi lực mênh mông cuồn cuộn bay ra, bay đến trên sợi xích kia, hóa thành một đạo nhân ảnh, sau đó đột nhiên bước đi, điên cuồng chạy về phía cuối sợi xích.

Ầm!

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, trong Biển Bản Nguyên kia, đột

nhiên cuốn lên những đợt sóng lớn ngút trời, một cỗ lực lượng kinh khủng bùng phát, quét ngang ra.

Thân ảnh do nguyên thần Lâm Nguyên hóa thành, dưới cỗ sức mạnh này, trong nháy mắt tiêu diệt!

"Hử?" Lâm Nguyên kinh ngạc, y hiện giờ đã là tồn tại Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, nguyên thần chi lực cường đại đến cực điểm, có thể nói là bất tử bất diệt.

Kết quả, biển bản nguyên rộng lớn này cuồn cuộn, cuốn lên một cỗ lực lượng vô hình, quét ngang đến, trong chốc lát đã triệt để nghiền nát nguyên thần chi lực này!

"Đây là sức mạnh vĩ đại đến cỡ nào?" "Xuất hiện trước mắt ta, khẳng định không phải bản thể của Biển Bản Nguyên, mà chỉ là một hình chiếu.

Mà một hình chiếu, lại có sức mạnh khủng bố như vậy, thật sự không thể tin được." Hứng thú của Lâm Nguyên càng thêm nồng hậu, y cảm thấy suy đoán của mình rất có thể là thật!

Chỉ có Biển Bản Nguyên thật sự, mới có khả năng cường đại đến vậy!

Ầm!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên càng không chút do dự, thúc đẩy một cỗ nguyên thần chi lực càng thêm cường thịnh, trực tiếp hóa thành một tiểu nhân màu vàng, đạp lên sợi xích lao mạnh về phía Biển Bản Nguyên kia.

Ầm!

Lần này, Biển Bản Nguyên sinh ra phản ứng càng thêm kịch liệt, sóng lớn ngút trời, lại có một đóa sóng hoa bay vọt ra, một kích oanh thẳng vào tiểu nhân màu vàng kia.

Xuy lạp!

Chỉ nghe một tiếng vang, tiểu nhân màu vàng liền trong nháy mắt hóa thành một làn khói xanh tiêu tán, triệt để tiêu diệt.

Trong đầu Lâm Nguyên, cũng cảm thấy một trận đau nhức kịch liệt như bị phủ bổ.

Nguyên thần chi lực mà y vận dụng lần này, vô cùng cường đại, cứ thế tiêu diệt, đối với y mà nói, cũng là một tổn thất to lớn.

"Xem ra chỉ dựa vào nguyên thần chi lực, hẳn là rất khó để thám hiểm biển cả kia." Lâm Nguyên trầm tư.

Y đang nghĩ, có nên bản thân trực tiếp xông qua không?

Nếu bản thân trực tiếp hành động, có lẽ có thể thám hiểm được khoảng cách xa hơn, chứng kiến nhiều bí mật hơn liên quan đến Biển Bản Nguyên này.

Biển Bản Nguyên này, tuyệt đối là một tầng bí ẩn cùng cấp với thế giới nội bộ của hạt Đại Đạo kia, một khi có thể làm rõ, sự hiểu biết của Lâm Nguyên về toàn bộ Hồng Hoang, đều sẽ thăng lên một bậc.

Chỉ là, làm như vậy thực sự có chút nguy hiểm, động một chút là mất mạng.

Biển Bản Nguyên này quá cường đại, thông qua hai lần thử nghiệm vừa rồi, Lâm Nguyên đã nhận ra, với sức mạnh hiện tại của y, thực tế rất khó tiếp cận, nếu thật sự tiếp cận, e rằng sẽ là kết cục thân tử đạo tiêu.

"Hô..." Lâm Nguyên thở ra một hơi dài, từ trạng thái đầu óc nóng bừng vừa rồi bình tĩnh lại.

"Nghĩ đến, với thực lực hiện tại của ta, điều có thể làm được,

chẳng qua chỉ là nhìn từ xa một cái.

Muốn tiếp cận, căn bản không thể, đây không phải là thứ mà ta hiện tại có thể tiếp xúc." Lâm Nguyên trong lòng bình tĩnh nghĩ.

Biển Bản Nguyên quá mạnh, đây còn chỉ là hình chiếu, nếu tiếp cận bản thể của nó, e rằng một đóa sóng hoa của nó cũng đủ để tru sát y, không còn một chút dấu vết.

"Biển Bản Nguyên không ngừng tràn ra bản nguyên chi lực, hòa vào Hồng Hoang thiên địa, những nơi như Bản Nguyên Thánh Địa, sở dĩ hình thành, hẳn là vì có liên hệ khá mật thiết với Biển Bản Nguyên, cho nên đã tiếp nhận nhiều bản nguyên chi lực hơn." "Đợi sau này tu vi của ta thăng tiến, tìm được đủ Bản Nguyên Thánh Địa, khẳng định có thể một lần nữa mượn Bản Nguyên Thánh Địa để tiếp xúc với Biển Bản Nguyên này." "Vì vậy, hiện tại thì không cần quá vội vàng." Lâm Nguyên trong lòng nghĩ, thu ánh mắt lại, nhìn về phía sợi xích đang nằm ngang trong không gian này.

Không nghi ngờ gì nữa, nhiệm vụ hàng đầu hiện tại là phá vỡ trận môn này, mà muốn phá vỡ trận môn này, thì cần phải cắt đứt sợi xích này.

Keng!

Đối với điều này, Lâm Nguyên trực tiếp thúc đẩy Kiếm Chi Đại Đạo, trong tay ngưng tụ ra một đạo kiếm quang thô dài vạn trượng, hung hăng chém xuống sợi xích.

Ông!

Sợi xích lập tức lóe lên ánh sáng chói mắt, vô số phù văn Đại Đạo bên trong cuồn cuộn nổi lên, lập tức bùng phát ra ánh sáng chói lọi, hung hăng va chạm với kiếm quang.

Đoàng!

Chỉ nghe một tiếng va chạm giòn tan, trên sợi xích xuất hiện một vết nứt, nhưng kiếm quang cũng đã tan vỡ.

"Hử?" Lâm Nguyên hơi bất ngờ, không ngờ sợi xích này lại kiên cố như vậy, ngay cả Kiếm Chi Đại Đạo cũng không thể chém đứt.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng bình thường.

Cần biết, đây là sợi xích kéo dài ra từ Biển Bản Nguyên Quang kia, có mạnh đến đâu cũng là chuyện bình thường.

Ánh mắt Lâm Nguyên lập tức trở nên trịnh trọng hơn một chút, quyết định dốc thêm thực lực.

Ầm!

Phía sau y, đột nhiên hiện lên ba nghìn trường hà Đại Đạo, mỗi một trường hà đều cuồn cuộn mãnh liệt, sóng lớn cuộn trào, trong đó trên rất nhiều trường hà, đều sừng sững một tôn hư ảnh Ma Thần vĩ đại.

Khắc này, y bị ba nghìn trường hà Đại Đạo vây quanh, tựa như chúa tể vạn đạo, mang theo một loại khí phách vô thượng duy ngã độc tôn, nhiếp hồn người.

Toàn bộ không gian đều chấn động, dường như không thể chịu đựng được loại uy áp khủng bố đó, thậm chí ngay cả Biển Bản Nguyên Quang kia cũng hơi rung chuyển.

"Thật khủng bố!" Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ kinh ngạc, trước đó khi Lâm Nguyên chiến đấu với nàng, đâu có hiển hóa ra hình thái như vậy, hiển nhiên lúc đó, Lâm Nguyên cũng không hề dốc hết sức mạnh thật sự.

Ầm!

Lâm Nguyên vươn tay, ba nghìn trường hà Đại Đạo phía sau lập

tức ầm vang, tất cả đều bay ra, quấn quýt vào nhau nhập vào trong tay Lâm Nguyên, dần dần hóa thành một cây búa lớn.

Búa lớn cổ phác mà hùng hồn, lưỡi búa tỏa ra khí tức vô cùng sắc bén, vừa mới thành hình, hư không chỗ lưỡi búa liền nứt ra một vết nứt khổng lồ.

Ngay sau đó, Lâm Nguyên liền cầm búa chém một nhát.

Xuy!

Chương 403

Một đạo phủ quang màu xanh lập tức vô thanh vô tức bay ra, lướt qua sợi xích kia, không có động tĩnh kinh thiên động địa nào, sợi xích đó nhẹ nhàng liền đứt làm đôi.

"Vậy là xong rồi sao?" Nữ tử nhân diện mở to mắt.

Nàng vốn tưởng rằng muốn phá vỡ đại trận này, cần phải hao phí vô tận tinh lực, ai ngờ Lâm Nguyên chỉ cần một nhát búa chém ra, sợi xích liền triệt để đứt lìa.

Nàng lại không biết.

Lâm Nguyên biết trận môn này phi phàm, vì vậy không hề lưu thủ, nhát búa Khai Thiên này, gần như tương đương với một đòn toàn lực của y, đương nhiên là có thể trực tiếp chém đứt sợi xích.

Trông có vẻ dễ dàng, thực tế toàn bộ Hồng Hoang, có thể chém ra một nhát búa như vậy, cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Ầm ầm ầm ~~~ Khắc này, toàn bộ không gian đều kịch liệt chấn động, từng đạo vết nứt lan rộng ra, mà Biển Bản Nguyên Quang bên ngoài không gian này cũng vặn vẹo vài cái, sau đó liền biến mất.

"Chúng ta đi thôi." Lâm Nguyên bước một bước, liền đạp vào vết nứt không gian lớn đó, trong nháy mắt vô cùng phong bạo không gian oanh kích lên người y, nhưng lại không gây ra cho y chút tổn thương nào.

Mà y xuyên qua tầng tầng phong bạo không gian này, liền trực tiếp đi ra ngoại giới, có thể nhìn thấy, thông đạo xoáy nước màu vàng mà y đã tiến vào trước đó, đã đang chậm rãi sụp đổ.

Ầm ầm!!!

Mà gần như cùng lúc đó, thông đạo lóe sáng ánh sáng Hỗn Độn và thông đạo lóe sáng ánh sáng trắng, đều bùng phát ra một trận ba động đáng sợ, giáp trùng vàng sáu chân một nhóm người, Văn Thù một nhóm người, đều từ đó lao ra.

Ầm!

Hai thông đạo kia cũng sụp đổ, sau đó toàn bộ Tiên Thiên Cấm Chế, liền kịch liệt chấn động, phía dưới, một cỗ ba động đáng sợ, mênh mông cuồn cuộn tràn ra!

Tiên Thiên Cấm Chế vỡ, Bản Nguyên Ấn Ký xuất!

Ầm!

Toàn bộ dãy núi kỳ hàn đều chấn động, lấy Tiên Thiên Cấm Chế đã vỡ nát làm trung tâm, từng vết nứt lớn đáng sợ kéo dài ra ngoài, cho đến tận cùng mặt đất.

Hàng ngàn vạn ngọn núi cao chót vót sụp đổ ầm ầm, dường như tuyết tích tụ hàng trăm triệu năm trên núi bay lên không trung, lan tỏa khắp thiên địa, giữa thiên địa một màu tuyết trắng mênh mông.

Từng đạo thần quang màu vàng bắn ra từ vết nứt lớn, xuyên phá mây tuyết và bầu trời, chiếu sáng vùng sơn hà này một màu vàng rực rỡ.

Thiên địa ầm vang, tựa như kiếp nạn diệt thế giáng lâm.

Những cường giả đang tìm kiếm bản nguyên thần vật trong dãy núi kỳ hàn này đều kinh ngạc mở to mắt, ngay cả một số người đang kịch liệt chém giết vì bản nguyên thần vật cũng dừng tranh đấu vào khắc này, kinh hãi nhìn về phía sâu trong dãy núi này.

“Chuyện gì vậy, nơi đây đã xảy ra chuyện gì?” “Dãy núi này sao lại sụp đổ rồi?” “Đây là khu vực trung tâm của Bản Nguyên Thánh Địa, ngay cả một hạt bụi cũng kiên cố bất hủ, sức mạnh nào lại có

thể hủy diệt một dãy núi khổng lồ như vậy?!" "..." Mọi người kinh ngạc bất định.

Lại có một số người, linh giác nhạy bén hơn, trong lòng dâng lên một cỗ bất an, sắc mặt tái nhợt nói: "Ta có một loại dự cảm chẳng lành, như thể có mãnh hung nào đó sắp xuất thế." Lại có người giọng nói cũng run rẩy, the thé kêu to: "Quá đáng sợ rồi!

Ta nhìn thấy cảnh tượng núi thây biển máu, tất cả chúng ta đều sẽ chết, không một ai có thể thoát được!" Vừa nói chuyện, người này như chạy trốn mạng sống mà quay người lại, điên cuồng lao ra ngoài giới.

Trong lòng rất nhiều người đột nhiên nhảy lên một cái, bọn họ nhận ra người này, bản thể là một con Huyền Quy, trên mai rùa có đạo đồ bẩm sinh, cực kỳ thiện trường thôi diễn, đối với tương lai có một loại cảm ứng trong cõi u minh, rất ít khi sai sót.

"Đáng sợ...

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trước đó đã có người nhìn thấy cường giả mạnh nhất Vu Tộc là Vu Nguyên xuất hiện ở đây, đi về phía sâu trong dãy núi này, lẽ nào chuyện này có liên quan đến Vu Nguyên?" "Không, ngoài Vu Nguyên ra, còn có một số người nhìn thấy dấu vết của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác." "Nơi đây tuyệt đối ẩn chứa bí mật lớn, nói không chừng tiếp theo sẽ xảy ra một biến cố cực kỳ đáng sợ!" "..." Mọi người tiếp tục nghị luận, trao đổi tình báo với nhau, đến cuối cùng rất nhiều người trong mắt đều hiện lên vẻ sợ hãi, không nói một lời, quay người liền điên cuồng chạy ra ngoài.

Bất kể là Vu Nguyên, hay Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và những người khác, đều là cường giả tuyệt đỉnh, chỉ cần là chuyện mà những người này đang mưu tính, bọn họ đừng mơ tưởng nhúng tay

vào, một khi nhúng tay, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả trong dãy núi này có rất nhiều bản nguyên thần vật, cũng không có cách nào, vẫn là cái mạng nhỏ quan trọng nhất.

Vút vút vút!!

Trong một khoảng thời gian rất ngắn, cường giả trong dãy núi này đã giảm đi hơn một nửa.

Nhưng, vẫn còn một số người gan dạ, hoặc là những sinh linh vô cùng tự tin vào thực lực của mình, chỉ độn ra một khoảng cách không xa, liền dừng lại.

Trong mắt bọn họ lóe lên vẻ tò mò, đều muốn biết rốt cuộc nơi đây đã xảy ra chuyện gì.

Lại có cực ít người, trong mắt có sự tham lam, hiển nhiên là muốn thừa cơ đục nước béo cò.

Ầm ầm ầm ~~~~ Khắc này, dãy núi khổng lồ này tiếp tục chấn động, âm thanh như từng trận sấm rền, chấn động màng tai muốn vỡ tung, khiến nguyên thần người ta đều chấn động.

Giữa thiên địa một màu trắng mênh mông, nhiệt độ cực thấp, lại có từng đạo phong bạo sinh ra, cuốn theo tuyết bay đầy trời, hình thành từng đạo phong bạo khổng lồ nối trời liền đất, hoành hành khắp thiên địa này, nơi nào đi qua, núi cao tan nát, mọi thứ tiêu diệt.

Toàn bộ sơn hà đều là một cảnh tượng hủy diệt.

Số lượng kim quang chói mắt bắn ra từ vết nứt lớn càng nhiều, từng đạo từng đạo, dày đặc, tựa như từng đạo thần kiếm vàng khổng lồ đâm vào bầu trời, sừng sững giữa thiên địa, khiến linh hồn người ta đều một trận nhói đau.

Tại khu vực trung tâm dãy núi, nơi Tiên Thiên Cấm Chế tọa lạc,

mười đạo thân ảnh đang đối đầu.

Lần lượt là giáp trùng vàng sáu chân cùng bốn đại cường giả dưới trướng nó: Ngưu Ma, Giao Ma, Bằng Ma, Sư Ma.

Lại có một phe Xiển Giáo gồm Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử.

Cùng với Lâm Nguyên.

Bọn họ mỗi người chiếm giữ một phương vị, chờ đợi dị biến dưới dãy núi kết thúc, đồng thời cũng mang theo ý cảnh giác nhìn về phía đối phương, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Từng đạo khí tức đáng sợ từ trên người bọn họ xông ra, va chạm vào nhau trong hư không, hình thành phong bạo khủng khiếp, khiến bầu trời cao bị nghiền nát, hóa thành một mảnh Hỗn Độn.

Bọn họ đều biết, khi Tiên Thiên Cấm Chế vỡ nát, mối quan hệ hợp tác giữa họ liền kết thúc.

Tiếp theo chính là xem ai thủ đoạn cứng rắn hơn, có thể trong tình huống này mà cướp được Bản Nguyên Ấn Ký đó!

"Kim Giáp đạo hữu, Vu Nguyên đạo hữu, ta tin rằng các ngươi đều biết sau lưng chúng ta là ai.

Sư tôn của ta hiện nay đã bước vào Hỗn Độn Tam Trọng Thiên, thiên hạ vô địch, các ngươi hà tất nhất định phải làm địch với hắn chứ?

Vì vậy, ta nghĩ các ngươi tốt nhất nên nhường Bản Nguyên Ấn Ký đó cho chúng ta." Phổ Hiền Chân Nhân sau đầu có một vầng sáng trí tuệ chậm rãi xoay chuyển, mỗi giờ mỗi khắc đều có ức vạn phù văn Đại Đạo lóe lên không ngừng, hắn ánh mắt u trầm, quét qua mọi người một cái, chậm rãi mở miệng.

Phổ Hiền Chân Nhân là người có trí tuệ cao nhất phe Xiển Giáo, vừa mở miệng liền lôi Nguyên Thủy Thiên Tôn ra, muốn uy hiếp Lâm Nguyên và những người khác từ bỏ tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký.

"Hắc hắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn nếu thật sự có thể chạy đến đây, còn cần phái các ngươi sao?

Hiển nhiên là vì bị chuyện khác kéo chân, không thể thoát thân." Ngưu Ma cười lạnh một trận, "Bản Nguyên Thánh Địa là nơi thần dị đến cỡ nào?

Một khi đạt được, thực lực liền có thể đột phá mãnh tiến, phá vỡ từng tầng từng tầng cấm cố!" "Vì Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại không qua được, vậy chúng ta đương nhiên phải cướp!

Chờ sau khi cướp được, lại luyện hóa Bản Nguyên Ấn Ký, nắm giữ Bản Nguyên Thánh Địa này, đến lúc đó, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự đến, thì có thể làm gì?

Vì vậy, ta nghĩ các ngươi từ bỏ thì tốt hơn, dù sao sư tôn của các ngươi không thể đến Chung Sơn, mà chủ nhân của ta lại đang ở ngay khu vực trung tâm này!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nổi giận, rít lên: "Một con súc sinh, nói ra lời cuồng ngôn gì vậy?

Cẩn thận lát nữa ta sẽ giết ngươi, ăn thịt!" Ngưu Ma, Giao Ma, Sư Ma, Bằng Ma tất cả đều nổi giận.

Trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, quy tắc thu đồ của Xiển Giáo đã rất nổi tiếng, không thu nhận những kẻ sinh từ ẩm ướt, hóa từ trứng, hay những loài có vảy có sừng, cho rằng những sinh linh này tư chất quá thấp, hơn nữa tâm tính cũng không đạt yêu cầu, không có tư cách tham ngộ Đại Đạo.

Những sinh linh như Ngưu Ma, đương nhiên đều nằm trong hàng ngũ bị coi thường.

Chương 404

Trước đây cách Xiển Giáo rất xa, tự nhiên không cảm thấy gì, hiện tại đích thân tiếp xúc, kết quả đối phương vẫn biểu hiện ra vẻ cao cao tại thượng như vậy, lập tức liền cảm thấy khó chịu.

Bằng Ma đầu bằng thân người, đôi mắt lạnh lẽo, vô cùng sắc bén, lạnh giọng mở miệng: "Lời của ngươi ta đã nhớ rồi, lát nữa sẽ tìm ngươi thỉnh giáo!" Nhất thời, mùi thuốc súng giữa hai bên lập tức trở nên nồng nặc.

Lâm Nguyên hơi bất ngờ, vốn tưởng rằng phe Xiển Giáo sẽ liên hợp với giáp trùng vàng và những người khác, không ngờ mâu thuẫn giữa bọn họ cũng lại gay gắt như vậy.

Tuy nhiên, con giáp trùng vàng sáu chân kia lại không có phản ứng gì, hai mắt lạnh nhạt, nhìn chằm chằm xuống mặt đất phía dưới, chờ đợi Bản Nguyên Ấn Ký thật sự xuất thế. "Chủ nhân, ta cảm ứng được rồi, Bản Nguyên Ấn Ký sắp xuất hiện!" Đột nhiên, Nữ Tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ vội vàng lên tiếng.

Oanh oanh oanh!

Quả nhiên, ngay khi giọng nói của nàng vừa dứt, dãy núi phía dưới chấn động ngày càng dữ dội, kéo theo cả một thế giới dường như cũng rung chuyển theo.

Sau đó, đột nhiên có một tiếng rồng gầm to lớn tràn ngập uy nghiêm vô tận, từ dưới lòng đất vang vọng ra, chấn động cả đại thiên vũ trụ. "Hống!" Trong tiếng rồng gầm này, dãy núi nổ tung thành hàng tỷ mảnh vụn, một con kim long khổng lồ vô biên từ dưới lòng đất lao vút lên trời, thẳng vào thương khung.

Nó quá mức khổng lồ, chỉ một móng rồng dường như đã che kín

cả bầu trời, thân thể thì một ánh mắt không thể nhìn thấy điểm cuối, dường như trải dài ra ngoài cả thế giới này.

Con cự long này toàn thân phủ đầy vảy rồng màu vàng, trên mỗi chiếc vảy đều có lạc ấn những đạo văn bẩm sinh phức tạp, toát ra sức mạnh cực kỳ đáng sợ.

Uy áp kinh khủng từ thân rồng của nó cuồn cuộn lan ra, khiến cho cả vùng đất trung tâm đều chấn động dữ dội, không biết bao nhiêu ngọn núi cao sụp đổ.

Còn có từng luồng khí hỗn độn lượn lờ trên thân rồng, lại giống hệt với khí hỗn độn trên người Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Ai nấy nhìn thấy cảnh này đều kinh hãi, mắt trợn tròn, không dám tin. "Đây...

đây chính là Bản Nguyên Ấn Ký?

Lại là một con rồng?" "Bản Nguyên Ấn Ký, lại là một sinh vật sao?" "Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi!" "..." Ngưu Ma, Giao Ma, Quảng Thành Tử đều ngây người.

Ngay cả Lâm Nguyên và Lục Túc Kim Giáp Trùng, đồng tử cũng co rụt lại, trong mắt lóe lên vẻ ngưng trọng, con kim sắc cự long này đã mang lại cho họ một áp lực cực lớn.

Nữ Tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ là thần vật bản nguyên của vùng đất trung tâm, lại còn sinh ra ý thức của riêng mình, nên nhạy bén nhất, cả thân cây đều run lên bần bật. "Thật đáng sợ, ta cảm giác như bị áp chế từ bản chất sinh mệnh." Cự long xuất thế, trời đất biến sắc, tất cả đều xảy ra trong nháy mắt, đầu rồng khổng lồ từ trên cao rủ xuống, râu rồng màu vàng bay phất phới trên bầu trời, hai con mắt rồng bùng lên lửa giận, nhìn về phía đám người Lâm Nguyên. "Các ngươi, dám quấy rầy giấc ngủ của ta, tất cả đều đáng chết!" Con kim

sắc cự long này lại có thể mở miệng nói, sóng thần niệm khổng lồ lan ra, khiến cho đất trời sinh ra từng đoàn phong bạo đáng sợ, xé rách từng vết nứt lớn kinh hoàng.

Ầm ầm!

Nó hoàn toàn không có hứng thú giao lưu với đám người Lâm Nguyên, sau một tiếng gầm phẫn nộ, nó liền ra tay với cơn thịnh nộ cuồng bạo, móng rồng vồ ra, che trời lấp đất, dấy lên một luồng ác phong, thổi tan băng tuyết đầy trời, hung hăng chộp về phía đám người.

Oanh!

Móng rồng cũng có màu vàng, đầu móng lóe hàn quang, khắc vô số đạo văn bẩm sinh, một vuốt chộp xuống, xung quanh móng rồng liền sinh ra vô số dị tượng, còn có khí hỗn độn bao quanh, uy lực vô cùng. "Bản Nguyên Ấn Ký này chắc cũng đã sinh ra ý thức tự thân, hơn nữa còn muốn mượn tòa bản nguyên thánh địa này, trong lúc ngủ say, tiến hóa thành sinh linh cấp độ cao hơn, nhưng chúng ta đã cắt đứt quá trình này của nó, xem như đã kết tử thù với nó.

Cùng ra tay, trước tiên xử lý nó đi." Lâm Nguyên lên tiếng, trong con ngươi có thanh quang lưu chuyển, ánh mắt sâu thẳm.

Ngay khoảnh khắc kim sắc cự long xuất hiện, hắn đã dùng Bàn Cổ Chân Nhãn quan sát, tự nhiên liền nhìn thấu hư thực của con kim sắc cự long này.

Lý do nó được sinh ra, đa phần cũng tương tự như Nữ Tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ, chỉ là sức mạnh của nó cường đại hơn rất nhiều.

Lâm Nguyên có thể cảm nhận rõ ràng, sức mạnh của con kim sắc cự long này vượt xa hắn, chỉ dựa vào một mình hắn tuyệt đối không

thể nào đánh bại được nó. "Ba phe liên thủ, đủ để chém giết nó!" Lục Túc Kim Giáp Trùng nói.

Oanh!

Đối mặt với móng rồng từ trên trời chộp xuống, toàn thân Lục Túc Kim Giáp Trùng bùng phát kim quang, bộc phát ra dao động sức mạnh đáng sợ, thân thể khủng bố bao quanh bởi từng luồng khí hỗn độn, bá đạo cường thế, lại là kẻ đầu tiên xông lên, một cái chân côn trùng màu vàng tựa như thần mâu Hỗn Độn, vút một tiếng đâm tới. "Giết!" Ngưu Ma và những người khác thấy vậy, tự nhiên cũng từng người gầm lên, hai mắt đỏ ngầu, thần sắc điên cuồng, theo sau Lục Túc Kim Giáp Trùng xông lên.

Văn Thù và những người khác nhìn nhau, trong mắt đều có vẻ uất ức, vốn tưởng rằng chỉ cần mở tiên thiên cấm chế là được, không ngờ sau khi cấm chế được mở, Bản Nguyên Ấn Ký lại là một con đại long mà không ai đối phó nổi. "Ra tay đi, lần này chúng ta dù thế nào cũng phải đoạt được Bản Nguyên Ấn Ký!" Cuối cùng, trong mắt Phổ Hiền Chân Nhân lóe lên một tia quả quyết, lạnh lùng lên tiếng. "Được!" Văn Thù, Từ Hàng, Quảng Thành Tử đối với phán đoán của Phổ Hiền Chân Nhân đều vô cùng tin phục, lập tức cắn răng, cũng xông về phía cự long.

Thực lực của con cự long này quá kinh người, bọn họ đều có thể cảm ứng được luồng dao động đáng sợ kia, chỉ có ba phe liên thủ, mới có một tia hy vọng đánh bại nó.

Nếu bất kỳ phe nào lùi bước, đều chỉ có kết cục thất bại.

Mà bọn họ đối với Bản Nguyên Ấn Ký, lại đều thế tất phải có được, cho nên trong tình huống này, liền xem như đã có một loại "ăn ý ngầm", không ai nghĩ đến việc giữ sức, tất cả đều toàn lực bộc phát.

Thế gian không có kẻ thù vĩnh hằng, chỉ có lợi ích vĩnh hằng, dưới

lợi ích đó, cho dù là cừu địch vạn thế, cũng có thể hợp tác với nhau.

Oanh!

Toàn thân Lâm Nguyên cũng bùng phát thanh quang, sau lưng ba ngàn trường hà đại đạo cuồn cuộn, tay cầm Nữ Tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ, một bước đạp ra, giết lên trên trời cao.

Ầm ầm!

Móng rồng khổng lồ vồ ra, đầu tiên va chạm với chân của Lục Túc Kim Giáp Trùng, chỉ nghe một tiếng "rắc", bề mặt chân côn trùng liền nứt ra, Lục Túc Kim Giáp Trùng cũng bị chấn bay đi.

Ngưu Ma, Giao Ma và bốn vị cường giả Thập Nhị Trọng Thiên khác đều gầm lớn, từ bên sườn đồng thời thi triển mấy đạo đại thần thông, hung hăng oanh kích lên bề mặt móng rồng.

Tuy nhiên, vảy trên bề mặt móng rồng lóe sáng, lưu chuyển đạo quang chói mắt, lại đỡ được cả mấy đạo đại thần thông này, không chút tổn hại. "Giết!" Văn Thù và những người khác lúc này cũng đã giết đến, đầu tiên là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, thân thể đột nhiên phình to, tay cầm một thanh tuyệt thế thần kiếm, chém mạnh về phía móng rồng.

Thứ hai là Từ Hàng Đạo Nhân, tế ra Dương Liễu Ngọc Tịnh Bình trong tay, một cành liễu xanh biếc trên không trung như dải lụa thần màu lục nhanh chóng vươn dài, rắc xuống ngàn vạn điểm lục hoa, quấn chặt lấy móng rồng.

Cuối cùng là Phổ Hiền Chân Nhân, vầng sáng trí tuệ sau gáy chuyển động, hai tay chắp lại, cao giọng hô: "Ta phát hoành nguyện, mời chuyển pháp luân!" Ầm ầm!

Theo giọng nói của y, một luồng pháp lực vô hình cuồn cuộn tuôn ra, trên bầu trời hóa thành một bánh xe khổng lồ, trên bánh xe có lạc

ấn vô số kinh văn, mỗi một chữ của kinh văn đều chói lòa như mặt trời, vô cùng đạo vận từ trong đó khuấy động ra, tựa như là bánh xe đại đạo.

Pháp luân này đột nhiên chuyển động, trời đất liền biến sắc, một luồng sức mạnh hủy diệt, hung hăng oanh về phía móng rồng.

Tuy nhiên, chỉ trong nháy mắt, trên móng rồng, quang mang bùng lên, trực tiếp va chạm với luồng sức mạnh hủy diệt này, ầm một tiếng, liền tiêu diệt nó, pháp luân khổng lồ kia cũng đột nhiên nổ tung thành hàng tỷ mảnh.

Cùng lúc đó, thanh kiếm sắc bén của Văn Thù chém vào móng rồng cũng vang lên một tiếng "keng", phát ra tiếng kêu ai oán, suýt nữa gãy đôi.

Cành liễu quấn trên móng rồng, càng là "băng" một tiếng, hoàn toàn đứt gãy, hà quang tán loạn.

Trong chốc lát, sắc mặt của mọi người đều trở nên khó coi.

Từ đầu đến giờ, chỉ là một khoảnh khắc rất ngắn, nhưng bọn họ đều đã dốc hết thực lực chân chính, nhưng không ngờ con kim sắc cự long này chỉ bằng một móng rồng đã chặn được tất cả đòn tấn công của mọi người!

Đặc biệt là Lục Túc Kim Giáp Trùng ra tay đầu tiên và Phổ Hiền Chân Nhân ra tay cuối cùng, uy lực công kích của họ tuyệt đối có thể hoành áp đương thời, nhưng đều bị phá giải một cách nhẹ nhàng, không ai làm tổn thương được móng rồng đó.

Chương 405

Thực lực này cũng quá mạnh rồi!

Quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Tuy nhiên, Lâm Nguyên ở một bên bình tĩnh quan sát, trong Bàn Cổ Chân Nhãn thanh quang lưu động, lại nhìn ra điểm khác biệt.

Thực lực của con kim sắc cự long này cố nhiên cường đại, nhưng cũng không phải là vô địch, hắn có thể cảm nhận được, móng rồng kia đã phải chịu một cú va chạm cực lớn, chỉ là không biểu hiện ra bên ngoài mà thôi.

Oanh!

Đối mặt với cảnh tượng như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không lùi bước, chỉ một thoáng suy nghĩ, trong mắt liền có một tia quyết đoán, ba ngàn trường hà đại đạo sau lưng bộc phát ra ánh sáng kinh thế, tiếng gầm vang trời, tất cả sức mạnh đều được kích động, toát ra đạo vận vô biên, theo hai tay hắn đẩy về phía trước, đồng thời gầm lên. "Hống!" Khoảnh khắc này, mọi người phảng phất nghe thấy tiếng gầm thét của Hỗn Độn Ma Thần.

Một cảnh tượng hùng vĩ vô biên, hoành tráng vô cùng, lập tức xuất hiện trước mắt mọi người.

Trường hà đại đạo kia hung mãnh, ngưng tụ thành thực chất, mỗi một con sông đều tráng lệ vô biên, chảy về tận cùng trời đất, đạo vận ngút trời, thần uy cuồn cuộn, gào thét trời đất.

Một vị rồi lại một vị Hỗn Độn Ma Thần, đứng sừng sững trên trường hà đại đạo này, hô phong hoán vũ.

Có thể thấy, có Thái Hư Cổ Long đang uốn lượn thân thể, trong

biển Hỗn Độn khuấy động sóng lớn vô biên.

Có Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng, trên lông vũ bùng lên ngọn lửa Hỗn Độn bất diệt, xé toạc bầu trời thế giới Hỗn Độn, dường như muốn không ngừng niết bàn, chứng đạo vĩnh hằng.

Còn có Lôi Chi Ma Thần, tắm mình trong vạn triệu tia sét, cuồng ngạo vô biên, muốn lăng giá trên tất cả sinh linh, giáng kiếp phạt xuống cả Hỗn Độn Ma Thần.

Càng có Kiếm Chi Ma Thần, một kiếm chém ra vạn cổ thời không, tin chắc thanh kiếm trong tay mình, có thể tru diệt tất cả, dù là vận mệnh, nhân quả, cũng có thể chém đứt...

Một vị rồi một vị Hỗn Độn Ma Thần, mỗi một vị Hỗn Độn Ma Thần đều thể hiện phong thái tuyệt thế, đồng loạt xuất hiện trong hư không, vây quanh Lâm Nguyên, tôn lên Lâm Nguyên như một vị Hỗn Độn Đại Đế.

Theo hai tay Lâm Nguyên đẩy ra, chúng càng trực tiếp dung hợp lại với nhau, trong một tiếng nổ kinh hoàng làm thế giới rung chuyển, dung hợp làm một, hóa thành một cối xay đại đạo.

Oanh!

Cối xay đại đạo khổng lồ vô biên, lơ lửng trên bầu trời, nghiền ép hư không đến mức vỡ vụn từng tấc, hung hăng va vào móng rồng khổng lồ kia.

Rắc!

Dù trong những cuộc đối đầu trước đó, móng rồng này đã không tốn chút sức lực nào để nghiền nát sự vây công của bao nhiêu cường giả, nhưng vẫn không thể chịu nổi nữa, lập tức vỡ nát. "Hống!" Và con kim sắc cự long kia, cuối cùng cũng phát ra tiếng gầm gừ mang theo đau đớn và phẫn nộ. "Hừ, tên này!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên

Tôn vô cùng khó chịu, cảm thấy Lâm Nguyên đã chiếm hết sự nổi bật, khiến bọn họ trông thật vô dụng, tay siết chặt thanh tuyệt thế thần kiếm, khớp xương kêu răng rắc. "Cơ hội tốt, cùng lên!" Lục Túc Kim Giáp Trùng lại gầm lên một tiếng, oanh một tiếng, toàn thân khí tức hỗn độn cuồn cuộn, một luồng tu vi khủng bố bùng phát, làm rung chuyển trời đất. "Giết!" Nó lập tức trở nên cuồng bạo, khí thế tăng vọt, đột nhiên dang rộng một đôi cánh, nhanh như chớp bay đến trước đầu con kim sắc cự long, lần này là sáu cái chân dài màu vàng đồng thời đâm ra.

Đồng thời, trên những cái chân dài màu vàng kia, còn bùng lên ngọn lửa hừng hực, thiêu sập hư không, mang theo sức phá hoại vô song, khiến người ta kinh hãi. "Hống!" Kim sắc cự long gầm thét, lại không tránh không né, miệng rồng há ra, trực tiếp cắn về phía sáu cái chân dài màu vàng, mỗi một chiếc răng đều sắc nhọn, làm người ta kinh hồn bạt vía.

Trong mắt Lục Túc Kim Giáp Trùng lóe lên hàn quang, những cái chân dài màu vàng là thứ sắc bén nhất trên người nó, cho dù là những thần vật bản nguyên đỉnh cấp nhất so với chúng, cũng có phần thua kém, là một trong những thủ đoạn tấn công mạnh nhất của nó.

Trường mâu đâm ra, kèm theo ngọn lửa hủy diệt, đủ để xuyên thủng tất cả, tiêu diệt tất cả.

Con kim sắc cự long này lại dám dùng cái miệng to để cắn, đây chính là tìm chết.

Trong mắt nó cũng bùng lên vẻ hung hãn, cũng không tránh không né, cứ thế tiếp tục đâm tới, muốn đâm vào miệng cự long, từ bên trong xuyên thủng nó.

Rắc!

Tuy nhiên, một khắc sau, miệng rồng đã khép lại.

Răng trên và răng dưới va vào nhau.

Rắc, rắc!

Chỉ nghe thấy mấy tiếng giòn tan, sáu cái chân dài của Lục Túc Kim Giáp Trùng, toàn bộ đều bị cắn đứt, máu vàng, từ vết thương phun ra, vương vãi khắp mặt đất. "A..." Lục Túc Kim Giáp Trùng hét thảm. "Chủ nhân!" Ngưu Ma, Giao Ma vội vàng hét lớn, không nghĩ ngợi gì liền xông lên, chuẩn bị cứu viện. "Đừng lo cho ta!" Tuy nhiên, Lục Túc Kim Giáp Trùng lại hung hãn đến cực điểm, gầm lên: "Đối đầu trực diện, các ngươi không ai là đối thủ của nó, để ta cầm chân, các ngươi quấy nhiễu ở bên cạnh, tạo thêm vài vết thương trên người nó, từ từ mài chết nó!" Oanh ca!

Giọng nói vừa dứt, trên sáu cái chân dài bị gãy của Lục Túc Kim Giáp Trùng, đột nhiên có khí hỗn độn cuồn cuộn, sau đó những cái chân bị gãy lại mọc ra trong thời gian cực ngắn.

Oanh oanh!

Sau đó, toàn thân Lục Túc Kim Giáp Trùng đều bùng lên ngọn lửa hừng hực, ánh mắt sắc bén, lại một lần nữa hung hăng va chạm với con kim sắc cự long kia. "Hống!

Ngươi tìm chết!" Kim sắc cự long gầm lên, thấy bị mình liên tục đánh bại, con côn trùng này vẫn không ngừng khiêu khích, lửa giận trong lòng nó càng thêm nồng, dồn nhiều sự chú ý hơn vào Lục Túc Kim Giáp Trùng, một móng rồng khác không bị tổn hại giơ lên, hung hăng chộp về phía Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Chỉ là một cái chộp đơn giản, trên móng rồng lại hiện ra những đạo văn dày đặc, đạo văn tạo thành hình ảnh của từng ngọn núi cao, nối liền thành một dãy núi khổng lồ, nhìn kỹ lại, dãy núi này lại giống hệt như dãy núi Chung Sơn, toát ra một cảm giác nặng nề.

Chung Sơn lạc ấn trên móng rồng!

Một vuốt chộp xuống, tựa như dời cả ngọn Chung Sơn đập tới!

Chung Sơn là bản nguyên thánh địa, cấp bậc đứng trong hàng đầu của Hồng Hoang, cả ngọn Chung Sơn sẽ nặng đến mức nào?

Khó có thể tưởng tượng!

Kim sắc cự long vào khoảnh khắc này, đã thể hiện ra một thức thần thông kinh người.

Oanh!

Áp lực đó quá nặng nề, hư không căn bản không chịu nổi, lập tức nổ tung, hóa thành hỗn độn.

Vùng đất trung tâm này, cũng vang lên tiếng ầm ầm, mặt đất sụp xuống, nham thạch phun lên trời cao, từng đoàn rồi từng đoàn bản nguyên chi khí bạo loạn, những thần vật bản nguyên ẩn giấu ở các nơi trong vùng đất trung tâm càng không chịu nổi, tiếng nổ không dứt bên tai, liên tiếp nổ tung.

Một số cường giả đang quan chiến ở xa, đồng thời phát ra tiếng kêu thảm thiết, thân thể cũng đột nhiên nổ tung, hóa thành một đám sương máu.

Chỉ những người có cảnh giới cao thâm nhất mới thoát được một kiếp, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch, run giọng nói: "Thứ này cũng quá mạnh mẽ." Trước đó khi dãy núi băng giá này có dị biến, bọn họ vì lòng hiếu kỳ khá nặng, nên đã ở lại đây không đi, quả nhiên đã nhìn thấy một cảnh tượng chấn động lòng người như vậy.

Khí hỗn độn quanh thân Lục Túc Kim Giáp Trùng cuồn cuộn, cũng phải chịu áp lực cực lớn, nhưng lại không hề lùi bước, ngược lại gầm lên một tiếng: "Đạo Thụ hiển hóa!" Oanh!

Khoảnh khắc này, nó đã thực sự thể hiện ra thủ đoạn chí cường của một cường giả Hỗn Độn Cảnh.

Tu hành đến Hỗn Độn Cảnh, có nghĩa là sự lý giải đối với một đại đạo, đã đạt đến một cảnh giới chí cao, có thể ngưng tụ đại đạo hư vô mờ mịt, thành Đạo Thụ thực chất, Đạo Thụ một khi ngưng tụ, dù chỉ là một chiếc lá, cũng sẽ sở hữu uy lực kinh thiên động địa.

Trước đó khi Lâm Nguyên ở dãy núi Thương Mang, đã từng giao thủ với phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần, phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần đó chính là Hỗn Độn Cảnh, cũng đã ngưng tụ ra một cây Đạo Thụ, Đạo Thụ vừa xuất hiện, đã gây ra phiền toái cực lớn cho Lâm Nguyên.

Chương 406

Nhưng, đó dù sao cũng chỉ là một cây Đạo Thụ do một phân thân ngưng tụ thành, so với Đạo Thụ thật sự, có sự khác biệt một trời một vực.

Lúc này Lục Túc Kim Giáp Trùng ngưng tụ ra cây Đạo Thụ này, so với cây của phân thân Huỳnh Hoặc Ma Thần, không biết đã mạnh hơn bao nhiêu, vừa xuất hiện, thời không này liền ầm ầm, vạn thiên đại đạo đều đang run rẩy.

Oanh!

Giữa trời đất, vô cùng quang mang bùng phát.

Cây Đạo Thụ kia rực rỡ chói mắt, sáng ngời vô cùng, trên cành cây, lại còn treo từng quả mặt trời, mỗi một quả mặt trời đều rực rỡ, tỏa ra ánh sáng nóng bỏng.

Dãy núi băng giá này, vốn nhiệt độ cực thấp, khắp nơi đều là băng tuyết, đủ để đóng băng linh hồn người ta.

Nhưng vào khoảnh khắc này, dưới sự chiếu rọi của từng quả mặt trời kia, tất cả băng tuyết lập tức tan chảy, hóa thành dòng lũ gào thét, cuồn cuộn giữa những ngọn núi sụp đổ, tiếp đó lại nhanh chóng bốc hơi, hóa thành sương mù bao trùm trời đất, sương mù xoay chuyển, rồi lại hoàn toàn tiêu tan, biến mất.

Tiếp đó núi cao tan chảy, hóa thành nham thạch đỏ rực, cuồn cuộn chảy xuôi.

Mặt đất cũng nhanh chóng bị nung khô, nứt nẻ, rồi hóa thành một vùng sa mạc vàng mênh mông.

Chỉ trong nháy mắt, vùng đất này, đã từ một nơi băng tuyết bao

phủ, hóa thành một địa ngục nóng bức xen lẫn nham thạch và sa mạc.

Đây còn là vì đang ở trong vùng đất trung tâm.

Nếu ở bên ngoài, e rằng trong phạm vi trăm tỷ dặm, ngàn tỷ dặm, đều sẽ hóa thành một biển lửa.

Đối mặt với móng rồng mang theo sức nặng của Chung Sơn do kim sắc cự long chộp tới, Lục Túc Kim Giáp Trùng liền thúc đẩy cây Thái Dương Đạo Thụ này, hung mãnh cuồng bạo, trực tiếp va chạm.

Oanh!

Trời đất rung chuyển dữ dội.

Một luồng sóng xung kích cuồng bạo, lấy điểm va chạm làm trung tâm, khuếch tán ra ngoài, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ vùng đất trung tâm, tất cả núi cao đại nhạc lập tức vỡ nát, mặt đất chìm xuống, trời cao cũng vì thế mà nghiêng ngả, chỉ còn lại bản nguyên chi khí gào thét giữa trời đất. "A..." Càng có từng tiếng hét thảm vang lên, rất nhiều cường giả đang tranh đoạt thần vật bản nguyên trong vùng đất trung tâm này, đều bị ảnh hưởng, nhiều người nổ tung thành một đám sương máu.

Chỉ những người có tu vi cực cao, đạt đến Cửu Trọng Thiên, Thập Trọng Thiên của Hỗn Nguyên Cảnh, mới có thể miễn cưỡng sống sót, nhưng cũng bị va chạm không nhỏ. "Cũng quá đáng sợ rồi, đây chính là cuộc giao phong giữa các cường giả chí cường sao?

Động một chút là hủy diệt cả một vùng sông núi!" Những người sống sót sắc mặt trắng bệch, cho dù là những người trước đó cực kỳ hiếu kỳ, dừng lại ở đây muốn quan chiến, lúc này cũng đều kinh hãi, quay đầu bỏ chạy ra ngoài.

Đại chiến cấp độ này, nhìn khắp cả Hồng Hoang, e rằng cũng là đỉnh tiêm nhất, cho dù là sinh linh phá hạn Thập Trọng Thiên, cũng

khó mà can thiệp vào trong đó. "Giết!" Mà ngay trong cuộc va chạm khủng bố này, đám người Ngưu Ma, Văn Thù, lại không hề lùi bước một phân nào dưới làn sóng xung kích đáng sợ, ngược lại còn chống lại dao động sức mạnh kinh hoàng, lao về phía kim sắc cự long.

Trừ Quảng Thành Tử ra, bọn họ đều là cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, thực lực kinh người.

Có Lục Túc Kim Giáp Trùng, một cường giả Hỗn Độn Cảnh, đang đối đầu trực diện, bọn họ tự nhiên có khả năng tấn công từ bên sườn, làm phân tán sự chú ý của kim sắc cự long. "Hống!" Ngưu Ma gầm thét, một chiếc chuông vàng khổng lồ hiện ra, lực cộng hưởng lan ra, lấy yếu đánh mạnh, muốn lay động thân thể khổng lồ của kim sắc cự long. "Ông!" Mà con Giao Ma kia cũng dị thường khủng bố, khi ra tay, lại tế ra một vòng xoáy khổng lồ, trong lúc vòng xoáy quay tròn, bùng phát ra một loại lực xoắn ốc!

Lực xoắn ốc này vô cùng đáng sợ, có sức xuyên thấu, sức xé rách không thể tưởng tượng, chỉ một cái đã xuyên qua tầng tầng sóng gió sức mạnh, oanh kích lên thân thể của kim sắc cự long, "rắc" một tiếng, đâm thủng một chiếc vảy rồng của kim sắc cự long, sâu vào trong huyết nhục, trong lúc xé rách, từng mảng huyết nhục lớn văng ra. "Lệ!" Bằng Ma thì gào dài, thân thể lắc một cái, hóa thành một con chim đại bàng cánh vàng, thể hiện ra một loại khí tức ăn rồng, hai móng vuốt sắc bén hung hăng chộp về phía bụng kim sắc cự long...

Ngoài ra, Sư Ma, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng, Quảng Thành Tử, cũng trong chớp mắt, đồng thời thi triển những thần thông đáng sợ, phủ khắp trời đất, nhấn chìm kim sắc cự long. "Ngao hống!" Kim sắc cự long đang đối kháng với Lục Túc Kim Giáp Trùng, không nhịn được phát ra một tiếng gầm đau đớn, vì phải đề phòng Lục Túc Kim Giáp Trùng, nên nó không có cách nào dùng toàn bộ tinh lực để phòng ngự, mà mấy vị cường giả này lại đều nghịch thiên vô cùng, đều là

cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, vì vậy lần này trên người liền bị thương.

ừng vết thương đáng sợ, xuất hiện trên thân rồng.

Máu tươi văng tung tóe, bản nguyên chi khí tán loạn.

Chung Sơn rộng lớn, cũng vì thế mà ầm ầm, rung động, như sắp sụp đổ.

Dưới sự vây công này, kim sắc cự long cuối cùng cũng lộ ra một tia không địch lại nổi. "Ta muốn vút lên trời cao, xưng hùng trong thế giới thương mang rộng lớn, làm sao có thể chết trong tay mấy con kiến hôi các ngươi?

Tất cả cút ngay cho ta!" Kim sắc cự long phẫn nộ gầm thét.

Oanh!

Nó phát điên rồi, lúc này đã áp dụng một phương thức tấn công điên cuồng, hoàn toàn không quan tâm đến đòn tấn công của đám người Ngưu Ma, mà dồn toàn bộ sự chú ý, vào Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Đánh mười ngón, không bằng chặt một ngón.

Kim sắc cự long quyết định trước tiên giải quyết Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Chỉ cần có thể diệt trừ Lục Túc Kim Giáp Trùng, một cường giả Hỗn Độn Cảnh này, những sinh linh khác đều là bệnh ghẻ lở, không đáng nhắc tới.

Dù là sinh linh do Bản Nguyên Ấn Ký hóa thành, nhưng con kim sắc cự long này rõ ràng có trí tuệ cực cao!

Oanh!

Nó vươn móng rồng, xé toạc hư không, chộp về phía Lục Túc

Kim Giáp Trùng.

Lục Túc Kim Giáp Trùng có Đạo Thụ gia trì, lúc này cũng sở hữu vĩ lực vô cùng, không hề lùi bước, trực tiếp đối đầu với kim sắc cự long, một lần rồi một lần va chạm nặng nề.

Trong cuộc va chạm này, dù không phải là đối thủ của kim sắc cự long, nhưng luôn có thể chống đỡ được, gắng gượng không bại.

Mà đám người Ngưu Ma, thì lại nhân cơ hội này, điên cuồng tấn công.

Cứ như vậy, kim sắc cự long tất bại.

Nó cũng cảm nhận được cục diện hiện tại, trong mắt rồng, đầu tiên có một tia lo lắng, sau đó hóa thành một tia hung ác, lệ khí ngút trời, đột nhiên gầm lên một tiếng. "Nghịch Lân xuất!" Ông!

Trong tiếng gầm cuồng nộ này, ở vị trí dưới cổ của kim sắc cự long, đột nhiên sáng lên một điểm kim quang rực rỡ đến cực hạn, sau đó một chiếc vảy rơi ra, gào thét bay đi.

Khoảnh khắc này, trời đất thất sắc.

Tất cả mọi người đều cảm thấy một luồng ý tứ kinh hãi, sởn gai ốc.

Rồng có nghịch lân, chạm vào tất giận!

Nghịch lân của loài rồng, thường là thủ đoạn tấn công mạnh nhất của chúng, một khi tế ra, sẽ kinh thiên động địa! "Hống, chết đi!" Kim sắc cự long điên cuồng gầm thét, mắt nhìn chằm chằm Lục Túc Kim Giáp Trùng, lộ ra vẻ điên cuồng, đột nhiên tế ra chiếc vảy màu vàng kia, chém về phía Lục Túc Kim Giáp Trùng. "Chủ nhân!" Các cường giả như Ngưu Ma, Giao Ma hét lớn, chiếc nghịch lân này cho người ta cảm giác quá đáng sợ, vượt qua tất cả các đòn tấn công trước đó của kim sắc cự long, căn bản không biết Lục Túc Kim Giáp Trùng có thể

đỡ được hay không. "Các ngươi tiếp tục tấn công!" Trong mắt Lục Túc Kim Giáp Trùng cũng lóe lên một tia hung tợn, cho dù là đối mặt với chiếc nghịch lân này, vẫn không lùi bước, Thái Dương Đạo Thụ sau lưng bùng cháy hừng hực, càng thêm rực rỡ.

Chương 407

"Nghịch lân của long tộc, rốt cuộc có vĩ lực đến mức nào, hôm nay ta sẽ tự mình trải nghiệm một phen." Lục Túc Kim Giáp Trùng cất tiếng cười lớn, vào khoảnh khắc này lại thể hiện ra một vẻ hào hùng dũng mãnh.

Oanh!

Đạo Thụ sau lưng nó, lập tức bùng cháy đến cực điểm.

Tất cả các mặt trời, vào khoảnh khắc này, toàn bộ đều dung hợp làm một, sau đó bay lên trời cao, chiếu rọi vạn giới, hóa thành một vầng mặt trời vĩnh hằng duy nhất.

Sau lưng Lục Túc Kim Giáp Trùng, càng hiện ra một cảnh tượng kỳ lạ, trên biển Hỗn Độn mênh mông, có một vầng mặt trời chiếu rọi Hỗn Độn vô ngần, chính là Nhật Chi Ma Thần!

Mặt trời vĩnh hằng bùng cháy hừng hực, chiếu rọi trăm tỷ thế giới vô cùng, lập tức phát ra nhiệt lực vô tận, vào khoảnh khắc này phát ra tiếng nổ kinh hoàng, cứ thế gào thét bay về phía nghịch lân.

Không còn nghi ngờ gì nữa, tiếp theo sẽ là một cuộc giao phong cực hạn!

Kim sắc nghịch lân lóe sáng, toát ra một vẻ sắc bén không thể tưởng tượng, đối mặt với vầng mặt trời vĩnh hằng này, cũng không hề lép vế, gào thét bay đi.

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, nghịch lân xoay tròn, toát ra vẻ sắc bén vô cùng, lại trực tiếp cắt vầng mặt trời vĩnh hằng kia làm hai nửa!

Oanh!

Mặt trời bất hủ, nổ tung giữa không trung, vỡ nát, hóa thành vô cùng hỏa diễm, bay về bốn phương tám hướng. "Chủ nhân... bại rồi?" Các sinh linh như Ngưu Ma kinh hãi, đều không ngờ rằng, dưới cuộc va chạm chí cường này, nghịch lân lại vô địch như vậy, chỉ một hiệp, đã cắt đôi vầng mặt trời kia!

Xoẹt!

Sau đó, nghịch lân càng không dừng lại, tiếp tục tiến về phía trước, rơi xuống người Lục Túc Kim Giáp Trùng, thế như chẻ tre, tồi khô lạp hủ, lại một lần nữa cắt nó làm hai nửa. "A..." Lục Túc Kim Giáp Trùng hét thảm, Đạo Thụ sau lưng cũng ầm một tiếng sụp đổ, hai nửa thân thể rơi xuống đất, ngọn lửa hừng hực thiêu hủy hư không, không còn sức phản kháng. "Tiêu rồi." Sắc mặt Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lập tức trở nên trắng bệch, Lục Túc Kim Giáp Trùng là cường giả mạnh nhất trong số họ, bây giờ lại bại trận như vậy, bọn họ làm sao có thể địch lại?

Tiếp theo tất cả mọi người đều sẽ trở thành con mồi của kim sắc cự long! "Chạy thôi." Sắc mặt Phổ Hiền Chân Nhân biến ảo một hồi, cuối cùng cực kỳ không cam lòng nói ra hai chữ này.

Y vốn tưởng rằng liên hợp sức mạnh của mọi người, có thể đánh bại kim sắc cự long, không ngờ ngay từ đầu, Lục Túc Kim Giáp Trùng đã trực tiếp bị kim sắc cự long nghiền ép, mà không có vị cường giả Hỗn Độn Cảnh này trấn áp, còn lại bọn họ những cường giả Thập Nhị Trọng Thiên này, lại làm sao có thể chống đỡ được đòn tấn công của kim sắc cự long?

Bây giờ không chạy, tiếp theo tất cả đều sẽ chết sạch!

Chỉ có thể tạm thời lui về, sau đó đợi sư tôn rảnh tay, rồi mới đến thu phục con nghiệt long này...

Phổ Hiền Chân Nhân thầm nghĩ, vầng sáng trí tuệ sau gáy lóe lên,

quay đầu độn đi về phía xa. "Các ngươi một người cũng đừng hòng chạy!" Kim sắc cự long tế ra nghịch lân, một đòn đã trấn áp Lục Túc Kim Giáp Trùng, trong lòng cảm thấy vô cùng khoái ý, thấy đám người Văn Thù muốn chạy, liền cười lạnh một tiếng, móng rồng vươn ra, che trời lấp đất, trong nháy mắt đã bao trùm mấy người.

Tuy nhiên, sự chú ý của nó, vẫn đặt nhiều hơn vào Lục Túc Kim Giáp Trùng, nghịch lân lóe sáng, nuốt nhả phong mang, tiếp tục chém về phía hai nửa thân thể của Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Đến Hỗn Độn Cảnh, sức sống mạnh mẽ đến mức khó tin, rất khó để giết chết hoàn toàn trong thời gian ngắn.

Kim sắc cự long chuẩn bị dùng nghịch lân nghiền nát Lục Túc Kim Giáp Trùng hết lần này đến lần khác, khiến nó không còn một tia sức lực phản kháng. "Đừng làm hại chủ nhân của ta!" Mắt của các sinh linh như Ngưu Ma đều đỏ lên.

Bọn họ đối với Lục Túc Kim Giáp Trùng khá trung thành, lúc này không quản ngại gì đều xông lên phía trước, cố gắng ngăn cản đòn tấn công của kim sắc cự long. "Chỉ là mấy kẻ Thập Nhị Trọng Thiên, trước đó để các ngươi đắc ý, là vì không chú ý đến các ngươi, bây giờ ta rảnh tay rồi, còn muốn quấy nhiễu hành động của ta sao?" Con ngươi của kim sắc cự long lạnh lùng, móng rồng của nó chộp về phía đám người Văn Thù đang bỏ chạy, nghịch lân tấn công Lục Túc Kim Giáp Trùng, còn đối mặt với các sinh linh như Ngưu Ma, thì đuôi rồng đột nhiên quét ngang.

Oanh!

Dù Ngưu Ma, Giao Ma là tu vi Thập Nhị Trọng Thiên, đối mặt với một đòn như vậy, lại cũng không thể chống đỡ, thần thông tế ra lần lượt vỡ nát, cả người đều bị quét bay ra ngoài, miệng phun đầy máu.

Bên kia, móng rồng vươn ra, dù đám người Văn Thù cố hết sức

chạy trốn, nhưng vẫn không thoát được, bị một phát chộp vào trong móng rồng, hơi dùng sức một chút, mấy người liền hét thảm, quang huy đại đạo trong cơ thể không ngừng vỡ nát.

Trong chốc lát, kim sắc cự long quả thực là càn quét chiến trường, sở hướng vô địch!

Nghiền ép tất cả đối thủ!

Lâm Nguyên tự nhiên cũng nằm trong phạm vi tấn công, con ngươi của kim sắc cự long lạnh lùng, không hề coi Lâm Nguyên là sự tồn tại đặc biệt gì, đuôi lại quét ngang, muốn đánh bay Lâm Nguyên.

Nữ Tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ thấy cảnh này, hoàn toàn bị nỗi sợ hãi nhấn chìm, tất cả cành cây đều run rẩy, run giọng nói: "Tiêu rồi, tiêu rồi, chúng ta đều tiêu rồi!" Tuy nhiên, chính vào lúc này, con ngươi của Lâm Nguyên, lại vô cùng bình tĩnh, hắn nói: "Kẻ xong đời phải là con giun dài này mới đúng." Giọng nói vừa dứt.

Oanh!

Ba ngàn trường hà đại đạo, lại một lần nữa gầm lên.

Sau lưng Lâm Nguyên, một cây đại thụ khổng lồ chống trời đỡ đất hiện ra, lan tỏa tử khí mênh mông, chính là Hồng Mông Thế Giới Thụ, trong tiếng nổ vang, một luồng sức mạnh thế giới bàng bạc vô biên gào thét tuôn ra, gia trì lên người Lâm Nguyên, khiến khí thế của hắn tăng vọt.

Sau đó, Lâm Nguyên càng thúc đẩy căn nguyên ma thần đỉnh cấp, hô hoán đại đạo, ở nơi xa xôi vô tận, sức mạnh đại đạo mênh mông cuồn cuộn kéo đến, lại một lần nữa gia trì lên người, khiến sức mạnh của hắn lại tăng vọt một đoạn lớn.

Dưới tầng tầng gia trì này, vĩ lực của Lâm Nguyên, đã đạt đến đỉnh cao của cuộc đời này.

Hắn đứng sừng sững ở đó, ba ngàn trường hà đại đạo gầm vang, chư thiên ma thần triều bái, vĩ lực tập trung vào một thân, thân thể cường tráng, ánh mắt sâu thẳm, tựa như Bàn Cổ!

Oanh!

Sau đó, hắn liền ra tay, ba ngàn trường hà đại đạo quấn vào nhau, bay vào tay hắn, hóa thành Khai Thiên Thần Phủ, toát ra khí cơ khai thiên tích địa. "Nghịch lân rơi ra, sơ hở trên người ngươi cũng đã lộ diện, nếu là trước đó, ta không có cách nào với ngươi, nhưng bây giờ, một búa của ta đã đủ để chém giết ngươi." Lâm Nguyên lạnh lùng lên tiếng.

Hắn tay cầm Khai Thiên Cự Phủ, liền chém về phía trước, một đạo búa quang bay ra, làm lu mờ trời đất, khiến vạn vật thế gian mất đi màu sắc, thẳng đến nơi nghịch lân của kim sắc cự long rơi ra! "Chết tiệt!" Kim sắc cự long biến sắc, từ đạo búa quang kia, nó cảm nhận được mối đe dọa đáng sợ, toàn thân vảy đều dựng đứng lên.

Lúc này, nó không còn lo được gì nữa, không nghĩ ngợi gì liền muốn triệu hồi nghịch lân kia trở về, bảo vệ thân thể mình.

Đồng thời, nó càng cuộn tròn cả người lại, quấn quanh, cố gắng dùng nhục thân chống đỡ đạo búa quang kia.

Nhưng tất cả đều đã muộn.

Tốc độ của đạo búa quang kia, thực sự quá nhanh, trước khi nó kịp làm tất cả những điều đó, đã chém phá không gian, rồi chém vào nơi nghịch lân của nó rơi ra.

Phụt một tiếng!

Chỉ thấy một đóa hoa máu nở rộ, búa quang sâu thẳm chìm vào huyết nhục, sau đó lấy điểm đó làm trung tâm, chém đứt cả thân rồng, từ giữa! "Ngao hống!" Kim sắc cự long hét thảm, đầu rồng và thân

rồng tách rời, đoạn thân rồng khổng lồ kia, cứ thế rơi xuống đất.

Trong nháy mắt, vùng đất này yên tĩnh, tất cả mọi người đều đột nhiên trợn to mắt, kinh ngạc đến ngây người. "Mạnh quá, lại một búa chém rơi đầu lâu con cự long này!

Đây là sức mạnh gì?

Chương 408

Cho dù là chủ nhân, e rằng cũng không thể phát ra một đòn như vậy!" Ngưu Ma, Giao Ma chấn động đến cực điểm, mắt trợn tròn, đạo vận quanh thân không ngừng gầm vang, hóa thành từng tầng sóng lớn, vỗ lên trời cao, thể hiện nội tâm kích động của họ. "Tuy vô cùng khó tin, nhưng không biết tại sao, xảy ra trên người Vu Nguyên này, lại cho người ta một cảm giác rất bình thường." Ánh mắt của đám người Phổ Hiền Chân Nhân phức tạp.

Thân rồng rơi xuống, móng rồng đang bắt giữ bọn họ tự nhiên cũng mất đi sức mạnh, bọn họ cũng nhân cơ hội trốn thoát, lơ lửng trên trời cao.

Bọn họ nhìn Lâm Nguyên lúc này uy phong lẫm liệt, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, toàn thân bao phủ trong ngọn lửa thanh sắc hừng hực, tựa như Bàn Cổ tái thế, tâm thần đều một trận hoảng hốt.

Sau khi trời đất Hồng Hoang dị biến, thực lực của bọn họ đột phá mạnh mẽ, nhưng thực lực của Lâm Nguyên tiến bộ càng kinh người hơn, bây giờ mới là Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên, lại có chiến lực khủng bố sánh ngang Hỗn Độn Cảnh, nếu cứ tiếp tục trưởng thành, sẽ mạnh đến mức nào?

Khó có thể tưởng tượng! "Ngao hống!" Con kim sắc cự long kia gầm thét, dù sao nó cũng là một tồn tại vĩ ngạn sánh ngang Hỗn Độn Cảnh, tuy bị chém đứt thân thể, nhưng tuyệt đối sẽ không dễ dàng chết đi như vậy. "Chết tiệt, chết tiệt, ngươi lại dám trọng thương ta!

Ta trước đó đã xem thường ngươi, tiếp theo ta sẽ dùng toàn lực, để tru sát ngươi, khiến ngươi không được chết tử tế!" Con kim sắc cự long này gầm lớn, từ bỏ việc tiếp tục trấn áp Lục Túc Kim Giáp

Trùng, thúc đẩy nghịch lân, tấn công Lâm Nguyên.

Oanh!

Nghịch lân bao phủ trong kim quang chói mắt, rực rỡ chói mắt, chiếu rọi cả trời đất một màu vàng óng, sắc bén bức người, mang theo một vẻ vô địch.

Nó bị kim sắc cự long thúc đẩy một cái, liền xuyên thủng không gian, dường như vượt qua cả thời gian, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lâm Nguyên, đâm về phía mi tâm của hắn!

Quá nhanh.

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên đã cảm thấy hàn ý thấu xương, nguyên thần cũng một trận đau nhói, đạo vận quanh thân đều đang cuồn cuộn dữ dội, như thể tử thần đang đến gần! "Hừ!" Lâm Nguyên hừ lạnh một tiếng.

Hắn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, có tăng phúc đại đạo cao cấp, sau khi được sức mạnh đại đạo gia trì, lúc này thực lực bạo tăng, đã đạt đến mười vạn tám ngàn lần!

Hơn nữa, trong tay hắn còn có hệ thống, kỹ năng hệ thống, đối với hắn hiện tại, sự giúp đỡ đã không còn lớn, nhưng nếu cũng sử dụng, vẫn có thể tăng thêm một chút thực lực.

Trạng thái của hắn lúc này, là đang ở đỉnh cao chưa từng có, chiến lực mạnh mẽ, khó có thể tưởng tượng.

Mà con kim sắc cự long này bị hắn một búa chém đứt thân thể, đã bị trọng thương, thực lực cũng vì thế mà tổn hại lớn, uy lực của nghịch lân tự nhiên theo đó mà giảm xuống.

Một bên tăng một bên giảm, ai thắng ai thua, thật sự chưa thể nói chắc.

Oanh!

Lâm Nguyên bước ra một bước, liền tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, như thể vung vẩy ba ngàn đại đạo, cả một vùng trời đất đều vì thế mà gầm vang, vô cùng quang huy đại đạo hiện ra, càng có thần âm ầm ầm, hung hăng chém vào chiếc nghịch lân màu vàng kia.

Keng!

Chỉ nghe một tiếng giòn tan, kim sắc nghịch lân lại trực tiếp bị đánh bay, chỉ là thân thể Lâm Nguyên cũng lùi lại một bước, sắc mặt hơi trắng bệch.

Kim sắc cự long tuy bị thương, nhưng thực lực quá khủng bố, cũng không phải đơn giản như vậy là có thể đối phó, Lâm Nguyên có thể làm được đến mức này, đã xem như cực kỳ nghịch thiên. "Ta nhất định phải giết ngươi!" Kim sắc cự long đối với Lâm Nguyên đã có một sự hận thù nồng đậm, tuy đòn tấn công bị thất bại, nhưng vẫn sát khí đằng đằng.

Đối với những người khác, nó đều không quan tâm, sự chú ý chỉ đặt vào Lâm Nguyên.

Gầm lên một tiếng, kim sắc nghịch lân bùng cháy, ngọn lửa vàng hừng hực thiêu đốt, chiếu rọi thương khung, toát ra dao động sức mạnh đáng sợ như biển cả, khiến cả trời đất rung chuyển, lại một lần nữa lao về phía Lâm Nguyên.

Lần này, Lâm Nguyên lại không chọn đối đầu trực diện với kim sắc cự long.

Hắn mở Bàn Cổ Chân Nhãn, thanh quang lưu chuyển, nhìn về phía thân thể kim sắc cự long.

Hắn phát hiện, ở vị trí đứt gãy giữa đầu rồng và thân rồng, ẩn hiện có bảo quang lấp lánh, nhìn kỹ lại, giống như một viên châu.

Lâm Nguyên trong nháy mắt đã nhận ra nó, đây hẳn là long châu!

Long châu là vật cốt lõi của tất cả các loài rồng, chỉ cần có được long châu, tự nhiên có thể khống chế hoàn toàn, luyện hóa con kim sắc cự long này, từ đó nắm giữ ấn ký cốt lõi của tòa bản nguyên thánh địa này, trở thành chủ nhân thánh địa.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Lâm Nguyên liền bước ra một bước, không gian pháp tắc theo đó được thúc đẩy, quanh thân hắn đột nhiên bùng phát vô số đạo văn, mỗi một đạo văn lạc đều ẩn chứa đạo vận vô cùng, diễn giải sự ảo diệu của không gian.

Không gian giữa hắn và kim sắc cự long, vào khoảnh khắc này hoàn toàn bị bóp méo, dị hóa, vốn còn cách nhau khoảng vạn trượng, nhưng một khắc sau Lâm Nguyên đã xuất hiện dưới thân kim sắc cự long.

Oanh!

Hắn tay cầm chiếc Khai Thiên Cự Phủ kia, liền chém về phía vết thương của kim sắc cự long, thanh quang bùng phát, làm rung chuyển chư thiên, kim sắc cự long lập tức cảm nhận được nguy cơ tử vong. "Ngươi..." Kim sắc cự long nghiến răng, trong mắt lóe lên một tia cuồng nộ, nó lập tức biết được ý đồ của Lâm Nguyên, chắc chắn là đang âm mưu đoạt long châu của mình.

Nếu thật sự để Lâm Nguyên thành công, vậy thì mình sẽ trở thành cá nằm trên thớt, mặc người xâu xé, từ đó không còn hy vọng siêu thoát nữa.

Kim sắc cự long dù thế nào cũng không thể chấp nhận điều này, vào khoảnh khắc này, liền phản kích, cả đầu rồng, đột nhiên bùng cháy hừng hực!

Oanh!

Ngọn lửa lớn màu vàng lập tức bành trướng, sau đó hóa thành một biển lửa mênh mông, nhấn chìm cả trời đất, sự khủng bố của ngọn lửa, khiến người ta kinh hãi, đây chính là bản nguyên chi hỏa. "Chết cho ta!" Kim sắc cự long gầm lên với vẻ điên cuồng.

Nó là Bản Nguyên Ấn Ký của thánh địa này, là sinh linh do bản nguyên chi lực cấp cao hóa thành, thứ tạo thành nhục thân của nó tự nhiên cũng là bản nguyên chi lực!

Lúc này, đối mặt với nguy cơ cửu tử nhất sinh, kim sắc cự long trực tiếp đốt cháy đầu rồng của mình, cũng tương đương với việc đốt cháy một khối bản nguyên chi lực đã được cô đọng đến cực điểm, gần như thăng hoa đến một tầng thứ khác!

Đòn này tự nhiên có uy lực kinh thiên động địa.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn "oanh", toàn thân Lâm Nguyên liền bùng cháy, thậm chí ngay cả Khai Thiên Cự Phủ cũng bùng cháy, nếu tiếp tục ở trong trung tâm biển lửa này, e rằng một khắc sau sẽ hóa thành tro bụi.

Lâm Nguyên không còn cách nào khác, đành phải lùi lại.

Hai mắt kim sắc cự long thực sự phun ra lửa, nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, định truy sát.

Thiêu đốt thân thể, đây là át chủ bài cuối cùng của nó, một khi thi triển, tổn thất cũng cực lớn, không biết bao lâu mới có thể hồi phục lại được.

Vì vậy, nó nhất định phải giết Lâm Nguyên cho hả giận!

Còn về Ngưu Ma, Phổ Hiền và những người khác, nó không quan tâm, dù sao cũng là bại tướng dưới tay, trước tiên giải quyết sinh linh có uy hiếp nhất này đã rồi nói sau. "Đến lúc rồi.

Trước đó ta không muốn sử dụng lá bài tẩy đó, vì cảm thấy vẫn còn một chút khả năng thất bại.

Lá bài tẩy đó quá quý giá, không có mười phần chắc chắn, ta quyết không thể lấy ra.

Nhưng bây giờ, con kim sắc cự long này liên tiếp bị trọng thương, ta cho rằng đã đến lúc tế ra lá bài tẩy này." Đột nhiên, một giọng nói trầm tĩnh vang lên.

Các sinh linh như Ngưu Ma, Giao Ma kinh ngạc, nghe tiếng nhìn lại, phát hiện người nói, chính là Phổ Hiền Chân Nhân.

Chương 409

Vầng sáng trí tuệ sau gáy Phổ Hiền Chân Nhân lóe lên, ánh mắt u thẳm, lúc này chậm rãi từ trong lòng lấy ra một bức họa quyển, mở ra giữa không trung!

Oanh!

Khi bức họa được mở ra, liền có một luồng dao động khủng bố như biển cả cuồn cuộn tuôn ra, vô cùng thần quang bùng phát, càn quét trời đất.

Trời đang rung chuyển, đất đang chấn động, thời không này như sắp sụp đổ, trong lòng mọi người đều sinh ra một cảm giác kinh hãi, cảm nhận được áp lực khổng lồ như núi như biển.

Nhìn kỹ lại, có thể thấy trong bức họa quyển kia, chính là một thân ảnh thon dài mà uy nghiêm, đỉnh đầu treo một đoàn khánh vân, quanh thân đại đạo hà quang lượn lờ.

Lâm Nguyên chỉ liếc một cái, liền nhận ra, người trong bức họa quyển này, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vút!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong bức họa đột nhiên mở mắt, bắn ra hai luồng thần quang rực rỡ, từ trong bức họa bước ra, giáng lâm xuống thế gian này.

Uy áp đó quá mạnh mẽ, làm rung chuyển tám phương, ngọn lửa lớn ngút trời do kim sắc cự long đốt cháy đầu rồng của mình tạo thành, vào khoảnh khắc này đều hoàn toàn tắt ngấm.

Kim sắc cự long cũng ngừng tấn công Lâm Nguyên, mắt rồng kinh hãi nhìn thân ảnh đột nhiên xuất hiện này, nó cảm nhận được mối đe

dọa không thể tưởng tượng từ trên người thân ảnh này. "Sư tôn!" Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Quảng Thành Tử đều vội vàng cung kính hành lễ. "Sư tôn?

Lẽ nào người này chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bước vào Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên?" Tim của Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác đập thình thịch.

Trong mắt họ lộ ra vẻ kinh hãi, trước đó khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá vào Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, đã chiếu rọi cả Hồng Hoang, uy năng hiển hách đó đã khắc sâu vào lòng mọi người!

Lý do họ dám tranh đoạt Bản Nguyên Ấn Ký với đám người Phổ Hiền Chân Nhân, một nguyên nhân chủ yếu nhất là thông qua một số kênh, biết được Nguyên Thủy Thiên Tôn có việc lớn khác, không thể giáng lâm nơi này.

Không ngờ, bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại giáng lâm!

Quá khủng bố!

Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, ai trong số những người có mặt ở đây có thể là đối thủ?

Tất cả đều sẽ trở thành vong hồn dưới tay ngài! "Đây không phải bản tôn!" Lâm Nguyên đột nhiên quát lên.

Trong mắt hắn thanh quang lưu chuyển, nhìn thấu hư vọng, một ánh mắt đã nhìn ra, thân ảnh trước mắt này hẳn chỉ là một phân thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, giống như phân thân của Huỳnh Hoặc Ma Thần vậy, chỉ là, mạnh hơn rất nhiều, có thể là vì Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tốn rất nhiều tâm huyết để luyện chế phân thân này từ trước, dẫn đến nó sở hữu uy lực kinh người. "Vu Nguyên, chúng ta lại gặp nhau rồi." Phân thân này dường như có ý chí của riêng mình, nó không thèm liếc nhìn con kim sắc cự long kia một cái, mà đặt ánh

mắt lên người Lâm Nguyên, thần tình lạnh lùng, tràn đầy một vẻ cao cao tại thượng, vô cùng cao ngạo tự phụ. "Xa cách nhiều năm, không ngờ ngươi tiến bộ lại chậm chạp như vậy, thực lực yếu ớt thế này, quả thực giống như một con kiến." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Tốc độ tiến bộ của Lâm Nguyên nhanh đến mức khó tin, nhìn khắp cả Hồng Hoang, e rằng cũng thuộc hàng đỉnh tiêm, chiến lực lúc này tuyệt đối đứng trong hàng đầu của Hồng Hoang.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nói Lâm Nguyên yếu như một con kiến, những lời này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ gây ra vô số sóng gió.

Nhưng, ở một mức độ nào đó, những lời Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, cũng không có vấn đề gì lớn, vì ngài hiện tại thực sự quá khủng bố, không chỉ nắm giữ một tòa bản nguyên thánh địa mênh mông, cảnh giới bản thân cũng đã bước vào Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, so với sinh linh bình thường mạnh hơn mấy bậc. "Nếu ta đoán không sai, thực lực của ngươi sở dĩ tiến bộ kinh người như vậy, sau lưng chắc chắn không thể thiếu sự giúp đỡ của Hồng Quân và Dương Mi đúng không?" Lâm Nguyên nghe vậy lại không tức giận, vô cùng bình tĩnh, nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, thân phận tôn quý, nhìn khắp đại thiên vũ trụ, Hồng Hoang hỗn độn, cũng đủ để xếp hàng đầu, có thể nói là một trong những sinh linh tôn quý nhất, vĩ đại nhất giữa trời đất vũ trụ.

Nhưng, có được thân phận chí cao như vậy, lại cam tâm phủ phục, đi theo bên cạnh Hồng Quân và Dương Mi, chạy trước chạy sau cho họ, không chút tôn nghiêm, ngươi không cảm thấy mình có lỗi với danh hiệu 'hóa thân của nguyên thần Bàn Cổ' sao?" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn có thần tình cao ngạo lạnh lùng, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Văn Thù, Phổ Hiền và những người khác, trong mắt đều dâng lên vẻ hoảng sợ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Lâm Nguyên đã nói trúng nỗi đau của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Là hóa thân của nguyên thần Bàn Cổ, Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trước đến nay đều tự cho mình là rất cao, nhưng lại chỉ có thể đi theo sau Hồng Quân, trong lòng tự nhiên vô cùng uất ức.

Ở Côn Luân, chủ đề này là cấm kỵ, không ai dám nhắc đến.

Lâm Nguyên lại không chút lưu tình vạch trần, lần này quả thực giống như tát mạnh vào mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái thật kêu, khó có thể tưởng tượng tiếp theo Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ làm ra chuyện gì! "Vu Nguyên, nhiều năm qua đi, tính khí của Vu tộc các ngươi vẫn không thay đổi, mãi mãi đáng ghét như vậy.

Trước khi trời đất Hồng Hoang dị biến, đã để các ngươi kiêu ngạo một thời gian, nhưng bây giờ thời đại đã khác, các ngươi không còn vốn liếng để kiêu ngạo nữa, từ nay về sau, hãy biến mất khỏi dòng sông lịch sử đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Oanh!

Một luồng dao động đáng sợ đột nhiên bùng phát, Nguyên Thủy Thiên Tôn giơ tay chỉ về phía Lâm Nguyên, một đạo ngọc thanh thần quang đột nhiên xuyên thủng hư không, bắn về phía Lâm Nguyên.

Xoẹt!

Đạo thần quang này quá mạnh, uy thế thịnh vượng, quả thực không thua kém búa quang của Lâm Nguyên, trong nháy mắt đã đến trước mặt Lâm Nguyên, đâm về phía mi tâm của hắn. "Hừ!" Lâm Nguyên không tránh né, giơ Khai Thiên Thần Phủ lên chém về phía trước, ầm một tiếng nổ lớn, cự phủ chém tan đạo ngọc thanh thần

quang này, chỉ là bản thân Lâm Nguyên cũng lùi lại mấy bước. "Gà đất chó sành, không chịu nổi một đòn." Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh.

Oanh!

Dao động quanh thân ngài càng thêm khủng bố, lại còn đang tiếp tục nâng cao thực lực của mình, từng luồng khí hỗn độn từ trong cơ thể ngài tỏa ra, mỗi một luồng đều đủ để nghiền nát một ngọn thái cổ thần sơn, khủng bố vô biên.

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia ngưng trọng, thực lực của phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn này không phải tầm thường, không thể xem nhẹ, e rằng tiếp theo sẽ phải trải qua một trận chiến khổ cực.

Oanh!

Đột nhiên, chính lúc này, từ xa truyền đến một trận chấn động.

Con kim sắc cự long kia không biết từ lúc nào, đã nối lại đầu rồng và thân rồng, sau đó chui xuống lòng đất, rõ ràng là muốn bỏ chạy.

Mục đích chính của phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn đến đây là vì tòa bản nguyên thánh địa này, thấy cảnh này, lập tức từ bỏ việc tiếp tục giao thủ với Lâm Nguyên, mà ra tay chộp về phía con kim sắc cự long kia.

Oanh!

Bàn tay khổng lồ che trời, một phát đã chộp xuống lòng đất, tóm chặt lấy kim sắc cự long, cứng rắn lôi nó ra.

Trải qua những trận đại chiến liên tiếp trước đó, thực lực của kim sắc cự long đã giảm đi quá nhiều, mà phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đang ở trạng thái đỉnh phong, vì vậy căn bản không cần tốn chút sức lực nào cũng có thể bắt được con kim sắc cự long này.

Phán đoán thời cơ của Phổ Hiền Chân Nhân, có thể nói là chính xác. "Tạm thời không tính sổ với ngươi, lấy long châu trước đã rồi nói sau." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhàn nhạt lên tiếng. "Ngao hống!" Kim sắc cự long giãy giụa trong tay ngài, phát ra tiếng gầm thét, nhưng dù thế nào, cũng không thể thoát khỏi sự khống chế của ngài.

Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên hàn quang, tự nhiên không thể trơ mắt nhìn long châu bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cướp đi, một bước tiến về phía trước, Khai Thiên Cự Phủ hàn mang lấp lánh, định chém đứt bàn tay khổng lồ kia.

Nhưng, ngay khi hắn có hành động, dị biến đột ngột xảy ra!

Mặt đất phía dưới, trong trận chiến trước đó, đã bị kim sắc cự long oanh kích thành một đống thịt nát, Lục Túc Kim Giáp Trùng, đột nhiên bộc phát ra một luồng dao động khủng bố làm trời đất biến sắc. "Ta sớm đã biết phe Xiển Giáo các ngươi còn có át chủ bài, nên mới cố tình giả vờ bị trọng thương hấp hối, để các ngươi mất cảnh giác, hòng bộc lộ át chủ bài ra trước." "Rõ ràng xem ra, quyết định của ta không sai." Một giọng nói lạnh lùng lãnh đạm, chấn động bát hoang, đống thịt nát của Lục Túc Kim Giáp Trùng, lấp lánh từng đợt thần hoa, trong nháy mắt, đã ngưng tụ lại thành hình.

Chương 410

Một con giáp trùng sáu chân vàng óng, tái hiện giữa thế gian.

"Nó vậy mà không sao?" Nhìn thấy Lục Túc Kim Giáp Trùng trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng, Phổ Hiền, Văn Thù và những người khác đều kinh hãi, trên mặt lộ vẻ thất sắc.

"Chủ nhân!" Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác vừa kinh vừa mừng, bọn họ còn tưởng Lục Túc Kim Giáp Trùng đã xong đời, trong lòng vô cùng bi thương, không ngờ đây chỉ là kế "dẫn xà xuất động" của nó.

"Không hổ là sinh linh bản địa mạnh nhất sinh ra trong bản nguyên thánh địa này, quả nhiên có vài phần thủ đoạn." Mắt Lâm Nguyên cũng hơi nheo lại.

Ta có Bàn Cổ Chân Nhãn, vậy mà vừa rồi cũng không nhìn thấu hư thực của Lục Túc Kim Giáp Trùng, bị nó lừa qua, cũng không biết đối phương dùng thủ đoạn gì.

"Ngươi chính là con trùng đó?" Phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cực kỳ bình tĩnh, lạnh nhạt liếc nhìn Lục Túc Kim Giáp Trùng một cái rồi nói: "Ta bất kể ngươi có thủ đoạn gì, bây giờ lập tức quỳ xuống, thần phục, như vậy, ta liền có thể tha cho ngươi một con đường sống.

Bằng không, định khiến ngươi thân tử đạo tiêu!" "Ngươi cũng chỉ là một phân thân mà thôi, còn chưa có tư cách khiến ta thần phục.

Ngược lại, ngươi sẽ trở thành dưỡng liệu giúp ta lớn mạnh, giúp ta đột phá đến cảnh giới cao hơn." Lục Túc Kim Giáp Trùng lạnh nhạt nói.

“Xem bộ dạng của ngươi, hình như đã chuẩn bị thủ đoạn gì đó?” Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn xẹt qua một tia hàn quang.

“Đúng vậy, mời ngươi đến nếm thử một chút đi.” Lục Túc Kim Giáp Trùng gật đầu.

Oanh!

Lời vừa dứt, sau lưng Lục Túc Kim Giáp Trùng, đột nhiên hiện lên Thái Dương Đạo Thụ kia, đạo thụ bạo trướng, quang hoa lấp lánh, trong nháy mắt che khuất bầu trời.

Từng mặt trời treo trên Thái Dương Đạo Thụ này, chói lọi rực rỡ, chiếu sáng cả không gian này rực rỡ.

Sau đó, những mặt trời này vậy mà tan chảy ra, hóa thành chất lỏng màu vàng kim, lấy tốc độ khó có thể tưởng tượng, tràn ra khắp thiên địa này, những sợi tơ vàng kim đan xen, trong chớp mắt đã hình thành một tòa đại trận rộng lớn chưa từng có, trận văn có hình dáng như một vòng liệt nhật.

Oanh oanh oanh!!!

Tất cả bản nguyên chi khí của mảnh đất hạch tâm này, vào khoảnh khắc này hoàn toàn sôi trào lên, gầm rú thét gào, nhao nhao chìm vào đại trận này, khiến uy năng của nó bạo trướng từng cấp độ, trong nháy mắt đã đạt tới một tầng thứ khủng bố tuyệt luân, đến cuối cùng, thậm chí còn có từng sợi Hỗn Độn khí tràn ra!

Hư không chấn động, thiên địa rung chuyển!

“Ngươi làm thế nào?

Làm sao có thể?

Ngươi căn bản không hề nắm giữ thánh địa này, vậy mà có thể cưỡng ép lấy đi nhiều bản nguyên chi lực như vậy?

Cho dù là ta, thân là bản nguyên ấn ký của thánh địa này, cũng không nhất định có thể làm được điểm này!" Kim Sắc Cự Long bị Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt giữ gào lớn.

Mắt nó đột nhiên trợn trừng, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi nồng đậm.

Nó vô luận thế nào cũng không dám tin, trước kia kẻ thua dưới tay nó, chỉ trong chốc lát, vậy mà đã thôi động một môn trận pháp đáng sợ như vậy.

Phổ Hiền, Văn Thù và những người khác cũng đều kinh ngạc.

Bọn họ đều có thể cảm ứng được, tòa đại trận rộng lớn bao phủ toàn bộ mảnh đất hạch tâm này, ẩn chứa uy lực khó có thể tưởng tượng.

"Ta từ bản nguyên chi địa này mà sinh ra, lại làm sao có thể bỏ qua vô tận bản nguyên chi lực dồi dào ở đây?

Từ rất sớm, ta đã suy tư làm sao để lợi dụng chúng!

Đợi đến khi dung hợp Bản nguyên Đại đạo Nhật Chi Ma Thần, sự lý giải của ta về Đại đạo tiến triển vượt bậc, bởi vậy liền hao phí thời gian dài đằng đẵng, bố trí xuống một tòa đại trận như vậy.

Ở đây, ta chính là chúa tể tuyệt đối, bất kể là ai đến, đều sẽ là kẻ bại dưới tay ta." Lục Túc Kim Giáp Trùng lạnh lùng nói.

Oanh oanh!

Thái Dương Đạo Thụ sau lưng nó càng thêm thịnh liệt, tòa đại trận rộng lớn này cũng lưu chuyển kim quang chói mắt, uy áp bàng bạc nhiếp nhân, khiến người ta từng trận tim đập thình thịch.

"Tư duy này, ngược lại khá giống với Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ.

Chỉ là, Vạn Thần Thụ là thông qua năng lực thiên phú của mình, chiếm cứ một sơn cốc, lợi dụng sức mạnh của cả sơn cốc đó.

Còn Lục Túc Kim Giáp Trùng này thì đáng sợ hơn nhiều, vậy mà lại dẫn động sức mạnh của cả bản nguyên chi địa." Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Đối với Lục Túc Kim Giáp Trùng này, hắn cũng nảy sinh vài phần bội phục.

"Hừ!" Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn kia thì lạnh lùng hừ một tiếng, cười nhạt nói: "Bất quá chỉ nhờ ngoại lực mà thôi, muốn chống lại ta, còn kém xa lắm." "Vậy thì thử xem." Lục Túc Kim Giáp Trùng lạnh lùng nói.

Oanh!

Tòa đại trận rộng lớn này, đột nhiên bùng nổ kim quang chói lọi, nhiệt lực cuồn cuộn cuộn trào, trong nháy mắt, liền hình thành từng đạo hồng lưu đáng sợ, công kích Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong không gian, vô số đại đạo văn lạc lấp lánh, những công kích này, đều ngưng tụ sức mạnh đáng sợ của Nhật Chi Ma Thần, ẩn chứa sự bạo liệt và hủy diệt cực hạn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, giơ tay lên, liền nhẹ nhàng ấn về phía trước.

Trong nháy mắt, giữa hư không, từng đóa kim sắc liên hoa nở rộ, mỗi đóa kim sắc liên hoa đều lớn vạn mẫu, dày đặc, chật kín hư không, tản ra vô tận tiên huy.

Từng đạo hồng lưu mặt trời kia lao đến trước kim liên, trong nháy mắt liền bị ngăn cản, hai bên va chạm, trong tiếng nổ vang, hồng lưu liền tan rã, hóa thành vô tận hỏa quang, tràn ra tứ phía.

Bởi vậy, trong khoảnh khắc này, hư không liền như biển lửa sinh

kim liên, cảnh tượng kỳ huyễn khôn lường.

"Ngươi nắm giữ sức mạnh của Nhật Chi Ma Thần, nhưng không biết rằng, Thái Dương Thần lực này đối với ta không có chút tác dụng nào." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt mở miệng.

Hắn lại vung tay một cái, trong tay vậy mà dày đặc bay ra vô số quả lôi cầu lớn bằng nắm tay, tản ra thần quang Thái Thanh, ào ạt lao về phía Thái Dương Thần Trận kia.

"Gay go, không xong rồi!" Ngưu Ma và những người khác kinh hô.

Tuy nhiên, lời bọn họ còn chưa dứt, từng quả Thần Lôi Thái Thanh kia đã rơi xuống Thái Dương Thần Trận, đồng thời nổ tung.

Oanh!

Không gian này lập tức chấn động kịch liệt, Thái Dương Thần Trận kia cũng rung chuyển dữ dội, từng mảnh trận văn bị nghiền nát, xem chừng sắp bị triệt để ma diệt!

Lục Túc Kim Giáp Trùng lại không hề hoảng sợ, lạnh lùng nói: "Thứ ta chuẩn bị lâu như vậy, được ta xem là át chủ bài cuối cùng, ngươi cho rằng chỉ có chút uy lực này sao?" "Thái Dương Thần Trận, ngưng tụ bản nguyên chi lực, hóa thành Chí Dương liệt nhật!" Lục Túc Kim Giáp Trùng đột nhiên quát lớn một tiếng.

Oanh!

Tòa Thái Dương Thần Trận rộng lớn, vào khoảnh khắc này bùng cháy toàn diện, giữa lúc trận văn vận chuyển, bản nguyên chi lực hùng vĩ cuồn cuộn, vào khoảnh khắc này toàn bộ chuyển hóa thành một luồng thần lực nóng bỏng, hội tụ lại một chỗ, liền hình thành một vầng Thái Dương khổng lồ, từ trong đại trận kia, từ từ bay lên.

Khi vầng Thái Dương này xuất hiện trong nháy mắt, một luồng

nhiệt lực cuồn cuộn rộng lớn liền ào ào trào ra, thiêu đốt hư không, thiêu rụi vạn giới, khủng bố vô cùng.

Trận bão tố đáng sợ do từng quả Ngọc Thanh Thần Lôi nổ tung tạo thành, dưới sự chiếu rọi của Thái Dương nóng bỏng này, trong nháy mắt hóa thành hư vô, triệt để biến mất.

Mà đây mới chỉ là khởi đầu.

Lục Túc Kim Giáp Trùng lạnh giọng nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy nhớ kỹ ta!

Đây sẽ là lần đầu tiên ngươi thảm bại dưới tay ta!" Oanh!

Vừa nói, vầng Thái Dương kia liền nổ vang, vậy mà thoát ly khỏi đại trận, trực tiếp lao thẳng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 411

Phổ Hiền, Văn Thù và những người khác, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, thân thể run rẩy.

Bọn họ đều cảm nhận được sự hủy diệt cực hạn từ vầng Thái Dương đó.

Sức mạnh của nó quá cường đại và khủng bố!

"Ngươi quá đánh giá thấp sự đáng sợ của Hỗn Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên.

Mặc dù ta chỉ là một đạo phân thân, nhưng vẫn có thể vận dụng một phần huyền ảo của Tam Trọng Thiên.

Sức mạnh ta lĩnh ngộ, về bản chất đã vượt xa ngươi không biết bao nhiêu lần, cho dù ngươi có thể điều động sức mạnh của cả bản nguyên chi địa, cũng căn bản không phải đối thủ của ta.

Trong mắt ta, ngươi giống như một bong bóng khổng lồ mà thôi, chỉ cần dùng đầu kim nhẹ nhàng chích một cái, bong bóng này sẽ vỡ tan." Đối mặt với một đòn đáng sợ như vậy, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn không có chút cảm xúc dao động nào, giữa lúc giơ tay liền ấn về phía trước.

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, thiên địa nổ vang, vô số đại đạo văn lạc từ lòng bàn tay hắn bay ra, hình thành một trận đồ chỉ lớn chín trượng, giữa không trung từ từ xoay tròn.

Trong lúc xoay tròn, một luồng sức mạnh đáng sợ đang ẩn chứa trong đó, khi đạt đến cực hạn, vậy mà bùng phát ra một mảnh quang huy Hỗn Độn.

Quang huy Hỗn Độn cuồn cuộn, bao trùm trời cao, giữa đó, leng keng một tiếng kiếm ngân, vậy mà có một đạo Hỗn Độn kiếm khí được thai nghén mà ra.

Đạo Hỗn Độn kiếm khí này chỉ dài ba thước, quanh quẩn Hỗn Độn khí, tuy nhìn qua cũng rất đáng sợ, nhưng dưới ngọn liệt diễm khổng lồ kia, lại có vẻ vô cùng nhỏ bé, giữa hai bên căn bản không thể so sánh.

Nhưng, đối mặt với liệt nhật đỏ rực đang lao tới, đạo Hỗn Độn kiếm khí này lại thể hiện ra một loại tư thái bạo liệt quyết tuyệt, xuy một tiếng, liền đâm thẳng về phía trước.

Oanh long!

Hai bên trong nháy mắt va chạm vào nhau, sau đó một cảnh tượng khiến người ta chấn động tâm thần liền xảy ra.

Chỉ nghe thấy phốc xuy một tiếng!

Đạo Hỗn Độn kiếm khí chỉ dài ba thước, vậy mà trực tiếp xuyên thủng vầng liệt nhật đáng sợ gần như lấp đầy cả bầu trời, sau đó vầng liệt nhật khổng lồ kia liền oanh long long chấn động, bề mặt xuất hiện vô số vết nứt, trong một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, triệt để tan rã, nổ tung thành vạn thiên mảnh vụn.

"Tê…" Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác đồng thời hít vào một hơi khí lạnh, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng.

Quá mạnh rồi!

Chỉ một đạo Hỗn Độn kiếm khí, vậy mà đã phá tan một đòn toàn lực hội tụ thần lực rộng lớn của Lục Túc Kim Giáp Trùng từ bản nguyên chi lực, đây là tầng thứ sức mạnh gì?

Thật không thể nghĩ bàn!

“Cái này không thể nào, cái này không thể nào!” Kim Sắc Cự Long vẫn còn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm trong tay cũng khó tin gào lớn.

Nó sâu sắc biết sự đáng sợ của Thái Dương Thần Trận của Lục Túc Kim Giáp Trùng, bởi vì tòa thần trận này đã hội tụ sức mạnh của toàn bộ mảnh đất hạch tâm!

Mặc dù nói, sức mạnh của mảnh đất hạch tâm này chỉ là một phần nhỏ của toàn bộ bản nguyên thánh địa, nhưng cũng khủng bố đến cực điểm, một khi triệt để thôi động ra, gần như có thể hủy diệt tất cả!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vô luận thế nào cũng không nên là đối thủ!

“Đây chính là Hỗn Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên sao?” Trong mắt Lâm Nguyên, thì hiện lên một tia ngưng trọng.

Tầng thứ sức mạnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không nghi ngờ gì đã đạt tới cảnh giới khó có thể tưởng tượng, chỉ tùy ý vung ra một luồng sức mạnh, liền có uy lực khủng bố vô biên.

Oanh long long ~~~ Vầng liệt nhật tan vỡ, liên đới cả tòa Thái Dương Thần Trận cũng đang oanh long chấn động, như thể sắp tan nát.

Lục Túc Kim Giáp Trùng vào lúc này đã rơi vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm!

Keng!

Từ trận đồ nhỏ bé kia, Hỗn Độn khí tràn ra, lại một đạo Hỗn Độn kiếm khí thành hình, lần này mũi kiếm sắc bén trực tiếp nhắm vào bản thể của Lục Túc Kim Giáp Trùng!

“Chủ nhân, người mau chạy đi, chúng ta giúp người cản hắn lại!” Ngưu Ma, Giao Ma và bốn cường giả Thập Nhị Trọng Thiên khác

giận dữ rống lên.

Oanh!

Bọn họ cực kỳ trung thành, vào khoảnh khắc này không chút do dự, toàn bộ bùng nổ toàn bộ sức mạnh, từng bóng người khổng lồ tràn ngập giữa thiên địa, tỏa ra thần uy khủng bố của Thập Nhị Trọng Thiên.

Hỗn Nguyên cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, chính là tầng thứ Hỗn Nguyên cảnh Đại Viên Mãn, cũng cực kỳ đáng sợ, thậm chí có thể đối kháng với cường giả Hỗn Độn cảnh Nhất Trọng Thiên thông thường.

Tu vi đẳng cấp này đặt trong thế giới Hỗn Độn, đó chính là thiên tài trong số thiên tài, vạn cổ cũng khó gặp.

Sở dĩ Hồng Hoang xuất hiện nhiều như vậy, là bởi vì cơ duyên ở đây quá khủng bố.

Thực lực của bọn họ đều vô cùng kinh người, Ngưu Ma thôi động lực cộng chấn, hợp nhất với thiên địa bao la, điều động uy lực vô hình, Giao Ma thôi động lực xoắn ốc, xoay tròn, xé rách, phá nát tất cả, lực xuyên thấu cực kỳ kinh người, Bằng Ma, Sư Ma, cũng đều nắm giữ sức mạnh khủng bố của riêng mình.

Bọn họ đồng thời ra tay, công kích Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần thông quang mang chói mắt bao trùm toàn bộ thiên địa, không gian chấn động, đạo tắc ai minh.

Tuy nhiên, đối mặt với tất cả điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí còn không hề động đậy.

Đạo Hỗn Độn kiếm khí kia chỉ nhẹ nhàng chấn động một cái, tản ra vài luồng phong mang.

Xuy xuy xuy xuy!

Công kích của bốn cường giả tuyệt thế, toàn bộ trong nháy mắt đều bị xuyên thủng, tiếp đó toàn bộ thân thể cũng đều bị xuyên thủng, bị đóng đinh trên trời cao, khó có thể giãy giụa.

"Thập Nhị Trọng Thiên đối với ta mà nói, không khác gì kiến hôi, các ngươi khiêu khích uy nghiêm của ta, vậy chính là tự tìm đường chết." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

Khoảnh khắc này của hắn, quả thực quá cường đại, áp chế tất cả cường giả có mặt!

"A a…" Tuy nhiên, Lục Túc Kim Giáp Trùng lại cười rộ lên.

Cười lạnh.

"Ngươi cho rằng, thủ đoạn của ta chỉ có vậy sao?" "Ta sớm đã nói rồi, đây là địa bàn của ta, ở đây ta chính là vô địch." Sắc mặt Lục Túc Kim Giáp Trùng đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

"Vô luận ngươi có thủ đoạn gì, hôm nay đều sẽ chôn thây dưới Hỗn Độn kiếm khí." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

Xuy!

Vừa nói, đạo Hỗn Độn kiếm khí kia chấn động toát ra một luồng uy năng đáng sợ, quét ngang trời đất, trực tiếp phóng thẳng về phía Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Lâm Nguyên lạnh nhạt đứng ngoài quan sát tất cả.

Trong lúc kích chiến thế này, lựa chọn tốt nhất đương nhiên là cùng Lục Túc Kim Giáp Trùng vây công Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng hắn lại không làm như vậy, bởi vì một luồng khí cơ của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã khóa chặt hắn, cho dù hắn tấn công từ bên cạnh, e rằng cũng chẳng có tác dụng gì.

Đương nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất là, hắn có ý định "tọa

sơn quan hổ đấu".

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn không chủ động tìm phiền phức cho hắn, hắn tự nhiên vui vẻ đứng một bên xem chiến.

Ta có một loại trực giác, có lẽ lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ phải chịu thiệt lớn, mà Lục Túc Kim Giáp Trùng ngược lại có thể trở thành người thắng cuộc cuối cùng.

Oanh!

Quả nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, Lục Túc Kim Giáp Trùng đột nhiên rống dài một tiếng, sau đó một luồng ba động khủng bố đột nhiên bùng phát, sau lưng nó, bóng dáng Nhật Chi Ma Thần lấp lánh, một vầng mặt trời vàng kim nghiễm nhiên bay lên.

Chương 412

Oanh long long ~~~ Khi vầng mặt trời vàng kim này xuất hiện trong nháy mắt, không chỉ là mảnh đất hạch tâm này, thậm chí ngay cả cả tòa bản nguyên thánh địa Chung Sơn đều chấn động lên.

Sau đó, đại địa nứt toác!

Một vực sâu hiện ra!

Dưới vực sâu rộng lớn kia, một luồng tử sắc quang mang, lấp lánh bay ra, xông thẳng lên trời, chìm vào mặt trời vàng kim.

Uy năng của mặt trời vàng kim, đột ngột tăng lên hàng trăm hàng nghìn lần!

"Trời, đây là cái gì?

Đây là cái gì?

Bản nguyên chi khí cấp độ thứ ba!

Con trùng này vậy mà có thể vận dụng sức mạnh ở tầng thứ này!

Cho dù là ta cũng không có cách nào khu động luồng sức mạnh này trong thánh địa a!" Kim Sắc Cự Long bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tóm trong tay, nhìn thấy cảnh tượng này, kinh hãi thất thanh gào lớn, trực tiếp thất thần.

Oanh long long ~~~ Vầng mặt trời vàng kim nhuốm một tia tử khí, mang theo uy năng vô tận, hung hăng công kích Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nơi đi qua, không gian này chấn động kịch liệt, thậm chí còn xuất hiện đủ loại dị tượng đáng sợ, trời xanh sụp đổ, đại địa sụt lún, tất cả đều tan rã, hóa thành Hỗn Độn.

Nó quá cường đại, mang lại cho người ta một cảm giác không thể chống lại, quả thực không biết đã đạt đến tầng thứ nào.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng biến đổi, không ngờ Lục Túc Kim Giáp Trùng lại có thủ đoạn như vậy, điều này thực sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

"Đáng chết!" Sắc mặt hắn trở nên rất khó coi.

Nếu là bản thể của hắn ở đây, đối mặt với một vầng mặt trời vàng kim nhuốm một tia tử khí như vậy, có thể dễ dàng đối phó, nhưng hắn hiện tại chỉ là một phân thân!

"Nghiệt súc, ta muốn xem, ngươi rốt cuộc có bản lĩnh gì!" Cuối cùng, Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn một tiếng, hắn tính tình cao ngạo, dù trong lòng không nắm chắc, cũng không thể lùi bước dù chỉ một tấc, lập tức bước mạnh về phía trước một bước.

Oanh long!

Sau lưng hắn, đột nhiên hiện lên một Thái Dương Đạo Thụ khổng lồ, từng tầng sương mù bao phủ Thái Dương Đạo Thụ khổng lồ này, khiến nó hoàn toàn không thể nhìn rõ.

Nhưng, từ Thái Dương Đạo Thụ mông lung này, lại tỏa ra một luồng uy năng khiến thiên địa biến sắc.

Dường như Đại đạo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn tu hành, về bản chất cực cao, trong ba ngàn Đại đạo đều đủ để xưng tôn, khiến tất cả mọi người trong lòng, đều nảy sinh một cảm giác tim đập thình thịch.

"Đây là Đại đạo gì?" Trong mắt Lâm Nguyên xẹt qua một tia nghi hoặc, ta tu hành Lực chi Pháp tắc, đối với cảm ngộ Đại đạo vô cùng mẫn tuệ, nhưng vậy mà không thể cảm tri được Đại đạo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn tu hành!

Điều này quá kỳ lạ!

Đi ngược lại lẽ thường!

"Sát!" Mà lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn một tiếng, toàn thân bùng phát uy lực khủng bố, Thái Dương Đạo Thụ kia đột nhiên chói lọi đến cực điểm, tỏa ra một luồng sức mạnh đáng sợ, gia trì lên người hắn.

Thậm chí, có thể nhìn thấy, trên Thái Dương Đạo Thụ này, ẩn ẩn giữa, vậy mà sinh ra một quả Đạo quả quang mang chói lọi!

Đây là Đạo quả!

Trên Đạo thụ, chính là Đạo quả, đại biểu cho thành tựu ở một tầng thứ cao hơn.

Cảnh giới của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiển nhiên đã sâu không thể lường, ngay cả Đạo quả cũng đã ngưng tụ ra, nếu bản thể ở đây, không biết sẽ cường đại và đáng sợ đến mức nào.

Oanh long!

Dưới sự gia trì của sức mạnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân pháp lực cuồn cuộn, đại đạo phù văn hùng dũng bành trướng, liên đới cả khoảng thiên địa này, cũng vang lên đạo âm hùng vĩ.

Hắn đột nhiên vươn tay, chắp ngón như kiếm.

Keng!

Một đạo Hỗn Độn kiếm khí khổng lồ, liền trực tiếp xuất hiện trong tay hắn, dài vạn trượng, cường thịnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, được hắn vung lên một cái, chém về phía vầng Thái Dương vàng kim nhuốm một tia tử khí.

Oanh!

Hai bên trong nháy mắt liền va chạm vào nhau, một luồng sóng xung kích đáng sợ bùng phát, thiên địa đột nhiên chấn động.

Văn Thù, Phổ Hiền và các cao thủ Xiển Giáo khác, dưới sự xung kích kịch liệt này, vậy mà không thể giữ vững thân thể mình, lăn lộn về phía sau.

Bọn họ đều kinh hãi trong lòng, đây là sự va chạm ở tầng thứ nào?

Phải biết, bọn họ đều là cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, kết quả vậy mà không thể chống đỡ nổi dư ba.

Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác bị đóng đinh giữa hư không, càng thêm thê thảm, chịu sự xung kích càng mãnh liệt hơn, đại khẩu thổ huyết, trực tiếp trọng thương, khí tức thoi thóp.

Chỉ có Lâm Nguyên, toàn thân lấp lánh thanh quang nồng đậm, không chịu ảnh hưởng quá lớn.

Tất cả điều này, chỉ xảy ra trong nháy mắt, tiếp theo, chỉ nghe thấy một tiếng "cách sát", đạo Hỗn Độn kiếm khí kia liền chém vào giữa tử sắc Thái Dương.

Tiếp đó, liền chìm vào trong đó.

Nhìn bộ dạng đó, quả thực là muốn chém vầng Thái Dương vàng kim nhuốm một tia tử khí này thành hai nửa.

"Chẳng lẽ sư tôn vậy mà có thể chống đỡ được?" Văn Thù, Phổ Hiền và những người khác đều mừng rỡ.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt bọn họ ngưng trọng.

Khi đạo Hỗn Độn kiếm khí kia chém vào một nửa Thái Dương, liền dừng lại, không thể tiến thêm một tấc.

Mà vầng Thái Dương kia, thì oanh long long vang lên, tiếp tục tiến về phía trước, trực tiếp nghiền nát Hỗn Độn kiếm khí, cuối cùng đột nhiên rơi xuống thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, oanh nhiên nổ tung.

Giữa thiên địa, bị quang mang bao phủ.

Trong một tiếng nổ vang đáng sợ, thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn nổ tung, tan nát, hóa thành nguyên khí thuần túy, cuồn cuộn tiêu tán giữa thiên địa.

Cuộn tranh chở phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng xuy lạp một tiếng, từ giữa nứt ra, cuối cùng vỡ nát, tung bay, tiêu tán giữa thiên địa.

"Sư tôn!" Văn Thù, Phổ Hiền và những người khác đều gào lớn.

"Thắng rồi, chúng ta thắng rồi!" Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác thì mừng rỡ điên cuồng.

Trước đó bọn họ còn vô cùng lo lắng, không ngờ chủ nhân nhà mình vậy mà hung mãnh như vậy, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng một nhát bình định.

Tiếp theo chủ nhân liền có thể dung hợp Long Châu trong Kim Sắc Cự Long, luyện hóa bản nguyên ấn ký này, từ đó triệt để nắm giữ bản nguyên thánh địa Chung Sơn.

Đến lúc đó, thực lực của chủ nhân, sẽ phi vọt đến tầng thứ không thể tưởng tượng, cho dù so với bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn, e rằng cũng không kém bao nhiêu.

"Ngươi tự mình chết, hay là để ta tự tay ra tay?" Lục Túc Kim Giáp Trùng lúc này nhìn về phía Lâm Nguyên.

Vẻ mặt nó lạnh nhạt, không có chút cảm xúc dao động nào.

Chương 413

Đối với Văn Thù và những người khác, nó hoàn toàn không để ý, cũng không thèm liếc mắt, hiển nhiên căn bản không xem họ là đối thủ.

Nhưng đối với Lâm Nguyên, nó lại xem hắn là đối thủ thật sự.

Khoảnh khắc này, áp lực của Lục Túc Kim Giáp Trùng, khó có thể tưởng tượng, dù sao đây cũng là sự tồn tại đã tiêu diệt phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ đều run rẩy, nói: "Chủ nhân, hay là đầu hàng đi.

Đầu hàng không mất mặt, giữ được mạng nhỏ là quan trọng nhất." Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh, cười nói: "Ngươi cho rằng mình đã thắng chắc rồi sao?" Lục Túc Kim Giáp Trùng nói: "Ồ, chẳng lẽ ngươi cho rằng mình còn có thể lật kèo sao?" Lâm Nguyên nói: "Có lẽ có thể." Lục Túc Kim Giáp Trùng nhìn Lâm Nguyên một lúc, sau đó lạnh lùng nói: "Chết đến nơi còn mạnh miệng, đã vậy, ta tiễn ngươi một đoạn." Oanh!

Thái Dương Thần Trận bao la vô biên, vào khoảnh khắc này phát sáng, chói lọi rực rỡ, từng luồng sức mạnh đáng sợ đang lưu chuyển trong đó, ẩn chứa, tiến tới đỉnh phong.

Lục Túc Kim Giáp Trùng đứng trong một vầng mặt trời, kim quang chói lọi, tràn đầy áp lực vô tận, khiến người ta tim đập chân run, lạnh giọng nói: "Chết đi." Vừa dứt lời, liền chỉ vào Lâm Nguyên một cái.

Sức mạnh của Thái Dương Thần Trận, vận chuyển lên.

Lại một vầng liệt nhật khổng lồ ngưng tụ, oanh long long lao như điện xẹt về phía Lâm Nguyên.

Tuy nhiên, vào lúc này, Lâm Nguyên sắc mặt bình tĩnh, lật tay một cái, lấy ra một chiếc chân trùng.

Chính là chiếc chân trùng của sinh linh quỷ dị của Hồng Hoang Ám Diện thế giới mà trước đó đã có được từ thế giới nội bộ của đại đạo hạt tử.

Oanh!

Chân trùng vừa xuất hiện, một luồng lực quỷ dị vặn vẹo, liền như bão tố, oanh long long khuếch tán ra khắp thiên địa này, trong nháy mắt, bao phủ toàn bộ cảnh tượng.

Sau đó, tất cả mọi người liền kinh hãi nhìn thấy, vầng Thái Dương chói lọi kia, trong nháy mắt ảm đạm xuống, như một quả bóng bị xì hơi mà sụp đổ, vặn vẹo, biến dạng, cuối cùng, oanh một tiếng, triệt để tan rã.

"Đây là cái gì?" Ngưu Ma, Giao Ma và những người khác, đồng thời hít vào một hơi khí lạnh, thần sắc kinh hãi.

Cảnh tượng này, nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Điều này quá khủng bố rồi.

Thái Dương Thần Trận kia, chính là át chủ bài cuối cùng của Lục Túc Kim Giáp Trùng, cho dù lúc này không vận dụng luồng tử khí kia, nhưng vẫn có sức mạnh của Hỗn Độn cảnh.

Trong trận chiến trước đó, nó đã gây ra không ít phiền phức cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng bây giờ, sức mạnh ngưng tụ từ một tòa đại trận rộng lớn như vậy, vậy mà trong nháy mắt liền tiêu tan, điều này cũng quá

khủng bố rồi, Lâm Nguyên thôi động, rốt cuộc là sức mạnh gì?

Sắc mặt Lục Túc Kim Giáp Trùng cũng biến đổi, sau đó lạnh giọng nói: "Ngươi đã làm gì?" "Bây giờ không phải lúc nói chuyện." Lâm Nguyên lạnh nhạt mở miệng.

Oanh!

Lực quỷ dị vặn vẹo tản ra từ chân trùng, càng thêm khủng bố, Đại đạo thiên địa này đều đang oanh long long vang lên, phát ra tiếng ai minh.

Loại lực quỷ dị vặn vẹo này, là trực tiếp tác dụng lên Đại đạo, là một loại sức mạnh mang tính ô nhiễm, có thể ô nhiễm toàn bộ một đại thiên vũ trụ.

Toàn thân Lâm Nguyên thanh quang chói lọi, ngay cả hắn, cũng cần dùng Lực chi Pháp tắc trấn áp, mới không bị ảnh hưởng.

Loại vật này, tuyệt đối chính là một kiện cấm kỵ chi vật, khủng bố đến cực điểm.

Bạt!

Hắn không chút do dự, liền tế ra chiếc chân trùng này giữa không trung, hóa thành một đạo hồng quang chói lọi, bắn thẳng về phía Lục Túc Kim Giáp Trùng.

"Hừ, ta bất kể ngươi có thủ đoạn gì, hôm nay kẻ thắng lợi cuối cùng đều sẽ là ta!" Lục Túc Kim Giáp Trùng lạnh giọng nói.

"Tử khí, xuất!" Nó quát lớn một tiếng, đột nhiên thôi động Thái Dương Thần Trận.

Oanh long!

Đại địa nổ vang.

Dưới đại địa, trong vực sâu, tử khí cuồn cuộn, lại có vài luồng

bản nguyên chi khí cấp độ thứ ba xông thẳng lên trời, dung nhập vào Thái Dương Thần Trận.

Tiếp đó, trong một tiếng nổ vang đáng sợ, một vầng Thái Dương khổng lồ nhuốm một tia tử khí thành hình, so với uy lực của vầng kia trước đó, không hề kém cạnh, ào ạt lao về phía Lâm Nguyên.

Lục Túc Kim Giáp Trùng rất cẩn thận.

Đối mặt với chiếc chân trùng quỷ dị của Lâm Nguyên, nó không dám có chút sơ suất nào, trực tiếp vận dụng sức mạnh tầng thứ cao nhất để đối phó.

Không thể không nói, đây tuyệt đối là một kẻ địch rất đáng sợ, bất kể lúc nào, cũng sẽ không có sai sót.

Nhưng, thật đáng tiếc, sức mạnh mà nó lần này gặp phải, thực sự quá đáng sợ, đây không phải là sức mạnh đáng sợ nên tồn tại trong mảnh thiên địa này!

Oanh!

Khi chiếc chân trùng kia va chạm với vầng Thái Dương này trong nháy mắt, chỉ trong một cái, liền chìm sâu vào bên trong, tiếp đó liền có lực quỷ dị vặn vẹo cuồn cuộn khuếch tán.

Một tia tử khí trên vầng Thái Dương vàng kim, gần như chỉ trong nháy mắt liền vặn vẹo kịch liệt, phát ra âm thanh như tiếng thét chói tai.

Vầng Thái Dương vàng kim cũng chấn động dữ dội, như thể thấy quỷ phàm nhân, sắp bị dọa chết.

Oanh ca, oanh ca!

Cuối cùng, trong ánh mắt kinh khủng của tất cả mọi người, vầng Thái Dương vàng kim nhuốm một tia tử khí này, vậy mà phát sinh

biến hóa quỷ dị đến cực điểm.

Nó vậy mà trong nháy mắt hóa thành huyết nhục, trở nên đẫm máu, nhỏ xuống tiên huyết đỏ rực, sau đó từng con mắt, mở ra trên khối cầu thịt đẫm máu này, còn có một cái miệng đầy răng nhỏ li ti xuất hiện, phát ra tiếng thét chói tai khó nghe, càng có từng xúc tu khổng lồ trơn trượt dính đầy dịch nhầy, từ trong khối cầu thịt này thò ra, điên cuồng vung vẩy giữa không trung.

"A a a!!!" Khối cầu thịt đẫm máu này cứ thế thét chói tai, rơi xuống đại địa.

Sau đó, phanh một tiếng, triệt để nổ tung.

Mà chiếc chân trùng kia, thì tiếp tục bay ra, tiếp cận Lục Túc Kim Giáp Trùng!

"Cái… cái… cái này rốt cuộc là thứ gì?" Tất cả mọi người đều sợ ngây người, ánh mắt kinh hãi.

Thậm chí ngay cả Lục Túc Kim Giáp Trùng, trong mắt cũng lộ ra một tia kinh hãi.

Điều này quá đáng sợ rồi.

Đó chính là át chủ bài cuối cùng của nó a!

Kết quả, vậy mà cứ thế trong một nháy mắt liền mất!

Đây đã là sức mạnh đáng sợ vượt quá nhận thức của nó!

"Loại sức mạnh này, chủ nhân trước đó đã thi triển qua." Trong số những người có mặt, chỉ có Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ là khá quen thuộc với luồng sức mạnh này.

Trước đó nàng chính là vì bị luồng sức mạnh đáng sợ này hành hạ, mới quyết định quy thuận Lâm Nguyên.

Hiện tại nhìn thấy Lục Túc Kim Giáp Trùng và những người này,

cũng gặp phải trải nghiệm tương tự như nàng, Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ, trong lòng lại một lần nữa dâng lên sự sợ hãi sâu sắc, đối với Lâm Nguyên càng thêm kính sợ.

"Tránh ra cho ta!" Lục Túc Kim Giáp Trùng gào lớn.

Chương 414

Oanh!

Đạo thụ sau lưng nó hùng hùng cháy, hóa thành một luồng lực đạo tắc thuần túy hùng hồn, bao quanh thân thể, hóa thành phòng ngự mạnh nhất.

Nhưng không có tác dụng.

Chân trùng lướt qua trong nháy mắt, liền xuyên thủng tầng phòng ngự này, sau đó đâm vào thân thể hắn, tiếp đó liền có lực quỷ dị vặn vẹo cuồn cuộn khuếch tán.

Lục Túc Kim Giáp Trùng gào lớn, kim quang toàn thân thiêu đốt, liều mạng muốn triệt để trấn áp luồng sức mạnh này, nhưng nó không phải Lâm Nguyên, Lâm Nguyên nắm giữ Lực chi Pháp tắc mới trấn áp được luồng sức mạnh đáng sợ này, nó bất quá chỉ nắm giữ Nhật chi Đại đạo, lại làm sao có thể đối phó?

Phốc phốc!

Chỉ trong chốc lát, trên người Lục Túc Kim Giáp Trùng liền xảy ra quỷ biến, từng xúc tu thô lớn trơn trượt từ khắp cơ thể thò ra, vung vẩy điên cuồng khắp không trung.

Trên người càng sinh ra lông thú đen dài thô cứng, dày đặc, trong nháy mắt bao phủ toàn thân.

Lại còn mọc ra vô số con mắt, đảo tròn loạn xạ.

Thậm chí, trên mai của nó, còn mọc ra từng khuôn mặt người, không ngừng phát ra tiếng cười quái dị.

Chỉ trong chốc lát, Lục Túc Kim Giáp Trùng liền trở thành một quái vật triệt để.

Mà không chỉ có nó, dưới ảnh hưởng của luồng sức mạnh quỷ dị này, toàn bộ thiên địa đều xảy ra quỷ biến, sông núi đại địa toàn bộ đều bắt đầu hóa thành huyết nhục.

Ngưu Ma, Giao Ma, Văn Thù, Phổ Hiền và các cường giả khác, cho dù đã đạt tới Thập Nhị Trọng Thiên, nhưng vào khoảnh khắc này, nhục thân cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Đặc biệt là Đại đạo trong cơ thể, đều bắt đầu bạo động, không thể trấn áp.

"Cái… cái này rốt cuộc là chuyện gì?

Quá đáng sợ rồi!" Trong lòng một đám người, đều dâng lên sự sợ hãi cực độ.

"Tha cho ta, tha cho ta, ta nguyện ý thần phục, nguyện ý thần phục!" Lục Túc Kim Giáp Trùng gian nan mở miệng.

Trong mắt nó tràn ngập sự sợ hãi nồng đậm.

Nó cũng được coi là một cường giả cái thế, tâm tính kiên cường, ngay cả phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bại dưới tay nó, nhưng vào lúc này Đạo tâm lại hoàn toàn bị đánh nát.

Nó gần như đã thử tất cả các cách, toàn bộ tu vi Hỗn Độn cảnh đều thôi động ra, nhưng không có chút tác dụng nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình không ngừng quỷ biến.

Cảm giác này quá đáng sợ rồi.

Bất kể phải trả giá thế nào, chỉ cần có thể thoát khỏi trạng thái như vậy, Lục Túc Kim Giáp Trùng đều nguyện ý.

"Quá muộn rồi." Lâm Nguyên lắc đầu, "Luồng sức mạnh này, ngay cả ta, cũng không thể hoàn mỹ khống chế, bởi vậy kết cục của tất cả các ngươi đều chỉ có một, đó chính là chết." Lời này vừa nói ra,

thiên địa này trở nên tĩnh lặng.

Ngay lập tức, Lục Túc Kim Giáp Trùng, Giao Ma, Ngưu Ma, Phổ Hiền, Văn Thù, Quảng Thành Tử và những người khác, toàn bộ đều điên cuồng, dốc hết chút tu vi cuối cùng của mình, xông về phía Lâm Nguyên.

Xuy xuy!

Mà lúc này, Lâm Nguyên thì thôi động chân trùng, xuyên thủng thân thể Lục Túc Kim Giáp Trùng, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, liên tiếp xuyên thủng thân thể của những cường giả tuyệt thế còn lại này.

Oanh oanh oanh!!

Thân thể của bọn họ toàn bộ trong nháy mắt đều quỷ biến, sau đó pháp lực tu vi hoàn toàn không thể vận chuyển, rơi xuống đại địa.

"Tiếp theo, chính là lúc thu hoạch." Lâm Nguyên thần sắc lạnh lùng, thân thể bay lên cao không, phủ thị tất cả mọi người.

Oanh oanh oanh!!

Mảnh đất hạch tâm Chung Sơn, những cường giả còn lại toàn bộ đều trong quỷ biến, hóa thành từng quái vật, từ trên cao không rơi xuống, giãy giụa trên đại địa.

"A…" Bọn họ phát ra tiếng gào thét thê lương, trong âm thanh mang theo vô cùng tuyệt vọng, có kẻ khóc lóc cầu xin Lâm Nguyên, có kẻ chửi bới, mang theo hận ý nồng đậm.

Nhưng, tất cả điều này đều không ảnh hưởng đến Lâm Nguyên.

Hắn chỉ giơ tay lên, chiếc chân trùng kia liền lần nữa bắn ra, một lần lại một lần xuyên thủng những cường giả như Lục Túc Kim Giáp Trùng này.

“A… ta không tin, ta không tin mình sẽ chết như vậy!

Tương lai ta còn muốn tranh bá thiên địa, trở thành bá chủ, cự bá trong Hồng Hoang, làm sao có thể chết ở đây!” Phổ Hiền Chân Nhân tuyệt vọng gào lớn.

Trí Tuệ quang luân sau gáy hắn, lúc này bốc ra từng trận hắc khí, đã bắt đầu hủ bại.

Nhưng vào khoảnh khắc này, hắn dốc hết sức lực cuối cùng, vận chuyển quang luân này.

Oanh long!

Sau lưng hắn, hiện lên một hư ảnh Ma Thần cao lớn, đó là Trí Tuệ Ma Thần, nắm giữ đại trí tuệ, trong đôi mắt, dường như ẩn chứa tất cả bí mật trên thế giới này.

“Giải thích luồng mật lực này!

Ta nhất định phải phá giải, trấn áp nó!” Phổ Hiền Chân Nhân giận dữ rống lên.

Oanh!

Trí Tuệ quang luân chói lọi chưa từng có, vô số đại đạo phù văn dũng hiện, oanh long long vận chuyển, nhìn bộ dạng đó, dường như thật sự muốn trấn áp được luồng lực quỷ biến này.

Nhưng, đây chỉ là một loại giả tượng.

Chỉ trong chốc lát, trong một tiếng nổ lớn “oanh”, Trí Tuệ quang luân liền nổ tung, triệt để bị hắc vụ bao phủ, mà Phổ Hiền Chân Nhân kia cũng thảm thiết kêu lên một tiếng, chết oan uổng.

Lực quỷ biến ẩn chứa trong chân trùng, đối với sinh linh Hồng Hoang, trời sinh đã có hiệu quả khắc chế, quả thực là vô địch.

Tu vi Thập Nhị Trọng Thiên, nhìn khắp Hồng Hoang, đều được

coi là tồn tại đỉnh phong, nhưng trước mặt chiếc chân trùng này, lại căn bản không phải đối thủ, chỉ có thể ảm đạm vẫn lạc.

"A…" Chí Tôn Sư Ma, Ngưu Ma, Giao Ma và các sinh linh khác, tự nhiên cũng không thể chống lại, rất nhanh vẫn lạc.

"Vu Nguyên, luồng sức mạnh mà ngươi nắm giữ này, quả thực chính là kẻ địch của Đại đạo!

Chẳng trách ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lại truy sát ngươi!

Nắm giữ luồng sức mạnh này sau, ngươi chính là kẻ địch của toàn bộ Hồng Hoang!

Hắc hắc, hôm nay ngươi chém giết ta, nhưng tương lai có một ngày, ngươi sẽ chết dưới sự vây công của tất cả mọi người!

Cả thế gian đều là địch, kết cục sẽ thê thảm gấp vạn lần ta!

Ta sẽ đợi ngươi ở địa ngục!" Lục Túc Kim Giáp Trùng phát ra tiếng cười điên cuồng trước khi chết.

Không thể không nói, Lục Túc Kim Giáp Trùng quả thực mạnh mẽ, nhãn lực cũng phi phàm, một cái đã nhìn thấu bản chất thật sự của thủ đoạn này của Lâm Nguyên.

Nó phát ra lời nguyền rủa ác độc nhất, hy vọng Lâm Nguyên trong tương lai sẽ trở thành kẻ thù của tất cả mọi người, "cử thế giai địch", cuối cùng chết đi thảm hại gấp vạn lần nó.

Nhưng đối mặt với tất cả điều này, Lâm Nguyên lại không hề dao động.

Chương 415

Cả thế giới là địch?

Ta sớm đã quen rồi!

Bất kể là kẻ địch nào, chỉ cần dám đến gây chuyện với ta, cứ giết là được!

Oanh!

Cuối cùng, Lục Túc Kim Giáp Trùng có tu vi sâu nhất cũng không thể chịu đựng nổi, đạo thụ sau lưng nó sụp đổ, thân thể cũng oanh một tiếng nổ tung, hóa thành một khối thịt nát.

Lúc này, nhìn khắp nơi, mảnh thiên địa rộng lớn này, một mảnh âm u quỷ dị.

Nơi đây vẫn còn tràn ngập khí cơ sinh mệnh, những huyết nhục do các cường giả sau khi chết hóa thành, vậy mà vẫn còn sinh mệnh, diễn hóa thành từng quái vật gớm ghiếc xấu xí, đi lại trên mảnh đại địa này, trong miệng phát ra những lời nói điên cuồng, tiếng gào thét sắc nhọn, khiến nguyên thần người ta đều muốn hỗn loạn.

Mà những ngọn núi, những con sông dài, những vực sâu đại địa, cùng với những bản nguyên chi khí kia, cũng toàn bộ đều bị ăn mòn, bắt đầu dị biến.

Giữa thiên địa, tràn ngập hắc khí thảm liệt, cực kỳ đáng sợ, như thể muốn hóa thành địa ngục, nhưng từ một góc độ nào đó mà nói, còn đáng sợ hơn địa ngục.

“Sức mạnh của Hồng Hoang Ám Diện thế giới, quả thật đáng sợ a.

Nếu có một ngày, Ám Diện thế giới kia xâm nhập Hồng Hoang, sẽ

là cảnh tượng gì?" Nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng Lâm Nguyên không khỏi cảm thấy một tia nặng nề.

Hồng Hoang Ám Diện thế giới này, có lẽ sẽ là mối đe dọa đáng sợ hơn cả ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Cho đến bây giờ, Lâm Nguyên vẫn chưa làm rõ được, Hồng Hoang Ám Diện thế giới này, rốt cuộc là sinh ra như thế nào, và có sức mạnh cường đại đến mức nào.

Tuy nhiên, trong cái rủi có cái may là, ta nắm giữ Lực chi Pháp tắc, vẫn có uy lực cái thế, ngay cả khi đối mặt với lực quỷ biến đáng sợ này, vẫn có thể trấn áp!

Oanh!

Lâm Nguyên đột nhiên thôi động Lực chi Pháp tắc, chỉ nghe thấy oanh một tiếng, thiên địa chấn động dữ dội, thân thể hắn bùng phát ra một tầng thanh sắc hà quang chói lọi, cuồn cuộn khuếch tán ra bên ngoài.

Nơi đi qua, lực quỷ biến trong mảnh thiên địa này, trong nháy mắt liền bị trấn áp xuống, sau đó triệt để biến mất, tiêu diệt.

Rất nhanh, đến cuối cùng, mảnh thiên địa này liền trở lại bình thường.

Mà những thi thể còn sót lại của các cường giả bị lực quỷ biến xâm thực, cũng đều khôi phục nguyên trạng, chỉ là bọn họ không bao giờ có thể sống lại.

Từng đoàn bản nguyên Đại đạo, lấp lánh trong cơ thể bọn họ, tỏa ra đạo vận hùng hồn, cuồn cuộn giữa thiên địa, biến mảnh địa vực này, thành một thánh địa đạo chi rực rỡ muôn màu.

"Dậy!" Lâm Nguyên chỉ giơ tay ra chiêu.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Trọn vẹn chín đoàn bản nguyên Đại đạo, từ thi thể trên đại địa ào ào bay ra.

Bản nguyên Nhật Chi Ma Thần của Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Bản nguyên Thượng Thương Ma Thần của Quảng Thành Tử.

Bản nguyên Trí Tuệ Ma Thần của Phổ Hiền Chân Nhân… vân vân, tổng cộng chín đoàn bản nguyên Ma Thần Đại đạo, lúc này toàn bộ đều được Lâm Nguyên nắm giữ trong tay.

Oanh long long ~~~ Lúc này, trên đại địa, đôi mắt của Kim Sắc Cự Long kia động đậy, lén lút, chui xuống dưới đại địa.

Trong trận chiến trước đó, nó bị Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt giữ, chịu trọng thương.

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đánh bại, nó liền rơi xuống đại địa, lúc đó đã chuẩn bị tìm cơ hội trốn thoát, nhưng không ngờ dưới ảnh hưởng của lực quỷ biến, căn bản không có năng lực đó.

Hiện tại thì đã khôi phục, vừa khôi phục, liền nghĩ đến chuyện bỏ chạy.

“A a.” Lâm Nguyên chỉ cười nhạt một tiếng, vươn tay chộp lấy.

Oanh!

Kim Sắc Cự Long tuyệt vọng thảm thiết kêu lên, thân thể nổ tung.

Một viên Long Châu bay ra, cũng đến trong tay Lâm Nguyên.

Đến đây.

Trong Chung Sơn này, tất cả bảo vật, toàn bộ đều thuộc về tay một mình Lâm Nguyên, hắn trở thành người thắng cuộc lớn nhất.

“Chủ nhân, người lợi hại quá!” Nữ tử nhân diện Vạn Thần Thụ

lúc này hoàn toàn kinh thán, nàng chấn động nhìn cảnh sông núi này, có một loại cảm giác không thể tin nổi.

Quả thực khó có thể tưởng tượng.

Nhiều cường giả như vậy, đặc biệt là Lục Túc Kim Giáp Trùng và phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều có sức mạnh tầng thứ Hỗn Độn cảnh, kết quả đến cuối cùng, đều trở thành kẻ bại dưới tay Lâm Nguyên.

Đây là chiến tích kinh người đến mức nào?

Chiến tích như vậy truyền ra ngoài, toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ oanh động!

Lâm Nguyên lại không hề bận tâm, đối với hắn mà nói, chuyện như vậy đã xảy ra quá nhiều lần, đã sớm quen rồi.

Hắn lúc này chú ý lực đều đặt trên viên Long Châu kia.

Không nghi ngờ gì, đây chính là bản nguyên ấn ký của bản nguyên thánh địa Chung Sơn này!

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm giữ một bản nguyên thánh địa, tu vi liền phi vọt, trực tiếp đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên.

Mặc dù, điều này rất có thể còn có nguyên nhân khác.

Nhưng, cũng từ một khía cạnh cho thấy sự đáng sợ của bản nguyên thánh địa.

Một khi nắm giữ một thánh địa như vậy, sẽ có vô số bản nguyên chi lực, dùng những bản nguyên chi lực này, tạo ra vô số cường giả.

Hắn đâu chỉ có một mình, dưới trướng còn có tộc quần khổng lồ như Vu Tộc.

Mà trong Vu Tộc, những kẻ có thiên phú nghịch thiên, càng xuất

hiện không ngừng!

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu, đều do Tinh huyết Bàn Cổ hóa thành!

Sự tồn tại như vậy, bản thân căn nguyên đã nghịch thiên, nếu lại có được tài nguyên nghịch thiên như vậy, sẽ trưởng thành đến mức nào?

Khó có thể tưởng tượng!

Có một bản nguyên thánh địa như vậy sau, thực lực dưới trướng Lâm Nguyên, sẽ nghênh đón một bước nhảy vọt về chất!

"Luyện hóa!" Lâm Nguyên trong lòng quát lạnh một tiếng.

Oanh!

Một luồng sức mạnh hùng vĩ lập tức dũng mãnh tràn vào viên Long Châu.

Thanh quang lấp lánh, đây là sức mạnh của Lực chi Pháp tắc, rộng lớn vô biên, bất kể là thứ gì cũng đều có thể luyện hóa.

Chương 416

Ông!

Khoảnh khắc tiếp theo, Long Châu chấn động, thậm chí giữa nó còn phát ra một tiếng gào thét đáng sợ, rung chuyển kịch liệt, chống cự lại việc Lâm Nguyên luyện hóa.

Oanh long long ~~~ Mà khi Long Châu chấn động, toàn bộ Chung Sơn cũng vì thế mà nổ vang, đối với Lâm Nguyên sản sinh một loại lực bài xích khổng lồ.

Giữa thiên địa, bản nguyên chi lực cuồn cuộn, thậm chí còn hình thành từng đạo bão tố đáng sợ, ào ạt lao về phía Lâm Nguyên, công kích hắn.

Hiển nhiên, muốn luyện hóa viên Long Châu này, không hề đơn giản.

Chỉ là, khoảnh khắc tiếp theo, sức mạnh mà Lâm Nguyên quán nhập vào nội bộ Long Châu, đột nhiên cường thịnh, quang huy của Lực chi Pháp tắc, lấp lánh chưa từng có.

Oanh!

Tầng thứ sức mạnh này quá cao rồi, cho dù Long Châu phản kháng, nhưng cũng vô ích, chỉ kiên trì được một đoạn thời gian rất ngắn, liền ai minh một tiếng, triệt để thần phục.

Ông!

Sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, Long Châu liền bùng nổ quang mang chói mắt, trong nháy mắt tan rã, hóa thành vô số đại đạo phù văn, hóa thành một mảnh vũ trụ tinh oánh chói lọi, chìm vào thân thể Lâm Nguyên.

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Nguyên liền cảm giác mình cùng Chung Sơn này tâm thần tương liên, hóa thành một thể.

Trong não hải hắn, vậy mà hiện lên hình ảnh của toàn bộ Chung Sơn, đây là một dãy núi bao la vô tận, có hàng vạn ngọn núi khổng lồ, sừng sững chọc trời.

Đặc biệt là giữa quần sơn này, có vô số bản nguyên chi lực đang cuồn cuộn!

Sự bàng bạc, hùng vĩ của bản nguyên chi lực này, quả thực siêu việt sức tưởng tượng của con người!

Lâm Nguyên có thể cảm giác được, mình vậy mà có thể hoàn mỹ điều động luồng bản nguyên chi lực hùng vĩ này, biến nó thành của riêng mình.

Chỉ là, bản nguyên chi lực thông thường, đối với Lâm Nguyên giúp đỡ, không quá lớn.

Sự chú ý của hắn, càng nhiều tập trung vào những bản nguyên chi lực màu vàng kim và bản nguyên chi lực màu tử sắc cấp độ thứ ba kia.

Từng sợi bản nguyên lực màu vàng kim, toàn bộ đều nằm ở mảnh đất hạch tâm Chung Sơn này, từ khắp các ngóc ngách từng sợi bốc hơi lên.

Ở nơi sâu nhất dưới đại địa, chính là bản nguyên chi lực màu tử sắc!

Số lượng bản nguyên chi lực màu tử sắc cực kỳ ít, trong cảm tri của Lâm Nguyên, chỉ là một đoàn không lớn lắm, chỉ to bằng bồn nước, ngự trị ở nơi sâu nhất của vực sâu kia.

Hơn nữa, khác với bản nguyên chi lực màu vàng kim, số lượng bản nguyên chi lực màu tử sắc, dường như là cố định!

Bản nguyên chi lực màu vàng kim, luôn không ngừng từ khắp các ngóc ngách bốc hơi lên, dường như vĩnh viễn không có điểm cuối.

Nhưng, đoàn bản nguyên chi lực màu tử sắc này, lại chỉ có một đoàn lớn bằng bồn nước đó, tĩnh lặng nằm ngang dưới đại địa, sau đó tỏa ra từng sợi tử khí ra bên ngoài.

Lục Túc Kim Giáp Trùng, sở dĩ vận dụng được, chính là chỉ tử khí tản ra từ đoàn bản nguyên chi lực màu tử sắc này!

"Loại sức mạnh cấp độ thứ ba này, quả thật đáng sợ." Lâm Nguyên hiểu rõ hư thực sau, liền không khỏi kinh ngạc.

Lục Túc Kim Giáp Trùng, chỉ vận dụng từng sợi tử khí tản ra, vậy mà có thể nhờ đó đánh bại phân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nếu có thể vận dụng bản thể của tử khí bản nguyên chi lực này, thì sẽ có sức mạnh khủng bố đến mức nào?

Đoàn sức mạnh này, không nghi ngờ gì, sẽ là tài phú kinh người nhất của bản nguyên thánh địa này!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn kia có thể đột phá đến Hỗn Độn cảnh Tam Trọng Thiên, chắc hẳn cũng là do bản nguyên chi lực màu tử khí này.

Thậm chí, hắn có khả năng nắm giữ sức mạnh cấp cao hơn!" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Oanh oanh oanh!!!

Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, lập tức liền thử điều động sức mạnh trong mảnh thiên địa này.

Trong nháy mắt.

Đại địa nổ vang.

Vô số bản nguyên chi khí, cuồn cuộn tuôn ra, quét ngang trời đất.

Đồng thời, bản nguyên chi lực màu vàng kim bốc hơi, hóa thành sương mù vàng kim khổng lồ, tràn ngập thiên địa.

"Tái tạo hà sơn!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng.

Oanh long long!

Ngay khoảnh khắc lời hắn dứt, trên đại địa rộng lớn, liền có từng ngọn núi khổng lồ mọc thẳng lên, khí cơ sinh mệnh cuồn cuộn tuôn ra, từng cây cỏ mọc lên.

Trong trận đại chiến trước đó, mảnh đất hạch tâm này gần như bị hủy diệt hoàn toàn, những sinh linh trong đó cũng gần như toàn bộ bị dư ba ảnh hưởng, chết oan uổng, đã triệt để trở thành một vùng phế tích.

Lâm Nguyên tương lai chuẩn bị coi Chung Sơn là đại bản doanh, tự nhiên sẽ không cho phép nơi này thành ra như vậy.

Bởi vậy, hắn nhẹ nhàng vận dụng một chút thủ đoạn, nơi đây trong nháy mắt liền được cải tạo thành một vùng tiên cảnh nhân gian.

Đây chính là uy năng của Chung Sơn chi chủ!

Hoàn toàn khống chế cả tòa Chung Sơn!

"Tiếp theo, Vu Tộc đang lịch luyện bên ngoài, nếu muốn nghỉ ngơi, có thể đến Chung Sơn này.

Tu hành ở đây cũng được, có bản nguyên chi khí ở đây, tu hành sẽ không còn vướng mắc gì." Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng. …Cũng chính vào lúc Lâm Nguyên đang cải tạo Chung Sơn, trong Côn Luân Sơn, một bóng người tỏa ra vô tận đạo vận, từ một không gian thần bí bước ra.

"Lần tu hành này, xem như đã triệt để củng cố tu vi Tam Trọng Thiên." Bóng người đó tự lẩm bẩm, giữa hàng mi lộ ra vẻ uy nghiêm

vô hạn, nhiếp nhân tâm phách, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sư tôn, sư tôn!" Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một giọng nói hoảng hốt.

"Chuyện gì?

Nói từ từ." Nguyên Thủy Thiên Tôn vung tay áo, mở ra cánh cửa lớn, một bóng người vọt vào, mặt đầy vẻ lo lắng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, liền lạnh nhạt nói.

"Sư tôn, Văn Thù sư huynh và họ đã đi Chung Sơn, ý đồ chiếm cứ bản nguyên thánh địa Chung Sơn, kết quả gặp phải Vu Nguyên của Vu Tộc, toàn bộ bị tiêu diệt." Bóng người đó run rẩy nói.

"Cái gì?!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn hỷ nộ bất hình vu sắc, giờ khắc này sắc mặt lập tức đại biến. "Sao có thể như vậy?

Văn Thù bọn họ đều đã đột phá Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, còn có trong tay ta một bức họa quyển, có thể bạo phát ra tu vi Hỗn Độn Cảnh, cho dù Vu Nguyên kia có mạnh đến đâu, cũng không thể nào tiêu diệt toàn bộ bọn họ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi đến cực điểm trong lòng, căn bản không muốn tin tức này.

Ánh mắt hắn lập tức trở nên lạnh lẽo, liền thôi động tu vi vô cùng khủng bố, bắt đầu thôi diễn giữa không trung.

Hiện tại Hồng Hoang đã tiến hóa gấp trăm ngàn vạn lần, muốn trong Hồng Hoang rộng lớn này, thôi diễn ra quỹ tích vận mệnh của một sinh linh nào đó, khó hơn trước kia gấp vạn lần.

Chương 417

Nhưng tu vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn quá khủng bố, chỉ thấy pháp lực của hắn cuồn cuộn tuôn ra, trong nháy mắt hóa thành ức vạn Đại Đạo phù văn giữa không trung, cuộn trào không ngừng, diễn hóa thành các loại đồ án, đến cuối cùng, chỉ nghe một tiếng 'Oanh' vang lên, trời đất chấn động!

Thần quang vô tận bạo phát.

Trong vầng sáng chói lọi kia, từng bức họa diện hiện ra, chính là cảnh tượng Văn Thù và những người khác trước khi chết. "Đáng chết!

Thế mà lại thật sự sát hại các đồ nhi của ta!

Hơn nữa còn đoạt đi Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên trong thể nội bọn họ!

Vu Nguyên, ngươi thật tàn nhẫn!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên hung tợn, phẫn nộ đến cực điểm.

Hắn là người có tính cách vô cùng kiêu ngạo, nhưng bây giờ Vu Nguyên lại diệt sát mấy đệ tử đắc ý nhất của hắn, điều này chẳng khác nào vả mặt hắn ngay trước mặt!

Dù thế nào đi nữa, hắn cũng không thể nhẫn nhịn điều này! "Truyền lệnh của ta xuống, điều động tất cả sức mạnh trong Côn Luân, bắt đầu từ bây giờ, đại quân xuất phát, càn quét qua, san bằng Chung Sơn kia!

Cho dù Vu Nguyên kia có bản lĩnh gì, hôm nay ta cũng phải triệt để tiêu diệt hắn!

Hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm

lên giận dữ. "Vâng!" Nghe vậy, bóng dáng kia vội vàng đáp lời.

Người này chính là một trong những đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hoàng Long Chân Nhân.

Hoàng Long Chân Nhân trong thời gian tuyến nguyên bản rất thê thảm, vì tư chất không quá cao, nên Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn không coi trọng hắn, trong Xiển Giáo, bị lạnh nhạt.

Nhưng hiện tại sau khi Thiên Địa dị biến của Hồng Hoang, rất nhiều chuyện đã xảy ra thay đổi, tư chất của Hoàng Long Chân Nhân này cũng đã phát sinh biến hóa long trời lở đất, bởi vậy thái độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với hắn cũng đã thay đổi ít nhiều.

Mặc dù Hoàng Long Chân Nhân trước đây bị Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường, nhưng trong nội tâm hắn lại trung thành nhất với Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện tại được Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng, càng thêm hưng phấn, bất kể Nguyên Thủy Thiên Tôn có mệnh lệnh gì, hắn cũng sẽ không bỏ sót một điểm nào mà chấp hành, được coi là trợ thủ đắc lực nhất của Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này.

Vụt!

Hoàng Long Chân Nhân lập tức hóa thành một đạo lưu quang, gào thét bay đi. "Dừng lại!" Nhưng rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền gọi hắn lại.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lấp lánh, trong mắt có ánh sáng thâm thúy lóe lên.

Hắn vốn là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, căn nguyên tư chất cao, nhìn khắp cả Hồng Hoang cũng là đứng đầu, mà nay Hồng Hoang Thiên Địa dị biến, càng nhận được vô vàn lợi ích, có thể nói đã trải qua sự lột xác kinh thiên động địa, đạt đến một tầng thứ khó có thể tưởng tượng.

Trong cõi u minh, đối với vận mệnh tương lai, hắn đều sẽ có một loại cảm ứng.

Vừa nãy, hắn đã cảm thấy một trận bất an, dường như nếu trực tiếp xuất chinh, tiêu diệt Vu Nguyên, nói không chừng sẽ gặp phải chuyện vô cùng đáng sợ. "Chuyện này cũng không thể quá xốc nổi, nhất định phải cẩn thận hành sự mới được!

Vu Nguyên kia trước khi Hồng Hoang dị biến, đã có thể phá vỡ cấm cố vận mệnh, chứng đạo thành Thánh, hơn nữa hầu như đã đánh cho Hồng Quân lão sư tàn phế, mà nay sau khi dị biến, ngay cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, cũng đã ban bố lệnh truy sát hắn, đủ để chứng minh sự phi phàm của hắn, bất kỳ hành động nào nhằm vào hắn, đều phải cực kỳ cẩn thận, không có nắm chắc tuyệt đối, tuyệt đối không được ra tay." Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi bình tĩnh lại, ánh mắt trở nên thâm thúy, quanh thân dũng động vô cùng Đại Đạo quang huy.

Từng luồng khí Hỗn Độn thoát ra từ cơ thể hắn, phía sau hắn, ẩn ẩn ước ước còn có một cây Đại Đạo Thụ khổng lồ, tràn ngập vô cùng Đạo vận, trên Đạo Thụ, lại có một Đạo Quả mờ ảo!

Cái gọi là "khai hoa kết quả"!

Theo lẽ thường, phải có Đạo hoa trước, rồi mới có Đạo quả.

Nhưng ở chỗ Nguyên Thủy Thiên Tôn đây, lại không có Đạo hoa, Đạo quả trực tiếp xuất hiện, thể hiện sự thần dị và bất khả tư nghị của hắn.

Dưới sự bao phủ của vô cùng Đạo vận, Nguyên Thủy Thiên Tôn suy tư trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng nói: "Bên Côn Luân này, tạm thời đừng động.

Sư huynh và sư đệ của ta, gần đây cũng có đột phá lớn, thực lực

phi phàm.

Ta hiện tại muốn đi tìm bọn họ, xem có thể mời bọn họ làm trợ thủ của ta hay không.

Đến lúc đó, tập hợp một đám cao thủ, cùng nhau công đánh Vu Nguyên, triệt để tiêu diệt Vu Nguyên kia, không cho hắn bất kỳ cơ hội nào!" Nói đến đây, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên lạnh lẽo.

Đến cảnh giới của hắn, làm việc chưa bao giờ hành động theo cảm xúc, mỗi một hành động phía sau, đều có vô vàn suy tính. "Vâng!" Hoàng Long Chân Nhân nghe vậy, lập tức gật đầu.

Vụt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn một bước bước ra, liền biến mất tại chỗ, đi tìm Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ.

Bên kia, trong Chung Sơn.

Lâm Nguyên đã triệt để luyện hóa ấn ký bản nguyên của Chung Sơn, trở thành chủ nhân của Chung Sơn này, hơn nữa còn tiến hành cải tạo nơi đây, biến nó thành một tiên cảnh nhân gian khó dùng ngôn ngữ hình dung. "Vạn Thần Thụ, ngươi tìm một chỗ để cắm rễ đi, từ nay về sau, ngươi có thể ở đây thỏa thích hấp thụ vô tận Bản Nguyên Chi Khí, không ngừng trưởng thành, sẽ không có bất kỳ ai đến quấy rầy ngươi." Lâm Nguyên nói. "Cảm ơn chủ nhân!" Vạn Thần Thụ mặt người nữ tử mừng rỡ.

Giấc mơ lớn nhất của nàng, chính là có một nơi, có Bản Nguyên Chi Khí vô hạn, có thể cung cấp cho nàng thỏa sức hấp thụ, sau đó không ngừng trưởng thành.

Hiện tại, Lâm Nguyên đã trực tiếp thực hiện giấc mơ này của nàng.

Trong khoảnh khắc này, Vạn Thần Thụ mặt người nữ tử đối với

Lâm Nguyên, tràn ngập lòng biết ơn vô tận, thật sự từ sâu thẳm nội tâm thần phục Lâm Nguyên, coi hắn là chủ nhân thật sự.

Vụt!

Nàng cũng không khách khí, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, tuần tra trong vùng đất rộng lớn này, tìm kiếm rất lâu, liền nhìn trúng chỗ Bản Nguyên Chi Khí cấp độ thứ ba trước đó. "Chủ nhân, ta có thể cắm rễ ở đó được không?" Vạn Thần Thụ mặt người nữ tử cẩn thận hỏi.

Ngay cả chính nàng, cũng cảm thấy mình có chút quá đáng, dù sao đó cũng là nơi tồn tại Bản Nguyên Chi Khí cấp bậc Bản Nguyên Thánh Địa. "Không sao, ngươi cứ việc hấp thu.

Bất quá, Bản Nguyên Chi Khí cấp độ thứ ba này, chưa đạt đến một cảnh giới tu vi nhất định, rất khó vận dụng.

Ngươi muốn hấp thụ, thì phải cố gắng tu hành!" Lâm Nguyên mỉm cười.

Vạn Thần Thụ này, không phải sinh mệnh thể tầm thường, mà là một Bản Nguyên Thần Vật sinh ra ý thức tự thân, vô cùng đặc biệt, cần biết ngay cả Khai Thiên Thần Phủ cũng không có ý thức tự thân như vậy.

Tiềm năng trưởng thành của nàng là phi phàm.

Đặc biệt là rễ cây của nàng, có thể cắm sâu vào Chư Thiên Vạn Giới, hấp thụ vô tận Nguyên lực, cắm rễ ở đây, không những sẽ không gây tổn thất gì cho vùng đất này, mà ngược lại sẽ dần dần cải tạo nơi đây thành một Thánh Địa thực sự!

Vụt!

Vạn Thần Thụ mặt người nữ tử rất nhanh lao xuống mặt đất, cắm rễ cạnh vực sâu khổng lồ kia.

Cành lá của nàng, có thể nhìn thấy bằng mắt thường trở nên óng ả, tràn đầy quang trạch, trông tràn đầy sinh cơ.

Chương 418

Lâm Nguyên thấy vậy, cũng không quản nàng, mà thả Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu ra khỏi thể nội thế giới của mình.

Trước đó, vì lo lắng trận chiến quá kịch liệt, ảnh hưởng đến bọn họ, nên Lâm Nguyên vẫn luôn giữ bọn họ trong thể nội thế giới của mình. "Chủ nhân, tình hình bây giờ thế nào rồi?" Vạn Mệnh Hoàng Miêu vừa ra đã ồn ào hỏi.

Vụt!

Lâm Nguyên chỉ mỉm cười nhạt, đánh ra hai đạo ấn ký, dung nhập vào trong não hải của Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu, bên trong chứa đựng tất cả những gì đã xảy ra trước đó. "Trời..." Hậu Thổ và Vạn Mệnh Hoàng Miêu sau khi tiêu hóa xong, đều cảm thấy chấn động.

Không ngờ, trận chiến lần này lại khúc chiết đến vậy.

Ngay cả Lâm Nguyên, trong quá trình này, cũng vô cùng nguy hiểm.

Nếu không phải có Trùng Túc sát khí nghịch thiên này, bây giờ nói không chừng đã có khả năng chịu thiệt lớn ở chỗ Lục Túc Kim Giáp Trùng kia rồi! "Tiếp theo, các ngươi cứ tu hành ở vùng đất này đi, ta cũng muốn đột phá." Lâm Nguyên nói.

Sau trận chiến Thương Mang Sơn Mạch, hắn tổng cộng nhận được ba mươi bốn đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Sau trận chiến Thiên Đế Sơn, lại nhận được sáu đoàn.

Bây giờ sau trận chiến Chung Sơn này, lại thu thập được chín đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Ngoài ra, trong quá trình càn quét vùng Bản Nguyên Thánh Địa này, Lâm Nguyên cũng tru sát một số sinh linh tương đối bình thường hơn, thu thập thêm mười đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Vì vậy, hắn hiện tại chuẩn bị luyện hóa tất cả mười chín đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên mới nhận được này, hóa thành Đại Đạo của mình!

Như vậy, tổng số Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên hắn luyện hóa, đã đạt đến năm mươi chín đoàn!

Tương đương với việc nắm giữ năm mươi chín Đại Đạo!

Điều này sẽ khiến chiến lực của hắn, đột phá mạnh mẽ!

Oanh!

Đối với việc luyện hóa Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, Lâm Nguyên đã vô cùng thuần thục, dung nhập toàn bộ Bản Nguyên Đại Đạo của Thượng Thương Ma Thần và Nhật Chi Ma Thần vào trong cơ thể mình.

Sau đó, liền dùng Lực Chi Pháp Tắc để trấn áp.

Vô tận Đạo quang trong nháy mắt bùng phát, từng đoàn Ma Thần Bản Nguyên kia xung đột lẫn nhau, tạo ra bạo động, xung đột khắp nơi trong cơ thể Lâm Nguyên, thậm chí còn hóa thành từng tôn Ma Thần khổng lồ trên trời cao, va chạm dữ dội.

Oanh oanh oanh!

Mức độ kịch liệt của trận chiến, đơn giản là không kém gì đại chiến trước đó.

Nhưng, tất cả những điều này, dưới sự trấn áp của Lực Chi Pháp Tắc, rất nhanh đã lắng xuống, Lâm Nguyên nhanh chóng luyện hóa mười chín đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên này.

Oanh!

Phía sau hắn, lập tức hiện ra ba nghìn Đại Đạo Trường Hà.

Trong ba nghìn Đại Đạo Trường Hà này.

Mười Đại Đạo Pháp Tắc đứng đầu, ví dụ như Vận Mệnh, Nhân Quả, v.v., đều tỏa ra một loại khí thế khủng bố trấn áp tất cả, cho dù chưa dung hợp đến tầng thứ rất cao, vẫn có thể trấn áp các Đại Đạo khác.

Ngoài ra, thì năm mươi chín Đại Đạo kia, đều rực rỡ chói mắt, tỏa ra ánh sáng chói lọi, trên Đại Đạo Trường Hà, còn sừng sững hình bóng Ma Thần, hình thái khác nhau, vĩ đại vô cùng.

Cảnh tượng này, thật sự là hùng vĩ!

Lâm Nguyên bị ba nghìn Đại Đạo bao quanh, Hỗn Độn Ma Thần cũng phủ phục về phía hắn, cứ như một tôn Vạn Đạo Chúa Tể, Hỗn Độn Đại Đế, tỏa ra một cỗ khí thế khủng bố ngạo nghễ vạn cổ, đơn giản như Bàn Cổ tái sinh!

Oanh oanh oanh!!!

Tu vi của hắn, bởi vậy trong khoảnh khắc này tăng vọt không ngừng, lập tức đột phá tầng trở ngại đáng sợ kia, từ Hỗn Nguyên Cảnh Bát Trọng Thiên, phá nhập Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên.

Chiến lực của hắn, cũng bởi vậy mà bạo trướng, phát sinh biến hóa long trời lở đất, quanh thân hiển hóa ra vô vàn Đại Đạo dị tượng.

Tinh thần diệu thanh thiên.

Hải thượng thăng minh nguyệt.

Khổ hải chủng thanh liên.

Long Phượng hòa minh, Kỳ Lân hiến thụy...

Vô vàn Đại Đạo dị tượng, bao quanh hắn, khiến khí thế của hắn càng thêm phi phàm. "Quá khủng bố rồi." Vạn Thần Thụ mặt người nữ tử và Vạn Mệnh Hoàng Miêu thấy cảnh này, đều chấn động. "Vu Nguyên thật mạnh a." Hậu Thổ cũng cảm thán.

Nàng không khỏi nhớ lại rất rất lâu về trước, khi đó, Lâm Nguyên ở trong bộ lạc Vu Tộc, vẫn còn là Đại Vu yếu nhất!

Không ngờ, biển xanh hóa nương dâu, thời gian thay đổi, đến bây giờ, Lâm Nguyên lại trưởng thành đến cảnh giới này, nhớ lại thật khiến người ta cảm khái. "Vu Tộc có được hào kiệt như vậy, thật sự là vận may khó tưởng tượng." Hậu Thổ thầm nghĩ trong lòng.

Hồi tưởng lại chuyện cũ.

Từ khi đại chiến giữa Vu Tộc và Yêu Tộc bắt đầu, từng lần từng lần nguy cơ kia, nếu không có Lâm Nguyên, Vu Tộc nói không chừng sẽ gặp phải tai họa diệt đỉnh! "Tiếp theo, tiếp tục tu hành, luyện hóa Bản Nguyên Chi Khí cấp độ thứ ba kia!" Sau khi cảnh giới đột phá, Lâm Nguyên lại không dừng lại, mà quay đầu nhìn về phía sâu nhất của vực sâu khổng lồ trên mặt đất kia.

Ở đó, chính là Bản Nguyên Chi Khí màu tím cấp độ thứ ba!

Trước đó, Lục Túc Kim Giáp Trùng, chỉ cần động dùng một sợi trong đó, đã thể hiện ra uy năng kinh thiên động địa.

Nếu hắn có thể luyện hóa toàn bộ đoàn tử khí này, vậy cảnh giới của hắn, sẽ đề thăng đến tầng thứ nào?

Nói không chừng, có thể một hơi vượt qua vài đại cảnh giới, trực tiếp thăng lên Hỗn Độn Cảnh, đều có khả năng!

Nghĩ đến cảnh này, ánh mắt Lâm Nguyên đều có chút nóng rực.

Hiện tại Hồng Hoang quá hung hiểm rồi, không nói gì khác, chỉ riêng Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã đột phá đến Hỗn Độn Cảnh Tam

Trọng Thiên, hắn còn xa mới là đối thủ.

Vì vậy, hắn hiện tại trong lòng thật sự rất gấp gáp, muốn nhanh chóng đột phá đến cảnh giới cao hơn, mà trước mắt, chính là một cơ hội tốt nhất.

Sau khi trở thành chủ nhân của Bản Nguyên Thánh Địa, hắn đã có thể nhẹ nhàng, tiếp cận đoàn Bản Nguyên Chi Khí màu tím cấp độ thứ ba kia.

Vụt!

Lâm Nguyên hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp dung nhập vào vực sâu, bay về phía đoàn Bản Nguyên Chi Khí màu tím kia.

Chương 419

Tuy nhiên, đúng lúc này, biến cố đột ngột phát sinh!

Oanh!

Nơi Bản Nguyên Chi Khí màu tím kia tồn tại, không gian đột nhiên chấn động.

Sau đó, một cỗ dao động khủng bố, từ trong đoàn Bản Nguyên Chi Khí màu tím kia, đột nhiên bạo phát, càn quét ra, hung hăng oanh kích lên người Lâm Nguyên.

Mặc dù Lâm Nguyên hiện tại đã có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, mạnh hơn trước đó không biết bao nhiêu lần, nhưng cú đánh này, vẫn không chống đỡ được, thế mà lại bị đánh bay ra ngoài! "Đã xảy ra chuyện gì?" Trong lòng hắn thất kinh.

Hắn vội vàng dừng lại, vận chuyển Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía nơi Bản Nguyên Chi Khí màu tím kia tồn tại.

Nhìn một cái, hắn liền đại kinh thất sắc.

Phía sau đoàn khí bản nguyên màu tím kia, trong hư vô, thế mà lại xuất hiện một thông đạo.

Có từng luồng tử quang không ngừng nghỉ, từ nơi không rõ tên, theo thông đạo này, rót vào trong Bản Nguyên Chi Khí màu tím, khiến cho đoàn Bản Nguyên Chi Khí màu tím này, không ngừng lớn mạnh. "Đây...

Chẳng lẽ, thông đạo này, kết nối với, lại chính là Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải vô biên vô hạn mà ta từng nhìn thấy trước đây?" Trong lòng Lâm Nguyên chấn động kịch liệt.

Nếu thật sự là như vậy, thì phát hiện này có ý nghĩa quá lớn, nói

không chừng, có thể mượn thông đạo này, tìm thấy nơi Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải tồn tại!

Một khi tìm thấy Hồng Hoang Bản Nguyên Hải...

Nghĩ đến điểm này, ngay cả Lâm Nguyên, trái tim cũng đập thình thịch, rất kích động, ánh mắt đều trở nên nóng rực. "Trước đây khi ta phá giải Tiên Thiên cấm chế, đã gặp phải Hồng Hoang Bản Nguyên Hải này, bây giờ lại thấy nó.

Không biết có thể mượn cơ hội này, tiến vào trong đó, hoặc thăm dò được nhiều bí mật hơn có liên quan đến nó hay không." Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Ánh mắt hắn vô cùng nóng rực, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải này phi phàm, Bản Nguyên Chi Khí chính là từ Bản Nguyên Hải tiết lộ ra.

Hơn nữa Hồng Hoang Bản Nguyên Hải này tổng cộng có chín tầng, sức mạnh cấp độ khủng bố như Tử Khí Bản Nguyên Chi Khí, cũng chỉ là tầng thứ ba của Bản Nguyên Chi Hải này mà thôi!

Càng đi vào sâu bên trong, cấp độ Bản Nguyên Chi Lực càng cao, nếu thật sự có thể nắm giữ Bản Nguyên Chi Hải này, vậy lợi ích sẽ là khó tưởng tượng! "Vụt!" Lâm Nguyên một bước bước ra, liền đi về phía đoàn Tử Sắc Bản Nguyên Chi Khí kia.

Tử Khí Bản Nguyên Chi Khí dường như cảm ứng được sự đến của Lâm Nguyên, bản năng sinh ra một cỗ lực bài xích, không muốn Lâm Nguyên đến gần, một cỗ lực hùng vĩ, oanh kích về phía Lâm Nguyên.

Nhưng, hiện tại Lâm Nguyên đã là chủ nhân của Chung Sơn, nắm giữ vùng Bản Nguyên Thánh Địa này, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có một cỗ sức mạnh hùng vĩ sinh ra, oanh kích lên đoàn Tử Khí Bản Nguyên Chi Khí kia, khiến nó trong nháy mắt trở nên ngoan

ngoãn.

Trong Bản Nguyên Thánh Địa này, Lâm Nguyên chính là chủ nhân tuyệt đối, bất kỳ thứ gì cũng phải nghe theo sự thao túng của hắn, ngay cả Bản Nguyên Chi Khí cũng không ngoại lệ.

Đây cũng là lý do tại sao những người kia liều mạng cũng muốn giành lấy một Bản Nguyên Thánh Địa.

Nắm giữ một Bản Nguyên Thánh Địa như vậy, thì tương đương với việc nắm giữ một đạo trường cái thế khó tưởng tượng, thân ở trong đạo trường này, bằng vào uy lực hùng vĩ trong đó, liền có thể vĩnh viễn đứng ở thế bất bại. "Ngưng tụ!" Trong lòng Lâm Nguyên đột nhiên quát khẽ.

Oanh!

Chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ Chung Sơn đều chấn động.

Ngay sau đó, liền có vô cùng vô tận sức mạnh hùng vĩ, gào thét đến đây, có Bản Nguyên Chi Lực màu trắng phổ thông nhất, đồng thời cũng có Bản Nguyên Chi Lực màu vàng, hội tụ lại cùng nhau, hùng vĩ vô tận, như một biển lớn, từ bốn phương tám hướng, ào ạt kéo đến, nhấn chìm nơi này.

Sau đó, chúng không ngừng nén lại!

Trong một trận tiếng 'cắc cắc', khí thái Bản Nguyên Chi Khí này, đầu tiên biến thành dịch thái, sau đó biến thành cố thể, cô đọng gấp vô số lần, cuối cùng hóa thành một hình người giống hệt Lâm Nguyên. "Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải này vô cùng hung hiểm, bản thể không thích hợp đi qua, vẫn là nên ngưng tụ một hóa thân thì hơn." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Trước đây trong Tiên Thiên cấm chế, hắn đã gặp phải Bản Nguyên Chi Hải này, dùng Nguyên Thần Chi Lực để thăm dò, kết quả

chỉ vừa tiếp xúc với Bản Nguyên Chi Hải trong một khoảnh khắc, Nguyên Thần đã tan biến.

Sức mạnh của Bản Nguyên Chi Hải kia, mạnh mẽ đến cực điểm, không thể tưởng tượng, với trình độ hiện tại của Lâm Nguyên, căn bản không phải đối thủ, không thể chống đỡ nổi một luồng dư ba không đáng kể của nó.

Vì vậy, thái độ của hắn vô cùng cẩn thận, không dám quá mạo hiểm, mà là ngưng tụ ra một hóa thân.

Từng luồng khí Hỗn Độn, từ hóa thân này tràn ra ngoài.

Sức mạnh của hóa thân này, cơ bản là tương đương với cường giả Hỗn Độn Cảnh rồi!

Lâm Nguyên bằng vào thân phận chủ nhân Chung Sơn, triệu hoán Bản Nguyên Chi Lực đến, hùng vĩ đến khó tưởng tượng, hóa thân ngưng tụ ra, tự nhiên cũng là tuyệt thế cường đại!

Đương nhiên, Hỗn Độn Cảnh dù sao cũng là Hỗn Độn Cảnh, mặc dù hóa thân này có tu vi sánh ngang Hỗn Độn Cảnh, nhưng cũng chỉ có một chút man lực mà thôi, về bản chất thì chênh lệch với Hỗn Độn Cảnh vẫn còn vô cùng khủng bố, hơn nữa cũng căn bản không thể tồn tại được bao lâu, được coi là vật phẩm dùng một lần chỉ sử dụng trong thời gian rất ngắn. "Đi đi, theo thông đạo kia, xem có thể tiến vào trong Bản Nguyên Chi Hải hay không." Lâm Nguyên nói.

Oanh!

Tôn hóa thân hình người này lập tức bạo phát ánh sáng chói mắt, uy năng hùng vĩ, một bước bước về phía trước, liền đến phía sau đoàn Tử Sắc Bản Nguyên Chi Khí kia, sau đó rơi xuống trên thông đạo thần bí ẩn ẩn ước ước kia.

Nhưng, chỉ trong một khoảnh khắc, hóa thân hình người này liền

xuyên qua thông đạo thần bí, cứ như thể thông đạo thần bí này chỉ là không khí, chỉ là huyễn cảnh, căn bản không tồn tại trên thế giới này. "Ừm?" Lâm Nguyên nhíu mày.

Đây đúng là một điều ngoài ý muốn, không ngờ hóa thân này, căn bản không thể tiếp xúc được thông đạo thần bí này.

Nếu đã như vậy, thì làm sao có thể thăm dò huyền diệu của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải?

Lâm Nguyên suy tư, nghĩ rất lâu, cuối cùng cũng nghĩ ra một cách. "Lực Chi Pháp Tắc, gia trì lên người!" Hắn quát lạnh một tiếng, thôi động Lực Chi Pháp Tắc, cuồn cuộn xuất ra một cỗ thanh quang, gia trì lên hóa thân kia, khiến cho quanh thân nó đều tỏa ra ánh sáng xanh chói mắt.

Lực Chi Pháp Tắc là Pháp Tắc đứng đầu trong Ba Nghìn Đại Đạo, sở hữu vô tận huyền diệu, hầu như có thể khắc chế tất cả sức mạnh trên thế gian, có nó ở đây, nói không chừng liền có thể tiến vào trong thông đạo!

Vụt!

Lâm Nguyên thôi động hóa thân này, một lần nữa đi về phía thông đạo thần bí, mà lần này, khi tiếp xúc với thông đạo thần bí trong khoảnh khắc, hóa thân hình người liền có một loại cảm giác thực tế, tiếp đó một bước bước ra, thế mà lại tiến vào trong thông đạo! "Thành công rồi!" Lâm Nguyên đại hỉ. "Nhanh, ngược dòng thông đạo đi lên, xem rõ tình hình của Bản Nguyên Chi Hải!" Lâm Nguyên vội vàng dặn dò.

Phân thân này và hắn có liên hệ vô cùng chặt chẽ, được điều khiển hoàn hảo, vù một tiếng liền hóa thành lưu quang, trong thông đạo, lao về phía trước, tiếp cận Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải rộng lớn vô tận kia.

Trong thông đạo thần bí, thế mà lại không có nguy hiểm gì, đạo hóa thân này, cho dù có lao đi trong đó, cũng không gặp phải bất kỳ công kích nào, bởi vậy trên đường đi, thế mà lại vô cùng thuận lợi, rất nhanh đã đến cuối cùng.

Sau đó, Lâm Nguyên liền thông qua việc cộng hưởng tầm nhìn của hóa thân kia, nhìn thấy một cảnh tượng chấn động.

Nhìn về phía trước, ở đó, chính là một biển ánh sáng vô biên vô tận, kéo dài đến tận cùng tầm nhìn, không ai biết biển lớn này, rốt cuộc lớn đến mức nào.

Chương 420

Vô cùng vô tận Bản Nguyên Chi Lực, cuồn cuộn trong đó, quy mô hùng vĩ đó, hình thành một cỗ khí thế khủng bố vô biên, trước uy thế đáng sợ này, Lâm Nguyên cảm thấy mình, chẳng khác nào một con kiến.

Cỗ sức mạnh này, quá hùng vĩ, vượt xa tất cả những gì hắn từng thấy trước đây!

Thậm chí, ngay cả Tam Thiên Ma Thần trong thế giới Hỗn Độn kia, cũng không sánh bằng.

Mà nhìn kỹ lại, liền có thể thấy, biển lớn này, chia thành chín tầng!

Tầng thứ nhất, là tầng ngoài cùng, trong đó cuồn cuộn hùng vĩ, là Bản Nguyên Chi Khí phổ thông nhất.

Tầng thứ hai, thì là Bản Nguyên Chi Khí màu vàng.

Tầng thứ ba, thì là Bản Nguyên Chi Khí màu tím.

Còn về sâu hơn nữa, vì ánh sáng trong bản nguyên này, thật sự quá chói mắt, nên đã che khuất tầm nhìn, căn bản khiến người ta không thể nhìn rõ. "Đây chính là diện mạo bên ngoài của Bản Nguyên Chi Hải sao?

Quá mạnh rồi, đây là Bản Nguyên Chi Lực hùng vĩ đến mức nào a!

Ngay cả tất cả Bản Nguyên sinh linh trong Hồng Hoang cộng lại, e rằng cũng không sánh bằng." Lâm Nguyên nhìn biển ánh sáng hùng vĩ phía trước, trong lòng chấn động.

Lần này, là phân thân tận mắt nhìn thấy Bản Nguyên Chi Hải này, tiếp xúc ở cự ly gần, lực xung kích đó, tự nhiên mạnh mẽ và đáng sợ

hơn rất nhiều so với lần trước đối mặt với Bản Nguyên Chi Hải. "Thử xem, liệu có thể trực tiếp từ trong Bản Nguyên Chi Hải này, lấy được Bản Nguyên Chi Lực hay không!" Trong lòng Lâm Nguyên dâng lên một ý nghĩ kinh người.

Hắn thôi động phân thân kia, bước một bước về phía trước, sau đó tiếp xúc với mép Bản Nguyên Chi Hải hùng vĩ rộng lớn kia.

Oanh!

Khoảnh khắc tiếp theo, biến cố đột ngột phát sinh, Bản Nguyên Chi Hải kia, đột nhiên trở nên cuồng bạo, nổi lên sóng lớn vạn trượng, một đầu sóng khổng lồ, hung hăng đập lên người phân thân.

Bịch!

Hầu như chỉ trong một khoảnh khắc, phân thân căn bản không có chút sức mạnh chống đỡ nào, liền tan biến, hoàn toàn, triệt để tan biến!

Ngay cả sức mạnh Lực Chi Pháp Tắc tỏa ra ánh sáng xanh trên phân thân, cũng căn bản không chống đỡ được, trong khoảnh khắc hóa thành hư vô.

Hơn nữa, đây còn mới chỉ là bắt đầu.

Cỗ sức mạnh hùng vĩ kia, sau khi hủy diệt phân thân, thế mà lại theo một đường nhân quả, lao về phía trước, sau đó vượt qua toàn bộ thông đạo thần bí, giáng lâm đến hiện thực.

Oanh!

Sức mạnh của Bản Nguyên Chi Hải, khi đến hiện thực, liền hóa thành một đoàn ánh sáng thuần túy, vô cùng chói mắt, trực tiếp lao về phía Lâm Nguyên. "Không tốt!" Trong lòng Lâm Nguyên đại hô.

Trong khoảnh khắc này, hắn dựng tóc gáy!

Dâng lên một cỗ cảm giác nguy cơ khó tưởng tượng!

Loại cảm giác nguy cơ này, là chưa từng có, ngay cả khi đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối mặt với những Hỗn Độn Ma Thần kia, cũng không có cảm giác nguy cơ mạnh mẽ như vậy.

Lâm Nguyên cảm giác được, mình lập tức rơi vào một cục diện tử kiếp, đối mặt với cỗ lực hùng vĩ rộng lớn kia, hắn chỉ là một con kiến, không có chút sức mạnh chống đỡ nào. "Cỗ sức mạnh này, thật sự quá đáng sợ rồi, thế mà lại có thể theo đường nhân quả, khóa chặt bản thể của ta, Bản Nguyên Chi Hải, rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Cảnh tượng này, đơn giản khiến người ta sởn tóc gáy!

Nhưng hắn hoàn toàn không kịp nghĩ quá nhiều, hiện tại việc cấp bách, là làm thế nào để đối phó với kiếp nạn sinh tử này!

Oanh!

Trí tuệ cao cấp đến từ căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, trong khoảnh khắc này điên cuồng vận chuyển, sau đó trong chớp mắt, Lâm Nguyên đột nhiên thôi động Nhân Quả Chi Lực.

Nhân Quả Chi Lực cuồn cuộn tuôn ra, hóa thành một thanh trường đao khổng lồ, hung hăng chém đứt đường nhân quả giữa hắn và phân thân.

Oanh long!

Sức mạnh từ Bản Nguyên Chi Hải kéo dài đến, lập tức mất đi mục tiêu, sau đó liền trong giữa không trung, lập tức nổ tung, tan nát không hình dạng.

Mà cỗ sức mạnh này, thế mà lại không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho thời không hiện thực.

Dường như, sức mạnh của Bản Nguyên Chi Hải này, chỉ nhằm vào Lâm Nguyên!

Hiện tại mất đi mục tiêu Lâm Nguyên, nó liền trực tiếp biến mất, hóa thành hư vô. "Hô..." Lâm Nguyên thở ra một hơi dài.

Lúc này, thậm chí còn có một loại cảm giác sợ hãi sau khi mọi chuyện qua đi.

Vừa nãy thật sự quá nguy hiểm rồi, nếu không phải hắn nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, hậu quả khó mà tưởng tượng! "Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!" Lâm Nguyên đột nhiên thôi động Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía Bản Nguyên Chi Hải kia, nhìn một cái, lập tức trong tầm nhìn, hình ảnh Bản Nguyên Chi Hải kia, liền cho người ta một cảm giác hư ảo.

Cứ như một đạo huyễn ảnh. "Quả nhiên, phỏng đoán của ta không sai." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Hiện ra trước mắt hắn, không phải bản thể của Bản Nguyên Chi Hải!

Mà là một loại tồn tại tương tự như hình chiếu!

Bản thể thật sự của nó, vẫn ở một nơi thời không không rõ tên nào đó!

Đây cũng là điều Lâm Nguyên cảm nhận được khi vừa nãy tiếp xúc với cỗ sức mạnh kia. "Không trách cỗ sức mạnh của Bản Nguyên Chi Hải này, theo đường nhân quả cuồn cuộn tuôn ra, lại không một nhát diệt sát ta.

Hóa ra là vì Bản Nguyên Chi Hải mà ta nhìn thấy, không phải bản thể!

Chỉ là một đạo hình chiếu!

Nhưng ngay cả chỉ là hình chiếu, cũng vô cùng đáng sợ, tầng thứ sức mạnh của nó cao, vượt quá sức tưởng tượng." Lâm Nguyên thầm nghĩ.

Nếu vừa nãy hắn tiếp xúc phải bản thể của Bản Nguyên Chi Hải, vậy cho dù hắn nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, cũng không thoát khỏi kiếp nạn này, sẽ tro bụi tiêu tan. "Xem ra, giống như trải nghiệm lần trước trong Tiên Thiên cấm chế, với thực lực hiện tại của ta, căn bản không có cách nào thăm dò Bản Nguyên Chi Hải.

Ngay cả ta lợi dụng thân phận chủ nhân Thánh Địa, hội tụ vô tận Bản Nguyên Chi Lực, ngưng tụ thành một phân thân có thể sánh ngang Hỗn Độn Cảnh, cũng không được!" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng. "Bất quá, cũng không phải không có thu hoạch, ít nhất, thông qua trải nghiệm lần này, ta đã chân chân thiết thiết xác định được một điểm!" Ánh mắt Lâm Nguyên rực sáng. "Hồng Hoang, không yếu hơn Hỗn Độn chút nào!" Thông qua những trải nghiệm trước đó, trong ấn tượng của Lâm Nguyên, thế giới Hỗn Độn nơi Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần tồn tại, mạnh hơn thế giới Hồng Hoang quá nhiều.

Chương 421

Ở đó, vô số cường giả, dường như bất kỳ một tôn Hỗn Độn Ma Thần nào trong Tam Thiên đứng đầu giáng lâm, cũng có thể càn quét toàn bộ Hồng Hoang, khiến người ta trong lòng dâng lên tuyệt vọng.

Hơn nữa, hắn trực tiếp trong thế giới nội bộ của Đại Đạo Hạt Tử, tiếp xúc được thế giới mặt tối Hồng Hoang kia, cũng mạnh mẽ vô biên, dường như còn đáng sợ hơn cả Hỗn Độn.

Thế giới Hồng Hoang so với Hỗn Độn và thế giới mặt tối kia, đơn giản như một con kiến vậy.

Mỗi khi Lâm Nguyên nghĩ đến điểm này, trong lòng không khỏi nảy sinh một loại cảm giác tự ti, chỉ là không biểu hiện ra mà thôi.

Nhưng hiện tại, hắn lại thật sự xác định được, sự cường đại của Hồng Hoang, không yếu hơn thế giới Hỗn Độn, thế giới mặt tối Hồng Hoang.

Chỉ là, không biết vì lý do gì, Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải kia, đã khóa lại phần lớn sức mạnh trong đó, không hề phóng thích ra ngoài.

Nếu có một ngày nào đó, sức mạnh của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải kia, toàn bộ cuồn cuộn tuôn ra, vậy thì, tầng thứ sức mạnh của toàn bộ Hồng Hoang, sẽ đề thăng đến mức độ khó tưởng tượng!

Đến lúc đó, Hồng Hoang nói không chừng sẽ vượt xa thế giới Hỗn Độn và thế giới mặt tối Hồng Hoang! "Đại đa số sinh linh, có lẽ đều cho rằng, hiện tại trong Hồng Hoang, cơ duyên lớn nhất, chính là Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên kia.

Thực tế, cơ duyên lớn nhất, phải là Bản Nguyên Chi Lực kia!

Chỉ cần đạt được Bản Nguyên Chi Lực cấp độ cao hơn, liền có thể phá nhập đến cảnh giới khó tưởng tượng, trở thành cường giả thật sự!

Tương lai có một ngày nào đó, sánh ngang Hỗn Độn Ma Thần, cũng không phải là không thể!" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Thực ra, sau khi bị Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần ban bố lệnh truy sát, Lâm Nguyên tuy không sợ hãi, kiên tin mình nhất định có thể trước khi Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm Hồng Hoang, triệt để trưởng thành, sau đó tru sát toàn bộ những tôn Ma Thần kia.

Nhưng, nghĩ đến hiện thực tàn khốc, trong lòng hắn vẫn không khỏi có một loại áp lực nặng nề.

Hắn cố nhiên không sợ, nhưng dưới trướng hắn, dù sao cũng còn có một Vu Tộc hùng mạnh.

Một khi chiến đấu với Hỗn Độn Ma Thần xảy ra, hắn có thể không sao, nhưng Vu Tộc lại có khả năng vì trận đại chiến như vậy mà bị hủy diệt hoàn toàn.

Hiện tại, Lâm Nguyên thì có niềm tin, không chỉ bản thân hắn có thể đối kháng Hỗn Độn Ma Thần, mà cường giả Vu Tộc, sau khi đạt được Bản Nguyên Chi Lực cấp độ cao hơn, cũng có thể đối kháng Hỗn Độn Ma Thần!

Đương nhiên, tất cả đều rất gấp gáp!

Trong thời đại đại tranh này, nếu không tranh giành từng phút từng giây, nói không chừng chỉ trong chớp mắt, đã bị người khác vượt qua rồi.

Vì vậy, tiếp theo, phải nắm bắt mọi cơ hội, để bản thân trở nên mạnh hơn! "Đã Bản Nguyên Chi Hải này, hiện tại không thể tiếp xúc, vậy tiếp theo, hãy nâng cao thực lực của mình đi." Lâm Nguyên nhìn

về phía trước, đoàn Bản Nguyên Chi Khí màu tím khổng lồ kia.

Không nghi ngờ gì, cách để nâng cao thực lực, chính là luyện hóa hoàn toàn đoàn Bản Nguyên Chi Khí cấp độ thứ ba này!

Nhờ đó, hắn nói không chừng có thể một lần nữa đột phá một cảnh giới!

Từ Cửu Trọng Thiên, bước vào Thập Trọng Thiên, thậm chí có khả năng là Thập Nhất Trọng Thiên, Thập Nhị Trọng Thiên!

Dù sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn kia, cũng đã đột phá Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, Bản Nguyên Chi Lực màu tím tồn tại trong Bản Nguyên Thánh Địa, hiệu quả cường đại của nó, có thể tưởng tượng được. "Hấp thu!" Lâm Nguyên ngồi khoanh chân xuống, vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc, bề mặt cơ thể hắn lập tức hiện lên hàng trăm ngàn xoáy vàng, bạo phát ra một cỗ lực hút kinh người.

Oanh!

Trước mặt hắn, đoàn sáng màu tím khổng lồ kia chấn động, từng luồng tử khí từ trong đó thoát ra, tràn vào cơ thể Lâm Nguyên.

Khi từng luồng tử khí này vừa tiến vào cơ thể Lâm Nguyên, còn vô cùng bình tĩnh, nhưng khoảnh khắc tiếp theo lập tức cuồng bạo lên, hóa thành một cỗ sức mạnh đáng sợ, xung kích khắp tứ chi bách hài.

Mặc dù Lâm Nguyên hiện tại đã có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, nhưng trong khoảnh khắc này, thế mà lại có một loại cảm giác "căng trướng", cỗ sức mạnh này quá hùng vĩ, lại muốn vượt quá giới hạn chịu đựng của hắn! "Đây chính là Tử Sắc Bản Nguyên Chi Lực sao?

Quả nhiên phi phàm!

Nhưng cũng chính vì như vậy, mới có thể khiến ta tiến thêm một

bước a!" Lâm Nguyên có chút hưng phấn, thôi động Lực Chi Pháp Tắc, không ngừng luyện hóa cỗ sức mạnh kia, dung nhập vào trong cơ thể mình, kết hợp với huyết nhục và Nguyên Thần.

Oanh oanh oanh!!!

Cỗ lực luyện hóa này vô cùng mạnh mẽ, trong khoảnh khắc, Bản Nguyên Chi Lực ban đầu còn khiến Lâm Nguyên có cảm giác "căng trướng", lập tức chuyển hóa thành sức mạnh thuộc về chính Lâm Nguyên, khiến cảnh giới của hắn bắt đầu thăng lên. "Lại đến!" Trong lòng Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng.

Oanh!

Bề mặt cơ thể hắn hiện ra nhiều xoáy vàng hơn, dày đặc, lên đến mấy chục vạn cái, phân bố khắp không gian này, bạo phát ra lực hút mạnh gấp mấy chục đến trăm lần so với trước đó.

Cả quả cầu sáng màu tím cũng vì thế mà chấn động dữ dội, hàng vạn luồng tử khí điên cuồng tràn vào cơ thể Lâm Nguyên, chỉ trong một khoảnh khắc, cơ thể Lâm Nguyên thế mà lại phình to như một quả bóng, nhưng theo việc hắn thôi động Lực Chi Pháp Tắc để luyện hóa, lại rất nhanh khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Oanh oanh oanh!!

Cứ như vậy tuần hoàn không ngừng!

Hấp thu, luyện hóa, hấp thu, luyện hóa.

Tu vi của Lâm Nguyên trong quá trình này cũng không ngừng bạo trướng, thăng lên như vô tận, từ Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên sơ kỳ đến trung kỳ, rồi đến hậu kỳ.

Không tốn bao lâu thời gian, hắn đã đạt đến tầng thứ viên mãn của Cửu Trọng Thiên, chỉ còn một bước nữa là đến cảnh giới phá hạn của Thập Trọng Thiên. "Tiếp tục!" Tu vi của Lâm Nguyên bạo trướng,

khả năng hấp thu Tử Sắc Bản Nguyên Chi Lực cũng theo đó mà đề thăng, bên ngoài cơ thể hắn đã dày đặc hiện lên hàng trăm vạn xoáy vàng.

Toàn bộ quả cầu sáng màu tím đã nhỏ đi một vòng lớn, hầu như sắp bị tiêu hao hết.

Nhưng, vấn đề đã xuất hiện!

Theo việc Lâm Nguyên hấp thu cỗ Bản Nguyên Chi Lực hùng vĩ này, tu vi của hắn cũng không ngừng bạo trướng, nhưng lại luôn không chạm đến ngưỡng cửa của Thập Trọng Thiên, dường như khoảng cách đến Thập Trọng Thiên vẫn còn vô cùng xa. "Ừm?" Lâm Nguyên nhíu mày, tình huống này quá kỳ lạ.

Hắn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, lại tu hành nhiều loại Ma Thần Đại Đạo, nền tảng hùng hậu, đương thời không ai dám xưng thứ hai.

Trong Hồng Hoang, chín là cực hạn, mười hai là viên mãn.

Phá chín tức là phá hạn, phá vỡ giới hạn của cảnh giới!

Sau khi Thiên Địa dị biến, việc các sinh linh khác phá hạn, đơn giản như ăn cơm uống nước, Lâm Nguyên đã gặp không biết bao nhiêu sinh linh ở Thập Trọng Thiên và trên Thập Trọng Thiên.

Bọn họ đột phá đều đơn giản, nhẹ nhàng thư thái như vậy, tại sao đến lượt mình, đã gần như luyện hóa toàn bộ đoàn Tử Sắc Bản Nguyên Chi Khí khổng lồ này, kết quả vẫn chưa đột phá?

Quá bất thường!

Oanh!

Lâm Nguyên cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mình, sau khi luyện hóa đoàn Tử Sắc Bản Nguyên Chi Khí này, sức mạnh của hắn có thể

nói là bạo trướng thêm vài đẳng cấp, mạnh hơn trước đó rất nhiều.

Hắn tự tin, hiện tại cho dù có gặp cường giả mới nhập Hỗn Độn Cảnh như Lục Túc Kim Giáp Trùng, không cần Trùng Túc, e rằng cũng có thể dễ dàng đánh bại, trấn áp nó.

Chương 422

Nhưng, thực lực khủng bố như vậy, thế mà vẫn không thể đột phá cảnh thành công! "Đột phá!" Trong lòng Lâm Nguyên lạnh quát, thôi động tu vi hùng vĩ trong cơ thể, oanh thẳng vào bức tường cảnh giới kia, muốn cưỡng ép bằng sức mạnh thuần túy hùng vĩ đến cực hạn, trực tiếp oanh nổ bức tường cảnh giới!

Ông!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bức tường cảnh giới kia liền phát sáng, như một trường thành sừng sững chắn phía trước, vô cùng hùng vĩ, vô cùng kiên cố, như bất hủ, cứng rắn chịu đựng cỗ lực tu vi hùng hậu kia, sau đó không hề suy suyển!

Hơn nữa, còn sinh ra một cỗ lực phản chấn khủng bố, oanh kích trở lại.

Oanh long!

Toàn thân Lâm Nguyên chấn động dữ dội, thân thể trong nháy mắt nứt ra vạn vết nứt, máu tươi từ trong đó tuôn ra, Nguyên Thần cũng bắt đầu vỡ nát, xuất hiện từng vết thương. "Phụt!" Hắn phun ra một ngụm máu tươi, thân thể loạng choạng, suýt nữa ngã xuống đất, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch, chỉ một cú này, đã chịu phản phệ rất lớn, bị trọng thương, xung quan thất bại! "Sao có thể..." Lâm Nguyên nhíu mày không hiểu.

Tu vi hiện tại của hắn cường hoành, khủng bố vô biên, kết quả thế mà lại không thể phá vỡ bức tường cảnh giới kia, đột phá đến Thập Trọng Thiên! "Chẳng lẽ, chính vì nền tảng của ta quá mức hùng hậu, nên việc phá cảnh mới càng thêm khó khăn?" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Có lẽ, đây là suy đoán hợp lý nhất.

Sinh linh càng cường đại, muốn phá hạn, bước vào Thập Trọng Thiên, lại càng khó khăn, mà hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, lĩnh ngộ mấy chục Đại Đạo, còn luyện hóa một đoàn Bản Nguyên Chi Lực màu tím hùng vĩ như vậy, lại là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, hầu như đã đưa bản thân mình đến cực hạn của Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên!

Có thể nói, ở cảnh giới Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên này, hắn chính là tồn tại như đế hoàng, nghiền ép tất cả mọi người.

Mà chính vì như vậy, bức tường cảnh giới kia, cũng trở nên mạnh hơn. "Có lẽ, đây là một loại hạn chế trong cõi u minh, đối với sinh linh cường đại." Lâm Nguyên suy tư.

Sinh linh như hắn, vốn đã phạm quy rồi, nếu còn phá hạn, thì sẽ đáng sợ đến mức nào?

Khó tưởng tượng!

Vì vậy, liền không cho phép hắn phá cảnh! "Hừ!" Lâm Nguyên lạnh lùng cười.

Giữa lông mày, hiện lên một tia lạnh lẽo. "Trên thế giới này, không tồn tại cửa ải không thể phá vỡ.

Sở dĩ không phá được, chỉ có một lý do, đó là ta còn chưa đủ mạnh!

Chỉ cần đạt đến cực hạn của cực hạn Cửu Trọng Thiên, bức tường cảnh giới có mạnh đến đâu, thì có thể làm gì?

Giữa trời đất, chỉ có lực là vĩnh tồn, lực, có thể phá vỡ tất cả!" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Đại Đạo Pháp Tắc căn bản nhất mà hắn tu hành, chính là Lực Chi

Pháp Tắc.

Mà bản chất của Lực Chi Pháp Tắc, chính là cho rằng thế giới này, là do lực thống trị.

Loại lực này, là một loại lực mang tính khái niệm, bao trùm tất cả!

Vận Mệnh, Nhân Quả, v.v., đều thuộc về một loại sức mạnh.

Mà sức mạnh, thì có lớn nhỏ, có mạnh yếu.

Nắm giữ sức mạnh mạnh nhất, liền có thể làm theo ý muốn, bẻ cong nhân quả, thay đổi vận mệnh, khai thiên tích địa, vô sở bất năng.

Bất kể có thật sự có hạn chế gì hay không, Lâm Nguyên tự tin chỉ cần nâng cao sức mạnh của mình đến cực hạn, liền có thể phá vỡ tầng hạn chế đó, cũng trở thành sinh linh phá hạn! "Tiếp theo, tiếp tục hấp thu Tử Sắc Bản Nguyên Chi Lực này đi." Lâm Nguyên hít sâu một hơi, bên ngoài cơ thể hắn hàng trăm vạn xoáy vàng dày đặc, ầm ầm xoay tròn, bạo phát lực hút đáng sợ, bao phủ toàn bộ đoàn sáng kia.

Sau đó, trong quá trình hấp thu như vậy, đoàn sáng màu tím, dần dần nhỏ lại, sau đó bị hấp thu hết hoàn toàn.

Sức mạnh của Lâm Nguyên, cũng một lần nữa bạo trướng, thăng lên một tầng thứ đáng sợ hơn. "Nhưng, vẫn chưa đủ." Cảm nhận tu vi trong cơ thể mình, Lâm Nguyên có chút nhíu mày, sau đó, hắn liền theo thông đạo thần bí kia, nhìn về phía cuối thông đạo, biển Bản Nguyên Chi Hải kia. "Có lẽ, ta cần Bản Nguyên Chi Lực cấp độ cao hơn!" Lâm Nguyên nhìn biển Bản Nguyên Chi Hải kia, rơi vào trầm tư.

Sức mạnh của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải quá mạnh rồi!

Không phải bây giờ hắn có thể chạm đến!

Một khi cưỡng đoạt sức mạnh trong đó, liền sẽ gặp phải tai họa diệt đỉnh.

Nhưng, nếu không cưỡng đoạt sức mạnh trong đó, thì làm thế nào để tiếp tục nâng cao sức mạnh của mình, khiến mình có thể phá vỡ tầng hạn chế Thập Trọng Thiên kia?

Dung hợp nhiều Ma Thần Đại Đạo hơn, tự nhiên cũng là một con đường, nhưng Lâm Nguyên có thể cảm nhận được, làm như vậy, hiệu quả rất nhỏ.

Trước đây hắn sở dĩ có thể một đường thế như chẻ tre, sau khi dung hợp một đợt Ma Thần Đại Đạo, liền có thể phá vỡ một trọng cảnh giới, đạt đến tầng thứ cao hơn.

Là vì về bản chất mà nói, cho dù không có những Ma Thần Đại Đạo kia, hắn cũng có thể đột phá.

Điều hắn chủ tu, chính là Lực Chi Pháp Tắc!

Mà Lực Chi Pháp Tắc, hắn đã tu hành đến tầng thứ "Đạo Hạn" từ lâu.

Cái gọi là Đạo Hạn, chính là dung hợp bốn mươi chín phần trăm!

Loại Pháp Tắc mạnh nhất này, trong Hỗn Nguyên Cảnh, dung nhập bốn mươi chín phần trăm, chính là cực hạn, là thiết luật, không phá nhập vào trong Hỗn Độn Cảnh, không thể dung hợp nhiều hơn.

Cảnh giới của hắn sở dĩ không đủ, chỉ là vì Pháp Lực không đủ mà thôi!

Đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh, sức mạnh của một người, đại khái có thể chia thành hai loại.

Một loại là Đại Đạo Chi Lực.

Một loại là tự thân nhục thân, Nguyên Thần, Thần Lực, v.v., tất

cả sức mạnh dung hợp, có thể gọi là Pháp Lực.

Trong Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, ngoài việc ẩn chứa Ma Thần Đại Đạo, còn có Bản Nguyên hùng vĩ.

Loại Bản Nguyên đó, tương tự như Bản Nguyên Chi Lực, hấp thu nó, liền có thể nâng cao Pháp Lực của mình!

Lâm Nguyên sở dĩ dung hợp Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, liền có thể đột phá, chính là vì hấp thu sức mạnh của Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên kia!

Nhưng, hiện tại làm như vậy, không được nữa.

Bởi vì, muốn phá vỡ bức tường cảnh giới kia, cần tiêu hao Pháp Lực, Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, căn bản không thể cung cấp!

Ngay cả Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên đứng đầu năm mươi, ba mươi, hai mươi, cũng không có cách nào cung cấp nhiều Pháp Lực như vậy cho Lâm Nguyên.

Chương 423

Mà đồng thời, Bản Nguyên Chi Lực màu vàng cấp độ thứ hai, Bản Nguyên Chi Lực màu tím cấp độ thứ ba, cũng không có cách nào cung cấp nhiều Pháp Lực như vậy cho Lâm Nguyên.

Hắn muốn phá hạn, trước mắt chỉ có một cách, đó là thử, xem liệu có thể hấp thu được Bản Nguyên Chi Lực cấp độ thứ tư hay không!

Nhưng, điều này hầu như là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Bản Nguyên Chi Hải, mạnh mẽ đến mức nào?

Hắn làm sao có thể chạm đến?

Lại làm sao có thể từ trong đó hấp thu Bản Nguyên Chi Lực cấp độ thứ tư? "Chẳng lẽ, thật sự không thể sao..." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Thực ra, theo nền tảng của hắn, cho dù không phá hạn, chỉ với cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, phá nhập vào trong Hỗn Độn Cảnh, cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

Hơn nữa sau khi phá nhập Hỗn Độn Cảnh, cũng sẽ trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất trong Hỗn Độn Cảnh.

Nếu là người khác, có lẽ căn bản sẽ không phiền não vấn đề này, trực tiếp đột phá rồi.

Nhưng Lâm Nguyên thì khác.

Hắn biết, mình nhất định phải làm được mạnh nhất mới được!

Kẻ địch của hắn quá nhiều, bất kể là Hồng Quân, Dương Mi và những người khác, hay Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần kia, đều là tử địch của hắn, nếu hắn yếu đi một chút thôi, liền có khả năng trong trận chiến tàn khốc và kịch liệt nhất kia, triệt để thất bại.

Chỉ có đạt đến mạnh nhất, mới có thể đảm bảo chiến thắng tuyệt đối!

Vì vậy, dù thế nào đi nữa, cũng phải phá vỡ cực hạn kia, đạt đến cảnh giới phá hạn của Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên!

Dù thế nào đi nữa, cũng phải nghĩ cách, cưỡng đoạt Bản Nguyên Chi Lực cấp độ thứ tư kia! "Có lẽ, có một cách..." Lâm Nguyên tự nhủ.

Hắn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, trí tuệ cường đại đến cực hạn, khi trầm tư, liền có hàng ức vạn ý niệm cuồn cuộn trong não hải, rất nhanh có thể nghĩ ra vô số phương án, sau đó trong vô số phương án này, chọn ra cái có khả năng thành công nhất. "Ta là chủ nhân của Bản Nguyên Thánh Địa Chung Sơn này, khống chế sức mạnh của toàn bộ Bản Nguyên Thánh Địa.

Mà Bản Nguyên Thánh Địa này sở dĩ trở thành Bản Nguyên Thánh Địa, chính là vì liên hệ với Bản Nguyên Chi Hải, mạnh hơn những nơi khác!

Chỉ cần, ta có thể hiến tế sức mạnh của toàn bộ Bản Nguyên Thánh Địa này, có lẽ liền có thể thiết lập một loại liên hệ chưa từng có với Bản Nguyên Chi Hải!

Mà dưới loại liên hệ đó, ta liền có thể an toàn có được Bản Nguyên Chi Lực cấp độ thứ tư!

Đương nhiên, làm như vậy, Bản Nguyên Thánh Địa này, cũng sẽ vì thế mà bị phế bỏ hoàn toàn." Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Chẳng qua, ngay cả một người có tâm chí kiên định như hắn, trong khoảnh khắc này, cũng do dự.

Đây chính là Bản Nguyên Thánh Địa a!

Trong Hồng Hoang hiện nay, Bản Nguyên Thánh Địa chính là tài

nguyên quý giá nhất, là nơi vô số người muốn tranh giành.

Một khi sở hữu một Bản Nguyên Thánh Địa, liền có thể khiến một tộc quần hùng mạnh từ đó quật khởi, bồi dưỡng ra vô tận cường giả.

Kết quả, hắn chỉ vì phá cảnh, mà lại muốn hiến tế toàn bộ Bản Nguyên Thánh Địa, khiến nó bị phế bỏ.

Ý nghĩ như vậy, chỉ có thể dùng điên cuồng để hình dung!

Không có bất kỳ ai sẽ lựa chọn làm như vậy! "Sức mạnh mới là căn bản!" "Hồng Hoang Bản Nguyên Chi Hải, vẫn luôn không ngừng tiết ra sức mạnh, hôm nay có thể tạo ra Bản Nguyên Thánh Địa, ngày mai liền có thể tạo ra những nơi cao cấp hơn. "Nghĩa là, Bản Nguyên Thánh Địa không phải là duy nhất, phía sau còn sẽ tiếp tục dũng hiện, không ngừng dũng hiện, sẽ có rất nhiều." "Cố thủ một Bản Nguyên Thánh Địa như vậy, cố nhiên cũng có thể tạo ra vô số cường giả, nhưng thật sự đã hoàn toàn bảo hiểm rồi sao?

Chưa chắc!" "Chỉ có sức mạnh thật sự thuộc về mình, mới là an toàn nhất!" "Hiến tế thì hiến tế, vì phá hạn, đáng để thử!" Đến cuối cùng, trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia vẻ điên cuồng.

Chỉ cần phá hạn, sức mạnh của hắn liền có thể đề thăng đến tầng thứ khó tưởng tượng, vì điểm này, hiến tế một Bản Nguyên Thánh Địa tính là gì?

Bản Nguyên Thánh Địa này không còn, đợi đến khi sức mạnh đề thăng xong, lại đi giành lấy một cái khác là được!

Hắn thấy Côn Luân của Nguyên Thủy Thiên Tôn rất không tồi!

Oanh!

Lâm Nguyên đột nhiên đứng dậy, bay lên bầu trời, sừng sững trên trời cao, quanh thân dũng động ra khí thế cường đại cuồng bạo vô cùng, càn quét toàn bộ dãy núi. "Vạn Thần Thụ, Vạn Mệnh Hoàng

Miêu, Hậu Thổ, các ngươi đều rời khỏi phạm vi Chung Sơn." Hắn trầm giọng mở lời. "Sao vậy?" Vạn Thần Thụ ngạc nhiên hỏi.

Mới đây nàng vừa cắm rễ vào trong Bản Nguyên Thánh Địa này, hiện tại đang vui vẻ, hấp thụ Bản Nguyên Chi Lực dường như vô tận, đang tận hưởng trong đó, kết quả Lâm Nguyên lại bảo nàng rời khỏi phạm vi Chung Sơn, bởi vậy liền không khỏi kỳ lạ.

Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Hậu Thổ, cũng kết thúc tu hành, nhìn về phía Lâm Nguyên. "Ta muốn hiến tế Bản Nguyên Thánh Địa này, câu thông Bản Nguyên Chi Lực của Hồng Hoang, dẫn dắt Bản Nguyên Chi Lực cấp độ thứ tư đến." Lâm Nguyên giải thích ngắn gọn một câu.

Mà câu nói này vừa thốt ra, bên tai ba sinh linh Vạn Thần Thụ, v.v., liền như có một tiếng sét đánh vang dội, trong não hải đột nhiên ầm ầm, tất cả đều không dám tin mà mở to mắt. "Hiến tế... hiến tế Bản Nguyên Thánh Địa này?" Trong khoảnh khắc này, trong lòng bọn họ, nổi lên sóng to gió lớn.

Chuyện gì vậy?

Đây chính là Bản Nguyên Thánh Địa a, trước đó Lâm Nguyên đã phải tốn công tốn sức, đánh sống đánh chết, suýt nữa vì thế mà thân vẫn, mới giành được nó.

Kết quả bây giờ lại muốn hiến tế! "Chủ nhân, người phải bình tĩnh, bình tĩnh a!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu kinh hãi đại hô.

Nàng cảm thấy Lâm Nguyên có thể đã tẩu hỏa nhập ma trong quá trình tu luyện, bởi vậy hành vi mới trở nên điên cuồng.

Lâm Nguyên nghe Vạn Mệnh Hoàng Miêu khuyên can, chỉ khẽ mỉm cười, nói: “Ta đã nghĩ kỹ rồi, sẽ không thay đổi, các ngươi đều rời đi đi.” "Được thôi." Vạn Mệnh Hoàng Miêu nhíu mày khổ sở.

Mặc dù trong mắt nó, hành vi của Lâm Nguyên chỉ có thể dùng từ điên cuồng để hình dung, nhưng Lâm Nguyên đã quyết định làm vậy thì nó đương nhiên không dám nói thêm gì.

Còn Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ, tự nhiên cũng không dám nói gì nhiều, ngoan ngoãn rút rễ ra, ầm ầm đi về phía bên ngoài.

Còn Hậu Thổ, không thể nào nghi ngờ quyết định của Lâm Nguyên, nàng chỉ đến gần hắn, trầm giọng nói: “Ngươi nhất định phải cẩn thận!” Từ lời nói đó có thể nghe ra, hành vi này của Lâm Nguyên tuyệt đối ẩn chứa hiểm nguy cực lớn, nói không chừng rất có khả năng vẫn lạc trong quá trình này.

Dù sao, đây là hiến tế cả một tòa Bản Nguyên Thánh Địa.

Sức mạnh của Bản Nguyên Thánh Địa vô cùng bàng bạc, tu vi của Lâm Nguyên tuy cao, hơn nữa còn là chủ nhân của Bản Nguyên Thánh Địa này, nhưng cũng căn bản không cách nào chịu đựng được sức mạnh to lớn như vậy. "Vô phương, làm việc gì cũng có phong hiểm, vì tương lai, chỉ có thể đánh cược một phen thôi." Lâm Nguyên khẽ mỉm cười nói.

Chương 424

Nếu có thể, với tính cách thận trọng của hắn, nếu có thể không mạo hiểm thì tự nhiên không mạo hiểm càng tốt.

Nhưng kẻ địch của hắn quá đáng sợ, đều là những tồn tại cường đại đến nghẹt thở.

Do đó, để đánh bại từng kẻ địch đó, hắn nhất định phải đi một con đường nguy hiểm nhất, chỉ có như vậy, mới có thể giành được một tia hy vọng chiến thắng.

"Ừm." Hậu Thổ gật đầu, sau đó không nói một lời, xoay người rời khỏi Bản Nguyên Thánh Địa này, nhưng đôi mắt nàng lại hơi đỏ hoe.

Nhìn Lâm Nguyên mạo hiểm như vậy, trong lòng nàng có chút khó chịu, thầm nói: "Ta cũng nhất định phải nỗ lực tu hành, cùng Vu Nguyên kề vai chiến đấu!

Ta là Địa Đạo chi chủ, trong thời đại Hồng Hoang thiên địa dị biến này, chiếm ưu thế tuyệt đối, rất có khả năng trở thành cường giả đỉnh phong.

Đến lúc đó, cũng sẽ không cần Vu Nguyên gánh vác trọng trách lớn như vậy một mình nữa." Oanh!

Sau khi mọi người rời đi, Lâm Nguyên liền thông qua đạo Bản Nguyên Ấn Ký đã luyện hóa mà thúc đẩy cả Bản Nguyên Thánh Địa, tòa Chung Sơn rộng lớn này bỗng chấn động ầm ầm.

"Bản Nguyên chi lực, khởi!" Lâm Nguyên hét lớn một tiếng.

Oanh!

Trong khoảnh khắc lời hắn vừa dứt, trong vô số ngọn núi khổng lồ thuộc Bản Nguyên Thánh Địa rộng lớn này, đột nhiên có Bản

Nguyên chi lực bàng bạc dâng trào, số lượng cực kỳ kinh người, chỉ trong nháy mắt, chúng hội tụ lại với nhau, giống như một đại dương vô biên vô tận.

Ánh sáng chói mắt vô cùng phát ra từ đại dương này, lan tỏa khắp trời đất, đồng thời còn có một uy năng vô cùng đáng sợ cuồn cuộn trào ra, khiến cả thiên địa đều rung chuyển.

Ầm ầm!

Trong đại dương đó, Bản Nguyên chi lực màu vàng đã hình thành từng dòng lũ khổng lồ, lao điên cuồng trong đó, như những con cự long vàng rực, cảnh tượng vô cùng chấn động.

Oanh oanh oanh!!

Bản Nguyên chi lực như vậy vẫn không ngừng hội tụ, khiến quy mô của đại dương này không ngừng tăng trưởng, không ngừng khuếch trương ra bên ngoài.

Lâm Nguyên làm như vậy là để ngưng tụ toàn bộ Bản Nguyên chi khí của Bản Nguyên Thánh Địa này lại với nhau.

Mà Bản Nguyên chi khí trong Bản Nguyên Thánh Địa thực sự quá nhiều, đặc biệt còn có rất nhiều Bản Nguyên thần vật, trong đó cũng ẩn chứa lực lượng đáng sợ.

Việc hội tụ như vậy, Lâm Nguyên đã tốn mất ba ngày ba đêm mới hoàn toàn kết thúc.

Đại dương Bản Nguyên chi lực đó, quy mô đã đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi, che kín cả bầu trời, sóng lớn cuồn cuộn, vỗ vào trời cao, hùng vĩ đến cực điểm.

Phía dưới, mặt đất tan hoang.

Sau khi mất đi sự gia trì của Bản Nguyên chi khí, những ngọn núi

cao chọc trời đã sụp đổ, thu nhỏ lại, hóa thành dáng vẻ bình thường.

Sinh cơ dồi dào cũng hoàn toàn biến mất, các loại cây cỏ cũng hoàn toàn khô héo, nhiều nơi đã hóa thành một vùng hoang mạc chết chóc.

Toàn bộ phạm vi Chung Sơn, chỉ còn lại vực sâu nơi có đạo Bản Nguyên chi khí màu tím kia còn phát ra chút ánh sáng yếu ớt.

Lâm Nguyên dùng thân phận chủ nhân của Bản Nguyên Thánh Địa để ngưng tụ tất cả Bản Nguyên chi khí lại với nhau, nếu là bất kỳ ai khác, dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn đến cũng không làm được điều này, chỉ có chủ nhân Bản Nguyên Thánh Địa mới có thể cưỡng chế rút ra Bản Nguyên chi khí quy mô khổng lồ như vậy.

"Bản nguyên và bản nguyên, tương hỗ hô ứng, tương hỗ cộng minh." "Hôm nay, ta đốt cháy tất cả Bản Nguyên chi khí, hướng ngươi hiến tế." "Lấy thông đạo làm môi giới, đổi lấy Bản Nguyên chi khí cấp độ thứ tư kia." Lâm Nguyên hét lớn từng tiếng.

Mỗi khi nói một câu, khí thế của hắn lại tăng thêm một phần.

Đến cuối cùng, phía sau hắn, ba nghìn Đại Đạo trường hà hiện lên, trong đó có vài chục dòng Đại Đạo trường hà, sừng sững những hư ảnh Ma Thần vĩ ngạn, bao quanh hắn, tôn hắn lên như Hỗn Độn Đại Đế.

Căn nguyên Đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần cũng được thúc đẩy, câu động Đại Đạo chi lực, Đại Đạo chi lực mênh mông vô tận gia trì lên người hắn, Đạo vận vô cùng mênh mông, ánh sáng vô tận chiếu rọi.

Cây Hồng Mông Thế Giới Thụ to lớn vô biên cũng hiện ra, chống trời đạp đất, trong mỗi chiếc lá đều có ức vạn vạn vô số đa nguyên vũ trụ, tầng thứ sức mạnh của nó đã tiếp cận Bản Nguyên thế giới.

Lâm Nguyên đã thúc đẩy sức mạnh của mình đến mức cực hạn.

Tu vi rộng lớn, mênh mông tràn ra, dường như khiến cả Hồng Hoang cũng hơi rung chuyển.

"Hiến tế, bắt đầu!" Trong một tiếng hét lớn, Lâm Nguyên thúc đẩy toàn bộ sức mạnh của mình, hóa thành một đóa viêm hỏa chói mắt, ầm ầm lao vào đại dương Bản Nguyên Thánh Địa rộng lớn kia.

Oanh!

Vô tận hỏa diễm phần thiên.

Đại dương mênh mông, lập tức bị đốt cháy hoàn toàn, một luồng sức mạnh khủng bố vô biên, đột nhiên bùng nổ từ trong đó, khoảnh khắc này, đại dương này rực rỡ đến cực điểm, ánh sáng vô hạn, cho dù ở một đầu khác của Hồng Hoang, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, gần như chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang.

Quá khủng khiếp.

Như một vầng mặt trời chưa từng có, mọc lên từ Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, không biết bao nhiêu Đại Năng giả chấn động, ánh mắt vừa bàng hoàng vừa khó hiểu, không biết rốt cuộc điều gì đang xảy ra ở đó.

Còn Lâm Nguyên, thì cảm nhận luồng sức mạnh này, dẫn dắt nó, hung hăng đập mạnh xuống vực sâu, vào trong đường thông đạo thần bí kia.

Là cường giả đỉnh cấp trong Hồng Hoang, Lâm Nguyên tự nhiên có nghiên cứu về pháp môn hiến tế, hơn nữa vì nắm giữ Lực chi Pháp tắc, sự hiểu biết của hắn về lực lượng hiến tế cũng vô cùng sâu sắc, lúc này tự nhiên có thể thi triển ra.

Oanh!

Dòng lũ sức mạnh mênh mông, cứ thế bùng chảy ra.

Rắc!

Cơ thể Lâm Nguyên, khoảnh khắc này đột nhiên truyền đến tiếng nứt vỡ, đối mặt với luồng sức mạnh to lớn như vậy, cho dù hắn chỉ là dẫn dắt từ bên cạnh, cũng căn bản không thể chịu đựng được, cơ thể hắn bắt đầu rạn nứt.

Rắc rắc rắc!

Mà cơ thể nứt vỡ, chỉ mới là bắt đầu, khi một vết nứt xuất hiện, rất nhanh sau đó có càng nhiều vết nứt, dày đặc như mạng nhện lan ra.

Cuối cùng, trong một tiếng nổ lớn 'Oanh', toàn bộ cơ thể Lâm Nguyên, vậy mà lập tức nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ, Nguyên Thần cũng hoàn toàn tan nát.

"Chủ nhân!" "Vu Nguyên!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu, Hậu Thổ cùng Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ, nhìn thấy cảnh tượng này đều vô cùng lo lắng kêu lớn, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, chúng lại nhìn thấy, đoàn huyết vụ kia đột nhiên cuồn cuộn không ngừng, sau đó trong nháy mắt, một lần nữa hóa thành Lâm Nguyên, vậy mà vẫn ở trạng thái đỉnh phong nhất.

"Hả?" Ba người lập tức đều chấn kinh, đây là chuyện gì?

Chúng lại không biết, Lâm Nguyên chính là căn nguyên Đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, sinh mệnh lực vô hạn cường hãn, hiện tại sau khi đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, sinh mệnh lực của bản thân trên cơ sở ban đầu, còn có một bước nhảy vọt cực lớn.

Tuy bị trọng thương, nhưng chỉ cần một khoảnh khắc là có thể hoàn toàn khôi phục, gần như có thể nói là bất diệt.

Trừ phi trong một khoảnh khắc, diệt sát hắn mười hai vạn chín nghìn sáu trăm lần, nếu không đối với hắn cơ bản sẽ không có bất kỳ tổn hại nào.

Nhưng, cho dù là như vậy, cũng đủ để chứng minh sự đáng sợ của việc hiến tế này.

Đây chính là Lâm Nguyên!

Để hắn bị thương đã không dễ dàng, huống chi là trực tiếp nghiền nát thân thể hắn, thật không biết tồn tại ở cảnh giới nào mới có thể làm được điều đó.

Kết quả là sức mạnh hiến tế này, lập tức trực tiếp nghiền nát hắn.

Oanh oanh oanh oanh!!!!

Chương 425

Mà đây, vẫn chỉ là bắt đầu, trong khoảng thời gian tiếp theo, thân thể Lâm Nguyên, vừa ngưng tụ ra, lập tức lại bị nghiền nát, cứ thế tuần hoàn không ngừng.

Đến cuối cùng, cho dù là hắn, cũng có chút không chịu nổi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Bị nghiền nát một lần, cũng tương đương với cái chết hoàn toàn một lần, trong cái chết có nỗi sợ hãi lớn, bất kể là ai cũng không thể chịu đựng được, sự tra tấn tinh thần này, đủ để khiến người ta sụp đổ!

Ngày xưa, khi Hồng Hoang còn chưa dị biến, Lâm Nguyên và Hồng Quân từng có xung đột, hắn đã thông qua một thủ đoạn đặc biệt, kéo Hồng Quân vào chiến trường Khai Thiên của Bàn Cổ Đại Thần, khiến Hồng Quân bị chém giết mười mấy vạn lần.

Hồng Quân là một tồn tại vô cùng đáng sợ, nhưng ngay cả hắn, sau khi trải qua cái chết như vậy, cũng để lại một bóng ma tâm lý nặng nề.

Điều này đủ để nói lên sự khủng khiếp của việc liên tục bị tiêu diệt này.

Nhưng, ánh mắt Lâm Nguyên lại rất sáng ngời, rất kiên nghị.

"Dù thế nào, trận hiến tế này, nhất định phải thành công!

Dù thế nào, cũng phải đạt được Bản Nguyên chi lực cấp độ thứ tư kia!

Ta nhất định phải thực sự phá hạn!" Ý chí tinh thần của Lâm Nguyên, khoảnh khắc này quả thực đáng sợ đến kinh người, hắn

không ngừng đưa lực lượng hiến tế kia, truyền vào trong thông đạo thần bí.

Cuối cùng, đến cuối cùng, sau khi chết đi bảy tám vạn lần, sức mạnh to lớn vô biên của cả Bản Nguyên Thánh Địa đã hiến tế, toàn bộ thông qua đường thông đạo kia, tiến vào Bản Nguyên chi hải.

Oanh!

Sau đó, Lâm Nguyên nhìn thấy, Bản Nguyên chi hải sôi trào, trên mặt biển, sóng lớn cuồn cuộn, đặc biệt là nơi bị sương mù che phủ, sương mù mênh mông cuồn cuộn, có xu thế bị xé rách.

Từng tia lam quang, từ trong đó xuyên thấu ra.

Hơn nữa, còn lan tỏa ra bên ngoài!

"Thành công rồi sao?" Trong lòng Lâm Nguyên, không khỏi dâng lên ý mừng rỡ.

Nhưng, đúng vào khoảnh khắc này, dị biến đột ngột phát sinh, khi một tia lam quang kia, từ Bản Nguyên chi hải tràn ra, tiến vào thông đạo thần bí, thông đạo thần bí đột nhiên chấn động kịch liệt, xuất hiện vô số vết nứt, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ hoàn toàn sụp đổ.

"Chết tiệt!" Lâm Nguyên lập tức lạnh sống lưng.

Xem ra, hẳn là Bản Nguyên chi lực màu lam kia, cấp bậc thực sự quá cao, thông đạo thần bí này, căn bản không thể chịu đựng được, do đó sắp hoàn toàn vỡ nát.

Nếu thông đạo thần bí này hoàn toàn vỡ nát, hắn sẽ không bao giờ có thể đạt được Bản Nguyên chi lực màu lam kia nữa, hơn nữa, lần hiến tế cả Bản Nguyên Thánh Địa này, cũng coi như mất trắng, điều này quả thực là một tổn thất không thể chịu đựng nổi.

"Mau nghĩ cách!" Đối mặt với cục diện như vậy, Lâm Nguyên sau

cơn hoảng loạn ban đầu, lập tức bình tĩnh trở lại, trong mắt không còn chút dao động nào.

Mà trí tuệ vô thượng mà căn nguyên Đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần ban cho hắn, khoảnh khắc này cũng vận chuyển với tốc độ chưa từng có.

Chỉ trong nháy mắt, vô số ý niệm dâng trào, nghĩ ra vô số phương pháp, hết lần này đến lần khác phân tích, hết lần này đến lần khác phán đoán, hết lần này đến lần khác loại trừ, không ngừng suy tư.

Sau đó, đúng lúc thông đạo thần bí kia sắp đạt đến cực hạn, chuẩn bị hoàn toàn vỡ nát, ánh mắt Lâm Nguyên đột nhiên sáng bừng.

"Có thể thử dùng Lực chi Pháp tắc, cưỡng chế gia cố!" Trước đó, hắn đã từng thông qua một phân thân được gia trì Lực chi Pháp tắc để tiến vào thông đạo thần bí, hiện tại tự nhiên cũng có thể trực tiếp gia trì Lực chi Pháp tắc, gia trì vào thông đạo thần bí.

Chỉ là, làm như vậy, nói không chừng sẽ rất nguy hiểm.

Dù sao, Bản Nguyên chi lực màu lam kia, ngay cả thông đạo thần bí cũng không có cách nào chịu đựng được, nếu hắn dùng Lực chi Pháp tắc gia trì lên đó, liệu có vì thế mà chịu phản phệ không?

Bất quá hiện tại Lâm Nguyên hiển nhiên đã không thể nghĩ nhiều đến vậy, hắn gần như không chút do dự, liền thúc đẩy toàn bộ sức mạnh của mình, mạnh mẽ ấn về phía trước.

Oanh!

Dòng lũ Lực chi Pháp tắc gào thét lao ra, trực tiếp hóa thành một con trường long màu xanh, hung hăng quấn quanh bên ngoài thông đạo thần bí, một vòng lại một vòng.

Thông đạo thần bí chấn động kịch liệt, như muốn nổ tung, nhưng vì sự trói buộc của Lực chi Pháp tắc này, vậy mà vẫn duy trì được,

giữ được hình thái cơ bản nhất.

Sau đó.

Đạo Bản Nguyên chi lực màu lam kia, cũng có kinh nhưng không hiểm, thông qua thông đạo thần bí, giáng lâm xuống thế giới hiện tại.

Oanh!

Trong nháy mắt, trên vực sâu này, liền xuất hiện một đại dương màu lam.

Một đại dương vô tận mênh mông được hình thành từ Bản Nguyên chi lực bao la, một vùng biển bất tận!

Trong đại dương, sức mạnh cuồn cuộn dồi dào, chỉ có tăng chứ không giảm so với trước.

Quan trọng hơn là, tầng thứ sức mạnh của Bản Nguyên chi lực này, hoàn toàn vượt xa Bản Nguyên chi khí màu vàng, Bản Nguyên chi khí màu tím!

"Thành công rồi!" Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng thở dài một hơi, khóe miệng không kìm được lộ ra một nụ cười.

Hắn biết, lần này, trong vô vàn hiểm nguy, hắn cuối cùng đã giành được cho mình một hy vọng quật khởi hoàn toàn trong Hồng Hoang!

Rắc!

Đúng lúc này, thông đạo thần bí, cuối cùng cũng đạt đến cực hạn, không thể chịu đựng nổi nữa, lập tức nổ tung, kéo theo cả con cự long màu xanh kia, cũng lập tức nổ thành vô số mảnh.

Lâm Nguyên cũng vì thế mà thân thể lảo đảo, bị phản phệ, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Trong lòng hắn có chút tiếc nuối, thông đạo thần bí này có thể chịu đựng một lần Bản Nguyên chi lực màu lam giáng lâm, đã là cực hạn

rồi, từ nay về sau, sẽ không bao giờ có thể tồn tại trên thế gian nữa.

Xem ra, hiện tại trong Hồng Hoang này, nơi có thể chịu đựng được Bản Nguyên chi khí cấp độ thứ tư vẫn còn rất ít, dù sao ngay cả Bản Nguyên Thánh Địa này, cũng chỉ miễn cưỡng chịu đựng được.

Bất quá, bất kể thế nào, hắn cuối cùng cũng đã thành công thực hiện ý tưởng của mình!

Nhìn đại dương màu lam mênh mông cuồn cuộn trước mắt, tâm Lâm Nguyên dâng trào, trong lòng đều dâng lên một cỗ hào tình, một bước bước ra, liền chìm vào trong đó.

"Tiếp theo, hãy lợi dụng Bản Nguyên chi lực cấp độ thứ tư này, đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh đệ thập trọng thiên đi." Lâm Nguyên thầm nghĩ, lập tức vận chuyển công pháp, bắt đầu hấp thu sức mạnh khủng bố vô tận mênh mông trong đại dương này.

Oanh!

Khi Lâm Nguyên vận chuyển công pháp, chỉ trong một khoảnh khắc, Bản Nguyên chi lực màu lam trong đại dương mênh mông này liền dâng trào, tràn vào cơ thể hắn.

Lâm Nguyên lập tức cảm giác được một cỗ lực lượng mênh mông khủng khiếp đang bành trướng bùng nổ trong cơ thể mình, giống như một vụ nổ lớn của điểm kỳ dị hình thành vũ trụ mênh mông vô vết, không ngừng mở rộng dữ dội ra bên ngoài.

Rắc!

Thân thể hắn lập tức nứt vỡ, và bành trướng ra ngoài, phình to như quả bóng bay, đồng thời Nguyên Thần của hắn cũng không ngừng bành trướng, gần như khoảnh khắc tiếp theo sẽ nổ tung.

"Cỗ sức mạnh này..." Lâm Nguyên trong lòng chấn kinh, Bản Nguyên chi lực màu lam này thực sự quá mạnh mẽ, chỉ hấp thu một

phần nhỏ, thân thể và Nguyên Thần của hắn đã gần như không thể chịu đựng được.

"Không hổ là Bản Nguyên chi lực cấp độ thứ tư, phải là như vậy mới đúng!" Lâm Nguyên rất nhanh trở nên hưng phấn, vận chuyển Lực chi Pháp tắc, điên cuồng hấp thu cỗ vĩ lực mênh mông này.

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, trong cơ thể hắn bùng phát ra một lực hút đáng sợ, Bản Nguyên chi lực màu lam toàn bộ đều bị hấp thu, triệt để dung hợp với hắn.

Thân thể và Nguyên Thần của hắn cũng từ đó bắt đầu xảy ra một loại thuế biến chậm rãi.

Chương 426

"Tiếp tục!" Lâm Nguyên trong lòng lạnh lùng quát.

Oanh oanh oanh!!!

Hắn không ngừng hấp thu Bản Nguyên chi lực màu lam bàng bạc mênh mông kia, sau khi tiến vào cơ thể, liền luyện hóa, khiến thân thể và Nguyên Thần của mình không ngừng tiến hóa.

Cơ thể hắn giống như một cái động không đáy, bất kể bao nhiêu sức mạnh tiến vào, đều có thể tiêu hóa.

Trước đó, hắn đã từng hấp thu toàn bộ đoàn Bản Nguyên chi lực màu tím kia đến cạn kiệt.

Nhưng lần này lại có chút khác biệt!

Cơ thể Lâm Nguyên giống như động không đáy, nhưng Bản Nguyên chi lực màu lam lại dường như vô cùng vô tận, bất kể Lâm Nguyên hấp thu thế nào, nó vẫn còn vô số.

Hai bên giống như đang cạnh tranh vậy, xem ai sẽ đạt đến cực hạn trước.

Trong quá trình hấp thu này, cảm nhận sức mạnh của mình không ngừng tăng lên, Lâm Nguyên trong lòng không khỏi ngày càng hài lòng, phán đoán của hắn là chính xác, hiến tế Chung Sơn là một việc làm đúng đắn, nếu không áp dụng thủ đoạn cực đoan như vậy, sẽ không thể đạt được Bản Nguyên chi lực cấp độ thứ tư, mà không có Bản Nguyên chi lực như vậy, hắn sẽ vĩnh viễn không thể đột phá đến thập trọng thiên.

Oanh!

Cuối cùng, không biết đã qua bao lâu, sự hấp thu của Lâm Nguyên

đạt đến một loại cực hạn, hắn ẩn ẩn đã có thể nhìn thấy bức tường rào cảnh giới như Trường Thành phía trước.

"Xung kích!" Lâm Nguyên trong lòng lạnh lùng quát, ngưng tụ toàn thân sức mạnh, mạnh mẽ đâm vào bức tường rào cảnh giới kia.

Trước đó khi xung kích, bất kể hắn ngưng tụ sức mạnh cường đại đến mức nào, bức tường rào cảnh giới này đều có thể dễ dàng chống đỡ trở lại.

Nhưng lần này lại không giống vậy.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, dưới sự xung kích của cỗ sức mạnh mà Lâm Nguyên ngưng tụ, bức tường rào cảnh giới kia vậy mà không chống đỡ được một khắc thời gian, lập tức tan nát, nổ tung.

Oanh!

Khí tức tu vi của Lâm Nguyên cũng trong khoảnh khắc này bùng nổ tăng vọt!

"Vậy mà một lần đã thành công rồi sao?" Ngay cả Lâm Nguyên trong lòng cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, không ngờ lần đột phá thập trọng thiên này lại thuận lợi đến thế.

Nhưng hắn suy nghĩ kỹ lại, thì cũng cảm thấy điều này thực sự rất hợp lý.

Đột phá đến thập trọng thiên, cần hai loại điều kiện.

Một là Đại Đạo chi lực.

Một là Pháp lực.

Đại Đạo chi lực của hắn đã tu hành đến, Bản Nguyên chi lực màu tím lại khiến Pháp lực của hắn thăng đến cực hạn.

Cả hai đều là cực hạn.

Sự kết hợp như vậy, nếu còn không thể thế như phá trúc mà nghiền nát bức tường rào cảnh giới kia, thì đó mới là chuyện bất thường.

Oanh!

Khoảnh khắc này, quanh thân Lâm Nguyên tỏa ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, chiếu sáng cả một vùng thiên địa, khí tức của hắn không ngừng bạt thăng, chỉ trong nháy mắt đã đạt đến một cảnh giới vô cùng đáng sợ.

Ầm ầm~~~ Phía sau hắn, ba nghìn Đại Đạo trường hà đồng thời hiện lên, mỗi dòng Đại Đạo trường hà đều sóng lớn cuồn cuộn, hùng vĩ vô tận, tràn ngập Đạo vận cực kỳ nồng liệt.

Đặc biệt là trên năm mươi chín dòng Đại Đạo trường hà trong số đó, mỗi dòng đều sừng sững một tôn hư ảnh Ma Thần vĩ ngạn, đó là Ma Thần Đại Đạo mà Lâm Nguyên đã dung hợp.

Kiếm chi Ma Thần quanh thân lượn lờ ức vạn kiếm khí, sắc bén đến kinh người.

Đao chi Ma Thần bá đạo hùng vĩ, khí thế nuốt chửng Hỗn Độn Hải, như muốn một đao chém mở vạn cổ thời không.

Lôi chi Ma Thần tắm mình trong một đại dương sấm sét mênh mông, ức vạn vạn vô cùng lôi quang vờn quanh thân, uy nghiêm mi vũ, muốn hóa thành chí cao chi thần thống trị kiếp số Hỗn Độn Hải.

Trí Tuệ Ma Thần sau đầu lơ lửng một vầng quang luân trí tuệ, chiếu sáng Đại Thiên thế giới.

Quá Khứ Ma Thần dường như sừng sững trong thời không quá khứ, tản ra khí vị vĩnh hằng bất hủ.

Thượng Thương Ma Thần cao cao ngự trị trên bầu trời, mang theo một loại khí tức cao quý uy nghiêm.

Mặt Trăng Ma Thần trút xuống khắp trời ánh trăng, tinh oánh thấu triệt.

Hỗn Độn Cự Côn to lớn vô biên, khuấy động sóng lớn ngút trời trong Hỗn Độn Hải.

Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng nhe nanh gào thét, như muốn nuốt chửng tất cả trong nhân thế.

Thái Cổ Thủy Ma Long thân thể khổng lồ cuộn mình, xuyên qua ức vạn thời không, ma khí ngút trời... ...

Toàn bộ năm mươi chín tôn Ma Thần, tạo thành một bức tranh hùng vĩ lộng lẫy vô cùng rực rỡ, bao quanh Lâm Nguyên, như chúng tinh củng nguyệt, hiện ra cảnh tượng như mơ.

Mà đây, vẫn chỉ là bắt đầu.

Oanh!

Sức mạnh trong cơ thể Lâm Nguyên vẫn không ngừng bùng nổ tăng vọt, ba nghìn Đại Đạo trường hà chấn động, mười dòng Đại Đạo trường hà đứng đầu bùng phát ra ánh sáng chói mắt, tản ra Đạo vận vô cùng.

Năm mươi chín tôn Ma Thần tuy đáng sợ, nhưng trước mười Đại Đạo đứng đầu kia, vẫn trở nên ảm đạm vô quang, đây mới là sức mạnh chung cực mà Lâm Nguyên nắm giữ.

Mà mười Pháp tắc đứng đầu này, lại lấy Lực chi Pháp tắc làm tôn.

Dòng Đại Đạo trường hà hóa thành từ Lực chi Pháp tắc oanh minh gào thét, khuấy động sóng lớn ngút trời, trong đó hiện ra vô vàn họa diện, mỗi một họa diện đều đại biểu cho một loại sức mạnh trên thế gian, bao dung tất cả, thể hiện bản chất chân chính của thế giới này, là khởi đầu, đồng thời cũng là kết thúc, là tái sinh, đồng thời cũng là hủy diệt.

Ầm ầm~~~ Cỗ sức mạnh khí tức này mênh mông lan ra, sông núi rộng lớn đều rung chuyển, run rẩy.

Hơn nữa, nó còn không ngừng cuồn cuộn khuếch tán ra bên ngoài, càn quét khắp trời đất, dần dần thậm chí muốn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, Hồng Hoang đã tiến hóa hàng trăm vạn lần này.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trong Hồng Hoang, tất cả sinh linh khoảnh khắc này đều có một cảm giác bất an.

Chúng đều cảm ứng được một sự chấn động Đại Đạo đáng sợ.

Như một tôn sinh linh vô địch đã thoát khỏi xiềng xích, đặt chân lên vùng thiên địa này, muốn thể hiện uy thế tuyệt thế của mình.

Oanh!

Và đúng khoảnh khắc này, sự thuế biến của Lâm Nguyên, dường như cũng đã đi đến điểm cuối, ba nghìn Đại Đạo trường hà đồng loạt chấn động, bùng phát ra ánh sáng huyền ảo, chiếu sáng Đại Thiên thế giới, vũ trụ Hồng Hoang.

Năm mươi chín hư ảnh Đạo Thụ, đồng thời hiện ra, bao quanh Lâm Nguyên.

Sau đó, từ ba mươi ba tầng trời đến sâu trong vũ trụ, từ Cửu U Hoàng Tuyền đến hải ngoại tiên sơn, từ cao sơn tuyết nguyên đến đại dương hùng vĩ, Hồng Hoang rộng lớn, ức vạn thời không, thân ảnh Lâm Nguyên, vậy mà đồng thời chiếu rọi ở khắp mọi nơi!

Ánh chiếu Hồng Hoang!

"Đây là ai?

Chương 427

Chẳng lẽ lại có sinh linh nào đó giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh tam trọng thiên sao?" Trong Hồng Hoang, vô số sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc vô cùng.

"Ba nghìn Đại Đạo trường hà bao quanh, Hỗn Độn Ma Thần hộ vệ, năm mươi chín Đạo Thụ sừng sững...

Hít, sao lại cảm thấy cảnh tượng này, đáng sợ hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhiều chứ!" Khoảnh khắc này, vô số người trong lòng đều dâng lên sóng gió kinh hoàng, bị cảnh tượng trước mắt chấn động, khó có thể bình tĩnh.

Thực sự là cảnh tượng này quá có lực xung kích.

Trước đó khi Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh chiếu Hồng Hoang, trong lòng mọi người đã chấn động, hiện tại nhìn thấy cảnh tượng này, sự kinh ngạc trong lòng lại càng nhiều hơn.

Thực lực như thế nào mới có thể tạo ra dị tượng đáng sợ như vậy?

Điều này quả thực không giống một sinh linh ở cảnh giới Hỗn Độn, mà giống một tồn tại còn đáng sợ hơn cả Hỗn Độn Ma Thần!

Những sinh linh này đều là sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến mới quật khởi, do đó đối với Lâm Nguyên không quá quen thuộc, nhưng một nhóm người khác lại không giống vậy.

Là những sinh linh tồn tại trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, bọn họ đối với Lâm Nguyên quá quen thuộc rồi, nhìn thấy cảnh tượng này trong nháy mắt liền nhận ra hắn.

Lập tức trong đầu những cường giả lão làng này, đều là tiếng oanh minh, như sấm sét vang vọng.

“Vu Nguyên...

Chẳng lẽ hắn vậy mà đã đột phá đến cảnh giới tương đồng với Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Điều này không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ có thể đột phá, là vì phía sau hắn có Hồng Quân và Dương Mi giúp đỡ, nhưng Vu Nguyên này có gì?

Hắn chỉ có Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần Truy Sát Lệnh!

Trong tình huống như vậy, làm sao hắn có thể trưởng thành đến mức độ hiện tại?” Trong một Bản Nguyên Thánh Địa Phật quang mênh mông, Chuẩn Đề trong ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi đến tột cùng, hắn và Lâm Nguyên có thể nói là kẻ thù bất tử bất hưu, hiện tại nhìn thấy Lâm Nguyên vậy mà cường đại khủng bố như vậy, cả người hoàn toàn không thể chấp nhận được.

“Thằng nhãi này... thằng nhãi này...

Ta vốn tưởng rằng, sau Hồng Hoang dị biến, chúng ta còn có cơ hội đuổi kịp hắn, dù sao chúng ta cũng đã trưởng thành rất nhiều, nhưng hiện tại xem ra, quá khó, quá khó, gần như không thể.” Tiếp Dẫn vốn có vẻ mặt sầu khổ lại càng trở nên sầu khổ hơn, trong mắt thậm chí còn dâng lên một vẻ tuyệt vọng, kẻ địch như Lâm Nguyên thực sự quá đáng sợ rồi.

“Chết tiệt a a a!!!” Một địa vực khác, ở nơi sâu nhất trong tinh không, Yêu tộc Hoàng giả Đế Tuấn phát ra tiếng gầm thét xé lòng, cả người hắn vẻ mặt đều vặn vẹo.

Hắn tuyệt vọng gào thét: “Vì sao lại là hắn?

Hồng Hoang đều thiên địa dị biến rồi, vì sao hắn còn có thể quật khởi trong thời gian ngắn như vậy?

Vì sao lại không cho người ta chút hy vọng nào?!!" Nhớ lại những lần bị Lâm Nguyên đánh bại trước đây, Đế Tuấn quả thực muốn phát điên.

Hắn và Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều nghĩ rằng sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, cơ hội của mình đã đến rồi, nhưng hiện tại xem ra, đây căn bản chỉ là si tâm vọng tưởng.

Lâm Nguyên trước đây đã mạnh mẽ khủng bố hơn bọn họ, hiện tại vẫn mạnh mẽ đáng sợ hơn bọn họ.

"Nếu có thể, sau này đừng làm địch với hắn nữa, cố gắng ẩn mình, mặc dù nói chúng ta hiện tại thuộc về thế lực phe Hồng Quân, mà Hồng Quân và Lâm Nguyên là quan hệ đối địch, chúng ta vẫn là kẻ địch của Lâm Nguyên, nhưng, tốt nhất vẫn là không ra tay thì không ra tay." Đông Hoàng Thái Nhất thì thở dài, cả người đều có vẻ suy sụp tiêu điều, chứng kiến cảnh Lâm Nguyên ánh chiếu Hồng Hoang này, tất cả ý chí chiến đấu trong lòng hắn đều bị hoàn toàn tan nát.

"Không hổ là Vu Nguyên a!" Ở một nơi khác, như Trấn Nguyên Tử, Bắc Hải Huyền Quy cùng một chúng Đại Thần Thông giả, ánh mắt thì lộ ra vẻ kinh thán.

Sau thiên địa dị biến, bọn họ đều ẩn mình tu hành ở những nơi khác nhau, vì có lợi thế tiên phát, tự nhiên đã đạt được một số Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo nghịch thiên, thực lực tiến bộ đều rất mạnh.

Trong lòng bọn họ cũng từng sinh ra một chút kiêu ngạo, nhưng hiện tại nhìn thấy Lâm Nguyên trong nháy mắt, liền biết mình vẫn là ếch ngồi đáy giếng, sự khủng bố của Lâm Nguyên, khó có thể tưởng tượng nổi!

Ngoài ra, còn có rất nhiều sinh linh có giao hảo với Lâm Nguyên, ví dụ như Thường Hi, Hi Hòa, v.v., nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng cũng đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Trước đây ta thấy Tam Thiên Ma Thần phát bố Truy Sát Lệnh, muốn truy sát Vu Nguyên, trong lòng ta còn có chút lo lắng, nhưng hiện tại xem ra, thật ra cũng không cần quá lo lắng." Thường Hi mỉm cười nói.

"Phải đó, Vu Nguyên thực sự quá mạnh rồi, bất luận trong thời đại nào, hắn cũng luôn là người chói mắt nhất, rực rỡ nhất." Trên dung nhan tuyệt mỹ của Hi Hòa, cũng đều hiện lên ý cười.

Bọn họ đều không nhịn được nhớ lại một số chuyện năm xưa, nhớ rõ Đế Tuấn đến Nguyệt Lượng Tinh để ép cưới, vẫn là Lâm Nguyên giúp bọn họ đánh đuổi Đế Tuấn đi!

"Vu Nguyên, Vu Nguyên!" Còn về Vu Tộc và Nhân Tộc, nhìn thấy thân ảnh Lâm Nguyên, tự nhiên đều phát ra tiếng hò reo vang trời, vẻ mặt đều cuồng nhiệt và hưng phấn.

Vu Tộc và Nhân Tộc đều là những người đi theo Lâm Nguyên, được coi là sức mạnh cốt lõi dưới trướng Lâm Nguyên.

Tóm lại, trong một thời gian, toàn bộ Hồng Hoang, đều là phong khởi vân dũng!

Động tĩnh mà Lâm Nguyên gây ra khi đột phá lần này, còn lớn hơn cả Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây.

Bởi vì từ cảnh tượng mà xem, Lâm Nguyên hiển hiện còn mạnh mẽ hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thậm chí còn có người nghi ngờ Lâm Nguyên đã đặt chân đến cảnh giới cao hơn!

Nhưng trên thực tế, Lâm Nguyên chẳng qua chỉ là Hỗn Nguyên

Cảnh thập trọng thiên mà thôi.

“Đây chính là những sinh linh thời đại cũ trong Hồng Hoang sao?

Quả nhiên từng người đều là mối đe dọa đáng sợ a.” Ngoài ra, trong Hồng Hoang, một nơi vô danh, có âm thanh đang thì thầm.

“Chúng ta sau khi Hồng Hoang dị biến, hấp thu dung hợp Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo, Bản Nguyên chi lực Hồng Hoang mà quật khởi.

Trước đây, chúng ta chỉ là những sinh linh phổ thông nhất, không có gì khác biệt với lũ kiến.

Chúng ta quật khởi, tất yếu sẽ gây ra xung kích cho những cường giả lão làng thời đại cũ kia, hiện tại bọn họ đã bắt đầu có ý thức trấn áp chúng ta!

Chúng ta không thể tiếp tục nhẫn nhịn nữa, nếu tiếp tục nhẫn nhịn, chúng ta sẽ thực sự bị tiêu diệt hoàn toàn!

Nhất định phải phát động một cuộc tổng tấn công đối với các sinh linh thời đại cũ!” Giọng nói này vô cùng u lãnh.

Nó như bị bao phủ trong sương mù vô tận, không ai có thể cảm nhận được khí tức của nó.

Và ở nơi nó đang ở, còn có vài tôn sinh linh khác, chúng nghe vậy đều gật đầu, ánh mắt u lãnh.

“Ngươi nói không sai, thời đại cũ thì nên được chôn vùi trong thời đại cũ, không nên ở thời đại mới vẫn còn ra oai.” “Đã đến lúc thể hiện sự tồn tại của chúng ta, ẩn mình lâu như vậy rồi, hãy để bọn chúng thực sự chứng kiến sức mạnh của các sinh linh thời đại mới chúng ta.”...

Trên đại địa Hồng Hoang mênh mông, hàng trăm tỷ thế lực, chằng

chịt phức tạp, đan xen vào nhau, lúc này đều vì Lâm Nguyên đột phá, mà sóng ngầm cuộn trào.

Không biết bao nhiêu âm mưu đang được ủ mưu, đồng thời cũng không biết bao nhiêu cường giả đang âm thầm tính toán, một trận bão tố chưa từng có, dường như đang được ủ mưu.

Không lâu sau, sẽ hoàn toàn bùng nổ, càn quét toàn bộ Hồng Hoang.

Sau khi thời đại mới đến, trận bão tố bao trùm toàn cảnh lần đầu tiên, sắp sửa giáng lâm. ...

Còn về phía Lâm Nguyên, lúc này đã hoàn toàn ổn định sức mạnh thập trọng thiên của mình, tâm niệm vừa động, tất cả dị tượng liền biến mất, hình ảnh chiếu rọi trong Hồng Hoang cũng đều biến mất.

"Hiện tại ta, mạnh đến mức nào nhỉ?" Lâm Nguyên tự lẩm bẩm, ánh mắt thâm thúy, hắn chỉ cảm giác sức mạnh trong cơ thể mình, dường như vô cùng vô tận, ngay cả bản thân hắn cũng không thể đo lường được mình đã đạt đến tầng thứ nào.

Hỗn Nguyên Cảnh đệ thập trọng thiên mà Lâm Nguyên đột phá, khác với tất cả mọi người khác.

Chương 428

Thông thường mà nói, chỉ khi tu hành đến Hỗn Độn Cảnh, mới có thể thực sự ngưng tụ ra Đạo Thụ, nhưng Lâm Nguyên ở cảnh giới thập trọng thiên này vậy mà đã ngưng tụ ra hư ảnh Đạo Thụ mông lung!

Hơn nữa Đạo Thụ này không phải một cây, mà là trọn vẹn năm mươi chín cây.

Điều này quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Đạo Thụ là một dấu hiệu của sự biến chất khi Đại Đạo tu hành đến cảnh giới cực cao, vô cùng cường đại, một khi thúc đẩy, liền sở hữu uy lực hủy thiên diệt địa.

Một cây Đạo Thụ đã đủ để kinh thiên động địa, năm mươi chín cây Đạo Thụ cộng lại, sẽ đáng sợ đến mức nào?

Mà đây vẫn chưa phải là sức mạnh mạnh nhất của Lâm Nguyên!

Mạnh nhất của hắn vẫn là ba nghìn Đại Đạo đứng đầu, đặc biệt là Lực chi Pháp tắc đứng đầu trong ba nghìn Đại Đạo, sức mạnh của những Pháp tắc này một khi thúc đẩy, khẳng định sẽ còn mạnh mẽ hơn những Đạo Thụ này.

Do đó, nói rằng, thực lực chiến đấu chân thật của Lâm Nguyên lúc này đã không thể dùng lẽ thường để suy đoán, hắn vì căn cơ hùng hậu đến cực điểm, sau khi đột phá đến Hỗn Độn Cảnh thập trọng thiên, vậy mà đã sở hữu uy năng đủ để sánh ngang với cường giả Hỗn Độn Cảnh.

Ngay cả trong thế giới Hỗn Độn, tức là nơi đáng sợ mà Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần sừng sững, từ xưa đến nay, cũng chưa từng xuất

hiện một sinh linh đáng sợ khủng bố như Lâm Nguyên.

"Chủ nhân!" Lúc này, từ xa vọng lại tiếng hô hoán, Vạn Mệnh Hoàng Miêu, Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ thấy Lâm Nguyên đã hoàn toàn đột phá xong, đều bay tới.

"Vu Nguyên!" Hậu Thổ cũng phiêu nhiên mà đến, trong đôi mắt đẹp vẫn còn sót lại vẻ kinh ngạc, cảnh tượng Lâm Nguyên đột phá vừa rồi thực sự quá chấn động, nàng không ngờ sau khi Lâm Nguyên đột phá đến Hỗn Độn Cảnh thập trọng thiên, thực lực lại thăng lên tầng thứ đáng sợ như vậy.

"Chủ nhân, người quá mạnh rồi!

Trước đây ta thấy người muốn huyết tế cả Bản Nguyên Thánh Địa, tuy không dám phản kháng, nhưng trong lòng vẫn rất phản đối, cho rằng điều này thực sự quá lãng phí, chỉ có kẻ ngốc mới làm chuyện như vậy, hiện tại xem ra hoàn toàn là ta nông cạn rồi, có thể đột phá đến tầng thứ này, đừng nói huyết tế một Bản Nguyên Thánh Địa, cho dù là huyết tế mười, trăm cái, thì có làm sao?

Meo!" Vạn Mệnh Hoàng Miêu hưng phấn kêu lớn.

"Phải đó, với thực lực của Chủ nhân hiện tại, cho dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn đến, e rằng cũng có thể chống lại." Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ cũng chấn động nói.

Tuy trước đây bị Lâm Nguyên cưỡng ép thu phục, trong lòng còn nhiều bất cam, nhưng hiện tại suy nghĩ của Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ lại âm thầm phát sinh những thay đổi trời long đất lở.

Nàng cảm thấy có thể đi theo Lâm Nguyên, từ một góc độ khác mà nói, thực ra là một cơ duyên trời ban cực lớn của nàng, chỉ cần nắm giữ tốt, sau này sẽ có thể đột phá đến cảnh giới cực kỳ cao sâu.

Đối với sự nịnh nọt của Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Nữ tử Nhân

Diện Vạn Thần Thụ, Lâm Nguyên chỉ khẽ mỉm cười, thực ra đối với việc thực lực của mình thăng tiến, ngay cả bản thân hắn cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ lại trở nên mạnh đến mức này.

"Chúng ta tiếp theo phải làm gì?" Hậu Thổ lúc này thì hỏi.

Lâm Nguyên trầm ngâm một lát, nói: "Hiện nay Hồng Hoang vẫn đang không ngừng tiến hóa, những thế lực đã có Bản Nguyên Thánh Địa kia mỗi giờ mỗi khắc đều không ngừng lớn mạnh, ta đã huyết tế Chung Sơn, vậy thì tiếp theo phải đi đánh chiếm một Bản Nguyên Thánh Địa mới!" Nói đến đây, trong mắt Lâm Nguyên cũng lộ ra một tia hàn khí lạnh lẽo, khiến người ta từ tận đáy lòng cảm nhận được một trận hàn ý thấu xương.

Hậu Thổ nói: "Trong Hồng Hoang Bản Nguyên Thánh Địa cực kỳ ít, hiện tại được mọi người biết đến cũng chỉ có Côn Luân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chung Sơn này đã bị ngươi huyết tế, chúng ta muốn đánh chiếm một Bản Nguyên Thánh Địa mới, còn cần phải tiếp tục tìm kiếm trong Hồng Hoang.

Đã như vậy, tiếp theo không bằng cứ tiếp tục phát động toàn bộ Vu Tộc bắt đầu tìm kiếm, như vậy hiệu suất cũng sẽ cao hơn một chút, Bản Nguyên Thánh Địa sau khi xuất hiện, thanh thế đều vô cùng rộng lớn, tuyệt đối không thể giấu được." Lâm Nguyên cười nói: "Cần gì phải đi tìm kiếm Bản Nguyên Thánh Địa khác sao?" Hậu Thổ sững sờ, kinh ngạc nói: "Ý của ngươi là..." Lâm Nguyên không đợi nàng nói hết, liền gật đầu, trong ánh mắt lộ ra một tia sắc bén đáng sợ, nói: "Ngươi đoán không sai, ý tưởng của ta là trực tiếp đánh hạ Côn Luân Thần Sơn của Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Lời này vừa thốt ra, giữa thiên địa dường như vang lên một tiếng Hỗn Độn lôi đình, toàn thân Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ đều run rẩy, trong mắt lộ ra vẻ kinh khủng.

Ý tưởng này cũng quá táo bạo.

Mặc dù Lâm Nguyên trước đây đã từng nhắc đến, nhưng lúc đó bọn chúng đều cho rằng Lâm Nguyên nói đùa, không ngờ Lâm Nguyên lại là thật, hắn thật sự muốn đi công phá Côn Luân!

Phải biết rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đặt chân đến cảnh giới Hỗn Độn Cảnh đệ tam trọng thiên, tu vi cường hãn, có thể chiếu rọi thân ảnh của mình khắp toàn bộ Hồng Hoang!

Hơn nữa Côn Luân cũng không chỉ có một mình hắn, còn có rất nhiều đệ tử của hắn, nghĩ hắn lúc này đều đã tu hành đến tầng thứ cực kỳ cao sâu, sẽ không yếu hơn bao nhiêu so với những cường giả đỉnh tiêm Hỗn Nguyên Cảnh thập nhị trọng thiên như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân đã xuất hiện trước đó.

Một thế lực khổng lồ như vậy, làm sao có thể đánh hạ được?

Ý tưởng của Lâm Nguyên thực sự quá điên cuồng.

Nếu là người khác ở đây, e rằng đều sẽ cho rằng Lâm Nguyên là đang muốn đi tìm chết!

"Meo!

Chủ nhân, người phải bình tĩnh a, với tư chất của Chủ nhân, tu hành thêm một đoạn thời gian nữa, hắn là có thể rất nhanh vượt qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến lúc đó công phá Côn Luân cũng không muộn." Vạn Mệnh Hoàng Miêu run rẩy khuyên can.

Nó cảm thấy từ khi đi theo Lâm Nguyên đến nay, hầu như mỗi ngày đều ở trong tâm trạng lo lắng sợ hãi, hiện tại vừa mới đỡ hơn một chút, Lâm Nguyên vậy mà lại muốn đi công phá Côn Luân, thật là miêu sinh gian nan.

Hoa lạp lạp ~~ Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ cũng hoa lạp lạp lay động ngàn vạn lá cây, cũng bị lời nói của Lâm Nguyên dọa cho run

rẩy, lúc này thậm chí còn không nói nên lời.

Hậu Thổ lại vô cùng bình tĩnh, trầm ngâm một lát sau nghiêm túc nói: "Nếu ngươi thực sự muốn công phá Côn Luân, vậy thì Vu Tộc hiện tại không những không thể giúp đỡ ngươi, e rằng còn sẽ cản trở ngươi, bởi vì hiện tại bọn họ đều còn chưa trưởng thành, tu vi còn chưa cao." Trong Vu Tộc cường giả xuất hiện liên tục, sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, tự nhiên cũng đều nhận được vô vàn lợi ích, thực lực đều bùng nổ tăng vọt, như Thập Nhị Tổ Vu, gần như toàn bộ đều đã tu hành đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh cửu trọng thiên, thậm chí còn có người đột phá đến thập trọng thiên, thập nhất trọng thiên, thập nhị trọng thiên.

Nhưng, Côn Luân Thần Sơn của Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải là một thế lực tầm thường.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì không cần phải nói.

Chỉ riêng những đệ tử dưới trướng hắn, cũng không có ai là đơn giản.

Ví dụ như trong khoảng thời gian trước đó xuất hiện Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, v.v., tất cả đều đã tu hành đến tầng thứ phá hạn, nhìn chung mạnh hơn Vu Tộc rất nhiều.

Nếu dẫn dắt Vu Tộc đi công phá Côn Luân, hiện tại những Vu Tộc này thật sự có khả năng cản trở Lâm Nguyên.

Hậu Thổ nói như vậy, cũng là một lời khuyên gián hàm ý.

Đương nhiên, nếu Lâm Nguyên thật sự nhất định muốn làm như vậy, thì nàng cũng sẽ không chút do dự, khẳng định là sẽ thề chết đi theo bên cạnh Lâm Nguyên.

"Điểm này ngươi không cần lo lắng, trong lòng ta, tính mạng của Vu Tộc chiến sĩ quý giá lắm, không thể lãng phí vào những chuyện

nhỏ nhặt như vậy, bọn họ còn phải tiếp tục trưởng thành, phát huy tác dụng quan trọng trong tương lai." Lâm Nguyên khẽ mỉm cười, nói: "Lần công phá Côn Luân Thần Sơn này, chỉ cần một mình ta là đủ rồi." "Cái gì?

Không được!" Hậu Thổ vừa nghe sắc mặt liền biến đổi, vội vàng phản đối, "Côn Luân cường đại đến mức nào, ngươi cũng đâu phải không biết, một mình đi qua quá nguy hiểm rồi!" Nghe Lâm Nguyên nói vậy, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Hậu Thổ tràn đầy lo lắng và sốt ruột.

"Ngươi phải tin ta, với thực lực của ta, dù không thể thắng, nhưng nếu nhận thấy tình hình bất lợi, trốn thoát vẫn có thể làm được." Lâm Nguyên cười ha hả.

"Vẫn không được, ai biết có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn không?" Hậu Thổ lắc đầu.

Lâm Nguyên một trận bất đắc dĩ, nói: "Ngươi cũng thấy rồi, thế cục quật khởi của Côn Luân hiện tại rất mạnh mẽ, đây là vì sao?

Bởi vì phía sau bọn họ có Hồng Quân, Dương Mi và những người khác chỉ điểm, hiểu rất nhiều bí mật mà chúng ta không biết, cho nên vẫn luôn có thể dẫn trước một bước." "Nếu bỏ mặc Côn Luân tồn tại, mặc cho nó tiếp tục lớn mạnh, hậu quả khôn lường, bởi vì không ai biết bọn họ sẽ trưởng thành đến tầng thứ nào!" "Sở dĩ ta công phá Côn Luân, ngoài việc muốn đánh chiếm một Bản Nguyên Thánh Địa ra, còn có một nguyên nhân quan trọng khác, chính là muốn làm rõ vì sao những người này có thể trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, thực lực lại đột nhiên thăng tiến nhiều đến thế!" "Ta sau khi trở thành chủ nhân Bản Nguyên Thánh Địa liền phát hiện, chỉ dựa vào Bản Nguyên Thánh Địa, thực ra là căn bản không làm được điều này, khẳng định còn có những nguyên nhân khác." "Hiện tại toàn bộ Vu

Tộc đều đã lạc hậu một bước, không thể lạc hậu bước thứ hai nữa.” “Cho nên, ta phải nắm bắt cơ hội Côn Luân hiện tại còn chưa thực sự trưởng thành, làm rõ tất cả những điều này, như vậy, mới có thể thực sự lập thân trong loạn thế này.” Nói đến cuối cùng, vẻ mặt Lâm Nguyên đều rất nghiêm túc.

Hắn đưa ra quyết định này không phải là nhất thời cao hứng, mà là đã suy nghĩ rất nhiều, là một quyết sách vô cùng lý tính, nhìn có vẻ mạo hiểm, nhưng thực tế cũng là bất đắc dĩ mà làm.

Hậu Thổ nghe xong, đành phải trầm mặc, nhưng trong lòng vẫn không khỏi lo lắng, dù sao đó là Côn Luân Thần Sơn có Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa trấn, một mình Lâm Nguyên thật sự có thể đối phó được sao?

“Ngươi yên tâm đi, ta không sao.” Lâm Nguyên cười an ủi nói.

“Vậy ngươi phải mang ta theo!” Hậu Thổ đột nhiên trầm tĩnh mở lời.

“Hả?” Lâm Nguyên nhíu mày.

Hậu Thổ hiện nay bất quá chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Cảnh thập trọng thiên, mang nàng đi cũng không có tác dụng gì, ngược lại còn rất nguy hiểm, ngay lập tức hắn lắc đầu nói: “Ngươi cứ tiếp tục tìm kiếm cơ duyên trong cương vực Vu Tộc đi, mau chóng cường đại lên, đó mới là việc ngươi nên làm nhất.” “Ta không thể để ngươi một mình mạo hiểm, ta là Địa Đạo chi chủ, tuy cảnh giới của ta chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh thập trọng thiên, nhưng nếu thực sự gặp phải nguy hiểm, ta triệt để thúc đẩy sức mạnh Địa Đạo, đem nó phần thiêu hiến tế, ít nhất cũng có thể bùng phát ra uy lực sánh ngang với cường giả Hỗn Độn Cảnh, tuyệt đối có ích cho ngươi!” Hậu Thổ nghiêm túc chân thành nói: “Hãy để ta đi theo đi!

Vu Tộc chúng ta không thể cứ mãi để ngươi một mình đi trước

mạo hiểm vì chúng ta, chúng ta cũng muốn cung cấp sự giúp đỡ trong khả năng của mình!" Lâm Nguyên nghe vậy trầm mặc, sau đó cười cười, nói: "Vậy thì ngươi cứ đi theo ta đi." "Hắc hắc, Chủ nhân, vậy chúng ta..." Lúc này, Vạn Mệnh Hoàng Miêu và Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ ở bên cạnh, đều mang theo nụ cười nịnh nọt.

Ý tưởng của bọn chúng hiển nhiên là không muốn đi theo Lâm Nguyên mạo hiểm.

Bất quá đối với hai tên gia hỏa này, Lâm Nguyên thì không khách khí chút nào, cười khẽ một tiếng, nói: "Các ngươi đều đã ký kết khế ước với ta, ta chết rồi, các ngươi cũng đừng hòng sống, cho nên vẫn cứ đi theo ta đi." "Meo meo, đừng mà." Vạn Mệnh Hoàng Miêu ai oán.

"Chủ nhân, để ta ở lại đi, ta có thể giúp người tạo ra một tu hành thánh địa." Nữ tử Nhân Diện Vạn Thần Thụ cũng tỏ vẻ đáng thương đáng yêu.

Lâm Nguyên mỉm cười, cũng không nói nhiều, trực tiếp thu bọn chúng vào trong thế giới trong cơ thể mình, sau đó nói với Hậu Thổ: "Ngươi vào thế giới trong cơ thể ta đi, nếu thực sự gặp vấn đề, ta sẽ gọi ngươi ra." Hậu Thổ gật đầu nói: "Được." Nói xong, nàng hóa thành một đạo lưu quang, tiến vào thế giới trong cơ thể Lâm Nguyên.

Chương 429

Rất nhanh, vùng địa vực này chỉ còn lại một mình Lâm Nguyên.

Gió lớn thổi qua vùng đại địa mênh mông này, vì Chung Sơn đã bị hiến tế, cho nên vùng đại địa này chỉ còn lại một ít núi vỡ đá lộn xộn, trông vô cùng hoang lương chết chóc.

Lâm Nguyên xa xa nhìn về hướng Côn Luân, khẽ thở dài một tiếng.

Hắn sao lại không biết cưỡng chế công phá Côn Luân Thần Sơn rất nguy hiểm?

Tính cách của hắn từ trước đến nay đều vô cùng thận trọng, nếu có chuyện nguy hiểm, xưa nay đều không muốn làm, không muốn mạo hiểm, thà an an tâm tâm ở nhà mình tu hành.

Nhưng không có cách nào.

Thế giới hiện tại này chính là một loạn thế.

Mỗi ngày đều đang xảy ra các loại biến hóa kinh người.

Trong sự biến hóa đáng sợ này, nếu vẫn cứ như trước đây mà vùi đầu tu hành, rất nhanh sẽ bị người khác đuổi kịp, đến lúc đó sẽ chỉ còn đường chết.

Cho nên, hắn chỉ có thể không ngừng mạo hiểm, không ngừng chiến đấu, không ngừng biến mạnh!

Nhớ lại những năm tháng trải qua liên miên đại chiến, trong lòng Lâm Nguyên hiếm khi có chút ý niệm mệt mỏi, không nhịn được nhớ lại tình hình lúc ban đầu, khi đó hắn vẫn là Đại Vu yếu nhất trong bộ lạc Vu Tộc, suốt ngày chỉ vùi đầu tu hành, nhiều nhất cũng chỉ mỗi nghìn năm cùng Cửu Phượng Đại Vu ra ngoài tổ chức một lần Vu

Tộc thú liệp.

Cuộc sống khi đó thật là nhàn nhã a.

Đáng tiếc, một đi không trở lại.

"Bắt đầu thôi." Lâm Nguyên hít sâu một hơi, ánh mắt lập tức trở nên vô cùng lạnh lẽo sắc bén, chiến ý quanh thân bùng phát, cả người bùng nổ ra khí thế vô cùng đáng sợ, hoàng hoàng như Hỗn Độn Đại Đế.

Hắn một lần nữa tiến vào trạng thái chiến đấu kia, khí thế lạnh lẽo âm hàn, một bước bước ra, liền thúc đẩy Không Gian Pháp tắc, lướt về phía Côn Luân Thần Sơn.

Oanh!

Không gian không ngừng vặn vẹo, Lâm Nguyên đối với Không Gian Pháp tắc đã tu hành đến trình độ cực cao, mỗi một bước bước ra, không gian kia dường như sụp đổ tan biến, khoảng cách giữa hai nơi cấp tốc rút ngắn, sau đó khi bước chân hạ xuống, đã đến một nơi cách xa hàng trăm tỷ dặm.

Ngày nay Hồng Hoang thiên địa dị biến, không gian cũng ổn định hơn trước không biết bao nhiêu, Lâm Nguyên trong không gian ổn định như vậy, vẫn có thể tự do xuyên hành, có thể thấy tu vi của hắn cường hãn đến mức nào. ... ...

Mà lúc này, trong Côn Luân Thần Sơn, đệ tử Hoàng Long Chân Nhân mà Nguyên Thủy Thiên Tôn không thích nhất đang canh giữ toàn bộ Bản Nguyên Thánh Địa rộng lớn này.

Trong dòng thời gian gốc, Hoàng Long Chân Nhân được xưng là Tứ Vô Chân Nhân, không đồ đệ, không bản lĩnh, không pháp bảo, không chiến tích, là một đệ tử mà Nguyên Thủy Thiên Tôn không thích nhất.

Cơ bản mỗi lần chiến đấu, Hoàng Long Chân Nhân đều bị đánh rất thảm, có thể coi là một trong số ít nhân vật thảm nhất trong dòng thời gian nguyên bản.

Tuy nhiên, hắn lại vô cùng trung thành với Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn hơn cả các đồng môn khác, cũng như trong thế giới phàm nhân, đứa con hiếu thuận nhất với cha mẹ vĩnh viễn lại là đứa ít được sủng ái nhất.

Mà hiện tại, sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, vận may của Hoàng Long Chân Nhân đã đến.

Hắn đầu tiên là cơ duyên xảo hợp dung hợp một tia tử sắc bản nguyên chi lực cấp bốn, sau đó lại dung hợp một đoàn ma thần Đại Đạo bản nguyên cực kỳ cao cấp, đồng thời còn đạt được một kiện bản nguyên thần vật cực kỳ cường đại.

Cảnh giới của hắn cũng rất nhanh đột phá đến cấp độ Hỗn Độn Cảnh.

Không lâu sau đó, hắn đã trở thành một trong những tồn tại cường đại nhất dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Do đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhìn hắn bằng con mắt khác, cực kỳ trọng thị, nâng cao địa vị của hắn, giao cho hắn rất nhiều nhiệm vụ quan trọng.

Mà hiện tại, nhiệm vụ của hắn chính là thủ sơn!

"Sư tôn hiện tại đi mời Thông Thiên sư thúc, một khi có thể mời được Thông Thiên sư thúc đến, hai người liên thủ, bất kể Vu Nguyên có thực lực đáng sợ đến đâu, tuyệt đối đều có thể nghiền nát." Hoàng Long Chân Nhân thầm nghĩ.

Tuy nhiên hắn lập tức lại lắc đầu, lẩm bẩm cười nói: "Sư tôn vẫn còn quá cẩn thận, mặc dù Vu Nguyên đó trông có vẻ rất cường đại,

nhưng cũng không cần phải trịnh trọng đối đãi như thế." "Hiện giờ trong Côn Luân ta, có năm cường giả Hỗn Độn Cảnh, lấy ta làm thủ lĩnh!" "Chưa kể những sư huynh đệ như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân đã chết đi, cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên cũng có đến chín vị!" "Huống chi, còn có trận pháp hộ sơn của Côn Luân Thần Sơn này nữa." "Tất cả những điều này cộng lại, thiên hạ rộng lớn, ai có thể địch lại?" "Hừ hừ, nếu hắn dám đến, nhất định phải khiến hắn chết không có chỗ chôn!" Hoàng Long Chân Nhân nghĩ đến đây, giữa hàng lông mày lướt qua một tia sát khí.

Quanh thân hắn tràn ngập khí tức Hỗn Độn, nơi hắn đứng tựa như một vũ trụ thu nhỏ.

Ẩn ẩn còn có thể thấy trong đó có một cự long xuyên qua vô số tinh hệ, thân thể to lớn vô biên, tản ra khí tức vô cùng cổ xưa, hùng hồn và khủng bố.

Chỉ cần một sợi râu rồng lay động một chút, đã có thể khiến hàng trăm tỷ tinh hệ lập tức tan biến.

Sau khi Hồng Hoang dị biến, theo thực lực đề thăng, Hoàng Long Chân Nhân cũng thiết tha muốn chứng minh bản thân trước Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn muốn làm ra một chuyện thật sự lớn, để Nguyên Thủy Thiên Tôn từ nay về sau càng coi trọng hắn hơn.

Nghĩ đến Lâm Nguyên, hắn vô cùng mong chờ đối phương đến Côn Luân, rồi dựa vào sức mạnh của chính mình, hoàn toàn trấn áp hắn.

Chỉ có điều, trong lòng Hoàng Long Chân Nhân cũng biết, tất cả điều này chỉ là vọng tưởng mà thôi.

Lâm Nguyên dù có gan lớn tày trời, cũng không thể chủ động đến công phá Côn Luân.

Hiện tại đối phương tuy đã đột phá, nhưng đoán chừng sau khi đột phá liền tìm một nơi ẩn mình.

Đợi đến khi sư tôn mời Thông Thiên sư thúc ra, khẳng định còn phải hao phí một phen khí lực rất lớn, mới có thể tìm được Lâm Nguyên đó.

Ngay khi Hoàng Long Chân Nhân đang suy tư ở đây, bên ngoài Côn Luân Thần Sơn đột nhiên truyền ra một tiếng nổ đáng sợ, lập tức toàn bộ quần sơn Côn Luân mênh mông vô tận đều kịch liệt chấn động.

"Hả?" Hoàng Long Chân Nhân giật mình kinh ngạc, "Là ai mà lại dám đến Côn Luân Sơn của ta gây rối?" Trong mắt hắn chợt bùng phát một luồng sát ý đáng sợ, cả người hóa thành một đạo cầu vồng chói mắt phóng thẳng lên trời, trực tiếp bay đến trên không Côn Luân Thần Sơn, nhìn ra bên ngoài.

Vừa nhìn thấy, đồng tử Hoàng Long Chân Nhân lập tức co rụt lại, trong ánh mắt dâng lên thần tình không thể tin nổi, thất thanh kêu lên: "Vu Nguyên!" Ngoài thần sơn, một nam tử trẻ tuổi đứng sừng sững trên trời cao, quanh thân cuộn trào khí tức đáng sợ, đúng là Lâm Nguyên đã tới đây! *Oanh!* Trong đầu Hoàng Long Chân Nhân dấy lên sóng to gió lớn, cả người đơn giản là kinh hãi đến cực điểm, hoàn toàn không dám tin Lâm Nguyên lại đến Côn Luân Thần Sơn để công phá nơi này!

Điều này quá khó có thể tưởng tượng, lẽ nào hắn là đến chịu chết sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn dĩ đã chuẩn bị trực tiếp đánh lên Chung Sơn, tiêu diệt hắn!

Thế mà bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa ra tay, Lâm Nguyên đã đánh đến tận cửa!

Hoàng Long Chân Nhân sau khi bình tĩnh lại, lập tức quát lớn: "Vu Nguyên, ngươi đã chém giết mấy vị đồng môn của Côn Luân ta, đã là đại cừu sinh tử với Côn Luân ta.

Bây giờ lại dám xuất hiện, là muốn tìm cái chết sao?!!" Cả người hắn bạo phát khí thế khủng bố vô cùng, càng có vô tận khí Hỗn Độn từ thể nội hắn tuôn trào ra, che trời lấp đất, khiến vùng thiên địa mênh mông này cũng rung chuyển, hiện ra một luồng uy thế khủng bố đến cực điểm.

Quần sơn Côn Luân quá tráng lệ, tất cả đều vươn thẳng vào vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần trước quần sơn này đều hiển hiện tựa như bụi trần, vô cùng nhỏ bé.

Trong quần sơn còn có những cung điện hùng vĩ hoa lệ tiên khí bay lượn, mỗi cung điện đều tỏa ra tiên quang nhàn nhạt, với vô tận phù văn Đại Đạo lấp lánh trong đó.

Huống chi, khí bản nguyên tụ tập lại ở các đỉnh núi và vách đá, cuồn cuộn dâng trào như biển mây.

Nhìn ra xa, cảnh tượng này hùng vĩ đến khó tưởng tượng.

Bất kỳ ai nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đều sẽ cho rằng đây chính là tiên cảnh chân chính, thánh địa vô thượng độc nhất vô nhị trên thế gian.

Mà hiện tại, dưới uy áp mênh mông này bao phủ, toàn bộ quần sơn Côn Luân, vô số cung điện và những khí bản nguyên kia, đều chấn động ầm ầm, như thể đồng thời gào thét cùng Hoàng Long Chân Nhân!

Uy thế mênh mông cuồn cuộn dung hợp với Hoàng Long Chân

Nhân, khiến Hoàng Long Chân Nhân khoảnh khắc này đơn giản như thể là hóa thân của cả Côn Luân.

Chương 430

Tiếng quát lớn đó nhiếp nhân tâm phách, khiến linh hồn người ta cũng phải kịch liệt chấn động.

Tuy nhiên, đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên lại như không hề bị ảnh hưởng chút nào, chỉ cười nhạt nói: "Ta lại không ngờ, Hoàng Long Chân Nhân, người được mệnh danh là 'Tứ Vô Chân Nhân', giờ lại lợi hại đến vậy." "Tứ Vô Chân Nhân?" Hoàng Long Chân Nhân nghe thấy từ ngữ này, không khỏi ngẩn ra, bởi vì hắn chưa từng nghe qua biệt hiệu này. (Biệt hiệu này ngay cả trong dòng thời gian nguyên bản cũng là đời sau mới xuất hiện.) Tuy nhiên không biết vì sao, Hoàng Long Chân Nhân bản năng liền sinh ra một loại cảm giác cực kỳ ghê tởm, như thể đã chịu sỉ nhục lớn lao.

Lập tức hắn quát to một tiếng: "Vu Nguyên, hôm nay ta mặc kệ ngươi có mục đích gì, đã xuất hiện thì đừng hòng rời đi.

Mặc dù bây giờ sư tôn không có ở đây, nhưng chúng ta vẫn đủ sức trấn sát ngươi!" Nói đến đây, Hoàng Long Chân Nhân không nhịn được cười lớn, giận dữ dâng trào, trong ánh mắt trái lại dâng lên một tia hưng phấn và cuồng nhiệt: "Cường giả mạnh nhất Vu tộc, nếu có thể chết trong tay ta, sư tôn nhất định sẽ càng coi trọng ta hơn!" Lâm Nguyên lắc đầu, xem ra Hoàng Long Chân Nhân này, dù thực lực đã sản sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhưng tính cách lại không thay đổi mấy, luôn hy vọng đạt được sự khẳng định của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn ung dung và tự tin, cười nhạt nói: "Vậy ngươi cứ thử xem." "Hừ!" Hoàng Long Chân Nhân hừ lạnh một tiếng, rồi liền nhìn sâu vào Côn Luân quần sơn, hành lễ về phía đó, cung kính nói: "Chư vị sư

huynh đệ, Vu Nguyên này xin nhờ các ngươi thăm dò hư thực trước." *Oanh oanh oanh oanh!!!* Lời vừa dứt, từ sâu trong Côn Luân, đột nhiên có đúng chín đạo khí tức khủng bố xông thẳng lên trời, trực tiếp xuyên thủng Tam Thập Tam Thiên, phá vào vũ trụ.

Ngay lập tức, chín đạo thân ảnh khổng lồ vô biên, như muốn lấp đầy cả trời đất, hiện ra.

Ánh mắt mỗi thân ảnh đều lạnh lẽo âm u, tràn đầy áp lực vô tận.

"Ngoại địch xâm lấn, đây là điều chúng ta nên làm." Chín thân ảnh lạnh lùng mở miệng, rồi bước một bước, vượt qua quần sơn Côn Luân rộng lớn, đến trước mặt Lâm Nguyên, lạnh lùng nhìn xuống hắn.

Dù lời nói, Hoàng Long Chân Nhân tỏ ra coi thường Lâm Nguyên, nhưng trong hành động, hắn không dám có chút sơ suất nào.

Vì vậy, ngay từ đầu, hắn muốn thăm dò thực lực của Lâm Nguyên, xem đối phương rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào.

Dù sao, không lâu trước đó, Lâm Nguyên đột phá, ánh sáng chiếu rọi cả Hồng Hoang, cảnh tượng đó hắn cũng đã từng thấy.

Đối với thực lực hiện tại của Lâm Nguyên, hắn khá không nắm chắc.

Chín cường giả hiện tại, đều đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.

Chín người liên thủ, ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn.

Dù không địch lại, cũng có thể nhanh chóng rút lui.

Đây được coi là thủ đoạn thăm dò thích hợp nhất!

"Không hổ là Côn Luân a, vừa tới đã ra tay lớn như vậy, phái ra

chín cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.” Lâm Nguyên khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

“Hừ, chết đến nơi rồi còn bày ra bộ dạng cao cao tại thượng như vậy, cho ai xem chứ?” Một trong chín cường giả lạnh lùng mở miệng, *Oanh* một tiếng, trực tiếp thúc đẩy tu vi của mình.

Phía sau hắn, một hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ vô biên hiện ra.

Một luồng đạo vận nồng đậm vô cùng cuồn cuộn khuếch tán ra, lan tràn giữa trời đất.

Người đó quanh thân bao phủ trong thần quang chói lọi, khiến người ta không thể nhìn rõ mặt.

Hắn giơ tay liền đánh tới Lâm Nguyên.

Bá đạo, cường thế!

Như thể Lâm Nguyên chỉ là một con kiến hôi, một chưởng này giáng xuống là đủ để nghiền nát. *Ầm ầm!* Không gian vô tận đều đang kịch liệt chấn động.

Cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên quá đáng sợ.

Xét về thực lực chiến đấu chân chính, đơn giản đủ để sánh ngang với cường giả vừa bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Một chưởng này giáng xuống, xung quanh đều hiện ra cảnh tượng hàng ức vạn thế giới tan biến, vô số vũ trụ bùng nổ đáng sợ, trời rung đất chuyển.

Tuy nhiên, đối mặt với đòn tấn công đáng sợ như vậy, Lâm Nguyên chỉ giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng điểm về phía trước.

Một luồng kiếm khí mảnh mai bay ra, xuyên vào giữa mi tâm của thân ảnh hùng vĩ kia.

Toàn bộ cảnh tượng dường như không có chút dao động sức mạnh nào, trông bình thường vô cùng, như thể không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng ngay giây tiếp theo, thân thể của người kia đột nhiên kịch liệt chấn động, bàn tay lớn đánh về phía Lâm Nguyên cũng *Oanh* một tiếng vỡ tan.

Toàn bộ người đó phát ra một tiếng kêu thảm thiết vô cùng thê lương, sau đó, dưới ánh mắt của mọi người, *Oanh* một tiếng, nổ tung thành ức vạn mảnh vụn.

Thân tử đạo tiêu!

Khoảnh khắc này, giữa trời đất chìm vào một khoảng tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đột nhiên trợn to mắt, vẻ mặt kinh hãi không dám tin.

Chuyện gì đã xảy ra?

Thậm chí bọn họ còn không nhịn được dụi mắt.

Cho đến khi hoàn toàn hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra, mọi người kinh hãi đến cực điểm!

Một đòn đơn giản của Lâm Nguyên, vậy mà lại hoàn toàn tiêu diệt một cường giả Thập Nhị Trọng Thiên!

"Điều này không thể nào, điều này không thể nào!" Một thân ảnh không dám tin kêu lên, "Tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, sinh mệnh lực vô cùng cường đại, dù bị hủy diệt hàng trăm ngàn lần cũng có thể sống lại.

Ấn ký bản nguyên khắc sâu trong Trường Hà Vận Mệnh, bất cứ lúc nào cũng có thể nghịch thiên trở về." "Ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh, đối mặt với Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên,

cũng cần dùng đến một số thủ đoạn mới có thể hoàn toàn trấn áp.

Mà muốn tiêu diệt, còn cần hao phí nhiều tinh lực hơn!" "Sinh linh ở cảnh giới như vậy, làm sao có thể bị một đòn diệt sát?

Điều này không hợp lẽ thường!" Những người khác lúc này cũng chấn kinh nhìn Lâm Nguyên.

Ban đầu, chín cường giả Thập Nhị Trọng Thiên này xuất hiện đều cao cao tại thượng, nhưng giờ đây tất cả đều tâm thần ầm ĩ, tim đập chân run.

Trong lòng bọn họ đều cảm thấy một nỗi sợ hãi mãnh liệt.

Lâm Nguyên thật sự quá đáng sợ, một đòn là đủ để tiêu diệt cường giả Thập Nhị Trọng Thiên.

Đây phải là thực lực dạng gì?

Còn ở phía bên kia, Hoàng Long Chân Nhân sau khi hoàn hồn, không nghĩ ngợi gì liền quát lớn: "Chư vị sư huynh đệ, mau mau rút lui về!" Bất kể cảnh tượng trước mắt này xảy ra như thế nào, bây giờ đã có thể xác định, thực lực của Lâm Nguyên mạnh đến đáng sợ, cường giả Thập Nhị Trọng Thiên hoàn toàn không phải đối thủ.

Còn ở lại bên ngoài, chính là tự tìm cái chết.

Hoàng Long Chân Nhân trong lòng hối hận, không nên phái bọn họ ra.

Bây giờ hắn cấp thiết muốn bù đắp sai lầm của mình.

Tám cường giả Thập Nhị Trọng Thiên còn lại cũng kịp phản ứng, đồng loạt rùng mình một cái, không còn giao chiến với Lâm Nguyên nữa, tất cả đều thực tế đến mức liều mạng rút lui về Côn Luân.

Trong Côn Luân Thần Sơn có đại trận hộ sơn, chỉ cần có thể rút về thần sơn, bất kể Lâm Nguyên có bản lĩnh lớn đến đâu, bọn họ đều

có thể an toàn vô sự.

Tuy nhiên, đã muộn rồi!

Lâm Nguyên không thể cho bọn họ cơ hội trốn thoát.

"Đã tới rồi, vậy thì cứ ở lại đây đi." Lâm Nguyên khẽ mỉm cười, rồi nụ cười biến mất, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lẽo, một luồng khí sắc bén xông thẳng lên trời.

Chương 431

Oanh! Phía sau hắn, đột nhiên xuất hiện một cây đạo thụ khổng lồ.

Cây đạo thụ này lại giống như một thanh cự kiếm, mỗi cành cây đều vô cùng thẳng tắp, phát ra kiếm khí sắc bén đáng sợ.

Đây là kiếm chi Đại Đạo sau khi phá hạn! *Oanh!* Vô tận kiếm quang từ trên cây đạo thụ khổng lồ kia bùng phát, hóa thành một dòng sông kiếm khí, vô số kiếm quang chìm nổi trong đó, trực tiếp quét ngang về phía tám cường giả Thập Nhị Trọng Thiên còn lại.

Quá nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt, nó đã đến trước mặt bọn họ.

Tám cường giả đều kinh hãi tâm thần, trong lòng đều rõ rằng lúc này căn bản không thể trốn thoát, chỉ có thể cắn răng chống đỡ.

"Giết!" Bọn họ gầm lên, trong chớp mắt, đúng tám luồng uy áp hùng hồn đáng sợ đến cực điểm bùng phát.

Tám thân ảnh bốc cháy, như tám mặt trời hỗn độn rực lửa, khủng bố vô biên.

Bọn họ đồng thời thi triển ra thần thông mạnh nhất của mình.

Trên bầu trời cao, vô tận thần thông quang bùng phát.

Dư ba lan tràn ra, ngoài Côn Luân Thần Sơn ra, tất cả các vùng địa vực khác đều trong nháy mắt tan biến.

Không gian vỡ nát, địa hỏa thủy phong cuồn cuộn, ánh sáng Hỗn Độn lóe lên, toàn bộ Hồng Hoang dường như đều bị lay động!

Ngay cả khi cách xa vô tận, sâu trong vũ trụ, lúc này vẫn có thể

nhìn thấy rõ ràng một khối thần quang cực kỳ chói lọi bùng lên từ khu vực Côn Luân của Hồng Hoang!

Chiếu sáng ức vạn thời không!

Tám cường giả đỉnh cao đồng thời toàn lực ra tay, uy thế đó quả thực kinh thiên động địa.

Tuy nhiên, ngay giây tiếp theo, dòng sông kiếm khí quét ngang qua.

Tất cả các siêu cấp đại thần thông đều trong nháy mắt hoàn toàn bị phá hủy!

Tám thân ảnh vĩ ngạn đồng thời đứng khựng lại.

Sau đó, thân thể tách rời, bị chém làm đôi, thân tử đạo tiêu!

Dưới một kiếm, tám sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên toàn bộ bị diệt!

"Cái gì?" Trong Côn Luân Thần Sơn, Hoàng Long Chân Nhân thấy cảnh này, trong đầu vang lên tiếng nổ kinh thiên, hoàn toàn không dám tin, kinh hãi trợn trừng hai mắt, kinh hãi đến cực điểm.

"Dưới một kiếm, vậy mà quét sạch tám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, đây là thực lực khủng bố đến mức nào a?

Lâm Nguyên này lại mạnh đến vậy sao?" Hoàng Long Chân Nhân thân thể khẽ run rẩy.

Ngay cả khi hắn đã đột phá đến Hỗn Độn Cảnh, lúc này trong lòng vẫn dâng lên một nỗi sợ hãi, bị biểu hiện đáng sợ của Lâm Nguyên làm cho kinh sợ.

Cần biết rằng, Thập Nhị Trọng Thiên tuy không phải cường giả Hỗn Độn Cảnh chân chính, nhưng dù sao cũng là sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh đạt đến viên mãn sau khi phá hạn.

Thực lực cường hãn của họ đủ để sánh ngang với cường giả mới bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Với sức mạnh như vậy, ngay cả hắn cũng phải hao phí rất nhiều khí lực mới có thể hoàn toàn trấn áp.

Kết quả là Lâm Nguyên vừa ra tay, không chỉ một chiêu đã trấn sát sinh linh cường đại như vậy, mà còn một chiêu diệt sát tám vị.

Điều này quả thực là khó tin!

Một người, làm sao có thể mạnh đến mức độ này?

"Trước đây ta còn thầm nghĩ, nếu Vu Nguyên này đến, ta có lẽ có thể mượn sức mạnh của Côn Luân này để trấn sát hắn, rồi đến chỗ sư tôn mà lập công.

Nhưng bây giờ xem ra, suy nghĩ của ta thật sự quá ngây thơ.

Đây căn bản là chuyện không thể làm được.

Bây giờ điều ta nên làm là thủ vững Côn Luân, không thể để hắn thật sự đánh hạ thánh địa bản nguyên này.

Nhất định phải kiên thủ cho đến khi sư tôn trở về." Hoàng Long Chân Nhân thầm nghĩ.

Mặc dù rất sợ hãi thực lực của Lâm Nguyên, nhưng chỉ mất một thời gian rất ngắn, Hoàng Long Chân Nhân đã bình tĩnh lại.

Trong mắt hắn dâng lên một tia hung tàn sắc bén.

"Năm vị sư huynh, Vu Nguyên này không dễ đối phó, chúng ta không thể giao chiến trực diện với hắn.

Tiếp theo chúng ta hãy cùng nhau khởi động Côn Luân Vạn Thần Trận, chống đỡ hắn ở bên ngoài đi." Hắn lập tức quát lớn một tiếng, rồi trong chớp nhoáng, hai tay kết ấn, trên trời cao, nặng nề ấn xuống Côn Luân quần sơn phía dưới. *Oanh!* Thân thể hắn đột nhiên bùng

phát vô tận Hỗn Độn quang huy, như thủy triều cuồng nộ không ngừng tuôn trào, cuồn cuộn đổ xuống phía dưới, trong chớp nhoáng dung nhập vào Côn Luân vạn sơn.

Rồi ngay giây tiếp theo, tất cả Côn Luân Thần Sơn đều chấn động, bề mặt hiện ra đạo văn dày đặc.

Mỗi đạo văn đều cộng hưởng với trời đất, câu động sức mạnh hùng vĩ nhất, phát ra quang huy chói mắt.

Những đạo văn này liên kết thành một thể thống nhất, lập tức điên cuồng hấp thu khí bản nguyên trong Côn Luân quần sơn.

Cuối cùng, *Oanh* một tiếng nổ lớn, quang hoa xông thẳng lên trời, xuyên vào vũ trụ, chiếu sáng vũ trụ đen kịt.

Một đại trận mênh mông chưa từng có đã từ từ dâng lên vào lúc này, bao phủ toàn bộ Côn Luân.

Và theo sự xuất hiện của Côn Luân Thần Sơn này, từ sâu trong Côn Luân, năm thân ảnh cao lớn vĩ ngạn bước ra, toàn thân đều tràn ngập khí Hỗn Độn.

Khí tức tỏa ra thậm chí còn mạnh hơn cả Lục Túc Kim Giáp Trùng.

Phía sau mỗi người đều có một cây đạo thụ khổng lồ chống trời đạp đất, quang huy đạo thụ chói mắt, đúng là các cường giả Hỗn Độn Cảnh! *Oanh!* Khí tức của bọn họ bùng phát, mỗi người đứng một phương vị, lấy Hoàng Long Chân Nhân làm trung tâm, duy trì toàn bộ đại trận.

Khí Hỗn Độn vô tận lưu chuyển trong đại trận, khiến Côn Luân Vạn Thần Trận này hiện ra vạn vàn khí tượng, tỏa ra một loại uy áp đáng sợ nhiếp nhân tâm phách.

Uy lực của đại trận này mạnh đến mức không thể tưởng tượng

nổi.

Ngay cả sâu trong vũ trụ, vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng ánh sáng chói lọi rực rỡ mà nó phát ra!

"Ừm?" Lâm Nguyên trong mắt cũng lộ ra một tia kinh ngạc, không ngờ đối phương lại quả quyết như vậy, lập tức quyết định từ bỏ kháng cự mà toàn lực phòng ngự.

Xem ra ta thật sự đã dọa sợ đối phương rồi.

Hắn cười nhạt, cũng không để tâm.

Chỉ giơ tay lên, thu lấy ma thần Đại Đạo bản nguyên ẩn chứa trong cơ thể chín cường giả Thập Nhị Trọng Thiên vào trong ngực, rồi nhìn Hoàng Long Chân Nhân đang ngự trị trên trời cao, bình tĩnh nói: "Ta có thể cho các ngươi một cơ hội.

Nếu bây giờ chịu trói đầu hàng, thì ta sẽ giữ lại mạng sống cho các ngươi.

Bằng không, ta sẽ cường hành công phá Côn Luân Thần Sơn, khiến tất cả các ngươi hồn phi phách tán, ấn ký trong Trường Hà Vận Mệnh cũng bị xóa sạch hoàn toàn, vĩnh viễn không thể siêu sinh." Lời nói của hắn tuy vô cùng bình thản, nhưng mối đe dọa trong đó không hề nhỏ chút nào, bởi vì hắn thật sự có năng lực như vậy.

Chương 432

Hắn là tồn tại nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, rất am hiểu cách xóa bỏ ấn ký của một sinh linh trong Trường Hà Vận Mệnh.

Chỉ cần muốn là có thể làm được.

"Ha ha ha, ngươi đừng hòng mê hoặc chúng ta!" Hoàng Long Chân Nhân cười lớn, rồi thần sắc đột nhiên trở nên lạnh lẽo nói: "Lòng trung thành của chúng ta đối với sư tôn, nhật nguyệt có thể soi xét!

Bất kể gặp phải nguy hiểm thế nào, chúng ta nhất định sẽ vì Côn Luân mà liều mình đổ máu, không tiếc bất cứ giá nào!" "Vu Nguyên, nếu ngươi muốn công phá Côn Luân Thần Sơn của ta, vậy thì cứ đến đi, chúng ta đều chấp nhận!" "Nhưng ngươi cũng phải cẩn thận, bây giờ sư tôn ta không có ở đây nên có thể để ngươi tạm thời vênh váo.

Chờ đến khi sư tôn ta trở về, nhất định sẽ khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" *Oanh oanh oanh oanh!!!* Lời này vừa dứt, những cường giả Hỗn Độn Cảnh đang chiếm giữ các phương vị khác, duy trì Côn Luân Vạn Thần Trận này, cũng đều bùng phát một luồng khí tức khủng bố.

Ánh mắt lạnh lẽo vô cảm, hiển nhiên đang bày tỏ sát ý đối với Lâm Nguyên.

"Giết!" Trong Côn Luân Thần Sơn, vô số thân ảnh xuất hiện, có trong các cung điện, có giữa các vách núi, có trong các động phủ, tất cả đều sát khí đằng đằng, đồng thời gầm lên giận dữ.

Hiển nhiên đều là môn nhân đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thời gian trước, sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá đến Hỗn Độn Cảnh Đệ Tam Trọng Thiên, liền hướng về toàn bộ Hồng Hoang,

đại khai cửa Xiển Giáo, rộng rãi chiêu mộ môn đồ.

Bây giờ đã đạt được một thành tựu nhất định, dưới trướng cường giả như mây.

Yêu cầu của Nguyên Thủy Thiên Tôn khi thu đồ đệ vô cùng nghiêm khắc.

Trong dòng thời gian ban đầu, có thể nói là "giáo dục tinh anh" tuyệt đối, chỉ chiêu mộ những đệ tử có căn cốt tốt nhất.

Ví dụ như Hoàng Long Chân Nhân, vì căn cốt hơi kém một chút, nên Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ không thích hắn.

Nhưng hiện tại, sau khi Hồng Hoang biến dị, mọi thứ đều đã thay đổi.

Căn nguyên có mạnh mẽ hay không, thực tế đã không còn quá quan trọng nữa.

Dù sao một phần ma thần Đại Đạo bản nguyên cũng có thể nhanh chóng nâng cao căn nguyên của một người.

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã thay đổi một số phương pháp hành sự của mình.

Tóm lại, sức mạnh của toàn bộ Côn Luân này, có thể nói là khủng bố đến hiện tại.

Bây giờ dưới sự dẫn dắt của Hoàng Long Chân Nhân, lại đều áp dụng biện pháp phòng ngự hết sức, muốn công phá sơn môn này, cơ bản là khó như lên trời.

Lâm Nguyên thấy cảnh này, vẻ mặt vẫn không thay đổi, vẫn vô cùng bình tĩnh, cười nhạt nói: "Vì các ngươi không chịu đầu hàng, vậy thì cứ chiêu trò dưới tay mà gặp chân chương đi.

Để ta xem Côn Luân Vạn Thần Trận này rốt cuộc mạnh đến mức

nào.” Trong lúc nói chuyện, ánh mắt Lâm Nguyên đột nhiên lạnh lẽo. *Oanh!* Cây đạo thụ phía sau hắn càng trở nên chói mắt và cao vút, vô tận kiếm khí bùng phát, cuồn cuộn bay ra, theo Lâm Nguyên ra tay, không ngừng tụ lại trong tay hắn. *Keng!* Tiếng kiếm minh kinh thiên vang lên, lực lượng Đại Đạo mênh mông gào thét tuôn ra, trực tiếp ngưng tụ thành một thanh cự kiếm vạn trượng trong tay Lâm Nguyên, vắt ngang trên bầu trời cao, phát ra khí tức sắc bén cái thế.

Chỉ riêng sự nuốt nhả phong mang của nó đã khiến không gian nứt ra từng khe nứt đen kịt lớn.

Một luồng kiếm ý cực kỳ đáng sợ, từ trong thanh trường kiếm đó phát ra.

Đó là kiếm ý tối cao của kiếm chi Đại Đạo, kiếm tru diệt vạn vật!

Tự tin rằng thanh kiếm trong tay mình có thể chém phá mọi thứ trên thế gian, ngay cả vận mệnh, nhân quả cũng có thể một kiếm đoạn tuyệt. *Oanh!* Lâm Nguyên trực tiếp vung thanh cự kiếm vạn trượng này, liền mạnh mẽ chém xuống Côn Luân Vạn Thần Trận.

Gần như chỉ trong nháy mắt, Hoàng Long Chân Nhân đã cảm giác được một luồng sức mạnh cực kỳ sắc bén truyền qua Vạn Thần Trận đến chỗ mình.

Quần áo trên người hắn rách ra rất nhiều chỗ.

Hắn biến sắc, kinh ngạc nói: “Sức mạnh thật cường đại!” Sau đó liền quát lớn một tiếng, giận dữ gầm lên: “Nhưng, bất kể một kiếm này đáng sợ đến đâu, cũng đừng hòng phá vỡ Vạn Thần Trận!

Côn Luân vạn thần, hiện thân!” Kèm theo tiếng gầm lớn của Hoàng Long Chân Nhân. *Oanh!* Côn Luân Vạn Thần Trận đột nhiên bùng phát một luồng quang mang kinh thiên.

Sau đó, trong Côn Luân quần sơn, một ngọn núi đột nhiên biến

hóa, lập tức hóa thành một con hắc hổ khổng lồ vô biên, ngửa mặt lên trời gào thét.

Toàn bộ nó trực tiếp bay ra, hung hăng va chạm với kiếm quang kia. *Rắc!* Cự kiếm vạn trượng trong tay Lâm Nguyên, vậy mà lập tức vỡ nát!

"Cái gọi là Côn Luân Vạn Thần Trận, là lấy các đệ tử Côn Luân chúng ta làm môi giới, câu thông sức mạnh của thánh địa bản nguyên Côn Luân mênh mông này, ngưng tụ thành lực lượng sát phạt." "Một khi thôi động, kẻ địch của ngươi sẽ không phải là chúng ta, mà là thánh địa bản nguyên Côn Luân này." "Một người làm sao có thể chống lại một thánh địa bản nguyên hùng vĩ?" "Vu Nguyên, bất luận ngươi có sức mạnh cường đại đến đâu, hôm nay cũng không thể làm tổn thương đại trận này dù chỉ một hào!" Hoàng Long Chân Nhân ha ha cười lớn, vẻ mặt vô cùng đắc ý, hiển nhiên đối với uy lực của đại trận này hắn có lòng tin tuyệt đối.

"Ồ?" Sắc mặt Lâm Nguyên khẽ động, trên mặt vẫn mang vẻ ung dung bình thản, cười nhạt nói: "Muốn đối kháng với cả một thánh địa bản nguyên sao?

A a, không lâu trước đây ta mới hiến tế một tòa, ta có kinh nghiệm trong lĩnh vực này còn rất phong phú." Trong lúc nói, sắc mặt hắn đột nhiên trở nên lạnh lẽo. *Oanh oanh oanh oanh!!!* Sau đó, phía sau hắn lại xuất hiện mấy cây đạo thụ khổng lồ.

Trong đó, một cây đạo thụ phát ra đao quang sắc bén vô cùng, như muốn xé toang vòm trời vạn cổ.

Một cây đạo thụ quấn quanh ức vạn tia sét, không ngừng phát ra tiếng nổ đáng sợ.

Từng đạo lôi quang khổng lồ lượn lờ trên bầu trời, phát ra uy lực hủy diệt.

Lại có một cây đạo thụ quang mang chói mắt, rực rỡ lấp lánh, thậm chí còn chói mắt hơn cả Côn Luân Vạn Thần Trận.

Trên cành cây rõ ràng treo một mặt trời rực lửa, phóng xạ ức vạn thần huy.

Đây hiển nhiên chính là các đạo thụ chí cường được ngưng tụ sau khi tu luyện sức mạnh Đại Đạo của đao chi ma thần, lôi chi ma thần, nhật chi ma thần đến đỉnh điểm!

"Cái này..." Ngay cả khi trước đây Lâm Nguyên đột phá, ánh sáng chiếu rọi Hồng Hoang, Hoàng Long Chân Nhân đã từng thấy cảnh tượng đạo thụ thành phiến khủng bố phía sau hắn, nhưng giờ tận mắt chứng kiến cảnh này, trong lòng vẫn dâng lên sóng to gió lớn.

"Quá đáng sợ rồi, một người tối đa chỉ có thể tu hành một Đại Đạo, sao Vu Nguyên này lại có thể ngưng tụ ra nhiều đạo thụ như vậy!" Hoàng Long Chân Nhân thầm nghĩ.

Mặc dù vô cùng tự tin vào Côn Luân Vạn Thần Trận, nhưng khoảnh khắc này hắn cũng không tránh khỏi có chút lo lắng bất an.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt hắn đột nhiên hiện lên một tia hung tàn, quát lớn nói: "Hừ, bất kể ngươi có sức mạnh cường đại đến đâu, cũng đừng hòng phá vỡ thần trận này." "Chư vị sư huynh, thôi động toàn bộ sức mạnh của đại trận này đi, đừng giữ lại chút nào." Hoàng Long Chân Nhân lớn tiếng quát.

Lời này vừa ra, năm thân ảnh tràn ngập khí Hỗn Độn đáng sợ kia, trong mắt đều lộ ra thần sắc chấn động.

Hiển nhiên, muốn thôi động toàn bộ uy lực của Vạn Thần Trận, nhất định sẽ phải trả giá khá lớn.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không nói nhiều.

Khi thấy dị tượng đáng sợ của Lâm Nguyên, bọn họ liền biết Lâm

Nguyên không hề dễ đối phó.

Quyết định của Hoàng Long Chân Nhân là cách ứng phó tốt nhất.

“Thôi động toàn bộ đi.” Ngay lập tức, một thân ảnh lạnh lùng mở miệng, rồi trong cơ thể hắn đột nhiên có vô tận khí Hỗn Độn gào thét tuôn ra, dung nhập vào đại trận. *Oanh oanh oanh!* Mấy thân ảnh còn lại cũng đều có khí Hỗn Độn dâng trào từ thể nội, dung nhập vào đại trận.

Lập tức, toàn bộ Vạn Thần Trận hiện ra vô tận đạo văn.

Chương 433

Cuối cùng, trong tiếng gầm lớn của Hoàng Long Chân Nhân, Côn Luân quần sơn bị Vạn Thần Trận bao phủ đồng thời kịch liệt chấn động, bùng phát vô tận quang hoa.

"Hống!" Một tiếng gào thét vang lên, một ngọn thần sơn hóa hình, vậy mà hóa thành một con thần long khổng lồ, cuộn mình trên trời cao.

Mỗi chiếc vảy trên thân thể nó đều sống động như thật.

Và khi cảnh này xảy ra, dường như đã gây ra phản ứng dây chuyền.

Từng ngọn núi lớn trong Côn Luân quần sơn đều chấn động, bùng phát vô tận quang hoa.

Lực lượng bản nguyên đáng sợ đang lan tràn, ngưng tụ thành từng con hung thú khổng lồ vô biên, đáng sợ.

Thần long, hỏa phượng, cự tượng, bạch hổ, hắc báo... vô cùng vô tận.

Mỗi thân ảnh đều khổng lồ vô biên.

Đến cuối cùng, trên không Côn Luân, đúng mười ngàn thân ảnh cự thú đáng sợ sừng sững, lấp đầy trời đất!

Cảnh tượng này quá khủng khiếp.

Cả vùng trời đất này đều đang chấn động.

Không gian Hồng Hoang vô cùng vững chắc cũng không chịu nổi uy năng đáng sợ như vậy, vậy mà không ngừng sụp đổ, hóa thành Hỗn Độn.

Từng con hung thú kia chen kín cả bầu trời, ánh mắt lạnh lẽo đến

cực điểm, tràn đầy sát ý vô tận, đều cúi đầu nhìn xuống Lâm Nguyên.

Quanh thân chúng tràn ngập khí tức bản nguyên nồng đậm.

Cách cấu thành của chúng, quả thực có chút giống bản nguyên thần vật, nhưng còn đáng sợ hơn bản nguyên thần vật, bởi vì chúng đều có trí tuệ nhất định, có thể tự chủ hành động.

"Vu Nguyên, lần này ta xem ngươi còn đánh thế nào!" Hoàng Long Chân Nhân trên mặt lộ ra nụ cười cuồng tiếu.

Giữa vạn thú, hắn dường như có một loại khí vận vô địch.

Quả thực, rất khó tưởng tượng, rốt cuộc còn loại tồn tại nào, mới có thể đột phá được trận pháp phòng ngự đáng sợ do vạn thú này tạo thành.

Không một ai có thể xuyên qua tất cả những thứ này!

Đây chính là sức mạnh chí cường hiển hiện ra sau khi tập hợp cả một thánh địa bản nguyên!

"Hống!" Vạn thú gào thét.

Dưới thân ảnh khổng lồ của chúng, nhật nguyệt tinh thần đều trở nên nhỏ bé.

Mỗi thân ảnh đều có đạo văn dày đặc, khí tức bản nguyên lưu chuyển.

Khi đồng loạt gầm lên giận dữ, cả Hồng Hoang dường như chấn động trong nháy mắt.

Vô tận sinh linh đều cảm thấy một nỗi sợ hãi từ sâu trong linh hồn!

Lâm Nguyên cũng có chút bất ngờ, không ngờ Côn Luân Vạn Thần Trận này lại khủng bố đến vậy.

Ngay cả hắn cũng có chút kinh ngạc.

Xem ra thánh địa bản nguyên Côn Luân này quả nhiên cường đại, mạnh hơn Chung Sơn mấy cấp độ.

Tuy nhiên, trong mắt hắn lại không hề lộ ra dù chỉ một tia sợ hãi, ngược lại còn dâng lên một luồng hào khí ngút trời.

Hắn cất tiếng cười lớn: "Ngô hôm nay trì kiếm tru vạn thần!" *Oanh!* Lời vừa dứt, mấy cây đạo thụ phía sau hắn đồng thời bùng phát quang huy chói lọi, và Lâm Nguyên cả người trực tiếp xông vào giữa vạn thú.

"Hống!" Hành động này lập tức khiến tất cả cự thú nảy sinh địch ý đáng sợ.

Chúng lập tức hành động, đồng thời xông tới Lâm Nguyên.

Động tác của chúng không có gì huyền diệu, nhưng lại mang theo sức mạnh vô tận.

Chỉ riêng sức mạnh thuần túy đó đã khiến người ta sinh ra cảm giác không thể chống đỡ.

Bất kỳ sinh linh nào tiến vào phạm vi bao phủ của Vạn Thần Trận, đều sẽ tan thành tro bụi dưới sự oanh kích của sức mạnh chí cường này. *Keng!* Tuy nhiên, đối mặt với một kiếm này, Lâm Nguyên trực tiếp vung lên.

Kiếm quang của Tru Diệt Nhất Kiếm quét ngang ra, trong nháy mắt đã chém đứt đầu một con cự thú. *Oanh!* Tiếp đó, cây sấm sét phía sau hắn phát ra thần quang ngút trời, trực tiếp bùng phát một biển sấm sét diệt thế.

Hàng ức vạn tia sét to lớn như biển lũ cuồn cuộn gào thét tuôn ra, nhấn chìm mấy con hung thú khác.

Mấy con hung thú đó kêu thảm một tiếng, thân thể lập tức cháy đen rồi nổ tung. *Keng!* Tiếng trường đao xuất vỏ vang lên, Đại Đạo Chi Đao cũng bị Lâm Nguyên lập tức thôi động.

Một đạo đao quang kinh thế vắt ngang trên trời cao, chém về phía trước, chém một con hung thú thành hai nửa. *Uông!* Cuối cùng, đạo thụ Nhật Chi Ma Thần bùng phát quang mang vô tận.

Trong quang mang đó mang theo vị nóng bỏng vô cùng, kèm theo ngọn lửa hừng hực, nhấn chìm hung thú, thiêu đốt cự thú.

Một con, hai con, ba con, trăm con, ngàn con...

Lâm Nguyên cứ như bước vào chốn không người.

Những cự thú này dù liên thủ cũng căn bản không phải đối thủ của hắn, trong một thời gian rất ngắn, chúng cứ lần lượt bị tiêu diệt. *Rầm rầm rầm ~~~* Và theo số lượng cự thú giảm đi, Côn Luân Vạn Thần Trận cũng kịch liệt chấn động.

Bề mặt vậy mà xuất hiện một vết nứt, trông như sắp không chịu nổi nữa, giây tiếp theo sẽ hoàn toàn vỡ nát.

"Cái... cái này làm sao có thể?" Hoàng Long Chân Nhân thân thể run rẩy, làm sao cũng không ngờ rằng sau khi hắn toàn lực thôi động Vạn Thần Trận, kết cục lại là như vậy.

Điều này cũng quá khó tin rồi.

"Thực lực của người này, rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào?

Đây chính là Vạn Thần Trận a, lẽ nào hắn lại sắp hoàn toàn công phá nó sao?" Giọng Hoàng Long Chân Nhân cũng run rẩy.

Hắn có thể cảm giác được, Vạn Thần Trận kia dường như đã đạt đến cực hạn, thậm chí còn phát ra âm thanh nặng nề không chịu nổi.

Nếu cứ tiếp tục bị Lâm Nguyên tàn sát như vậy, thì thật sự sẽ bị

hắn công phá vào bên trong Côn Luân.

"Không thể tiếp tục như vậy được nữa, bất kể phải trả giá thế nào, cũng không thể để hắn đắc ý!" Hoàng Long Chân Nhân nghiến răng ken két, trong mắt hiện lên một tia điên cuồng.

Chương 434

“Chư vị sư huynh, ta quyết định sẽ động dụng lực lượng bản nguyên tử sắc cấp ba kia, rót vào Vạn Thần Đại Trận.

Các ngươi chuẩn bị tốt đi.” Hoàng Long Chân Nhân lớn tiếng nói.

“Hả?

Trong thánh địa của chúng ta, lực lượng bản nguyên tử khí không nhiều!” “Trực tiếp dùng hết như vậy, thật sự quá đáng tiếc.” “Phải cẩn thận a.” “...” Mấy cường giả Hỗn Độn Cảnh vốn luôn vâng lời Hoàng Long Chân Nhân, lúc này nghe vậy trong mắt đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, rồi không nhịn được khuyên ngăn.

Khí bản nguyên tử sắc là tài phú lớn nhất của một thánh địa bản nguyên!

Khi chiến đấu ở Chung Sơn trước đây, Lục Túc Kim Giáp Trùng đã dựa vào một tia khí bản nguyên tử sắc, đánh bại phân thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu có thể sử dụng khí bản nguyên tử sắc trên Vạn Thần Trận này, đương nhiên có thể khiến uy lực của đại trận này lập tức tăng lên đến trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng nghĩ đến việc phải tiêu hao lực lượng bản nguyên tử sắc, mấy cường giả Hỗn Độn Cảnh này lại cảm thấy vô cùng đau đớn.

Loại sức mạnh này, chỉ cần một tia thôi cũng đủ để bọn họ tăng cường sức mạnh thêm một tiểu cảnh giới.

Cứ như vậy mà dùng trong chiến đấu, thật sự quá lãng phí.

Đối mặt với những nghi vấn này, Hoàng Long Chân Nhân thần sắc rất kiên định, lớn tiếng nói: “Không quản được nhiều như vậy nữa!

Nếu để Lâm Nguyên này công phá vào, đó mới là tai họa thật sự!

Chúng ta có giữ được tính mạng hay không còn chưa nói, chỉ riêng mặt mũi của sư tôn cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Chúng ta tuyệt đối không thể để sư tôn mất mặt!" Nghe Hoàng Long Chân Nhân lôi danh hiệu của Nguyên Thủy Thiên Tôn ra, nhóm người này dù trong lòng không muốn đến đâu, cũng rất khó phản đối.

Lập tức đều bất đắc dĩ nói: "Vậy thì nghe ngươi vậy." "Được, chư vị sư huynh, các ngươi giúp ta ổn định đại trận này." Hoàng Long Chân Nhân nói một câu, rồi lấy ra một phù văn đặc biệt.

Phù văn này cực kỳ phức tạp, bên trong dường như ẩn chứa ức vạn biến hóa.

Hoàng Long thần sắc ngưng trọng, đạo lực trong cơ thể lưu chuyển, cuối cùng đột nhiên bùng phát, mạnh mẽ nghiền nát phù văn này.

Lập tức *Oanh* một tiếng, một khối tử khí bùng phát.

Khoảnh khắc khối tử khí này bùng phát, cả trời đất đều nhuộm một màu tím xanh u uất.

Thể tích của nó không lớn, chỉ là một khối nhỏ, nhưng vừa xuất hiện, dường như đã trở thành trung tâm của vùng trời đất này.

"Dung hợp!" Hoàng Long Chân Nhân lập tức quát lớn một tiếng. *Oanh!* Khối tử khí này lập tức gào thét bay ra, dung nhập vào Côn Luân Vạn Thần Trận.

Trong khoảnh khắc dung nhập, Côn Luân Vạn Thần Trận vốn đã sắp sụp đổ, vậy mà lập tức chấn động, rồi bùng phát một luồng khí tức khủng bố mạnh hơn gấp mấy chục lần so với trước, tử quang cuồn cuộn như biển, nhấn chìm cả trời cao.

“Hống!” Một tiếng gào thét khổng lồ, không gian mười phương đều chấn động tan biến.

Từng con hung thú đáng sợ vốn đã bị Lâm Nguyên tiêu diệt, vào khoảnh khắc này lại ngưng tụ ra lần nữa, và số lượng còn tăng cường, lên đến mười vạn con!

Mười vạn con hung thú, mỗi con đều khổng lồ vô biên, lấp đầy hư không, bao vây Lâm Nguyên ở trung tâm, lạnh lùng nhìn xuống hắn, mang theo sát ý âm lãnh tàn độc vô tận.

Một áp lực đáng sợ, nặng nịch như biển Hỗn Độn, trực tiếp giáng mạnh xuống thân thể Lâm Nguyên.

“Ha ha ha, Vu Nguyên, tất cả là ngươi ép ta.

Bây giờ lực lượng bản nguyên tử sắc đã được động dụng, dù ngươi có bản lĩnh lớn đến mấy, cũng không thoát khỏi Vạn Thần Trận này.” Hoàng Long Chân Nhân cười lớn.

Trong tiếng cười còn mang theo một loại hận ý.

Khí bản nguyên tử sắc là tài nguyên cấp chiến lược quan trọng nhất của Côn Luân.

Cứ thế này mà tiêu hao, tổn thất đó dùng từ “thảm trọng” cũng không đủ để hình dung.

Ngay cả khi cuối cùng thật sự có thể trấn sát Lâm Nguyên, theo Hoàng Long Chân Nhân thấy, đó cũng không phải là chuyện đáng giá chút nào, dù sao khí bản nguyên tử sắc cũng cứ thế mà tiêu hao mất rồi.

“Thật sao?” Nhưng đối mặt với tất cả những điều này, trên mặt Lâm Nguyên lại không hề lộ ra vẻ hoảng hốt, ngược lại còn nở một nụ cười.

“Hừ, chết đến nơi rồi còn muốn cứng miệng sao?” Hoàng Long Chân Nhân cười lạnh.

“Chút lực lượng bản nguyên cấp ba cỏn con, trong mắt ta còn chưa đủ xem.” Lâm Nguyên chỉ nhàn nhạt nói.

Trước đây ở Chung Sơn, Lâm Nguyên đã luyện hóa một khối lớn khí bản nguyên tử sắc.

Sau đó, hắn còn hiến tế cả Chung Sơn, câu thông Hồng Hoang bản nguyên hải, dẫn dắt một tia khí bản nguyên lam sắc cấp bốn đến, luyện hóa nó, từ đó đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Đệ Thập Trọng Thiên.

Trong quá trình này, hắn đương nhiên đã hiểu rõ sâu sắc bản chất của khí bản nguyên tử sắc, biết được sự huyền diệu của nó.

Hơn nữa, hắn còn có thể dùng Lực Chi Pháp Tắc để mô phỏng ra loại sức mạnh này.

Ngay cả khi Hoàng Long Chân Nhân đã thôi động khí bản nguyên tử sắc, dung nhập vào Côn Luân Vạn Thần Trận, nâng cao uy lực của nó, thì trong mắt Lâm Nguyên, nó cũng không có gì uy hiếp. *Oanh!* Quanh thân hắn đột nhiên bùng phát một luồng thần quang chói mắt.

Một luồng dao động pháp tắc huyền diệu lúc này cuồn cuộn lan ra.

Lâm Nguyên đã thôi động Lực Chi Pháp Tắc.

Vô tận Đại Đạo chi lực từ thể nội hắn gào thét tuôn ra, giao cảm với trời đất, tụ tập vô tận khí bản nguyên, rồi trong tiếng *rắc rắc*, không ngừng cố hóa, hình thành một thanh trường kiếm, lưu chuyển quang huy lam sắc thuần khiết và xa xăm, như bầu trời xanh vĩnh cửu, mang theo một loại hương vị vĩnh hằng.

“Hống!” Và ngay lúc này, mười vạn con hung thú đáng sợ ngưng tụ trong Côn Luân Vạn Thần Trận đồng thời phát động tấn công về

phía Lâm Nguyên, ào ào kéo đến che trời lấp đất.

Trên thân mỗi con hung thú đều nhiễm một tia tử ý, không chỉ về số lượng, mà uy năng cũng mạnh hơn trước quá nhiều, khiến cả vùng không gian này đều kịch liệt chấn động.

Lâm Nguyên đối mặt với tất cả những điều này, không né không tránh, chỉ cầm thanh trường kiếm lam sắc đó, nhẹ nhàng chém ngang về phía trước.

Xuy!

Chỉ thấy một đạo kiếm quang lóe lên, mấy chục con hung thú xông đến trước mặt hắn vậy mà lập tức bị chém làm đôi.

Toàn bộ quá trình cứ như lưỡi kiếm sắc bén chém bùn xuân vậy, vô cùng trơn tru thuận lợi, không hề có chút trở ngại nào.

Điểm đáng sợ hơn nữa là, khi lam sắc quang kiếm chém qua, tia tử ý nhiễm trên thân những hung thú kia vậy mà lập tức tiêu tán, hoàn toàn biến mất, cứ như tuyết gặp nắng tan vậy.

"Cái gì?" Hoàng Long Chân Nhân thấy cảnh này, trực tiếp chấn kinh, hoàn toàn không thể lý giải, cả người kinh hãi, trong mắt lộ ra thần sắc kinh khủng.

Điều này quá khó tin.

Hiện tại Côn Luân Vạn Thần Trận này đã được gia cường chưa từng có, theo lý mà nói phải có thể dễ dàng nghiền nát Lâm Nguyên mới đúng.

Nhưng không ngờ, Lâm Nguyên lúc này lại dường như trở nên lợi hại hơn.

Cầm lam sắc quang kiếm trong tay, quả thực có một loại hương vị sở hướng vô địch.

“Điều này làm sao có thể?” Giọng Hoàng Long Chân Nhân cũng khẽ run rẩy.

Chương 435

Mấy cường giả Hỗn Độn Cảnh khác trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi, run giọng nói: "Thanh lam sắc quang kiếm trong tay hắn, dường như có thể khắc chế lực lượng bản nguyên tử sắc." *Oanh oanh oanh!!!* Khoảnh khắc này, trong Vạn Thần Trận, Lâm Nguyên quả thực sở hướng vô địch, căn bản không có đối thủ nào.

Mỗi bước tiến lên, dưới tay hắn đều có mấy chục, thậm chí hàng trăm con hung thú mất mạng.

Trận pháp đáng sợ này vốn đã cường đại đến cực điểm, nhưng bây giờ lại bị tiêu hao từng chút một.

Nhìn dáng vẻ đó, e rằng không bao lâu nữa, nó sẽ hoàn toàn bị phá hủy.

Đây là kết cục mà tất cả mọi người đều không ngờ tới.

Vốn tưởng rằng có thể chiếm thượng phong, áp chế đối phương, nhưng kết quả đối phương lại bất ngờ tung ra thủ đoạn đặc biệt, lật ngược tình thế.

"Ta không tin!" Hoàng Long Chân Nhân cả người gần như phát điên, mắt đều đỏ ngầu, hiện lên một tia điên cuồng, gầm khẽ: "Đây chính là khí bản nguyên tử sắc, là khí bản nguyên đẳng cấp cao nhất trong toàn bộ Hồng Hoang hiện nay.

Thứ gì có thể khắc chế loại sức mạnh này?

Lâm Nguyên này nhất định đang lừa chúng ta, muốn khiến chúng ta trong lòng sinh ra sợ hãi, từ đó hoàn toàn phá vỡ đại trận này.

Ta tuyệt đối sẽ không để âm mưu của hắn đắc ý!" Giọng Hoàng Long Chân Nhân lạnh như băng, cả người toát ra một luồng sát khí.

Mấy cường giả Hỗn Độn Cảnh khác không nói gì, nhưng trên thân thể cũng tỏa ra từng trận khí Hỗn Độn.

Ánh mắt cũng vô cùng âm u lạnh lẽo, hiển nhiên đều khá đồng tình với lời nói của Hoàng Long Chân Nhân.

Chủ yếu là, bọn họ hiểu rất nhiều nội tình, biết được sự đáng sợ của khí bản nguyên tử sắc.

Trước đây Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là dựa vào khí bản nguyên tử sắc này mà thuận lợi đột phá đến Hỗn Độn Cảnh.

Ở Hồng Hoang hiện nay, khí bản nguyên tử sắc là vô địch, không thể có sức mạnh nào có thể khắc chế nó.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt bọn họ, nhất định là âm mưu mà Lâm Nguyên đã tạo ra bằng một thủ đoạn nào đó.

"Âm mưu rốt cuộc chỉ là âm mưu.

Chỉ cần chúng ta có thể giữ vững, hắn sẽ không làm gì được chúng ta.

Hoàng Long, đừng giữ lại gì cả, lấy tất cả khí bản nguyên tử sắc mà ngươi đang nắm giữ ra đi." Một cường giả Hỗn Độn Cảnh lạnh lùng mở miệng.

Lời này vừa ra, các cường giả Hỗn Độn Cảnh khác cũng đều gật đầu.

"Được." Hoàng Long Chân Nhân nghiến răng nói, không nghĩ ngợi gì, liền từ trong ngực lấy ra đúng chín phù văn tử sắc, rồi thôi động pháp lực Hỗn Độn Cảnh của mình, nghiền nát chúng. *Oanh!* Trong chớp mắt, giữa trời đất dâng lên chín đạo thần huy tử sắc, gào thét như rồng, bay về phía Vạn Thần Trận, lập tức dung nhập vào trong đó.

Một đạo khí bản nguyên tử sắc đã có thể khiến uy lực Vạn Thần Trận bạo tăng gấp mấy chục lần.

Hiện tại lại có thêm chín đạo nữa, uy năng Vạn Thần Trận lập tức bị thôi động đến cực hạn của cực hạn. *Rắc rắc!* Thậm chí ngay cả các trận văn cũng phát ra tiếng *rắc rắc*, đạt đến cảnh giới không chịu nổi gánh nặng.

Nhưng uy năng của toàn bộ đại trận, vào khoảnh khắc này cũng triệt để bốc cháy, leo lên đến cực hạn.

Uy năng không ngừng tăng vọt, lay động vũ trụ, khiến Hồng Hoang run rẩy!

"Hống!" Vô tận tiếng gào thét đáng sợ vang lên, từng con hung thú ngưng tụ ra, lấp đầy trời đất, khiến cả thế giới chấn động.

Nhật nguyệt tinh thần ngoài bầu trời cũng chấn động rung lắc dữ dội, rồi rơi xuống, dung nhập vào trong đại trận, cứ như một hạt bụi rơi vào biển lớn, chỉ tạo ra một gợn sóng cực kỳ nhỏ bé.

"Vu Nguyên, lần này chúng ta động dụng, chính là lực lượng chung cực của Vạn Thần Trận này!

Ngay cả sư tôn có đến, hãm vào trong đó, e rằng cũng phải hao phí chút khí lực mới có thể thoát ra.

Ta muốn xem, ngươi còn chống đỡ thế nào." Hoàng Long Chân Nhân âm u lạnh lùng nói.

"Hống!" Kèm theo lời nói của hắn là tiếng gào thét đáng sợ của từng con hung thú.

Chúng như hồng thủy che trời lấp đất xông tới Lâm Nguyên, vung vuốt sắc nhọn, há miệng rộng như chậu máu, lông trên người đều dựng ngược, khủng bố đến cực điểm.

“Không đáng một đòn.” Nhưng đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên chỉ nói mấy chữ đơn giản.

Mắt hắn trầm tĩnh, khí thế quanh thân đột nhiên tăng vọt.

Thanh lam sắc quang kiếm trong tay hắn vào khoảnh khắc này cũng lập tức trở nên chói lọi đến cực hạn, lạnh giọng nói: “Kết thúc tại đây đi.” *Oanh!* Trong lúc nói chuyện, thanh lam sắc quang kiếm trong tay Lâm Nguyên đột nhiên tăng vọt, dài đến trăm vạn trượng, mạnh mẽ một nhát chém xuống trận pháp vạn thần này.

Lam quang chói lọi, hắn vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc, diễn hóa lực lượng bản nguyên cấp bốn đến cực điểm.

Ầm!

Khi hắn thôi động luồng sức mạnh này đến cực điểm, một dao động huyền diệu đột nhiên bùng phát, rồi sau đó, trong hư không xuất hiện dị tượng kinh người.

Xung quanh thanh quang kiếm màu lam, một vùng biển bản nguyên rộng lớn vô biên hiện ra, bao la không thấy điểm cuối.

Biển bản nguyên chia làm chín tầng.

Tầng thứ nhất là bản nguyên chi khí thông thường, tầng thứ hai là kim sắc bản nguyên chi khí, tầng thứ ba là tử sắc bản nguyên chi khí, tầng thứ tư là lam sắc bản nguyên chi khí.

Ở sâu hơn nữa, bị sương mù che phủ, không ai nhìn rõ, nhưng ai cũng có thể cảm nhận được dao động khủng bố vĩ đại từ bên trong truyền ra, khiến linh hồn cũng phải run rẩy.

Dị tượng biển bản nguyên khủng bố vờn quanh thanh quang kiếm màu lam, cứ thế theo Lâm Nguyên một kiếm chém ra, quét sạch vô số hung thú.

Trong nháy mắt, lam quang chói mắt bùng phát, như đại dương nhấn chìm trời đất, cả thế giới đều nhuộm một tầng ánh sáng xanh trong suốt, vô cùng ảo diệu và xinh đẹp.

Thời gian tại khoảnh khắc này dường như ngưng đọng, hóa thành vĩnh hằng.

Lam quang này tựa hồ sinh ra đã đại diện cho một loại đặc tính nào đó, mang đến cho người ta cảm giác vĩnh hằng bất hủ.

Rồi sau đó, dường như chỉ là một sát na, lại như đã trải qua thời gian vô cùng lâu xa.

Cả thế giới đột nhiên chấn động, trong Vạn Thần Trận bao phủ toàn bộ Côn Luân Thần Sơn, xuất hiện một vực sâu đen kịt, như thể bị một kiếm hung hăng chém đôi!

Rồi sau đó, tử sắc quang mang trên thân vô số hung thú cứ thế vô thanh vô tức biến mất, tiếp đó chính chúng cũng ầm ầm sụp đổ, hoàn toàn tan biến.Ầm ầm ầm ~~~ Mãi cho đến lúc này, Côn Luân Vạn Thần Trận mới thật sự chấn động, đại trận cuối cùng cũng hoàn toàn sụp đổ, bắt đầu không ngừng tan rã, từng mảnh vụn trận đồ khổng lồ rơi xuống, đập nát trên mặt đất.

Lâm Nguyên một kiếm chi hạ, quét sạch Côn Luân Vạn Thần Trận!

“Chuyện này...

đây là thật sao?” Hoàng Long chân nhân hoàn toàn ngây người, trừng lớn mắt không thể tin nổi nhìn cảnh tượng trước mắt, chỉ cảm thấy thế giới quan của mình sắp sụp đổ.

Sao có thể chứ, Vạn Thần Trận Côn Luân rõ ràng đã được thôi động uy lực đến cực điểm, kết quả lại càng nhanh chóng tan rã, hủy hoại trong tay Lâm Nguyên.

“Thanh quang kiếm màu lam trong tay hắn, tựa hồ là một loại sức mạnh đẳng cấp cao hơn, chuyên khắc chế tử sắc bản nguyên chi khí.

Nếu chúng ta không động dụng tử sắc bản nguyên chi khí này, nói không chừng còn có thể kiên trì lâu hơn, nhưng hiện tại khi đã động dụng rồi, lại đón nhận thất bại sớm hơn.” Một Hỗn Độn Cảnh cường giả run rẩy nói.

Lời này vừa thốt ra, những người khác đều giật mình kinh hãi, phải rồi, có lẽ sự thật chính là như vậy, Lâm Nguyên trong tay nắm giữ sức mạnh khắc chế tử sắc bản nguyên chi lực!

Chương 436

"Đáng chết!" Hoàng Long chân nhân gầm nhẹ, rống lên, chỉ cảm thấy chuyện này quá hoang đường, tử sắc bản nguyên chi khí là sức mạnh đẳng cấp cao nhất trong Hồng Hoang hiện tại, sao có thể còn có sức mạnh khắc chế nó chứ?

Nhưng hiện tại rõ ràng không phải lúc nghĩ những chuyện này.

Ầm ầm ầm!!!

Trời đất chấn động, thời không sụp đổ, Côn Luân Vạn Thần Trận hoàn toàn tan rã.

Lâm Nguyên bước qua đại trận đang cháy rụi, đang đi về phía bọn họ!

Không còn Côn Luân Vạn Thần Trận ngăn cách, đối mặt trực diện Lâm Nguyên, Hoàng Long chân nhân và mấy người kia vậy mà đồng thời tim đập thịch một cái, cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn.

Loại áp lực đó, giống như một con kiến đối mặt với một con voi khổng lồ, bản năng sinh mệnh trỗi dậy một nỗi sợ hãi không thể kiểm soát.

"Chuyện này... làm sao có thể?

Hắn chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, kết quả lại có uy thế đến vậy sao?" Một Hỗn Độn Cảnh cường giả không thể tin nổi nói.

"Hừ, có gì mà lạ, Vu Nguyên từ đầu đã là một quái vật, tuyệt đối không thể lấy lẽ thường mà đo lường, cảnh giới đối với hắn mà nói, đơn giản là thứ không tồn tại." Một Hỗn Độn Cảnh cường giả khác lạnh lùng nói.

“Bây giờ phải làm sao?” “Chạy thôi!” “Nhưng đây là bản nguyên thánh địa của chúng ta, nếu bây giờ bỏ chạy, chờ đến khi sư tôn trở về thấy Côn Luân đã bị Vu Nguyên chiếm giữ, há chẳng phải sẽ đại nộ sao?” “Sư tôn cũng không phải người không biết lý lẽ, chúng ta đã tận lực rồi, Vu Nguyên này không phải người thường có thể đối phó.” “.....” Mấy Hỗn Độn Cảnh cường giả khẽ nói.

Chuyện đã đến nước này, kết cục đã rất rõ ràng, Côn Luân Vạn Thần Trận đã bị phá vỡ, tất cả át chủ bài của họ đều đã dùng hết, nếu tiếp tục kiên trì, chẳng qua chỉ là thêm mấy bộ thi thể mà thôi.

“Không ngờ, vậy mà hắn thật sự công phá thành công.” Mấy người đều cảm thấy đắng chát.

Đây là một bản nguyên thánh địa hoàn chỉnh, họ ở trong bản nguyên thánh địa này, đơn giản là có thể động dụng sức mạnh gần như vô tận, dùng “cố nhược kim thang” để hình dung cũng còn chưa đủ.

Thế nhưng, chính là một tòa thánh địa vĩ đại như vậy, phòng ngự kinh thiên, cường giả vô số, lại bị Lâm Nguyên chỉ bằng sức lực một mình, cứng rắn đánh phá!

Đây là chiến tích phi thường đến mức nào?

Nếu chuyện này truyền ra, cả Hồng Hoang đều sẽ chấn động.

Côn Luân trong sự kiện này, sẽ trở thành một đối trọng tuyệt vời, làm nổi bật sự vô địch của Lâm Nguyên.

“Các ngươi mấy người cứ đi đi, ta sẽ ở lại đoạn hậu.” Đúng lúc này, Hoàng Long chân nhân mở miệng, trong đôi mắt đột nhiên lộ ra một tia sắc lạnh, nhiếp lòng người.

“Hả?” Lời này vừa thốt ra, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Hoàng Long chân nhân trước kia có lẽ là yếu nhất trong số đệ tử

Xiển giáo, nhưng sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, thực lực của hắn đã cường đại đến mức trở thành đệ tử đứng đầu dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mọi người nếu muốn chạy trốn, hắn là người có hy vọng nhất, nhưng hắn vậy mà lại chuẩn bị ở lại đoạn hậu!

"Sư tôn giao Côn Luân này cho ta, ta dù thế nào cũng không thể rời đi!

Hơn nữa, thực lực của Vu Nguyên này thật sự khủng bố, ngay cả Côn Luân Vạn Thần Trận cũng bị hắn công phá.

Nếu chúng ta cùng nhau chạy trốn, không có người đoạn hậu, vậy thì tất cả mọi người đều sẽ chết trong tay hắn." Hoàng Long chân nhân trầm giọng nói.

Mấy Hỗn Độn Cảnh cường giả nghe vậy đều trầm mặc, không ai nghĩ rằng Hoàng Long chân nhân vào giây phút cuối cùng lại có được tấm lòng tráng liệt đến thế.

"Được, ngươi ở lại đoạn hậu, chúng ta đi trước." Có thể tu hành đến cảnh giới Hỗn Độn Cảnh, bọn họ tự nhiên không phải hạng người lề mề, lập tức chỉ gật đầu, rồi đồng thời lùi sâu vào bên trong Côn Luân.

Côn Luân là bản nguyên thánh địa đã được Nguyên Thủy Thiên Tôn gây dựng rất lâu, trong đó tự nhiên có những thông đạo đào thoát đặc biệt.

"Hắc hắc, Vu Nguyên, Vu Nguyên, hôm nay ta ngược lại muốn thỉnh giáo một chút, thực lực chân chính của ngươi rốt cuộc mạnh đến mức nào." Hoàng Long chân nhân cất tiếng cười lớn.

Ầm!

Khí thế khủng bố vô biên đột nhiên bùng phát quanh thân hắn, thân

thể loáng một cái, vậy mà hóa thành một con Hoàng Long khổng lồ, vắt ngang trên bầu trời, hùng vĩ vô biên.

Trên thân rồng có vảy rồng màu vàng kim, mỗi phiến vảy rồng đều có đạo văn tinh xảo, tổng thể kết hợp lại, vậy mà hiển hiện ra một loại uy nghiêm!

Oai vệ như vương giả loài rồng!

Ầm!

Đặc biệt là phía sau hắn, vậy mà đột nhiên hiện ra một cây Đạo Thụ khổng lồ thông thiên động địa, trên Đạo Thụ cuồn cuộn khí Hỗn Độn bành trướng, cường đại vô biên.

"Gào!" Khoảnh khắc này, Hoàng Long chân nhân gào thét, khí tức cuồn cuộn mãnh liệt tuôn ra, chấn động Tam Thập Tam Thiên, kéo theo cả Côn Luân cũng rung chuyển kịch liệt.

Nói thì chậm, nhưng thực ra tất cả những điều này đều diễn ra trong chớp mắt.

Tu hành đến tầng thứ Hỗn Độn Cảnh cường giả, sự giao lưu đương nhiên đều thông qua thần niệm, hầu như không tốn chút thời gian nào.

Lâm Nguyên pháp lực thông thiên, tự nhiên cũng có thể nắm bắt được sự giao lưu giữa mấy cường giả đỉnh cao này, càng chứng kiến sự từ chối tráng liệt của Hoàng Long chân nhân khi chuẩn bị ở lại một mình đoạn hậu.

Không thể không thừa nhận, Nguyên Thủy Thiên Tôn dù sao cũng là hóa thân của Bàn Cổ Nguyên Thần, tuyệt đối phi phàm, dưới trướng tự nhiên có vô số nhân kiệt, mỗi người đều không phải nhân vật đơn giản.

Nhưng đối với tất cả những điều này, hắn lại chẳng hề để ý, ánh

mắt đạm mạc như Thiên Đạo.

Tùy ý một bước dứt ra, hắn đã đến trung tâm Côn Luân.

Hắn thản nhiên nói: "Bất kể các ngươi có tính toán thế nào, hôm nay không một ai được phép trốn thoát." Trong lúc nói chuyện, Lâm Nguyên khẽ nhấc chân, giẫm xuống.

Nguyên Thuật, thôi động.

Ầm!

Toàn bộ Côn Luân đột nhiên sôi trào, vạn núi chấn động.

Sau khi Côn Luân Vạn Thần Trận vỡ nát, vô số bản nguyên chi khí tản mát ra, đồng thời phóng thích ánh sáng rực rỡ.

Lấy Lâm Nguyên làm trung tâm, một trận đồ khổng lồ khuếch tán ra ngoài, lập tức bao trùm toàn bộ phạm vi Côn Luân, trực tiếp hình thành một nhà tù khổng lồ, khóa chặt tất cả mọi người bên trong.

Ầm!

Những Hỗn Độn Cảnh cường giả đã chạy xa tít tắp, lập tức đâm vào một bức tường khổng lồ rực rỡ ánh sáng bản nguyên chi lực, bị phản chấn trở về.

"Cái gì?" Tất cả mọi người đều kinh hãi biến sắc, không ai nghĩ Lâm Nguyên lại còn có năng lực như vậy, lập tức khóa chặt toàn bộ Côn Luân, đây là muốn một mẻ hốt gọn!

"Mở ra cho ta!" Một Hỗn Độn Cảnh cường giả gầm lên giận dữ, quanh thân đều tản ra khí tức Hỗn Độn cuồn cuộn, Đạo Thụ phía sau bùng nổ, sừng sững trời đất, tuôn ra sức mạnh vô tận.

Hắn tế xuất một tòa bảo tháp chín tầng rực rỡ ánh sáng đỏ rực, bản nguyên chi khí hùng dũng, hung hăng đâm vào bức tường khổng lồ kia, muốn phá vỡ nó.

Đùng!

Trong một tiếng vang trời kinh thiên, sóng xung kích khủng bố bùng phát, cuồn cuộn khuếch tán ra bốn phương tám hướng, trực tiếp phá hủy tất cả núi lớn trong khu vực này.

Sau đó, vị Hỗn Độn Cảnh cường giả đó cảm thấy một luồng phản chấn mạnh mẽ hơn sinh ra, hung hăng đánh vào tòa bảo tháp chín tầng kia, "ca sát" một tiếng, bảo tháp liền hoàn toàn vỡ nát, còn bản thân hắn cũng chịu phản phệ cực lớn, "phốc" một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết.

"Vậy mà không thể xông ra ngoài." Thần sắc của vị Hỗn Độn Cảnh cường giả này đã thay đổi, trong mắt lộ ra vẻ kinh khủng.

Chương 437

Ầm ầm ầm!!!

Mấy hướng khác cũng truyền đến dao động đáng sợ, mấy vị Hỗn Độn Cảnh cường giả kia cũng tương tự bị một bức tường khổng lồ như vậy ngăn cản, khó lòng tiến thêm một tấc.

Côn Luân thánh địa đã hóa thành một nhà tù khổng lồ!

"Vu Nguyên, ngươi có biết ngươi rốt cuộc đang làm gì không?

Ngươi làm như vậy là kết tử thù với Côn Luân ta, không đội trời chung!

Đến khi lão sư ta trở về, nhất định sẽ triệt để trấn sát ngươi, không cho ngươi một tia hy vọng nào!" Hoàng Long chân nhân gầm lên giận dữ.

Thần niệm của hắn quét ngang ra, thấy những Hỗn Độn Cảnh cường giả kia đều bị trói buộc trong Côn Luân Sơn trung, trong lòng cũng sốt ruột, bắt đầu uy hiếp Lâm Nguyên.

"Uy hiếp kiểu này có tác dụng với ta sao?" Lâm Nguyên nghe xong bật cười.

Rồi sau đó, thần sắc hắn đột nhiên lạnh đi, nói: "Ngươi nên hiểu, chúng ta sớm đã là tử thù, bây giờ không phải là vấn đề lão sư ngươi có tha cho ta hay không, mà là ta có tha cho lão sư ngươi vấn đề."
"Hừ, đại ngôn bất tàm (nói khoác không biết ngượng)!" Hoàng Long chân nhân cười lạnh.

"Vậy thì ngươi hãy đến thể nghiệm một chút, xem ta rốt cuộc có nói cuồng ngôn hay không." Lâm Nguyên thản nhiên nói.

Ầm!

Trong lúc nói chuyện, Lâm Nguyên đã ra tay, đưa tay chộp lấy Hoàng Long chân nhân.

"Gào!" Hoàng Long chân nhân phát ra một tiếng gào thét cực lớn, toàn bộ thân rồng đều lượn lờ trên không trung, Đạo Thụ khổng lồ phía sau hắn lóe lên ánh sáng kinh thế.

Hắn thâm sâu biết được Lâm Nguyên cường đại, vì vậy vào lúc này không dám có bất kỳ sự bảo lưu nào, trực tiếp thôi động toàn bộ sức mạnh của mình.

Ầm!

Đạo Thụ khổng lồ phía sau hắn bùng cháy, một luồng lực lượng Đại Đạo hùng vĩ dũng mãnh tuôn ra, ngưng tụ thành thân thể một Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ.

Đó là một con cự long khổng lồ, vắt ngang trên không trung biển Hỗn Độn, xung quanh thân thể càng hiện ra dị tượng, trình bày quá trình trưởng thành của con cự long này.

Lúc bắt đầu, con cự long này vậy mà chỉ là một con côn trùng nhỏ bé, đáng thương yếu ớt trong thế giới Hỗn Độn, Ma Thần yếu nhất cũng có thể một cước giẫm chết nó.

Nhưng sau đó con côn trùng nhỏ bé này lại không ngừng thuế biến tiến hóa, không ngừng trở nên cường đại, biến hóa hình thái của mình, từ một con côn trùng nhỏ bé trưởng thành thành một Hỗn Độn cự long!

Đến cuối cùng, ngay cả trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, con Hỗn Độn cự long này vậy mà cũng đủ sức xếp vào hàng đầu, không hề yếu hơn Thái Hư Cổ Long, Thái Cổ Thủy Ma Long, v.v.

Đây chính là Hỗn Độn Cửu Biến Long!

Không ngừng thuế biến, cho đến khi đạt đến mạnh nhất!

“Gào!” Con cự long khổng lồ này hòa nhập làm một thể với Hoàng Long, phóng thích thần mang rực rỡ chói mắt, dao động sức mạnh cường đại như đại dương cuồn cuộn bành trướng ra bốn phương tám hướng, chấn động vạn núi, thậm chí lay động cả đại trận Nguyên Thuật tuyệt thế mà Lâm Nguyên đã bố trí.

Rồi sau đó, hắn hung hăng lao đến đụng vào bàn tay khổng lồ của Lâm Nguyên.

Động tác trông đơn giản, nhưng lại ẩn chứa huyền diệu vô cùng, vô số ánh sáng thần thông lóe lên, mỗi phiến vảy trên thân Hoàng Long đều bùng phát một đại thần thông đáng sợ, khắp bầu trời đều là ánh sáng thần thông chớp lóe.

“Cũng có chút thú vị, tiếc là vẫn quá yếu.” Đối mặt tất cả những điều này, Lâm Nguyên thần tình bình thản, không chút dao động, bàn tay vung ra hơi tăng thêm một tia sức mạnh.

Rồi sau đó, Ầm!!!

Trong một tiếng vang trời kinh thiên, con Hoàng Long khổng lồ vô biên kia vậy mà trực tiếp nổ tung, Đạo Thụ phía sau hắn càng lập tức vỡ nát, bị Lâm Nguyên trong một chiêu triệt để đánh nát.

“Không thể nào!” Một tiếng thét thảm thiết vang lên, Nguyên Thần tàn dư của Hoàng Long xông ra, phát ra tiếng kêu gào tuyệt vọng: “Một chiêu, chỉ một chiêu thôi, ngươi vậy mà đã đánh bại ta, thực lực của ngươi vậy mà khủng bố đến thế!” “Nếu không thì ta sao dám đến công đánh Côn Luân của ngươi?

Nguyên Thủy Thiên Tôn không xuất hiện, trong mắt ta, các ngươi và lũ kiến hôi chẳng có gì khác biệt.” Lâm Nguyên bình tĩnh nói.

Sau khi đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Trọng Thiên, chiến lực của hắn đã bùng nổ đến mức không thể tưởng tượng nổi, Hoàng

Long chân nhân tuy là Hỗn Độn Cảnh cường giả, nhưng trước mặt hắn lại căn bản không đáng để nhìn.

Một cái búng tay là có thể diệt.

Ầm!

Lâm Nguyên tùy ý vung tay một cái, quét ngang qua, liền triệt để ma diệt những mảnh vụn Nguyên Thần còn sót lại của Hoàng Long chân nhân, khiến sinh linh này hoàn toàn biến mất giữa trời đất.

"Hắn... hắn..." Mấy Hỗn Độn Cảnh cường giả khác nhìn thấy cảnh này đều run rẩy, trong mắt hiện lên nỗi kinh hoàng vô tận, thật sự cảm nhận được sự khủng bố và cường đại của Lâm Nguyên.

"Côn Luân của chúng ta... xong rồi." Còn về những môn nhân đệ tử bình thường, lúc này trong mắt cũng ánh lên vẻ tuyệt vọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa trở về, bây giờ còn ai có thể là đối thủ của Lâm Nguyên?

Côn Luân rộng lớn hôm nay sẽ bị diệt vong.

Ầm ầm ~~~ Trên cao trời, Hoàng Long chân nhân dù đã tan xương nát thịt, hóa thành vô số thi khối, vẫn phát ra uy năng khủng bố vô cùng, lay động càn khôn.

Đặc biệt là trong đống máu thịt thi thể kia, vậy mà còn có một kiện bản nguyên thần vật không ngừng nổi lên chìm xuống, phát ra ánh sáng chói mắt, vô cùng rực rỡ.

Trong trận chiến vừa rồi, Lâm Nguyên chỉ tùy tiện một tay đã triệt để tiêu diệt Hoàng Long chân nhân, khiến Hoàng Long chân nhân thậm chí còn không có cơ hội thôi động kiện bản nguyên thần vật này.

Đương nhiên, quý giá hơn còn là đoàn Hỗn Độn Cửu Biến Long Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên kia.

Sau khi Hoàng Long chân nhân chết đi, đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên này vốn muốn độn thổ chạy trốn, nhưng Lâm Nguyên chỉ tùy ý vươn tay, liền thu nó vào trong ngực.

"Được rồi, tiếp theo sẽ quét sạch Côn Luân này một phen vậy." Lâm Nguyên thản nhiên cười.

"Ta liều với ngươi!" Mấy Hỗn Độn Cảnh cường giả kia biết không thể trốn thoát, trong mắt đều hiện lên vẻ hung ác, lao về phía Lâm Nguyên.

"Đạo Thụ Băng Giải Đại Thần Thông!" Lại có người gào lớn, vậy mà đốt cháy Đạo Thụ của mình, muốn băng giải nó, dùng để đối phó Lâm Nguyên.

Sau khi ngưng tụ Đạo Thụ, liền có thể sở hữu một thần thông đáng sợ, đó chính là băng giải Đạo Thụ.

Một khi băng giải, Đại Đạo sẽ bị hủy, tuy bản thân cũng vì thế mà vẫn lạc, nhưng lại có thể bùng phát uy lực khó lường, thậm chí có thể trọng thương đối thủ vượt qua mình một đại cảnh giới.

Ầm!

Đạo Thụ thông thiên động địa bùng cháy, bầu trời đều rung động kịch liệt, hư không nứt ra từng vết rách lớn đáng sợ, cảnh tượng khủng bố đến cực điểm.

Đối mặt tất cả những điều này, Lâm Nguyên lại vô cùng bình tĩnh, thậm chí còn không tự mình ra tay, chỉ khẽ nhấc chân giẫm xuống, thôi động Nguyên Thuật.

Ầm!

Thế là, khoảnh khắc tiếp theo, trong quần sơn Côn Luân này, vô tận bản nguyên chi lực đột nhiên dũng mãnh gào thét, ngưng tụ thành từng con cự long, bao vây toàn bộ năm Hỗn Độn Cảnh cường giả,

không ngừng siết chặt.

Sức mạnh hủy diệt bùng phát sau khi Đạo Thụ băng giải, trực tiếp bị trói buộc trong phạm vi cực nhỏ này, rồi sau đó bị cự long nguyên khí hoàn toàn dập tắt.

Năm Hỗn Độn Cảnh cường giả, không một chút sóng gió nào nổi lên, cứ thế dễ dàng bị diệt sát.

Ong ~~~ Năm đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên lóe sáng, đều bị Lâm Nguyên thu vào túi.

Chương 438

"Đây...

đây là sức mạnh gì?" Những người khác nhìn thấy cảnh này, thân thể đều run rẩy.

Đó là Hỗn Độn Cảnh cường giả a, cao cao tại thượng, sở hướng vô địch, phóng mắt nhìn khắp Hồng Hoang, cũng là tồn tại đứng sừng sững trên đỉnh phong, vậy mà cứ thế bị diệt sát, thực lực của Lâm Nguyên cũng quá khủng bố rồi.

Lâm Nguyên lại cảm thấy điều này rất bình thường, nếu ngay cả mấy Hỗn Độn Cảnh cường giả cũng không thể dễ dàng trấn áp, thì hắn sao dám một mình đến công đánh Côn Luân này?

"Tiếp theo thì đến lượt các ngươi." Sau đó, Lâm Nguyên liền nhìn về phía những môn đồ còn lại trong Côn Luân.

"Chạy đi!" Những người đó kinh hãi kêu lớn, chạy trốn ra ngoài, nhưng giờ Lâm Nguyên đã phong tỏa toàn bộ Côn Luân, bọn họ sao có thể chạy thoát?

Ầm ầm ầm!!!

Trên mặt đất, từng con nguyên khí cự long bay lên không trung, bao vây từng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Thất Trọng Thiên trở lên, rồi siết chặt, tiếng "phanh phanh" không ngừng, khiến bọn họ hình thần câu diệt.

"Vu Nguyên, ngươi làm việc diệt tuyệt này, nhất định sẽ gặp báo ứng!" Một Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên cường giả tuyệt vọng gào thét, "phanh" một tiếng tự bạo thân thể mình.

Ong ~~~ Khoảnh khắc tiếp theo, nguyên khí gào thét, hóa thành

một nhà tù, trực tiếp bao trùm lấy hắn.

Uy lực tự bạo tuy mạnh mẽ, nhưng đều bị trói buộc trong phạm vi cực nhỏ, không tạo thành chút ảnh hưởng nào.

"Sau khi Hồng Hoang dị biến, tất cả sinh linh đều phấn lực trưởng thành, đây là thời đại đại loạn, chỉ có thực lực mới là căn bản.

Kẻ cản đường ta, tất cả đều giết." Đối với điều này, Lâm Nguyên vô cùng lạnh lùng, căn bản không chút dao động, từng bước đi về phía sâu nhất của Côn Luân.

Nơi hắn đi qua, xác chết chất chồng, máu tươi nhuộm đỏ quần sơn.

Đương nhiên, hắn chỉ nhằm vào những người mạnh nhất trong số đó, mục đích chính là để thu thập Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Đến cuối cùng, hắn tổng cộng thu thập được hai mươi ba đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

"Trước đó ở ngoài Côn Luân, chém giết chín cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, nhận được chín đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Sau đó chém giết Hoàng Long chân nhân và năm Hỗn Độn Cảnh cường giả, lại nhận được sáu đoàn bản nguyên, cộng thêm hiện tại, tổng cộng có ba mươi tám đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

A a, không hổ là bản nguyên thánh địa." Kiểm kê thu hoạch của mình, Lâm Nguyên không khỏi rất hài lòng.

Trước đó hắn tư sát vô số, cũng chỉ nhận được năm mươi chín đoàn Hỗn Độn Ma Thần Bản Nguyên, hiện tại công đánh hạ một tòa Côn Luân, liền trực tiếp nhận được ba mươi tám đoàn lớn như vậy, đủ thấy nội tình của bản nguyên thánh địa này hùng hậu, thế lực dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn hùng hồn, không hổ là một trong những thế lực khổng lồ hàng đầu Hồng Hoang!

Chỉ có điều, tất cả những điều này dưới thực lực tuyệt đối, đều là tòa lâu đài cát, một đẩy là đổ.

Rất nhanh, Lâm Nguyên đã đến trung tâm nhất của Côn Luân.

Ở đây vậy mà có một vực sâu khổng lồ, dưới vực sâu có lấp lánh điểm điểm quang hoa màu tím.

Hắn mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn vào trong vực sâu, lập tức nhìn thấy ở sâu nhất trong vực sâu kia, giờ khắc này đã tích tụ bốn năm luồng tử sắc bản nguyên chi khí.

Phía sau bốn năm luồng tử sắc bản nguyên chi khí đó, là một thông đạo thần bí, liên kết với một thời không thần bí, trong thời không đó, chính là biển bản nguyên bao la vô biên kia.

So với thông đạo Chung Sơn kia, thông đạo thần bí này lớn hơn, kiên cố hơn nhiều, nghĩ đến trong khoảng thời gian này, chắc chắn đã sản sinh không ít tử sắc bản nguyên chi khí.

"Chẳng trách Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể đột phá đến tầng thứ Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, có tử sắc bản nguyên chi khí hùng hậu đến thế, lại lo gì không thể đột phá?

Chỉ tiếc, nhìn kiểu này, hắn sớm đã tiêu hao hết những tử sắc bản nguyên chi khí kia rồi, muốn tích tụ lại một lần nữa, không biết còn phải tốn bao nhiêu thời gian nữa." Lâm Nguyên không khỏi có chút tiếc nuối.

Vào lúc này, trong lòng hắn còn nảy ra một ý nghĩ, muốn hiến tế cả Côn Luân này, rồi từ trong biển bản nguyên đoạt lấy lam sắc bản nguyên chi khí cấp độ thứ tư.

Chỉ có điều, Lâm Nguyên rất nhanh lắc đầu, bởi vì hắn không làm được.

Côn Luân này đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện hóa, dấu ấn

bản nguyên thánh địa của nó vẫn còn trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà không luyện hóa được dấu ấn cốt lõi đó, căn bản không thể hiến tế một bản nguyên thánh địa, bởi vì sức mạnh của bản nguyên thánh địa thật sự quá hùng vĩ, ngay cả hắn hiện tại, cũng không có cách nào thật sự chịu đựng được.

"Dựa theo lời của Hoàng Long chân nhân trước đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn hẳn là đã đi mời Thông Thiên Giáo Chủ giúp đỡ đối phó ta.

Không biết vì lý do gì mà bây giờ vẫn chưa trở về, vậy thì, nhân cơ hội này, ta sẽ lại đột phá." Lâm Nguyên khoanh chân ngồi bên rìa thần nguyên khổng lồ này, sau khi suy nghĩ một lát, trong mắt liền lướt qua một tia sắc bén.

Hiện nay, trong tay hắn có ba mươi tám đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, đồng thời trong Côn Luân Thần Sơn này còn có gần như vô tận bản nguyên chi khí, vừa vặn dùng để đột phá!

Bây giờ không phải là đột phá phá hạn như từ Cửu Trọng Thiên đến Thập Trọng Thiên, ngược lại cũng không cần đến lam sắc bản nguyên chi khí cấp độ thứ tư, bản nguyên chi khí thông thường cộng thêm Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, hẳn là đã đủ rồi.

"Luyện hóa!" Lâm Nguyên trong lòng khẽ quát lạnh, liền dung nhập toàn bộ ba mươi tám đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên vào trong cơ thể mình, vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc để tiến hành luyện hóa.

"Gào rống!" Gần như chỉ trong nháy mắt, những Ma Thần Bản Nguyên này liền bạo động, giữa chúng sản sinh xung đột kịch liệt, xông tới xông lui trong cơ thể Lâm Nguyên.

Chúng hóa thành từng Ma Thần thân ảnh, tựa như có sinh mệnh, mỗi người thôi động thần thông, lấy nhục thân Lâm Nguyên làm chiến trường, kịch liệt tranh đấu.

Đối với cảnh tượng này, Lâm Nguyên sớm đã quen thuộc, không biết đã trải qua bao nhiêu lần rồi.

Hắn lập tức thôi động Lực Chi Pháp Tắc, một đạo thanh quang bùng phát, trong cơ thể Lâm Nguyên hiện ra dị tượng: giữa biển Hỗn Độn mênh mông vô vết, một Bàn Cổ Thần Nhân sừng sững, trấn áp vạn cổ, phát ra khí tức không thể chống cự.

Nhưng lần này lại có chút khác biệt.

Chủ yếu là Lâm Nguyên lần này luyện hóa quá nhiều Ma Thần Bản Nguyên, tổng cộng ba mươi tám đoàn, hơn nữa trong đó còn có rất nhiều Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên nằm trong hàng ngũ Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu, ví dụ như bản nguyên Hỗn Độn Cửu Biến Long của Hoàng Long chân nhân kia!

Điều này khiến xung đột giữa các Ma Thần Bản Nguyên này trở nên hỗn loạn và kịch liệt hơn rất nhiều, đồng thời càng khiến năm mươi chín loại bản nguyên vốn có trong cơ thể Lâm Nguyên cũng bị kích động, tổng cộng chín mươi bảy đoàn bản nguyên bạo động trong cơ thể Lâm Nguyên, tức là chín mươi bảy Hỗn Độn Ma Thần đang tư sát trong cơ thể Lâm Nguyên.

"Gào!" Tiếng gào thét kinh thiên động địa, khủng bố vô biên, từng đạo Ma Thần Bản Nguyên đều phát ra khí tức đáng sợ nhất.

Kiếm quang xé trời, đao quang kinh thế, lôi đình lóe sáng, ánh mặt trời rực rỡ chiếu chói, Quy Khư quét ngang, Thái Cổ Thủy Ma Long cuốn lên ma khí ngập trời, Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng triển khai lông vũ đỏ rực, thánh thạch lăng không, Thượng Thương chấn thế, Hỗn Độn Cự Côn khuấy động sóng dữ hàng vạn trượng...

đủ loại cảnh tượng đáng sợ, đồng thời diễn ra.

Rắc!

Thậm chí đến cuối cùng, nhục thân Lâm Nguyên vậy mà xuất hiện một vết nứt, huyết quang lóe lên, dường như không thể chịu đựng được nữa, khoảnh khắc tiếp theo liền sắp sụp đổ.

"Chẳng lẽ hắn tẩu hỏa nhập ma rồi?" Ở đằng xa, những môn đồ Côn Luân còn sót lại nhìn thấy cảnh này, đều vừa kinh vừa mừng.

Tu vi cảnh giới của bọn họ quá yếu, trước đó Lâm Nguyên cũng không để ý đến họ.

"Tốt quá rồi, không ngờ người này vậy mà tự tìm đường chết!" Mọi người đều kích động, thậm chí có kẻ gan lớn, vậy mà tiến lên, muốn thừa cơ tập sát Lâm Nguyên, chỉ có điều còn chưa kịp đến gần, cả người liền vô thanh vô tức hóa thành tro bụi, tất cả mọi người đều giật mình một cái, sau đó không còn ai dám tiếp tục tiến lên nữa.

"Trấn áp Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên dường như càng ngày càng khó khăn, thật ra chỉ cần từ từ, hẳn là không có vấn đề, đáng tiếc ta không thể chậm được a." Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể mình, Lâm Nguyên trong lòng không khỏi thở dài một tiếng.

Hiện nay là thời đại đại tranh, muốn đột phá, muốn trở nên cường đại, thì mỗi bước đều phải đi giữa sinh tử, con đường tu hành tràn ngập hiểm nguy vô tận.

"Nhưng mà, ta chưởng khống Lực Chi Pháp Tắc, bất kể phát sinh loại biến hóa nào, ta đều đủ sức trấn áp tất cả!

Không có thứ gì có thể gây sóng gió trong nội bộ cơ thể ta!" Rất nhanh, thần sắc Lâm Nguyên đều chuyển thành sắc bén.

Ầm!

Trong cơ thể hắn, Bàn Cổ Thần Nhân kia đột nhiên đại phóng quang minh, rồi sau đó "ầm" một tiếng, giơ một cánh tay lên, tay cầm một cây búa lớn, chém về phía trước.

Xuy!

Chương 439

Lập tức, một đạo phủ quang bay ra.

Những Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên đang giao chiến trong cơ thể Lâm Nguyên, tất cả đều hiện ra một loại sợ hãi bản năng, vào khoảnh khắc này dừng lại tranh đấu, co rúm lại.

Nhưng vô dụng, phủ quang đi qua, tất cả thân ảnh Ma Thần đều bị chém đôi, triệt để tiêu diệt.

Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên vốn đang bạo động trong cơ thể Lâm Nguyên, lập tức bình tĩnh trở lại, bị triệt để luyện hóa, dung nhập vào trong cơ thể Lâm Nguyên.

Ầm!

Lâm Nguyên đột nhiên bùng phát một luồng khí tức khủng bố, tiến thêm một đoạn lớn về phía Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên, nhưng đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Vút!

Lâm Nguyên chợt mở hai mắt, thần quang rực rỡ trong mắt, ánh mắt lạnh lẽo, giơ tay liền ấn vào hư không.

Ong!

Một đạo trận đồ lập tức lấy hắn làm trung tâm, mãnh liệt khuếch tán ra ngoài, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Côn Luân, đây chính là Nguyên Thuật mà Lâm Nguyên nắm giữ.

Rồi sau đó, Côn Luân bạo động!

Vô cùng bản nguyên chi khí vào khoảnh khắc này đều sôi trào, bay lên không trung, hóa tác từng đạo hồng lưu đáng sợ, hội tụ về phía

Lâm Nguyên.

Quá hùng vĩ, hàng vạn vạn đạo nguyên khí hồng lưu, tượng như cự long, lấp đầy cả bầu trời, đồng thời bôn về một hướng, như vạn sông đổ về biển!

Trong đó có bản nguyên chi khí thông thường, càng có kim sắc bản nguyên chi khí, những hồng lưu do kim sắc bản nguyên chi khí hóa thành, kim quang rực rỡ, chiếu sáng cả trời đất.

Chỉ trong khoảnh khắc, nơi Lâm Nguyên đang ở, đã trở thành một biển bản nguyên chi khí, sóng dữ cuồn cuộn, sóng vỗ ngàn vạn lớp, tiếng ầm ầm không ngừng bên tai.

Toàn bộ bản nguyên chi khí của bản nguyên thánh địa, bị hắn hội tụ đến đây!

Quy mô hùng vĩ đến mức không thể tưởng tượng.

Ầm ầm!

Rồi sau đó, trên thân hắn đột nhiên hiện ra hơn trăm vạn xoáy nước vàng kim, bùng phát một luồng hấp lực kinh người, giống như một cái động không đáy, hút tất cả bản nguyên chi khí này vào trong cơ thể.

Toàn bộ quá trình kéo dài một khoảng thời gian rất lâu.

Trong quá trình hấp thu này, Lâm Nguyên trực tiếp đưa tất cả bản nguyên chi khí vào cơ thể, toàn thân đều tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

"Có thể đột phá rồi." Cảm nhận được sức mạnh hùng vĩ mênh mông trong cơ thể, Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, lập tức thôi động luồng sức mạnh hùng vĩ này, hung hăng đâm vào bức tường cảnh giới kia.

Chỉ nghe thấy một tiếng "ầm" lớn kinh thiên, bức tường cảnh giới

kia căn bản không thể ngăn cản, lập tức vỡ nát, rồi sau đó, từ phía sau bức tường đó, một đạo khí Hỗn Độn dũng mãnh tuôn ra, nhấn chìm toàn thân Lâm Nguyên.

Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên, đột phá thành công!

Ầm!

Phía sau Lâm Nguyên, vô số dị tượng hiện ra, Tam Thiên Đại Đạo trường hà ầm ầm, chín mươi tám cái hư ảnh Đạo Thụ sừng sững trời đất, phát ra đạo vận cuồn cuộn.

Trên đỉnh đầu hắn, càng có hai đạo khí Hỗn Độn lóe sáng, đó là khí Hỗn Độn chỉ sản sinh sau khi phá hạn.

Mà hai đạo khí Hỗn Độn này đặc biệt thô tráng, đơn giản là như hai con chân long quấn quanh đỉnh đầu Lâm Nguyên, rủ xuống mênh mang Hỗn Độn chi quang, làm nổi bật Lâm Nguyên như một Hỗn Độn Thần Chi.

"Thu liễm!" Lâm Nguyên trong lòng quát lạnh, không để uy năng tiết ra ngoài.

Sau khi đột phá, sức mạnh trong cơ thể hắn cuồn cuộn tăng vọt, đơn giản là như không có điểm cuối, ngay cả chỉ một tia uy năng tiết ra ngoài, Côn Luân rộng lớn này e rằng cũng sẽ bị hủy diệt.

Ầm ầm!

Lâm Nguyên đứng dậy, chỉ là một động tác đơn giản như vậy, cả Côn Luân vậy mà đều chấn động, dường như không thể chịu đựng được.

"Hắn... hắn rốt cuộc khủng bố đến mức nào..." Trên Côn Luân, những môn đồ còn sót lại, sắc mặt đều trắng bệch.

Lâm Nguyên hiện tại, mang đến cho người ta một cảm giác sâu

không lường được, chỉ cần nhìn hắn một cái, trong lòng liền sinh ra cường liệt bản năng khủng cụ.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, không biết ngươi khi nào trở về?" Lâm Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời, ánh mắt như mây khói phiêu miểu, "Ta đợi có chút không kiên nhẫn rồi." Đúng lúc Lâm Nguyên công phá toàn bộ Côn Luân thánh địa, ở tận cùng vũ trụ, vùng biên duyên Hồng Hoang, trong một không gian thời gian không rõ tên, sương mù ngập trời cuồn cuộn, một thế giới khổng lồ ẩn hiện.

Nếu từ trên cao nhìn xuống, sẽ phát hiện thế giới khổng lồ này thực chất giống như một thông đạo, ở tận cùng thông đạo đó, liên kết với một biển Hỗn Độn rộng lớn không bờ bến, từng khắc từng khắc đều có sóng dữ vô tận cuộn trào.

Trong biển Hỗn Độn đó, mỗi luồng khí Hỗn Độn cuộn trào, đều có khả năng diễn hóa thành một phương thế giới.

Trong thế giới đó, sinh linh ra đời, văn minh phát triển đến đỉnh phong, rồi sau đó cả thế giới "phanh" một tiếng, liền phá diệt như một bong bóng khí, kéo theo tiếng chuông thế giới vang vọng, tất cả đều bị hủy diệt trong chớp mắt.

Trong biển Hỗn Độn, những thế giới như vậy vô cùng vô tận, luôn ở trạng thái sinh sinh diệt diệt.

Mà tất cả những điều này, chỉ là một loại cảnh sắc không quá bắt mắt.

Ở sâu trong biển Hỗn Độn đó, có từng tôn tồn tại khủng bố đến cực điểm, tràn ngập khí tức bất hủ, tùy ý một động tác đơn giản, đều đủ sức gây ra sóng lớn ngập trời trong biển Hỗn Độn, khiến vô số thế giới phá diệt, cường đại đến cực điểm, phảng phất đã trở thành hóa thân của Đại Đạo.

Trong Mê Vụ Thế Giới, Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng ở tận cùng thế giới này, nhìn về phía biển Hỗn Độn đối diện, rất lâu sau mới khẽ thở dài một tiếng, nói: "Ma Thần trong thế giới Hỗn Độn quả thực cường đại a, vốn dĩ đều đã bị Bàn Cổ chém giết toàn bộ trong đại kiếp khai thiên tích địa, ai ngờ lại phục sinh, còn đối với Hồng Hoang hiện tại như hổ đói rình mồi." Bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn có một đạo nhân ảnh, quanh thân đều tản ra khí cơ sắc bén.

Nghe lời đó, giữa đôi lông mày lộ ra một tia kiệt ngao bất tuần, nói: "Hừ, cho dù những Hỗn Độn Ma Thần kia có cường đại đến đâu, chúng ta cũng không cần sợ hãi.

Với thiên phú tư chất của chúng ta, sớm muộn gì cũng có một ngày sẽ vượt qua bọn họ, trở thành chúa tể của Hỗn Độn!" Hiển nhiên, người này chính là Thông Thiên Giáo Chủ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt thâm thúy, thản nhiên cười, nói: "Ngươi lại tự tin." Thông Thiên Giáo Chủ hào khí ngất trời, cười lớn nói: "Không phải ta tự tin, mà là sự thật là như vậy.

Chúng ta là hóa thân của Bàn Cổ Nguyên Thần, nghiền áp mấy Hỗn Độn Ma Thần, há chẳng phải là chuyện đơn giản nhất sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, đối với lời nói này của Thông Thiên Giáo Chủ, trong lòng cũng tán đồng.

Hắn bản tính cao ngạo, cũng không coi những Hỗn Độn Ma Thần kia vào mắt.

"Chúng ta đã tìm được đủ cơ duyên, thậm chí còn nhận được pháp lực do một Ma Thần vượt giới truyền tống đến, bây giờ là lúc phải rời đi rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

"Ừm, sau khi ra ngoài, liền chém giết Vu Nguyên kia, triệt để giải quyết đại họa này.

Trước khi Hồng Hoang dị biến, chúng ta thật sự không phải đối thủ của hắn, nhưng bây giờ tình huống lại không giống.

Chúng ta không tốn chút sức lực nào, cũng có thể dễ dàng trấn áp hắn.” Thông Thiên Giáo Chủ phong khinh vân đạm cười nói.

Trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, Lâm Nguyên gần như ngang nhiên áp chế Hồng Hoang, ngay cả Hồng Quân và Dương Mi cũng không phải đối thủ.

Lúc đó Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ căn bản không dám ra mặt, chỉ cần ra mặt, liền sẽ bị Lâm Nguyên giơ tay đánh chết.

Nhưng hiện tại tu vi của bọn họ đều đã được cường hóa lật trời lật đất.

Ví dụ như Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã đột phá đến Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, pháp lực hùng hồn, đủ sức chiếu rọi Hồng Hoang, khủng bố vô biên.

Cảnh giới của Thông Thiên Giáo Chủ, cũng không kém Nguyên Thủy Thiên Tôn là bao!

Hơn nữa, điều quan trọng hơn là, bọn họ ở trong Mê Vụ Thế Giới này, còn nhận được nhiều cơ duyên hơn.

Chương 440

Mê Vụ Thế Giới này, chính là nơi giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn, là nơi gần nhất với thế giới Hỗn Độn, bức tường ngăn cách hai giới cũng mỏng yếu nhất.

Các Hỗn Độn Ma Thần đều tìm mọi cách, muốn biến Mê Vụ Thế Giới này thành một cầu đầu bảo, mượn đó để triệt để giáng lâm Hồng Hoang.

Dưới sự giúp đỡ của Hồng Quân, Thông Thiên Giáo Chủ biết được nơi này.

Sau khi tiến vào, lập tức có Hỗn Độn Ma Thần liên hệ với hắn, muốn hợp tác, thậm chí còn truyền tống pháp lực xuyên giới!

Thông Thiên Giáo Chủ đương nhiên biết, hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần, đó chính là cầu da hổ.

Nhưng hắn xưa nay tự tin, cho rằng mình đủ sức chặt đứt mối liên hệ với Hỗn Độn Ma Thần, vì vậy đối với những lợi ích từ Hỗn Độn Ma Thần, hắn đều ai đến cũng không từ chối.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi đến đây, cũng áp dụng cách tương tự Thông Thiên Giáo Chủ, giả dối giao thiệp với những Hỗn Độn Ma Thần kia, từ đó mà vơ vét sức mạnh của chúng.

"A a, những Hỗn Độn Ma Thần này mưu tính đều rất sâu, chúng đều biết chúng ta sẽ không thật sự chung tay với chúng, cho nên khi truyền tống sức mạnh đến, cũng đã dùng thủ đoạn, là muốn biến chúng ta thành tồn tại như 'ngọn hải đăng', chỉ dẫn phương hướng cho chúng, để sau này càng tiện lợi giáng lâm Hồng Hoang." Thông Thiên Giáo Chủ cười lạnh: "Điểm thủ đoạn nhỏ này, ta há có thể không nhìn thấu?

Tạm thời hợp tác mà thôi, đợi đến khi tu vi của ta đề thăng lên, tự nhiên có thể triệt để xóa bỏ dấu ấn trên người!" "Bây giờ chỉ mới bắt đầu." Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng, "Những người biết về Mê Vụ Thế Giới này còn chưa nhiều, những Hỗn Độn Ma Thần kia chắc chắn sẽ tìm mọi cách, truyền bá thông tin về thế giới này ra ngoài, hấp dẫn càng nhiều người đến. " "Tương lai Mê Vụ Thế Giới này, sẽ trở thành một nơi cực kỳ hỗn loạn, vô số cường giả trong Hồng Hoang sẽ ào ạt kéo đến, hội tụ tại đây, gây ra tinh phong huyết vũ, trở thành trung tâm phong vân Hồng Hoang!" "Mà đối với tất cả những điều này, chúng ta lại không thể ngăn cản." Thông Thiên Giáo Chủ không chút để ý nói: "Chỉ cần chúng ta chiếm được tiên cơ, còn sợ gì?

Đến lúc đó bất kể đến bao nhiêu người, trực tiếp trấn áp là được!

Những Hỗn Độn Ma Thần kia, vẫn phải ngoan ngoãn hợp tác với chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Hồng Quân e rằng sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra." Thông Thiên Giáo Chủ lập tức trầm mặc, trên mặt đều lướt qua một tia âm trầm.

Có thể nói, Hồng Quân chính là một ngọn núi lớn, một đám mây đen đè nặng trên đầu bọn họ.

Người này đã cung cấp cho bọn họ rất nhiều thông tin, khiến bọn họ sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, có thể nhanh chóng đề thăng cảnh giới và sức mạnh hơn người khác.

Nhưng đồng thời cũng thông qua đủ loại thủ đoạn, trói buộc bọn họ, thao túng bọn họ, khiến bọn họ trở thành con rối.

Từ khi bọn họ ở Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, vẫn luôn là con rối dây kéo trong tay Hồng Quân, bất kể nỗ lực thế nào, cũng chưa từng thoát khỏi vận mệnh như vậy.

"Chỉ có thể đi một bước xem một bước thôi, hiện nay Hồng

Hoang dị biến, những thứ Hồng Quân biết tuy nhiều, nhưng cũng không thể nắm bắt tất cả biến hóa!" Thông Thiên Giáo Chủ lạnh giọng nói: "Nói không chừng, chúng ta tương lai có thể nắm bắt được một cơ hội, triệt để thoát khỏi sự khống chế của hắn, từ đó thật sự độc lập." "Điều đó là tất định, chúng ta là hóa thân của Bàn Cổ Nguyên Thần, xét về vị cách, hơn hẳn Hồng Quân không biết bao nhiêu.

Hắn chẳng qua là vì xuất thế sớm hơn, mới chiếm được ưu thế.

Trong thời đại đại biến này, chỉ cần nắm bắt cơ hội, thoát khỏi sự khống chế của hắn, không phải là chuyện khó." Nguyên Thủy Thiên Tôn bình tĩnh nói.

Sau đó, khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười, nói: "Được rồi, không chậm trễ nữa, bây giờ xuất phát thôi, ta rất muốn xem, khi hai chúng ta cùng xuất hiện trước mặt Vu Nguyên kia, hắn sẽ có biểu tình thế nào." Thông Thiên Giáo Chủ nghe vậy, trong lòng cũng dâng lên một tâm lý vui vẻ.

Đối với Lâm Nguyên, tâm thái của hắn khá phức tạp, một mặt thì khá thích phong cách hành sự của Lâm Nguyên, nhưng mặt khác cũng coi hắn là đối thủ.

Bất kể có thưởng thức Lâm Nguyên đến đâu, khát vọng lớn nhất trong lòng hắn vĩnh viễn là muốn đánh chết Lâm Nguyên, mà bây giờ cơ hội như vậy đã đến.

"Đi thôi, trên người Vu Nguyên kia có vô số bí mật, chỉ cần có thể đánh giết hắn, chúng ta liền có thể đoạt được tất cả mọi thứ trên người hắn, đó tất sẽ là thu hoạch kinh người." Thông Thiên Giáo Chủ cười ha ha, một bước bước ra, liền biến mất khỏi Mê Vụ Thế Giới, đến vũ trụ bên ngoài, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng theo đó mà đi theo.

Vừa mới đến không gian vũ trụ, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền cau mày, bởi vì trong lòng hắn đột nhiên dâng lên một cảm giác bất an mãnh liệt không rõ nguyên do.

"Chuyện gì vậy?" Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức trở nên ngưng trọng.

Đến cảnh giới của hắn, tâm huyết chợt dâng trào, nhất định có nguyên do, khẳng định có đại sự gì đó liên quan đến hắn đang xảy ra!

"Thôi toán!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng quát lạnh một tiếng, vận chuyển pháp lực ngập trời, bắt đầu thôi diễn.

Vô số phù hiệu Đại Đạo từ trong cơ thể hắn vọt ra, như biển cả mênh mông, lập tức nhấn chìm tinh không, uy năng đáng sợ khuếch tán ra, hàng chục hàng trăm tinh thần ở xa đều lập tức nổ tung, hóa thành tro bụi.

Rồi sau đó, trong những cảnh tượng hiện ra, từng khung cảnh hiện lên rõ ràng là quá trình Lâm Nguyên đến Côn Luân, trước tiên tru diệt chín cường giả Thập Nhị Trọng Thiên, sau đó công phá Côn Luân Vạn Thần Trận, tiếp đến tru sát toàn bộ sáu Hỗn Độn Cảnh cường giả bao gồm Hoàng Long chân nhân, và sau đó là quét sạch toàn bộ Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn mà ngây người.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng đột nhiên mở to hai mắt, trong mắt dâng lên vẻ kinh ngạc.

Hắn sao cũng không ngờ, trong khoảng thời gian Nguyên Thủy Thiên Tôn rời khỏi Côn Luân, Lâm Nguyên vậy mà lại trực tiếp cướp sạch cả Côn Luân thánh địa, đây là hành vi hiếu chiến và hoang dã đến mức nào?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đó còn đang nghĩ đến chuyện công đánh Chung Sơn kia!

Kết quả, Lâm Nguyên trực tiếp đi trước một bước, phá hủy sào huyệt của hắn!

Quá hung hãn!

Thật sự là quá hung hãn!

Lúc này, tinh không tĩnh mịch, Nguyên Thủy Thiên Tôn chết lặng nhìn chằm chằm vào những cảnh tượng mình thôi diễn ra, rất lâu không nói lời nào.

"Sư huynh..." Thông Thiên Giáo Chủ suy nghĩ một chút, vẫn muốn an ủi một câu.

Dù sao, đây là đại bản doanh mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tốn vô tận tâm huyết mới tạo ra a, Hỗn Độn Cảnh cường giả, Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên cường giả, những điều này đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tốn vô số tinh lực, từng chút từng chút bồi dưỡng ra, là toàn bộ gia tài của hắn, kết quả bây giờ tất cả đều mất sạch trong chốc lát!

Thông Thiên Giáo Chủ chỉ cần nhập vai Nguyên Thủy Thiên Tôn mà suy nghĩ một chút, liền toàn thân run rẩy, đây là đả kích lớn đến mức nào?

Dù đã đến cảnh giới của bọn họ, cũng căn bản không thể chịu đựng được, tổn thất quá lớn rồi!

Chỉ có điều, sau khi mở miệng, Thông Thiên Giáo Chủ lại không nói tiếp được, thật sự không biết nên an ủi thế nào, qua hồi lâu, chỉ có thể thở dài một tiếng, nói: "Tiết ai." "A..." Nguyên Thủy Thiên Tôn đến lúc này, cuối cùng cũng không thể kiềm chế được, khuôn mặt đều vặn vẹo, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ thê lương.

Loại khí chất thâm thúy, cường đại, thần bí trước kia, vào khoảnh

khắc này đã biến mất hoàn toàn, hoàn toàn mất kiểm soát.

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết!

Lâm Nguyên, ngươi thật độc ác, ngươi vậy mà quét sạch cả thánh địa của ta!

Ta nhất định phải cùng ngươi không đội trời chung!

Không diệt sát ngươi, ta Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ bị trời tru đất diệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gào thét thê lương, "ầm" một tiếng, một luồng khí tức cuồng bạo bùng phát, mái tóc dài đều điên cuồng bay múa, uy áp Hỗn Độn Cảnh cường giả mênh mông bành trướng ra giữa tinh không, vùng địa vực này trong nháy mắt liền hoàn toàn tan biến, hóa thành Hỗn Độn, vạn vật không còn tồn tại.

"A phốc!" Sau tiếng gào thét phẫn nộ, Nguyên Thủy Thiên Tôn khí huyết công tâm, trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, cả người sắc mặt đều trở nên tái nhợt một phần, chỉ có điều ánh mắt hắn lại đáng sợ đến cực điểm, khiến người ta không rét mà run.

"Chúng ta đi, bây giờ liền đi trừ bỏ tên Lâm Nguyên kia!" Giọng nói Nguyên Thủy Thiên Tôn như băng giá, lạnh lẽo đáng sợ.

Nói xong, hắn một bước bước ra, liền biến mất tại chỗ, xé rách tinh không, một đường lao về thế giới Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm!!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn chìm trong cơn cuồng nộ, khi gấp rút lên đường, không hề che giấu khí tức của mình, uy áp Hỗn Độn Cảnh khủng bố mênh mông tuôn ra, tinh không vì thế mà chấn động!

"Đây là..." Trong tinh không, cũng có rất nhiều đại thần thông giả, thậm chí đều ở đây kiến lập từng nền văn minh rực rỡ vĩ đại.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đi qua, ngay lập tức liền có một số cường giả cảm nhận được, kinh ngạc nhìn sang.

Tuy nhiên, chưa đợi bọn họ nói xong, uy áp cuồng bạo kia đã như đại dương dũng mãnh bành trướng đến, trong nháy mắt một toàn bộ tinh hệ với mấy trăm tỷ sinh linh liền diệt vong, từ cường giả cấp bậc Thánh nhân Hỗn Nguyên Cảnh đỉnh tiêm, đến loại côn trùng kiến hôi cấp thấp nhất, tất cả sinh mệnh, đều bị tiêu diệt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sinh nộ, sát cơ tràn ngập khắp vũ trụ!

"Chưa từng thấy sư huynh có mặt đáng sợ như vậy." Thông Thiên Giáo Chủ cũng kinh hãi, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sát khí quá nồng.

Hiển nhiên, sự kích thích mà Lâm Nguyên mang lại cho hắn thật sự quá sâu!

Chương 441

Cả một thánh địa a, trực tiếp bị đánh mất, tất cả môn nhân đệ tử ưu tú, toàn bộ bị giết sạch, tâm huyết vô số năm của Nguyên Thủy Thiên Tôn, bị quét sạch không còn gì!

Đổi lại bất kỳ ai, cũng không thể chịu đựng được điểm này.

"Vu Nguyên tên này, làm kẻ địch, thật sự khiến người ta rùng mình." Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng nghĩ, lúc này hắn thậm chí còn nảy sinh một loại kinh cụ, một sự do dự, chỉ cảm thấy đối địch với Vu Nguyên, dường như không phải là một lựa chọn tốt.

Nhưng hắn rất nhanh liền loại bỏ ý niệm này ra khỏi đầu.

Giữa hai bên bọn họ, có mâu thuẫn không thể hóa giải, cho dù không muốn đối địch với hắn, cũng không có cách nào.

"Người này có thể một mình công phá toàn bộ Côn Luân thánh địa, thậm chí ngay cả Côn Luân Vạn Thần Trận cũng bị triệt để công phá.

Thực lực của hắn cường đại, ước chừng đã không kém chúng ta, tiếp theo thì phải cẩn thận rồi." Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng nghĩ, ánh mắt đều có chút ngưng trọng.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này, lại không hề nghĩ đến những điều này, trong mắt hắn chỉ có sát cơ.

Hắn xé rách tinh không, giáng lâm Hồng Hoang, mang theo uy thế ngập trời, trực tiếp đến Côn Luân, rồi sau đó là một tiếng quát lớn ẩn chứa cuồng nộ: "Vu Nguyên, ngươi cút ra đây!" Ầm!

Tiếng nói này phát ra, như một tiếng sấm sét Hỗn Độn nổ vang, vậy mà cả Hồng Hoang đều chấn động!

Rồi sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, trên không mỗi tấc địa vực của

thế giới Hồng Hoang rộng lớn kia, trên cao trời, vậy mà đều hiện ra thân ảnh vĩ ngạn khủng bố của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Chiếu rọi Hồng Hoang...

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chiếu rọi Hồng Hoang, hắn định làm gì?

Chẳng lẽ lại đột phá cảnh giới rồi?" "Không, không giống, các ngươi xem, Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ đơn giản như đang phát điên, cả mặt đều là cuồng nộ." "Đã xảy ra chuyện gì, vậy mà có thể khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cuồng nộ đến thế?" "....." Chỉ trong nháy mắt, vô số địa vực trong Hồng Hoang, đều vang lên vô số âm thanh kinh ngạc, tất cả sinh linh đều ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Từng cường giả đỉnh cao, từng sinh linh phá hạn, giờ khắc này đều tập trung sự chú ý vào cảnh tượng đó, khoảnh khắc này, địa vực Côn Luân, được cả thế giới dõi theo!

Ầm!

Rồi sau đó, mọi người liền nhìn thấy, ở sâu trong Côn Luân, một thân ảnh khủng bố chậm rãi bay lên không, hiển lộ ra thân ảnh của mình, rõ ràng chính là Vu Nguyên trước đó cũng từng chiếu rọi Hồng Hoang.

"Chuyện này..." Tất cả mọi người lập tức kinh ngạc, chuyện gì vậy, Côn Luân thánh địa này không phải địa bàn của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Sao bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ở ngoài Côn Luân Thần Sơn, mà Vu Nguyên lại ở bên trong Côn Luân Thần Sơn?

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi cuối cùng cũng đến rồi, ta đợi ngươi rất lâu rồi." Lâm Nguyên bình tĩnh cười nói, đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn cuồng bạo, hắn ở đây lại tỏ ra phong thái

thản nhiên.

“Vu Nguyên, ngươi thật độc ác, vậy mà nhân lúc ta không có mặt, công hạ Côn Luân, diệt sát tất cả môn đồ đắc ý của ta.

Hôm nay ta liều hết mọi thủ đoạn, cũng phải trừ bỏ ngươi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi nói.

Khí thế quanh thân hắn quá khủng bố, âm thanh phát ra, thiên địa chi gian đều sinh ra vô số dị tượng, địa hỏa thủy phong cuồn cuộn, thương khung chấn động đại địa rung chuyển, tượng như gặp phải kiếp nạn diệt thế.

Mà lời này vừa thốt ra, tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều mở to mắt, triệt để hiểu rõ nguyên do cuồng nộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong mắt đều dâng lên vẻ kinh ngạc không thể so sánh.

“Vu Nguyên... vậy mà một mình, đã đánh hạ cả Côn Luân sao?” Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, cảm thấy phi di sở tư, căn bản không dám tin, chuyện này thực sự quá bất khả tư nghị rồi.

“Sao lại có thể như vậy?

Bản nguyên thánh địa là bảo địa đỉnh cấp nhất Hồng Hoang hiện nay, một khi luyện hóa, sẽ sở hữu phòng ngự chí cường.

Thuần túy dựa vào sức mạnh một cá nhân, vô luận thế nào cũng không thể đánh hạ.” Tại một nơi trong tinh không, giọng Đế Tuấn của Yêu tộc đều run rẩy, chiến tích khủng bố bực này khiến hắn kinh hãi đến cực điểm.

“Đây chính là sự khủng bố có thể chiếu rọi sinh linh Hồng Hoang sao?

Vô luận là Vu Nguyên, hay là Nguyên Thủy Thiên Tôn kia, đều đã vượt xa chúng ta quá nhiều rồi.” Bên cạnh, giọng Đông Hoàng Thái

Nhất cũng run rẩy, trong mắt hiện lên một tia sợ hãi.

Cứ tiếp tục thế này, sau này bọn họ còn làm sao mà tồn tại được trong Hồng Hoang bao la này?

Cường giả quá nhiều, sẽ điên cuồng chèn ép không gian sinh tồn của chúng!

"Chúng ta tuy rằng cũng có tiến bộ, nhưng so với những cường giả đỉnh tiêm này, vẫn còn quá chậm, cần phải nghĩ cách khác, nhanh chóng đề thăng thực lực của mình." Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm.

Ở một bên khác, tại nơi Phật quang lấp lánh, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn thấy cảnh tượng mà Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếu rọi ra, nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn nói Lâm Nguyên một mình công hạ Côn Luân, cũng chấn động.

"Vu Nguyên này tiến bộ tốc độ quá khủng bố, chúng ta tất yếu phải hành động rồi, nếu không với tác phong cường thế của hắn, sau khi thực lực đề thăng, nhất định sẽ tìm đến chúng ta, tiêu diệt toàn bộ chúng ta!" Trong mắt Tiếp Dẫn đều hiện lên một tia kinh hãi, hắn hoàn toàn sợ hãi, thù hận giữa hắn và Lâm Nguyên cực sâu, có thể nói là không chết không ngừng, một khi có cơ hội, Lâm Nguyên nhất định sẽ không bỏ qua hắn.

"Đi Mê Vụ thế giới, đó là nơi giao giới giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần sẽ tìm người đại diện ở đó, truyền pháp lực vượt giới sang đây.

Trước đây chúng ta không muốn đi, vì chỉ cần đi, rất có thể sẽ trở thành con rối của những Hỗn Độn Ma Thần kia, nhưng giờ không còn bận tâm nhiều đến thế nữa!" Bên cạnh, Chuẩn Đề quả quyết mở miệng, trong mắt đều hiện lên một tia ngoan độc.

"Trận chiến này, thật có thể nói là long tranh hổ đấu!

Vu Nguyên cũng có thể chiếu rọi Hồng Hoang, hơn nữa dựa vào sức mạnh một cá nhân đã đánh hạ Côn Luân, thực lực kinh người.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì đã đạp vào Hỗn Độn Cảnh đệ tam trọng thiên, hiện tại lại mời đến một đại bang thủ, tiếp theo đây sẽ khởi xướng một trận đỉnh cấp đại chiến quy mô hùng vĩ nhất kể từ Hồng Hoang biến dị!" Tại một địa vực thần bí, một con công khổng lồ triển khai đôi cánh, tràn ngập vũ trụ, khắp người đều lượn lờ ngũ sắc thần quang, chính là đại thần thông giả Khổng Tuyên cực kỳ nổi danh trong Hồng Hoang.

Trong mắt hắn hiện lên thần thái kinh người, "Cũng không biết bao giờ ta mới có thể trưởng thành đến cảnh giới đó, giao phong với những cường giả đỉnh tiêm như thế này!

Trước Hồng Hoang biến dị, ta hoàn toàn không có hi vọng, nhưng hiện tại trong Hồng Hoang bao la, khắp nơi đều là cơ duyên, nói không chừng lúc nào đó, ta sẽ có thể hậu phát tiên chí, vượt qua những người này!" Ở một nơi khác, huyết hải bao la cuồn cuộn, trong huyết hải còn có vô số sinh linh đang bơi lội, chính là từng đầu A Tu La, đều tản mát ra tu vi đáng sợ.

Tại chỗ sâu nhất của huyết hải, quanh quẩn một đạo thân ảnh, tự nhiên là một tôn đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang, Minh Hà lão tổ.

Lúc này, trong mắt Minh Hà lão tổ đều đầy kinh sợ, toàn thân đều run rẩy, vô cùng sợ hãi, run rẩy nói: "Quá hung hiểm, quá hung hiểm!

Hồng Hoang trước kia đã hung hiểm đến cực điểm, sau biến dị này, cục diện trở nên càng phức tạp hơn, từng kẻ dã tâm đều quật khởi, cường giả đỉnh tiêm vốn có cũng đều trở nên mạnh hơn, thêm vào đó vốn dĩ đã có ân oán, từng người đều đánh đến long trời lở đất.

Ta thấy Hồng Hoang này dù có tiến hóa, cũng không thể chịu đựng

được những trận đại chiến kinh thiên này, e rằng đều sẽ bị đánh nát!" "Tiếp theo, tuyệt đối không thể tùy tiện đi ra ngoài, có thể tránh thì tránh, có thể né thì né, nhất định phải giữ vững, thực lực không quan trọng, tiểu mệnh mới là mấu chốt, chỉ có ẩn mình không xuất thế, mới có thể bảo đảm bình an!" Minh Hà lão tổ tuy rằng tu vi cường đại, nhưng tính cách lại có chút nhát gan sợ phiền phức, được xưng là người "cẩu" nhất Hồng Hoang, vốn dĩ vẫn luôn ẩn mình không xuất thế, hiện tại lại càng không dám đi ra ngoài. ...Còn có những đại thần thông giả khác như Côn Bằng Yêu Sư, Thường Hi, Hi Hòa, Trấn Nguyên Tử, v.v., cũng đều chấn động vì trận đại chiến kinh thế này.

Ngoài ra, còn có một số đệ tử dưới trướng Thánh nhân, chẳng hạn như Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương, v.v., của Tiệt Giáo cũng đều bị kinh động, cực kỳ quan tâm đến trận chiến này.

Cả Hồng Hoang, không biết bao nhiêu thế lực, không biết bao nhiêu cường giả, đều đổ dồn ánh mắt về Côn Luân.

Trận chiến sắp diễn ra này, sẽ là trận chiến đỉnh cao đầu tiên lan rộng khắp Hồng Hoang bao la, không phải chuyện nhỏ, sẽ có ảnh hưởng vô cùng sâu xa.

Bởi vậy, khoảnh khắc này Côn Luân có thể nói là cả thế gian chú mục, trở thành trung tâm của phong vân Hồng Hoang! ...Và lúc này, trong Côn Luân, đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bạo nộ, Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, thần sắc thậm chí có chút đạm mạc, nói: "Từ khoảnh khắc ngươi đối địch với ta, kết cục của ngươi đã định sẵn, đó chính là trên dưới mãn môn đều chết sạch." Nguyên Thủy Thiên Tôn cười giận dữ, "Vu Nguyên, chết đến nơi, ngươi còn mạnh miệng sao?

Dù ngươi có thực lực kinh thiên, trước mặt ta cũng chẳng qua là một con kiến hôi, ta chỉ trong chớp mắt là có thể trấn áp!" Nói đến

đây, thần sắc hắn đột nhiên trở nên lạnh lẽo, khắp người bùng phát uy năng đáng sợ, mắt nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, chậm rãi vươn tay, từ từ nắm thành quyền, quát: "Khốn!" Oanh!

Khi nắm quyền hình thành khoảnh khắc ấy, cả tọa Côn Luân thần sơn đều kịch liệt chấn động, mỗi tấc sơn thạch đất đai đều bùng phát thần quang chói mắt, xé rách thương khung!

"Nơi ngươi đang ở, là Côn Luân của ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh giọng nói: "Ngươi thật sự cho rằng dựa vào sức mạnh một mình ngươi là có thể đánh hạ cả một tòa thánh địa sao?

Ngây thơ!

Đó là vì ta không có mặt, không thể thôi động uy năng chân chính của tòa thánh địa này!" "Bởi vậy, ngươi nán lại ở đây, chính là tự tìm đường chết!" Oanh!

Chương 442

Trong lúc nói chuyện, cả Côn Luân chấn động đến cực điểm, từng ngọn núi cao bật lên từ mặt đất, vậy mà vây Lâm Nguyên chặt chẽ ở giữa, hóa thành một lồng giam khổng lồ.

Vô cùng Đại đạo phù văn hiện ra, mỗi ngọn núi đều phát sáng, lóe lên ánh kim loại, liên kết với nhau, tản ra một cỗ khí tức khủng bố đến cực điểm.

Đặc biệt hơn nữa, trong quần sơn Côn Luân kia, còn có khí bản nguyên màu vàng hải lượng đột nhiên từ không gian vô danh cuồn cuộn dâng lên, dung nhập vào lồng giam khổng lồ kia.

Sau khi khí bản nguyên màu vàng xuất hiện, lại có khí bản nguyên màu tím cuồn cuộn tràn ra, cũng dung hợp với lồng giam khổng lồ kia, uy năng của cả lồng giam lập tức bạo tăng gấp trăm ngàn lần.

Oanh long!

Đến mức, cuối cùng, cả lồng giam khổng lồ ấy vậy mà tản mát ra từng trận khí tức Hỗn Độn, cuồn cuộn khắp lục hợp bát hoang.

Điều này quá khủng bố, khí Hỗn Độn lưu chuyển, Bản nguyên chi lực cuồn cuộn, mang lại cho người ta cảm giác hoàn toàn không thể chiến thắng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa ra tay, liền động dụng thủ đoạn chí cường, khiến người ta kinh sợ.

"Đây chính là sức mạnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?" Trong Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều kinh sợ, chưa hề nghĩ đến vừa mới bắt đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trực tiếp lấy ra một lá bài tẩy.

Cảnh tượng này quá chấn động, sức mạnh cuồn cuộn phát ra từ cả

bản nguyên thánh địa quả thực đủ sức lay chuyển toàn bộ Hồng Hoang, hiện giờ tất cả đều ngưng tụ, hóa thành lồng giam, khóa chặt Lâm Nguyên bên trong!

Oanh oanh oanh!!!

Khoảnh khắc này, cả mảnh thiên địa đều kịch liệt rung động, vô tận thần quang từ quần sơn Côn Luân kia cuồn cuộn tuôn ra, bao trùm khắp mười phương, sức mạnh của cả bản nguyên thánh địa đều bị thôi động toàn bộ, vây khốn Lâm Nguyên.

Thông Thiên Giáo Chủ đứng bên cạnh nhìn, trên mặt đều lộ ra nụ cười, nói: "Bản nguyên thánh địa khủng bố vô biên, cho dù ta thân ở trong đó, cũng khó thoát ra, Vu Nguyên này gặp đại phiền toái rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn chằm chằm quần sơn Côn Luân, trong cơ thể hắn có một đoàn lạc ấn đang oanh minh, đó là bản nguyên ấn ký của Côn Luân thánh địa mà hắn đã luyện hóa.

Lúc này, hắn thôi động đoàn bản nguyên ấn ký này, kích động tất cả sức mạnh của Côn Luân thánh địa, dùng nó để trấn áp Lâm Nguyên, cho dù Lâm Nguyên có bản lĩnh kinh thiên, khoảnh khắc này cũng khó tránh khỏi trở thành tù nhân!

"Sát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng quát một tiếng, lồng giam khổng lồ do quần sơn tạo thành, đột nhiên chấn động, sau đó vậy mà ngưng tụ ra từng Đại đạo phù hiệu, mỗi Đại đạo phù hiệu đều rực rỡ như mặt trời, tụ hợp lại, nhanh như chớp, đồng thời hung hăng oanh kích lên người Lâm Nguyên.

Thân thể Lâm Nguyên đều vì thế mà run lên, lay động một chút.

Oanh oanh oanh!!

Mà đây chỉ mới là bắt đầu, những Đại đạo phù hiệu kia ngày càng

nhiều, nhìn kỹ có thể thấy hình dạng của những Đại đạo phù hiệu này giống như một ngọn núi, sừng sững trầm trọng, dày đặc không ngừng như hồng thủy hung hăng oanh kích lên người Lâm Nguyên.

Số lượng của chúng quá nhiều, rải khắp mọi ngóc ngách trong lồng giam, bởi vậy căn bản không có không gian để tránh né, chỉ có thể cứng rắn chịu đựng.

Đây chính là cảnh khốn cùng hiện tại của Lâm Nguyên, rơi vào vòng vây trùng điệp, chỉ có thể bị động phòng ngự, mà không thể chủ động tấn công, trở thành một bia sống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thờ ơ nói: "Sư đệ, nói không chừng lần này đều không cần sư đệ ra tay, ta một mình là có thể giải quyết hắn!" Trong Hồng Hoang, toàn bộ Vu tộc nhìn thấy cảnh tượng được chiếu rọi, đều căng thẳng đến cực điểm, từng người nắm chặt nắm đấm.

Mà nhiều đại thần thông giả đối địch với Lâm Nguyên, lúc này đều hưng phấn hẳn lên, nhìn chằm chằm vào cảnh tượng, hi vọng Lâm Nguyên trong khoảnh khắc tiếp theo liền bị Nguyên Thủy Thiên Tôn oanh sát đến chết.

Nhưng rất nhanh, biến hóa đáng sợ đã xảy ra!

Oanh!

Trong lồng giam kia, Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, tuy rằng chịu đựng vô cùng Đại đạo phù hiệu oanh kích, nhưng lại không có bất kỳ thần thái kinh hoảng thất thố nào, ngược lại vô cùng thong dong.

Hắn nói: "Đây chính là sức mạnh của bản nguyên thánh địa sao?

Tựa hồ có chút yếu rồi." Lời vừa dứt, chỉ nghe thấy một tiếng "oanh" cực lớn, nhục thân Lâm Nguyên vậy mà đột nhiên bùng phát ra huyết quang ngập trời, đỏ tươi như muốn nhỏ giọt, chiếu rọi cả không gian thành một mảnh đỏ rực.

Đó là khí huyết chi lực!

Cỗ khí huyết chi lực này quá hùng vĩ, sau khi từ trong cơ thể Lâm Nguyên cuồn cuộn tuôn ra, trong hư không kia đều phát ra từng trận tiếng gào thét, như thể nó có sinh mệnh của riêng mình.

Oanh oanh oanh!!!

Dưới sự càn quét của cỗ khí huyết chi lực này, những Đại đạo phù hiệu kia vậy mà lần lượt vỡ tan, chỉ trong một sát na, Đại đạo phù hiệu trong lồng giam liền bị quét sạch!

Mà đây chỉ mới là bắt đầu, khoảnh khắc tiếp theo, Lâm Nguyên liền bước một bước, sau đó một quyền oanh lên một ngọn núi khổng lồ phía trước, một cỗ nhục thân chi lực khủng bố đến cực điểm đột nhiên bùng phát.

Oanh ca!

Ngọn núi khổng lồ kia kịch liệt chấn động, tại vị trí quyền của Lâm Nguyên hạ xuống, vậy mà xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ, suýt chút nữa bị oanh xuyên trực tiếp!

Oanh oanh oanh oanh!!!

Mà tiếp theo, quyền của Lâm Nguyên ra như rồng, hắn cũng không động dụng thần thông chi lực hay Đại đạo chi lực, mà là dựa vào sức mạnh nhục thân thuần túy để oanh kích, cả lồng giam đều kịch liệt chấn động, không ngừng phát ra tiếng oanh minh đáng sợ, vậy mà như thể sắp vỡ nát.

"Tê..." Khoảnh khắc này, tất cả những người đang xem cảnh tượng được chiếu rọi, đều hít vào một hơi khí lạnh, kinh hãi đến cực điểm.

Điều này cũng quá bá đạo.

Lâm Nguyên đây là muốn dựa vào một đôi quyền đầu của mình, để đối kháng với sức mạnh của cả bản nguyên thánh địa sao?

Chẳng lẽ hắn thật sự cho rằng một đôi quyền đầu là có thể đánh vỡ lồng giam thánh địa này sao?

Phải biết rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn là thôi động sức mạnh của cả bản nguyên thánh địa, mới ngưng tụ ra lồng giam khổng lồ này, mức độ kiên cố của nó, không thể tưởng tượng được.

Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hơi thay đổi, hắn đã nghĩ ra rất nhiều đối sách Lâm Nguyên có thể ứng phó, chỉ là hoàn toàn không ngờ tới Lâm Nguyên vậy mà lại dùng phương pháp ứng phó nguyên thủy mà bạo liệt như vậy!

Bất quá nghĩ kỹ lại, kỳ thực điều này cũng bình thường, vì Lâm Nguyên dù sao cũng là Vu tộc, mà Vu tộc từ xưa đến nay đều lấy nhục thân làm kiêu ngạo, một thân huyết nhục chi lực tung hoành Hồng Hoang, ít có đối thủ.

Oanh!

Lúc này, lồng giam kia lại kịch liệt chấn động, dưới từng quyền oanh kích của Lâm Nguyên, tựa hồ thật sự sắp đạt đến cực hạn, một tiếng "ca sát", trên một ngọn núi khổng lồ trong đó, xuất hiện một vết nứt.

Đây là một tín hiệu vô cùng nguy hiểm, nói rõ chỉ cần Lâm Nguyên kiên trì, thật sự có khả năng phá vỡ lồng giam này, đến lúc đó thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ trở thành trò cười, mất mặt lớn trước mặt tất cả sinh linh Hồng Hoang.

"Hừ!" Lập tức, Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng quát một tiếng, trong mắt hiện lên một tia hàn quang, vô luận thế nào, hắn cũng không cho phép Lâm Nguyên thoát khỏi lồng giam này, hắn muốn trong lồng

giam này, triệt để diệt sát Lâm Nguyên.

"Bản nguyên thánh địa chung cực chi lực, thôi động!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng khẽ gầm lên một tiếng, đột nhiên khiến bản nguyên ấn ký Côn Luân kia bốc cháy.

Sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, Côn Luân chấn động!

Mỗi khối sơn thạch, mỗi cành cây cỏ, lúc này đều phát sáng, có bản nguyên chi lực cuồn cuộn tuôn ra.

Sau khi bản nguyên chi khí tuôn ra, những sơn thạch cây cỏ kia đều lập tức khô héo.

Những ngọn núi cao ngất trời hóa thành từng ngọn núi lùn nhỏ bé, đến cuối cùng thậm chí hóa thành một đống cát vụn, gió thổi qua liền hô một tiếng tiêu tán vô hình.

Cổ thụ che trời cùng dây leo đủ sức quấn quanh núi lớn đều nhanh chóng khô héo, tất cả sinh cơ đều trôi đi, từng điểm sinh mệnh tinh hoa hoàn nguyên thành khí bản nguyên đã tiêu hao, dung nhập vào trong lồng giam.

Chỉ trong chốc lát ngắn ngủi, cả tòa Côn Luân thánh địa liền co rút mạnh, mất đi tất cả thần tú, không còn hương vị hùng vĩ như trước, ngược lại mang lại cho người ta cảm giác hoang lương tử tịch.

Vô cùng sức mạnh, đều được gia trì vào lồng giam trung tâm nhất kia, khiến lồng giam đột nhiên ánh sáng bạo tăng, uy năng lập tức đề thăng gấp mấy chục lần.

Vết nứt vốn xuất hiện dưới sự oanh kích không ngừng của Lâm Nguyên trong nháy mắt đã được tu phục và biến mất, thậm chí những hố sâu mà Lâm Nguyên oanh ra cũng đang từ từ phục hồi.

Ông ~~~ Đại đạo phù hiệu tuôn ra từ trong lồng giam, thì trở nên càng thêm cường đại, trong tiếng "phanh phanh", vậy mà từng cái đều

mọc ra tay chân, mọc ra miệng, mắt, oa oa kêu lớn, khoa tay múa chân, sát khí đằng đằng, hung hăng tấn công lên người Lâm Nguyên.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn đây là triệt để phát điên rồi." Tất cả mọi người đều sởn gai ốc, cảm thấy kinh khủng.

Chương 443

Biến hóa của Côn Luân thánh địa quá khủng bố.

Thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng quá ngoan độc.

Rất hiển nhiên, hắn làm như vậy, cả Côn Luân thánh địa đều sẽ chịu trọng thương.

Nhưng vì có thể trấn sát Lâm Nguyên, hắn lại chẳng hề bận tâm.

"Lần này, ta xem ngươi còn chống cự thế nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh giọng mở miệng, vươn tay ấn một cái vào hư không, oanh long một tiếng, lồng giam kia chấn động dữ dội, uy năng của nó liền bị thôi động đến đỉnh điểm!

Oanh!

Tất cả Đại đạo phù hiệu đều bốc cháy, tụ hợp thành hồng thủy, hung hăng oanh kích lên người Lâm Nguyên, đồng thời điểm đáng sợ hơn là, lồng giam do quần sơn Côn Luân hóa thành cũng đột nhiên chấn động, cuồn cuộn phát ra một cỗ áp chế chi lực cực kỳ cường đại, biến không gian thành như đầm lầy, trói buộc nặng nề, khiến Lâm Nguyên khó có thể di chuyển dù chỉ nửa phần.

Đây là sức mạnh của cả bản nguyên thánh địa, hùng vĩ đến cực điểm, vượt xa cực hạn của nhân lực, quả thực không thể chống cự, bất cứ ai ở trong hoàn cảnh như vậy, trong lòng đều sẽ sinh ra tuyệt vọng.

Nhưng Lâm Nguyên lại chẳng hề hoảng sợ, ngược lại trên mặt hiện lên một tia thần sắc hứng thú.

Hắn vốn là Vu tộc.

Lại tu hành lực chi pháp tắc!

Cường độ nhục thân của hắn, phi thường vượt xa phàm nhân!

Hơn nữa trước đó còn nhờ vào khí bản nguyên màu tím đẳng cấp thứ tư để rèn luyện nhục thân và Nguyên thần phá hạn, đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh đệ thập trọng thiên, trong quá trình tu vi pháp lực điên cuồng thuế biến đề thăng, sức mạnh nhục thân cũng đã lần lượt đột phá cực hạn, đạt đến trình độ kinh người.

Trong những trận chiến trước đó, hắn căn bản không cần dùng đến nhục thân chi lực của mình, cho dù là tuyệt thế pháp trận như Côn Luân Vạn Thần Trận, cũng chỉ cần tùy tiện thôi động một chút Đại đạo sức mạnh là đủ sức kích phá, khi đối mặt với cường giả Hỗn Độn Cảnh như Hoàng Long Chân Nhân, lại càng có thể trấn áp trực tiếp trong chớp mắt.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vì đã luyện hóa cả Côn Luân thánh địa, cho nên có thể thôi động sức mạnh cực hạn của tòa thánh địa này, hủy diệt chi lực bùng phát ra, còn khủng bố hơn Côn Luân Vạn Thần Trận nhiều lần!

Bởi vậy, Lâm Nguyên cho rằng, vào lúc này, có thể trình diễn ra một số sức mạnh ở tầng thứ cao hơn.

Oanh!

Ý niệm này vừa xuất hiện khoảnh khắc ấy, nhục thân hắn phát sáng, một cỗ khí huyết chi lực ngập trời mạnh hơn trước đó trăm lần, lập tức bạo phát ra, lay động thiên địa.

Cả người Lâm Nguyên giống như đứng giữa một vầng thái dương màu huyết sắc đang bốc cháy, mang theo vô tận sức mạnh, trong lúc hô hấp, thiên địa đều sinh ra sấm sét vang dội.

Cảm giác sức mạnh đó quá cường đại!

Oanh oanh oanh oanh!!

Mà loại sức mạnh này vậy mà còn không ngừng bạo tăng, không ngừng đề thăng, tựa hồ vĩnh viễn không có cực hạn.

Những Đại đạo phù hiệu kia va chạm đến, khi tiếp xúc với khí huyết chi lực tản ra từ bên trong cơ thể hắn, vậy mà đều lần lượt tiêu diệt, lập tức biến mất, căn bản không thể chạm tới bản thể của hắn.

Còn về áp chế chi lực và trói buộc chi lực do lồng giam Côn Luân hình thành, thì giống như muốn dùng một cái ao nhỏ để trói buộc một con khủng long bạo chúa, quả thực căn bản là điều không thể, cả không gian kịch liệt chấn động, lập tức nứt ra mấy vạn khe nứt không gian đáng sợ, triệt để bị xé nát.

"Cái này..." Tất cả mọi người đều chấn kinh, sức mạnh của Lâm Nguyên vậy mà lại khủng bố đến thế sao?

Chẳng lẽ hắn thật sự có thể dựa vào một mình sức mạnh, đánh nổ cả Côn Luân thánh địa?

Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lập tức trở nên khó coi, hừ lạnh một tiếng, đột nhiên vươn tay niệm ấn, ấn một cái vào hư không, sau đó lạnh lùng quát: "Bản nguyên chi khí nghe lệnh ta, dung nhập vào thánh sơn!" Oanh!

Lời vừa dứt, tại chỗ sâu nhất của Côn Luân thánh địa, nơi thần bí thông đạo ở đáy vực sâu, đột nhiên có một cỗ sức mạnh bao la cuồn cuộn dâng lên.

Tử khí bùng phát, cuồn cuộn khắp trời đất mênh mông bát hoang.

Đây hiển nhiên chính là khí bản nguyên màu tím đẳng cấp thứ ba!

Cỗ khí bản nguyên màu tím này vốn dĩ không còn nhiều, đã toàn bộ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn mang đi rồi.

Nhưng vào khoảnh khắc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết đã thôi động thủ đoạn gì, thần bí thông đạo kia vậy mà chấn động, cuối thông đạo ẩn ẩn hiện ra một mảnh bản nguyên hải bao la, trong đó khí bản nguyên màu tím vậy mà cuồn cuộn tuôn ra, theo thông đạo, giáng lâm Hồng Hoang, sau đó dung nhập vào trong quần sơn bao la này!

Cảnh tượng này quá đáng sợ.

Thần bí thông đạo cực kỳ thần bí, ai cũng không biết nó hình thành thế nào, ban đầu Lâm Nguyên là thôi động lực chi pháp tắc mới có thể chạm tới bản thể của nó, mượn đó mà tiếp xúc với bản nguyên hải kia.

Nhưng hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà lại động dụng một loại thủ đoạn thần bí, có thể lợi dụng sức mạnh của thần bí thông đạo này, dưới tiền đề chưa nắm giữ lực chi pháp tắc, có thể làm được điểm này, quả thực không thể tưởng tượng nổi, nhất định liên quan đến bí mật tày trời!

Cho dù là Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, trong lòng cũng kinh ngạc.

Suy đoán, cái này phần lớn có liên quan đến Hồng Quân và những người khác.

Trong lòng hắn đều lướt qua một tia trầm trọng.

Thần bí thông đạo không phải chuyện nhỏ, là vật quan trọng liên quan đến bản nguyên hải, một khi có thể lợi dụng thần bí thông đạo này, liền có thể đoạt lấy khí bản nguyên đẳng cấp cao hơn, từ đó mượn đó đột phá đến cảnh giới cao hơn, bồi dưỡng ra vô cùng cường giả, kẻ địch nắm giữ thủ đoạn như vậy, quả thực chính là một loại ác mộng.

Oanh long!

Quả nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, khí bản nguyên màu tím kia gào thét bay ra, dung nhập vào quần sơn Côn Luân, áp chế chi lực và công phạt chi lực của Đại đạo phù hiệu trong lồng giam tù cấm, gần như đồng thời bạo tăng gấp mấy chục lần, hung hăng oanh kích về phía Lâm Nguyên, khiến khí huyết chi lực lan tỏa quanh thân Lâm Nguyên đều kịch liệt chấn động không ngừng, giống như một bộ y phục mỏng manh đối mặt với mãnh thú xé nát, căn bản không thể chống cự, trong nháy mắt tứ phân ngũ liệt.

Khắp Hồng Hoang, mọi người đều kinh hô, chẳng lẽ Lâm Nguyên đã kích phát ra sức mạnh nhục thân mạnh nhất của mình, cũng vẫn không thể chống cự được thánh lực bao la của Côn Luân thánh địa sao?

Không thể không nói, sức mạnh của bản nguyên thánh địa này thực sự quá đáng sợ.

Đến bây giờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa tính là chính thức ra tay, chỉ là thôi động sức mạnh thánh địa mà thôi, kết quả đã khiến Lâm Nguyên có vài phần chật vật.

Điều này từ một khía khía cạnh đã chứng minh, sở hữu một bản nguyên thánh địa, là một ưu thế lớn đến nhường nào, quả thực có thể tiên thiên lập ở thế bất bại.

Đối với bất kỳ một đại thế lực nào mà nói, một bản nguyên thánh địa đều có giá trị quan trọng không thể so sánh!

Oanh oanh!

Những Đại đạo phù hiệu đáng sợ kia đều mang theo một tia màu tím, càng tản mát ra sát cơ kinh người, xé nát trở ngại khí huyết, liền hung hăng lao về phía bản thể Lâm Nguyên.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều nhịn không được nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn cảnh tiếp theo, e rằng Lâm Nguyên dưới sự oanh kích của sức mạnh đáng sợ kia, sẽ trong nháy mắt bị tứ phân ngũ liệt, trở thành một đống thịt nát, máu tươi bắn tung tóe, thịt vụn bay ngang dọc.

Thế nhưng, ngay vào lúc này, khóe miệng Lâm Nguyên lại lộ ra một tia ý cười.

"Đã đến lúc." Khi giọng hắn vừa dứt khoảnh khắc ấy.

Oanh!

Trong cơ thể hắn, một cỗ sức mạnh khó có thể tưởng tượng triệt để bùng phát ra, khí huyết chi lực cuồng bạo hơn trước đó gấp mấy chục lần gào thét oanh minh, giữa thiên địa đều vang lên một tiếng gào thét trầm hùng.

"Hống!" Phía sau hắn, khí huyết chi lực ngưng tụ, vậy mà lập tức hóa thành hình thái Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang, Hậu Thổ, Chúc Dung, Cộng Công, v.v., mỗi một tôn Tổ Vu đều tản mát ra một loại khí tức như thật, giống như Tổ Vu chân chính giáng lâm đến đây, khủng bố đến cực điểm.

Mười hai đạo thân ảnh này, đỉnh thiên lập địa, khủng bố vô biên, vừa xuất hiện liền tản mát ra từng trận ba động khí huyết cuồng bạo, sau đó vậy mà oanh một tiếng nổ tung, dung hợp lẫn nhau, cuối cùng một đạo thân ảnh từ từ ngưng tụ mà thành.

Hắn tay cầm rìu khổng lồ, sừng sững trên hỗn độn hải kia.

Cả người hắn cơ bắp cuồn cuộn, mỗi tấc huyết nhục tựa hồ đều ẩn chứa sức mạnh đủ sức dễ dàng đánh nát Hồng Hoang.

Chương 444

Ánh mắt hắn sâu thẳm, khuôn mặt như đao khắc rìu chém, mang theo một loại uy nghiêm, bá đạo khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Chỉ riêng việc đứng ở đó, thiên địa dường như đều yên tĩnh lại, những Đại đạo phù hiệu cuồng bạo kia đều lập tức run rẩy, quần sơn Côn Luân lại càng phát ra oanh minh, tựa hồ đang ai oán.

Đạo thân ảnh này, hiển nhiên chính là Bàn Cổ đại thần!

Sau khi Lâm Nguyên phá hạn, sức mạnh nhục thân vô hạn tăng cường, sức mạnh huyết mạch đề thăng mạnh mẽ, thêm vào đó vốn dĩ đã là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Một loạt yếu tố này dung hợp lại, trực tiếp khiến nhục thân sức mạnh của hắn một khi thôi động, khí huyết chi lực cuồn cuộn, liền có thể ngưng tụ ra Bàn Cổ thần hình.

Dưới loại thần hình này, sức mạnh sẽ bạo tăng đến một loại cực hạn!

"Phá ra đi." Lâm Nguyên bình tĩnh mở miệng, tay nắm thành quyền, đánh về phía trước một kích.

Đạo Bàn Cổ chân hình phía sau hắn, cũng nắm thành quyền, đánh về phía trước một kích.

Sau đó.

Oanh!

Sức mạnh vô cùng vô tận, trực tiếp từ nắm quyền đó bùng phát, khiến thái dương trên trời đều ảm đạm mất đi sắc thái, khiến cả Hồng Hoang dường như đều run rẩy, loại sức mạnh đạt đến cực hạn đó, khiến người ta trong lòng sinh ra một loại cảm giác tuyệt vọng, linh

hồn đều như thể muốn nổ tung.

Côn Luân thánh địa to lớn, dung hợp khí bản nguyên màu tím đẳng cấp thứ ba, kiên cố vô cùng, gần như có thể nói là bất hủ, không có gì có thể đánh phá.

Nhưng vào khoảnh khắc này, dưới một quyền cái thế vô biên kia, vô cùng Đại đạo phù hiệu lập tức tiêu diệt, lồng giam do quần sơn Côn Luân hình thành trực tiếp bị xuyên thủng.

Cả tòa bản nguyên thánh địa đồ sộ, ầm ầm nổ tung!

Từng ngọn núi, toàn bộ đều lập tức vỡ nát, hóa thành mảnh vụn!

Đất rung trời chuyển, Côn Luân thánh địa to lớn, trực tiếp biến mất, tại chỗ xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ, ngoài ra, không còn gì tồn tại nữa.

Và cho đến đây, đạo Bàn Cổ chân hình phía sau Lâm Nguyên, mới từ từ tan ra, một lần nữa hóa thành khí huyết chi lực, phản hồi vào trong cơ thể Lâm Nguyên.

Khoảnh khắc này, Hồng Hoang tử tịch.

Tất cả mọi người đều mở to mắt, há to miệng, trợn mắt há hốc mồm, tâm thần kinh hãi, trong đầu đều oanh minh chấn động dữ dội, quả thực mất đi năng lực suy nghĩ.

Qua rất lâu sau, mới oanh một tiếng, triệt để nổ tung.

Tất cả mọi người đều sôi trào, cuồng loạn.

"Quá đáng sợ, quá đáng sợ rồi, thủ đoạn mà Nguyên Thủy Thiên Tôn động dụng, gần như là vắt kiệt sức mạnh của cả một bản nguyên thánh địa.

Điều này gần như tương đương với một loại hiến tế, hiến tế bản nguyên thánh địa, đổi lấy lực sát thương kinh thế, kết quả cho dù như

vậy, vẫn bị Vu Nguyên một quyền oanh nổ, đây là sức mạnh đáng sợ đến nhường nào a!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này e rằng sẽ sụp đổ, bản nguyên thánh địa đối với bất kỳ một đại thế lực nào mà nói, đều là tài phú khó có thể tưởng tượng.

Hắn có thể quả quyết thôi động toàn bộ sức mạnh của bản nguyên thánh địa để trấn sát Vu Nguyên, xứng đáng là một đại thủ bút, nhưng kết quả đại thủ bút này, lại không thành công, phải trả một cái giá cực lớn, lại không có bất kỳ thu hoạch nào." "Đối thủ như Vu Nguyên, thật khiến người ta tuyệt vọng a." Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người đều tâm thần chấn hám, khó có thể bình tĩnh.

Bọn họ vốn tưởng Lâm Nguyên sẽ rơi vào một trận khổ chiến.

Thế nhưng, ai có thể ngờ tới, phương pháp phá cục của Lâm Nguyên, vậy mà lại bá đạo như thế, trực tiếp như thế, trực tiếp dựa vào nhục thân chi lực, một quyền oanh nổ Côn Luân thánh địa!

Đây là chiến lực khủng bố đến nhường nào a!

"Chúng ta đều phải đánh giá lại những cường giả đỉnh tiêm Hồng Hoang hiện nay, trước mặt những cường giả đỉnh tiêm này, cho dù là bản nguyên thánh địa cũng không đủ để xem!" "Các thế lực bình thường tranh đoạt bản nguyên thánh địa là muốn để mình tiến thêm một bước, nhưng cường giả đỉnh tiêm như Vu Nguyên này, đã lăng giá trên bản nguyên thánh địa!" "E rằng chỉ có đợi sau này Hồng Hoang phát sinh tiến hóa quy mô lớn hơn, mới xuất hiện những thứ có thể khắc chế, áp chế bọn họ." Một số đại thần thông giả niên lão, trong mắt đều là thần sắc trầm tư.

Tu hành giả bình thường, nhìn thấy một trận chiến như vậy, e rằng chỉ sẽ chấn kinh bởi sự cường đại của Lâm Nguyên và những người khác.

Nhưng những đại thần thông giả già nua với tuế nguyệt tu hành

lâu dài này lại khác, bọn họ có thể từ đó nhìn ra một loại "đại thế" nào đó ẩn dưới bề ngoài hùng vĩ sóng gió của Hồng Hoang.

Dòng chảy thời đại, mênh mông cuồn cuộn, thuận theo thì thịnh, nghịch thì vong.

Mà hiện tại trong thế đại tranh này, dòng chảy thời đại là gì?

Không phải là những bản nguyên thần vật không ngừng xuất hiện, bản nguyên Đại đạo của Ma Thần, bản nguyên thánh địa, mà là những cường giả đỉnh tiêm chân chính quật khởi nhờ lợi dụng những thứ này!

Bọn họ sẽ chủ đạo cục diện thời đại tương lai.

Muốn tồn tại trong thời đại này, hiện tại nhất thiết phải nghiêm túc suy xét làm thế nào để chung sống với những cường giả đỉnh tiêm này, hoặc thần phục, hoặc ẩn tránh, tóm lại phải có một sách lược ứng phó.

Tổng kết lại.

Hiện nay cả Hồng Hoang, đều vì một kích cái thế của Lâm Nguyên mà dấy lên sóng gió kinh thiên, tất cả mọi người đều chấn hám bởi sự cường đại và khủng bố của Lâm Nguyên.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn kia, nhìn thấy bản nguyên thánh địa của mình bị Lâm Nguyên một quyền oanh nát như vậy, cả người đầu tiên là ngây ra, sau đó liền bạo nộ, đau lòng đến mức gần như rỉ máu.

"Vu Nguyên, ngươi đáng chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từng chữ từng câu mở miệng, gần như nghiến răng nghiến lợi, trong đó ẩn chứa hận ý khó có thể tưởng tượng, quả thực dốc hết nước Hỗn Độn Hải cũng khó rửa sạch.

Hai mắt hắn đều trở nên đỏ ngầu, một mảnh điên cuồng, đầy vẻ dữ tợn.

Chủ yếu là, tổn thất của hắn quá lớn rồi.

Trước đó bị Lâm Nguyên diệt sát gần như tất cả cao thủ trên dưới mãn môn chưa kể, hiện tại ngay cả một tòa bản nguyên thánh địa cũng bị trực tiếp đánh nát!

Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đột phá đến Hỗn Độn Cảnh tam trọng thiên, tu vi cường hoành vô biên, nhưng cũng không thể chịu đựng được tổn thất đáng sợ như vậy.

Tâm thái hắn hiện tại còn chưa sụp đổ, còn chưa mất đi lý trí, đều đủ để nói lên đạo tâm của hắn kiên cường.

"Thật thảm a." Thông Thiên Giáo Chủ đứng một bên, chỉ nhìn thôi, cũng cảm thấy một trận thê thảm, nếu đổi lại là hắn, lúc này e rằng đều phải nhập ma, quả thực không biết sẽ làm ra chuyện điên cuồng như thế nào.

Oanh oanh ~~ Mà lúc này, trong cơ thể Lâm Nguyên không ngừng truyền ra từng trận âm thanh oanh minh như sấm sét, khí huyết như lò nung, thiêu đốt thiên địa, cảnh tượng dị thường khủng bố.

Ánh mắt hắn bình tĩnh, nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, từ trước khi Hồng Hoang biến dị, ngươi liền vẫn luôn đứng về phía Hồng Quân đối địch với ta, còn Thông Thiên Giáo Chủ, ngươi cũng vậy.

Thực tế, Tam Thanh các ngươi là sinh linh do Nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, mà Vu tộc ta là sinh linh do tinh huyết Bàn Cổ diễn hóa, vốn dĩ đồng nguyên mà ra!

Cái gọi là, 'Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp'.

Đồng thời, ta tin rằng, ngươi cũng đã thấy được hậu quả khi đối địch với ta.

Cứ đánh tiếp, ngươi và ta đều chẳng có lợi lộc gì, ngược lại làm lợi cho người khác, ta thấy chi bằng từ nay ngừng chiến, bắt tay

giảng hòa, cùng nhau chung tay, cùng đối phó với Hồng Quân, Dương Mi và Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần kia, đó mới là đường hoàng chính đạo." Ngươi vậy mà lại nói muốn bắt tay giảng hòa...

Câu nói này vừa thốt ra, trong cả Hồng Hoang, khóe miệng tất cả mọi người đều giật giật, cảm thấy cạn lời.

Đã khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn thảm hại đến mức này rồi, còn làm sao có thể bắt tay giảng hòa?

Cảm giác này không giống như cầu hòa, ngược lại giống như đang tát vào mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, đánh đối phương một trận tơi bời, đánh đến sưng mặt tấy mũi rồi, lại nói thêm một câu, "Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp." Điều này ai mà chịu nổi?

Quả nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nổi giận hơn, giọng nói như bị ép ra từ kẽ răng: "Vu Nguyên, ngươi đừng ỷ thế quá đáng!" Lâm Nguyên ngược lại rất nghiêm túc, nói: "Hà tất nhất định phải đánh đánh giết giết chứ?

Hiện tại đã đánh mất một tòa bản nguyên thánh địa rồi, đánh tiếp không biết còn sẽ có tổn thất như thế nào a.

Sau Hồng Hoang biến dị, ngươi có thể trong thời gian ngắn ngủi như vậy quật khởi, tu hành đến Hỗn Độn Cảnh đệ tam trọng thiên.

Cơ duyên gặp phải, bảo vật trên người, chắc hẳn cũng không ít.

Chương 445

Ngươi thử nghĩ xem, nếu một trận chiến mà toàn bộ đều tổn hủy, có đáng không?

Ngược lại, nếu hai bên cùng nhau hợp tác, tổn thất như vậy sẽ không xảy ra, nói không chừng tương lai gặp phải kẻ địch đáng sợ nào đó, còn có thể nương tựa lẫn nhau." Nguyên Thủy Thiên Tôn đều bị chọc tức cười, "Ta còn chưa đau lòng, ngươi ngược lại đã đau lòng rồi!

Ta hiểu rồi, ngươi chắc chắn đã coi tòa bản nguyên thánh địa kia là vật sở hữu của mình, một khi đánh nổ, ngươi liền đau lòng, sau đó mới thay đổi ý nghĩ, phải không?" Nói đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nghĩ càng tức, quả thực sắp bùng nổ, dữ tợn gào thét nói: "Đó là đồ của ta, đến lượt ngươi đau lòng sao?

Vu Nguyên, ngươi chính là một tên hỗn đản!" Lâm Nguyên bất đắc dĩ, đúng như Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nói, hắn quả thật là có ý nghĩ như vậy.

Trước đó hắn đã hiến tế Chung Sơn, sau đó đánh hạ Côn Luân, là chuẩn bị chiếm giữ để phát triển tốt đẹp.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trực tiếp thôi động sức mạnh của cả Côn Luân, hắn không còn cách nào, chỉ có thể đánh nổ nó.

Tuy rằng thành công thoát ly khỏi Côn Luân, nhưng trong lòng quả thực vô cùng đau xót.

Lại mất đi một nơi để làm căn bản chi địa!

Bởi vậy, hắn liền nghĩ xem liệu có thể hóa địch thành bạn với Nguyên Thủy Thiên Tôn không, nhưng hiện tại xem ra, đối phương

căn bản không mua lòng, Lâm Nguyên lắc đầu, nói: "Nếu ngươi nhất định muốn đối địch với ta, vậy cũng không còn cách nào." Giọng hắn đột nhiên chuyển lạnh, trong mắt chiến ý bùng cháy, khí thế khắp người lại một lần nữa trở nên mãnh liệt, thiên địa oanh minh, bát phương chấn động.

"Đánh đi!" Oanh!

Lâm Nguyên bá khí vô biên, một bước đạp ra, vậy mà đã xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, nắm quyền tỏa ra ánh sáng rực rỡ như thái dương, oanh về phía đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khanh!

Bên cạnh, Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy, trực tiếp thôi động Tru Tiên Tứ Kiếm, tuyệt thế kiếm khí vút lên trời cao, xé rách vạn cổ thanh thiên, chuẩn bị từ bên cạnh tập sát Lâm Nguyên.

"Sư đệ, đừng ra tay trước, ta muốn tự mình hội kiến hắn!" Thế nhưng, lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại quát lớn một tiếng.

Tính cách Nguyên Thủy Thiên Tôn, đặc điểm chủ yếu nhất của hắn chính là tự phụ tự mãn, cho rằng mình cường đại vô cùng.

Tuy rằng vì để đảm bảo mọi việc vạn vô nhất thất, đã đặc biệt mời Thông Thiên Giáo Chủ đến, nhưng ngay từ đầu này, hắn vẫn muốn tự mình ra tay so tài một phen, hi vọng dựa vào sức mạnh của mình trực tiếp trấn áp Lâm Nguyên!

Thông Thiên Giáo Chủ hiểu ý Nguyên Thủy Thiên Tôn, liền gật đầu, lùi lại một bước, nhường chiến trường cho Lâm Nguyên và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Oanh!

Mà lúc này, trong cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn, đột nhiên có một cỗ ba động Đại đạo đáng sợ bùng phát, trực tiếp ngưng tụ thành

một chùm sáng chói mắt, vô kiên bất tồi, chém về phía nắm quyền của Lâm Nguyên.

Chùm sáng này rực rỡ mà chói lóa, vừa xuất hiện đã giống như trở thành trung tâm thiên địa, hơn nữa lại sở hữu tốc độ của ánh sáng, quả thực như thể muốn phá vỡ hạn chế của thời không, vừa xuất hiện đã rơi xuống nắm quyền của Lâm Nguyên.

Ánh sáng, thuần khiết mà vô hạ, lúc ấy đại biểu cho vật thuần túy nhất thế gian.

Mà thuần túy đồng thời, cũng đại biểu cho uy lực tuyệt đối.

Vừa tiếp xúc với nắm quyền của Lâm Nguyên khoảnh khắc ấy, nhục thân cực kỳ khủng bố của hắn, liền nứt ra một vết máu, máu tươi từ đó tuôn ra.

Nếu tiếp tục, e rằng cả nắm quyền, đều sẽ bị chia thành hai!

Cho dù là Lâm Nguyên, khoảnh khắc này cũng hơi biến sắc, bước chân dừng lại giữa không trung, trực tiếp thôi động không gian pháp tắc, không gian trước người lập tức vặn vẹo.

Trong tiếng ca ca!

Trước người Lâm Nguyên, đột nhiên hiện ra vô số không gian, giống như từng mảnh thế giới, hơn nữa mỗi mảnh thế giới đều kêu ca ca, hóa thành thứ giống như gương.

Chùm sáng rực rỡ kia, rơi xuống thế giới gương kia, vừa bắt đầu còn có thể dễ dàng xuyên thủng, nhưng sau đó liền bị phản xạ ngược lại, sau đó trong vô số thế giới gương bị phản xạ lặp đi lặp lại, hóa thành những tia sáng dày đặc đan xen vào nhau, uy lực cũng nhanh chóng hạ xuống, rất nhanh liền triệt để tiêu tan.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vô cùng bình tĩnh, điều này chẳng qua chỉ là một sự khởi đầu mà thôi.

Oanh!

Trong cơ thể hắn, ba động Đại đạo bao la cuồn cuộn, nơi hắn đứng, tất cả mọi thứ giữa thiên địa đều phát sinh một loại biến hóa, tựa hồ không còn là chân thực, mà là hóa thành Đại đạo!

Từng trận khí Hỗn Độn từ trong cơ thể hắn tuôn ra, lóe lên ánh sáng đáng sợ, trực tiếp ngưng tụ thành từng viên Hỗn Độn Thần Lôi khổng lồ, gào thét lao về phía Lâm Nguyên.

Oanh!

Lâm Nguyên thấy vậy, thân thể chấn động, phía sau liền đột nhiên hiện ra một chu đạo thụ khổng lồ, hiển nhiên chính là đạo thụ do Lôi chi Đại đạo hình thành.

Ức vạn lôi quang lóe lên!

Hắn cũng vươn tay ấn về phía trước một cái, giữa lòng bàn tay liền có vô cùng lôi quang phun trào ra, hình thành một đạo lôi điện thô lớn chói lòa, trực tiếp va chạm với Hỗn Độn Thần Lôi kia.

Oanh!

Trong tiếng nổ kinh thiên, hai loại lôi pháp khác nhau đồng thời tiêu diệt, cỗ sóng xung kích đáng sợ kia khuếch tán ra ngoài, thiên khung trực tiếp sụp đổ, đại địa cũng trực tiếp sụt lún xuống, mảnh thiên địa nơi bọn họ đang ở, bắt đầu không ngừng tan vỡ, đi về phía hủy diệt.

"Thật khủng bố." Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người đều nhìn mà lạnh cả sống lưng.

Đây chính là giao phong của cường giả Hỗn Độn Cảnh!

Mặc dù Hồng Hoang hiện nay đã trải qua biến dị, tiến hóa gấp trăm ngàn vạn lần, nhưng dưới cấp độ chiến đấu này, vẫn khó có thể

chịu đựng, không ngừng sụp đổ.

Rất nhiều lão tu sĩ, vào khoảnh khắc này đều nhịn không được hồi tưởng lại, trước khi Hồng Hoang biến dị, những trận chiến của cường giả cấp Thánh nhân, trong lúc giơ tay nhấc chân, cả Hồng Hoang đều không chịu nổi, muốn bị đánh nát triệt để, từng tôn đại thần thông giả, toàn bộ đều như muốn bỏ mạng mà chạy trốn vào sâu trong tinh không Hồng Hoang.

"Chẳng lẽ, hiện tại Hồng Hoang, cũng sẽ nghênh đón kết cục tương tự sao?" Rất nhiều người run rẩy nghĩ đến.

Oanh!

Mà lúc này, Lâm Nguyên và Nguyên Thủy Thiên Tôn tranh đấu, càng trở nên kịch liệt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi lạnh lẽo, trong lúc giơ tay nhấc chân, vô cùng khí Hỗn Độn từ trong cơ thể cuồn cuộn tràn ra, bao trùm trời đất, vô số đạo thần thông đáng sợ, từ trong tay hắn, thi triển ra như mây bay nước chảy.

Hắn nắm giữ quá nhiều thần thông.

Thể thuật Long tộc, Thần Hỏa Phượng Hoàng nhất tộc, Bát Cửu Huyền Công được phỏng chế đặc biệt từ Cửu Chuyển Huyền Công của Vu tộc, còn có Không Gian Chi Thuật của Côn Bằng Yêu Sư, Huyết Thần Đại Pháp của Minh Hà lão tổ, Trấn Nguyên Tử mượn Đại Địa Thai Mô, lập chân trên đại địa, thôi động ra vô cùng lực phòng ngự, v.v. v.v.

Trên lịch sử Hồng Hoang, những thần thông đắc ý của các đại thần thông giả đỉnh tiêm kia, trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, vậy mà đều bị lập tức thôi động bùng phát ra, hơn nữa uy lực còn tăng cường không biết bao nhiêu lần.

Ví dụ như Huyết Thần Đại Pháp của Minh Hà lão tổ kia, một khi thôi động, liền có thể hình thành vô cùng phân thân, mỗi một phân thân đều sở hữu một phần thực lực của bản thể, cực kỳ đáng sợ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa thôi động, cũng tương tự như vậy, mỗi một phân thân đều tản mát khí Hỗn Độn ra ngoài, sở hữu tu vi cấp Thánh nhân, số lượng thì đạt đến hơn mười ức!

Mười ức Thánh nhân, trải khắp trời đất, rải rác khắp mọi ngóc ngách, tâm thần tương thông lẫn nhau, kết thành một đại trận, cùng nhau tiến công, sức mạnh bùng phát ra, đủ sức đánh nát mảnh thiên địa này!

Lâm Nguyên thôi động Kiếm Chi Đại đạo, chiến lực toàn khai, cầm kiếm càn quét, tốn rất nhiều thời gian, mới triệt để quét sạch chúng.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn này tuy rằng không giống ta, nắm giữ nhiều Tam Thiên Đại đạo như vậy, nhưng sự lý giải của hắn đối với Đại đạo, lại dị thường sâu sắc, quả thực đã đạt đến một loại cảnh giới 'nhất pháp thông, vạn pháp thông'." Lâm Nguyên nhíu mày.

Lần giao thủ này, xem như là thật sự thể hội được chỗ cường đại của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đây tuyệt đối không phải là một đối thủ có thể đối phó đơn giản, là tồn tại đầu tiên mà hắn gặp phải từ khi thiên địa Hồng Hoang biến dị đến nay có thể chân chính mang lại cho hắn áp lực cực lớn.

Trước đó, cho dù là đối mặt với phân thân Huỳnh Hoặc Ma Thần, đối mặt với Lục Túc Kim Giáp Trùng kia, hắn đều không cảm thấy áp lực gì, ngược lại tự tin mình nhất định có thể đánh bại chúng.

Chương 446

Nhưng hiện tại, đối mặt với thực lực đáng sợ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng hắn lại sinh ra một loại dao động.

"Hửm?" Rất nhanh, Lâm Nguyên đột nhiên cảnh giác.

"Điều này không bình thường, đạo tâm của ta đã bị ảnh hưởng!" "Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!" Lâm Nguyên trong lòng đột nhiên quát lạnh một tiếng.

Ông!

Trong mắt hắn đột nhiên có một trận thanh quang lóe qua, tiếp đó hắn liền nhìn về bốn phía, sau đó liền phát hiện, trong hư không này, không biết từ lúc nào, đã giăng đầy một loại tơ tuyến vô hình.

Loại tơ tuyến này tản ra ba động Đại đạo, đan xen vào nhau, hình thành một trận pháp kỳ dị, vậy mà có thể ảnh hưởng đến lực tâm linh của con người.

"Thủ đoạn hay!" Lâm Nguyên cười lạnh, thủ đoạn chiến đấu của Nguyên Thủy Thiên Tôn này quả nhiên thần quỷ khó lường, vậy mà không tiếng động đã bố trí một cái bẫy đáng sợ như vậy.

Nếu không phải hắn vô cùng mẫn duệ, lập tức sát giác được, nói không chừng thật sự sẽ trong chiến đấu, đạo tâm bị tổn hại, cho đến cuối cùng triệt để sụp đổ.

Lúc đó, cho dù vẫn có thể kháng hành với Nguyên Thủy Thiên Tôn, e rằng cũng sẽ cho rằng mình đã thua chắc, sau đó mất đi ý chí chiến đấu, từ đó nhận thua.

"Oanh!" Vì đã nhìn ra trận pháp này, vậy thì trận pháp này tự nhiên không thể ngăn cản hành động của Lâm Nguyên, một cỗ Nguyên thần

chi lực đột nhiên từ trong não hải Lâm Nguyên gào thét tuôn ra, giống như bão tố thổi về phía những tơ tuyến dày đặc kia.

Những tơ tuyến kia chấn động một trận, tản mát ra ánh sáng mờ nhạt, muốn ngăn cản, nhưng căn bản không có sức mạnh gì, Nguyên thần chi lực cuồn cuộn ập đến, lập tức lần lượt bị thổi đứt, giống như mạng nhện dưới cuồng phong.

"Ngươi cũng có chút thủ đoạn." Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh.

Sắc mặt hắn lại rất khó coi, đạo tâm tơ tuyến này, đó là một loại thủ đoạn mà hắn lĩnh ngộ sau khi đạp vào Hỗn Độn Cảnh, trước đó có thể nói là bách thử bách linh.

Không ngờ, Lâm Nguyên lại lập tức nhìn thấu.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến nước này, ngươi cũng nên hiểu rõ, đến tầng thứ như ngươi và ta, kỹ xảo đều đã đạt đến một loại đỉnh phong, so tài kỹ xảo căn bản không thể quyết định thắng bại." Lâm Nguyên lạnh lùng nói: "Vứt bỏ những thứ hoa hòe kia đi, hãy dùng sức mạnh tuyệt đối để phân định thắng bại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh, "Khí phách lớn thật, ngươi còn chưa đạp vào Hỗn Độn Cảnh, chẳng qua là sinh linh Hỗn Nguyên Cảnh, có tư cách gì mà nói với ta về thần thông kỹ xảo?" Lâm Nguyên nhíu mày nói: "Chẳng lẽ ngươi ngay cả điểm này cũng không nhìn thấu sao?

Tuy rằng cảnh giới của ta không bằng ngươi, nhưng ta đã luyện hóa nhiều loại Ma Thần Đại đạo, sự lý giải đối với Đại đạo, sớm đã ngang bằng với ngươi rồi." "Hừ." Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng.

Hắn tự nhiên biết Lâm Nguyên nói có lý, chỉ là tính cách hắn kiêu ngạo, không muốn thừa nhận mà thôi.

Bất quá, lời tuy nói như vậy, nhưng hắn cũng biết, loại thần thông đối kháng này, đích xác rất khó phân thắng bại rồi, trực tiếp dùng sức mạnh tuyệt đối để đối quyết, mới có thể phân ra thắng thua.

Oanh!

Vừa nghĩ đến đây, phía sau Nguyên Thủy Thiên Tôn, đột nhiên hiện ra một chu thông thiên đạo thụ, trên chu đạo thụ kia, còn có một quả đạo quả mông lung, hoàn toàn khác với đạo thụ bình thường!

Sau khi đạp vào Hỗn Độn Cảnh, nói chung, là tiên ngưng tụ đạo thụ, sau đó ngưng tụ đạo hoa, cuối cùng khai hoa kết quả, đạo quả xuất hiện.

Thế nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà trực tiếp lược bỏ quá trình khai hoa, trên đạo thụ, trực tiếp đã có một quả đạo quả, cảnh tượng đẳng cấp này, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Mà sức mạnh của nó, cũng vì thế, mạnh hơn đạo thụ bình thường quá nhiều.

"Đến đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn một tiếng giận dữ, đạo thụ phía sau hắn hoa lạp lạp lay động, mãnh liệt bùng phát ra thần quang kinh thiên, quả đạo quả kia cũng rực rỡ chói mắt như thái dương.

Một cỗ ba động Đại đạo đáng sợ bùng phát.

Đạo thụ lập tức trở nên cực kỳ rực rỡ, ba động Đại đạo đáng sợ khuếch tán ra, thiên địa đều kịch liệt lay động, chấn động, tất cả đều đang sụp đổ.

Uy năng của chu đạo thụ này quá khủng bố, mảnh thiên địa này căn bản không thể chịu đựng, lập tức sụp đổ, giống như một con voi chui vào một cái nhà gỗ nhỏ bé.

"Giữa thiên địa, Tam Thiên Đại đạo, bao dung tất cả, tất cả sức

mạnh đều quy thuộc dưới Tam Thiên Đại đạo." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh giọng nói: "Nhưng đạo của ta, lại siêu thoát ngoài Tam Thiên Đại đạo!" "Vu Nguyên, ngươi từ từ thể hội đi." Oanh!

Lời vừa dứt, chu đạo thụ phía sau Nguyên Thủy Thiên Tôn, ba động Đại đạo phát ra đột nhiên phát sinh biến hóa, phản ứng lại giữa thiên địa, từng tầng đạo quang rực rỡ chói mắt kia lập tức hóa thành màu đen tuyền, đồng thời còn tản mát ra từng trận mùi thối rữa.

Trong vô cùng đạo quang đen tuyền kia, từng quái vật vặn vẹo đều đản sinh ra, phát ra tiếng gào thét đáng sợ, nhe nanh múa vuốt.

Hơn nữa tất cả mọi thứ giữa thiên địa, vậy mà đều sản sinh một loại biến hóa đáng sợ, hướng về phía huyết nhục hóa chuyển biến!

Thiên khung nứt ra, trong những vết nứt, máu tươi tinh hồng tuôn ra!

Đại địa hóa thành huyết nhục, hình dạng giống như huyết nhục của hung thú bị lột da, một mảnh máu me đầm đìa, còn đang không ngừng nhuyễn động.

Còn về những sơn thạch cây cỏ, v.v., cũng đều toàn bộ phát sinh dị biến kinh người, có cái hóa thành xúc tu nhớp nháp, phía trên còn có chất nhầy không ngừng nhỏ xuống, trên xúc tu còn có từng cái giác hút, không ngừng đóng mở, giống như từng cái miệng to như chậu máu.

Lại có cái từ tầng thứ bản chất nhất, phát sinh biến hóa, vậy mà là do từng con sâu béo mập trắng bệch cấu thành, chỉ cần hơi di động một chút, liền có từng mảng lớn sâu rớt xuống, vỡ tan trên mặt đất, từ từ nhuyễn động, bò lổm ngổm, rất nhanh liền chiếm cứ một vùng lớn.

Lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn làm trung tâm, cả mảnh thiên địa, đều phát sinh biến hóa âm lãnh quỷ dị!

Đặc biệt là chu đạo thụ kia, vốn dĩ quang huy vạn trượng, khoảnh khắc này vậy mà vặn vẹo như quái vật!

"Đây là Đại đạo gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi động là sức mạnh gì?

Sao ta lại có một loại cảm giác tim đập thịt giật, giống như đã nhìn thấy thiên địch của mình, bản năng có một loại sợ hãi cực lớn." Trong Hồng Hoang, tất cả những người nhìn thấy cảnh này đều kinh sợ, chỉ cảm thấy da gà mình đều nổi lên, bị cảnh này dọa cho một trận lớn.

Cảnh tượng trước mắt này, thực sự quá khủng bố!

Trên lịch sử Hồng Hoang cũng từng xuất hiện Ma tổ như La Hầu, Ma tổ vừa ra tay, liền ma khí ngập trời, nhân gian như thể rơi vào địa ngục.

Nhưng Ma tổ phần lớn là một loại âm u tà ác.

Mà tư thái Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại biểu hiện ra, lại mang lại cho người ta một loại cảm giác quỷ dị, vặn vẹo, giống như là vật không nên tồn tại trong mảnh thiên địa này vậy.

"Đây chính là Đại Đạo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn tu hành sao?

Quả thực đáng sợ quá, Hỗn Nguyên Cảnh Tam Trọng Thiên như thế này, cũng không biết Lâm Nguyên có thể đối phó nổi không!" Nhiều người đều nghị luận.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn khóe miệng cũng nhếch lên một nụ cười lạnh, nói: "Vu Nguyên, Đại Đạo mà ta tu hành thế nào?

Ngươi bây giờ còn cho rằng mình có thể chống lại ta sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đương nhiên biết, khi sức mạnh này được thi triển, chắc chắn sẽ gây ra sự phản cảm và đố kỵ từ sinh linh Hồng

Hoang.

Thế nhưng, trước khi Hồng Hoang dị biến, y đã là Thánh nhân cao cao tại thượng, dưới Thánh nhân, tất thảy đều là kiến hôi.

Hiện tại, y lại càng đặt chân lên Hỗn Độn Cảnh đệ tam trọng thiên, có thể chiếu rọi Hồng Hoang, trong mắt y, sinh linh Hồng Hoang trước kia là kiến hôi, bây giờ cũng là kiến hôi.

Y làm sao có thể để ý đến suy nghĩ của kiến hôi?

Bởi vậy, y căn bản không hề che giấu, trực tiếp thôi động sức mạnh cường đại nhất của mình, thần sắc y cũng bị ảnh hưởng, mang theo vẻ hung tợn, tà ác, khiến người ta rợn người từ tận đáy lòng.

Y rất muốn nhìn thấy vẻ mặt kinh hãi trên gương mặt Lâm Nguyên, đó đối với y chính là một loại hưởng thụ tột bậc.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn thất vọng rồi.

Biểu cảm trên mặt Lâm Nguyên không phải là sợ hãi, mà là một sự cổ quái.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn này, vậy mà cũng nắm giữ sức mạnh Hồng Hoang ám diện sao?" Lâm Nguyên tự nhiên là vừa nhìn đã nhận ra.

Loại sức mạnh quỷ dị vặn vẹo này, chắc chắn chính là nguồn sức mạnh từ thế giới Hồng Hoang ám diện, hắn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà cũng có thể nắm giữ.

Hắn không khỏi nhớ lại cảnh tượng từng thấy trước đây trong thế giới nội bộ Đại Đạo Lạp Tử, có tổng cộng ba nghìn con đường dẫn đến thế giới Hồng Hoang ám diện!

Chương 447

Cũng tức là nói, trong Hồng Hoang, ít nhất có ba nghìn thế giới Đại Đạo Lạp Tử!

Có lẽ, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tìm được một trong số đó.

Chỉ có điều, sở dĩ Lâm Nguyên có thể hàng phục sức mạnh của thế giới Hồng Hoang ám diện là vì hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, loại sức mạnh quỷ dị vặn vẹo kia, chỉ có Lực Chi Pháp Tắc mới có thể áp chế!

Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể nào nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, nếu đã như vậy, y làm sao lĩnh ngộ được loại sức mạnh này?

Trong lòng Lâm Nguyên cũng nảy sinh nghi hoặc, liền hỏi: "Đây là sức mạnh Hồng Hoang ám diện, với trình độ của ngươi, căn bản không thể nắm giữ, hẳn là đã nhận được Hồng Quân tương trợ phải không?" "Cái gì mà thế giới Hồng Hoang ám diện, ngươi nói hươu nói vượn cái gì." Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhíu mày, không nhìn thấy vẻ mặt kinh hãi trên mặt Lâm Nguyên, y vô cùng bất mãn, lạnh lùng nói: "Thôi được, không nói nhiều với ngươi nữa, chết đi." Oanh!

Vừa dứt lời, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ra tay, thôi động Đạo Thụ phía sau mình, trong chớp mắt, từng cành cây bùng lên, mang theo loại sức mạnh Đại Đạo quỷ dị vặn vẹo kia, với một tư thái đơn giản nhưng vô cùng cuồng bạo mãnh liệt, hung hăng đâm thẳng về phía Lâm Nguyên.

"Nhất định phải làm rõ vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nắm giữ sức mạnh này!" Một ý niệm hiện lên trong lòng Lâm Nguyên.

Đối mặt với công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn vô cùng bình tĩnh, không né tránh, không hoảng loạn, trực tiếp tế ra chiếc

Trùng Túc mà trước đây hắn đã lấy được từ thế giới Hồng Hoang ám diện.

Ong!

Chỉ trong một khoảnh khắc, một chiếc Trùng Túc khổng lồ vắt ngang trên bầu trời, toàn thân đen kịt, phía trên còn có những gai cứng đen nhánh, lấp lánh ánh kim loại lạnh lẽo.

Một cỗ sức mạnh vặn vẹo, quỷ dị đáng sợ hơn Đạo Thụ của Nguyên Thủy Thiên Tôn gấp trăm lần, lập tức bùng nổ, càn quét khắp mảnh thiên địa này, hung hăng va chạm với cành Đạo Thụ kia.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng vang trời động đất.

Cành Đạo Thụ kia lập tức gãy vụn, tan tành, hóa thành tro bụi!

Thậm chí, sau khi sức mạnh quỷ dị vặn vẹo của Đạo Thụ khuếch tán, những dị tượng hình thành trong thiên địa cũng lập tức vỡ vụn, tiêu diệt, không thể duy trì.

Toàn bộ quá trình đơn giản có thể gọi là phá hủy mục nát, thậm chí còn không có cảnh tượng kinh thiên động địa nào, chỉ là một cú va chạm nhỏ, sức mạnh tối thượng mà Nguyên Thủy Thiên Tôn tự cho là vậy, cứ thế lập tức bị phá hủy.

Oanh oanh oanh!!!

Đạo Thụ phía sau y ầm ầm rung chuyển, tựa như sắp sụp đổ.

"Không thể nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thất thanh kêu lên.

Y không thể tin nổi nhìn cảnh tượng trước mắt, chiêu thức mạnh nhất, đắc ý nhất của mình, vậy mà lại bị Lâm Nguyên một chiêu phá giải.

Cảnh tượng như vậy, dù là Đạo Tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn

cũng khó mà chấp nhận, quả thực quá đả kích người, tựa như từ thiên đường rơi xuống địa ngục vậy.

"Ngươi vậy mà cũng nắm giữ loại sức mạnh này, hơn nữa còn mạnh hơn cả ta!

Đáng chết, không thể nào, loại sức mạnh này, đáng lẽ chỉ thuộc về ta mới đúng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gần như sụp đổ, điên cuồng gầm lên, mắt y đều trở nên đỏ ngầu.

"Đây là tình huống gì?

Chẳng lẽ cường giả đỉnh cao trong Hồng Hoang đều đã nắm giữ loại sức mạnh thần bí này sao?

Nguồn gốc của sức mạnh này rốt cuộc ở đâu?" Trong Hồng Hoang, các sinh linh khi thấy cảnh tượng này cũng đều ngây người, trong lòng nảy sinh vô vàn nghi hoặc, còn có một cảm giác điên cuồng không thể nào làm rõ sự thật.

Lâm Nguyên thì vô cùng bình tĩnh, tiếp tục thôi động chiếc Trùng Túc kia, bay về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ong!

Chiếc Trùng Túc này là do hắn có được trong thế giới nội bộ Đại Đạo Lạp Tử, khi đó cường giả ám diện thế giới Hồng Hoang muốn giáng lâm Hồng Hoang, kết quả trực tiếp bị một cỗ sức mạnh thần bí đáng sợ trấn áp, còn chặt đứt một chiếc Trùng Túc, rơi vào thế giới Đại Đạo Lạp Tử, bị Lâm Nguyên có được, dùng Lực Chi Pháp Tắc trấn áp.

Uy lực của nó khó mà tưởng tượng, trước đây ở Chung Sơn, chính là nhờ chiếc Trùng Túc này mà hoàn toàn chế phục được Lục Túc Kim Giáp Trùng, là một trong những sát khí lớn nhất trong tay Lâm Nguyên.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã nắm giữ sức mạnh Hồng Hoang ám diện, chiếc Trùng Túc này đối với y gần như có một loại áp chế tuyệt đối về sức mạnh!

Lâm Nguyên đương nhiên phải nắm bắt cơ hội này, nhanh chóng trấn áp triệt để Nguyên Thủy Thiên Tôn!

"A…" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm giận, lúc này y vẫn chưa chịu thua, không để Thông Thiên Giáo Chủ ra tay, mà trái lại, lần nữa thôi động một cỗ sức mạnh Đại Đạo đáng sợ.

Oanh!

Đạo Thụ đen kịt phía sau y đột nhiên chấn động, sau đó, Đạo Quả mông lung bên trong chợt bùng phát một cỗ sức mạnh quỷ dị vặn vẹo, thoát ly khỏi bản thể Đạo Thụ.

"Oa!" Sau đó, Đạo Quả này giữa hư không, vậy mà trong chớp mắt, hóa thành một hài nhi mập mạp nhưng đen kịt, oa oa khóc lớn.

Hài nhi này quá đáng sợ, toàn thân đen kịt, hơn nữa quá mức mập mạp, thịt trên người chồng chất từng lớp, trông không giống một sinh linh, mà giống như một bãi thịt thối rữa màu đen.

Khi nó bắt đầu khóc lóc.

Mảnh thiên địa này, loại dị biến huyết nhục hóa kia trở nên càng thêm mãnh liệt, tựa như muốn biến mảnh thế giới này thành một thế giới quỷ dị!

Hơn nữa, sau khi thế giới quỷ dị này thành hình, nó còn nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài, tốc độ khuếch trương này cực kỳ kinh người, trong chớp mắt, trong phạm vi hàng ức vạn dặm, đều đã biến thành thế giới quỷ dị huyết nhục hóa kia.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn làm gì, muốn biến toàn bộ Hồng Hoang thành loại địa phương quỷ dị đó sao?" Trong Hồng Hoang, một

đám sinh linh đều rợn tóc gáy.

Trong lòng bọn họ, bản năng nảy sinh một sự bất an mạnh mẽ to lớn, chỉ cảm thấy một tai nạn đáng sợ, sắp sửa lật đổ tất cả, sắp giáng lâm!

"Ha ha ha, đến đây đi, lần này xem ngươi làm sao ngăn cản!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cất tiếng cười lớn.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc Nguyên Thủy Thiên Tôn dứt lời, tiếng khóc của hài nhi đen kịt kia càng thêm vang dội, vang vọng khắp mảnh thiên địa này.

Chuyện đáng sợ theo đó xảy ra.

Mảnh thiên địa đã bị huyết nhục hóa này ầm ầm chấn động, tựa như biến thành một "sinh vật", bầu trời là đầu lâu, mặt đất là thân thể.

Trên bầu trời, một con mắt khổng lồ độc nhất mở ra, trong đó hiện lên những cảm xúc cực kỳ hỗn loạn, nhìn về phía Lâm Nguyên.

Tiên huyết sền sệt từ con mắt độc nhất nhỏ xuống, trên mặt đất hóa thành hồ máu đỏ thẫm, trong hồ nước lập tức có vô số quái vật màu máu ra đời.

Ong!

Sau đó, từ trong con mắt khổng lồ độc nhất kia, bỗng nhiên bùng phát một vầng hào quang mờ mịt, lập tức tràn ngập toàn bộ mảnh thiên địa này, nhấn chìm cả Lâm Nguyên vào trong đó.

"Oa ~~ oa ~~" Hài nhi đen kịt kia khóc lớn, trong tiếng khóc, vầng hào quang mông lung này càng thêm khủng bố.

Trong Hồng Hoang, có sinh linh cách một khoảng cách cực kỳ xa xôi, nhìn về phía chiến trường này, lập tức phát hiện mảnh chiến

trường lấy Côn Luân Quần Sơn làm trung tâm, trong phạm vi hàng ức vạn dặm, tựa như bị vầng hào quang mông lung này bao phủ, thoát ly khỏi toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trong lãnh địa kỳ dị này, tất cả đều là bóng ma vặn vẹo.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc thi triển thủ đoạn gì?" Sinh linh này tâm thần lạnh lẽo, loại cảnh tượng đó, chỉ cần nhìn một cái, đã cảm thấy vô cùng khó chịu, giống như một người cực kỳ sợ côn trùng, bỗng nhiên rơi vào giữa một biển côn trùng.

"Oa ~~ oa ~~" Và lúc này, tiếng khóc của hài nhi đen kịt vẫn không ngừng dâng cao, vầng hào quang mờ mịt lan tỏa từ con mắt độc nhất trên bầu trời cũng ngày càng nhiều.

Oanh long long ~~~ Cuối cùng, khu vực chiến trường bị vầng hào quang này bao phủ kịch liệt chấn động, tại điểm cao nhất, một hố sâu đen kịt xuất hiện.

Hố sâu này toát ra một loại khí tức quỷ dị vô cùng, cảm nhận kỹ lưỡng, cỗ khí tức này vậy mà uyển chuyển như Đạo Vận tỏa ra từ Đại Đạo Trường Hà!

Chỉ có điều, Đạo Vận của hố sâu đen kịt này là vặn vẹo, hỗn loạn.

Chương 448

"Mảnh thiên địa này, đã sinh ra 'Đạo' thuộc về chính nó sao?

Loại Đạo này, dường như hoàn toàn khác biệt với Tam Thiên Đại Đạo trong Hồng Hoang." Ở đằng xa, các sinh linh quan sát chiến trường này đều kinh ngạc.

Oanh!

Trong lòng bọn họ đều cực độ hiếu kỳ, lập tức thôi động tu vi của mình, một cỗ Nguyên Thần Chi Lực bùng phát ra, cố gắng tiếp cận khu vực này, phát hiện thêm nhiều bí mật.

"A…" Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, bọn họ liền thét lên thảm thiết.

Khi cỗ Nguyên Thần Chi Lực kia tiếp xúc với khu vực chiến đấu này, trong chớp mắt liền có một cỗ phong bạo tinh thần hỗn loạn ập vào não hải của bọn họ, tiếng hét chói tai điên cuồng, cùng tiếng lầm bầm hỗn loạn trầm thấp, vô vàn âm thanh hỗn tạp hội tụ lại, điên cuồng vang vọng trong não hải.

"Cái quái gì thế này?

Đây là cái quái gì?

Cút khỏi đầu ta!

Cút đi mà!" Bọn họ thét lên thê lương, hai tay ôm đầu, mắt trợn trừng, thân thể cố gắng co rúm lại thành một khối, tựa như nhìn thấy thứ gì đó cực kỳ khủng khiếp.

"A a, cút đi!" Đến cuối cùng, bọn họ mất đi tất cả lý trí, biến thành những kẻ điên thuần túy, trong miệng chỉ còn lại tiếng kêu thảm thiết điên cuồng, thậm chí không thể kiên trì được nữa, tất cả những gì tu

hành trong cơ thể đều trực tiếp sụp đổ, toàn bộ thân thể bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một bãi thịt nát.

Phanh phanh phanh!!!

Từng sinh linh cố gắng tiếp xúc khu vực chiến trường đều sản sinh biến hóa tương đồng, sau khi trải qua thống khổ tột cùng, mất đi lý trí, trở nên điên cuồng, rồi thân thể nổ tung, hóa thành một đống thịt nhão.

Từ tồn tại cấp độ Đại La Kim Tiên, đến Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, thậm chí là Phá Hạn Thập Trọng Thiên, Thập Nhất Trọng Thiên v.v., đều như vậy, không có ngoại lệ nào, ai cũng không thể chống đỡ nổi.

"Đây chính là thủ đoạn tối thượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?" Những sinh linh vì tương đối cẩn thận mà không dò xét khu vực chiến trường kia, khi nhìn thấy những thi thể nổ tung, toàn thân đều dựng tóc gáy, lông tơ dựng ngược.

Cảnh tượng này quả thực quá quỷ dị, quá đáng sợ.

"Khó mà tưởng tượng nổi, chỉ cần nhìn từ bên ngoài một cái, đã rơi vào cảnh địa đáng sợ đến vậy.

Vậy Lâm Nguyên ở trung tâm khu vực này, đang phải chịu đựng loại công kích như thế nào?" Mọi người đều chấn động nghĩ.

"Vu Nguyên…" Các cao thủ Vu tộc, vào lúc này, càng lo lắng đến cực điểm.

Oanh oanh oanh!!!

Trong khu vực chiến trường, sương mù càng lúc càng dày đặc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân tỏa ra khí tức tà ác, vươn tay, chỉ về phía Lâm Nguyên, gằn giọng nói: "Chết đi cho ta." Oanh!

Cùng với lời y nói, toàn bộ thiên địa bạo động, vô vàn hào quang mông lung cuồn cuộn, hóa thành vô số con thư trùng màu trắng dày đặc, lập tức nhấn chìm Lâm Nguyên.

Những thư trùng này mềm nhũn, trông có vẻ không có chút sức mạnh nào, nhưng lại có thể dễ dàng ăn mòn Hộ Thể Thần Quang, chỉ trong một khoảnh khắc đã xâm thực gần hết Hộ Thể Thần Quang bên ngoài cơ thể Lâm Nguyên, thậm chí còn bắt đầu chui vào huyết nhục của hắn.

Bất kỳ nơi nào tiếp xúc với những thư trùng này, đều bắt đầu dị biến.

Sức mạnh Đại Đạo ẩn chứa bên trong bắt đầu vặn vẹo, bạo động, muốn tan rã.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với mức độ nắm giữ loại sức mạnh quỷ dị này cao thâm hơn ta tưởng rất nhiều." Lâm Nguyên bình tĩnh nhìn cảnh tượng này, trong lòng nghĩ.

Đây tuyệt đối là một công kích vô cùng đáng sợ, nhưng lúc này hắn lại không hoảng sợ, trong tay hắn nắm giữ Trùng Túc, bất kể Nguyên Thủy Thiên Tôn thi triển thủ đoạn gì, hắn đều tự tin có thể triệt để đánh bại y.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, sức mạnh này của ngươi cuối cùng vẫn là tự mình lĩnh ngộ ra, bây giờ ta sẽ cho ngươi kiến thức một chút uy lực chân chính của sức mạnh quỷ dị từ thế giới Hồng Hoang ám diện là như thế nào." Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng.

Oanh!

Vừa nói, hắn lập tức thôi động Lực Chi Pháp Tắc, bao phủ toàn bộ cơ thể mình, tỏa ra một tầng hào quang mờ mịt.

Hống!

Phía sau hắn, Đại Đạo Trường Hà của Lực Chi Pháp Tắc đều hiện lên, sóng lớn cuồn cuộn, sóng thần ngập trời.

Nơi tầng hào quang màu xanh biếc này bùng phát, những Đại Đạo bị thư trùng ảnh hưởng mà vặn vẹo, bạo động, đều lần lượt tĩnh lặng trở lại.

Đồng thời, những thư trùng kia cũng đều thét lên thảm thiết, ngay khoảnh khắc tiếp xúc với thanh quang, chúng tựa như băng tuyết gặp dung nham, lập tức tan chảy, bốc hơi, hóa thành hư vô.

Lâm Nguyên lúc này, tựa như một mặt trời rực lửa, chiếu rọi xuyên thấu mảnh thiên địa quỷ dị này.

"Hừ, Lực Chi Pháp Tắc đúng là xếp hạng thứ nhất trong Tam Thiên Đại Đạo, quả thực vô cùng cường đại, nếu ngươi và ta ở cùng một cảnh giới, thì ta khẳng định không phải đối thủ của ngươi." "Thế nhưng, ngươi hiện tại là Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên, mà ta là Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, ta cao hơn ngươi mấy đại cảnh giới, tu vi pháp lực mạnh hơn ngươi không biết bao nhiêu tầng thứ, hiện tại còn nắm giữ sức mạnh sát phạt tối thượng này." "Ngươi lại làm sao là đối thủ của ta?" Đối mặt với phản kích của Lâm Nguyên, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không hề hoảng sợ, trên mặt mang theo nụ cười nanh ác, chợt hai tay kết ấn, một cỗ pháp lực đáng sợ bùng phát.

"Đạo Quả hài nhi, ăn tên gia hỏa này cho ta!" Oanh!

Lời Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa dứt, hài nhi khổng lồ đen kịt tựa như một bãi thịt thối rữa kia, oa oa khóc lớn, sau đó tay chân cùng dùng, vậy mà bò về phía Lâm Nguyên.

Động tác của nó trông vô cùng đơn giản, nhưng khi bò trong hư không, những thư trùng xung quanh đều không chịu nổi, vậy mà đều phát ra tiếng thét thảm thiết, rồi kịch liệt giãy giụa, tiếp đó hoàn toàn chết đi.

Khí tức đen kịt, từ trong cơ thể hài nhi tuôn ra, hóa thành chất lỏng màu đen, không ngừng nhỏ xuống mặt đất.

Thanh sắc thần quang do Lực Chi Pháp Tắc chiếu rọi ra, chiếu sáng lên hài nhi đen kịt này, nó chỉ khóc to hơn một chút, nhưng ngoài ra, không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào.

Trong Hồng Hoang, rất nhiều sinh linh nhìn thấy cảnh tượng này, lòng đều thắt lại, hiển nhiên, hài nhi đen kịt này đáng sợ đến cực điểm, Lâm Nguyên dù nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, cũng chưa chắc có thể đối phó.

Lâm Nguyên lại thản nhiên không vội, cười lạnh nói: "Vừa rồi ta nói, muốn ngươi kiến thức một chút sức mạnh chân chính của thế giới Hồng Hoang ám diện, chẳng lẽ ngươi không nghe rõ sao?" Vừa nói, hắn đột nhiên vươn tay chộp một cái.

Ong!

Thân hắn thanh quang đại thịnh, bùng phát một cỗ lực hút, sau đó ở nơi không xa, bên trong chiếc Trùng Túc kia, chợt có một đạo hào quang màu xanh bay ra, bay trở về cơ thể Lâm Nguyên.

"Trước đây, ta đã cố ý dùng thủ đoạn, áp chế sức mạnh của Trùng Túc, còn bây giờ, mới là hình thái chân chính của nó!" Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Hắn thôi động Lực Chi Pháp Tắc, nhưng không phải để phòng ngự những thư trùng và hài nhi đen kịt kia, với thủ đoạn của hắn, căn bản không cần làm đến mức này.

Sở dĩ hắn làm vậy, là để giải trừ lực phong cấm của chiếc Trùng Túc kia!

Sau khi có được Trùng Túc từ thế giới nội bộ Đại Đạo Lạp Tử, Lâm Nguyên lo lắng sức mạnh bên trong Trùng Túc bùng phát bất

chợt sẽ gây ra hậu họa đáng sợ cho Hồng Hoang, bởi vậy vẫn luôn dùng Lực Chi Pháp Tắc để áp chế, phong cấm nhiều lớp, lực độ mạnh đến mức, ngay cả chính hắn, cũng cần hao phí một chút thời gian, mới có thể triệt để giải trừ.

Và hiện tại, chiếc Trùng Túc này, trực tiếp triển hiện ra toàn bộ sức mạnh.

Ong!

Chỉ trong một khoảnh khắc, một vầng hào quang đen kịt đáng sợ bùng phát, phía sau Trùng Túc, ẩn ẩn hiện ra một thân ảnh côn trùng khổng lồ vô biên.

Trên thân côn trùng khổng lồ này, có vô số Trùng Túc dày đặc, hàng ức vạn chiếc.

Ngay khoảnh khắc nó hiện thân, mảnh thiên địa quỷ dị này liền kịch liệt rung động, tiếp đó ầm một tiếng, vậy mà trực tiếp xuất hiện một vết nứt khổng lồ.

Cảm giác này, giống như một con cá voi khổng lồ, chen vào một cái ao nhỏ, cái ao căn bản không chịu nổi, lập tức muốn vỡ tan.

Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức biến đổi, một cỗ sợ hãi từ trong lòng y dâng lên, y lập tức biết, mình tuyệt đối không phải đối thủ của loại sức mạnh đáng sợ này.

"Đáng chết, Lâm Nguyên này làm sao lại nắm giữ sức mạnh đáng sợ như vậy!" Trong lòng y kinh hoàng gào thét.

Chương 449

"Đạo Quả hài nhi, trở về!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lớn.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc này, y không chút do dự, thôi động tất cả sức mạnh của mình, muốn Đạo Quả hài nhi kia trở về Đạo Thụ của mình.

Đây chính là Đạo Quả của y, trân quý đến cực điểm, một khi mất đi, tu vi của y sẽ giảm mạnh, thậm chí tiền đồ tu hành cũng sẽ chịu ảnh hưởng không thể đảo ngược.

"Thông Thiên, trợ ta!" Đồng thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng gầm lớn, kêu gọi Thông Thiên Giáo Chủ giúp đỡ.

Tính cách y cao ngạo, vừa rồi khi đối phó Lâm Nguyên, không muốn hai người cùng ra tay, muốn đơn đả độc đấu, trấn áp triệt để Lâm Nguyên.

Thế nhưng hiện tại, đối mặt với cục diện nguy hiểm này, y cũng không còn bận tâm nhiều, không chút do dự, cầu cứu Thông Thiên Giáo Chủ.

Oanh!

Thông Thiên Giáo Chủ phản ứng cũng rất nhanh, đồng tử y trong khoảnh khắc trở nên sắc bén, thôi động pháp lực của mình, phía sau lập tức có bốn đạo kiếm quang đáng sợ sáng lên, vang lên tiếng keng keng.

Chúng quá sắc bén, vừa xuất hiện, ngay cả mảnh thiên địa quỷ dị này, cũng tựa như muốn lập tức bị xé rách, mang theo một ý chí hủy diệt tuyệt đối.

Thậm chí, xung quanh kiếm quang, còn kèm theo từng luồng Hỗn

Độn Khí, luồng Hỗn Độn Khí kia thô lớn đáng sợ, mỗi một luồng đều tựa như có thể đè nát một mảnh Đại Thiên Thế Giới.

Đây chính là Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ, tồn tại với sức mạnh sát phạt kinh thế, sau khi Hồng Hoang dị biến, Tru Tiên Tứ Kiếm này đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần!

Sau khi triệu hoán Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên Giáo Chủ liền lập tức chém giết về phía Lâm Nguyên, đến cảnh giới của bọn họ, tốc độ ra tay, gần như có thể bóp méo thời gian.

"Muộn rồi." Thế nhưng, Lâm Nguyên vẫn lạnh lùng thốt ra hai chữ.

Ong ~~ Khoảnh khắc này, hào quang của chiếc Trùng Túc kia bùng phát đến đỉnh điểm, sau đó dưới sự thôi động của Lâm Nguyên, hóa thành một đạo lưu quang, vậy mà chỉ một nhát, đã xuyên thủng hài nhi Đạo Quả kia!

"Oa oa!" Hài nhi đen kịt kia khóc lớn, liều mạng giãy giụa, muốn thoát khỏi Trùng Túc, bên trong cơ thể, không ngừng bùng phát từng đợt sức mạnh quỷ dị, vặn vẹo đáng sợ.

Cùng với động tác của nó, mảnh thiên địa này cũng chấn động, con mắt khổng lồ độc nhất kia tỏa ra thần quang chói mắt chưa từng có, hóa thành một luồng sáng đậm đặc, hung hăng đánh về phía Trùng Túc.

Tuy nhiên, luồng sáng đậm đặc này vừa tiếp xúc với Trùng Túc, liền trực tiếp bị phá diệt, căn bản không thể gây ra dù chỉ một chút tổn hại cho Trùng Túc.

Oanh!

Và lúc này, Trùng Túc lại một lần nữa bùng phát ra lực lượng càng khủng khiếp hơn, hài nhi Đạo Quả dưới sự giãy giụa liều mạng

cũng không chịu nổi, một tiếng "phanh" vang lên, trực tiếp nổ tung.

"Không…" Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương, âm thanh vang vọng khắp cả Hồng Hoang.

Y đau lòng đến mức gần như muốn nhỏ máu, hài nhi Đạo Quả này chính là vật căn bản nhất của y, một khi bị phá diệt, tổn thất to lớn, gần như khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung, căn cơ Đại Đạo cũng sẽ bị tổn hại.

Oanh!

Quả nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, sau khi hài nhi Đạo Quả kia bị phá diệt, Đạo Thụ đen kịt phía sau Nguyên Thủy Thiên Tôn liền ầm ầm kịch liệt rung chuyển, tựa như sắp sụp đổ.

Trong cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đạo Vận nồng đậm không ngừng tản mát ra, toàn bộ cơ thể y kịch liệt chấn động, tựa như khoảnh khắc tiếp theo sẽ nổ tung toàn bộ!

Khí tức của y trong khoảnh khắc này vậy mà giảm mạnh!

Trong chớp mắt sắc mặt đều trở nên trắng bệch!

Hài nhi Đạo Quả bị hủy diệt, đối với y mà nói, tạo thành phản phệ cực lớn, loại thương thế này là Đạo Thương, không phải loại có thể dễ dàng khôi phục được!

Oanh!

Và ngay lúc này, viện trợ của Thông Thiên Giáo Chủ cuối cùng cũng đến, bốn đạo kiếm quang đáng sợ thông thiên động địa chém xuống, hung hăng va chạm với chiếc Trùng Túc kia.

Cát sát!

Sau đó, chỉ trong một khoảnh khắc, bốn đạo kiếm quang đáng sợ này liền bị phản chấn trở lại, hơn nữa trên thân kiếm thậm chí xuất

hiện vết nứt, tựa như khoảnh khắc tiếp theo sẽ sụp đổ.

"Cái gì?!!" Thông Thiên Giáo Chủ thất thanh kêu lên.

Y không dám tin.

Tru Tiên Tứ Kiếm của y, sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, dưới cơ duyên xảo hợp, dung nhập một lượng lớn Bản Nguyên Chi Khí, sản sinh biến đổi kinh thiên động địa.

Hiện nay cấp độ cao đến mức, phi phàm thoát tục, tuyệt đối đủ sức sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo!

Thế nhưng, chỉ với một cú va chạm như vậy, thân kiếm trực tiếp xuất hiện vết nứt, chiếc Trùng Túc này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Khoảnh khắc này, Thông Thiên Giáo Chủ kinh hãi.

Trong Hồng Hoang, tất cả sinh linh cũng đều lặng ngắt như tờ, đều chấn động nhìn thân ảnh Lâm Nguyên.

Quá đáng sợ rồi.

Hắn điều khiển Trùng Túc, chỉ một nhát, đã trấn áp triệt để Nguyên Thủy Thiên Tôn, đồng thời còn đánh lui công kích của Thông Thiên Giáo Chủ, gần như vô địch.

Chẳng lẽ trận chiến này, hắn vậy mà thật sự có thể một địch hai, chém giết cả Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ sao?

Lâm Nguyên nhìn thấy Trùng Túc kia triển hiện ra uy lực đáng sợ như vậy, cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ lại có thể một nhát đẩy lui hai đại cao thủ.

Phải biết Thông Thiên Giáo Chủ cũng là một đại cao thủ không kém Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tru Tiên Tứ Kiếm mà y vừa thôi động còn tiến hóa đến cấp độ phi phàm thoát tục, kết quả vậy mà bị một nhát đẩy lui, quả thực đáng sợ.

"Sát!" Ngay sau đó, Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, vì Trùng Túc này uy lực cường đại đến vậy, vậy thì tiếp theo đương nhiên phải thừa thắng xông lên, hắn lại một lần nữa thôi động Trùng Túc, giết về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trước tiên tiêu diệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, rồi diệt Thông Thiên Giáo Chủ!

Hiện tại Đạo Quả của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nổ tung, chịu phản phệ cực lớn, đã trọng thương, chiến lực giảm mạnh, rơi vào thung lũng chưa từng có, chính là thời điểm tốt để đánh giết y!

"Đáng chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, thân thể lùi mạnh về sau, miễn cưỡng thôi động tàn dư sức mạnh trong cơ thể mình, hình thành từng đạo quang tráo phòng ngự trước người.

Hào quang đen kịt bùng phát, sức mạnh quỷ dị lan tỏa, Đạo Thụ rung động, Đạo Vận vô tận mênh mông.

Từng lớp màng sáng phòng ngự này đều là loại sức mạnh quỷ dị, vặn vẹo kia, vừa triển hiện ra, đã hiện rõ tư thái vô cùng đáng sợ, nhiếp nhân tâm phách.

Tuy nhiên, đối mặt với chiếc Trùng Túc kia, những màng sáng phòng ngự này căn bản không chịu nổi một kích, dễ dàng bị xuyên thủng.

Ong!

Tiếp đó, Trùng Túc tỏa ra hào quang chói mắt, uy năng lập tức tăng vọt, phát ra vô tận sức mạnh đáng sợ, hung hăng đâm thẳng vào ngực Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sát!" Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ gầm giận, đã đến chi viện, y không nỡ thôi động Tru Tiên Tứ Kiếm, phía sau ầm một tiếng, xuất hiện một cây Đạo Thụ khổng lồ, Đạo Thụ tỏa ra thần quang kinh thế,

chính là Đạo Thụ được hình thành từ Tam Thiên Đại Đạo cực kỳ chính thống.

Oanh!

Thông Thiên Giáo Chủ toàn lực thôi động, Đạo Thụ trong khoảnh khắc bùng phát ra một đạo cường quang hạo hãn, như hồng thủy hung hăng oanh kích lên chiếc Trùng Túc kia, muốn chấn nó ra.

Ong!

Thế nhưng, trên Trùng Túc, chỉ là lan tỏa một cỗ hào quang quỷ dị, đã hoàn toàn tiêu diệt cỗ cường quang hạo hãn này, không hề có dù chỉ một chút rung động.

Chương 450

"Cái gì?" Thông Thiên Giáo Chủ biến sắc, sự cường đại và nghịch thiên của Trùng Túc lại một lần nữa vượt ngoài dự liệu của y.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng sắc mặt trắng bệch, đến bây giờ, y đã không thể né tránh được nữa, trong đồng tử y, chiếc Trùng Túc kia phóng đại nhanh chóng, đâm thẳng về phía trái tim y.

Với uy lực của chiếc Trùng Túc này, chỉ cần đâm xuyên tim y, cỗ sức mạnh quỷ dị vặn vẹo kia sẽ lan tỏa ra, cho dù hiện nay y là cảnh giới Hỗn Độn Cảnh Tam Trọng Thiên, cũng không thể chống đỡ nổi, không nhất định chết, nhưng tất định sẽ tạo thành tổn thất thảm trọng khó mà hình dung.

"A…" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là một kẻ ngoan độc, vào lúc này thét lên thê lương, một cỗ khí tức đáng sợ lan tràn trong cơ thể, vậy mà chuẩn bị tự hủy Đạo Thụ của mình.

Mỗi một tồn tại ngưng tụ Đạo Thụ, đều có thể nắm giữ một loại thủ đoạn tối thượng, đó chính là băng giải Đạo Thụ!

Đạo Thụ là do sức mạnh Đại Đạo ngưng tụ mà thành, bên trong sở hữu sức mạnh vô tận, cho dù là Đạo Thụ yếu nhất tự hủy, cũng có thể bùng phát ra lực phá hoại kinh người.

Với Đạo Thụ đặc thù của Nguyên Thủy Thiên Tôn này, một khi tự hủy, sức mạnh có thể phát huy ra là khó mà tưởng tượng, nhất định có thể chặn được chiếc Trùng Túc kia!

Chỉ có điều, sau khi Đạo Thụ tự hủy, bản thể y phỏng chừng cũng sẽ thoi thóp, thậm chí trực tiếp chết đi cũng có khả năng.

Đây là biện pháp bất đắc dĩ.

Trong Hồng Hoang, các sinh linh khi thấy cảnh tượng này, đều không kìm được cảm khái, vừa bắt đầu khi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ cùng xuất hiện, bọn họ còn cho rằng hai người này nhất định sẽ thắng, bởi vì chiếm giữ ưu thế quá lớn.

Thế nhưng, không ngờ, chưa qua bao lâu thời gian, Lâm Nguyên vậy mà lại phản bại thành thắng, cùng lúc trấn áp hai người này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại càng bị ép đến mức sắp tự bạo.

Chẳng lẽ, Lâm Nguyên thật sự không thể chiến thắng sao?

Lòng người phức tạp, bọn họ đều không kìm được nghĩ đến khoảng thời gian trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, khi đó Lâm Nguyên cũng như vậy, lúc ban đầu, rõ ràng rơi vào thế hạ phong, thế nhưng cuối cùng lại luôn có thể lật ngược thế cờ trong tuyệt cảnh.

Tuy nhiên, ngay lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Oanh!

Ngay khoảnh khắc Trùng Túc sắp đâm xuyên trái tim Nguyên Thủy Thiên Tôn, trên bầu trời Hồng Hoang, chợt vang lên một tiếng sấm sét kinh người.

Sau đó, trên bầu trời, mây đen vô biên tuôn trào, hội tụ lại, khí tức kiếp số lan tỏa, vậy mà hình thành một mảnh kiếp vân hạo đại vô biên!

Quá hùng vĩ rồi, kiếp vân vô biên vô tế, vô số tia sét chớp giật bên trong, tiếng ầm vang chấn động màng nhĩ, toàn bộ Hồng Hoang vào khoảnh khắc này dường như đều chấn động.

Tất cả mọi người vừa nhìn thấy kiếp vân, đều có một loại cảm giác rợn người, tựa như kiếp nạn diệt thế giáng lâm, nảy sinh một nỗi sợ hãi bản năng.

Oanh ca!

Sau đó, trong kiếp vân hạo đại này, một đạo lôi đình cực kỳ thô lớn, tựa như núi, chói lọi rực rỡ, ầm một tiếng liền nặng nề đánh xuống chiếc Trùng Túc kia.

"A…" Đầu tiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn, y phát ra một tiếng kêu thảm thiết, toàn bộ cơ thể căn bản không chịu nổi dư ba của kiếp vân này, lập tức nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ.

Chỉ có điều, rất nhanh, "bá" một tiếng, huyết vụ của y lại ngưng tụ, hiển hình ở đằng xa, và lúc này, y cũng không tự hủy Đạo Thụ nữa, chỉ kinh ngạc nhìn về phía trước, một mảnh biển sét mênh mông.

Biển sét hạo hãn, nhấn chìm Trùng Túc, uy lực vô tận hung hăng oanh kích lên nó.

Trùng Túc rung động một trận, "cát sát" một tiếng, trên bề mặt vậy mà xuất hiện một vết nứt!

"Cái này…" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy cảnh tượng này, kinh ngạc ngây người, hoàn toàn không ngờ, vào thời khắc sinh tử tồn vong nguy cấp này, vậy mà đột nhiên có Thiên Kiếp giáng lâm, đánh trúng chiếc Trùng Túc kia.

"Ha ha ha, trời giúp ta, trời giúp ta!" Sau đó, y liền cười điên cuồng, bất kể nguyên nhân đằng sau là gì, đối với y đây đều là chuyện đại hảo, bởi vì thủ đoạn mạnh nhất của Lâm Nguyên hiện tại bị nhắm vào, không còn cách nào công kích y nữa.

"Hồng Hoang vậy mà sinh ra kiếp số, muốn hủy diệt Trùng Túc." Lâm Nguyên cũng nhíu mày, thứ này đúng là hắn chưa từng dự liệu.

Tuy nhiên nghĩ kỹ lại, thì cũng là bình thường.

Trùng Túc vốn là tồn tại ám diện của Hồng Hoang, trước đây hắn đã dùng Lực Chi Pháp Tắc để áp chế, nhưng trong trận đại chiến vừa rồi, lại giải trừ tất cả hạn chế, bùng phát toàn bộ uy lực của nó.

Vật dị thường như vậy, chắc chắn sẽ bị pháp tắc Hồng Hoang bài xích, trực tiếp ngưng tụ một trận Thiên Kiếp chưa từng có, hoàn toàn đánh nát nó, quả thực là chuyện bình thường không gì hơn.

Oanh oanh oanh!!!

Lúc này, trên bầu trời, kiếp vân vô biên mênh mông, lôi đình bên trong không những không yếu đi, mà ngược lại càng thêm đáng sợ.

Từng đạo lôi điện thô lớn như núi liên tục giáng xuống, không ngừng đánh lên chiếc Trùng Túc kia.

Trùng Túc chấn động, phát ra một cỗ sức mạnh đáng sợ để phản kích, thế nhưng vết nứt trên bề mặt lại càng lúc càng nhiều, đến cuối cùng dày đặc như mạng nhện.

Oanh!

Cuối cùng, dưới đạo lôi đình cực kỳ thô lớn cuối cùng, Trùng Túc hoàn toàn nổ tung, tan thành tro bụi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này nảy sinh một cảm giác sống sót sau tai nạn, khoái trá cười lớn nói: "Vu Nguyên, binh khí mạnh nhất của ngươi cứ thế mất rồi, bây giờ ngươi còn làm sao đối kháng với ta?" Lâm Nguyên nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, cũng không để ý, thần sắc bình tĩnh nói: "Trùng Túc của ta bị hủy, nhưng ngươi cũng trọng thương rồi không phải sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hắc hắc cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng ta không còn thủ đoạn nào khác sao?

Sở dĩ vừa rồi không thi triển ra, là vì khi đối mặt với Trùng Túc không có thời gian, bây giờ thì khác rồi, ta hoàn toàn có thể thong dong bùng phát.

Ngươi căn bản không biết, sức mạnh chân chính của ta, mạnh mẽ đến mức nào!" Lời vừa dứt, trong cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn

chợt bùng phát ra một cỗ khí tức đáng sợ.

Oanh!

Phía sau y, đột nhiên xuất hiện một thân ảnh Ma Thần khổng lồ, uyển chuyển như thật.

Khi thân ảnh này xuất hiện, toàn bộ thiên địa dường như đều không chịu nổi, không ngừng sụp đổ, trở về hỗn độn.

"Ừm?" Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người khi nhìn thấy cảnh tượng này, đều đại kinh.

Khí tức tỏa ra từ thân ảnh Ma Thần này quá đáng sợ, nơi nó đứng, hư không sụp đổ, tựa như một Ma Thần chân chính giáng lâm thế giới này.

Loại áp lực đáng sợ kia, cho dù thông qua hình chiếu, cũng có thể truyền đạt tới, khiến người ta tâm thần lạnh lẽo.

Khác với cỗ sức mạnh quỷ dị trước đó, Ma Thần này là mang đến áp lực cực lớn bằng sự cường đại tuyệt đối!

"Đây rốt cuộc là sức mạnh gì?

Vì sao lại đáng sợ đến vậy?

Vì sao lại hiện ra một hư ảnh Ma Thần uyển chuyển như thật?

Nhìn qua, cũng không giống như là sau khi dung hợp bản nguyên Đại Đạo Ma Thần a." Mọi người run giọng, cảm thấy một chút rợn người.

Lúc này, khí tức tỏa ra từ Nguyên Thủy Thiên Tôn, quả thực quá đáng sợ, so với lúc y thôi động Đạo Thụ trước đó, còn mạnh hơn, còn tỏ ra không thể chiến thắng!

Trước đây khi Đạo Thụ đen kịt xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn mang lại cho người ta một cảm giác quỷ dị, còn bây giờ thì khác,

là mang lại cho người ta một cảm giác cường đại không thể chiến thắng!

Trong mắt Lâm Nguyên, thanh quang lưu chuyển, lập tức nhìn thấu sự thật, sau đó trong mắt hắn cũng hiện lên một tia kinh ngạc: "Đây là pháp lực chân chính đến từ một Hỗn Độn Ma Thần!" "Cái gì?" Lời này vừa ra, Hồng Hoang chấn động.

Tất cả mọi người lập tức kinh hãi.

Nguồn gốc từ sức mạnh Hỗn Độn Ma Thần?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh: "Nhãn lực của ngươi cũng không tệ, vậy mà lại nhìn ra được, đã biết đây là sức mạnh cấp độ nào, vậy còn không mau đầu hàng?" Lâm Nguyên đã bình tĩnh lại, nói: "Hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần, đó chính là 'cùng hổ mưu da', hôm nay ngươi tiếp nhận sức mạnh của bọn chúng, ngày sau ngươi sẽ trở thành công cụ của bọn chúng." Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêu ngạo nói: "Ta là ai?

Cái gọi là Hỗn Độn Ma Thần, trong mắt ta, cũng chỉ là một vài sinh linh có thể lợi dụng mà thôi, bọn chúng không thể khống chế ta!" Lâm Nguyên lắc đầu nói: "Quá tự tin, không phải là chuyện tốt, Hỗn Độn Ma Thần đáng sợ hơn nhiều so với ngươi tưởng tượng." Trước đây ở Thương Mang Sơn Mạch, Lâm Nguyên đã đích thân chiến đấu một trận với phân thân Huỳnh Hoặc Ma Thần, hao phí rất nhiều khí lực, mới triệt để trấn sát nó.

Chương 451

Mà Huỳnh Hoặc Ma Thần, lại là một Ma Thần có thứ hạng thấp nhất trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Ma Thần có thứ hạng thấp nhất, đều sở hữu sức mạnh cường đại đến vậy, những Ma Thần địa vị cao hơn rốt cuộc đáng sợ đến mức nào, có thể tưởng tượng được.

Những Hỗn Độn Ma Thần này trong thế giới hỗn độn, không biết đã bố cục bao nhiêu vạn năm, mục đích chính là mưu đoạt những thứ trong Hồng Hoang.

Hiện tại truyền độ pháp lực của mình qua giới, ai cũng không biết trong đó rốt cuộc ẩn chứa thủ đoạn đáng sợ đến mức nào.

Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng rất rõ điểm này, nhưng y vẫn vô cùng kiêu ngạo, nói: "Bất kể là loại sức mạnh gì, chỉ cần có thể dùng để giết địch, thì đều có thể lợi dụng." Nói đến đây, y ngừng lại một chút, thần sắc đều trở nên lạnh lẽo, nói: "Tiếp theo, chính là tử kỳ của ngươi." Oanh!

Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên thôi động thân ảnh Ma Thần phía sau y.

Oanh long!

Thân ảnh Ma Thần kia chỉ vừa bước một bước về phía trước, thiên địa trong phạm vi hàng ức vạn dặm lập tức nổ tung, hoàn toàn tan tành.

Sức mạnh hủy diệt từ đó tỏa ra!

Mặc dù không quỷ dị như hài nhi Đạo Quả, nhưng lại mang đến cho người ta một cảm giác cường đại thuần túy!

“Hống!” Thân ảnh Ma Thần gào thét, một quyền oanh ra, Lâm Nguyên lập tức cảm thấy một cỗ sức mạnh đáng sợ như bài sơn đảo hải cuồn cuộn ập tới, hắn thần sắc bình tĩnh, cũng thôi động pháp lực của mình, tu vi Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên ầm ầm vận chuyển, sau đó cũng một quyền oanh ra, va chạm với nó.

Đông!

Giữa thiên địa, vang lên một âm thanh trầm đục, sau đó không gian hàng ức vạn dặm này lại một lần nữa sụp đổ, loại sóng xung kích đáng sợ kia thậm chí khuếch tán đến những nơi xa hơn.

Loại va chạm sức mạnh thuần túy này quả thực quá đáng sợ, hiện nay thiên địa Hồng Hoang cũng không thể chịu đựng nổi.

Ong ~~~ Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, từ những nơi khác liền có vô tận Bản Nguyên Chi Khí gào thét mà đến, giống như giữa đại dương xuất hiện một lỗ hổng, thì nước biển ở những nơi khác nhất định sẽ điên cuồng đổ về lỗ hổng này, vô tận Bản Nguyên Chi Khí cứ thế cuồn cuộn về phía khu vực đã bị hủy diệt này.

Sau đó, không gian thiên địa này lập tức bắt đầu phục hồi.

Chỉ có điều, tốc độ phục hồi này, căn bản không thể so với tốc độ phá hủy kia.

Giữa thân ảnh Ma Thần và Lâm Nguyên, đã kịch chiến với nhau!

Thân ảnh Ma Thần kia một quyền lại một quyền oanh ra, không có động tác hoa mỹ, cũng không thi triển Đại Đạo thần thông kinh người, chỉ mang theo sức mạnh tuyệt đối.

Đối mặt với công kích như vậy, Lâm Nguyên cũng không lùi bước, mắt hắn lạnh lẽo, một quyền lại một quyền đón trả.

Đông!

Đông!

Đông!

Tiếng ầm ầm khổng lồ kia, vang khắp cả Hồng Hoang.

Sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi, loại va chạm này quá đáng sợ, chẳng lẽ muốn đánh sập toàn bộ Hồng Hoang hay sao?

"Đây mới chỉ là bắt đầu thôi, trận chiến hôm nay, ta muốn triệt để diệt sát ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lẽo mở miệng, ầm một tiếng, trong cơ thể y vậy mà bùng phát ra một cỗ sức mạnh càng đáng sợ hơn.

Sau đó, xung quanh cơ thể hắn, từng thân ảnh Ma Thần lại xuất hiện, thêm cả một thân ảnh đang kịch chiến với Lâm Nguyên kia, tổng cộng chín Ma Thần, xuất hiện giữa thiên địa.

Những điều này, đều là pháp lực Ma Thần mà y đã tiếp nhận trong thế giới sương mù!

Loại pháp lực Ma Thần này, trực tiếp có thể ngưng tụ thành Ma Thần chân thân!

"Hống!" Tổng cộng chín đạo Ma Thần chân thân, vào khoảnh khắc này đều ngửa mặt lên trời gào thét, phát động vây công về phía Lâm Nguyên.

Muốn thôi động cỗ sức mạnh này, cho dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng cần một khoảng thời gian nhất định, trước đó khi y thôi động Đạo Thụ, vì quá tự tin, cho rằng chỉ cần dựa vào bản thân, là có thể oanh sát Lâm Nguyên, bởi vậy không nghĩ đến việc dùng sức mạnh Ma Thần chân thân.

Kết quả Lâm Nguyên đột nhiên tế ra Trùng Túc, mà tốc độ công kích của Trùng Túc quá nhanh, khiến y căn bản không có bất kỳ cơ hội nào để thôi động cỗ sức mạnh này.

Hiện tại thì khác, vì bị lôi kiếp kia quấy nhiễu, Nguyên Thủy Thiên Tôn có đủ thời gian, bởi vậy sau khi chín Ma Thần chân thân này hiện thân, trong khoảnh khắc thiên địa chấn động.

Oanh oanh oanh!!!

Toàn bộ Hồng Hoang đều đang rung chuyển.

Uy lực của chín Ma Thần chân thân, quả thực không thể tưởng tượng nổi, gần như muốn xé nát mảnh Hồng Hoang này!

Dù Lâm Nguyên chiến lực kinh thiên, nhưng dưới sự vây công của Ma Thần chân thân này, vậy mà liên tục bại lui, trên cơ thể không ngừng xuất hiện các loại thương thế.

"Sức mạnh đến từ Hỗn Độn Ma Thần này, quả thực đáng sợ, gần như có một cảm giác vô địch." Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người đều kinh thán.

"Ha ha ha, ta cũng đến tham gia!" Ngay lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ cũng cất tiếng cười lớn, quanh thân ầm một tiếng, bùng phát ra một cỗ khí tức đáng sợ, chấn động trời đất.

Hỗn Độn Khí cuồn cuộn mãnh liệt từ trong cơ thể y tuôn ra, nhấn chìm toàn bộ y, tôn lên vẻ uy nghi như một vị thần đến từ trong Hỗn Độn!

Đạo Thụ phía sau y càng bùng lên, khổng lồ vô biên, phá vỡ Ba Mươi Tam Thiên, đột nhập vào Tinh Không Hồng Hoang, một cành cây khẽ quét ngang, liền có vô số tinh thần tan vỡ.

Trong cơ thể y cũng cuồn cuộn một cỗ sức mạnh kỳ dị, không phải như Nguyên Thủy Thiên Tôn diễn hóa thành chín Ma Thần chân thân, mà là gia trì lên chính mình.

Oanh oanh oanh!!!

Thế là, đến cuối cùng, khí tức của Thông Thiên Giáo Chủ liên tục tăng vọt, vậy mà còn cường đại hơn cả khi Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi động Đạo Thụ đen kịt trước đó.

Khanh!

Một tiếng kiếm minh vang lên, Hỗn Độn Khí cuồn cuộn, vậy mà ngưng tụ thành một thanh Hỗn Độn Cự Kiếm, bị Thông Thiên Giáo Chủ nắm trong tay, một kiếm liền chém về phía Lâm Nguyên.

Trong chớp mắt, sức mạnh đáng sợ bùng phát, một đạo kiếm quang thông thiên động địa bay ra, chói lọi rực rỡ, gần như còn chói mắt hơn cả lôi kiếp hủy diệt Trùng Túc trước đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ rất ăn ý, vào lúc này cùng lúc thôi động chín Ma Thần chân thân phát động, một quyền lại một quyền oanh kích tới, đồng thời phong tỏa đường lui của Lâm Nguyên, ép hắn không thể không chống cự tại chỗ.

Dù Lâm Nguyên nhìn thấy kiếm quang chém tới, lập tức thôi động một tầng Hộ Thể Thần Quang, hơn nữa còn tế ra Hỗn Độn Chung, một kiện Tiên Thiên Chí Bảo có lực phòng ngự nghịch thiên như vậy, để bảo vệ bản thân, thế nhưng đạo kiếm quang thô lớn chói mắt kia, vẫn dễ dàng chém phá Hộ Thể Thần Quang, đồng thời đánh bay Hỗn Độn Chung, cuối cùng trên ngực hắn lưu lại một vết thương khổng lồ và đáng sợ, tiên huyết vì thế mà cuồng dũng tuôn ra.

Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu là trước khi Hồng Hoang dị biến, thì tuyệt đối vô cùng nghịch thiên, nhưng trong thời đại sau khi Hồng Hoang dị biến này, nó lại có vẻ yếu hơn một chút.

Thanh Hỗn Độn Cự Kiếm không rõ lai lịch trong tay Thông Thiên Giáo Chủ, hiển nhiên lại mạnh hơn một chút!

Oanh!

Và ngay lúc này, chín Ma Thần chân thân cũng vì thế mà phát hiện sơ hở của Lâm Nguyên, lại một lần nữa mãnh công, một Ma Thần chân thân gầm nhẹ, chợt bùng phát ra một cỗ sức mạnh đáng sợ, một chiếc đùi quét ngang ra, oanh kích vào vị trí bụng Lâm Nguyên, đá hắn bay ngang ra ngoài.

Oanh long!

Mấy Ma Thần chân thân khác lúc này cũng đồng thời bạo động, truy sát lên, nắm đấm tựa như mưa bão điên cuồng giáng xuống, oanh kích lên người Lâm Nguyên.

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh băng, cường ngạnh phản kích, vận dụng lực lượng nhục thân chí cường, nắm đấm cuộn quanh khí huyết đáng sợ, va chạm với những Ma Thần chân thân này.

Mỗi lần một quyền oanh ra, liền có một Ma Thần chân thân bị đánh lui.

Thế nhưng, số lượng Ma Thần chân thân này rốt cuộc quá nhiều, cái gọi là song quyền khó địch tứ thủ, Lâm Nguyên vẫn luôn ở thế hạ phong.

Chương 452

Tranh!

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội cực tốt này, tay cầm thanh Hỗn Độn Cự Kiếm kia, nhắm chuẩn sơ hở của Lâm Nguyên, lập tức lại một kiếm chém ra.

Phốc!

Sau đó, huyết hoa văng tung tóe, trên người Lâm Nguyên lại thêm một vết thương đáng sợ.

Trong Hồng Hoang, mọi người nhìn thấy cảnh tượng này, đều chấn động, nhìn bộ dạng hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ vững vàng chiếm thượng phong a, gần như nghiền ép Lâm Nguyên!

Không thể không nói, sức mạnh của Ma Thần chân thân kia quả thực quá đáng sợ, thủ đoạn của Thông Thiên Giáo Chủ cũng kinh người, bọn họ đều nhận được sự gia trì của Ma Thần chi lực, quá mức đáng sợ!

"Thật đáng tiếc a, nếu không phải chiếc Trùng Túc trong tay Vu Nguyên không biết vì lý do gì, bị Thiên Kiếp hủy diệt, làm sao lại rơi vào cục diện bất lợi như vậy?" Có người không kìm được than thở.

"Hừ hừ, đây chính là báo ứng, cỗ sức mạnh kia của Vu Nguyên, rất rõ ràng chính là một loại tà ác chi lực, bởi vậy ngay cả mảnh thiên địa này cũng không thể dung tha cho nó!" Lại có người châm chọc.

"Cỗ sức mạnh mà Nguyên Thủy Thiên Tôn vận dụng chẳng phải cũng gần giống Vu Nguyên sao?

Sao lại không có chuyện gì?

Nói cho cùng, lần này Vu Nguyên là vận khí không tốt!" Rất nhanh liền có người phản bác.

Khoảnh khắc này, khắp Hồng Hoang đều vang lên tiếng nghị luận, tất cả mọi người đều đang tranh luận kết cục của trận chiến này.

Không chút nghi ngờ, đây sẽ là một trận chiến có ảnh hưởng cực kỳ sâu rộng.

Bất kể bên nào thắng lợi, cuối cùng đều sẽ ảnh hưởng lớn đến cục diện toàn bộ Hồng Hoang!

Oanh!

Lúc này, quanh thân Lâm Nguyên đột nhiên bùng phát ra một cỗ khí tức đáng sợ vô biên, Tam Thiên Đại Đạo Trường Hà ầm vang, tổng cộng chín mươi tám cây Đạo Thụ mông lung hiện ra.

Cảnh tượng đó quá hùng vĩ rồi, đủ chín mươi tám cây Đạo Thụ, đỉnh trời lập đất, xé nát mảnh thương khung này, lan tỏa khí tức Đại Đạo vô tận.

Ngay khoảnh khắc chúng thành hình, liền bùng phát ra một cỗ sức mạnh to lớn, xung kích ra bên ngoài, chín Ma Thần chân thân kia lập tức bị đánh lui.

Khanh!

Ngay cả kiếm quang của Thông Thiên Giáo Chủ, cũng bị một nhát chấn khai.

"Ừm?" Tất cả mọi người khi nhìn thấy cảnh tượng này, đều đại kinh, sau đó chấn động, đây là tình hình như thế nào a, vậy mà lại có chín mươi tám cây Đại Đạo Chi Thụ!

Nói chung, một người chỉ có thể có một cây Đạo Thụ.

Thế nhưng Lâm Nguyên ở đây, trực tiếp ngưng tụ ra chín mươi

tám cây, điều này làm sao làm được?

"A!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy cảnh tượng này, thì gầm thét phẫn nộ.

Y nhìn thấy trong Đạo Thụ này, có Hỗn Độn Cửu Biến Long và các pháp tắc Đại Đạo Ma Thần quen thuộc khác của y, những pháp tắc Đại Đạo Ma Thần này hiển nhiên đều thuộc về môn nhân đệ tử của y, bị Lâm Nguyên cưỡng ép luyện hóa dung hợp.

"Ngươi chính là một kẻ điên, nuốt chửng, dung hợp nhiều Đại Đạo như vậy, cuối cùng sẽ có một ngày, gặp phải Thiên Khiển!

Chẳng trách Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần sẽ phát bố lệnh truy sát ngươi, chính là vì hành vi của ngươi quá mức điên cuồng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm nhẹ nói.

Oanh!

Y điên cuồng thôi động chín Ma Thần chân thân kia, lại một lần nữa phát động công kích như cuồng phong bão vũ về phía Lâm Nguyên.

Sức mạnh của bọn chúng cường thịnh đến đỉnh điểm, chỉ cần một chút dư ba tản mát ra, e rằng đã đủ để nghiền nát một mảnh Đại Thiên Thế Giới, khiến toàn bộ Hồng Hoang đều kịch chiến.

Nếu không phải Hồng Hoang hiện nay có gần như vô cùng vô tận Bản Nguyên Chi Khí, sau khi bị phá hủy còn có thể nhanh chóng tu phục, mảnh thiên địa này đã sớm bị đánh sập.

"Ta tu hành Lực Chi Pháp Tắc, nắm giữ tất cả sức mạnh thế gian, ai có thể tiến hành Thiên Khiển đối với ta?

Ai cũng không có tư cách này." Lâm Nguyên thần sắc lạnh nhạt.

Khoảnh khắc này, quanh thân hắn chín mươi tám cây Đạo Thụ

vờn quanh, tôn lên vẻ uy nghi như Hỗn Độn Đại Đế.

Thương thế trên người, dưới sự chiếu rọi của vô tận Đạo Quang, cũng bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Trước đây khi hắn chiến đấu, chủ yếu là vận dụng lực lượng nhục thân.

Còn bây giờ, thì lại vận dụng pháp lực chân chính sau khi đột phá đến Hỗn Nguyên Thập Nhất Trọng Thiên!

"Sát!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng.

Oanh!

Chín mươi tám cây Đạo Thụ kia đồng loạt phát sáng, sau đó bùng phát ra một cỗ sức mạnh Đại Đạo hạo hãn, gào thét trong không trung, hòa quyện vào nhau, vậy mà trực tiếp hóa thành một mặt Đại Đạo Ma Bàn!

Đại Đạo Ma Bàn này quá khổng lồ, tràn ngập cả bầu trời, khẽ xoay chuyển một cái, lập tức có một Ma Thần chân thân nổ tung!

Oanh long!

Lâm Nguyên hai tay đẩy ra, mặt Đại Đạo Ma Bàn này liền ầm ầm, nghiền ép về phía Ma Thần chân thân kia và cả Thông Thiên Giáo Chủ.

Đây là sức mạnh hùng vĩ tập hợp từ chín mươi tám cây Đạo Thụ, lúc này bị Lâm Nguyên thôi động không chút bảo lưu, trong chớp mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều kinh hãi biến sắc, rợn người.

Oanh!

Vùng thương khung này nổ tung!

Sức mạnh của Đại đạo ma bàn quá mức cường đại, hùng vĩ vô

biên, chỗ nó đi qua, không gì có thể chịu đựng, thậm chí có thể nghiền nát cả đại đạo.

Nó oanh long long lao về phía trước, nghiền ép Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, giống như một ngọn Hồng Hoang cự sơn, nghiền ép một con kiến vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều cảm thấy một trận hàn ý, song đến nước này, tự nhiên không thể lùi bước, bởi vậy ánh mắt họ đều bùng lên vẻ hung ác.

"Ma Thần chân thân, xuất kích cho ta, phá nát Đại đạo ma bàn này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm khẽ.

Một người tối đa chỉ có thể chưởng khống một đại đạo!

Mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn được Hỗn Độn Ma Thần truyền thụ pháp lực, nhưng y không thể chưởng khống sức mạnh đại đạo của các Hỗn Độn Ma Thần, chỉ có thể vận dụng một loại pháp lực thuần túy.

Nhưng dù là vậy, những Ma Thần này vẫn vô cùng khủng bố, chỉ riêng sức mạnh thuần túy ấy thôi cũng đủ để đánh nổ Hồng Hoang.

Giờ khắc này, dưới sự thúc đẩy của Nguyên Thủy Thiên Tôn, những Ma Thần chân thân này gào thét, lần lượt lao về phía Đại đạo ma bàn, vung quyền đấm tới.

Ông~~ thế nhưng, giây tiếp theo, Đại đạo ma bàn chỉ tản ra một trận đạo quang, như sóng nước, gợn sóng lan ra, trực tiếp chặn đứng mọi công kích.

Kế đó, Đại đạo ma bàn nhẹ nhàng chuyển động.

Oanh!

Càn khôn sụp đổ, thiên địa chìm luân.

Chương 453

Một tôn Ma Thần chân thân kêu thảm thiết một tiếng, trực tiếp nổ tung, tan thành hư vô!

"Tê..." Tất cả sinh linh trong Hồng Hoang chứng kiến cảnh này đều hít một hơi khí lạnh, vô cùng chấn động.

Sức mạnh của Đại đạo ma bàn này quả thực quá cường đại, thật sự vô địch, chỉ một cái chuyển động nhẹ nhàng đã nghiền nát một tôn Ma Thần chân thân, làm sao có thể chống đỡ?

Đây chính là sức mạnh chân chính của Lâm Nguyên ư?

"Để ta!" Giờ phút này, Thông Thiên Giáo Chủ phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Kỳ thực, xét về bản chất, y cũng là một người cực kỳ kiêu ngạo, cho rằng mình đủ mạnh mẽ để chiến thắng mọi cường địch, đồng thời, sát tính cũng không hề thua kém.

Trận chiến này, lại bị Lâm Nguyên chèn ép khắp nơi, trong lòng y sớm đã vô cùng phẫn nộ, giờ phút này bị dồn nén đến cực điểm, mọi cảm xúc đều bùng nổ.

"Ta đặt chân vào thế giới mê vụ, đối kháng với Hỗn Độn Ma Thần, trải qua thiên tân vạn khổ, mới có được cổ sức mạnh vĩ ngạn này, chẳng lẽ vẫn không bằng ngươi sao?" Thông Thiên Giáo Chủ gầm lên: "Hôm nay ta sẽ xé xác ngươi thành vạn đoạn!" Keng!

Vừa dứt lời, từ trong cơ thể Thông Thiên Giáo Chủ, vô số kiếm quang xuyên thể mà ra, cắt nát thiên địa.

Đạo thụ phía sau y cũng rực rỡ đến cực điểm.

Trong cơ thể y, một cổ sức mạnh thần bí, khủng bố bốc lên, gia trì

lên người y, khiến cơ thể y không ngừng bành trướng.

Nhìn kỹ lại, sau mỗi đạo thụ đều xuất hiện một thân ảnh hùng vĩ, chỉ có điều dung mạo không giống Hỗn Độn Ma Thần, mà chính là Thông Thiên Giáo Chủ.

Mi mắt sắc bén, tràn ngập sát cơ lạnh lẽo vô tận.

"Tru Lục Hãm Tuyệt, tuyệt thế sát phạt, Sát!

Sát!

Sát!

Sát!

Sát!!!" Thông Thiên Giáo Chủ gầm lớn.

Oanh!

Vạn đạo kiếm quang kia lại chấn động, mỗi đạo đều bùng nổ, to lớn như núi non, xông thẳng vào tinh không Hồng Hoang, khuấy động Hồng Hoang mênh mông, sau đó dung hợp, hóa thành một thanh cự kiếm khổng lồ chưa từng có, tản ra sát cơ, càn quét khắp Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh run sợ, linh hồn đều kịch liệt đau đớn.

"Đây là sức mạnh gì?" "Thật đáng sợ!" "Thông Thiên Giáo Chủ trông còn đáng sợ hơn cả Nguyên Thủy Thiên Tôn." "..." Vô số người run rẩy lên tiếng.

Giờ khắc này, uy thế của Thông Thiên Giáo Chủ quá mạnh mẽ, giản dị như hóa thân của sát phạt, mang đến nỗi sợ hãi vô tận.

Mà đây, cũng chính là đại đạo mà y tu hành.

Sát chi Đại Đạo!

Trong Tam Thiên Đại Đạo, có thể nói, đây là một trong những đại đạo đáng sợ nhất, chỉ đứng sau mười đại đạo hàng đầu!

“Sát!” Thông Thiên Giáo Chủ gầm lớn, kiếm quang oanh minh, to lớn vô biên, như thiên trụ sụp đổ, chém xuống Đại đạo ma bàn.

Lâm Nguyên cũng cảm nhận được sự cường đại của Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này, nhưng thần sắc vẫn vô cùng bình tĩnh, chỉ thúc đẩy Đại đạo ma bàn, với biên độ lớn hơn, đột ngột chuyển động mạnh.

Oanh!

Lần này, Đại đạo ma bàn chuyển động trọn một vòng.

Trong phạm vi ức vạn dặm, không gian đã hóa thành hỗn độn này, lại một lần nữa nổ tung, như muốn hóa thành hư vô.

Một cổ lực lượng hủy diệt vô tận khủng bố, mênh mông tràn ra, nhấn chìm trời đất.

Đạo kiếm quang rực rỡ vô tận kia, dưới cổ sức mạnh hùng vĩ khủng bố này, cũng không chống đỡ được quá lâu, chỉ trong khoảnh khắc, đã ‘oanh’ một tiếng, nổ tan thành bụi.

“Điều này không thể nào!” Thông Thiên Giáo Chủ đầu tiên là sững sờ, sau đó không thể tin được, gào thét khản cả cổ: “Đây là đòn mạnh nhất của ta, làm sao có thể thất bại?” Lâm Nguyên mặt lạnh nhạt, nói: “Bởi vì, ngươi quá yếu.” Oanh!

Đại đạo ma bàn lại một lần nữa chuyển động, lần này cổ sức mạnh khủng bố kia lao về phía Ma Thần chân thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Các Ma Thần chân thân rống lên, cố gắng chống đỡ, nhưng vẫn không phải đối thủ, lần lượt nổ tung, trong chốc lát, đã có tới sáu tôn Ma Thần chân thân nổ tung, chỉ còn lại tôn cuối cùng.

“Lần này, Vu Nguyên lại thắng rồi.” Trong Hồng Hoang, những người chứng kiến cảnh này đều chấn động nói.

Vừa rồi uy thế của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ thịnh vượng đến mức nào?

Đã vận dụng sức mạnh được Hỗn Độn Ma Thần ban cho!

Nhưng không ngờ, khi Lâm Nguyên đột nhiên thúc đẩy sức mạnh chân chính của mình, hai tồn tại vĩ ngạn này lại lập tức tan tác, bị đánh rất thê thảm!

"Vu Nguyên này, hiện tại chỉ mới là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhất Trọng Thiên thôi mà, Hỗn Nguyên Thập Nhất Trọng Thiên đã có thể lấy một địch hai, chèn ép hai cường giả Hỗn Độn Cảnh, tương lai nếu đột phá đến Hỗn Độn Cảnh, chiến lực của hắn sẽ khủng bố đến mức nào?" "Chẳng trách Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần lại phát bố truy sát lệnh, giờ ta đã hiểu sâu sắc rồi, đối mặt với yêu nghiệt như vậy, ai có thể ngồi yên?

Chắc chắn phải tìm mọi cách để tru sát y!" "Không thể không nói, Vu Nguyên này vận khí tốt, thân ở trong thế giới Hồng Hoang này, nếu ở thế giới Hỗn Độn kia, giờ phút này, e rằng đã sớm bị Hỗn Độn Ma Thần trấn sát, đối mặt với thiên tài ở cấp độ như vậy, bất kể là Hỗn Độn nào, cũng sẽ không nói đến việc lấy lớn hiếp nhỏ, chắc chắn là sẽ tiêu diệt triệt để ngay lập tức." "..." Trong Hồng Hoang, mọi người bàn luận xôn xao.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ thảm bại, Lâm Nguyên sẽ trở thành tồn tại chân chính đứng trên đỉnh phong của thời đại này, mang theo cổ uy thế này, đến lúc đó có thể dễ dàng tổ chức một thế lực khổng lồ.

Đến lúc đó, cục diện Hồng Hoang, sẽ lấy Lâm Nguyên làm tôn!

Dù còn có Hồng Quân, Dương Mi và những người khác khiêu chiến, nhưng ít nhất cho đến hiện tại, Lâm Nguyên là tồn tại mạnh nhất được thể hiện trước mặt mọi người!

Oanh!

Đại đạo ma bàn oanh minh, tiếp tục nghiền ép, Nguyên Thủy Thiên Tôn kêu thảm một tiếng, một cánh tay, một bắp chân trực tiếp nổ tung, hóa thành huyết vụ.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng rên một tiếng, thanh cự kiếm Hỗn Độn trong tay y, cũng 'cát sát' một tiếng, xuất hiện một vết nứt.

Một cổ uy thế to lớn vô biên từ trong Đại đạo ma bàn tản ra, bao trùm lấy bọn họ, khiến bọn họ căn bản không thể chạy thoát.

Sau đó, ma bàn từ từ chuyển động.

Sức mạnh khủng bố vĩ ngạn từ từ tràn ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, cứ thế từ từ tiếp cận cái chết.

Bọn họ đều có tu vi thông thiên, có ý chí vô địch, nhưng vào giờ khắc này, lại hoàn toàn không có cách nào, dưới Đại đạo ma bàn kia, không có chút sức chống đỡ, như những con cừu non chờ làm thịt!

Oanh!

Đại bộ phận thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn nổ tung, thanh cự kiếm Hỗn Độn của Thông Thiên Giáo Chủ cũng 'oanh nhiên' băng nát, hai người lại một lần nữa bị trọng thương.

"A..." Bọn họ phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, liều mạng giãy dụa, muốn thoát khỏi khu vực này, nhưng không thể, uy áp của Đại đạo ma bàn quá thịnh vượng.

Cả một vùng đất, đã hóa thành một nơi giống như vũng lầy, dù có giãy giụa thế nào, cuối cùng cũng chỉ có thể chìm sâu hơn.

"Đáng chết, đây chính là sức mạnh của hắn sao?

Lại đạt đến trình độ khủng khiếp như vậy, ta dốc hết sức lực

cũng không phải đối thủ!

Chương 454

Ta không cam lòng a, ta chính là hóa thân của Nguyên Thần Bàn Cổ, lại không biết phải trả giá bao nhiêu, hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần, kết quả cuối cùng vẫn bại dưới tay hắn, điều này không công bằng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng, ngửa mặt lên trời gào thét bi thương.

"Sát, sát, sát!

Dù là đến khoảnh khắc cuối cùng, ta cũng muốn sát!" Thông Thiên Giáo Chủ thì gầm lên giận dữ, dù đang ở thế hoàn toàn yếu hơn, vẫn phản kháng, thể hiện ý chí chiến đấu kinh người.

Nhưng trong tình huống này, bất kể ý chí chiến đấu nào cũng vô dụng, loại sức mạnh tuyệt đối kia, đủ để nghiền nát tất cả.

"Sát!" Lâm Nguyên quát khẽ một tiếng, lại một lần nữa thúc đẩy mạnh mẽ Đại đạo ma bàn, khiến nó kịch liệt chuyển động một vòng.

Oanh!

Sức mạnh khó tưởng tượng bùng nổ, lần này thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ không thể chống đỡ được nữa, lập tức nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ.

Ông~~ Tuy nhiên, bọn họ dù sao cũng là tồn tại Hỗn Độn Cảnh, sinh mệnh lực cường đại đến cực điểm, chỉ trong một khoảnh khắc mà thôi, lại khôi phục nguyên trạng.

Muốn triệt để đánh giết bọn họ, trong thời gian ngắn là rất khó, cần phải không ngừng ma diệt, tiêu diệt họ hết lần này đến lần khác, mới có thể triệt để ma diệt ấn ký sinh mệnh của họ.

Lâm Nguyên mặt lạnh lùng, thúc đẩy Đại đạo ma bàn, tiếp tục

nghiền nát.

Trận chiến đến đây, có thể nói cục diện đã định!

Thế nhưng, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong những lần chết đi sống lại ấy, trong mắt ngày càng hiện lên vẻ điên cuồng hung tợn, đến khi đạt đến đỉnh điểm, cuối cùng mắt y đỏ ngầu, gào thét lên.

"Lâm Nguyên, đây là ngươi bức ta!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm lớn một tiếng, đưa tay hung hăng vỗ vào vị trí trái tim mình, toàn bộ tinh huyết của cơ thể y lập tức bị bức ra.

Ông!

Hai tay y kết ấn, tinh huyết đỏ tươi kia liền vặn vẹo biến hình trong hư không, hóa thành một phù hiệu thần bí khổng lồ, phóng ra vạn đạo thần quang rực rỡ.

Thần sắc Thông Thiên Giáo Chủ cũng biến đổi, vội vàng la lớn: "Huynh trưởng, không thể làm vậy, huynh làm vậy sẽ trở thành tội nhân của cả Hồng Hoang!" Nguyên Thủy Thiên Tôn như phát điên, cười ha hả cuồng loạn: "Mạng nhỏ còn chẳng giữ được, còn quan tâm gì đến tội nhân hay không tội nhân, Vu Nguyên, ngươi cùng ta hủy diệt đi." Oanh!

Nói đến đây, phù văn màu máu kia triệt để ngưng tụ thành hình, lại đột nhiên bùng phát ra một cổ ba động kinh thiên, khủng bố vô biên, lập tức xé nát lãnh địa của Đại đạo ma bàn, xông lên trời cao, sau đó lơ lửng trên cao thiên, bành trướng điên cuồng, trong nháy mắt đã lớn như một hành tinh khổng lồ.

Bên trong phù hiệu màu máu, vô tận khí tức tràn ngập ra ngoài.

Trong nháy mắt, cả Hồng Hoang chấn động.

Kế đó, vô tận bản nguyên chi khí, từ bốn phương tám hướng cuồn cuộn dâng trào đến, như vạn sông đổ về biển, lập tức dung nhập vào phù văn màu máu khổng lồ kia.

Những bản nguyên chi khí này ngoài bản nguyên chi khí cơ bản nhất, còn có bản nguyên chi khí màu vàng, thậm chí còn có một số bản nguyên chi khí màu tím.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, sự hùng hồn của bản nguyên chi khí này, gần như có thể sánh với một tọa bản nguyên thánh địa, khiến cao thiên kia rung chuyển 'đông long long', như thể giây phút tiếp theo sẽ bị áp sập.

"Đây là cái gì?" Trong Hồng Hoang, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Không biết vì sao, giờ phút này trong lòng bọn họ đều sinh ra một cảm giác bất an mãnh liệt, như thể có điều gì đó khủng khiếp sắp giáng xuống.

"Đây là Hỗn Độn thông đạo!

Là phù văn dùng để cấu kiến Hỗn Độn thông đạo!

Ngươi lấy bản thân làm ngọn hải đăng, chỉ dẫn phương hướng cho Ma Thần trong Hỗn Độn, khiến bọn họ có thể giáng lâm Hồng Hoang!" Lâm Nguyên vận chuyển Bàn Cổ chân nhãn, lập tức nhìn ra, tức thì toàn bộ thần sắc hắn trở nên lạnh lẽo, ánh mắt như lưỡi dao, hung hăng nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Ha ha ha, ngươi đoán không sai, đây chính là Hỗn Độn thông đạo!

Lâm Nguyên, đợi đến khi Ma Thần giáng lâm, dù ngươi có bản lĩnh trời biển, cũng chỉ có thể trở thành nô bộc." Nguyên Thủy Thiên Tôn mang theo hận ý mãnh liệt và khoái ý, ha hả cuồng tiếu.

Trong Hồng Hoang, mọi người nghe được đoạn đối thoại này, đều

kinh hãi, toàn thân phát lạnh, đều run rẩy lên, trong mắt dâng lên nỗi sợ hãi vô tận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này cũng quá điên cuồng rồi, lại chủ động mở Hỗn Độn thông đạo, muốn dẫn Hỗn Độn Ma Thần đến, điều này chẳng phải là lấy cả thế giới Hồng Hoang ra mạo hiểm sao?

Một khi Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, ai mà biết bọn họ sẽ làm gì!

Oanh!

Giờ khắc này, thần sắc Lâm Nguyên đều trở nên ngưng trọng, điều chuyển hướng công kích của Đại đạo ma bàn, trực tiếp nhắm vào phù văn màu máu kia, muốn oanh kích hủy diệt nó.

Thế nhưng, khi lực lượng hủy diệt oanh kích lên phù văn màu máu kia, chỉ khiến nó hơi chấn động một chút, ngoài ra, không có bất kỳ tổn thương nào.

Oanh long!

Lâm Nguyên không tin tà, lại một lần nữa hung hăng thúc đẩy, Đại đạo ma bàn bùng phát ra ánh sáng rực rỡ kinh thế, một cổ lực lượng hủy diệt mênh mông như hồng thủy hung hăng oanh kích ra.

Đông!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn trầm đục, cả bầu trời đều kịch liệt chấn động, Hồng Hoang rộng lớn đều có thể nghe rõ tiếng vang hùng vĩ này.

Thế nhưng, khi ba động lắng xuống, phù văn màu máu vẫn vô sự!

"Bỏ cuộc đi, phù văn màu máu này là do Hỗn Độn Ma Thần dùng pháp lực vĩ đại ngưng tụ mà thành, cảnh giới của bọn họ cao không thể tưởng tượng, dù ngươi là thiên tài kỳ tài, thì có thể làm gì?

Căn bản không thể phá giải chút nào, ngươi chỉ có thể trơ mắt

nhìn Hỗn Độn thông đạo này thành hình, sau đó Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, đánh giết ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nanh tiếu.

"Hừ, bọn họ có thể giáng lâm hay không ta không rõ, nhưng trước đó, ngươi nhất định phải chết!" Lâm Nguyên lạnh lùng hừ một tiếng, trong mắt đều là sát ý.

Hành vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn này, đã không còn chỉ là nội đấu trong Hồng Hoang, mà là dẫn nhập ngoại địch, có khả năng dẫn đến diệt vong cả Hồng Hoang.

Trong lòng hắn lần đầu tiên phẫn nộ đến vậy, một khi Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, kết cục đó không thể tưởng tượng, Nguyên Thủy Thiên Tôn này làm sao có thể điên cuồng đến thế?

Oanh!

Lâm Nguyên thúc đẩy Đại đạo ma bàn, một cổ lực lượng hủy diệt trực tiếp mênh mông tràn ra, nhấn chìm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp nổ tung.

Ông!

Rất nhanh, y lại lần nữa ngưng tụ, nhưng lực lượng hủy diệt kia lại một lần nữa oanh xuống, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục nổ tung, chỉ có điều y vừa kêu thảm thiết, vừa ha hả cuồng tiếu.

"Ngươi bây giờ giết ta có tác dụng gì?

Ma Thần đến rồi, tất cả đều phải chết, chỉ là khác biệt giữa chết trước và chết sau mà thôi!" Giọng y châm chọc: "Vu Nguyên, đừng giãy giụa nữa, cùng ta nghênh đón cái chết đi." Oanh!

Phù văn màu máu oanh minh, dù có Lâm Nguyên không ngừng ngăn cản, nhưng vẫn lấy một tư thế không thể ngăn cản, dần dần biến hóa thành một thông đạo khổng lồ.

Đông!

Đông!

Đông!

Đồng thời, giữa thiên địa, vang lên từng tiếng động đáng sợ, như tiếng bước chân, có vật khổng lồ nào đó đang tiếp cận Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang, mọi người đều ngưng thần nhìn tới, sau đó trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Chương 455

Bởi vì, từ cuối thông đạo kia, bọn họ nhìn thấy những thân ảnh mông lung, thân ảnh này vô cùng cao lớn, cho người ta một cảm giác như muốn lấp đầy cả thiên địa, to lớn đến mức nào!

Hơn nữa, những thân ảnh như vậy không chỉ có một, mà là tận chín thân ảnh.

Chín thân ảnh, hiện ra ở cuối thông đạo, muốn từ một thế giới khác mà đến, giáng lâm Hồng Hoang này!

Hỗn Độn thông đạo giờ phút này đã bắt đầu tràn ra khí Hỗn Độn, nhấn chìm thiên địa, một cổ khí tức khiến người ta sởn gai ốc, từ trong Hỗn Độn thông đạo cuồn cuộn lan ra ngoài.

Tất cả mọi người đều run sợ, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi.

"Chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Thần thật sự vì thế mà giáng lâm Hồng Hoang?

Với cấp độ sức mạnh hiện tại của Hồng Hoang, làm sao có thể ngăn cản sức mạnh của Hỗn Độn Ma Thần?" Trong lòng mọi người đều sinh ra một cổ hàn ý.

Vốn dĩ bọn họ cho rằng, trận chiến này chỉ sẽ dẫn đến cục diện Hồng Hoang thay đổi vì thế, có thêm một thế lực bá chủ.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, vào giờ khắc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại điên cuồng đến mức độ này, muốn dẫn Hỗn Độn Ma Thần đến, không tiếc thân mình, cũng phải hủy diệt Lâm Nguyên.

Đông!

Tiếng bước chân khổng lồ kia, trầm trọng mà đáng sợ, mỗi một tiếng vang đều nặng nề giáng xuống lòng người, khiến bọn họ sợ hãi,

hoang mang bất an.

Lâm Nguyên vào lúc này lại vô cùng lạnh tĩnh.

Oanh!

Hắn đột nhiên làm nát Đại đạo ma bàn, va chạm vào Hỗn Độn thông đạo, một cổ lực lượng kinh khủng đổ ra, như thể có thể xé nát cả thế giới Hồng Hoang.

Chỉ có điều, sau tiếng oanh minh kịch liệt, Hỗn Độn thông đạo lại không hề hấn gì, ngược lại chín thân ảnh ở cuối thông đạo kia, càng thêm rõ ràng, dường như khoảng cách đến Hồng Hoang càng gần hơn.

Bọn họ đều bao phủ trong Hỗn Độn mê vụ, không nhìn rõ hình dáng cụ thể, nhưng cảm giác áp bách kia lại như thực chất, khiến cả vùng thương khung này như muốn vỡ nát.

"Vu Nguyên, đây chính là cái kết cho việc ngươi đối địch với ta!

Ngươi hủy diệt Côn Luân của ta, tiêu diệt tất cả môn nhân đệ tử của ta, còn triệt để đánh bại ta, có thể nói là hủy hoại tất cả của ta, vậy thì ta cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào, hủy diệt ngươi, dù phải trả giá bằng sinh mạng của ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Lâm Nguyên lại một lần nữa thất bại, cười nanh ác đầy khoái ý.

"Huynh trưởng, huynh hại ta thảm rồi." Thông Thiên Giáo Chủ thì thở dài, vốn dĩ y chỉ là người Nguyên Thủy Thiên Tôn mời đến giúp đỡ, nhưng sự việc đến nước này, muốn chạy cũng không thoát.

Cảnh tượng nơi đây, chiếu rọi khắp mọi nơi trong Hồng Hoang.

Đông đảo Vu tộc nghe được lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều nắm chặt nắm đấm.

Nếu nói, Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, các sinh linh dị loại khác có thể vẫn còn một chút cơ hội sinh tồn, nhưng Lâm Nguyên thì không

có chút sinh cơ nào, bởi vì Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần kia đã đích thân phát bố lệnh truy sát Lâm Nguyên, một khi gặp Lâm Nguyên, nhất định phải tiêu diệt cho sướng.

Đối với Vu tộc mà nói, đây là một trận đại kiếp khó tưởng tượng.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Bọn họ đều gầm lên giận dữ, lửa giận trong mắt giản dị muốn hóa thành ngọn lửa.

"Hừ, có ta ở đây, vùng Hồng Hoang này, ai cũng đừng hòng xâm phạm!" Và đúng lúc này, Lâm Nguyên mở miệng, thần sắc lạnh lẽo, lời nói hùng hồn.

"Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn châm chọc cười lớn.

"Đại đạo chi lực, gia trì!" Đối với điều này, Lâm Nguyên trực tiếp gầm lớn một tiếng.

Oanh!

Hắn lập tức thúc đẩy khí huyết chi lực của bản thân, căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp vận chuyển, câu thông với Đại đạo Trường Hà trong nội Hỗn Độn, muốn triệu hoán Đại đạo chi lực.

Oanh long!

Sau đó, giây phút tiếp theo, Đại đạo Trường Hà kia phát ra tiếng oanh minh khủng bố đến cực điểm, rồi sau đó là một cổ Đại đạo chi lực khó tưởng tượng, hóa thành một đạo hồng lưu, từ trong nội Hỗn Độn gào thét mà ra, xuyên qua tinh không, quán xuyên ba mươi ba thiên, nhấn chìm toàn bộ Lâm Nguyên.

Thật hùng vĩ, chỉ trong một khoảnh khắc mà thôi, vùng thiên địa này đã bị ánh sáng Đại đạo vô tận nhấn chìm, đạo vận mãnh liệt kia như bão tố cuồng loạn lan ra bốn phương tám hướng, Lục Hợp Bát Hoang đều kịch liệt lay động, như thể có một vật khổng lồ vô biên

nào đó giáng lâm, cả thế giới đều không chịu nổi, muốn sụp đổ.

Lâm Nguyên tắm mình trong ánh sáng Đại đạo vô tận, thân hình bành trướng, trong nháy mắt đã đỉnh thiên lập địa.

Khí tức của hắn cũng điên cuồng tăng lên, trong khoảnh khắc đã vọt lên một cấp độ không thể nghĩ bàn, rung động tinh không mênh mông.

"Cái gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này, tức thì kinh hô thành tiếng, không thể tin được la lớn: "Ngươi làm sao có thể điều động nhiều Đại đạo chi lực đến vậy?

Ta trước đây từng thấy ngươi vận dụng Đại đạo chi lực, nhưng quy mô của nó xa xa không thể sánh bằng lần này, Đại đạo chi lực hùng vĩ đến mức này, dù là một tọa bản nguyên thánh địa, cũng chưa chắc đã sánh được, đây là sức mạnh cỡ nào?" Trong hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, tràn đầy chấn động.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng kinh hãi, bị cổ Đại đạo chi lực khủng bố kia dọa sợ.

Bởi vì, số lượng Đại đạo chi lực đó thực sự quá nhiều, giản dị như thể Đại đạo Trường Hà thật sự giáng lâm vậy.

Đó là Đại đạo a!

Đại đạo, là sức mạnh cường đại nhất, sức mạnh căn bản nhất của Hồng Hoang, là sức mạnh chúa tể tất cả.

Hiện tại, vô tận Đại đạo chi lực này oanh minh giáng xuống, Lâm Nguyên sẽ dùng chúng để làm được điều gì?

Đối mặt với sự kinh hãi chấn động của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lâm Nguyên lại lười biếng để ý.

Cần biết rằng, sau khi Hồng Hoang dị biến, hắn đã dung hợp

không biết bao nhiêu bản nguyên chi lực cũng như bản nguyên Đại đạo Ma Thần, đồng thời với việc cảnh giới bạo tăng, lực lượng huyết mạch của bản thân tự nhiên cũng không ngừng được đề thăng.

Đặc biệt là trước đó huyết tế cả Chung Sơn, đổi lấy bản nguyên chi khí màu lam, dùng để đột phá, thành công phá vỡ hạn chế, đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh đệ thập trọng thiên.

Vào thời điểm đó, lực lượng huyết mạch của hắn, lại một lần nữa thăng cấp một đoạn lớn, đề thăng đến cấp độ không thể nghĩ bàn.

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, cũng có mạnh yếu.

Lực lượng huyết mạch của Lâm Nguyên không ngừng đề thăng, cũng khiến căn nguyên của hắn lại một lần nữa thăng cấp, Đại đạo chi lực mà hắn có thể điều động tự nhiên trở nên nhiều hơn.

Oanh!

Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, phía sau thân thể hắn liền xuất hiện Tam Thiên Đại đạo Trường Hà.

Đại đạo Trường Hà gào thét cuồn cuộn, sóng lớn cuồn cuộn.

Đồng thời, càng có chín mươi tám chu đạo thụ mông lung.

Dưới sự gia trì của vô tận Đại đạo chi lực, chín mươi tám chu đạo thụ khổng lồ này chấn động, oanh minh.

Vô tận đạo vận tràn ngập.

Dần dần, chúng trực tiếp từ trạng thái hư huyễn, chuyển biến sang trạng thái chân thật, cuối cùng triệt để ngưng tụ thành, trở thành chín mươi tám chu chân thực đạo thụ!

Khi chúng thành hình trong khoảnh khắc, một cổ khí tức cường đại chưa từng có từ trong cơ thể Lâm Nguyên bùng phát ra, rung động cả Hồng Hoang, khiến tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều sinh ra

một cảm giác kinh sợ trong lòng.

Oanh oanh oanh!!!

Hồng Hoang kịch liệt lay động.

Tất cả sinh linh nhìn thấy cảnh này, đều mục trừng khẩu ngốc.

Chương 456

"Trời ạ, đây là cảnh tượng gì?" "Chín mươi tám chu chân thực đạo thụ!" "Chỉ khi đạp vào Hỗn Độn Cảnh, mới có thể ngưng tụ ra một chu chân thực đạo thụ, nhưng hiện tại Vu Nguyên lại trực tiếp ngưng tụ ra chín mươi tám chu!" "Nhiều đạo thụ như vậy, điều này đại biểu cho sức mạnh cỡ nào?" "..." Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, sự chấn kinh vào giờ khắc này giản dị khó có thể hình dung, chỉ cảm thấy đầu óc mình cũng đang oanh minh.

Chín mươi tám chu chân thực đạo thụ của Lâm Nguyên, chiến lực của hắn sẽ thăng cấp đến cấp độ nào?!

Mọi người đều không ngờ, Lâm Nguyên vào phút cuối, lại thể hiện ra con át chủ bài như vậy!

Thậm chí, ngay cả chín thân ảnh đang từ từ tiếp cận Hồng Hoang trong Hỗn Độn thông đạo kia, vào lúc này cũng dừng lại một chút, dường như bị chấn kinh.

Oanh long long ~~~ Phía sau Lâm Nguyên, chín mươi tám chu chân thực đạo thụ oanh minh, đạo vận vô tận từ đó mênh mông tràn ra, lấp đầy thiên địa, dường như muốn biến vùng Hồng Hoang này thành một phương Đạo giới.

Cảnh tượng khủng bố hiện ra, Thái Cổ Thủy Ma Long gào thét giữa trường không, Hỗn Độn Bất Tử Thần Hoàng triển cánh, Thái Dương lăng không, Thánh Linh tọa trấn trên Hỗn Độn Hải, Lôi Đình trải rộng ức vạn Đại Thiên thế giới...

Đây đều là dị tượng hình thành từ đạo thụ, dày đặc chật kín trường không, tất cả đều vây quanh Lâm Nguyên, làm nổi bật hắn như Chúa Tể của vạn đạo.

Giờ khắc này, uy áp từ trong cơ thể hắn tản ra là khủng bố, cả vùng Hồng Hoang đều không chịu nổi, không ngừng sụp đổ, nhiều nơi hư không đều từng mảng lớn bong tróc xuống.

Tất cả mọi người đều chấn hãi, Lâm Nguyên của giờ khắc này, dưới sự gia trì của Đại đạo chi lực, hiển nhiên đã đạt đến một trình độ không thể nghĩ bàn.

Oanh!

Hỗn Độn thông đạo kịch liệt chấn động, trong mi mắt của chín thân ảnh kia, dường như đều thêm một vẻ lạnh lẽo, tiếng bước chân càng thêm đáng sợ.

Vô tận khí Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn thông đạo mênh mông tràn ra, cuồn cuộn khuếch tán, va chạm với uy áp của Lâm Nguyên, hai bên đã xảy ra một cuộc giao phong vô hình!

Oanh!

Một cơn bão hủy diệt xông ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều kêu thảm thiết, thân thể lập tức nổ tung thành bụi, lại một lần nữa tử vong.

Đây chính là sức mạnh của Lâm Nguyên hiện tại, chỉ riêng dư ba uy áp, cường giả như Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không chịu nổi rồi!

Dù cho Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chịu nhiều trọng thương, thực lực hiện tại không thể sánh với thời kỳ đỉnh phong, nhưng điều này cũng đủ để chứng minh sự cường đại của Lâm Nguyên vào giờ phút này.

"Các ngươi muốn giáng lâm Hồng Hoang, ít nhất hiện tại còn chưa được, bởi vì ta không cho phép." Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng.

Nhìn chín thân ảnh đang áp sát Hồng Hoang kia, hắn trực tiếp giơ

tay ấn về phía trước.

Oanh!

Phía sau hắn, chín mươi tám chu chân thực đạo thụ oanh minh, sau đó tràn ra sức mạnh chung cực, giao thoa, dung hợp, cuối cùng hóa thành một mặt Đại đạo ma bàn khổng lồ.

Một mặt Đại đạo ma bàn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần so với trước!

Khi mặt Đại đạo ma bàn này xuất hiện trong khoảnh khắc, cả Hồng Hoang đều run rẩy, trong vũ trụ tinh không, vô số tinh thần lập tức hóa thành bụi phấn.

Quá khủng khiếp, cổ khí tức chí cường kia, cuồn cuộn tản ra, chúng sinh linh Hồng Hoang vào lúc này đều cảm thấy linh hồn mình như muốn nổ tung!

Áp lực khổng lồ đó, giản dị khó tưởng tượng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, sắc mặt càng thêm trắng bệch, vào giờ khắc này, bọn họ mới biết, khoảng cách giữa mình và Lâm Nguyên, rốt cuộc lớn đến mức nào!

Oanh long!

Và lúc này, Đại đạo ma bàn chuyển động một chút.

Một cổ lực lượng mênh mông, như hồng lưu, trong nháy mắt đã oanh kích lên Hỗn Độn thông đạo.

Vốn dĩ, Hỗn Độn thông đạo vô cùng cường đại, giản dị khó có thể phá vỡ.

Nhưng vào giờ khắc này, đối mặt với cổ sức mạnh kia, nó giản dị không thể chống đỡ chút nào, khí Hỗn Độn cuồn cuộn tràn ra lập tức bị xé nát.

Kế đó, cả Hỗn Độn thông đạo, trực tiếp bị băng vỡ một góc!

"Chẳng lẽ, ngay cả Hỗn Độn Ma Thần, cũng không thể đối phó với hắn sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm tự nói.

"Hừ!" Trong Hỗn Độn thông đạo, một tiếng hừ lạnh vang lên, mang theo một loại phẫn nộ.

Oanh long!

Kế đó, chín thân ảnh kia lại đồng thời giơ tay, nhẹ nhàng ấn về phía trước.

Trong nháy mắt, vô số pháp lực mênh mông hùng vĩ tuôn ra, dung nhập vào Hỗn Độn thông đạo này, trong nháy mắt, khí Hỗn Độn cuồn cuộn dâng trào kia, lại từ trạng thái khí chuyển hóa sang trạng thái rắn.

Trong tiếng 'caca', Hỗn Độn thông đạo này lại biến nhanh chóng hiện ra ánh kim loại như Hỗn Độn tinh kim, kiên cố cường đại hơn không biết bao nhiêu lần so với trước.

Đây là Hỗn Độn Ma Thần dùng pháp lực của mình để gia cố thông đạo!

Thế nhưng, đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên thần sắc vô bi vô hỷ, không có chút cảm xúc nào, chỉ thúc đẩy Đại đạo ma bàn, lại một lần nữa 'oanh long' một tiếng chuyển động.

Lần này, hắn chuyển động trọn một vòng.

Bởi vậy.

Oanh!

Hỗn Độn thông đạo đã được gia cố kia, vào giờ khắc này trực tiếp bị băng vỡ khoảng hai phần ba, kịch liệt lay động, vô tận khí Hỗn Độn hỗn loạn, dường như giây phút tiếp theo sẽ triệt để sụp đổ.

"Ngươi..." Ở cuối thông đạo, một đạo thần niệm phẫn nộ mênh

mông tràn ra, nhưng, chỉ có một chữ, hiển nhiên, dù là các Hỗn Độn Ma Thần kia, giờ khắc này cũng khó có thể giao tiếp với sinh linh trong Hồng Hoang, khoảng cách giữa hai bên quá xa xôi.

"Yên tâm mà ở lại thời đại Hỗn Độn của các ngươi đi." Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Đại đạo ma bàn lại một lần nữa chuyển động.

Oanh long!

Lần này, Hỗn Độn thông đạo lại không chịu đựng được nữa, triệt để nổ tung, hóa thành bụi phấn.

Chín đạo thân ảnh Ma Thần kia, phát ra một tiếng gào thét không cam lòng, muốn liều mạng từ thế giới Hỗn Độn chen chúc vào thế giới Hồng Hoang này, nhưng thân ảnh cuối cùng vẫn dần dần hư ảo.

Trong Hồng Hoang, mọi người thấy cảnh này, đều thở phào nhẹ nhõm, có một cảm giác sống sót sau tai nạn, sau đó, liền không nhịn được cao giọng hoan hô, trong lòng đối với Lâm Nguyên nảy sinh một ý cảm kích mãnh liệt.

Nếu không phải Lâm Nguyên, Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, ai mà biết sẽ là kết cục thế nào?

"Ta thất bại rồi, triệt để thất bại rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn thất hồn lạc phách, toàn bộ thân người như bị rút đi xương sống, triệt để mất hết tinh khí thần, trong mi mắt, không còn loại kiêu ngạo ngày xưa nữa, chỉ còn lại sự hoang mang và sa sút tinh thần.

Cú đả kích này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự quá lớn, bất kể thủ đoạn nào được thi triển ra, đều bị Lâm Nguyên từng cái đánh bại.

Đối với y, một người có tính cách cao ngạo, đây là cú đả kích không thể chịu đựng được.

“Bại rồi, vậy thì chết đi.” Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Đối thủ như Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, tuyệt đối là tồn tại vô cùng nguy hiểm, cần biết rằng, bọn họ là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, ai biết bọn họ rốt cuộc có bao nhiêu tiềm lực?

Đã là kẻ địch, vậy thì phải không tiếc mọi giá, triệt để tiêu trừ.

Lâm Nguyên từ trước đến nay không phải là kẻ tâm từ thủ nhuyễn, đã đưa ra quyết định, lập tức ra tay, thúc đẩy Đại đạo ma bàn, hung hăng oanh kích tới.

Chương 457

Đây là Đại đạo ma bàn ngưng tụ từ chân thực đạo thụ, ngay cả Hỗn Độn thông đạo cũng bị phá nát dễ dàng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên càng không thể chịu đựng được, e rằng chỉ một đòn, ấn ký sinh mệnh sẽ bị hủy diệt triệt để, từ đó về sau sẽ không bao giờ phục sinh nữa.

Thế nhưng, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Oanh long!

Hỗn Độn thông đạo đã biến mất kia, vào giờ khắc này lại một lần nữa xuất hiện, xuất hiện trên cao thiên kia, chỉ có điều trở nên hư ảo hơn rất nhiều.

"Ơ?" Trong nháy mắt, tất cả sinh linh Hồng Hoang vào giờ khắc này, đều thót tim.

"Thế giới mê vụ, chúng ta...

đợi ngươi." Âm thanh lạnh lẽo, từ trong Hỗn Độn thông đạo truyền ra, vang vọng khắp Hồng Hoang.

Sau đó, Hỗn Độn thông đạo vặn vẹo, triệt để biến mất.

"Thế giới mê vụ?" Lâm Nguyên nhíu mày, cái tên này, vừa nãy hắn đã nghe từ miệng Nguyên Thủy Thiên Tôn, dường như Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ sở dĩ có thể cường đại đến vậy, chính là vì đã có cơ duyên trong thế giới mê vụ, đó là nơi nào?

Những Hỗn Độn Ma Thần này, vì sao lại khẳng định hắn sẽ quay lại nơi đó?

Tìm kiếm hồn phách thì tốt rồi.

Lâm Nguyên trong lòng nảy ra một ý niệm.

Hiện tại hắn đã triệt để đánh lui Hỗn Độn Ma Thần, áp chế Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, tự nhiên có thể ung dung trấn áp họ, tìm hồn, từ trong đầu họ biết được mọi thứ liên quan đến thế giới mê vụ.

Oanh!

Lâm Nguyên thúc đẩy Đại đạo ma bàn, nghiền ép về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, chỉ nghe thấy hai tiếng kêu thảm thiết, bọn họ lại một lần nữa nổ tung thành một đoàn huyết vụ, bản nguyên sinh mệnh bị ma diệt hơn một nửa.

Oanh oanh oanh!!

Sau đó, Lâm Nguyên liền liên tục ma diệt.

Đối mặt với tồn tại Hỗn Độn Cảnh, phương thức tiêu diệt chỉ có một loại này, dựa vào thời gian để ma diệt.

Trong Hồng Hoang, mọi người thông qua cảnh tượng được chiếu rọi ra, thấy cảnh này, đều run sợ, Lâm Nguyên ra tay quá hung ác, khiến người ta sởn gai ốc.

Theo thời gian dần trôi qua, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể phát ra, nhục thân triệt để ma diệt, chỉ còn lại một đoàn nguyên thần ảm đạm.

Thấy vậy, Lâm Nguyên liền thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, kích phát sức mạnh nguyên thần của mình, giữa mi tâm quang mang đại thịnh, lực lượng nguyên thần hóa thành hai cây tiểu mâu, bắn ra.

Hắn chính là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, nhục thân cường hãn, đồng thời nguyên thần cũng đủ để sánh ngang nhục thân, không hề yếu kém.

Giờ khắc này, nguyên thần của hai người Nguyên Thủy Thiên Tôn suy yếu đến cực điểm, dựa vào lực lượng nguyên thần của hắn, đủ để phá vỡ phòng ngự của bọn họ, thu được các loại tri thức trong đầu họ.

Thế nhưng, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Oanh!

Hư không đột nhiên nổ tung, một đạo pháp lực hùng vĩ cuồn cuộn tràn ra, lập tức bao quanh Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, kéo họ về phía thời không xa xôi.

Cổ pháp lực này vô cùng khủng bố, khi vừa xuất hiện, thiên địa đều run rẩy, giản dị đáng sợ hơn cả Hỗn Độn Ma Thần trước đó.

Đặc biệt là, nó tản ra một loại quang mang màu tím, tử khí mênh mông, lan rộng ức vạn dặm, trong nháy mắt nhuộm Lục Hợp Bát Hoang thành một màu tím biếc rực rỡ.

Đồng tử Lâm Nguyên đột nhiên co rút lại, vừa thấy cổ pháp lực này trong khoảnh khắc, hắn đã nhận ra, không nghi ngờ gì, đây thuộc về Hồng Quân!

"A a, Hồng Quân, ngươi ẩn mình phía sau, bây giờ quả nhiên không nhịn được nữa, muốn ra tay ư?" Lâm Nguyên cười lạnh một tiếng.

Đại đạo ma bàn vẫn chưa tan đi, vẫn còn đó, hắn tâm niệm vừa động, liền thúc đẩy mạnh mẽ, một cổ lực lượng hủy diệt trực tiếp oanh về phía cổ pháp lực màu tím kia.

Sức mạnh như vậy, hiện tại đã đủ để triệt để tiêu diệt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ rồi.

Nhưng vào giờ khắc này, Lâm Nguyên lại không quản được nhiều như vậy, Hồng Quân tuyệt đối không phải là tồn tại đơn giản, chỉ cần

xuất hiện, hắn sẽ dùng sức mạnh cường đại nhất để tấn công!

Oanh!

Hư không lập tức nổ tung, vùng đất kia đại sụp đổ.

Pháp lực màu tím kia cũng lập tức bạo tán.

Tuy nhiên, vào giờ khắc này, ở một nơi sâu trong thời không cực kỳ xa xôi, một cổ pháp lực hùng vĩ mênh mông hơn gào thét cuồn cuộn tràn ra, hoành tuyên trên cao thiên, bảo vệ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, cứng rắn đối kháng với lực lượng hủy diệt của Đại đạo ma bàn, trong nháy mắt giữa thiên địa tử quang chói mắt!

Trong mông lung, một hư ảnh khúc phiến khổng lồ, trong hai mắt phát ra khí tức hung lệ cái thế, hiện ra trong hư không, đối kháng với lực lượng hủy diệt khủng bố của Đại đạo ma bàn.

Chỉ có điều, đây là Đại đạo ma bàn do Lâm Nguyên dùng chín mươi tám chu chân thực đạo thụ ngưng tụ thành, ngay cả Hỗn Độn thông đạo do Hỗn Độn Ma Thần cấu kiến còn dễ dàng bị phá hủy, uy lực của nó mạnh đến mức nào, làm sao có thể chống lại?

Cát sát!

Chỉ trong khoảnh khắc, trên thân ảnh khúc phiến kia, liền xuất hiện vết nứt, như muốn sụp đổ.

Oanh!

Tuy nhiên, rất nhanh lại có pháp lực hùng vĩ hơn từ cuối thời không gào thét đến, không ngừng gia trì, dù vẫn không thể chống lại sức mạnh hủy diệt của Lâm Nguyên, nhưng lại có thể giằng co trong một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Cũng chính là trong khoảng thời gian cực kỳ ngắn ngủi này.

Xuy!

Một cành dương liễu màu xanh biếc, đột nhiên xuyên thủng hư không, xuất hiện bên cạnh nguyên thần tàn tạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, một chiếc lá liễu trong đó nhẹ nhàng cuốn lấy, liền thu họ vào trong.

Kế đó, ba động không gian tản ra.

Vùng đất này, tất cả không gian đều trở nên mịt mờ, cành dương liễu kia dường như vẫn ở nguyên tại chỗ, nhưng lại như đã quay về cuối thời không xa xôi, chỉ là một cái chớp mắt, liền muốn biến mất.

"Dương Liễu!" Lâm Nguyên quát lạnh.

Không nghi ngờ gì, chủ nhân của cành dương liễu này chính là Không Gian Ma Thần Dương Liễu, chỉ có y mới có thể vận dụng sức mạnh không gian kinh người đến vậy.

Oanh!

Đại đạo ma bàn kịch liệt chuyển động, bùng phát ra sức mạnh càng thêm đáng sợ, lập tức mênh mông tràn ra, hư ảnh khúc phiến to lớn vô biên kia căn bản không chống đỡ được, triệt để vỡ nát.

Vùng hư không này cũng lập tức vỡ nát, hóa thành hỗn độn.

Chỉ có điều, khi hư không vỡ nát, nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lại biến mất, bị Dương Liễu cứu đi rồi.

Lâm Nguyên sắc mặt có chút lạnh lẽo, không thể không nói, thực lực của Hồng Quân và Dương Liễu hiện tại cũng đã đề thăng đến một trình độ vô cùng đáng sợ.

Đặc biệt là Dương Liễu, nhìn dáng vẻ của y, hiển nhiên đã khôi phục đến một cảnh giới rất cao, cần biết rằng, đây chính là Không Gian Ma Thần đứng thứ ba trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, chỉ đứng sau Bàn Cổ Đại Thần và Thời Gian Ma Thần, từ một mức độ

nào đó mà nói, còn đáng sợ hơn cả Hồng Quân.

Lâm Nguyên đã trải qua trận chiến kịch liệt vừa rồi, thực lực kỳ thực cũng đã suy giảm rất nhiều, thêm vào đó Hồng Quân và Dương Liễu lại dùng thủ đoạn tập kích bất ngờ, điều này mới khiến bọn họ thành công cứu đi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ.

"Xem ra, cần phải tìm cách khác để tìm hiểu về thế giới mê vụ rồi." Lâm Nguyên tự lẩm bẩm.

Chương 458

Còn về hai người Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao cũng đã bị hắn triệt để đánh tàn, hắn hiện tại đã không còn quá bận tâm.

Trong mông lung, Lâm Nguyên có một cảm giác, có lẽ "thế giới mê vụ" mà Hỗn Độn Ma Thần nhắc đến, sắp tới sẽ trở thành trung tâm phong vân của Hồng Hoang, có lẽ có đại cơ duyên tồn tại!

"Tiếp theo, hãy dọn dẹp chiến trường đi." Sau đó, ánh mắt Lâm Nguyên quét ngang vùng đất này.

Đến đây, trận chiến Côn Luân này, đã xem như triệt để kết thúc.

Và kết cục của nó, chính là Lâm Nguyên toàn thắng!

Môn nhân dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, gần như diệt sạch!

Thánh địa Côn Luân rộng lớn, cũng gần như bị triệt để phá hủy!

Một trận chiến như vậy, được toàn Hồng Hoang chứng kiến, sức ảnh hưởng của nó sẽ khó mà hình dung được, đại biểu cho trận chiến đỉnh phong kể từ khi Hồng Hoang dị biến.

Nếu Lâm Nguyên muốn học Nguyên Thủy Thiên Tôn mà rộng mở môn đình, không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh sẽ đến quy phục dưới trướng hắn, trong chớp mắt có thể thiết lập một thế lực bá chủ.

Tuy nhiên, Lâm Nguyên hiện tại lại không đặt sự chú ý vào phương diện này.

Thánh địa Côn Luân dù bị đánh nổ, nhưng vẫn còn lại một chút giá trị, bởi vì, thông đạo thần bí kia vẫn còn tồn tại!

"Thánh địa Côn Luân sau trận chiến kịch liệt này, đã không còn

quá nhiều tác dụng, ta trước đây muốn coi Côn Luân làm căn cứ của mình, phát triển thực lực tổng thể của Vu tộc, nhưng hiện tại rất rõ ràng là không thể làm được nữa." "Nếu đã vậy, chi bằng phế vật lợi dụng, trực tiếp hiến tế nó, xem có thể lấy được một chút bản nguyên chi lực cấp bậc thứ tư nữa không." Lâm Nguyên nghĩ.

Thông đạo thần bí của Côn Luân kiên cố hơn thông đạo thần bí của Chung Sơn rất nhiều, cũng chính vì vậy, khi huyết tế thánh địa, bản nguyên chi lực cần thiết có lẽ sẽ không quá nhiều.

Côn Luân sau trận chiến này, bị phá hủy, bản nguyên chi lực có sự hao tổn lớn, nhưng dù dùng phần còn lại để hiến tế, chắc cũng có thể thành công.

Ông!

Lâm Nguyên lật tay, liền lấy ra một đoàn ấn ký tàn phá, đây chính là ấn ký bản nguyên của thánh địa Côn Luân.

Trước đó, khi dùng Đại đạo ma bàn không ngừng nghiền nát Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn đã cứng rắn rút ra đoàn ấn ký đã được y luyện hóa này.

Oanh!

Sau đó, Lâm Nguyên vận chuyển pháp lực, liền luyện hóa đoàn ấn ký này, trong nháy mắt, liền cảm thấy mình và cả thánh địa Côn Luân sản sinh một loại liên hệ.

Hắn dường như có thể nghe thấy tiếng rên rỉ của thánh địa Côn Luân, dù sao sau trận chiến này, thánh địa Côn Luân tổn thất thực sự quá thảm trọng, gần như bị đánh nổ.

Nhưng, đối với điều này Lâm Nguyên không có bất kỳ cảm giác nào, một bước đạp ra, liền đến trên vực sâu trung tâm thánh địa kia.

Phía dưới vực sâu, vẫn có thể nhìn thấy thông đạo thần bí kia, đầu

bên kia của thông đạo, nối liền với biển bản nguyên Hồng Hoang.

"Hiến tế thánh địa!" Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, thúc đẩy ấn ký trong cơ thể mình, câu động sức mạnh của cả thánh địa Côn Luân.

Oanh!

Chỉ trong một khoảnh khắc, trên vùng đất tàn phá này, liền có vô số bản nguyên chi khí gào thét dâng lên, hội tụ về phía Lâm Nguyên.

Cổ bản nguyên chi khí hùng vĩ này, hoàn toàn không thể so sánh với thời kỳ Côn Luân toàn thịnh, nhưng số lượng cũng vô cùng kinh người.

Lâm Nguyên vung tay, bản nguyên chi khí hùng vĩ này liền gào thét lao về phía thông đạo thần bí kia.

Ông ~~~ Đồng thời, hắn càng thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, hóa thành một đoàn thanh quang, bao quanh đoàn bản nguyên chi khí kia, nếu không có Lực Chi Pháp Tắc gia trì, bản nguyên chi khí này rất khó nghịch hành thông qua thông đạo bản nguyên kia.

Oanh!

Toàn bộ quá trình thuận lợi hơn rất nhiều so với khi hiến tế ở Chung Sơn, bản nguyên chi khí hùng vĩ mênh mông lập tức dũng nhập vào trong thông đạo thần bí, sau đó dọc theo thông đạo tiến vào biển bản nguyên Hồng Hoang rộng lớn ở cuối thông đạo.

Bản nguyên chi khí tiếp xúc với cổ bản nguyên chi khí hùng vĩ này, gần như lập tức dấy lên sóng lớn kinh thiên, bản nguyên chi khí màu vàng, màu tím v.v.

đều cuồn cuộn dâng lên, màu sắc cực kỳ rực rỡ.

Tâm thần Lâm Nguyên đắm chìm trong đó, lợi dụng loại liên hệ này để hô hoán biển bản nguyên Hồng Hoang kia.

Bá!

Sau đó, giây phút tiếp theo, trong biển bản nguyên hùng vĩ kia, tức thì có một luồng khí tức màu lam bay lên trời, xông vào thông đạo thần bí, hướng về Hồng Hoang mà đến.

Oanh long!

Thông đạo thần bí kia lập tức kịch liệt chấn động, dù cho mạnh hơn thông đạo Chung Sơn rất nhiều, cũng căn bản không có cách nào chịu đựng sức mạnh của bản nguyên chi khí màu lam!

Lâm Nguyên đối với điều này cũng đã có kinh nghiệm phong phú, ngay lập tức lại một lần nữa thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, hóa thành một Thanh Long gào thét, bao quanh thông đạo thần bí, khiến nó lập tức ổn định lại.

Mà đây vẫn chưa phải là kết thúc.

Bá bá bá!!

Liên tiếp mấy tiếng, trong biển bản nguyên rộng lớn kia, lại có thêm ba luồng bản nguyên chi khí màu lam bay lên, xông vào thông đạo thần bí, lướt về Hồng Hoang.

"Ơ?" Lâm Nguyên thấy vậy không khỏi kinh hỉ, trước đó ở Chung Sơn, sau khi hiến tế cả Chung Sơn, bản nguyên chi khí màu lam thu được, còn không nhiều như bây giờ!

"Côn Luân tuy đã bị hủy diệt, nhưng thông đạo thần bí này vẫn còn nguyên vẹn, có lẽ chính vì thông đạo thần bí này mạnh hơn, nên khi ta hiến tế, cổ sức mạnh kia có thể tiếp xúc với biển bản nguyên một cách thuận lợi hơn, khiến phản hồi của biển bản nguyên trở nên sung túc hơn!" Lâm Nguyên trong lòng suy đoán.

Điều này rất có thể chính là sự thật.

Ý niệm như vậy, cũng chỉ là chợt lóe lên trong đầu hắn, phần lớn tinh lực của hắn vẫn tập trung vào bản nguyên chi khí màu lam kia, thần sắc đều trở nên ngưng trọng.

Bốn luồng khí tức như vậy, nhìn thì nhỏ bé, nhưng thực tế lại phi thường bất phàm, cấp độ quá cao, dù là hắn hiện tại, cũng chưa chắc đã có thể tiếp nhận được.

Oanh!

Lâm Nguyên lập tức thúc đẩy tu vi bản thân, khí huyết chi lực bốc lên, Tam Thiên Đại đạo Trường Hà đều lại một lần nữa xuất hiện, chín mươi tám chu đạo thụ thông thiên động địa.

Đương nhiên, trận chiến đã sớm kết thúc, hiện tại hắn không chiếu rọi cảnh tượng của mình ra khắp Hồng Hoang, nên những sự việc xảy ra ở đây, các sinh linh Hồng Hoang khác không nhìn thấy.

Và lúc này, luồng bản nguyên chi khí màu lam đầu tiên, đã giáng lâm Hồng Hoang.

Oanh long!

Chỉ trong một khoảnh khắc mà thôi, vùng đất này triệt để chìm xuống, căn bản không chịu nổi trọng lượng của luồng bản nguyên chi khí này, triệt để bị áp sập.

Lâm Nguyên vội vàng đưa tay, nắm lấy luồng khí tức này, trong nháy mắt cổ tay hắn liền chìm xuống, như thể bị một ngọn Hỗn Độn cự sơn đè lên lòng bàn tay.

"Tính chất của bản nguyên chi khí màu lam này, dường như có chút khác biệt so với cái ta thu được ở Chung Sơn, đặc điểm chính là đặc biệt nặng." Lâm Nguyên trong lòng kinh ngạc.

Tuy nhiên, hắn không kịp nghĩ nhiều, ba đạo bản nguyên chi khí màu lam khác đã giáng lâm.

Một trong số đó, lại tản ra một loại ý chí sắc bén vô cùng đáng sợ, lập tức xé nát hư không tạo thành một vực sâu khổng lồ.

Một đạo bản nguyên chi khí màu lam khác, tràn ra một cổ khí tức nóng rực, xông thẳng lên trời cao, lập tức đốt cháy cả khí lưu Hỗn Độn ngoại ba mươi ba trọng thiên.

Đạo bản nguyên chi khí cuối cùng, thì tản ra một loại ý vị băng hàn, đóng băng tất cả.

Chương 459

"Xem ra bản nguyên chi khí này còn có nhiều bí mật ta chưa biết a." Lâm Nguyên thấy những điều này, trong lòng càng thêm kinh ngạc, nhưng điều này không làm chậm trễ hắn thu những bản nguyên chi khí này vào túi.

Với tu vi hiện tại của hắn, những bản nguyên chi khí này tuy nhiên có thể gây cho hắn một số phiền phức nhất định, nhưng phiền phức không lớn.

"Bắt đầu luyện hóa!" Sau đó, hắn liền khoanh chân ngồi giữa hư không, vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc, dung nhập những bản nguyên chi khí này vào trong cơ thể mình.

Oanh!

Bốn luồng bản nguyên chi khí màu lam này trong nháy mắt liền bạo động lên, có cái áp bức nhục thân, có cái xé nát tạng phủ, có cái thiêu đốt xương cốt, có cái đóng băng nguyên thần.

Trong cơ thể Lâm Nguyên, trong nháy mắt liền phát sinh biến hóa đáng sợ, như bị trọng thương.

Oanh long!

Thế nhưng giây phút tiếp theo, một cổ thanh quang bùng phát, như hồng lưu cuồn cuộn tràn ra, chỗ nó đi qua, tất cả đều tan chảy, bốn luồng bản nguyên chi khí màu lam hóa thành sức mạnh thuần túy, bùng nổ trong cơ thể.

Huyết nhục nguyên thần của Lâm Nguyên, điên cuồng hấp thu cổ sức mạnh này, triệt để dung hợp.

Cuối cùng, trực tiếp hóa thành một cổ lực lượng vĩ ngạn khó

tưởng tượng, xông thẳng về phía bức tường cảnh giới, chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn "oanh", đối mặt với cổ sức mạnh xung kích đáng sợ này, bức tường cảnh giới không có chút sức chống đỡ, lập tức bị phá vỡ, cảnh giới của Lâm Nguyên từ Thập Nhất Trọng Thiên đột phá, trực tiếp đạt đến Thập Nhị Trọng Thiên.

Oanh!

Trên đỉnh đầu hắn, ba cổ khí Hỗn Độn thô lớn vô biên như núi non xông thẳng lên trời, trực nhập vào vũ trụ tinh không, cảnh tượng rộng lớn vô biên.

"Một đột phá nước chảy thành sông." Lâm Nguyên cảm nhận trạng thái của bản thân, khá hài lòng.

Cửa khó nhất của hắn là phá hạn chi quan, từ Cửu Trọng Thiên đến Thập Trọng Thiên.

Sau khi phá vỡ Thập Trọng Thiên, hai cảnh giới phía sau, chỉ cần có đủ bản nguyên chi khí, đột phá sẽ rất nhẹ nhàng.

Mà hắn hiện tại đã hiến tế cả Côn Luân, thu được tận bốn luồng bản nguyên chi khí màu lam, tự nhiên có thể nước chảy thành sông mà lại một lần nữa đột phá.

"Tiếp theo, ta sẽ tiếp tục đi tìm kiếm tông tích Thánh địa Bản nguyên, trong Hồng Hoang hiện tại chắc chắn không chỉ có Chung Sơn và Côn Luân hai nơi Thánh địa Bản nguyên này, những nơi khác nhất định vẫn còn." Lâm Nguyên suy tư một lát, liền đưa ra quyết định.

Đương nhiên, đồng thời, cũng phải dò la tin tức về thế giới sương mù kia.

Nếu có thể tìm được tọa độ chính xác của thế giới sương mù, vậy thì hắn cũng sẽ đi thế giới sương mù kia xem một chút.Vụt!

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, liền phóng Mèo Hoàng Vạn Mệnh, Vạn Thần Thụ Nữ Nhân Diện và Hậu Thổ ra khỏi thế giới trong cơ thể mình.

Hành trình tiếp theo sẽ khá nguy hiểm, không cần thiết mang theo bọn họ.

Hơn nữa, hiện tại trong Hồng Hoang, cơ duyên vô số, bọn họ cũng nên đi tìm kiếm cơ duyên thuộc về chính mình.

"Chúng ta liền từ đây phân biệt đi, sau này sẽ thông qua Thiên Đạo ấn ký, tùy thời giữ liên lạc." Lâm Nguyên nói.

"Chủ nhân, cho ta đi theo ngài đi." Mèo Hoàng Vạn Mệnh vội vàng nói, nó phát hiện, đi theo sau Lâm Nguyên, tuy rằng lo sợ hãi hùng, nhưng cũng có thể gặt hái được rất nhiều lợi ích.

"Ngươi quá yếu." Lâm Nguyên lắc đầu nói, "Theo ta cũng vô dụng." Mặt Mèo Hoàng Vạn Mệnh liền đen lại, không thể đả kích người như vậy chứ.Vạn Thần Thụ Nữ Nhân Diện thì nhìn phế tích Côn Luân này, trong lòng vô cùng đau đớn.

Trước đó ở trong thế giới nội thể, bọn họ đã bàng quan toàn bộ quá trình chiến đấu.

Nếu thành công chiếm được Côn Luân này, Vạn Thần Thụ Nữ Nhân Diện liền có thể cắm rễ tại đây, tiếp tục trưởng thành.

Thế nhưng, ai có thể ngờ, cuối cùng chiếm được thì đã chiếm được rồi, nhưng lại bị trực tiếp đánh sụp đổ!

Toàn bộ Thánh địa đều hóa thành một vùng phế tích!

Thế này thì nó còn làm sao cắm rễ ở đây được nữa chứ!

"Ban đầu ta còn nghĩ mình có thể giúp một tay, nào ngờ…" Hậu Thổ thì cười khổ.

Nói thật, tu vi của nàng cũng không tính là yếu, dù sao cũng là sinh linh phá hạn.

Thế nhưng, hoàn toàn không thể xen vào trận chiến của Lâm Nguyên.

Dù có dùng hết thủ đoạn, tự mình thăng cấp tu vi tới Hỗn Độn Cảnh thì có ích gì?

Trong trận chiến trước đó, đối mặt với tồn tại vừa mới bước vào Hỗn Độn Cảnh, Lâm Nguyên hầu như chỉ cần nhấc tay đã trực tiếp trấn áp!

Đến lúc này, Hậu Thổ mới nhận thức sâu sắc rằng Lâm Nguyên rốt cuộc mạnh mẽ đến nhường nào!

"Không sao, hiện nay Hồng Hoang thiên địa dị biến, cơ duyên vô số, chỉ cần tìm được cơ duyên thích hợp, ngươi liền có thể vươn lên, các Vu tộc khác cũng vậy." Lâm Nguyên cười nói: "Vu tộc chính là nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang, có đại khí vận trong người, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo và những người khác, vì có sự trợ giúp của Hồng Quân, Dương Mi, tạm thời dẫn trước chúng ta một bước, nhưng sẽ không mãi mãi như vậy, cuối cùng rốt cuộc ai mạnh ai yếu, còn chưa thể nói chắc được!" "Ừm." Hậu Thổ gật đầu.Là một trong Mười hai Tổ Vu, đồng thời lại là thân hóa luân hồi, chứng được Địa Đạo Đạo Chủ, trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, địa vị cao quý, cùng Hồng Quân là tồn tại ngang hàng, Hậu Thổ từ trước đến nay không thiếu tự tin.

Chỉ là so với Lâm Nguyên, nàng hơi có vẻ ảm đạm đi, trên thực tế, nàng vẫn là một trong những tồn tại rực rỡ nhất Hồng Hoang thiên địa hiện nay.

Dù sao, nàng không phải dựa vào bản nguyên Đại Đạo Ma Thần mà phá hạn, mà là nhờ sự gia trì của bản nguyên chi khí liền phá hạn

thành công, kiểu phá hạn như vậy có tiềm năng lớn hơn!

Tương lai một khi quật khởi, tiền đồ không thể lường được.

"Xem xem tình hình Vu tộc, Nhân tộc hiện nay thế nào rồi." Nói đến đây, Lâm Nguyên trong lòng cũng động.

Oanh!

Hắn trực tiếp câu động Trường Hà Thiên Đạo, thần niệm liền khuếch tán ra, trước mắt hiện ra từng cảnh tượng không gian trong Hồng Hoang mênh mông.

Những không gian này dày đặc, trong mỗi một không gian, đều có một Vu tộc.

Lâm Nguyên nắm giữ một nửa quyền hành Trường Hà Thiên Đạo!

Dựa vào một nửa quyền hành này, hắn đã lưu lại Thiên Đạo ấn ký trên tất cả Vu tộc, có thể thông qua Thiên Đạo ấn ký, giao tiếp với bọn họ, đồng thời cũng có thể tùy thời quan sát bọn họ.Ánh mắt Lâm Nguyên lướt qua, liền nhìn thấy Vu tộc, Nhân tộc như một chỉnh thể, thực lực tổng thể hiện tại, có thể nói là bùng nổ tăng trưởng.

Đầu tiên là Mười hai Tổ Vu, hiện tại về cơ bản đều đã phá hạn thành công, vượt qua Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên.

Tiếp theo là Hình Thiên, Xi Vưu, Khoa Phụ, Cửu Phượng và các Đại Vu khác, thực lực tăng lên cũng vô cùng kinh người, đều đã tiếp cận đến tầng thứ phá hạn Hỗn Nguyên Thập Trọng Thiên này.

Còn có một số Vu tộc, được xem là những người tài năng mới nổi, vốn dĩ bình thường vô kỳ, nhưng sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, tốc độ quật khởi lại còn nhanh hơn cả các Đại Vu lão làng.

Còn về Nhân tộc, như Hữu Sào thị, Toại Nhân thị..., thực lực cũng đều tăng lên kinh người, tiếp cận tầng thứ phá hạn.

Thoạt nhìn, Vu tộc, Nhân tộc hiện tại cao nhất cũng chỉ là Phá Hạn, ngay cả một cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng không có.

Mà Thánh địa Côn Luân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trước đó khi giao thủ với Lâm Nguyên, một hơi liền xuất hiện mười hai cường giả Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn, còn có sáu cường giả Hỗn Độn Cảnh.

Hai bên so sánh, chênh lệch cực lớn.Thực tế, điều này không đại biểu Vu tộc, Nhân tộc yếu, mà là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm chiếm cứ một Thánh địa Bản nguyên, hơn nữa phía sau còn có Hồng Quân, Dương Mi... trợ giúp, chiếm được ưu thế tiên phát.

Nhìn chung, so với các chủng tộc khác trong Hồng Hoang, tốc độ quật khởi của Vu tộc, Nhân tộc, tuyệt đối là đỉnh cao nhất.

Nếu có thời gian, không thể lường trước được!

"Rất tốt." Sau khi xem xong, Lâm Nguyên hài lòng gật đầu.

Mặc dù nói, hiện nay thực lực của hắn đã vượt xa thực lực tổng thể của Vu tộc, Nhân tộc, ước tính chỉ dựa vào một mình hắn, đã đủ sức quét sạch toàn bộ Vu tộc Nhân tộc hiện tại.

Chương 460

Thế nhưng, điều này không đại biểu Vu tộc, Nhân tộc là vô dụng.

Ngược lại, bọn họ có tác dụng cực lớn, hiện tại dù sao cũng chỉ còn trong giai đoạn trưởng thành mà thôi, một khi trưởng thành, tương lai sẽ trở thành trợ lực cực lớn cho Lâm Nguyên.

Dù sao, kẻ địch của Lâm Nguyên quá nhiều, hắn tổng không thể mãi mãi đơn độc chiến đấu, cũng cần có người giúp đỡ.Oanh!

Lâm Nguyên vung tay, tiêu tán Thiên Đạo chi lực, sau đó liền cùng Hậu Thổ và ba người kia chia tay, lướt về sâu trong Hồng Hoang.

Hậu Thổ và bọn họ tự nhiên cũng rời đi, đi tìm kiếm cơ duyên thuộc về mình.

Hồng Hoang hiện nay cực lớn, ai cũng không biết sẽ có những gì.Oanh long!

Chỉ khoảng nửa ngày sau, khi Lâm Nguyên xuyên qua vô tận cương vực, đến phía trên một vùng biển, giữa thiên địa, đột nhiên phát sinh biến hóa kinh người.

Trên cao trời kia, hiện ra một đại dương mênh mông, tản mát ra bản nguyên chi khí nồng đậm, tổng cộng có chín tầng, tầng ngoài cùng không có màu sắc, tầng thứ hai là màu vàng kim, tầng thứ ba là màu tím, tầng thứ tư là màu xanh lam.

Còn về phía sâu hơn, thì bị bao phủ trong một tầng sương mù, không nhìn rõ màu sắc cụ thể, chỉ có thể thấy chúng phân thành từng tầng.

Đại dương này quá tráng lệ, mênh mông vô bờ, sau khi xuất hiện, liền cuồn cuộn khuếch trương, đến cuối cùng lại đè nặng trên toàn bộ

Hồng Hoang, bao trùm cả Hồng Hoang!

Một luồng khí tức khủng bố, từ đại dương này tràn ra, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều chấn động, dường như giây tiếp theo sẽ sụp đổ, hóa thành tro bụi.

Lâm Nguyên vừa nhìn đã nhận ra nó, không khỏi kinh ngạc: "Bản Nguyên Chi Hải!" Trong lòng hắn liền chấn động kịch liệt, đây là tình huống gì?

Tại sao Bản Nguyên Chi Hải lại đột nhiên xuất hiện trên bầu trời thế giới Hồng Hoang?Oanh!

Bản Nguyên Hải kia rộng lớn vô biên, cuộn lên sóng lớn ngập trời, phát ra tiếng gầm đáng sợ, vang vọng khắp Hồng Hoang.

Vô số sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên, bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh.

"Đây là cái gì?" "Bản nguyên chi khí thật dồi dào!" "Hồng Hoang lại sắp nghênh đón một lần siêu cấp đại tiến hóa sao?" Tất cả mọi người đều liên tưởng đến khởi đầu của lần Hồng Hoang dị biến rất lâu trước đây, trời giáng mưa ánh sáng, sương mù bao phủ thế giới, các nơi trong Hồng Hoang tiến hóa gấp trăm ngàn lần.

Phía sau tuy vẫn tiếp tục tiến hóa, tiếp tục khuếch trương, nhưng lại không mãnh liệt như lúc khởi đầu.

Thế nhưng hiện tại, Bản Nguyên Chi Hải dồi dào này, lại có thể sánh ngang với mưa ánh sáng và sương mù bao phủ toàn bộ thế giới vào lúc khởi đầu kia!

Trong khoảnh khắc, các sinh linh trong Hồng Hoang vừa lo lắng, vừa kỳ vọng.

Lo lắng sẽ phát sinh một số biến hóa không tốt.

Kỳ vọng thì là Bản Nguyên Chi Hải này sẽ giáng xuống nhiều cơ duyên hơn, khiến bọn họ lại một lần nữa nắm bắt kỳ ngộ mà trở nên mạnh hơn!Oanh!

Đại khái kéo dài khoảng nửa canh giờ, Bản Nguyên Chi Hải mênh mông vô bờ, bao phủ trên toàn bộ thế giới Hồng Hoang kia chấn động, sau đó liền có một trận mưa lớn giáng xuống.

Mưa xối xả như trút nước, từ trên trời rơi xuống, lấp đầy mọi ngóc ngách trong Hồng Hoang.

Các sinh linh Hồng Hoang chỉ là vừa cảm nhận, trong mắt liền lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng, bọn họ phát hiện những cơn mưa lớn này lại đều là bản nguyên chi khí thuần túy!

Tuy rằng không phải bản nguyên chi khí màu vàng kim cấp độ thứ hai và bản nguyên chi khí màu tím cấp độ thứ ba, chỉ là loại bản nguyên chi khí sơ đẳng nhất.

Thế nhưng, số lượng dồi dào!

Mưa xối xả gầm vang, từ trời giáng xuống, tựa như một dải thác nước mênh mông, từ Bản Nguyên Chi Hải chảy xuống, gần như nhấn chìm thiên địa, cảnh tượng tráng lệ vô bờ.

Dưới cơn mưa bản nguyên vô tận này, mọi vật trong Hồng Hoang đều bắt đầu chậm rãi tiến hóa, hơn nữa lần tiến hóa này lại là kiểu tiến hóa không khác biệt!

Những lần tiến hóa trước đó, đã sinh ra rất nhiều địa vực đặc thù, Lâm Nguyên đã từng trải qua Thương Mang Sơn Mạch, Thiên Đế Sơn, Chung Sơn, Côn Luân Sơn Mạch.

Thế nhưng hiện tại lần tiến hóa này, mưa lớn bản nguyên giáng xuống, bao phủ đều khắp mọi ngóc ngách, vì vậy các nơi trong Hồng Hoang đều đồng thời bắt đầu thăng cấp.

Tuy rằng không lập tức sinh ra Thánh địa Bản nguyên nào, nhưng cảnh tượng này lại càng thêm đáng sợ và tráng lệ.

"Lần biến hóa này quá mãnh liệt, khiến toàn bộ Hồng Hoang đồng thời tiến hóa, quy mô hùng vĩ, khó có thể dùng lời lẽ mà hình dung!" Lâm Nguyên cũng phải kinh thán.

Oanh oanh oanh ~~~ Bản Nguyên Chi Hải kia chấn động, mưa lớn không có ý ngừng lại, ngược lại còn trông càng ngày càng dữ dội.

"Chỉ đáng tiếc, những cơn mưa bản nguyên này đối với ta mà nói, lại không có tác dụng gì lớn." Sau đó, Lâm Nguyên cũng không khỏi tiếc nuối.

Lần Hồng Hoang dị biến này, tuy rằng so với bất kỳ lần nào trước đó đều tráng lệ hơn, nhưng phần lớn lại là nâng cao trình độ sức mạnh tổng thể của toàn bộ Hồng Hoang.

Khiến trong Hồng Hoang, ngay cả một ngọn cỏ cây tầm thường nhất cũng có thể tắm mình trong bản nguyên chi khí, trở nên mạnh mẽ hơn.

Sinh linh yếu ớt nhất, dưới sự tẩm bổ của bản nguyên chi khí, cũng có thể tiến hóa, thậm chí sản sinh linh trí.

Mà tu vi hiện tại của Lâm Nguyên, đã đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, những cấp độ bản nguyên chi khí này, đối với hắn mà nói, về cơ bản không có ảnh hưởng gì lớn.

"Nguyên nhân của lần dị biến này rốt cuộc là gì?

Bản Nguyên Chi Hải Hồng Hoang tại sao lại xuất hiện?

Có thể thông qua Lực Chi Pháp Tắc, tiếp cận Bản Nguyên Chi Hải kia không?" Sau đó, Lâm Nguyên ngẩng đầu nhìn trời, bắt đầu suy tư.

Trước đó, sau khi hắn thôi động Lực Chi Pháp Tắc, liền có thể

hiến tế Thánh địa Bản nguyên, thông qua thông đạo thần bí, giao cảm Bản Nguyên Chi Hải.

Hiện tại, Bản Nguyên Chi Hải liền xuất hiện trên đỉnh đầu, trông khoảng cách không hề xa, có thể cũng làm như vậy không?Ong!

Lâm Nguyên không hề do dự, nghĩ là làm, thôi động Lực Chi Pháp Tắc, vờn quanh toàn thân, bay về phía Bản Nguyên Chi Hải mênh mông trên cao kia.

Toàn thân hắn lượn lờ ánh sáng xanh, tản mát ra khí tức vô cùng cường đại, hư không vì thế mà chấn động kịch liệt.

Đối mặt với Bản Nguyên Chi Hải này, Lâm Nguyên không dám có chút sơ suất nào, lúc này cực kỳ cẩn thận, nâng sức mạnh của mình lên đỉnh điểm.Oanh long!

Thế nhưng, hắn chỉ là bay ra một đoạn ngắn, khi còn cách Bản Nguyên Chi Hải rất xa, một luồng uy áp đáng sợ liền bùng phát, đè nặng lên người hắn.

Trong khoảnh khắc, Lâm Nguyên liền cảm thấy trên lưng mình như có thêm ức vạn ngọn núi lớn Hồng Hoang.

Quá nặng nề.

Ngay cả với nhục thân tuyệt thế của hắn, cũng chỉ nghe thấy tiếng "rắc" một tiếng, xương cốt khắp người hắn đã gãy mấy cái.

Oanh!

Lập tức, toàn thân hắn càng bị luồng uy áp hùng vĩ này trực tiếp ép xuống mặt đất.

Lâm Nguyên trong lòng đều kinh hãi, hoàn toàn không ngờ tới, Bản Nguyên Chi Hải này lại có uy áp khủng bố đến thế, ngay cả hắn cũng không chịu nổi.

Hắn vội vàng thôi động khí huyết chi lực, tu vi từng tầng bùng phát, cuối cùng cũng tiêu trừ được luồng sức mạnh này, đứng vững trở lại.Vụt!

Đúng lúc này, hắn nhìn thấy xa xa cũng có thân ảnh xông thẳng lên trời, bất chấp mưa xối xả khắp trời, muốn tiếp cận Bản Nguyên Hải mênh mông trên cao kia.

Thân ảnh kia cũng không yếu, lại đã đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Cửu Trọng Thiên, cách phá hạn đều chỉ còn một bước chân.

Thế nhưng, khi tiếp cận Bản Nguyên Chi Hải, vẫn có một luồng uy áp ầm ầm giáng xuống, mà thân ảnh kia không có thực lực đáng sợ như Lâm Nguyên, đối mặt với uy áp khủng bố đó, căn bản không có sức chống đỡ, kêu thảm một tiếng, lập tức nổ tung thành một đoàn huyết vụ.

“Xem ra Bản Nguyên Chi Hải này rất khó tiếp cận a.” Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Chương 461

Sau một lần thử vừa rồi, hắn liền biết rằng, dựa vào sức mạnh của mình, căn bản không thể tiếp xúc với Bản Nguyên Chi Hải này, chênh lệch sức mạnh giữa hai bên quá lớn!

Bản Nguyên Chi Hải mạnh mẽ, đơn giản là vượt quá tưởng tượng, thật không biết là tầng thứ như thế nào.

Phải biết rằng, Lâm Nguyên hiện tại là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn, hơn nữa là yêu nghiệt tuyệt thế đủ sức tru sát cường giả Hỗn Độn Cảnh.

Nhưng dù là thế, vẫn khó mà tiếp xúc được Bản Nguyên Chi Hải này, từ đó có thể thấy được sự khủng bố của nó.

"Trước hết không vội, tĩnh quan kỳ biến." Sau khi suy tư một lát, Lâm Nguyên đưa ra quyết định.

Hắn vốn dĩ chuẩn bị tìm kiếm dấu vết thế giới sương mù, nhưng hiện tại lại thay đổi chủ ý, dù sao Bản Nguyên Chi Hải này hiển nhiên quan trọng hơn.

Mà lần chờ đợi này, liền là ba tháng.

Cơn mưa bản nguyên khủng bố này, lại kéo dài tròn ba tháng!

Trong Hồng Hoang, đã có rất nhiều nơi, đều sinh ra hồng thủy!

Đối với điểm này, các sinh linh trong Hồng Hoang, có thể nói là vừa yêu vừa ghét.

Những trận hồng thủy này, đã gây ra rất nhiều phiền toái, nhấn chìm ruộng đồng, phá hủy nhà cửa, nhấn chìm thành trì, khiến rất nhiều nơi cư trú của sinh linh đều bị phá hủy.

Thế nhưng, nó dù sao cũng là do bản nguyên chi khí ngưng kết mà thành!

Tắm mình trong mưa lớn và hồng thủy do bản nguyên chi khí nồng đậm này hóa thành, bất kể là cái gì, đều đã phát sinh tiến hóa kinh người, mạnh hơn trước không biết bao nhiêu.

Sau đợt này, thực lực tổng thể của toàn bộ Hồng Hoang đều vì thế mà thăng tiến một đoạn lớn, không biết đã sinh ra bao nhiêu cường giả.

Mà đến lúc này, các sinh linh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn lên, Bản Nguyên Chi Hải mênh mông kia vẫn bao phủ trên toàn bộ thế giới Hồng Hoang, mà thể tích của nó, không hề chịu chút ảnh hưởng nào, hầu như giống hệt như trước.

"Cơn mưa xối xả bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đã trút xuống tròn ba tháng, khiến trên mặt đất hồng thủy tràn lan, thêm vô số hồ lớn sông dài, kết quả đối với Bản Nguyên Chi Hải chân chính mà nói, những điều này dường như không có bất kỳ ảnh hưởng nào, nó vẫn hùng vĩ như vậy, gần như giống hệt trước đây." Lâm Nguyên quan sát được điểm này, đối với sự cường đại của Bản Nguyên Chi Hải, có nhận thức càng sâu sắc hơn.Mưa lớn trút xuống ba tháng, liền dần dần ngừng lại, mà Bản Nguyên Chi Hải mênh mông bao phủ trên bầu trời Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này cũng dần dần tiêu tán.

Toàn bộ quá trình không có bất kỳ ai có thể biết rõ nguyên do xuất hiện và biến mất của nó, vô cùng thần bí, ngay cả khi Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn, cũng không nhìn thấu được sự huyền ảo trong đó.

"Trong Hồng Hoang này, vẫn còn ẩn giấu rất nhiều bí mật a." Lâm Nguyên nghĩ.

Tiếp theo, hắn liền tiếp tục du lịch trong Hồng Hoang này, một

mặt dò la tin tức thế giới sương mù kia, một mặt xem xem liệu còn có nơi nào đáng để hắn đi thám hiểm.

Oanh!

Hắn thôi động Không Gian Pháp Tắc, đồng thời càng tản phát ra nguyên thần chi lực mênh mông vô biên, với tốc độ cực nhanh lướt qua trên đại địa Hồng Hoang, nguyên thần chi lực quét qua từng tấc địa vực, đảm bảo không bỏ sót bất kỳ thứ gì có giá trị.Các sinh linh trên đại địa kia, chỉ cảm thấy trong lòng mình dâng lên một luồng hàn ý, như thể bị tồn tại đáng sợ nào đó quét qua một cái, sau đó cảm giác này liền biến mất, khôi phục trạng thái ban đầu.

Họ trong lòng nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ thông, chỉ đành làm lại việc của mình.

Mà dưới sự du lịch như vậy, Lâm Nguyên cũng cảm thấy, Hồng Hoang hiện tại quả thực đã rất khác so với trước đây, mạnh mẽ hơn rất nhiều, các loại cường giả xuất hiện không ngừng.

Hồng Hoang trước đây đã vô cùng đáng sợ, tầng thứ sức mạnh cực cao, "Kim Tiên đầy đất đi, Đại La không bằng chó".

Thế nhưng Hồng Hoang hiện tại chỉ có thể dùng khủng bố để hình dung, ngay cả tồn tại cảnh giới Hỗn Nguyên cũng vô cùng phổ biến, còn loại Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, Thập Trọng Thiên, cũng không thiếu.

"Nhìn cái dáng vẻ này, nếu có thời gian, thế giới Hồng Hoang nhất định có thể trưởng thành đến tầng thứ của Hỗn Độn thế giới, Hồng Hoang Ám Diện thế giới." Lâm Nguyên cảm khái nói.

Chỉ là, hắn trong lòng biết, trong quá trình này nhất định sẽ gặp phải kiếp nạn cực lớn, Hỗn Độn thế giới và Hồng Hoang Ám Diện thế giới kia nhất định sẽ không cho phép nó cứ thế bình yên trưởng

thành, không biết khi nào sẽ phát động một trận chiến cuối cùng, uy hiếp mà tương lai phải đối mặt sẽ rất đáng sợ!

Thực lực Lâm Nguyên đã tăng lên cực nhanh, nhưng nghĩ đến những chuyện này, trong lòng hắn vẫn dâng lên một cảm giác cấp bách vô cùng mạnh mẽ.Oanh oanh oanh ~~~ Đột nhiên, đúng lúc này, Lâm Nguyên nhìn thấy một cảnh tượng kỳ dị phía trước.

Trên một hồ nước lớn, bản nguyên chi khí vô cùng vô tận dũng mãnh tới, hình thành một xoáy nước nguyên khí khổng lồ, trong đó thậm chí còn có bản nguyên chi khí màu vàng kim và bản nguyên chi khí màu tím.

Xoáy nước này ầm ầm xoay chuyển, sau đó nguyên khí liền cuồn cuộn không ngừng dũng vào trong hồ lớn, dường như bị tồn tại thần bí nào đó hấp thu.

Cảnh tượng này vô cùng tráng lệ, chủ yếu là quy mô của xoáy nước nguyên khí kia quá lớn, đơn giản là chiếm gần nửa bầu trời, vô cùng đáng sợ.

"Đây là nơi nào?

Chẳng lẽ lại là một Thánh địa Bản nguyên sao?

Chỉ có Thánh địa Bản nguyên mới có thể có quy mô bản nguyên chi khí như thế!" Lâm Nguyên kinh ngạc nghĩ.

Oanh!

Hắn không hề do dự, liền tức khắc ngưng tụ một luồng nguyên thần chi lực hùng hậu, nặng nề oanh vào đáy hồ.

Nguyên thần chi lực có thể dò xét mọi thứ, mà đến cảnh giới của Lâm Nguyên, nguyên thần chi lực tự nhiên càng mạnh, dò xét như vậy, bất cứ thứ gì dưới đáy hồ cũng không thể giấu được hắn."Ai đó, dám đến quấy nhiễu động phủ của ta?!" Khoảnh khắc tiếp theo, một

tiếng gầm giận dữ vang lên, “Oanh” một tiếng, mặt hồ nổ tung, lại có một con giao long khổng lồ xông lên.

Con giao long này vô cùng đáng sợ, thân hình tính là bình thường, nhưng thân thể lại tản mát ra khí tức hỗn độn cuồn cuộn, lại là một tồn tại đã đạt đến Hỗn Độn Cảnh!

“Ân?” Lâm Nguyên liền kinh hãi, hoàn toàn không ngờ tới, lại có thể gặp phải một sinh linh Hỗn Độn Cảnh trong hồ nước lớn như thế này.

“Đây là Hỗn Độn Cảnh đó!

Ngay cả Thánh địa Côn Luân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng chỉ dưỡng dục ra sáu tồn tại như vậy.” “Vu Nguyên!” Con giao long kia hiển nhiên cũng nhận ra thân phận của Lâm Nguyên, dù sao trận chiến Côn Luân trước đó đã được chiếu rọi khắp Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Sắc mặt con giao long này lập tức biến đổi, liền thu lại sự giận dữ, không dám tiếp tục ra tay, nhưng thần sắc vẫn lạnh lùng, nói: “Đây là động phủ của ta, ngươi quấy nhiễu như vậy rất bất lịch sự, xin hãy rời đi!” Lâm Nguyên cười nói: “Ta rất tò mò, ngươi làm sao có thể hấp thu nhiều bản nguyên chi khí như thế này?

Điểm này, ngay cả ta, cũng không nhất định làm được.” Điểm này quả thực vô cùng kỳ dị, nếu chỉ là hấp thu bản nguyên chi khí tầm thường thì thôi đi, nhưng bản nguyên chi khí mà con giao long này vừa hấp thu, lại có cả hai loại bản nguyên chi khí màu vàng kim và màu tím.

Bản nguyên chi khí hai màu vàng, tím, bình thường chỉ có trong Thánh địa Bản nguyên, ở bên ngoài Thánh địa vô cùng hiếm có, theo lý mà nói, con giao long này dù thế nào cũng không nên hấp thu được loại sức mạnh này mới phải.

“Hừ, đây là thủ đoạn độc môn của ta, tại sao phải nói cho ngươi biết?” Con giao long này toàn thân tản mát ra khí tức hỗn độn cuồn cuộn, thần sắc lạnh lùng, nhưng vì biết Lâm Nguyên đáng sợ, vẫn cố gắng kiềm nén sự giận dữ, nói: “Vu Nguyên, ta sẽ không đối địch với ngươi, nhưng cũng không muốn có bất kỳ giao lưu nào với ngươi, xin hãy rời khỏi lãnh địa của ta.” Lâm Nguyên không nhịn được cười, nói: “Thấy ngươi đã tu hành đến Hỗn Độn Cảnh, vậy hẳn là cũng đã dung hợp một đạo bản nguyên Đại Đạo Ma Thần rồi, mà ta tu hành, thì lại cần thứ này, cho nên dù ngươi không muốn đối địch với ta thì sao?

Ta vẫn sẽ để ý đến ngươi.” Nói đến đây, trong mắt hắn lộ ra một tia cường thế, bình tĩnh nói: “Vậy nên, hãy phối hợp tốt với ta, ta hỏi ngươi cái gì, ngươi cứ trả lời cái đó.” “Phối hợp tốt, ta có thể xem xét tha cho ngươi một lần.” Con giao long này nghe vậy đại nộ, kêu lên: “Vu Nguyên, ngươi không thấy phong cách hành sự của ngươi quá bá đạo sao?” Lâm Nguyên nhàn nhạt nói: “Bá đạo thì sao?” Con giao long kia lập tức tức đến mức lồng ngực phập phồng kịch liệt, mắt như muốn phun lửa, hai móng rồng nắm chặt, nếu không biết mình không phải đối thủ của Lâm Nguyên, e rằng lúc này đã sớm xông lên rồi.

Lâm Nguyên thần sắc thì vẫn bình tĩnh, trong thời đại đại tranh này, không phải tộc ta, tất có dị tâm, đối mặt với con giao long này, hắn tự nhiên không cần phải khách khí gì.

Trên người con giao long này, rất rõ ràng có bí mật lớn nào đó, hắn đã nhìn thấy, vậy tự nhiên phải nắm lấy trong tay.

Phối hợp tốt, thì tha cho nó một mạng.

Không phối hợp, thì cưỡng ép nó phối hợp.Con giao long kia nghe vậy, toàn thân khí hỗn độn đều cuồn cuộn bùng nổ, một luồng khí thế khủng bố bùng phát, trong nháy mắt xông thẳng lên trời, khiến bầu trời Hồng Hoang chấn động kịch liệt.

Oanh một tiếng, phía sau nó hiện ra một cây đạo thụ khổng lồ, tản mát ra khí tức đại đạo cuồn cuộn, đạo vận ngập trời, hiển thị tu vi đáng sợ của nó.

"Vu Nguyên, ngươi có biết ta cũng không phải một mình, phía sau còn có tồn tại khác, nếu ngươi đắc tội ta, hậu quả đó không phải ngươi có thể chịu đựng nổi!" Giao long nói với giọng u hàn.

"Ồ?" Lâm Nguyên có chút ngoài ý muốn, sau đó cười nói: "Vậy người phía sau ngươi đó, so với Nguyên Thủy Thiên Tôn thì thế nào?" Rất rõ ràng, con giao long này lai lịch phi phàm, Lâm Nguyên muốn từ trên người nó, biết thêm nhiều bí mật, vì vậy trong thời gian ngắn không định lập tức ra tay, mà là muốn hỏi thêm một chút.

Tự nhiên cũng có thể sưu hồn, nhưng con giao long này dù sao cũng đã đạt đến Hỗn Độn Cảnh, ai biết nó có thủ đoạn gì không, có thể lập tức xóa sạch toàn bộ ký ức sao?

Cho nên vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

"Hừ, so với vị kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn là cái thá gì?

Chỉ là lũ kiến hôi mà thôi!" Khóe miệng giao long lộ ra nụ cười khinh miệt, "Ngay cả ngươi, trước mặt vị kia, vẫn chỉ là lũ kiến hôi!" "Vị kia là ai?" Lâm Nguyên có chút kinh ngạc hỏi.

Hắn đã tu hành đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, nguyên thần chi lực vô cùng mẫn duệ, Bàn Cổ Chân Nhãn càng có thể nhìn thấu mọi hư vọng, vì vậy có thể cảm nhận rất rõ ràng, lời mà con giao long này nói không phải giả dối, mà là sự thật.

Chương 462

Trận chiến giữa hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây, toàn bộ Hồng Hoang đều có thể nhìn thấy, con giao long này hẳn cũng có thể nhìn thấy, sẽ rất rõ ràng thủ đoạn của hắn.

Nhưng dù là vậy, con giao long này vẫn cho rằng "vị kia" mạnh hơn hắn, điều này cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi, phía sau con giao long này là ai?

Chẳng lẽ là Hồng Quân, Dương Mi sao?

"Hừ, ngươi muốn gài lời ta sao?" Không ngờ, lúc này, con giao long kia lại đột nhiên cảnh giác, lập tức liền cười lạnh liên tục, nói: "Đừng si tâm vọng tưởng nữa, ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ tin tức của vị kia cho ngươi." "Thôi vậy, xem ra ngươi sẽ không chịu bỏ qua, cũng coi như ta vận khí không tốt, không còn cách nào khác, chỉ đành dùng đến thủ đoạn kia thôi." Sau đó, con giao long này liền lẩm bẩm.

Trong mắt nó hiện lên một tia đau đớn, nhưng rất nhanh liền kiên định lại, đột nhiên từ trong ngực lấy ra một cọng lông thú màu vàng kim, ném lên không trung.

Oanh!

Cọng lông thú màu vàng kim này bạo trướng, lại hóa thành một chiếc thuyền nhỏ ánh vàng lấp lánh, ánh sáng lóe lên, liền mang theo giao long xuyên phá không gian, biến mất tại chỗ.

Nơi không gian bị phá vỡ, truyền ra một luồng ba động đáng sợ, quét ngang khắp nơi.

Chỉ nghe thấy tiếng "Oanh" một tiếng, phương thiên địa này trực tiếp sụp đổ, không gian trong phạm vi ức vạn dặm đều hóa thành hỗn

độn, không ngừng cuộn trào, hoàn toàn hủy diệt.

"Ân?" Lâm Nguyên kinh ngạc.Hắn có thể cảm nhận được, trong cọng lông thú màu vàng kim này ẩn chứa một luồng sức mạnh kỳ dị, không phải sức mạnh không gian, mà càng giống một loại pháp lực cấp độ cực cao, trực tiếp đánh vỡ không gian, bay đi.

Do luồng pháp lực này quá mạnh, trực tiếp hủy diệt phương thiên địa này, hóa thành hỗn độn.

Hơn nữa, cũng chính vì thế, không ai có thể truy bắt được dấu vết kẻ độn đi, bởi vì tất cả dấu vết đều đã bị hủy diệt.

"Xem ra phía sau con giao long này quả nhiên có một tồn tại đáng sợ." Sắc mặt Lâm Nguyên trở nên ngưng trọng.

"Trong Hồng Hoang, từ khi nào lại xuất hiện một cường giả như vậy?

Xem ra, sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, quả nhiên là ẩn chứa rồng cuộn hổ nằm, ai cũng không biết khi nào sẽ nhảy ra một cái đại hung cái thế!"Ong ~~ Lâm Nguyên thôi động Nhân Quả Pháp Tắc, một sợi dây nhân quả liền hiện ra, vô cùng tinh oánh, chỉ khẽ chấn động, liền chìm vào sâu trong hư không.

Mặc dù nói, sức mạnh của cọng lông thú màu vàng kim này đã hủy đi mọi dấu vết, nếu là người khác, chắc chắn không thể tìm thấy dấu vết của con giao long kia nữa.

Nhưng Lâm Nguyên thì khác, hắn chính là tồn tại nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, chỉ cần có tiếp xúc với con giao long này, liền có nhân quả với nó, có nhân quả tồn tại, liền có thể dựa vào Nhân Quả Pháp Tắc truy tung vị trí cụ thể của nó.

Oanh!

Lâm Nguyên một bước bước ra, không gian chồng chất, truy đuổi

theo giao long.

Chỉ trong chốc lát, hắn đã xuyên qua từng tầng không gian, ở sâu trong thời không vô tận kia, nhìn thấy một điểm kim quang đang lóe lên, bay nhanh về phía sâu hơn của thời không.

"Giao Long, dừng lại đi." Lâm Nguyên nhàn nhạt nói.Giao long lúc này đang cố gắng thôi động lông thú màu vàng kim bỏ chạy, lập tức nghe thấy tiếng Lâm Nguyên, liền sợ chết khiếp, quay đầu nhìn lại, vảy toàn thân đều dựng đứng, ánh mắt đầy kinh hãi.

"Nó làm sao lại đuổi kịp rồi?!" Trong lòng nó kinh hãi kêu lên.

Nghĩ đến thực lực khủng bố của Lâm Nguyên, trong lòng giao long dâng lên một luồng sợ hãi, liền gầm nhẹ một tiếng, tu vi toàn thân cuồn cuộn, tất cả đều dũng nhập vào cọng lông thú màu vàng kim kia.

Oanh!

Tốc độ cọng lông thú màu vàng kim lại một lần nữa bạo tăng, lập tức kéo giãn khoảng cách với Lâm Nguyên một đoạn lớn.

"Ngươi trốn không thoát đâu." Lâm Nguyên lắc đầu, hắn chính là tồn tại nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, tốc độ kinh người đến mức nào?

Bất kể cọng lông thú màu vàng kim này có thần dị đến đâu, cũng sẽ bị hắn dễ dàng đuổi kịp.

Thậm chí, hắn còn không cần đuổi, chỉ cần đóng băng không gian, là có thể khiến con giao long kia không có đường thoát.Vừa nghĩ đến đây, Lâm Nguyên liền duỗi tay ra, ấn về phía trước.

Oanh!

Một luồng ba động khủng bố đột nhiên bùng phát, một đạo ba động không gian đột nhiên quét về phía trước, trong nháy mắt lướt

qua thời không vô tận này.

Rắc rắc!

Chỉ trong nháy mắt, vùng không gian này liền đóng băng, như thể biến thành băng cứng.

Oanh một tiếng, cọng lông thú màu vàng kim như thể đâm vào một ngọn núi lớn, liền bị chấn lùi.

Giao long vô cùng gấp gáp, khí hỗn độn toàn thân cuồng dũng, không ngừng rót vào cọng lông thú màu vàng kim.

Chiếc thuyền nhỏ do lông thú hóa thành lại một lần nữa ánh sáng rực rỡ, lại một lần nữa xông về phía trước, chỉ nghe thấy tiếng "Oanh ca" một tiếng vang lớn, không gian phía trước xuất hiện vô số vết nứt như mạng nhện, nhưng chiếc thuyền nhỏ lông thú màu vàng kim cũng lại một lần nữa bị chấn lùi lại, bị mắc kẹt trong không gian này.Vụt!

Lâm Nguyên một bước bước ra, liền đến trước chiếc thuyền nhỏ kia, nhìn giao long trong thuyền, nhàn nhạt nói: "Bây giờ ngươi còn muốn chạy sao?" Bị mắc kẹt ở đây, giao long đã vô cùng khủng khiếp.

Lại thấy Lâm Nguyên một bước bước ra, liền đến trước mặt nó, tựa như thiên thần nhìn xuống lũ kiến hôi, trong lòng nó càng thêm khủng bố, nhưng vẫn còn hung tính, ngoài mạnh trong yếu nói: "Bất kể ngươi muốn làm gì, ta cũng sẽ không đồng ý!

Hơn nữa, chỉ cần ngươi làm hại ta, vị kia phía sau ta nhất định sẽ báo thù cho ta!" Lâm Nguyên bình tĩnh nói: "Đến lúc này, ngươi đồng ý hay không, đã không còn ảnh hưởng gì nữa." Giao long là tồn tại Hỗn Độn Cảnh, nhưng trong mắt Lâm Nguyên, cũng chỉ là sinh linh có thể trấn áp trong nháy mắt mà thôi, nhiều nhất chỉ hơi phiền phức một chút.

Ban đầu muốn gài lời từ miệng nó, kết quả lại thất bại, đã như

vậy, thì chỉ có thể sưu hồn.

Sưu hồn có hiểm nguy, nhưng cũng không còn cách nào, cùng lắm thì thất bại mà thôi.

Tồn tại phía sau con giao long này nhất định rất mạnh, nhìn cách giao long nói, hẳn là đã phát triển một thế lực vô cùng hùng mạnh trong Hồng Hoang, đã như vậy, tổng có một ngày hắn có thể gặp được manh mối mới, cho nên, dù có thất bại ở chỗ con giao long này, cũng không có quan hệ gì lớn.Oanh!

Phía sau Lâm Nguyên, chín mươi tám cây đạo thụ hiện ra, lực lượng đại đạo khủng bố giao thoa với nhau, hình thành một luồng lực áp chế cực kỳ khủng bố, thẳng tắp oanh về phía con giao long kia.

Đây là một luồng sức mạnh cực kỳ cường đại, con giao long này dù sao cũng là tồn tại Hỗn Độn Cảnh, Lâm Nguyên cũng sẽ không xem thường, vừa ra tay đã dùng thủ đoạn vô cùng đáng sợ.

Con giao long kia gầm lên giận dữ, khí hỗn độn toàn thân cuồn cuộn, một móng vuốt hung hăng vươn ra, muốn chống lại Lâm Nguyên, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, nó liền kêu thảm một tiếng, "Oanh" một tiếng, bị áp bức trên chiếc thuyền nhỏ.

Lâm Nguyên chỉ trong nháy mắt, trấn áp cường giả Hỗn Độn! Thông qua hiến tế Côn Luân mà có được bản nguyên chi khí màu xanh lam cấp độ thứ tư và luyện hóa nó, Lâm Nguyên liền đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

Vì vậy hiện tại đối mặt với cường giả Hỗn Độn Cảnh, hắn chỉ cần dùng một chiêu, là có thể trấn áp nó.

Thực lực này, dù là đặt trong toàn bộ Hồng Hoang, ước tính cũng là cao thủ tuyệt đỉnh.

"Sưu hồn!" Biết rằng từ miệng con giao long này không thể hỏi ra

được gì, Lâm Nguyên không chút khách khí, giơ tay lên liền thôi động nguyên thần chi lực của mình.

Ong!

Từ giữa trán hắn bùng phát ra một luồng ánh sáng rực rỡ, nguyên thần chi lực mênh mông cuồn cuộn tràn ra, ngưng tụ thành một tiểu nhân màu vàng kim, một bước bước ra, liền vượt qua không gian, tiến vào bên trong đầu giao long.

Giao long gầm nhẹ, trong mắt dâng lên hung quang, khí hỗn độn toàn thân cuồn cuộn, thân thể không ngừng chấn động, có thể nghe thấy tiếng "Rắc rắc, rắc rắc", lại là muốn tự bạo.

"Ân?" Lâm Nguyên khẽ nhíu mày, sinh linh tu hành đến tầng thứ Hỗn Độn Cảnh đều rất quý trọng sinh mệnh, đều rất ích kỷ, trong đa số tình huống, đều sẽ không vì người khác mà chịu chết.

Nhưng con giao long này lại vì bảo vệ tin tức của tồn tại thần bí kia, không tiếc tự bạo.

Điều này khiến người ta kinh ngạc, tồn tại thần bí kia lại có sức hút lớn đến thế sao?

Trong khoảnh khắc, Lâm Nguyên không khỏi nhìn tồn tại thần bí kia bằng con mắt khác, có thể có cường giả Hỗn Độn Cảnh sẵn sàng vì nó mà chết, tuyệt đối là tồn tại phi phàm!

Đương nhiên, Lâm Nguyên không thể cứ thế để giao long đắc ý, trước mặt hắn, muốn tự bạo, đó chính là si tâm vọng tưởng.Vụt!

Tiểu nhân màu vàng kim chìm vào trong thân thể giao long, trong nháy mắt liền đến nơi hạch tâm nguyên thần của nó, giơ tay ấn xuống, vô cùng kim sắc quang huy dũng ra, hóa thành từng sợi dây thừng, trói chặt con giao long kia, khiến nó không thể giãy dụa, sau đó hoàn toàn phong cấm xuống.

Không có sự chủ đạo của hạch tâm nguyên thần, toàn bộ quá trình tự bạo của thân thể lập tức bị cắt đứt, yên tĩnh lại, bất động.

Chương 463

"Vu Nguyên, có bản lĩnh, ngươi… giết ta!" Một đạo thần niệm gian nan truyền ra từ nguyên thần giao long bị trấn áp.

Đến tầng thứ Hỗn Độn Cảnh này, từ bản chất mà nói, nhục thân chính là nguyên thần, nguyên thần chính là nhục thân.

Dù chỉ còn lại một hạt vi lạp nhục thân, cũng có thể trong thời gian rất ngắn, phục sinh trở lại trạng thái đầy đủ nguyên thần và nhục thân, sở hữu đặc tính bất diệt.

Nhưng, thủ đoạn của Lâm Nguyên phi phàm, thôi động nguyên thần chi lực, chỉ cần một lần trấn áp, là có thể trấn áp toàn bộ thành phần nguyên thần trong cơ thể nó.

Điều này liên quan đến sự huyền diệu cực kỳ cao thâm của vận chuyển nguyên thần, cũng chỉ có đến tầng thứ như Lâm Nguyên, mới có thể tùy tâm sở dục thi triển ra.

"Ngươi yên tâm, sau khi biết toàn bộ bí mật của ngươi, ta liền sẽ trấn sát ngươi." Lâm Nguyên bình tĩnh nói một câu, tiểu nhân nguyên thần vươn ngón tay khẽ điểm, một luồng nguyên thần chi lực liền cuồn cuộn tràn ra rồi "rắc rắc" ngưng tụ, tựa như một cây kim châm đâm vào nguyên thần giao long.

Oanh!

Sau đó, nguyên thần chi lực bùng phát ra một luồng lực hấp dẫn khủng bố, tất cả ký ức của giao long liền đều dũng vào trong não hải Lâm Nguyên.

Trong nguyên thần giao long cũng có cấm chế, chỉ cần chạm vào, nguyên thần sẽ tự hủy, nhưng dưới thủ đoạn của Lâm Nguyên, đã bị

dễ dàng xóa sạch.

Từng bức họa ký ức, rất nhanh liền lướt qua trong não hải Lâm Nguyên.

Con giao long này trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, bất quá chỉ là một con tiểu giao long vô cùng tầm thường, sau dị biến, tắm mình trong mưa ánh sáng đại đạo, dung hợp bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, tốc độ biến mạnh, trong thời gian rất ngắn, đã trở thành cường giả cái thế hoành hành một phương.

Tính cách của nó, cũng vì tu vi biến mạnh, mà trở nên vô cùng kiêu ngạo, khắp nơi đối đầu với người khác.

Sau đó, trong một lần tranh chấp, nó gặp phải một con kim sắc cự viên (vượn vàng khổng lồ)!

Hai bên một lời không hợp, liền khai chiến, giao long vốn tưởng rằng mình có thể dễ dàng thắng, nào ngờ con kim sắc cự viên kia chỉ cần một quyền oanh ra, liền đánh bại nó.

Trong toàn bộ quá trình, không hề dùng bất kỳ thần thông và lực lượng đại đạo nào, chỉ đơn thuần dùng sức mạnh nhục thân, đã làm được điều này!Giao long kinh hãi, nhưng tính cách nó lại có chút ngông cuồng bướng bỉnh, liền không chịu nhận thua, mắng chửi mấy câu, rồi tính bỏ chạy.

Con kim sắc cự viên kia liền ha ha cười lớn, mặc cho nó bỏ chạy, đợi sau ba ngày nó chạy xong liền bắt đầu truy kích, vậy mà liền đuổi kịp và chế phục nó!

Giao long càng thêm chấn kinh, nhưng vẫn không phục, lần này kêu gào nói: "Ngươi dám cho ta chạy trước mười ngày, sau đó mới đến đuổi ta không?" Kim sắc cự viên cười nói: "Có gì mà không dám?" Giao long khinh thường cười lạnh một tiếng, lúc đó tu vi nó đã

không yếu, tốc độ cũng rất nhanh, hơn nữa còn là dòng dõi giao long, có thể ẩn mình trong hồ nước sông lớn, nếu là đơn đả độc đấu, có lẽ còn không phải đối thủ của kim sắc cự viên, nhưng nếu muốn ẩn nấp, Hồng Hoang rộng lớn thế này, kim sắc cự viên làm sao có thể tìm ra được?

Hơn nữa, nó còn kiểm tra thân thể mình, xác nhận kim sắc cự viên không để lại bất kỳ vật theo dõi nào trên người nó!

Lập tức, giao long liền bắt đầu bỏ chạy, ban đầu nó tự tin đầy mình, nhưng mười ngày sau, chỉ trong chốc lát, kim sắc cự viên liền xuất hiện, bắt giữ nó.

Lần này giao long triệt để thần phục, từ đó về sau, liền đi theo kim sắc cự viên, tham gia mấy lần chiến đấu, một đường tu hành đến cảnh giới Hỗn Độn.

Mà con kim sắc cự viên kia càng đáng sợ hơn, trong ký ức của giao long, đến giai đoạn sau, khi nó đối mặt với kim sắc cự viên, chỉ cảm thấy khủng bố, mà căn bản không thể nhìn thấu cảnh giới cụ thể và chiến lực của nó.

Sau khi đột phá Hỗn Độn Cảnh, tu hành của giao long liền chậm đi rất nhiều, thế là nó nói với kim sắc cự viên rằng mình muốn đi bế quan tu hành, kim sắc cự viên sảng khoái đồng ý, hơn nữa còn tặng cho nó một cọng lông thú màu vàng kim, có cọng lông thú màu vàng kim này, một là có thể mượn nó hấp thu bản nguyên chi khí vô cùng vô tận, một là có thể bỏ trốn khi nguy hiểm.

"Thì ra con giao long kia khi tu hành, sở dĩ có thể tạo thành thanh thế lớn như vậy, là vì cọng lông thú màu vàng kim kia." Đến đây, Lâm Nguyên đã hiểu được nguyên nhân vì sao trước đó trên hồ lớn kia lại tụ tập nhiều bản nguyên chi khí đến thế.

Đồng thời, hắn cũng kinh hãi trong lòng: "Con kim sắc cự viên này

không phải là nhân vật đơn giản, lại mạnh mẽ đến thế, e rằng thời gian bước vào Hỗn Độn Cảnh Đệ Tam Trọng Thiên còn sớm hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Gã này cũng coi như là khiêm tốn rồi, rõ ràng có thể làm cho tên tuổi của mình vang dội khắp Hồng Hoang đều biết, nhưng lại chỉ âm thầm phát triển thế lực của mình, nâng cao cảnh giới của mình." "Hiện tại, dưới trướng hắn, rất rõ ràng đã tụ tập một nhóm cao thủ cực kỳ cường đại, hơn nữa, đều là những cường giả thế hệ mới quật khởi sau Hồng Hoang dị biến." Trong chốc lát, ánh mắt Lâm Nguyên đều lóe lên.

Và vào lúc này, hắn cũng nới lỏng sự trấn áp đối với con giao long kia, con giao long liền oán độc nói: "Vẫn là để ngươi biết được ký ức trong não hải ta, bất quá cũng không có gì, ít nhất có thể để ngươi biết sự cường đại của Đại nhân Cự Viên!" "Hừ hừ, các ngươi những tên này, đều là sinh linh của thời đại cũ, nên bị chôn vùi trong thời đại cũ!" "Hiện tại Hồng Hoang mênh mông này, là thuộc về thời đại mới, là thuộc về chúng ta!

Chúng ta sẽ quét sạch các ngươi những lão già của thời đại cũ này vào đống rác!" "Lão già?" Lâm Nguyên vừa nghe, không khỏi bật cười, đây vẫn là lần đầu tiên có sinh linh gọi hắn như vậy.

Bất quá, so với những sinh linh Hồng Hoang mới quật khởi này, hắn cũng quả thực được xem là lão tư cách rồi.

"Thời đại mới… thời đại cũ…" Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Trước đây, ánh mắt hắn vẫn luôn đặt ở bên ngoài, đặt ở trên Hồng Quân, Dương Mi, Hỗn Độn thế giới, Hồng Hoang Ám Diện thế giới và vân vân.

Hiện tại xem ra, lại bỏ qua biến hóa của Hồng Hoang bản thổ, trải qua một đoạn thời gian như vậy, những sinh linh bản thổ Hồng Hoang mới quật khởi, đã rất có khí hậu rồi!

“Luồng sức mạnh này, nên là do ta sử dụng.” Hắn trong lòng nghĩ, trong mắt lướt qua một tia sắc bén lạnh người.Oanh!

Lâm Nguyên thôi động Nhân Quả Pháp Tắc, lấy giao long làm môi giới, bắt đầu suy tính vị trí hiện tại của kim sắc cự viên kia.

Sau khi giao long và kim sắc cự viên tách ra, nó không biết kim sắc cự viên ở đâu, vì vậy Lâm Nguyên không có cách nào biết được dấu vết kim sắc cự viên từ trong ký ức của giao long.

Nhưng, hắn nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, giữa con giao long này và kim sắc cự viên có nhân quả cực sâu, chỉ cần lấy giao long làm môi giới, là có thể thông qua Nhân Quả Pháp Tắc suy tính ra vị trí hiện tại của kim sắc cự viên.

Nhân Quả Pháp Tắc là tồn tại nằm trong top mười Tam Thiên Đại Đạo, tự nhiên có vô cùng diệu dụng.

Vút vút vút!!!

Chỉ trong nháy mắt, khi luồng pháp tắc chi lực mênh mông cuồn cuộn oanh vào trong thân thể giao long, bên ngoài thân thể nó, liền có vô số sợi dây nhân quả dày đặc hình thành, trong đó có một sợi dây nhân quả đặc biệt thô tráng, lóe lên ánh sáng chói mắt, kéo dài về sâu trong hư không.

“Tìm thấy rồi!” Lâm Nguyên trong lòng khẽ hô một tiếng, thuận theo sợi dây nhân quả cực kỳ thô lớn này, nhìn về phía tận cùng của hư không trùng điệp, xem kim sắc cự viên kia hiện tại rốt cuộc đang ở nơi nào.

“Hừ, ai đang dòm ngó ta?” Khoảnh khắc tiếp theo, một tiếng nói lạnh lùng vang lên, lập tức ở sâu trong ức vạn thời không kia, một luồng lực lượng kinh khủng đột nhiên sinh ra, lại là theo sợi dây nhân quả này, oanh kích về phía Lâm Nguyên.

Oanh long!

Hư không vỡ vụn, mọi thứ quy về hỗn độn.

Tu hành đến tầng thứ Hỗn Độn Cảnh, mặc dù không thể nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, nhưng cũng có thể có một số hiểu biết thô thiển và ứng dụng đối với nhân quả.

Với tu vi của kim sắc cự viên, tự nhiên là có thể thuận theo sợi dây nhân quả truy tìm kẻ địch ở đầu kia.

"A a." Đối với điều này, Lâm Nguyên chỉ mỉm cười, nếu là với người khác, điều này có thể còn có hiệu quả, nhưng đối với hắn thì không được, sau khi nắm giữ Nhân Quả Pháp Tắc, hắn đã lĩnh ngộ thêm nhiều huyền diệu, chỉ cần tâm niệm vừa động, là có thể dẫn đạo luồng sức mạnh này của kim sắc cự viên đến nơi khác, đồng thời khiến nó không phát hiện ra dấu vết của mình.Ong ~~~ Lập tức, Lâm Nguyên liền thôi động sức mạnh, quả nhiên khoảnh khắc tiếp theo, sợi dây nhân quả kia lập tức uốn cong, rời khỏi người giao long, kéo dài về một đầu khác của hư không, nối liền trên một ngọn núi lớn Hồng Hoang.

Oanh!

Sức mạnh của kim sắc cự viên truy kích tới, phá tan vô số thời không, cuối cùng liền rơi xuống ngọn núi lớn Hồng Hoang kia, nghiền nát nó.

"Kỳ lạ, ta làm sao lại cảm thấy mình đánh nhầm người rồi?" Kim sắc cự viên tản ra một luồng thần niệm nghi hoặc, còn muốn tiếp tục dò xét, nhưng lại không tìm thấy gì.

Mà trong quá trình này, Lâm Nguyên thì đã sớm khóa chặt vị trí của nó.

"Thì ra là ở trên một hòn đảo ở Đông Hải." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Oanh!

Lập tức, khí huyết chi lực vô cùng tận trong cơ thể hắn cuồn cuộn, một chưởng vỗ xuống, con giao long kia kêu thảm một tiếng, liền thân thể nổ tung, nguyên thần vỡ nát, chết bất đắc kỳ tử, ấn ký sinh mệnh cũng triệt để bị xóa sạch.

Đến Hỗn Độn Cảnh, cực khó giết chết, nhưng Lâm Nguyên quá mạnh mẽ rồi, mức độ cường đại của hắn, đã vượt quá lẽ thường, đối với một con giao long Hỗn Độn Cảnh nhỏ nhoi, tự nhiên có thể miểu sát trong nháy mắt.Oanh!

Sau đó, một đoàn bản nguyên Đại Đạo Ma Thần xông lên, muốn bay lên trời mà đi, nhưng Lâm Nguyên chỉ cần vươn tay một chiêu, liền thu nó vào trong túi.

Hắn không vội vàng luyện hóa đoàn sức mạnh bản nguyên này, mà là nhìn về phía Đông Hải Hồng Hoang, lẩm bẩm nói: "Tiếp theo ta sẽ đi gặp gỡ cao thủ thời đại mới này." Oanh!

Hắn một bước bước ra, trực tiếp đi về phía Đông Hải Hồng Hoang.

Hắn chính là tồn tại nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, hiện tại sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, diện tích đã rộng lớn hơn trước gấp trăm vạn lần, khoảng cách từ hắn đến Đông Hoang Hồng Hoang, tự nhiên cũng vô cùng xa xôi, nhưng vẫn là một bước bước ra, vượt qua vô tận khoảng cách, nhanh chóng tiếp cận Đông Hải.

Chỉ sau một canh giờ, hắn đã đến đích.

Trên đại dương sóng biếc mênh mông, có một hòn đảo không lớn, thoạt nhìn hoàn toàn không bắt mắt, nhưng nếu nhìn kỹ, thì có thể thấy bên ngoài hòn đảo này lại bị bao phủ một tầng cấm chế cực kỳ cường đại, làm méo mó mọi thứ của vùng thời không này, khiến nơi

đây trông bình thường vô kỳ.

Chương 464

"Kim sắc cự viên này trông có vẻ… 'cẩu' a." Lâm Nguyên cười nói.

Xem ra, đây cũng là một gã có tính cách giống Minh Hà lão tổ, bất quá rất rõ ràng, thực lực kim sắc cự viên này đáng sợ hơn Minh Hà lão tổ rất nhiều, cũng không biết hiện tại đã đến cảnh giới nào.

Lâm Nguyên là tồn tại nắm giữ Trận Chi Đại Đạo, nếu muốn phá giải cấm chế này, tự nhiên là vô cùng đơn giản, nhưng hắn lại lười làm như vậy, cảm thấy quá phiền phức, liền tức khắc hiện thân, đến bên ngoài hòn đảo, một quyền liền oanh ra phía trước.

Hống!

Trong cơ thể hắn, luồng khí huyết chi lực hùng hậu dồi dào kia, theo quyền đầu của hắn, lập tức gào thét phun ra, trực tiếp hình thành một con cự long khí huyết giữa không trung, tản mát ra sức mạnh khủng bố khiến toàn bộ Đông Hải Hồng Hoang đều run rẩy, lập tức nặng nề oanh kích vào trên cấm chế kia!Oanh ca!

Chỉ trong nháy mắt, cấm chế liền hiện hóa ra, sau đó "rắc" một tiếng, xuất hiện vết nứt, tiếp đó vết nứt dày đặc lan rộng ra, khắp toàn bộ, cuối cùng "oanh" một tiếng, hoàn toàn nổ tung, vỡ nát.

Một quyền phá cấm chế!

Sau khi cấm chế bị phá vỡ, cảnh sắc chân thực của hòn đảo kia cũng hiện ra, lại là một mảnh đại lục rộng lớn!

Đại lục mênh mông, một cái nhìn không thấy tận cùng, trải dài trên Đông Hải, trên đại lục vạn núi trùng điệp, còn có rừng cổ vô biên, lại có sông lớn cuồn cuộn gào thét.

Trên đó bản nguyên chi khí cuồn cuộn, dũng mãnh không ngừng, lóe lên từng trận hà quang.

Trong đó, còn có bản nguyên chi khí màu vàng kim.

Ở sâu nhất, còn có tử quang lóe lên.

Và điều này, chỉ đại biểu một điểm, đây là một Thánh địa Bản nguyên!

"Kim sắc cự viên này thật lợi hại, không tiếng động mà lại tạo ra một Thánh địa Bản nguyên để tu hành." Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh tượng này, đều có chút kinh ngạc, cảm thấy nằm ngoài dự liệu.

Dù sao, Thánh địa Bản nguyên không phải là nơi đơn giản gì, hiện tại trong toàn bộ Hồng Hoang, hắn cũng chỉ thấy qua Chung Sơn, Thánh địa Côn Luân hai cái này, đương nhiên, đều đã bị hắn hiến tế rồi.

"Ai?

Dám quấy rầy Thánh chủ tu hành?!!" Lúc này, một tiếng gầm giận dữ vang vọng thiên địa, khiến cả đại lục này đều chấn động, Đông Hải kia càng vì thế mà cuộn lên ức vạn đợt sóng lớn, gào thét dâng trào, vỗ vào bầu trời cao.

Oanh!

Một thân ảnh khủng bố từ sâu trong đại lục xông thẳng lên trời, toàn thân đều tuôn ra khí hỗn độn cuồn cuộn, đứng vững trên cao, hai mắt phun lửa giận dữ nhìn Lâm Nguyên.

"Ngươi muốn tìm chết sao?!" Lâm Nguyên vô cùng bình tĩnh, nói: "Ta đến đây là tìm chủ nhân của ngươi, đi thông báo đi, bảo hắn tự mình đến gặp ta." "Ha ha ha, ngươi tính là cái thứ gì, cũng xứng để Thánh chủ đại nhân đến gặp ngươi sao?" Thân ảnh khủng bố kia giận đến cực điểm mà cười, "Quả nhiên là kẻ cuồng vọng, xem ta làm sao

bóp chết ngươi!" Tôn sinh linh này hiển nhiên là một kẻ nóng tính, lúc này cũng không thể nhịn được nữa, một tiếng gào dài, sát ý bùng phát, liền xông thẳng về phía Lâm Nguyên.

Ầm!

Tôn sinh linh này thực lực quá mạnh mẽ, khi nó công sát về phía Lâm Nguyên, cả một mảnh thiên địa đều đang rung chuyển kịch liệt, như sắp sụp đổ vậy.

Xuyên qua luồng Hỗn Độn khí bành trướng kia, có thể thấy, đây là một con Cự Ngưu màu đen, có hai chiếc sừng khổng lồ nhọn hoắt, toàn thân lóe lên một loại kim loại quang mang, như được rèn đúc từ kim loại mà thành.

Nó giẫm đạp hư không như Thái Cổ hung thú giẫm nát đại địa, ầm ầm vang dội, chớp mắt đã xông đến trước mặt Lâm Nguyên, hai chiếc sừng khổng lồ cứ thế húc tới.

Đây là cận chiến pháp môn của nhục thân chi lực, trong động tác đơn giản kỳ thực ẩn chứa vô tận huyền ảo, mảnh thời không này dường như đã ngưng đọng, hai chiếc sừng khổng lồ không ngừng phóng đại trong đồng tử của Lâm Nguyên.

Đối mặt với đòn đánh như vậy, quanh thân Lâm Nguyên y bào cuộn bay, hắn giơ tay liền một chưởng vỗ ra phía trước, một cỗ khí huyết chi lực khủng bố thông qua chưởng này đột nhiên bùng nổ, tụ lại trên bàn tay, sau đó liền va chạm trực diện với chiếc sừng kia.

Ầm!

Chỉ là chuyện trong nháy mắt mà thôi, hai chiếc sừng khổng lồ kia liền trực tiếp vỡ nát giữa không trung, để lại hai vết thương lớn, máu tươi bắn tung tóe.

Cự Ngưu đen "Mu" thét thảm một tiếng, cả cơ thể dưới cỗ sức

mạnh này càng không chịu nổi, trực tiếp "Oanh" một tiếng, bay ngược ra ngoài, đâm sầm vào sâu trong mảnh đại lục này, làm sập mấy ngọn núi lớn.

Sức mạnh hiện giờ của Lâm Nguyên quá khủng bố, cho dù con Cự Ngưu đen này không phải kẻ yếu, đã bước vào Hỗn Nguyên Cảnh, nhưng cũng bị hắn một chiêu đánh lui trực tiếp.

Hắn nhìn về phía xa nơi khói bụi mù mịt, nhẹ giọng nói: "Ngươi gọi cái Thánh chủ gì đó của ngươi ra đi, nếu không ta sẽ tự mình đi tìm." "Ngươi đừng hòng!" Trong ngọn núi đổ nát, Cự Ngưu đen gầm thét, lại lần nữa hóa thành một đạo hắc quang, xông thẳng lên trời, hai con mắt khổng lồ như muốn phun lửa, giận dữ nói: "Muốn quấy rầy Thánh chủ tu hành, vậy thì trước hết hãy bước qua thi thể của ta!" Ầm!

Cự Ngưu đen đột nhiên thúc đẩy toàn bộ tu vi của mình, sau lưng phù hiện ra một chu đạo thụ thông thiên động địa, vô cùng đạo vận mênh mông tràn ngập giữa thiên địa.

Lúc này đạo thụ kia lại bốc cháy lên, Đại Đạo chi hỏa thiêu đốt hư không, sức mạnh ba động tỏa ra cũng nhanh chóng cường thịnh.

Con Cự Ngưu đen này vậy mà trong nháy mắt này, bắt đầu thiêu đốt Đại Đạo chi lực, tuy làm như vậy có thể bùng phát ra sức mạnh kinh người, nhưng cũng sẽ có hậu họa cực lớn, chỉ cần sơ suất một chút, có lẽ cả đời cũng không thể tiến thêm.

Lâm Nguyên hơi nhíu mày, thủ đoạn ngự hạ của Thánh chủ này quả thật lợi hại, trước đó con Giao Long kia cũng như vậy, thà chết cũng không chịu tiết lộ bất kỳ thông tin nào.

Trước mắt con Cự Ngưu đen này, vì muốn ngăn cản hắn, cũng trực tiếp không cần mạng nữa.

Có thể khiến từng tôn cường giả Hỗn Độn Cảnh cam tâm tình nguyện bán mạng như vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng Lâm Nguyên, đối với tôn Thánh chủ này, càng thêm tò mò.

Ầm!

Mà lúc này, con Cự Ngưu đen kia đã lại lần nữa xông về phía Lâm Nguyên, lần này, từ trong cơ thể nó, vậy mà phun ra khí tức kim loại!

Keng keng!

Những khí tức kim loại này sau khi rời thể, vậy mà nhanh chóng hóa thành từng đạo kiếm khí thô lớn, tất cả đều cùng nhau ngân vang, vạn ngàn đạo kiếm khí tề minh, chấn động Trường Thiên.

Mỗi một đạo kiếm khí đều rực rỡ chói mắt, còn sáng hơn cả mặt trời trên trời, chi chít, nằm ngang giữa không trung, vây quanh con Cự Ngưu đen kia, hội tụ lại, như một biển kiếm mênh mông, cứ thế công sát về phía Lâm Nguyên, còn chưa tiếp cận, luồng khí cơ sắc bén kia dường như đã muốn xé rách da thịt Lâm Nguyên.

Con Cự Ngưu đen này, dường như nắm giữ một loại sức mạnh thuộc tính kim nào đó.

Kim, đại biểu cho sự sắc bén, ngưng tụ thành kiếm, tự nhiên là cực kỳ lăng lệ, lực sát thương đầy đủ.

"Đúng là muốn tìm chết." Đối với chuyện này, Lâm Nguyên chỉ lắc đầu.

Hắn không có động tác phức tạp nào, vẫn như trước đó, chỉ đơn giản giơ tay, liền một chưởng trực tiếp đánh ra phía trước.

Chỉ có điều hơi khác một chút, sau lưng hắn, phù hiện ra một chu đạo thụ khổng lồ, trên đạo thụ vang lên tranh tranh, vạn kiếm tề minh.

Ba ngàn Đại Đạo chi Kiếm chi Đại Đạo!

Theo chưởng này đánh ra, ức vạn đạo kiếm khí liền tranh tiên khủng hậu từ trong lòng bàn tay hắn phun ra, hội tụ lại, trực tiếp hình thành một biển kiếm quy mô lớn hơn, nhấn chìm Cự Ngưu đen.

Ầm!

Chỉ là trong nháy mắt mà thôi, những cự kiếm do khí tức thuộc tính kim ngưng tụ thành kia đã bị triệt để mài diệt dưới biển kiếm này, Cự Ngưu đen cũng bị vô tận kiếm khí triệt để xuyên thủng, chỉ trong một thời gian ngắn, trên người nó đã chi chít xuất hiện ức vạn vết kiếm xuyên trước xuyên sau, tiếp đó không thể duy trì được hình dáng hoàn chỉnh nữa, "Oanh" một tiếng nổ tung thành thịt nát đầy trời!

Hỗn Độn khí cuộn trào, Cự Ngưu đen muốn ngưng tụ lại.

Nhưng, biển kiếm kia lại không tan đi, như một biển cả chân chính, cứ thế treo trên cao thiên, phong cấm Cự Ngưu đen ở trong đó.

Cơ thể Cự Ngưu đen vừa mới muốn ngưng tụ ra, liền bị vô tận kiếm khí nghiền nát, nhanh chóng như vậy, khiến cho nó luôn duy trì trạng thái thịt nát.

"Mu……" Nỗi đau đớn này quá khủng khiếp, căn bản không phải người thường có thể chịu đựng, Cự Ngưu đen nhịn một lát, cuối cùng vẫn không nhịn được, phát ra tiếng thét thảm thiết.

"Hạ thuộc của ngươi đã thê thảm như vậy rồi, còn không xuất hiện sao?" Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, nhìn về phía sâu trong đảo.

Đến nơi đây, hắn đã cảm nhận được, sâu trong đảo tồn tại một cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, nghĩ rằng đó hẳn là sức mạnh của Thánh chủ.

Chương 465

Tuy nhiên, không biết vì sao, Thánh chủ kia vẫn luôn không xuất hiện, động tĩnh chiến đấu bên ngoài lớn như vậy, cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Tính cách Lâm Nguyên vẫn tương đối cẩn thận, vì thế trong lòng hắn ngay lập tức nghi ngờ liệu có bẫy rập gì ở đây không, nên không đi sâu vào, mà thông qua việc tra tấn Cự Ngưu đen, xem có thể dụ ra cái gọi là "Thánh chủ" kia hay không.

Vốn dĩ, với tính cách của hắn, cũng không đến mức hung tàn như vậy, nếu không có thù oán gì, hắn thường giữ thái độ tương đối khoan dung.

Chỉ là, sau khi sưu hồn Giao Long, Lâm Nguyên biết rằng, Thánh chủ này tuy trầm lắng, nhưng dã tâm cực lớn, ý đồ nhúng chàm toàn bộ quyền lực Hồng Hoang.

Trong tương lai, giữa hai bên, nhất định sẽ xảy ra xung đột, bởi vì lập trường bất đồng.

Vì đã định là kẻ địch, vậy thì cũng không cần câu nệ thủ đoạn gì, tự nhiên là thủ đoạn nào hữu dụng, thì dùng cách đó.

"Hừ, không ngờ, đường đường Vu tộc lĩnh tụ, lại là hạng người bá đạo hung tàn như vậy, ta trước đây chưa từng trêu chọc ngươi, nhưng lại ngang nhiên phá nát đạo trường của ta, còn ngược sát hạ thuộc của ta, ngươi làm như vậy, không sợ bị thiên hạ cười chê sao?" Cuối cùng, qua rất lâu, sâu trong đại lục kia, một giọng nói băng lãnh xen lẫn sự tức giận vang lên.

Khi giọng nói này vang lên, trong khoảnh khắc, cả đại lục đều ầm ầm chấn động, hệt như gặp phải địa chấn kịch liệt, dường như cùng

với giọng nói này mà nổi giận!

Ầm!

Vô cùng quang mang từ sâu trong mảnh đại lục này cuồn cuộn dâng lên, sau đó trên cao thiên, ngưng tụ thành một bóng người bao phủ trong kim quang rực rỡ.

Ánh sáng kia quá chói mắt, che lấp hình dáng chân thật, khiến người ta vừa nhìn qua, chỉ có thể thấy một mảng vàng chói lọi huy hoàng, hai mắt đều nhức nhối.

Thiên địa đều trở nên sáng bừng một mảng lớn.

Hắn đứng trên cao thiên, tựa như một vầng mặt trời treo ngang, chói chang, rực lửa, rực rỡ đoạt mục.

Uy thế cuồn cuộn từ trên người hắn tỏa ra, cả đại lục đều ầm ầm chấn động, Đông Hải mênh mông bên ngoài đại lục càng rung chuyển, dường như đang run rẩy.

"Ừm?" Thần sắc Lâm Nguyên lại hơi động.

"Bàn Cổ Chân Nhãn!" Phập một tiếng, hắn lấy Lực chi Pháp Tắc, thúc đẩy Bàn Cổ Chân Nhãn, trong hai mắt, lập tức lóe lên một tầng thanh quang, sau đó nhìn về phía bóng người kia.

Trong tầm nhìn của Bàn Cổ Chân Nhãn, bất kể quang mang có rực rỡ đến đâu, cũng không có cách nào cản trở ánh mắt của nó, bởi vì Bàn Cổ Chân Nhãn có thể nhìn thấu mọi hư vọng.

Lần này nhìn, Lâm Nguyên lập tức phát hiện, bóng người trước mắt này, vậy mà không phải bản thể, mà chỉ là một đạo phân thân!

"Chỉ là một đạo phân thân, khí tức tỏa ra vậy mà còn mạnh hơn cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, bản thể con Cự Viên này thực lực đã đạt đến cảnh giới nào?" Trong lòng Lâm Nguyên cũng hơi kinh ngạc.

Đây là một điểm khiến hắn có chút bất ngờ, không ngờ thực lực của Kim Sắc Cự Viên, lại mạnh hơn hắn tưởng tượng!

Đồng thời, trong lòng hắn cũng nảy sinh nghi vấn, phân thân này tọa trấn đại bản doanh, vậy bản thể đã đi đâu?

Ầm!

Lúc này, phân thân Kim Sắc Cự Viên một quyền đánh ra, nắm đấm giữa không trung bạo trướng, chớp mắt đã như một ngôi Thái Cổ tinh thần, rơi xuống biển kiếm giữa không trung.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, biển kiếm trong nháy mắt tan nát, mà Cự Ngưu đen không còn biển kiếm vô tận giảo sát nữa, cuối cùng thoát khỏi trạng thái thịt nát kia, phập một tiếng, lui về bên cạnh Kim Sắc Cự Viên, một lần nữa ngưng tụ thành hình, chỉ có điều thần sắc cực kỳ tiều tụy, hiển nhiên trong màn tra tấn vừa rồi, đã tiêu hao quá nhiều sinh mệnh bản nguyên.

Trên mặt nó lộ vẻ vô cùng hổ thẹn, "Thánh chủ, xin lỗi, ta đã không ngăn được người này, để hắn quấy rầy ngài bế quan." Kim Sắc Cự Viên lắc đầu, nói: "Không phải lỗi của ngươi, người này thực lực quá mạnh, không phải ngươi có thể ứng phó." Nói rồi, nó nhìn về phía Lâm Nguyên, lạnh giọng nói: "Ta từ trên người ngươi, ngửi thấy khí tức Giao Long, nghĩ rằng Giao Long cũng đã chết trong tay ngươi rồi.

Đã như vậy, xem ra trước đó thông qua thủ đoạn thần bí khuy thám ta, hẳn cũng chính là ngươi!

Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Lâm Nguyên nhàn nhạt nói: "Ngươi tự phong là lãnh tụ thời đại mới, muốn lật đổ sự thống trị của cái gọi là sinh linh thời đại cũ, coi ta là một trong những kẻ địch lớn nhất, ta tự nhiên không thể không thấy mà không làm gì." Kim Sắc Cự Viên cười lạnh, "Hừ, Vu Nguyên, ngươi tự cho mình là quá quan trọng rồi, đừng tưởng rằng đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn thì là

thiên hạ vô địch, hiện tại ngươi, trong mắt ta đã không còn bất kỳ uy hiếp nào, búng tay là có thể diệt!" Lâm Nguyên liếc nhìn nó một cái, nói: "Bản thể đều không ở đây, nói lời này có ích gì?" Đồng tử Kim Sắc Cự Viên hơi co lại, hoàn toàn không ngờ, Lâm Nguyên lại nhìn thấu trạng thái hiện tại của nó, theo lẽ thường mà nói, với năng lực của nó, hẳn không ai có thể nhìn thấu hư thực mới đúng.

Tuy nhiên, trong một thoáng suy nghĩ, nó đã bình tĩnh lại, lạnh giọng nói: "Phân thân thì sao?

Đừng tưởng rằng ta là cái phế vật Nguyên Thủy Thiên Tôn kia, với Nguyên Bản Thánh Địa này làm chỗ dựa, cho dù chỉ là một đạo phân thân, ta cũng đủ sức đánh lui ngươi!" "Ngươi có thể thử xem." Lâm Nguyên chỉ bình tĩnh mở miệng.

"Ngươi nhất định phải cùng ta một trận chiến?" Trong mắt Kim Sắc Cự Viên, dũng hiện một tia âm lãnh.

Oanh oanh!

Theo tâm tình của nó thay đổi, cả Nguyên Bản Thánh Địa đều đang chấn động, dường như một con Thái Cổ hung thú đang ngủ say sắp tỉnh lại, cảnh tượng đó vô cùng khủng khiếp.

Lâm Nguyên thì không nói thêm nữa, trong mắt hẳn, cũng hiện lên một tia lạnh lẽo, một bước bước ra, trực tiếp liền công sát về phía Kim Sắc Cự Viên.

Trên người con Kim Sắc Cự Viên này, khẳng định có rất nhiều bí mật, đặc biệt là hành tung bản thể của nó lúc này, tất cả những điều này, đều phải làm rõ ràng mới được!

Mà muốn làm rõ ràng, cách tốt nhất, tự nhiên là chế phục phân thân Kim Sắc Cự Viên này.

Ầm!

Đối mặt với phân thân Kim Sắc Cự Viên, hắn liền nghiêm túc hơn rất nhiều, cũng không thử dò xét, sau lưng trực tiếp xuất hiện chín mươi tám chu đạo thụ thông thiên thông đạo.

Đạo thụ như rừng, quang huy đoạt mục, so với quang mang chói chang bao phủ trên phân thân Kim Sắc Cự Viên kia, cũng không hề kém cạnh.

Keng!

Ngón tay Lâm Nguyên phát sáng, thúc đẩy Kiếm chi Đại Đạo, chém về phía trước, trong khoảnh khắc, một đạo kiếm quang thô lớn xé rách thương khung như trụ trời đổ sập đánh về phía Kim Sắc Cự Viên.

Trong mắt Kim Sắc Cự Viên, lóe lên một tia ngưng trọng, nó nhẹ nhàng vung tay, thu Cự Ngưu đen vào không gian trong cơ thể mình, sau đó hơi khom người, hai chân phát lực, đột nhiên nhảy vọt lên, xông thẳng lên trời, một quyền đánh vào đạo kiếm quang thô lớn kia, sức mạnh cuồng bạo dâng trào, kiếm quang trong nháy mắt tan nát.

"Giết!" Kim Sắc Cự Viên gào thét một tiếng, bát hoang chấn động.

Trong mắt nó, dũng hiện vô cùng chiến ý nồng liệt bùng nổ, đơn giản như thiêu đốt cuồn cuộn, thậm chí còn hưng phấn cuồng nhiệt lên, triệt để tiến vào trạng thái chiến đấu.

Cả cơ thể, giữa không trung hóa thành một đạo kim quang, chỉ một cái lóe lên, vậy mà đã xông đến trước mặt Lâm Nguyên, nắm đấm vàng óng phóng đại, đánh về phía mặt Lâm Nguyên.

Con Kim Sắc Cự Viên này dường như thích cận chiến, trên nắm đấm Hỗn Độn khí tứ dật, lóe lên ánh kim loại, vô cùng kiên cố, hệt như Hỗn Độn Linh Bảo vậy.

Lâm Nguyên có chút bất ngờ, trước đó khi hắn đại chiến ở Côn

Luân, hình ảnh chiến đấu chiếu rọi Hồng Hoang, Kim Sắc Cự Viên này hẳn cũng đã nhìn thấy, đã như vậy, thì nên biết hắn là Vu tộc, nhục thân chi lực cơ bản là vô địch.

Nhưng, nó vẫn lựa chọn cận thân chiến đấu với hắn, con Kim Sắc Cự Viên này thật tự tin a.

"Cũng có chút thú vị." Lâm Nguyên nhàn nhạt cười, trong mắt, lại có sắc lạnh lẽo cuồn cuộn, thúc đẩy Lực chi Pháp Tắc, trên nắm đấm thanh quang rực rỡ, liền va chạm với nắm đấm Kim Sắc Cự Viên.

Ầm!

Một tiếng nổ vang, Kim Sắc Cự Viên lập tức bay ngược ra ngoài, nhưng Lâm Nguyên cũng lùi ba bước, trên nắm đấm vậy mà vẫn còn một chút cảm giác đau đớn.

"Ha ha ha, lại đến!" Bàn chân Kim Sắc Cự Viên giẫm một cái giữa hư không, cơ thể liền như đạn pháo, lại lần nữa bắn ra, xông đến trước mặt Lâm Nguyên, lần này trực tiếp cuồng bạo lên, trong một khoảnh khắc chi chít, giữa không trung toàn bộ đều là nắm đấm vàng óng, bao phủ thập phương, tất cả đều ầm ầm giáng xuống.

Hư không trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành Hỗn Độn, căn bản không chịu nổi.

Trong mắt Lâm Nguyên hiện lên một tia chiến ý, đã rất lâu không gặp được tồn tại nào có thể trực tiếp giao phong trên nhục thân với hắn, điều này khiến hắn không khỏi có chút hưng phấn.

Ầm!

Quanh thân hắn đều bốc cháy lên, khí huyết chi lực cuồng bạo cuồn cuộn, xuyên thấu cơ thể mà ra, hồng quang rực rỡ, nhuộm đỏ cả mảnh thiên địa này, trong một khoảnh khắc, cũng vô số nắm đấm đánh ra, va chạm vô số lần với Kim Sắc Cự Viên.

Rầm rầm rầm!!!

Thân hình bọn họ lóe lên, khi thì xuất hiện trên cao thiên, khi thì xuất hiện giữa Thương Hải, có khi thậm chí lập tức hiện hóa trong vũ trụ, mỗi lần xuất hiện, đều là một lần nắm đấm va chạm, một tầng sóng xung kích hình tròn hình thành sau đó đột nhiên va chạm ra bên ngoài, những nơi quét qua, tất cả đều hóa thành tro bụi.

Trời đất toàn bộ đều trở thành chiến trường.

Chương 466

Ầm!

Đến khi Lâm Nguyên đánh ra một quyền cuối cùng, cuối cùng đã đột phá sự cản trở của Kim Sắc Cự Viên, một quyền giáng xuống đầu nó, cái đầu kia rất cứng rắn, còn mạnh hơn cả Linh Bảo, nhưng cũng không chịu nổi nắm đấm của Lâm Nguyên, "Oanh" một tiếng triệt để nổ tung, Kim Sắc Cự Viên trở thành một cơ thể không đầu.

"Gầm!" Kim Sắc Cự Viên phát ra một tiếng gầm giận dữ, từ khi Hồng Hoang thiên địa dị biến đến nay, nó còn chưa từng chịu thiệt thòi lớn đến như vậy, vậy mà bị người ta một quyền đánh nát đầu lâu.

Mặc dù nói, cơ thể này chỉ là một đạo phân thân, nhưng với sự kiêu ngạo của nó, vẫn không thể nào nhẫn nhịn được, trong lồng ngực có lửa giận cuồng dâng.

"Vu Nguyên, ngươi đã chọc giận ta, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá!" Kèm theo giọng nói của Kim Sắc Cự Viên, cơ thể không đầu kia đột nhiên nổ tung, hóa thành máu thịt đầy trời, dung nhập vào mảnh đại lục này.

Ngay sau đó, tiếng ầm ầm vang lên, mảnh đại lục mênh mông này rung chuyển, vô cùng bản nguyên chi khí cuộn trào, có một cỗ khí tức rất khủng khiếp tràn ra.

"Ừm, là muốn động dụng sức mạnh của Nguyên Bản Thánh Địa này sao?" Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia sắc bén, ngay lập tức liền mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía sâu trong đại lục.

Kim Sắc Cự Viên mạnh hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn, nói không chừng nắm giữ thủ đoạn càng mạnh mẽ, lúc này muốn thúc đẩy Nguyên Bản Thánh Địa này, tuyệt đối không thể xem thường.

Phải biết rằng, sức mạnh của mỗi một tòa Nguyên Bản Thánh Địa, đều vô cùng bàng bạc vĩ ngạn, cho dù là Lâm Nguyên hiện tại, cũng không nhất định dám nói mình có nắm chắc thắng lợi.

Oanh oanh!!

Lúc này, Lâm Nguyên liền nhìn thấy, sâu trong mảnh đại lục mênh mông kia, có một đoàn tử sắc quang mang lóe lên, đồng thời sâu nhất trong tử sắc quang mang kia, còn có một tia lam sắc quang huy.

Đây là cấp độ thứ tư lam sắc bản nguyên chi lực, con Kim Sắc Cự Viên này vậy mà cũng có thể điều động sức mạnh tầng thứ này, xem ra người này quả nhiên không đơn giản.

Ánh mắt Lâm Nguyên đều lập tức trở nên ngưng trọng, trong khoảnh khắc này hoàn toàn đề phòng, phải biết rằng, cấp độ thứ tư lam sắc bản nguyên chi lực chính là sức mạnh đỉnh cấp nhất trong Hồng Hoang hiện tại, trước đây hắn đều thông qua phương thức hiến tế Thánh Địa mới có thể có được, con Kim Sắc Cự Viên này vậy mà cũng có thể sở hữu, hơn nữa xem ra hiển nhiên là thông qua con đường khác mà có được, chuyện này suy nghĩ kỹ, thì thật là khủng khiếp.

Ầm!

Hắn quyết tâm muốn ngăn cản Kim Sắc Cự Viên, bất kể tiếp theo có thủ đoạn sát phạt gì, cũng không cho nó thúc đẩy, ngay lập tức liền thúc đẩy Không Gian Pháp Tắc, phi lược về phía sâu trong đại lục.

Kim Sắc Cự Viên dường như đã cảm nhận được hành động của hắn, lập tức thúc đẩy sức mạnh, trong đại lục, từng ngọn núi lớn kia dường như đã sống dậy, nhổ tận gốc mà lên, vây sát về phía Lâm Nguyên.

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, không hề né tránh, trực tiếp xông

lên, trong tiếng khí huyết chi lực ầm ầm, từng ngọn núi lớn sụp đổ, nổ tung thành tro bụi trên cao thiên.

Hắn thế như chẻ tre, đã đến sâu trong đại lục!

"Giết!" Khoảnh khắc này, Lâm Nguyên vô cùng hung mãnh, vậy mà đồng thời thúc đẩy chín mươi tám chu đạo thụ, sức mạnh đạo vận kinh thiên động địa xông thẳng lên trời, ngưng tụ thành Đại Đạo Ma Bàn.

Quá khổng lồ, gần như chiếm cứ toàn bộ thương khung, nặng nề vô biên, vô biên Đại Đạo quang huy như thác nước từ trên đó đổ xuống, nhấn chìm thiên địa.

Uy thế khủng khiếp tràn ra, vô tận Đông Hải bên ngoài đại lục đều chấn động, đồng loạt chìm xuống tận vạn trượng.

"Trấn!" Kèm theo một tiếng quát lạnh của Lâm Nguyên, Đại Đạo Ma Bàn khổng lồ vô biên này liền xoay chuyển một vòng, sau đó một cỗ sức mạnh phong bạo khiến tất cả sự vật đều mất đi mọi màu sắc liền đánh ra, giáng mạnh xuống sâu trong mảnh đại lục này.

Phải biết rằng, trước đó khi Lâm Nguyên thúc đẩy Đại Đạo Ma Bàn này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phải đối thủ, bị mài diệt hết lần này đến lần khác, không chút sức phản kháng nào, cuối cùng bị ép đến mức trực tiếp hiến tế chính mình, ngưng tụ ra Hỗn Độn thông đạo.

Uy lực của nó mạnh đến mức nào, có thể tưởng tượng được.

Lâm Nguyên cảm nhận được sự khủng khiếp của Kim Sắc Cự Viên, vì thế liền không hề thử dò xét và giữ lại, trực tiếp thúc đẩy chiêu sát chiêu tối hậu này.

Dưới cỗ sức mạnh này, tất cả tồn tại sâu trong đại lục kia, đều không thể chống đỡ, không tiếng động mà tan biến, vỡ nát thành Hỗn

Độn, tiếp đó hóa thành hư vô.

Thậm chí, ngay cả tử sắc bản nguyên chi khí kia, cũng đều tan vỡ, nổ tung, tiêu tán giữa thiên địa.

Mỗi một tòa Nguyên Bản Thánh Địa đều tồn tại thông đạo thần bí, khoảnh khắc này đều ầm ầm vang dội, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ nổ tung.

Tuy nhiên, trong phong bạo hủy diệt kia, vẫn còn một điểm lam quang lóe lên!

Lam quang bất hủ, hệt như vĩnh hằng, treo ngang giữa không!

"Vu Nguyên, đây là phân thân của ta, muốn thúc đẩy đòn mạnh nhất của ta, chỉ có một cơ hội duy nhất, hiện tại, liền để ngươi thể nghiệm một phen đi, nếu có thể chống đỡ được, thì coi như ngươi lợi hại." Một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Bên cạnh đạo lam quang kia, ẩn ẩn hiện ra bóng người Kim Sắc Cự Viên, sau đó lại lóe lên rồi biến mất, hoàn toàn không còn thấy nữa, ngay cả một tia khí tức cũng không còn.

"Ừm?" Lâm Nguyên nhíu mày, có chút không hiểu hành vi của phân thân Kim Sắc Cự Viên này, không biết rốt cuộc nó muốn thúc đẩy sát chiêu gì, chỉ có điều, bất kể đối phương có thủ đoạn gì, cứ mạnh mẽ đánh tới là được.

"Giết!" Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, trên thương khung, Đại Đạo Ma Bàn ầm ầm chuyển động, lại là mấy đạo sức mạnh hủy diệt tính mạnh mẽ đánh xuống, không ngừng oanh kích lên đạo lam quang kia, muốn triệt để mài diệt luôn tia lam quang này.

Nhưng, bất kể oanh kích thế nào, tia lam quang kia vẫn tồn tại, dường như vĩnh viễn cũng sẽ không bị tổn hại vậy.

Mà đồng thời, cả đại lục mênh mông cũng đang biến hóa, vậy mà

đột nhiên sụp đổ, tan rã, hóa thành bản nguyên chi khí thuần túy, hình thành một cỗ hồng lưu khủng khiếp, lập tức dung nhập vào trong lam quang kia, lam quang theo đó bạo trướng, sau đó vặn vẹo hóa hình, hình thành một bóng người màu lam!

"Bất Diệt Huyền Công!" Bóng người màu lam này gào thét.

Sau đó, liền một quyền đánh ra.

Ầm!

Giữa thiên địa, trong khoảnh khắc một mảng lam sắc chói mắt!

Một cỗ sức mạnh, mang theo sự bất hủ, lan tỏa sự vĩnh hằng, mênh mông cuồn cuộn, từ trong nắm đấm kia dâng trào ra, như muốn siêu thoát trên thế gian, trực tiếp đánh về phía Lâm Nguyên.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Lâm Nguyên liền cảm giác được một loại nguy cơ cực lớn, da thịt đều vì thế mà nhức nhối, trong lòng hắn kinh ngạc, không ngờ, thủ đoạn của Kim Sắc Cự Viên này vậy mà thật sự có thể uy hiếp đến hắn, ngay lập tức liền ánh mắt ngưng lại, giơ tay lên, tán đi Lực chi Pháp Tắc, vươn tay nắm chặt.

Ầm!

Lực chi Pháp Tắc, thúc đẩy!

Vô cùng huyền quang bùng phát, chín mươi tám chu đạo thụ sau lưng hắn cũng lại lần nữa ngưng tụ, đồng thời cuồn cuộn ra Đại Đạo chi lực vĩ ngạn, tranh tiên khủng hậu dũng nhập vào trong lòng bàn tay hắn, ngưng tụ thành một cây cự phủ, chính là thần thông Khai Thiên Nhất Phủ.

Hiện giờ hắn đã là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, Khai Thiên Nhất Phủ này so với trước đó không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, khi nó ngưng tụ ra, thiên địa đều đang chấn động, ầm ầm, dường như không chịu nổi trọng lượng của nó.

“Cái gì bất hủ với vĩnh hằng, Khai Thiên Nhất Phủ trong tay ta, có thể phá diệt tất cả!” Lâm Nguyên quát lạnh một tiếng, tay cầm cự phủ, trực tiếp liền chém xuống về phía vô tận lam quang kia.

Ầm!

Trong khoảnh khắc, giữa thiên địa thanh quang đại thịnh, trên lưỡi phủ ngưng tụ ra một đạo phủ quang chói mắt, gào thét bay về phía trước, chỉ một chiêu, liền chém đạo thần quang màu lam phủ kín trời đất thành hai nửa, cuối cùng bóng người màu lam kia cũng bị tách ra từ giữa, sức mạnh khủng khiếp cuồn cuộn tràn ra, bóng người màu lam không thể duy trì được nữa, lập tức tan vỡ, triệt để nổ tung.

“Không ngờ, ngươi quả thật có vài phần thực lực, nhưng đây chỉ là một đạo phân thân của ta mà thôi, hừ, đến Mê Vụ Thế Giới, lại cùng ngươi chân chính so tài.” Tại chỗ bóng người màu lam vỡ nát, một đạo cái bóng nhàn nhạt xuất hiện, đây chỉ là một vết ấn yếu ớt còn sót lại giữa thiên địa, trong chốc lát sẽ tiêu tán.

Đến cảnh giới như Kim Sắc Cự Viên này, cho dù bị oanh diệt, cũng có thể dựa vào pháp lực cái thế, ngưng tụ ra một đạo chấp niệm, tạm thời lưu lại thế gian.

Nó nhìn Lâm Nguyên, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh: “Đến lúc đó, tất cả những gì hôm nay ngươi làm trên người ta, ta đều sẽ hoàn trả gấp bội!” Lâm Nguyên lại nhíu mày.

Hắn không phải lần đầu tiên nghe nói đến cái tên Mê Vụ Thế Giới này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều từ Mê Vụ Thế Giới trở về, khi hắn phá vỡ Hỗn Độn thông đạo kia, những Hỗn Độn Ma Thần kia cũng nói đợi hắn ở Mê Vụ Thế Giới, hiện tại Kim Sắc Cự Viên này, vậy mà cũng đã đi Mê Vụ Thế Giới.

Mê Vụ Thế Giới kia rốt cuộc ở đâu?

Trong đó lại có những huyền bí gì?

Lâm Nguyên cũng không che giấu, trực tiếp hỏi đạo chấp niệm của Kim Sắc Cự Viên.

Đạo chấp niệm kia nghe lời đều sững sờ, sau đó cười ha hả, nói: "Không ngờ a, đường đường Vu Nguyên, vậy mà ngay cả Mê Vụ Thế Giới cũng không rõ, sự hiểu biết của ngươi đối với Hồng Hoang này có phải quá ít rồi không?" Lâm Nguyên thần sắc bình tĩnh, sau Hồng Hoang thiên địa dị biến, thế giới này đã trở nên quá đỗi rộng lớn, cho dù là hắn, hiện giờ cũng chỉ thăm dò một phần khu vực.

Không biết gì về Mê Vụ Thế Giới, là chuyện rất bình thường.

Chương 467

Chấp niệm cười lạnh nói: "Cũng được, nếu ngươi không biết, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, đỡ cho ngươi không tìm thấy chỗ, không thể đến chỗ bản thể của ta mà chịu chết!" "Cái gọi là Mê Vụ Thế Giới, chính là vùng đất giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn, ở đây, Ma Thần trong Hỗn Độn thế giới, có thể hàng lâm xuống một phần sức mạnh nhất định." "Bọn chúng rất muốn triệt để hàng lâm Hồng Hoang, vì thế đã ban phát rất nhiều cơ duyên, hấp dẫn sinh linh trong Hồng Hoang đến tìm kiếm, sau đó liền trong số những sinh linh đó, tìm kiếm đối tượng hợp tác thích hợp, chẳng phải Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần, suýt chút nữa đã mở ra Hỗn Độn thông đạo sao?" "A a, ta đột nhiên nghĩ ra rồi…… Sở dĩ ngươi không biết điểm này, nghĩ rằng là vì những Hỗn Độn Ma Thần kia cố ý phong tỏa tin tức, dù sao ngươi cũng là kẻ địch chung của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, bọn chúng tuyệt đối sẽ không muốn ngươi đến đó tranh đoạt cơ duyên mà chúng để lại, không muốn để ngươi vì thế mà trở nên mạnh mẽ hơn." Nói đến đây, đạo chấp niệm của Kim Sắc Cự Viên này cười ha hả, trong mắt hiện lên một vẻ trào phúng, "Biết những điều này, ngươi còn dám đi sao?" "Nói cho ta tọa độ không gian của Mê Vụ Thế Giới." Lâm Nguyên nhàn nhạt mở miệng.

"Ha ha ha, tốt, rất tốt." Chấp niệm cười lớn, sau đó vung tay, một tổ tọa độ không gian liền bay về phía Lâm Nguyên.

"Lần này ngươi thắng mà không vẻ vang, lợi dụng lúc bản thể ta không ở đây, mới công phá Nguyên Bản Thánh Địa của ta, đợi đến Mê Vụ Thế Giới, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá gấp trăm lần!" Tiếp đó, trong mắt chấp niệm hiện lên sát ý lạnh lẽo, giọng nói băng hàn, và nói xong câu nói mang tính đe dọa này, nó liền "Phanh" một

tiếng, triệt để tiêu tán.

Lâm Nguyên nhận lấy tổ tọa độ không gian kia, liếc nhìn một cái, liền ghi nhớ kỹ trong lòng, sau đó tiện tay mài diệt.

Hắn không để ý đến lời đe dọa của chấp niệm, nhìn về phía Nguyên Bản Thánh Địa tàn phá trước mắt này, đồng thời, còn có thi thể của Cự Ngưu đen.

Trước đó, Kim Sắc Cự Viên đã thu Cự Ngưu đen vào trong cơ thể, sau đó Kim Sắc Cự Viên bị đánh nát, Cự Ngưu đen cũng vì thế mà bị ảnh hưởng và bỏ mạng.

Ông~~~ Trong cơ thể Cự Ngưu đen, một đoàn Ma Thần Đại Đạo bản nguyên cuồn cuộn, muốn bay vút lên trời, Lâm Nguyên tự nhiên tiện tay vẫy một cái, thu nó vào trong túi, trấn áp xuống.

Lúc này, Nguyên Bản Thánh Địa này cơ bản đã bị đánh nát, nhưng thông đạo thần bí kia vẫn còn, liên kết với Hồng Hoang bản nguyên hải phía sau.

Lâm Nguyên muốn hiến tế tòa Nguyên Bản Thánh Địa này, tuy nhiên hắn dù sao cũng chỉ đánh chết phân thân, ấn ký của Thánh Địa này vẫn còn ở bản thể kia, vì thế cũng không thể hiến tế thành công.

Hắn trong lòng suy tư.

Vì Kim Sắc Cự Viên kia có thể không cần thủ đoạn hiến tế mà có được cấp độ thứ tư lam sắc bản nguyên chi lực, vậy thì nói không chừng hắn cũng có thể.

Chỉ có điều, Kim Sắc Cự Viên kia rốt cuộc đã làm thế nào?

"Thời gian hồi tố!" Vừa nghĩ đến đây, Lâm Nguyên liền thúc đẩy Thời Gian Pháp Tắc, bao phủ khu vực rộng lớn này.

Thời Gian Pháp Tắc, chính là một trong ba ngàn Đại Đạo Pháp

Tắc, xếp hạng top mười tồn tại, chỉ đứng sau Lực chi Pháp Tắc, sở hữu vô cùng huyền diệu.

Lâm Nguyên đối với điều này, cũng đã lĩnh ngộ đến tầng thứ rất sâu, cộng thêm tu vi kinh thiên hiện tại, một khi thúc đẩy, liền có thể hồi tố thời gian.

Oanh oanh!!

Quả nhiên, tại nơi được sức mạnh Thời Gian Pháp Tắc bao phủ, thời gian bắt đầu hồi tố, xuất hiện các cảnh tượng trước đó, đa phần đều là cảnh phân thân Kim Sắc Cự Viên tọa bàn ở đây tu hành.

Rất nhanh, hình ảnh lóe lên, đến cảnh bản thể và phân thân tách ra, chỉ thấy bên cạnh thông đạo thần bí kia, bản thể Kim Sắc Cự Viên tọa bàn, trên người từng sợi lông thú màu vàng rụng xuống, tổng cộng rụng chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín sợi, dung hóa giữa không trung, hóa thành một vũng dịch thể màu vàng, sau đó liền ngưng tụ thành phân thần Kim Sắc Cự Viên.

Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, lập tức liền nghĩ đến lúc trước gặp Giao Long, Giao Long vì muốn chạy trốn cũng đã lấy ra một sợi lông thú màu vàng mà Kim Sắc Cự Viên đưa cho nó.

"Lông thú của Kim Sắc Cự Viên này dường như có thần thông thiên phú, có thể diễn hóa thành đủ loại sự vật, thậm chí còn có thể hình thành một cỗ phân thân vô cùng cường đại." Lâm Nguyên nghĩ.

Ông ~~ Thời gian tiếp tục hồi tố, trước khi ngưng tụ ra phân thân, là bản thể Kim Sắc Cự Viên tọa bàn bên cạnh thông đạo thần bí này, nó vẫn luôn tiềm tâm tu hành.

Và rất nhanh, trong hình ảnh hồi tố, liền lóe lên một cảnh tượng kinh người, đồng tử Lâm Nguyên đột nhiên co lại, vung tay, lập tức khiến hình ảnh kia dừng lại.

Ầm!

Trong hình ảnh, bản thể Kim Sắc Cự Viên dường như có điều gì lĩnh ngộ, đột nhiên mở trừng hai mắt, phập một tiếng bắn ra hai luồng mục quang lăng lệ.

Sau đó, nó vươn người đứng dậy, nhìn về phía thông đạo thần bí kia, vươn tay đột nhiên ấn xuống.

Ầm!

Thông đạo thần bí đột nhiên rung chuyển kịch liệt, Hồng Hoang bản nguyên hải ở đầu kia của thông đạo thần bí cũng nổi lên sóng lớn ngập trời, vô tận bản nguyên chi lực cuồn cuộn.

Ngay sau đó, một tia lam sắc bản nguyên chi lực, liền đột nhiên bay vút lên, gào thét bay ra, thông qua thông đạo bản nguyên, hàng lâm đến thế giới Hồng Hoang này.

"Đơn giản như vậy sao?" Lâm Nguyên ngạc nhiên, hắn căn bản không nhìn rõ động tác của Kim Sắc Cự Viên, chỉ là vươn tay ấn xuống phía trước, lam sắc bản nguyên chi khí kia vậy mà liền gào thét bay ra.

"Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!" Lâm Nguyên trong lòng quát khẽ một tiếng, thúc đẩy Lực chi Pháp Tắc, hai mắt trong nháy mắt phủ lên một tầng thanh quang, muốn nhìn thấu bí mật của Kim Sắc Cự Viên kia.

Nhưng ngay lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Ầm!

Hình ảnh hồi tố thời gian rung chuyển kịch liệt, sau đó Kim Sắc Cự Viên trong hình ảnh kia, ánh mắt đột nhiên trở nên lăng lệ, bắn ra hai luồng hàn quang.

"Là ai, vậy mà dám nhìn trộm ta?" Lời Kim Sắc Cự Viên vừa dứt,

“Oanh” một tiếng, trên người nó đột nhiên bùng phát Hỗn Độn khí ngập trời, nhấn chìm khu vực đó, che lấp mọi thứ, đồng thời sau lưng càng phù hiện ra một chu đạo thụ thông thiên động địa, loạt xoạt lay động, cuồn cuộn ra sức mạnh càng cường đại khủng khiếp, sau đó hình ảnh kia liền đột nhiên tan vỡ.

Lâm Nguyên không khỏi nhíu mày, bản thể Kim Sắc Cự Viên này quả thật nhạy bén, thân ở trong thời không quá khứ, vậy mà vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh nhìn trộm.

Xem ra, huyền bí về việc nó điều động lam sắc bản nguyên chi khí, hiện tại là không thể có được đáp án rồi, có lẽ đến Mê Vụ Thế Giới, sẽ có cơ hội làm rõ ràng huyền ảo trong đó.

Phập!

Lâm Nguyên vươn tay, lướt qua mảnh không gian này, sau đó sức mạnh thời gian liền hóa thành một mảnh quang vũ, tiêu tán dưới bầu trời, khu vực này cũng từ đó khôi phục bình thường.

Hắn một bước bước ra, liền biến mất tại chỗ cũ, tiếp đó xông thẳng lên trời, xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, đột phá đại địa thai mô, bay về phía sâu trong Hồng Hoang tinh không.

Tọa độ Mê Vụ Thế Giới mà Kim Sắc Cự Viên đưa cho hắn trước đó, chính là ở sâu trong Hồng Hoang tinh không, vì Nguyên Bản Thánh Địa kia không thể tìm ra bí mật gì, tiếp theo tự nhiên là phải đi Mê Vụ Thế Giới xem một chút rồi.

Hắn cũng không sợ Kim Sắc Cự Viên bày ra cạm bẫy gì, với thực lực của hắn, bất kể là loại cạm bẫy nào, hiện giờ đều có năng lực ứng phó.

Sau Hồng Hoang dị biến, Hồng Hoang tinh không hiện tại, cũng rộng lớn hơn rất nhiều so với trước đây, đồng thời cũng càng phồn

vinh, rất nhiều Thái Cổ tinh thần vậy mà đều có sinh cơ cuồn cuộn tỏa ra.

Đặc biệt là những khu vực hư không không có tinh thần nào, trong đó vậy mà cũng có một số sinh vật kỳ dị ra đời, trôi nổi trong hư không mênh mông kia, hình thành một loại hệ sinh thái độc đáo.

Hơn nữa, những sinh mệnh này khí tức tỏa ra cũng vô cùng mạnh mẽ, có con thậm chí đã sắp chứng Thánh Đạo Quả, bước vào Hỗn Nguyên Cảnh.

Ví dụ như, một sinh vật khổng lồ giống như sứa, còn to lớn hơn cả Thái Cổ tinh thần, trôi nổi giữa vũ trụ, quanh thân hơi phát sáng, hấp thu vô tận tinh thần chi lực tiến vào trong cơ thể để nhờ đó mà trưởng thành, cảnh giới của nó đã sánh ngang Chuẩn Thánh đỉnh phong, hơn nữa còn chưa dung hợp bất kỳ Ma Thần Đại Đạo bản nguyên nào.

Lại có một sinh vật giống như cá quái biển sâu, vậy mà trực tiếp lấy hư không làm thức ăn, nhảy nhót giữa hư không, bẩm sinh đã nắm giữ năng lực xuyên toa hư không, tu vi càng cao hơn, đã bước qua tầng Thiên Tiệm kia, đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Cảnh Nhất Trọng Thiên, nếu là trước Hồng Hoang dị biến, thì điều này tương đương với cảnh giới Chuẩn Đề rồi.

"Sau Hồng Hoang dị biến, toàn bộ Hồng Hoang đều đang tiến hóa nhanh chóng a, bất kể là Hồng Hoang đại lục hay Hồng Hoang tinh không đều như vậy, cũng không biết qua thêm mấy năm nữa, nơi đây sẽ biến hóa thành dạng gì." Lâm Nguyên trong lòng cảm khái, đồng thời càng thêm cảm thấy một loại cảm giác như bão táp sắp tới.

Hồng Hoang dị biến, tiến hóa nhanh chóng.

Nhưng bên ngoài điều đó, lại còn có Hỗn Độn thế giới, Hồng Hoang ám diện thế giới hổ thị đam đam, Hồng Hoang hiện tại cứ như

một miếng thịt béo bở, ai cũng muốn nuốt chửng!

"Mê Vụ Thế Giới, Hỗn Độn Ma Thần…… Cứ để ta xem xem, các ngươi đều có âm mưu gì!" Trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một đạo sắc bén, tăng tốc độ, lướt về phía sâu trong tinh không.

Hắn dù sao cũng nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, chỉ tốn một hai ngày thời gian mà thôi, đã đến nơi cần đến, nơi đây đã là vùng đất hoang vu của Hồng Hoang tinh không, khắp nơi đều có Hỗn Độn khí lưu, còn có từng viên tinh thần màu Hỗn Độn, hơn nữa có một loại khí tức tử tịch, không có bất kỳ sinh linh nào tồn tại!

Hoàn cảnh ở đây quá ác liệt.

Những Hỗn Độn khí lưu kia, từng đạo từng đạo thô lớn như núi non, ầm ầm cuộn trào, tùy tiện một đạo cũng có thể dễ dàng oanh sát cao thủ tầng thứ Thánh nhân.

Đặc biệt là, khi hàng vạn hàng ngàn đạo Hỗn Độn khí lưu cùng nhau bạo động, cho dù là cao thủ Hỗn Nguyên Bát Cửu Trọng Thiên tiến vào, cũng có khả năng vẫn lạc!

Chỉ có sinh linh phá hạn, mới có thể tương đối ung dung ra vào trong đó.

Mà sâu hơn trong vùng Hỗn Độn, thì lại bao phủ bởi Mê Vụ, ai cũng không nhìn rõ tận cùng của Mê Vụ là gì, dường như liên kết với một thế giới khác.

"Nơi này hẳn là đã tiếp cận vùng Mê Vụ rồi." Lâm Nguyên một bước bước ra, quanh thân tỏa ra thanh quang nhàn nhạt, những Hỗn Độn khí lưu cuồng bạo vô biên thô lớn như núi non kia trước tầng thanh quang mờ mịt của hắn, vậy mà đều tản ra, mỗi bước hắn bước ra, phía trước liền trống ra một khoảng lớn, không có bất kỳ Hỗn Độn khí lưu nào có thể ngăn cản hắn.

Rất nhanh, hắn liền đến trước mảnh Mê Vụ kia, sải bước đi vào.

Chương 468

Ầm!

Trong khoảnh khắc, thiên địa biến hóa, Lâm Nguyên như bước vào một thông đạo thời không, xung quanh trong nháy mắt thời không biến ảo, mang theo hắn đi đến một thế giới khác.

Hắn vô cùng bình tĩnh, quanh thân thanh quang mờ mịt, tỏa ra một loại khí cơ bất hủ, dường như đã qua một khoảnh khắc, lại như vĩnh hằng, sự biến động kịch liệt này dừng lại, cảnh tượng xung quanh cũng rất nhanh trở nên rõ ràng, vậy mà là một thế giới rộng lớn vô biên, có núi cao có sông lớn, vô cùng hùng vĩ.

Mà trong thế giới này, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy Mê Vụ cuồn cuộn, ở tận cùng của thế giới, càng có thể ẩn ẩn thấy một biển cả mênh mông vô bờ, không có tận cùng, trong biển cả, Hỗn Độn cự lãng cuồn cuộn, ầm ầm vạn cổ, tỏa ra khí tức nhiếp nhân tâm phách, khiến người ta trong lòng sinh sợ hãi.

"Nơi này chính là Mê Vụ Thế Giới rồi đi, mà biển cả kia, hẳn chính là Hỗn Độn Hải." Trong mắt Lâm Nguyên, thanh quang lưu chuyển, Bàn Cổ Chân Nhãn đã khai mở, nhìn thấu hư vọng, nhưng, khi ánh mắt đó rơi xuống Hỗn Độn Hải, lại không thể nhìn rõ gì nữa, tình hình cụ thể đều bị Hỗn Độn che lấp.

"Hỗn Độn Hải, kỳ thực chính là Hỗn Độn thế giới, Hỗn Độn Ma Thần đều ở trong đó, không nhìn thấu cũng là bình thường." Lâm Nguyên đối với điều này cũng không kỳ quái, dù sao đó cũng là Hỗn Độn thế giới, tầng thứ sức mạnh quá cao rồi, ai cũng không biết Ma Thần Hỗn Độn trong đó mạnh đến mức nào.

Phập!

Ngay lập tức, hắn một bước bước ra, đi lại trong Mê Vụ Thế Giới này.

Mê Vụ Thế Giới này cực kỳ rộng lớn, cho dù là hắn, muốn thăm dò hoàn thành, cũng phải mất rất rất lâu thời gian.

"Kim Sắc Cự Viên, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ…… Cũng không biết, ngoài những người này ra, trong Mê Vụ Thế Giới, còn có sinh linh nào khác." Lâm Nguyên nghĩ.

Trước đó, hắn từ chỗ Kim Sắc Cự Viên có được tình báo, biết rằng Hỗn Độn Ma Thần đã đặc biệt tung ra tin tức, dẫn dụ sinh linh trong Hồng Hoang đến nơi này.

Đã lâu như vậy trôi qua, nghĩ rằng hắn đã có rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đến đây, hơn nữa ước chừng cũng đã có được lợi ích cực lớn, cũng không biết tu vi của họ đã tăng trưởng đến trình độ nào.

Mê Vụ Thế Giới nhìn có vẻ bình tĩnh này, trên thực tế, phong vân hội tụ!

Phập!

Thân hình Lâm Nguyên lóe lên, thúc đẩy Không Gian Pháp Tắc, di chuyển nhanh chóng trong thế giới này, đồng thời Bàn Cổ Chân Nhãn càng khai mở, quét nhìn bốn phía.

Tính cách của hắn vốn tương đối ổn trọng, sau khi đến đây, lại càng vô cùng cảnh giác, tùy thời chú ý quan sát bốn phía, bởi vì, ai cũng không biết Hỗn Độn Ma Thần sẽ để lại cái gì ở đây, vạn sự đều phải cẩn thận.

Và sau khi đi được khoảng vài trăm vạn dặm, trước mặt Lâm Nguyên, xuất hiện một ngôi tinh thần khổng lồ, như thể từ ngoài trời rơi xuống đây vậy, tinh thần hiện lên màu đỏ sẫm, tỏa ra ánh sáng u u, càng đến gần, tinh thần càng trở nên khổng lồ, đến cuối cùng đơn giản

là lấp đầy cả thiên địa.

Vừa đến nơi đây, thần sắc Lâm Nguyên liền động, hắn vậy mà nghe thấy tiếng đối thoại!

"Không Gian Pháp Tắc!" Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, thúc đẩy Không Gian Pháp Tắc, cơ thể lập tức độn nhập vào sâu trong từng tầng hư không, thu liễm khí tức của mình, ẩn giấu thân hình, sau đó tiến về phía nơi phát ra âm thanh, không lâu sau, đã đến mặt sau của tinh thần.

Ở đó, có một bóng người, khoác đế bào, thần sắc vô cùng uy nghiêm, quanh thân đều tỏa ra khí tức chói chang, lúc này trên mặt mang theo ý mừng rỡ không thể kiềm chế.

Bên cạnh hắn, còn có mấy bóng người, đều tỏa ra yêu khí nồng liệt, người đứng đầu, đầu rồng thân người, thân hình đặc biệt cao lớn hùng vĩ, mang đến cho người ta một loại khí tức mạnh mẽ, đồng thời quanh thân, càng có mây mù phong vũ cuộn trào.

"Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Và một tôn Yêu Thánh dưới trướng hắn, Kế Mông!" Lâm Nguyên lập tức nhận ra hai người này.

Trước Hồng Hoang thiên địa dị biến, Yêu Hoàng Đế Tuấn chính là kẻ địch chính của Vu tộc, hắn thống lĩnh Yêu tộc và Vu tộc thực lực không kém nhau, tạo thành uy hiếp cực lớn cho Vu tộc.

Chỉ có điều, sau đó, liền bị Lâm Nguyên đánh bại thê thảm, sau này là vì có Hồng Quân và những người khác tồn tại, nên mới không bị Lâm Nguyên triệt để đánh giết.

Còn Kế Mông, thì là một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, cũng được coi là một tôn đại thần thông giả lừng danh.

"Ha ha, ha ha ha, đến Mê Vụ Thế Giới này quả thật là quá đúng

đắn, ta vậy mà lại có được một mảnh Chân Mệnh Toái Phiến, một khi luyện hóa, sức mạnh của ta sẽ tăng lên đến tầng thứ không thể tưởng tượng nổi." Đế Tuấn cười lớn, thần tình vô cùng đắc ý.

"Chúc mừng Chúa Công!" Kế Mông càng ở bên cạnh chúc mừng, thần sắc cũng rất kích động.

"Hừ, đợi sau khi luyện hóa Chân Mệnh Toái Phiến, cho dù là Vu Nguyên kia, cũng sẽ không phải đối thủ của ta……" Đế Tuấn nói, trong mắt, hiện lên sự oán độc sâu sắc, "Ta trước đây, xa xa không phải đối thủ của hắn, nhưng hiện tại thì khác rồi, đến lúc đó ta sẽ khiến hắn cũng thể nghiệm cảm giác khuất nhục mà ta từng phải chịu!" Đối với Lâm Nguyên, Đế Tuấn có hận ý sâu sắc.

Trước đó hắn huy hoàng đến mức nào?

Chính là Yêu Hoàng của Yêu tộc, thống suất Hồng Hoang Tam Giới, trên trời dưới đất, trừ Vu tộc ra, có mấy ai dám không tôn lệnh của hắn?

Thậm chí Thánh nhân đối với hắn cũng tương đối kính trọng!

Thế nhưng, từ khi Lâm Nguyên xuất hiện, Yêu tộc liền hết lần này đến lần khác thảm bại, mỗi lần chiến đấu với Vu tộc đều tổn thất nặng nề, cuối cùng càng bị đánh tan nát triệt để, gần như diệt tộc!

Đến cuối cùng, không thể không nương nhờ dưới trướng Hồng Quân, tuy sống sót, nhưng cách sống đó, chỉ có thể nói là sống không bằng chết, đối với Đế Tuấn vốn vô cùng kiêu ngạo mà nói, là dù thế nào cũng khó mà nhẫn nhịn được.

Vì vậy, trong lòng hắn, vẫn luôn coi Lâm Nguyên là kẻ địch lớn nhất, hận ý nồng liệt đến mức, đổ cạn Hỗn Độn Hải, cũng khó mà tẩy sạch!

"Chân Mệnh Toái Phiến, đó là cái gì?" Lâm Nguyên ẩn mình sâu

trong hư không, đối với địch ý của Đế Tuấn, hoàn toàn không để ý, dù sao cũng đã là bại tướng dưới tay, ngược lại đối với "Chân Mệnh Toái Phiến" kia, vô cùng tò mò, vì sao Đế Tuấn lại cho rằng mình luyện hóa Chân Mệnh Toái Phiến kia sau, liền có thể thực lực đại tiến?

"Kế Mông, ngươi hộ pháp cho ta." Đế Tuấn mở miệng.

"Vâng." Kế Mông gật đầu, cùng với mấy tôn cường giả Yêu tộc khác, cùng nhau vây quanh Đế Tuấn, sau đó cảnh giác quan sát bốn phía.

Còn Đế Tuấn thì tọa bàn xuống, sắc mặt nghiêm túc, "Oanh" một tiếng, dường như đã thúc đẩy sức mạnh nào đó, quanh thân lập tức có từng trận thần quang cuồn cuộn.

Trên đỉnh đầu hắn, phù hiện ra một vật thể quang huy rực rỡ, nhìn kỹ, vậy mà là một cánh tay, quang huy đoạt mục, từ từ hạ trầm, dung hợp vào trong cơ thể Đế Tuấn.

Ầm!

Cuối cùng, chỉ trong chớp mắt, cánh tay hóa thành quang chất này liền dung hợp với cánh tay của Đế Tuấn, và khí tức của Đế Tuấn trong khoảnh khắc này thì bùng nổ, lập tức bạo trướng, chấn động trời đất.

Ngôi tinh thần màu đỏ sẫm khổng lồ dưới chân hắn, đều rung chuyển kịch liệt, cuối cùng "Oanh" một tiếng, trực tiếp dưới tác dụng của một cỗ sức mạnh vô hình, hóa thành tro bụi!

"Ta thành công rồi." Và đồng tử Đế Tuấn đều trở nên thâm thúy, cả người lập tức vươn mình đứng dậy, mái tóc cuồng loạn bay múa, trong hai mắt, bắn ra hai luồng thần quang lăng lệ.

"Từ hôm nay trở đi, ta liền chính thức giác tỉnh Chân Mệnh, bước

ra một bước quan trọng, cái gì Vu Nguyên, sẽ không còn là đối thủ của ta nữa, chỉ cần hắn dám xuất hiện, ta một chưởng liền có thể oanh diệt hắn!" Khoảnh khắc này, trong thần thái của Đế Tuấn, có một loại tự tin kinh người, vô cùng cường thế, tràn đầy một loại bá khí như Đế Hoàng, dường như lại một lần nữa trở thành chủ tể Yêu Đình thống trị Hồng Hoang trước Hồng Hoang dị biến, giữa cử thủ túc chi gian, đều là uy nghiêm nhiếp nhân.

"Chúc mừng Yêu Hoàng, hạ hỉ Yêu Hoàng, giác tỉnh Chân Mệnh, từ nay vô địch thiên hạ, Vu Nguyên cũng không phải địch thủ một hợp!" Kế Mông và các cường giả Yêu tộc khác đều kích động hô lớn.

"Thật sao?" Sau đó, ngay lúc này, một giọng nói bình tĩnh vang lên, Lâm Nguyên không còn che giấu thân hình của mình nữa, từ sâu trong hư không bước ra, xuất hiện trước mặt mọi người.

Ầm!

Chỉ trong một khoảnh khắc, trong đầu Đế Tuấn, Kế Mông và những người khác, đều ầm ầm chấn động, mắt đều đột nhiên mở lớn, dũng hiện thần sắc không dám tin, trực tiếp thất thanh.

"Vu Nguyên!" Chuyện này quá không thể tưởng tượng nổi, Vu Nguyên vậy mà đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ!

Nơi đây là Mê Vụ Thế Giới, cách Hồng Hoang đại lục có khoảng cách vô tận xa xôi, Vu Nguyên trước đó còn đang đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Hồng Hoang mà, sao bây giờ lại đến đây, hơn nữa lại còn ngay bên cạnh bọn họ!

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn, Kế Mông và những người khác, đều lông tóc dựng ngược, có một loại cảm giác sợ hãi, sự xuất hiện đột ngột của Lâm Nguyên, thật sự là quá kinh người, cộng thêm trước đó hết lần này đến lần khác thảm bại dưới tay Lâm Nguyên, sâu thẳm trong lòng bọn họ, kỳ thực đối với Lâm Nguyên có một loại sợ hãi,

loại sợ hãi này, càng phóng đại sự sợ hãi của bọn họ lúc này, vì thế trong một lúc, thậm chí còn cứng đờ tại chỗ, bất động, không có phản ứng.

Tuy nhiên Đế Tuấn dù sao cũng là Yêu Hoàng, đạo tâm phi phàm, cộng thêm thực lực lúc này đại tiến, đối với bản thân cũng càng thêm tự tin, vì thế trong chớp mắt, liền phản ứng lại, trong đồng tử thâm thúy, bắn ra hai luồng mục quang lăng lệ, quanh thân đều có khí tức chói chang cuồn cuộn, thiêu đốt hư không, khiến người ta sinh sợ hãi.

"Không ngờ, đường đường Vu tộc lĩnh tụ, lại trốn ở một bên nhìn trộm, chuyện này nếu truyền ra ngoài, thiên hạ đều sẽ cười chê." Đế Tuấn lạnh lùng nói.

Lâm Nguyên lại lười biếng nói nhảm với Đế Tuấn, hắn hiện tại rất tò mò Chân Mệnh Toái Phiến là cái gì, nhưng nếu hỏi, Đế Tuấn khẳng định sẽ không trả lời, đã như vậy, cách tốt nhất, chính là trực tiếp trấn áp đối phương, sau đó thông qua phương thức sưu hồn để biết được đáp án mình muốn biết.

Ầm!

Hắn đột nhiên một chưởng đánh ra, trong khoảnh khắc khí huyết chi lực bùng nổ, bao trùm thiên địa, hình thành một bàn tay khổng lồ che trời lấp nhật, đè xuống Đế Tuấn.

Trong khoảnh khắc, hư không kịch chiến, mảnh thế giới này dường như đều đang chấn động, thực lực Lâm Nguyên hiện tại thật sự quá cường đại, tùy tiện một kích, thiên địa biến sắc!

Chương 469

"Rất tốt, hiện tại hãy xem xem, sau khi ta dung hợp Chân Mệnh, rốt cuộc sẽ mạnh đến mức nào!" Trong đồng tử Đế Tuấn, hàn quang chợt lóe qua.

Oanh!

Y bỗng nhiên bước một bước lớn, nắm chặt quyền liền hung hăng đánh ra phía trước, va chạm vào bàn tay Lâm Nguyên, phát ra "phanh" một tiếng vang lớn.

Sau đó, Lâm Nguyên liền cảm giác, trong quyền đầu Đế Tuấn, một cỗ sức mạnh to lớn hùng vĩ cuồn cuộn ập tới, bàn tay vậy mà không chịu nổi, trong chớp mắt nổ tung, biến thành khí huyết chi lực, tiêu tán giữa thiên địa.

Đương nhiên, Đế Tuấn cũng chịu phản kích, lùi lại mấy bước, về phần Kế Mông cùng các Yêu tộc khác, thì đều thảm thiết kêu lên một tiếng, bị chấn bay hoàn toàn, lăn lông lốc về phía xa.

"Sức mạnh thật mạnh." Ta hơi kinh ngạc.

Phải biết rằng hiện tại là Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, nhục thân chi cường hiếm có từ xưa đến nay.

Kết quả, trong một lần va chạm như vậy, lại tạm thời rơi vào hạ phong.

Đế Tuấn này vậy mà trở nên khủng bố như vậy!

Cái Chân Mệnh Toái Phiến kia rốt cuộc là thứ gì, vì sao lại có hiệu quả kinh người đến thế, trong chớp mắt liền có thể nâng cao thực lực một người đến mức không thể tin nổi?

Nhất thời, trong lòng Lâm Nguyên, vô số nghi vấn dâng trào.

Khóe môi Đế Tuấn liền nhếch lên một tia ý cười, nói: "Vu Nguyên, xem ra ngươi cũng chỉ có vậy thôi, muốn đánh bại ngươi, cũng không phải chuyện gì khó." Nói đến đây, trong con ngươi của y đều dâng lên vẻ hưng phấn, cả người y run rẩy vì kích động, sau đó liền ngửa mặt lên trời cười điên dại.

"Ha ha ha, ha ha ha ha, bao nhiêu năm rồi, ta đã đợi bao nhiêu năm rồi, cuối cùng cũng đợi được ngày báo thù này, trời không phụ ta!" Đế Tuấn gào thét điên cuồng, thậm chí trong khóe mắt còn vương lệ, tâm trạng lúc này kích động đến cực điểm, sau đó y *bá* một tiếng, trong mắt bắn ra hai luồng ánh sáng chói chang đáng sợ, lập tức đốt cháy hư không, có vô cùng sát ý đang cuộn trào, "Vu Nguyên, bây giờ ta sẽ lấy mạng ngươi!" Oanh!

Sau lưng Đế Tuấn, đột nhiên có hai đôi cánh khổng lồ mở ra.

Đây là một đôi hỏa dực khổng lồ, đỏ thẫm như máu, bùng cháy hừng hực.

Đột nhiên vỗ một cái, Đế Tuấn liền chợt biến mất khỏi chỗ cũ, khi xuất hiện lần nữa, vậy mà đã đến trước mặt Lâm Nguyên, cách Lâm Nguyên không đến ba thước!

Trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, tốc độ của Đế Tuấn trong Tam Giới đều xếp hàng đầu, Kim Ô Hóa Hồng Thuật danh chấn Hồng Hoang.

Giờ khắc này, sau khi tu vi đột phá, tốc độ của y càng bạo tăng, đơn giản là đã dẫn đến sự biến hóa của thời không, khiến người ta căn bản không thể bắt kịp tung tích của y.

"Chết!" Đế Tuấn rống khẽ một tiếng, vươn tay ra, bàn tay kia vậy mà trong chớp mắt hóa thành một móng vuốt sắc bén, hàn quang lóe

lên, vồ tới đầu Lâm Nguyên.

Trong lòng Lâm Nguyên tuy kinh ngạc về thực lực của Đế Tuấn, nhưng hắn đã đối mặt với không biết bao nhiêu cường địch, thậm chí từng trực diện Hỗn Độn Ma Thần, cùng với các tồn tại cường đại trong thế giới Hồng Hoang ám diện!

Bất kể Đế Tuấn mạnh đến mức nào, cũng không thể lay chuyển Đạo tâm của hắn, bởi vậy chỉ sau một khắc kinh ngạc, hắn liền rất nhanh trấn tĩnh lại, đối mặt với công kích của Đế Tuấn, phản ứng cực kỳ nhanh nhạy, thân thể nghiêng một bên, không gian pháp tắc ba động, vặn vẹo không gian, trực tiếp né tránh được, khiến một móng vuốt của Đế Tuấn vồ hụt.

"Hừ!" Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, đôi hỏa dực khổng lồ sau lưng vỗ nhẹ, trên móng vuốt, đột nhiên có hỏa diễm hừng hực cuồn cuộn trào ra, tựa như một biển lửa, trong nháy mắt nhấn chìm nơi đây, sau đó vây khốn Lâm Nguyên trong đó, trói buộc hành động của hắn.

Phanh!

Tiếp đó, y nắm vuốt thành quyền, vậy mà hung hăng đánh vào ngực Lâm Nguyên, liên tục xuyên thủng thần quang hộ thể của Lâm Nguyên, lập tức đánh mạnh vào vị trí trái tim, phát ra một tiếng *phanh* trầm đục.

Lâm Nguyên thân thể chấn động, bay ngược ra ngoài.

Đế Tuấn không ngừng lại, chớp lấy cơ hội này, lần nữa lao mạnh về phía trước, mỏ vậy mà hiển hóa ra một cái mỏ chim khổng lồ, vô cùng sắc nhọn, đồng thời cũng lạnh lẽo kinh người, lập tức mổ thẳng vào mi tâm Lâm Nguyên.

Chuỗi công kích này, tốc độ đều nhanh đến cực điểm, thậm chí còn khiến pháp tắc của thế giới sương mù này bị vặn vẹo hỗn loạn.

Xung quanh Lâm Nguyên đột nhiên bùng phát một tầng thanh quang, tốc độ đột nhiên tăng vọt, ngay trong khoảnh khắc cái mỏ chim kia sắp chạm vào cơ thể, hắn tung một quyền oanh ra, va chạm với nó.

Đang!

Giống như hai khối thần thiết va vào nhau, phát ra một tiếng vang lớn *đang*, mỏ chim tóe lửa tứ phía, quyền đầu của Lâm Nguyên cũng phát ra tiếng *keng keng*.

Cả hai người đồng thời bay ngược ra ngoài.

"Lại đến!" Đế Tuấn hưng phấn gào lớn, thực lực cường hoành của Lâm Nguyên, nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng hiếm có địch thủ, trước đây thậm chí còn có thể áp chế Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nhưng hiện tại, y vậy mà có thể giao phong nhục thân với hắn, thế lực ngang nhau!

Đây tuyệt đối là một loại trải nghiệm sảng khoái đến tột cùng, khiến Đế Tuấn hưng phấn cuồng nhiệt đến cực điểm, chiến ý cuồn cuộn quanh thân.

"Yêu Hoàng!" Từ xa, các cao thủ Yêu tộc như Kế Mông cũng gào lớn, nhìn thấy mà nhiệt huyết sôi trào.

Cảnh tượng như vậy quá hiếm thấy, phải biết rằng điểm kinh người nhất của Lâm Nguyên chính là nhục thân, cận chiến, hầu như không ai có thể chiếm được lợi thế của Lâm Nguyên, kết quả hiện tại Đế Tuấn lại có thể sánh ngang với hắn.

"Rất không tệ." Ánh mắt ta sâu thẳm, lúc này, vị trí trái tim ta vẫn còn hơi nhói đau, Đế Tuấn này vậy mà có thể khiến ta bị thương!

Oanh!

Ánh mắt hắn đột nhiên trở nên sắc bén, toàn diện thúc đẩy sức

mạnh nhục thân, một cỗ khí huyết chi lực xông thẳng lên trời, nhấn chìm cả một vùng thiên địa.

"Huyền Công Chiến Pháp!" Lâm Nguyên quát khẽ một tiếng, thúc đẩy bí pháp chiến đấu được ghi lại trong Cửu Chuyển Huyền Công, một tay ấn về phía trước, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một hư ảnh ngọn núi hùng vĩ, ầm ầm giáng xuống.

Cửu Chuyển Huyền Công, Bất Chu Ấn!

Cửu Chuyển Huyền Công là công pháp tu luyện nhục thân của Bàn Cổ Đại Thần, trong đó ghi lại rất nhiều bí thuật chiến đấu.

Trước đây Lâm Nguyên chưa từng thi triển qua mấy, bởi vì hoàn toàn không cần dùng đến, hiện tại Đế Tuấn vậy mà lại thể hiện nhục thân kinh người như vậy, điều này ngược lại đáng để hắn đối đãi nghiêm túc hơn một chút.

"Mặt Trời Ấn!" Đế Tuấn thấy vậy, liền trường khiếu một tiếng, vô tận hỏa quang quanh thân cuồn cuộn dâng trào, hai tay nặng nề đẩy về phía trước, vô tận sức mạnh cuồng bạo cuộn trào giữa thiên địa, lập tức ngưng tụ thành một vầng Thiên Nhật khổng lồ, chói chang sáng rực, bao quanh vô tận thần hỏa, ào ạt tiến lên, va chạm với ngọn núi Bất Chu kia.

Oanh!

Trong một tiếng vang lớn, Bất Chu Sơn trực tiếp nghiền nát Mặt Trời, oanh tạc lên người Đế Tuấn, *ca sát* một tiếng, lồng ngực y hoàn toàn lõm xuống, xương cốt gãy vỡ một mảng lớn.

Phốc!

Sau đó, y còn phun ra một ngụm tiên huyết, cả người thần sắc đều suy yếu hẳn.

"Yêu Hoàng!" Cường giả Yêu tộc như Kế Mông thất thanh gào

lớn, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng sốt ruột, không ngờ phản kích của Lâm Nguyên lại sắc bén và đáng sợ đến vậy.

Oanh!

Mà Lâm Nguyên lúc này, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội chiến đấu này.

Sau một hồi thăm dò, hắn đã rõ ràng biết được, thực lực của Đế Tuấn này vô cùng đáng sợ, tuyệt đối không thể xem thường, bởi vậy *oanh* một tiếng, sau lưng liền hiện ra chín mươi tám cây Đạo Thụ.

"Nhật Chi Đại Đạo!" Lâm Nguyên bạo hống một tiếng, trực tiếp thúc đẩy Nhật Chi Đại Đạo, trong cơ thể có vô tận quang mang chói chang trong nháy mắt bạo dũng trào ra, chiếu sáng cả một vùng thiên địa này.

Đế Tuấn là sinh ra từ Mặt Trời, thuộc tính sức mạnh có liên quan đến Mặt Trời, mà Nhật Chi Đại Đạo, lại là một trong Tam Thiên Đại Đạo, đại biểu cho một pháp tắc của Mặt Trời.

Pháp tắc này, vừa hay có thể khắc chế Đế Tuấn!

Oanh!

Giữa lúc Lâm Nguyên giơ tay, liền ngưng tụ ra một vầng Mặt Trời, rộng lớn vô biên, *oanh long long* chấn động, uyển như Thiên Nhật Hỗn Độn, vô cùng khủng bố, trực tiếp nghiền ép về phía Đế Tuấn.

"Hừ, ngươi cho rằng như vậy là có thể khắc chế ta sao?

Chương 470

Ta thế nhưng đã ngưng tụ Chân Mệnh tồn tại." Khóe miệng Đế Tuấn lộ ra một tia ý trào phúng.

"Vậy hãy để ngươi kiến thức kiến thức, thế nào là Chân Mệnh!" Oanh!

Trong lúc nói chuyện, Đế Tuấn ngửa mặt lên trời trường khiếu một tiếng, trong cơ thể có khí tức khủng bố trào ra, tiếp đó vậy mà ngay trên đỉnh đầu, cũng ngưng tụ thành một vầng liệt nhật.

Chẳng qua, vầng liệt nhật này lại có chút khác biệt với Mặt Trời bình thường, ẩn ẩn giữa đó, vậy mà tản mát ra một loại khí tức tương tự như Hồng Hoang Bản Nguyên Hải!

Nó vừa xuất hiện, cả một vùng thiên địa đều đang chấn động, giống như thế giới này, trong chớp mắt biến thành bọt biển hư ảo, khoảnh khắc tiếp theo liền muốn phá nát, nổ tung.

Sau đó, vầng liệt nhật này tiến lên, va chạm nặng nề với vầng Hỗn Độn Thiên Nhật của Lâm Nguyên, chỉ nghe một tiếng vang lớn, vầng Hỗn Độn Thiên Nhật của Lâm Nguyên trong chớp mắt nổ tung, bị trực tiếp nghiền nát!

Oanh!

Tiếp đó, vầng thái dương kỳ dị này vẫn chưa tiêu tán, vẫn còn cường đại, tiếp tục tiến lên, oanh xuyên hư không, hung hăng rơi xuống người Lâm Nguyên.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy một cỗ khí tức chói chang cuồn cuộn ập tới, đồng thời còn có một cỗ sức mạnh nặng nề vô cùng tràn đến.

Hắn muốn chống đỡ, nhưng khoảnh khắc tiếp xúc với cỗ sức

mạnh này, không biết vì sao, cơ thể hắn giống như trở nên yếu ớt, không thể thi triển ra chút khí lực nào, nhất thời phản ứng không kịp, liền bị đánh trúng ngực, *phanh* một tiếng, cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, đâm xuyên đại địa.

"Vu Nguyên, đây chính là sức mạnh của Chân Mệnh!

Cái gọi là Chân Mệnh, duy ta là chân, tất cả những thứ khác đều là hư giả.

Một khi thúc đẩy Chân Mệnh chi lực, ngươi sẽ giống như bọt biển hư ảo, không chịu nổi một kích.

Bây giờ hãy thể hội cái tư vị tuyệt vọng kia đi, ngươi sẽ dưới sự công kích của ta, không có chút sức lực chống cự nào, cho đến cuối cùng tro tàn khói diệt, thân tử đạo tiêu." Giọng nói của Đế Tuấn lạnh lẽo vô cảm vang lên, mang theo một loại cường thế, càng có một loại tự tin, khí thôn sơn hà ức vạn lý, hiện ra bá khí như đế hoàng, xa xa một tay ấn về phía Lâm Nguyên.

"Ta ban cho ngươi tử vong!" Oanh!

Trong lòng bàn tay y, lần nữa có sức mạnh đáng sợ cuồn cuộn trào ra.

Lần này, cánh tay trước đó y đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, vậy mà đột nhiên phát sáng, bùng phát ra một cỗ khí tức hùng vĩ, tràn ngập giữa thiên địa, ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ, vỗ xuống.

Ấn chưởng này, giống như vầng Mặt Trời trước đó, nhưng vẫn mang theo một loại sức mạnh kỳ dị, tiếp xúc với nó, toàn thân liền giống như muốn trở nên hư ảo, thể chống cự.

Lâm Nguyên trong cái hố lớn kia, nhìn chưởng cự lớn giáng xuống, thần sắc lại vô cùng bình tĩnh, trong đầu, suy nghĩ nhanh như điện xẹt.

“Cái gọi là sức mạnh Chân Mệnh này, rốt cuộc là thứ gì?

Nhìn qua dường như liên quan đến chân thật và hư ảo...

Chẳng lẽ trừ Chân Mệnh ra, tất cả mọi thứ đều là hư ảo sao?” Vào lúc này, ta không khỏi nhớ đến một chuyện, khi ta đột phá Đại La Kim Tiên, liền cần phải làm được ‘nhất thiết thời gian’, đó chính là thu thúc bản thân trong ức vạn thời gian tuyến thành một!

Một khi thu thúc bản thân trong tất cả thời gian tuyến thành một, vậy thì bản thân sẽ là duy chân duy nhất, khắc dấu trong Dòng Sông Vận Mệnh, vĩnh hằng bất hủ.

Cái gọi là “Chân Mệnh” này, với quá trình kia, liệu có chỗ nào tương tự?

Sau đó, ta lại nghĩ đến thông đạo thần bí nối liền Bản Nguyên Chi Hải trong mỗi một Bản Nguyên Thánh Địa!

Trước đây ở Chung Sơn, ta muốn hiến tế, nhưng sức mạnh của ta căn bản không thể tiếp xúc với thông đạo thần bí kia, thông đạo thần bí kia giống như một tồn tại hư ảo, bất kể sức mạnh nào, đều có thể xuyên qua trong nháy mắt.

Mãi đến cuối cùng, ta thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, mới có thể cố định thông đạo thần bí lại, nhờ đó mới hiến tế thành công.

“Cái gì mà Chân Mệnh, cái gì mà chân thật với hư ảo, giữa thiên địa này, sức mạnh mới là bản chất, Lực Chi Pháp Tắc mới là bản chất duy nhất, dưới Lực Chi Pháp Tắc, tất cả đều là hư ảo!” Trong lòng Lâm Nguyên, đột nhiên bùng phát một cỗ tín niệm mãnh liệt, trong con ngươi đều rực sáng lên, *oanh* một tiếng, xông thẳng lên trời, thanh quang chói mắt quanh thân.

Hắn thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, trên lòng bàn tay, thanh quang lượn lờ, một chưởng đánh ra, va chạm với chưởng ấn của Đế Tuấn.

Lần này không còn tình trạng như trước, chỉ nghe *oanh nhiên* một tiếng vang lớn, chưởng ấn của Đế Tuấn trực tiếp nổ tung trong hư không!

"Cái gì?" Trong đầu Đế Tuấn đều *oanh minh*, không dám tin, "Đây là Chân Mệnh Chi Lực của ta, ngươi vậy mà có thể khắc chế?

Điều này không thể nào, không thể nào!" Y gào lớn không dám tin.

"Cái gì mà sức mạnh Chân Mệnh, cũng chỉ có vậy." Lâm Nguyên liền thản nhiên nói, ánh mắt lạnh lẽo thờ ơ, sau lưng chín mươi tám cây Đạo Thụ thông thiên động địa, quang huy chói mắt.

Thông qua lần giao thủ này, hắn coi như đã đại khái lý giải cái gọi là "Chân Mệnh" rốt cuộc là sức mạnh dạng gì.

Đây là một loại sức mạnh tương tự "Lực Chi Pháp Tắc".

Nếu cứng rắn muốn hình dung, thì giống như một số đặc tính nào đó của Lực Chi Pháp Tắc!

Bởi vậy, một khi tham ngộ dung hợp, liền có thể khiến tầng thứ sức mạnh của bản thân, trong nháy mắt nâng cao mấy cấp độ, áp đảo lên trên các sức mạnh khác, đối với các sức mạnh khác có một loại hiệu quả khắc chế.

Chính vì điểm này, một khi thúc đẩy sức mạnh Chân Mệnh, vậy thì trong chiến đấu bình thường, đơn giản là vô địch, bởi vì, Lực Chi Pháp Tắc áp đảo lên trên tất cả, cái gì có thể khắc chế?

Chỉ tiếc, hiện tại Đế Tuấn, lại gặp phải "chính bài hóa" như Lâm Nguyên!

Chỉ là có một chút đặc tính của Lực Chi Pháp Tắc mà thôi, lại có thể làm gì?

Lâm Nguyên thế nhưng nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc hoàn chỉnh!

Chẳng qua, cái gọi là "Chân Mệnh", hẳn là còn có nhiều thần bí hơn, ví dụ như, sau khi Đế Tuấn dung hợp, thực lực vậy mà trong nháy mắt bạo tăng vô số lần, điều này không phải là lực lượng pháp tắc đơn thuần có thể làm được.

Oanh!

Những ý niệm này xẹt qua trong lòng, động tác dưới tay Lâm Nguyên lại không hề chậm, lần này, lấy Lực Chi Pháp Tắc, thúc đẩy Nhật Chi Đại Đạo, bùng phát ra một cỗ lực lượng Mặt Trời!

Giữa thiên địa, tức thì có một vầng Mặt Trời chói chang chậm rãi dâng lên.

Lần này khác với trước đó, là một loại khác biệt về "cảm giác", giống như vầng Mặt Trời chói chang này, là tồn tại duy chân, duy nhất giữa thiên địa, tất cả những thứ khác, trước vầng Mặt Trời này, đều là đồ giả, đều là hàng nhái.

"Đế Tuấn, lần này ngươi có thể đỡ được không?" Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng.

Oanh long!

Vầng Mặt Trời này chấn động, ầm ầm lao về phía Đế Tuấn.

"Ta là tồn tại đã dung hợp Chân Mệnh, làm sao không đỡ được?

Lâm Nguyên, ta mặc kệ ngươi có thủ đoạn gì, hôm nay ta đã chắc thắng, nhất định sẽ tru sát ngươi tại đây!" Đế Tuấn cười lớn, đến khoảnh khắc này, y vẫn vô cùng tự tin, tin tưởng chắc chắn mình có thể giành chiến thắng, *oanh* một tiếng, cả thân thể vậy mà trong chớp mắt hóa thành một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ.

"Lệ!" Đế Tuấn trường khiếu một tiếng, vỗ cánh, liền xông thẳng về phía vầng Mặt Trời chói chang kia.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng vang lớn kinh thiên động địa, giữa Đế Tuấn và Lâm Nguyên va chạm cực kỳ kịch liệt, trong khoảnh khắc thiên địa rung chuyển, vô cùng hỏa diễm Mặt Trời cuồn cuộn trào ra, giống như từng đạo Trường Long ức vạn dặm quét ngang trời đất, đại địa rộng lớn phương viên ức vạn dặm trong nháy mắt chấn động kịch liệt, sau đó sụp lún!

Ông ~~ Thậm chí, ba động khủng bố này, còn khiến sương mù kia cuộn trào, đối kháng với nó.

Chẳng qua sương mù trong thế giới sương mù này rất kỳ dị, dường như tất cả sức mạnh cực kỳ kinh người, tất cả sức mạnh xông vào sương mù, đều giống như trâu đất xuống biển, biến mất không còn tăm hơi.

Hơn nữa, thế giới sương mù này, bản thân tầng thứ sức mạnh cũng cực cao, ba động chiến đấu khủng bố như vậy, cận kề chỉ hủy diệt thổ địa phương viên ức vạn dặm, nếu là ở thế giới Hồng Hoang trước khi dị biến, e rằng toàn bộ đại lục Hồng Hoang, đều đã bị oanh nát hoàn toàn.

Chiến đấu giữa cường giả, động một chút là hủy diệt vô tận sơn hà.

Chương 471

"Lệ!" Mà gần như cùng một lúc, giữa thiên địa liền vang lên một tiếng kêu thảm thiết, một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ đầy máu, bay ngược ra ngoài, toàn thân đều là vết thương.

Trong lần va chạm này, Đế Tuấn hoàn toàn bại trận!

"Yêu Hoàng!" Các cường giả Yêu tộc như Kế Mông đều kêu lớn, muốn xông lên, nhưng lúc này trên chiến trường, vẫn còn có dư ba chiến đấu tràn ngập, nếu họ tiếp cận, sẽ dễ dàng bị quét trúng, hóa thành tro bụi.

"Giả cuối cùng vẫn là giả." Ánh mắt Lâm Nguyên bình tĩnh, bước một bước ra, thân hình lóe lên, liền đến trước con Tam Túc Kim Ô khổng lồ do Đế Tuấn hóa thành, vươn tay ra.

Sau khi dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, sinh mệnh lực của Đế Tuấn cực kỳ cường đại, dù là trọng thương, nhưng vẫn đang nhanh chóng khôi phục.

Thấy cảnh này, trong lòng y không hiểu sao cảm thấy một cỗ hàn ý, thét lên chói tai: "Lâm Nguyên, ngươi muốn làm gì?" Oanh!

Trong lúc nói chuyện, Đế Tuấn ra sức thúc đẩy sức mạnh của mình, vỗ cánh, lùi về phía sau, muốn tránh khỏi Lâm Nguyên.

Ba!

Thế nhưng, Lâm Nguyên chỉ khẽ búng ngón tay, tức thì có một cỗ ba động không gian khuếch tán ra, lấy hắn làm trung tâm, thời không trong phạm vi vạn dặm toàn bộ ngưng đọng.

Đây là sức mạnh không gian hắn thúc đẩy bằng Lực Chi Pháp Tắc, mạnh hơn pháp tắc không gian đơn thuần, bởi vậy thân thể Đế

Tuấn trong nháy mắt khó mà di chuyển, động tác chậm lại ngàn vạn lần.

Mắt y từ từ mở lớn, từ từ có vẻ kinh sợ và cầu xin dâng trào, đồng thời trong miệng còn nói: "Vu...

Nguyên... ngươi..." Từng chữ từng chữ cực kỳ chậm rãi nói ra.

Các Yêu Tướng như Kế Mông, cũng ở trong phạm vi này.

Tu vi của bọn họ yếu hơn Đế Tuấn không biết bao nhiêu lần, bởi vậy lúc này thân thể đã hoàn toàn ngưng đọng, thậm chí ngay cả ý niệm cũng không có cách nào vận chuyển, đơn giản là người sống mà như đã chết.

Lâm Nguyên thì thần sắc bình tĩnh, vươn tay về phía trước, một tay tóm lấy một chân của con Tam Túc Kim Ô khổng lồ do Đế Tuấn hóa thành.

"Lực Chi Pháp Tắc!" Trong lòng hắn quát khẽ một tiếng, trên lòng bàn tay, tức thì có thanh quang chói mắt nở rộ, sau đó vậy mà hóa thành từng sợi tơ, *phốc xuy phốc xuy* đâm vào trong cái chân kia.

Hắn thông qua Bàn Cổ Chân Nhãn, đã nhìn ra được, Chân Mệnh Toái Phiến kia, chính là ở trong cái chân này.

Điều hắn đang làm, là muốn thông qua Lực Chi Pháp Tắc, đem Chân Mệnh Toái Phiến này lấy ra!

"Ra!" Lâm Nguyên quát khẽ một tiếng, dùng lực ở tay, kéo mạnh ra ngoài.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng chấn động lớn *oanh long*, một mảnh vỡ hình dạng cánh tay, lấp lánh quang huy rực rỡ, liền bị Lâm Nguyên dùng sức kéo ra, xuất hiện giữa không trung.

Dù cho thời không này đã ngưng đọng, vào khoảnh khắc này, Đế Tuấn kia vẫn phát ra một tiếng kêu thảm thiết bi thương, giống như chịu đựng hình phạt thảm khốc nhất nhân gian.

Sau đó, khí tức tu vi của y liền *oanh nhiên* một tiếng, nhanh chóng hạ xuống, thậm chí còn yếu hơn cả ban đầu, trong thời gian ngắn ngủi, vậy mà lại rơi xuống tầng thứ Chuẩn Thánh.

Chuẩn Thánh, trước khi Hồng Hoang dị biến, cũng được coi là cường giả, nhưng vào thời điểm hiện tại này, thì chỉ có thể coi là bình thường.

"Đây chính là Chân Mệnh Toái Phiến?" Lâm Nguyên lại không để ý đến Đế Tuấn lúc này, ánh mắt đặt trên mảnh Chân Mệnh Toái Phiến đang lấp lánh quang huy chói mắt trong tay.

Mảnh vỡ này cực kỳ kỳ dị, không hề tản mát ra ba động Đại Đạo gì, lại tản mát ra một loại khí tức, khiến trong lòng người ta sinh ra một loại cảm giác, đó chính là: cả thế giới, bao gồm cả bản thân, đều là hư ảo.

Chỉ có mảnh vỡ này, mới là vật chân thật!

Vật bất hủ!

"Thứ này, đơn giản giống như cụ tượng hóa của Lực Chi Pháp Tắc!" Khoảnh khắc này, thần sắc Lâm Nguyên ngưng trọng chưa từng có, cảm thấy sự khủng bố lớn lao ẩn chứa trong Chân Mệnh Toái Phiến này.

Lực Chi Pháp Tắc, là đệ nhất Tam Thiên Đại Đạo, trên thế giới này, chỉ có ta một người nắm giữ, là đại biểu cho bản chất của tất cả sức mạnh thế gian, có thể nói là sức mạnh căn bản nhất của thế giới này.

Mảnh Chân Mệnh Toái Phiến này, giống như cụ tượng hóa của

Lực Chi Pháp Tắc, vậy thì uy lực của nó rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Chỉ là một mảnh vỡ nhỏ mà thôi, đã có thể khiến thực lực Đế Tuấn trong nháy mắt nhảy vọt nhiều tầng thứ như vậy, thậm chí trong chiến đấu, còn khiến Lâm Nguyên bị thương, chịu một tổn thất lớn!

Nếu một sinh linh, tìm được nhiều mảnh vỡ hơn, dung hợp chúng, thực lực của y sẽ được nâng cao đến mức độ nào?

Khoảnh khắc này, ta cảm thấy một loại cảm giác nguy cơ lớn lao, loại cảm giác nguy cơ này khác với cảm giác nguy cơ trước đây.

Trước đây dù ta đối mặt với Hỗn Độn Ma Thần cùng thế giới Hồng Hoang ám diện và nhiều nguy cơ khác, nhưng ta cũng biết bản thân mình có ưu thế cực lớn, dù sao cũng nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, có thể dung hợp nhiều loại Ma Thần Đại Đạo, còn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, khiến thực lực của ta luôn có thể dẫn đầu tất cả mọi người.

Nhưng hiện tại, sau khi Chân Mệnh Toái Phiến này xuất hiện, ưu thế nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc của ta, đã bị giảm yếu!

Mặc dù, Lực Chi Pháp Tắc có thể khắc chế Chân Mệnh Toái Phiến, nhưng ai cũng không biết, khi Chân Mệnh Toái Phiến đủ nhiều thì sẽ xảy ra chuyện gì, nếu xảy ra chất biến, vậy thì hậu quả sẽ quá đáng sợ.

"Chẳng qua, là nguy cơ, nhưng cũng có thể là kỳ ngộ." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Người khác có thể dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, ta, tự nhiên cũng có thể!

Oanh!

Lập tức, Lâm Nguyên liền khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển

Lực Chi Pháp Tắc, hấp thu khối Chân Mệnh Toái Phiến này, tiến vào cơ thể mình, bắt đầu luyện hóa.

Ta muốn thử một chút, khi bản thân ta dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, sẽ xảy ra biến hóa như thế nào.

Ông ~~ Chỉ trong một khoảnh khắc, ta liền cảm thấy vị trí cánh tay của mình, bùng phát ra một cỗ sức mạnh to lớn, bắt đầu cải tạo cơ thể của ta, nâng cao tu vi của ta.

Chẳng qua, tu vi của ta quá mạnh, căn cơ quá hùng hậu, sự cải tạo như vậy, ngược lại cũng không có tác dụng quá lớn, việc nâng cao chỉ có thể nói là 'muối bỏ biển'.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một biến hóa kinh người khác đã xảy ra, Lực Chi Pháp Tắc của ta, đã dung hợp đến năm mươi phần trăm, đây là "Đạo Hạn", chỉ cần còn ở trong Hỗn Nguyên Cảnh, liền không thể tiếp tục đột phá nữa.

Nhưng, khoảnh khắc này, Đạo Hạn này, *oanh nhiên* một tiếng, đã nới lỏng!

Lâm Nguyên tức thì trong lòng chấn động, Chân Mệnh Toái Phiến này, vậy mà có thể giúp ta đột phá Đạo Hạn của Lực Chi Pháp Tắc sao?

Đây là năng lực nghịch thiên gì?

Chẳng qua, chỉ trong thời gian rất ngắn, sự nới lỏng của Đạo Hạn này đã dừng lại, mức độ dung hợp ước chừng chỉ vừa vượt quá năm mươi phần trăm một chút.

Đồng thời, Lâm Nguyên cũng cảm nhận được, tu vi của mình, cũng có một chút thăng tiến.

Nhưng điều này kỳ thực đã rất khủng bố, dù sao cũng là đột phá Đạo Hạn, đột phá tầng hạn chế không thể đột phá kia.

Ý nghĩa mà nó đại biểu, khó có thể tưởng tượng, ta có lẽ có thể ở cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh, liền dung hợp Lực Chi Pháp Tắc đến trình độ một trăm phần trăm, sau đó cũng ngưng tụ ra một cây Đạo Thụ.

Mà nếu có thể ở Hỗn Nguyên Cảnh liền làm được điểm này, vậy thì căn cơ của ta sẽ vững chắc đến mức khó mà tưởng tượng, tương lai tự nhiên có thể thăng cấp đến tầng thứ cao hơn, ví dụ như tầng thứ của Bàn Cổ!

"Hoặc có lẽ, đây là một con đường...

Bàn Cổ chi lộ." Lâm Nguyên lẩm bẩm, vào khoảnh khắc này, trong con ngươi của hắn hiện lên vẻ quang thải kinh người.

Trước đó, đối với việc mình có thể tu hành đến cảnh giới Bàn Cổ hay không, kỳ thực trong lòng hắn không có chút nắm chắc nào.

Bàn Cổ quá khủng bố, loại cảnh giới đó hoàn toàn không thể tưởng tượng.

Chương 472

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần mạnh đến mức nào?

Nhưng, bọn họ liên thủ công kích, Bàn Cổ Đại Thần e rằng chỉ dùng một phần ức vạn sức mạnh, liền tru diệt toàn bộ bọn họ.

Lâm Nguyên đi suốt chặng đường, tuy cũng có thể nói là kinh diễm, hơn nữa còn dung hợp Bàn Cổ Tinh Huyết, Bàn Cổ Ngọc Tủy, v.v., thăng cấp lên huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, đồng thời còn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc căn bản nhất.

Nhưng, hắn vẫn cảm thấy, muốn thăng cấp đến tầng thứ của Bàn Cổ, quá khó, hầu như là chuyện không thể.

Bởi vì, trước đó hắn đã từ Bàn Cổ Ngọc Tủy, tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, bàng quan toàn bộ quá trình Bàn Cổ Đại Thần từ khi sinh ra đến Khai Thiên Tích Địa, đối với sức mạnh của Bàn Cổ Đại Thần, có một thể nghiệm vô cùng sâu sắc, đó là một loại khủng bố khó mà dùng ngôn ngữ miêu tả.

Dù hắn có căn cơ khủng bố như vậy, ở trong Hỗn Nguyên Cảnh, liền thăng cấp lên huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, còn ngưng tụ chín mươi tám cây Đạo Thụ, phá vỡ hạn chế đạt đến Hỗn Nguyên Cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, cũng không thể.

Nếu nói, hắn hiện tại ở Hỗn Nguyên Cảnh căn cơ là một.

Vậy thì, muốn thăng cấp đến tầng thứ Bàn Cổ Đại Thần, căn cơ cần có, chính là một vạn, thậm chí là mười vạn.

Nhưng hiện tại thì khác rồi, có Chân Mệnh Toái Phiến này, ta liền có thể lần nữa nâng cao căn cơ của mình, biến cái căn cơ là một này, nâng cao đến một vạn, mười vạn!

“Nhất định phải dốc hết toàn lực, tranh thủ có được nhiều Chân Mệnh Toái Phiến hơn!

Sau đó, mượn Chân Mệnh Toái Phiến, trong Hỗn Nguyên Cảnh, đem mười Đại Đạo đứng đầu trong Tam Thiên Đại Đạo, toàn bộ đều dung hợp đến trình độ một trăm phần trăm!” “Và, điều đó vẫn chưa đủ, ta còn phải cố gắng hết sức thu thập nhiều Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo hơn, hiện tại ta mới dung hợp chín mươi tám loại, điều này quá ít, quá ít rồi.

Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo có ba ngàn loại, ta chí ít cũng phải dung hợp một ngàn loại, hai ngàn loại, thậm chí, dung hợp toàn bộ!” Khoảnh khắc này, trong con ngươi Lâm Nguyên, dâng lên một tia dã vọng.

Nếu là trước đây, ta sẽ lựa chọn từ từ, vừa đột phá vừa thu thập, đột phá đến Hỗn Độn Cảnh rồi lại đi thu thập Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo cũng được.

Nhưng hiện tại, suy nghĩ của ta đã thay đổi, ta muốn tận khả năng trước khi đạt đến Hỗn Độn Cảnh, liền làm mọi thứ đến cực hạn!

“Hoặc có lẽ, đây cũng là cơ hội chiến thắng duy nhất của ta khi đối mặt với những kẻ địch khủng bố kia.” Lâm Nguyên thấp giọng lẩm bẩm.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, thế giới Hồng Hoang ám diện, đều có vô tận cường giả, những tồn tại này đều vô cùng đáng sợ, trừ Bàn Cổ Đại Thần ra, ai có thể đối phó?

Hiện tại những sinh linh này đều có xung đột với ta, đơn giản là không chết không ngừng, vậy thì cuối cùng ta muốn thắng, chỉ có thể đột phá đến tầng thứ của Bàn Cổ, thậm chí còn mạnh hơn, sau đó quét sạch tất cả!

Nghĩ đến đây, quyết tâm của ta càng thêm kiên định.

Đồng thời, trong lòng ta đối với Chân Mệnh Toái Phiến, cũng vì thế mà sinh ra sự tò mò cực kỳ mãnh liệt, mảnh Chân Mệnh Toái Phiến này rốt cuộc là từ đâu đến?

Vì sao lại có năng lực nghịch thiên như vậy?

Từ thông tin trước đó, ta có thể biết, thế giới sương mù này là do Hỗn Độn Ma Thần bố cục mà thành, chẳng lẽ phía sau Chân Mệnh Toái Phiến này còn có Hỗn Độn Ma Thần đang giở trò sao?

Nếu thật sự như vậy, vậy thì mọi chuyện đã phức tạp rồi, tuyệt đối phải thận trọng đối đãi.

Những Hỗn Độn Ma Thần kia, vì muốn giáng lâm Hồng Hoang, đã bố cục không biết bao nhiêu năm, sớm đã kế hoạch mọi chuyện không chút sơ hở nào.

Nếu phía sau Chân Mệnh Toái Phiến này có thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần, nhất định ẩn chứa sự khủng bố lớn lao, tuyệt đối không thể xem thường!

Vừa nghĩ đến đây, hắn liền nhìn về phía Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Muốn làm rõ những điều này, đương nhiên việc đầu tiên cần làm, chính là sưu hồn!

Ông!

Mi tâm Lâm Nguyên, tỏa ra một tầng kim quang chói mắt, ngưng tụ thành một tiểu nhân màu vàng, một bước bước ra, liền tiến vào trong não hải của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Đế Tuấn trước tiên là trọng thương, sau đó lại bị rút mất Chân Mệnh Toái Phiến, lúc này đã ở trong trạng thái cực kỳ suy yếu, không có chút sức lực phản kháng nào.

Tiểu nhân màu vàng tiến vào não hải Đế Tuấn, rất nhanh liền áp chế Nguyên Thần của y, sau đó điều tra những ký ức có liên quan đến Chân Mệnh Toái Phiến.

Từng bức họa diện hiện lên.

Đầu tiên là trong một mảnh tinh không, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng nhau, vì nhìn thấy Lâm Nguyên chiếu rọi Hồng Hoang, tiếp đó lại đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt trở nên vô cùng dữ tợn, oán độc vô cùng, nhưng lại rất vô lực, chỉ có thể nắm chặt quyền, nghiến răng nghiến lợi.

Mà ngay vào lúc này, một tin tức truyền ra, nói rằng trong thế giới sương mù có đại cơ duyên.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe được từ miệng một Yêu tộc, lúc đó y vì chịu kích thích quá lớn, thậm chí còn không đi tra xét tin tức này thật giả, trực tiếp cùng Đông Hoàng Thái Nhất, dẫn theo một nhóm cường giả Yêu tộc, tiến vào thế giới sương mù.

Trong quá trình này, cũng có các cường giả khác trong Hồng Hoang ào ạt chạy đến thế giới sương mù, số lượng đông đảo, có thể nói là mênh mông cuồn cuộn, cảnh tượng vô cùng hoành tráng.

Giữa bọn họ phát sinh xung đột, cường giả Yêu tộc cũng vì thế mà không ít người vẫn lạc.

Cuối cùng, sau khi đến thế giới sương mù, lại có tin tức đột nhiên xuất hiện, không ai biết nguồn gốc tin tức này, nhưng tất cả mọi người đột nhiên đều biết, nói rằng trong thế giới sương mù, có Chân Mệnh Toái Phiến, một khi dung hợp, liền có thể thực lực đại tiến.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất quyết định hành động riêng, tìm kiếm trong thế giới này, sau đó trải qua mấy trận kịch chiến, liền có được một mảnh Chân Mệnh Toái Phiến, bắt đầu dung hợp.

Sau khi dung hợp, Lâm Nguyên liền xuất hiện.

"Đằng sau tất cả những chuyện này, đều có mùi vị của âm mưu a, cũng không biết đằng sau có bố cục gì." Lâm Nguyên sau khi xem xong ký ức này, liền nhíu mày lẩm bẩm.

Chẳng qua, mặc kệ đằng sau có gì, hiệu quả của Chân Mệnh Toái Phiến là xác xác thực thực, ánh mắt Lâm Nguyên chợt sắc bén, những chuyện khác tạm thời không quản, trước hết đi giành thêm mấy khối Chân Mệnh Toái Phiến rồi nói!

Oanh!

Hắn tùy tay một chưởng đánh chết Đế Tuấn, Kế Mông và những người khác, rút ra Bản Nguyên Ma Thần Đại Đạo, sau đó liền lướt về phía sâu trong thế giới sương mù.

Nguyên Thần chi lực tràn ngập, Bàn Cổ Chân Nhãn cũng mở ra, tra xét khắp trời đất.

Oanh oanh oanh ~~~ Tốc độ Lâm Nguyên cực nhanh, trong chớp mắt đã lướt ngang qua đại địa rộng lớn, tiến sâu vào thế giới sương mù không biết bao xa.

Nhưng trong quá trình này, hắn lại rất ít khi phát hiện có sinh linh khác tồn tại, thỉnh thoảng gặp một hai cá thể, cũng đều là sinh linh cảnh giới vô cùng bình thường, không có giá trị quá lớn.

Lâm Nguyên ngược lại cũng có kiên nhẫn, không hề vội vàng, tiếp tục tiến sâu vào thế giới sương mù.

Hắn đến khá muộn, nghĩ rằng những sinh linh có thực lực kia, hiện tại đều đã có thu hoạch lớn, có lẽ đều đã tụ tập ở khu vực sâu nhất.

Bởi vì, phân tích từ tình báo có được từ não hải Đế Tuấn, càng gần Hỗn Độn Hải kia, Chân Mệnh Toái Phiến cũng càng nhiều.

Oanh!

Mà ngay trong lúc tiến về phía trước, Lâm Nguyên đột nhiên cảm nhận được, cách đó không xa phía trước, trên đỉnh một ngọn núi cao, đột nhiên có một cỗ ba động khủng bố truyền đến.

Đó là một ngọn núi vô cùng hùng vĩ, sừng sững trên đường chân trời, vươn cao ra ngoài thế giới.

Nửa sườn núi lượn lờ từng tầng sương mù hình dải.

Thậm chí, xung quanh ngọn núi này, còn có từng viên Thái Cổ Tinh Thần khổng lồ, *long long* xoay quanh nó, giống như hành tinh xoay quanh Mặt Trời, không ngừng chuyển động.

Đây là một cảnh tượng cực kỳ hùng vĩ.

Mà điểm càng hùng vĩ hơn còn nằm ở đỉnh ngọn núi cao kia!

Vị trí đỉnh núi, vậy mà có một tế đàn khổng lồ vô biên, bao phủ trong tế đàn, không thể nhìn rõ hình tượng cụ thể, nhưng loại khí tức hùng vĩ kia, lại khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Tế đàn tản mát ra một loại ma khí, toàn thân đen kịt, phía trên có từng đạo phù văn dữ tợn, đan xen vào nhau, giống như răng nanh của hung thú Thái Cổ đan xen vào nhau, dữ tợn đáng sợ.

Chương 473

"Ở bên trong này đang làm gì?" Trong lòng Lâm Nguyên khẽ động, tức thì mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía tế đàn kia.

Ông!

Bởi vì Bàn Cổ Chân Nhãn thực sự quá mạnh, có thể nhìn xuyên qua hư vọng, thêm vào đó khoảng cách cũng không quá xa, hơn nữa sau khi hắn dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, tu vi cũng có thăng cấp, bởi vậy dù có sương mù che phủ, Lâm Nguyên lần này, cũng thuận lợi xuyên thấu sương mù, nhìn rõ tình hình bên trong tế đàn.

Trên tế đàn kia, máu tươi khắp nơi, thi thể chất thành núi!

Mỗi một thi thể, đều tản ra khí tức cường đại, dù đã chết, thân thể cũng giống như Tiên Thiên Linh Bảo, lấp lánh thần huy.

Mà tất cả những thứ này, đều vây quanh một pho tượng Ma Thần.

Tôn Ma Thần cao lớn này, có ba cái đầu lâu, sáu cánh tay, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, mỗi một con mắt đều mở lớn hung tợn, lóe lên hung quang, nhìn tổng thể vô cùng hung thần ác sát.

Một đạo thân ảnh, quỳ phục trước pho tượng Ma Thần khổng lồ này, môi mấp máy, niệm tụng một đoạn tế tự chi ngữ cực kỳ khó hiểu, từng cỗ ba động thần bí, từ trên người y tràn ra, sau đó xâm nhập vào trong những thi thể khổng lồ kia, sản sinh một loại biến hóa quỷ dị.

Tiếp đó, liền có huyết tinh hô khiếu trào ra, dũng nhập vào trong pho tượng Ma Thần, mắt của Ma Thần, cũng vì thế mà dường như có chút thần thái, giống như muốn hóa thành sinh linh chân chính.

Lâm Nguyên vừa nhìn thấy thân ảnh đang quỳ phục này, trong mắt

liền lóe lên một tia kinh ngạc.

Thân ảnh này hắn rất quen thuộc, chính là Trường Nhĩ Định Quang Tiên môn hạ của Tiệt Giáo!

Gia hỏa này, trong tuyến thời gian nguyên bản, thế nhưng là có danh tiếng lớn.

Y là con thỏ đầu tiên trong Hồng Hoang, sở hữu tốc độ cực nhanh, bái dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ, trở thành một trong Thất Tiên tùy tùng.

Y cực kỳ thích nhân nhục, sau khi trở thành đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ, không biết đã thôn phệ bao nhiêu nhân tộc, quanh thân đều lượn lờ vô tận oán khí của nhân tộc.

Đồng thời, y càng là kẻ phản đồ lớn nhất của Tiệt Giáo.

Khi Xiển Giáo và Tiệt Giáo tiến hành quyết chiến cuối cùng, y đã trộm đi Lục Hồn Phiên của Thông Thiên Giáo Chủ, đầu nhập vào dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử, cuối cùng ở Tây Phương Giáo, trở thành Định Quang Hoan Hỉ Phật.

Từ cái tên Định Quang Hoan Hỉ Phật có thể biết được, sau khi y thành Phật ở Tây Phương Giáo, về cơ bản cũng không làm chuyện tốt lành gì.

Lâm Nguyên ngược lại không ngờ tới, vậy mà có thể ở trong thế giới sương mù này, gặp được Trường Nhĩ Định Quang Tiên này, hơn nữa, khí tức Trường Nhĩ Định Quang Tiên tản mát ra lúc này, còn rất cường đại, vậy mà đã đạt đến cảnh giới vô cùng đáng sợ, còn mạnh hơn Đế Tuấn kia mấy phần!

Về phần nghi thức tế tự y đang tiến hành lúc này, càng tản mát ra một mùi vị quỷ dị, ánh mắt sắc bén của Lâm Nguyên lóe lên, đã phán đoán ra được, Trường Nhĩ Định Quang Tiên này, rất có khả năng

chính là muốn thông qua nghi thức tế tự này, triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần vượt giới mà đến, giáng lâm thế giới sương mù này!

"Từ thông tin ta có được trong não hải Đế Tuấn trước đó mà xem, sở dĩ Chân Mệnh Toái Phiến xuất hiện, chính là vì Hỗn Độn Ma Thần, bọn họ muốn thông qua Chân Mệnh Toái Phiến này, dụ dỗ cường giả trong Hồng Hoang đến, sau đó mượn những cường giả này, vượt giới giáng lâm thế giới sương mù này, rồi sau đó tiến vào trong Hồng Hoang.

Sinh linh trong Hồng Hoang, tuy tham lam, nhưng cũng không thiếu những kẻ hào kiệt, khẳng định có thể nhìn ra ý đồ của những Hỗn Độn Ma Thần này.

Nghĩ rằng khi mưu đoạt Chân Mệnh Toái Phiến, cũng sẽ kháng cự sự dụ hoặc của Hỗn Độn Ma Thần, tuy không biết có thành công hay không, nhưng khẳng định là có loại tâm tư đó.

Nhưng, Trường Nhĩ Định Quang Tiên này thì khác rồi, người này không có chút liêm sỉ nào, ngay cả sư phụ mình cũng có thể phản bội, huống chi là thế giới Hồng Hoang này?

Sở dĩ y hiện tại có thể tản mát ra khí tức không kém gì Đế Tuấn, khẳng định là đã có được cực nhiều Chân Mệnh Toái Phiến, sau đó đắm chìm dưới sự dụ hoặc của cỗ sức mạnh này, trực tiếp lựa chọn phản bội, xây dựng tế đàn, triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần đến giáng lâm!" Hầu như chỉ trong một khoảnh khắc, trong não hải Lâm Nguyên, liền xẹt qua rất nhiều phân tích, trong con ngươi lóe lên quang mang lạnh lẽo.

Uy hiếp của Hỗn Độn Ma Thần là lớn đến mức nào?

Một khi giáng lâm, hậu quả không thể tưởng tượng nổi!

Thêm vào đó trên người Trường Nhĩ Định Quang Tiên này, còn có

Chân Mệnh Toái Phiến, bởi vậy khoảnh khắc này, hắn tự nhiên là phải ra tay, chế phục y, phá hoại nghi thức này, tuyệt đối không thể để nó thành công.

Oanh long!

Đột nhiên, ngay lúc này, trên tế đàn rộng lớn kia, pho tượng Ma Thần kia kịch liệt chấn động, trong mắt càng thêm thần thái, khí tức tản ra cũng càng thêm cường đại.

Dường như, có sinh mệnh nào đó, đang từ từ thức tỉnh trong thân tượng Ma Thần khổng lồ này.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên thấy vậy, thần thái đều trở nên kích động, môi mấp máy nhanh hơn, âm thanh tế tự trong miệng càng thêm cao vút, chói tai, chấn động trường không.

Oanh oanh oanh!!!

Đến cuối cùng, ở bờ bên kia của thế giới sương mù này, trong Hỗn Độn Hải mênh mông, vậy mà có ức vạn trọng sóng lớn dâng trào, phát ra tiếng *oanh minh* trầm hùng, cách vách ngăn thế giới, từ xa truyền đến, vang vọng khắp thế giới sương mù, một cỗ sức mạnh khủng bố vô biên, đang từ từ tiến gần đến thế giới sương mù này!

Hiển nhiên, việc Ma Thần giáng lâm, sắp thành công rồi!

Trường Nhĩ Định Quang Tiên liền đứng phắt dậy, thần thái cuồng nhiệt, trong đôi mắt đỏ hoe vì bản thể là thỏ, tất cả đều là sự hưng phấn, thậm chí vì quá kích động, còn không thể duy trì hình thái, hai cái răng cửa đều lộ ra, tóc tai bù xù, hai tay dang rộng, phát ra một tiếng cuồng khiếu: “Ma Thần, xin hãy nhanh chóng giáng lâm, ban cho ta sức mạnh đi!” Oanh!

Sau đó, ngay khoảnh khắc tiếp theo, một bàn tay lớn che trời lấp nhật, ngang không mà đến, lượn lờ từng đạo thanh sắc huy hoàng, lại

có khí huyết chi lực bàng bạc *oanh minh*, trực tiếp một chưởng vỗ xuống y.

Bàn tay lớn này xuất hiện quá đột ngột, hơn nữa cường đại vô biên, Trường Nhĩ Định Quang Tiên căn bản không kịp phản ứng, một chưởng liền bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

Ông ~~ Y vừa rời khỏi tế đàn, nghi thức bị gián đoạn, pho tượng Ma Thần khổng lồ kia liền kịch liệt chấn động, Ma Thần vốn sắp giáng lâm, toàn bộ quá trình lại bị cắt đứt, không thể tiếp tục.

Oanh long!

Thần sắc Lâm Nguyên bình tĩnh lạnh nhạt, thúc đẩy sức mạnh trong cơ thể, bàn tay lớn bạo trướng, bùng phát ra một cỗ thần quang rực rỡ, lần nữa hung hăng vỗ về phía tế đàn.

Mục tiêu của hắn là muốn hoàn toàn hủy diệt tế đàn này, đoạn tuyệt hy vọng Ma Thần giáng lâm thế giới sương mù.

"Ngươi dám!" Thế nhưng, ngay lúc này, từ xa trên không truyền đến một tiếng nộ hống.

Tu vi của Trường Nhĩ Định Quang Tiên dù sao cũng cường hoành khủng bố đến cực điểm, sau khi bị đánh bay, rất nhanh liền phản ứng lại.

Ngay lúc đó liền đại nộ, mắt y vốn đã đỏ hoe, giờ biến thành huyết hồng, *oanh* một tiếng, thân hình chỉ lóe lên, liền biến mất trong hư không, khoảnh khắc tiếp theo đã xuất hiện trước tế đàn, sau đó một quyền nặng nề đánh về phía bàn tay lớn của Lâm Nguyên.

Oanh!

Thiên địa đều trong chớp mắt chấn động điên cuồng, Trường Nhĩ Định Quang Tiên lần nữa bị đánh bay, nhưng y cũng đã thành công ngăn cản Lâm Nguyên lại, không để hắn hoàn toàn hủy diệt tế đàn.

Mà trong lần va chạm này, Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng đã nhìn thấy dung mạo Lâm Nguyên, tức thì mắt y liền mở lớn đột ngột, dâng lên vẻ chấn động kinh hãi.

"Ngươi là...

Vu Nguyên!

Ngươi vậy mà cũng đến thế giới sương mù này sao?" "Chính là ta." Lâm Nguyên đứng trên cao thiên, thần sắc bình tĩnh, nói: "Trường Nhĩ, ngươi có biết, triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần kia đến, sẽ có hậu quả gì không?

Ngươi làm như vậy, là không chịu trách nhiệm với cả thế giới Hồng Hoang!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên nghe vậy, nhịn không được cười lớn, nói: "Trong Hồng Hoang, từ trước đến nay đều là cá lớn nuốt cá bé, dựa theo quy tắc như vậy, Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, thống trị chúng ta, chẳng phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa sao?" Lâm Nguyên thản nhiên nói: "Chỉ sợ đến lúc đó không phải thống trị, mà là xem tất cả sinh linh Hồng Hoang là lương thực." Trường Nhĩ Định Quang Tiên không hề để ý, nói: "Sống chết của người khác, có liên quan gì đến ta?

Ta triệu hoán Ma Thần đến, y nhất định sẽ ban cho ta sức mạnh kinh thiên, đến lúc đó, ta liền có thể trở thành cường giả cái thế, tung hoành thiên hạ!" Trong mắt Lâm Nguyên, không khỏi bùng phát ra một cỗ sát ý.

Xem ra Trường Nhĩ Định Quang Tiên này chết tính không đổi, hắn lạnh lùng nói: "Không có lúc đó đâu, bây giờ ngươi sẽ phải chết!" Uy thế của Lâm Nguyên cực kỳ cường thịnh, lời nói cũng lạnh lẽo.

Thêm vào đó Trường Nhĩ Định Quang Tiên nghĩ đến những năm tháng đã qua, những chiến tích của Lâm Nguyên có thể xưng là kỳ tích, trong lòng y bất giác, liền sinh ra một cỗ ý sợ hãi.

Trong Hồng Hoang, không sợ Lâm Nguyên, không kiêng dè Lâm Nguyên, thật sự tìm không ra mấy người.

Huống chi trước khi Hồng Hoang dị biến, y bất quá là một đệ tử nhỏ bé môn hạ Tiệt Giáo, thân phận như vậy khiến y đối với Lâm Nguyên càng thêm sợ hãi sâu sắc, thân thể đều bất giác lùi lại một bước.

Nhưng cũng chỉ lùi lại một bước, Trường Nhĩ Định Quang Tiên liền dừng lại, cười lạnh nói: "Vu Nguyên, ngươi còn cho rằng hiện tại là thời đại thuộc về ngươi sao?

Ngày nay Hồng Hoang thiên địa dị biến, cường giả tầng tầng lớp lớp xuất hiện, dù là ta, ngươi cũng không nhất định là đối thủ!

Chương 474

Muốn ngăn cản hành động của ta, đừng hòng!" Oanh!

Lời Trường Nhĩ Định Quang Tiên vừa dứt, vậy mà lại dẫn đầu phát động công kích về phía Lâm Nguyên.

Thân thể y lóe lên, để lại một hư ảnh tại chỗ, liền xuất hiện trước mặt Lâm Nguyên, giơ tay ấn xuống, lập tức thúc đẩy một đạo thần thông đáng sợ, không gian vỡ nát, hóa thành ức vạn mảnh vỡ, mỗi một mảnh vỡ đều vô cùng sắc bén, giống như binh khí tuyệt thế.

"Ừm, sức mạnh có liên quan đến không gian?" Ta hơi kinh ngạc, ta phát hiện sức mạnh có liên quan đến không gian mà Trường Nhĩ Định Quang Tiên thúc đẩy, vậy mà vô cùng cường đại, thậm chí ẩn ẩn giữa đó, còn tạo thành uy hiếp nhất định đối với ta.

Chẳng qua ngược lại cũng bình thường, Trường Nhĩ Định Quang Tiên là con thỏ đầu tiên trong Hồng Hoang, giỏi nhất về tốc độ, vốn đã có liên quan đến không gian.

Hiện tại dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, tự nhiên sẽ càng thêm cường đại.

Mảnh vỡ không gian này, có thể nói là vô cùng cường đại, sắc bén hơn bất cứ thứ gì, bất kỳ sinh linh nào tiếp xúc, e rằng đều sẽ bị cắt nát.

Nhưng đáng tiếc, Lâm Nguyên thì khác, ta dù sao cũng là tồn tại nắm giữ Pháp Tắc Không Gian!

Dưới trời, tất cả thần thông có liên quan đến không gian, ta đều có thể khắc chế!

Oanh!

Lâm Nguyên đột nhiên thúc đẩy Pháp Tắc Không Gian, ngưng tụ thành một đạo phong bạo đáng sợ, gào thét tiến lên, va chạm nặng nề với những mảnh vỡ không gian kia.

Chỉ trong một khoảnh khắc, liền hoàn toàn quét sạch chúng.

Tiếp đó, Lâm Nguyên chụm ngón tay như kiếm, giữa hai ngón tay, xuất hiện một đạo bạch tuyến!

Bạch tuyến này, nhìn qua vô cùng yếu ớt, nhưng khoảnh khắc xuất hiện, không gian liền vặn vẹo lại.

Đây là một thanh Không Gian Chi Kiếm ngưng tụ từ sức mạnh không gian!

Lâm Nguyên khẽ vung về phía trước, bạch tuyến này liền xẹt qua thân thể Trường Nhĩ Định Quang Tiên, chia y thành hai, khiến y thảm thiết kêu lên.

Oanh!

Tiếp đó, Lâm Nguyên càng không muốn cho Trường Nhĩ Định Quang Tiên bất kỳ cơ hội phản kích nào, trực tiếp thúc đẩy công thế như bão táp, kiếm quang chói mắt, đao quang lấp lánh, lôi đình *oanh minh*, Mặt Trời rực lửa...

Trong một khoảnh khắc, thúc đẩy mấy chục Đại Đạo, tất cả đều hóa thành thần thông đáng sợ nhất, dồn dập không ngừng oanh tạc lên thân thể Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

"A..." Y lại một tiếng kêu thảm thiết bi thương, thân thể vốn bị chia làm hai, lần này hoàn toàn nát thành thịt nát.

Thế nhưng, Trường Nhĩ Định Quang Tiên dù sao cũng là tồn tại đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, thậm chí còn mạnh hơn Đế Tuấn, dù ở trong trạng thái như vậy, y vẫn sở hữu sinh cơ vô tận.

Bá!

Chỉ là quang mang lóe lên, huyết nhục của y liền biến mất khỏi chỗ cũ, khi xuất hiện lần nữa, đã đến chỗ xa, nhanh chóng tái tổ, rất nhanh hóa thành dáng vẻ ban đầu, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Trong mắt y hiện lên một tia sợ hãi ẩn ẩn, sở trường nhất của y chính là sức mạnh không gian, nhưng không ngờ, trong lần giao thủ vừa bắt đầu này, liền trực tiếp bị Lâm Nguyên khắc chế, thế này còn đánh thế nào?

"Trong truyền thuyết, Vu Nguyên này nắm giữ nhiều loại Tam Thiên Đại Đạo, Pháp Tắc Không Gian, kỳ thực là một trong số đó.

Ta tuy vì nguyên nhân thiên phú, cũng có thể nắm giữ sức mạnh không gian, nhưng so với Vu Nguyên này, thì vẫn kém quá xa.

Muốn thắng, chỉ có thể dùng thủ đoạn khác." Trong lòng y suy nghĩ nhanh như điện xẹt.

Bá!

Rất nhanh, y liền nhìn về phía pho tượng Ma Thần khổng lồ ba đầu, sáu tay, cơ bắp dữ tợn kia, trong mắt lóe lên một tia hung lệ.

"Hiện nay, chỉ có một cách, đó chính là không màng tất cả, cho dù bị đánh đến chỉ còn lại một tia Nguyên Thần Toái Phiến cuối cùng, cũng phải triệt để triệu hoán Ma Thần này đến!

Ta không đối phó được Vu Nguyên.

Nhưng Ma Thần thì có thể!" Oanh!

Vừa nghĩ đến đây, Trường Nhĩ Định Quang Tiên liền nhanh như điện xẹt, xông về phía tế đàn.

Sau khi dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, thực lực của Trường Nhĩ Định Quang Tiên quả thật vô cùng đáng sợ, chỉ là đứng trước

Lâm Nguyên, y mới hơi lộ ra vẻ yếu thế mà thôi.

Giờ khắc này, y thay đổi sách lược tác chiến, lập tức quay đầu, xông về phía pho tượng ma thần kia, ngay cả Lâm Nguyên cũng không thể ngăn cản, khiến y đến được trước tế đàn.

Dù sao, y sở hữu tốc độ kinh người, lại quay đầu rất đột ngột.

Nhưng Lâm Nguyên cũng phản ứng cực nhanh, ngay khoảnh khắc Trường Nhĩ Định Quang Tiên hạ xuống tế đàn, trong mắt hắn liền hiện lên một tia sắc lạnh.

Pho tượng ma thần tám đầu sáu tay này cũng không biết là vị Hỗn Độn Ma Thần nào, nhưng bất kể là ai, cũng không thể để y thật sự giáng lâm thế giới này.

Dù sao, thực lực của Hỗn Độn Ma Thần quá cường đại, một khi giáng lâm, hậu quả khó mà lường được.

Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không còn chút bảo lưu nào, "Oanh" một tiếng, hắn nâng thực lực của mình lên đến cực hạn, chín mươi tám cây Đạo Thụ phía sau bỗng nhiên hợp nhất, hóa thành một Đại Đạo Ma Bàn rộng lớn kinh người, nằm ngang trên cao, chiếm cứ cả bầu trời, rủ xuống vô tận đạo vận mênh mông, nhấn chìm mười phương đại địa.

Lâm Nguyên đứng dưới Đại Đạo Ma Bàn, giống như một tôn Vạn Đạo Chi Tổ, tràn đầy uy nghiêm, giữa lúc nâng tay, hắn liền mạnh mẽ ấn xuống phía trước, Đại Đạo Ma Bàn vì thế mà "Oanh" một tiếng chuyển động một vòng, phóng ra một luồng sức mạnh hủy diệt cuồn cuộn, hung hăng đánh thẳng lên tế đàn.

Một luồng sức mạnh như vậy, trước đây ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị kích nát trong nháy mắt, khủng bố vô cùng.

Dù cho Trường Nhĩ Định Quang Tiên sau khi dung hợp Chân

Mệnh Toái Phiến, thực lực cường đại dường như còn đáng sợ hơn cả Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc trước mấy phần, nhưng Lâm Nguyên so với lúc đó cũng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Cảnh tầng thứ mười hai, có tiến bộ vượt bậc, cho nên luồng sức mạnh này tuyệt đối có thể trong nháy mắt đánh nát Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Nhưng, ngay lúc này, biến cố đột ngột phát sinh.

Chỉ thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên trên tế đàn, dường như đã sớm phán đoán được Lâm Nguyên sẽ thúc đẩy một kích chấn thế tiếp theo, trên mặt y lộ ra vẻ điên cuồng, "Ha ha" một tiếng cười lớn, vươn tay vỗ mạnh vào đầu mình, sau đó cả người lập tức nổ tung! "Oanh!" Một luồng lực lượng khủng bố, trong nháy mắt bùng phát từ thân thể đã nát bấy, dung nhập vào toàn bộ tế đàn khổng lồ, bên trong, thậm chí còn có thể thấy Chân Mệnh Toái Phiến đang lóe sáng, cũng hóa thành một luồng sức mạnh cuồn cuộn, dung nhập vào tế đàn, biến mất không thấy.

Sức mạnh của Đại Đạo Ma Bàn, nặng nề đánh lên tế đàn, vốn dĩ kết quả bình thường là tòa tế đàn này sẽ trong nháy mắt tan thành mây khói.

Nhưng lần này, cả tòa tế đàn này, lại đột nhiên bùng phát ra một luồng huyết quang ngập trời, hóa thành một lớp quang tráo phòng ngự đáng sợ, ngăn cản toàn bộ sức mạnh của Đại Đạo Ma Bàn bên ngoài!

Trong tế đàn, pho tượng ma thần tám đầu sáu tay khổng lồ, lúc này cũng rung động, có thể cảm nhận được bên trong nó, dường như có một luồng sức mạnh khủng bố đang sôi trào, hơn nữa càng ngày càng mạnh mẽ, càng ngày càng kịch liệt, cho đến khi đạt đến cực điểm. "Oanh!" Một tiếng nổ lớn, một luồng khí tức khủng bố bỗng nhiên bùng phát ra, cuồn cuộn trên trời dưới đất, cả thế giới sương mù dường như cũng chấn động một chút, ngoài thế giới, trong biển Hỗn

Độn, càng dấy lên những con sóng dữ dội ngập trời.

Huyết quang cuồn cuộn, ma quang bành trướng, trong luồng khí tức cuồng bạo vô tận kia, một tôn ma thần cao lớn, từ từ hiện hình, ánh mắt sâu thẳm, đồng thời mang theo một vẻ âm lãnh bạo ngược, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, tràn đầy sức mạnh bùng nổ, đồng thời trên da thịt, còn có từng đạo ma văn, tản mát ra đạo vận nhiếp nhân. "Ma thần giáng lâm rồi?" Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, trong lòng kinh hãi, Trường Nhĩ Định Quang Tiên rốt cuộc đã làm gì, tại sao lại có thể trong nháy mắt triệu hoán ma thần thành công?

Thoáng nghĩ, hắn không khỏi nhớ đến quá trình Nguyên Thủy Thiên Tôn hiến tế bản thân, ngưng tụ thông đạo Hỗn Độn trước đây, trong lòng liền có suy đoán, có lẽ Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng đã sử dụng thủ đoạn tương tự, trong nháy mắt hiến tế chính mình.

Trong cơ thể y còn có Chân Mệnh Toái Phiến, dưới sự gia trì của Chân Mệnh Toái Phiến đó, sức mạnh hiến tế này còn khủng bố hơn, khiến tốc độ giáng lâm của ma thần tăng lên đáng kể.

Chỉ có điều, như vậy cũng quá quỷ dị rồi, Trường Nhĩ Định Quang Tiên hẳn là loại sinh linh cực kỳ ích kỷ, làm sao có thể bất chấp sống chết mà hiến tế?

Trong chốc lát, vô vàn nghi vấn dâng lên trong lòng Lâm Nguyên, nhưng động tác dưới tay hắn, lại không hề chậm trễ, trong mắt hiện lên một tia sắc lạnh nhiếp nhân.

Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, hậu quả đó là không thể tưởng tượng, hắn nhất định phải ngăn chặn quá trình này ngay lập tức.

Có thể thành công hay không, vẫn còn là ẩn số, nhưng dù sao cũng phải thử một chút.

Chương 475

"Giết!" Lâm Nguyên lạnh lùng quát một tiếng, một lần nữa thúc đẩy Đại Đạo Ma Bàn kia, "Oanh minh" chấn động, từng đạo từng đạo công kích, tựa như hồng lưu, liên tiếp không ngừng đánh thẳng vào lớp quang mạc huyết sắc kia.

Sức mạnh của Đại Đạo Ma Bàn này quá cường đại, là lực lượng đỉnh phong của Lâm Nguyên, hiện tại được toàn lực thúc đẩy, uy lực liền khủng bố đến cực điểm.

Dù cho lớp quang mạc huyết sắc kia hiển lộ vô cùng đáng sợ, nhưng giờ khắc này, nó cũng kịch liệt rung chuyển, như thể phút chốc tiếp theo sẽ vỡ nát, nổ tung.

Tôn ma thần tám đầu sáu tay kia vừa giáng lâm, liền cảm nhận được toàn bộ tình hình xung quanh, giờ phút này đối mặt với công kích của Lâm Nguyên, lại ngay cả đầu cũng không ngẩng lên nhìn một cái, ánh mắt sâu thẳm âm lãnh, thản nhiên nói: "Lời thề ma thần, tuyệt không hủy bỏ.

Kể từ khi ngươi hiến tế bản thân để triệu hoán ta giáng lâm thế giới này, ta tự khắc sẽ khiến ngươi sống lại." Lời vừa dứt. "Oanh!" Trong lòng bàn tay của y, lập tức tuôn ra một luồng sinh cơ vô cùng hùng hậu, xông đến nửa không trung tế đàn, đồng thời, phía dưới tế đàn, có từng điểm linh quang bốc lên, dung hợp với luồng sinh cơ này, trong thời gian ngắn, liền vặn vẹo biến hóa, hóa thành một đạo nhân ảnh, chính là Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Khí tức của y suy yếu rất nhiều, không còn cường đại như trước, nhưng y lại đích xác đã sống lại, cảm nhận được tình huống hiện tại của mình, Trường Nhĩ Định Quang Tiên vừa kinh vừa mừng, thân thể

cũng run rẩy, môi mấp máy nói: "Đa tạ Ma thần đại nhân." Tôn ma thần tám đầu sáu tay kia gật đầu, nhàn nhạt nói: "Thực lực hiện tại của ngươi còn yếu, không thể so với thời kỳ đỉnh phong, nhưng đừng lo lắng, đi theo ta, ngày sau nhất định sẽ khiến ngươi thăng tiến đến cảnh giới không thể tưởng tượng." Trường Nhĩ Định Quang Tiên không chút do dự, trực tiếp quỳ phục xuống đất, mông cao ngất, thần thái vô cùng nịnh nọt, cao giọng hô lớn: "Tiểu nhân nhất định vì Ma thần đại nhân xông pha khói lửa, không từ nan bất cứ điều gì!" Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, trong lòng khinh bỉ, Trường Nhĩ Định Quang Tiên này quả không hổ là kẻ hiếm thấy đáng ghét trong Hồng Hoang, hiện tại lại trực tiếp phản bội toàn bộ Hồng Hoang mà trở thành kẻ phản đồ.

Đồng thời, hắn cũng âm thầm kinh hãi, thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần này, quả thật có chút phi thường, lại có thể trong lúc giơ tay đã khiến Trường Nhĩ Định Quang Tiên sống lại, cũng không biết đã làm cách nào. "Oanh!" Hắn trong lòng suy nghĩ, nhưng động tác dưới tay, lại không hề dừng lại, Đại Đạo Ma Bàn hết lần này đến lần khác chuyển động, sức mạnh hủy diệt không ngừng đánh thẳng vào lớp quang tráo huyết sắc kia.

Lớp quang tráo đó rung chuyển kịch liệt, như thể phút chốc tiếp theo sẽ nổ tung hoàn toàn.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên cảm nhận được động tĩnh này, nhìn xung quanh một lượt, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi, dù sao vừa rồi y đã từng giao thủ với Lâm Nguyên, đã khắc sâu cảm nhận được áp lực của đối phương, giờ phút này dù có ma thần ở bên cạnh, nỗi sợ hãi đó vẫn không thể tan biến.

Y không nhịn được nói: "Ma thần đại nhân, người này chính là Vu Nguyên, nắm giữ Lực chi pháp tắc, chiếm đoạt rất nhiều Đại Đạo, trước đây Đại nhân Gia Đa Ma Thần, còn ban bố lệnh truy sát hắn!

Người này có thể nói là tác ác đa đoan, từ khi xuất thế đến nay, liền dã tâm bừng bừng, muốn thống trị toàn bộ Hồng Hoang, không ngừng gây chiến tranh, tàn sát khắp nơi, khiến trời oán người giận, không biết bao nhiêu huyết trái." Nói đến đây, y càng lớn tiếng hô: "Cầu xin Ma thần đại nhân tự mình ra tay, tru sát kẻ này, vì chúng ta Hồng Hoang làm chủ, trả lại cho chúng ta Hồng Hoang một bầu trời trong sáng!" Lâm Nguyên nghe vậy, ánh mắt lạnh đi một phần, Trường Nhĩ Định Quang Tiên này quả nhiên không có giới hạn, đối với Hỗn Độn Ma Thần này lại nịnh nọt đến vậy, khó trách trong dòng thời gian ban đầu, y sẽ trở thành kẻ phản đồ lớn nhất của Tiệt giáo.

Mà tôn Hỗn Độn Ma Thần tám đầu sáu tay kia, vào lúc này, lại ngay cả liếc mắt nhìn Lâm Nguyên một cái cũng không, ánh mắt sâu thẳm âm lãnh, thản nhiên nói: "Chỉ là một con kiến hôi, mặc dù may mắn nắm giữ Lực chi pháp tắc, nhưng chỉ cần một cái búng tay, liền có thể diệt sát, không cần quá để ý." Trong lúc nói chuyện, ánh mắt của y, dường như xuyên thấu thế giới sương mù, nhìn về phía Hồng Hoang, trong mắt, có những đạo văn quỷ dị đang du động.

Sau đó, "Oanh long" một tiếng, trong hư không phía trước, lại hiện ra một vùng biển rộng lớn mênh mông.

Đây là một loại hình chiếu, cảnh vật ở một nơi cực kỳ xa xôi, hình chiếu đến đây, mà vùng biển này, chính là Hồng Hoang Bản Nguyên Hải vô cùng thần bí kia. "Bố cục mưu tính nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng có thể tiếp cận Bản Nguyên Chi Hải này, sau khi Bàn Cổ chết đi, đây là tài phú lớn nhất mà y để lại, Chân Mệnh Toái Phiến, cũng được thai nghén từ trong đó, ai nếu có thể đạt được quyền khống chế Bản Nguyên Chi Hải này, tương lai liền sẽ đặt chân lên lãnh địa cao hơn." Tôn ma thần tám đầu sáu tay kia u u mở miệng, trong giọng nói, mang theo một vẻ cảm khái.

Lâm Nguyên đang không ngừng công kích quang tráo huyết hồng

sắc, nghe lời này, trong lòng đại chấn, tôn ma thần này chỉ với vài ba câu, đã tiết lộ một ẩn bí kinh thiên.

Thì ra, Bản Nguyên Chi Hải này, lại là do Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, hơn nữa Chân Mệnh Toái Phiến gây ra phong ba huyết vũ trong thế giới sương mù này, cũng được thai nghén từ Bản Nguyên Chi Hải.

Tuy nhiên, như vậy lại càng có thêm nhiều điều bí ẩn.

Vì sao Bản Nguyên Chi Hải do Bàn Cổ Đại Thần lưu lại này, đến tận bây giờ mới hiển hiện?

Đồng thời, đã là Chân Mệnh Toái Phiến được thai nghén từ Bản Nguyên Chi Hải, vậy làm thế nào lại bị Hỗn Độn Ma Thần đạt được, ném vào thế giới sương mù này?

Trong chốc lát, tâm niệm Lâm Nguyên xoay chuyển như điện, vào khoảnh khắc này, hắn càng cảm nhận sâu sắc rằng, mình đối với nhiều ẩn bí trong Hồng Hoang, vẫn còn biết quá ít, xa xa không bằng những tồn tại viễn cổ này.

Nhưng vào lúc này, hiển nhiên không phải lúc để truy cứu những ẩn bí đó, quang tráo huyết sắc vẫn kịch liệt rung chuyển, như thể phút chốc tiếp theo sẽ nổ tung, nhưng vẫn luôn duy trì được.

Trong mắt Lâm Nguyên, lóe lên một tia sắc lạnh, xem ra công kích của Đại Đạo Ma Bàn này, vẫn có chút lực bất tòng tâm, hắn lập tức vung tay, giải tán Đại Đạo Ma Bàn này, sau đó liền thò tay ra, thúc đẩy Lực chi pháp tắc. "Oanh!" Phía sau hắn, ba nghìn Đại Đạo Trường Hà hiện lên, sóng lớn cuồn cuộn, mười Đại Đạo đứng đầu cực kỳ thịnh vượng, đồng thời còn có chín mươi tám cây Đạo Thụ, chói lọi sáng ngời.

Tất cả lực lượng Đại Đạo này đồng loạt rung động, "Oanh minh" mà ra, trong lòng bàn tay Lâm Nguyên, hóa thành một cây búa khổng

lồ, sau đó Lâm Nguyên liền cầm cự phủ, mạnh mẽ bổ tới phía trước.

Một nhát Khai Thiên Phủ được ngưng tụ sau khi Lực chi pháp tắc đột phá đạo hạn! "Ông!" Trong nháy mắt, một luồng ánh sáng búa hiện lên, như xé rách vạn cổ thời không, gào thét mà ra, thẳng đến quang tráo huyết sắc kia, không một tiếng động, liền xé toang quang tráo huyết sắc từ giữa, sau đó thẳng đến ma thần tám đầu sáu tay.

Uy lực quá mạnh, giờ khắc này trong toàn bộ thế giới, dường như chỉ còn lại luồng ánh sáng búa này, thế như chẻ tre, không có bất cứ thứ gì có thể ngăn cản.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, thân thể run rẩy.

Ma thần tám đầu sáu tay lại thần sắc bình tĩnh, nói: "Đây chính là Khai Thiên Nhất Phủ sao?

So với cái mà Bàn Cổ Đại Thần năm xưa thi triển ra, kém xa lắm." Trong lúc nói chuyện, từ trong thân thể khôi ngô của y, bỗng nhiên vươn ra một cánh tay cơ bắp cuồn cuộn, một luồng đạo vận bùng phát, hung hăng vồ lấy luồng ánh sáng búa kia. "Oanh!" Luồng ánh sáng búa kia, trong nháy mắt liền bị tóm chặt, sau đó vỡ nát giữa không trung!

Mà nhìn lại tôn Hỗn Độn Ma Thần kia, trên lòng bàn tay, quang huy lưu chuyển, lại ngay cả một vết sẹo nhỏ cũng không có. "Cái gì?" Lâm Nguyên kinh ngạc, Khai Thiên Nhất Phủ là một trong những sát chiêu cuối cùng của hắn, từ khi học được, bất kể đối mặt với đối thủ nào, đều có thể gây ra thương tổn cho đối phương, nhưng bây giờ lại bị tôn Hỗn Độn Ma Thần này dễ dàng ngăn cản, cảnh giới của người này đã đạt đến mức độ nào rồi? "Ma thần đại nhân, ngài quá mạnh rồi!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên càng trợn mắt há hốc mồm, sau đó thân thể run rẩy, mặt đầy kích động, cảm thấy lần này mình đã thực

sự tìm đúng người, đi theo một tôn ma thần như vậy, tiền đồ tuyệt đối vô lượng. "Bất kể ngươi nắm giữ quy tắc gì, khi chênh lệch sức mạnh quá lớn thì đều vô dụng." Ma thần tám đầu sáu tay thản nhiên mở miệng, "Cho nên nói, trong mắt ta, ngươi chẳng qua chỉ là một con kiến hôi mà thôi." "Tiếp theo, ta sẽ tiễn ngươi lên đường." Lời vừa dứt, "Oanh" một tiếng, thân thể tôn ma thần này đột nhiên bành trướng, đội trời đạp đất, sau đó sáu cánh tay đồng thời nắm quyền, mạnh mẽ đập xuống chỗ Lâm Nguyên.

Khoảnh khắc này, cả thế giới đều rung chuyển, đặc biệt là biển Hỗn Độn ngoài thế giới sương mù, càng dấy lên những con sóng dữ dội ngập trời, chấn động đến mức muốn nổ tung tai, khiến người ta kinh hãi tâm thần.

Công kích của tôn Hỗn Độn Ma Thần này, quả thật quá mạnh, đột nhiên ra tay như vậy, thiên địa biến sắc, cả vùng thế giới đều như muốn bị đánh tan, sáu cái nắm đấm đó, từ sáu phương hướng đánh tới, phong tỏa tất cả phương hướng, căn bản không thể thoát.

Trong lòng Lâm Nguyên, thậm chí còn nảy sinh một cảm giác tuyệt vọng, đứng trước thân thể ma thần khổng lồ, hắn cảm thấy mình nhỏ bé, dường như chỉ trong chớp mắt sẽ bị tiêu diệt. "Không, không đúng, cái này không đúng!" Nhưng, trong lòng hắn, lại hô lớn.

Hắn có một trực giác cực kỳ mãnh liệt, luôn cảm thấy cảnh tượng trước mắt này, có chút không thể tin nổi, Hỗn Độn Ma Thần cố nhiên cường đại, nhưng thông qua phương pháp tế tự như vậy, tuyệt đối không thể giáng lâm toàn bộ sức mạnh, chỉ có thể là một phần nhỏ của bản thể, sức mạnh như vậy, làm sao có thể gây ra áp chế đáng sợ như vậy đối với hắn?

Hắn dù sao cũng là căn nguyên đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, tu hành Lực chi pháp tắc, ngưng tụ chín mươi tám cây Đạo Thụ, thực

lực như vậy, bất kể nói thế nào, cũng sẽ có chút lực phản kháng.

Nhưng cảnh tượng trước mắt thực sự quá chân thực, ngay cả khi dùng Bàn Cổ Chân Thân, cũng không nhìn ra chút sơ hở nào, tôn Hỗn Độn Ma Thần tám đầu sáu tay kia, dường như thực sự mạnh mẽ đến vậy. "Chẳng lẽ ta cứ phải chết dưới tay Hỗn Độn Ma Thần như vậy sao?" Một ý niệm nảy ra trong lòng Lâm Nguyên. "Không, ta sẽ không dễ dàng thất bại như vậy!" Hắn trong lòng đột nhiên kiên định niềm tin, trong đôi mắt, lộ ra sự tự tin kinh người, thể hiện một khí phách coi thường vạn cổ. "Oanh!" Thế là, đối mặt với công kích của Hỗn Độn Ma Thần này, Lâm Nguyên bỗng nhiên triệu hoán lực lượng Đại Đạo, gia trì lên thân mình, sức mạnh toàn thân trong nháy mắt bùng nổ vô số lần, tiếp đó chính là ba nghìn Đại Đạo Trường Hà sôi trào, lực lượng Đại Đạo gào thét cuồn cuộn mà ra, một lần nữa ngưng tụ trong tay hắn thành một cây cự phủ kinh thiên! "Trảm!" Lâm Nguyên bạo phát một tiếng, nhát búa này giống như muốn khai thiên tích địa, có một khí phách vô thượng xé toạc Hỗn Độn, "Oanh" một tiếng va chạm mạnh mẽ với sáu nắm đấm của ma thần tám đầu sáu tay. "Oanh!" Sau đó, một tầng năng lượng đáng sợ bùng phát, trong vụ va chạm kịch liệt kia, cự phủ Khai Thiên do Lâm Nguyên ngưng tụ thành, lại "Oanh" một tiếng vỡ nát, nắm đấm do ma thần tám đầu sáu tay ngưng tụ thành, lại chỉ có một vết thương nhỏ, tiếp đó liền tiếp tục xông lên, đánh vào thân thể hắn. "Phanh!" Thân thể khủng bố của Lâm Nguyên, căn bản không thể chịu đựng được luồng sức mạnh như vậy, trực tiếp nổ tung.

Tuy nhiên, sức sống của hắn mạnh hơn các sinh linh khác không biết bao nhiêu lần, chỉ trong nháy mắt, hắn đã tái ngưng tụ lại ở xa xa, vẫn duy trì trạng thái đỉnh phong.

Nhưng giờ khắc này, thần sắc của hắn lại ngưng trọng đến cực điểm, hắn không ngờ, tôn Hỗn Độn Ma Thần này lại cường đại đến

vậy, căn bản không phải đối thủ. "Xem ra Hồng Hoang sẽ nghênh đón một tai nạn lớn." Lâm Nguyên thầm nghĩ, có chút lo lắng, mà vào lúc này, hắn cũng không chút do dự, quay người bỏ chạy. "Ông ~~~" Hắn trực tiếp dùng Lực chi pháp tắc thúc đẩy Không Gian pháp tắc, thân thể trong nháy mắt dung nhập vào không gian, tốc độ tăng lên đến cực hạn, thậm chí, Thời Gian pháp tắc cũng được thi triển ra, cấu tạo một vùng lãnh địa gia tốc thời gian, khiến tốc độ chảy của thời gian bên trong và bên ngoài khác nhau, khiến tốc độ của hắn lại một lần nữa bùng nổ, Nhân Quả pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc cũng đều được thúc đẩy, xóa bỏ tất cả nhân quả, dấu vết vận mệnh, khiến kẻ địch không thể truy tung.

Tính cách Lâm Nguyên vốn dĩ cực kỳ ổn định, trước đây khi còn yếu kém, hắn vẫn luôn ở trong bộ lạc Vu tộc, không cần thiết, từ trước đến nay không bao giờ chạy lung tung khắp nơi.

Hiện tại gặp phải một đối thủ hiển nhiên không thể chiến thắng, lựa chọn đầu tiên của hắn, đương nhiên là né tránh trước, dù sao tốc độ tu hành của hắn đủ nhanh, sớm muộn gì cũng có một ngày, có thể đuổi kịp đối phương, sau đó chế phục.

Mà dựa vào việc hắn nắm giữ nhiều pháp tắc đáng sợ, một khi hắn toàn tâm toàn ý muốn chạy trốn, thì không có bất cứ ai có thể ngăn cản, không nói gì khác, chỉ riêng thủ đoạn xóa bỏ nhân quả, dấu vết vận mệnh kia, đã là hiếm thấy trên đời.

Chương 476

Nội tình của Lâm Nguyên quá hùng hậu, khiến hắn bất kể đối mặt với hoàn cảnh khó khăn nào, đều có đủ thủ đoạn để ứng phó. "Bá!" Khi hắn một lần nữa thoát ra khỏi không gian, đã đến một đầu khác của thế giới sương mù, cách ma thần tám đầu sáu tay một khoảng cách vô cùng xa. "Sau khi Hỗn Độn Ma Thần này giáng lâm, lại cường đại đến vậy, quả nhiên đáng sợ, tiếp theo phải tranh thủ thời gian tu hành thôi." Lâm Nguyên trong lòng ngưng trọng suy nghĩ.

Mà ngay khi ý niệm này chợt lóe lên, "Oanh" một tiếng, bầu trời vỡ nát, một bàn tay khổng lồ từ trong đó mạnh mẽ thò ra, một phát đã nắm chặt lấy hắn.

Đồng thời vang lên, còn có giọng nói thản nhiên của Hỗn Độn Ma Thần tám đầu sáu tay, tựa như sấm sét rung động muốn nổ tung tai, "Ngươi cho rằng, ngươi có thể thoát được sao?" Nói rồi, dùng sức trên tay. "Oanh!" Thân thể Lâm Nguyên, lại một lần nữa nổ tung.

Có thể nói, trong trận chiến này, hắn đã chết hai lần. "Bá!" Dựa vào sức sống vô cùng khủng bố, Lâm Nguyên lại một lần nữa ngưng tụ thành hình ở xa xa, mà giờ khắc này trong mắt hắn, không có chút kinh sợ nào, ngược lại lại là vẻ nghi ngờ. "Có vấn đề, tôn ma thần này có vấn đề, thực lực của y quả thật cường đại đến mức quỷ dị." Hắn trong lòng thầm nghĩ.

Thực lực của hắn rất mạnh, hơn nữa còn đã chạy xa đến vậy, dấu vết nhân quả vận mệnh đều đã xóa bỏ, tôn Hỗn Độn Ma Thần này lại vẫn có thể đuổi kịp, quả thật không thể tin nổi.

Hỗn Độn Ma Thần quả thật rất cường đại, nhưng cũng không nên cường đại đến mức nghịch thiên như vậy, phải biết rằng, Nhân Quả,

Vận Mệnh và các pháp tắc khác, đều là những pháp tắc đứng đầu trong Ba Nghìn Đại Đạo, hơn nữa Lâm Nguyên còn dùng Lực chi pháp tắc để thúc đẩy, khiến uy lực của chúng tăng vọt, sức mạnh như vậy thi triển ra, đối phương lại vẫn có thể truy tung đến, quả thật là không thể nào.

Nếu là người khác, vào lúc này, nhất định sẽ nghi ngờ thực lực của mình không đủ, cho rằng Hỗn Độn Ma Thần quá cường đại, từ đó sinh ra tuyệt vọng.

Nhưng Lâm Nguyên lại khác, hắn có tính cách ổn định, đồng thời cũng có sự tự tin tuyệt đối vào thực lực của mình, kiên định cho rằng mình tuyệt đối không thể bị dễ dàng tìm thấy như vậy.

Trên người hắn cũng không có bất kỳ dấu vết truy tung nào do đối phương để lại, cho nên, trừ phi đối phương chính là bản tôn Nhân Quả hoặc Vận Mệnh Ma Thần, thì không có bất cứ ai có thể tìm thấy hắn. "Đây là Huyễn cảnh!" Thế là, Lâm Nguyên rút ra kết luận.

Trong mắt hắn, đột nhiên bắn ra ánh sáng sắc bén vô cùng, thúc đẩy Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn xung quanh, nhưng cảnh vật xung quanh không hề thay đổi. "Oanh long!" Mà lúc này công kích của ma thần tám đầu sáu tay lại một lần nữa ập đến, bàn tay khổng lồ thò ra, che trời lấp đất, tóm chặt lấy hắn, lại một lần nữa hung hăng bóp nát. "Sức sống của ngươi cũng coi như cường hãn, nhưng chỉ cần trấn sát hết lần này đến lần khác, cuối cùng cũng có thể làm tiêu hao hoàn toàn bản nguyên sinh mệnh của ngươi." Giọng nói của ma thần tám đầu sáu tay vọng đến từ xa, vẫn thản nhiên, nghe mà khiến người ta trong lòng sinh ra vô cùng tuyệt vọng, đối thủ như vậy quả thật quá đáng sợ.

Nhưng lúc này Lâm Nguyên lại không hề phản kháng, sau khi bị đánh nát, liền tái ngưng tụ thân thể, dừng lại tại chỗ, không quản mọi

thứ bên ngoài, mà chìm đắm trong suy nghĩ. "Trận Huyễn cảnh này quả thật quá chân thực, ngay cả ta dùng Bàn Cổ Chân Nhãn cũng không có cách nào nhìn thấu sự hư vọng này, đây hẳn là cảnh giới của ta vẫn chưa cao, vẫn chưa thể nâng nó lên tầng thứ cao hơn." "Vậy thì, ngoài Bàn Cổ Chân Nhãn này ra, còn có cách nào để phá vỡ sự khống chế của Huyễn cảnh này không?" Lâm Nguyên bình tĩnh trầm tư, hắn biết, phán đoán này của mình, thực ra là một sự mạo hiểm rất lớn, nếu phán đoán sai, đây không phải Huyễn cảnh, mà là cảnh thật, thì cách hắn ứng phó hiện tại, sẽ chiêu mời tai họa diệt đỉnh.

Nhưng sự việc đến nước này, nhất định phải đưa ra một quyết định, mà một khi đã đưa ra quyết định, thì không thể ba lòng hai dạ, mà phải toàn tâm toàn ý thực hiện, tin tưởng chính mình.

Chỉ có những tâm niệm như vậy, mới có thể dũng cảm tiến lên. "Oanh oanh oanh!!!" Thân thể Lâm Nguyên hết lần này đến lần khác nổ tung, nhưng hắn lại không hề bận tâm, cho dù đến phía sau cảm giác bản nguyên sinh mệnh của mình cũng đang cạn kiệt, có thể chết hoàn toàn, cũng không hề dao động.

Hắn thậm chí bắt đầu tham ngộ tu hành Huyễn chi Đại Đạo trong Ba Nghìn Đại Đạo, đây là một Đại Đạo có liên quan đến Huyễn cảnh, trước đây hắn chưa từng tu hành bao nhiêu, hiện tại thì toàn tâm toàn ý dấn thân vào đó.

Mà sau khi tham ngộ rất lâu, Lâm Nguyên liền phát hiện, tác dụng thực ra không lớn, cho dù tôn Hỗn Độn Ma Thần này thi triển cũng là Huyễn chi Đại Đạo, nhưng cảnh giới của y quá cao thâm, muốn trong thời gian ngắn, đuổi kịp trình độ của tôn Hỗn Độn Ma Thần này trên Huyễn chi Đại Đạo, là hoàn toàn không thể.

Mà không đuổi kịp, thì chính là vĩnh viễn chịu sự khống chế.

Cho nên con đường này không thông, nhất định phải tìm cách khác.

Con đường khác!

Mà ngay lúc này, trong đầu hắn, đột nhiên linh quang chợt lóe. "Ảo, rốt cuộc cũng là ảo." "Ảo và chân đối lập." "Lực chi pháp tắc là một Đại Đạo bản chất nhất giữa trời đất, có thể nói là đại diện cho một pháp tắc chân thực, bỏ công sức vào Huyễn chi Đại Đạo, có lẽ không đạt được thành tựu gì, nhưng nếu bỏ công sức vào Lực chi pháp tắc, tiếp tục nâng cao cảnh giới, có lẽ sẽ tìm được con đường phá cục.

Nhưng, Lực chi pháp tắc dù sao cũng là Lực chi pháp tắc, muốn tham ngộ trong thời gian ngắn thực sự quá khó, căn bản không thể làm được, cho nên cần phải tìm cách khác, mà những thứ khác có liên quan đến 'chân thực' là gì?" Trong lòng Lâm Nguyên, đáp án đầu tiên bật ra. "Chân Mệnh Toái Phiến!" Chân Mệnh Toái Phiến, cũng là thứ tương tự như Lực chi pháp tắc, đại diện cho một loại bản chất nào đó.

Mà trước đây hắn, đã dung hợp một mảnh. "Thử cái thứ này xem sao." Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên mạnh mẽ câu động mảnh Chân Mệnh Toái Phiến trong cơ thể, tâm thần hoàn toàn chìm đắm xuống, thậm chí dung nhập vào trong đó. "Oanh!" Trong nháy mắt, một vật thể hình cánh tay hiện lên, lóe lên ánh sáng chói mắt, bay ra từ trong cơ thể Lâm Nguyên, sau đó bành trướng, hiện ra tư thái bán trong suốt, tiếp đó liền bao phủ toàn bộ Lâm Nguyên vào trong.

Sau đó, "Oanh" một tiếng, thiên địa xung quanh liền trong nháy mắt thay đổi lớn, mọi thứ đều biến mất, hắn cũng một lần nữa trở lại trước tế đàn khổng lồ kia.

Trên tế đàn, đứng sừng sững một tôn ma thần tám đầu sáu tay, Trường Nhĩ Định Quang Tiên ở bên cạnh y, giờ khắc này toàn thân đều có ma văn lóe sáng, phát ra một luồng lực lượng Đại Đạo cổ xưa

mênh mông. "Quả nhiên là Huyễn cảnh!" Lâm Nguyên trong lòng kinh hỉ, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, "Oanh" một tiếng, hắn lại cảm thấy một trận kịch đau, thân thể của mình lại một lần nữa bị bóp nát.

Hắn có thể nhìn thấy cảnh tượng ngoài Huyễn cảnh, nhưng dường như vẫn còn ở trong Huyễn cảnh!

Mà lúc này, giọng nói của tôn Hỗn Độn Ma Thần kia, cũng vang lên, mang theo một vẻ trào phúng: "Ngươi cũng coi như có chút bản lĩnh, lại có thể nhìn thấu Huyễn cảnh của ta, nhưng cho dù nhìn thấu thì sao?

Huyễn cảnh chân chính, cho dù nhìn thấu, ngươi cũng vẫn không thể thoát khỏi." "Ngươi chỉ có thể trong vô tận sự giày vò này, từng chút một tan rã, cuối cùng nguyên thần sụp đổ, thân tử đạo tiêu." "Oanh oanh oanh!!!" Trong lúc nói chuyện, trong Huyễn cảnh kia, bàn tay khổng lồ của ma thần tám đầu sáu tay, hết lần này đến lần khác bóp nát thân thể Lâm Nguyên, huyết sắc nhuộm đỏ thiên địa.

Lâm Nguyên cũng cảm thấy từng trận kịch đau, sau đó từng trận suy yếu, mặc dù biết đây là giả, nhưng tất cả cảm giác này vẫn chân thực đến vậy, hắn thậm chí có thể cảm giác được sinh mệnh của mình không ngừng trôi đi.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng không bao lâu nữa, thì sẽ thật sự phải chết.

Lâm Nguyên cau mày, Huyễn cảnh của ma thần tám đầu sáu tay này, quả thật quá mạnh, quả thật là một tử cục, những Hỗn Độn Ma Thần này, quả nhiên mỗi người đều có thủ đoạn nghịch thiên.

Hắn trong lòng bình tĩnh suy nghĩ, đã biết đây là Huyễn cảnh, vậy nhất định sẽ tìm được cách để thoát ra. "Ta còn có quân bài nào?" Lâm Nguyên suy nghĩ, mà lúc này, trong đầu hắn, đột nhiên hiện lên Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới, lập tức tinh thần cả người chấn động.

"Pháp tắc trong Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới, là một loại pháp tắc quỷ dị, vặn vẹo, một khi thúc đẩy ra, liền có thể khiến Đại Đạo hỗn loạn." "Huyễn cảnh này rất cường đại, cho dù là pháp tắc trong Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới, cũng không nhất định có thể đối phó, nhưng tuyệt đối sẽ gây ra chút ảnh hưởng cho nó." "Chỉ cần có một chút ảnh hưởng, ta liền có thể nắm bắt cơ hội này." Từ Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới, hắn đã có được con sâu, nhưng con sâu đó đã bị hư hỏng trong trận giao phong trước đó, không thể sử dụng nữa.

Nhưng, đồng thời, hắn cũng đã tham ngộ được loại Đạo vặn vẹo kia, có thể tự mình thi triển ra, giờ khắc này hắn giơ tay, liền ấn tới phía trước, "Oanh" một tiếng, hàng vạn hạt Đại Đạo tuôn ra, trên mỗi hạt Đại Đạo, đều khắc ghi một loại đạo văn kỳ dị, sau đó dưới tác dụng của đạo văn này, giữa hàng vạn hạt Đại Đạo, sinh ra một loại xung đột kịch liệt, khi loại xung đột này sinh ra, một luồng sức mạnh khủng bố, cũng bùng phát.

Đây chính là thần thông "Nghịch Loạn" mà hắn đã lĩnh ngộ được thông qua việc tham ngộ Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới! "Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, vùng thế giới Huyễn cảnh này, quả nhiên liền rung chuyển kịch liệt.

Trên cao trời xanh, đều xuất hiện từng điểm vặn vẹo.

Trước đây, Lâm Nguyên nhiều nhất có thể thúc đẩy ba mươi vạn hạt Đại Đạo, nhưng hiện tại cảnh giới thực lực của hắn dù sao cũng đã thăng tiến vô số lần, do đó một khi thúc đẩy môn thần thông Nghịch Loạn này, uy lực cũng trong nháy mắt thăng tiến vô số lần. "Đã đến lúc rồi." Ngay lúc vùng Huyễn cảnh này đang chấn động, Lâm Nguyên liền mạnh mẽ nắm bắt cơ hội này, một tiếng thét dài, thúc đẩy Lực chi pháp tắc! "Oanh!" Trong tay hắn, một cây cự phủ ngưng tụ, bổ tới phía trước, toàn bộ thế giới Huyễn cảnh, liền trong nháy mắt vỡ tung, tất cả cảnh tượng vào khoảnh khắc này đều biến

mất.

Nếu thế giới Huyễn cảnh này ở trạng thái hoàn mỹ không tì vết, Lực chi pháp tắc của Lâm Nguyên liền khó mà phát huy tác dụng, chắc chắn là ma thần tám đầu sáu tay kia đã làm gì đó trong quá trình này, mà khi thần thông Nghịch Loạn được thúc đẩy, hoàn cảnh vặn vẹo, xuất hiện một tia sơ hở, cái thủ đoạn đó liền khó mà phát huy tác dụng được nữa, do đó Khai Thiên Nhất Phủ chém ra, vùng Huyễn cảnh này liền khó mà duy trì được nữa, cả nó trực tiếp sụp đổ!

Trong nháy mắt, thiên địa một lần nữa trở về thanh minh.

Trên tế đàn, sắc mặt của tôn Hỗn Độn Ma Thần tám đầu sáu tay kia, trong nháy mắt trở nên vô cùng âm trầm khó coi, y không ngờ, thủ đoạn của mình, lại có thể bị Lâm Nguyên phá vỡ! "Đáng chết!" Y trong lòng gầm nhẹ, không nghĩ ngợi gì, liền chuẩn bị một lần nữa thúc đẩy Huyễn cảnh này, vô số ma văn quanh thân hơi phát sáng, một luồng sức mạnh vô thanh vô tức trong nháy mắt tràn ra.

Chương 477

"Lần này ngươi không thể thành công." Lâm Nguyên bình tĩnh mở miệng.

Lúc này, trong đôi mắt hắn, đã có từng điểm thanh quang lóe sáng, sau khi Huyễn cảnh bị phá vỡ, Bàn Cổ Chân Nhãn cũng một lần nữa phát huy tác dụng, mà dưới sự quét qua như vậy, hắn liền phát hiện ra trạng thái chân thực của ma thần tám đầu sáu tay này.

Tôn ma thần này, cũng không hoàn toàn giáng lâm thành công, nhiều nhất cũng chỉ là giáng lâm một phần cực nhỏ sức mạnh, thân thể tuy đã hóa thành huyết nhục, nhưng ngay cả hành động cũng không thể làm được, giờ phút này, chẳng qua chỉ là một con rối sống.

Hắn có thể nhìn thấy, giữa tòa tế đàn này và biển Hỗn Độn rộng lớn kia, ở giữa có một sợi tơ mờ mịt liên kết, sức mạnh trong biển Hỗn Độn, được truyền đến thông qua sợi tơ này, nhưng sợi tơ này quá mảnh, chỉ có thể chịu đựng một sức mạnh rất yếu ớt. "Đứt đi." Lâm Nguyên lạnh lùng cứng rắn mở miệng, Khai Thiên Nhất Phủ trong tay ngưng tụ, chém tới phía trước, "Ông" một tiếng, một đạo ánh sáng búa lướt qua, sợi tơ này, liền triệt để đứt lìa. "A....." Sợi tơ kỳ dị kia vừa đứt lìa, ma thần tám đầu sáu tay liền phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương, ngoài thế giới sương mù, trong biển Hỗn Độn, cũng nổi lên sóng to vạn trượng.

Trong sâu thẳm biển Hỗn Độn, một thân ảnh khổng lồ bốc lên, trong đôi mắt bùng lên lửa giận, nhìn về phía Lâm Nguyên, phát ra một tiếng gầm thét chấn động trời đất.

Tiếng gầm thét này truyền ra, cả thế giới sương mù đều rung chuyển kịch liệt. "Cách biệt hai thế giới, ngươi lại có thể làm gì?"

Lâm Nguyên đối mặt với cảnh tượng như vậy, không hề sợ hãi, vô cùng bình tĩnh và lạnh lùng. "Oanh!" Ngay trước mặt tôn ma thần khổng lồ trong biển Hỗn Độn, Lâm Nguyên liền một bước sải ra, đi đến trước ma thần tám đầu sáu tay, lực lượng khí huyết toàn thân dâng trào ngập trời, sau đó một quyền đánh ra, sức mạnh của quyền này, không thể tưởng tượng, hung hăng đánh thẳng lên thân ma thần tám đầu sáu tay kia, trong nháy mắt đã đánh nổ y!

Dù sao, tôn ma thần do pho tượng này hóa thành, đã không còn liên hệ với bản thể, thực lực tự nhiên giảm sút rất nhiều, dưới công kích của Lâm Nguyên, căn bản không phải đối thủ.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhìn thấy cảnh này, sợ đến mức sắc mặt đều trở nên trắng bệch, toàn thân mồ hôi lạnh cuồn cuộn tuôn ra, đầu cũng đang ong ong, quả thật không thể hô hấp.

Ai có thể nghĩ đến, không lâu trước đó, ma thần tám đầu sáu tay còn chiếm thượng phong, nhưng trong chớp mắt, Lâm Nguyên đã nghịch chuyển cục diện, trong nháy mắt xông ra khỏi Huyễn cảnh, cắt đứt liên hệ giữa pho tượng và bản thể!

Lần này tiêu đời rồi.

Trong mắt Trường Nhĩ Định Quang Tiên, chỉ còn lại sự sợ hãi, vừa rồi y suýt chút nữa đã hại chết Lâm Nguyên, mối thù này, tuyệt đối không thể hóa giải, giờ khắc này Lâm Nguyên đã diệt đi Hỗn Độn Ma Thần, tiếp theo sẽ xử lý y! "Vu Nguyên!" Mà lúc này, trong sâu thẳm biển Hỗn Độn, thân ảnh Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ kia, lại phát ra một tiếng gầm giận dữ, vang vọng khắp thế giới sương mù. "Ngươi lại dám hủy hoại kế hoạch giáng lâm của ta, ngươi thật to gan, ta nhất định sẽ dùng hết mọi thủ đoạn, tru sát ngươi!" Tôn ma thần này gầm thét.

Ánh mắt Lâm Nguyên lập tức lạnh đi, đoán được suy nghĩ của tôn

ma thần này, rất có thể là muốn truyền bá tin tức hắn đến thế giới sương mù này, đến lúc đó, e rằng sẽ có rất nhiều người đến liên thủ giết hắn!

Dù sao, trên người hắn còn có Lực chi pháp tắc, có lệnh truy sát của Ba Nghìn Hỗn Độn Ma Thần, những cường giả trong thế giới sương mù này, đều đã bị ma thần mê hoặc, dưới sự mê hoặc này, một khi biết hắn đến đây, nhất định sẽ không tiếc mọi giá, cũng phải xông lên, tru sát hắn.

Quả nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, tôn ma thần kia hét lớn: "Những người trong thế giới sương mù nghe đây, Vu Nguyên đã đến thế giới sương mù, ta bây giờ ra lệnh cho các ngươi, bất kể dùng thủ đoạn gì, cũng phải tru sát người này tại đây!" "Một khi có thể tru sát người này, thì ngươi hoặc các ngươi, sẽ đạt được hữu nghị của Ba Nghìn Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, từ đó đặt chân lên con đường thông thiên!" "Không cần lo lắng không phải đối thủ của Vu Nguyên đó, trong thế giới sương mù này, Chân Mệnh Toái Phiến vô số, một khi dung hợp, thực lực của các ngươi, sẽ vượt xa hắn!" "Một khi liên thủ, nhất định có thể dễ dàng đánh nát y!" Từng đạo tiếng nói như sấm sét, vang vọng khắp thế giới sương mù này, mà muốn truyền lời qua các giới, dường như cũng cực kỳ tiêu hao pháp lực, sau khi nói xong đoạn lời này, tôn Hỗn Độn Ma Thần kia, cũng trong sâu thẳm biển Hỗn Độn, từ từ biến mất, mà cơn bão do đoạn lời này gây ra, mới vừa bắt đầu.

Cả thế giới sương mù, vì thế mà chấn động.

Vô tận sinh linh, vào khoảnh khắc này đều trong đầu "Oanh nhiên", bị tin tức của tôn Huyễn chi ma thần này làm cho kinh ngạc.

Vu Nguyên đó, lại cũng đã đến đây!

Đây chính là cường giả truyền kỳ chân chính trong Hồng Hoang a,

không lâu trước đây mới đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ một cách thảm hại, cường giả như vậy nếu đến đây, là mối đe dọa lớn đến mức nào?

Trong lòng đa số sinh linh, điều đầu tiên dâng lên, không phải lòng tham muốn săn giết Lâm Nguyên, mà là một nỗi sợ hãi, nỗi sợ hãi đối với Lâm Nguyên!

Nỗi sợ hãi này, đã ăn sâu vào trong lòng đa số sinh linh trong Hồng Hoang, đặc biệt là những cường giả đã tồn tại trước khi thiên địa Hồng Hoang dị biến.

Dù sao, Lâm Nguyên trên con đường này, đã đánh bại quá nhiều người.

Nhưng, cũng có một số sinh linh, trong lòng nảy sinh một số suy nghĩ khác biệt, ở một khu vực thần bí nào đó, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn sau khi mỗi người dung hợp thêm mấy mảnh Chân Mệnh Toái Phiến, thực lực tăng vọt, tiếp đó lại nghe thấy lời nói của tôn ma thần này, lập tức trong mắt, lóe lên một tia sáng lạnh buốt. "Vu Nguyên cũng đã đến sao?

Vừa hay nhân cơ hội này, tru sát hắn, báo thù rửa hận!" Chuẩn Đề nghiệt ngã nói. "Giờ khắc này chúng ta đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, thực lực tiến bộ vượt bậc, cho dù thực lực của Vu Nguyên có cường đại đến đâu, cũng sẽ không phải đối thủ của chúng ta." Trên khuôn mặt sầu khổ của Tiếp Dẫn, cũng hiện lên sát cơ.

Một bên khác, những tồn tại tự xưng là sinh linh "thời đại mới" sau khi thiên địa Hồng Hoang dị biến, cũng đều chấn động.

Ngay sau đó, tôn Kim Sắc Cự Viên dẫn đầu, trong mắt lộ ra một tia cười ý vị: "Không ngờ, sau khi phân thân ta đưa tọa độ không gian cho hắn, hắn thật sự đã đến đây, rất tốt, rất tốt." Trong mắt y, đột nhiên hiện lên một tia sáng nóng bỏng, có một luồng chiến ý nồng

đậm dâng trào, tự nhủ: "Đã lâu rồi không gặp đối thủ xứng tầm, hy vọng Vu Nguyên này sẽ không làm ta thất vọng." .....Tóm lại, trong thế giới sương mù này, trong chốc lát, gió nổi mây vần, vô số cường giả tụ tập ở đây, tất cả đều hỗn loạn, mỗi người đều có những suy nghĩ phức tạp dâng trào.

Lâm Nguyên lại không còn để ý đến những điều này, cho dù bị toàn bộ sinh linh trong thế giới sương mù nhắm vào thì sao?

Chuyện như vậy, hắn đã trải qua không phải một hai lần.

Binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.

Đến lúc đó xem ai thắng ai thua!

Hắn chuyển ánh mắt, đặt lên Trường Nhĩ Định Quang Tiên. "Vu Nguyên đại nhân, tha mạng a, ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, làm ra chuyện trời oán người giận này, cầu xin ngài cho ta một cơ hội sửa sai, ta hiện tại đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, thực lực cũng coi như không yếu, sau này nhất định sẽ đi theo ngài, xông pha khói lửa, không từ nan bất cứ điều gì." Trường Nhĩ Định Quang Tiên "Phốc thông" một tiếng quỳ xuống đất, nước mắt nước mũi chảy ngang, khổ sở cầu xin tha mạng.

Y rất rõ trạng thái hiện tại của mình, đã bị trọng thương, nếu muốn chạy trốn, căn bản không thể chạy thoát, dù sao thực lực Lâm Nguyên quả thật quá khủng bố, cho nên chỉ có thành thật đầu hàng cầu xin tha mạng, mới có một tia sinh cơ, Trường Nhĩ Định Quang Tiên từ trước đến nay không quan tâm gì đến thể diện, chỉ cần có thể sống sót, chuyện gì y cũng nguyện ý làm. "Bất kể là ai, chỉ cần là phản đồ, thì chỉ có một kết quả, đó chính là chết." Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh nhạt, tự nhiên không thể tha cho Trường Nhĩ Định Quang Tiên, giữa lúc giơ tay, hắn liền một chưởng vỗ tới, trời lay đất chuyển, hư không cũng "Oanh nhiên" sụp đổ. "Ngươi thật độc ác!" Trường Nhĩ

Định Quang Tiên gầm nhẹ một tiếng, thần sắc đều trở nên dữ tợn, vào khoảnh khắc này mạnh mẽ nhảy vọt lên không trung, liều mạng bỏ chạy về phía xa.

Nhưng, y căn bản không thể chạy thoát, cuối cùng, trong một tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng, bàn tay hạ xuống, một phát đã đánh nổ y, hóa thành màn sương máu ngập trời. "Bá!" Nguyên thần ngưng tụ, muốn tiếp tục bỏ chạy, dù sao thực lực Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng phi phàm, không phải một hai chiêu là có thể giết chết.

Lâm Nguyên đối với điều này, lại có kinh nghiệm phong phú, lập tức lại một chưởng đánh tới, lần này động dụng Lực chi pháp tắc, nguyên thần Trường Nhĩ Định Quang Tiên kêu thảm một tiếng, triệt để tan biến. "Loại bỏ tên gia hỏa đáng ghét này, cảm giác không tệ chút nào." Tâm tình của Lâm Nguyên, vào lúc này, đều trở nên có chút sảng khoái, sau đó hắn tản ra thần niệm của mình, bắt đầu tìm kiếm khí tức của Chân Mệnh Toái Phiến.

Chân Mệnh Toái Phiến là một vật cực kỳ đặc biệt, có một loại đặc tính bất hủ, mặc dù Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã tan xương nát thịt, nhưng Chân Mệnh Toái Phiến khẳng định vẫn còn.

Quả nhiên, rất nhanh, Lâm Nguyên liền trong tế đàn kia, cảm nhận được khí tức của Chân Mệnh Toái Phiến, hắn một quyền đánh ra, đánh nổ tòa tế đàn khổng lồ này, sau đó liền nhìn thấy một mảnh Chân Mệnh Toái Phiến lóe sáng bay vọt lên trời, Lâm Nguyên một tay vươn ra, liền tóm lấy mảnh Chân Mệnh Toái Phiến này trong tay. "Bá bá bá!!" Đồng thời, còn có thêm ba mảnh Chân Mệnh Toái Phiến khác, cũng bay vọt lên trời, chói lọi như sao chổi.

Lâm Nguyên tự nhiên không thể để chúng chạy thoát, trong nháy mắt đã tóm gọn tất cả vào trong tay, hắn không khỏi có chút kinh ngạc: "Vận khí của Trường Nhĩ Định Quang Tiên này quả thật không

tệ, lại có được đến bốn mảnh Chân Mệnh Toái Phiến, Đế Tuấn cũng chỉ có được một mảnh, khó trách lúc ban đầu gặp y, khí tức sức mạnh mà y thể hiện ra, còn cường đại hơn Đế Tuấn mấy phần!" Đối mặt với bốn mảnh Chân Mệnh Toái Phiến này, Lâm Nguyên tự nhiên không hề khách khí, lập tức vận chuyển Lực chi pháp tắc, toàn bộ đều dung nhập vào trong thân thể mình, trong nháy mắt, một luồng sức mạnh cuồn cuộn bùng nổ, tuôn vào tứ chi bách hài. "Oanh long" một tiếng!

Phía sau Lâm Nguyên, đột nhiên hiện ra một Trường Hà sóng lớn cuồn cuộn, chảy về phía ngoài thiên địa, tản mát ra một loại khí tức chí tôn, như muốn thống trị tất cả, lăng giá trên tất cả Đại Đạo, thậm chí không thể nói là lăng giá, các Trường Hà Đại Đạo khác so với Trường Hà Đại Đạo này, quả thật không phải cùng một tầng thứ!

Đây chính là Trường Hà Lực chi pháp tắc! "Đạo hạn, lại phá!" Lâm Nguyên gầm nhẹ một tiếng.

Hắn cảm giác trong đầu mình, có vô vàn cảm ngộ tuôn trào ra, đều là những cảm ngộ liên quan đến Lực chi pháp tắc, thúc đẩy hắn, trên tầng thứ đạo hạn, tiến thêm một bước. "Oanh!" Tuy nhiên, chỉ trong nháy mắt, thân thể Lâm Nguyên, liền bỗng nhiên khô héo xuống, lực lượng khí huyết trong cơ thể, tiêu hao nhanh chóng, thậm chí ngay cả cây Hồng Mông Thế Giới Thụ tạo thành thế giới nội thể kia, cũng đang rung chuyển kịch liệt, không biết bao nhiêu vũ trụ đa nguyên trong đó, vào lúc này, trong nháy mắt vỡ nát, triệt để tan tành. "Toi rồi!" Lâm Nguyên trong lòng đều kinh hãi.

Tham ngộ Lực chi pháp tắc, cần vô tận tài nguyên tu hành chống đỡ, đặc biệt là sau đạo hạn, mỗi bước tiến lên, tài nguyên tiêu hao, đều khó mà tưởng tượng.

Chương 478

E rằng, chỉ có lực lượng bản nguyên màu lam cấp độ thứ tư, mới có thể chịu đựng được sự tiêu hao này!

Nhưng, hiện tại trong tay hắn, lấy đâu ra loại sức mạnh bản nguyên cấp độ này?

Mà chỉ dựa vào sức mạnh bản thân, căn bản không thể duy trì được sự tiêu hao khổng lồ như vậy, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì chỉ có một kết quả, đó chính là thân thể, nguyên thần, triệt để khô héo.

Hiện tại, cách tốt nhất, chính là dừng tham ngộ Lực chi pháp tắc.

Chỉ có điều, trong lòng Lâm Nguyên, vô cùng không cam tâm, trạng thái tiếp cận ngộ đạo như vậy, đặc biệt là trạng thái ngộ đạo Lực chi pháp tắc, là điều có thể gặp nhưng không thể cầu, nếu vào khoảnh khắc này dừng lại, lần tiếp theo muốn gặp lại, thì không biết là bao giờ nữa. "Làm thế nào?" Lâm Nguyên trong lòng lo lắng suy nghĩ.

Mà, ngay lúc này, biến cố đột ngột phát sinh. "Oanh!" Bốn mảnh Chân Mệnh Toái Phiến dung nhập vào trong cơ thể Lâm Nguyên, đột nhiên, lại bùng phát ra vô tận năng lượng, cấp độ sức mạnh đó, lại không hề thua kém lực lượng bản nguyên màu lam cấp độ thứ tư, nguyên bản huyết nhục nguyên thần khô héo của Lâm Nguyên, dưới sự hỗ trợ của luồng sức mạnh này, từ những hạt Đại Đạo nhỏ nhất, liền bắt đầu bành trướng, chỉ trong nháy mắt cả người liền bùng phát ra một luồng khí tức khủng bố, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. "Oanh long long ~~~" Trường Hà Đại Đạo phía sau hắn, cũng lập tức "Oanh minh", tiếp tục thăng tiến.

Độ dung hợp, cũng theo đó mà nâng cao.

Năm mươi phần trăm lẻ một.

Năm mươi phần trăm lẻ hai. .....Cho đến cuối cùng, đột nhiên, lại thăng tiến đến năm mươi mốt phần trăm, mới dừng lại. "Oanh!" Mà khi sự thăng tiến này dừng lại, quanh thân Lâm Nguyên, lập tức bùng phát ra một luồng khí tức khủng bố kinh thiên động địa, lại đồng loạt xuất hiện ba nghìn Đại Đạo Trường Hà, tràn ngập khắp thế giới.

Mà trong ba nghìn Đại Đạo Trường Hà này, mười Trường Hà Pháp tắc đứng đầu, đặc biệt chói lọi rực rỡ, tản mát ra đạo uy kinh thiên động địa.

Trong các Trường Hà khác, cũng có chín mươi tám cây Đạo Thụ sừng sững, thông thiên động địa, giữa lúc cành lá lay động, vô tận đạo vận cuồn cuộn mà ra.

Cảnh tượng như vậy, hội tụ lại cùng nhau, tạo thành một màn kinh người, thậm chí biển Hỗn Độn ngoài vùng thế giới này, cũng vì thế mà rung chuyển, sinh ra vô tận sóng to.

Lâm Nguyên được ba nghìn Đại Đạo Trường Hà bao quanh, tựa như Vạn Đạo Chi Hoàng, sở hữu một khí chất uy nghiêm thần võ vô cùng, như thể có thể thống trị tất cả.

Cảnh tượng như vậy quá đỗi hùng vĩ, trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của toàn bộ thế giới sương mù, tất cả sinh linh nhìn thấy xong, đều trong lòng chấn động. "Ba nghìn Đại Đạo Trường Hà, chín mươi tám cây Đạo Thụ.....

đây không phải là dị tượng mang tính biểu tượng của Vu Nguyên sao?" "Hít.....

Vu Nguyên này cũng quá cường thế rồi.

Không lâu trước đây, Hỗn Độn Ma Thần mới ban bố lệnh truy sát, lúc này, có thể nói, hắn gần như đã là kẻ thù của toàn bộ thế giới

sương mù, kết quả hắn lại không hề che giấu, lập tức phá cảnh, tuyên cáo vị trí của mình cho tất cả mọi người." "Vu Nguyên này là đang tuyên chiến với tất cả chúng ta a!" "....." Trong chốc lát, mọi người đều kinh hãi vô cùng, chỉ cảm thấy hành vi của Lâm Nguyên này, quả thật quá mức ngang ngược.

Đồng thời, lại có một số người, vì cảnh tượng này, tâm tư vốn dĩ đang rục rịch, ngược lại bình tĩnh lại, trong lòng thầm nghĩ: "Vu Nguyên này dám làm như vậy, chứng tỏ hắn đối với thực lực của mình, có sự tự tin tuyệt đối!" "Người này từ khi xuất đạo đến nay, chưa từng bại bao nhiêu, ai có thể khẳng định lần này hắn nhất định sẽ thua chứ?

Vẫn là nên cẩn thận một chút thì hơn, đừng xen vào chuyện này." Trong chốc lát, rất nhiều người, cho dù đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, thực lực tiến bộ vượt bậc, giờ khắc này, cũng bắt đầu đánh trống rút lui.

Tuy nhiên, tham dục động lòng người!

Vẫn còn nhiều sinh linh hơn, trong mắt, bùng lên lửa tham lam, nhìn về phía Lâm Nguyên, trong mắt lộ ra vẻ thèm muốn. "Đơn đấu, khẳng định không phải đối thủ của Vu Nguyên này, nhưng lần này qua đi, nói không chừng có thể 'hồn thủy mạc ngư' (đục nước béo cò)!" Bọn họ đều không kiềm chế được, từng người một hóa thành từng đạo lưu quang, nhanh chóng lướt về phía Lâm Nguyên.

Đương nhiên, lại có một số người, có sự tự tin tuyệt đối vào thực lực của mình, ví dụ như Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên, v.v., giờ khắc này khóe miệng đều nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, bước nhanh về phía Lâm Nguyên.

Trong chốc lát.

Trong thế giới sương mù, phong vân dũng động!

Mà Lâm Nguyên lúc này, nhìn thấy mình đã gây ra động tĩnh khủng bố như vậy, trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ, hắn không muốn, nhưng lúc đó đột phá quá mạnh, không khống chế được.

Giờ khắc này đột phá hoàn thành, hắn tâm niệm vừa động, liền thu liễm dao động của bản thân, dị tượng ngập trời biến mất. "Lần thăng tiến này, cũng coi như là một bước nhảy vọt." Hắn trong lòng tự nhủ.

Độ dung hợp Lực chi pháp tắc, mặc dù chỉ tăng lên một phần trăm, nhưng đây lại là độ dung hợp sau đạo hạn, chỉ một phần trăm, đó cũng là một bước tiến bộ khổng lồ.

Sự thăng tiến nhỏ này, khiến hắn đối với việc lĩnh ngộ các Tam Thiên Đại Đạo khác, cũng sâu sắc hơn không ít, trong đầu, không ngừng có đủ loại thần thông, tuôn trào ra, tất cả đều là những cách vận dụng mới đối với những Tam Thiên Đại Đạo đó!

Đặc biệt là chín mươi tám cây Đạo Thụ kia, hiện tại đều trở nên ngưng thực hơn không ít, bắt đầu chuyển hóa sang trạng thái chân thực.

Nguyên bản, chín mươi tám cây Đạo Thụ này, là dưới sự gia trì của lực lượng Đại Đạo, mới có thể trở nên chân thực, nhưng hiện tại dù không có sự gia trì này, cũng dần dần bắt đầu trở nên ngưng thực. "Vận vị thâm sâu thêm một phần." Lâm Nguyên lẩm bẩm cảm nhận những thay đổi trong cơ thể.

Sau khi dung hợp mấy mảnh Chân Mệnh Toái Phiến này, hắn có một loại đề thăng toàn diện, sức mạnh của mỗi Đại Đạo Pháp Tắc mà hắn tu luyện đều tăng cường rất nhiều.

Mà sau khi tăng cường, cũng đã sinh ra biến hóa lập tức thấy rõ, trong đầu hắn, không cần phải suy nghĩ nhiều, vô số thần thông đã tuôn trào, mỗi đạo thần thông đều vô cùng cường đại, là sự vận dụng kỳ dị của Đại Đạo mà hắn tu luyện, quả thực có một loại ý vị "nhất

pháp thông, vạn pháp thông". "Đại Đạo Ma Bàn tuy rất mạnh, nhưng kỳ thực cũng khá thô kệch, rất nhiều khi không tinh diệu, thực ra, giữa ba ngàn Đại Đạo, còn có nhiều cách tổ hợp hơn." Lâm Nguyên lẩm bẩm.Hiện tại hắn có hai thủ đoạn mạnh nhất.

Một là Nhất Phủ Khai Thiên được thôi động bằng Lực Chi Pháp Tắc!

Một là Đại Đạo Ma Bàn hình thành sau khi chín mươi tám gốc Đạo Thụ dung hợp!

Dù đều có lực sát thương hủy thiên diệt địa, nhưng đồng thời mức tiêu hao cũng cực lớn, không đến thời khắc mấu chốt, bình thường sẽ không thôi động ra, hơn nữa đều chỉ là lực phá hoại thuần túy, có những lúc trong chiến đấu, càng cần những pháp môn tinh diệu hơn.

Các Đại Đạo mà hắn tu luyện, ngưng tụ thành chín mươi tám gốc Đạo Thụ, sự tham ngộ của hắn đối với chúng đã đạt đến trình độ cực sâu, nếu suy tư nhiều hơn, có lẽ có thể đi ra một con đường "Đại Đạo Dung Hợp" khó tưởng tượng.

Đây là điều mà tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều không thể làm được, bởi vì, mỗi một Hỗn Độn Ma Thần chỉ có thể tu luyện một loại Đại Đạo!

Lâm Nguyên lại khác, chỉ bằng chính bản thân hắn, đủ để dung hợp Đại Đạo, sinh ra một loại biến hóa về chất."Kiếm Chi Đại Đạo có thể dung hợp với Nhật Chi Đại Đạo." Lâm Nguyên lẩm bẩm.

Một tiếng "Oanh", sau lưng hắn, gốc Kiếm Chi Đại Đạo Đạo Thụ và Nhật Chi Đại Đạo Đạo Thụ đồng thời phát quang, cả hai cùng vang lên, hai luồng Đạo Vận kinh khủng vọt ra, giao hòa vào nhau, trong nháy mắt hóa thành một thanh cự kiếm ánh sáng thông thiên triệt địa, khiến mảnh hư không này đều kịch liệt bạo động.

Thanh cự kiếm ánh sáng này mang theo sự sắc bén vô song, đồng thời lại tựa hồ mang theo một loại nóng rực mãnh liệt, có thể tịnh hóa mọi tà ác, trời sinh chính là khắc tinh của sức mạnh thuộc tính âm."Hỗn Độn Cự Côn Chi Đạo, cũng có thể dung hợp với Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng Chi Đạo." Oanh!

Sau lưng Lâm Nguyên, hai gốc Đạo Thụ phát quang, sau đó cảnh tượng kinh khủng hiển hiện ra, một con Cự Côn vô biên vô tận nổi lên, nhìn một cái không thấy điểm cuối, đồng thời một con Hỗn Độn Trùng khổng lồ cũng hiện thân, mang theo một loại lực thôn phệ kinh người, cả hai lập tức dung hợp, một tiếng "Oanh" vang trời động đất, một sinh linh kỳ dị xuất hiện.

Sinh linh này thân hình khổng lồ vô biên, đồng thời toàn bộ cơ thể chỉ có một cái miệng, miệng há ra, chính là từng vòng từng vòng răng nanh trắng như tuyết sắc bén, tựa như từng hàng thiên đao, bụng chỉ cần hít một hơi, giữa thiên địa liền sinh ra phong bạo, giống như có thể thôn phệ tất cả mọi thứ."Tai Nạn Chi Đạo, có thể dung hợp với Lôi Đình Chi Đạo." Oanh ca!

Đạo Thụ phát quang, giữa thiên địa, đột nhiên sinh ra hàng vạn đạo lôi đình thô lớn, lôi đình phát ra ánh sáng chói mắt, chiếu sáng mảnh Mê Vụ Thế Giới này, tản mát ra khí cơ hủy diệt.

Nó dung hợp với Tai Nạn Chi Đạo, lập tức lại tản mát ra một loại Đạo Vận tai nạn, uy lực lại đột nhiên phát sinh biến hóa về chất, lực phá hoại bạo tăng, mỗi một đạo lôi đình đều tựa như muốn mang đến tai ương diệt thế!Trong khoảng thời gian tiếp theo, Lâm Nguyên không ngừng thử dung hợp từng Đại Đạo một, trên con đường dung hợp Đại Đạo này, hắn càng đi càng xa.

Đến cuối cùng, hắn thậm chí còn bắt đầu dung hợp các Đại Đạo Pháp Tắc nằm trong tốp mười với những Đại Đạo khác.

Nhất thời, hắn đã sáng tạo ra vô số thần thông, mỗi đạo thần thông đều có uy lực kinh thế.

Đây là một cảnh tượng đáng kinh ngạc!

Trước đây, Lâm Nguyên phần lớn là học hỏi thần thông của người khác, nhưng những thần thông do chính hắn sáng tạo thì không nhiều, uy lực mạnh nhất hẳn là đạo "Nghịch Loạn Thần Thông" kia.

Chương 479

Nhưng giờ đây, hắn đã thực sự bắt đầu đi ra một con đường thông thiên thuộc về riêng mình!"Nếu những thần thông này đều được truyền bá ra ngoài, ta có lẽ có thể khai tịch một Đạo Trường, trở thành một tồn tại như Đạo Tổ.

Chỉ tiếc là, con đường Đại Đạo dung hợp, chỉ có một mình ta có thể đi, bởi vì chỉ có một mình ta nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc." Sau khi sáng tạo ra vô số thần thông, trong lòng Lâm Nguyên lại có chút tiếc nuối.

Những thần thông này đều có uy lực cực mạnh, người khác dù chỉ học được một chút da lông, e rằng cũng có thể phù dao trực thượng, nhưng những người đó không học được, dù sao cũng không có Lực Chi Pháp Tắc, một người nhiều nhất chỉ có thể tu luyện một loại Đại Đạo!

Đương nhiên, ý niệm này, cũng chỉ là chợt lóe rồi vụt tắt.Theo hứng thú, sau khi sáng tạo ra nhiều thần thông, Lâm Nguyên liền phát hiện, ở nơi cách hắn không xa, lại có rất nhiều khí tức cường đại không ngừng tiếp cận.

Hắn chỉ cần nghĩ một chút liền hiểu ra: "Vừa rồi lúc đột phá động tĩnh quá lớn, khẳng định đã hấp dẫn những sinh linh khác trong Mê Vụ Thế Giới đến, bây giờ phần lớn là muốn đến vây giết ta!" Nghĩ đến đây, khóe miệng Lâm Nguyên lộ ra một nụ cười nhạt, chỉ có thể nói, những người này đến đúng lúc, đã dám đến truy sát hắn, vậy chắc hẳn có chút thực lực, khẳng định đã dung hợp không ít Chân Mệnh Toái Phiến, cho nên nói, chỉ cần đánh chết những người này, thì có thể đạt được vô số Chân Mệnh Toái Phiến.Nhưng, hắn chỉ vừa bước một

bước, liền dừng lại, sắc mặt hơi đổi. "Sức mạnh này?" Hắn có thể cảm nhận được, những sức mạnh không ngừng tiếp cận hắn này, lại cường đại kinh nhân, đơn đả độc đấu, đối phương khẳng định không phải đối thủ, nhưng nếu hội tụ lại cùng nhau, cái cảm giác nhiếp nhân tâm phách kia, khiến người ta rùng mình, đám người này tuyệt đối có sức mạnh uy hiếp đến hắn!

Lâm Nguyên vốn là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, hiện tại lại đột phá đến cảnh giới cao như vậy, linh giác cảm ứng tự nhiên vô cùng mẫn duệ, cho nên nói loại cảm ứng này tuyệt đối sẽ không có sai sót gì. "Không hổ là những tồn tại đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, tùy tiện tiếp xúc với những người này, cũng không phải là hành động sáng suốt gì, tạm thời cứ né tránh mũi nhọn thì hơn." Lâm Nguyên nghĩ.

Tính cách Lâm Nguyên trước nay luôn là ổn định.

Thực lực không đủ, hắn tự nhiên sẽ không lỗ mãng chạy ra ngoài giao chiến với những người này.

Trong Mê Vụ Thế Giới này, có vô số Chân Mệnh Toái Phiến, hắn hoàn toàn có thể đi tìm các loại Chân Mệnh Toái Phiến trước, dung hợp chúng, đề thăng thực lực của mình, sau đó hãy đến phản sát những người này."Đi khỏi đây trước đã." Ngay lập tức, Lâm Nguyên vọt lên trời, trực tiếp biến mất trong hư không, đồng thời, hắn còn thôi động Nhân Quả Pháp Tắc, Vận Mệnh Pháp Tắc, dung hợp chúng, hình thành một đạo "Siêu Thoát Chư Giới Đại Thần Thông", một khi thôi động, liền có thể xóa bỏ mọi dấu vết của mình trong thế giới này, bất kỳ ai cũng đừng hòng có thể truy tung được.Oanh Oanh Oanh ~~~ Quả nhiên, không lâu sau đó, từng bóng người kinh khủng đến mảnh địa vực này, khi phát hiện nơi đây trống không không một vật, trên mặt đều lộ ra vẻ ngơ ngác kinh ngạc. "Vu Nguyên đâu?

Sao lại hoàn toàn biến mất rồi?

Hơn nữa, một chút khí tức cũng không lưu lại!"Những sinh linh đến đây, mỗi một tồn tại đều tản mát ra khí tức kinh thiên động địa, trong đó phần lớn đều không kém hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn trước kia là bao.

Nếu Lâm Nguyên ở đây, e rằng cũng phải cảm thán một câu: "Chiến lực bành trướng".

Mà đây chính là trạng thái bình thường của Hồng Hoang hiện tại, bất cứ lúc nào cũng có cơ duyên mới như suối phun trào, chỉ cần nắm bắt được cơ duyên, liền có thể trong thời gian ngắn nhất, trở thành cường giả đỉnh tiêm.

Trong đại thời đại phong vân kích đãng này, không phải anh hùng tạo thời thế, mà là thời thế tạo anh hùng, ai cũng không thể nói trước được khoảnh khắc tiếp theo sẽ có ai nắm bắt được cơ duyên kinh thiên kia, từ đó một bước lên trời."Hừ, vừa rồi ta mới thấy Vu Nguyên xuất hiện ở đây, sao có thể đột nhiên biến mất sạch sẽ như vậy?

Với tu vi của bọn ta, đủ để dễ dàng động triệt tất cả!" Một tồn tại toàn thân bao phủ trong tử quang u u mở miệng, tử quang kia như sương mù cuộn trào trong hư không, tản mát ra một loại vị đạo vô cùng tà dị.

Theo lời hắn dứt, "Bach" một tiếng, trong tử khí kia, lại đột nhiên mở ra một con mắt khổng lồ có đồng tử thẳng đứng, quét ngang quét dọc.

Tại trường, tất cả sinh linh đều sinh ra một cảm giác mọi bí mật trên người mình đều bị nhìn thấu, bọn họ lập tức hừ lạnh một tiếng, thôi động pháp lực, lập tức toàn thân phát quang, bao phủ trong một tầng hỗn độn quang huy, cách tuyệt mọi thăm dò. "Ha, con ma nhãn

của ta có thể khuy phá tất cả, các ngươi dù có muốn ẩn giấu, cũng căn bản không ẩn giấu được, vẫn là đừng uổng phí sức lực." Bóng người bao phủ trong tử quang kia cười lạnh.Sau đó, hắn liền tập trung ánh mắt vào khoảng hư không mà Lâm Nguyên vừa ở, lập tức nơi đó hư không chấn động, từng bức họa diện hiện lên, lại xuất hiện cảnh tượng quá khứ!

Nhìn thấy cảnh này, lập tức tất cả mọi người đều rùng mình, vội vàng nhìn theo, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bức họa diện quá khứ kia, khi đẩy lùi về quá khứ đến một khoảnh khắc nào đó, đột nhiên "Oanh" một tiếng nổ tung, tất cả họa diện đều hóa thành hỗn độn, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Bóng người bao phủ trong tử quang kia kinh ngạc, thất thanh nói: "Sao có thể như vậy?

Ma nhãn của ta không thể thất bại!

Dù là chư thiên vạn giới, mắt của ta cũng có thể dễ dàng khuy phá, huống chi chỉ là muốn bắt giữ một chút dấu vết lưu lại!" Oanh!

Nghĩ đến đây, bóng người bao phủ trong tử quang kia đột nhiên gầm lớn một tiếng, con mắt kia trong nháy mắt bạo trướng, uy năng kinh khủng gấp mười lần trước đó bùng phát ra, sau đó lại một lần nữa nhìn về phía hư không kia.

Hư không cuồng chấn, nhưng chỉ kéo dài trong chốc lát, liền "Oanh" một tiếng, nổ tung thành hỗn độn, không có bất kỳ họa diện nào, hơn nữa, con ma nhãn kia lại chấn động, mắt lại chảy ra một dòng máu đen, bóng người bao phủ trong tử quang kia, càng phát ra một tiếng kêu thảm thiết. "Chết tiệt, ta dù khuy thăm thế nào, cũng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hỗn độn mê vụ, ngoài ra không nhìn rõ bất cứ thứ gì, rốt cuộc chuyện này là sao?" Bóng người kia gầm giận.Những sinh linh khác nhìn thấy cảnh này, thì đều rùng mình, đạo

tử quang thân ảnh này, bọn họ trước đây cũng có chút tiếp xúc, con ma nhãn màu tím kia đích xác vô cùng kinh khủng, thậm chí ngay cả những lỗ hổng trong Đại Đạo thần thông cũng có thể dễ dàng nhìn thấu, không có bí mật nào có thể ẩn giấu trước mặt hắn.

Nhưng, dù vậy, lại cũng không thể bắt được tung tích của Vu Nguyên!

Vu Nguyên này rốt cuộc đã thi triển thủ đoạn gì?"Để ta thử xem." Lúc này, lại có một bóng người khác mở miệng, đây lại không phải một sinh linh bằng xương bằng thịt, mà là một bức đồ, trên đồ có các phù hiệu Bát Quái, tản mát ra một loại khí tức vô cùng thần bí. "Trước Hồng Hoang dị biến, ta vốn là một bức Bát Quái Đồ do Phục Hy Đại Thần tùy tay vẽ, không có linh trí của riêng mình.

Sau Hồng Hoang dị biến, ta tắm rửa quang vũ Đại Đạo, dung hợp Ma Thần Đại Đạo bản nguyên, sau đó lại đến Mê Vụ Thế Giới này, dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, tự mình thôi toán chi đạo, nhìn khắp Hồng Hoang hiện tại, không dám nói là đệ nhất, cũng không kém là bao." Trên bức Bát Quái Đồ này, một đôi mắt mở ra, thần sắc khá kiêu ngạo, "Vu Nguyên kia bất kể ẩn giấu hành tung thế nào, muốn che giấu khỏi sự thôi toán của ta, không có bất kỳ khả năng nào." Những sinh linh khác nghe vậy, đều mừng rỡ.

Bức Bát Quái Đồ này tuyệt đối nghịch thiên, có nó ở đây, bất kể Vu Nguyên ẩn giấu thần bí đến đâu, e rằng cũng sẽ rất nhanh bị tìm ra.Oanh!

Trên Bát Quái Đồ, thần quang chói mắt đột nhiên bùng nổ, tựa như một làn sóng dữ dội dâng lên, nhấn chìm cả trường không.

Từng phù hiệu, phát sáng rực rỡ, bay ra từ Bát Quái Đồ, lơ lửng trên trời cao, rồi xoay tròn, biến ảo nhanh chóng, chiếu rọi ra các cảnh tượng kỳ dị như phong lôi thiên địa.

Dần dần, trên trời cao kia, đều hiện ra một thế giới rộng lớn, trong thế giới rộng lớn này, toàn bộ đều là phù hiệu Đại Đạo dày đặc, mỗi phù hiệu đều sáng chói, lấp lánh di động qua lại, tựa hồ đang tiến hành một trận thôi diễn cực kỳ vĩ đại và đáng sợ.

Oanh Long Long ~~~ Khi cuộc thôi diễn này diễn ra, trên bầu trời, lại có từng mảng mây đen khổng lồ kéo đến, lập tức che kín cả bầu trời, thiên địa trong nháy mắt tối sầm lại.

Trong mây đen, tia chớp chói mắt lóe lên rồi vụt tắt, tản mát ra uy năng nhiếp người, ẩn ẩn giữa đó có một luồng khí tức thiên kiếp đang hình thành, giữa thiên địa tràn ngập một luồng khí tức áp bức. "Loại thuật thôi diễn này, tính toán tương lai, quá mức nghịch thiên, một khi thôi động đến cực hạn, liền dễ dàng dẫn đến phản phệ, biểu hiện ra bên ngoài, chính là loại lôi kiếp thiên phạt này!" Trong số các sinh linh, có những kẻ kiến thức rộng rãi, nhìn thấy cảnh này, không khỏi kinh thán, "Bức Bát Quái Đồ này lại có thể tạo ra dị tượng như vậy, thực sự..." Hắn định nói "thực sự phi phàm", nhưng lời còn chưa dứt, dị biến đột ngột xảy ra, "Oanh" một tiếng, thế giới rộng lớn lơ lửng trên trời cao kia đột nhiên nổ tung, tất cả phù hiệu Đại Đạo đều tan biến, mây kiếp vĩ đại trên bầu trời cũng tan rã trong chốc lát, Bát Quái Đồ kêu thảm một tiếng, trên thân đồ, lại xuất hiện một vết nứt. "Ta đã nhìn thấy cái gì?

Ta đã nhìn thấy cái gì?

Cắt đứt Hỗn Độn, tảo diệt vạn cổ...

Bóng người kia quá đáng sợ rồi, ta lại dám thử khuy thăm một sinh linh như vậy, rốt cuộc ta đã làm cái gì a!" Bát Quái Đồ như điên loạn gào thét, trên cuốn đồ kia, lại không ngừng chảy ra tiên huyết đỏ tươi, từng dòng từng dòng, máu me đầm đìa, cực kỳ chói mắt!Nhiều sinh linh nhìn thấy cảnh này, trong lòng đều dâng lên một trận hàn ý, đây là

tình huống gì?

Bức Bát Quái Đồ này rốt cuộc đã nhìn thấy thứ gì?

Sao lại trông như phát điên vậy?

Vu Nguyên kia, có đáng sợ đến thế sao?

Chỉ là thôi toán mà thôi, lại khiến Bát Quái Đồ sản sinh phản phệ đáng sợ như vậy! "Bát Quái Đồ, ngươi bình tĩnh một chút, ngươi rốt cuộc đã nhìn thấy gì, nói rõ xem!" Lập tức, có người lớn tiếng quát, "Oanh" một tiếng, khí tức kinh khủng bạo phát, chấn động trời đất, hóa thành một bàn tay khổng lồ, một phát tóm lấy Bát Quái Đồ, lay mạnh, cố gắng khiến nó tỉnh táo lại. "Ha ha, ha ha ha, đồ điên, ta là một tên điên, ta lại dám khuy thăm một sinh linh như vậy..." Bát Quái Đồ lại hoàn toàn không để ý, nó thật sự đã điên rồi.

Nhất thời, toàn bộ thiên địa đều trở nên yên tĩnh, tất cả sinh linh đều dựng tóc gáy.

Khoảnh khắc này, bọn họ đều như bị một chậu nước lạnh dội xuống, tất cả đều bình tĩnh lại, sau đó trong lòng liền bắt đầu nảy sinh ý thoái lui."Vu Nguyên này quá đáng sợ rồi, chúng ta dù đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, e rằng cũng không phải đối thủ của hắn, lỗ mãng xông lên như vậy, kỳ thực chính là tìm chết, ta thấy vẫn là nên giải tán thôi." Một sinh linh run rẩy mở miệng. "Nói có lý, Bát Quái Đồ mạnh đến mức không thể tưởng tượng, cũng chính vì thế, mới có thể nhìn thấy những thứ càng đáng sợ hơn, nó bây giờ trực tiếp phát điên, chứng tỏ trên người Vu Nguyên kia, có sức mạnh mà chúng ta không thể lý giải, nếu cứ cố chấp giao chiến với hắn, hậu quả khó mà lường được." Rất nhanh, có sinh linh đồng tình, trong mắt hắn, lúc này đều có sự kinh hãi.

Những sinh linh khác trầm mặc, tuy không cam lòng, nhưng vẫn lặng lẽ xoay người, quyết định giải tán.Oanh!

Đột nhiên, đúng lúc này, một luồng ba động kinh khủng bùng phát, Mê Vụ Thế Giới chấn động, tất cả mọi người trong lòng đều rùng mình một trận, sau đó mọi người liền nhìn thấy, ở tận cùng chân trời, một mảnh kim quang chói lọi như đại hải mênh mông cuồn cuộn ập đến, nhấn chìm thiên địa, trong ánh kim huy vô tận rực rỡ kia, một bóng người cao lớn, chậm rãi đi tới.

Mỗi bước chân đạp xuống, đại địa chấn động.

Đó là một Kim Sắc Cự Viên!

Toàn thân mỗi sợi lông của nó đều vàng chói lọi, từng điểm kim sắc thần huy không ngừng tản mát ra từ cơ thể nó, hình thành một loại khí thế mênh mông hùng vĩ, mi mắt sâu thẳm uy nghiêm, tựa như một Chiến Hoàng cái thế giáng lâm thế gian, loại uy áp phủ thiên cái địa kia khiến tất cả sinh linh trong lòng đều đại chấn.

Đặc biệt là phía sau Kim Sắc Cự Viên này, còn có mười mấy bóng người kinh khủng, đều tản mát ra khí tức không hề yếu.

Chương 480

"Nếu muốn bí mật trên người Vu Nguyên, nếu muốn đạt được Ma Thần thanh lãi, nếu muốn từ đó phù dao trực thượng, bước vào hàng ngũ cường giả chân chính, thì hãy đi theo ta." Đến nơi này, Kim Sắc Cự Viên này chỉ nói một câu, sau đó liền coi như không có ai, thần sắc đạm mạc, đi sâu vào một hướng khác.Đây là một tư thái cực kỳ cao ngạo, những sinh linh có mặt đều là cường giả đỉnh tiêm, trong lòng đều có khí phách, nếu là người khác dám đối xử với bọn họ như vậy, e rằng lập tức sẽ bạo khởi phản kích.

Nhưng khoảnh khắc này, nhiều sinh linh lại khá yên tĩnh, trong mắt càng lộ ra vẻ kinh ngạc. "Đây là Kim Sắc Cự Viên kia." "Trong khoảng thời gian này, Kim Sắc Cự Viên này, có thể nói là đã đại sát tứ phương trong Mê Vụ Thế Giới, bất kể đối thủ mạnh đến đâu, đều chưa từng thua cuộc." "Gần đây nó thậm chí còn không tự mình ra tay, chỉ cần phái thủ hạ đi, liền có thể đánh bại tất cả đối thủ, hiện tại không ai biết Kim Sắc Cự Viên này cường đại đến mức nào." "Nhìn bộ dáng của nó, tựa hồ không biết thông qua cách nào, đã biết được tung tích của Vu Nguyên, có nên đi theo xem thử không?" "..." Nhiều sinh linh bàn luận đến cuối cùng, đều không khỏi động lòng.Nếu vừa rồi vì Bát Quái Đồ, bọn họ trong lòng đã nảy sinh ý thoái lui, nhưng hiện tại nhìn thấy cường giả đỉnh tiêm như Kim Sắc Cự Viên này, trong lòng lập tức lại bắt đầu rục rịch.

Trên người Vu Nguyên có quá nhiều bí mật, bị ba ngàn Ma Thần cùng nhau ban bố lệnh truy sát, nếu có thể đánh giết hắn, dù không phải chủ lực, chỉ là người tham gia, e rằng cũng có thể đạt được lợi ích cực lớn.

Đây là một loại dụ hoặc cực lớn!

Hiện tại Kim Sắc Cự Viên đã xóa tan nghi ngại về an toàn trong lòng bọn họ, luồng tham dục trong lòng lập tức sôi trào, cuối cùng, đến phút chót, một bóng người "Bach" một tiếng, hóa thành một đạo lưu quang, đi theo sau Kim Sắc Cự Viên, sau đó lại có mấy bóng người lướt ra, tiếp đó, gần như tất cả sinh linh, đều đi theo sau Kim Sắc Cự Viên.

Thế là, trong chốc lát, Kim Sắc Cự Viên trực tiếp tạo thành một quy mô khổng lồ!

Nhiều cường giả tụ họp lại, kinh thiên động địa, mảnh Mê Vụ Thế Giới này, tựa hồ cũng không chịu nổi!

Nếu ở thế giới bên ngoài, e rằng cả tinh không Hồng Hoang đều sẽ sụp đổ."Cự Viên đại nhân, ngài đã biết hướng đi của Vu Nguyên kia rồi ư?" Trên đường, có người không nhịn được mở miệng hỏi. "Cứ đi theo ta là được." Kim Sắc Cự Viên không giải thích, chỉ nhàn nhạt mở miệng.

Người kia thấy vậy, cũng đành bất đắc dĩ, chỉ có thể đi theo sau Kim Sắc Cự Viên.Ông ~~ Mà ngay sau khi Kim Sắc Cự Viên rời đi không lâu, Phật quang phủ thiên cái địa đột nhiên bùng phát từ hư không, giữa đó hiện ra một đóa liên hoa, một cây khổ trúc.

Hai bóng người bước ra từ trong đó, phía sau bọn họ, có ba ngàn Đại Thế Giới chìm nổi sinh diệt, ức vạn Phật quốc thành trụ hoại không trong đó.

Chính là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Hiện tại, khí tức cường đại mà bọn họ tản mát ra, lại không hề thua kém Kim Sắc Cự Viên kia, phía sau một gốc Đạo Thụ khổng lồ hiển hóa ra, tràn ngập thiên địa, nguy nga vô biên."Xem ra con cự viên kia chắc cũng đã thôi toán ra được tung tích của Vu Nguyên rồi." Sau khi giáng lâm đến nơi này, Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng, liền mở

miệng: "Con vượn này tự xưng là chúa tể thời đại mới, muốn diệt tuyệt tất cả cường giả thời đại cũ, cuồng vọng lắm, nhưng cũng có chút thủ đoạn." "Bất kể nó có mạnh đến đâu, cuối cùng cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của chúng ta, nhưng việc cấp bách hiện tại, là phải trừ bỏ Vu Nguyên kia trước, đi thôi, lần này, ngay tại Mê Vụ Thế Giới này, triệt để loại bỏ mối họa lớn trong lòng này!" Tiếp Dẫn lạnh lùng mở miệng, trong mắt, có sát cơ lấp lánh. "Được." Chuẩn Đề gật đầu, hai bóng người trong nháy mắt liền biến mất tại chỗ, không biết đi về đâu, cũng không biết rốt cuộc là làm thế nào mà phát hiện ra tung tích của Vu Nguyên!Nhất thời, trong Mê Vụ Thế Giới, phong khởi vân dũng, quần hùng dũng mãnh vây săn Lâm Nguyên!Mà lúc này, trong Mê Vụ Thế Giới, ở một nơi khác, Lâm Nguyên từ trong hư không, một bước đạp ra, liền nhìn thấy phía trước lại có hàng vạn ngọn núi khổng lồ sừng sững, tất cả đều đen kịt, mà ở nơi sâu nhất trong quần sơn đó, lại là một vực sâu, tản mát ra hàn khí vô tận.

Nhưng, khi Lâm Nguyên nhìn kỹ lại, hắn liền phát hiện, đó không phải là một vực sâu, trên thực tế, đó là một ngọn núi đứt gãy!

Ở nơi sâu nhất đó, hắn là có một ngọn núi khổng lồ hùng vĩ sánh ngang Bất Chu Sơn, nhưng không biết vì nguyên nhân gì, đã bị gãy đứt hoàn toàn, chỉ còn lại một phần chân núi.

Mà quần sơn xung quanh, đều không hề tổn hại, tất cả đều cao lớn vô cùng, sừng sững xuyên mây, bao quanh ngọn núi lớn này.

Như vậy liền khiến nơi ngọn núi đứt gãy kia tọa lạc, trông như một vực sâu khổng lồ!"Đây là nơi nào?" Lâm Nguyên trong lòng khẽ động, không khỏi dừng lại, trước đây hắn vẫn luôn xuyên hành trong hư không, tìm kiếm tung tích Chân Mệnh Toái Phiến, cũng đã phát hiện vài nơi, thu thập được một hai mảnh Chân Mệnh Toái Phiến, nhưng cũng chỉ có một hai mảnh mà thôi, không nhiều.

Sau đó, không biết vì nguyên nhân gì, sau khi đến đây, hắn liền chợt cảm thấy một trận tâm huyết dâng trào, lập tức dừng lại, tựa hồ ở sâu trong dãy núi đen này, có thứ gì đó, đang triệu hoán hắn!"Nhân Quả Chi Đạo, Vận Mệnh Chi Đạo, thôi toán!" Trong lòng hắn lạnh lùng quát một tiếng, lập tức thôi động hai Đại Đạo nằm trong tốp mười, thôi toán hướng đi vận mệnh của mình.

Oanh!

Hư không chấn động, vô số phù hiệu đột nhiên hiện ra, phát ra quang mang rực rỡ, cuối cùng diễn hóa thành một bức họa diện, là một cái kén, trải qua thời gian dài ấp ủ, con trùng phá kén mà ra, hóa thành hồ điệp, giương cánh bay lên trời!"Nhìn cái dáng vẻ này, nơi đây hẳn là địa điểm ta hóa kén thành hồ điệp." Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng cũng sinh ra mười phần hân hỉ, nghĩ đến, sở dĩ hắn đến đây, lại chợt cảm thấy tâm huyết dâng trào, dừng lại, phần lớn là vì nguyên nhân khí vận của bản thân.

Dù sao hắn cũng là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, loại căn nguyên đỉnh tiêm này không chỉ đại biểu cho tư chất vô thượng, đồng thời còn đi kèm với khí vận kinh thiên.

Sau Hồng Hoang dị biến, hắn có thể rất nhanh tìm thấy Thương Mang Sơn Mạch, Thiên Đế Sơn, Chung Sơn và các địa dị thần khác, trong đó cũng nhất định có yếu tố khí vận.

Ngay lập tức, hắn liền bước một bước ra, chuẩn bị đi sâu vào trong dãy núi đen kia.

Nhưng, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra, bức họa diện kia đột nhiên lại chuyển biến, hóa thành một tình huống khác, một cái kén khổng lồ, con trùng bên trong không ngừng giãy giụa, muốn đột phá ra ngoài, nhưng cái kén quá dày, căn bản không có cách nào phá vỡ, đến nỗi cuối cùng, con trùng liền bị nhốt chết ở trong đó!"Hửm?" Nhìn

thấy cảnh này, Lâm Nguyên liền dừng lại, trong mắt hiện lên thần sắc kinh nghi bất định. "Vì sao dự đoán về tương lai lại thay đổi?

Phải rồi, nghĩ lại thì có nhiều loại tương lai, Nhân Quả và Vận Mệnh Chi Đạo này, là thôi trắc ra cái có khả năng nhất!" "Chắc hẳn, trong dãy núi đen này, có vô tận cơ duyên, đồng thời cũng sẽ đi kèm với vô tận hung hiểm, nếu không cẩn thận một chút, có thể sẽ giống như con trùng không thể phá kén kia, triệt để bị nhốt chết trong kén!" Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không khỏi có chút do dự.

Nguy cơ như vậy rất hiếm gặp, nếu không cẩn thận một chút, có thể sẽ thân tử đạo tiêu, rốt cuộc có nên đi mạo hiểm hay không?

Hắn tính cách ổn định, trước khi làm việc gì, nhất định sẽ suy nghĩ kỹ càng, ngay lập tức cũng không vội vã, liền dừng lại, cẩn thận suy xét lợi hại.

Sau khi suy nghĩ một lúc, trong mắt hắn, đột nhiên bùng phát ra một tia quả quyết: "Hiện nay Hồng Hoang thiên địa đại biến, cơ duyên vô số, cường giả tầng tầng lớp lớp không ngừng xuất hiện, bên ngoài lại còn có Hỗn Độn Ma Thần... hổ thị đam đam, làm sao có thể dừng bước chân của mình?" "Đối mặt với cơ duyên, bất kể trong đó có bao nhiêu hung hiểm, đều phải nỗ lực nắm bắt, một lần thoái lui, có lẽ có thể đạt được an toàn tạm thời, nhưng kết quả cuối cùng lại là vạn kiếp bất phục!" Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không còn do dự nữa, một bước bước ra, liền đi sâu vào trong dãy núi đen.Mà vừa bước vào, liền có biến hóa kỳ dị xảy ra, tựa như đột nhiên bước vào một thế giới khác, diện tích dãy núi đen này đột nhiên bạo trướng, rộng lớn vô biên, mênh mông vô tận.

Lâm Nguyên mở Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía nơi ngọn núi đứt gãy kia tọa lạc, lập tức liền nhìn thấy ở nơi sâu nhất trong vực sâu của ngọn núi đứt gãy, có những điểm sáng lấp lánh, tản mát ra khí

cơ bất hủ!

Đó chính là Chân Mệnh Toái Phiến!

Hơn nữa, số lượng không ít, chỉ riêng phần lộ ra bên ngoài, Lâm Nguyên đã nhìn thấy mười mấy khối! "Quả nhiên là đại cơ duyên!" Lâm Nguyên trong lòng phấn chấn, mười mấy khối Chân Mệnh Toái Phiến, nếu triệt để luyện hóa, độ dung hợp Lực Chi Pháp Tắc của hắn liền có thể lại đề thăng một đoạn lớn!Bach!

Ngay lập tức, Lâm Nguyên thôi động Không Gian Pháp Tắc, hóa thành một đạo lưu quang, lướt về phía vực sâu của ngọn núi đứt gãy, nhưng vừa đi được nửa đường, "Oanh" một tiếng vang lớn, hư không nổ tung!

Một bàn chân vàng chói lọi, lấp đầy bầu trời, khổng lồ vô biên, cứ thế trực tiếp giẫm đạp về phía Lâm Nguyên, vô cùng bá đạo, lại mang theo một loại khí thế thịnh khí lăng nhân.

Hư không chấn động, vạn núi rung chuyển!Lâm Nguyên phản ứng rất nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt, sau lưng hắn liền hiện ra hai gốc Đạo Thụ khổng lồ, cao hơn cả cự sơn, đỉnh thiên lập địa.

Kiếm Chi Đại Đạo và Nhật Chi Đại Đạo dung hợp, trong nháy mắt liền hình thành một thanh cự kiếm ánh sáng, chói mắt rực rỡ, phát ra thần huy chói lòa, chiếu sáng thiên địa.

Lâm Nguyên tay cầm thanh cự kiếm này, ánh mắt băng lãnh, trực tiếp đâm về phía bàn chân khổng lồ kia, "Phốc xuy" một tiếng, lại xuyên thẳng bàn chân từ lòng bàn chân, xuyên ra từ mu bàn chân. "Hống!" Khoảnh khắc tiếp theo, trong hư không, vang lên một tiếng gào thét đau đớn, bàn chân vàng óng kia lúc đến bá đạo bao nhiêu, bây giờ rút lui lại chật vật bấy nhiêu, "Oanh Long" một tiếng, liền vội vàng co rút lại, khiến hư không đều chấn động như sóng thần.Lâm Nguyên thân hình lóe lên, chỉ trong khoảnh khắc, liền lùi mạnh, kéo

giãn khoảng cách, Bàn Cổ Chân Nhãn mở ra, nhìn thấu hư vọng, lập tức liền nhìn rõ, ở sâu trong hư không kia, lại là một Kim Sắc Cự Viên, phía sau Kim Sắc Cự Viên, lại là một đám dày đặc, tản mát ra khí tức vô cùng kinh khủng của các cường giả đỉnh tiêm! "Là Kim Sắc Cự Viên kia, nó lại truy đuổi đến đây, rõ ràng ta đã chém đứt nhân quả, che giấu vận mệnh, vì sao nó có thể tìm thấy ta?" Lâm Nguyên lúc này, bình tĩnh đáng sợ, không hề hoảng loạn, đại não trong nháy mắt liền vận chuyển kịch liệt, nhất thời không biết có bao nhiêu ý niệm đang trỗi dậy.Oanh Long!

Hư không nổ tung, một đám lớn cường giả đỉnh tiêm như hồng thủy tuôn ra, phần lớn trong số đó đều đủ sức sánh ngang Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây, toàn thân đều tản mát ra từng trận khí tức Hỗn Độn, khi cùng nhau xuất hiện, hư không hoàn toàn không chịu nổi, không ngừng sụp đổ, trời lay đất chuyển, cảnh tượng kinh khủng vô biên.

Kẻ dẫn đầu là Kim Sắc Cự Viên, càng thêm cường đại, quả thực có một loại cảm giác độc chiếm vị trí đứng đầu, khí tức tản mát ra, khủng bố hơn các tồn tại đỉnh tiêm khác một đoạn lớn!

Trên mặt nó, lúc này vẫn còn lưu lại chút vẻ đau đớn, lòng bàn chân càng không ngừng nhỏ máu tươi, nhưng trên mặt nó lại mang theo một loại tư thái sâu sắc ung dung."Vu Nguyên, cuối cùng chúng ta lại gặp nhau rồi." Nó nhìn chằm chằm Lâm Nguyên, thần sắc uy nghiêm, như một Đế Hoàng cái thế, chậm rãi mở miệng nói. "Ngươi làm sao tìm được ta?" Lâm Nguyên bình tĩnh hỏi ngược lại.

Lúc này, trước mặt hắn, từng cường giả đều tản mát ra uy áp ngập trời, hội tụ lại cùng nhau, hình thành một áp lực khổng lồ, quả thực khiến người ta nghẹt thở!

Nhưng, thần sắc của hắn lại ung dung không vội, có một loại bình

tĩnh khiến người ta sợ hãi!

Đối mặt với áp lực của Kim Sắc Cự Viên, hắn vẫn bình tĩnh như thường, thản nhiên hỏi ngược lại, mà đây đích xác là vấn đề hắn tò mò nhất hiện tại, theo lý mà nói, hắn đã chém đứt nhân quả, che giấu vận mệnh, bất kể Kim Sắc Cự Viên này có thủ đoạn mạnh đến đâu, cũng không nên tìm được hắn mới phải! "Thực ra rất đơn giản." Kim Sắc Cự Viên không hề có ý che giấu, "Các Hỗn Độn Ma Thần sớm đã biết căn nguyên của ngươi kinh người, trên người có khí vận kinh thiên, đi trên đường, thậm chí không làm gì cả, cũng có thể gặp được cơ duyên kinh thiên." "Thế là, bọn họ liền đặc biệt tạo ra một nơi ở đây, dung nạp một lượng Chân Mệnh Toái Phiến khổng lồ, biến nơi đây thành địa điểm cơ duyên lớn nhất Mê Vụ Thế Giới!" "Chúng ta căn bản không cần tìm ngươi, chỉ cần đợi ngươi ở đây là được, dựa vào khí vận ngập trời của ngươi, ngươi tự nhiên sẽ tìm đến đây, tự chui đầu vào lưới!" Nói đến đây, trong mắt sâu thẳm của Kim Sắc Cự Viên, hiện lên một tia lạnh lùng, nói: "Vu Nguyên, ngươi đã chọc giận kẻ địch quá đáng sợ, dù có nắm giữ thủ đoạn nghịch thiên, dưới sự tính toán của bọn họ, vẫn không thoát được!"Các cường giả đỉnh tiêm khác, thực ra cũng không biết Kim Sắc Cự Viên làm sao biết được Lâm Nguyên ở đâu, lúc này nghe xong, trong mắt đều lộ ra vẻ chấn động.

Các Hỗn Độn Ma Thần này ra tay thật lớn, vì vây giết Lâm Nguyên, lại trực tiếp tạo ra một địa điểm cơ duyên lớn nhất Mê Vụ Thế Giới!

Nghĩ đến đây, ánh mắt của tất cả cường giả đỉnh tiêm, đều không khỏi trở nên rực lửa, không kìm được quay đầu nhìn về phía sâu nhất của dãy núi đen.

Theo lời Kim Sắc Cự Viên nói, bên trong đó hắn có vô số Chân Mệnh Toái Phiến, nếu mình có thể đạt được, chẳng phải sẽ lập tức

một bước lên trời sao? "Đừng nghĩ nhiều, bố cục của Hỗn Độn Ma Thần, làm sao lại để lại sơ hở?

Các ngươi nếu dám đến gần nơi có Chân Mệnh Toái Phiến kia, lập tức thân tử đạo tiêu." Kim Sắc Cự Viên lập tức nhận ra suy nghĩ trong lòng nhiều cường giả đỉnh tiêm, liền lạnh lùng thốt ra một câu, lập tức khiến tất cả mọi người trong lòng đều lạnh toát."Đặc biệt bố trí một địa điểm cơ duyên như vậy, chẳng lẽ không sợ ta mượn cơ hội này một bước lên trời, ngược lại phá vỡ lưới trời, hóa kén thành hồ điệp sao?" Nghe xong Kim Sắc Cự Viên giải thích, Lâm Nguyên thần sắc ung dung bình thản, không hề để tâm đến sát cơ kinh người ẩn chứa trong lời nói của Kim Sắc Cự Viên. "Các Hỗn Độn Ma Thần bố cục vạn cổ, làm sao lại để lại sơ hở?

Sát cục mà bọn họ bố trí xuống, thoạt nhìn có một tia sinh cơ, nhưng thực tế lại là tuyệt cảnh mười phần chết không có đường sống." Kim Sắc Cự Viên toàn thân kim quang cuộn trào, mang theo một loại uy nghiêm như Đế Hoàng, lạnh lùng mở miệng nói: "Ngươi cho rằng mình có thể thoát khỏi cái lưới này, nhưng cuối cùng lại bị chúng ta tru sát trong cái bẫy này!" "Vậy sao?

Chương 481

Vậy thì thử xem sao." Lâm Nguyên lạnh lùng mở miệng, đến lúc này, không còn gì để nói nữa, chỉ có một trận chiến.Oanh!

Hắn đột nhiên thôi động Không Gian Pháp Tắc, thân hình lóe lên, liền xông thẳng vào giữa đám cường giả phía trước.

Mục tiêu của Lâm Nguyên hiện tại rất rõ ràng.

Đám cường giả lấy Kim Sắc Cự Viên làm thủ lĩnh này, đều là những tồn tại đã dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến, vô cùng cường đại, nếu thực sự giao thủ với bọn họ, vậy thì bản thân hắn quả nhiên không địch nổi số đông, rất khó giành chiến thắng, cuối cùng ngược lại sẽ bị trấn áp.

Trong tình huống này, tự nhiên là phải đột phá vòng vây của đám người này, sau đó không phải rời đi, mà là xông đến khu vực trung tâm của dãy núi đen kia, cướp lấy những Chân Mệnh Toái Phiến đó, trực tiếp luyện hóa.

Một khi luyện hóa, thực lực của hắn nhất định có thể bạo trướng, đến lúc đó cũng liền có thể phản sát đám người này!

Bước đi nguy hiểm nhất của hành động này chính là liệu có thể đột phá vòng vây của đám người này hay không, nếu không thể thành công, vậy thì Lâm Nguyên sẽ rơi vào vô tận công kích, từ đó vẫn lạc.

Đây có thể là nguy cơ lớn nhất mà Lâm Nguyên từng gặp kể từ khi xuất thế, nhưng ý chí của hắn sau bao nhiêu năm tôi luyện, đã cứng rắn như sắt thép, không hề để tâm, chỉ có một trận chiến mà thôi!Oanh!

Một luồng ba động kinh khủng bùng phát, hư không của mảnh thế

giới này đột nhiên kịch liệt biến hóa cuộn trào, sau đó tất cả sinh linh đều phát hiện khoảng cách giữa mình và Lâm Nguyên đã được kéo ra, cách hắn vô cùng xa xôi, mà Lâm Nguyên đang định xuyên qua kẽ hở giữa bọn họ, xông vào sâu trong dãy núi đen! "Không Gian Pháp Tắc tuy mạnh, nhưng dù sao cũng chỉ do một mình ngươi thi triển, như vậy sẽ có một giới hạn.

Chư vị, chúng ta cùng hợp lực, đánh nát mảnh không gian này." Kim Sắc Cự Viên lạnh lùng mở miệng, trong lúc nói chuyện, nắm đấm của nó phát sáng, kim quang chói mắt, hung hăng oanh kích vào trong hư không, một luồng lực lượng kinh khủng đột nhiên bùng phát.

Các sinh linh khác nghe vậy, trong mắt cũng lướt qua một tia khí tức lăng lệ, gần như cùng lúc thôi động vô thượng vĩ lực của mình, ba động ngập trời bùng phát, hung hăng oanh kích lên hư không.

Khoảnh khắc này, vô số quang mang bùng phát, tựa như trời sập đất lở, mảnh hư không này trong nháy mắt sụp đổ, sau đó tan vỡ, hóa thành hỗn độn, lóe lên ánh sáng chói mắt.

Ba động mang tính hủy diệt cuồn cuộn lan ra bốn phương tám hướng.Lâm Nguyên vốn đã tiềm nhập vào trong tầng không gian kẽ hở, nhưng khi mảnh không gian này tan vỡ, hắn liền không thể ở lại trong đó nữa, bị một phát chấn văng ra, đến trong mảnh biển loạn không gian hỗn độn cuồn cuộn đã bị hủy diệt này. "Giết!" Kim Sắc Cự Viên bạo quát một tiếng, tiên phong xông lên đầu tiên, trong mắt chiến ý ngập trời, nắm đấm rực rỡ chói mắt như thái dương, một quyền liền oanh về phía đầu Lâm Nguyên.

Ánh mắt Lâm Nguyên lạnh lẽo, dù không vận dụng Không Gian Pháp Tắc, lực nhục thân của hắn cũng là đỉnh tiêm, lập tức căn bản không né tránh, cũng là một quyền nghênh đón, cứng đối cứng với Kim Sắc Cự Viên.

Oanh!

Một tiếng vang lớn kinh thiên động địa bùng phát, giữa va chạm của hai bên, trực tiếp hình thành một trận phong bão, khuếch tán ra mười phương, vô số núi đen trong mảnh thế giới này đều "Oanh" một tiếng nổ nát."Đừng có coi thường chúng ta đấy nhé." Lúc này, tiếng cười tàn nhẫn vang lên, những sinh linh khác thừa lúc Kim Sắc Cự Viên giao phong với Lâm Nguyên, cũng từ một bên xông tới, phát động vây công.

Phía sau bọn họ đều có một gốc Đạo Thụ kinh thiên động địa, pháp lực mênh mông như biển, đồng thời thôi động một môn đại thần thông kinh người, mấy chục đạo đại thần thông hợp lại cùng nhau, "Oanh" một tiếng liền toàn bộ oanh kích lên người Lâm Nguyên, Lâm Nguyên toàn thân phát quang, chống đỡ được phần lớn, nhưng vẫn bị thương, cơ thể nhói lên một cái."Chiến Thiên Quyền!" Mà lúc này, Kim Sắc Cự Viên bạo quát một tiếng.

Oanh!

Toàn thân nó bùng phát ra một luồng khí thế vô cùng kinh khủng, chiến ý sôi trào, tựa như muốn xé rách bầu trời, đánh tan cả Thiên Ý cao cao tại thượng, mang theo một loại khí phách kinh khủng muốn phá vỡ thế giới cũ, tái tạo địa hỏa thủy phong.

Sau lưng Kim Sắc Cự Viên, đều hiện ra từng mảnh thế giới trong liệt hỏa, đó là thế giới cũ đang bùng cháy dữ dội trong diệt thế hỏa diễm, hóa thành tro bụi, từng tồn tại vĩ ngạn trong diệt thế hạo kiếp kia đều "Oanh" một tiếng đổ gục.

Kim Sắc Cự Viên một bước bước ra, liền từng quyền từng quyền oanh kích, trong hư không dày đặc toàn là quyền ảnh, bao trùm toàn bộ Lâm Nguyên, không cho hắn một chút cơ hội thở dốc."Ý quyền không tồi." Nhìn thấy cảnh này, dù là Lâm Nguyên, cũng không khỏi không

thừa nhận, Kim Sắc Cự Viên này đích xác có chút thiên phú, loại quyền thuật thần thông này mang theo một loại khí phách vĩ đại, nhiếp nhân tâm thần.

Nhưng, hắn cũng không hề sợ hãi, trong lần đột phá trước đó, hắn nhất pháp thông vạn pháp thông, lĩnh ngộ vô tận thần thông, lúc này sau khi khẽ múa tay, liền đưa tay về phía trước vung một cái.

Oanh Long!

Một dòng trường hà mênh mông không kém gì Thiên Đạo Trường Hà xuất hiện, vang lên tiếng "Oanh Long Long", bao phủ và trói buộc vận mệnh của tất cả sinh linh vào trong đó, chúa tể mọi vận mệnh trong quá khứ và tương lai. "Ngươi muốn chiến thiên, vậy ta sẽ tạo cho ngươi một cái thiên, xem xem ngươi rốt cuộc có thể chiến thắng cái gọi là thiên này hay không." Trong mắt Lâm Nguyên lộ ra một tia lãnh ý.Oanh Oanh Oanh!!!

Tất cả quyền đầu của Kim Sắc Cự Viên, đều rơi vào trong Thiên Đạo Trường Hà kia, nhưng lại giống như bụi trần rơi vào biển lớn, lại không hề kích phát ra bất kỳ ba động nào, không một chút động tĩnh. "Cái gì?" Đến khoảnh khắc này, sắc mặt Kim Sắc Cự Viên không khỏi biến đổi, nó không ngờ thần thông đắc ý của mình, lại bị Lâm Nguyên dễ dàng ngăn cản như vậy.Oanh!

Nhưng, trong khi Kim Sắc Cự Viên làm chủ lực kéo Lâm Nguyên, những người khác cũng không nghỉ ngơi, lại một lần nữa phát động công kích điên cuồng về phía Lâm Nguyên. "Hống!" Một tòa cao tháp, nhưng lại phát ra tiếng gào thét như dã thú, toàn thân phóng xạ vạn trượng quang mang, từ trên trời rơi xuống, trấn áp về phía Lâm Nguyên, trói buộc hành động của hắn.

Oanh!

Sau đó, lại có một tồn tại đáng sợ toàn thân bị lửa cháy quấn

quanh, dùng miệng mạnh mẽ thổi một cái, lập tức một mảnh đại hỏa ngập trời, khủng bố hơn Tam Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa ức vạn lần, thiêu rụi cả thế gian, trong nháy mắt nhấn chìm Lâm Nguyên.

Khanh!

Lại có một tồn tại, lại một tay thò vào trong không gian hỗn độn vỡ nát, mạnh mẽ vồ một cái, một phát liền vồ ra một mảnh không gian toái phiến hình tròn tản mát ra khí tức sắc bén nồng đậm, sau đó phát ra âm thanh "Khanh Khanh" như tuyệt thế thần binh, giơ tay ném về phía Lâm Nguyên, xé rách vạn cổ thời không.Quần hổ phệ long, trên trời dưới đất, nhiều cường giả đỉnh tiêm, cùng nhau vây sát Lâm Nguyên!Công thế như vậy cực kỳ đáng sợ, dù là Lâm Nguyên cũng cảm thấy uy hiếp cực lớn, nhưng hắn vẫn bình tĩnh, trong đầu khoảnh khắc này tuôn trào vô số biện pháp ứng phó.

Oanh!

Toàn thân hắn chấn động, thân thể loáng một cái, đột nhiên liền hóa thành một con Hỗn Độn Cự Côn khổng lồ, trong hư không mạnh mẽ chấn động, một luồng đại lực mênh mông cuồn cuộn trào ra, tòa cao tháp kia liền kêu thảm một tiếng, tất cả lực lượng trói buộc đều bị xé nát, sau đó một phát liền bay ngược ra ngoài.

Ông ~~ Tiếp đó, thân thể hắn biến đổi, lại khôi phục thành nguyên hình, sau đó liền đưa tay về phía trước vuốt một cái, thôi động Quy Khư Đại Đạo, một vực sâu xuất hiện, chắn ngang phía trước, vô số thần hỏa kia, toàn bộ đều chìm vào trong vực sâu này, không một tiếng động liền triệt để yên diệt, không còn một chút động tĩnh nào nữa.

Hống!

Sau đó, thân thể hắn huyễn hóa, lại biến thành một con Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng khổng lồ, đối mặt với mảnh không gian toái phiến sắc bén vô cùng đáng sợ kia, chỉ há miệng nuốt một cái, liền triệt để

nuốt vào trong bụng, trong bụng một luồng sức mạnh đáng sợ lập tức bùng phát, trong nháy mắt liền triệt để dung hóa mảnh toái phiến này.Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, tổng cộng có ba mươi bảy cường giả phát động tấn công đáng sợ về phía Lâm Nguyên, nhưng tất cả đều trong nháy mắt, bị Lâm Nguyên thôi động thủ đoạn nghịch thiên, từng cái hóa giải.

Nhưng, Lâm Nguyên cũng không phải hoàn toàn không tổn hại, trên người xuất hiện một số vết thương đáng sợ, vết thương nặng nhất là bị một cường giả đỉnh tiêm áp sát, một ngón tay điểm vào tim, một phát liền xuyên thủng trái tim.

Mặc dù nói, đến cảnh giới của bọn họ, tổn hại thân thể cơ bản không phải vấn đề gì, chỉ cần ý niệm chuyển động liền có thể khôi phục.

Nhưng công kích của cường giả đỉnh tiêm này lại ẩn chứa Đại Đạo, khiến vết thương của hắn chậm chạp không thể phục hồi, hành động cũng chịu ảnh hưởng nhất định.

Chỉ có điều, dù là như vậy, một đám cường giả đỉnh tiêm vẫn chấn động.

Lâm Nguyên thực sự quá kinh khủng.

Đối mặt với sự vây công của nhiều người như bọn họ, lại vẫn có thể ung dung không vội từng cái chống đỡ được, đây là chiến lực nghịch thiên đến mức nào?

Quả thực chính là một quái thai!

Nhiều cường giả đỉnh tiêm, vào khoảnh khắc này, trong lòng đều dâng lên một trận hàn ý, thậm chí sinh ra một loại sợ hãi, đối mặt với tồn tại như vậy, bọn họ có thể chiến thắng sao?Kim Sắc Cự Viên càng là trong lòng đại chấn, nó vốn tưởng rằng thực lực của mình và

Lâm Nguyên tương đương, nhưng hiện tại xem ra, giữa hai bên, hẳn là tồn tại một khoảng cách nhất định.

Nếu là nó, tuyệt đối không có cách nào ung dung ứng phó dưới sự vây công của nhiều cường giả như vậy.

Sau đó trong mắt nó, không khỏi hiện lên một tia ý hận, từ sau Hồng Hoang dị biến, nó đã gặp rất nhiều kẻ địch, nhưng đối phương đều không bằng nó.

Nhưng hiện tại, nó lần đầu tiên gặp một tồn tại vượt trên nó.

Trong lòng nó, không khỏi sinh ra tình tự đố kỵ, sát cơ vào khoảnh khắc này cũng bạo trướng, lập tức gầm nhẹ một tiếng, "Oanh" một tiếng, toàn thân đột nhiên bùng phát ra vô tận thần quang rực rỡ.

Oanh!

Mỗi sợi lông của nó, đều như bùng cháy lên, phát ra kim quang ảo diệu, sau đó liền thoát ly khỏi cơ thể nó, trong hư không hóa hình, trở thành từng Kim Sắc Cự Viên, trong nháy mắt, liền có đến ức vạn tôn, hơn nữa sức mạnh của mỗi hóa thân Kim Sắc Cự Viên, lại không hề yếu kém, ít nhất cũng có sức mạnh Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn bình thường.

Mảnh thế giới này lập tức "Oanh" một tiếng sụp đổ, đối mặt với sức mạnh đáng sợ như vậy, căn bản không chịu nổi, uy thế kinh khủng kia khuếch tán ra, thậm chí ngay cả các cường giả đỉnh tiêm khác cũng biến sắc, vô thức lùi lại, để lại một chiến trường đơn đả độc đấu giữa Kim Sắc Cự Viên và Lâm Nguyên."Đây là một trong những thần thông chung cực của ta, Vô Tận Phân Thân!" Kim Sắc Cự Viên nhìn Lâm Nguyên, thần sắc đều trịnh trọng nghiêm túc, mang theo sát cơ lẫm liệt, "Ngươi là một đối thủ không tồi, đáng để ta dùng sức mạnh mạnh nhất để đối phó." Oanh!

Trong lúc nói chuyện, ức vạn Kim Sắc Cự Viên này, tất cả đều ngửa mặt lên trời gào thét, sau đó nhảy nhót trong hư không, nối tiếp nhau, xông sát về phía Lâm Nguyên, tựa như một đại dương, trong nháy mắt liền nhấn chìm Lâm Nguyên.

Quá kinh khủng rồi, loại uy thế đáng sợ kia tản mát ra, đã xuyên phá dãy núi đen này, chấn động toàn bộ Mê Vụ Thế Giới, tựa như diệt thế.Trong lòng Lâm Nguyên cũng kinh ngạc, lại không ngờ Kim Sắc Cự Viên lại còn có thủ đoạn như vậy.

Ức vạn hóa thân Kim Sắc Cự Viên này, tuy thực lực đơn lẻ không mạnh, nhưng tổng hợp lại cùng nhau, loại sức mạnh đó quả thực là bất khả chiến bại.

Chương 482

Oanh!

Lâm Nguyên thôi động vô số thần thông, vô số đạo quang lấp lánh, gào thét lao ra, phấn toái từng Kim Sắc Cự Viên, nhưng khoảnh khắc tiếp theo lại có nhiều Kim Sắc Cự Viên hơn xông lên, không sợ chết, không ngừng công kích, loại công kích này cứ như không có hồi kết, rất nhanh trên người hắn, liền xuất hiện từng vết thương. "Cứ thế này không được." Lâm Nguyên nhíu mày, trong lòng lập tức chuẩn bị dốc toàn lực, thôi động một môn thần thông càng cường đại hơn, một hơi tiêu diệt tất cả những Kim Sắc Cự Viên này.

Nhưng đúng lúc này, trong lòng hắn đột nhiên linh quang chợt lóe. "Kim Sắc Cự Viên này có thể phân thân, ta thực ra cũng có thể, hơn nữa còn có thể làm mạnh hơn nó!" Khoảnh khắc này, trong đầu hắn, nhớ đến thuật "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" của Thái Thanh Lão Tử.

Năm xưa hắn từng giao thủ với Thái Thanh Lão Tử, đã nhìn thấy môn thần thông cấm kỵ này, một khi thôi động, liền có thể phân hóa ra ba tôn phân thân, hơn nữa ba tôn phân thân này đều có chiến lực y hệt bản thể.

Đến bây giờ, nhớ lại pháp môn kia, Lâm Nguyên tự nhiên có thể dễ dàng khuy phá mọi ảo diệu trong đó, sau đó kết hợp với những gì đã tích lũy trong đầu hiện tại, trong nháy mắt liền có thể sáng tạo ra pháp môn phân thân mạnh hơn."Lấy mỗi gốc Đạo Thụ làm vật tải thể, ngưng tụ ra chín mươi tám tôn phân thần!" Trong mắt Lâm Nguyên, quang mang lăng lệ chợt lóe. "Oanh" một tiếng, sau lưng hắn, liền xuất hiện chín mươi tám gốc Đạo Thụ khổng lồ thông thiên động địa, lấp lánh vô tận quang mang, sau đó trong một khoảnh khắc, lấp lánh

hóa hình, hóa thành từng "Lâm Nguyên".

Mỗi tôn phân thân Lâm Nguyên, đều tản mát ra một loại khí tức Đại Đạo độc đáo, đại biểu cho một loại Tam Thiên Đại Đạo, hơn nữa cảnh giới của bọn họ cũng là Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên Đại Viên Mãn, tuy có chút chênh lệch so với bản thể Lâm Nguyên, nhưng cũng không kém là bao.

Khi chín mươi tám tôn Lâm Nguyên này xuất hiện trong nháy mắt, có thể nói là trời sập đất lở, bọn họ trong khoảnh khắc, liền xông ra ngoài, giao chiến với Kim Sắc Cự Viên kia.Phân thân đại biểu Hỗn Độn Cự Côn Chi Đạo, thân thể loáng một cái, hóa thành Côn Ngư khổng lồ, chỉ một cái vẫy đuôi, liền oanh nát mấy chục vạn Kim Sắc Cự Viên.

Phân thân đại biểu Tai Nạn Chi Đạo, hai tay mở ra, từ lòng bàn tay và ngón tay tản mát ra từng trận hắc khí, bao trùm trời đất, vô tận tai nạn sinh ra trong đó, phong tai, hỏa tai, lôi tai, ôn dịch, cơ hoang, hồng thủy, v.v. dễ dàng khiến mấy chục vạn, mấy chục vạn Kim Sắc Cự Viên tan biến.

Phân thân đại biểu Kiếm Chi Đại Đạo, giữa lúc giơ tay nhấc chân, vung vãi ức vạn đạo kiếm khí, trảm diệt tất cả.Kim Sắc Cự Viên nhìn thấy cảnh này, đầu óc "Oanh" một tiếng, hiện lên thần sắc vô cùng kinh hãi, không ngờ thần thông mạnh nhất của nó, lại bị Lâm Nguyên khắc chế đến mức này!

Điều này cũng quá kinh khủng! "Chết tiệt, các ngươi còn ngây ra làm gì, cùng nhau ra tay!" Kim Sắc Cự Viên phát ra một tiếng gầm giận dữ vì xấu hổ, các cường giả đỉnh tiêm khác nghe lời này, cũng từ sự chấn động của cảnh tượng này, trong nháy mắt hoàn hồn lại, lũ lượt bùng phát ra khí tức kinh thiên động địa, phát động tấn công về phía Lâm Nguyên, lại một lần nữa vây sát, nhưng lần này, đối mặt với

chín mươi tám tôn Lâm Nguyên, bọn họ lại trực tiếp bị áp chế!

Chín mươi tám phân thân này, mỗi một tôn đều có sức mạnh không kém bản thể Lâm Nguyên là bao.

Những cường giả đỉnh cấp này tuy đã dung hợp chân mệnh toái phiến, thực lực ít nhất cũng ngang ngửa Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây, nhưng đối mặt với loại phân thân này, lại không thể chiến thắng, thậm chí có kẻ còn không phải đối thủ.

Do đó, trong chớp mắt, chiến cục đại biến.

Dựa vào những phân thân này, Lâm Nguyên lại tạm thời áp chế được quần thể cường giả, khiến bọn họ liên tục bại thoái.

Đặc biệt là Kim Sắc Cự Viên kia, những phân thân của y đều do y hao phí pháp lực khổng lồ mới ngưng tụ thành, bị Lâm Nguyên một chốc oanh diệt như vậy, lập tức chịu phản phệ cực lớn.

Chẳng qua, dưới tình huống trọng thương như vậy, Kim Sắc Cự Viên lại trực tiếp lấy ra một bình nhỏ từ trong lòng, trong bình có lam quang chớp động, bên trong chính là bản nguyên chi lực màu lam cấp độ thứ tư!

Kim Sắc Cự Viên một hơi nuốt chửng bản nguyên chi lực màu lam này, lập tức có một cỗ khí tức khủng bố bạo phát ra từ trong cơ thể y, sau đó thương thế của y nhanh chóng phục hồi trong thời gian cực ngắn, khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Lâm Nguyên nhìn thấy cảnh này, đồng tử hơi co lại.

Trước đây khi ở thánh địa bản nguyên tại Đông Hải, hắn đã phát hiện Kim Sắc Cự Viên có thể thông qua một thủ đoạn đặc thù để có được bản nguyên chi lực màu lam từ Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, không ngờ y trên người vẫn còn dự trữ, có sức mạnh như vậy, quả thực tương đương với thân bất tử, bất kể thương thế nặng đến mấy,

cũng có thể lập tức phục hồi.

"Không nên dây dưa, vẫn là phải nhanh chóng rời khỏi đây." Một ý niệm lóe lên trong đầu Lâm Nguyên nhanh như điện.

Mặc dù dựa vào chín mươi tám phân thân này tạm thời chiếm thế thượng phong, nhưng cách này tiêu hao lại cực lớn, cho dù hắn có thế giới trong cơ thể chống đỡ, e rằng cũng không duy trì được bao lâu.

Mà những cường giả đỉnh cấp kia cũng không yếu, dù không phải đối thủ của phân thân, cũng có thể vây khốn những phân thân này.

Nếu cứ tiếp tục, đợi đến khi các phân thân này đều tiêu tán, thì Lâm Nguyên chẳng khác nào rùa trong chum.

Mục tiêu ban đầu của hắn vốn không phải là kịch chiến với những người này, mà là đột phá vòng vây này, tiến sâu vào Đại Hắc Sơn, luyện hóa chân mệnh toái phiến.

Hiện tại hắn tự nhiên không còn do dự, một mặt thúc đẩy phân thân vây khốn những cường giả đỉnh cấp kia, một mặt bản thể thì thúc đẩy không gian pháp tắc, lao vút về phía sâu trong Đại Hắc Sơn.

"Không tốt, y muốn chạy!" Kim Sắc Cự Viên lập tức phát hiện điểm này, liền một tiếng gầm lớn, chấn động vạn núi, "Oanh" một tiếng kim quang bạo phát, đuổi theo bản thể Lâm Nguyên.

"Vu Nguyên, ngươi đừng hòng chạy!

Hôm nay chúng ta nhất định phải đánh giết ngươi triệt để tại đây!" Kim Sắc Cự Viên gầm lớn, lúc này khí thế vô cùng cường thịnh, "Oanh" một tiếng, thân hình lại bạo trướng, lập tức cao đến ức vạn trượng, gần như muốn vươn ra khỏi thế giới sương mù này, sau đó giơ kim sắc đại thủ lên, hung hăng vung về phía Lâm Nguyên, đánh nát không gian vô tận, muốn trấn áp Lâm Nguyên.

"Hừ!" Lâm Nguyên cười lạnh một tiếng, loại thần thông Pháp

Tướng Thiên Địa này có ích gì với hắn?

Lập tức, hắn thúc đẩy lực chi pháp tắc, trực tiếp ngưng tụ ra Bàn Cổ Thần Phủ, chém về phía Kim Sắc Cự Viên.

Một đạo phủ quang bay ra, trong nháy mắt đã chém đứt một bàn tay khổng lồ của y, bàn tay "Oanh" một tiếng rơi xuống đất, cả Đại Hắc Sơn đều rung chuyển, vô tận máu tươi điên cuồng văng ra.

Kim Sắc Cự Viên thì phát ra một tiếng gào thét đau đớn kinh thiên động địa, thân thể đều chao đảo.

Nhưng cho dù là vậy, y cũng không bỏ qua Lâm Nguyên, trong mắt lóe lên vẻ hung lệ, kim quang quanh thân dâng trào, lại một lần nữa tung quyền ra.

Trên nắm đấm có từng đạo dây xích pháp tắc thô như núi, chói mắt như mặt trời, mang theo uy lực kinh người đủ sức oanh phá tinh vũ.

Lâm Nguyên bình tĩnh ứng phó, một mặt lướt về phía sâu trong Đại Hắc Sơn, một mặt phản kích, thúc đẩy Nghịch Loạn Đại Thần Thông.

Hàng trăm vạn hạt đại đạo gào thét bay ra, hình thành một đám mây đen khổng lồ, bao phủ toàn bộ nắm đấm của Kim Sắc Cự Viên.

"Gầm!" Kim Sắc Cự Viên lại một lần nữa phát ra tiếng gầm đau đớn kinh thiên động địa.

Dưới uy lực của Nghịch Loạn Đại Thần Thông này, nắm đấm của y nhanh chóng mục nát, tản ra từng trận mùi hôi thối.

Sau đó, những huyết nhục mục nát đó lại nhúc nhích, hóa thành từng con giòi bọ.

Hàng ức vạn con giòi bọ vặn vẹo quấn lấy nhau, không ngừng

nhúc nhích, rồi "Rào rào" như mưa đổ xuống từ nắm đấm của y, rơi xuống mặt đất, trắng xóa một mảnh.

Cảnh tượng này quá mức kinh khủng, Kim Sắc Cự Viên nhìn thấy mà toàn thân nổi da gà, ngay lập tức thậm chí không dám truy kích nữa, mà lùi lại một bước.

Và chỉ với chút chần chừ trong khoảnh khắc này, Lâm Nguyên đã nắm lấy cơ hội, mạnh mẽ vọt tới, một lần nữa kéo giãn khoảng cách lớn với Kim Sắc Cự Viên, khoảng cách đến Đoạn Sơn Vực Sâu càng gần hơn.

Đến đây, hắn có thể nhìn xuyên thấu rõ ràng hơn, trong Đoạn Sơn Vực Sâu kia, có ánh sáng chân mệnh toái phiến đang lấp lánh.

Ở bên ngoài đã có mười mấy khối, ở sâu bên trong còn có bao nhiêu, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Nguyên biết, những nơi khác có lẽ có cạm bẫy, nhưng Đoạn Sơn Vực Sâu thì nhất định không có.

Đây là cục diện do Hỗn Độn Ma Thần bố trí, là muốn thông qua khí vận trong cõi u minh để hấp dẫn Lâm Nguyên đến đây.

Nếu bày bố cạm bẫy trên những chân mệnh toái phiến này, thì không thể thông qua khí vận để Lâm Nguyên tìm đến đây được.

Vì vậy, chỉ cần xông đến Đoạn Sơn Vực Sâu kia, đại cơ duyên của hắn sẽ đến.

Một khi luyện hóa dung hợp, sẽ có thể lại một lần nữa đề thăng thực lực đến một đẳng cấp mới.

"Chẳng lẽ thật sự để y thành công?" Trong mắt Kim Sắc Cự Viên trỗi dậy sự không cam lòng mãnh liệt.

Ban đầu y tự tin tràn đầy, cho rằng mọi thứ đều nằm trong tầm

kiểm soát.

Nhưng không ngờ chiến lực của Lâm Nguyên lại nghịch thiên đến vậy, đối mặt với rất nhiều cường giả của bọn họ vây công, lại có thể phá vỡ trùng vây, xông ra ngoài.

Điều này quá đáng sợ.

Chương 483

Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Oanh!

Phía trước Lâm Nguyên, hư không đột nhiên nổ tung, sau đó là Phật quang rợp trời tràn ra, vàng óng ánh, lập tức nhấn chìm trời đất.

Đồng thời, còn có Phạm âm to lớn vô cùng vang vọng, tại nơi Phạm âm bao phủ, ngay cả những Hắc Sơn kia dường như cũng được tắm gội trong một tầng ánh sáng giải thoát.

Hai tôn thân ảnh vĩ ngạn, một người phía sau có hư ảnh hoa sen khổng lồ, một người phía sau có hư ảnh khổ trúc, bước ra từ hư không.

Trong đó, một người vươn tay, vô cùng Phật quang ngưng tụ, trong nháy mắt ngưng tụ thành một đóa hoa sen khổng lồ, hoa sen lóe ra mười sắc quang thải, sau đó nhẹ nhàng phất về phía Lâm Nguyên.

Người còn lại thì lấy ra một cây trúc, trên cây trúc có những đốm đại đạo kỳ dị, vụt tới đánh vào đầu Lâm Nguyên.

Hai người đồng thời xuất kích!

Trông có vẻ là công kích không chút khói lửa, nhưng thần sắc Lâm Nguyên lại biến đổi.

"Oanh" một tiếng, thần quang ngút trời bạo phát quanh thân, một quyền hướng trời tung ra, va chạm với hoa sen và khổ trúc kia.

Oanh!

Trong một tiếng nổ lớn như trời long đất lở, hoa sen và khổ trúc bị đánh bay, nhưng hành động của Lâm Nguyên cũng bị cản trở, không

thể tiếp tục đột tiến về phía trước.

"Đây là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn!" Kim Sắc Cự Viên lập tức nhận ra hai người này, trong lòng chấn động mạnh, vô cùng kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi vì sao hai người này lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn xuất hiện đúng lúc như vậy!

Sau đó, trong lòng y đột nhiên dấy lên một cỗ hàn ý: "Cách ta tìm Vu Nguyên, là do Hỗn Độn Ma Thần nói cho ta.

Ta vốn cho rằng Hỗn Độn Ma Thần nên hợp tác với ta, vì ta là sinh linh mạnh nhất trong thế giới sương mù.

Nhưng hiện tại xem ra, không phải vậy.

Ít nhất Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn này, trong mắt Hỗn Độn Ma Thần, cũng tồn tại ở cùng một cấp độ với ta, sức mạnh của bọn họ không hề thua kém ta." Vào khoảnh khắc này, Kim Sắc Cự Viên có một cảm giác rùng mình, một cảm giác rằng bản thân đã bị Hỗn Độn Ma Thần coi là quân cờ, không thể làm chủ được thân mình.

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn!" Lúc này, ánh mắt Lâm Nguyên cũng rơi vào hai tôn thân ảnh này.

Đây là những lão đối thủ rồi, vốn dĩ hắn đã sớm vượt xa bọn họ, chỉ trong chớp mắt là có thể tru sát.

Chỉ là vì Hồng Quân xuất thủ, bọn họ mới thoát được một mạng.

Không ngờ, sau khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, thực lực của bọn họ lại đề thăng đến mức độ này.

"Vu Nguyên, đã lâu không gặp." Lúc này Chuẩn Đề cũng mỉm cười nói, nhìn Lâm Nguyên, trong lòng y dâng lên vô vàn cảm khái.

Ban đầu, trước khi Hồng Hoang thiên địa dị biến, tốc độ đề thăng thực lực của Lâm Nguyên kinh người, rất nhanh đã vượt qua y.

Cuối cùng, thân là Thánh nhân của Tây Phương Giáo, y lại hết lần này đến lần khác thảm bại dưới tay Lâm Nguyên!

Chuẩn Đề vốn cho rằng cả đời này không thể có cơ hội báo thù nữa, không ngờ lại nghênh đón sự kiện lớn Hồng Hoang thiên địa dị biến này.

Sau khi tiến vào thế giới sương mù dung hợp chân mệnh toái phiến, thực lực của y bạo trướng đến cấp độ không thể tưởng tượng, đã là một cường giả ngang hàng với Kim Sắc Cự Viên.

Tiếp Dẫn cũng vậy.

Cũng chính vì thế, bọn họ mới dám tại đây bày ra sát cục nhắm vào Lâm Nguyên!

Sở dĩ làm như vậy, phía sau tự nhiên là ý của Hỗn Độn Ma Thần.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng không kiêng kỵ hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần.

Rầm rầm rầm!!!

Đúng lúc này, từ xa không đột nhiên truyền đến từng trận oanh minh.

Chín mươi tám phân thân của Lâm Nguyên đã đạt đến cực hạn, không thể duy trì được nữa.

Dưới sự công kích của những cường giả đỉnh cấp kia, chúng lần lượt tiêu tán, hóa thành đại đạo pháp tắc, quay trở về trong cơ thể Lâm Nguyên.

Rất nhiều cường giả đỉnh cấp thấy vậy, đều vội vàng xông đến chỗ Lâm Nguyên.

Kim Sắc Cự Viên nhìn thấy cảnh này, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liếc nhìn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, rồi lại nhìn Lâm Nguyên, không nhịn

được bật cười lớn: “Vu Nguyên, cái này gọi là họa vô đơn chí à?

Hiện tại phân thân của ngươi đã tiêu tán, rất nhiều cường giả đỉnh cấp đều xông tới, mà phía trước lại có Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai vị đạo hữu chặn đường ngươi, thêm cả ta nữa, ngươi lại một lần nữa rơi vào cục diện bị vây công, hơn nữa còn hung hiểm hơn gấp trăm lần so với vừa rồi!” Kim Sắc Cự Viên vào khoảnh khắc này, không khỏi cực kỳ vui vẻ.

Mặc dù vì Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn mà trong lòng y dấy lên nỗi sợ hãi kiêng kỵ đối với Hỗn Độn Ma Thần, nhưng hiện tại có thể thấy Lâm Nguyên lại một lần nữa bị vây khốn như vậy, y vẫn vô cùng vui mừng.

Đối thủ đã tạo thành uy hiếp cực lớn cho y, vào khoảnh khắc này đã lâm vào một tử cục thật sự!

“Hừ!” Ánh mắt lướt qua đám người đang vây tới, trong mắt Lâm Nguyên lóe lên một tia lạnh lẽo.

Đến lúc này cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể vận dụng đại đạo chi lực gia trì!

Oanh!

Hắn đột nhiên thúc đẩy căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp của bản thân, câu động Đại Đạo Trường Hà.

Một khi đại đạo chi lực hàng lâm, gia trì bản thân, chiến lực của hắn sẽ bạo trướng kinh thiên động địa, đến lúc đó tự nhiên có thể ung dung đột phá mọi trở ngại.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Lâm Nguyên không khỏi hơi biến đổi, bởi vì hắn phát hiện giữa mình và đại đạo, lại không thể cấu trúc liên hệ, không thể triệu hoán đại đạo chi lực tới được nữa.

Bất luận hắn cảm ứng thế nào, cũng chỉ có thể mơ hồ cảm giác

được, Đại Đạo Trường Hà kia dường như đang ở một thời không khác, cách nơi đây quá xa xôi, căn bản không thể hàng lâm.

"Chuyện này là thế nào?" Lâm Nguyên trong lòng chấn động mạnh.

Chuyện như thế này là lần đầu tiên xuất hiện.

Phải biết rằng đó là Đại Đạo, là sức mạnh hùng vĩ nhất giữa trời đất, vượt lên trên Thiên Địa Nhân tam đạo.

Theo lý mà nói, bất kể ở đâu, đều phải có thể tùy ý hàng lâm mới đúng.

"À à, có phải đã phát hiện không có cách nào triệu hoán Đại Đạo rồi không?" Lúc này, Chuẩn Đề dường như đã nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lâm Nguyên, đắc ý cười nói: "Ma Thần bố cục, há có thể có chút sơ hở nào?

Sớm đã tính toán đến yếu tố Đại Đạo Trường Hà.

Thế giới sương mù này là vùng đất đặc thù hình thành do Hồng Hoang và Hỗn Độn va chạm.

Ma Thần có sức khống chế rất mạnh đối với vùng đất này, vì vậy đã đặc biệt bố trí một kết giới khổng lồ, cắt đứt liên hệ giữa ngươi và Đại Đạo.

Do đó, hiện tại ngươi căn bản không thể vận dụng đại đạo chi lực!" Nghe những lời này, lòng Lâm Nguyên không khỏi chùng xuống.

Cục diện do Hỗn Độn Ma Thần bày ra này quả thực đáng sợ, chặn đứng một tia đường sống có thể có.

Hiện tại hắn thật sự đã lâm vào tuyệt cảnh.

Kim Sắc Cự Viên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn ba tôn siêu cấp cường giả, cộng thêm ba mươi bảy tôn cường giả đỉnh cấp kia, một khi liên

thủ, hắn bất luận thế nào cũng không thể là đối thủ.

Chương 484

Chuẩn Đề nhìn Lâm Nguyên, khóe miệng mang theo ý cười trêu tức, hy vọng có thể nhìn thấy cảm xúc tuyệt vọng và kinh khủng trong mắt Lâm Nguyên, nhìn thấy kẻ địch từng một thời này hoảng sợ bất an dưới tay mình, đây là một loại vui vẻ cực lớn.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt y không khỏi hơi biến, có chút âm trầm, bởi vì y phát hiện, Lâm Nguyên lúc này, lại vẫn vô cùng bình tĩnh, ánh mắt thâm thúy.

Mà Lâm Nguyên quả thực rất nhanh đã bình tĩnh lại, dù sao hắn đã trải qua không biết bao nhiêu nguy cơ, đạo tâm sớm đã kiên cố như bàn thạch.

Dưới loại tuyệt cảnh này, hắn không hề có ý định từ bỏ, rất nhanh đã trấn tĩnh lại, trong đầu có vô số ý niệm tuôn trào, suy nghĩ cách giải quyết vấn đề.

"Đây là một tuyệt sát chi cục, là một cái bẫy khủng bố mà Hỗn Độn Ma Thần đã bày bố không biết bao lâu mới thiết lập.

Với trí tuệ của bọn họ, khẳng định không có chút sơ hở nào.

Muốn phá cục theo từng bước, căn bản không thể.

Mục tiêu duy nhất hiện tại, chính là suy nghĩ: trong cục diện này, thứ gì là thứ mà Hỗn Độn Ma Thần không thể tưởng tượng được?

Nếu trên người ta có một thứ gì đó mà Hỗn Độn Ma Thần sẽ bỏ qua, thì rất có thể, nó sẽ trở thành chìa khóa phá cục!" Lâm Nguyên bình tĩnh suy tư.

Lần đầu tiên hắn nghĩ đến Nghịch Loạn Đại Thần Thông.

Nghịch Loạn Đại Thần Thông này đến từ Hồng Hoang Ám Diện

Thế Giới, e rằng Hỗn Độn Ma Thần đối với thần thông của Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới, chắc là không hiểu rõ lắm.

Nhưng hắn rất nhanh lắc đầu.

Trước đây khi giao chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thi triển thần thông Ám Diện Thế Giới.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm có liên hệ với Hỗn Độn Ma Thần.

Thông qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, e rằng Hỗn Độn Ma Thần đã biết được tình báo về Ám Diện Thế Giới.

Vì vậy, muốn mượn điểm này để phá cục, tuyệt đối không thể.

"Vậy thì....." Nghĩ đến đây, trong đầu Lâm Nguyên đột nhiên lóe lên linh quang, sau đó trái tim hắn đập thình thịch, "Lực chi pháp tắc, Lực chi pháp tắc, rất có khả năng sẽ trở thành chìa khóa phá cục!" "Lực chi pháp tắc của ta đã dung hợp đạt đến năm mươi mốt phần trăm, đã đột phá tầng thứ đạo hạn, có vô cùng diệu dụng.

Một khi thật sự thúc đẩy sự huyền diệu ẩn chứa trong đó, nói không chừng sẽ tìm được cách phá cục!" Lâm Nguyên nhanh chóng suy nghĩ trong lòng.

Lúc này, trong mắt Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và những người khác lóe lên thần sắc hung ác, hung hăng vung tay, lớn tiếng quát: "Chư vị, cùng lên đi, đừng cho y bất kỳ cơ hội nào để thoát thân!" Oanh!

Trong lúc nói chuyện, Chuẩn Đề đạo nhân là người đầu tiên xông ra.

Hoa sen phía sau y bạo trướng, trong nháy mắt lấp đầy cả thế giới, cuồn cuộn chuyển động, trấn áp về phía Lâm Nguyên.

Tiếp Dẫn đạo nhân phối hợp ăn ý với Chuẩn Đề, cũng lập tức

xông ra, tay cầm khổ trúc, quang hoa xanh thẫm bùng phát, vung ngang về phía ngực Lâm Nguyên, như thể vung một cây thiên trụ.

Ngay cả trong lúc suy tư, tốc độ phản ứng của Lâm Nguyên cũng kinh người.

Trong mắt hắn lóe lên một đạo lạnh lẽo, khí huyết chi lực trong cơ thể hắn phát ra oanh minh, tụ lại trên nắm đấm, hồng quang rực rỡ bùng phát, nắm đấm nặng nề oanh kích vào đóa hoa sen kia, một nhát đã hất tung nó.

Đồng thời, Lâm Nguyên bàn tay khác vươn ra, trực tiếp tóm lấy khổ trúc của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Trên tay dùng lực, chỉ nghe "Rắc" một tiếng, trên bề mặt cây khổ trúc này liền xuất hiện một vết nứt.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người đều biến sắc.

Thực lực của Lâm Nguyên quả thực quá khủng bố, lấy một địch hai mà vẫn biểu hiện ung dung như vậy, thật khiến người ta sợ hãi.

Tuy nhiên, rất nhanh, khóe miệng bọn họ nhếch lên một nụ cười lạnh.

Vào thời điểm này, thực lực đơn lẻ cường đại không có bất kỳ tác dụng nào.

Rất nhiều cường giả cùng vây công, Lâm Nguyên bất luận thế nào cũng không thể là đối thủ.

"Chúng ta toàn lực kiềm chế hành động của người này, các ngươi cứ thoải mái tiến công bên cạnh!" Tiếp Dẫn đạo nhân lớn tiếng quát.

Oanh!

Y lại một lần nữa thúc đẩy hoa sen.

Hoa sen vàng đột nhiên nổ tung trong hư không.

Khi xuất hiện trở lại, nó đã ở phía dưới cơ thể Lâm Nguyên.

Hoa sen trước tiên từng cánh nở rộ, sau đó đột nhiên khép lại, giống như một nhà tù, giam cầm Lâm Nguyên trong đó ngay lập tức.

"Khổ trúc gia trì!" Tiếp Dẫn đạo nhân gầm lớn một tiếng.

Khổ trúc trong tay y đột nhiên mọc ra từng cành, tỏa ra từng đốm hà quang màu xanh lục, giống như sợi dây thừng, rất nhanh đã quấn chặt lấy đóa hoa sen khổng lồ kia, từng lớp từng lớp, giống như dùng sợi chỉ quấn chặt một chiếc bánh tét vậy.

Khi vòng quấn này thành hình, giữa hoa sen và khổ trúc sản sinh một loại cộng minh kỳ dị.

Khi cộng minh này đạt đến cực điểm, liền "Oanh" một tiếng bạo phát ra Phật quang vô tận, chiếu sáng cả thế giới sương mù.

Vô tận núi sông cảnh vật đều được tắm gội trong Phật quang vàng óng này.

Rất nhiều sinh linh kia cũng tương tự như vậy, sau đó bọn họ liền phát hiện dưới sự tắm gội của Phật quang này, thương thế của bản thân lại bắt đầu nhanh chóng khôi phục, đồng thời thực lực dường như cũng có sự tăng cường nhất định.

"Đây là một loại lực gia trì!" Trong lòng mọi người đều kinh ngạc nghĩ.

"Chư vị, còn chờ gì nữa?

Giết đi!" Chuẩn Đề gầm lớn, mồ hôi đầm đìa khắp đầu.

Sau khi Lâm Nguyên bị vây khốn, lập tức phản ứng ngay.

Hắn tung quyền liên tục oanh kích vào đóa hoa sen kia.

Đóa hoa sen đó, bao gồm cả dây thừng khổ trúc bên ngoài, đều chấn động kịch liệt.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều chịu sự ảnh hưởng lớn, lúc này thân thể đều đang run rẩy kịch liệt, dường như sắp không chịu nổi nữa.

"Hà ha ha, đừng vội, chúng ta đến rồi." Kim Sắc Cự Viên phát ra một tiếng cười lớn chấn động trời đất, sau đó ánh mắt đột nhiên lạnh đi, "Oanh" một tiếng thân thể bạo trướng, thân thể đều chìm vào tầng mây, vô cùng hùng vĩ.

"Bản nguyên đại đạo Ma Thần mà ta luyện hóa, dung hợp, chính là Đấu Chi Đại Đạo.

Mỗi khi trải qua một trận chiến, ta đều có thể hấp thụ kinh nghiệm, trở nên mạnh mẽ hơn, cho đến cuối cùng, siêu việt mọi trói buộc, đạt đến tối cường." "Đấu Chi Đại Đạo, thần thông tối cực chính là sát phạt thần thông, bất kể đối phương là loại địch nhân nào, một khi thúc đẩy, đều có thể kích bại oanh sát." "Vu Nguyên, ta đây sẽ dùng sức mạnh tối cường của ta, giúp ngươi thân tử đạo tiêu." Giọng Kim Sắc Cự Viên vang dội, cả vùng Đại Hắc Sơn đều vì âm thanh này mà "Oanh long long" chấn động.

Đồng thời, trong giọng nói của y, còn mang theo chiến ý và sát ý vô tận, khiến người ta không rét mà run.

"Sát!" Kim Sắc Cự Viên gầm lớn một tiếng, liền xuất thủ.

Trên thân thể y, mỗi sợi lông vàng đều tỏa ra quang huy rực rỡ, sau đó diễn hóa thành tinh thần, cự sơn, Giao Long, Hỏa Phượng, và đủ loại cảnh tượng kinh người, lập tức dày đặc như một biển thần thông, giăng ngang trên cao thiên.

Mỗi đạo thần thông đều tản ra sức mạnh đáng sợ, còn khủng bố hơn cả ức vạn phân thân trước đây.

Đấu Chi Đại Đạo này, quả thực như có thể diễn hóa mọi pháp môn chiến đấu trên thế gian.

Chương 485

Và khi những tuyệt thế thần thông này vừa thành hình trong chớp mắt, liền từ cao thiên "Oanh" một tiếng rơi xuống, hung hăng oanh kích về phía Lâm Nguyên, như muốn đánh nát chư thiên vạn giới.

Các cường giả đỉnh cấp khác, vào khoảnh khắc này cũng không hề nương tay, bọn họ đều biết Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không thể khống chế Lâm Nguyên được lâu, vì vậy cũng gần như đồng thời phát động tiến công.

Vô tận thần thông chi quang bùng nổ, từng đạo thần thông đáng sợ bùng phát, nhấn chìm nơi này, tạo thành một tiếng oanh minh, gào thét về phía Lâm Nguyên.

Dòng thác thần thông do gần bốn mươi tôn cường giả này tạo thành, mạnh mẽ vô biên, ngay cả công kích của Kim Sắc Cự Viên so với nó, cũng trở nên ảm đạm mất sắc.

Uy năng đó quá khủng bố, cả thế giới sương mù đều "Oanh long long" rung chuyển.

Hỗn Độn Hải bên ngoài thế giới sương mù cũng vì thế mà dấy lên sóng thần cuộn trào.

Lúc này, Lâm Nguyên thật sự đã lâm vào tuyệt cảnh!

Kiểu vây công như vậy, từ khi Hồng Hoang đản sinh đến nay, quả thực là xưa nay chưa từng có.

Nếu đặt ở bên ngoài, cho dù đã tiến hóa hàng triệu lần, e rằng thế giới Hồng Hoang kia, cũng sẽ bị loại công kích khủng bố này lập tức hủy diệt, trực tiếp đánh nát.

Tuy nhiên, chính trong tình huống như vậy, trong đầu Lâm Nguyên

đột nhiên lóe lên linh quang, vô cùng cảm ngộ phát sinh, một đạo thần thông đáng sợ thành hình trong não hải.

Sau khi Lực chi pháp tắc dung hợp đến năm mươi mốt phần trăm, hắn liền luôn suy nghĩ làm thế nào để phát huy sự huyền diệu của nó lên tầng thứ cao hơn.

Trong trận chiến vừa rồi, hắn càng dốc toàn lực vận chuyển trí lực.

Đến khoảnh khắc mấu chốt này, trí tuệ kinh thiên mà căn nguyên Ma Thần đỉnh cấp mang lại, cùng với độ dung hợp năm mươi mốt phần trăm của Lực chi pháp tắc, đã cùng nhau tạo nên một kỳ tích.

"Sức mạnh không gian, siêu thoát vạn giới!" Trong lồng hoa sen kia, Lâm Nguyên gầm lớn một tiếng, toàn bộ thân thể mạnh mẽ nhảy vọt lên, sau đó lập tức xuyên qua sự giam cầm của hoa sen, bay lên cao thiên.

Vút!

Tiếp đó, thân thể hắn lại một lần nữa lóe lên, liền hoàn toàn biến mất khỏi chỗ cũ, không ai có thể bắt được tung tích của hắn.

Hắn một nhảy đã thoát ly tất cả công kích!

Mọi người căn bản không kịp phản ứng, tất cả công kích đều rơi xuống trên lồng hoa sen kia.

Vùng hư không này lập tức bị nổ thành hư vô.

Trong sự vô thanh vô tức, lồng hoa sen và dây thừng khổ trúc đều biến mất, trực tiếp bị bốc hơi khô cạn, triệt để hủy diệt.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thân thể chấn động, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi.

Hoa sen và khổ trúc bị hủy, bọn họ tự nhiên sẽ chịu phản phệ cực

lớn.

Điểm này bọn họ trong lòng sớm đã có chuẩn bị.

Nhưng, điểm mà bọn họ không ngờ tới là, Lâm Nguyên đã trốn thoát rồi!

Oanh long long~~~ Từng đạo thần thông bùng phát, oanh minh rung trời.

Cả vùng Đại Hắc Sơn này đều rung chuyển kịch liệt, thế giới sương mù càng thêm chao đảo.

Trên thương khung xé toạc ra từng đạo vết nứt không gian khổng lồ dài ức vạn trượng.

Những làn sương mù có thể nhìn thấy khắp nơi trong thế giới cũng kịch liệt cuồn cuộn, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ sụp đổ hủy hoại.

Và tạo thành sự đối lập rõ rệt với cảnh tượng đó, chính là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên và những người khác.

Bọn họ nhìn chằm chằm vào nơi thần thông bùng phát không một bóng người, thần sắc đều ngây dại, tất cả đều lâm vào tĩnh mịch.

"Chuyện..... chuyện..... gì đã xảy ra?" Rất nhiều cường giả đỉnh cấp đều lắp bắp.

Một người lớn như vậy, sao lại đột nhiên biến mất không thấy tăm hơi?

Đối mặt với rất nhiều cường giả vây công như vậy, lại còn có thể trốn thoát, điều này cũng quá nghịch thiên rồi.

Nếu như vậy mà còn không thể chém giết y, vậy còn có cách nào để loại bỏ y nữa?

Nhất thời, sâu trong đáy lòng rất nhiều cường giả đỉnh cấp, đột

nhiên dâng lên một cỗ tâm lý sợ hãi.

Lần này bọn họ vây giết Lâm Nguyên, có thể nói là gần như đã đẩy hắn vào tuyệt cảnh, đã kết thù lớn.

Hiện tại Lâm Nguyên đột nhiên trốn thoát, ngày sau khẳng định sẽ báo thù.

Đến lúc đó, bọn họ làm sao ứng phó?

Hơn nữa, tốc độ đề thăng thực lực của Lâm Nguyên, là điều mà rất nhiều sinh linh trong Hồng Hoang đều biết.

Nếu sau này hắn đề thăng đến tầng thứ mạnh hơn, e rằng lần nữa tụ tập nhiều người như vậy để vây công, sẽ bị phản sát!

"Đáng chết, tên này rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì?

Đây là cục diện do Hỗn Độn Ma Thần bố trí, một tuyệt sát chi cục như vậy, mà y cũng trốn thoát được sao?" Sắc mặt Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng trầm xuống, thần sắc khó coi đến cực điểm.

Cục diện vừa rồi, bất kể nói thế nào, Lâm Nguyên đều không có khả năng đào thoát!

"Đây chính là Vu Nguyên sao?" Trong mắt Kim Sắc Cự Viên cũng không khỏi ngưng trọng.

Lâm Nguyên thoát thân như vậy, hậu họa quá lớn, quả thực trở thành một thanh đao treo lơ lửng trên đầu tất cả mọi người!

"Không được, không được, không thể tiếp tục nữa!

Vu Nguyên không phải là người có thể vây giết!

Ngay cả Hỗn Độn Ma Thần ở phía sau bố cục, cũng căn bản không làm được!

Chúng ta ở đây, chính là đang làm một chuyện ngu xuẩn, chuyện

đại ngu xuẩn!

Ta không chịu nổi nữa, ta muốn đi, ta muốn rời khỏi thế giới này!" Đột nhiên, có một tôn cường giả đỉnh cấp, không chịu nổi áp lực to lớn này, cảm xúc lập tức sụp đổ, gào thét như điên dại, sau đó quay người hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía xa.

Oanh!

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, một bàn tay khổng lồ đột nhiên vươn ra, xuất hiện trên không đầu của cường giả kia, giống như một đám mây đen khổng lồ che phủ y, sau đó mạnh mẽ khép lại, chỉ một nhát đã nổ tung y!

Ba động năng lượng đáng sợ từ kẽ ngón tay cuồn cuộn tràn ra, trong hư không dấy lên từng trận phong bạo khổng lồ, khiến những ngọn núi khổng lồ phía dưới đều "Oanh long long" chấn động mạnh.

Tất cả mọi người lập tức kinh hãi, nhìn về phía người xuất thủ, phát hiện người này chính là Kim Sắc Cự Viên!

"Cự Viên, ngươi có ý gì, vì sao lại ra tay với y?" Lập tức có người phẫn nộ quát lên.

Cuộc tập kích đột ngột như vậy, khiến tất cả cường giả đỉnh cấp đều có cảm giác nguy cơ trong lòng.

Chương 486

Mà bọn họ, cũng không sợ Kim Sắc Cự Viên, bởi vì, nếu song phương thật sự khai chiến, bên phía bọn họ có ưu thế số lượng cực lớn, đủ sức nghiền ép Kim Sắc Cự Viên!

"Chư vị." Kim Sắc Cự Viên vô cùng bình tĩnh, ánh mắt lướt qua tất cả mọi người, mang theo một cỗ uy nghiêm đáng sợ, lạnh lùng nói: "Sự thật lúc này là gì?

Là Vu Nguyên đã trốn thoát!

Với tính cách của Vu Nguyên, các ngươi cho rằng, y sẽ dừng tay, mà không nghĩ đến báo thù sao?

Với sức mạnh của y, một khi báo thù, ai có thể chống đỡ?

Chúng ta phân tán bỏ chạy, chỉ là tự tìm đường chết.

Ta sở dĩ đánh giết người kia, là vì y cố gắng đưa tất cả chúng ta vào một tuyệt cảnh!

Hiện tại, tất cả sinh linh chúng ta, chỉ có đoàn kết lại với nhau, mới có thể ứng phó với uy hiếp của Vu Nguyên!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nghe những lời này, cũng đã hồi thần từ sự thất thần vừa rồi, đều gật đầu.

Chuẩn Đề trầm giọng nói: "Cự Viên nói rất có lý.

Hiện tại nếu chúng ta phân tán ra, đó chính là tự tìm đường chết.

Tụ tập lại một chỗ, ngược lại còn có một đường sinh cơ." "Hừ, Hồng Hoang rộng lớn như vậy, chúng ta chỉ cần lập tức rời đi, tùy tiện tìm một chỗ ẩn nấp, Vu Nguyên còn có thể thật sự tìm ra chúng ta sao?" Lập tức, có người bất mãn, phản bác lại.

“Ngươi cam tâm từ nay về sau, vĩnh viễn ẩn nấp trong bóng tối, ngày ngày sống trong lo sợ sao?” Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng, “Phải biết rằng, Vu Nguyên kia không phải là kẻ độc hành, dưới trướng y có một tộc quần hùng mạnh.

Nền tảng của Vu Tộc sâu dày đến mức, nhìn khắp cả Hồng Hoang, tộc quần nào có thể sánh bằng?

Nếu y thật sự muốn tìm kiếm một người nào đó, cho dù Hồng Hoang hiện tại đã tiến hóa hàng triệu lần, người đó cũng không thể ẩn trốn!” Lời này vừa nói ra, lập tức sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

Không thể không thừa nhận, những gì Chuẩn Đề nói, quả thực rất có lý.

Hiện tại trốn thoát, cho dù ẩn nấp, cuối cùng cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp nào.

Nghĩ đến đây, trong lòng tất cả sinh linh đều dấy lên sự hối hận mãnh liệt.

Ban đầu không nên bị lòng tham thúc đẩy, mà đến vây giết Vu Nguyên.

Hiện tại lại khiến bản thân trực tiếp lâm vào một cảnh khốn cùng khó có thể tưởng tượng!

“Vậy chúng ta bây giờ, rốt cuộc nên làm gì?” Cuối cùng, có người hỏi.

Kim Sắc Cự Viên ánh mắt thâm thúy, nhìn một cái vào sâu trong Đại Hắc Sơn, “Nếu ta đoán không sai, Vu Nguyên sau khi rời đi, nhất định sẽ đến Đoạn Sơn Vực Sâu kia, luyện hóa chân mệnh toái phiến.

Trong thời gian ngắn, y sẽ chưa xuất hiện.

Chúng ta trong khoảng thời gian này, tuyệt đối không thể phân tán ra.

Đồng thời, lại phải tìm mọi cách đề thăng sức mạnh của bản thân, khiến cho Vu Nguyên dù thực lực có đề thăng, cũng vẫn không phải đối thủ của chúng ta." Lời này vừa nói ra, lập tức tất cả mọi người đều ngạc nhiên.

Đề thăng sức mạnh?

Cái này đề thăng như thế nào?

Cách nhanh chóng đề thăng thực lực, trong thế giới sương mù này, chỉ có một loại, đó chính là dung hợp chân mệnh toái phiến.

Mà chân mệnh toái phiến, lại ở trong Đoạn Sơn Vực Sâu kia.

Lúc này trong Đoạn Sơn Vực Sâu có Vu Nguyên ở đó, hiện tại mà đi qua thì chính là thuần túy chịu chết.

Đã như vậy, còn làm sao đề thăng thực lực?

Kim Sắc Cự Viên một cái đã nhìn thấu suy nghĩ của tất cả thánh linh, không khỏi bật cười, nói: "Các ngươi đều quên mất một thứ." Nói rồi, y vươn ngón tay, chỉ chỉ Hỗn Độn Hải bên ngoài thế giới.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đều hiểu ra Kim Sắc Cự Viên muốn làm gì, là muốn triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần đến.

Một nhóm sinh linh đều biến sắc, gần như không cần nghĩ, liền muốn phủ định.

Bọn họ dù sao cũng là sinh linh Hồng Hoang, mặc dù giữa nhau có đủ loại tranh đấu, nhưng trong lòng cũng không muốn Hồng Hoang bị ngoại tộc xâm nhập!

Hơn nữa, Hỗn Độn Ma Thần mỗi vị đều có năng lực kinh thiên động địa.

Nếu thật sự hàng lâm, đến lúc đó, vận mệnh của bọn họ, e rằng sẽ không tốt hơn là bao.

"Cách của Cự Viên, là con đường duy nhất chúng ta có thể đi lúc này, nếu không, còn có cách nào khác sao?" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, lúc này cũng đã khôi phục vẻ ung dung, hơi mỉm cười.

Hiển nhiên, vào lúc này, suy nghĩ của Kim Sắc Cự Viên, đã đạt được nhất trí với ý niệm trong lòng bọn họ.

Để chém giết Vu Nguyên, cho dù có dẫn đến Hỗn Độn Ma Thần, cũng không tiếc!

Tất cả cường giả đỉnh cấp đều trầm mặc, cuối cùng, không một ai nói ra lời phản đối, tất cả đều ngầm chấp nhận.

Lúc này, thân hình Lâm Nguyên lóe lên, đã xuất hiện trên không Đoạn Sơn Vực Sâu.

"Suy đoán của ta quả nhiên chính xác, Lực chi pháp tắc chính là chìa khóa phá cục.

Vào khoảnh khắc mấu chốt nhất, lĩnh ngộ ra thần thông không gian chí cường, lập tức thoát khỏi vòng vây của tất cả sinh linh!" Nghĩ đến cảnh tượng trước đó, khóe miệng Lâm Nguyên không khỏi nở một nụ cười.

Nếu độ dung hợp của Lực chi pháp tắc không đột phá đạo hạn, thì bất luận thế nào, cũng không thể trong khoảnh khắc sinh tử tồn vong đó, lĩnh ngộ ra một đạo đại thần thông không gian!

Lực chi pháp tắc là một loại khái niệm bao hàm mọi thứ.

Sức mạnh không gian, cũng là một loại lực.

Khi sự lĩnh ngộ Lực chi pháp tắc đạt đến trình độ cực kỳ sâu sắc, đối với không gian pháp tắc, sẽ có một cái nhìn thấu đáo cao hơn, tự

nhiên sẽ càng dễ dàng lĩnh ngộ ra thần thông mạnh mẽ hơn, nghịch thiên hơn!

Vì vậy, trong tuyệt cảnh đó, hắn mới có thể lật ngược thế cờ, một bước thoát ra.

"Tiếp theo, hãy xem những chân mệnh toái phiến trong Đoạn Sơn Vực Sâu này vậy." Thân hình Lâm Nguyên hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp lướt xuống vực sâu phía dưới.

Tốc độ của Lâm Nguyên rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đến đáy Đoạn Sơn Vực Sâu, sau đó nhìn thấy hơn mười khối chân mệnh toái phiến đang nổi lơ lửng ở đáy.

Mỗi khối chân mệnh toái phiến đều tản ra quang huy lấp lánh, bên trong dường như ẩn chứa sức mạnh vô tận, có sức hấp dẫn khó thể tưởng tượng.

Lâm Nguyên nhìn thấy những chân mệnh toái phiến này, trong lòng đột nhiên nảy sinh một nghi vấn, cũng không biết thứ này, Hỗn Độn Ma Thần rốt cuộc là thông qua thủ đoạn gì, mà lấy ra từ Hồng Hoang Bản Nguyên Hải.

Hơn nữa, tính chất của những chân mệnh toái phiến này, lại gần giống với Lực chi pháp tắc.

Cũng chính vì thế, sau khi dung hợp, mới khiến thực lực một người bạo trướng trong thời gian ngắn.

Giữa những điều này, rốt cuộc ẩn giấu điều gì?

Lại còn, đã là Hỗn Độn Ma Thần tạo ra những chân mệnh toái phiến này, liệu trong những chân mệnh toái phiến này, có cạm bẫy gì không?

Một khi dung hợp quá nhiều, có dẫn đến hậu quả không thể lường trước được không?

Nghĩ đến đây, trong mắt Lâm Nguyên cũng không khỏi ngưng trọng thêm một phần.

Chương 487

Đối với vấn đề này, tuyệt đối không thể xem nhẹ, nhất định phải trịnh trọng đối đãi mới được.

"Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!" Lập tức, hắn trong lòng khẽ quát một tiếng, dùng Lực chi pháp tắc, thúc đẩy Bàn Cổ Chân Nhãn, nhìn về phía những chân mệnh toái phiến kia, từ trong ra ngoài, quan sát tỉ mỉ.

Sau đó, nhìn rất lâu, Lâm Nguyên lại không phát hiện ra bất kỳ vấn đề nào trong đó.

"Liệu có phải vì cạm bẫy mà Hỗn Độn Ma Thần bố trí trên đó quá cao siêu, đến mức ta dùng Bàn Cổ Chân Nhãn cũng không nhìn ra được không?" Lâm Nguyên suy nghĩ.

Điều này không phải là không thể.

Dù sao những Hỗn Độn Ma Thần kia, đã bày bố vạn cổ, không ai biết được, rốt cuộc bọn họ có thủ đoạn như thế nào.

Nhưng hiện tại lại không có cách nào khác.

Kẻ địch của hắn quá mạnh mẽ, hắn nhất định phải nhanh chóng đề thăng thực lực.

Cho dù trong những chân mệnh toái phiến này có phiền toái gì, cũng không thể bận tâm nhiều như vậy nữa.

Một khi nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không còn do dự, vươn tay chộp lấy, liền nắm giữ tất cả chân mệnh toái phiến vào trong tay.

Mà nơi đây, chân mệnh toái phiến hiển nhiên không chỉ có bấy nhiêu.

Ong ~~ Lâm Nguyên mở mắt, nhìn xuống phía dưới, xuyên thấu

chướng ngại của địa tầng, nhìn thấy cảnh tượng sâu bên trong.

Ở sâu bên trong đó, lại có đến bảy tám mươi khối chân mệnh toái phiến!

Đây tuyệt đối là một con số thiên văn.

Phải biết rằng, trước đây Đế Tuấn chỉ dung hợp một khối chân mệnh toái phiến, thực lực đã bạo trướng, gần như đạt đến trình độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mười mấy khối trên địa tầng này, cộng thêm bảy tám mươi khối dưới địa tầng, vậy là gần một trăm khối.

Nếu dung hợp toàn bộ, thực lực sẽ đề thăng đến mức độ nào?

Vào khoảnh khắc này, trong mắt Lâm Nguyên đều có chút rực cháy.

Không hề do dự, hắn một quyền oanh về phía địa tầng kia.

Tuy nhiên, chỉ nghe một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa.

Lâm Nguyên chỉ cảm thấy nắm đấm của mình hơi đau, mà địa tầng kia lại chỉ xuất hiện một vài vết nứt, chứ không hề nổ tung.

Lúc này, Lâm Nguyên không khỏi kinh ngạc.

Với sức mạnh của hắn, cho dù là một Tòa Đại Thiên Thế Giới, cũng có thể dễ dàng oanh nát.

Địa tầng này lại có thể chịu đựng được công kích của hắn, độ cứng rắn của nó, e rằng ngang ngửa Tiên Thiên Chí Bảo.

“Xem ra, muốn có được những chân mệnh toái phiến này, cũng không phải là chuyện đơn giản a.” Lâm Nguyên mỉm cười, nhưng hắn cũng không hề tự ti.

Trở ngại này, không cản được hắn.

Trong mắt hắn đột nhiên lóe lên vẻ sắc bén.

Thân thể "Oanh" một tiếng, bạo phát ra một cỗ khí tức kinh thiên động địa.

Phía sau hiện ra một cây đại đạo thụ khổng lồ, chính là Kiếm Chi Đại Đạo Đạo Thụ, vô tận kiếm khí bắn ra, như muốn xé nát vạn giới.

Lâm Nguyên hợp chỉ như kiếm, chém về phía trước.

Cây đạo thụ phía sau hắn lập tức oanh minh, phân giải thành vô số kiếm quang, bay vào lòng bàn tay Lâm Nguyên.

Sau đó, theo Lâm Nguyên chém về phía trước, lập tức hình thành một thanh cự kiếm dài vạn trượng, hung hăng bổ xuống đại địa.

Oanh!

Vực sâu rung chuyển kịch liệt, vô tận kiếm quang bắn ra tứ phía.

Cuối cùng trên đại địa, trực tiếp nứt ra một vết nứt khổng lồ.

Tuy nhiên, vết nứt này tuy nhìn có quy mô kinh người, nhưng lại chỉ sâu hơn mười trượng.

Địa tầng này càng xuống dưới, lại càng cứng rắn, rất khó bổ ra.

Lâm Nguyên hơi nhíu mày, xem ra, muốn có được những chân mệnh toái phiến kia, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Hơn nữa, nếu ở đây trì hoãn lâu, Kim Sắc Cự Viên và những người kia đuổi kịp, thì sẽ có chút phiền phức.

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng mới được.

Một khi nghĩ đến đây, Lâm Nguyên trong lòng càng có cảm giác cấp bách, nhưng khi hành động, hắn vẫn ung dung không vội vã.

Trong mắt hắn, một tia sắc bén lóe qua, sau đó liền thúc đẩy Kiếm Chi Đại Đạo, ngưng tụ thành từng thanh cự kiếm vạn trượng, không

ngừng bổ chém.

Đây là một quá trình vô cùng khô khan, nhưng nói chung, lại rất thuận lợi.

Không ngừng tiến sâu xuống, rất nhanh đã sắp tiếp cận đến nơi chân mệnh toái phiến đang nằm.

Nhưng, đúng lúc chỉ còn cách chân mệnh toái phiến một trượng độ sâu, dị biến đột ngột phát sinh.

Oanh!

Một cỗ sức mạnh đáng sợ đột nhiên bạo phát từ vùng đất đó, va chạm với cự kiếm của Lâm Nguyên.

Chỉ nghe "Rắc" một tiếng, cự kiếm của Lâm Nguyên liền "Oanh" một tiếng vỡ nát.

"Cỗ sức mạnh này?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Thông qua Bàn Cổ Chân Nhãn, hắn lập tức nhìn ra, đây là sức mạnh của chân mệnh toái phiến!

Sức mạnh của chân mệnh toái phiến đã bài xích thế giới bên ngoài!

"Phải rồi, cũng giống như trước khi Hồng Hoang dị biến, nơi những Tiên Thiên Linh Bảo tọa lạc, thường sẽ hình thành Tiên Thiên cấm chế vậy." "Những chân mệnh toái phiến này là bảo vật đỉnh cấp, bảy tám mươi khối tụ lại một chỗ, cũng hình thành một loại phòng ngự chí cường.

Ngay cả ta, cũng rất khó oanh phá." "Xem ra, muốn có được những chân mệnh toái phiến này, không phải là chuyện đơn giản a." Trong đầu Lâm Nguyên, chỉ cần suy nghĩ một chút, liền đại khái hiểu rõ nguyên nhân.

Và sau khi hiểu rõ nguyên nhân, hắn liền cảm thấy một trận khó khăn.

Nếu cưỡng ép dùng man lực phá vỡ tầng phòng ngự này, hắn là có thể làm được, nhưng nhất định sẽ hao phí thời gian dài.

Mà hiện tại điều không thể chậm trễ nhất, chính là thời gian.

Hắn vẫn luôn tranh thủ từng giây từng phút!

Ai biết nếu trì hoãn nữa, sau này sẽ xảy ra biến hóa gì?

Chương 488

Hắn phải trong thời gian ngắn nhất, có được những chân mệnh toái phiến này mới được!

"Thứ gì, có thể trong thời gian ngắn nhất, phá vỡ tầng phòng ngự này?" Lâm Nguyên trong lòng nhanh chóng suy nghĩ, và sau một lát, trong đầu hắn, linh quang lóe lên.

"Ta sao lại quên mất Lực chi pháp tắc!

Những chân mệnh toái phiến này, lại có tính chất gần giống với Lực chi pháp tắc!

Nếu dùng Lực chi pháp tắc để mô phỏng khí tức của chân mệnh toái phiến, hẳn là có thể dễ dàng đột phá tầng phòng ngự chí cường này!" Một khi nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không khỏi hưng phấn.

Lập tức thúc đẩy sức mạnh Lực chi pháp tắc, cuồn cuộn tràn ra, trong không trung, ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ.

Sau đó, bàn tay khổng lồ này không ngừng biến hóa, tản ra khí tức khác nhau, dường như đang điều chỉnh.

Đến cuối cùng, "Oanh" một tiếng, khí tức tản ra lại biến thành giống hệt chân mệnh toái phiến.

"Đi!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng.

Bàn tay Lực chi pháp tắc này gào thét bay ra, xông thẳng vào tầng phòng ngự kia.

Sau đó chỉ nghe "Bộp" một tiếng, liền dễ dàng xuyên thấu hoàn toàn tầng phòng ngự này!

"Quả nhiên thành công!" Lâm Nguyên trong lòng vui mừng, sau đó

liền thao túng bàn tay Lực chi pháp tắc kia, một tay nắm lấy toàn bộ bảy tám mươi khối chân mệnh toái phiến.

"Đã có được!" Sau khi có được toàn bộ chân mệnh toái phiến, Lâm Nguyên vui mừng.

Sau đó cũng không chậm trễ, dù sao hiện tại thời gian cấp bách.

Hắn lập tức nắm chặt tất cả chân mệnh toái phiến, vỗ một cái lên bề mặt cơ thể mình.

Chỉ nghe "Ong" một tiếng, khi tiếp xúc với cơ thể, những chân mệnh toái phiến này trực tiếp tan chảy như băng, sau đó tràn vào trong cơ thể Lâm Nguyên.

Oanh!

Chỉ trong chớp mắt, Lâm Nguyên đã cảm nhận được một cỗ sức mạnh cực kỳ hùng vĩ, "Oanh" một tiếng bùng nổ trong cơ thể hắn, xông thẳng vào Hồng Mông Thế Giới Thụ, thế giới trong cơ thể hắn, xông thẳng vào tứ chi bách hài, khiến toàn bộ cơ thể hắn đều chấn động kịch liệt, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ nổ tung.

"Sức mạnh thật kinh người!" Lâm Nguyên kinh hãi.

Sức mạnh của gần một trăm khối chân mệnh toái phiến này, cảm giác mà nó mang lại cho hắn, quả thực không kém gì một tòa bản nguyên thánh địa là bao, thậm chí còn mạnh hơn!

Hơn nữa, điểm lợi hại hơn của nó, là ở chỗ tất cả những đặc tính gần giống với Lực chi pháp tắc, có thể trong khoảnh khắc, đề thăng thực lực một sinh linh đến trình độ không thể tưởng tượng.

"Lực chi pháp tắc, hấp thu, luyện hóa!" Lâm Nguyên khoanh chân ngồi xuống, lập tức vận chuyển Lực chi pháp tắc, điên cuồng hấp thu cỗ sức mạnh hùng vĩ kia.

Oanh oanh oanh oanh!!!

Tiếng oanh minh kinh thiên động địa vang lên.

Phía sau hắn, xuất hiện Ba Ngàn Đại Đạo Trường Hà, treo lơ lửng trên thương khung, hùng vĩ vô biên, lấp đầy cả trời đất.

Đồng thời, còn có chín mươi tám cây đạo thụ.

Mỗi cây đạo thụ đều thông thiên động địa, to lớn vô biên, vươn thẳng lên đỉnh mây, tỏa ra quang huy rực rỡ sáng ngời vô tận.

Rất nhiều đại đạo vây quanh Lâm Nguyên, tràn ngập đạo vận vô tận.

Mà khí tức của hắn, chính vào khoảnh khắc này, không ngừng bạo trướng!

Đặc biệt là Lực chi pháp tắc, trong quá trình luyện hóa chân mệnh toái phiến, độ dung hợp của nó, lại một lần nữa tăng vọt.

Năm mươi mốt phần trăm.

Năm mươi hai phần trăm.

Năm mươi ba phần trăm.....

Độ dung hợp của Lực chi pháp tắc tăng vọt không ngừng, như thể không có điểm cuối.

Khí tức mà Lâm Nguyên tản ra, cũng ngày càng đáng sợ, khiến vùng Đại Hắc Sơn này đều "Oanh long long" chấn động, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ sụp đổ, cho đến cuối cùng, độ dung hợp của Lực chi pháp tắc, mạnh mẽ đề thăng đến sáu mươi phần trăm.

Oanh!

Quanh thân Lâm Nguyên đột nhiên bạo phát ra một cỗ khí tức ngút trời.

Ba Ngàn Đại Đạo Trường Hà phía sau hắn đều kịch liệt cuồn cuộn gào thét.

Chín mươi tám cây đạo thụ oanh minh.

Trường hà đại diện cho Lực chi pháp tắc kia, cũng rực rỡ đến khó thể tưởng tượng.

Toàn bộ quá trình luyện hóa, không hề có gợn sóng nào, quả thực là một đường thế như chẻ tre.

Nhưng trên thực tế, điều này cũng rất bình thường, mấu chốt là ở Lực chi pháp tắc.

Chân mệnh toái phiến là thứ có tính chất gần giống với Lực chi pháp tắc.

Lâm Nguyên nắm giữ Lực chi pháp tắc, đối với chân mệnh toái phiến liền có một loại áp chế.

Vì vậy trong quá trình luyện hóa, những chân mệnh toái phiến kia tuy bùng phát ra sức mạnh cực lớn, nhưng Lâm Nguyên lại dễ dàng trấn áp chúng, không hề gây ra chút sóng gió nào.

"Lần đề thăng này, có thể nói là thay trời đổi đất." Sau khi đột phá, Lâm Nguyên cảm nhận sự biến hóa của bản thân, trong lòng không khỏi dấy lên một tia phấn chấn.

Lần đề thăng này quá mạnh mẽ.

Khi độ dung hợp của Lực chi pháp tắc đạt đến sáu mươi phần trăm, sự lý giải của hắn đối với sức mạnh, đã hoàn toàn khác biệt so với quá khứ, đạt đến một cảnh giới chưa từng có.

Trong não hải, từng giây từng phút, đều tuôn trào vô cùng cảm ngộ.

Bất kể là thúc đẩy bất kỳ sức mạnh nào, uy lực của nó đều mạnh

hơn rất nhiều so với trước đây.

Ví dụ như thúc đẩy một đại đạo nào đó, như Kiếm Chi Đại Đạo, đều là vận dụng pháp lực tương đồng, nhưng lực phá hoại trước đây, có thể chỉ là một, nhưng lực phá hoại hiện tại, đó là một trăm!

Uy lực là sự biến hóa thay trời đổi đất!

Mà đây vẫn chỉ là biến hóa cơ bản nhất.

Sự đề thăng căn bản nhất, là ở mười pháp tắc đứng đầu!

"Sức mạnh thời gian!" Lâm Nguyên khẽ quát một tiếng, vươn ngón tay, nhẹ nhàng điểm vào hư không.

Lập tức một điểm quang mang bùng phát, lấy điểm này làm trung tâm, ba động thời gian nồng đậm khuếch tán ra, lập tức bao phủ toàn bộ cơ thể hắn, hình thành một lĩnh vực thời gian đáng sợ.

Tốc độ chảy của thời gian bên trong và bên ngoài, trong nháy mắt đã đạt đến một vạn lần.

Nếu có người khác ở đây, nhìn thấy cảnh này, khẳng định sẽ kinh hãi.

Chương 489

Sức mạnh thời gian, là một loại sức mạnh cực kỳ huyền ảo, rất ít người có thể lĩnh ngộ.

Cho dù có lĩnh ngộ, cũng nhiều nhất chỉ là da lông mà thôi.

Muốn bố trí một lãnh địa gia tốc thời gian, phải xem tu vi của người đó như thế nào.

Tu vi càng mạnh, lãnh địa gia tốc thời gian càng khó bố trí thành công.

Đến cảnh giới của Lâm Nguyên, tu vi bản thân có thể nói là trấn áp chư thiên vạn giới, không có loại lĩnh vực thời gian nào có thể chịu đựng được sức mạnh của hắn.

Một khi bố trí ra, e rằng trong chớp mắt, sẽ bị trực tiếp đè sập!

Nhưng hiện tại Lâm Nguyên giơ tay lên, liền bố trí một lãnh địa gia tốc thời gian với tốc độ chảy đạt vạn lần.

Điều này thể hiện khả năng thao túng sức mạnh thời gian, quả thực khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

"Sức mạnh không gian!" Trong lòng Lâm Nguyên lại động một cái, lập tức "Oanh" một tiếng, bên cạnh hắn, từng thế giới một đản sinh.

Trong mỗi thế giới, đều xuất hiện không gian vô biên rộng lớn.

Từng thế giới, giống như từng bong bóng khí, dày đặc, lơ lửng xung quanh hắn.

Mà bên trong, thì nhật nguyệt tinh thần dày đặc, vũ trụ tứ phương không dấu vết.

Giơ tay lên, khai tịch thế giới.

Đây cũng là một cảnh tượng vô cùng đáng sợ, bởi vì, những thế giới kia không phải hư huyễn, mà là chân thực.

Lâm Nguyên thật sự đang khai tịch từng tòa thế giới trong tấc hư không quanh thân.

Điều này đối với việc vận dụng sức mạnh không gian, quả thực đã đạt đến cực điểm.

"Nhân quả chi lực!" "Vận mệnh chi lực!" "Luân hồi chi lực!" "Ngũ hành chi lực!" "....." Sau đó, Lâm Nguyên lại lần lượt thử nghiệm, mười đại pháp tắc đứng đầu, lại toàn bộ thi triển một lượt.

Mỗi đạo sức mạnh pháp tắc, đều phát sinh sự lột xác kinh người!

"Sau khi độ dung hợp của Lực chi pháp tắc đề thăng, biến hóa quan trọng nhất chính là mười pháp tắc đứng đầu.

Vận dụng Lực chi pháp tắc để thúc đẩy, sự huyền diệu phát huy ra, đáng sợ hơn trước đây quá nhiều." Lâm Nguyên tự nhủ.

Hắn vung tay, tất cả dị tượng quanh thân, liền đều biến mất, quay trở lại trong cơ thể hắn.

Khí tức của cả người, cũng hoàn toàn thu liễm, không hề có chút khí thế nào lộ ra ngoài, trông giống như một sinh linh bình phàm.

Hiện tại, khả năng thao túng sức mạnh của hắn, đã đạt đến trình độ tinh tế nhập vi.

Bất kể sức mạnh có khổng lồ đến đâu, hắn cũng có thể vận dụng chính xác, mà không hề có bất kỳ sai sót nào.

"Hiện tại, đã đến lúc đi tìm Kim Sắc Cự Viên và bọn chúng rồi." Sau khi hoàn thành tất cả những điều này, Lâm Nguyên liền đứng dậy, trong mắt lóe lên một tia hàn ý.

Sau khi dung hợp chân mệnh toái phiến, sức mạnh của hắn liền bạo trướng.

Hiện giờ cho dù Kim Sắc Cự Viên và những người khác lại một lần nữa liên thủ, hắn cũng có thể trong chớp mắt, trấn áp tất cả bọn chúng!

Lâm Nguyên vừa cất bước, liền chuẩn bị rời khỏi vực sâu Đoạn Sơn, đi tìm Kim Sắc Cự Viên cùng những người khác.

Đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh, một tiếng "Oanh" vang trời động đất từ xa vọng lại, ngay sau đó một cột sáng chói mắt phóng thẳng lên trời, xuyên phá bầu không.

Cột sáng đó quá đỗi chói lọi, tản ra khí tức hùng vĩ, tựa như một biển lớn ầm ầm khuếch tán ra bốn phương tám hướng, nhấn chìm toàn bộ thế giới sương mù.

Khí thế và uy áp đó chưa từng có, tất cả vạn vật giữa trời đất đều run rẩy, run bần bật trước cột sáng khổng lồ này!

"Đây là cái gì?" Lâm Nguyên hơi nhíu mày, mở Bàn Cổ Chân Nhãn nhìn về phía cột sáng.

Chỉ là, khi nhìn vào, hắn chỉ có thể thấy bên trong cột sáng dường như có một bóng dáng khổng lồ mờ ảo.

Chỉ trong khoảnh khắc, trong lòng Lâm Nguyên đã có phán đoán: "Kim Sắc Cự Viên bọn chúng, giống như Trường Nhĩ Định Quang Tiên kia, cũng triệu hoán một tôn Hỗn Độn Ma Thần!" Ánh mắt Lâm Nguyên chợt lạnh lẽo.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và những kẻ này, thật sự không màng đại cục, lại dám tiếp dẫn Hỗn Độn Ma Thần tới.

Chẳng lẽ bọn họ không biết, làm như vậy đối với toàn bộ Hồng Hoang là một tai nạn sao?

Vụt!

Lâm Nguyên bước một bước, liền lướt về phía cột sáng.

Hiện giờ, thực lực của hắn có thể nói là tiến bộ vượt bậc, cho dù đối mặt với Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, cũng chưa chắc không thể đánh một trận.

Dù sao, những Hỗn Độn Ma Thần kia nhiều nhất cũng chỉ có thể giáng lâm một phần sức mạnh mà thôi.

Hỗn Độn Ma Thần quá nguy hiểm.

Nếu giáng lâm thành công, dựa vào thủ đoạn của chúng, chắc chắn có thể trong thời gian rất ngắn tiếp dẫn thêm nhiều sức mạnh khác tới, cho nên nhất định phải từ ban đầu đã chém giết chúng!

"Ừm?" Tốc độ của Lâm Nguyên cực nhanh, chỉ trong một thoáng đã đến nơi, sau đó liền nhìn thấy một cảnh tượng kinh ngạc trước mắt.

Dưới cột sáng khổng lồ đó, vậy mà lại nằm la liệt từng cỗ thi thể, máu chảy thành sông.

Những thi thể này đều là những cường giả từng vây giết hắn trước đây.

Thần sắc bọn họ hung dữ, vặn vẹo, cơ thể đã hoàn toàn khô héo, toàn bộ tinh huyết đều bị hút cạn, hóa thành những cái xác khô.

Lúc này, cột sáng chấn động, một luồng gió thổi qua mặt đất, những xác khô này khẽ rung lên, sau đó liền tan biến toàn bộ, hóa thành một trận tro bụi, biến mất không dấu vết.

Trong hiện trường, chỉ còn lại ba sinh linh: Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên!

Cột sáng vẫn đang chấn động, phóng ra sức mạnh đáng sợ.

Bóng dáng Hỗn Độn Ma Thần bên trong càng lúc càng rõ nét.

Lâm Nguyên thấy cảnh này, chỉ lạnh lùng liếc Kim Sắc Cự Viên cùng ba sinh linh kia một cái, sau đó sau lưng "Oanh" một tiếng, xuất hiện chín mươi tám cây Đạo Thụ thông thiên động địa.

Ánh sáng Đại Đạo dung hợp, trực tiếp hình thành Đại Đạo Ma Bàn, lơ lửng trên bầu trời, mạnh mẽ xoay chuyển.

Oanh!

Một luồng sức mạnh khổng lồ trực tiếp oanh kích lên cột sáng.

Lâm Nguyên muốn cắt đứt quá trình này trước khi tôn Hỗn Độn Ma Thần kia giáng lâm.

"Vu Nguyên, đừng phí công vô ích nữa, ngươi không làm được đâu.

Ngươi có biết, lần này chúng ta triệu hoán Ma Thần, là tôn nào không?

Chính là Nguyên Chi Ma Thần xếp hạng thứ mười một!" Chuẩn Đề thấy cảnh này, ha ha cười lớn: "Nguyên Chi Ma Thần giáng lâm, sẽ càn quét vạn giới, trấn áp Hồng Hoang, cho dù là ngươi, cũng không thể là đối thủ." Giữa lúc Chuẩn Đề nói, cột sáng khẽ chấn động, quả nhiên đã chống đỡ được sức mạnh của Đại Đạo Ma Bàn, không hề chịu một chút tổn thương nào.

Chương 490

Lâm Nguyên thần sắc lạnh băng, nói: "Chuẩn Đề, ngươi là sinh linh sinh trưởng tại Hồng Hoang thiên địa, ngươi có biết làm như vậy sẽ mang đến một đại kiếp nạn cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang không?" Chuẩn Đề không chút bận tâm, nói: "Sinh linh bọn ta, theo đuổi Đại Đạo, tất cả đều có thể vứt bỏ.

Chỉ cần có thể trở nên mạnh hơn, dù gia thế sụp đổ thì sao?

Chẳng hề gì." "Vậy ta sẽ chặt đứt đạo đồ của ngươi trước!" Lâm Nguyên thấy đã không thể ngăn cản Nguyên Chi Ma Thần giáng lâm, giữa lông mày cũng lộ ra một tia sát khí.

Đại Đạo Ma Bàn ầm ầm chuyển động, một luồng sức mạnh hủy diệt trực tiếp xông về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề trong khoảnh khắc sắc mặt đại biến, cảm thấy một luồng hàn ý thấu xương.

Luồng sức mạnh này tuyệt đối có thể đánh giết y trong nháy mắt.

Trong lòng y sinh ra sợ hãi, phát ra một tiếng kêu quái dị, thân thể lùi mạnh.

Nhưng, lực ma diệt của Đại Đạo Ma Bàn quá đáng sợ, căn bản không thể né tránh, rất nhanh đã đuổi kịp.

Chuẩn Đề thấy vậy, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Trong mắt Kim Sắc Cự Viên xẹt qua sự kiêng kỵ mãnh liệt, né tránh chỗ này, khoanh tay đứng nhìn.

Tiếp Dẫn muốn cứu viện, nhưng căn bản không làm được, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Đúng vào khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc này, cột sáng ầm ầm, một bóng dáng khổng lồ bước ra từ bên trong, cao vạn trượng, toàn thân tắm mình trong thần quang rực rỡ.

Y chỉ vươn tay ra, một chưởng vỗ xuống.

Oanh!

Luồng lực ma diệt đang đánh về phía Chuẩn Đề và Đại Đạo Ma Bàn trên không trung, đồng thời vỡ nát!

Nguyên Chi Ma Thần, giáng lâm thành công, phát ra một đòn kinh thiên động địa!

"Ma Thần đại nhân!" Chuẩn Đề sống sót sau tai nạn, trong lòng mừng như điên, hô lớn một tiếng, liền quỳ phục xuống đất, dập đầu lạy Nguyên Chi Ma Thần.

Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên cũng đều chấn động bởi uy lực đáng sợ của đòn đánh này, sau khi phản ứng lại, cũng hướng Nguyên Chi Ma Thần dập đầu, thần thái cực kỳ cung kính, hèn mọn.

"Các ngươi tiếp dẫn ta giáng lâm nơi đây, có đại công, ta sẽ không bạc đãi các ngươi." Nguyên Chi Ma Thần lãnh đạm nói một câu, sau đó ánh mắt liền rơi xuống thân Lâm Nguyên.

Mắt y thâm thúy, nói: "Ngươi chính là Vu Nguyên đó sao?

Khoảng thời gian này, danh tiếng của ngươi tại Hỗn Độn thế giới rất vang dội, rất nhiều Ma Thần đều rất kiêng kỵ ngươi." Thân hình Nguyên Chi Ma Thần to lớn, cao vạn trượng, toàn thân bao phủ trong hào quang rực rỡ, không nhìn rõ hình dáng cụ thể, nhưng lực áp bách cực lớn, khiến người ta trong lòng sợ hãi, chỉ cảm thấy y tùy ý một kích, cũng có thể đánh xuyên chư thiên vạn giới, khiến vạn cổ thời không sụp đổ, ngay cả Tuế Nguyệt Trường Hà cũng có thể dễ dàng cắt đứt.

Trong mắt Lâm Nguyên cũng xẹt qua một tia ngưng trọng, nhưng trên mặt lại vô cùng bình tĩnh, nói: "Ta ngược lại không ngờ, một tiểu nhân vật lại có thể khiến từng tôn Hỗn Độn Ma Thần kiêng kỵ." Nguyên Chi Ma Thần cười nói: "Ngươi không phải tiểu nhân vật gì.

Nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, đó chính là Bàn Cổ truyền nhân.

Bàn Cổ truyền nhân sao có thể là tiểu nhân vật?

Thân phận của ngươi, còn quý giá hơn tất cả Ma Thần cộng lại!" Khi nói đến Bàn Cổ, trong ngữ khí của Nguyên Chi Ma Thần vậy mà lại mang theo một loại kính trọng, hơn nữa còn nâng cao thân phận địa vị của Bàn Cổ đến một mức độ cực kỳ kinh người, không hề có chút hạ thấp nào.

Lâm Nguyên có chút kinh ngạc, ngược lại không ngờ, đối mặt với Bàn Cổ, đám Hỗn Độn Ma Thần này vậy mà lại kính trọng.

Nhưng nghĩ kỹ lại, có lẽ cũng bình thường.

Hỗn Độn Ma Thần lấy cường giả vi tôn, thiên hạ này còn ai có thể mạnh hơn Bàn Cổ?

Kính trọng Bàn Cổ là lẽ đương nhiên, mà trong tình huống bình thường, càng kính trọng, e rằng sát ý càng nồng.

Quả nhiên, ngay khắc tiếp theo, ánh mắt Nguyên Chi Ma Thần chợt trở nên âm hàn, một luồng sát ý đáng sợ bùng phát.

Nhiệt độ toàn bộ thế giới sương mù đột nhiên hạ xuống, tất cả sinh linh trong khoảnh khắc này đều cảm thấy một luồng hàn ý sâu sắc, Nguyên Thần đều như muốn nứt toác.

"Chính vì ngươi là Bàn Cổ truyền nhân, cho nên, bất kỳ tôn Ma Thần nào trong chúng ta cũng không thể để ngươi trưởng thành.

Bằng không, tương lai chẳng phải ngươi sẽ lấn át lên đầu tất cả

chúng ta sao?

Giữa thiên địa này, đã không cần Bàn Cổ nữa." Nguyên Chi Ma Thần lạnh lùng nói: "Cho nên, mời ngươi đi chết." Oanh!

Theo tiếng Nguyên Chi Ma Thần dứt lời, y liền bước một bước, trong nháy mắt xuất hiện trước thân Lâm Nguyên, một chưởng liền oanh xuống, năng lượng vô tận bùng phát.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên đều biến sắc.

Luồng sức mạnh này quá đáng sợ, nếu khoảng cách quá gần, bọn họ đều sẽ bị ảnh hưởng, lập tức không cần nghĩ ngợi, liền lùi mạnh.

Lâm Nguyên sắc mặt bình tĩnh, giơ tay đón đỡ, "Phanh" một tiếng, va chạm với Nguyên Chi Ma Thần.

Trong nháy mắt, ngọn Đại Hắc Sơn này chấn động, sau đó toàn bộ sụp đổ, triệt để hủy hoại.

Sức mạnh của bọn họ đều quá mạnh, chỉ một tia dư ba khuếch tán ra, cũng đủ để hủy diệt sơn hà.

"Sức mạnh của ngươi thật mạnh, điều này không bình thường.

Sinh linh ở Hỗn Nguyên Cảnh, dù thế nào cũng không thể sở hữu sức mạnh như vậy." Trong mắt Nguyên Chi Ma Thần lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Trong lần giao thủ vừa rồi, y cảm nhận được sức mạnh hùng vĩ vô tận trong cơ thể Lâm Nguyên, vậy mà lại có thể sánh ngang với y hiện tại.

Phải biết rằng, mặc dù y chỉ giáng lâm một phần sức mạnh cực nhỏ, nhưng y là Nguyên Chi Ma Thần xếp hạng thứ mười một.

Cho dù là phần sức mạnh cực nhỏ này, cũng đủ để càn quét toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

“Không bình thường!” Ánh mắt Nguyên Chi Ma Thần đột nhiên trở nên sắc bén, lập tức phát động công thế càng thêm hung mãnh.

Giơ tay lên, vô số thần thông tuôn trào ra, nhấn chìm trời đất.

Nguyên, đại biểu cho bản nguyên, cũng đại biểu cho nguồn gốc.

Là sự khởi đầu của vạn vật, là căn bản của vạn vật.

Nắm giữ sức mạnh của Nguyên, tức là nắm giữ sự khởi đầu và căn bản của vạn sự vạn vật.

Đây là một loại lực pháp tắc chí cao, Nguyên Chi Ma Thần cũng chính vì thế mà có thể xếp hạng thứ mười một trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, chỉ sau mười Ma Thần đứng đầu.

Oanh!

Y chỉ vừa động niệm, lập tức lấy cơ thể y làm trung tâm, ức vạn Đạo Văn khuếch tán ra ngoài, trong chớp mắt vậy mà đã bao phủ toàn bộ thế giới sương mù, triệt để dung hợp với nó.

Sau đó, thế giới sương mù chấn động dữ dội, sức mạnh vô cùng thăng không, hội tụ lại, trên không trung hình thành một tiểu thế giới toàn thân phát sáng, trực tiếp đè xuống Lâm Nguyên.

“Đây là Nguyên Thuật...

Ngươi là người sáng lập Nguyên Kinh?!” Thấy cảnh này, trong lòng Lâm Nguyên chấn động.

Nguyên Thuật, là một bộ điển tịch thế giới Hỗn Độn mà hắn có được từ Vạn Mệnh Hoàng Miêu.

Sau dị biến Hồng Hoang, nó đã mang lại cho hắn trợ lực cực lớn, cực kỳ huyền ảo.

Chương 491

Không ngờ, tôn Nguyên Chi Ma Thần trước mắt này, vậy mà lại là người sáng lập.

Nguyên Thuật mà y thi triển ra, cảnh giới cao đến không thể tưởng tượng nổi, vậy mà chỉ trong chốc lát đã điều động sức mạnh của toàn bộ thế giới!

"Nguyên Thuật?

Ta nhớ ra rồi, đó hình như là một môn thần thông mà ta tùy tiện sáng tạo, cho một số Ma Thần tu vi yếu kém tu luyện.

Ngươi cũng biết sao?

A a, ta nắm giữ chính là Đại Đạo của Nguyên, chứ không phải Nguyên Thuật gì." Nguyên Chi Ma Thần cười lạnh một tiếng, tiểu thế giới kia ầm ầm, lấy tốc độ nhanh hơn lao xuống.

Lâm Nguyên cảm thấy toàn thân một luồng áp lực cực lớn, xương cốt kêu "rắc rắc", dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ tan vỡ.

Sức mạnh của tiểu thế giới đó quá cường đại, hội tụ sức mạnh của toàn bộ thế giới sương mù, quả thực không thể chống đỡ.

Nguyên Chi Ma Thần hiển nhiên không hề giữ lại, đây tuyệt đối là một trong những thần thông có uy lực mạnh nhất mà y có thể thúc đẩy hiện tại.

Y muốn chém giết Lâm Nguyên trong thời gian ngắn nhất.

Nghĩ đến đây, trong mắt Lâm Nguyên cũng xẹt qua một đạo lãnh quang.

Vừa hay, nhân cơ hội này, xem thử hiện tại hắn đã đột phá đến

60% độ dung hợp, rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Oanh!

Một luồng khí tức đáng sợ từ thân Lâm Nguyên bùng phát, chấn động toàn bộ thế giới sương mù.

Lực Chi Pháp Tắc bị thúc đẩy, sau lưng hắn, càng có mười con Đại Đạo Trường Hà hiện ra, đón gió phóng lớn, sóng cả cuồn cuộn, chảy đến tận cùng thế giới.

Mười Đại Pháp Tắc đứng đầu: Lực Chi Pháp Tắc, Thời Gian, Không Gian, Nhân Quả, Vận Mệnh, Luân Hồi, Ngũ Hành, Sinh Tử... vân vân, toàn bộ đều hiện ra.

"Giết!" Sau đó, Lâm Nguyên quát lớn một tiếng, toàn thân bùng phát một luồng thanh sắc quang mang rực rỡ.

Mười con Đại Đạo Trường Hà vậy mà dung hợp làm một, hóa thành một đoàn ánh sáng chói lọi, xông vào cơ thể hắn, khiến toàn bộ sức mạnh của hắn bùng nổ vô hạn, một quyền oanh ra, tiểu thế giới đang đè xuống hắn, trực tiếp nổ tung!

Rầm rầm!

Toàn bộ thế giới sương mù chấn động dữ dội, xuất hiện một vực sâu, xé toạc cả thế giới.

Tất cả sinh linh đều kinh hãi, không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Thế giới này, dường như sắp sụp đổ.

Tất cả nguyên nhân này là do sức mạnh của Nguyên Chi Ma Thần và Lâm Nguyên thật sự quá mạnh, thế giới này đã không thể chịu đựng được nữa!

Kết quả của việc không thể chịu đựng, đương nhiên là sụp đổ!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên đều kinh hãi muốn chết.

Bọn họ không ngờ, sau khi Lâm Nguyên dung hợp Chân Mệnh Toái Phiến kia, thực lực vậy mà lại bùng nổ đến mức này, vậy mà có thể đối đầu cứng rắn với Nguyên Chi Ma Thần!

Còn Nguyên Chi Ma Thần, cả người trước tiên là sững sờ, ngay sau đó trong mắt tuôn ra sự chấn kinh vô cùng, giọng nói đều run rẩy: "Độ dung hợp Lực Chi Pháp Tắc...

Lực Chi Pháp Tắc của ngươi, độ dung hợp vậy mà đã đạt đến 60%.

Điều này không thể nào, ngươi mới chỉ là Hỗn Nguyên Cảnh, ngươi làm sao có thể đột phá đạo hạn!" Trong lòng Nguyên Chi Ma Thần, quả thực có trăm vạn Hỗn Độn Thần Lôi nổ vang, đầu óc đều trống rỗng.

Cảnh này quá đáng sợ, Lực Chi Pháp Tắc, chính là một trong những loại khó nhất trong Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc.

Ở Hỗn Nguyên Cảnh, đạt đến tầng thứ đạo hạn đã rất đáng sợ rồi, Lâm Nguyên vậy mà còn có thể đột phá đạo hạn!

Đây là loại quái vật gì?

"Điều này còn phải cảm ơn các ngươi, nếu không phải các ngươi cung cấp Chân Mệnh Toái Phiến, ta cũng không thể đột phá." Lâm Nguyên lạnh lùng nói.

Trong lúc nói chuyện, hắn đương nhiên không dừng tay.

"Oanh" một tiếng, liền xông đến trước thân Nguyên Chi Ma Thần, một quyền oanh vào ngực y.

Động tác đơn giản, nhưng trong đó lại ẩn chứa sức mạnh của nhiều loại pháp tắc như thời gian, không gian, nhân quả, vận mệnh, quả thực đủ để bóp méo vạn cổ thời không.

Phanh!

Nguyên Chi Ma Thần vội vàng xuất thủ, những Nguyên Chi Đạo Văn quanh thân y, vậy mà từ thế giới sương mù lan ra, kéo dài đến tinh không Hồng Hoang, dung hợp với chư thiên vạn giới.

Cơ thể y cũng bùng phát ra một luồng sức mạnh kinh người, lay động vạn giới, một chưởng đánh ra, miễn cưỡng chống đỡ được một kích của Lâm Nguyên.

Còn lúc này, trái tim y lại không ở trong trận chiến, mà hoàn toàn ở trong lời nói của Lâm Nguyên.

"Chân Mệnh Toái Phiến, vậy mà có thể khiến ngươi đột phá tầng thứ đạo hạn?" Y chấn hám, ngay sau đó liền nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lộ ra thần sắc phẫn hận.

"Chúng ta tính sai rồi!

Chúng ta tính sai rồi!

Sớm biết như vậy, bất luận thế nào, chúng ta cũng sẽ không dẫn Chân Mệnh Toái Phiến kia ra khỏi Hồng Hoang Bản Nguyên Hải!" Nguyên Chi Ma Thần trong khoảnh khắc này, trong lòng tuôn ra sự hối hận vô tận.

Y biết Lực Chi Pháp Tắc đã đột phá đạo hạn sẽ đáng sợ đến mức nào.

Lâm Nguyên đã thật sự bước chân lên con đường của Bàn Cổ, nếu cứ trưởng thành tiếp, thật sự có khả năng đạt đến tầng thứ của Bàn Cổ!

Oanh!

Mà lúc này, Lâm Nguyên đã phát động công kích điên cuồng.

Thực lực của hắn đã thăng đến đỉnh điểm, giữa mỗi lần giơ tay

nhấc chân, đều có sức mạnh làm khô cạn Thời Gian Hải, vậy mà trực tiếp nghiền ép Nguyên Chi Ma Thần!

Ngay cả bản thân Lâm Nguyên cũng không ngờ, khi uy lực của Lực Chi Pháp Tắc này hoàn toàn được triển hiện ra, vậy mà lại mạnh đến như vậy!

Oanh!

Cuối cùng, hắn một quyền oanh ra, trực tiếp xuyên thủng trái tim Nguyên Chi Ma Thần, máu tươi cuồn cuộn tuôn ra, nhấn chìm thế giới.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên, tất cả đều kinh hãi thất sắc.

Còn Nguyên Chi Ma Thần, trên mặt lại hiện lên vẻ điên cuồng, nhìn về hướng Hỗn Độn thế giới, rống lớn một tiếng chói tai: "Vu Nguyên đã ở Hỗn Nguyên Cảnh đột phá đạo hạn của Lực Chi Pháp Tắc!

Chúng ta không thể tiếp tục chần chừ nữa, hãy khởi động kế hoạch giáng lâm sớm hơn!

Cho dù cửu tử nhất sinh, cũng không thể cho kẻ này bất kỳ cơ hội trưởng thành nào!" "Chúng ta phải bóp chết hắn sớm hơn!" Oanh!

Lời Nguyên Chi Ma Thần vừa dứt, toàn bộ cơ thể y trực tiếp nổ tung, bị Lâm Nguyên thúc đẩy toàn bộ sức mạnh, trực tiếp oanh nát, nổ thành ức vạn mảnh.

Chương 492

Cảnh tượng như vậy, nhìn vào mắt Kim Sắc Cự Viên và những người khác, trực tiếp khiến trong lòng bọn họ dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Trong mắt bọn họ, tuôn ra vẻ sợ hãi không gì sánh được, không cần nghĩ ngợi, quay đầu liền bỏ chạy, hướng về phía bên ngoài thế giới sương mù mà trốn.

Quá đáng sợ rồi, thực lực Lâm Nguyên hiện tại quá đáng sợ.

Vừa rồi đó là Nguyên Chi Ma Thần a, là tồn tại chỉ đứng sau Thập Đại Ma Thần trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Mặc dù chỉ giáng lâm một phần sức mạnh cực nhỏ, nhưng dù vậy vẫn cực kỳ nghịch thiên đáng sợ.

Kết quả vậy mà lại bị Lâm Nguyên oanh sát chỉ trong vài chiêu!

"A a, muốn chạy sao?" Lâm Nguyên cười lạnh một tiếng.

Đối mặt với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên và mấy kẻ đó, hắn đương nhiên không thể bỏ qua.

Kim Sắc Cự Viên tạm thời không nói, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đó chính là đối thủ cũ của hắn rồi.

Oanh!

Sau lưng hắn xuất hiện một cây Đạo Thụ khổng lồ.

Một con côn trùng khổng lồ từ trong Đạo Thụ đó trườn ra, trong chớp mắt liền lướt qua không gian vô tận, đến phía trên ba sinh linh Kim Sắc Cự Viên.

Thân hình con côn trùng cực kỳ to lớn, tựa như một đám mây đen

che phủ bọn họ.

Chính là Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng!

"Giết!" Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên, toàn thân đều dựng lông tơ, cảm thấy một luồng nguy cơ sinh tử, không cần nghĩ ngợi, mỗi người tự mình thúc đẩy tuyệt thế thần thông, dốc sức oanh kích.

Trong chốc lát, Phật quang chiếu rọi vạn giới, hoa sen nở rộ, khổ trúc bùng nổ, ánh sáng vàng chói lọi xé nát bầu trời.

Vùng địa vực này lập tức sôi trào, như thể gặp phải kiếp nạn diệt thế, muốn hủy diệt gia thế kia, làm khô cạn Tuế Nguyệt Trường Hà kia, hủy diệt tất cả sinh linh trên thế gian.

Nhưng, vô dụng.

Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng chỉ làm một động tác cực kỳ đơn giản, há cái miệng rộng như chậu máu, một luồng hấp lực bùng phát, lập tức hút Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Kim Sắc Cự Viên vào trong, nuốt vào bụng, trực tiếp trấn áp chúng lại.

Sau đó thân mình vẫy một cái, trở về bên cạnh Lâm Nguyên.

Còn những Phật quang, hoa sen, khổ trúc kia, đương nhiên cũng trong khoảnh khắc đó, toàn bộ bị phá diệt.

Sau khi Lực Chi Pháp Tắc của Lâm Nguyên đột phá, không chỉ mười Pháp Tắc đứng đầu mạnh lên, mà quan trọng hơn là các pháp tắc khác cũng đều được cường hóa toàn diện.

Do đó, hiện tại chỉ cần thúc đẩy đạo Hỗn Độn Thôn Thiên Trùng, cũng có thể dễ dàng trấn áp Kim Sắc Cự Viên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Lâm Nguyên ngược lại không chém giết bọn họ, vì còn chuẩn bị thẩm vấn một số thông tin từ miệng bọn họ.

Nhưng chuyện này phải để sau, điều cần làm hiện tại là thu thập Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

"Bàn Cổ Chân Nhãn, khai!" Lâm Nguyên quát khẽ một tiếng, trong mắt một tia thanh quang lóe lên, ánh mắt quét qua vùng sơn hà này, rất nhanh đã phát hiện những Ma Thần Bản Nguyên của các cường giả bị hiến tế trước đây, lúc này đều đã rời khỏi cơ thể, phân tán khắp thế giới sương mù này.

Hắn bước một bước, tự mình tìm kiếm, rất nhanh đã thu thập được đủ ba mươi bảy đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên.

Hắn trước đây từ hai thuộc hạ của Kim Sắc Cự Viên, cùng với Đế Tuấn, Kế Mông, Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng đã thu được một đợt Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, cộng lại tổng cộng có chín đoàn.

Cho nên, hiện tại lại có thêm trọn vẹn bốn mươi tám đoàn Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên!

Lâm Nguyên không chút do dự, nuốt toàn bộ những Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên này vào bụng, vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc, tiến hành luyện hóa.

Lần này, các Ma Thần Đại Đạo gia tăng trong cơ thể, lại một lần nữa xung đột lẫn nhau, gây ra bạo động.

Nhưng, điểm khác biệt là, khi Lâm Nguyên thúc đẩy Lực Chi Pháp Tắc, tiến hành trấn áp, chỉ trong một khoảnh khắc, tất cả Đại Đạo đều bình tĩnh trở lại.

Cuối cùng, "Oanh" một tiếng, một luồng khí tức Đại Đạo đáng sợ bùng phát.

Sau lưng Lâm Nguyên, vậy mà đồng thời xuất hiện trọn vẹn bốn mươi tám cây Đạo Thụ kinh thiên, khiến khí thế của hắn lại bùng nổ thêm một đoạn lớn!

Đến bây giờ, hắn nắm giữ Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, tổng cộng đã là một trăm bốn mươi sáu đoàn!

Đây là một con số thiên văn!

Sau khi ổn định tu vi, Lâm Nguyên tâm niệm vừa động, liền thả riêng Kim Sắc Cự Viên đang bị trấn áp ra, cũng không nói nhiều, chỉ trực tiếp hỏi: "Ngươi trước đây thông qua con đường đặc biệt, đã đạt được lực bản nguyên màu xanh cấp bậc thứ tư của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, rốt cuộc là làm thế nào?" Kim Sắc Cự Viên đến lúc này, biết mình đã tiêu đời, biểu hiện ngược lại khá có phong độ, lạnh lùng cứng rắn nói: "Ta sẽ không nói cho ngươi biết." Lâm Nguyên gật đầu, nói: "Cũng trong dự liệu của ta.

Đã như vậy, vậy ta chỉ có thể sưu hồn." Kim Sắc Cự Viên cười lạnh: "Ngươi tuy có thể dễ dàng trấn áp ta, nhưng muốn sưu hồn ta, e rằng vẫn không làm được." Giữa lúc nói, mi tâm y phát sáng, một luồng khí tức đáng sợ đang tích tụ, vậy mà muốn tự bạo.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, dị biến đột ngột phát sinh.

Lâm Nguyên chỉ vươn tay ra, nhẹ nhàng ấn xuống, "Oanh" một tiếng, quá trình tự bạo của y liền bị ngăn chặn.

Sau đó Kim Sắc Cự Viên liền phát hiện, cơ thể mình đã không thể cử động, hoàn toàn không thể bị mình thao túng.

"Cái này... hắn đã làm gì?" Kim Sắc Cự Viên sợ hãi nghĩ.

"Nơi đây là Huyễn Cảnh.

Trước đây ta từng gặp Huyễn Chi Ma Thần giáng lâm thân, từ y học được một số pháp vận dụng Huyễn Thuật Chi Đạo." Lâm Nguyên giải thích một câu.

Hắn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, có thể nhìn thấu mọi dấu vết vận chuyển sức mạnh của thế giới.

Trước đây, Trường Nhĩ Định Quang Tiên triệu hoán Huyễn Chi Ma Thần giao thủ với hắn, trong quá trình giao thủ, hắn liền học được một số thần thông của Huyễn Chi Ma Thần.

Mặc dù không đạt đến độ cao của Huyễn Chi Ma Thần, nhưng để sưu hồn Kim Sắc Cự Viên, thì hoàn toàn đủ.

Oanh!

Lâm Nguyên ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, trong não hải Kim Sắc Cự Viên, liền có vô số hình ảnh tuôn trào ra.

Hắn nhanh chóng lướt qua, rất nhanh đã tìm thấy cảnh Kim Sắc Cự Viên giao tiếp với Hồng Hoang Bản Nguyên Hải.

Sau khi xem xong, trong mắt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

"Thì ra lại là làm như vậy!" Trong hình ảnh, Kim Sắc Cự Viên giống như một tín đồ thành kính, không ngừng cầu nguyện với Hồng Hoang Bản Nguyên Hải.

Cầu nguyện rất lâu, sau đó giữa Hồng Hoang Bản Nguyên Hải và y, vậy mà lại sinh ra một tia liên hệ, sau đó truyền đến vài luồng lực bản nguyên màu xanh.

Điểm này, Lâm Nguyên vạn lần không ngờ.

Không ngờ, vậy mà chỉ thông qua cầu nguyện, đã có thể đạt được lực bản nguyên màu xanh.

Nhưng, nghĩ kỹ lại, sở dĩ hắn không ngờ đến, ngược lại cũng bình thường.

Bản Nguyên Thánh Địa quá ít, thời gian xuất hiện quá ngắn.

Chương 493

Hắn lại là cường giả đỉnh cấp, tuyệt đối không thể nghĩ đến cái pháp tử thành kính cầu nguyện gì đó, mà trực tiếp lấy toàn bộ Bản Nguyên Thánh Địa ra hiến tế, phương pháp tương đối thô bạo.

"Cách cầu nguyện này, ngược lại có thể nghiên cứu thêm.

Có lẽ có thể là một con đường tắt để giao tiếp với Hồng Hoang Bản Nguyên Hải!" Lâm Nguyên thầm nghĩ trong lòng.

Sau khi hiểu rõ điểm này, Kim Sắc Cự Viên cũng không còn tác dụng nữa.

Lâm Nguyên tiện tay một chưởng, liền đánh chết y, sau đó rút ra Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên, dung nhập vào bản thân.

Tiếp đó, hắn lại sưu hồn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, muốn từ trong não hải của hai người này biết một số chuyện liên quan đến Hồng Quân, Dương Mi.

Nhưng rất nhanh liền thất vọng, trong não hải của hai người vậy mà trống rỗng, không có bất kỳ thông tin quan trọng nào!

"Xem ra Hồng Quân và Dương Mi hẳn là đã sớm có đối sách, không cho phép ai phát hiện bất kỳ thông tin nào liên quan đến bọn họ." Trong mắt Lâm Nguyên, lộ ra một tia trầm ngưng.

Hồng Quân, Dương Mi này, trong lòng hắn, tính uy hiếp còn lớn hơn cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Hai tôn sinh linh này vẫn luôn ở trong thế giới Hồng Hoang.

Thời đại Đại Dị Biến Hồng Hoang, có thể nói là do bọn họ khai mở.

Ai cũng không biết, hiện tại trong tay bọn họ còn có thủ đoạn gì!

"Chuyện này, chỉ có thể chờ sau này từ từ thăm dò." Lâm Nguyên nghĩ trong lòng.

Sau đó hắn liền không chút lưu tình, triệt để trấn sát hai sinh linh Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Sau một tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng, bọn họ liền bị triệt để xóa bỏ mọi dấu vết khỏi thế giới này.

Lâm Nguyên đưa tay ra chiêu, lấy Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên trên người bọn họ vào trong tay, thi triển thủ đoạn, dung nhập vào cơ thể mình, khiến Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên trong cơ thể hắn đạt đến một trăm bốn mươi chín đoàn.

"Đối đầu với ta nhiều năm, cuối cùng cũng đã chém giết bọn chúng." Trong lòng Lâm Nguyên, còn dâng lên vài phần cảm khái.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn này, ngược lại cũng không phải nhân vật đơn giản gì.

Thuở ban đầu có thể nói là đã gây cho hắn phiền phức cực lớn, đặc biệt là hai người bọn họ nhập chủ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, lấy tu vi Thánh Nhân thúc đẩy nó.

Uy lực bùng phát lúc đó, suýt chút nữa đã đánh sập Vu Tộc.

Nhưng, đó đã là chuyện quá khứ rồi.

Hiện giờ Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn trước mặt Lâm Nguyên, đều là tồn tại như kiến hôi, một chưởng tùy tiện liền triệt để đánh chết.

Sau đó, Lâm Nguyên xoay người, chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm Chân Mệnh Toái Phiến trong thế giới sương mù này, săn giết các cường giả khác, giành lấy Ma Thần Đại Đạo Bản Nguyên trong cơ thể họ.

Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến đột ngột phát sinh.

Oanh!

Ở một đầu khác của thế giới sương mù, biển Hỗn Độn vô biên vô tận kia đột nhiên sôi trào, vậy mà ầm ầm dịch chuyển, đè ép về phía thế giới sương mù.

Cảnh tượng này quá đáng sợ.

Lúc đầu, biển Hỗn Độn mang lại cảm giác vẫn còn ở xa, đợi đến sau, biển Hỗn Độn đã đến phía trên toàn bộ thế giới sương mù.

Thế giới sương mù ầm ầm chấn động, khắp nơi xuất hiện vô số vết nứt khổng lồ, bắt đầu sụp đổ.

Vô số sinh linh đều cảm ứng được điều này, toàn bộ đều kinh hãi, không cần nghĩ ngợi, liền điên cuồng chạy trốn ra ngoài thế giới sương mù.

"Đây là..." Thấy cảnh này, trong lòng Lâm Nguyên cả kinh, không khỏi nhớ đến câu nói của Nguyên Chi Ma Thần phân thân khi bị oanh nát: giáng lâm sớm hơn!

Yêu cầu những Hỗn Độn Ma Thần kia, giáng lâm sớm hơn vào thế giới Hồng Hoang!

Ngay khi ý niệm này chuyển động trong lòng, Lâm Nguyên liền nhìn thấy, ở tận cùng biển Hỗn Độn, từng bóng dáng khổng lồ sừng sững.

Bọn họ bao phủ trong sương mù Hỗn Độn vô tận, tản ra khí tức đáng sợ chấn nhiếp vạn cổ, đồng loạt dùng lực, vậy mà đang thúc đẩy toàn bộ biển Hỗn Độn về phía trước!

Rầm rầm ~~~ Giống như một vật khổng lồ lăn qua một gò đất nhỏ, thế giới sương mù không còn chịu đựng được nữa, ầm ầm sụp đổ, triệt để vỡ nát.

Một giới hùng vĩ, vì thế mà diệt vong!

Vụt!

Lâm Nguyên cũng dựng lông tơ, trong khoảnh khắc này, thúc đẩy Không Gian Pháp Tắc, thân thể lùi mạnh, rời khỏi thế giới sương mù, đến Tinh Không Hồng Hoang, lúc này mới tránh được sự xung kích của phong bạo hủy diệt thế giới.

Đồng thời, cũng có những sinh linh khác đang hành động, đều từ trong thế giới sương mù, trốn đến Tinh Không Hồng Hoang, trong mắt mang theo thần sắc kinh hãi, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy.

Ở tận cùng Tinh Không Hồng Hoang, ngoài biên hoang vũ trụ, hiện ra một biển Hỗn Độn vô biên vô tận, sóng lớn ức vạn lớp, ầm ầm vang động, đang từ từ dịch chuyển về phía Tinh Không Hồng Hoang!

Sở dĩ có thể dịch chuyển, là vì ở tận cùng biển Hỗn Độn, có ba ngàn tôn bóng dáng hùng vĩ.

Bọn họ vậy mà đang thúc đẩy toàn bộ biển Hỗn Độn, va chạm về phía Hồng Hoang!

Đây là một cảnh tượng rộng lớn vô biên, vô cùng đáng sợ.

Hai thế giới khổng lồ, đang kịch liệt va chạm.

Hỗn Độn Ma Thần, muốn thông qua phương thức bạo liệt đến cực điểm này, trực tiếp giáng lâm!

Biển Hỗn Độn đó quá lớn.

Ngay cả trong thế giới Hồng Hoang, vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, cũng có thể thấy, ở tận cùng tinh không, một đại dương khổng lồ hiện ra, đè ép về phía Hồng Hoang!

Tất cả sinh linh đều run rẩy, trong mắt tuôn ra sự sợ hãi.

“Cái này... chuyện gì đã xảy ra?

Những... những kẻ đó đều là Hỗn Độn Ma Thần trong truyền thuyết sao?” “Những Hỗn Độn Ma Thần này, muốn giáng lâm Hồng Hoang sao?” “Quá đáng sợ rồi, đó là Hỗn Độn Ma Thần a, nếu giáng lâm Hồng Hoang, ai có thể địch nổi?” Tất cả sinh linh, trong mắt đều tuôn ra sự kinh hoàng vô tận.

Mà đúng lúc này, một luồng chấn động đáng sợ bùng phát!

Trong thế giới Hồng Hoang, đột nhiên có từng hạt Đại Đạo cực kỳ nhỏ bé thăng không, tản ra ánh sáng rực rỡ hơn cả mặt trời.

Sau đó giữa chúng, trải rộng ra, hình thành một cánh cửa khổng lồ, lơ lửng ở một đầu khác của tinh không!

Bên trong cánh cửa, có khí tức quỷ dị, tà ác vô tận cuồn cuộn.

Đó là một thế giới to lớn không thuộc về Hỗn Độn thế giới, bên trong vậy mà cũng tuôn ra vô số sinh linh, tiếp cận về phía Hồng Hoang này!

Chương 494

"Đây là cái gì?" "Luồng sức mạnh khí tức này, có chút tương tự với khí tức bùng phát khi Nguyên Thủy Thiên Tôn chiến đấu lần trước." "Thật đáng sợ, không hề thua kém thế giới Hỗn Độn kia!" Mọi người quả thực đầu óc ong lên, không dám tin.

Ai cũng không ngờ, sau khi thế giới Hỗn Độn xuất hiện, vậy mà lại xuất hiện một thế giới kỳ dị khác.

Nhìn bộ dạng đó, dường như cũng muốn xâm nhập Hồng Hoang!

"Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới!" Lâm Nguyên thì trong nháy mắt nhận ra Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới này, giữa lông mày đều hiện lên vẻ ngưng trọng.

Hỗn Độn thế giới giáng lâm thì thôi đi, sao Hồng Hoang Ám Diện Thế Giới này, vậy mà cũng muốn vào lúc này, cưỡng chế xâm nhập Hồng Hoang?!

Rầm rầm ~~~ Lúc này, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ hiện ra.

Hai đầu Tinh Không Hồng Hoang, một bên là Hỗn Độn thế giới, một bên là Hồng Hoang Ám Diện thế giới, vậy mà đồng thời áp bách về phía thế giới Hồng Hoang, muốn triệt để giáng lâm!

Khí tức hủy diệt, che trời lấp đất, cuồn cuộn tràn ra, khiến tất cả sinh linh đều lòng lạnh toát.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Hậu Thổ cùng Thập Nhị Tổ Vu khác.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ cùng các Đại Vu đỉnh cấp khác.

Thường Hi, Hi Hòa.

Bắc Hải Huyền Quy, Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Yêu Sư, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên.

Hữu Sào Thị, Thần Nông Thị...

Khoảnh khắc này, vô tận thế giới, vô số sinh linh, tất cả đều ngẩng đầu nhìn lên, nhìn về cảnh tượng hùng vĩ đáng sợ này, trong lòng run sợ.

Chẳng lẽ, Vô Lượng Lượng Kiếp trong truyền thuyết, sắp giáng lâm vào ngày hôm nay rồi sao?

"Vu Nguyên!" Mà lúc này, trong thế giới Hỗn Độn kia, bản thể Nguyên Chi Ma Thần phát ra âm thanh, lạnh lùng, hùng vĩ, vượt qua một thế giới, giáng lâm Hồng Hoang, vang vọng khắp chư thiên vạn giới trong Hồng Hoang, bên tai tất cả sinh linh, vang dội như muốn nổ tung tai.

"Uy hiếp của ngươi quá lớn, cho nên chúng ta quyết định, phải giáng lâm sớm hơn, bóp chết ngươi.

Đồng thời, còn liên hệ với Hồng Hoang Ám Diện thế giới, khiến bọn họ cùng phát động tấn công." "Mà nay, ngươi đã hoàn toàn rơi vào tuyệt cảnh!" "Chúng ta có thể cho ngươi một cơ hội.

Nếu ngươi hiện tại tự sát ở đây, vậy chúng ta có thể tạm thời dừng giáng lâm, sau này từ từ hành động.

Còn nếu ngươi từ chối, vậy chúng ta hiện tại sẽ cưỡng chế giáng lâm.

Đến lúc đó, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang, đều sẽ trong kiếp giáng lâm này, tan thành tro bụi!" "Hồng Hoang vô tận, sinh linh vô tận, với sinh mệnh một mình ngươi, cái nào nặng hơn cái nào nhẹ hơn, ngươi hãy suy nghĩ kỹ đi." Âm thanh của Nguyên Chi Ma Thần vang vọng khắp Hồng Hoang, tất cả sinh linh sau khi nghe thấy đều

chấn động.

Thì ra thế giới Hỗn Độn này là vì Lâm Nguyên mà giáng lâm, còn một thế giới khác được gọi là Hồng Hoang Ám Diện thế giới, dường như có sức mạnh đáng sợ cùng tầng thứ với thế giới Hỗn Độn.

Mà điều càng khiến người ta kinh ngạc là mục đích của hai thế giới này.

Bọn họ vậy mà đều vì Lâm Nguyên mà giáng lâm, vì để cắt đứt quá trình trưởng thành của Lâm Nguyên, mà cưỡng chế thúc đẩy thế giới của mình, đè ép về phía Hồng Hoang.

Muốn tránh khỏi Hồng Hoang bị hủy diệt, chỉ có một cách, đó chính là Lâm Nguyên tự sát.

Làm như vậy, thế giới Hỗn Độn, Hồng Hoang Ám Diện thế giới, mới sẽ dừng lại bước chân của mình.

Trong chốc lát, trong Hồng Hoang, vô số sinh linh tâm niệm xoay chuyển nhanh như điện.

Hiện tại vận mệnh toàn bộ Hồng Hoang, đều gắn liền với một mình Lâm Nguyên.

Chỉ cần hắn chịu tự tận, là có thể tránh được cuộc khủng hoảng lớn sắp hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang này.

Nhưng, một người, tu hành đến cảnh giới như Lâm Nguyên, lại sao cam tâm vì một câu uy hiếp mà tự sát?

Nếu trong Hồng Hoang, có tồn tại mạnh hơn Lâm Nguyên, vậy thì có thể trấn sát Lâm Nguyên.

Nhưng bản thân Lâm Nguyên chính là một trong những cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, dưới trướng còn có một tộc quần khổng lồ.

Cách đây không lâu mới đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông

Thiên Giáo Chủ.

Ngay cả khi tất cả cao thủ trong Hồng Hoang liên thủ, e rằng cũng không thể làm thương tổn hắn.

Cho nên nói, hiện tại vận mệnh toàn bộ Hồng Hoang, đều nằm trong một niệm của Lâm Nguyên!

Những sinh linh này, trong lòng đều sinh ra một loại kỳ vọng.

Kỳ vọng Lâm Nguyên có thể thật sự nghe theo đề nghị của những Hỗn Độn Ma Thần kia, tự tận mà chết.

Như vậy, là có thể đổi lấy một khoảng thời gian hòa bình rất dài!

Sở dĩ có suy nghĩ như vậy, là vì sau khi chứng kiến uy thế đáng sợ của thế giới Hỗn Độn, Hồng Hoang Ám Diện thế giới, sâu thẳm trong lòng bọn họ đều sản sinh một nhận thức chung, Hồng Hoang tuyệt đối không phải đối thủ của đám tồn tại đáng sợ này.

Đương nhiên, còn có Vu Tộc, Nhân Tộc cùng một số sinh linh giao hảo với Lâm Nguyên, lúc này đều kiên định đứng về phía Lâm Nguyên.

Đặc biệt là Vu Tộc, lúc này tất cả mọi người đều mắt đỏ ngầu, toàn thân sát khí bốc lên, đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận tử chiến!

Lại có một số sinh linh có khí tiết, lúc này trong mắt cũng hiện lên vẻ lạnh lùng cứng rắn.

Bọn họ cho rằng, sự an nguy của một Hồng Hoang rộng lớn, không phải một mình Lâm Nguyên có thể quyết định, mà là cần tất cả mọi người đều nỗ lực.

Mà loại nỗ lực này, không phải thỏa hiệp, mà là kháng tranh!

Cho dù đối phương là Hỗn Độn Ma Thần thì sao?

Là tồn tại quỷ dị trong Hồng Hoang Ám Diện thế giới thì sao?

Chỉ cần dám đến, vậy thì quyết một trận tử chiến!

Như vậy, dù có chết, cũng là chết đứng, chứ không phải quỳ gối mà cầu sống!

Trong chốc lát, theo lời của Nguyên Chi Ma Thần càn quét toàn bộ thế giới Hồng Hoang, vô số sinh linh đều tuôn ra đủ loại suy nghĩ.

Hồng Hoang bề ngoài có vẻ bình tĩnh, nhưng dưới sự bình tĩnh đó lại là dòng chảy ngầm cuồn cuộn!

Lâm Nguyên đã dung hợp một phần Thiên Đạo, có thể cảm nhận được cảm xúc trong lòng một bộ phận sinh linh.

Khi hắn thông qua lực lượng Thiên Đạo, nghe thấy đủ loại suy nghĩ trong lòng những sinh linh này, ánh mắt cũng trở nên thâm thúy.

Không thể không nói, đây thật sự là một kế sách hiểm độc, lấy toàn bộ sinh linh Hồng Hoang làm con tin, khiến hắn rơi vào một cảnh giới lưỡng nan.

Bất kể lựa chọn thế nào, đều sẽ dẫn đến kết quả không thể chịu đựng.

Mà tất cả điều này, xét đến cùng, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là hắn yếu kém!

Nếu thực lực hắn có thể nghiền ép Hỗn Độn Ma Thần, lại hà cớ gì phải sợ hãi uy hiếp như vậy?

Trực tiếp càn quét tất cả rồi!

Nhưng không còn cách nào, tình hình thực tế là hắn đích xác yếu hơn người khác, điều này khiến hắn chỉ còn lại hai lựa chọn: Một là bỏ trốn, lựa chọn bảo toàn tính mạng của mình; hai là hy sinh, lựa chọn bảo vệ tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Chương 495

Mà lựa chọn sau, thực ra chỉ là uống thuốc độc giải khát, dù mang lại bình an tạm thời, cũng vô ích.

Cuối cùng sẽ có một ngày, Hỗn Độn Ma Thần sẽ lại một lần nữa giáng lâm.

Cho nên, nếu nhìn từ góc độ lợi hại, cách làm tốt nhất hiện tại, chính là tìm cách thoát khỏi Hồng Hoang!

Đồng thời, trong cơ thể hắn còn có Hồng Mông Thế Giới Thụ, đủ để dung nạp vô tận sinh linh.

Bất kể là ai, chỉ cần không nguyện thần phục dưới chân Ma Thần, hắn đều có thể mang đi.

Nhưng đây cũng không phải là một kế sách hoàn hảo.

Rời khỏi Hồng Hoang, lại có nơi nào có thể cung cấp đủ tài nguyên, để hắn trưởng thành?

Cách làm như vậy, cũng chỉ có thể đạt được bình an tạm thời, mà không thể giải quyết vấn đề một cách triệt để.

Cho nên nói, nghĩ đi nghĩ lại, vẫn là tuyệt cảnh!

"Thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần, quả nhiên không thể xem thường a." Lâm Nguyên mắt sâu thẳm tự nhủ.

Nếu như trong một số thoại bản tiểu thuyết, khi nhân vật chính trưởng thành, bất kể thể hiện ra thiên phú kinh người đến đâu, những cường giả đứng ở đỉnh cao kia cũng sẽ không thèm nhìn nhân vật chính một cái, mà mặc cho nhân vật chính trưởng thành, cho đến khi cuối cùng có thể uy hiếp đến vị trí của họ, lúc đó mới thật sự ra tay.

Nhưng đó rốt cuộc chỉ là thoại bản tiểu thuyết.

Trong hiện thực, chưa bao giờ có chuyện như vậy.

Sự thật là những cường giả đứng ở đỉnh cao kia, sau khi phát hiện uy hiếp từ Lâm Nguyên, vậy mà trực tiếp không màng bất cứ điều gì, cho dù là phải phá hủy bố cục đã bày ra từ vô tận kỷ nguyên, cũng phải chém giết Lâm Nguyên trước!

Loại thủ đoạn này quá tàn nhẫn.

Quả thực là không cho người ta một chút sinh cơ nào!

Đây, là một cục diện chết thật sự!

"Vu Nguyên, ngươi còn chưa nghĩ kỹ sao?" Lúc này, giọng nói lạnh băng của Nguyên Chi Ma Thần lại một lần nữa vang vọng Hồng Hoang, "Nếu ngươi còn chưa nghĩ kỹ, vậy chúng ta sẽ giúp ngươi một tay, hy vọng ngươi có thể sớm đưa ra quyết định." Theo lời Nguyên Chi Ma Thần dứt lời, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần phía sau biển Hỗn Độn đồng thời bùng phát ra một luồng khí tức ngút trời, tiếp tục thúc đẩy biển Hỗn Độn, áp bách về phía thế giới Hồng Hoang.

Vùng biên hoang của Tinh Không Hồng Hoang ầm ầm vang động, không ngừng nổ tung, trước tiên hóa thành Hỗn Độn, sau đó hóa thành hư vô, từng mảng từng mảng biến mất.

Không gian bị nghiền nát, từng vết nứt lớn xuất hiện, lan ra, động một cái là xuyên qua mấy chục, trăm tinh hệ khổng lồ, vô tận tinh thần ảm đạm, bị hủy diệt.

Cảnh tượng hủy diệt, hiện ra ở tận cùng tinh không, vô cùng hùng vĩ, ngay cả sinh linh trên đại lục Hồng Hoang, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Ở một bên khác, cánh cửa khổng lồ của Ám Diện thế giới cũng chấn động, khí tức quỷ dị vô tận từ trong đó tuôn trào ra, nhấn chìm

từng mảng lớn tinh không.

Vật chất trong tinh không sau khi bị nhấn chìm, lập tức sản sinh dị biến.

Có cái hóa thành huyết nhục, có cái mọc ra từng con mắt, có cái hóa thành từng con côn trùng gớm ghiếc, giun mềm cuộn vào nhau, cực kỳ đáng sợ.

Hai cảnh tượng hủy diệt này, khiến tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều run rẩy, trong lòng tuôn ra sự sợ hãi mãnh liệt.

Đây là tuyệt cảnh thật sự a!

Nếu để hai thế giới này tiếp tục xâm thực, toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ đón nhận tận thế.

Cuối cùng, có một tôn cường giả tu hành đến Hỗn Độn Cảnh không nhịn được nữa, từ đại lục Hồng Hoang bay lên, xông đến tinh không, nhìn về phía nơi Lâm Nguyên đang ở.

Lâm Nguyên cũng không có che giấu khí tức của mình, do đó sinh linh đạt đến cảnh giới này, đương nhiên có thể cảm ứng được vị trí của Lâm Nguyên.

Tôn sinh linh này trực tiếp quỳ xuống trong tinh không, nghẹn ngào nói: "Vu Tộc Chúa Tể a, xin người rủ lòng thương, đừng đối kháng với Hỗn Độn Ma Thần, hãy để lại cho thế giới Hồng Hoang này một chút sinh cơ." Lời của tôn sinh linh này vừa thốt ra, trong lòng các sinh linh Hồng Hoang đang chú ý đến cục diện ở đây đều cả kinh, cảm thấy lá gan của tôn sinh linh này thật sự quá lớn, nếu vì vậy mà chọc giận Lâm Nguyên, e rằng khoảnh khắc tiếp theo sẽ tan thành tro bụi.

Còn Vu Tộc, Nhân Tộc cùng một số cao thủ khác đều phẫn nộ, mắt đều đỏ ngầu, từng luồng khí tức đáng sợ xông thẳng lên trời, xé rách bầu không, xuyên thủng vũ trụ.

Đế Giang không thể nhẫn nại, trực tiếp bước một bước ra.

Y giỏi Không Gian Chi Thuật, tốc độ kinh người, trong chớp mắt đã đến trong tinh không, ánh mắt lạnh băng, quát lớn: "Ngu xuẩn, ngươi cho rằng những Hỗn Độn Ma Thần kia nói không giáng lâm là sẽ không giáng lâm sao?

Cho dù giành được hòa bình tạm thời, cuối cùng vẫn sẽ đón nhận diệt vong!" Tôn sinh linh Hỗn Độn Cảnh kia mặt mày khổ sở, nói: "Điều này ta cũng hiểu, nhưng chết muộn một chút chẳng phải tốt hơn chết sớm một chút sao?

Hơn nữa, Ma Thần giáng lâm, cũng chưa chắc đã phải diệt tuyệt Hồng Hoang.

Bọn ta chỉ cần cẩn thận thị phụng, nhất định sẽ có một tia sinh cơ." Đế Giang tức giận cười, nói: "Ký thác hy vọng sinh tồn vào lòng nhân từ của kẻ địch, quả thực ngu xuẩn không thể cứu chữa.

Xương cốt của ngươi đã hoàn toàn mềm nhũn rồi, vẫn nên cút xuống đi, đừng ở bên ngoài làm mất mặt." Xương cốt của Vu Tộc là cứng rắn nhất, bọn họ không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Bàn Cổ.

Ngoại trừ Bàn Cổ Đại Thần ra, bất kỳ ai cũng đừng hòng khiến bọn họ cúi lưng khom gối.

Cũng chính vì thế, Vu Tộc ghét nhất những kẻ nô tài nịnh hót như vậy.

Còn trong Hồng Hoang, rất nhiều sinh linh lúc này cũng giữ im lặng, cho dù trong lòng bọn họ khao khát thông qua thần phục để tránh khỏi nguy cơ lần này, nhưng cũng không thể không thừa nhận, Đế Giang nói có lý.

Ai lại biết khi Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm lần nữa, sẽ xảy ra

chuyện gì?

"Ta có thể cho các ngươi một lời bảo đảm." Lúc này, âm thanh của Nguyên Chi Ma Thần lại một lần nữa xuyên qua biển Hỗn Độn, vang vọng khắp Hồng Hoang, "Chỉ cần Vu Nguyên nguyện ý tự mình kết liễu, sau này bọn ta giáng lâm, tất định sẽ thiện đãi sinh linh của phương thế giới này, sẽ không tùy ý tàn sát." Lời này vừa ra, lập tức trong mắt rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đều bắn ra một tia kinh hỉ.

Hỗn Độn Ma Thần vậy mà lại đưa ra bảo đảm với bọn họ!

Trong chớp mắt, tâm lý của rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đều dao động.

Nhưng chỉ trong chốc lát sau, trong mắt rất nhiều sinh linh đều lóe lên một tia quả quyết, vậy mà đều xông thẳng lên trời, đến trong Tinh Không Hồng Hoang, hướng về phía Lâm Nguyên mà dập đầu, ai oán nói: "Xin Vu Chủ rủ lòng thương!" Bọn họ dày đặc, tràn ngập tinh không, đồng thời hô lớn thành tiếng, hội tụ lại, lập tức hình thành một luồng âm thanh hùng vĩ, chấn động cả tinh không.

Đế Giang đại nộ.

Khoảng thời gian trước, y cũng có được kỳ ngộ, thăng cấp lên tầng thứ Hỗn Độn Cảnh.

Trong tinh không có rất nhiều cường giả, số lượng không ít, gộp lại chắc chắn mạnh hơn Đế Giang.

Nhưng lúc này y cũng không màng nhiều như vậy nữa, trong mắt lửa giận ngút trời, giơ tay liền chém giết về phía bọn họ.

"Một đám xương mềm, tìm chết!" Trong tiếng Đế Giang gầm lên giận dữ, quanh thân y hóa ra từng thanh Không Gian Cự Nhận dài vạn trượng, dày đặc, chém về phía tất cả cường giả.

Tuy nhiên, một cảnh tượng kinh ngạc đã xảy ra.

Những sinh linh này dường như có một sự ăn ý nào đó, vậy mà đều không phản kháng, cứng rắn chịu đựng những công kích này.

Phốc xuy, phốc xuy!

Máu tươi văng tung tóe.

Thậm chí có một số sinh linh tu vi yếu kém, dưới Không Gian Cự Nhận này, thân thể phân lìa, trực tiếp thân tử đạo tiêu.

Trong tinh không, số lượng lập tức giảm đi rất nhiều, đồng thời tăng thêm một mảng huyết sắc.

Đế Giang ngây người, có chút không phản ứng kịp, hoàn toàn không ngờ, đám sinh linh này vậy mà không chống đỡ!

Trong Hồng Hoang, một chúng sinh linh thì xao động, chấn hám nói: "Bọn họ là đang lấy cái chết để minh chí, biểu thị mình không phải không có khí tiết, mà là thật sự đang suy nghĩ cho toàn bộ Hồng Hoang.

Chương 496

Vì an nguy của Hồng Hoang, dù có chết, cũng không tiếc, chỉ để cầu Vu Chủ rủ lòng thương, tự mình kết liễu." Trong chốc lát, Hồng Hoang dấy lên tiếng nghị luận ngút trời, trong đó càng xuất hiện rất nhiều lời chỉ trích, cho rằng Đế Giang đã tàn sát những kẻ trung nghĩa.

Thậm chí, đến cuối cùng, rất nhiều sinh linh trong lời nói đã chĩa mũi dùi vào Lâm Nguyên, nói Lâm Nguyên đến bây giờ vẫn còn do dự, quá mức tiếc mạng.

Trong Vu Tộc, các Tổ Vu khác thấy vậy, ánh mắt đều trở nên u ám.

Hậu Thổ là người có trí tuệ nhất trong tất cả Tổ Vu, lúc này ánh mắt lóe lên, trầm giọng nói: "Đằng sau chuyện này, có lẽ có một âm mưu.

Theo lẽ thường, những người đó làm sao có thể không hề phản kháng, mặc cho đại huynh chém giết?" Trong tinh không, Đế Giang lúc này cũng đã phản ứng lại, sắc mặt đều trở nên lạnh băng.

Y biết, mình có thể đã bị người ta lợi dụng làm đao phủ.

Đây hẳn cũng là một trong những bố cục của Hỗn Độn Ma Thần!

Có lẽ, những Hỗn Độn Ma Thần này đã sớm khống chế một số sinh linh trong Hồng Hoang.

Hiện tại sử dụng, mục đích chính là muốn Lâm Nguyên trở thành mục tiêu của mọi lời chỉ trích!

Quả nhiên, đúng lúc này, âm thanh của Nguyên Chi Ma Thần, lại một lần nữa vượt qua biển Hỗn Độn, vang vọng Tinh Không Hồng Hoang.

“Vu Nguyên, ngươi còn đang do dự sao?” “Ngươi có biết không, mỗi một phần do dự của ngươi, đều sẽ mang đến tai nạn cực lớn cho Hồng Hoang?” “Ngươi là cường giả được Hồng Hoang nuôi dưỡng, lại muốn hủy diệt Hồng Hoang này sao?” Âm thanh của Nguyên Chi Ma Thần, từng câu từng câu vang lên, dường như muốn tạo áp lực tâm lý lớn nhất cho Lâm Nguyên.

Tuy nhiên, y lại không biết, Lâm Nguyên lúc này căn bản không hề nghĩ những chuyện này.

Hắn đã sớm nhìn thấu mưu đồ của Hỗn Độn Ma Thần ngay từ đầu, muốn dùng tính mạng của toàn bộ sinh linh Hồng Hoang để uy hiếp hắn!

Hắn đương nhiên không thể cứ ngu ngốc mà chấp nhận chiêu này, để bản thân rơi vào cục diện bị động.

Mà nay, điều quan trọng nhất, là phải tìm cách phá vỡ cục diện này!

Lúc này, Lâm Nguyên gần như đã vận dụng toàn bộ trí lực.

Căn nguyên đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần vận chuyển hết tốc độ, toàn thân tản ra hào quang chói mắt, bao phủ trong một tầng uy áp đáng sợ, tinh không đều không chịu đựng nổi, không ngừng sụp đổ.

“Muốn phá vỡ cục diện hiện tại, hy vọng duy nhất chính là nghĩ ra một cách, trong thời gian ngắn nhất nâng cao thực lực của ta.

Đây là một ván cờ chết, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể phá vỡ ván cờ chết!” “Mà có thể trong thời gian ngắn nhất nâng cao thực lực, một là Chân Mệnh Toái Phiến, một là Hồng Hoang Bản Nguyên Hải.” “Mà Chân Mệnh Toái Phiến lại ở trong Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, hai thứ này thực ra có thể nói là một.” “Cho nên, ta hiện tại muốn nâng cao thực lực, thì phải tìm cách, tiến vào Hồng Hoang

Bản Nguyên Hải, mượn sức mạnh bên trong đó, trong thời gian ngắn nhất, nâng cao cảnh giới của ta!" "Nhưng, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải nằm ở một thời không khác, chỉ có thông đạo thần bí trong Bản Nguyên Thánh Địa liên kết với nó.

Thông đạo thần bí đó lại chỉ có thể thông qua một số lực bản nguyên, sinh linh muốn xuyên hành trong đó, tuyệt đối không thể làm được." "Phải dùng cách nào, mới có thể đến Hồng Hoang Bản Nguyên Hải đây?" Trong não hải Lâm Nguyên, suy nghĩ cực nhanh.

Lúc này, đối với mọi thứ bên ngoài, quả thực là không thèm quan tâm, mà chính trong lúc suy tư này, trong não hải, đột nhiên linh quang lóe lên!

Hắn nghĩ đến thông tin có được từ Kim Sắc Cự Viên trước đây!

Kim Sắc Cự Viên thông qua tế tự, cầu nguyện Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, đã nhận được vài luồng lực bản nguyên màu xanh.

Nếu hắn cũng tế tự, cầu nguyện, có phải cũng có thể làm được điều này không?

Thậm chí, có thể làm tốt hơn?

Nghĩ đến đây, toàn bộ Lâm Nguyên đột nhiên phấn khởi.

Hắn biết, điều này rất có thể, chính là một hy vọng để phá vỡ cục diện, một hy vọng mà tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều không thể ngờ tới!

Oanh!

Chỉ trong một khoảnh khắc, Lâm Nguyên liền thúc đẩy sức mạnh của mình, trực tiếp chiếu rọi chư thiên vạn giới, khiến bóng dáng hắn, chiếu rọi khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang hùng vĩ này.

Cảnh tượng đột ngột này, lập tức khiến tất cả sinh linh kinh ngạc,

ngẩng đầu nhìn lên.

Chẳng lẽ Lâm Nguyên sau khi suy nghĩ, thật sự quyết định tự mình kết liễu, dùng để cứu vãn đại kiếp Hồng Hoang này sao?

Không chỉ sinh linh trong Hồng Hoang, mà cả các Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn Hải cũng đều chiếu ánh mắt đầy hứng thú về phía Hồng Hoang.

Trên thực tế, cục diện khó khăn này cũng là do họ đã không còn cách nào khác mà bày ra.

Bởi lẽ, việc muốn vượt giới giáng lâm xuống Hồng Hoang thực sự quá khó khăn, mà nếu để Hỗn Độn Hải oanh kích Hồng Hoang một cách toàn diện, cưỡng ép giáng lâm, tổn thất lại quá lớn.

Vì vậy, họ tự nhiên mong muốn có thể không đổ máu mà diệt trừ Lâm Nguyên.

Và điều duy nhất có khả năng làm được điểm này, chính là dùng toàn bộ sinh mệnh Hồng Hoang làm uy hiếp, ván cược này chính là đánh cược Lâm Nguyên có thật sự sở hữu tấm lòng hy sinh vì đại cục hay không.

Nếu không có, vậy ván cược này coi như thất bại, họ cũng chỉ đành theo phương pháp ban đầu, dùng Hỗn Độn Hải cưỡng ép oanh kích Hồng Hoang, cường thế giáng lâm.

Tóm lại, đây coi như một trận đánh cược nhỏ, những Hỗn Độn Ma Thần kia bản thân cũng không biết rốt cuộc có thể thành công hay không.Lúc này, Lâm Nguyên chiếu rọi khắp chư thiên vạn giới, vô tận Hồng Hoang, và đã cất tiếng.

“Chư vị.” Thanh âm của hắn tuy không lớn, nhưng lại vô cùng rõ ràng vang lên bên tai mỗi người.

“Điều kiện của Hỗn Độn Ma Thần, ta tuyệt đối không thể đáp

ứng, chỉ có kẻ ngu xuẩn nhất mới làm như vậy.

Điểm này, dù các ngươi có cầu xin thế nào, ta cũng sẽ không thay đổi chủ ý."Lời đầu tiên của Lâm Nguyên vừa thốt ra, lập tức khiến vô số sinh linh trong Hồng Hoang biến sắc, không ngờ Lâm Nguyên lại từ chối dứt khoát như vậy.

Ngay sau đó, trên mặt họ không khỏi hiện lên nụ cười thê lương đầy tuyệt vọng, nếu Lâm Nguyên không nguyện ý tự vẫn, vậy bây giờ còn có biện pháp nào có thể cứu vãn nguy cơ của Hồng Hoang đây? Ngay lúc này, thanh âm của Lâm Nguyên lại tiếp tục vang lên.

"Ta biết, giờ phút này trong lòng các ngươi có lẽ đã tràn ngập tuyệt vọng, cho rằng không còn hy vọng nào nữa, nhưng không phải như vậy.

Chỉ cần làm theo lời ta nói, sẽ có một tia khả năng thật sự ngăn cản Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, thậm chí, từ nay về sau, sẽ không còn phải đối mặt với nguy cơ từ Hỗn Độn Ma Thần cùng thế giới ám diện của Hồng Hoang nữa.""Cái gì?" Lời này vừa ra, vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều chấn động kinh ngạc, rất nhiều người mắt bỗng sáng rực lên, không kìm được sự hưng phấn, Lâm Nguyên nói là thật sao, thật sự có cách ứng phó với Hỗn Độn Ma Thần ư?

Còn trong Hỗn Độn Hải, rất nhiều Hỗn Độn Ma Thần cũng giật mình, ngay sau đó ánh mắt đều trở nên lạnh lẽo.Chỉ nghe Lâm Nguyên tiếp tục giảng: "Tia khả năng này, chính là nằm trong Hồng Hoang Bản Nguyên Hải kia!

Hồng Hoang Bản Nguyên Hải rốt cuộc có thần lực vĩ đại đến cỡ nào, chắc hẳn trước đây các ngươi đều đã được chứng kiến, ta cũng không cần nói nhiều nữa.

Nếu có thể tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, ta sẽ có thể trong thời gian ngắn nhất, nâng cao thực lực bản thân, đến lúc đó, tự

nhiên có thể chém đứt liên hệ giữa Hỗn Độn thế giới, thế giới ám diện và Hồng Hoang!

Mà cách để tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, chính là cầu nguyện!

Cầu nguyện Hồng Hoang Bản Nguyên Hải có thể tiếp nhận ta, cho ta tiến vào!

Một mình ta cầu nguyện, sức mạnh không đủ, ta muốn tất cả sinh linh các ngươi, đều giúp ta cầu nguyện, ta muốn tập hợp sức mạnh của chúng sinh Hồng Hoang, đưa ta vào Bản Nguyên Chi Hải!" Nói đến cuối cùng, thanh âm của Lâm Nguyên đều đã nâng cao, uyển như tiếng sấm sét, vang vọng bên tai tất cả mọi người, khiến vô số sinh linh đều tâm thần chấn động."Cái này...

Vu Nguyên nói là thật sao?" "Cầu nguyện, chỉ đơn thuần cầu nguyện, là có thể giúp hắn tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải ư?" "Hắn không lẽ vào lúc này, đang lợi dụng chúng ta, vắt kiệt giá trị cuối cùng của chúng ta ư?" "..." Nhất thời, trong Hồng Hoang, tiếng bàn tán xôn xao, rất nhiều sinh linh đều bán tín bán nghi, không lập tức đồng tình.Nhưng, Vu tộc, Nhân tộc cùng một số sinh linh giao hảo với Lâm Nguyên, ví như Vạn Mệnh Hoàng Miêu, Trấn Nguyên Tử, Bắc Hải Huyền Quy v.v., vào khoảnh khắc này, đều không chút do dự, ngồi khoanh chân xuống, bắt đầu thành kính cầu nguyện.

Cầu nguyện Hồng Hoang Bản Nguyên Hải giáng lâm, tiếp nhận Lâm Nguyên, cho hắn tiến vào trong đó!Trong Hỗn Độn Hải kia, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nghe thấy lời của Lâm Nguyên, ánh mắt đều bỗng nhiên lạnh đi, ngay sau đó, bọn họ thậm chí không nói một lời nào, trực tiếp ra tay, bắt đầu một lần nữa thúc đẩy Hỗn Độn Hải, ép về phía Hồng Hoang!

Còn thế giới ám diện, lúc này cũng ầm ầm chấn động, tuôn ra càng

nhiều khí tức quỷ dị, muốn toàn diện tập kích Hồng Hoang.

Điều này khiến vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều biến sắc, nhìn từ hành động của Hỗn Độn thế giới và thế giới ám diện này, chẳng lẽ Lâm Nguyên nói, thật sự có một tia khả năng đến vậy?

Bằng không, vì sao hai thế giới này lại sốt ruột đến thế, thậm chí ngay cả lời khuyên nhủ cũng không nói nữa, trực tiếp bắt đầu cường thế giáng lâm?Oanh!

Ngay lúc này, tại nơi chí cao của tinh không, đột nhiên có một mảnh hư không nổ tung, một cây Dương Liễu Thụ thông thiên xuất hiện, mỗi một cành cây đều xuyên qua một thế giới, xanh biếc óng ánh, lay động vô tận quang huy, phát ra một luồng khí tức cái thế.

Dưới cây Dương Liễu Thụ, sừng sững một đạo nhân mặt mũi cổ quái, thần sắc đạm mạc, toàn thân cũng phát ra một luồng khí tức vô địch, lay động quá khứ tương lai, bị một đoàn thần huy màu tím bao phủ.

Hai tôn sinh linh này, vậy mà chính là Dương Mi, Hồng Quân! Chúng nhân còn chưa kịp kinh ngạc, Hồng Quân kia đã thản nhiên cất lời: “Vu Nguyên nói, cực kỳ có đạo lý, lực lượng cầu nguyện, có thể giúp người tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải!

Chương 497

Mà nay, Hồng Hoang đang đối mặt với nguy cơ to lớn, ta và các ngươi nên đồng lòng hiệp lực, cùng nhau vượt qua nguy nan này, chư vị, xin hãy cùng nhau cầu nguyện, đưa Vu Nguyên kia, tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải đi." Thanh âm của Hồng Quân truyền khắp chư thiên vạn giới, vô tận Hồng Hoang, sau đó, ngay trước mắt mọi người, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu thành kính cầu nguyện, hô hoán Hồng Hoang Bản Nguyên Hải xuất hiện.Cảnh tượng này khiến Lâm Nguyên cũng chấn động, hoàn toàn không ngờ rằng, vào thời khắc then chốt nhất này, hai kẻ thù lớn nhất của hắn, vậy mà lại lựa chọn đứng cùng một phe với hắn!

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, thì cũng coi như bình thường, dù sao nếu Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, Hồng Quân, Dương Mi tuyệt đối sẽ không được lợi lộc gì.

Bọn họ đã chiếm giữ Hồng Hoang lâu như vậy, sao có thể dung thứ cho kẻ khác tiến vào, rồi cướp đoạt cơ duyên trong Hồng Hoang?

Tự nhiên là phải không tiếc tất cả, ngăn cản những sinh linh này ở bên ngoài!Trong Hồng Hoang, những sinh linh vốn đang do dự, khi thấy Hồng Quân, Dương Mi hai kẻ thù ngày trước của Lâm Nguyên, vậy mà cũng bắt đầu cầu nguyện, trong lòng lập tức không còn chút do dự nào nữa.

Bởi lẽ, hành vi của họ, còn có sức thuyết phục hơn bất cứ điều gì.

Thế là, vào khoảnh khắc này, một cảnh tượng vĩ đại xuất hiện, vô tận Hồng Hoang, chư thiên vạn giới, tất cả sinh linh, đều ngồi khoanh chân xuống, thần sắc trang nghiêm, thành kính cầu nguyện, đồng thời niệm tụng, hô hoán Hồng Hoang Bản Nguyên Hải kia.

Thanh âm của họ, hội tụ lại một chỗ, vang vọng khắp toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí còn át đi tiếng oanh minh của Hỗn Độn Hải và thế giới ám diện, dường như muốn xuyên phá vạn cổ thời không! Giữa tiếng kêu gọi đó, một luồng lực lượng vô hình vĩ đại đã sinh ra, phiêu đãng, tiến vào một không gian vô danh không biết, rồi chỉ trong chốc lát.

Oanh!

Tại nơi cao nhất của Hồng Hoang, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, đã hiện hình!

Trong đó, một con đại đạo vàng rực rỡ, trực tiếp vươn ra, đạt tới dưới chân Lâm Nguyên!"Thành công rồi!" Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều kích động, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải xuất hiện, tiếp dẫn Lâm Nguyên, một khi trải qua sự tẩy rửa của Bản Nguyên Hải, Lâm Nguyên nói không chừng thật sự có thể đánh bại những Hỗn Độn Ma Thần kia.Oanh!

Trong Hỗn Độn thế giới, khí tức đáng sợ bùng phát, tất cả Ma Thần ánh mắt đều trở nên u tối, họ không ngờ rằng Lâm Nguyên lại thật sự triệu hoán ra Hồng Hoang Bản Nguyên Hải.

Họ biết, mọi chuyện đã trở nên tồi tệ, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải có lai lịch kinh thiên, nếu tiến vào trong đó, tiếp nhận tẩy lễ, Lâm Nguyên nhất định có thể thăng cấp đến cảnh giới không thể tưởng tượng nổi."Người này quả thật là tuyệt thế chi tài, đối mặt với tuyệt cảnh như vậy, vẫn để hắn tìm ra một đường sinh cơ." Một tôn Hỗn Độn Ma Thần cất lời, toàn thân khí tức nhân quả cuồn cuộn, chính là Nhân Quả Ma Thần.

Đây là Ma Thần đứng trong top mười, lần đầu tiên lên tiếng!"Không thể cho hắn cơ hội, tăng tốc giáng lâm thôi, thông tri bên kia, cũng phải dùng sức mạnh mạnh hơn nữa." Lại một Ma Thần khác

cất lời, một dòng sông vận mệnh vờn quanh thân thể hắn, chính là Vận Mệnh Ma Thần.Ở tận cùng Hỗn Độn Hải, mấy tôn Ma Thần đứng trong top mười này, đều khủng bố đến cực điểm, đại đạo pháp tắc vờn quanh, kèm theo khí Hỗn Độn, tựa như chúa tể chí cao vô thượng.

Tuy nhiên, dù vậy, các Ma Thần khác cũng không hề biểu hiện thái độ thần phục.

Bất kỳ một tôn Hỗn Độn Ma Thần nào, đều cực kỳ kiêu ngạo, ví như Kiếm Chi Ma Thần, liền ý đồ muốn phát huy Kiếm Chi Đại Đạo đến cực hạn, tru diệt tất cả.

Lại ví như Lôi Chi Ma Thần, thì cho rằng đại đạo của mình thăng hoa, có thể hóa thành Hỗn Độn Lôi Kiếp, giáng kiếp cho tất cả Ma Thần, mà hắn nắm giữ lôi đình kiếp số, liền có thể chúa tể tất cả.

Giờ phút này bọn họ hợp tác, vẫn là vì có lợi ích chung.Bởi vậy, nghe thấy lời của mấy tôn Ma Thần đứng trong top mười, các Ma Thần khác đều gật đầu, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo, thúc đẩy sức mạnh mạnh hơn nữa, đẩy Hỗn Độn Hải!

Đồng thời, bọn họ còn dùng thủ đoạn đặc biệt, liên hệ thế giới ám diện, khiến bên đó cũng hành động.

Oanh!

Nhất thời, Hồng Hoang chấn động kịch liệt, hai đại thế giới lại lần nữa ép tới.

Từng mảnh tinh không sụp đổ, dòng sông thời gian bị cắt đứt, thế giới hóa thành bụi trần, hư không khô kiệt.

Vô tận sinh linh kinh hoàng, cảm nhận được khí cơ hủy diệt.“Phải tranh thủ thời gian.” Lâm Nguyên liếc nhìn Hỗn Độn thế giới và thế giới ám diện một cái, ánh mắt lạnh lẽo, một bước đạp lên đại đạo

màu vàng rực rỡ, sau đó nhìn về phía Hồng Quân, nói: "Xin mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp dùng một chút."Hồng Quân khẽ giật mình, sau đó rất nhanh hiểu rõ ý đồ của Lâm Nguyên, cũng không chút do dự, giơ tay ném ra một đạo lưu quang, bay đến trong tay Lâm Nguyên, chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Tạo Hóa Ngọc Điệp này, chính là một trong Tứ Đại Chí Bảo của thời đại Hỗn Độn, ghi chép ba ngàn đại đạo hoàn chỉnh.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, nó rơi vào Hồng Hoang, không chịu nổi áp lực khổng lồ do việc khai thiên lập địa tạo thành, nên tứ phân ngũ liệt, hóa thành rất nhiều mảnh vỡ.

Trước đây, Lâm Nguyên đã thu thập được vài mảnh vỡ, từ đó lĩnh ngộ được rất nhiều đại đạo, nhưng không hề hoàn chỉnh, bởi vì, Hồng Quân cũng đã thu thập vài trăm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Lần này hắn tiến vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, muốn lĩnh ngộ toàn bộ ba ngàn đại đạo, tự nhiên cần đến Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, vì vậy mới mượn bảo vật từ Hồng Quân.

Mà biểu hiện của Hồng Quân lúc này cũng thật kinh người, không hề chút do dự nào, liền đem thứ này lấy ra."Đa tạ." Lâm Nguyên nhìn Hồng Quân thật sâu một cái, tiếp lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau đó theo đại đạo vàng rực rỡ, bước vào Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, một mạch đi đến nơi sâu nhất!Oanh!

Ngay khoảnh khắc hắn tiến vào Bản Nguyên Hải, sương mù ngút trời liền cuồn cuộn nổi lên, nhấn chìm hắn, khiến bất kỳ ai cũng không thể nhìn rõ thân thể hắn.

Bản Nguyên Hải tổng cộng chia làm chín tầng!

Trong đó, mấy tầng phía trong, đều bị sương mù bao phủ, không ai có thể nhìn rõ, bên trong ẩn chứa lực lượng bản nguyên cấp bậc cực

cao, một khi luyện hóa, lợi ích vô cùng.

Thế nhưng, lần này Lâm Nguyên lại trực tiếp vượt qua những tầng ngoại vi này, đi đến nơi cốt lõi nhất của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, sau đó liền nhìn thấy tại nơi cốt lõi đó, là một không gian khổng lồ, chính giữa không gian, thì có một thân ảnh đang khoanh chân ngồi, thần sắc bình tĩnh, nhưng lại phát ra một luồng khí tức khủng bố trấn áp vạn cổ.

Trên thân thể hắn, có những điểm vỡ nát, tựa như lớp vảy trên tượng đất, trải qua vạn cổ phong sương, đã bong tróc xuống.

Và ngay khi Lâm Nguyên nhìn thấy người này, tâm thần liền chấn động, mắt cũng khẽ mở to, thất thanh kêu lên: "Bàn Cổ!"Tiếp đó, một biến hóa càng khiến người ta chấn kinh hơn đã xảy ra, trong hư không, dường như thanh âm của Lâm Nguyên đã phá vỡ sự tĩnh lặng nơi đây, mí mắt của thân ảnh kia khẽ động, sau đó liền mở mắt ra.

Đôi mắt sâu thẳm, tựa như ẩn chứa đại đạo!

"Cái này..." Lâm Nguyên càng thêm kinh hãi, thân ảnh trước mắt này, vậy mà lại có ý thức của chính mình, không lẽ là một sinh linh chân chính?

Chỉ trong một khoảnh khắc, hắn liền bình tĩnh lại, vô cùng cảnh giác, toàn thân sức mạnh cuộn trào, có thể trong một khoảnh khắc bùng phát toàn bộ.

Nơi cốt lõi nhất của Hồng Hoang Bản Nguyên Hải, lại xuất hiện một người giống hệt Bàn Cổ Đại Thần, điều này thực sự quá quỷ dị, không ai biết bên trong này sẽ ẩn chứa nguy hiểm dạng gì.Thân ảnh kia, dường như có thể nhìn thấu tất cả, sau khi nhìn thấy Lâm Nguyên, cũng không kinh ngạc, thậm chí khóe miệng còn nhếch lên một nụ cười nhạt, nói: "Không cần phòng bị ta đến vậy." Nói rồi, hắn khẽ tản ra một tia khí tức.

Và tia khí tức này vừa xuất hiện, lập tức "oanh" một tiếng, huyết mạch Bàn Cổ trong cơ thể Lâm Nguyên, vậy mà lập tức sôi trào lên, dường như đang hoan hô, đang nhảy cẫng!

Điều này khiến Lâm Nguyên không khỏi chấn động, ngay sau đó phản ứng lại, trong lòng nảy ra một phỏng đoán không thể tin được: "Ngài... là Bàn Cổ thật sao?" Cảm ứng huyết mạch, không thể giả được!

Bởi vì, huyết mạch của hắn, thực sự quá cao cấp, chính là huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp, là sau khi dung hợp Bàn Cổ tinh huyết, Bàn Cổ ngọc tủy và các vật khác, mới tiến hóa mà thành.

Ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần đứng trong top mười kia, cũng không thể lừa dối Lâm Nguyên trên cảm ứng huyết mạch được.

Vì vậy, tất cả những điều này, khiến hiện tượng trước mắt, chỉ có một lời giải thích, đó là, thân ảnh trước mắt này, chính là Bàn Cổ thật!"Đúng vậy." Thân ảnh kia gật đầu, "Nhưng nói chính xác hơn, ta chỉ là một đạo tàn niệm do Bàn Cổ lưu lại mà thôi, không phải là Bàn Cổ thật sự." "Bàn Cổ Đại Thần, ngài thật sự đã ra đi rồi sao?" Lâm Nguyên không kìm được hỏi.

Nghe thấy thân ảnh này nói mình chỉ là một tia tàn niệm của Bàn Cổ, trong lòng hắn bỗng có chút thất vọng, luôn cảm thấy một tồn tại như Bàn Cổ, mạnh mẽ đến cực điểm, dù là khai thiên, cũng không đến nỗi thân vong.

Hắn luôn cảm thấy đằng sau chuyện này, hẳn là còn có bí mật lớn hơn nữa."Thế nào là sinh?

Thế nào là tử?

Đợi đến khi ngươi đăng lâm tuyệt đỉnh, sẽ phát hiện, sinh tử đã không còn có thể trói buộc ngươi, nhưng đại đạo vẫn không có tận

cùng.” Bàn Cổ tàn niệm khẽ khàng cảm khái.

Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng khẽ động, trong câu nói ngắn ngủi này, ẩn chứa thông tin cực kỳ phong phú, Bàn Cổ dường như đang nói, ngài kỳ thực không hề chết đi, mà chỉ là đang truy tầm đại đạo, vì truy tầm đại đạo, mà ở trong một trạng thái kỳ dị mà sinh tử đều không thể hình dung.Cảnh giới của Bàn Cổ, cách Lâm Nguyên quá xa, sau khi suy tư một lát, Lâm Nguyên liền biết, điều đó vẫn chưa thích hợp với bản thân hiện tại, ngay lập tức chuyển chủ đề, nói với Bàn Cổ về Hỗn Độn thế giới và thế giới ám diện bên ngoài, cuối cùng hỏi: “Bàn Cổ Đại Thần, không biết trong chuyện này rốt cuộc có những huyền bí gì?” Trong trận chiến khai thiên, Hỗn Độn Ma Thần bị chém giết, vì sao lại có thể phục sinh?

Thế giới ám diện kia, lại là từ đâu mà ra?

Cái lò luyện khổng lồ không ngừng đổ máu thịt vặn vẹo vào thế giới ám diện, chủ nhân đằng sau là ai?

Tất cả những điều này, đều bị bao phủ trong sương mù.

Lâm Nguyên cảm thấy, đạo tàn niệm của Bàn Cổ này, có lẽ biết tất cả mọi chuyện đằng sau.“Chuyện này nói ra thì dài.” Bàn Cổ tàn niệm khẽ mỉm cười.

Đối với Lâm Nguyên, hắn dường như có một sự thân thiết khi coi đó là hậu duệ huyết mạch của mình, vì vậy đối mặt với câu hỏi của Lâm Nguyên, đều có hỏi tất đáp.

“Ban đầu sau khi khai thiên, ta dùng pháp tắc đại đạo và bản nguyên thi thể của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần để lấp đầy Hồng Hoang, nhưng rất nhanh đã phát hiện ra vấn đề.” “Những thứ liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần này, đều ẩn chứa một luồng oán niệm, nếu cứ để mặc cho nó phát triển, nhất định sẽ ô nhiễm toàn bộ thế giới.” “Vì vậy, ta liền chế tạo ba ngàn thế giới, lập ra ba ngàn đại đạo

dung lô, từng giây từng phút, hấp thu oán niệm của Ma Thần, tiêu diệt chúng." "Làm như vậy, cũng sẽ sản sinh ra một số thứ rác rưởi, ta liền lại sáng tạo ra một thế giới, xem nó như một bãi rác, đổ tất cả những phế liệu còn sót lại này vào đó." "Không ngờ, bao nhiêu năm trôi qua, vậy mà lại hình thành một phương thế giới rộng lớn, hơn nữa còn muốn xâm nhập Hồng Hoang." "Còn về Hỗn Độn thế giới kia, là bởi vì ban đầu trong lòng ta còn giữ lại một tia thiện niệm, không hề tiêu diệt dấu ấn của rất nhiều Hỗn Độn Ma Thần trên dòng sông vận mệnh Hỗn Độn, cho nên cuối cùng bọn họ lại từ trong Hỗn Độn mà đản sinh."Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng không khỏi chấn động, hóa ra thế giới ám diện và Hỗn Độn thế giới, sở dĩ có thể hình thành, đằng sau tất cả đều là do Bàn Cổ Đại Thần!

Chỉ là lúc đó một nét bút tùy tiện thôi!

Kết quả, không ngờ, vạn cổ tuế nguyệt trôi qua, đến bây giờ, tất cả đều trở thành mối uy hiếp khổng lồ, muốn xâm nhập Hồng Hoang, diệt sạch tất cả sinh linh trong Hồng Hoang.Nghĩ đến đây, Lâm Nguyên không khỏi thắc mắc, hỏi: "Bàn Cổ Đại Thần, đã tùy tiện hai nét bút của ngài đều có thể thai nghén ra những sinh linh khủng bố đến vậy, vì sao thế giới Hồng Hoang mà ngài hao phí tâm huyết to lớn để sáng tạo ra, cấp độ sức mạnh lại thấp đến thế?

Ngay cả khi trong đoạn thời gian này Hồng Hoang biến dị, bản nguyên phun trào, cường giả xuất hiện ồ ạt, nhưng so với cường giả của thế giới ám diện và Hỗn Độn thế giới kia, vẫn còn kém quá xa!" Đây là điều Lâm Nguyên nghi hoặc nhất.

Cũng là một phần bí mật khó hiểu nhất trong vô số bí mật của Hồng Hoang.

Chương 498

Theo lẽ thường mà nói, Hồng Hoang hẳn phải là thế giới có cấp độ sức mạnh cao nhất, dù sao cũng là do Bàn Cổ Đại Thần tự mình khai sáng mà thành, không phải thứ nhất, ngược lại mới là không bình thường.

Kết quả, bây giờ vậy mà lại trở thành yếu nhất, cường giả trong một bãi rác, còn mạnh hơn cả Hồng Hoang, điều này quá kỳ lạ!

Lâm Nguyên thế nào cũng không nghĩ thông, rốt cuộc bên trong đây là nguyên nhân gì."Bởi vì, đây là một trận kiếp nạn." Bàn Cổ tàn niệm chậm rãi cất lời.

"Kiếp nạn?" Lâm Nguyên kinh ngạc.

Hồng Hoang vậy mà ngay từ đầu đã nằm trong một trận kiếp số ư?

Điều này thực sự quá không thể tưởng tượng nổi!

"Đúng, kiếp nạn." Bàn Cổ tàn niệm nói: "Khai thiên lập địa, có nhân quả lớn, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vây công, chẳng qua chỉ là một biểu hiện nhỏ nhất của nó." "Bộ mặt cuối cùng của Khai Thiên Chi Kiếp, chính là áp chế toàn bộ cấp độ sức mạnh của thế giới Hồng Hoang do ta khai sáng ra, khiến nó không ngừng sa sút, cuối cùng đi đến diệt vong."Nói đến đây, Bàn Cổ tàn niệm dừng lại một chút, ngay cả hắn, lúc này trong thanh âm cũng mang theo một tia nghi hoặc: "Chỉ là, không biết vì sao, diễn biến của sự việc, dường như không giống với dự liệu của ta.

Trong suy đoán ban đầu của ta, nếu kiếp số này tiếp tục kéo dài, có lẽ toàn bộ Hồng Hoang, đều sẽ chỉ còn lại một số sinh linh phàm tục, ngoài ra, mọi thứ đều tiêu diệt.

Đến lúc đó, mới là thời khắc nguy hiểm nhất.

Nếu có thể vượt qua mùa đông vạn cổ giá lạnh của thần thoại diệt vong kia, vậy thì Hồng Hoang mới thật sự được coi là khai sáng thành công, sẽ trở thành một phương thế giới hoàn mỹ rực rỡ nhất!

Nếu không vượt qua được, thì chính là thất bại hoàn toàn.

Điểm này, ngay cả ta, cũng không cách nào can thiệp.

Nhưng, tình huống hiện tại, thì Hồng Hoang này, lại trong lúc vô thanh vô tức, đã vượt qua kiếp số gian nan nhất, bắt đầu phục hồi...

Bản Nguyên Hải xuất hiện, chính là dấu hiệu của sự phục hồi, lực lượng bản nguyên này phun trào ra, sẽ nâng cấp độ sức mạnh của Hồng Hoang lên một trình độ không thể tưởng tượng nổi, tương lai việc lại đản sinh sinh linh cùng cấp độ với ta, cũng không có bất kỳ vấn đề gì." Bàn Cổ nói đến đây, không khỏi lắc đầu, "Chỉ là không biết, sự thay đổi kỳ lạ này, rốt cuộc là do đâu mà xảy ra.

Có lẽ, nếu ta là bản thể ở đây, thì có thể suy đoán ra, nhưng hiện tại ta chỉ là một đạo tàn niệm, không có năng lực đó."Lâm Nguyên nghe xong, trong lòng chấn động kịch liệt.

Hắn không khỏi nhớ tới dòng thời gian gốc của Hồng Hoang, trong dòng thời gian gốc của Hồng Hoang, sau khi trải qua Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Du Lượng Kiếp, đích xác đã tiến vào một thời đại mạt pháp, thần ma ẩn mình, phàm tục trở thành chủ lưu.

Tương truyền, ở tận cùng thời gian đó, còn sẽ có một trận Vô Lượng Lượng Kiếp, hủy diệt tất cả.

Trước đây, hắn cứ nghĩ tất cả những điều này đều là do Hồng Quân và những kẻ khác giở trò sau lưng mà thành, bây giờ xem ra, cũng không đơn giản như vậy, toàn bộ lịch sử của Hồng Hoang này, vậy mà đều bị bao phủ trong một trận kiếp số, hơn nữa, còn là Khai

Thiên Chi Kiếp kia!

Mà tình huống hiện tại sở dĩ phát sinh biến hóa, không nghi ngờ gì, tự nhiên là vì hắn.

Chính sự xuất hiện của hắn, mới dẫn đến hướng đi của lịch sử Hồng Hoang, hoàn toàn khác so với trước đây, cho đến cuối cùng khiến Hồng Hoang Bản Nguyên Hải xuất hiện, bắt đầu phun trào."Bàn Cổ Đại Thần, ta thấy những Hỗn Độn Ma Thần kia, còn có Hồng Quân, Dương Mi v.v., dường như đều biết những điều này, hơn nữa vì thế vẫn luôn bày cục, bọn họ làm sao mà biết được?" Lâm Nguyên lại hỏi.

Đây cũng là một mối nghi hoặc lớn.

Theo lẽ thường mà nói, những chuyện như Khai Thiên Chi Kiếp, hẳn là chỉ có Bàn Cổ mới biết.

Đã như vậy, thì Hồng Hoang Bản Nguyên Hải có liên quan đến Khai Thiên Chi Kiếp, khẳng định cũng chỉ có Bàn Cổ mới biết.

Mà nhìn những Hỗn Độn Ma Thần kia, bọn họ vậy mà có thể câu thông Bản Nguyên Hải, lấy ra Chân Mệnh Toái Phiến từ trong đó, thực sự không thể tưởng tượng nổi, xem ra dường như đã sớm biết những bí mật này.

Đặc biệt là Hồng Quân, Dương Mi, hai tôn sinh linh này, Lâm Nguyên cảm thấy bố cục của bọn họ, có lẽ còn sâu hơn cả Hỗn Độn Ma Thần, cho đến bây giờ, vẫn chưa lộ ra manh mối nào."Chuyện này kỳ thực vô cùng đơn giản." Bàn Cổ Đại Thần cười nói: "Hồng Quân, Dương Mi, Hỗn Độn Ma Thần, đều có lai lịch phi phàm, kiến thức rộng rãi.

Đặc biệt là Hồng Quân kia, lại càng là sinh linh còn sót lại từ thời đại Hồng Mông trước đó." "Những sinh linh này nhìn thấy thế giới

Hồng Hoang do ta khai sáng ra, cấp độ sức mạnh lại thấp đến vậy, tự nhiên sẽ nghi hoặc, rồi sau đó không ngừng tìm hiểu." "Thời gian dài đằng đẵng như vậy trôi qua, có thể phát hiện ra một vài manh mối, là chuyện rất bình thường." "Chẳng hạn như Chân Mệnh Toái Phiến mà Hỗn Độn Ma Thần có được, chính là lấy từ trên người ta đi." Nói rồi, Bàn Cổ tàn niệm chỉ chỉ vào những chỗ trên thân thể mình, nơi giống như vảy đã bong tróc.Lâm Nguyên nghe vậy, không khỏi gật đầu, lời giải thích này, cũng coi như tương đối hợp lý.

Đến đây, tất cả những nghi hoặc trong lòng hắn liên quan đến Hồng Hoang, đều đã được giải đáp, trong lòng chợt thoáng đãng rộng mở, không khỏi có một cảm giác thoải mái.

Chỉ có điều, nghĩ đến Hỗn Độn Ma Thần và thế giới ám diện bên ngoài, trong lòng hắn vẫn nảy sinh một luồng áp lực, hành lễ nói: "Bàn Cổ Đại Thần, giờ khắc này Hỗn Độn và ám diện hai phương thế giới đang áp sát, ta tiến vào Bản Nguyên Hải này, chính là ý đồ nâng cao sức mạnh bản thân, dùng để tìm kiếm cách giải quyết.

Kiếp số lần này, làm sao để ứng phó, còn xin Bàn Cổ Đại Thần chỉ dạy cho ta.""Chuyện này đơn giản." Bàn Cổ tàn niệm khẽ mỉm cười, "Chân Mệnh Toái Phiến chính là ta, ta chính là Chân Mệnh Toái Phiến.

Cái gọi là Chân Mệnh Toái Phiến, ta nghĩ ngươi hẳn đã hiểu rồi, nó có đặc tính bất hủ của Lực Chi Pháp Tắc, duyên do chính là vì tia tàn niệm của ta, tự động hình thành thân thể, trực tiếp chính là Đại Đạo Chi Khu." "Ngươi dung hợp đạo tàn niệm chi khu này của ta, hẳn là có thể giải quyết vấn đề rồi."Lâm Nguyên nghe xong, không khỏi kinh ngạc.

Dung hợp đạo tàn niệm chi khu này sao?

Vậy Bàn Cổ tàn niệm sẽ ra sao?Bàn Cổ tàn niệm dường như hiểu

được nghi hoặc của Lâm Nguyên, khẽ mỉm cười, nói: “Ta bất quá chỉ là một tia tàn niệm, chìm sâu vạn cổ, nay đã tỉnh lại, tự nhiên sẽ tiêu tán.

Nhưng, ngươi cũng phải cẩn thận, nói cho cùng, việc Hỗn Độn và thế giới ám diện giáng lâm này, trên thực tế, cũng là một loại phản phệ khổng lồ bị kích phát sau khi dòng chảy lịch sử biến hóa, mức độ hung hiểm của nó, còn đáng sợ hơn cả Vô Lượng Lượng Kiếp trong dòng thời gian gốc nữa.” “Vì vậy, liệu có thể cứu vãn kiếp số này hay không, cuối cùng vẫn phải xem chính ngươi.”Trong lúc nói chuyện, thân thể của Bàn Cổ tàn niệm này, vậy mà “phanh” một tiếng, triệt để tan ra, sau đó hóa thành từng mảnh vỡ tinh oánh rực rỡ, lan tỏa khí tức đại đạo bất hủ của Lực Chi Pháp Tắc.

Còn tia tàn niệm bên trong đó, thì hoàn toàn biến mất không dấu vết.Lâm Nguyên sững sờ, không ngờ Bàn Cổ tàn niệm lại rời đi đột ngột như vậy, hơn nữa, trong lời nói của hắn, còn nhắc đến “Vô Lượng Lượng Kiếp trong dòng thời gian gốc”, câu nói này, cho người ta cảm giác, cứ như Bàn Cổ đã nhìn thấu tất cả bí mật trên người hắn, biết hắn là từ tương lai xuyên việt mà đến.

“Cảnh giới của Bàn Cổ Đại Thần, cũng không biết rốt cuộc đã đạt đến cấp độ nào rồi, có lẽ đã thật sự bất hủ rồi chăng.” Lâm Nguyên trong lòng cảm thán.Nhưng, bây giờ cũng không phải lúc để nghĩ những chuyện này, hắn nhìn về phía những Chân Mệnh Toái Phiến trong hư không, ánh mắt sáng rực lên.

Dung hợp, luyện hóa những Chân Mệnh Toái Phiến này, thực lực của hắn, sẽ thăng tiến đến cấp độ nào đây?

Có lẽ, thật sự có khả năng, bình ổn trận “Khai Thiên Chi Kiếp” này!Oanh!

Lâm Nguyên bùng phát một luồng khí tức khủng bố, Lực Chi Pháp

Tắc vận chuyển lên, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh mờ ảo, vươn ra, hóa thành từng cánh tay, nắm lấy những mảnh vỡ kia, dùng sức kéo mạnh về, liền đem tất cả Chân Mệnh Toái Phiến đều kéo vào trong cơ thể."Luyện hóa!" Sau đó, hắn khoanh chân ngồi giữa hư không, xung quanh là Bản Nguyên Hải dưới làn sương mù, tiếng sóng vỗ như muốn chấn động màng nhĩ, vờn quanh hắn.

Ông ~~~ Đồng thời, từng mảnh vỡ phát sáng bay ra, hợp lại trên không trung, hóa thành một mặt ngọc điệp rực rỡ, ngay khoảnh khắc nó hoàn chỉnh, liền bùng phát một luồng khí tức đáng sợ, khiến toàn bộ Bản Nguyên Hải đều chấn động, chính là Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Vô tận đạo vận, từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp lan tỏa ra, rủ xuống, tựa như một thác nước, nhấn chìm Lâm Nguyên, biến vùng đất này thành một Đại Đạo Chi Vực, bất kỳ sinh linh nào ở trong Đại Đạo Chi Vực này, đều sẽ tiến xa ngàn dặm trên con đường lĩnh ngộ đại đạo, đột phá mạnh mẽ.

Đây chính là công hiệu của Tạo Hóa Ngọc Điệp, chính là thần khí ngộ đạo.Ngâm mình trong vô tận đạo vận này, Lâm Nguyên chỉ cảm thấy tư duy của mình bỗng trở nên nhanh nhạy gấp ức vạn lần, nhìn nhận mọi thứ đều rõ ràng hơn vô cùng so với trước đây.

Và lúc này, sức mạnh của Chân Mệnh Toái Phiến cuối cùng cũng bùng phát trong cơ thể hắn, gần như ngay lập tức hắn cảm thấy thân thể mình bành trướng dữ dội, không thể chịu nổi luồng sức mạnh đáng sợ này, như thể muốn nổ tung hoàn toàn.

Đối với điểm này, Lâm Nguyên sớm đã có chuẩn bị, dòng sông lớn Lực Chi Pháp Tắc hóa thành đại đạo hiện hình, quán xuyên toàn bộ thân thể hắn, xuyên qua thế giới nội tại, nơi đi qua, ánh sáng xanh mờ ảo tỏa ra, vậy mà lập tức giao hòa cùng với sức mạnh của Chân Mệnh

Toái Phiến, không phải trấn áp, mà là hài hòa cộng tồn!Ông ~~ Sức mạnh Chân Mệnh Toái Phiến vốn đang bạo động, dưới sự liên kết của dòng sông Lực Chi Pháp Tắc này, vậy mà trở nên nhu hòa, sau đó theo ý chí của Lâm Nguyên, chậm rãi tản ra, dung nhập vào tứ chi bách hài của hắn.

Đây là một cảnh tượng kinh người!

Mà cảnh tượng như vậy, cũng chỉ có Lâm Nguyên mới có thể làm được!

Chính như Bàn Cổ Đại Thần đã nói, Chân Mệnh Toái Phiến này có đặc tính bất hủ, bản chất kỳ thực chính là Lực Chi Pháp Tắc.

Mà Lâm Nguyên cũng tu luyện Lực Chi Pháp Tắc.

Cả hai đều cùng một nguồn gốc!

Tự nhiên có thể càng nhẹ nhàng luyện hóa nó, giữa chừng sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề nào.Và cùng với sức mạnh Chân Mệnh Toái Phiến không ngừng dung nhập vào cơ thể Lâm Nguyên, cảm ngộ của Lâm Nguyên đối với Lực Chi Pháp Tắc, vào khoảnh khắc này cũng đột ngột tăng tốc, thăng tiến vùn vụt!

Sáu mươi phần trăm.

Bảy mươi phần trăm.

Tám mươi phần trăm.

Chín mươi phần trăm.

Một trăm phần trăm!

Gần như như chẻ tre, độ dung hợp của Lực Chi Pháp Tắc, trong một thời gian cực ngắn, đã đột phá đến cấp độ một trăm phần trăm, trong một tiếng nổ lớn, sau lưng Lâm Nguyên, dòng sông lớn Đại Đạo của Lực Chi Pháp Tắc hiện hình, hùng vĩ vô biên, phát ra một loại khí

tức siêu thoát vạn vật, vĩnh hằng bất hủ.

Và hắn cũng lập tức cảm nhận được sự biến hóa của chính mình, sức mạnh bùng nổ tăng vọt, các loại cảm ngộ đại đạo tựa như núi lửa phun trào mà hiện lên trong não hải.Oanh oanh oanh oanh!!!!

Sau lưng hắn, từng cây Đạo Thụ hiện hình, to lớn vô biên, dường như có thể phá tan bầu trời.

Những đại đạo này đều được ghi chép trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, chưa từng dung hợp bản nguyên đại đạo của Ma Thần, nguyên bản độ dung hợp chỉ khoảng một, hai phần trăm.

Chương 499

Nhưng hiện tại lại tiến triển thần tốc, nhất pháp thông, vạn pháp thông, khi độ dung hợp của Lực Chi Pháp Tắc đạt đến một trăm phần trăm, độ dung hợp của các đại đạo khác liền tăng vọt, cho dù không có bản nguyên đại đạo của Ma Thần, cũng trong một thời gian cực ngắn, đạt đến một trăm phần trăm, rồi sau đó hóa thành Đạo Thụ.Hai trăm cây.

Ba trăm cây.

Bốn trăm cây...

Một ngàn cây.

Hai ngàn cây.

Hai ngàn chín trăm chín mươi chín cây...

Cùng với thời gian trôi đi, sau lưng Lâm Nguyên, Đạo Thụ đại đạo dày đặc, đã đạt đến hai ngàn chín trăm chín mươi chín cây, chỉ còn lại Đạo Thụ đại đạo của Lực Chi Pháp Tắc, vẫn chưa ngưng tụ ra.

Mà Lâm Nguyên biết, đây là bước cuối cùng.

Bước này đạp ra.

Hắn liền bước vào Hỗn Độn Cảnh.“Lực Chi Pháp Tắc, Đạo Thụ ngưng tụ!” Lâm Nguyên trong lòng khẽ quát một tiếng.

Oanh!

Khoảnh khắc này, hai ngàn chín trăm chín mươi chín cây Đạo Thụ đại đạo oanh minh, tỏa ra quang mang rực rỡ, vô tận đạo vận cuồn cuộn tuôn ra, dung hợp lại một chỗ, lập tức xông ra khỏi dòng sông lớn Đại Đạo của Lực Chi Pháp Tắc, có sự tư dưỡng của hai ngàn

chín trăm chín mươi cây Đạo Thụ đại đạo này, dòng sông Lực Chi Pháp Tắc chấn động kịch liệt.

Sau đó trong một tiếng nổ kinh thiên động địa, một cây Đạo Thụ khó có thể hình dung đã sinh trưởng ra, sừng sững sau lưng Lâm Nguyên, tựa như chúa tể vĩnh hằng, chí tôn bất hủ.

Ba ngàn Đạo Thụ đại đạo vờn quanh, giữa hàng lông mày của Lâm Nguyên, đều lộ ra một tia uy nghiêm, tựa như vạn đạo chi hoàng.“Hôm nay, ta lấy ba ngàn đại đạo, chứng Hỗn Độn Chi Cảnh.” Hắn khẽ tự nói.

Và cùng với lời nói rơi xuống.

Oanh!

Vô tận khí tức Hỗn Độn, từ trong cơ thể hắn bùng phát ra, càn quét khắp mảnh hư không rộng lớn này.

Ba ngàn Đạo Thụ đại đạo kia, đồng loạt chấn động kịch liệt, sau đó từ trạng thái hư ảo mông lung, lập tức chuyển hóa thành chân thực, một luồng khí tức khủng bố gấp ức vạn lần so với trước đó, vọt thẳng lên trời!

Mảnh Bản Nguyên Hải rộng lớn này, vào khoảnh khắc này, cũng oanh minh vang dội, sương mù cuồn cuộn, sóng thần ngút trời, dường như đang hoan hô, đang cuồng hỉ, đang hô hoán, đang gào thét, đang cung nghênh một tôn sinh linh chưa từng có từ trước đến nay, ra đời giữa thế gian này.

Một tôn sinh linh có thể bước lên con đường của Bàn Cổ, đã niết bàn mà thành, trong vô tận kỷ nguyên khai sáng của Hồng Hoang!Lâm Nguyên cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mình, thần sắc bình tĩnh, vào khoảnh khắc này, hắn đã không biết, rốt cuộc mình mạnh đến mức nào, chỉ cảm thấy sức mạnh của mình vô cùng vô tận!

Lần đột phá này của hắn, Hỗn Độn Cảnh của hắn, hoàn toàn khác với Hỗn Độn Cảnh thông thường, đơn giản mà nói cứ như là một cảnh giới khác, mạnh mẽ gấp vô cùng lần.

Chủ yếu là, những thứ hắn tu hành, thực sự quá nghịch thiên rồi.

Ba ngàn đại đạo a!

Vậy mà tất cả đều ngưng tụ ra Đạo Thụ, lấy sức mạnh của ba ngàn đại đạo, bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Từ xưa đến nay, duy chỉ có một mình Bàn Cổ, mới có thể làm được.

Bây giờ, lại có thêm một Lâm Nguyên!"Sương mù, tan đi." Lâm Nguyên ngẩng đầu, nhìn về phía mảnh biển sương mù này, khẽ cất lời.

Hắn không hề vận dụng bất kỳ sức mạnh nào.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Hoang Bản Nguyên Hải chấn động kịch liệt, sương mù bao phủ toàn bộ Bản Nguyên Hải, lập tức tiêu tán, hiện ra diện mạo ban đầu của Bản Nguyên Hải.

Quang hoa rực rỡ ngút trời bay lên, lóe ra thần quang chín màu, giao dệt vào nhau, hình thành một cảnh tượng tráng lệ đến cực điểm.

Nhìn khắp nơi, Bản Nguyên Hải rộng lớn vô biên, chia làm chín tầng, mỗi tầng một loại màu sắc, rực rỡ đến cực điểm, đồng thời còn cuộn trào sức mạnh kinh thiên, một đợt sóng nhỏ thôi cũng đủ để tái tạo một Hồng Hoang.

Trong Bản Nguyên Hải, một luồng tin tức bỗng nhiên dũng nhập vào não hải Lâm Nguyên, khiến hắn biết được, quá trình đản sinh của Bản Nguyên Hải này, chính là sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, phần lớn bản nguyên của bản thân ngài ngưng tụ mà thành, chứ không hề khuếch tán đồng đều khắp thiên địa, mà đây chính là một biểu hiện

của Khai Thiên Chi Kiếp!"Bây giờ, đến lúc phải ra ngoài rồi." Lâm Nguyên ánh mắt thâm thúy, nhìn về phía bên ngoài.

Lúc này, trong Hồng Hoang kia, Hỗn Độn thế giới và thế giới ám diện đã trở nên điên cuồng đến cực điểm.

Bọn họ thấy Lâm Nguyên tiến vào Bản Nguyên Hải, liền sốt ruột, mỗi bên thúc đẩy thế giới của mình, muốn trong thời gian ngắn nhất, giáng lâm xuống Hồng Hoang!

Nhưng, Hồng Hoang dù sao cũng mạnh hơn trước rất nhiều, mà hành động của Hỗn Độn và thế giới ám diện lại tương đối vội vàng, vì vậy trong quá trình này, khu vực biên giới của thế giới Hồng Hoang cơ bản đã bị nghiền nát thành tro bụi, nhưng khu vực cốt lõi thì miễn cưỡng phòng ngự được, rất nhiều sinh linh đều đã chạy trốn đến xung quanh đại lục Hồng Hoang.

Bọn họ nhìn hai mảnh thế giới ở hai đầu tinh không, tâm thần run rẩy, bây giờ Hồng Hoang, cứ như hạt ngũ cốc giữa hai cối xay, rất nhanh sẽ bị nghiền nát thành bột.Khoảnh khắc này, vô số sinh linh ngẩng đầu, nhìn về phía nơi chí cao của bầu trời, nơi Bản Nguyên Hải tọa lạc, mong chờ Lâm Nguyên trở về, hiện tại Lâm Nguyên đã là hy vọng duy nhất của họ.

"Dù có trở về thì sao chứ?" Ở tận cùng Hỗn Độn Hải, thanh âm lạnh lùng vang lên, trong mắt Hỗn Độn Ma Thần mang theo vẻ lạnh nhạt, "Dù thế nào đi nữa, chúng ta cũng sẽ khiến hắn có đi mà không có về."Oanh!

Trong lúc nói chuyện, khu vực biên giới hoang vu của tinh không Hồng Hoang, lại có một mảnh tinh vực hóa thành tro bụi, tất cả sinh linh không kịp thoát ly đều bị tiêu diệt hết, sát khí càn quét tinh không, nhưng rất nhanh đã hoàn toàn tiêu tán dưới sự nghiền ép của thế giới kia, không còn sót lại dấu vết gì."Thật sao?" Đột nhiên, một thanh âm

bình tĩnh vang lên.

Bản Nguyên Hải oanh minh, hiện hình tại nơi chí cao của tinh không Hồng Hoang, Lâm Nguyên từ trong đó một bước bước ra, đến thế gian này, đứng ở nơi cao nhất, nhìn xuống Hỗn Độn và thế giới ám diện.“Vu Nguyên!” Bất kể là Hỗn Độn thế giới, hay thế giới ám diện, cường giả trong đó đều kinh ngạc, không ai ngờ rằng, trong một thời gian ngắn như vậy, Lâm Nguyên đã trở về.

“Vu Chủ!” Còn trong Hồng Hoang, tất cả sinh linh thì cuồng hỉ, Lâm Nguyên trở về, họ có hy vọng!“Bất kể ngươi trong Bản Nguyên Hải kia, có được cơ duyên gì, hôm nay đều sẽ chết không có chỗ chôn!” Ánh mắt Hỗn Độn Ma Thần rất nhanh trở nên lạnh lẽo, bọn họ không còn quan tâm những thứ khác, tất cả đều bùng phát khí tức khủng bố, thúc đẩy Hỗn Độn Hải rộng lớn vô biên, nghiền ép về phía Hồng Hoang.

Phía thế giới ám diện kia, vô tận sương đen quỷ dị tuôn ra, nhấn chìm tinh không, xuyên qua làn sương đen đáng sợ đó, có thể nhìn thấy, trong thế giới kia, từng thân ảnh gân guốc xấu xí sừng sững, ánh mắt âm lãnh, chằm chằm nhìn thế giới Hồng Hoang.

Thấy cảnh tượng như vậy, rất nhiều sinh linh không khỏi lo lắng, dựa vào thực lực của Lâm Nguyên, thật sự có thể đối kháng hai phương đại thế giới rộng lớn này sao?“Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy đưa Bàn Cổ Phiên cho ta đi.” Mà đối mặt với tất cả những điều này, Lâm Nguyên chỉ thản nhiên cất lời.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ đã hóa thành Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo này, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung đều đã ở trong tay Lâm Nguyên, nhưng Bàn Cổ Phiên thì thủy chung vẫn nằm trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.Nghe thấy lời của Lâm Nguyên,

nghĩ đến cảnh tượng trước đó bị Lâm Nguyên đánh bại thê thảm, Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc phức tạp, nhưng cuối cùng vẫn cắn răng, lấy ra Bàn Cổ Phiên, ném về phía Lâm Nguyên, nói: "Cho ngươi!"Lâm Nguyên tiếp lấy, sau đó lấy ra Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung, chỉ là vươn ngón tay, khẽ điểm một cái.

Oanh!

Ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo nổ tung, ba đoàn bản nguyên khổng lồ hiện hình, dung hợp lẫn nhau, cuối cùng một luồng khí tức khủng bố bùng phát, càn quét toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí chấn động cả hai đại thế giới Hỗn Độn và ám diện, Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ, vào khoảnh khắc này lại lần nữa hiện thế.

Không gian nơi Khai Thiên Thần Phủ tọa lạc, lập tức sụp đổ, căn bản không chịu nổi uy năng khủng bố kia."Hắn muốn làm gì..." Hỗn Độn Ma Thần thì chợt rùng mình.

Bọn họ nhìn thấy Khai Thiên Thần Phủ kia, liền không khỏi nhớ lại cảnh tượng bị Bàn Cổ chém giết trong Khai Thiên Chi Kiếp năm đó, trong lòng đều dâng lên nỗi sợ hãi.

Còn sinh linh của thế giới ám diện, dưới ánh sáng của Khai Thiên Thần Phủ chiếu rọi, vậy mà cũng hiện ra cảm xúc sợ hãi, sương đen cũng tiêu tán không ít."Toàn lực giáng lâm!" Trong Hỗn Độn Hải, các Ma Thần đứng trong top mười như Thời Gian, Nhân Quả, Vận Mệnh v.v., đều cảm thấy một trận bất an nồng đậm, thế là đều gầm thét, thúc đẩy toàn lực.

Hỗn Độn Hải oanh minh, cuốn lên ức vạn đợt sóng lớn, từng đợt sóng lớn đó, vỗ mạnh vào thế giới Hồng Hoang, khiến toàn bộ Hồng Hoang đều đang kịch liệt chao đảo!Thấy vậy, Lâm Nguyên chỉ làm một động tác đơn giản, hắn tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, chém về phía trước một nhát, một đạo ánh phủ bay ra, trong nháy mắt cắt

ngang hai giới.

Một vực sâu khổng lồ hiện hình.

Sau đó, vô tận Hỗn Độn cuồn cuộn, phong tỏa khu vực đó.

Hai giới, ngăn cách!

Tiếp đó, Lâm Nguyên lại là một nhát chém, nơi thế giới ám diện tọa lạc, cũng bị chém ra một vực sâu, rồi sau đó Hỗn Độn hiện hình, cũng ngăn cách giới đó ở bên ngoài.Hồng Hoang từ đây rơi vào tĩnh lặng.

"Cái này... thế là xong rồi sao?" Trong Hồng Hoang, tất cả sinh linh nhìn thấy cảnh tượng này, đều ngây người ra, mắt mở to, không dám tin, khó có thể tưởng tượng Lâm Nguyên vậy mà chỉ hai nhát phủ chém ra, vậy mà đã giải quyết được nguy cơ này.

Còn Vu tộc, Nhân tộc và tất cả cường giả, vào khoảnh khắc này đã hoan hô vang trời.Thần sắc Lâm Nguyên thì vẫn bình tĩnh, thực lực hắn bây giờ tuy mạnh, nhưng cũng không phải đối thủ của Hỗn Độn Ma Thần, nhưng, dựa vào Khai Thiên Thần Phủ để ngăn cách hai giới thì lại có thể dễ dàng làm được!

Đây là cách hắn đã nghĩ ra trước đó trong Hỗn Độn Hải!

Cứ như vậy, hắn liền có thể giành cho mình một khoảng thời gian phát triển quý báu, và đợi đến khi hắn trưởng thành, tự nhiên có thể xông ra khỏi mảnh Hồng Hoang này, đi tìm Hỗn Độn Ma Thần và sinh linh của thế giới ám diện để thanh toán.

Và mọi chuyện quả nhiên đang phát triển theo hướng hắn dự liệu.